

Voss tb. Ag 7 1786-1797 (16 nov. 1786 – 15 nov. 1797)

1786:1

I. N. I.

Anno 1786, den 16de Novembr:, continuerede Høste Tinget med Wosse Wangens Almue paa det anordnede Tingsted, og var ved Retten tilstæde Herr Foged Wangenstein, tilligmed de eedsvorne Laugrettesmænd som paa Folio 269 i den sluttede Protocol findes anførte.

Hvorda! Michel Thue af Sogn anmeldte at han har med mundtlig Varsel til dette Høste Ting ladet instævnte Bottolf Hermundsen Overland for Giæld 7 rdr: 3 mrk:, derom at modtage Beviis og høre Vidner, om gøres fornøden, derefter at lide Dom til Betaling, og denne Processens Omkostning at erstatte. Kaldsmændene Jon Brynilsen Winje og Knud Havsen Ulven aflagde Eed, at Bottolf Overland i denne Sag er stævnet med fulde 14 Dages Varsel. Citanten begiærede, at Bottolf Overland maatte gives Laugdag til næste Ting.

Eragtet:

Bottolf Hermundsen Overland forelægges Laugdag til næste Sommer Ting at møde med Tilsvar, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet:

Lars Qvale har med mundtlig Varsel ladet inkalde Bottolf Hermundsen Overland for Giæld 1 rdr: 3 mrk:, derom at modtage Beviis og lide Dom til Betaling, og Processens Omkostning at erstatte. De forbemeldte Kaldsmænd aflagde Eed, at Bottolf Overland med fulde 14 Dages Varsel er stævnet i denne Giælds Sag. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Den udeblevne Bottolf Hermundsen Overland gives hermed Laugdag til næste Ting, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet:

Ellef Aarmod paa egne og Siur Fagnestøels Vegne har med mundtlig Varsel til dette Ting ladet instævne Knud Bræche for Giæld 12 rdr:, derom at høre Vidner og lide Dom til Betaling, tilligemed Processens Omkostning skadesløs erstattet. Vil fornemme om den indtævnte møder. Knud Bræche blev paaraabt, men svarede ikke; thi blev Stævnemaalets lovlige Forkyndelse afhiemlet af Amund Lade og Matthias Bryn.

Citanten anmeldte Vidner under Faldsmaal stævnte: Torjer Colbeensen Hemre og Knud Aschildsen Ræne, hvilke han begiærede afhørte, og fremstod

1ste Vidne, Torjer Colbeensen Hemre, som aflagde Eed og forklarede: for 2de Aar siden i afvigte Sommer, veed Vidnet, at Knud Bræche købte en Hest af Citanten, og at Knud Bræche selv tilstod, at han skulle give 20 rdr: for den samme Hest, men Vidnet veed ikke, om noget deraf siden er betalt. Dette Vidne er derpaa afskeediget.

2det Vidne, Knud Aschildsen Ræne, aflagde Eed og vidnede:

1786: 1b

eenstemmig med forrige Vidne, med hvilket dette paa samme Tid var tilstæde og hørte Parternes Heste-Handel.

Citanten Ellef Aarmod sagde, at paa de omvidnede 20 rdr: var ham godtgiort ved andet Heste Bytte 8 rdr:, altsaa igien, som er paastævnet, 12 rdr:; dernæst erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Den udeblevne Knud Bræche gives hermed Laugdag til næste Sommer Ting at møde med Tilsvar, og Citanten besørger for ham lovlig Varsel. bet:

Anno 1786, den 17de Novembr:, continuerede Høste Tinget med Wosse Wangens Almue, og overværende det forrige Laugrett, undtagen Ole Olsen Wangen for Erich Torjersen Bræche.

Hvorda! Herr Foged Wangenstein mod Niels Hemre af Sogn udi Tings Vidne Sagen betreffende Overfald mod Lars Tverberg, fremlagde Laugdag af 18de Julii sidstleden, som er saa lydende:

De i Laugdagen benævnte mødte alle for Retten og vedtog lovlig Varsel.

Niels Hemre foregav, at han, som en Reysende Mand kom fra Watzværn om Afftenen og søgte Natte herberge paa Giæstgiver stædet Wangen, hvor han blev forfulgt af Lars Tverberg, som er for ham fremmed og uvedkommende Mand, og med hvilken han ikke havde nogen Handel, eller at udrette.

Herr Fogden begiærede de mødende Vidner fremkaldede og afhørte.

Ole Søgnebære derpaa fremstod, aflagde Eed og vidnede: Paa før omvidnede Tid og Stæd, neml: afvigte Høst, nogen Tid før Tinget, var Vidnet tilstæde paa Giæstgiveriet, hvor Niels Hemre, som en fremmed reysende Mand begiærede Natte Herberg, og blev han der af Lars Tverberg forfulgt fra een Stue i en anden, og bad den fremmede om Freed i Guds og Kongens Navn. Vidnet fornåm ellers ingen Handel eller Klammerie imellen dem; ey heller saae, at Niels Hemre slog Lars Tverberg med den omvidnede Brændeviins Pegel; men kom ind, da de droges paa Gulvet, og var med at skille dem fra hinanden. Lars Tverberg var da blodig i Ansigtet. Vidnet er afskeediget.

Geerd Pantz dernæst fremstod, aflagde Eed og vidnede: En Mandags Morgen, efter at Niels Hemre \var/ kommen paa Giæstgiveriet om Afftenen forhen, kom Vidnet paa sit Arbeyde som Snedker hos Giæstgiveren, og saae han da, at Lars Tverberg var blodig i Ansigtet, men har intet videre at forklare, efterdi Klammeriet maatte være passeret førend Vidnets Ankomst. Vidnet demitteret.

Herr Fogden stillede Tings Vidnet i beroe til næste Ting for at føre flere Vidner til Sagens Oplysning.

Henrich Naasen har med mundtlig Varsel ladet inkalde Anders Gilderhuus for Giæld 7 rdr: 3 mrk: 8 s:, samt meere efter forbeholdende Regning, derom at anhøre under Faldsmaal stævnte Vidner

1786: 2

Erich Naasen og Amund Erichsen ibid:, derefter at modtage Dom til Betaling, og Processens Omkostning at erstatte, alt efter nærmere Paastand.

Anders Gilderhuus vedtog lovlig Varsel, men paastod, at Citanten bør beviise Sigtelsen.

Vidnet Erich Naasen mødte ikke efter Paaraab. Jon Brynildsen Winje og Knud Havsen Ulven afhiemlede lovlig Varsel.

Det andet Vidne Amund Erichsen Naasen var tilstæde, aflagde Eed. Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner af Dags Dato: Svar til 1ste Qvæst: Jo! og at det var 15 (B)pd: og nogle Mærker. Til 2den Qv: Jo! han solgte Smørret i Bergen for Citanten, veed ikke hvad han fik for Mrk:, men Vidnet og flere fik 6 s: Mrk:, at dette var for omtrent 3 Aar siden. Den 3de Qv: er besvaret. Til 4de: Veed det ikke. Til 5te: Jo! Han veed det. Til 6te: Jo! de vare forenede om 4 dr: aarlig Afgifft. Vidnet afskeediget.

Citanten begiærede Laugdag for det udeblevne Vidne.

Eragtet:

Det udeblevne Vidne Erich Naasen forelægges under Faldsmaal til næste Ting, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet:

Anders Gilderhuus mod Henrich Naasen fremlagde Laugdag, saa lydende: Den Laugdagede vedtog lovlig Varsel; men benægtede Kravet, indtil han lovlig beviiser det. Anders Gilderhuus maatte begiære Anstand til næste Ting, for efter Continuations Stævning at føre de fornødne Vidner.

Eragtet:

Sagen beroer paa Forlangende til næste Sommer Ting.

Ole Sivlesøen har med mundtlig Varsel ladet indkalde Tollef ibid., nu Schierpe, for Overfald, derom at anhøre Vidner, stævnte og ustævnte, samt at modtage Dom til Undgiældelse efter nærmere Paastand, og Processens Omkostning at svare. Vidnerne ere Peder Halvorsen Sivlesøen, samt et godvillig mødende Vidne Lars Olsen Styve.

Tollef Sivlesøen blev paaraabt, men svarede ikke. Kaldsmændene Jon Brynildsen Winje og Knud Havsens Ulven afhiemlede lovlig Varsel for den udeblevne.

Eedens Forklaring blev oplæst for det mødende Vidne Peder Halvorsen Sivlesøen, som derefter aflagde Eed og vidnede: Søndagen for afvigte Sommer Ting, kom Citanten med Vidnet, og det andet benævnte Vidne, fra Kirken hiem igien til sit Huus, og mødte da Tollef Sivlesøen \dem/ i Stalemsbierget, hvor han gav sig i Snak med Ole Sivlesøen, og spurgte: hvorom han var stævnet til Tings, hvortil Ole Sivlesøen svarede: det faaer Du at vide i Morgen, Tollef slog ham da 4 gange efter hinanden, saa at [han] blødede, dog Ole, som ikke slog igien, bad for sig, og bad om Freed i Guds Navn. End videre sagde Tollef: end nu har han ikke bedet ham: Farvel, som han dog agtede, og derhos forbandede Vidnerne, fordi de nu vare tilstæde. Dette passerede, som meldt paa Ole Sivlesøens Kirke Vey.

Vidnet Lars Olsen Styve var paa Tingstædet nærværende, men undslog sig for at aflegge sit Vidnesbyrd for dette ham uvedkommende Værne-Ting.

Citanten reserverede at lade dette, som med forrige Vidne paa samme Tid og Stæd overværende, indkalde for sit Foro, for der at aflegge Vidnesbyrd. Imidlertid begiærede [han] Tollef Sivlesøen forelagt Laugdag.

Eragtet:

Tollef Sivlesøen, som nu ikke møder, gives hermed Laugdag til næste Ting, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet.

1786: 2b

Knud Rochne for Lars Sousjord i Rette ædskede den forrige Sag mod Ellef Slæen, og vilde fornemme med hvad Tilsvar han nu infinder sig.

Ellef Slæen anmeldte, at have i Continuation inkaldet Lars Sousjord, at høre Vidner til nærmere Oplysning, og at lide Dom i Hoved Sagen, med Processens Omkostning efter nærmere Paastand.

Knud Rochne for den indstævnte vedtog Varsel, men benægtede samme, saa vidt Vidners Anhørelse angik. De forbemeldte Kaldsmænd bekræftede, at Lars Sousjord ikke til dette Ting er inkaldet at høre Vidner.

Ellef Slæen begiærede Anstand for at føre Vidner, efterdi dette af han, som en gam/m/el og skrøbelig Mand var forsømt, og som Vidne fandt nu allene fornøden at nævne Lars Styve, der nu paa Tingstædet er nærværende.

Eragtet:

Sagen udflyttes paa Forlangende til næste Ting, da Ellef Slæen producerer lovlig Stævning til Sagens Fremme, og paa \det/ han ikke offtere skal benytte sig af Udflugt; saa haver Lars Sousjord at lade denne Kiendelse for Ellef Slæen lovlig forkynde. Bet:

Gullich Baarsen Teigen har med mundtlig Varsel ladet inkalde Ole Henrichsen Fagnestøelen for skyldig værende 4 rdr: 4 mrk., formedelst et oprettet Skiødes Betaling, derom at høre Vidner Peder Larsen Kiønnegaard og Michel Halsteensen Grindeland, og endelig modtage Dom til Betaling, og denne Processes Bekostning at erstatte.

Ole Fagnestøelen svarede ikke efter Paaraab; thi blev Varselen lovlig afhielet af Amund Lade og Matthias Bryn. Vidnerne mødte ikke heller; derfor blev Varselen for dem lovlig afhielet af Jon Brynildsen Winje og Knud Havsen Ulven. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Ole Henrichsen Fagnestøel gives Laugdag til næste Ting, og Vidnerne Peder Larsen Kiønnegaard og Michel Halsteensen Grindeland til samme Tid forelægges under Faldsmaal. bet:

Anno 1786, den 18de Novembr., continuerede Høste Tinget paa Wosse Wangen i Overværelse af det forhen tilførte Laugrett.

Hvorda! Herr Krigs Raad Fleischer, som Actor mod David Larsen Ringheim for mistænkelig Omgang betreffende en bortkommen Hest, og meere, fremlagde skriftlig Promemoria af 20de Octobr., saa lydende: David Ringheim mødte og vedtog lovlig Varsel. Ved Retten vare ligeledes tilstæde Klagerne Haaver Endresen Dahlen, Ole Evanger, Poul Traae af Hardanger og Torjer Tvinden, Knud Torjersen Tvilde, og Giæstgiver Isaach Øhren, som alle vedtog lovlig Varsel. Actor fremlagde Klage og Forhør angaaende den benævnte Hest eller Hoppe, dat: 10de og 12te Julii d: A.; dernæst Torjer Tvindens Klage med Forhør, dat: 11te og 12te Jullii, og endelig, den 3de Klage fra Knud Tvilde, dat: 12te Septb: indeværende Aar, et efter andet saa lydende:

David Ringheim fremlagde et Promemoria, dateret 16de Nov: sidstleden, som blev læst, og er saa lydende:

Actor dernæst fremstillede Vidnet Elling Jonsen (Jensen?) Nedre Fylkedal af Hardanger, som aflagde Eed at ville vidne Sandhed, og forklarede: at den borkede Hoppe, som om Som/m/eren 1785 blev borte, og stod hos Ole Evanger, og til ham skulle være solgt af David Ringheim, samt blev bragt tilbage af Haaver Endresen Øvre Fylkedal, var denne Mand virkelig tilhørende, dette kan Vidnet saa meget meere bekræffte, som

1786: 3

han er Haaver Fylkedals Naboe, og har offte seet den omvidnede og tilbage komne Hoppe. Dette Vidne er afskeediget, og derpaa fremstod

2det Vidne, Torgrim Olsen øvre Fylkedal, som aflagde Eed med oprakte Fingre efter Loven, og vidnede gandske eenstemmig med det forrige Vidne, og er Naboe til Haaver Fylkedal. Derpaa fra Retten demitteret.

Actor herr Krigs Raad Fleischer lod for Retten frembære det paaklagede Smidie-Stæd, som Torjer Tvinden vedkiendte sig at være tilhørende, {og} \hvilket/ blev væyet ved Ting bordet, og befandtes af Vægt 2 Pund 2 Mrk.: vel vejjet.

Poul Traae kunde ikke vide, om det anviste Smidie Stæd var det samme som han havde kiøbt af David Ringheim, men sagde, at det Smidie Stæd som han havde kiøbt af David Ringheim, fik Torjer Tvinden tilbage imod at han betalte 4 dr: 1 mrk: 8 s.: som Poul Traae selv havde betalt til David Ringheim for det nokmeldte Smidie Stæd.

Actor derefter fremstillede Vidnet Knud Andersen Næsheim, som aflagde Eed og vidnede: at han, som Smed offte har arbejdet paa det her foreviiste Smidie Stæd, og veed, at det er

Torjer Tvinden tilhørende, og det selv samme, som ved Hellig 3de Kongers Tid 1785 blev borte, og i Som/m/er afvigte igien afhentet fra Poul Traae i Hardanger.

Endvidere blev fremstillet Vidnet Johannes Andersen Lunde, som aflagde Eed og vidnede: Han har som Smed arbejdet et Skrue Stæd og meere paa det her anviiste Smidie stæd i Torjer Tvindens Smidie, og veed, at det er ham virkelig tilhørende, veed og, at samme Smidie Stæd har været borte, og har hørt, at det er hentet tilbage fra Poul Traae i Hardanger.

Endelig blev for Retten fremsat en Kobber Kiedel, som Knud Torjersen Tvilde vedkiendte at være sig tilhørende, og Isaach Bolstadøren vedstod at være den selv samme som han ved sidst afvigte Paaske Tid købte af David Ringheim \for 4 dr: 3 mrk: 10 s:/ David Ringheim sagde, at den Kobber Kiedel han paa den ommeldte Tid solgte til Giæstgiver Isaach Bolstad\øren/ var noget mindre, end den som nu fremviises.

Vidnet Niels Torbiørnsen Tvilde aflagde Eed og derpaa forklarede: han veed ikke rettere, end at den nu foreviiste Kobber Kiedel er Knud Tvilde tilhørende, og den samme som Isaach Bolstadøren har købt af David Ringheim; men har hørt at Knud Tvilde har mistet en Kobber Kiedel.

Vidnet Lars Pedersen Dugstad aflagde Eed og forklarede: Han veed og kiender den fremviiste Kobber Kiedel at være Knud Tvilde tilhørende, efterdi han har haft den til Laans af Eyeren, som hans Naboe; har ogsaa hørt, at denne Kiedel var bortstiaalen, men veed ikke med Vished om det er den samme som Isach Bolstadøren har købt af David Ringheim. Dette Vidne er derefter demitteret.

Giæstgiver Ole Evanger paa Actors Tilspørgsel sagde: at den omvidnede borkede Hoppe købte han af David Ringheim ved St: Hans Tid 1785, og betalte ham 12 rdr: for den samme Hoppe, og at Haaver Fylkedal omtrent 14 Dage derefter kom til ham, spurgte efter Hoppen og vedkiendte sig samme, og tog den tilbage efter at Sergeant Top i David Ringheims Nærværelse havde caveret for at betale ham Ole Evanger de udlagde 12 rdr: inden 14 Dage, samt at dette passerede her paa Wosse Wangen; for Resten refererer sig til Anmeldelsen og det oplæste Forhør.

David Ringheim begiærede Tid til at beviise hvor han havde tilhandlet sig det anmeldte og paastævnte.

1786: 3b

Actor begiærede Tings Vidnet sluttet og in forma beskrevet meddeelt, som blev bevilget.

Herr Foged Wangesteen mod Knud Dolve og Ragnilde Larsd: fremlagde Laugdag, saa lydende: Kaldsmændene Amund Lade og Matthias Bryn afhieMLEde under Eed, at den oplæste Laugdag var lovlig forkyndt. Her: Fogden stillede Sagen i beroe til næste Ting, paa Grund af den Paagiældendes allerunderdanigste Ansøgning, paa hvilken ikke end nu er inløben Resolution.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting.

Erich Bræche paraabte Sagen anlagt af her: Krigs Raad Fleischer paa Michel Bræches Vegne, og ingav Inlæg af 10de Nov: 1786, saa lydende: Dernæst inlod Sagen til Doms.

Eragtet:

Sagen optages til næstkom/m/ende 21de Novembr:

Erich Finne paraabte den udsatte Sag imellem ham og Mads Lødve, og fremlagde et Udtog af Justitz-Protocollen, angl: en Vilkaar Contract dat: 7de Julii 1766, saa lydende: Dernæst ingav Inlæg af 17de Nov: afvigte, af saadan Formeld: og derefter paastod Dom.

Mads Lødve benægtede det udi Inlægget anførte, og paastod Dom i hoved Sag, og Processens Omkostning erstattet med 2 dr: 12 s:, og saaledes inlod Sagen.

Eragtet:

Sagen optages til næst kom/m/ende 21de Novembr:, da Dom eller Kiendelse efter Beskaffenhed skal vorde afsagt.

Derefter bleve Tings Vidnerne, som af Hr: Fogden Wangensten blev fremlagde, examinerede saaledes:

1: Fremlagt ved Fogdens Fuldmægtig, Sr: Prom, Specification over Flom qværnene, med Forespørgsel til Almuen: Om de veed nogen Forandring dermed at være foregaaet i indeværende Aar. Hvortil de svarede: at i Bordals Otting, No: 12, paa gaarden Himle udgaaer 2 qværner, nu igien 5 qværner, à 2 s:, er 10 s:, i Wiger Otting, No: 2, paa øvre Rio, udgaaer en qværn, igien en qværn til 2 s:, og i Opheims Otting, No: 10, paa Houg, tilkommer en qværn, for 2 s:, altsaa 3 qværne til 6 s:

2: Begiærede Fogden Almuen tilspurgt, om der ere flere Personer, som dette Aar have havt og beboet grunde i Fæste paa Wosse-Wangen, end de paa den i forrige Aar og nu atter oplæste Specification indeholder. Hvor til blev giort følgende Besvarelse, at Niels Matthiæsen Mølsters Stald eller Huus er nu gandske nedtaget og bortflyt, hvorfore de deraf gaaende 4 s: nu ophører.

3: Begiærede Fogden fremsadt for Almuen følgende 18 Qvæstioner til Besvarelse og Belæg ved Hands Regnskab? 1: Om her i Tinglauget er skyldsadt nogen nye gaard eller Plads, eller er nogen af de gamle fordervet eller forbedret, saaledes at de kunde nyde noget Aftag eller Tillæg. De svarede: Ney. 2: Om det beneficerede gods har lidt nogen Afgang her i Tinglauget dette Aar, eller om det er Almuen bekiendt, at sam/m/e paa nogen Maade er bleven misbrugt. Svarede: De ei har hørt noget herom. 3: Om Hands Majestæt eier noget Jordegods her i Tinglauget, og af Hvem sam/m/e bruges, og om deraf er falden nogen første-Bøxel dette Aar? De svarede, at hands Majestæt her i Tinglauget \eier/ 2de gaarder, neml: Øfsthuis, som bruges af Halsteen Halstensen, og Molbachen, som bruges af Ole Jonsen, begge i Opheims Otting, men deraf er for dette Aar ingen første Bøxel falden. 4: Om her i Ting-lauget ere nogen Bord-Sauger, samt hvilke, og hvormange, og, om deraf svares Skat eller ikke. Svarede: Her gives følgende Flom-Sauger, neml: Findes, Bachetuns, Støbes, Schiples, Gilderhuses og Lundes Sauger, men den tilforn paa Ryches Grund standne saakaldte: Møens-Saug, er nu nedreven og aldeles ubrugbar giort, og gjør Eierne af disse 6 Sauger aarlig Andgivelse over Skiørselen. 5: Om nogen her i Ting-lauget, enten ved at hugge undermaals og andre utilladelige Tøm/m/er-Sorter til Forhandling, eller ved at bortleie sine Skove til ubillig Hugst, har handlet imod de om Skov-Væsenet udgangne Andordninger. Almuen svarede: Derom har de intet hørt. 6: Kand Skovene, uden deres Skade, udholde den Hugst, som deri skeer til Saugerne, eller blive sam/m/e derved ruinerede; her til ved den omspurgte Hugst blive Skovene ei ruinerede. 7: Om dette aar i Hands Majest:s egne, de beneficerede eller Kirkernes Skove er hugget moget Tøm/m/er og Last-Sorter, da af hvor stor Værdie, og hvormeget Saug-Tøm/m/er? Sv: I de beneficerede og Kirkernes Skover intet hugget til udførsel, og af Saug-Tømmer intet videre, end hvad Saug-Eierne redelig andgiver. 8: Om her findes saadan/n/e Borger og Kræm/m/er Leier, eller Giæstgiver Stæder, som ere unødvendige for Reisende, og hvor af Eierne des følgerig bør betale Nærings-Skatter, hvilke de da ere og hvor mange. Svarede: af Giæstgiverier ere ei for Mange, og Kræmmer-Leier gives her ingen af. 9: Ere her nogle for Reysende høist nødvendige Giæstgiverier, hvilke og hvormange? Bruger sam/m/es Beboere anden Handel, end til Giæstgiveriernes Drift udfordres? Sv: Ole Reime har brugt Giæstgiverie paa Wangen, og Peder Pedersen paa Windje, uden at drive anden Handel, end til Giæstgiveriet udfordres, og flere findes ei. 10: Om her findes Strandsiddere eller Husmænd, som bruger Haand-Verk, Øl-Tapperie eller

Handel, uden at være Borgere til nogen Kiøbstæd; Om her gives Husmænd, som beboer egne Huse, og derfor bør betale Husmands Skat? Hvilke og hvormange ere disse? S: Almuen veed ingen at opgive. 11: Ere her i Tinglauget ledige Karle, som hverken ere boesadte eller tiene i Aars Tineste, men i den Stæd ernærer Sig, ved at drive Handel med Heste og Slagte-Fæe, eller paa andre Maader, og følgelig bør betale Løsgjænger- eller Handels-Skat? Svarede: i Bøe Otting findes en ung Karl ved Navn Ole Torfindsen, omtrænt 30 Aar gl., som Inderste paa gaarden Qvitne, der driver Handel med Heste rundt omkring, i Guldf: Otting er Halvor Gullichsen, Inderste paa Seim, nu Enkemand, imellem 40 til 50 Aar, som driver Handel med Geder og Hester, og i Holbøygder Otting er Anders Erichsen, inderste paa gaarden Sousjord, omtrænt 30 Aar, ligesaa en Hestes Handler. Vel sagde de ere her fleere, men de bleve nu ei navngivne, og altsaa kunde man ei andtegne dem. 12: Er noget arveløst forbrudt Odels eller Kiøbe Gods, 6te og tiende Penge for udenrigs førte Midler, Boes Lodder, 60 eller 120 Lod Sølv Bøder tilfaldne Hands Majest:s Casse her i Tinglauget dette Aar. Sv: Der vare ei kyndige derom. 13: Om Hands Majest:s Cassa i dette Aar er tilfalden nogen Forlovs Penge

1786: 4

ved Arve Parter, som fra beneficeret Grund ere bortførte? Eller kand Almuen opgive nogen af deslige Arvinger, som med deres Midler fra Arve-Tomtrene ere bortreyste. Svarede: Nei, ei saavidt dem vitterligt er. 14: Har nogen her i Ting-lauget dette Aar paa engang brugt 2de saadan/n/e gaarde, som enhver for sig kand ernære en Bonde-Familie, og hvoraf de altsaa i følge Loven bør betale dobbelte Skatter. Svarede: Ney. 15: Har ikke baade Sorenskriveren og Fogden paa deres Ting-Reyser betalt 4 s: (per?) Miil. Svarede: Jo. 16: Bruger Ting-Laugets Lensmand nogen gaard, og af hvor stor Skyld? Sv: Lensmand Godschalch Mathiass: Mølster bruger gaarden indre Ringheim i Borstr: Ott., af Skatte-Skyld 1 Løb 1 Pd: 21 3/5 Mrk: Sm: 17: Er her i Ting-Lauget nogle store eller smaae qværner, foruden de forhen skyldsadte, der kand andsettes til Skatters Svarelse. Sv: ney. og 18: Om her findes noget affaldt Gods, om sam/m/ er forbedret saaledes, at det igien kunde taale Paalæg, og om ikke sam/m/es Eiere og Beboere nyder Godtgjørelse for aftaget, saavel for Skatterne, som Landskylds Rettighederne. Svarede: derom er ingen Tvivl.

Tings-Vidne-Examinationer blev udsadt indtil videre. Imidlertid andføres, at de 2de Mænd, som vare overværende ved det passerede, foruden den øvrige tingsøgende Almue, og som i sær bekræftede det omspurgte: vare: Lars Larsen nedre Opheim og Eric Nielsen Finde.

Restance Registeret for indeværende Aars Skatter, saavel af de ordinaire, som af Pro Cento Skatten, blev dernæst oplæst, og hvoraf den første beløb til 819 rdr: 5 mrk: 10 s:, og Restancen af Pro Cento Skatten til 114 dr: 1 mrk: 13 s:, alt i Overværelse af den tilstædeværende Almuen og Laugrettet, og hvoraf de første anføres Erich Finne og Lars Larsen nedre Opheim.

Jon Andersen Kløve, Niels Brynildsen Lie og Endre Torbiørnsen ibid:, Peder Iversen Gierager, Enken Maritha Ellefsd: Kolve, Lars og Godschalk Opheim, Amund, Gullich og Elling Knudsen Flage samt Ole Hovde, have med mundtlig Stævning til dette Ting inkaldet Ole Michelsen Sevlø og Erich Olsen Stalem for ulovlig Omgang med deres Vahre paa Bye Veyen etc., derom at høre stævnte og ustævnte Vidner, neml: de stævnte Vidner Anders Gilderhuus og Haldor Winje, Anders Halsteensen Flage, Lars Larsen og Mari Larsd: Opheim, samt Sønneve Godschalksd: Opheim og Stephen Siursen Bøe; de godvillige Vidner ere Gullich Larsen Takle, \og/ Wicking Knudsen Groue, derefter de indstævnte at lide Dom hver for sig, eller begge for een at erstatte Citanterne hver for sig den foraarsagede Skade paa deres

Vahre, alt efter Vidnernes Forklaring og nærmere Paastand, samt denne Processes Omkostning skadesløs at erstatte.

Eragtet:

Den incaminerede Stævning er ubestemt og inviklet imod Lovens Bydende, og derhos ville hans Majestæts stemplede Papir lide Tab, om saa mange Citantere maatte entrere i en Sag, som for hver maae være forskiellig, og Vidnerne forvirres ved at forklare saa manges forskiellige Tab; derfor bliver Stævningen, som ulovlig afviist, med Reservation af Citanternes Tiltale hver for sig til de vedkommende, alt følgelig Vidners Forklaring om det Tab og Skade de ved denne Leylighed ere vederfarede.

De Laugrettes Mænd, som af Wosse Wangens Ting lav ere opnævnte for tilkommende Aar at beklæde Retten, og nu eed fæstes; ere 1: Elling Knudsen Flage, 2: Wiching Andersen Qvale, 3: Stephen Olsen Grevle, 4: Knud Torbiørnsen Tvilde, 5: Joseph Andersen Lie, 6: Lars Knudsen Houge, 7: Jørgen Andersen Dagestad, og 8de: Wiching Olsen Øgre.

Derefter bleve publicerede og aflyste følgende Almues Breve, der i Continuation af den forrige Protocoll faaer disse Nummere, som efterfølger:

1786: 4b

No: 71: Ole Michelsens Obligation til Kintzervigs Præstegields Fattig Casse i Hardanger, paa 300 Rdr., som Sogne-Præsten, Hr: Rørdam, haver laant Ham, mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: saavel af 1 Løb Smør i gaarden Vivaas, No: 13, i Qvitler, eiendes følgel: Skiøde, dat: 10de og tingl: 13de Julii 1781, som ½ Løb Smør med Bøxel i gaarden Houge, No: 22, i Bordals Otting, som Hand, deels ved Skiøde af Dags Dato har tilforhandlet Sig af sin Svoger Johannes Olsen Groupe, og deels faaet ved Ægteskab med sin Hustroe Sigr Jørgens-Datter, Hende ved Skifte-Brev den 23 Januarii 1776 efter Moder Syneve Rognalds-Datter blant Arv udlagt, med Cautionister Anbiørn Rognaldsen Houge og Ole Svendsen Nyre. Obligationen dat: 14 Nov: 1786.

No: 72: Peder Pedersens Skiøde til sin Søn Peder Pedersen paa 1 Løb Smør med Bøxel og Herlighed i gaarden Windje, nedre Thun, No: 5, i Holbøygder Otting, som Hand, ved ægteskab med sin Hustroe Catharina Sophia, Enke efter sal: Aslach Olsen Ringheim, har bekommet, og Hende, ved Skiøde fra Lars Davidsen Souve, dat: 20 Nov: 1758, og tinglyst 7de Jul: 1759, var overdraget, for den om-foreenede Kiøbe-Summa 499 Rdr., med alle gaardens paastaaende Huse, undtagen nye Stuen, hvorm den oprettede Contract giver Forklaring, der tillige viser, hvad Vilkor skal svares og hæfte paa denne gaard, saalenge Selgeren og Hands Hustroe lever, i Hvo der endog kommer at beboe gaarden. Med gaarden følger ei heller Giæstgiveriet strax, førend Selgerne finder det for godt, eller og skulde ved Døden afgaae, da Giæstgiveriet først falder til gaarden, og dens Beboere; Skiødet dat: 16 Nov: 1786.

No: 73: Contract imellem Peder Pedersen og Catharina Sophia, fød Blomberg, samt deres Søn Peder Pedersen, om Vilvors Svarelse af den sidste til de første af gaarden Windje, nedre-Thun, No: 5, i Holbøygder Otting, deres Lives Tid, med videre; dat: 16 Nov: 1786.

No: 74: Kiel Olsens Skiøde, med Hustroes Giertrud Wichings-Datters Samtykke, til sin Fader Ole Nielsen og Moder Anna Ols-Datter, paa ½ Løb Smør med Bøxel, Odel og anden Herlighed, i gaarden Mørque, No: 20, i Holbøygder Otting, for 518 rd., eiet ved Skiøde, dat: 13de og tingl: 15 Nov: 1779; Skiødet dateret 16 Nov: 1786.

No: 75: Ole Nielsens Obligation til Kari Hermunds-Datter Midlang i Wiig i Sogn, nu i ægteskab med Sergeant Jon Øfstedal, for 300 Rdr., mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: i ½ Løb Smør med Bøxel og Herlighed i gaarden Mørque, No: 20, i Holbøygder Otting, som Hand er

eiende ved Skiøde af Dags Dato, og, efterdie Hand træder i sin Søns Selgerens Sted, i Henseende til denne Obligation, skal Renten betales efter Forpligt hver Som/m/er-Ting, saa det første Aar til Rentens Betaling regnes til 7de Julii 1787, som just er den Dag, Selgerens Obligation var udsted. Obligationen dateret 16 Nov: 1786.

No: 76: Afl: Kield Olsens Obligation til Enken Kari Hermunds-Datter Midland i Wiig i Sogn for 300 rd., mod 4 pro-Cto, og nysnevnte Pant i g:den Mørque, No: 20, i Holbøygder Otting, dat: 7 Jul: 1783, samt tinglyst sam/m/e Dag, og qvitteret af Siur Gullichsen Mørque paa eget and- og Tilsvar, i Vidners Lars Knudsen Houges og Torchild Monsen Windjes Medbekræftning den 16 Nov: 1786.

No: 77: Ole Nielsens Bøxel-Seddel til sin Søn Kield Olsen, med Hustrøe Giertrud Wichings-Datter, paa begges Livs Tid, af ½ Løb Smør med Bøxel i gaarden Mørque, No: 20, i Holbøygder Otting, dat: 16 Nov: 1786. Med foreviist Revers.

No: 78: Peder Pedersen Windjes Obligation til Hr: Krigs-Raad Fleischer for 499 rd., mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: af gaarden Windje, No: 5, i Holbøygder Otting, skl: 1 Løb Smør med Bøxel og Herlighed, som Hand ved Skiøde af Dags Dato eier, dateret 16de Nov: 1786.

No: 79: Afl: Niels Stephensens Obligation til sin Fader Stephen Nielsen for 99 rd., mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: i ½ Løb Smør med Bøxel og Herlighed i gaarden Nesseim, No: 30, i Borstr: Otting; Obligationen dat: 8de og tingl: 9de Nov: 1776, samt qvitteret af Creditor Selv den 17de Nov: 1786.

No: 80: Afl: Ole Larsen Evangers Obligation til sin Moder Guro Lars-Datter for 300 Rdr., mod 4 pro-Cto, og Pant med første Pr: i 1 Løb Smør i gaarden Qvale i Windjer Otting; Obligationen dat: 9de og tingl: 10de Nov: 1774, samt qvitteret af Creditorindens Lauverge Wotle, fra Evanger, den 12te Nov: 1786.

No: 81: Afl: Matthiæ Larsen Bratagers Obligation til Iver Brynildsen Lem/m/e for 149 rd., hvoraf Hands Myndliger Ingeborg Ols-Datter og Sigri Peders-Datter tilhørte 50 Rdr., og til Niels Pedersen Qvitne 149 rd., tilsam/m/en 298 rd., mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: i 9 Mrk: Smør i Bratager, No: 18, i Bøer Otting; Obligationen dat: 10de og tingl: 17 Nov: 1784; samt qvitteret af Creditorerne Selv den 17 Nov: 1786.

No: 82: Matthiæ Larsens Skiøde til sin Broder Svend Larsen paa 9 Mrk: Smør med Bøxel i gaarden Bratager, No: 18, i Bøer Otting, som Hand eiede ved Skiøde af 17 (.?)obr: 1784, for 420 Rdr., dat: 17 Nov: 1786, og underskrevet af Gullich Larsen Bøe paa eget and- og Tilsvar, paa Matthiæ Larsens Vegne, efterdie Selgeren var forhindret ved Reiser; Vitterligheds Vidner vare Sølvfest Brynildsen Flettne og Am/m/und Torgersen Bryn.

No: 83: Svend Larsens Obligation til Iver Brynildsen Lem/m/e for 149 rd., hvoraf Hands Myndliger Ingeborg Ols-Datter og Sigri Peders-Datter tilhører 50 Rdr., og til Niels Pedersen Qvitne for 149 rd., paa begge 298 Rdr., mod Pant med 1ste Prioritet i 9 Mrk: Smør med Bøxel i gaarden Bratager, No: 10, i Bøer Otting, sam Hands Eiendom ved Skiøde af Dags Dato; Obligationen dat: 17 Nov: 1786.

No: 84: Afl: Jon Pedersen Lies Obligation til Wiching Iversen Hovaas i Gravens Præstegield, for 150 rd., mod 4 pro-Cento, og Pant af ½ Løb Smør med Bøxel i gaarden Nedre-Lie, No: 2, i Qvitler Otting; Obligationen dat: og tingl: 10 Julii 1777, og qvitteret af Creditors Søn Iver Wichingsen den 18de Nov: 1786.

No: 85: Jon Pedersen nedre Lie første Thuns Skiøde til Iver Wichingsen Hovaas i Gravens Sogn, paa 2 Pd: 15 Mrk: Smør, med Bøxel, og Over-Bøxel til 7 Mrk:, andre Eiere tilhørende, samt 21 Mrk: uden Bøxel, af hvilke sidste 12 Mrk: skal høre under et andet Brug i sam/m/e gaard Lie, No: 2, i Qvitler Otting, som Hand eier ved Skiøde dat: 15 Dec: 1760, og tingl: 14 Jul: 1761, for 686 rd., paa den Maade, at med Kiøbet skal følge Bord og Krakke, samt en qværn med Redskab, hvilket med følgende blev andsadt for 5 rd.; i Kiøbe-Summen forhen indbegreben; Skiødet dat: 18 Nov: 1786.

No: 86: Afl: Peder Pedersens den Ældres Obligation til Hr: Etatz-Raad Fleischer, paa 150 Rdr., mod 4 pro-Cto og Pant med 1ste Prioritæt i 1 Løb Smør med Bøxel i gaarden Windje i Holbøygder Otting, No: 5; Obligationen dat: og tingl: 14 Nov: 1778, samt qvitteret af Hr: Krigs-Raad Fleischer den 18de Nov: 1786.

No: 87: Afl: Dittoes Obligation til Ditto, for 198 rd., mod 4 pro-Cto og Pant med 1 Pr: af 1 Løb Smør med Bøxel og Herlighed i gaarden Windje i Holbøygder Otting, No: 5; Obligationen dat: 14de og tingl: 16de Nov: 1782, samt qv: af hr: Krigs-Raad Fleischer den 18 Nov: 1786.

No: 88: Afl: 100 rd., i Ole Nielsens øvre-Grouves Obligation, dat: 11te og tingl: 12 Jul: 1783, som Hand var skyldig til Jens Ellingsen Fylchedal, mod 4 pro-Cento, og Pant med 1 Pr: i 2 Løber Smør med Bøxel i gaarden øvre-Grouve, No: 11, i Bøer Otting, efter Creditors Søns Elling Jensens paa sin Faders Jens Ellingsens Vegne, givne Qvittering af 18de Nov: 1786.

No: 89: Aflyst Ole Michelsen Vivaases Obligation til Hr: Etatz-Raad Fleischer, for 200 Rdr., mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Prioritæt i 1 Løb Smør i gaarden Vivaas, No: 13, i Qvitler Otting; Obligationen dat: 29de Mart: og tingl: 16de Jul: 1785, samt qv: af Creditor Selv den 18 Nov: 1786.

No: 90: Peder Amundsens Obligation til Torjer Larsen Takle for 98 rd., mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Prioritæt i ½ Løb Sm: med Bøxel og Herlighed i gaarden Lille-Souve, No: 19, i Viger Otting, tilhørende efter Skiøde af 11 Nov: 1757ve.; Obligationen dat: 12 Julii 1784.

No: 91: Isaach Tormosens Obligation til Giert Olsen Aalvigen i Hardanger, for 160 Rdr., mod 4 pro-Cento, og Pant med første Priotitæt i ½ Løb Smør med Bøxel og Herlighed i gaarden Gielle, No: 8, i Wiger Otting, som Hand eier ved Skiøde dat: 16de Febr: og tingl: 9de Julii 1773; Obligationen dateret 18 Nov: 1786.

Anno 1786, den 21de Novembr:, blev Retten satt paa Wosse Wangens almindelige Tingstue, og beklæd med de forhen benævnte Laugrettes mænd. Hvorda!

Udi Giælds Sagen anlagt af Anders Gilderhuus mod Niels Bære, blev afsagt saadan

Dom:

Den indstævnte har ingenlunde modsagt Kravets

1786: 5

Rigtighed, men meget meere ved Udeblivelse med Tilsvar, facite tilstaaet Sigtelsen; Thi Kiendes hermed for Rett: Niels Bære bør til Citanten Anders Gilderhuus betale de paastævnte 5 rdr: 5 mrk:, og udi Processens Omkostning 2 rdr:, alt inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Executions Tvang.

Udi Sagen af herr Foged Wangenstein mod Wiching Knudsen Groue blev

Eragtet:

Wiching Knudsen er instævnet for Overfald mod Knud Olsen Groue. At disse har med hinanden haft Klam/m/erie, det bemærkes rigtig af Vidnernes Forklaring: Knud Olsen har fremviist en blodig Arm, og Wiching Knudsens Pande viiste Tegn til Slagsmaal; Vidner have seet Stourer eller Kiæppe hvormed de sloge hinanden, samt, at Wiching derefter undløb, men blev forfulgt med Banden og Skiænden. Imidlertid er ikke Aarsagen til eller den egentlige Beskaffenhed med Slagsmaalet oplyst; ligesaa lidet, hvo af dem der begyndte Klam/m/erie og hvo af dem der er meest eller lige skyldige udi Forbrydelsen. Dette bør oplyses førend endelig Dom afsiges, og derfor udflyttes Sagen til næste Som/m/er-Ting.

Udi Giælds Sagen af Kiøbmand Wesenberg mod Øyel Olsen Ulven blev saaledes

Dømt:

End ikke efter Laugdags Foreleggelse har den indstævnte infundet sig med noget Slags Tilsvar, altsaa har han agnosieret Kravets Rigtighed; thi Kiendes og Dømmes hermed for Rett: Øyel Olsen Ulven bør til Citanten, Kiøbmand Wesenberg, betale de paastævnte 4 rdr: 4 mrk: 12 s:, og udi Processens Omkostning 2 rdr:, som alt udredes og betales inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Execution.

Udi den Sag som Brynild Ulven mod Ingeborg Drøgs vold haver anlagt, blev saaledes
Dømt og avsagt:

De af Ingeborg Drøgs vold fornærmelige Udtrykke mod Citanten bør ikke komme ham eller hans Slægt til nogen Slags Præjudice paa gode Navn og Rygte, men bør være aldeles mortificerede og som utalte at ansees; og da Ingeborg Drøgs vold saaledes paa

1786: 5b

en ubetænksom og uanstændig Maade har fornærmet ham, saa bør hun til nogenlunde Erstatning og udi Processens Omkostning betale til Brynild Ulven 3 rdr:, inden 15 Dage efter Dommens lovlige Forkyndelse, under videre Adfærd efter Loven.

Udi Sagen af herr Krigs Raad Fleischer mod Erich Bræche
Eragtet:

Følgelig de afhørte Vidners Forklaring haver Erich Bræche stødt Michel Bræche for Brystet, hvorefter de begge have grebet hinanden i Haaret. Derimod gives af det Acten tilførte, meere end blot Formodning, at Michel Bræche ved upasselig Snak og Opførsel har opirret den indstævnte, samt, at de derefter ere indbyrdes forliigte, og, da det saaledes lader til, at han, neml: Michel, bliver Medskyldig; saa bør Anledningen og nøjere Omstændigheder ved Slagsmaalet oplyses, og de begge til Doms inkaldes til næste Ting.

Udi Sagen af Niels Nielsen Lødve den Ældre mod Mads Andersen ibid:,
betreffende Vilkaar, er saaledes

Avsagt Dom:

Saa lovlig det er, at Contracter i Almindelighed opfyldes, saa meget meere billigt, at Vilkaar til de gamle og svagelige nøyagtig svares. Acten viiser, at imellem Parterne verserer Tvist, som ikke directe vedkommer denne Sag. Ligesaa bemærkes Ustadighed af begge, snart at ville modtage, snart at benægte Vilkaarets Svarelse. Vilkaar Creaturene ere leverede, og derefter afhentede til en for Mads Lødve uvedkommende og fremmed Gaard. Den af Niels Lødve udi Inlegget af 17de Nov: d: Aar anførte Summa 130 rdr: for Vilkaarets Svarelse, er ikke beviist. Imidlertid Kiendes hermed for Rett: Den lovlig oprettede Contract af Dato 7de Juli 1766 bør af Mads Andersen Lødve nøyagtig og i alle dens Poster efterkommes, saa vel for den følgende, som forbigangne Tid, alt imod vedbørlig Regresse til Vedkommende for de Penge han foregiver at have betalt formeget, i Sammenhæng med Vilkaarets og Løsningens Svarelse, efter rigtig Beviis og Oplysning. Effter

1786: 6

Sagens forefundne Beskaffenhed ophæves Processens Omkostning, og det tildømte efterkom/m/es 15 Dage efter Dommens lovlige Forkyndelse under Execution.

Hvorefter, i Continuation med forrige Num/m/ere, nu blev tinglyst:

No: 92: Brødrene Stephen og Niels Tollev-Sønners oprettede Contract med Hverandre, indeholdende en Teigs afhændelse af den første til den sidste, andsadt, for Afgiftens Svarelses Skyld til 9 mrk: i gaarden Bryn, No: 1, i Qvitler Otting; Teigen kaldes ellers med det Navn Sveteigen, og skal koste 248 Rdr:, hvoraf 98 Rdr: ere betalte, og naar de øvrige om 3 aar blive betalte, bliver Teigen Niels Tollevsens Eiendom. Imidlertid udstedes til næstkom/m/ende Som/m/er-Ting, baade Obligation til Stephen paa de Resterende 150 Rdr:, og Skiøde til Niels Tollevsen paa den sælgende Skyld, med videre, som nøiagtigere kand læses i Pante- eller Publications-Bogen, paa Folio 196. Contracten dateret den 20de Nov: 1786.

1786

1787

(1787: 6)

Anno 1787, den 2den Julii, blev Aastæds-Retten satt paa Gaarden Hæve i Dørvedals Otting paa Woss, for at behandle følgende Sag anlagt af Ole Pedersen og Knud Knudsen mod Opsidderne paa Lille Røthe og Gilderhuus med fleere. Retten beklæd med de efterskrevne eedfæstede Laugrettes- og Meddoms mænd: 1: Erich Berjesen Giærde, 2: Knud Wichingsen Groue, 3: Claus Svendsen Tesdal, 4: Johannes Olsen Ringheim, 5: Jon Knudsen Gierstad, 6: Berge Brynildsen Wæte, 7: Knud Brynildsen Jelle, og 8: Brynild Olsen Lieland; saa var og nærværende Lænsmanden Godschalk Mølster.

Hvorda! Knud Rochne mødte for Citanterne. Opsidderne paa Gaarden Hæve fremlagde Tægtedag til denne Aastæds Sag af 20de Novembr: 1786; dernæst skriftlig Stævning dateret 2den Junii d: A:, som blev læst, og er saa lydende:

Alle de i Stævnamaalet benævnte, saavel Parter, som Vidner, indfandt sig for Retten og vedtoge lovlig Varsel, undtagen Vidnet Amund Ellingsen Hæve; Kaldsmændene Lænsmand Mølster og Matthias Biørnesen ibid: aflagde Eed, at det udeblevne Vidne er stævnet i denne Sag under Faldsmaal med fulde 14 Dages Varsel. Ligesaa blev lovlig Varsel afhiemlet for Madame Meldal og herr Jørgen Meldal, som ikke ere ved Aastæds-Retten tilstæde.

Opsidderne paa Gaarden Gilderhuus, Anders Nielsen og Brynild Knudsen, anmeldte at have Contra stævnet Hoved Citanterne, og fremlagde den skriftlige Stævning af 9de Junii 1787, som er saa lydende:

Knud Rochne for Hoved Citanterne mødte og vedtoge lovlig Varsel. De anførte Vidner vare alle nærværende.

Erich Knudsen og Jon Knudsen Lille Røthe har ligeledes med Contra Stævning hertil Aastædet indkaldet Hoved Citanterne og Opsidderne paa Gaarden Hæve, og fremlagde Stævningen af 9de Juni d: A:, saa lydende:

Knud Rochne for Hoved Citanterne

1787: 6b

vedtog lovlig Varsel. Vidnerne vare tilstæde, undtagen Vidnet Amund Ellingsen Hæve, som ogsaa af Hoved Citanterne er indstævnet, for ham blev Stævnamaalet lovlig afhiemlet af de forbemeldte Kaldsmænd.

Knud Rochne for Hoved Citanterne begiærede sine Vidner fremkaldede og afhørte, og først Beskikkelses Vidnerne Amund Herlougsgen Flage og Mads Torbiørnsen Sæve, som aflagde Eed at ville vidne Sandhed, og forklarede: afvigte 3de Pintse dag vare de udsendte af Opsidderne paa Gaarden Hæve baade for at eftersee den Trængsel, som Lille Røthe {og Gilderhuus} har foraarsaget ved Giærdes Opsættelse paa Støelen, derhos tilspurgte de

bemeldte Gaardens Opsiddere, om de godvillig vilde forandre eller borttage Giærderne, og derefter deele Arbeydet efter Jordskyld tilligemed Hæve; men dertil svarede, at de ikke afslaae Giærdet, men \vilde/ efter jordskyld opsætte Giærde paa et andet Plads; Veyen, eller Bue række Veyen til og fra Støelen derimod lovede Lille Røthe {og Gilderhuus} at ville sætte i forsvarlig og lovlig Stand. Som Beskikkelses Vidner havde disse intet meere at forklare, er derfor i den henseende demitterede. Knud Rochne derimod begiærede Vidnet Amund Flage examineret saa vidt Mærker og Strækninger imellem Parterne angaaer. Bemeldte Amund Flage sagde sig 58 Aar gl.; er ikke beslægtet med nogen af Parterne, men har boet her paa Hæve i 7 Aar, for omtrent 25 Aar siden, anmeldte: Mærket imellem Hæve og Gilderhuus begynder i Rei(ne?) Elven just i Fossen, derfra i en (Alm?) Stub, videre i saa kaldet Vaate-Kleiv, derfra til Just Dalen i et Træe, som kaldes Justen, derfra følger Vandfaldet til en Mærkesteen i Just Dals Smaaget. Gilderhuus eyer paa den Sydostre, og Hæve med Lille Røthe paa den Nordre Side; paa den østre Side eyer Gierme efter den forbemeldte Bæk til Mærkesteenen; Sæve eyer fra Mærkesteenen paa den Nordostre Side lige op i Bierget kaldet Foss Bierget, indtil Gilderhuus Mærket, eller Grov, som før er ommeldet, derfra efter Bierge Laget og videre til Bunelde-Groven, til den først bemeldte Foss. Vidnet, som har hørt og seet Mærkerne af Formænd paa Hæve, saaledes, som er forklaret, kan paa samme giøre Anviisning. Sagde end videre, at ved de forbemeldte Mærker, er Hæve og Lille Røthe separeret fra de øvrige omgrændsende; samt at den saaledes insirklede Bunelde Teig, som omtvistet, skal for 1/3 Deel tilhøre Lille Røthe og de 2de Parter tilkommen Gaarden Hæve. I den Tid Vidnet boede her, havde

1787: 7

Lille Røthe ikkun eet Træde eller Giærde, saa stort, som deres Creature ikkun kunde ligge paa, og efter Sigelse havde faaet med Hæves Tilladelse; derimod havde Hæve 2de Træder eller Inhægninger i Bunelde Teig, hvilket alt Vidnet kan anviise ligesom det var og blev brugt i den Tid han boede her. Mærket imellem Hæve og Gilderhuus er fra Støels Vadet og ind i F(urue?) kaldet Hætten i Øst, derfra i sam/m/e Linie i en Bæk eller Grov, som er Ende Mærket. Paa den Søndre Side eyer Gilderhuus, og paa den Nordre tilhører Hæve. Vidnet kan ogsaa anviise dette nu omvidnede. En Mærkes-Linie imellem Brynild Gilderhuus Brug og Hæve var i Vidnets Tid saaledes: Fra et Trædes Giærde i en Gloppe i en Steen, derfra op i en Mærkesteen paa Bøen, fra denne Mærkesteen til en anden, som Vidnet ikke har seet, men skulle staaet under Bøe Giærdet, derfra i lige Strækning i Nord \i/ en Steen kaldet hvide Naasen, fra denne til Aavrit Enden i Fossen, derefter lige op i Støels Vandet efter Elven, Renen kaldet. Gilderhuus eyer paa den østre, og Hæve paa den vestre Side. Siden i Vidnets Tid bleve Parterne i hans Overværelse foreenede om denne Mærkes Linie, og blev den da forandret ved nogle Korser, og kan Vidnet anviise det omvidnede. Paa Contra Citanten Jon Knudsen Lille Røthes Spørgsmaal svarede Vidnet: I hans Tid brugte Lille Røthe Støelen Bunelde kaldet, og havde dertil frie Adgang ligesom Hæve, dog har han hørt, at Lille Røthe i fordom Tid var paa bemeldte Støel ikkun 14 Dage om Foraaret og 14 Dage om Høsten. Beytet har da været fælles i Hævds Tid; men Skoven sagde Vidnet, at Lille Røthe har brugt til Upligt, som gav Anledning til Tvist imellem Opsidderne paa Hæve og Lille Røthe, samt, at Hæve tog Skoven tilbage fra Lille Røthe, dog fik Tilladelse at bruge Beytet af Skoven. Dette Vidne er indtil videre afskeediget.

Knud Rochne for Hoved Citanterne dernæst fremstillede de 2de Mænd Peder Nielsen Seim og Elling Knudsen Flage, som i Parternes Overværelse havde modtaget den gamle sengeliggende Maritha Olsd: Flages Vidnesbyrd, og er forrige Vidnes Hustrue; bemeldte Vidnesbyrd opsatt den 1 Juni d: A.; er saaledes lydende: At saaledes af den bemeldte gamle

Kone er vidnet og i deres Nærværelse med Eed bekræftet, derpaa aflagde de fornævnte udsendte Vidner deres Saligheds Eed efter Loven.

3de Vidne, Mads Knudsen Seim, 70 Aar gl., ubeslægtet med Parterne,

1787: 7b

er opdragen paa Sæve og har boet her paa Hæve i 7 Aar, for omtrent 15 eller 18 Aar siden, vidnede eenstem/m/ig med Vidnet Amund Flage, med den Forandring, at han veed intet om de hugne Korser i den omforenede Mærkes Linie imellem Hæve og Brynild Gilderhuuses Brug, efterdi samme passerede efter at Vidnet vare reyst herfra, ligesom Amund Flage, men denne blev kaldet at være overværende ved den bemeldte Forening om Korserne. Videre forklarede dette Vidne, at Hæves Mænd tog med sig Lille Røthes Kreature om Høsten fra Bunelde Støelen til eet stort Træde her paa Gaarden for at benytte sig af alle Kreaturenes Hævd. Om den benævnte Beyt af Skoven, som Lille Røthe tog i Skoven, vidste dette Vidne intet at forklare. Vidnet kan gjøre Anviisning. Baade Amund Flage og dette Vidne svarede paa Parternes Spørgsmaal, at den omtvistede Veyte har været her og har haft det samme Løb, som for nærværende Tid, ikke allene i deres Tid, men, som de har hørt af meget gamle Folk og deres Forfædre, har den bemeldte Veyte været saaledes i meget meere end 100 Aar.

Eragtet:

Dagen er forløben, derfor beroer med Aastæds Sagen til i Morgen tilig, da alle vedkommende atter infinder sig.

Anno 1787, den 3de Julii, continuerede Aastæds Sagen paa Gaarden Hæve i Overværelse af de i Gaar tilførte Parter og Laugrettes mænd.

Hvorda! Hoved Citanterne Ole og Knud Hæve \og Opsidderne p: Røpthe/ fremstode for Retten, og declarerede, at de nu efter nogen Samtale og Venners Megling ere forenede, og begiærede deres Forliig tilført Protocollen saaledes: Angaaende Mærkerne om den fælles Teigs Strækning er ingen Tvist, dog begiærede, at Laugrettet maatte ned sætte Mærkeskiæl efter deres Anviisning, besynderlig i hensigt til Skov-bruget, samt at de samme Mærker maatte beskrives og ved Leylighed tilføres Protocollen: Den egentlige Tvist og den sande Aarsag til denne Proces er da formeent Fornærmelse med Træders Inhægning, og i Sær det sidste, hvorved Hæve synes meest fornærmet af Lille Røthe, derom blev de saaledes foreenet, at de i Bunelde Teigen befindende 5 Træder eller Inhægninger skal skiftes imellem de bemeldte Gaarders Opsiddere, neml: Hæve og Lille Røthe efter enhvers Jordskyld, samt

1787: 8

at Buerække Veye gjøres lovlig og forsvarlig til fælles Gavn og Nytte. Lille Røthe lover derhos, om Foraaret at beyte med sine Kreature paa sin egen Eyendoms Mark, saa længe mueligt, alt efter Aarets Beskaffenhed, paa det begge Gaarde siden kan have desto bedre Nytte af den fælles Beytning, som altsaa ikke formeenes Lille Røthe. Angaaende Ingreb i Arbejde og Giærde ved det sidste Træde, hvorom til Tinget er anlagt Sag, og egentligen imellem Ole Hæve og Erich Lille Røthe, da er aftalt at Erich Lille Røthe vederlægger samme med 11 rdr: til Ole Hæve, og saaledes er denne Tvist imellem dem ophævet.

Dernæst anmeldte Hæve Mænd tilligemed Brynild Gilderhuus, at de i Anledning af den i Gaar af Amund Flage omvidnede nye Mærkes Linie imellem dem, som ved Forening blev bestemt med Korser, og hvilken Laugrette i de 2de Parters Overværelse have taget i Øyesyn, skal staae ved Magt og følgelig Foreningen fremdeles holdes, som den rette Mærkes Linie.

Ligesaa declarerede Hæve og Gilderhuus Mænd at være forenede om den paastævnte \Væyte/ saaledes: at Hæve paa deres egen Mark gjør sig al muelig Fliid for at afrende det

over flødige Vandløb i bemeldte Veyte, paa det at Vandet, som løber paa Gilderhuus Eyendom ey skal foraarsage dem og {Ejend} Mark Skade, alt saa vidt mueligt, og retskaffen Naboeskab udfordrer.

Hoved Citanterne med de øvrige indstævnte, saa mange, som vare nærværende, sagde til Slutning, at imellem dem er ingen Tvist angaaende Mærkerne, dog bad anmærket, at Gaarden Store Røthe ikke maae tillades at tiltage sig noget nyt, eller meere Brug i fælles \eller/ Hæves Mark, end forhen haver været, begiærede endelig, at Mærkeskiæl imellem Hæve og enhver af de øvriges Eyendom maatte nedsættes efter Parternes Anviisning, og at samme Mærkeskiæl med Beskrivelse maatte ved Leylighed tilføres Protocollen, til fælles Nytte og Effterretning.

Omkostningerne beregnes saaledes: 2 Dages Forretning 3 rdr., Diæt i 3 Dage 2 rd., Skyds 10 Miil til Lands og Vands 2 rdr., Laugrettet 1 mrk: 8 s:, er 4 rdr., Lænsmanden 1 rd: 3 mrk:, i alt 12 rdr: 3 mrk:, som Ole Hæve betalte.

Eragtet.

Paa Parternes Anmodning skal deres Forening i Henseende Mærkeskiæls Nedsættelse og sammes Beskrivelse, blive Protocollen tilført, naar Tiden tillader det formedelst andre Forretning\er/ i vedkommendes Overværelse, og bør saadan Beskrivelse af Parter og Laugrett underskrives, som rigtig.

1787: 8b

Anno 1787, den 7de Julii, begyndte det almindelige Sommer-Ting med Wosse Wangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd; Ved Retten var tilstæde herr Foged Wangenstein, Lænsmanden Godschalch Mølster med efterskrevne eedtagne Laugrettesmænd: 1: Elling Knudsen Flage, 2: Wiching Andersen Qvale, 3: Stephen Olsen Grævle, 4: Knud Torbiørnsen Tvilde, 5: Wiching Olsen øvre Øgre, 6: Joseph Andersen Lie, 7: Lars Knudsen Houge, og 8de: Jørgen Andersen Dagestad, samt anden tingsøgende Almue.

Hvorda! blev publiceret de Kongl: Forordninger i følgende Orden:

1: Placat, andgaaende en nye oprettet Kongelig Post-Casse-Pensions-Direction, samt i hvad Orden Andsøgninger om Pensioner af bemeldte Casse for fremtiden skulde skee, og hvad Attester de allerunderdanigst Andsøgende haver at indgive med deres Andsøgninger; dat: (..)stiansb: Slot, den 29 Sept: 1786.

2: Andordning, andgaaende de Frieheder, som forundes de paa Island oprettende Kiøbstæder, dateret Christiansborg Slot, den 17 Nov: 1786.

3: Placat, andgl: den nye andlagde Post-Vey, imellem Stavanger, Bergen og Molde. Samt hvorledes skal forholdes med Postens Befordring og en Taxt, hvorefter Brevene, som med Posten afsendes, skal betales, med videre; dat: General Post Amtet, den 8 Dec: 1786.

4: Placat, hvorved den, under 22de Nov: 1780, udstædte, andlangende de u-Enrolleredes Tilladelse at fare til Søes, med videre dens Indhold, nu aldeles ophæves, og Søe-Enrollerings-Forordningerne af 1 Febr: 1770, for Dannemark, dens 28de og for Norge dens 33 §§ igien fornyes, dat: (..)stiansborg Slot, den 13 Apr: 1787.

5: Placat, andgl:, at alle Bøxel-Breve, som udstædes af Beneficiarius og andre Vedkom/m/ende, skal for eftertiden og indtil nærmere Forandstaltning, indeholde den/n/e Clausul, at Leilændingen, om den ham tilbøxlede Gaard maatte blive udnævnt til Officier-Boelig, skal være pligtig da at fravige sam/m/e, imod at erholde Hands udgivne Bøxel-Penge tilbage, dat: (..)stiansborg Slot, den 13de Apr: 1787.

6: Placat, andgl: Forbud mod Sauges Opbyggelse i Kongeriget Norge, uden dertil forud erhvervet Bevilgning, dat: Rente Cam/m/eret, den 14de Apr: 1787.

7: Placat, andgl: Islandske Søe-Passer, dateret Christiansborg Slot, den 7de Mart: 1787.

Endvidere fremkom til Publication dette Almues Brev.

8: Godschalch Pedersen Reques Forsikkring, under Haand og Hoved-Bogstaver, stadfæstet med Vitterligheds Vidner Aad Davidsen Kløve og Ole Olsen Wangen, om at Giertrud Godschalchs-Datter, uden Ægteskab aulet, med sin nu til Ægte havende Hustrøe Kirstie Knuds-Datter Ullestad, skal for eftertiden andsees som ægte-Barn, og nyde de Rettigheder, Lovens 5 B: 2 Cap: 71 art: giver Ægte-Børn Adgang til, til hvilken Ende Hun blev lyst i Kuld og Kiøn; dat: Dags Dato.

Herr Krigs Raad Fleischer, som Sigt og Sagefalds berettiget, har paa Grund af Stiftets Ordre af 12te Maji d: A: indkaldet David Ringheim til dette Ting med skriftlig Stævning af 16de Junii sidst afvigte, et effter andet saa lydende:

David Larsen Ringheim, uden Baand og Fængsel, mødte personlig for Retten og vedtog, at den oplæste Stævning er ham lovlig forkyndt.

Actor anviste Stiftets Ordre af 15de Junii, hvorefter han har constitueret Knud Anfindsen Store Rochne, som Defensor for den indstævnte David Larsen Ringheim.

Bemeldte Knud Rochne lod ved Lænsmand Godschalk Mølster anmelde sit Forfald at infinde sig i Dag paa Tinget, maatte derfor begiære Sagen stillet i beroe til næste Mandag d: 9de Julii.

Ingen af de til Vædermæle infindt sig, undtagen Knud Torgiersen Tvilde. De udeblevne lode ligeledes anmelde deres Forfald med Løffte at infinde sig paa Mandag først kom/m/ende d: 9de Julii.

1787: 9

Eragtet:

Sagen beroer i Anledning af det anmeldte Forfald, til næst kom/m/ende Mandag den 9de Julii.

Anno 1787, den 9de Julii, continuerede Som/m/er-Tinget med Wosse-Wangens Almue i Overværelse af det forrige Tingdag tilførte Laugrett, undtagen Amund Torgiersen Bryn i stæden for Elling Knudsen Flage.

Hvorda! Actor Herr Krigs-Raad Fleischer paaraabte Justitz Sagen mod David Larsen Ringheim, hvilken var ved Retten tilstæde uden Baand og Fængsel.

Knud Anfindsen Rochne fremlagde sin Constitution som Defensor, af Dato 18 Juni d: A:, som er saa lydende:

Actor fremlagde det under 18de Novbr: forrige Aar paa Høste Tinget tagne Tings Vidne, som er denne Act vedhæftet, og begiærede Vidnernes Forklaring om den bort stiaalne Hoppe, Kobber Kiedelen og Smidie Stædet, for David Ringheim oplæst, og hans Tilsvar derom tiltagen.

David Ringheim, efterat Vidnernes Forklaring om den paastævnte og bortstiaalne borkede Hoppe var ham forelæst, tilstod for Retten, med største Væmodighed og Fortrydelse over sin begangne Forseelse: at han, om Som/m/eren 1785, en Løverdag ved St: Hans Tid, tog den bemeldte Hoppe i Marken, men ved ikke paa hvis Grund, og bragte den fra Hardanger over Woss til Evanger, hvor han solgte samme Hoppe til Giæstgiveren Ole Evanger for 12 rdr: Haaver Endresen Fylkedal, som ved Retten var nærværende, vedtog nu ligesom ved afvigte Høste Ting, at han har taget tilbage af Ole Evanger den ham frakomne borkede Hoppe; derpaa aflagde Eed følgelig Lovens 6 B: 17 C: 10 Art:, at den samme Hoppe var imod hans Villie og Vidende ham fra kom/m/en; begiærede derhos, at Retten ved endelig Dom vilde tilkiende ham

Erstatning af Delinqventens Boe for Bekostning og Uleylighed med at søge efter, og hente tilbage den ham frastiaalne Hoppe, i det mindste 8 rdr:

Dernæst blev Delinqventen forelæst Vidnernes Udsigende angl: det Torjer Tvinden frastiaalne Smidie Stæd, i Tings Vidnet anført paa Pag: 22. David Ringheim tilstod ogsaa dette Tyverie, at han neml: har taget sam/m/e i Torjer Tvindens Smidie ved Hellig 3 Kongers Tid afvigte Aar 1786, og solgte sam/m/e til Poul Traae i Hardanger for 4 dr: 1 mrk: 8 s: Det bemeldte Smidie Stæd blev atter nu anviist i Retten, og vedtaget at være det selv samme, som han tog af Torjer Tvindens Smidie, for hvilken ikke var Laas eller Lukkelse, men at han stjal den ved Natte Tid. Torjer Tvinden derpaa aflagde den i Lovens 6te B: 17 C: 10 Art: befalede Eed.

Endelig blev den deponerede Forklaring i Tings Vidnet Pag: 23 forelæst, og af David Ringheim tilstaaet, at denne atter fremviste Kobber Kiedel har han taget af Knud Tvildes Nøst, og solgt den samme til Isach Bolstadøren for 4dr: 3 mrk: 10 s: Knud Tvilde (... ..dte?) den anviiste Kobber Kiedel at være ham tilhørende, og aflagde

1787: 9b

Eed efter den forhen allegerede Lovens Forskrift.

David Ringheim derefter frimodig bekiendte, at han afvigte Vinter 1786 har stiaalet 2de Sølv-Spiise Skeer fra Giæstgiveren Ole Reime i hans Stue om Morgenens gandske tidlig, dog var ikke Døren lukket i Laas; endelig tilstod, at han den samme Vinter har stiaalet en Kobber Kiedel paa Støelen fra Størch Høyland.

Defensor Knud Rochne sagde, at David Ringheim tilstod sine Misgiærninger, som er begangne i Drukkenskab, Overiilelse og \af/ Mangel, og havde nu intet videre til Undskyldning, end at han forhaabede Medlidenhed over menneskelige Skrøbeligheder.

Videre tilstod David Ringheim, at den nu ommeldte og af ham borttagne Kiedel, ey kan fremviises, siden den er slagen i Stykker og til deels bortsolgt til Peder Olsen Sandnæsset, Stephen Monsen Bergshaugen og Amund Johannesen Molttaen.

Actor, i Anledning af Delinqventens Bekiendelse, maatte begiære Sagen udsatt for at søge Bevilling til Extra Rett, og dertil ved Continuations Stævning følgl: Forordn: af 21 Maji 1751 forfriske Sagen, og inkalde de angivne og vedkommende med deres Declaration at fremkomme.

Eragtet:

Den forlangte Anstand billiges, og vil Retten formode, at Actor forderligst søger Bevilling til Extra Rett, da Sagen derefter skal beram/m/es til videre Foretagelse.

Elling Jensen Fylkedal af Hardanger anmeldte at have med mundtlig Varsel til dette Ting ladet instævne Niels Pedersen Grove for Giæld 11 rdr: 3 mrk:, derom at høre stævnte og ustævnte Vidner, og lide Dom til Betaling, med Processens Omkostning skadesløs effter nærmere Paastand. Den indstævnte svarede ikke efter Paaraab. Kaldsmændene Amund Torjersen Bryn og Matthias Anfindsen Bryn aflagde Eed, at Niels Grove er med meere end 14 Dages Varsel tilkaldet [i] denne Sag.

Citanten fremstillede sine Vidner, og først Haaver Endresen Fylkedal, som aflagde Eed efter Loven og vidnede: Afvigte Høst i Ting Tiden, hørte Vidnet, at Parterne gjorde Afregning sam/m/en paa Pladset Møens hougén, og tilstod da Niels Grove at han var Citanten skyldig 11 dr: 3 mrk:, og dertil blev Vidnet kaldet til Vidne.

2det Vidne, Torgrim Olsen Holve, aflagde Eed og vidnede eenstem/m/ig med forrige Vidne, som med dette paa samme Tid var tilstæde.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Den lovlig indstævnte, men udeblevne Niels Pedersen Grove gives Laugdag til næste Ting, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet:

Niels Johannesen Øhre af Sogndal mod Erich Finne fremlagde Laugdag, saa lydende: Citanten fremlagde Tings Vidne af 22de Junii \{d: A:} 1786/, denne Sag angaaende, af saadan Formeld: Dernæst blev fremlagt et skriftlig Vidnesbyrd af 23 Jan: 1786, af Peder Pedersen Gudvangen, saa lydende:

Erich Finne begiærede Gienpart af det forhen i denne Sag fremlagde Tings Vidne, til sin Effterretning, for at udfærdige Contra-Stævning, og der for begiærede Sagen udsat til næste Ting.

Citanten fremlagde Regning af Dags Dato,

1787: 10

som blev læst, og er saa lydende: og derefter paastod Dom.

Erich Finne vedblev sit forrige.

Eragtet:

Den forlangte Anstand billiges til næste Ting, da det forlangte Udtog skal imidlertid vorde beskrevet meddeelt.

Derefter blev, i Continuation af forrige Num/m/ere publicerede og aflyste følgende Almues Breve:

9: Niels Botolphsens Skiøde til Andreas Nielsen paa 3 Mrk: Smør med Bøxel og Herlighed i gaarde-Parten Tungeteigen kaldet, beliggende i Viger Otting, og matriculeret under gaarden Leque, No: 25, i Guldfierdings Otting, for 120 Rdr: Disse 3 Mrk:er er Selgeren eiende efter Mage-Skifte-Brev af 10de Julii 1782; Kiøberen har tilforn ved Skiøde dat: 15 Nov: 1785, og tingl: 19de Jul: 1786, tilforhandlet Sig andre 6 Mrk:er i fornevnte Tungeteigen, af Magne Aadsen Hægle; Saa Hand nu i alt er eiende den gandske Jorde-Part, Tungeteigens Skyld efter Skyld-Sætnings Forretning af 13de Julii 1776, 9 Mrk: Smør med Bøxel og Herl., dat: 7de Julii 1787.

10: Ole Siursen Rondves Skiøde til sin anden Søn Knud Olsen paa gaarden Hynningen, No: 38, i Holbøygder Otting paa Woss, skl: 2 Pd: 6 mrk: Smør med Bøxel og Herl., følgelig Skiøede dat: 31te Oct: og tingl: 8 Nov: 1774, for 450 Rdr., samt med Condition, at Kiøberen svarer sin ældre Broder Jon Olsen et lidet Vilkor aarlig af den/n/e gaard, der nærmere ved Contract mellem dem skal blive fastsat; dat: 7de Julii 1787.

11: Afl: Ole Siursen Rondves Obl: til Knud Siursen Rondve for 150 Rdr., og til Ole Haaversen Nyre, for 150 Rdr., mod forbemeldte Pant med 1 Pr: i gaarden Hynningen, og 4 pro Cento i Rente. Obligationen dat: 13de Nov: og tingl: 15 Nov: 1782, samt qvitteret af Creditorerne Selv, den 7de Julii 1787.

12: Knud Olsens Obl: til Knud Am/m/undsen Hefte for 160 Rdr., der indeholder Myndlingens Dønnat Knuds-Datters Arve-Midler, til Am/m/und Knudsen Hefte, for 40 Rdr., og til Jon Knudsen Røthe for 150 rd:, der ere Hands Myndlings Maritha Jons-Datters Rondves Arve-Deel; tilsam/m/en paa dem alle 3de 350 Rdr., mod 4 pro-Cto Rente, og Pant med 1 Pr: i nys nevnte gaard Hynningen, dat: 7 Julii 1787.

13: Anders Nielsens Obl: til hr: Etatz-Raad Fleischer for 120 Rdr., in Banco, og 4 pro-Cto Rente, samt Pant med 1 Pr: i Hands efter Skiøde af dags Dato eiende 3 mrk: Smør i Tungeteigen, i Viger Otting, og matriculeret under gaarden Leque, No: 25, i Guldf: Otting, med den Condition, at, saafremt ei Renterne saavel af denne, som en anden under 15 Nov: 1785 til høybem:te hr: Etatz-Raaden udsted Obligation, hvorved de øvrige 6 mrk: i den/n/e Teig ere Han/n/em pantsadte, aarl: og i Rette Tid blive betalte, skal Capitalerne være opsagt

efter begge Obligationer; Og, om endog Renterne præcise erlægges, og Capitalerne, med Resterende Renter samt paagaende Omkost: ei, efter ¼ Aars lovlig Opsigelse, præsteres, skal Debitor være forbunden til at taale Auction paa det pantsadte gods uden Stevning, Rettergang eller Dom, til Creditors skadesløse Betalings Erholdelse, Dat: 7de Jul: 1787.

14: Haldor Rognaldsens Pante-Obl: til hr: Etatz-Raad Fleischer paa 150 Rdr: in Banco, mod 4 pro-Cento og Pant med 1 Pr: i Hands, følgl: Mage-Skifte-Brev dat: 12te og tingl: 13 Nov: 1777, eiende Jorde-gods i gaarden Glim/m/e, No: 10, i Viger Otting paa Woss, med saadan en skriftlig hossadt Condition om Auction, som nyelig meldt; dat: 7de Jul: 1787.

15: Giertrud Størchaars-Datters, Enkens efter afgl: Knud Olsen, med Laugværges Gietle Knudsen Repols Samtykke, med de fleeres Skiøde til Knud Erichsen paa 17 4/13 Mrk:er Smør i gaarden Støeb, No: 15, i Borstrands Otting, arvelig tilfalden, ved Skifte-Breve af 25 Apr: 1752 og 16de Febr: 1779, for 171 rd: 14 10/13 s: Selv er Kiøberen, ved sidst alleguerede Skifte-Brev efter Fader i sam/m/e gaard arvfalden 9/13 Mrk: Smør for 3 rd: 5 mrk: 1 3/13 s:, saa Hand nu, baade med det kiøbte og det arvede i alt bliver Eier af den gandske gaard Støeb, af sin fulde Skyld 18 Mrk:er, eller 1 Spand, Smør, med Bøxel og Herlighed, for 175 rd:; dat: 7de Jul: 1787.

16: Knud Erichsens Vilkor-Brev til sin Moder Giertrud Ols-Datter, aarl: af Støeb, 5 Sold eller 2 ½ Tde: Korn, 1 Koe Foster og 2 Smalers Do:, 6 Mrk: Humle, Varme, Rygt og Tilsyn, frit Huus, samt Kirke-Hest; dat: 7 Jul: 1787.

17: Afl: Eric Siursen Hæves Obl: til Jon Johan/n/issen Gilgerhuus* (Gilderhuus) for 100 Rdr:, til Mons Nielsen Nesthuus for 54 Rdr:, og til Gulbrand Siursen Himle for 40 Rdr:, som er Hands Myndlings Ingeleiv Siurs-Datters arvede Midler, tilsam/m/en 194 rd:, mod 4 pro-Cento, og Pant med 1 Pr: af 1 Løb Smør, med Bøxel og Herlighed, i gaarden Hæve, No: 22, i Dørvedals Otting, dat: 15de og tingl: 16 Nov: 1765, samt qvitteret af Lars Jonsen Vindje paa egne og medarvingers Vegne efter Jon Gilderhuus, af Mons Nielsen Nesthuus og Gulbrand Siursen Himle, den 9de Julii 1787.

18: Afl: Mads Andersen Lødves Obl: til Claus Andersen Dagestad, nu Qvale, for 198 rd:, mod Rente 4 pro-Cento og Pant med 1 Pr: af 2 Pd: Smør, med Bøxel og Herlighed i gaarden Lødve, No: 11, i Guldf: Otting, dat: 7 Nov: 1783, tingl: 13de Julii 1784, og qvitteret af Creditor Selv, den 2 Julii 1787.

19: Afl: Jon Pedersen nedre-Lies Obligation til Jørgen Isaachsen Berven for 198 rd:, mod 3 ½ pro-Cento, og Pant med 1 Pr: i gaarden nedre-Lie, 1 Thun, No: 2, i Qvitler Otting, samt Pant med 1 Pr: af 1 Pd: 7 ½ Mrk: Smør med Bøxel, 3 ½ Mrk:er Smør Over-Bøxel, og 10 ½ Mrk: uden Bøxel, dat: 10de og tingl: 13de Jul: 1781, samt qvitteret af Creditor Selv, den 5 Maji 1787.

20: Afl: 150 Rdr: i Anfind Siursen store-Hondves Obligation til hr: Etatz-Raad Fleischer, af de 300 Rdr: hand var skyldig, mod 4 pro-Cento, og Pant af 3 Spand Smør, med Bøxel, og Over-Bøxel til 21 Mrk:er, samt Reluitions-Rett, hvoraf Landskylden 21 mrk: Smør er Wangens Kirke tilhørende, alt i gaarden Hondve, No: 6, i Guldfierdings Otting; Obligationen dat: 10de og tingl: 13de Julii 1784, og qvitteret for indbemeldte 150 Rdr: af Creditor Selv, den 9de Jul: 1787.

21: Afl: Mads Andersens Obligation til Mads Torbiørnsen Sæve paa 99 rd:, mod 4 pro-Cento, og Pant af 1 Pr: Sm: med Bøxel og Herlighed i Lødve, No: 11, i Guldf: Otting, dat: og tingl: 13de Julii 1784, samt qvitteret af Creditor Selv, den 25de Mart: 1787, paa Condition, at Debtors Søn Eric Madsen skal udstæde en nye Obligation.

22: Afl: Størch Knudsen lille-Hægs Obl: til Hr: Capitain Niels Dahl for 160 Rdr:, mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: i 1 Pd: Smør, med Bøxel og Herl: i gaarden lille-Hæg, No: 43, i Bøer Otting, skyldende i Skat 1 Pd: Smør, og i Landskyld 18 Mrk: Smør, dat: 13 Dec: 1774, og tingl: 10de Julii 1775, samt qvitteret af Creditor Selv, den 30te Maji 1787.

23: Afl: Dittoes Obl: til Do:, for 60 Rdr:, mod 4 pro-Cto og Pant med 2den Prioritæt i nys nævnte Jord-Skyld i Hæg, No: 43, dateret 26de Nov: 1778, og tingl: 8 Julii 1779, samt qvitteret af Creditor Selv, den 30te Maji 1787.

24: Afl: 50 Rdr:, af de 150 Rdr:, som Ole Olsen Nesthuus var skyldig Com/m/endeer-Sergeant Niels Matthiæsen Mølster, mod 4 pro-Cento, og Pant med 1 Pr: i 1 Løb Smør, med Bøxel og Herl: i gaarden Nesthuus, No: 11, i Viger Otting; Obl: dateret 11te og tingl: 15de Nov: 1780, samt qvitteret den 9 Julii 1787.

25: Afl: 67 Rdr: af de 167 rd:, som Siur Torgersens Obl: til Hr: Etatz-Raad Fleischer indeholder, mod 4 pro-Cento, og Pant med 1 Pr: i Øxnebjerg, No: 33, i Dørvedals Otting, skyldende 1 Pd: Dmør, med Bøxel og Herlighed; Obligationen dateret 10de og tingl: 11te Julii 1786, samt qvitteret af Creditor Selv, den 9 Julii 1787.

1787: 10b

Anders Erichsen Løne paa sin Myndtlings Anders Torbiørnsens Vegne mod Anders Knudsen Berge for Giæld 7dr: 8 s:, fremlagde Laugdag af 7de Novembr: f: Aar, saa lydende:

Den Laugdagede Anders Berge mødte for Retten, tilstod Kravets Rigtighed; men begiærede Fordrag i Anledning af hans fattige Tilstand.

Citanten accorderede Fordrag til næste Høste Ting, imod det Løffte, at Debitor til den Tid afbetaler Fordringen; eller Dom da modtager uden videre Varsel.

Den instævnte lovede at opfylde det paastaaede.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Høste Ting, da Anders Berge imidlertid opfylder sit Løffte, eller Dom modtager.

Michel Nielsen Mittun har med mundtlig Varsel ladet inkalde Bottolf Knudsen Dolve for Beskyldninger, derom at høre under Faldsmaal kaldte Vidner Ole Nielsen Mittun og hustrue Brithe Thormoedatter, og derefter at modtage Dom i Hoved Sag efter nærmere Paastand, og Processens Omkostning at erstatte. Ingen af de indstævnte svarede efter Paaraab; thi blev lovlig Varsel afhiemlet af Kaldsmændene Amund og Matthias Bryn.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Den udeblevne Bottolf Dolve gives hermed Laugdag til næste Høste Ting, og Vidnerne Ole Nielsen Mitthun med Hustrue Brithe Thormoed: forelægges under Faldsmaal til den bemeldte Tid at møde, ligesom Citanten besørger lovlig Varsel.

Bottolf Knudsen Dolve har med mundtlig Contra Stævning indkaldet Michel Nielsen Mitthun at høre Vidner under Faldsmaal Anders Aadsen Gierstad, Jon Bergesen og Anfind Knudsen Dolve, samt Peder Haldorsen Wæge, derefter at modtage Dom til Befrielse, og denne Processes Omkostning at erstatte, alt efter nærmere Paastand.

Hoved Citanten vedtog lovlig Varsel; men Vidnerne mødte ikke. De forbenævnte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel for de udeblevne Vidner.

Contra Citanten begiærede Laugdag for Vidnerne, som ey møder.

Eragtet:

Vidnerne Anders Aadsen Gierstad, Jon Bergesen og Anfind Knudsen Dolve, samt Peder Haldorsen Wæge forelægges under Faldsmaal til næste Ting, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet:

Johannes Trondsen Biørge har med mundtlig Varsel ladet indkalde Anders Andersen Berge at levere tilbage en Geed, eller og dens Værdie med 1 rdr: 4 mrk:, i den Anledning at høre Vidner Matthias Monsen og Anders Knudsen Berge, og endelig at lide Dom i Hoved Sag efter nærmere Paastand, og Processens Omkostning at svare.

Den indstævnte mødte ikke efter Udraab. De oven benævnte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel for den udeblevne.

Vidnerne vare tilstæde, og fremstod først Matthias Monsen Berge, som aflagde Eed og vidnede: afvigte Høst var dette med det andet Vidne udsendte til den indstævnte, og tilbød ham Foster-Løn for den paastævnte Geed i forrige Vinter, men Anders Berge nægtede, at modtage samme, fordi han havde haft Bekostning med at leede eller søge efter den samme Geed, som var sluppen ud i Marken eller Biergene, og derfor beholdt han Geeden, og lod Pengene, ½ rdr: 4 s:,

1787: 11

blive tilbage, eller uimodtagne paa Bordet.

2det Vidne, Anders Knudsen Berge, aflagde Eed og vidnede eenstemmig med forrige Vidne, som med dette paa samme Tid og Stæd var nærværende.

Citanten erindrede om Laugdag for Anders Andersen Berge.

Eragtet:

Anders Andersen Berge, som nu ikke møder, gives Laugdag til næste Ting, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet:

Anfind Giærde mod Elling Mølster for Giæld 7 rdr: 4 mrk: 8 s:, fremlagde Laugdag af 10 Nov: f: A:, saa lydende: og tilbød Anfind Giærde at aflegge den forhen anbudne Benægtelses Eed. Elling Mølster var tilstæde, og var tilfreds med den anbudne Benægtelses Eed. Anfind Giærde aflagde Saligheds Eed, at han ikke er Elling Mølster skyldig de paastævnte 7 dr: 4 mrk: 8 s:, og saaledes denne Sag ophævet.

Lænsmand Mølster mod Knud Ullestad fremlagde Rettens Kiendelse af 9de Nov: 1786, saa lydende: Knud Ullestad, saavel som de Laugdagede Vidner infandt sig for Retten.

Lænsmanden begiærede Vidnerne fremkaldede, og først Sergeant Mølster, som aflagde Eed og vidnede: Han blev hentet til Bergshougen den førromvidnede Tid, og hørte, at Lænsmanden med Knud Ullestad bleve contraherede eller foreenede om deres Jorde bytte saaledes, at Knud Ullestad skulle indtræde i Lænsmandens Contract angaaende Gaarden Ringheim, og Lænsmanden derimod skulle tiltræde Knuds eyende Anpart i Gaarden Ullestad for 700 rdr:, og deraf hielp ham at faae Credit paa 300 dr: hos en ustævnet, samt at Lænsmanden samme Tid gav 1 rdr: i Haandpenge, item, at ingen af Parterne da vare drukne; men derefter drak de noget ved den saa kaldte Kiøb Skaal. Videre sagde Vidnet, at Lænsmanden paa samme Tid lovede at forskaffe Knud Ullestad frie Bøxel Seddel paa en halv Løb i Gaarden Ringheim.

2det Vidne, Stephen Monsen Bergshougen, aflagde Eed og vidnede: paa før omvidnede Tid og Stæd kom han fra sit Arbeyde \til si(.?)/ Stuen, hvor det forrige Vidne skrev Contracten imellem Parterne, hvilke begiærede, at dette Vidne tillige vilde underskrive sam/m/e, hvilket han ogsaa efterkom efterat Contracten var ham forelæst, og hørte han da, at begge Parter vare eenige om og tilfreds med bemeldte Contracts Opfyldelse; Parterne vare ikke paa den Tid drukne.

Citanten paastod Dom, derhos fremlagde Regning af Dags Dato, som er saa lydende: og saaledes inlod Sagen medholdig Dom.

Knud Ullestad sagde: naar Citanten havde præsteret den udlovede Summa for Gaaarden Ullestad, og leveret den belovede Bøxel-Seddel, saa havde han ogsaa været villig og pligtig at erfterkomme deres Contract og Foreening; men da Citanten ikke fra sin Side haver opfyldt Foreeningen; saa formeente og paastod han for Citantens Tiltale at blive friefunden, og med denne Paastand inlod Sagen Dom.

Ingen af Parterne havde meere at lade tilføre.

Eragtet:

Sagen optages til Revision til næstkom/m/ende 18de Julii.

1787: 11b

Aad Kløve har med mundtlig Continuations Stævning inkaldet Halvor Gullichsen Seim og Jon Lierhuus for Giæld 4 dr: 5 mrk: 6 s., som reyser sig af en Homle-Handel, derom i fornøden Fald at høre Vidner og lide Dom i Hoved Sag, og Processens Omkostning at erstatte, alt efter nærmere Paastand. Halvor Seim vedtog lovlig Varsel, men Jon Lierhuus svarede ikke efter Paaraab. Kaldsmændene Amund og Matthias Bryn afhiemlede lovlig Varsel for den udeblevne Jon Lierhuus.

Halvor Seim sagde, at han rigtig nok haver for nogle Aar siden kiøbt Homle af Citanten for 9 dr: 2 mrk: 12 s., tilligemed den anden Instævnte; men paastod derhos at have betalt sin halve Deel, paa 7 eller 8 Skilling nær, altsaa formeente, at Citanten bør holde sig til Jon Lierhuus, som interesseret i denne Handel for den end nu manglende Betaling.

Aad Kløve begiærede den udeblevne forelagt Laugdag.

Eragtet:

Den udeblevne Jon Lierhuus gives hermed Laugdag til næste Ting at møde med Tilsvar, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet:

Anno 1787, den 10de Julii, continuerede Som/m/er Tinget med Wosse Wangens Almue i Overværelse af det i Gaar tilførte Laugrett.

Hvorda! Herr Etatz-Raad Fleischer har med skriftlig Stævning af 12te Junii d: A: indkaldet Magne Aadsen Hægle for Giæld efter Obligation af 26de April 1785, stor 355 rdr: 1 mrk: 12 s., med paaløbende og resrende Renter. Stævningen blev læst, saa lydende: Den indstævnte Magne Aadsen Hægle blev paaraabt, men mødte ikke. Kaldsmændene Amund og Matthias Bryn aflagde Eed, at Magne Hægle med meere end 14 Dages Varsel i hans Hustrues Paahør er tilkaldet [i] denne Sag.

Citanten begiærede Laugdag.

Eragtet:

Den lovlig indstævnte, men udeblevne Magne Aadsen Hægle gives hermed Laugdag til næste Ting at møde med Tilsvar.

Jon Aadsen Skulestad har med mundtlig Varsel ladet inkalde Erich Gierde for Overfald forleden Juul, derom at høre Vidner Knud Iversen Ringheim og Niels Hallesen Rogne, derefter at modtage Dom til Undgiældelse efter Sagens Beskaffenhed og nærmere Paastand, samt Processens Omkostning at erstatte. Erich Gierde og Vidnet Knud Ringheim infandt sig ikke efter Paaraab. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel for Erich Gierde; men anmeldte derhos, at for Vidnet Knud Ringheim er ikke Varsels Tiden i Dag udrunden.

Citanten fremstillede Vidnet Niels Hallesen Rogne, som aflagde Eed og vidnede: sidst afvigte Juul kom Vidnet i Erich Gierdes Stue, hvor Citanten Jon Skulestad var, og saae han da at Jon Skulestad havde faaet et stærk Slag over det eene Øye, saa at dette næsten ikke var til

syne, samt at han var blodig. Vidnet saae ikke hvo der slog, men hørte, at Jon havde faaet dette fæle Slag af den instævnte Erich Gierde; det andet instævnte

1787: 12

Vidne Knud Ringheim var ogsaa da tilstæde, og var ankommen førend dette Vidne. Ey heller fornam Vidnet at Citanten gjorde nogen Slags Fortræd i Huuset. Vidnet er afskeediget.

Citanten begiærede Laugdag for den lovlige instævnte og udeblevne, og reserverede ved Continuations Stævning at inkalde Vidnet.

Eragtet:

Erich Gierde, som nu ikke møder, gives Laugdag til næste Ting at svare til Sagen, og Citanten besørger lovlige Varsel.

Stephen Siursen Bøe har med mundtlig Varsel inkaldet Wiching Wichingsen Neqvitne for Giæld 4 rdr: 1 mrk: [8 s:?], derpaa er betalt 5 mrk: 4 s:, altsaa den gandske Debet 3 dr: 2 mrk: 4 s:, derom at modtage Beviis eller høre Vidner, og lide Dom til Betaling, med Renter fra Stævnamaalets Dato, og Processens Omkostning at erstatte. Vidnerne under Faldsmaal ere Gullich Larsen Bøe og Sønnen Knud Gullichsen ibid: ville fornemme om de vedkom/m/ende møder. Ingen af de instævnte infandt sig efter Paaraab; derfor blev lovlige Varsel for dem alle afhiemlet af Kaldsmændene Amund og Matthias Bryn.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Wiching Wichingsen Neqvitne gives Laugdag til næste Ting, og Vidnerne Gullich Larsen Bøe, samt Knud Gullichsen ibid: til samme Tid forelægges under Faldsmaal deres Vidnesbyrd at aflegge, og Citanten besørger lovlige Varsel.

Halvor Gullichsen Seim har med mundtlig Stævning til dette Ting ladet inkalde Lænsmand Godschalk Mølster fordi han haver udpantet een Citanten tilhørende Hest, som stod paa Foster hos Ole Hægle, paa dennes resterende Skatter; derom at anhøre under Faldsmaal stævnte Vidner Lars Gullichsen Seim og Anfind Bryn, samt Ole Nielsen Hægle til Vædermæle, derefter Lænsmanden at modtage Dom i Hoved Sag efter nærmere Paastand, og denne Processes Omkostning at tilsvare. Ville dernæst fornemme, om de vedkom/m/ende møder.

Lænsmanden, som var ved Retten tilstæde, vedtog lovlige Varsel for sig og den til Vædermæle inkaldte Ole Hægle. Vidnet Anfind Bryn svarede ikke effter Udraab; thi blev lovlige Varsel afhiemlet for ham, af Kaldsmændene Amund og Matthias Bryn.

Citanten begiærede det mødende Vidne fremkaldet og afhørt; hvorpaa fremstod Lars Gullichsen Seim, som aflagde Eed efter Loven og vidnede: Ole Hægle havde i sidst afvigte Vinter en Aars gl: Hest paa Foster fra Citanten, og veed, at denne virkelig eyedede Hesten; veed ikke heller rettere, end at Foster Lønningen forud var betalt, saaledes, at Halvor Som/m/eren forud skulle holde en Øg for Ole Hægle, hvorimod denne skulle den paafølgende Vinter føde den nu paastævnte unge Hest. Vidnet var ikke tilstæde, da Lænsmanden var paa Udpantnings Forretningen, veed altsaa ikke hvad da passerede. Ingen havde meere at lade tilspørge dette Vidne, som derfor er afskeediget.

1787: 12b

Citanten derefter fremstillede godvillig mødende Vidne Lars Siursen Bouthuus, som aflagde Eed og vidnede: eenstemmig med det forrige Vidne.

Dernæst fremstod godvillig mødende Amund Torjersen Bryn, som aflagde Eed efter Loven, og derefter forklarede: afvigte Vinter i Febr: Maaned var Vidnet med Lænsmanden paa Udpantnings Forretning ogsaa hos Ole Hægle, hvor de pantede og mærkede nogle Smaler, og derefter saae den nu paastævnte ung Hest, som Ole Hægle da foregav, dog uden videre Beviis, at tilhøre Citanten, da blev denne Hest ikke benævnt i Udpantningen, men blev staaende; har siden hørt, at den samme Hest nogen Tid derefter blev udpantet. Paa Lænsmandens Spørgsmaal sagde Vidnet, at der paa Hægle hos Ole, hvor Executionen skeede for resterende Kongl: Skatter, langt fra ikke fandtes Fyldest for de manglende Skatters Beløb. Vidnet afskeediget.

Ole Hægle lod fremlegge Inlæg af 7de Julii d: A:, som blev læst og er saa lydende:

Citanten benægtede det oplæste Inlægs Indhold, med Paastand ey at være Ole Hægle noget eller det mindste skyldig, begiærede derhos det udeblevne Vidne forelagt.

Eragtet:

Vidnet Anfind Andersen Bryn, som nu ikke møder, forelægges under Faldsmaal til næste Ting, sit Vidnesbyrd at aflegge, og Citanten besørger lovlig Varsel.

Elling Store Graven af Hardanger har med mundtlig Stævning inkaldet Tosten Olsen Westrem at høre stævnte og ustævnte Vidner angaaende en Tegne Bog hvori var Banco-Sedler, og hvilken er bortkom/m/en her paa Wosse Wangen afvigte Aars Som/m/er Ting, alt til et lovskikket Tings Vidnes Erhvervelse; At Tosten Olsen Westrem lovlig er tilkaldet, dette Tings Vidne at paahøre, til dette Aars Som/m/er Ting, derom blev fremlagt Kaldsmændene Lænsmand Lille Graven og Gudmund Rønnestrand, deres skiftlige Afhiemling af 8de Juli sidst afvigte, saa lydende:

Citanten fremstillede de godvillig mødende Vidner, og først Giæstgiver Ole Reime, som aflagde Eed at ville vidne Sandhed, og forklarede: Ved sidst afvigte Aars Sommer Ting vare Parterne Elling Store Graven og Tosten Westrem i Vidnets Stue om Efftermiddag[en]; Morgenen derpaa kom de igien, og hørte da Vidnet, at de taledede imellem sig om en Tegne Bog, som var bleven borte fra Tosten, som sagde, at Elling havde faaet den, hvilket han tilstod, med Paastand at Tosten havde faaet den igien, hvilket ogsaa Tosten vedtog; men sagde end neere, at Elling havde faaet den en anden gang, hvilket denne benægtede. Vidnet saae ikke den bemeldte Tegne Bog, men har hørt, at i den sam/m/e var Banco Sedler, samt, at Bogen siden blev funden, og da var der i den ikkun 1 rdr: Banco Seddel. Dette Vidne er afskeediget.

Gullich Takle, som forhen har været Vidne i denne Sag, fremstod og under forrige Eeds Krafft svarede paa Elling Store Gravens Spørgsmaal: Han saae paa Giæstgiver Stuen her paa Wangen, den foromvidnede

1787: 13

Tid, at Tosten Westrem, da han vilde dandse, leverede Tegne bogen til Elling Store Graven, Vidnet saae ogsaa, at han flyede Bogen tilbage til Eyeren Tosten Westrem, men han bemærkede ikke, at Elling derefter fik bemældte Tegne Bog, eller anden gang tilbage.

Elling Store Graven lod af Retten begiære, at Tings Vidnet maatte blive sluttet, og ham in forma beskrevet meddeelt, som blev bevilget.

Erich Finne har med mundtlig Varsel til dette Sommer Ting ladet inkalde Lars Olsen Qvale for Overfald mod Citanten, samt utilladig* (utilladelig?) Tale om ham baade i Nær og Fraværelse, derom at høre stævnte og ustævnte Vidner, og lide Døm til Undgiældelse og Bøders Udredelse, med videre efter nærmere Paastand, samt Processens Omkostning at

erstatte. Vidnerne under Faldsmaal ere Knud Rochne, Mons Lunde, Knud Giærager, Amund Torjersen Giernæs, Niels Hallesen Rogne og Aad Andersen Rogne.

Lars Qvale mødte ikke efter Paaraab; ey heller Vidnerne Mons Lunde, Amund Giernæs, og Aad Andersen. De forbemeldte Kaldsmænd aflagde Eed, at de udeblevne lovlig og med fuld Varsel ere tilkaldede [i] denne Sag.

1ste Vidne, Knud Rochne, derpaa fremstod, aflagde Eed og forklarede: Afvigte Vinter i Martii Maaned saae Vidnet paa Giæstgiver Stuen, at den indstævnte Lars Qvale ligesom havde Narrerie med Erich Finne, som sad fredelig ved Bordet, og ikke fornærmede ham, samt, at Lars spendte efter Erich, som sad ved Bordet, og at han, for at undgaae Lars, kom frem paa Gulvet, hvor Lars spendte, slog og tog ham i Haaret, uden at Erich tog igien, men bad om Fred. Derefter blev Lyset udslukt i Giæstgiver Stuen, og hørte Vidnet at Erich raabte: slaaer du mig, derefter gik Erich ud i en anden Stue, bad imidlertid om Almuens Beskiærmelse. At dette passerede en Søndags Afften. Vidnet er demitteret.

2det Vidne, Niels Hallesen Rogne, aflagde Eed og forklarede: paa før omvidnede Tid og Stæd saae Vidnet, at Lars Qvale stødte Erich Finne under Hagen i Vræde, da \han/ sad fredelig ved Bordet, at Erich da kaldte Vidnet og fleere at give Agt paa hans Adfærd, derpaa blev Lyset udslukket, og Erich vilde gaae ud i en anden Stue fra ham, men da han kom paa Gulvet, fik Erich 2de Slag i Nakken, derhos sagde: slaaer du mig, og Lars svarede: det lyver du, som en Tyv og Skielm.

3de Vidne, Knud Gierager, aflagde Eed og sagde, at han har intet andet at vidne, end at hørte paa Giæstgiver Stædet i Sessions Tiden at Lars Qvale sagde: han var tilfreds, at Erich Finne var der nu. Vidnet er derpaa afskeediget.

Godvillig mødende Lars Anders[en?] Hovde aflagde Eed og vidnede eenstem/m/ig med 2det Vidne Niels Hallesen Rogne; med Tillæg, at han saae, at Lars Qvale trevlede ham imellem Laarene, men kan ikke vide om Erich deraf fik nogen Skade.

Nok godvillig Lars Siursen Bouthuus, aflagde Eed og vidnede: han hørte i Sessions Tiden

1787: 13b

at Lars Qvale roste sig af at have skræmt og slaget Erich Finde, ønskede derhos til Gud, at han maatte treffe Erich end nu engang, saa skulde han finde Mand for sig. Derpaa Vidnet demitteret.

Citanten frafaldt Vidnet Aad Andersen Rogne, derimod begiærede Laugdag for de øvrige.

Eragtet:

Den udeblevne Lars Olsen Qvale gives hermed Laugdag til næste Ting at svare til Sagen; til samme Tid forelægges under Faldsmaal Vidnet Amund Torjersen Giernæs og Mons Tostensen Lunde, deres Vidnesbyrd at aflegge, og Citanten besørger lovlig Varsel.

Derefter bleve ting- eller aflyste disse Almues Breve i Continuation med foregaaende Nummere; Saasom:

No: 26: Størch Knudsens Skiøde paa Skatte-Skyld 12 Mærker, men Landskyld 9 Mærker i gaarden Lille-Hæg, No: 43, i Bøer Otting, som er den halve Deel af Selgerens eiende Part i denne gaard, følgel: Skiøde dateret 13 Dec: 1774, og tingl: 10 Julii 1775, til Helje Haaversen Vold, for 196 rd: 5 mrk.; samt Forbindelse af, at svare det halve Vilkaar, efter Contract af 13 Dec: 1774, til Enken Maritha Torchilds-Datter; dat: 9de Julii 1787.

No: 27: Størch Knudsens Obligation til sin Broder Levor Knuds: store-Hæg, for 95 rd: 2 mrk: 11 s.; og til Helje Haaversen Vold, for 61 Rdr 2 mrk: 11 s.; til sam/m/en paa dem Begge, 156 Rdr: 5 mrk: 6 s.; mod 4 pro-Cento Rente, og Pant med 1 Pr: i Hands endnu eiende halve gaard Lille-Hæg, No: 43, i Bøe Otting, følgel: Skiøde dat: 13 Dec: 1774, og tingl: 10de Julii

1775, af Skatte-Skyld 12 Mærker, men af Landskyld 9 Mrk:er Smør, med Bøxel og Herlighed; dat: 9de Julii 1787.

No: 28: Helje Haaversens Obligation, med sin Broders Elling Haaversen Holves Caution, til Tobias Haldorsen Rogde, for 199 Rdr., mod 4 pro-Cento i Rente, og Pant med 1 Pr: af de, af Hannem, ved Skiøde af Dags Dato, Sig tilforhandlede 9 mrk: Smørs Landskyld i gaarden Lille-Hæg, No: 43, i Bøe Otting, samt andre 9 mrk: Smør med Bøxel og Herlighed i gaarden Wold, No: 44, ligesaa i Bøer Otting, som Eiendom ved Skifte-Brev af 22de Sept: 1785 faaet med sin Hustroe Syneve Johan/n/es-Datter; dat: 9de Julii 1787.

No: 29: Eric Nielsen Seims Obligation, med sin Sviger-Faders Anders Andersen Væthes Caution, til Com/m/andeer Sergeant Niels Matthiæsen Litzeim, for 50 Rdr., mod 4 pro-Cento i Rente, og Pant med 1 Pr: saavel i det Løsøre Hand nu eier, som i det Hand eiendes bliver, intet undtagen; dat: den 23 Apr: 1787.

No: 30: Vilkor-Contract, udstæd af Sønnen Siur Torgersen til sin Fader Torger Wichingsen, om aarlig underholdning af gaarden Øxenbjerg, No; 33, i Dørvedals Otting; dat: 24de Martii 1787.

No: 31: Ole Nielsens Obligation til Com/m/andeer-Sergeant Niels Matthiæsen Mølster for 99 rd:, mod Rente 4re pro-Cto, og Pant med 1 Pr: i 1 Pd: 7 ½ Mrk:er Smør, som Hand i gaarden Mittun, No: 13, i Viger Otting, efter Forældre Niels Tormosen og Randvei Lars-Datter, ved Skifte-Brev af 29de Mart: 1751, har arvet; dat: 9de Julii 1787.

No: 32: Knud Andersens med de fleeres Skiøde til Anders Hallesen paa endeel Jordskyld i gaarden Giære, No: 4, i Borstrands Otting, der, med den af Kiøberen Selv arvede andeel, beløber, efter Skifte-Brev af 15 Febr: 1779, til 2de Løber og 1 Pund, for Penge, Hands egen Lod ubegreben, og efterat den solgte andeel i Rundalens Alminding med 7 mrk: er indbefattet: 698 rd: 3 mrk: 8 s:, efter hvilken Summa dette Skiødes Papir og findes andsadt med 3 ½ Rdr:; dat: 9de Julii 1787.

No: 33: Afl: Halle Andersen Giæres Obligation til Arne Torjersen Lille Ringheim, for 199 Rdr:, mod 4 pro-Cento og Pant af 1 Løb Smør med Bøxel og Herlighed i gaarden Giære, No: 4, i Borstrands Otting, med 1 Priorit:, dat: 16de Mart: og tingl: 8 Jul: 1778, samt qvitteret af Creditor Selv, den 9 Jul: 1787, i Vitterligheds-Vidners Andfind Aamundsen Giæres og Knud Knudsen Dolves Overværelse, og tillige forsynet med deres underskrift.

No: 34: Sølvest Brynildsen Flettres udgivne Obligation, paa Hands Myndlings Anders Hallesens Vegne, til Myndlingens Faders-Broder Johannes Andersen Giære, for Tiden Betienter paa Bergens Told-Boed, for 299 rd:, mod 4 pro-Cento og Pant med 1 Pr: af 1 Løb og 1 Pd: Smør i nysnævnte gaard Giære, No: 4, i Borstr: Otting, der er Myndlingens Eiendom, formedelst Skiøde, Han/n/em dags Dato meddeelt; dat: 9 Jul: 1787.

No: 35: Dittoes Do:, paa Dittoes Vegne, til Arne Torjersen Lille Ringheim, for 199 Rdr:, mod 4re pro-Cento i Rente, og Pant med 1 Pr: af 1 Løb Smør, med Bøxel og Herlighed, som Myndlingens ydermeere Eiendom i fornævnte gaard Giære; dat: 9de Julii 1787.

No: 36: Dittoes Contract, paa Dittoes Vegne, til Dittoes Moder Gundvor Amunds-Datter, andgl: Vilkaar, Hun aarlig af fornævnte gaard Giære skal nyde til sin Død, der tager sin Begyndelse, naar Hun afstaaer gaarde-Bruget til sin Søn Anders Hallesen; dat: 9de Jul: 1787.

No: 37: Maren Diurhuses, sal: hr: Even Meldals, Bøxel-Seddel til Anders Nielsen paa 2 Pd: 6 Mrk: Sm: med Bøxel, i gaarden Fætie, No: 9, i Borstr: Otting, samt Over-Bøxel til 18 mrk: Sm: i sam/m/e gaard, Wangens Præstebord beneficeret, som Ole Ricoldsen for Han/n/em har opsagt paa de Vilkaar, at Hand ægter Hands Datter Inger Ols-Datter, giver Ham aarlig 6 Sold Korn, samt en liden Rug-Ager, føder 1 Koe og 2 Smaler, forskaffer Ham Afdrotten deraf uden Betaling, giver Ham 2 mrk: Humle, frit Huus, Rygt og Kirke-Hest; dat: 9de Jul: 1787.

No: 38: Aflyst de 100 Rdr:, som Andfind Andersen Ryche, blant andre Penge, havde laant af Anders Larsen Uqvitne, mod 4 pro-Cento i Rente, og Pant med 1 Pr: af 1 Løb 1 Pd: 21 mrk: Sm:, med Bøxel og Herlighed, i Hands efter Skiøde af 16de Nov: 1784 tilhørende Jorde-

Part i gaarden øvre-Ryche, No: 8, i Vindjer Otting; Obligationen dat: 16 Nov: 1784, og tingl: 19de sam/m/e Maaned og Aar, samt qvitteret af Creditor Selv, i Lensmand Mølsters og Jørgen Andersen Dagestads Nærværelse, der og have underskrevet til Vitterlighed, den 10de Julii 1787.

1787: 14

No: 39: Svend Larsens Skiøde til sin Broder Matthias Larsen, paa Hands, følgel: Skiøde dat: og tingl: 10de Jul: 1776, eiende Andpart Jordegods i gaarden Lille-Grove, No: 25, i Bøer Otting, af Skyld 9 mrk: Sm:, med Bøxel og Herl:, for den Summa, Skiødets Bekostninger iberegnete, 276 rd: 3 mrk: 6 s:; dat: 2 Januarii 1787.

No: 40: Matthias Larsens Skiøde til Aamund Villumsen Vindje paa Stranden, paa de 9 mrk: Smør, med Bøxel, Hand, ved Skiøde af 2 Jan: 1787, af Svend Larsen havde tilforhandlet sig, i gaarden Lille-Grove, No: 25, i Bøer Otting, for Penge, tilligemed Skiødets Bekostninger, i alt 319 rd: 6 s:; dat: 3 Jan: 1787.

No: 41: Afl: Svend Larsens Obl: til Lars Iversen Nesheim, for 140 Rdr:, mod 4 pro-Cento i Rente, og Pant af Hands, ved Skiøde af 10de Julii 1776 eiende 9 mrk: Smør i gaarden Lille-Grove, No: 25, i Bøer Otting; Obligationen dat: 10de Jul: 1776, tingl: sam/m/e Dag og Aar, samt qvitteret af Creditor Selv, den 7de Julii 1787.

No: 42: Aamund Villumsens Obl: til Lars Iversen Nesseim i Gravens Præstegield, for 150 rd:, mod 4 pro-Cto i Rente, og sam/m/e Pant med 1 Pr: som sidst blev aflyst, neml: 9 Mrk: Smør i Lille-Grove, No: 25, i Bøer Otting, som Aamund har tilforhandlet sig af Matthias Larsen, ved Skiøde af 3 Januarii dette Aar; Obligationen dat: 10de Julii 1787.

Dagen derefter, den 11 Julii 1787, continuerede Som/m/er Tinget med Wosse Wangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd, og i Overværelse af det forhen tilførte Laugrett, undtagen Ole Olsen Wangen i stæden for Joseph Andersen Lie.

Hvorda! Aslach Fladeqval udi Giælds Sagen instævnt af Amund Groue, fremlagde Laugdag af 8de Novbr: f: A:, som er saa lydende:

Det Laugdagede Vidne Siur Winje mødte personlig for Retten, aflagde Eed efter Loven, og forklarede: for omtrent 3 Aar siden hørte Vidnet af Aslach Fladeqval, at han havde Handel med Amund Groue; paa samme Tid byttede Vidnet en Hest med Aslach, og sagde Amund Groue derefter, at han, neml: Vidnet, havde faaet altfor godt Bytte. Meere sagde Vidnet ikke at forklare, uden dette, at Aslach solgte siden den sig tilbyttede Hest til en Mand fra Lerdal. Da Parterne ey havde meere at lade tilspørge; saa er Vidnet demitteret.

Aslach Fladeqval kunde ikke slutte denne Sag, førend Continuations Stævningen og det videre i denne Sag er oplyst og fuldført.

Amund Groue har med Continuations Stævning inkaldet Aslach Fladeqval i forrige Sag, samt for at have taget et Brev eller Beskikkelse fra Beskikkelses Vidnet Anders Jonsen Kløve, der er til Vædermæle indkaldet; derom at høre under Faldsmaal stævnte Vidner Kield Takle, Brynild Gierager, Biørne Opheim og Anfind Rycke, samt de forrige Vidner Tosten Ringheim og Johannes Rogne til nøyere Examination, endelig at modtage Dom i Hoved Sag og Processens Omkostning, alt efter nærmere Paastand.

Aslach Fladeqval vedtog lovlig Varsel.

Citanten frafaldt til næste Ting, Processen, saavidt angaaer det borttagne Beskikkelse eller Brev, og derhos denne Sinde frafaldt Vidnerne Anfind Rycke og Biørne Opheim.

Vidnerne Kield Takle og Brynild Gierager mødte, men Tosten Ringheim og Johannes Rogne infandt sig ikke; derfor blev lovlig Varsel for dem afhiemlet af Kaldsmændene Amund og Mathias Bryn.

Citanten fremstillede Vidnet Kield Takle, som aflagde Eed og svarede paa Amund Groues Spørgsmaal: for 1 eller 1 ½ Aar siden blev han kaldet til Vidne, og hørte at Amund spurgte om han var Aslach meere pligtig, eller havde faaet meere af ham end 44 rdr., og at Aslach Fladeqval svarede, at Amund ey havde faaet meere hos ham end de bemeldte 44 rdr., og havde ey meere at fordre hos Amund Groue. Da ingen havde meere at lade Vidnet tilspørge, saa er samme fra Retten afskeediget. Og igien fremstod

1787: 14b

2det Vidne, Brynild Andersen Gierager, som aflagde Eed og vidnede eenstem/m/ig med forrige Vidne, som med dette paa een og samme Tid tilstæde. Vidnet afskeediget.

Amund Groue fremlagde Inlæg af 10de Julii sidstleden, som blev læst saa lydende:

Aslach Fladeqval benægtede aldeles Indholdet af det fra Amund Groue fremlagde Inlæg, og agtede at beviise Urigtigheden af samme. Maatte derfor begiære Sagen udsatt til næste Ting for at besvare det fremkomne Inlæg, om ikke Vidners Førelse agtes fornøden, og med Inlæg fra sin Side at beslutte Sagen til Doms, og til den Ende, end videre maatte begiære Gienpart verificeret af det nu fra Amund Groue fremkomne Skriff.

Eragtet:

Paa Forlangende udflytted denne Sag til næste Ting, da Aslach Fladeqval besørger det fornøden agtende.

Herr Etatz-Raad Fleischer mod Niels Jonsen Bære for Giæld, fremlagde Laugdag saa lydende:

Niels Bære blev paaraabt, men svarede ikke. Kaldsmændene Amund og Matthias Bryn aflagde Eed, at den oplæste Laugdagelse er lovlig forkyndt for meere end 14 Dage siden.

Citanten lod fremlegge Obligationen af 1ste Julii 1783 til Conference med den producerede Gienpart af samme, der er ordlydende med Originalen. Dernæst Opsigelsen af 3 Junii 1786, et efter andet saa lydende: Dernæst paastod Dom til Betaling af Capital med lovlige Renter, og udi Processens Omkostning formedelst besværlige Reyser med Opsigelse, Stævnemaal og meere, i det ringeste 4 dr: 12 s:, og saaledes inlod Sagen til Doms.

Eragtet:

Sagen optages til næstkom/m/ende 18de Julii.

Erich Giærde har med mundtlig Varsel til dette Ting ladet instævne Jon Olsen Kolve for Giæld 8 rdr: paa en Heste-Handel, derom at høre under Faldsmaal stævnte Vidner Brynild Traae og Wiching Olsen Gierager, derefter Dom at modtage til Betaling og Processens Omkostning, alt efter nærmere Paastand.

Ingen af de instævnte svarede efter Udraab, undtagen Vidnet Wiching Gierager. De forbenævnte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel for de udeblevne.

Citanten fremstillede det mødende Vidne Wiching Gierager, som aflagde Eed og vidnede: han hørte den 7de Junii afvigte, at den indstævnte Jon Olsen Kolve tilstod at være Citanten skyldig 8 rdr: paa en Heste handel, og derpaa blev han kaldet til Vidne.

Citanten begiærede Laugdag for de udeblevne.

Eragtet:

Den lovlige indstævnte, men udeblevne Jon Olsen Kolve gives Laugdag til næste Ting, og Vidnet Brynild Traae til samme Tid forelægges under Faldsmaal, sit Vidnesbyrd at aflegge. Citanten besørger lovlige Varsel.

Ole Jeraldstveiten har til dette Som/m/er Ting ladet inkalde Helge Haaversen Wold for Giæld 1 rdr: 5 mrk:, samt Ole Tundal til Vædermæle, derom at anhøre Vidner Anders Houg og Lars Andersen ibid:, derefter at modtage Dom, og Processens Omkostning at erstatte.

Claus Tesdal mødte for Helge Wold og vedtog lovlig Varsel, ligesom Lars Colbeensen Groue mødte for Ole Tundal, som til Vædermæle er inkaldet.

1787: 15

Vidnerne ere ved Retten tilstæde; og fremstod 1ste Vidne Anders Houg, som aflagde Eed efter Loven, og vidnede: for omtrent 10 Aar siden var der en Handel imellem Parterne om en Oxe, at Oxen blev leedet hen til Helge Wold, som paa den Tid boede paa Holve, men Vidnet veed ikke om den gandske Værdie eller Beløbet blev betalt. Nu sagde Vidnet, at han veed intet videre at forklare, end at \en/ Hardanger begiærede af Vidnet at han vilde lade een leede Oxen til Istad eller et andet Stæds; Vidnet veed ikke Navnet paa den ommeldte Hardanger.

2det Vidne, Lars Andersen Houg, aflagde Eed og vidnede: for omtrent 10 Aar siden begiærede Helge Wold, at han vilde gaae til Citanten for at sige ham; dersom han vilde sælge Oxen for 4 dr: 5 mrk:, saa skulle han leede den til Istad, samt at Citanten Ole Jeraldstvedt selv leedede Oxen til Istad. Veed ellers ikke om Betalingen.

Claus Tesdal begiærede tilført. At Helje Wold var paa den Tid en Ungdom paa 15 eller \16/ Aar gl; derfor benægter at have kjøbt nogen Oxe.

Ole Tundal lod benægte, at han ikke har bekommet fleere Penge end de ham af Helge leverede 17 mrk:; Ole Tundal var ikke selv tilstæde, da Oxen blev kjøbt, eller afhentet.

Parterne begiærede Dom efter Rettens Skiøn, imidlertid fremlagde Citanten et Skiffte brev af 26de Septbr: 1782, som viiser, at Kravet er paastaaet og ikke benægtet ved Skifftet efter Citantens Hustrue. Det vedkommende bliver denne Act tiltagen. Nu, som før paastodes Dom af begge Parter, med Erindring om Processens Omkostning skadesløs.

Eragtet:

Sagen optages til Revision til næstkom/m/ende 18de Julii.

Herr Foged Wangenstein har med mundtlig Varsel til dette Ting ladet inkalde Godschalk Pedersen Reque og Christie Knudsdatter Ullestad for med hinanden begaaet Læyermaal i Aaret 1785, derom at modtage Dom til Bøders Udredelse med meere, samt Actionens Bekostning at erstatte, alt efter nærmere forbeholden Paastand.

Godschalk Pedersen mødte og vedtog lovlig Varsel for sig og den anden indstævnte, som nu er hans Hustrue. Godschalk Pedersen fremlagde Præstens Attest af 6 Julii d: A:, som er saa lydende: Fremlagde derhos 3 dr: 2 mrk: 4 s:, som Bøder for fortilig Sam/m/en leye, med Tilbud om herr Fogden vil modtage samme.

Fogden erklærede, at han ikke kunde modtage for tilig Sam/m/en leye Bøder for et Læyermaal, der er begaaet over 1 ½ Aar før Trolovelsen, fremlagde derimod Sogne-Præstens Attest, som viiser, at det \af/ paastævnte Læyermaal aflede Barn er døbt i Wangens Kirke d: 10de Nov: 1785, og paastod derefter, at Læyermaals Bøder ved Dom i Følge Lov af begge indstævnte maatte betales, samt Processens Omkostning. Attesten er saa lydende: og saaledes inlod Sagen Dom. Godschalk Pedersen ligeledes var Dom begiærende.

Eragtet:

Sagen optages til den 18de Julii næstkom/m/ende.

Jon Lierhuus mod Lars Tverberg for Giæld, fremlagde Laugdag af 11 Nov: f: A:, saa lydende:

Vidnet Willum Pedersen Bøe mødte ikke efter Paaraab. Kaldsmændene Amund og Matthias

1787: 15b

Bryn aflagde Eed, at den oplæste Laugdagelse er oplæst for Willum Bøe i eget Paahør for meere end 14 Dage siden.

Vidnet Jon Biørche var tilstæde, aflagde Eed og vidnede: for 2 eller 3 Aar siden sagde den forhen til Vædermæle instævnte Niels Dugstad til Vidnet: der er nogle Penge paa Tverberg, som tilhører Jon Lirhuus; men ieg kan ikke bære dem derop, og gjøre mig betalt hos Jon Lierhuus, som er en seen Betaler. Vidnet meente jo, at han vel kunde bære Pengene; men veed ikke om \han/ virkelig hentede Pengene, eller hvor mange det var; samt, at han, Niels Dugstad, sagde at ville gjøre Lars Tverberg skadesløs; item, at det var for en Hest han bar Pengene til Jon, som havde solgt Hesten til Lars Tverberg. Ingen havde meere at tilspørge dett Vidne, som er afskeediget.

Eragtet:

Sagen beroer til i Morgen tilig, i Haab at Vidnet da infinder sig for at undgaae Faldsmaals Straf.

Niels Møen har med mundtlig Varsel til dette Ting ladet inkalde Jon Biørche at svare ham halve Deelen af de Penge, som vare laante af Aad Qvitne, derom at gjøre Forklaring, eller at aflegge Eed, at samme Penge ere betalte; til Vædermæle er inkaldet Aad Qvitne; derom at see Beviis i Rette lagt og Procedure samt endelig Dom, efter nærmere Paastand, og Processens Omkostning at svare.

Jon Biørche saavel som Aad Qvitne vare ved Retten tilstæde. Aad Qvitne fremlagde et Haandskrift af 9de Novbr: 1779, som er saa lydende:

Niels Møen sagde at han har faaet ikkun 56 rdr., hvilke han har oppebaaret af Jon Biørche, fleere Penge af de 163 dr: 2 mrk: har han ikke modtaget, og disse er han villig og pligtig at betale til Creditor {Jon} Aad Qvitne; Jon Biørche paastaaer han derfor at maae tilpligtes at betale de øvrige Penge, eller og beviise, eller med Eed bekræffte, hvo, der samme Penge har oppebaaret.

Jon Biørche sagde, at han er villig at aflegge Eed, at han veed ikke rettere end at Niels Møen har faaet den halve Deel af de i Reverset benævnte 163 dr: 2 mrk:, neml: 81 dr: 4 mrk: Vil Niels Møen derimod aflegge Eed, at han ikke har faaet fleere Penge, end de angivne 56 dr:; saa er han og villig at betale samme, \eller det/ som mangler.

Jon Biørche derhos anmeldte, at han har i Anledning af denne Sag ladet inkalde Claus Tesdal at gjøre Forklaring, hvor han, som Incassator i Boet effter Siur Grov og Hustrue haver henlagt de Penge, som Datteren, Aad Qvitnes Myndtling, tilkom/m/er; derom at modtage Procedure og Dom efter nærmere Paastand, og Processens Omkostning skadesløs.

Claus Tesdal, som ved Retten var tilstæde, lod tilføre, at \han/ rigtig nok har været Incassator i det omspurgte Stervboe, hvor Jon Biørche købte Gaarden Groupe for 700 rdr., betalte de 300 rdr., og udstædde Pante Obligation for de 400 rdr: til Aad Qvitne og Lars Dømbe; da Jon Biørche solgte Gaarden, maatte han indfrie den bemeldte Pante Obligation, som tilhørte Aads Myndtling Guri Siursd:, stor 133 dr: 2 mrk:, hvilke Penge Jon Biørche og Niels Møen fik til Laans imod det fremlagde Revers, dog

1787: 16

blev i samme anført 30 dr:, som Claus Tesdal var aparte skyldig til Aad Qvitne, altsaa Reversets gandske Summa 163 dr: 2 mrk:, Claus Tesdal sagde, at han erindrer ikke rettere end at de bemeldte 30 rdr:, som i Reverset anført, blev af ham, Claus, leveret til Aad Qvitne, eller Jon Biørche.

Jon Biørche paastod endnu som før, at Niels Møen og Claus Tesdal bør aflegge Eed, neml: at Niels Møen ikke har modtaget fleere end de tilstaaede 56 rdr., og Claus Tesdal at have betalt de paastævnte 30 rdr., saa er han villig at betale den øvrige Summa af Reversets Indhold. Derom Parterne Rettens Kiendelse, hvilken at afsige, blev beram/m/et d: næstkom/m/ende 18 Julii.

Wiching Knudsen Groue udi Sagen mod Ole Nielsen Groue paa sin Søns Vegne fremlagde Laugdag af 8de Novbr: f: A:, saa lydende:

Vidnet Ragnilde Nielsdatter Lægden mødte for Retten, og declarerede: for 3de Aar siden i Vinter tiende {Vidnet} \hun/ hos Knud Wichingsen Groue, hvor Stephen Olsen forfulgte hende med Snee en Dag, da hun bar Vand til Kreaturene, og da hun kom til Flors Døren, slog han hende over haanden, saa at Vand Byttene faldt ned, hvorpaa hun ogsaa blev vreed; da kom Wiching Knudsen, som blev fortrydelig over saadan Medfart, og kastede Stephen Olsen til Marken og slog ham noget, men erindrer ikke hvor.

Wiching Knudsen har i Continuation af denne Sag inkaldet Stephen Olsen og Fader Ole Groue, samt til Vædermæle Knud Olsen og Søn Knud Knudsen, for at oplyse at disse, som forhen have vidnet i Sagen, ere hans Avindsmænd, de første at høre Vidner, stævnte og ustævnte, angaaende Slagsmaalet imellem Citanten og Stephen med flere, og endelig, modtage Dom i Hoved Sag, og Processens Omkostning at svare. Mons Knudsen og Barbara Jonsd: Groue ere de stævnte Vidner.

Stephen Olsen mødte ikke, men Faderen Ole Groue og Broderen Amund Olsen vare tilstæde. Ligesaa infandt sig Knud Olsen og Knud Knudsen Groue, saa var og de benævnte Vidner ved Retten tilstæde.

Wiching Knudsen først producerede Rettens Kiendelse af 21 Nov: f: A:, saa lydende: dernæst fremstillede Vidnerne til Examination, og først:

Barbara Jonsd: Groue, som aflagde Eed og vidnede: hun veed og bemærker saavel som mange andre, at Knud Olsen og Søn Knud Knudsen ere Fiender eller Avindsmænd til Knud Wichingsen og Søn Wiching Knudsen.

2det Vidne, Mons Knudsen, en Broder til Wiching Knudsen, aflagde Eed og vidnede: paa før omvidnede Tid og Stæd saae og hørte han nogen Larm og Klam/m/erie imellem Stephen Olsen og Ragnilde Nielsd:, da den første slog hende ved Floers Døren, holdt hende i Haaret og slog ned hendes Vand bytter, hvor over hun blev vreed og tog ham igien i Haaret; over denne Adfærd blev Wiching Knudsen forbitret, kastede Stephen til Jorden og enten med haanden slog, eller spendte ham for Rumpen.

Godvillige Vidne Brynild Tollefsen Groue, aflagde Eed, og vidnede eenstem/m/ig med Barbara Jonsd: Vidnet afskeediget.

Tollef Brynildsen

1787: 16b

aflagde Eed og vidnede: Han har aldrig seet eller bemærket andet end at de omspurgte ere Fiednder til Forargelse i Naboelavet. Vidnet afskeediget.

Amund Groue paa sin Broders Vegne begiærede Sagen udflyttet til næste Ting, for bedre at oplyse den rette Beskaffenhed.

Wiching Knudsen har* (havde) intet derimod.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting.

Anno 1787, den 12te Julii, continuerede Som/m/er Tinget med Wosse Wangens Almue, og overværende herr Foged Wangensteen og det i Gaar anførte Laugrett.

Hvorda! Laugrettet anmeldte, at den imellem Jon Lierhuus og Lars Tverberg verserede Sag, i hvilken Willum Bøe, som Vidne, var paalagt at møde i Dag, nu imellem dem er forligt og afgjort.

Niels Møen med flere vedkom/m/ende har med mundtlig Varsel ladet indkalde Siur Stephensen Bøe for Giæld 27 rdr: 4 mrk: 2 s: til afgangne Ole Bachetuns Stervboe, derom at modtage Beviis og lide Dom til Betaling med Renter fra Stævnemaalets Dato, og Processens Omkostning at svare, alt efter nærmere Irettesættelse.

Siur Bøe mødte og vedtog lovlig Varsel.

Citanterne anviiste Skiffte Brev efter afgl: Ole Bachetun, begyndt d: 13de Maji og sluttet d: 20 Juli 1785, som viiser hvad af Siur Bøes Regninger er benægtet, og at de paastævnte 27 dr: 4 mrk: 2 s: er i Skifftet paalodnet Enken og Arvinger efter Andeel; og saavidt denne Sag vedkommer, bliver Acten i sin Tid tiltagen.

Siur Bøe paastod at ville beviise, at afgangne Ole Bachetun selv lovede ham at faae sine Regninger fuldkom/m/elig udbetalt, og saaledes, som Regningerne indeholder: hvilket han til næste Ting agter at beviise, og derfor maatte forlange Udsættelse.

Citanterne henholdt sig til Skiffte Forretningen, og ellers havde intet imod den forlangte Anstand.

Eragtet:

Sagen udflyttes til næste Ting, da Siur Bøe ved Contra Stævning haver at afbeviise sin Paastand.

Herr Foged Wangenstein lod fremlegge Rettens Kiendelse af 21 Nov: 1786, som er saa lydende: og begiærede Wiching Knudsen med flere vedkommende paaraabte:

Wiching \Knudsen/ har med Continuations Stævning inkaldet Knud Olsen og Søn Niels Knudsen Groue at høre Vidner til nærmere Oplysning i den paastævnte Slagsmaals Sag, hvorefter han formeener og paastaaer at blive friefunden for Actors Tiltale, og at Knud Olsen med Søn blive derimod tilpligtede at udrede Bøder og erstatte ham sin Skade, tilligemed denne Processes store Bekostninger. Under Faldsmaal er indkaldet Tollef Brynildsen Groue og Knud Knudsen Groue til nøyere Examination.

Knud Olsen mødte paa egne og sin Søns Vegne, vedtagende lovlig Varsel. Vidnet Tollef Brynildsen svarede ikke efter Udraab. Kaldsmændene Amund og Matthias Bryn afhiemlede lovlig Varsel for det udeblevne Vidne.

Vidnet Knud Knudsen, som forhen i denne Sag haver vidnet, forklarede end videre under den forhen aflagde Eed Krafft: tilstod at det forrige aflagde Vidnesbyrd, som blev ham forelæst, var aldeles rigtig, forklarede end meere paa Wiching Knudsens

1787: 17

Spørgsmaal, at han, neml: Wiching, havde opsat en Høe-Hæs paa omtvistet Grund, derpaa kom Vidnets Fader Knud Olsen, som satte en Hæs neden for, ogsaa paa omtvistet Grund, og dette gav Anledning til det paastævnte Klam/m/erie.

Godvillig Vidne Brynild Tollefsen Groue aflagde Eed og vidnede: han veed og saa, at Wiching Knudsen opsatte en Høe Hæs, men veed ikke om det var paa omtvistet Grund; Vidnet har siden seet en Høe Hæs, som Knud Olsen skal have opsat, strax neden for den først opsatte og omvidnede.

2det godvillig mødende Vidne Sigvor Wichingsdatt: Groue, under forrige Eeds Krafft vidnede, efter at hendes forrige Vidnesbyrd var forelæst, end meere: hun vedtager i alt sin forrige Forklaring, derhos, at Wiching stod paa det omvidnede Stæd, da 2de eller 3 af de

andre kom imod ham med Stourer, og at der da blev en Basken, hvorefter Winching maatte flygte.

3de godvillige Vidne Torbiør Monsd: Groue, hvis forrige Vidnesbyrd blev forelæst, og tilstaaet rigtig; samt, at den omvidnede Høe Hæs, som blev opsat af Wiching Knudsen, var paa hans egen, eller Faderens Eyendom; item, at det var ligeledes paa deres rette Eyendom hvor Knud Olsen opsatte den anden Høe Hæs, hvilken foraarsagede Klam/m/eriet.

4de godvillige Vidne Mons Knudsen aflagde Eed og sagde: han veed intet om Mærkeskiællet; men har hørt, og efter deres Brug, satte Knud Olsen sin Hæs paa Wichings eller Knud Wichingsens Grund og Eyendom, ligesom Wiching satte sin paa egen Grund. Vidnet er Broder til Wiching Knudsen.

Ingen havde meere Tilsvar. Her: Fogden stillede Sagen i beroe til i Efftermiddag.

Knud Wichingsen Groue mod Sigri Knudsd: og Mand Knud Olsen Groue, fremlagde Laugdag, som er saa lydende:

De Laugdagede infandt sig for Retten og vedtoge lovlig Varsel. Knud Olsen fremlagde en Laugtings Act af 21 Juni 1780, som viiser at det er hans egen Eyendom hvor den paastævnte Kreaturenes Jagen er passeret, og begiærede det insignerede til Sagens Oplysning, Acten tiltagen, saa lydende:

Knud Wichingsen begiærede alt det i denne Sag passerede paa stempl: Papir beskreven meddeelt, og Sagen stillet i beroe til næste Ting; og leverede 12 s: til Udtoget.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting, da det forlangte Udtog skal imidlertid vorde beskreven meddeelt.

Lænsmand Mølster har med mundtlig Varsel inkaldet Wiching Fannestølen for Giæld 2 rdr: 3 mrk: 4 s:, derom at høre under Faldsmaal stævnte Vidner Siur Torjersen Fannestølen og Knud Knudsen Wangen, og derefter at modtage Dom til Betaling, og Processens Omkostning at erstatte. Hverken den indstævnte, eller Siur Fannestølen svarede efter Paaraab. De for bemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel.

Citanten fremstillede det mødende Vidne Knud Knudsen, som aflagde Eed og vidnede: han hørte her i Stuen sidst afvigte Høste Ting, at den instævnte Wiching Fannestølen lovede at betale Lænsmanden de paastævnte 2 dr: 3 mrk: 4 s: til nu sidst afvigte 14de April.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Den udeblevne Wiching Fannestølen gives Laugdag til næste Ting, og Vidnet Siur Torjersen Fannestøel forelægges under Faldsmaal til samme Tid, sit Vidnesbyrd at aflegge.

Niels Sondve mod Johannes Kinne og Ole Jernæs for Giæld, fremlagde Laugdag, saa lydende:

Johannes Kinne mødte ikke efter Paaraab; men Ole Giærnæs er tilstæde, saavel som de benævnte Vidner.

1787: 17b

De for bemeldte Kaldsmænd aflagde Eed, at den oplæste Laugdagelse er læst for Johannes Kindens sidste Opholds Stæd; det er dem ellers bekiendt, at han nu er reyst til Westindien.

Citanten fremstillede de mødende Vidner, og først Aslach Giærnæs, som aflagde Eed og vidnede: han veed ikke om Ole Giærnæs har paataget sig at cavere for de paastævnte 6 rdr: hos Johannes Kinden, men Vidnet blev for nogle Aar siden anmodet af Niels Sondve at erindre Ole Giærnæs at betale de skyldig værende Penge, og svarede han da, at have betalt 6 rdr:

Ole Giærnæs sagde nu for Retten, at han har caveret for 6 rdr:, og disse har han betalt.

Citanten tilstod at have faaet 6 rdr:, men paastod, at Ole Giernæs har caveret for 12 rdr:
2det Vidne Knud Ullestad aflagde Eed og vidnede: for 6 Aar siden hørte han af Ole Giernæs, at han skal have caveret for nogle Penge til Citanten for Johannes Kinden, men han veed eller erindrer aldeles ikke hvor mange Penge det var, og meere havde Vidnet ikke at forklare.

Citanten stillede Sagen i beroe til næste Ting, i Forsæt at oplyse Sagen med fleere Vidner.

Elling Nielsen Qvitne i Rette ædskede forrige Giælds Sag mod Elling Pedersen Wæle, og vilde fornem/m/e om han nu møder. Elling Wæle var ved Retten tilstæde, og begiærede Sagen udsat til næste Ting, for at udfærdige Contra Stævning og føre Vidner til sin Uskyldigheds Afbeviisning og Oplysning i Sagens rette Sammenhæng.

Citanten paastod Dom, med Omkostninger skadesløs. Den Instævnte vedblev sit forrige.

Eragtet:

End eengang bevilges den forlangte Anstand, hvorhos Elling Wæle paalægges endelig at fremkomme med de anbragte Oplysninger, eller Dom til næste Ting at modtage, uden videre Invending, derfor besørjes denne Kiendelse for ham lovlig forkyndt.

Erich Finne har med mundtlig Continuations Stævning indkaldet Kield Takle i forrige Sag for Overfald, at høre stævnte og ustævnte Vidner, og modtage Dom i Hoved Sag, og Processens Omkostning at erstatte. De under Faldsmaal stævnte Vidner er: Halvor Seim, Amund Olsen Groue og Aslach Olsen Fladeqval.

Kield Takle mødte og vedtog lovlig Varsel. Vidnedrne mødte, undtagen Aslach Fladeqval. De for bemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel for det udeblevne Vidne.

Derpaa fremstod Vidnet Halvor Seim, som aflagde Eed og forklarede: for omtrent 2de Aar siden til Høsten, hørte Vidnet, at Parterne skiendtes paa Giæstgiver Stuen, at Erich bad Kield gaae fra sig, og skuede ham bort, men at Kield i det samme spendte Erich med Foden. Vidnet saae intet meere af Slagsmaalet. Paa Kiolds Spørgsmaal sagde Vidnet, at han syntes at Erich var vred da han stødte ham fra sig.

2det Vidne, Amund Groue, aflagde Eed og vidnede: han var paa Giæstgiver Stuen den ommeldte Tid, og hørte at Parterne skiændtes og luggedes saaledes at Huerne faldt af dem, men hørte ikke at Erich bad om Fred, eller at Kield

1787: 18

skulde gaae fra ham, saae ey heller, at Kield spendte Erich Finne. Vidnet gik derfra da Klam/m/eriet vedblev, saa at han hverken saae eller hørte meere end omvidnet. Paa nærmere Spørgsmaal sagde Vidnet at han hørte derefter \at Huerne/ bleve beslagne i Kongens høje Navn. Erich Finne lod tilføre, at hvad Huerne angaaer, vedkom/m/er ikke denne Sag. Vidnet er demitteret; og Erich Finne paastod Laugdag for det udeblevne Vidne.

Eragtet:

Vidnet Aslach Olsen Fladeqval, som nu ikke møder, forelægges under Faldsmaal til næste Ting, og Citanten besørger lovlig Varsel.

Kield Takle paraabte Sagen angaaende de paastævnte Huer, og Parterne begiærede fælles, at den maatte beroe til næste Ting.

Herr Krigs Raad Fleischer mod Jon Biørche, fremlagde Laugdag af 8de Novbr: f: A:, saa lydende: De i Laugdagen benævnte mødte og vedtoge lovlig Varsel.

Vidnet Siur Biørche aflagde Eed og vidnede: for 2de Aar siden kom Vidnet med Jon Biørche her fra Wangen og havde drukket noget, til Knud Rycke, hvor de fik noget Øll for

Betaling; Knud Rycke gik til Kirke, og de bleve tilbage; imidlertid kom en ustævnet Person, og da Jon Biørche vilde have meere at drikke tilligemed de øvrige, saa fandt de ogsaa Øll, som de drak, men Vidnet veed ikke hvor eller paa hvad Maade de fik det, men de betalte hvad de drak, slog intet i Støkker, saae ikke heller, at Dør eller Laas blev brækket.

Lænsmanden for hr: Krigs Raad Fleischer stillede Sagen i beroe til nærmere Oplysning.

Herr Krigs Raad Fleischer mod Knud Michelsen Bræche, paraabte den forrige Giælds Sag, og paastod Dom til Betaling, og Processens Omkostning 2 dr: 3 mrk: Ingen infandt sig med Tilsvar.

Eragtet:

Sagen optages til næstkom/m/ende 18de Julii.

Niels Aadsen Sondve beedigede sin Saug-Andgivelse, dat: 12te Julii 1787, at i Aaret 1786 intet er bleven skaaret paa den, Ham tilhørende Møens Flom-Saug, hvis Dams-Stoks eene Ende er bestaaende paa Ryches beneficerede grund, efterdie den var og endnu er beskadiget og aldeles ubrugbar. Ligesaa beedigede Hand en Ditto af sam/m/e Dato, at intet er heller paa denne Saug i Aaret 1785 er bleven skaaret af sam/m/e Aarsage.

Anno 1787, den 13 Julii, continuerede Som/m/er Tinget i Overværelse af det forhen tilførte Laugrett.

Hvorda! Niels Kinden har med mundtlig Varsel ladet inkalde Knud Erichsen Winsand at give Anviisning paa hvor han haver bekommet en Skind boxe, som Citanten vedkiender, derom at anhøre Vidnet Anfind Grove, som under Faldsmaal er stævnet, samt godvillig mødende Vidner, derefter at modtage Dom i Hoved Sag og Processens Omkostning at svare, alt efter nærmere Paastand. Den Instævnte svarede ikke efter Paraab. Lovlig Varsel blev afhiemlet af Amund og Matthias Bryn.

Vidnet Anfind Grove aflagde Eed og forklarede: Han saae afvigte Høst i Byen, at den indstævnte Knud Winsand havde en Skind boxe, som Vidnet selv har forfærdiget, og veed tilhørte Citanten.

Niels Kinden begiærede Laugdag.

Eragtet:

Knud Erichsen Winsand gives Laugdag til næste Ting at møde med Tilsvar.

1787: 18b

Ejerne af Schiples Flom Saug fremleverede deres Angivelse over Skuuren paa bemældte Saug for Aaret 1786, nemlig Jon Endresen Hiembære og Ole Arnesen Schiple, at have skaaret i samme Aar 325 stk: Bord, hvoraf 18 Stocker ere hugne i beneficerede Skove, datteret i Dag, hvilken de med deres Eed bekræftede effter Lovens Forskrift.

Lenmanden Godschalch Mølster begiærede i Rette taget Eilev Armoed og Siur Fannestøelens Sag imod Knud Michelsen Breche, og producerede den sidste Ting ergangne Laugdag for Indstævnte. Denne mødte og declarerede at han formoder at treffe mindelig Forening med Citanterne, i hvilken Hensigt han begiærede Sagen stillet i Beroe til næste Ting. Lenmanden paastod Dom til næste Ting i Sagen, om ei den mindelige Forening skulle treffes. Af Dommeren blev

Eragtet

Sagen udstaaer til forestaaende Høste-Ting dette Aar.

Størch Toulén tilkiendegav, at have med lovlig mundtlig Varsel til dette Ting indstævnt \Jon/ Niels\en/ {Johannesen} Schiollie at liide Dom til Betaling af ham skyldig værende 13 rd:, og Processens Omkostninger skadesløs. \derpaa at have Vidner/. Indstævnte blev paaraabt, men mødte icke. Citanten fremstillede Stævne-Vidnerne Mathias Anfindsen \Bryn/ og Amund Torgiersen ibdm:, som med oprakte Fingere afhiemlede Stævnamaalet at være skeet for meere end 14 Dage siden, saaledes, som af Citanten anmeldt er, i Jon Schiollies Fostermoder Maritha Schiollies Paahør. Ligesaa beedigede disse Stævne-Vidner, at de med fulde 14 Dages Varsel haver indstævnt som Vidner i denne Sag Michel Træén og Aslach Giærnæs, den sidste i eget Paahør, og den første I hans Naboe-Kone Maritha Tostensdatter Træéns Paahør.

Af Vidnerne mødte Aslach Giærnæs, som aflagde Eed effter Loven og vandt: at han veed Jon Nielsen Schiollie var skyldig Citanten Størch Toulén 15 rd:, hvilket at beedige for Retten Vidnet først var stævnt til sidstl: Høste-Ting for Wangens Tinglaug 1786, men Sagen blev da icke ind-camineret, formedelst, som Vidnet hørde, at Sagvolderen her paa Wangen, da bemældte Høste-Ting holdtes, bad Sagsøgeren om Credit paa Giælden, som han tilstoed at være 15 rd:, til næstkommende Kyndelmisse-Tider, hvorved de saaledes bleve foreenede, at hvis icke Jon Schiollie til bemældte Tiid betalede Størch Toulén 13 rd: godvillig, skulle han være forbunden siden at betale ham ej allene den fulde Debet 15 rd:, men endog Stævne-Omkostninger saavel til sidstholdte Høst-Ting som alle andre paa Kravet foraarsagede og anvendende Omkostninger. Citanten havde ej Vidnet videre at tilspørge, hvorføre det fra Retten blev dimitteret.

For det andet Vidne Michel Træén, saavelsom for indstævnte Joen Schiollie begiærede Citanten Laugdag til næste Ting. Thi blev af Dommeren

Eragtet:

Lovlig stævnte, men ei mødte Jon Nielsen Schiollie gives Laugdag til næste Høst-Ting for dette Tinglaug at give Tilsvar i Sagen, saa forelægges og det udeblevne Vidne til samme Ting at møde for Retten for at afgive sit Vidnesbyrd i Sagen.

Mons Torgiersen Bachethun, paa sin Sviger-Moder Anne Jørgensdatter Fannæs af Evanger Sogn, \hendes Vegne/, anmeldte, at hun til dette Ting har med lovlig mundtlig Varsel indstævnt Jon Nielsen Schiollie for Giæld effter Obligationa f 13de July 1782, 134 rd: med resterende Renter til Betaling skeer, derfor at liide Dom til sammes Udreedelse, og Processens Omkostningers Erstatning skadesløs.

Jon Nielsen Schiollie mødte icke effter Paarob. Kalsmændene Mathias Anfindsen og Amund Torgiersen Bryn afhiemlede eedelig det anmeldte Stævnamaal for meere end 14 Dage siden at være skeet saaledes som ind-camineret er, i Indstævntes Foster-Moder Maritha Schiollies Paahør.

Citanten begiærede Lavdag for Indstævnte til næste Ting. Af Dommeren blev

Eragtet:

Lovlig stævnte men udeblevne Jon Nielsen Schiollie forelægges at møde til næste Høste-Ting for dette Tinglaug, med Tilsvar i Sagen.

Amund Olsen Groupe fremstillede Stævne-Vidnerne Torger Torgersen Nedre-Groue og Lars Holgersen Reime, hvilke han begiærede eedelig afhørte, om de icke med fulde 4 Ugers Varsel til dette Ting for ham har indkaldet Jon Larsen Espeland af Alenfit Skibreedé i Nordhordlehn, at høre Vidner om at bemældte Jon Espeland har

udsagt ærerørige Beskyldninger mod Citanten, samt at de med lovlig mundtlig Varsel som Vidner i denne Sag have indstævnt Gullich Tachle og Lars Qvale her af Ting Lauget.

Indstævnte Jon Espeland mødte icke effter Paaraab, ikke heller de indstævnte Vidner, hvorefter Citanten, som haabede at Vidnerne ville indfinde sig for Retten paa næstkommende Mandag den 16de denne Maaned, da Tinget effter tillyste Berømmelse endda continuerer, begjærede Sagen stillet i Beroe til den Dag. Han tilkiendegav tillige, at icke Torger Grove og Lars Reime har indvarslet uden Sagvolderne, men Mathias Anfindsen og Amund Torgersen Bryn har indkaldet Vidnerne i denne Sag. Laugdag for Vedkommende som ej den 16de hujus maatte møde, forbeholdt han sig da at forlange.

Eragtet

Effter Citantens Forlangede beroer Sagen til næstkommende Mandag den 16de denne Maaned.

Ole Richolvsen Fettie anmeldte at have med lovlig mundtlig Varsel til dette Ting indstævnt Knud Erichsen Windsand her af Tinglauget at liide Dom til Betaling af ham skyldig værende 4 rd., og Processens Omkostninger skadesløs at erstatte, samt som Vidner i Sagen Størch Nielsen Mitthun og Amund Torgersen Giærnes, med fleere godvillig mødende/ at høre.

Knud Winsand mødte icke effter Paaraab, men de benævnte 2de Vidner mødte. Effter Citantens Forlangende afhieledte Stævne-Vidnerne Mathias Anfindsen og Knud Torgersen Bryn eedelig, Stævnamaalet af dem at være skeet for meere end 14 Dage siden, for Knud Windsand i hans Fader Erich Windsands Paahør.

1te Vidne, Størch Nielsen Mitthun, dereffter fremstod, aflagde Eed effter Loven og vandt, at ved Pitzdag Tiiden d: A: var Vidnet med Citanten og den Indstævnte Knud Windsand i Bergen, hvor Citanten først fortalte Vidnet, at han havde til gode hos Knud Windsand 4 rd., og da denne nogen Tiid dereffter spurgte Vidnet om hvad Ole Fettie med ham havde at tale, hvoril Vidnet svarede, at han fortalte ham om denne Fordring, tilstod Knud Windsand for Vidnet under 4re Øyne, at han rigtig var Ole Fettie 4 rd: skyldig. Citanten havde Vidnet ei videre at tilspørge, thi blev det dimitteret.

Som 2det Vidne fremstod Amund Torgiersen Giærnes, der ligeledes aflagde Eed og vandt: at i dette Aars Foraar mødte Vidnet den indstævnte Knud Windsand her paa Wossevangen, hvor Vidnet, effter Ole Fetties Forlangende, affordrede ham paa Ole Vegne, skyldig værende 4 rd.; da han tilstod rigtig at være Ole dem skyldig, men beklagede, at han den Tiid \ei/ havde at betale med, men lovede at betale dem ved St: Hans Tiider d: A: Da Vidnet intet meere af Citanten blev tilspurgt, blev det dimitteret.

Citanten begjærede Indstævnte forelagt Lavdag til næste Ting; thi blev af Dommeren

Eragtet:

Lovlig stævnte, men udeblevne Knud Erichsen Windsand gives Lavdag til næste Høst-Ting for Wangens Tinglaug at møde med Tilsvær i Sagen.

Derefter bleve ting- eller aflyste disse Almues Breve, i Continuation med foregaaende Num/m/erer:

No: 43: Anders Erichsens Skiøde til sin Broder Baard Erichsen, paa 6 Mrk:er Smør, med Bøxel og Herlighed i gaarden Qvitne, No: 20, i Bøer Otting, som Hand havde kjøbt af sin Fader Eric Iversen Osgier, ved Skiøde af 17de Junii 1785, for 140 Rdr.; dat: 29de Maji 1787.

No: 44: Baard Erichs: Obl: til Ebbe Hansen Eide, ved Søen i Gravens Præstegield, for 200 Rdr., hvoraf Hands Datter Anna Maria tilhører den halve Deel, mod 4 pro-Cto i Rente, og Pant af 6 Mrk: Smør i Qvitne, No: 20, i Bøer Otting paa Woss, samt 5 Kiør, 4 ung Nøed, 12 Souver, 1 qværn med Redskab, 2de gryder og 2de Smidie Stæder, med Smidie Belg, samt ald anden Smidie Redskab, alt med 1 Prioritet. Cautionist og Selv-Skyldener er Faderen Eric Iversen Osgier. Dat: 29de Maji 1787.

No: 45: Afl: Mads Anders: Lødves Obl: til Enken Anna Siurs-Datter Kolsgaard i Gravens Sogn, for 198 rd., med 4 pro-Cento i Rente, og Pant med 1 Pr: af 1 Løb Smør i Lødve, No: 11, i Guldfierdings Otting, som Hands Eiendom efter Skiøde af 7 Juli 1766; Obligationen dat: 7de og tingl: 13de Julii 1780, samt qvitteret af Creditorinden Selv, med Hendes Laugværge Niels Jonsen Jørdal den 10de Julii 1787.

No: 46: Eric Madsens Obl: til Ole Haldorsen Helleland i Ullensvangs Præstegield, for 199 rd., mod aarlig Rente 7 rd., og Pant med 1 Pr: af 3 Spand Smør, med Bøxel, udi Hands efter Skiøde, dat: og tingl: 25 Mart: d: Aar, eiende gaard Lødve, No: 11, i Guldfierdings Otting, dat: 11 Julii 1787.

No: 47: Dittoes Obl: til Enken Anna Siursd: Kolsgaard i Gravens Sogn, for 198 rd., mod 4 pro-Cto og Pant med 1 Pr: af 2 Spand Smør, med Bøxel, i gaarden Lødve, No: 11, i Guldf: Otting, som Hands Eiendom efter sidst alleguerede Skiøde, dat: 11 Juli 1787.

No: 48: Afl: Knud Andersen Oppelands Obl: til Iver Vichingsen Hovaas for 200 Rdr., mod 4 pro-Cento og Pant af 1 Pund 16 ½ Mrk:er Smør, med Bøxel og Herl: i Oppeland, No: 57, i Bøer Otting; dat: 9de og tingl: 11te Nov: 1771, samt qvitteret af Creditor Selv, den 9de Julii 1787.

No: 49: Knud Andersen Oppelands Obl: til Jørgen Isaachsen Berven, for 125 rd., og til Aamund Siovarsen Kaldestad for 125 Rdr., tilsam/m/en paa dem Begge 250 Rdr., mod 3 ½ s: af enhver Rdr: i Rente, og Pant med 1ste Pr: i 1 Pund 16 ½ Mrk: Smør i Oppeland, No: 57, i Bøer Otting paa Woss, som Hand er eiende, følgel: Skiøde

1787: 19b

dat: 9de og tingl: 11te Nov: 1771; Obl: dateret 12te Junii 1787.

No: 50: Contract imellem Formynderne for afgl: Ole Knudsen Bachetuns Børn, neml: Herman Godschalchsen Liirhuus for Knud Olsen, og Niels Larsen Møen for Niels Olsen, samt Børnenes Sted Fader Iver Nielsen paa egne og sin Hustrøes, Børnenes rette Moder Brite Niels-Datters vegne, om gaardens Bachetuns Forvaltning, Børnenes Midlers Administration, samt deres Opdragelse, til deres myndige Aar opnaaes, med videre: dat: 1 Mart: 1787.

No: 51: Afl: Ole Bachetuns Obl: til den (Tid?) Frøken Mægtele Catharina Fleischer, hr: Etatz Raad Fleischers Datter, for 200 Rdr., mod 4 pro-Cto og Pant med 1 Pr: i 1 Løb Smør, med Bøxel og Herlighed, i Hands efter Skiøde af 13 Nov: 1778 eiende gaard Bachetun, No: 7, i Bøer Otting, Hvilken Obligation findes dat: og tingl: den 5 Jul: 1780, men siden ved en Transport Obligation fra høibemeldte Frøkens Mand, Sogne-Præst til Storøens Præstegield, hr: Hans Palludan, overdraget sin Sviger-Fader, hr: Etatz-Raad Fleischer, fra Kaarevigen, den 3 Juni 1785, af hvilken sidste den nu findes qvitteret den 4 Jul: 1787.

No: 52: At tinglyse Deelings-Brevet i fælles Boe imellem Ole Knudsen Bachetun og Hustrøe Brite Nielsdatter, beg: 10 Maji og slutted 20 Jul: 1785, Hvor Boet blev taget til Indtægt 2 Løber og 2 Bpd: Smørs aarl: Landskyld, samt 1/3 udi en Bord-Saug og i en Stampe-Mølle, tilligemed en Lod i Rundalens Almindig, følgel: Skiøde dat: 13 Nov: 1778, vurd: for 650 rd., der igien saa er udlagt, til Hr: Etatz-Raad Fleischer 2 Bpd: 13 19/65 mrk: for 207 rd: 3 mrk:; Til Anders Olsen Ygre 1 31/65 mrk: for 5 rd.; Til Herman Godschalchsen Dugstad 2 14/65 mrk: for 7 rd: 3 mrk:; Til Niels Larsen Møen 11 53/65 mrk: for 40 Rdr.; Til Knud Wichingsen Groupe 1 251/325 mrk: for 6 Rdr.; Til Knud Andfinds: Rochne 1 59/325 mrk: for 4 Rdr.; Til Ole Bachetun blandt sit halve Boe 1 Pd: 23 17/65 mrk: for 160 Rdr.; og til Hands Hustrøe Brite Nielsd: blant halve Boe 2 pd: 16 64/65 Mrk:er for 220 Rdr:

No: 53: Hr: Johan Sechmann Fleischers, med de fleeres Skiøde paa 1 Løb 2 Pd: 7 1/65 Mrk: Smør i gaarden Bachetun, No: 7, i Bøer Otting, med Andeelen i alle, efter Deelings-Brev beg: 13de Maji og sl: 20 Julii 1785, samt Skifte-Brev efter Ole Bachetun, begyndt 23de Sept: 1785 og sl: 21de Nov: 1786, tilhørende Herligheder, for udlægs Sum/m/erne 430 Rdr.; til Iver

Nielsen, der med sin Hustrøe Brite Niels-Datter endnu har faaet de Hende, følgel: førstnævnte Brev, paa Hoved-Lod tilfaldne 2 Pd: 16 64/65 mrk: i sam/m/e gaard for 220 Rdr., Saa Hand nu baade har indløst og arvet den gandske gaard Bachetun, af sin fulde Skyld 2 Løber og 2 Bpd: Smørs aarlig Landskyld, med videre Herligheder, for den vurderede Sa: 650 rd., Skiødet dat: 4 Juli 1787.

No: 54: Mage-Skifte-Brev imellem Niels Pedersen og Siur Haldorsen om gaarden Lassehougen, No: 24, i Bøer Otting, af Landskyld 1 Spand Smør, som Eiendom ved Skiøder af 23 Apr: 1782 og 18 Nov: 1784, andsadt for 664 rd: og Brevets Bekostning 5 Rdr: 3 mrk: 6 s:, samt gaarden Grove, No: 20, i Qvitler Otting, baade i Henseende til Eiendoms og Bøxel-gods, følgel: Skiøder af 14 Nov: 1765 og 12 Jul: 1782, 1 Pd: 12 mrk: Smør, uden Bøxel, og, efter Bøxel-Brev af 4 Nov: 1765, andre 1 Pd: 12 Mrk: Smørs Landskyld, med Bøxel, Vangens Præstebord beneficeret, samt 6 Mrk: Wangens Kirke tilhørende, for 300 Rdr:, og Brevets Bekostning 5 Rdr: 3 mrk: 6 s:, samt ved at give mellem Penge 364 Rdr:, altsaa Kiøbe-Summen lige med Lassehougens 669 Rdr: 3 mrk: 6 s:, daterede in duplo 18de Januarii 1787.

No: 55: Niels Pedersens og Siur Haldorsens Vilkaar Contract til Anna Lars-Datter, Enke efter Peder Lassehougen, andgl: hvad Hun aarl: til sin Døed, i Livøre, af gaardene Grove, No: 20, i Qvitler Otting, og Lassehougen, No: 24, i Bøer Otting, skal nyde; dat: 12te Julii 1787.

No: 56: Siur Haldorsens Obl: til Niels Jacobsen Leidal, for 150 Rdr:, mod 4 pro-Cto i Rente, og Pant med 1 Pr: i 9 mrk: Smør, af Hands, ved Mage-Skifte-Brev af 18de Jan: indev: Aar eiende gaard Lassehougen, No: 24, i Bøer Otting; dat: 12te Julii 1787.

No: 57: David Brynildsen Hylles Obligation til Hr: Lector Friderich Xstian Holberg Arentz, for 350 rd:, med Hans Fader Brynild Tollefsen Grouves Caution, som Cautionist og Selvskyldener, mod lovl: aarl: Rente og Pant med 1 Pr: af 1 Løb og 1 Pd: Smør, med Bøxel og Herl: i gaarden Hylle, No: 6, i Bøer Otting, der er Hands Eiendom, følgel: Auctions Skiøde, dat: 10de og tingl: 11 Nov: 1786. Obligationen dat: 3 Maji 1787.

No: 58: Siur Haldors: Obl: til Hr: Lector Frideric Xstian Holberg Arentz, for 150 Rdr:, mod lovl: Rente, og Pant med 1 Pr: af 9 mrk: Smør i Hands, ved Mage-Skifte-Brev af 18de Jan: indev: Aar eiende gaard Lassehougen, No: 24, i Bøer Otting; dat: 3 Maji 1787.

No: 59: Afl: Niels Peders: Lassehougens Obl: til hr: Jørgen Petter Meldal for 140 rd:, mod 4 pro-Cto i Rente, og Pant med 1 Pr: af 9 mrk: Smør i Lassehougen, No: 24, i Bøer Otting; dat: 10de og tingl: 15de Jul: 1782, samt qv: af Creditor Selv, den 11te Julii 1787.

No: 60: Afl: Niels Pedersens Obl: til Ole Aadsen Lem/m/e, i Windjer Otting, paa 84 rd:, mod 4 pro-Cento, og Pant med 2 Pr: af 9 mrk: Smør i Lassehougen, No: 24, i Bøer Otting; dat: og tingl: 9 Nov: 1786, samt qvitteret af Creditor Selv, den 7de Julii 1787.

No: 61: Afl: Anders Knudsen Groves Obl: til hr: Rector Frideric Xstian Holberg Arentz, for 306 rd:, hvoraf de 177 rd: tilhørte Rectorens Datter Catharina Friderica Holberg Arentz, som endeel af Hendes Møderne Arv, mod 4 pro-Cento, og Pant med 1 Pr: i 1 Løb Smør, med Bøxel og Herl:, i gaarden Mit-Grove, No: 19, i Qvitler Otting; dat: 12te og tingl: 15de Nov: 1782, samt qv: den 9 Juli 1787, af Hr: Bergendal paa Rectorens Vegne.

No: 62: Anders Knudsens Skiøde til Joseph Ellingsen paa 1 Løb Smør, med Bøxel, og Over-bøxel til 6 Mærker Smør Kirke-gods, i gaarden Mit-Grove, No: 19, i Qvitler Otting, følgel: Skiøde, dat: 12te og tingl: 15 Nov: 1782, for 550 Rdr:; Skiødet dat: 3 Maji 1787.

No: 63: Joseph Ellingsens Obl: til hr: Lector Frideric Xstian Holberg Arentz, for 350 rd:, hvoraf 177 Rdr: tilhører Rectorens Datter Catharina Friderica Holberg Arentz, som endeel af Hendes Møderne-Arv, mod lovlig Rente, og Pant med 1 Pr: i Hands, efter Skiøde af Dags Dato* (3 Mai 1787); eiende og paaboende gaard Mit-Grove, No: 19, i Qvitler Otting, skyldende 1 Løb Smør med Bøxel, og Over-Bøxel til 6 mrk: Smør Kirkegods, tilligemed gaardens Besætning; dat: 3 Maji 87.

No: 64: Niels Pedersens Obl: til Siur Nielsen Qvandal i Hardanger, for 100 Rdr:, mod 4 pro-Cto i Rente, og Pant med 1 Pr: af 1 Pd: 12 Mrk:er, uden Bøxel, i gaarden Grove, No: 20, i

Qvitler Otting, der er Hands Eiendom, følgel: Mage-Skifte-Brev af 18de Januar 1787, samt følgende Løsøre, 4 Kiør, til 6 Rdr: Stk:et, 1 qvie, 1 Kobber-Kiedel paa en Tønde, 1 Bagsted-Helle og 1 stor Jern-Gryde, dat: 11 Jul: 1787.

No: 65: Anders Brynilds: Gierager med de fleeres Skiøede paa 1 Løb 1 Pd: 7 2891/3240 mrk: i gaarden Olde, No: 16, i Bordals Otting, dem deels for Giæld paa egne og deels blandt Arv, dem og Myndliger enten paa egne, eller Myndlingers Veigne, tilfalden og udlagt, ved Skifte efter Brite Lars-Datter Olde, den 2 Mart: 1786, for Penge 289 rd: 1 mrk: 8 8/9 s:, til Brites ældste Søn Helge Jonsen, der Selv, ved sam/m/e Skifte, blant Arv, er tillagt 3 2779/3240 mrk: for 10 Rdr: 4 mrk: 7 1/9 s:; Saa at denne gaard af sin fulde Skyld, 1 Løb 1 Pd: 11 ¾ mrk: Smør, samt andeel i Over-Bøxelen til 9 mrk: Smør, Wangens Kirke tilhørende, nu er Kiøberens Eiendom, for den, ved Skiftet efter Hands Moder, sadte Vurdering, 300 Rdr:.,

1787: 20

Skiødet dat: 12te Julii 1787.

No: 66: Contract fra Helge Jonsen, til sin Fader Jon Helgesen, indeholdende Hands aarlige Vilkaar af gaarden Olde, No: 16, i Bordals Otting, fra den Tid Hand godvillig afstaaer for Sønnen det gandske Brugs Bestyrelse; dat: 12 Julii 1787.

No: 67: Afl: Joen Helgesen Oldes Obl: til Anders Brynildsen Gierager, for 150 Rdr:., med lovl: Rente og Pant med 1 Pr: i 2 Pd: Smør i Olde, No: 16, i Bordals Otting, dat: og tingl: 8 Jul: 1778, samt qvitteret af Creditor selv, den 12te Julii 1787.

No: 68: Afl: Dittoes Obl: til Do:., for 50 Rdr:., mod 4 pro-Cto, og Pant af 1 Pd: Smør med Bøxel i Olde, No: 16, i Bordals Otting; dat: 13de og tingl: 15 Jul: 1782, samt qvitteret af Creditor Selv, den 12 Julii 1787.

No: 69: Helge Joensens Obl: til Knud Andersen Gierager for 200 Rdr:., og til Iver Brynildsen Lem/m/ for 98 Rdr:., tilsam/m/en 298 rd:., mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: i gaarden Olde, No: 16, i Bordals Otting, skyldende i alt 1 Løb 1 Pd: 11 ¾ mrk: Smør, med Bøxel og Herlighed, samt andeel i Overbøxelen til 9 Mrk:er Smør, Wangens Kirke tilhørende; dat: 12 Julii 1787.

No: 70: Afl: den anden halve Deel i Knud Knudsen Bræches Obl: til Niels Siursen Jørdre for 360 Rdr:.; mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: af ½ Løb Smør i gaarden Waale, No: 27, i Bøer Otting, Obl: dat: 25de Febr: og tingl: 8 Juli 1775, samt qvitteret af Creditor Selv, den 12te Juli 1787.

No: 71: Maren Diurhuses, sal: Hr: Even Meldals, Bøxel-Seddel til Niels Knudsen paa 2 Løber 9 mrk: Smør i Eide, No: 2, i Dørvedals Otting, dat: 9de Julii 1787, med Revers.

No: 72: Peder Olsens Obligation til Anders Pedersen Schutle, for 99 rd:., der ere Hands Myndliger Dordei og Brynilde Ols-Datter tilhørende, mod 4 pro-Cento Rente, og Pant med 1 Pr: i 1 Pd: Smør med Bøxel og Herl: af Hands, følgel: Skiøde dat: 15de Mart: og tingl: 9 Julii 1779, havende Eiendom i gaarden Lille Rochne, No: 9, i Bordals Otting; dat: 12te Julii 1787.

No: 73: Mage-Skifte-Brev, imellem Lars Pedersen og Michel Larsen om gaardene indre-Takle, No: 9, i Qvitler Otting, skyldende 1 ½ Løb Smør, med Bøxel, som Eiendom, ved Mage-Skifte dat: og tingl: 7de Julii 1784, andsadt for 700 rd:., samt Vilkaars Svarelse til Knud Larsen af gaarden, efter forhen oprettet Contract, og gaarden Holve, No: 16, i Gravens Sogn, i Henseende til dens Eiendom, efter Skiøde dat: 11te og tingl: 12te Junii 17(8?)2, af Skyld ¾ Løb Smør, ¼ B:sk:., 1/12 G:sk:., ¼ F:sk:., ¼ K:sk: og ½ Løb Salt, med Bøxel og Herlighed, andsadt for 500 Rdr:., og ved at give 200 Rdr: imellem, udstæd in Duplo og dateret 12te Julii 1787, men det eene, som tilhører Gravens Sogn, bliver der, forstandstundende Høste-Ting, publiceret.

Eieren af Gillerhuus Flom-Saug, Lars Størchersen, fremleverede sin skriftlige Angivelse over Skuuren paa bemældte Saug for afvigte Aar 1786, datteret 17de Novembr: s: A:, hvorefter er skaaret 817 Stycker Bord, hvilken han med corporlig Eed bekræftede.

Anno 1787, den 14de Julij, continuerede Tinget, i Overværelse af det samme Laugrette som i Gaar, da ingen Sager effter Paarob i Rette kom.

Men følgende Almues Breve bleve enten ting- eller aflyste, ligesom de vare blevne forfærdigede, hvilke, her i Continuation med forestaaende Num/m/ere, andføres:

No: 74: Aflyst Lars Pedersen Istads Obligation til Lars Aamundsen Aalvigen, for 242 rd., mod 3 pro-Cento, og Pant med 1 Pr: af 1 ½ Løb Smør, med Bøxel og Herlighed i gaarden Indre-Takle, matr: No: 9, i Qvitler Otting, eiende ved Mage-Skifte-Brev af 7de Julii 1784; Obligationen dat: og tingl: 7 Julii 1784, og qvitteret af Creditor Selv, den 31te Maji 1787.

No: 75: Maren Diurhuses, sal: hr: Even Meldals, Bøxel-Seddel til Niels Pedersen Lassehougen, nu Grove, paa ½ Løb Smør, og Over-Bøxel af ½ Løb og 6 Mrk:er, Wangens Præstebord beneficeret, som Siur Haldorsen for Ham har opsagt i gaarden Grove, No: 20, i Qvitler Otting; dat: 9de Julii 1787, med Revers af 12te Julii 1787.

No: 76: Afl: Niels Pedersens Obl: til Siur Nielsen Qvandal i Hardanger, for 200 Rdr., mod 4 pro-Cento i Rente, og Pant med første Pr: af 9 mrk: Sm: i Lassehougen, No: 24, i Bøer Otting; dat: 18de og tingl: 19de Nov: 1784, samt qvitteret af Creditor Selv, den 17de April 1787 for 100 Rdr., og den 2den Julii 1787 for det andet hundrede Rigsdaler.

No: 77: Afl: Knud Michelsen Breches Obligation til Peder Iversen Medaas i Hardanger, for 100 Rdr., og til Niels Wold i Rundalen for 98 rd., til sammen paa dem begge 198 Rdr., mod 4 pro-Cento, og Pant med 1 Pr: af 1 ½ Spd: Smør, med Bøxel og Herlighed i gaarden Bræche, No: 40, i Bøer Otting; dat: 10de og tingl: 13de Jul: 1781, samt qv: den 10 Julii 1787 af Peder Iversen Medaas og Syneve Johan/n/es-Datter Wold.

No: 78: Afl: Brynild Knudsen Gilderhuses Obl: til Siur Nielsen Bøe for 50 rd., og til Brigte Johan/n/issen Torpe for 60 Rdr., tilsam/m/en paa dem Begge 110 Rdr., mod 4 pro-Cento, og Pant med 1 Pr: i 1 Spand 12 mrk: Smør, med Bøxel, og Over bøxel til 6 Mrk:er Smør, i gaarden Gilgerhus*, No: 23, i Dørvedals Otting, dat: 14de og tingl: 16de Nov: 1780, samt qvitteret den 13 Juli 1787 af begge Creditorerne.

No: 79: Brynild Knudsens nye Obligation til Eric Knudsen Lille-Røthe, for 220 Rdr., Hands 4 Børn, Knud, Niels og Joen Erichs-Sønner, og Datter Anna Erichs-datter saa tilhørende, at hver Søn deri har 40 rd., og Datteren 100 Rdr., mod 4 pro-Cento og Pant med 1 Pr: af 1 Spd: 12 Mrk: Smør Skatte-Skyld med Bøxel, og Over-Bøxel til 6 mrk: Smør, i Gilgerhuus*, No: 23, i Dørvedals Otting, tilforhandlet Sig ved Skiøde af 8de Julii 1780; dat: 13 Juli 1787.

No: 80: Gullich Baardsen Ulvenstuens, med de fleeres Skiøede til Ole Larsen paa eendeel Jord-Skyld i gaarden Qvam/m/e, No: 13, i Opheims Otting, beløbende til 1 Pd: 5 2/5 mrk: Smør, med Bøxel og Herl., for 140 rd: de deals selv for Fordringer, ved Skifte-Brev efter Lars Olsen, forrettet den 3 Mart: 1785, var udlagt eller deres Myndlinger paalodnet; Selv er Kiøberen, ved sam/m/e Skifte, arv falden 8 2/5 mrk: for 40 rd: i sam/m/e gaard Qvam/m/e; Saa Hand nu haver kiøbt og arvet i fornevnte gaard 1 Pd: 13 4/5 mrk: for 180 rd.; Skiødet dateret Dags Dato.

No: 81: Hr: Etatz-Raad Fleischers med de fleeres Skiøede til Erich Madsen, Hands Hustroe og Arvinger, paa den Skyld, dem, ved Skifte-Brev efter Hands Moder Maritha Nielsd: for giælds Fordringer, den 16 Sept: 1785, var udlagt i gaarden Lødve, No: 11, i Guldf: Otting, der paa dem alle er 2 Løber og 6 Mærker Smør, med Bøxel og Herlighed i gaarden Lødve og Lødveteigen for 700 rd., samt til Kiøberens Fader Mads Andersen, for afstaaelsen 98 Rdr., tilsam/m/en 798 Rdr.; dat: 25de Mart: 1787. Eric Finne loed fremlægge, til Oplysning mod dette Skiøede, følgende: No: 2, C7mus Sex Skilling: underdanigst pro Memoria: Jeg

underskrevne: Eric Finne protesterer saavel paa egne, som min Sviger-Fader Niels Nielsen Lødve den ældre, og Niels Nielsen Rørliens Vegne, mod det af Mads Andersen Lødve til sin Søn Eric Madsen udstedde Skiøde, som nu inden Retten paa dette holdende Sommer-Ting er publiceret; at dette Skiøde ei skal komme enten mig eller nogen af de forbenævnte til nogen Hinder, om den nu, for Laug-Tinget, mod Selgeren Mads Lødve, havende Sag, skulde udfalde til Hands Skade eller Fordeel, paa det Hand ei, forinden Dommen fra Laug tinget, maatte afhænde sine faste Eiendeele, og ligesaa for at gjøre Reede for den, den 7de Julii 1766, oprettede Vilkaar-Contract, hvorover er falden Dom, saavel for det forbiegangne, som efterstaaende, og andet meere, som inden Retten nu kand andvises.

Wosse-Wangen, den 14de Julii 1787. Eric Nielsen Finne.

Dette blev paa det fremlagde stempl: Papir, ligesom det var udstød, og nu her findes ordlydende andført, efterat det inden Retten, ved Skiødets Publication, var bleven oplæst, vedsyet Skiødet, og den ved Skiødet hæftende Traad, derefter med Sorenskriverens Seigl forsynet. Den ommeldte Doms Afsigt blev og i Retten oplæst, efter Andviisning.

1787: 20b

Anno 1787, den 16de Julii continuerede Sommer Tinget med Wosse Wangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd, og i Overværelse af det forhen tilførte Laugrett.

Hvorda! blev publiceret Placat anlangende Skiøder og Pante-Breve at med føre Ejendom og Pant, naar de inden den i Lovens 5 B: 3 Cap: 28 Art., befalede Tid ere tinglyste, om end og Udstæderne i den mellem Tid {var ting lyste} fra Udstædelsen til Ting lysningen maatte være døde, med videre. Dat: 8de Juni 1787.

Amund Olsen Groue paaraabte nu den afvigte Fredag incaminerede og til i Dag udsatte Tings vidne Sag, og fremstillede Kaldsmændene Torjer Torjersen Nedre Groue og Lars Holgersen Reime, med Begiæring, at de maatte Lovlig afhiemle Stævnamaalet for {Lars Jonsen} \Jon Larsen/ Espeland af Nordhorlens Fogderie. De bemeldte Kaldsmænd aflagde Eed efter Loven med oprakte Fingre, at Lars Jonsen* (Jon Larsen) Espeland er med meere end 4 Ugers Varsel instævnet at høre Vidner i denne Sag, i hans Naboes og Hustrues Paahør paa Gaarden Espeland. Citanten Amund Groue dernæst fremstillede Amund Torjersen og Matthias Anfindsen Bryn, som aflagde Eed, at Vidnerne Lars Olsen Qvale og Gullich Larsen Takle af Wosse Tinglav ere den 21de Juni instævnte til at aflegge Vidnesbyrd paa dette Som/m/er Ting udi denne af Amund Groue anlagde Tings Vidne Sag.

Vidnerne vare nu ved Retten tilstæde, og vedtoge lovlig Varsel; og fremstod først Vidnet Gullich Takle, som aflagde Eed at ville vidne Sandhed, og forklarede: paa forrige Aars Sommer Ting først i Juli Maaned, som holdtes paa Bolstad Øren, hørte Vidnet at Citanten og Jon Espeland skiendtes noget formedelst en foregaaende Heste-Handel, og da sagde Jon Espeland til Amund Groue: Du er en Tyv \og Skielm/, ja verre end en Tyv, da en Tyv er for sig; Jon var da noget drukken, og lod til at ville slaaes med Amund, men at denne undgik ham for at flye Klam/m/erie. Dette Vidne er afskeediget, og frmmstod

2de Vidne, Lars Olsen Qvale, som med oprakte Fingre aflagde Eed, og forklarede eenstem/m/ig med det forrige Vidne, som paa een og samme Tid tilstæde. Vidnet demitteret.

Citanten begiærede Tings Vidnet sluttet, og sig in forma beskrevet meddeelt, som blev indvilget.

Ole Sivlesøen mod Tollef ibid: paaraabte den forrige Sag og fremlagde Laugdag, saa lydende: Kaldsmændene Jon Brynildsen Winje og Knud Hafsens Ulven aflagde Eed at den oplæste

Laugdag er lovlig forkyndt for Tollef Sivlesøen paa hans Opholds Stæd He(...?) i Næsøen for meere end 4 Uger siden.

Citanten begiærede at Sagen maatte stilles i beroe til næste Høste Ting, for at fremlegge det endnu manglende Tings Vidne fra Sogns Fogderie, { angl: } \i Anledning/ Vidnet Lars Olsen Styves Udeblivelse til Vidnes-

1787: 21

-byrds Afleg.

Eragtet:

Sagen beroer paa Forlangende til næste Ting.

Henrich Naasen udi Giælds Sagen mod Anders Gilderhuus, fremlagde Laugdag, som er saa lydende: Vidnet Erich Naasen var tilstæde og vedtog lovlig Varsel. Anders Gilderhuus har contra indstævnet Henrich Naasen i denne Sag at \høre/ stævnte og ustævnte Vidner betreffende deres Regninger og Forliig desangaaende, samt at modtage Dom i Hoved Sag efter nærmere Paastand, og Processens Omkostning at erstatte. De under Faldsmaal stævnte Vidner ere Erich Amundsen og Ole Øyelsen Naasen, Lars Erichsen og Aad Larsen Jordalen, samt Ingebret Jonsen Sivle. Ville fornem/m/e om de vedkommende møder.

Erich Finne for Henrich Naasen vedtog lovlig Varsel.

Vidnerne vare ved Retten tilstæde, undtagen Aad Larsen Jordalen. Kaldsmændene Jon Brynildsen Winje og Knud Havsen Ulven afhiemlede lovlig Varsel for det udeblevne Vidne.

Contra Citanten fremlagde Ballance Regning af Dags Dato, som han begiærede læst og Acten tiltagen, saa meldende:

Henrich Naasen tilstod at have bekom/m/et 4 tdr: Korn, men til 3 dr: 8 s: Tønden, og 1 td: Rug ligeledes til 3 dr: 8 s:; men benægter at have faaet den anførte Fierding Nordlandsk Sild.

Hoved Citanten fremstillede Vidnet Erich Naasen, som aflagde Eed og vidnede: at han veed at Anders Gilderhuus solgte for Henrich Naasen 5 Voger nogle Mrk: Smør, omtrent 6 Mrk:; i Bergen, som beløb til omtrent 23 rdr:; paa nærmere Spørgsmaal svarede Vidnet, at Anders Gilderhuus skulle betale Henrich Naasen aarl: 4 dr: huusleye, men veed ikke, om sam/m/e er betalt. Videre sagde Vidnet, at han var overværende ved Parternes sidste Forliig for 2 Aar siden, og hørte da, at Henrich blev Anders pligtig 8 mrk:; og at denne vilde afslaae 2 mrk:; naar Henrich vilde betale 1 dr:; hvilket han nægtede, samt at Henrich tilstod, at han havde faaet huus leyen forud, veed ogsaa, at Anders Gilderhuus har betalt det sidste Aars huus leye.

Contra Citanten dernæst fremstillede Vidnet Ole Øyelsen Naasen, som aflagde Eed og vidnede: han var nærværende ved det ommeldte Forliig, og blev da Henrich skyldig, som før vidnet, 8 mrk:; samt at Anders vilde afslaae 2 mrk:; naar han fik 1 dr:; men at Henrich benægtede dette.

3de Vidne, Lars Erichsen [Jordalen], aflagde Eed og vidnede: ligesom det forrige Vidne.

4de Vidne, Aad Larsen [Jordalen], blev fremfaldet* (fracfaldet).

5te [Vidne], Ingebret Jonsen Sivle, aflagde Eed og vidnede, at han fik 1 Tønne af det i Regningen anførte Korn, som han betalte Henrich Naasen med 4 rdr:; som skulde være Byens Priis. Har ellers intet meere at forklarte.

Godvillig mødende Erich Olsen Stalem aflagde Eed og sagde; han købte Korn paa samme Tid og af sam/m/e Kiøbmand og af samme Slags, og at Kornet da kostede 4 dr:

Citanten begiærede Sagen udsat til Høste Tinget, for at instævne og føre flere Vidner til nærmere Oplysning. Contra Citanten havde intet derimod.

Eragtet:

Sagen udflyttes til næste Høste Ting, da Citanten besørger det fornødne til Oplysning.

1787: 21b

Elias Langesæter af Hardanger har med skriftlig Kald-Seddel af 16de Juni d: A: inkaldet Jon Ingebretsen Stalemsøen for Giæld 160 rdr: efter Pante Obligation af 17de Nov: 178(4?), opsagt den 10de Marti sidstleden, derom at modtage Dom til Betaling, og Processens Omkostning at svare. Stævningen er saa lydende:

Erich Finne, som inlader sig uvedkommende i denne Sag, bliver tilholdet at viise sig skikkelig for Retten og fraholde sig all(..i.?) og Larm, saafremt han ikke vil tvinge Dom/m/eren at paalegge ham Mulcte effter Loven og Forordningen af 3de Marti 1741.

Den indstævnte Jon Stalemsøen var ved Retten tilstæde, vedtog lovlig Opsigelse saavel som Kravets fulde Rigtighed, men begjærede Fordrag til næste Ting, da han imidlertid ville stræbe at faae Obligationen infriet.

Citanten accorderede det forlangte Fordrag til næste Ting imod at den indstævnte opfylder sit Løffte.

Eragtet:

Den forlangte Anstand invilges til næste Ting, da Debitor betaler den paastævnte Capital, eller Dom da modtager.

Lars Sousjord mod Ellef Slæen, fremlagde Rettens seeneste Kiendelse af 17 Nov: 1786, som blev læst og er saa lydende: Ellef Slæen vedtog lovlig Varsel; men benægter at betale de paastævnte 19 rdr., som Citanten atter paastod, og vilde eftergive alle anvendte Processens Omkostninger. Ellef Slæen vilde ikke endnu slutte Sagen fra sin Side, siden han manglede tilstrækkelig Oplysning.

Eragtet:

Sagen optages til Revision til næstkom/m/ende 18de Juli.

Erich Bræche har med mundtlig Varsel til dette Ting ladet inkalde Godschalch Opheim for Giæld 15 rdr: 3 mrk:, derom at modtage Beviis og lide Dom, samt betale Processens Bekostning. Den indstævnte svarede ikke effter Paaraab. Kaldsmændene Amund og Matthias Bryn afhiemlede lovlig Varsel. Citanten derefter erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Godschalk Opheim, som nu ikke infinder sig, gives Laugdag til næste Ting at møde med Tilsvar.

Herr Krigs Raad Fleischer har ladet inkalde til dette Sommer Ting Soldat Michel Torjersen Bygd, Anders Erichsen Drøgsvold, og Johannes Larsen Strøm/m/e for med hinanden begaet Slagsmaal paa Auctions Stædet Tveite d: 15de Maji sidstleden, derom at høre Vidner Wiching Herrem, Arne Myrland, Arne Aarmod og Peder Halvorsen Finne, og derefter modtage Dom til Undgiældelse og Bøders Udredelse efter nærmere forbeholden Irettesættelse, og denne Processes Bekostning at svare. Ingen af de indstævnte svarede efter Paaraab. Kaldsmændene Jon Brynildsen Winje og Knud Havsens Ulven afhiemlede lovlig Varsel for de udeblevne. Actor erindrede om Laugdag.

Eragtet:

De lovlig indstævnte, men udeblevne Michel Torjersen Bygd,

1787: 22

Anders Erichsen Drøgsvold og Johannes Larsen Strøm/m/e gives hermed Laugdag til næste Ting, og Vidnerne Wiching Herrem, Arne Myrland, Arne Aarmod og Peder Halvorsen Finne

til sam/m/e Tid forelægges under Faldsmaal, deres Vidnesbyrd at aflegge, og Actor besørger lovlig Varsel.

Derefter bleve tinglyste eller aflyste disse Almues Breve, i Continuation med forrige Nummere:

No: 82: Anders Knudsens med de fleeres Skiøde til Knud Andersen, med Hustroe Gunvor Aamunds-Datter og deres Arvinger, paa 2 Pd: 5 $\frac{4}{7}$ Mrk:er, med Bøxel og Herlighed, i gaarden Indre-Ringheim, No: 2, i Borstr: Otting, deels paa deres Myndlingers og deels paa Deres Hustroers vegne, dem arvelig tilfaldne, efter deres Moder Ragnilde Peders-Datter, ved Skifte-Brev af 5 Mart: 1773, for 133 Rdr: 5 mrk: 9 $\frac{1}{7}$ s:; Selv er Kiøberen, ved sam/m/e Skifte, tilfalden 21 $\frac{3}{7}$ Mrk:er i sam/m/e gaard for 53 Rdr: 3 mrk: 6 $\frac{6}{7}$ s; Saa Hand nu i alt bliver eiende den halve gaard, af Landskyld 1 Løb 3 Mrk:er Smør, med Bøxel og Herlighed, for 187 Rdr: 3 mrk:; men ingen Part i Rundalens Almindning, den manden Anders Knudsen ved Skiftet eene var paalodnet, og indtil videre forbeholder Sig; Skiødet dat: 10 Julii 1787.

No: 83: Knud Michelsens Obligation til Peder Iversen Medaas i Gravens Præstegield, for 199 Rdr:., mod 4 pro-Cento, og Pant af 1 $\frac{1}{2}$ Spand Smør med Bøxel og Herlighed, i gaarden Breche, No: 40, i Bøer Otting, som Hands Eiendom efter Skiøde dat: 19de Maji og tingl: 13de Julii 1781; Obligationen dat: 13de Julii 1787.

No: 84: Maren Diurhuses, sal: hr: Even Meldals, Bøxel-Seddel til ung Karl Niels Pedersen Qvitne paa 2 Pd: 18 mrk: Smør, i gaarden Tveite, No: 32, i Windje An/n/ex-Sogn og Holbøygder Otting, Wosse Præstebord beneficeret, paa endeel Conditioner, som sædvanlige, men disse nye: Opdrager sin Formands Torjer Bendixen Tveites 2 Aars gl: Søn, og i alle Deele viise en faderlig Omsorg for Ham, til Hand har opnaaet sit 12te Aar; giver de gl: Vilkor-Folk Halsteen Michelsen og Hustroe Marithe Anders-Datter Tveite, aarlig, saa længe De Begge lever, 5 Tønder Korn, Foster til 3 Kiør og 5 Smaler, hvoraf de nyder ald Afdrotten, frit Huus, Lys og Varne, tilligemed Opsyn i Svagheds Tilfælde, og frie Befordring til Kirken, naar De det forlanger og paa gaarden forblive; Men, naar een af dem dør, da at give den længstlevende 6 Sold Korn og Foder til 2de Kiør og 2de Smaler; Og skal Hand være pligtig i sin Tid at ægte Halsten Michelsen Tveites Datter Syneve, om Hun dertil kan findes saa villig, at der kand formodes et Chgristeligt og kiærligt ægsteskab; Ja faviger gaarden, naar den skulde blive udnævnt til Officier-Boelig, mod at faae sin Bøxel tilbage. Dateret 14de Julii 1787, med Revers.

No: 85: Michel Aamundsens Contract til Forældre Aamund Michelsen og Katle Joens-Datter, om Vilkaar aarlig til Dem af gaarden Løen i Opheims Otting; dat: 16de Julii 1787.

No: 86: Biscop Irgensis Bøxel-Seddel til ung Karl Eric Siursen Breche paa $\frac{1}{2}$ Løb Smørs leie udi gaarden Seland i Opheims Otting paa Woss, med Bøxel og Landskyld, tilliggende Bergens Biske-Stoel, som forige leilænding Lars Larsen goedvillig for Ham oplader, da Hand baade har lovet at ægte Hands Datter, og tillige at forsyne deres Sviger-Forældre Deres Livs Tid med frit Huus paa gaarden, og give dem begge til Livets Ophold aarlig 4 Tønder Korn, føde og agte for dem 3de Kiør og 5 Faaer, og give det halve af bemeldte Føde-Raad naar een af dem dør; dat: 26de Maji 1787, med Revers.

No: 87: Afl: Lars Tollevsen Giermes Obligation til ung Karl Elling Matthiæsen Møester* (Mølster?), for 100 Rdr:., mod 4 pro-Cento, og Pant med 1 Pr: i 1 Løb Smør i Gierme, No: 28, i Dørvedals Otting; Obligationen dat: 7de og tingl: 8 Nov: 1777, samt qvitteret af Creditor Selv den 13de Julii 1787.

No: 88: Afl: de 100 Rdr: som Peder Larsen Kiønegaard til Aamund Villumsen Vindje var skyldig, foruden en anden Creditor, der endnu haver sit hos Ham bestaaende, mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: af $\frac{1}{2}$ Løb Smør udi Kiønegaard, No: 28, i Opheims Otting; dat: og tingl: 7 Jul: 1781, og qvitteret af Creditor Selv, den 2den Julii 1787.

No: 89: Afl: Størch Amundsen Fioses Obligation til Ole Om/m/undsen Nesseim for 80 Rdr., mod 4 pro-Cento, og Pant med 1 Pr. af ½ Løb i Fiose, No: 17, i Vindjer Otting; dat: og tingl: 6 Jul: 1761, samt qvitteret af Creditor Selv, den 11te Junii 1787.

No: 90: Peder Larsen Kiønegaards Obligation til Svend Vichingsen Qvam/m/e paa 95 Rdr., mod 4 pro-Cto, og sam/m/e Pant udi sam/m/e Pante-Rett, som Aamund Villumsen Vindje havde til Forsikkring for 100 Rdr., i gaarden Kiønegaard, No: 28, i Opheims Otting, der skylder ½ Løb Smør, efter Skiøde af 22 April 1772, men rettere efter Matriculen 2 Pd: Sm: og 1 G:skind, med Bøxel og Herl., nemlig med 1 Pr., efterdie den ommeldte Obligation i Dag til aflysning og udslettelse af Pante-Bogen er udleveret med paategnet Qvittering for Betalningen fra den forrige Creditor, tilligemed Eric Monsen Opheim, for 195 rd., efter Ham meddeelt Obligation af 7de Julii 1781. Den/n/e Obligation dateret 16de Julii 1787.

No: 91: Afl: i Niels Knudsen Lønes Obl: de, til Knud Amundsen Sundve skyldige 200 Rdr., hvoraf de 80 Rdr: vare Ham Selv tilhørende, og de 120 rd: Hands Myndling Guro Aamunds-Datters Arve-Midler, efter Pante-Obligation, dat: 13 Julii og tinglyst 15de Julii 1782, mod 4 Pro-Cento, og Pant med 1 Pr: af 1 Løb 11 21/60 Mrk: Smør, med Bøxel og Herlighed, i gaarden Løne, No: 16, i Borstrands Otting, som Eiendoms gods, ved Skiøde af 13 Nov: 1781, følgelig Knud Aamundsens Qvittering af 12te Junii 1787, samt Boemærke: «over streken: + omvendt v + , under streken: xx» og vitterligheds Vidner Siur Olsen Løne og Iver Olsen Æen.

No: 92: Obligat: fra Inga Erichsd:, Enke efter Niels Davidsen, for 150 Rdr., til Mads Torbiørnsen Sæve, mod 4 pro-Cto, og Pant med 1 Pr: i gaarden store-Souve, No: 20, i Viger Otting, af Landskyld efter Matriculen, 1 Løb 9 mrk: Smør, med Bøxel og Herlighed, med Hendes Laugverges Berge Brynildsen Væthes Samtykke, og Formyndernes Tilladelse for Hendes 8 Børn, efterdie disse i det nu pantsadte var tilfalden Arv efter Fader ved Skifte af 24de Martii 1786. Obligationen dat: 16de Julii 1787.

No: 93: Stephan Tollevsens Skiøde paa endeel i gaarden Bryn, No: 1, i Qvitler Otting, sadt til 9 mrk: Smørs Landskyld, for Afgiftens Skyld, og, i henseende til, hvori samme bestaaer, fastsadt ved Contract af 20de Nov: 1786, til Hands Broder Niels Tollevsen, for 248 Rdr.: dat: 16de Julii 1787.

No: 94: Niels Tollevsens Obligation til sin Broder Stephan Tollevsen for 150 Rdr.: mod 4 pro.Cento og Pant af 1 Pr: i 9 mrk: Smør i gaarden Bryn, No: 1, i Qvitler Otting, som Hand ved Skiøde af Dags Dato af Creditor har tilforhandlet Sig. Dat: 16de Julii 1787.

No: 95: Andreæ Severin Heibergs Transport-Obligation til Hands Formyndere Amund Kaldestad og Jørgen Berven, der giver dem i Hands Stæd adgang til de 200 Rdr.: der er bestaaende hos Lars Pedersen Holo, men forhen ved Obligation af 9de Julii 1781, indeholdt Hands Arve-Midler, hvilke disse Mænd nu have udbetalt Ham, med Renter, og ligesom til sam/m/e Pant, samt med sam/m/e Prioritæt, nemlig første Pante-Rettighed til og i gaarden Hole, No: 41, i Holbøygder Otting; skyldende 1 Løb Smør, med Bøxel og Herlighed. Saa at Obligationen af 9de Julii 1781, for saavidt er gjort magtesløs og til den Ende afløst, at Pengene ei længere er Andreæ Severin Heiberg tilhørende, hvilket i Pante-Bogen, paa folio 45, hvor Obligationen fandtes indført, er annoteret, og derfra henviist til Pante-Bogens folium, hvor den bemeldte Transport-Obligation er indført, og i Henseende til Ommund Kaldestad og Jørgen Berven endnu staaer i sin fulde Kraft. Transport-Obligationen er dateret den 2den Januarii 1787.

Anno 1787, den 17de Julii, continuerede Som/m/er-Tinget med Wosse Almue i Overværelse af det forhen andførte Laugrett.

Hvorda! Hr: Foged Wangensteen fremleverede

1: Specification, dat: 30te f: M:,

1787: 22b

Over de skyldsadte smaa Flom Qværner i Dørvedals Otting, hvilken hand begierede for Retten oplæst og Laugrettets, samt tilstædeværende Almues Svar indhæntet, om, i Aarene 1781, 1782 og 1783, de derpaa andførte Qværner i bemeldte Otting befandtes, eller om nogen af dem i sam/m/e Tid ere afskaffede, eller flere af nye opbygde. Hertil blev, efter at Specificationen var oplæst, af Laugrettet og anden Tingsøgende [Almue] Svaret: at de ikke rettere ve[e]d, end at de andførte Qværner i omspurgte Aaringer, haver staaet og været brugt paa andførte Gaardes Grunde, samt at de ikke kand opgive nogen Forandring dermed at være skeed.

2: Fortegnelse over Af- og Tilgangen i Vei-Mandtallet for forrige Aar, der inden Retten blev oplæst, og gestendiget som rigtig.

3: Fortegnelse over Af- og Tilgangen i Odels Mandtallet for Aaret 1786, med Tilspørgende til Almuen, om de som tilkomne andførte Selv bruge og beboe de for dem andførte Gaardeparter, hvortil af samtlige blev svaret Ja!

4: Register over Restanserne af de Kongel: Skatter og Contributioner for 1ste Termin dette Aar til Beløb 1472 rd: 3 mrk: 9 s:, som inden Retten blev oplæst og uimodsagt.

Ved disse fire Examinationer vare i særdeelehed de 2de Mænd Godschalch Mathiæsen Mølster og Viching Knudsen Grove overværende, som vedtigel det andførtes Rigtighed.

Herr Krigs-Raad Fleischer mod Erich og Michel Bræche, lod fremlegge Rettens seeneste Kiendelse af 21de Nov: 1786, saa lydende:

Erich Bræche fremlagde Inlæg dat: 9de Julii 1787, som blev læst og er saa lydende: Michel Bræche begiærede Sagen udsat til nærmere Afbeviisning fra sin Side, og det passerede beskrevet meddeelt imod vedbørlig Betaling.

Eragtet:

Sagen beroer paa Forlangende til næste Høste Ting, da Partene have at i agt tage det fornøden agtende, ligesom det forlangte Protocol Udtog skal imidlertid vorde beskrevet meddeelt.

Herr Foged Wangenstein paaraabte Sagen for Slagsmaal mod Wiching Knudsen Groue, og stillede den i beroe til næste Høste Ting, for da at fremføre meere Oplysning.

Lars Ellefsen Schiple paa sin Søsters Margrethe Ellefsdatters Vegne, har med mundtlig Varsel til dette Ting instævnet Brynild Traae for resterende 3 rdr: til det af dem sam/m/en avlede Barns Opdragelse, derom at høre Vidner herr Jørgen Meldal og Madame Sal: herr Meldals, og derefter at modtage Dom til Betaling, og Processens Omkostning at erstatte. Ingen af de tilkaldede infandt sig. Kaldsmændene Amund og Matthias Bryn afhiemlede derfor lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Brynild Traae, som nu ikke møder, gives Lavdag til næste Ting, og Vidnerne Madame Sal: her: Meldals, og her: Jørgen Meldal, til samme Tid forelægges under Faldsmaal.

Lænsmand Mølster mod Johannes Hansen Bache i Nærøens Skibrede, producerede skriftlig Stævning af 5te Juni d: A:, som, \med Forkyndelsens paategning/; er saa lydende: Citanten i Rette lagde Auctions Værket af 5te Marti 1785, og deri indragne Auctions Conditioner, som alt viiser baade Fordringens Rigtighed 2 mrk: 10 s:, og de Conditioner paa hvilke det kjøbte blev ham betroet, et efter andet saa vidt denne Sag vedkommer, Acten tiltagen og saa lydende: Lænsmand[en]

derefter paastod Dom til Betaling, og Processens Bekostning 3 dr: i Betragtning af hans mange Erindringer om Betaling og vidtløfftige Reyser til den instævnte i den Anledning, samt Stævningen for ham , som en uden for Tinglavet sig opholdende.

Eragtet:

Sagen optages til i Morgen.

Anno 1787, den 18de Julii, continuerede Som/m/er-Tinget med Wosse-Wangens Almue, i Overværelse af det forhen tilførte Laugrette. Hvorda:

Udi den Sag, som Lensmand Mølster haver andlagt
mod Knud Brynildsen Ullestad, blev afsagt saadan

Dom:

Med de, udi Sagen, afhørte mange Vidners Forklaring, er det klarlig beviist, at Parterne, uden at være beskienkede, haver indgaaet Forening om det paastævnte Jorde-Kiøb og Bytte. Citanten skulde, følgelig Deres Contract, betale den Indstævntes Gaard Ullestad med 724 Rdr:, imod lovligt Skiøde, og, til næste Fare-Dag 1786, tiltræde samme gaard. Derimod skulde Knud Ullestad indgaae i Lensmandens Contract, andgaaende gaarden Ringheims Brug og Bestyrelse, hvilken gaard Hand, som underpant, til Brug paa visse, i den Contract, bestemte Aar, skulde beboe. Ligeledes har Lensmanden vedtaget, at forskaffe Knud Ullestad lovlig Bøxel-Brev paa $\frac{1}{2}$ Løb udi bemeldte gaard Ringheim. Den Indstevnte har ogsaa, ved Beskikkelse, benægtet, at opfylde denne, den 14 Febr: 1786, indgaaede Contract, paa grund, at de udlovede 725 Rdr: ikke strax ere betalte, ei heller den om/m/eldte Bøxel-Sæddel præsteret. Vidnerne forklare eenstem/m/ig, at ingen bestemt Tid, til de 725 Rigsdalers Betaling, var benævnt, men at Citanten har lovet, at vilde forskaffe Ham Credit paa 250 Rdr:, som Hand skyldede en ustevnet, for at blive staaende i gaarden Ringheim. Det synes urimeligt og imod Contractens Natur, at de nokmældte 725 Rdr: skulde betales strax, og dog den Indstevnte indtræde i Contracten, andgaaende Ringheim, hvor Citanten har staaende en betydelig Capital; Saaledes er formodentligst, at Kiøbe-Summen for Ullestad ei skulde betales, førend den bestemte Tiid, til gaarden Ringheims Bestyrelse, var udrunden. Saadan Handel maatte blive alt for trykkende for Lensmanden, der saaledes maatte svare Renter af den dobbelte Capital, og Knud Ullestad derimod nyde godt af 2de gaarders Indkomst. Uforuødent var det, at Lensmanden skulde forskaffe den omvidnede Credit, naar de 725 Rdr: strax bleve betalte. Ligesaa unyttigt var det, at præstere den ommeldte Bøxel-Sæddel, naar Knud Ullestad, forinden Fløtte-Tid, frasagde Sig Contractens Opfyldelse. Følgelig Lovens 5 Bogs 1 Capitels 1ste og 2den Articler, bør Contracter, som ere lovlig indgaaede, og ikke strider mod ærbarhed, i alt opfyldes og efterkommes. Imidlertid har Citanten ikke directe paastaaet Dom, til Foreningens Opfyldelse, men besynderlig sine Omkostninger erstattet. Og, da Knud Ullestad, ved denne Handel og Omgangs Maade, har ligesom søgt, at vilde drille Citanten, hvorved kand foraarsages skadelige Exempler, i henseende den almindelige Tryghed, ved Contracters Oprettelse; Saa Kiendes og Døm/m/es hermed for Rett: Knud Brynildsen Ullestad bør til Citanten, Lensmand Mølster, i nogenlunde Oprettning, for det tilføiede Bryderie og mislige Handel, betale 15 Rdr:, som betales inden 15 Dage efter den/n/e Doms lovlig Forkyndelse under Execution.

Udi Sagen af hr: Etatz-Raad Fleischer mod Niels Bære for giæld, blev saaledes

Dømt:

Den Indstevnte Niels Jonsen Bære eller Vasenden har end ikke, efter Laugdag, indfumden Sig med Tilsvar, eller imodsagt Kravet, som fuldkom/m/en er beviist, med den producerede

Pante-Obligatioon, og sammes lovlige Opsigelse; Thi Kiendes og Dømmes hermed for Rett: Niels Jonsen Bære bør til Citanten, S: T: hr: Etatz-Raad Fleischer, betale de paastevnte 49 rd: 1 mrk: 2 s:, skriver: Fyrretive og Nie Rigsdaler, samt Atten Skilling Danske, med Resrende og paaløbende Renter, alt følgelig den lovlig udstædde Pante-Obligation af 1 Jul: 1783, samt udi Processens Omkostning 3 Rdr:, alt at udreedes inden 15 Dage efter Dommens lovlige Forkyndelse, under Executions Tvang.

Udi Sagen mellem Ole Jæralstveiten og Helge Vold, blev

Eragtet:

Sagen eller Sigtelsen er ikke tilstrækkelig oplyst, derfor beroer denne Process til næste Ting, da Citanten i Agt tager det fornøden agtende, til Styrke og ydermeere Beviis, da Dom ellers bliver afsagt efter det hidtil passerede.

Sagen af hr: Foged Wangensteen mod Godschalch Reque og Christi Ullestad for Leiermaal, er declareret forliigt og afgjort.

Ligesaa er Sagen imellem Lars Sousjord og Ellev Slæen andmældet at være forliigt.

Udi Sagen andlagt af Niels Møen mod Jon Biørche, blev

Eragtet:

Udi Sagens Procedure har Jon Biørche snart anbudet at aflægge Eed, i Andledning af det, til Aad Qvitne udstedde Revers, snart har Hand paastaaet Eed af Niels Møen og Claus Thesdal, saavidt eenhver af Fordringen vedkom/m/er; Men, da disse ikke have vedtaget at aflægge saadan Eed; Saa bør Jon Biørche i denne Andledning lovlig indkalde Dem, Deres Declaration nærmere at erholde, eller og Selv aflægge den anbudne Eed, om Niels Møen og Claus Thesdal samme vil andtage, og den, at paahøre, lovlig tilkalde; alt følgelig Forordningen af 1723; I saadan Hensigt udflytted denne Sag til næste Høste-Ting.

Udi Sagen mod Knud Bræche af hr: Krigs-Raad Fleischer andlagt, er afsagt

1787: 23b

Dom:

Den Indstevnte Knud Bræche har ved afvigte Høste-Ting den 8 Nov: 1786 Personlig inden Retten vedtaget, forinden dette Sommer-Ting, mindelig at betale de paastevnte 6 Rdr:, tilligemed Processens Omkostning; Men, da saadant Løfte er uopfyldet; Saa Kiendes hermed for Rett: Knud Bræche bør til hr: Krigs-Raad Fleischer betale de paastevnte og tilstaaede 6 Rdr:; og udi Processens Omkostning 2 Rdr:, alt inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse, under Execution.

Udi den af Lænsmand Mølster mod Johannes Hansen Bache for Auctions-Penge 2 mrk: 10 s: andlagde Sag, blev afsagt saadan

Dom:

Auctions-Værket af 5te Martii 1785, beviser ikke alleene, at Johannes Hansen Bache har ved Auctionen paa Sivle bemeldte Dag ladet Sig tilslaae en Hug-Øxe for 2 mrk: 10 s:, men endog de Conditioner, som de Kiøbende haver vedtaget i Hensigt til Betalings- og Omgangs-Maaden, i Tilfælde af Sag-Søgning, formedelst manglende mindelig Betaling; Og, da den Indstevnte, efter saa lang Tids Forløb, er udebleven med Betaling; Saa Kiendes og Dømmes hermed for Rett: Johannes Hansen Bache bør, følgelig Auctions-Værket af 5te Martii 1785, og de, der inddraegne Conditioner, betale til Incassator Lensmand Mølster, de paastevne 2

mrk: 10 s:, og, udi denne Processes Omkostning, i Betragtning af Veiens Længde, til Stevning for denne, uden Ting-Lauget boende, 3 Rdr:., som alt udreedes og betaales 15te Dage efter Dommens lovlige Forkyndelse, under Execution.

Og, da intet videre ved Tinget var at bestille, blev det ophævet.

Extra Ret i Anledning den for Tyverie anklagte David Larsøn Ringheim
paa Wossevangens Tingstue.

Aar 1787, den 1te Septembris, blev paa Wossevangens Tingstæd en Extra Ret foretaget og behandlet av Sorenskriveren tilligemed efterstaaende edsvorne Laugrettes mænd som paa sidst avholdte Sommer Ting ere benævnte, til den paa Justitiens Vegne mod den for Tyverie anklagte David Larsøn Ringheim, anlagte Sags videre fremme og Til endebringelse, alt i Anledning den av Actor sidstleden 9de Juli {av Actor} anførte Declaration.

Hvorda Actor, Velbyrdige Hr: Krigsraad Fleischer, fremlagde sin under 14de Juli d: A: til Stiftet indgivne Requisition til Bevilling om denne Extra Rettes Holdelse, og Stiftets derpaa tegnede Resolution av samme Dato, og endelig, Dommerens Berammelse av 28 ditto, tilligemed den paa Grund derav udstyrede Continuations Stevning dateret 1 1te August, som et efter andet er saaledes lydende # #

Den beskyldte David Larssøn Ringheim mødte for Retten uden baand og fængsel, og tilligemed den Ham beskikkede Defensor Knud Anfinsen Rochne, vedtog det oplæste Stevnemaals lovlige Forkyndelse.

For David Ringheim blev derpaa læst hans under 9 Juli sidstleden for Retten avlagte Bekjendelse angaaende de fra Gjestgiveren Ole Reime Vinteren 1786 bortstjaalne 2de Sølv Spiseskeer, hvilket hand i alt vedtog rigtig at være. Gjestgiveren anviste derpaa disse 2de Skeer, med saadan forklaring: at de bemelte og anviste Sølvskeer vare Ham Vinteren 1786 imod Villje og Vidende frakomne, da Han allermindst ventede at David Ringheim, som ingen formodede, paa den Tid skulde befatte sig med saadant, havde stjaalet dem, derhos forklarede Gjestgiveren, at da David Ringheim var arresteret, angav han selv godvillig for ham at bemelte Skjeer av ham var stjaalne og solgte til Broderen Lars Larssøn Leidal, som strax leverede dem tilbage effter Budsendelse fra Delinqventen David Larssøn. Forestaaende blev av bemelte David Larssøn tilstaaet rigtig at være, ligesom hand og tilstod at Skeerne ere de samme som Hand borttog i Gjestgiverens Stue den ommelte Tid.

Lars Larssøn Leidal vare ved Retten tilstæde og vedtog at have kjøbt de anviiste Sølv skeer av sin Broder for 3 rd: 1 mrk: 4 s:, anmeldte derhos at Sælgeren angav at have faaet dem blant en Arv hans Hustrue tilfalden paa Gaarden Schutle, det hand holdt saa meget mere trolig, som hverken Han eller maaskee nogen anden, kunde formode at Delinqventen David Ringheim skulde have stjaalet dem, hvilket alt passerede avvigte Vinter et Aar siden.

De bemelte Skeer bleve inden Retten lovlig vurderet tilsammen for 3 rd:., og Gjestgiveren Ole Reime vedkjendte sig samme, og derefter avlagde saadan Ed som Lovens 6. 17. 10. tilsiger.

Lars Leidal udbad sig tilført, at Han formodede av Delinqventens boe sig tilbagebetalt det han for disse 2de Skeer havde betalt, der som meldt er 3 rd: 1 mrk: 4 s: Ligesom og Ole Reime blev tilbage leveret de forhen anviste Skieer.

Ligeledes blev den forbemeldte 9de Julii av David Ringheim avlagt Bekjendelse angaaende den fra Størch Høyland bort stjaalne Kaaber kjedel, ham forelæst, den hand i et og alt gestændigede, med tillæg at han ikke kunde vide av hvad Vægt den var.

Størch Højland var for Retten tilstæde og anmeldte, at denne fra Ham bortkomne Kjedel var av 5 Qvarters Indhold, men hvormeget den vejede, vidste Han ikke.

Peder Olssøn Sandnesset, som David Ringheim har anmeldt at have kjøbt en del af den bortstjaalne Kjedel, tilstod at have av bemelte David Ringheim avvigte Vinter et Aar siden,

tilhandlet sig nogle Marker Kaabber for 1 rd: 4 mrk: 8 s:, som han allerede har betalt Ham, hvilken Kaabber syntes at være det saa kaldte Brom – eller sønderslaget, og paa Deponentens Spørgsmaal, af hvad sort samme var, svarede David Ringheim, at det havde været en Brændevins kjedel. Forbemelte Peder Olsøns Declaration tilstod David Ringheim at være rigtig.

Steffen Monssøn Bergshougen tilstod ligeledes at han af den indstevnte har kjøbt 7 Mrk: Kaabber \Brom/, som Han betalte med 4 mrk:, hvilken handel skeede avvigte Vinter et Aar siden; det og David Ringheim nu for Retten tilstod rigtig at være.

Lænsmand Mølster mødte for Amund Johannesøn Moetraaen og anmeldte hans Svagheds forfald

1787: 24

og udeblivelse fra Retten, men paa Hans Vegne og effter den Ham givne Fuldmagt tilstod at bemelte Amund Moetraaen av indstevnte David Ringheim den forhen ommeldte Tid har tilkjøbt sig 4 eller 5 mrk: Brom Kaabber, som hand betalte ham med 2 mrk: 6 s:, og nu i Retten lod levere de resterende 18 s:, følgelig til sammen 3 mrk: 8 s:, der var den fulde Sum ham for Kaabberen skulde give. Dette tilstod bemelte David Ringheim for Retten at være rigtig; ligesom Hand og angav at hjemme paa Hans Gaard Ringheim endnu ligger et Stykke af den fra Størch Høyland bort tagne Kaabberkjedel, hvilket blev hentet her til Thingstædet, for Retten anvist og befunden som gammel sunderslagen Brom, til ingen anden Nytte end at smelte op, at veje 9 ½ mrk:, som blev vurderet for 11 s: Mrk:, er 1 rd: 8 ½ s: Dette Stykke Kaabber sagde David Ringheim at være af den fra Størch Høyland borttagne og sunderslagne Kjedel, hvilket hand har taget paa Sælshuuset paa Stølen, som med Trælaas var tillukket, og av ham med et Stykke Brænde opbrudt, ¼ Miil fra Høyland. Størch Høyland formeente at dette nu for Retten anviste Stykke Kaabber var av den ham imod hans Vidnede og Villje frakom/m/en og paa hans Sæterstøl borttagne Kjedel, som han troede kunde være værd 12 rd:, derefter avlagde Saligheds Ed, at hand virkelig har mistet en saadan Kjedel paa det av David Ringheim anmeldte Stæd; hvorefter dette forbemeldte Stykke Kaabber, effter at det som ovenmeldte var vurderet, blev Størch Høyland, tilligemed de hos Aamund Moetraaen paa de til Ham solgte 4 á 5 mrk: Brom Kaabber resterende og tilforn her i Retten deponerede 18 s:, nu inden Retten tilbageleveret,

Actor dereffter fremlagde den Constituerede Sognepræstes hr: Meldals Attest om den indstevnte David Ringheims Fødsel, Liv og Levnet med videre, dateret i dag, som ad Acta henlægges, saalydende. ## Actor sagde: \at/ ved de avhørte Vidners edelige forklaring er det noksom beviist at David Ringheim har begaaet de paastevnte Tyverier; hertil kommer hans egen her for Retten \avlagte/ frievillige og utvungne Bekjendelse, hvorved samme bekræfftes; sig selv til velfortjent Straf og andre til Exempel, paastaaes ham derfor avstraffet effter Lovens pag:nr 1015 og 1016, a* (artikel?) 37 og 46, samt Forordningen 27 April 1771, confereret med foregaaende Lovens Artikler, og saaledes indlod Sagen til Doms.

Defensor Knud Anfinssøn Rochne fremlagde sit Indlæg av dags Dato, som er saaledes lydende. ## og dereffter indlod Sagen Dom.

Da ingen av Parterne havde videre at lade tilføre, blev saaledes

Eragtet

Sagen optages til næstkommende Mandag den 3de Septembr:, da Laugrettet som Meddoms mænd her paa Thingstædet haver atter at indfinde sig.

Mandagen den 3die Septembris 1787, effterat Sorenskriveren med Laugrettet, som Meddoms mænd havde confereret, blev paa Tingstædet Wossevangen, eensstemmig avsagt saadan

Dom.

David Larssøn Ringheim var for faae Aar siden en formuende og agtet Odels bonde. Pludselig og dybt faldt Han, til Ulykke for sig og sine, til Skjendsel for den i Præstegieldet almindelig ærekjere Almue. En saa fornødrende Last, som Tyverie, er her usædvanlig og avskyelig; og mindst tiltænkte man David Ringheim, som norsk Odelsmand at ville besmitte sig med det forhadte Tyverie. Men tilstødt Armod virker Ham og ligesom fortvivlet Forfatning. Handel, og i sær Heste handel, har gemeenlig Sviir og Drukkenkab i følge, og tildels som Ledsagere. Herved er Gjeld paadraget, Gaardebruget forsømt, og Armod som den visse følge har drevet Ham til de ulovlige Hjelpemidler. Formodentlig har Delinqventen ikke efftertænkt den betydelige Straf for at stjele Hæst paa Marken. Acten viser, at Han uden Indvending lod Ejeren faae tilbage den av Ham stjaalne og solgte Hoppe. Det Paaskud at bevise Hjemmel var umuelig, meget mere kunde han meene endnu at have saa megen Credit, selv at betale Hoppen ved Lejlighed; den bestjaalne saavelsom Kjøberen Ole Evanger, synes ikke heller fra førstningen med Strængthed at ville antaste Ham; Men da han vedblev at gjøre Haandværk af Tyverie, saa var Hans fald uundgaaelig. Tilstrækkelig er det oplyst at David Larssøn Ringheim har fra Haaver Endressøn Fylkedal i Hardanger og paa Marken stjaalet en Hoppe, desuden begaaet stort Tyverie og brækket Laas. Den stjaalne Ambolt, Kobber kjedel, Sølvskeer og det i Stykker slagne Kaaber, er inden Retten anviist, og av Vedkommende er avlagt den Ed som Lovens 6. 17. 10. befaler. Delinqventen har frimodig og uden forbeholdenhet tilstaaet de særskildte Tyverier. Til saadan Bekjendelse kand her ikke være anden Hensigt end Sandhed at aabenbare, hvorved vises fortrydelse over den begangne Misgierning. Imidlertid kjendes og dømmes av os eenstemmig for Rett: David Larssøn Ringheim, som paa Marken har stjaalet en Hoppe, og desuden begaaet stort Tyverie, bør følgelig Lovens 6. 17. 37., confereret med Forordningerne af 4 Martz 1690 og 27 April 1771, at kagstryges, have Tyvs Mærke paa

1787: 24b

sin Pande, og arbejde i Jern i Bergens Fæstning sin Livstid. Jtem effter Lovens 6. 17. 40. betale Jgjeld til Ole Evanger for Hoppen 12 rd.; til Torjer Tvinden for den bortstjaalne Ambolt 4 rd: 1 mrk: 8 s.; til Knud Tvilde for Kobberkjedelen 4 rd: 3 mrk: 10 s.; Ole Reime har faaet Sølv skeerne tilbage, altsaa betales Igield eller Skeernes Værd til Lars Leidal med 3 rd: 1 mrk: 4 s.; og endelig til Størch Høyland for det Ham frastjaalne, saavidt har været at bevise, og er tilstaaet, naar fradrages, det hand selv inden Retten har modtaget, 2 rd: 4 mrk: 14 s: Ialt Igielden 26 rd: 5 mrk: 4 s: Ligesaa betales Tvigield til Hu(s?)bonden, følgelig allerhøjstbenævnte Lovs 6. 17. 40., efter Actens Udvisende med 55 rd: 5 mrk: 5 s.; og endelig har David Ringheim sin Hoved Lod forbrudt, naar de paa Actionen anvendte Omkostninger ere fradragne, hvilke følgelig Forordningen av 13 Januar 1747 effter Regning bliver at reparere, saavidt den skyldiges boe ej tilstrækker, og deriblant til Sorenskriveren for Skyds og Diæt \10 Mile/ frem og tilbage, 4 rd: 2 mrk: 4 s.; samt til Laugrettes mændene for deres Møde ved denne Extraret, 2 rd: 4 mrk: For det øvrige omgaaes med denne Dom paa lovlige Maader.

David Ringheim, som formeenede at denne Dom av Actor vorder indstevnt til Overretterne, forhaabede formildelse udi de fastsatte haarde Straffe.

Høstetinget 1787.

Aar 1787, den 7de Novembris, begyndte det almindelige Høste, Sage og Skatte Ting med Wossevangens Tinglaug paa det sædvanlige Tingstæd Wangen. Ved Retten var tilstæde kongelig Majestets Foged, Velædle Hr: Wangensten, Tinglaugets Lensmand Godskal Mathiæsøn Mølster og effterskrevne 8te edsvorne Laugrettesmænd: 1: Elling Knudssøn

Flage. 2: Wicking Andersson Qvale. 3: Ole Olsson Wangen for Steffen Olsson Grævla. 4: Knud Torbiørnsson Tvilde. 5: Wicking Olsson Øgre. 6: Josef Andersson Lie. 7: Lars Knudsson Hougen, og 8: Jørgen Andersson Dagestad.

Hvorda først blev publiceret følgende højkongelige og andre Øvrigheds Anordninger i følgende Orden.

No: 1: Forordning angaaende at ingen herefter maae sælge eller købe Hestehaar, uden Vedkommendes Attest medfølger hvorledes samme ere selv (eje?)bragte, dateret 3 Aug: 1787.

No: 2: Forordning angaaende den Finmarkske Handels friegivelse, med mere, dateret Christiansborg Slot den 5te Septembr: 1787.

No: 3: Stifftamtmands Brev til Fogden anlangende Smaaredslerne som av Nordhord og Wosse Fogderie for dette Aar udredes, nemlig 671 rd: 5 s:, den 25 Aug: 1787.

No: 4: Ditto Brev til Ditto angaaende 2de fra Christiansand undvigte og arresterede samt for Tyverie dømte Personer Ole Jversson og Ole Osmundsson, dat: 22 Sep: 1787.

No: 5: Ditto Brev til Ditto angaaende en fra Lænsmanden i Sigdal i Buskeruds Amt undvigt arresteret Person Ole Hellichsson. Fra Lensmanden i Hole paa Ringerige for Tyverie arresteret og undvigt Amund Larsson Frøehoug. Item en i Kragerøe arresteret actioneret og undvigt Pige Anne Marie Hansdr: etc:, dat: 27 Oct: 1787.

No: 6: Ditto Brev til Ditto angaaende en del forøvet Tyverie paa en del gaarde i Omlie Præstegjeld i Raabøgde Lauget, og især paa gaarden Engenes, sammes undersøgelse om Kosterne skulde sælges etc:, dateret 3 Novbr: 1787.

Hvorefter Sagerne for Dørvedals otting blev foretagne.

Sagen indstevnt af Johannes Tronsson Bjørge mod Anders Andersson Berge om at tilbage levere en Geed, eller dens Verdie 1 rd: 4 mrk:, hvorfor Laugdag sidste Sommer Ting var udstæd, blev av Citanten anmeldt forligt og ophævet.

Michel Nilsson Muthun mod Bottel Knudsson Dolve for ærrørig Beskyldning, hvorom Hoved og Contra Laugdag ere udstæd, blev anmeldt forligt og ophævet.

Aar 1787, den 8de Novembris, continuerede Høste, Sage og Skatte Tinget med Wossevangens Tinglaugs Almue paa det sædvanlige Tingstæd udi Vedkommende Rettens Betjentes Nærværelse. Hvorda følgende Sager blev paaraabte.

Den av Anna Jørgens Datter Finnes mod Nils Jonsson Schylie for Gjeld paa Pante Obligation anlagde Sag, hvorom Laugdag sidste Ting var udstæd, blev anmeldt forligt, og der for her udgaaer.

Sagen indstevnt af Ole Fittie mod Knud Erichsson Windsand for Gjeld 4 rd: blev paaraabt, da Citanten mødte og fremlagde Rettens paa sidste Sommer Ting avsaugt Laugdag saalydende # hvorefter Han vilde forvente den indstevntes Møde med Tilsvar.

Indkaldte Knud Winsand mødte og vedtog lovlig Varsel, sagde derhos at Kravet er rigtig, og var villig at betale naar Citanten effter forhen skeede Tilbud samme vilde modtage.

Citanten sagde, at Knud Windsand vel har tilbudet ham at betale Gielden, men da han aldeles undslog sig at erstatte ham de nødvendig avtvungne Processens Omkostninger, troede hand sig ikke forbunden at modtage Gielden alene, men paastaer Dom til saavel Gjeldens, de tilstaaede 4 rd:s Betaling, samt udi Processens Omkostninger indberegnet Stevnepenge, Citantens og Vidernes Møde, i alt 2 rd: 4 mrk:, og

saaledes sluttede Sagen fra sin Side med forbeholdenhet av nærmere Tilsvar om indstevnte dertil skulde give Anledning.

Knud Winsand sagde at 4 mrk: 8 s: paa Gielden var betalt til en her ustevnt Mand, som han troede burde avkortes den paastevnte Summa, og til at bevise dette mod Citantens Benægtelse, begjerede han Sagen til næste Ting udsat for at begjægne Samme med Contra Stevnemaal.

Eragtet.

Paa det indstevnte Knud Winsand ikke skal betages Tid til sit formeentlige Forsvar og Sagens Avbevisning, udflyttes Sagen til næste Ting, da indstevnte paalegges at frem komme med sit nødig agtende, eller i manglende fald Dom at modtage.

Sagen indstevnt av Størch Toulén mod Jon Nilssøn Schylie for Gield 13 rdlr: blev paraabt, da Citanten mødte og frem lagde Rettens paa sidste Sommer Ting passerede Laugdag, som for Vedkommende Part og Vidne vil befindes lovlig forkyndt, samme er saaledes lydende # og dereffter begjerede Sagen til i Efftermiddag udsat, da han vil fremstille Vedkommende med Tilsvar. som blev bevilget.

Størk Mithun mødte for Retten og anmeldte at Han til dette Ting, Tid og Stæd med mundlig Varsel haver indkaldet Aslak Ejmstad angaaende Handel paa en Koe, at anhøre de under Falsmaal stevnte Vidner Anders og Jørgen Dagestad, dereffter Dom modtage effter forbeholdende Irettesættelse, og Processens Omkostninger at svare. Saa var og til Vedermæle indkaldet Amund Ellingsøn Hæve, hvoreffter Citanten vil forvente de indstevntes Møde med Tilsvar.

For Aslak Ejmstad som Vederpart mødte Hans Broder Ole Nyre og tilstod lovligt Stevnemaal, sagde derhos at Citanten ikke har opfyldt sit Løffte med den bestemte og fastsatte Tid at betale den omstevnte Koe, og følgelig var den mellem Ham og Comparentens Broder om Koens Salg indgangne Contract ophævet.

Citanten begjerede Vidnerne frem kaldte, eedfæstede og forhørte. Vidnerne mødte, for dem blev Edens Forklaring av Lov bogen forelæst med Formaning at vogte sig for Meened.

Hvoreffter de forbemeldte Vidner Anders og Jørgen Dagestad avlagde deres Saliheds Ef og vidnede: at de effter Citanten Størk Midthuns Forlangende omtrent 8 Dage effter Michalie dette Aar var nærværende hos indstevnte Aslak Ejmstad for at tilspørge Ham om Han vilde modtage Penge for en Koe Citanten skulde have kjøbt hos ham nogen Tid tilforn, men da de havde frembragt dette deres Ærende, svarede Aslak at han intet modtog, siden Pengene ikke den mellem Ham og Citanten accorderede Dag var leveret. Vidnerne sagde ellers at Aslak Ejmstad samme Tid tilstod at have krævet Citanten effter Pengene, men dette benægtede Størk Midthun, som da selv var tilstæde. Mere havde Vidnerne ikke at forklare, thi blev de fra Retten demitterte.

Citanten sagde at han, ligesom Vidnerne have forklaret, kjøbde den paastevnte Koe av indstevnte Aslak Ejmstad imod at han der for skulde betale 6 rd: 4 mrk: 8 s:, og da dette Kjøb var sluttet, solgde Comparenten den samme Koe til den til Vedermæle indkaldte Amund Hæve for 9 rd:, men som Aslak Ejmstad fandtes uvillig at levere Ham Koen effter Anfordring, maatte Comparenten levere Amund Hæve en Koe av sin egen Bøling for at opfylde sit Løffte, paastaaer derfor indstevnte Aslak Ejmstad tilfunden at betale disse 9 rd:, samt andre 4 mrk: 8 s: han tabde paa Kjøbet, til Amund Hæve for at satisfacere Ham, og endelig udi denne Sags forarsagede Omkostninger effter Rettens Skjøn.

Ole Nyre for sin Broder henholdt sig til sit forrige Protocollen tilførte, og var fornøjet med Dom.

Eragtet.

Sagen optages til den 20 Novembr: førstkommende, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed skal blive avsagt.

Erik Finne mødte for Retten og anmeldte at Han til dette Ting med mundlig Varsel har indkaldet Torgier Schielde fordie Han har taget en Tømmerstok, derom at paahøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal stevnte Vidner Elling Grimestad, Nils Andersson Qvale, \Brynnild Lieland/ og Elling {Lar}\Godskal/ssøn Schielde, dereffter Dom modtage effter nærmere forbeholdende Irettesettelse, og Processens Omkostninger skadesløs at erstatte.

Indstevnte Torgier Schielde blev lovlig paaraabt, men mødte ikke, ej heller nogen paa Hans Vegne. Av de indkaldet Vidner mødte Elling Grimestad og Nils Andersson Qvale, samt Brynnild Lieland. For de udeblevne avhjemlede Varsels mændene Amund Torgersson Bryn og Knud Knudsen Wangen lovligt Stevnemaal. Citanten begjerede de mødende Vidner frem kaldte, eedtagne og forhørte. Hvoreffter Edens Forklaring bleve Vidnerne av Lov bogen forelæste med Formaning at vogte sig for Meened. Fremstod da

1ste Vidne, Elling Grimestad, som avlagde Saligheds Ed og lovede at vidne Sandhed, og paa Citantens fremsatte Spørgsmaal: om Han saae en Tømmerstok laae ved Fjeren hos indstevnte Torger Schielde, og av Ham blev hjemdreven, sig til Benyttelse, svarede: Ja, saae en Tømmerstok liggende paa ompurgte Stæd denne Vaar, og veed at indstevnte Torgier Schielde hjemførte samme til sin egen Benyttelse. 2: Begjerede Citanten Vidnet tilspurgt: om Han saae paa den omprovede Tømmerstok noget mærke, og hvis dette var. Svar: Effter Citantens Forlangende var Vidnet hen sendt for at besee Mærket paa den omvundne Tømmerstok, og ved Efftersyn befandt Vidnet, ligesom Citanten før havde ommeldet, hans Hoved Bogstaver T. B. paa Stokken. 3: om han ikke, effter at Stokken var hjemført av den indstevnte, saae disse før omvidnede Hoved Bogstaver at være udhugne? Svar: Jo, men det øvrige Mærke, som med en Øx var ihugget, var endnu tilsyne. 4: Hvad Vidnet syntes denne Stok, som var hugget til en Stue Stok, kunde være værd? Svar: Effter den sædvanlige Pris, som denne Tid er meget høj paa slige Vahre, troer Vidnet effter sit Skjøn at Stokken var 3 ½ eller 4 mrk: værd, og omtrent 10 Alen lang. Mere var Vidnet ikke at tilspørge, thi blev han fra Retten demitteret.

2: Vidne, Nils Andersson Qvale, avlagde Saligheds Ed, og blev av Citanten tilspurgt

1787: 25b

om Han ikke saae den omvidnede Stok med sit paastaaende Mærke var hjemført til indstevnte Torger Schieldes Gaard? hvortil Han svarede Jo, avvigte 3de Pinsedag saae Vidnet den ompurgten Stok som var mærket med det ham bekjendte Erich Finnes Mærke øx, i Torger Schieldes Gaard; for det 2det blev Han av Citanten tilspurgt: om Han veed at Stokken var hugget til en Stue Stok, og hvad han skjønner samme kunde være værd? Svar: Jo, veed at denne samme Stok var hugget til en Stuestok, omtrent 10 Alen lang, og 3 ½ eller 4 mrk: værd, som indstevnte allerede til oparbejdning havde oplagt. Mere havde Vidnet ikke at forklare, thi blev Han fra Retten demitteret.

3: Vidne, Brynnild Olsson Lieland, avlagde Saligheds Ed og lovede at vidne Sandhed, samt provede: at Han effter Citantens Begjer sidst i Julii Maaned dette Aar var hos indstevnte for at efftersee den av forrige Vidner omprovede Stok, den Han, bemelte Torger Schielde, anviiste at være indbygget i et av Ham nyt opbygget Huus, og selv tilstod at være Erich Finnes, som Torger Schielde tilforn havde talt med, og sagt at en lige saa god Stok igjen skulde blive Ham leveret, men Vidnet veed dog at samme, Citanten uavvidende, var borttaget. Paa Tilspørgsel havde Vidnet intet mere at forklare, thi blev det fra Retten demitteret.

Citanten begierede Laugdag for indkaldte Torger Schielde og det udeblevne Vidne. Thi blev saaledes

Eragtet.

Torger Schielde, som befindes lovlig stevnte, gives hermed Laugdag at møde til næste Sommer Ting, denne Sag at tilsvare, ligesom og det udeblevne Vidne Elling Godskalssøn Skielde til samme Tid forelægges under Falsmaals brøde at møde til edelig Vidnesbyrds Avlæg. Bet:

Sagen fra i Formiddag opsadt, indstevnte af Størch Toulén mod Jon Nilssøn Schylie, anmeldte Laugrettet i mindelighed at være avgiort, hvorfor samme udgaaer.

Sagen indstevnte av Nils Iverssøn Kinne mod Knud Erichsøn Winsand angaaende et Par Skind boxer, blev ligesaa anmeldt forligt og derfor ophæves.

Aar 1787, den 9 Novembris, vedvarede det almindelige Høste Ting med Wossevangens Tinglaug paa Tingstædet Wossevangen i Vedkommendes nærværelse.

Hvorda til Publication blev fremlagt følgende Almues breve.

No: 1: Contract mellem Ole Christoffersøn og Erich Davidssøn anlangende et Qværnevand med videre, dateret den 7de Novembris 1787.

No: 2: Knud Anderssøn Mit Fennes Obligation stor 98 rd.; udstæd til Torbjørn Iverssøn Øvre Fenne, med Pant udi 1 bpd: 3 mrk: Smør i Midt Fenne, dateret 6 og tinglæst 7 Novembr: 1769, udlyst effter qvittering av 8 Novembr: 1787.

No: 3: Knud Anderssøn Midt Fennes Obligation stor 98 rd.; udgivet til Torbjørn Iverssøn Øvre Fenne, med Pant og 1te Prioritet udi 1 ½ Spand Smør i Midt Fenne, dateret 9 og tinglæst 10 Novembr: 1778, udlyst effter qvittering av 8 Novembr: 1787.

No: 4: Anders Knudssøns Skjøde paa 3 Spand Smør i Midt Fenne, udgivet av Knud Anderssøn Midt Fenne mod 250 rd.; den 8 Novembr: 1787.

No: 5: Knud Anderssøn og Sigri Knudsdatters Contract for Livs ophold av Midt Fenne, udstæd av Anders Knudssøn Midt Fenne den 8 Novembr: 1787.

No: 6: Anders Knudssøn Midt Fennes Obligation stor 250 rd.; med Pant og første Prioritet i 3 Spand Smør i Midt Fenne, udstæd til Torbjørn Iverssøn Øvre Fenne den 8 Novbr: 1787.

Dereffter bleve følgende Sager paaraabte:

Sagen indstevnt af Aad Kløve mod Jon Lierhuus for Gjeld 4 rd: 5 mrk: 6 s.; blev av Citanten ved Lænsmand Mølster iretteædsket, som frem lagde Rettens paa sidste Sommer Ting avsatte Laugdag, saalydende # hvoreffter Han vilde forvente indstevntes Møde med Tilsvar.

Indstevnte og Laugdagede Jon Lierhuus blev lovlig paaraabt, mødte og vedtog saavel Stevnings som Laugdags lovlige forkyndelse, sagde derhos at han ikke er Citanten noget skyldig, men paastod at ifald han noget skulde have til gode, maatte samme bevises; begierede Sagen til næste Ting udsadt, da han med lovfaste Vidner vil avbevise Søgemaalet.

Citanten fremlagde sin specificerede Regning av dags Dato, og dereffter paastod Dom, saalydende #, samt saavel Jon Lierhuus som Halvor Seim tilfunden at betale Regningens Summa en for begge og begge for een, protesterede mod videre udsettelse med Forbeholden av videre Tilsvar om indstevnte dertil skulde give Anledning.

Halvor Seim henholdt sig til sit forrige Protocollen tilførte, og endnu vedblev at have betalt sin Andel av det paastevnte, saa at intet mere end 16 s: staaer tilbage, de han har tilbudet, men Citanten har hidtil fundet sig uvillig samme at modtage, paastaaer derfor at Jon Lierhuus alene bør ansees som Citantens Skyldner for det paastevnte.

Citanten henholdt sig til sit forrige, og endnu som før paastaer Dom.

Eragtet.

Jon Lierhuus, som troer at kunde med Vidner oplyse Sagen anderledes fra sin Side, paalegges samme til næste Sommer Ting at iagttage, da udsettelse til den Tid bevilges.

{Citanten} \Jon Lierhuus/ forlangede Avskrift af det i Sagen passerede.

Lænsmand Godskal Mølster anmeldte at Han til dette Ting med mundtlig Varsel haver indkaldet Ole Henrichssøn Helleved for Gield 5 rd: 10 s:, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal stevnte Ole Reime og Erich Breche, dereffter Dom modtage effter nærmere forbeholdende Irettesettelse, og Processens Omkostninger at svare.

Indstevnte Ole Henrichssøn Helleved blev paaraabt, men ingen svarede. Vidnerne mødte. Citanten fremstillede Kaldsmændene Amund Bryn og Knud Wangen, som under deres Saligheds Ed avhjemlede Stevnemalets lovlige Forkyndelse for udeblevne Ole Helleved, og dereffter begjerede Vidnerne frem kaldte, edfæstede og forhørte. Edens Forklaring blev dereffter de indstevnte og mødende Vidner av Lov bogen forelæst med Formaning at vogte sig for Meeneed.

Fremstod da Vidnerne, Gjestgiver Ole Reime og Erich Breche, som avlagde deres Saligheds Ed effter Loven og forklarede: at de sidstavvigte Sommer Ting her paa Tingstædet hørde at indkaldte Ole Helleved, formedelst en Regnings Avgjørelse mellem ham og en anden hertil ustevnt Mand, tilstod at skylde Lænsmand Mølster for Udlagde paastevnte 5 rd: 10 s: Mere havde Vidnerne ikke at forklare, thi bleve de fra Retten demitterte.

Citanten erindrede om Laugdag for den udeblevne. Thi blev saaledes

1787: 26

Eragtet

Ole Henrichssøn Helleved, som effter Stevnevidnernes Forklaring befindes lovlig at være stevnt, gives hermed Laugdag at møde til næste Sommer Ting, denne Sag at tilsvare, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet:

Sagen indstevnt av Erich Finne mod Lars Olssøn Qvale for overfald, blev av Citanten iretteædsket, som fremlagde Rettens sidste Sommer Ting passerede Laugdag, saalydende # hvoreffter Han vilde forvente indstevntes Møde med Tilsvær.

Indstevnte Lars Olssøn Qvale mødte og vedtog lovlig Varsel, saa indfandt sig og de Laugdagede Vidner Amund Torgerssøn Giernes og Mons Tostenssøn Lunde, som Citanten begjerede eedfæstede og forhørte.

Fremstod da Vidnet Mons Tostenssøn Lunde, som avlagde sin Saligheds Ed og lovede at vidne Sandhed, og provede: at Han herpaa Gjestgiver stædet hørde nogen Mund kjeggel mellem Citanten og indstevntes Fader, som hertil er ustevnt, hvori Vederparten Lars Qvale kom imellem, og saae derpaa at Lyset strax blev udslukket, samt hørde et Munddask(?), som Vidnet slutter var givet Erich Finne av Lars Qvale, men førend dette Kjeggel begyndte, var Erich Finne ganske rolig siddende ved Bordet, og dette passerede noget før Paaske dette Aar. Saa og saavel Lars Qvale som flere skuede Erich Finne, som bad om Almuens Beskjermelse, og derpaa gik ud i den anden Stue, samt at Lars Qvale slog udvendig paa Erich Finnes Buxer. Mere havde Citanten Vidnet ikke for denne Gang at tilspørge. Lars Qvale begjerede Vidnet tilspurgt: om Han ikke den samme Tid hørde nogen ærrørige Tale av Erich Finne mod Lars Qvale? Vidnet svarede: at han som formeldt hørde Mundkjeggel, med hvor meget den eene eller den anden gav Skjelsord, kan hand ikke erindre eller gav agt paa. For det 2: begjerede Lars Qvale Vidnet tilspurgt: om han ikke veed at Erich Finne altid har været oprørsk og

vildet føret Folk i Process og fortræd? {Svar: Har vel hørt} Erich Finne benægtede dette at anhøre Vidnets Svar paa denne qvæstion, som Sagen uvedkommende.

Eragtet

Loven befaler at Vidner ikke maae føres om andet end det hvortil den angjeldende lovlig er kaldet, og da Erich Finne saadant har ladet Protocollen tilføre, kan Vidnets Svar ikke paa det fremsatte Spørgsmaal modtages.

Citanten begjerede Vidnet tilspurgt: om ikke det omprovede passerede paa en Søndags Afften og i Drukkenskab. Svar: Jo. Mere havde Vidnet ikke at forklare; thi bleve det fra Retten demitteret.

Vidnet Amund Torgerssøn Giernes avlagde Saligheds Ed og lovede at vidne Sandhed, samt dereffter forklarede: at Lars Qvale i Erich Finnes Fraværelse paa Sessions Stædet dette Aars Juni Maaned i Tale med Vidnet, sagde at han nok skulde tage Erich Finne dersom han havde faaet for lidet før, men enten det var i Kjerlighed eller ukjerlighed sagt, kunde Vidnet ikke sige, dog hørde Han at der havde været Kjeggel mellem dem tilforn. Mere var Vidnet ikke at tilspørge, thi blev det fra Retten demitteret.

Citanten Erich Finne anmeldte at Han til dette Ting med mundlig Continuations Stevnemaal haver indkaldet Lars Olsson Qvale at anhøre flere Vidner udi denne Sag, som dertil under Falsmaals brøde ere indstevnte, nemlig: Elling Mølster, Brynnild Anderssøn Gierager, Aad Sondve, Størk Olsson Grevle og Anders Erichsson Drougsvold, dereffter Dom modtage effter nærmere forbeholdende Irettesettelse, og Processens Omkostninger at svare.

Indstevnte vedtog lovlig Varsel. Vidnerne mødte ikke. Varsels Vidnerne Amund Bryn og Knud Wangen avhjemlede Stevnemalets lovlig Forkyndelse for de 4 første Vidner, men de 2de Mænd som haver stevnet det sidste Vidne Anders Drougsvold, mødte ikke.

Citanten begjerede Laugdag for de{t} udeblevne Vidner som befindes lovlig at være stevnte.

Eragtet

Vidnerne Elling Mølster, Brynnild Anderssøn Gierager, Aad Sondve og Størk Grevle, som effter Stevne læsernes Forklaring lovlig ere stevnte, gives hermed Forelæggelse til næste Ting at møde, deres Vidnesbyrd i Sagen at avlægge under Lovens Falsmaals Straf. bet:

Lars Olsson Qvale dereffter anmeldte at Han med mundlig Contra Kald og Varsel til denne Tid har indkaldet Erich Finne at paahøre de under Falsmaal stevnte Vidner David Brynnildsen Øvre Hylle og Lars Pederssøn Æen, dereffter Dom at lide effter Irettesettelse, og Processens Omkostninger at svare.

Erich Finne mødte og vedtog lovlig Varsel. Av Vidnerne mødte David Øvre Hylle. For det udeblevne Vidne afhjemlede Varsels Vidnerne Amund Bryn og Knud Wangen lovlig Varsel. Effter Contra Citantens Begjer fremstod

Vidnet David Øvre Hylle, som, effterat have anhørt Edens Forklaring, avlagde corporlig Ed og provede: at han denne Sommer sidst i avvigte Augusti Maaned hørde at Erich Finne, som da var tilstæde i Gjestgiver Stuen \og/ saae Lars Qvale kom gaaende, sige: nu maae jeg tage mig i Agt for den vetle Skr(...?)en paa Qvale; men hørde intet andet mellem dem end Kjeggel. Mere var Vidnet ikke at tilspørge, thi blev det fra Retten demitteret.

Contra Citanten erindrede om Laugdag; Thi blev

Eragtet

Det lovlig stevnte men udeblevne Vidne Lars Pederssøn Æen gives hermed Laugdag og Forelæggelse \under Falsmaal/ til næste Ting, for inden Retten at avgive sit {skrifftlige} Vidnesbyrd, og Citanten besørger lovlig Varsel. bet:

Ole Evanger anmeldte at Han til dette Ting med mundlig Varsel har indkaldet Erich Finne for Overfald samt uhøviske Ord og Gjerninger Søndags Afften den 2 Septembr: sidstleden, derom at paahøre Vidnesbyrd av de under Falsmaal stevnte Vidner Sjur Steffensøn Bøe, Godskal

Larssøn Endeved og Halvor Gullichsøn Seim, dereffter Dom modtgæ effter forbeholdende Irettesættelse, og Processens Omkostninger at svare.

Erich Finne mødte og vedtog lovlig Varsel. De indstevnte Vidner mødte, undtagen Halvor Seim; Saa havde Citanten tilstæde som godvillig mødende Vidner Steffen Bøe, samt nu udeblevne Lars Larssøn Hovde. For det udeblevne indstevnte Vidne avhjemlede Varsels mændene Amund Bryn og Knud Wangen lovlig Varsel, (.....?) derhos sagde at Erich Finne er tillige indkaldet at anhøre de ustevnte Vidner. For Vidnerne som møder blev Edens Forklaring av Lov bogen forelæst med Formaning at vogte sig for Meeneed, hvorpaa første Vidne, Sjur Steffenssøn Bøe avlagde sin Saligheds Ed og provede: at Han tilligemed det andet indstevnte Vidne Godskal Endeved var den paastevnte Søndags Afften tilstæde i Gjestgiver Stuen paa Wangen, og hørde adskilligt Kjeggel mellem Parterne, hvoreffter Vidnet saae Erich Finne slog Ole Evanger med knyttet næve under Hagen og skjeldede Ham for Tyv; men hvorav Anledningen kom, kunde Vidnet ikke høre, som sad saae langt derfra, dog hørde han at Erich Finne tilstod at have taget Ole Evangers Aarer, og formodelig var det herom

1787: 26b

de kjeglede, da Erich Finne videre sagde at han havde leveret Aarene til en her ustevnt Mand, samt at Hans Aarer skulde findes i Ole Evangers Huus. Mere sagde Vidnet ikke at have at forklare, thi blev det fra Retten demitteret. Erich Finne benægtede dette Vidnes udsigende.

2: Vidne Godskal Larssøn Endeved avlagde Saligheds Ed og vidnede: at han var tilstæde det av forrige Vidne omvundne Stæd og Tid, og hørde Kjeggel mellem Parterne, men saae icke noget Slagsmaal mellem dem, men at Erich Finne sagde at Hans Aarer skulde findes i Ole Evangers Huus, og at Han havde leveret Aarene til en her ustevnt Mand, men Anledningen til Kjeggel hørde Han ikke saa lige, men formoder at det maatte være om de forhen omvundne Aarer. Veed ellers intet videre til Sagens Oplysning, og blev derfor demitteret.

3: Vidne Steffen Sjurssøn Bøe, som godvillig mødende, avlagde Ed og provede: at Han een Søndags Afften var tilstæde i Gjestgiver Stuen, men om det var den av forrige Vidner omtalte Søndag, kan han ikke vide, og hørde at Erich Finne blant andet Kjeggel med Ole Evanger sagde at denne sidste havde taget et Par nye Aarer fra Ham, som skulde findes i Oles Huus, og er et Par gamle Aare lagt i Stæden. Saae intet Slagsmaal eller hørde videre som kan tjene til Oplysning i Sagen, thi blev Han fra Retten demitteret.

Nu indfandt sig det 4de Vidne Halvor Gullekssøn Seim, som avlagde Saligheds Ed og vidnede: at han var tilstæde i Erich Finnes Huus den samme Afften Han og Ole Evanger, effter den førstes Fortælling for Vidnet, havde kiæglet i Gjestgiver stuen, og hørde Erich sige at han nok skulde passe Ole Evanger, men veed ikke om dette var sagt i god eller ond Hensigt. Videre havde Vidnet ikke at forklare, thi blev Han fra Retten demitteret.

Citanten Ole Evanger indlod Sagen til Doms med Paastand at indstevnte Erich Finne maatte tilpligtes at udrede Bøder effter Lovenes Forskrift, samt erstatte Ham Processens Omkostninger indberegnet Hans reiser og Tids Spilde 3 rd.; og forbeholdt sig nærmere Tilsvar om indstevnte dertil giver Anledning.

Erich Finne begierede Sagen til næste Ting udsat til Sagens avbevisning fra sin Side og Sammenhængen i Vidnernes udsigende.

Eragtet.

For ikke at betage indstevnte Erich Finne den fornødne Tid til sit formeentlige Forsvar, saa udflyttes Sagen til næste Sommer Ting, da han iagttager det fornødne fra sin Side.

Dereffter blev frem lagt til Udlysning og Tinglysning følgende Almues breve i Continuation av forrige Nummere, nemlig:

No: 7: Knud Magnussøn og Anna Nils Datters Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 21 mrk: Smør i nedre Winje, No: 14, i Winger Otting, udgivet av Ole Larssøn mod 450 rd: den 12 Julii 1787.

No: 8: Helje Aamundssøn[s] Bygslebreve paa 1 Løb 1 bpd: 5 mrk: Smør i Lofthuus, udstød av Madame, salig hr: Meldals, og Laugværge, dateret 6 Novembr: 1787, med Revers.

No: 9: Knud Magnussøn Nedre Winjes Obligation stor 400 rd:, udgivet til Nils Pederssøn Høysetter, med Pant udi 1 Løb 1 bpd: 21 mrk: Smør i Nedre Winje, og 4 proCento, den 9 Novbr: 1787.

No: 10: Ole Larssøn og Torbjør Ivers Datter Contract for Livs ophold av Nedre Winje, udstød av Sønnen Knud Magnussøn den 12 Julii 1787.

No: 11: Ole Larssøn Nedre Winjes Obligation stor 342 rd: 2 mrk: 8 s:, udstød til Niels Pederssøn Midt Fylkedal, med Pant udi 1 Løb 1 bpd: 21 mrk: Smør i Nedre Winje, dat: 5 April og tinglæst 9de Novembr: 1775, udlyst effter Qvittering av 22 Octobr: 1787.

Aar 1787, den 10de Novembris, continuerede det almindelige Høste, Sage og Skatte Ting med Almuen av Wossevangens Tinglaug paa Tingstædet Wangen. Nærværende Kongens Foged, Lænsmanden og det tilforn anførte Laugrett.

Hvorda Aad Knudssøn og Erich Torgerssøn av Gaarden Breche anmeldte at de til dette Ting med skriftlig Stevnemaal have indkaldet Opsidderne paa Gaarden Finne, Knud Nilssøn og Erich Nilssøn, for Fornærmelse med Bejtning og Skoughugst etc, alt effter Stevnemalets nærmere Formed, som, dateret 8de Octobr: 1787, er saalydende #

Indstevnte Knud og Erich Finne mødte og vedtog lovlig Varsel. Av Vidnerne mødte Jver Knudssøn Qvale og Wiching Anderssøn Qvale samt Jnger Nils Datter Lødve og Anna Nils Datter Store Ringheim, saa havde og Citanterne tilstæde som godvillig mødende Vidne Michel Johannessøn Breche.

Citanterne frem lagde til Rettens Oplysning en 1732 den 17de Novembr: avsagt Underrettes Dom, og en under 6 Junii næstpaafølgende Aar 1733 avsagt Laugtings Dom, som i Stevnemalet er ommelt, hvilke de begjerede denne forventende Doms Act vedhæfftet. Dereffter begjerede de mødende Vidner frem kaldte, i Ed tagne og forhørte. Edens Forklaring blev derpaa Vidnerne av Lov bogen forelæst med Formaning at vogte sig for Meeneed.

Knud og Erich Finne anmeldte at de have holdt sig den fremlagte og oplæste Laugtings Dom effterretlig, men var villig at anhøre Vidnernes Forklaring om de Fornærmelser Citanterne paastaar de have gjort.

Fremstod da først Beskikkelses Vidnerne Iver Knudssøn og Wiching Anderssøn Qvale, som avlagde deres Saligheds Ed og lovede at vilde vidne Sandhed. Citanterne fremlagde deres skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, dateret 7de Novembr: 1787, av saadan Formeld # hvoreffter Vidnerne svarede til 1: Sp: Jo, de var i det omspurgte Ærinde i Ting Tiden denne Sommer og saae den Hugst som Finnes Opsidderne havde øvet paa Stølen Heggevad, og var Finnes Mænds Svar: at de vilde hugge paa dette Stæd saalænge der var noget at faae, og naar intet meere var, vilde de og hugge paa Hjemme bøen. 2: Sp: Jo, de saae omtrent ½ Favn Birke brænde var ophugget, og Finne Møænds Dreng var i arbejde dermed. Vel kunde andet Brænde til fornødenhed av Aar og andet tørt, men med større Umage faaes. De optalgte og Stuerne hvorav Hugsten var skeed, og befant paa Aad Knudssøns Part 46, og paa Erich Torgerssøns 24, hvorav den forhen ommelte halve Favn var ophugget, ligesom og Finnes Opsidderne tilstod at have hugget denne endnu ikke til dels fuldvoxne Skov. 3: Sp: De satte ingen Taxation paa denne Skade videre end de gjorde Optellingen som forhen meldt. 4: Sp: Vidnerne saae adskilligt Møding av Muld og videre av Creaturenes Giødning effter Citanternes Anvisning sammen samlet og effter deres Sigende paa Breches Eiendom og tæt ved Finnes Bueleje, men hvem samme havde gjort, kunne Vidnerne ikke sige. 5: Sp: begjerede Citanterne Vidnerne tilspurgt, om der ikke fandtes Næver paa den {bort} nedhugne

Brænde veed, og videre til fornødenhed for dem? Svar: Det var paa den bedste Plads \der/ var hugget, og saae Vidnerne kun lidet Næver paa de needhugne Stokker som der kunde være til nytte, samt Bejt paa Træerne til Føde for Creature. 6: Sp: om de ikke saae at Erich Finne havde hugget Stour til Fornærmelse. Resp:

1787: 27

Jo, saae adskillige Stør, men hvor mange kunde de ikke bestemme, og Erich Finne sagde at Han til Vaaren agtede at hugge flere. 7: Sp: Om der ikke kunde findes andet Træefang til Stør end av den Sort var hugget. Svar: Jo, der kunde vel findes adskilligt smaat rundt omkring. Erich Finne begjerede Vidnerne tilspurgt: om de ikke samme Tid bleve begjerte i Breche Mænds Nærværelse at ville udmærke den Skov for dem hvor de effter Dommen skulde hugge? Jo, Erich Finne raabde effter Vidnerne da de vilde gaae derfra, men intet blev da udviist. 2: om ikke Birk er almindeligt Brændefang for alle angrendsende Naboer? Resp: Jo, vel paa Fjeld stølen, men ikke paa Vaar Stølen naar andet er \at/ faae. 3: om Vidnerne saae en del tørt Brænde var samlet i Dynger av Breche Mænd, saa at intet mere der af var at faae, samt om Finne Mænd ikke tilbød de Breche om de vilde hugge for dem og levere hvad Finne Mænd av deres Mark effter Laugtings Dommen skulde have. Jo, de saae og hørte det omspurgt, men der kunde vel findes av den samme i Koster oplagte Brænde naar derom blev gjort umage, og Breche Mænd lovede at vilde hugge for Finne Mænd naar de derom tilbød sig. 4: om mere Vehd var hugget end til Brug for et Aar. Resp: Kan de ikke vide hvormeget Brændsel paa Finne behøves. 5: om ikke den hugne Skov kunde bruges til Gjerdefang? Resp: Jo, og dertil var den hugget. Ingen av Parterne havde Vidnerne mere at tilspørge, thi bleve de fra Retten demitterte.

3: Vidne Inger Nils Datter Lødve avlagde Ed og vidnede til det i de skriftlige qvæstioner anførte 5: Sp: at Finne Opsiddere i Vidnets Tid brugte Brændefang paa Stølen Hegeva og hjemførte raaden og tør Aarrevehd og andet, og hvor længe de stølede der kan hun icke erindre, ligesom og ingen Gjødning den Tid førtes til Finne fra denne Støl. Citanterne behjerede Vidnet tilspurgt: 1: om ikke Breches Opsiddere i hendes Tid hjemførte Brændefang fra den under Finne liggende Støl Qvitting \(...?)/, disse Opsiddere uformeent? Resp: Jo. 2: om ikke Finnes Opsiddere brugte Gjødningen som faldt paa Hegeva? Resp: Jo, men da laae deres Creature i indhægnede Træer, anden Benyttelse deraf veed hun ikke.

4: Vidne Anna Nils Datter Store Ringheim avlagde Ed og provede til dette Citanternes fremsatte 5: Sp: ligesom næstforrige Vidne, med Tillæg, at de Finne stølede paa Hegeva om Vaaren 4 uger omtrent, og om Høsten ligesaa 3 á 4 uger, da hjemdrev de deres Creature derfra tillige og paa samme Tid som de Breche. Til Contra Parternes 2de Spørgsmaale svarede Vidnet ligesom første Vidne. Mere vare disse Vidner ikke at tilspørge, thi bleve de fra Retten demitterte.

5: Vidne, godvillig mødende Michel Johannessøn Breche avlagde Ed og provede til det forestaaende Citanternes 5: Sp: ligesom de forrige 3 og 4 Vidne, med Tillæg, at paa Hegeva endnu findes samme Slags Brænde som de Finne i Hans Tid hjemførte. Til Contra Parternes Spørgsmaale ligesom forrige Vidner. Demitteret.

Citanterne frem lagde deres Jndlæg av 7de Novembr: 1787, saalydende #

Vederparterne begjerede Sagen \udsat/ til næste Ting for ved Contra Stevnemaal at bevise at Citanterne ikke har holdt sig den fremlagte Laugtings Dom effterretlig.

Citanterne henholdt sig til sit Jndlæg og de fremlagte Documenter, og paastod Dom.

Eragtet

Sagen beroer paa forlangende til næste Ting, da Vederparterne Knud og Erich Finne paalægges at fremkomme med det fornødne til Sagens Slutning fra deres Side.

Fremdeles bleve følgende Documenter ting- og avlyste.

No: 12: Jver Larssøn Lødves Obligation stoer 300 rd., udgivet til Hr: Etats raad Fleischer med Pant udi 2 bpd: 20 Mrk: Smør i Lødve, 3 mrk: i Lødveteigen og 4 mrk: i bemelte Brug, dateret 14 Martii og tinglyst 14 Novembr: 1774, udlyst for betalte 100 rd: den 8 Julii 1783, og for seenere betalte 80 rd: effter Hr: Etats raadens qvittering den 10 Novembr: 1787.

No: 13: Anfin Sjurssøn Store Hundves Onligation stoer 300 rd., udgivet til Hr: Etats raad Fleischer med Pant udi 3 Spd: Smør med bygsel, og over bygsel til andre 21 mrk:, Wangens Kirke tilhørende, samt Relutions Ret, dateret 10 og tinglæst 13 Julii 1784, udlyst for betalte 150 rd: den 9 Julii 1787, og for den resterende Summa den 10 Novbr: 1787 effter qvittering av samme Dato.

No: 14: Anfin Sjurssøn Store Hundves Obligation stoer 150 rd: med Pant udi ½ Løb Smør i Store Hundve, udstæd til Tormod Torstenssøn Hildestedt, og 4 proCento Rente, dateret 10 Novbr: 1787.

Ole Evanger mødte for Retten og anmeldte at Han til nærværende Ting og Stæd med mundlig Varsel havde ladet indkalde Erich Finne for ærørige Ord og ulovlige Gjæringer, derom at paahøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal stevnte Vidner Kjel Takle, Knud Rene, Amund Giernes, Henrik Helleved og Erich Gierme, dereffter Dom modtage effter nærmere forbeholdende Irettesættelse, og Processens Omkostninger at svare.

Den indstevnte Erich Finne blev lovlig paraabt, mødte og vedtog Varsel. De 4 første Vidner mødte, men Erich Gierme var ikke lovlig indkaldet.

Erich Finne anmeldte at det Citanten har paastevnt, har formodelig været passeret førend næste Sommer Ting, saa at han da til det Ting havde ladet Ham indkalde, men ikke iretteædskede Sagen, følgelig paastaaer Han Stevnemaalet som ikke lovlig anvist.

Citanten paastod at Vidnerne maatte forklare hvad Tid de paastevnte Skjelds ord og videre ere forøvede, og begjærede Sagen fremmet.

Eragtet.

Sagen fremmes effter Stevnemaalet, og hvorvidt Vidnernes Forklaring kan antages, bliver ved endelig Dom avgjort.

Edens Forklaring bleve Vidnerne av Lov bogen forelæste, og samme dem paa bedste maade betydet, med hos føjet Formaning til Sandheds Udsigende. Fremstod da som

1ste Vidne, Kjel Takle, avlagde Saligheds Ed med oprakte Fingre effter Loven, og provede: til Citantens 1: Sp: om Vidnet ikke saae ved Hans Tilstædeværelse herpaa Gjestgiverstuen 2den Pinsedag dette Aar, \da/ Citanten kom ind av sin Rejse og forlangede Øll, at Erich samme Tid slog under Ølbollen da Citanten drak, saa at Øllet flød Ham over Hovedet? Resp: Jo, saae Erich Finne den omprovede Tid, da Citanten havde faaet det omspurgte Øll, gik fra Bordet hen til Ole Evanger og lod som han faldt ind paa Ham, hvorved Ølet blev styrtet over og ud paa Brystet av Citanten, men Erich Finne var da ikke beskjenket. 2: Sp: om Vidnet kan sige dette skeede med Forsæt? Resp: Saavidt Vidnet troer, var det nok med Forsæt, da Ole stod frem paa Gulvet og Erich uden Anledning gik hen til Ham. 3: Sp: om Vident hørde nogen ærørige Ord udsagte av Erich Finne mod Citanten den samme Tid. Resp: Nej. 4: Sp: om Vidnet saae

1787: 27b

Erich Finne slaae en Tobakspibe i stykker for Citanten? Resp: Jo. 5: Sp: om Vidnet saae Citanten flytte sig fra Erich Finne for at undgaae Kiv med Ham, og kjøbte en ny Tobaks pibe igjen? Resp: Jo, {og} Ole gik til den anden Ende av Bordet og bad om Fred, men Erich gik effter Ham og tog \lidt?/ i Brystet hvor han havde fæstet den nye Pibe, sigende, at Piben var Hans, hvorpaa Ole skjød til Vidne. 6: Sp: om Vidnet ikke saae at en nye Pibe, da denne var

av Erich Finne sønderslaget, blev kjøbt af Ole? Resp: Jo, da Erich, ved som før provet at tage Ole i brystet, havde sønderbrudt den {første} \anden/ købte Pibe, fik Ole atter den 3de hos Gjestgiveren for Betaling. 7: Sp: om Vidnet veed at denne ligesaa blev sønderslaget? Resp: Jo, Erich slog Ole paa Haanden og sagde Piben var sin, hvorved den gik i støkker. 8: Sp: om Vidnet hørde Ole ved alle disse Lejligheder bad Erich Finne om Fred. Resp: Jo. 9: Sp: om Vidnet saae Erich tog Citanten og rystede Ham i Brystet effterat de begge vare fremkomne paa Gulvet. Resp: Jo, Erich Finne rystede Ole Evanger lidt i brystet den omspurgte Tid. Erich Finne begjerede dette Vidne tilspurgt adskillige Qvæstioner, men {Erich} Ole Evanger benægtede aldeles at anhøre deres Svar førend Erich Finne ved Stevnemaal dertil har indkaldet Ham, og derom vare de begge Rettens Eragtning begjerede.

Eragtet.

Imod Citantens indkomne Protest og Lovens Bydende kan Vidnernes Svar paa de av Erich Finne fremsatte Contra Spørgsmaale ikke modtages førend Ole Evanger, som samme angjelder, dertil ved ordentlig Stevnemaal er indkaldet, følgelig L: 1. 4. 1.

Meere havde Citanten Vidnet ikke at tilspørge, thi blev det fra Retten demitteret.

2: Vidne, Knud Rene, avlagde corporlig Ed og svarede til de av Citanten fremsatte Spørgsmaale, 1: Sp: Saae ikke det omspurgte. 2: Sp: forbiegaaes. 3: Sp: nej. Til de øvrige 4. 5. 6. 7. 8. og 9. Sp: svarede Vidnet: at Han saae en Pibe blev sønderslaget for Ole Evanger av Erich Finne, da Han sad ved Bordet, samt at Parterne kom frem paa Gulvet, og at Erich rystede Ole lidt i Brystet, og denne bad om Fred. De kjeglede begge, og Ole flygtet hen til Sk(..?)bet i Stuen, hvor hen Erich forfulgte Ham. Meere vidste han ikke til Sagens Oplysning, og der for blev Han fra Retten demitteret.

3: Vidne, Amund Giernes, avlagde Ed og svarede til 1: Sp: Saae den omspurgte Tid Parterne stod sammen i Gjestgiverstuen, hvorav Ole havde en Øll bolle i Haanden, og Øllet flød ned over Axlerne paa Ole, men saae ikke, noget stødte sam(..?) over Ham. 2: Sp: forbiegaaes. 3: Sp: nej. Til de øvrige 6 Spørgsmaale svarede Vidnet, at da Ole og Erich vare sammen paa Gulvet, tog Erich en Tobaks pibe av Brystet paa Ole som derved blev sønderslaget, men Vidnet saae intet andet mellem dem annerledes end at de kjeglede. Videre var ikke Vidnet at tilspørge, thi blev Han demitteret, men forinden sagde Vidnet, at han effter nøjere Betænkning nu erindrers at han saae Erich Finne sønderslog nok en anden Tobaks Pibe for Citanten. Demitteret.

4: Vidne, Henrich Helleved, avlagde Ed og provede til 1: Sp: Saae da Ole Evanger den omspurgte Tid kom ind i Gjestgiverstuen, at Erich Finne, som gik frem fra Bordet med en Bolle Øll i Haanden, slog Øllet, som Han havde i sin egen Haand, i Brystet paa Ole, men veed ikke om Ole selv havde nogen Øl bolle hos sig. 2: Sp: ligesom første Vidne. Til 3: Sp: og de øvrige 6 Spørgsmaale, sagde Vidnet at han intet videre hørde eller saae end at Erich slog den første Tobaks pibe sønder for Ole, og da Ole {vilde} tilspurgte Erich hvorfor han styrtede Øllet over Ham og sønderslog hans Tobaks Pibe, tougde Erich, de forføjede sig begge fra det første Stæd, men hvem som gik først eller sidst veed Vidnet ikke, men mærkede dog, saavidt Vidnet erindrers, at Ole vilde undflye Ham. Mere havde Vidnet ikke at forklare, thi blev Han fra Retten demitteret.

Citanten begjerede Sagen til næste Ting opsadt for at indkalde flere Vidner til Sagens Oplysning.

Erich Finne benægtede Vidnernes udsigende for saavidt samme kan gravere ham, og i besynderlighed det første Vidne som Comparantens aabenbare Fiende, der baade Retten og Laugrettet er bekjendt, og forbeholdt han nærmere Tilsvær naar Citanten har sluttet Sagen fra sin Side.

Eragtet

Sagen forflyttes effter Citanten Ole Evangers Forlangende til næste Ting.

Aar 1787, Mandagen den 12te Novembris, blev det almindelige Høste, Sage og Skatte Ting med Wossevangens Tinglaugs Almue til Continuation fremholdet paa det bestemte Tingstæd Wossevangen. Ved Retten var tilstæde Kongens Foged Hr: Wangensten, Lænsmanden Godskal Mølster og de første Tingdag anførte Laugrettes mænd.

Hvorda effterfølgende dels gamle og dels nye Sager bleve foretagne.

Ole Jeralstveiten mødte for Retten og iretteædskede den til sidste Sommer Ting anlagte Sag mod Helge Haaverssøn Wold for Gjeld 1 rd: 5 mrk:, samt Ole Tundal til Vederfølge, hvorom Rettens Eragtning sidstleden 18 Julii er avsagt, og sagde at Han ikke kunde fremskaffe videre Bevis end forhen i denne Sag er frembragt, begjerede derfor Dom effter Vidnernes udsigende og det i Retten producerede Skifftebrev, samt paastod sig denne Sags Omkostninger av den indstevnte erstattet effter Rettens Skjøn.

Helge Wold mødte ikke.

Eragtet.

Sagen optages til den 20 Novembr: førstkommende, da Dom bliver avsagt.

Niels Møen mødte og iretteædskede den av ham til sidste Sommer Ting anlagte Sag mod Sjur Steffenssøn Bøe for Gjeld 27 rd: 4 mrk: 2 s: til avgangne Ole Bachetuns Stervboe, og vilde nu forvente hvad Vederpartien havde at frem føre.

Sjur Steffenssøn Bøe anmeldte at Han til dette Ting med mundtlig Varsel havde indkaldet til Contra Bevis i denne Sag Nils Møen, Iver Bachetun og Herman Lierhuus, som Arvinger og Formyndere til avdøde Ole Bachetuns Børn, at paahøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal stevnte Vidner Tron Tveiten, Lars Aure, Ole Amundssøn Ryche og Herborg Tormodsdr:, Ole Wangen og Knud Torkelssøn Nyre, dereffter Dom modtage til Friefindelse for Tiltale og Forsvars Omkostninger at erstatte. Saa var og til Vederfølge indkaldet Sjur Torbjørnssøn Tvilde.

De indstevnte Nils Møen, Iver Bachetun og Herman Lierhuus mødte og vedtog lovlig Varsel. Saa indfandt sig og de indkaldte Vidner, undtagen Ole Wangen, som dog nu indfandt sig. Den til Vederfølge indkaldte Sjur Tvilde mødte ikke. Kaldsmændene

1787: 28

Amund Bryn og Knud Knudssøn Wangen avhjemlede under deres Saligheds Ed Stevnemalets lovlige Forkyndelse for udeblevne Sjur Tvilde, saa anmeldte de og at Citanterne ere indkaldte at anhøre tillige ustevnte og godvillig mødende Vidner.

Contra Citanteren anmeldte at han havde som godvillige Vidner Knud Wichingssøn Groue og Ole Sjurssøn Davehougen samt Ole Sjurssøn Rondve, hvorav ikkun Ole Davehougen mødte; begjerede de mødende Vidner frem kaldte, edfæstede og forhørte. Edens Forklaring blev dem derpaa av Lovbogen forelæst og paa bedste Maade betydet med hostaget Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket de lovede, og derpaa inden Retten avlagde deres Saligheds Ed. Fremstod da som

1ste Vidne Trond Iverssøn Tveiten forklarede: at Han tilligemed det andet indstevnte Vidne blev av Contra Citanteren Sjur Bøe i Junii Maaned for 3de Aar siden tilkaldet at høre paa Ole Bachetuns Tilstaaelse om at skyldte Ham 12 rd:; de indfandt sig paa Wangen, og effter at Sjur havde fortalt dem at Ole skyldede Ham 10 rd: for en Bye rejse og 2 rd: aparte, tilspurgde Han Ole om det ikke forholdt sig saaledes, hvortil Ole svarede Jo.

2: Vidne Lars Aadssøn Aure vidnede eensstemmig med første Vidne, med Tillæg at dette passerede i Tingstuen paa Woss da Ole Bachetun var arresteret. Citanteren Nils Møen begjerede Vidnerne tilspurgt: om Ole Bachetun da var med sine Sinds Kræfter. Resp:

omspurgte kan de ikke vide, da de ikke havde seet eller talt med Ham hverken længe før eller effter dette passerede, ligesom de heller ikke den omspurgt Tid talte saa længe med Ham at de kunde formærke saadant, men Ole Bachetun svarede paa Sjur Bøes Spørgsmaal blot: Jo.

3: Vidne Ole Amundssøn Ryché provede: at H/an/d av Contra Citanten var \i Korn skuren/ sidstleden Junii Maaned 3 Aar siden tilligemed Ole Wangen indkaldte til Ole Bachetun da Han samme Tid var i Arrest, og da hørde de at hand tilstod Sjur Bøe 12 rd: for en Rejse denne skulde gjøre for Ham til Byen. Nils Møen begjerede Vidnet tilspurgt: om Han ikke fornåm at Sjur Bøe, ved offte at gaae til Arrestanten Ole Bachetun, lokkede Ham til at gjøre sig dette Løffte? Resp: Han fornåm ingen Lokken av Sjur Bøe, men han var offte tilstæde og hos Ole Bachetun, ligesom og Vidnet, som da var Slutten, av og til fornåm at Ole ikke var ved sine fulde Sinds Kræfter. Sagde ellers paa Citantens Spørgsmaal, at saavel Vidnet som Hans Hustrue offte hentede Sjur Bøe effter Ole Bachetuns Forlangende medens Han var arresteret.

4de Vidne Ole Olsson Wangen vidnede om Ole Bachetuns Tilstaaelse ligesom Ole Ryché, uden Forandring, og til Niels Møens Spørgsmaal sagde Vidnet ikke at have fornummet nogen Lokken av Sjur Bøe, og vidste ikke videre til Sagens Oplysning.

5: Vidne Herborg Tormods Datter vidnede enstemmig med 6: Vidne Knud Torkelsson Nyre: at de begge sidst i Kornskuren for 3 Aar siden hørde Ole Bachetun tilstaae Sjur Bøe 10 rd: for en Byrejse han da skulde gjøre saafremt han udrettede Commissionen vel, og da var Ole Bachetun arresteret. Om Ole var ved sine Sinds Kræfter, kunde de ikke sige, da første Vidne syntes han var da som tilforn, og Knud Nyre ikke saa offte saae Ham.

Contra Citanten begjerede Ole Ryché og hustrue Herborg [tilspurgt], som begge endnu tilstæde: om de hørde Ole Bachetun nogen sinde klagede over at de Commissioner ham blev betroet, ikke blev vel udrettet? Hvortil Ole Ryché svarede: at Han engang hørde Ole sige: at Han syntes Sjur var for længe i Byen, da Vidnet, som før omprovet, hørde Accorden mellem dem om Betalingen. Herborg Tormods Datter sagde: at hun aldrig hørde Ole Bachetun tale noget om det omspurgt.

7: Vidne Ole Sjursson Davehøgen som godvillig mødende, forklarede: at Han nylig for Sommer Tinget for 3 Aar siden modtog hos Sjur Bøe de Commissioner han for 2de hertil ustevnte Personer havde, efftersom Vidnet paa samme Tid som Sjur da rejste til Byen, og udrettede Vidnet Commissionerne og leverede fra sig til de bemelte Personer da Han kom hjem.

Meere havde Vidnerne ikke at forklare, thi bleve de fra Retten demitteret.

Contra Citanten begjerede Laugdag for den til Vedermæle indstevnte og udeblevne Sjur Tvilde.

Eragtet.

Sjur Torbjørnsson Tvilde, som befindes lovlig stevnt, gives hermed Laugdag til næste Sommer Ting at møde med Tilsvar. bet: Sjur Bøe begjerede Udskriff av det passerede.

Lænsmand Mølster iretteædskede Sagen mod Wiching Fannestølen for Gjeld 2 rd: 3 mrk: 4 s:; og fremlagde Rettens sidste Sommer Ting avsatte Laugdag og Forelæggelse for Vidnet Sjur Torgiersson Fannestølen, saalydende # hvoreffter Han vilde forvente den indstevntes Møde med Tilsvar.

Indstevnte mødte og tilstod lovligt Stevnemaal og Laugdag, med Tilsvar at den paastevnte Gjeld er betalt for længe siden ved en anden ustevnt Mand, og havde Citanten ikke faaet Pengene tilforn, var Comparanten villig samme at betale.

Citanten sagde at Regningen med den omtalte ustevnte Mand ikke vedkommer denne Gjeld, begjerede Vidnerne fremkaldte, edfæstede og forhørte.

Vidnet Sjur Fannestølen mødte, og effter Edens Forklaring Ham av Lovbogen var forelæst, avlagde Ed med saadan Forklaring som det forhen i Sagen avhørte Vidne Knud Knudsson har deponeret. Demitteret.

Citanten paastod Dom til Gjeldens Betaling, og Processens Omkostning med 3 rd: 2 mrk: 8 s.:, da Sigtelsen tilstrækkelig er beviist.

Wiching Fannestølen begjerede Sagen til næste Ting udsadt, for at avbevise at den paastevnte Gjeld til Citanten er betalt, og faar de vedkommende lovlig indkaldet.

Eragtet.

Sagen udstaaer til næste Ting, da Wiching Fannestølen bør iagttage det fornødne fra Sin Side.

Erich Gierde iretteædskede Sagen mod Jon Olssøn Kolve for Gjeld 8 rd.:, og fremlagde Laugdag av 11te Julii 1787, saalydende #

Jon Kolve mødte og tilstod Søgemalet, samt at Han rigtig paa en Hæste Handel er skyldig de paastevnte 8 rd.:, men begjerede Sagen udsat til næste Ting for med Vidner at bevise det Hæsten ikke var i saadan Stand som Accorden mellem dem var.

Vidnet Brynnild Traae mødte, avlagde Ed og vidnede ensstemmig med det forhen i Sagen avhørte Vidne, som med dette paa samme Tid tilstæde. Demitteret.

Citanten paastod Dom {med} til Gjeldens Betaling, samt udi Processens Omkostning 3 rd.:, og protesterede mod udsettelse.

Jon Kolve vedblev sit forrige.

Eragtet

Sagen udflyttes til næste Ting, da Jon Kolve paalegges til den Tid at frem komme med hvad hans finder fornøden, i manglende fald bliver Dom i Sagen avsagt.

1787: 28b

Anders Knudssøn Berge anmeldte at Han til Høste Tinget med mundlig Varsel havde indkaldet Ole Anderssøn Sygnebære for Gjeld som han har modtaget i Hallingdal, der om at anhøre Bevisligheder og modtage Dom effter Paastand, samt Processens Omkostninger at svare.

Indstevnte Ole Sygnebære mødte og vedtog Varsel, samt benegtede at Han hverken har hafft Ordre at oppebære eller nogensinde modtaget Penge for Citanten i Hallingdal, paastod derfor at Citanten bør bevise sit opgivende.

Citanten sagde at han havde begjert en anden ustevnt Mand \at/ indfordre den paastevnte Gjeld i Hallingdal, som dereffter opdrog* (overdrog?) Commissionen til indstevnte, og da Han nu formærker at denne ikke dertil er indkaldet, saa begjerede Han Sagen til næste Ting udsat, for da at kunne forfriske Sagen med nyt Stevnemaal. Som blev bevilget.

Ellev Aarmod og Sjur Fannestølen mødte og iretteædskede Sagen mod Knud Michelssøn Breche for rest paa et Hæstekjøb, deels paastod Dom med Processens Omkostning skadesløs erstattet \med ? rd: ? mrk: ? s:/ (...?) indstevnte ikke i mindelighed har rettet for sig effter sit Løffte sidste Ting. Knud Michelsen Breche mødte ikke.

Eragtet.

Sagen optages til Revision til den 20de Novembr: førstkommende.

Aslak Fladeqval anmeldte at Han i Anledning av sin Reservation paa forrige Sommer Ting, vide folio 14, til dette Ting med mundlig Contra Continuations Kald og Varsel havde indkaldet Amund Groue at paahøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Kjel Tachle, Sjur Winje og Gulleik Bøe, dereffter Dom modtage effter nærmere forbeholden Irettesettelse og Processens Omkostninger skadesløs at erstatte.

Amund Groue mødte og vedtog lovlig Varsel. Vidnerne mødte alle, de Contra Citanten begjerede fremkaldte, i Edtagne og forhørte. Eden Forklaring bleve dem af Lov bogen forelæst og dem paa bedste Maade betydet med hosføjet Formaning til Sandheds Udsigende:

Amund Groue sagde at Han ikke er stevnt i Continuation av forrige Sag, men tilspurgte {Am} Aslak Fladeqval om det er en nye Sag eller Gjeld, hvor for Han udbad Stevnevidnerne maatte forklare hvorledes de havde forkyndt Stevnemaalet. Aslak Fladeqval sagde at han har ladet Amund Groue stevne i Anledning af den forhen dem mellemværende Sag, og er det ingen nye Gjeld Han nu fordrer. Stevnevidnerne Amund Bryn og Knud Knudssøn Wangen sagde under avlagt Saligheds Ed, at de effter Aslak Fladeqvals Begier og effter en av Ham dem leveret Optegning, indkaldte Amund Groue at møde her for Retten, paahøre Vidner, modtage Dom og betale Processens Omkostninger, ligesom og Vidnerne under Falsmaal ere indkaldte at vidne sin Sandhed og at gjøre Forklaring om de Penge som (As?)lak modtog hos dem, samt hvad Aar og Tid det var, og paa Qvæstioner at svare.

Amund Groue sagde at {Han} intet i det forkyndte Stevnemaal er {Ham} forkyndt berørt om den forrige mellem dem verserende Sag, og da Aslak Fladeqval selv har tilstaaet at han ingen nye Sag har med Citanten, saa begjerede Han Stevnemaalet som ulovlig anlagt fra Retten avviist.

Aslak Fladeqval formeenede at det intet gjordes fornødent at indkalde Amund Groue med Continuations Varsel, da Han selv vidste hvad Sag der var mellem dem tilforn, begjerede derfor Sagen fremmet og Vidnerne som møder avhørte.

Eragtet

Stevnemaalet er ikke tydelig nok bestemt, og viser ikke hvorfor Amund Groue skal anhøre de indkaldte Vidner; dette er stridende imod Lovens 1. 4. 5., der viser hvorledes i saa Fald skal omgaaes, og da saadant ikke er iagttaget, kan Sagen ikke fremmes effter Stevnemaalet, men samme avvises til lovligere Anlæg.

Amund Groue irette ædskede sin Sag mod Aslak Fladeqval, og paastod Dom effter sin forhen nedlagte Paastand og Irettesettelse.

Aslak Fladeqval formodede sig ikke med Retten overiilet, men begjerede Sagen til næste Ting udsadt for at indkalde Vidnerne til deres edelige Forklaring, og Amund Groue samme at anhøre i Continuation av forrige Sag.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Ting, da Aslak Fladeqval iagttager sin lovlige Ret og besørger Sagen fra sin Side; i manglende Fald bliver Dom effter det passerede avsaft.

Erich Finne mødte for Retten og anmeldte at Han til dette Ting med mundlig Varsel har indkaldet Lars Tverberg for ulovlig Behandling og Ran, derom at paahøre Vidnesbyrd av de under Falsmaal indstevnte Vidner Torger Tvinden og Maritha Torgersdr., dereffter Dom modtage til Bøders Udredelse og Processens Omkostninger at svare effter nærmere Paastand.

Lars Tverberg mødte \og/ vedtog Varsel. Vidnerne mødte. For dem blev Edens Forklaring av Lovbogen forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, det de lovede, og derpaa avlagde deres Saligheds Ed med oprakte Fingre effter Loven, tilligemed det godvillig mødende Vidne Størk Aadssøn Ullestad. Fremstod da som

Iste Vidne Torger Torgerssøn Tvinden, der av Citanten blev tilspurgt: om Han ikke erindrer at Citanten i Junii Maaned sidstleden paa sin Rejse fra Sessions Stædet Stranden, hvor han effter høj Øvrigheds Befaling som Lægdsmand havde været nærværende, indkom i Vidnets Huus og begjerede Herberge? Resp: Jo, Citanten begjerede at Han i Vidnets Huus maatte faae Herberge for at spise. 2: om Vidnet veed, hørte eller saae at Lars Tverberg samme Tid indkom og vilde overfalde Citanten med Skjeldsord og om mueligt Slagsmaal, som sad i Fred og Roelighed? Resp: nej, Vidnet var da ikke tilstæde. 3: om Vidnet saae Lars Tverberg paa

en voldsom Maade borttog fra Citanten imod Hans Villie et Par Laas Hæfftinger? Resp: Jo, Vidnet saae indstevnte borttog de omstevnte Laas Hæfftinger, men dog paa den Maade at Han vilde beholde dem indtil Erich betalte Ham 24 s:, han hos ham havde til gode. Erich satte sig ikke derimod, men tilbød Lars om Han vilde avkjøbe Ham dem, saa skulde de for 9 mrk: være tilfals, hvilket Lars undslog sig for. 4: om ikke Citanten samme Tid benægtede at være indstevnte skyldig de paakrævede 24 s: Resp: Jo, og Vidnet saae Erich Finne sad i Fred og Roelighed, uden at øve nogen Modstand mod Lars Tverberg.
2: Vidne Maritha Torgersdatter svarede til 1: Sp: Jo. 2: Sp: Kan Vidnet ikke erindre.

1787: 29

3: Sp: ligesom første Vidne. 4: Sp: ligesaa.

3: Vidne Størk Aadssøn Ullestad svarede til 1: Sp: ligesom de 2de andre Vidner. 2: Sp: Kan Vidnet ikke sige. 3: Sp: ligesom forrige Vidne. 4: Sp: ligesaa.

Citanten begjerede Vidnerne alle 3 som endnu tilstæde, tilspurgt: om Lars Tverberg da var beskjenket. Resp: Han havde vel en liden Sviir, men ikke noget av stor Betydenhed. Mere vare Vidnerne ikke at tilspørge, thi bleve de fra Retten demitterte.

Citanten indlod Sagen under Dom med saadan Paastand: at Lars Tverberg maatte tilfindes at udrede Bøder effter Lovenes Forskrift, samt erstatte Ham Laashæfftingernes Værd, som endnu ikke ere tilbageleverede, med 9 mrk:, og tredobbelt sammes Værdie, der beløber alt til 4 rd: 3 mrk:, og endelig i Processens Omkostninger 3 rd:, og deriblant Bøder for Tingfred og Ran effter Loven.

Lars Tverberg begjerede Sagen til næste Ting udsat for at begegne samme med Contra Stevnemaal.

Eragtet.

Sagen udstaaer effter Forlangende til næste Ting, da Lars Tverberg besørger det nødig agtende fra sin Side,.

Nils Johannessøn Øhre av Sogndal iretteædskede den forhen anlagte Sag mod Erich Finne, og endnu vedblev sin forrige Doms Paastand.

Erich Finne mødte og beklagede at han formedelst indtrufne Omstændigheder ikke har kundet besørge sig det i Sagen passerede og indleverede beskreven meddelt, maatte derfor, paa det Hans formeentlige Ret ikke skal spildes, begjere Sagen {i mindelighed} udsat til næste Ting, da Han imidlertid nærmere vil forlange Udtoget, og dereffter iagttage sin lovlige Ret.

Eragtet

Sagen udsættes til Sommer Tinget, da Erich Finne paalegges at indkomme med den paaberaabte Contra Stevning, og Udtoget skal paa nærmere Anfordring blive meddelt.

Hr: Krigsraad Fleischer havde til dette Ting med mundlig Stevnemaal ladet indkalde Wiching Knudssøn Groue for Slagsmaal med Jørgen Rasmussøn og Johannes Olssøn Groue, derom at anhøre Bevisligheder og lide Dom til Bøders Udredelse med videre effter nærmere Paastand og Irettesettelse, samt Processens Omkostninger at svare.

Indstevnte mødte og protesterede mod Søgemalet som formeentlig ulovlig anlagt, da Han i en foregaaende Sag var indstevnet og deri fældet Dom.

Actor frem lagde en den 19de Juli 1786 passeret Act og Dom som tydelig viser at Wiching Groue, som er overbevist det paastevnte Slagsmaal, ikke da var indkaldet til Doms Lidelse, men Actor derved forbeholdt sin Ret til Ham paa lovlige Maade. Samme er saalydende #
Wiching Groue frem lagde sit Indlæg av Dags Dato, saalydende #

Actor, som havde anhørt det fra indstevnte Wiching Groue oplæste Indlæg, paastod at Sagen burde fremmes lige effter Stevnemaalet, som tydelig er forkyndt, da indstevntes Anførsel alene sigter til Sagens Udhael og unødvendige Udflugter.

Wiching Groue tilstod at være stevnt til dette Ting for at lide Dom, ligesom det incaminerede Stevnemaal indeholder.

Eragtet

Stevnemaalet viser at Wiching Groue lovlig er indkaldet at lide Dom, og samme har han selv tilstaaet; De i Hans Indlæg allegerede Lovens Articler forbyder ikke at denne Sag, som lovlig er anlagt, maae fremmes, hvorfor den herved antages av Retten.

Actor paastod Dom effter de fremlagte Beviser, og saaledes sluttede Sagen fra sin Side, hvorhos Han erindrede om Processens Omkostningers Erstatning, med forbeholden af nærmere Tilsvær om indstevnte dertil giver Anledning.

Wiching Groue begjerede Sagen udsat til næste Ting for at begiegne samme med Contra Stevnemaal.

Eragtet

Sagen forflyttes til Sommer Tinget, da Wiching Groue paalegges at frem komme med det fornødne til Sagens Avbevisning fra Hans Side.

Wiching Groue begjerede Gjenpart af det passerede {og indleverede} paa vedbørligt Stemplet Papir beskrevet.

Sagen indstevnte av \Knud/ Wichingssøn Groue mod Sigri Knuds Datter og Mand Knud Olssøn Groue for deres Kreatures ulovlige Jagen, blev av Citanten iretteædsket, som fremlagde sit skriftlige Indlæg med Paastand og Irettesettelse til Doms av 12te Novbr: 1787, saalydende # og dermed indlod Sagen under Dom. De indstevnte mødte ikke.

Eragtet

Sagen optages til den 20de Novembr: førstkommende, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed bliver afsagt.

Wiching Knudssøn Groue ædskede Sagen mod Ole Nilssøn Groue paa sin Søns Vegne i Rette, og sluttede samme til Doms fra sin Side saaledes at indstevnte bliver anseet med bøder effter Loven og \hans/ Friefindelse for Citantens Tiltale, samt Erstatning for Processens Omkostninger med 7 rd:

Ole Nilssøn Groue \sagde/ at Hans Fraværelse i Bergen har hindret at Han ikke har kundet besørge det fornødne fra sin Side til dette Ting, hvorfor Han var nødsaget at begjere Sagen til Sommer Tinget forflyt, paa det Han kan frem komme med det vedbørlige fra sin Side.

Eragtet

Endnu eengang bevilges Sagens Udsettelse, og bliver det Ole Groues Pligt at besørge Sagen saaledes oplyst at Dom dereffter kan blive avsagt.

Dereffter blev følgende Documenter fremlagt til Avlysning og Tinglysning.

No: 15: Jon Nilssøn Schiølies Obligation stor 162 rd: til Hr: Christoffer Geelmuyden Heiberg, med Pant udi 1 bpd: 3 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel Wangens Kirke tilhørende 6 Mrk: Smør, og 4 proCento Rente, dateret den 24 Octobr: 1787.

No: 16: Michel Larssøn og Martha Knuds Datters Contract for Livs ophold av Breche, udstæd af Knud Michelssøn Breche den 12te Novembr: 1787.

No: 17: Lars Kjelssøn Dykestens Obligation stoer 412 rd:, med Pant udi 1 Løb 6 Mrk: i Dykesten, udstæd til Hr: Etatsraad J: S: Fleischer, dateret 9 og tinglæst 11 Novembr: 1782, udlyst for betalte 12 rd: effter Qvittering av 16 Martii, og for 50 rd: effter Qvittering av 12te Novembr: 1787.

No: 18: Mons Torgerssøn Bachetuns Obligation stor 198 rd., udgivet til Tormod Torstenssøn Hilstvedt, med Pant udi 1 Løb Smør i Bachetun, og 4 proCento Rente, dateret 8 og tinglæst 10 Julii 1784, udlyst effter Qvittering av 12 Novembr: 1787.

No: 19: Jon Nilssøn Schjøljes Obligation stor 134 rd., udgivet til Anna Jørgens Datter Fannes, med Pant udi 1 bpd: 3 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til 6 mrk: Wangens Kirke tilhørende, udi Schjølje, dateret 13 og tinglæst 15 Julii 1782, udlyst effter Qvittering av 12 Novbr: 1787, og Opsigelse av 27 Julii 1786.

Sølfest Brynildssøn Flætre fremlagde sin Angivelse av 9 Novbr: 1787, hvorved han tilstaaer paa Støbs Flomsaug fra 10 Novbr: 1786 til 9 ditto 1787 at have skaaret 1377 enkelte

1787: 29b

vandkantede Furre Bord, som alle var forbrugte i Bøygden, 10 á 12 Fod lange og 1 á 1 ¼ Tomme tykke, hvortil Tømmeret er fremdrevet fra Selvejer skove, undtagen 10 Støkker fra beneficerede Skove. Og at intet mere er skaaret, og at denne Angivelse er rigtig, derom avlagde Hand inden Retten sin Salighed Ed.

Anno 1787, den 13 Novembr:, continuerede Høste Tinget med Wosse Wangens Almue i Overværelse af det i Gaar tilførte Laugrett, undtagen Amund Bryn for Jørgen Dagestad, og Ole Wangen for Knud Tvilde.

Herr Etatz Raad Fleischer lod fremlegge Laugdag mod Magne Aadsen Hægle for Giæld effter Obligation af 26 Apriil 1785, hvilken Laugdag blev læst og er saa lydende:

Magne Hægle mødte og vedtog lig* (lovlig?) Varsel, ligesom han tilstod Capitalens lovlige Opsigelse og Kravets fulde rigtighed. Opsigelsen af 16 Marti 1787, og Obligationen af 26 April 1785, ere et effter andet saa meldende:

Citanten begiærede Dom til Capitalens Betaling med resterende og paaløbende Renter, og udi denne Processes Omkostning indberegnet stempl: Papir til Doms Actens Beskrivelse, 3 rdr: 2 mrk: 8 s:, og saaledes sluttede Sagen.

Debitor Magne Hægle, som har vedtaget Kravets Rigtighed, men allene foregav Penge Mangel, havde intet til sin Undskyldning at fremføre, maatte der for underkaste sig Dom.

Eragtet:

Sagen optages til d: 20de Novembr: næstkom/m/ende.

Stephen Siursen Bøe mod Wiching Neqvitne for Giæld, fremlagde Laugdag af 10 Julii d: A., saa lydende:

Wiching Neqvitne vedtog lovlig Varsel, som og at Kravet for saa vidt er rigtig at han tilstod Pengene for Heste Byttet, men paastod derimod, at Citanten ey haver opfyldt sin Aftale, neml: at Hesten skulle være uden Fejl, samt at den skulle være skaaret 8 Dage forhen Byttet passerede, men at Sælgeren bedrog \ham/ deri, da Hesten var skaaret 1 Dag førend denne Handel.

Vidnerne vare tilstæde; og fremstod

1: Vidne Gullich Larssen Bøe, som aflagde Eed og forklarede: I Julii Maaned afvigte Aar 1786 var Vidnet tilstæde ved Parternes Heste Bytte, og hørte da, at Wiching Neqvitne skulde give Citanten i Bytte paa en blak Hest 4 dr: 1 mrk:, og at Pengene skulle betales til Michels Dag (.ll?) Tid samme Aar; for det øvrige har Vidnet intet meere at forklare.

2det Vidne Knud Gullichsen Bøe derefter aflagde Eed og vidnede: eenstem/m/ig med forrige Vidne, og er fra Retten afskeediget.

Stephen Bøe vedtog at have oppebaaret 3 Rigs Ort paa de omvidnede og tilstaaede 4 dr: 1 mrk: Wiching Neqvite begiærede Sagen udsat til næste Ting for at udfærdige Contra Stævning og føre Vidner til Sagens Styrke og sande Oplysning. Citanten protesterede mod Udsettelse og paastod Dom i Hoved Sag, og Processens Omkostning skadesløs. Wiching Neqvite vedblev sit forrige.

Eragtet:

Paa Forlangende udflyttes Sagen til næste Ting, da Wiching Neqvite producerer den paaberaabte Contra Stævning, eller Dom modtager effter det passerede. Citanten lader derfor denne Kiendelse lovlig forkyndt.

Halvor Seim mod Lænsmand Mølster og Vidnet Anfind Bryn fremlagde Laugdag, saa lydende:

1787: 30

Vidnet var ved Retten tilstæde, aflagde Eed, og forklarede: Afvigte Vinter i Febr: Maaned var Vidnet tilstæde med Lænsmanden paa en Executions Forretning for resterende Kongl: Skatter hos Ole Hægle, og spurgte da Vidnet Debitor Ole Hægle om han var Eyer af den paastævnte Unghest, men blev svaret, at Halvor Seim var denne Hestes Eyermand, og, at den vae der ikkun paa Foster imod Betaling, og hvorover den bemeldte Hest ikke da blev udpantet, men forbigaaet, som en anden tilhørende. Paa Lænsmandens Spørgsmaal svarede Vidnet: Da Vidnet med Lænsmanden kom paa Udpantnings Forretningen, spurgte Lænsmanden hvad Ole Hægle eyede eller havde til at pante, og hvortil Ole Hægle da svarede, at han er aldeles intet eyende, men ved at søge i Huusene fandtes dog de udpantede og ham tilhørende Smaler; videre svarede Vidnet, at der fandtes langt fra ikke fyldest eller tilstrækkeligt til de Kongl: Skatters Afbetaling udi Ole Hægles Boe. Vidnet demitteret.

Halvor Seim fremlagde Inlæg af Dags Dato paa vedbørlig Stempl: Papir, saa lydende: og derefter paastod Dom.

Lænsmanden begiærede Sagen stillet i beroe til næstkom/m/ende Mandag d: 19 hujus, for da at i agt tage det fornøden agtende.

Eragtet:

Sagen beroer til næstkom/m/ende 19de hujus.

John Aadsen Skulestad mod Erich Gierde fremlagde Laugdag, saa lyd: derhos anmeldte at have i Continuation af denne Sag inkaldet til dette Høste Ting Erich Gierde at høre fleere under Faldsmaal stævnte Vidner: Aslach Siurssen Ullestad, Anders Olsen Rognshagen, samt den indstævntes Hustrue Kari Siursdatter, derefter at modtage Dom effter nærmere Paastand, og Processens Omkostning at svare.

Den indstævnte Erich Gierde mødte og vedtog lovlig Varsel; saa var og tilstæde Vidnet Aslach Siurssen Ullestad; men det andet Vidne Anders Olsen Rognshagen svared eikke effter Udraab. Kaldsmændene Amund Bryn og Knud Knudsen Wangen afhiemlede lovlig Varsel for det udeblevne Vidne. Vidnet Kari Siursd: blev frafaldet. Citanten begiærede det mødende Vidne frem kaldet og afhørt, hvorpaa fremstod

Aslach Siurssen Ullestad, som aflagde Eed med oprakte Fingre, og vidnede: 2den \eller/ 3de Juule Dag sidst afvigte, kom Vidnet ind i Erich Gierdes Stue, hvor han saae Citanten Jon Skulestad siddende paa Krakken og havde faaet et stærk Slag paa Kinden, saa at han var blaae ved Øyet og noget ophovnet; men Vidnet saae ikke hvo der slog; efterdi dette var passeret forinden Vidnet kom derind. Vidnet kan ikke erindre, at da var nogen anden i Stuen end den instævnte, hans Søn og Hustrue, tilligemed Citanten. Deponenten anmærkede at Erich Gierdes Hustrue viiste Vidnet ud af Stuen. Videre sagde Vidnet, at paa Gulvet laae en saa

kaldet Ovns Krog, samt at Erichs Hustrue tog Vidnet ved Armen og førte ham til Døren.
Dette Vidne er demitteret; og da det udeblevne

Vidne Anders Rognshagen nu var ankommen, saa aflagde han Lovens Eed og forklarede: eenstemmig med forrige Vidne, og med det Tillæg, at den instævntes Hustrue raabte efter hendes Sønner, og at det forrige Vidne kom først ind

1787: 30b

i Stuen og dette Vidne derefter, samt at Erichs Hustrue viiste dem ud af Stuen, sigende, at de havde intet der at bestille, hvorpaa de gik ud; vidnede ellers ganske overeenstem/m/ende med forrige Vidne, neml: at Citanten sad paa Krakken og talte intet, men var slaget paa Kinden og ved Øyet, ligesom før meldt; men Vidnet ikke den omvidnede Ovnskrog. Derpaa afskeediget.

Citanten begiærede Sagen udflyttet til næste Ting for at føre fleere \Vidner/, som blev bevilget.

Almuen af Bordstrands Otting blev der efter, \ligesom for de foregaaende Ottinger/, tilspurgt og tilholdet at afgive deres bestemte Beslutning og Formeening om Odels Rettens aldeles Ophævelse maatte være dem til Gavn; og hvortil blev svaret: at de ønskede, at Odels Retten nu og for Efftertiden maatte vedblive ligesom forhen.

Derpaa bleve følgende private Documenter tinglæste:

No: 20: Contract mellem Ole Olsson Aarmodt eller Tveite og Ole Ellevsson N(eshejm?) angaaende gaarden Aarmodts Brug, dateret 15 Novbr: 1785.

No: 21: Ole Monsson Gjøstens Obligation stor 230 rd., udgivet til Wiking Jversson Haavaas og Nils Wichingsson Bilde, med Pant udi 1 Løb 9 Mrk: Smør, med overbygsel til 1? Mrk: Smør Wangens Kirke tilhørende, udi Gjøsten, udlyst for betalte 50 rd: effter Wiking Havaases qvittering den 13 Novembr: 1787. Obligationen dateret 8 Martii og tinglæst 5 Julii 1775.

Inden Retten frem leveret og oplæst Sølfest Flætres Saug angivelse paa de paa Støbs Saug skaarne Bord fra 10de Novembr: 1786 indtil Datum, bestaaende af det Antal 1377 Stk: Bord, og Angivelsen derefter be-eediget.

Ditto Angivelse paa 360 Stykker Bord, skaarne fra sidste Høste Ting, er derefter eedfæstet af Ole Arnesen og Lars Ellefsen Store Skiple.

Anno 1787, den 14de Novbr:., continuerede Høste Tinget med Wosse Wangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd, og i Overværelse af det i Gaar anførte Laugrett.

Niels Aadsen Sonve har med mundtlig Continuations Stevning til dette Høste-Ting ladet inkalde Ole Giernæs for Giæld 6 rdr:., derom at høre stævnte og ustævnte Vidner, og derefter at lide Dom til Betaling, og Processens Omkostning at erstatte.

Ole Giernæs mødte og vedtog lovlig Varsel; men benægtede Kravet, og paastod Beviis, saa meget meere, som han ikke veed at være Citanten det mindste pligtig.

Niels Sondve fremstillede godvillig mødende Vidne, hans Søn Erich Nielsen Sondve, som aflagde Eed, effter at Eedens [Forklaring] blev forelæst, og forklarede: for omtrent 3de Aar [siden] hørte Vidnet, at Ole Giernæs i Citantens, Vidnets Faders Stue tilstod at betale for Johannes Kinden, eller og levere Hesten, hvilken Ole Giernæs beholdt; Vidnet erindrede ikke rettere, end at den belovede Betaling var 12 rdr:., og veed, at den indstævnte har betalt 6 rdr: Ingen havde Vidnet meere at lade tilspørge, er derfor demitteret.

Ole Giernæs begiærede Sagen udsat til næste Ting for at contra stævne og føre Vidner.

Eragtet:

Sagen udflyttes paa de foregivne Grunde til næste Ting, da Ole Giernæs i Rette fører det paaberaabte Contra Stævnamaal, eller Dom modtager efter det passerede. Citanten besørger derfor denne Kiendelse lovlige forkyndt,

1787: 31

Niels Pedersen Grove har med mundtlig Varsel til dette Ting ladet indkalde Elling Pedersen Wæle for Giæld 8 dr: 2 mrk: 4/5 s.; følg: Skiffte brev af 20de Febr: 1784, derom at modtage Beviis og lide Dom til Betaling med lovlige Renter og Processens Omkostning skadesløs, alt effter nærmere Paastand.

Elling Wæle vedtog lovlige Varsel, men foregav at have Contra Regning med Citanten, og derfor begjærede Sagen udsat til næste Ting for at føre Vidner.

Eragtet:

Sagen udflyttes til næste Ring, da Elling Wæle i Rette fører det fornøden agtende til Sagens Slutning, og Citanten besørger denne Kiendelse lovlige forkyndt.

Knud Brynildsen Ullestad har med mundtlig Varsel ladet inkalde Johannes Rasmusen Jæraldstvedten for Giæld 10 rdr: 2 mrk.; derom at modtage Beviis og høre Vidner, samt derefter lide Dom til Betaling, og Processens Omkostning at betale, alt efter nærmere Paastand. Den indstævnte svarede ikke effter Paaraab. Kaldsmændene Amund Bryn og Knud Knudsen Wangen afhieledede lovlige Varsel. Citanten begjærede Laugdag for den udeblevne til næste Ting, og til den Tid forbeholdt at fremlegge Beviis og føre Vidner.

Eragtet:

Den lovlige indstævnte men udeblevne Johannes Rasmusen Jæraldstvedt gives hermed Laugdag til næste Ting at møde med Tilsvær, og Citanten besørger lovlige Varsel.

Knud Anfindsen Rochne anmeldte at have med mundtlig Varsel til dette Høste-Ting ladet inkalde Claus Tesdal for uhøvisk og fornærmelig Tale for omtrent 4 Uger siden, derom at høre stævnte og ustævnte Vidner, og endelig lide Dom til Undgiældelse efter nærmere Irettesættelse, samt denne Processes Omkostning at erstatte skadesløs.

Claus Tesdal vedtog lovlige Varsel, og sagde at have contra inkaldet Knud Anfindsen Rochne i denne Sag at høre Vidner, stævnte og ustævnte Vidner, og modtage Dom, hvorved Contra Citanten formeener at vorde befriet fra Knud Rochnes Tiltale, derimod at nyde Erstatning af ham, tilligemed Processes Omkostning, alt effter nærmere Paastand.

Herved Citanten fremstillede først godvillig mødende Vidne Erich Nielsen Finne, som aflagde Eed efter Loven og forklarede: Han var tilstæde for omtrent 4 Uger siden i Giæstgiverens Stue, hvor han sad og taledede med Knud Rochne og en anden ustævnet Mand, da Vidnet var gaaet derfra for at tale med en anden paa Gulvet, saae han, at Knud Rochne sprang oppaa Bænken og raabte om Freed, Claus Tesdal sagde da, at hans Hue var borte, og dereffter, at Knud Anfindsen havde stiaalet den. Vidnet med fleere vilde det ikke, at Citanten skulle gaae bort førend de havde søgt efter Huen, og randsagede ham, dog Huen befandtes ikke hos Knud Rochne, men liggende paa Gulvet imellem Fødderne paa Claus Tesdal og en anden Mand. Da Knud Rochne derefter kom frem paa Gulvet, hørte Vidnet at Claus Tesdal sagde:

1787: 31b

at Knud Rochne havde solgt Daniels Døtternes faste Midler, og siden drevet dem paa Bygden. Nogen Tid derefter forestillede Vidnet Claus Tesdal, at han havde talt urettelig med Knud Rochne, efterdi han vidste bedre Beskeed om de{n} bemeldtes Arve midler; hvortil Claus sagde, at han ikke heller meente dette, men at Knud Rochne havde solgt sin Sviger moders Arvemidler og derefter drevet hende ud. Videre hørte Vidnet at Claus beskyldte Knud for at have Brændeviins Flaske i Lom/m/en for at lokke Kiæringene paa Skoven med sig; paa nærmere Spørgsmaal sagde Vidnet, at ved Kiærringer forstaaes ogsaa omløbende Pak. Endmeere sagde Vidnet, at Knud retirerede i en anden Stue, hvor Claus Tesdal kom effter og anførte de sidst omvidnede Beskyldninger. Vidnet kan ikke vide om Claus kom effter Knud i den anden Stue i Hensigt at beskiæmme ham, refererer sig ellers til sit anførte Vidnesbyrd; kunde ellers ikke mærke andet \end/ at de af Claus udtalte Ord vare i Vræde og i Skiænkestuen til Beskiæm/m/else. Vidnet afskeediget, hvorpaa fremstod

2det Vidne Ole Reime, som aflagde Eed og forklarede: eenstem/m/ig med forrige Vidne, med den Forandring at han ikke saae det omvidnede om Huen, men hørte at Parterne talte derom; Knud Rochne sagde til Vidnet, at han ønskede Freed af Claus Tesdal, hvortil Vidnet sagde: gaae med mig i den anden Stue, saa skal du faae Freed, men ogsaa der kom Claus effter og i Vræde bebrydede ham det omvidnede om Daniels Døtternes faste Midler, som Knud skulle have solgt. Vidnet hørte og at Claus bebrydede Knud at han havde mange Kiæringer, men hørte intet om Brændeviins Flasken. Vidnet hørte ogsaa at Knud sagde: ieg har ikke gaaet med Hardanger Læster; men Vidnet veed ikke hvad dermed skulle forstaaes. Dette Vidne er afskeediget.

3de Vidne Haagen Reime aflagde Eed og vidnede: han saae allene at Claus sad ved Bordet uden Hue, men erindrer intet videre derom, eller om den ganske Tildragelse.

4de Vidne Anders Olssen Rognehagen aflagde Eed og forklarede gandske eenstemmig med første og andet Vidne efter enhver af deres Vidnesbyrd, og med det Tillæg, at Claus Tesdal sagde, da han var kommen ind i den anden Stue med Ole Reime, at Knud Rochne paa Aastæds Forretningen paa Rochne havde ladet noget tilføre angl: Forliiget, som var baade Part og Laugrett uvitterligt. Vidnet saae ikke, at Claus Tesdal slog Knud, men tog ham om Halsen, samt at Knud sprang op paa Bænken og begiærede Freed. Videre sagde Vidnet, at Parterne vare begge vrede da de skiændtes. Vidnet er derpaa afskeediget.

Claus Tesdal reserverede til næste Ting at udfærdige andet Stævnemaal, som kunde \anrøre/ andre til Vædermæle og derfor fornøden at tilkaldes, for at beviise andre af Knud Rochne med sig krænkende Beskyldninger, og derfor maatte begiære denne Sag stillet i beroe til Som/m/er Tinget, paa det han da kan i agt

1787: 32

tage sit Tarv til Sagens sande Oplysning.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting, da Parterne hver for sig have at i agt tage hvad de agter fornøden til Sagens Slutning.

Almuen af Bordals {Almue} \Otting/, i Anledning af det reqvirerte Svar om Odels Retten, forhaabede, at Odels Retten, nu, som forhen maatte staae ved Magt, og saaledes kom/m/e dem og Arvinger til Gode.

Læst, og af Knud Nielsen Finne eedfæstet, hans Saug Angivelse af 10 Nov: d: A: paa 1370 Stykker Bord, som siden forrige Aars Høste Ting ere skaarne paa hans Flom Saug, Finne Saug kaldet.

Dereffter blev avlyst under

No: 22: Gullik Iverssøn Hellands Obligation stor 70 rd., udstædt til Frøken Mægtele Catharina Fleischer, med Pant udi 1 bpd: 7 ¼ mrk: Smør i Helland, dateret 22de April 1779, og transporteret av Hr: Palludan til Hr: Etats raad Fleischer den 3 Junii 1785, udlyst for betalte 50 rd: effter Hr: Etats raadens paategnede Qvittering den 14de Novembr: 1787.

Jon Larssøn Biørche og Nils Larssøn Møen beedigede deres Angivelse av 13 Novbr: 1787, at have skaaret paa deres ejende Bachetuns Bord saug siden sidste Angivelse den 15 Novbr: 1786 til denne Dato omtrent 2467 stykker enkelte vandkantede Bord til Bøigdens Fornødenhed, hvortil Tømmeret er fremdrevet av Odels Skove, undtagen 10 Stokker som er tagne i beneficerede Skove, og blev samme inden Retten oplæst.

Anno 1787, den 15de Novbr., vedvarede Høste Tinget med Wosse Wangens Almue i Overværelse af det sædvanlige Laugrett.

Hvorda! Herr Krigs Raad Fleischer mod Michel Bygd og Anders Drøgsvold for Slagsmaal, fremlagde Laugdag af 16 Juli d: A:, saa lydende: Actor frafaldt Søgemaalet mod Johannes Strømme, som mindelig haver rettet for sig.

De Laugdagede Parter mødte ikke effter Paaraab, derfor blev lovlig Varsel for dem afhieulet af Jon Brynildsen Winje og Knud Havsen Ulven. Vidnerne vare alle ved Retten tilstæde, og blev da først frem kaldet

Wiching Herrem, som aflagde Eed effter Loven og forklarede: i Maji Maaned afvigte paa en Auction holden paa Tveite i Holbygder Otting, saae Vidnet, som med en anden Mand kom gaaende derhen, at Anders Drøgsvold og Michel Bygd, begge Soldatere, kom hastig udigiennem Dørren, og bleve begge liggende paa Jorden og holdt hinanden i Haaret; Vidnet saae ellers ikke, at nogen af dem slog, men erindrer ikke rettere, end at Michel raabte om Hielp, hvorefter de bleve adskilte. Nogen Tid derefter saae Vidnet, at Michel Bygd slog Johannes Larssen, som derefter pryglede Michel dygtig. Da Vidnet intet meere havde at forklare, er han fra Retten afskediget.

2det Vidne Peder Halvorsen Finne aflagde Eed og vidnede: Han saae intet Slagsmaal imellem Michel Bygd og Anders Drøgsvold, derimod saae han, at Michel gav Johannes Larssen en Næve Dask, hvorefter denne slog igien, og de begge sloges dygtig.

3de Vidne Arne Myrland aflagde Eed og forklarede eenstem/m/ig med det 2det Vidne.

4de Vidne Arne Aarmod, som, efter at have aflagt Lovens Eed, sagde, at han har aldeles intet seet af de paastævnte Slagsmaale, efterdi han paa den bemeldte Tid var i en anden Stue.

Actor stillede Sagen i beroe til næste Ting for at føre fleere Vidner.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting.

Herr Krigs Raad Fleischer har med mundtlig Varsel til dette Ting

1787: 32b

ladet inkalde Pigen Brithe Peders Datter Bygd for Læyermaal, efter Angivelse med Guttorm Erichssen Brække, som skal være Soldat i K:havn. Brithe Pedersd: at lide Dom til Bøders Udredelse og Processens Omkostning at erstatte. De forbemeldte Kaldsmænd afhieulede lovlig Varsel for den udeblevne. Actor erindrede om Laugdag til næste Ting, og til den Tid reserverede at frem legge Præste-Attest.

Eragtet:

Den lovlige indstævnte men udeblevne Brithe Pedersd: Bygd gives herved Laugdag til næste Som/m/er Ting at møde med Tilsvar.

Herr Krigs Raad Fleischer har til dette Høste Ting ladet inkalde Ragnilde Brynildsd: Ulven for begaaet Læyermaal med Soldat Michel Torjersen Schierven, hvilken til Vædermæle er inkaldet, derom at modtage Dom til Bøders Udredelse med videre efter nærmere Paastand, og Processens Omkostning at svare. Ingen af de indstævnte mødte efter Paaraab; thi blev lovlige Varsel afhiemlet af de forbemeldte Kaldsmænd. Actor erindrede om Laugdag, og forbeholdt at fremlegge Præste Attest.

Eragtet:

Ragnilde Brynildsd: Ulven og Soldat Michel Torjersen Schierven som efter lovlige Stævnemaal ikke infinde sig, gives herved Laugdag til næste Sommer Ting, da at møde med Tilsvar, og Actor besørger lovlige Varsel.

Angaaende Odels-Retten svarede Almuen af Holbygder Otting ligesom de forrige, og ønsker at Odels-Retten nu ligesom forhen maatte vedblive.

Ejeren af Gilderhuuses Flom saug, Lars Størkaarssøn, fremlagde sin skriftlige Angivelse over hvad paa bemeldte Saug siden sidste Angivelse av 12 Novembr: 1786 til nu 13 Novembr: 1787, denne Angivelses Datum, er skaaret, nemlig 903 enkelte vandkantede Furrebord, hvortil Tømmeret er fremdrevet av egne og omliggende Odels Skove, hvilken blev oplæst for Retten og av Ham be-eediget.

Dereffter bleve følgende Almues breve fremlagte til Publication eller Udslettelse i Continuation af de forrige Nummere:

No: 23: Ellev Olssøns Skjøde paa 12 mrk: Smør Landskyld og 21* mrk: Smør Skatteskyld udi gaarden Aarmod, udgivet af Broderen Ole Olssøn Aarmod for 600 rd., dateret 15 Novbr: 1787.

No: 24: {Ole} \Ellev/ Olssøn Aarmods Obligation stor 390 rd., udstædt til Broderen Ole Olssøn Aarmod, med Pant udi forbemelte Skyld i Aarmod, og 4 p:Cto Rente, den 15 Novbr: 1787.

No: 25: Elling Hallessøns Byggle brev paa 1 Løb Smør i Wæte, udstædt af Enken Madame Maren, salig Hr: Even Meldals, med Laugværge Hr: Jørgen Meldal, mod lovlige første fæste og bestemt Vilkaar til Forældrene, den 13 Novembris 1787, med Revers af samme Dato.

No: 26: Gullik Hallessøns Byggle brev paa 1 bpd: 12 mrk: Smør i Wæte, udstædt af Enken Madame Maren, salig Hr: Even Meldals, med Laugværge Hr: Jørgen Meldal, mod lovlige første Fæste og bestemt Vilkaar til Forældrene, dateret 13 Novembr: 1787, med Revers av samme Dato.

No: 27: Ole Michelssøn Hougés Pante Obligation stor 300 rd., udgivet til Kinservigs Præstegjelds Fattig Casse i Hardanger, med Pant udi 1 Løb Smør i Wivaas, og ½ Løb Smør i Hougé, underskrevet av Anbiørn Rognaldssøn Hougé og Ole Svendssøn Nyre som Cautionister og Selv skyldnere, dateret 14 Novembr: og tinglæst 18 ditto 1786, udlyst 15 Novembr: 1787.

No: 28: Iver Michelssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Wiwaas, udgivet af Ole Michelssøn Hougén mod 300 rd., den 15 Novembr: 1787.

No: 29: Iver Michelssøns Obligation stor 300 rd., udgivet til Kinservigs Præstegjelds Fattig kasse i Hardanger, med Pant udi 1 Løb Smør i Wivaas, underskrevet af Torger Tostenssøn Øvre Lie, Lars Kolbenssøn Nedre Groué og Anders Pederssøn Skutle som Cautionister og Selv skyldnere, dateret den 15 Novembris 1787.

No: 30: Anfin Anderssøn Bryns Obligation stor 190 rd., udgivet til Hr: Jørgen Peter Meldal og Nils Jacobssøn Leidal, med Pant udi 1 Løb 3 mrk: Smør i Bryn, dateret 11 Novembr: 1783 og tinglæst 13de ditto, udlyst for til Hr: Meldal betalte 100 rd: den 15 Nov: 1787 effter Qvittering av 14 Novembr: 1787.

No: 31: Anfin Anderssøn Bryns Obligation stor 99 rd., udgivet til Hr: Rector Friderich Christian Holberg Arentz, med Pant og første Prioritet udi ½ Løb 3 mrk: Smør i Bryn, den 15 Nov: 1787.

No: 32: Hr: Lieutenant von Bryggers Skjøde paa en Grund av Gaarden Gilderhuus, hvorpaa Hans Huse ere bygde, udstæd av Størk Sjurssøn Gilderhuus, mod 4 rd., den 15 Novbr: 1787.

No: 33: Michel Iverssøns og Anna Sjurs Datters Contract for Livs Ophold af Gaarden Wivaas, udgivet af Sønnen Iver Michelssøn Wivaas den 15 Novbr: 1787.

1787: 33

No: 34: Ole Olssøn Helgelands Pante Obligation stor 40 rd., udgivet til Ole Larssøn Aarmod, med Pant udi 8 Kjør, mod 4 proCento Rente, dateret 15 Novembr: 1787.

No: 35: Bjørne Nilssøn Herres Skjøde paa 1 Pund 6 101/220 mrk: Smør i Nedre Herre, udgivet af Enken effter afgangne Niels Bjørnessøn Herre: Inga Ols Datter og Børn med Formyndere, mod 152 rd: 1 mrk: 12 $\frac{1}{2}$ s., Selv ejer Kjøbereren effter Skifftebrev af 19 Martii 1787, 2 119/220 mrk., tilsammen 1 bpd: 9 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til andre 3 mrk: Smør, og effter Skjøde av 10 Novembr: 17(7?)7 en lige skyld, dateret 15 Nov: 1787.

No: 36: Forening mellem Wiching og Saanne Herrem, Ole, Mons og Amund Gavle samt David Homlebreche, angaaende en fælles Teig i disse Gaarders Udmark, Skoven kaldet, avgjort inden Aastæds Retten paa Homlebreche, og stadfæstet ved Dom den 22 Junii 1786.

No: 37: Ingebret Olssøn Fjeles Obligation stor 100 rd., udstæd til Anders Olssøn Fjæle.med Pant, og 2 Prioritet næst effter en til Erich Monssøn Ophejm og Steffen Knudssøn Lund den 6 Julii 1782 for 195 rd: udstæd Obligation, udi 1 bpd: 18 mrk: Smør i Fjæle, og 4 proCento Rente, dateret 15 Novembr: 1787.

No: 38: Beboerne af Gaarden Aarmod, Ellev Olssøn og Lars Olssøns Fredlysning paa deres Ejendomme, som ved samme er bestemt, udstæd under Fogden Hr: Wangenstens Haand og Fogderiets Segl den 15de Novembris 1783.

Dagen derefter, d: 16de Nov: 1787, continuerede Høste Tinget paa det sædvanlige Tingstæd og i Overværelse af det forhen tilførte Laugrett.

Hvorda! Michel Colbeensen Sivle har med mundtlig Varsel ladet inkaldet Erich Siurssen Sælland for Beskyldninger, derom at høre under Faldsmaal stævnte Vidner Michel Larssen Tveite og Anders Josephsen Grindeland, derefter at modtage Dom til Bøders Udredelse og meere efter nærmere Irettesættelse, samt at erstatte denne Processes Omkostning.

De indstævnte bleve paraabte, men ingen mødte med Tilsvar. Kaldsmændene Jon Brynildsen Winje og Knud Havsen Ulven afhiemlede lovlig Varsel for de udeblevne. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Erich Siurssen Sælland, som nu ikke møder, gives Laugdag til næste Ting at møde med Tilsvar, og Vidnerne Michel Larssen Tveite og Anders Josephsen Grindeland til samme Tid forelægges under Lovens Faldsmaal, deres Vidnesbyrd at aflegge. Citanten besørger denne Kiendelse for dennem lovlig forkyndt.

Herr Foged Wangensteen har med mundtlig Varsel til dette Høste Ting ladet inkalde Pigen Anna Siursd: Tuft for begaet Læyermaal med Soldat Hans Olsen Synsvold, som til

Vædermæle er inkaldet, den paagiældende at lide Dom til Bøders Udredelse effter Loven, og Processens Omkostning at erstatte. Ingen af de indstævnte svarede efter lovlige Udraab. Kaldsmændene Jon Winje og Knud Ulven aflagde Eed at de bemeldte vare med fulde 14 Dages Varsel tilkaldede [i] denne Sag. Actor erindrede om Laugdag til næste Ting, og til den Tid reserverede at fremlægge Præste-Attest.

Eragtet:

De lovlige instævnte men udeblevne Anna Siursd: Tufte og Soldat Hans Olssen Synsvold gives herved Laugdag til næste Sommer Ting at møde med Tilsvar.

Anders Colbeensen Gilderhuus paaraabte Sagen mod Henrich Olsen Naasen for Giæld ? dr: 2 mrk: 10 s:, foruden Omkostninger, og ville fornemme hvad han nu haver at fremføre, efter at have \erholdet/ Udsættelse fra sidst afvigte Som/m/er Ting. Henrich Naasen blev paaraabt, men hverken han selv eller nogen paa hans Vegne infandt sig med Tilsvar. Citanten, nu som før, paastod Dom til Giældens Betaling, og Tillæg i Omkostninger effter Rettens Skiøn.

Eragtet:

Sagen optages til næstkommende 20de Novbr:

1787: 33b

I Anledning af det Spørgsmaal om Odels-Retten; svarede Almuen af Opheims Otting ligesom de forrige, og saaledes ønsker at Odels Retten maae vedblive.

Dereffter fremlagde Nils Aadssøn Sondve sin skriftlige Angivelse under Ed, Haand og Segl av 16 Novembr: 1787, hvorved Han bekræffter intet dette Aar at have skaaret paa Møens flom Saug, hvis Dam stoks ene Ende staaer paa Ryches beneficerede Grund, hvilken for Retten blev oplæst og av Ham beediget.

Hvoreffter Stiffamtmand Schouboes Placat av 22de Maji 1785 hvorledes skal forholdes med Almindingen i Ophejms Otting, blev læst.

Fremdeles bleve følgende Almues breve oplæst og tinglæst.

No: 39: Halsteen Tørressøn Løens Pante Obligation stor 160 rd., udgivet til Kolben Larssøn Houg, hvor af de 140 rd: er Myndlingen Ole Olsson tilhørende, med Pant udi 2 bpd: 6 mrk: Smør i Løen. Dateret 27 April og tinglæst 9 Julii 1776, udlyst effter Qvittering av 16 Novembr: 1787.

No: 40: Halsten Tørressøns Skjøde paa 1 bpd: 17 88/175 mrk: Smør udi Løen, hvori Han selv den 29 Novembris 1786 har arvet andre 9 18/25 mrk:, udstæd af Kolben Larssøn Houg med flere, mod 192 rd: 13 5/7 s:, dateret den 16 Novembris 1787.

No: 41: Halsten Tørressøns Obligation stor 190 rd., udstæd til Kolben Larssøn Houg, med Pant udi forbemeldte Skyld, dateret 16 Novembris 1787.

No: 42: Henrich Jonsson Store Hemres Obligation stor 190 rd., udstæd til Josef Ellingsson Grindeland, med Pant udi 18 Mrk: Smør i Store Hemre, dateret 16 Novembris 1787.

No: 43: Jon Ingebretsson Stalemsøens Obligation stor 160 rd., udgivet til Elias Langesetter i Hardanger, med Pant udi ½ Løb Smør i Stalemsøen, dateret 17 og tinglyst 19 Novembr: 1784, udlyst effter Qvittering av 16 Novembr: 1787.

No: 44: Jon Ingebretsson Stalemsøens Obligation stor 240 rd., udgivet til Erich Nielsson Finne, med Pant udi ½ Løb Smør i Stalemsøen, dateret 16 Novembr: 1787.

No: 45: Jver Ellevssøn Slæens Obligation stor 599 rd., med Pant udi 1 Løb 5 Mæler Korn i Slæen, dateret 10 Julii 1782 og tinglæst 15 Novembr: s: A., udlyst for betalte 99 rd: effter Qvittering av 28 Oct: 1787, udstæd av Panthaveren Hr: Lieut: Johan Koren Dahl.

No: 46: Ole Nilssøn Træens Obligation stor 120 rd., udstæd til Hr: Krigs Commesair {...} \Henning/ Friman Dahl og Hr: Capitaine Johan Koren Dahl, med Pant udi 3 Spd: Smør med Bygsel, og overbygsel til 9 Mrk: Smør Wangens Præstebord beneficeret, udstæd den 16 Novbr: 1787.

Aar 1787, den 17de Novembris, blev det almindelige Høste, Sage og Skatte Ting med Wossevangens Tinglaug til Continuation fremholdet paa det sædvanlige Tingstæd i nærværelse af det forhen tilførte Laugrett.

Hvorda Ole Sivlesøen lod iretteædske den fra forrige Ting opsatte Sag mod Tollef Sivlesøen for Slagsmaal, og frem lægge et den 18 Junii 1787 ved Urlands Skibredes Tingstæd i yttre Sogn optaget og af Justice raad og Sorenskriver Holtzrod med Laugret beseglet Tings Vidne, som sluttet 6 Novembr: samme Aar, hvilket findes Acten vedhæftet; hvoreffter Citanten paastod Dom effter det oplyste og beviste til Strafbøders udredelse, og Processens Omkostninger erstattet.

Tollef Sivlesøen mødte og frem lagde sit Indlæg av 13 Novembr: 1787, hvorved hand proteste[re]de mod Sagens Fremme, saasom Han ikke er stevnt til sit Værne ting, saalydende #

Citanten lod ved Erich Finne, som sin beslegtede, benægte det indstevnte har anbragt, da Tollef Sivlesøen ikke med Sogne præstens Attest har bevist hvor Hans Boepæl eller Altergang er, men paastaaer at indstevnte saadant paalidelig bør bevise førend derpaa noget kand reflecteres.

Tollef Sivlesøen begierede Sagen udsadt til næste Ting, for med Præste Attest at bevise sit Indlægs Rigtighed.

Eragtet.

Sagen udstaaer til næste Ting, da Tollef Sivlesøen paalegges at frem komme med den paaberaabte Attest, da Kjendelse i Sagen skal blive afsagt.

Anders Erichssøn Løne lod iretteædske den af Ham mod Anders Knudssøn Berge for giæld 7 rd: 8 s:, Myndlingen Anders Torbjørnssøn tilhørende, anlagte Sag, og fremlagde sin Regning av Dags Dato, som Han begierede læst og Acten tilført, hvorhos han anviste Skifftebrevet effter Brithe Pedersdr: Løne, sluttet 19 Julii 1785, som viser at den paastevnte Fordring paa Anders Torbjørnssøns Lod er udlagt, det Han begierede med Rettens Paategning tilbageleveret, som skeede; og da Citanten ikke har kundet faae indstevntes Løffte opfyldt, saa paastod Han Dom effter den frem lagte Regning, og saaledes sluttede Sagen fra sin Side.

Anders Knudssøn Berge mødte ikke effter Paaraab.

Eragtet

Sagen optages til den 20 Novbr: førstkommende.

Erich Finne anmeldte at Han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Niels Bryn for Gjæld 18 rd: 4 mrk: 3 s:, derom at paahøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal stevnte Vidner Maritha Ellevs Datter, tjener paa Bøe, og godvillig mødende Kari Colbensdatter Hesthammer; dereffter Dom modtage effter nermere forbeholdende Irettesettelse, og Processens Omkostninger at svare.

Indstævnte Niels Bryn blev lovlig paraabt, men lod ved sin Broder Steffen Tollevsøn Bryn møde og vedtage lovlig Varsel.

Vidnet Maritha Ellevsdatter mødte. For Hende blev Edens Forklaring oplæst med Formaning at vogte sig for Meeneed, hvorpaa hun avlagde sin corporlige Ed med oprakte Fingre effter Loven, og provede: at Hun denne avvigte Sommer 2 aar siden hørde Niels Bryn tilstaae, da Han samme Tid var paa Gaarden Finne, at Han skyldede Citanten 18 rd: 4 mrk: 3 s: demitteret.

Citanten begjerede Sagen til næste Ting udsat, for at fremskaffe det udeblevne godvillige Vidne til Vidnesbyrds Avlæg, som Retten accorderede.

Elling Jonssøn (Jenssøn?) Fylkedalen iretteædskede Giølds Sagen mod Nils Groue, og fremlagde Laugdag av 9 Julii 1787, saalydende #

Indstevnte mødte og vedtog saavel Stevnemaalets som Laugdagens Forkyndelse, tilstod vel at skyldte Citanten noget, men ikke saa meget som paastevnt, begjerede Sagen til næste Ting forflyt, for at beegne samme med Contra Stevnemaal.

Citanten begjerede Dom effter Vidnernes udsigende, og erindrede om Processens Omkostninger.

Eragtet.

Sagen udstaaer til Sommer Tinget, da Niels Groue irettelægger det paaberaabte Contra Stevnemaal til Sagens Avbevisning.

1787: 34

Arve Gullikssøn Seim har til dette Ting med mundlig Varsel ladet indkalde Elling Olsson Skutle for Gjæld 20 rd:, derom at paahøre Vidner Lars Halstenssøn Istad og Lars Monsson Dale, dereffter Dom modtage effter forbeholdende Irettesettelse, og Processens Omkostning at svare.

Indstevnte mødte og vedtog Varsel, sagde derhos at den paastevnte Summa til Citantens Fader Gullik Seim for længe siden i Sølv Mynt \er betalt/. Vidnerne mødte, som Citanten lod begiere edfæstede og forhørte. Edens Forklaring bleve dem forelæste og de avlagde Lovens Ed, hvorpaa de eenstemmig forklarede: at indstevnte sidstleden October Maaned her paa Wangen tilstod at have været skyldig til Arve Seim, men derhos sagde at have betalt disse 20 rd: til Arves Stedfader Lars Groue. Demitteret.

Citanten benægtede at have modtaget de paastevnte 20 rd: hos indstevnte, men paastod Dom effter det passerede, og begjerede Rettens Skjøn om Processens Omkostninger.

Indstevnte sagde at Han var villig til at avlegge Saligheds Ed at Pengene ere betalte ligesom Han selv har tilført og Vidnerne har forklaret.

Eragtet

Sagen optages til den 20de Novembr: førstkommende.

Nu begjerede indstevnte Sagen til næste Ting forflydt, for at begiegnen samme med Contra Stevnemaal – som accorderedes.

Jon Bjørche har til dette Ting stevnt med mundlig Varsel Gullik Takle for Giøld 3 rd: til Betaling, derom Dom at anhøre og Sagens Omkostninger at svare.

Indstevnte mødte og vedtog Varsel med Forklaring: at Han ikke veed at være Citanten noget skyldig.

Citanten sagde at Han for omtrent 3 aar denne Sommer siden leverede indstevnte 3 rd: som Han skulde levere sin Broder Kiel Takle for det Comparenten Ham var skyldig, og at dette medførte Rigthighed, havde Comparenten indkaldet Gullik Takle enten at anhøre eller selv avlægge sin Saligheds Ed i denne Sag.

Gullik Takle tilstod vel saaledes at være stevnt, men protesterede mod den anbudne Ed, og paastod at Citanten bør bevise sin Paastand.

Citanten sagde at Han ingen Vidner eller Bevis for det paastevnte har, men begierede Rettens Kiendelse.

Eragtet.

Sagen optages til den 20 Novembr: førstkommende.

Erich Finne iretteædskede den av Ham mod Kjel Takle for Overfald anlagte Sag, og fremlagde Forelæggelse for Vidnet Aslak Fladeqval, avsaagt 12 Juli 1787, saalydende #
Kjel Takle var tilstæde og vilde anhøre Vidnets Udsigende.

Vidnet Aslach Fladeqval mødte, anhørte Edens Forklaring og under avlagt Ed forklarede: at Han mod Høsten for omtrent 3 aar siden saae Parterne i Giestgiverstuen ved Vidnets Indkomst holde hverandre i B(rystet?) og skuedes, samt at de ingen Huer havde paa Hovedet, og at Erich Finne havde en liden (..?)ispe i Panden, hvorav \lidt/ Blod udflød, men af hvem Erich Finne havde faaet denne Skade, veed Vidnet ikke, ligesom Erich heller ikke var i Disputte med nogen anden. demitteret.

Erich Finne begierede Sagen til næste Ting udsat, for da at slutte samme til Doms med Indlæg.

Eragtet.

Effter Citantens Begier beroer Sagen til næste Ting, da Han fremkommer med det fornødne til Sagens Slutning.

Erik Øyelssøn Lunde fremlagde sin Angivelse paa hvad Han har siden seeneste Angivelse av 17de November 1786 til denne Tid den 15 Novembr: 1787 skaaret paa Lundes Flomsaug, nemlig 300 Furrebord, 12 á 16 Fod lange og 1 ¼ á 1 Tomme tykke, hvortil Tømmeret er kommet fra Odellsskove. Angivelsen blev med Ed stadfæstet, effterat samme inden Retten var oplæst.

Aar 1787, den 19de Novembris, vedvarede Høste Tinget med Wossevangens Almue i alle Vedkommendes Nærværelse.

Hvorda aller underdanigst blev publiceret disse af Hr: Fogden fremlagte Høj kongelige Anordninger under

No: 7: Placat angaaende hvorledes hereffter med Udeblivelses Domme i Højeste Ret skal forholdes, dateret Christiansborg Slot den 12te Octobr: 1787.

No: 8: Placat angaaende dobbelte Skatter og dobbelt Mandskab, der effter norske Lovs 3. 14. 26. bør udredes av alle Jorder i Kongeriget Norge som bruges til Under brug. Christiansborg Slot den 24de Octobr: 1787.

Dereffter blev frem leveret til Tinglysning i Continuation av forrige Nummere.

No: 47: Knud Michelssøn Breches Obligation stor 40 rd:, udstæd til Bjørne Knudssøn Lie for 12 rd:, og til Brithe Michels Datter for 28 rd:, med Pant udi 3 Kjør, 5 ung nød, 6 Smaler, og alt ejende Jern fang, dateret 17de Novembr: 1787.

No: 48: Størk Larssøns Bygslebrev paa 3 Spd: Smør i Nore Qvaal, hvorav Wangens Hoved Kirke ejer de 2 Spd 9 mrk:, og bygslers de 9 Mrk:, udgivet av Hr: Krigs raad Fleischer, mod første Fæste og Vilkaar til forrige Besidder av Gaarden, dateret 19 Novembr: 1787, med Revers.

Hr: Foged Wangensten iretteædskede Slagsmaals Sagen mod Wiching Grove, og begjerede samme til næste Ting stillet i Beroe.

Hr: Foged Wangensten derefter fremlagde til examination:

1: Tingsvidnet angaaende de i Wossevangens Tinglaug befindende Flom Qværner, hvoraf Specificationen blev oplæst og, efter Laugrettets, den tilstædeværende Almue, og i særdeleshed de 2de Mænds Ole Olsøn Nesthuuses og Lars Monsøn Lofthuuses Forklaring, befunden rigtig, dog med denne Forandring fra forrige Aar, at 1 Qværn paa Flage No: 12 i Dørvedals Otting udgaar, følgelig og dens ansatte Afgift 2 s: paa Qvale No: 8 i Guldfierdings Otting udgaar 1 Qværn for 2 s:, derimod er paa Seim No: 18 tilkom/m/en 3 Qværner à 2 s: Paa indre Ringheim No: 2 i Borstrands Otting udgaar 1 Qværn for 2 s:, men paa lille Ringheim No: 3 tilkom/m/en 1 Qværn for 2 s:, og paa Æen No: 12 ligesaa 2 Dito à 2 s: Paa Hegle No: 33 udgaar 1 for 2 s:, paa Lie indre Thun No: 5 i Qvitler Otting udgaar 1 for 2 s: Paa Ræne No: 6, 2 à 2 s:, og paa Wibaas 1 à 2 s:, item paa Rongve No: 7 i Bordals Otting udgaet 1 for 2 s:, de øvrige bleve ved Examinationen befundne rigtige, og ingen flere end de andmelte tilkommen, eller nedslagne.

1787: 34b

2: begiærede Hr: Fogden Almuens Svar: om der er flere Personer som dette Aar har haft og beboed Grunde i Fæste paa Wossevangens saakalte Alminding, end de paa den i forrige Aar, og nu af en for dem oplæst Fortegnelse indeholder, men Almuen og de forbemelte 2de Mænd i særdeleshed foregav, at ingen Forandring i den oplæste Fortegnelse dette Aar er skeed.

3: De aten* (atten) Spørgsmaale i det saakalde store Tingsvidne, blev ligesom ved forrige Aars Høste Ting, Almuen forelæst, og deres Svar modtaget ligesom da her i Protocollen findes andført, dog med denne Forandring til 11te Spørgsmaal i henseende til de andførte Handelsmænd og Løsgiangere: at Ole Torfindsøn Qvitne, dette Aar driver ingen Handel, men som Inderste opholder sig paa Qvitne. Halvor Seim har heller ingen Handel, men ernærer Sig af sit Jordebrug. Anders Erichsøn har dette Aar taget Yieneste, og for Resten ikke bruger nogen Handel. Flere Handlende eller Løsgiangere som kunde ansettes til den allernaadigst paabudne Skats Svarelse, gives her ikke.

4: Restance Registeret for dette Aar, blev examineret, og de ordinaire Skatter befunden rigtig at være 760 rd: 3 mrk: 7 s:; og Procento Skatten 65 rd: 5 mrk: 5 s:

Tingsvidnerne bleve Hr: Fogden under Rettens Forseglinger meddeelte efterat de i særdeleshed vare bekræftede af de forbemelte 2de Mænd.

Hr: Foged Wangensten fremlagde en Ham fra Stiftet under 20 Octobr: sidstleden tilstillet Gienpart Ansøgning til Hans Mayestæt Kongen, fra endeel Bønder i Agershuus og Smaalenneses Amter, angaaende Odels Skattens fuldkomne Afskaffelse i Norge, som Hand begiærede tilligemed Stiftets brev for den gandske Tingsøgende Almue oplæst, og i Følge af sam/m/e, Deres Svar til Protocollen indhentet: om de ønsker at Odels Retten i Norge skal vedblive, eller afskaffes. Efterat denne forbemelte Ansøgning, tilligemed Hr: Stiftamtmand Schouboes Skrivelse, der er saaledes lydende: # # var oplæst for enhver Ottings Almue i dette Tinglaug, faldt deres Svar, enhver for Sig, eenstem/m/ig med Laugrettet, saaledes: at de troe Odels Rettens afskaffelse i Norge vilde have sine skadelige Følger, og ikke være til nogen Nøtte, men ønskede, at de om sam/m/e seeneste udgangne Høye Kongelige Anordninger endnu fremdeles maatte vedblive i sin fulde Krafft, og altsaa Odel Retten, som en af Norges fornemste Herligheder vedligeholdes. herom Hr: Fogden et lovformeligt Tingsvidne forlangede, som Ham meddeeles, og at Almuens Svar er saaledes som forbemelt af enhver Otting i særdeleshed modtaget, bliver bekræftet under Rettens Forseglinger.

Sagen mellem Halvor Seim og Lænsmand Mølster, som fra sidstleden 13de hujus opsat, blev paraabt, da Lensmand Mølsterm ødte og begiærede Sagen udsat til næste Ting, for da at fremkom/m/e med sit Nødig agtende Tilsvar, hvortil Hand foregav, nu ikke at have de fornødne Reqvista.

Eragtet:

Sagen beroer efter Forlangende til næste Ting, da Lensmand Mølster iagttager det fornødne til Afbeviisning.

Aar 1787, den 20de Novembris, blev Høste tinget med Wossevangens Tinglaug til continuation fremholdet paa det sædvanlige Tingstæd i Nærværelse af det første Tingdag tilførte Laugrett. Hvorda!

Udi Sagen anlagt af Størch Mittun mod Aslach Eimstad, angaaende Handel paa en Koe, blev efter Rettens seeneste vedtagelse afsagt saadan

Eragtning:

Handel af Beskaffenhed som denne, forudsetter en slags Aftale eller Contract; naar ikkun en Post af sam/m/e bliver uopfyldt, saa maa Naturligviis den gandske Handel ophæves. Ingenlunde er det beviist, hvad bestemt Dag eller Tid Pengene skulde præsteres for den benevnte og kiøbte Koe; ligesaalidet har den tredie Mand, som kunde give Oplysning om Tildragelsen, mødt med Tilsvar; førend alt saadant i agt tages kand ikke Endelig

1787: 35

Dom i Sagen afsiges, men sam/m/e udflyttes til den Ende til næste Ting.

Udi Sagen af Ole Gieraldstveten mod Helge Haaversen Wold for Gield 1 rd: 5 mrk., blev saaledes

Eragtet:

Med det i denne Act passerede er Sigtelsen ikke beviist; Kravet er benægtet; Det fremlagde Skiftebrev viiser vel, at 1 rd: 5 mrk: hos Indstevnte er taget til Indtægt, men dog anseet for en uvis Gield, der for længe siden burde være paatalt. Citanten Reserveres der for ved nyt Stevnemaal og tilstrækkeligt Beviis at forfriske Sagen, saafremt Han agter tienlig samme at vedblive.

Udi Sagen anlagt af Ellev Aarmod og Siur Fannestølen mod Knud Michelsen Breke for Resterende 12 rd: paa et Hæste Kiøb, blev saaledes

Dømt og Avsagt:

Det er med de 2de i Sagen afhørte Vidners Forklaring tilstrækkelig beviist at den indstevnte har tilkiøbt sig en Hæst af Citanten for 20 rd: Meere end Formodning fremviises at de paastævnte 12 rd: er en virkelig Rest af Kiøbe Sum/m/en. Erich Breche har desuden ikke modsagt Kravet, men endmere er Hand udeblevet med endelig Tilsvar; Thi kiendes hermed for Rett: Knud Michelsøn Breche bør til Citanterne betale de paastevnte 12 rd:., og udi Processens Omkostning 2 rd:., alt under Execution inden 15 Dage efter Dommens lovlige Forkyndelse.

Udi Sagen instævnt af Knud Wichingsøn Groue mod Sigri Knuds-Datter og Mand Knud Olsøn Groue, for deres Chreaturers ulovlige Jagen, er efter vedtagelse den 12te hujus saaledes

Eragtet:

Da ingen af de tiltalte indfinder Sig med Tilsvar, saa paa det de ikke skal have mindste Føye at beklage Sig med Rettens overiøet, udflyttes Sagen til næste Ting, da vedkom/m/ende slutter

sam/m/e eller Dom modtager efter det passerede. Denne Kiendelse besørger derfor af Citanten lovlig forkyndt.

Udi Sagen af Hr: Etatz Raad Fleischer indstevnt moed Magne Aadsøn Hegle for Obligations Gield, er avsagt saadan

Dom:

Debitor har vedtaget saavel den paastevnte Capitals lovlige Opsigelse som Kravets fulde Rigtighed; derfor Kiendes hermed for Rett: at Magne Aadsøn Hegle bør indfrie og til Citanten betale sin den 26de April 1785 udstædde Pante Forskrivelse med 355 rd: 1 mrk: 12 s.; med de Resterende og paastevnte Renter fra Obligationens Dato indtil betaling skeer, og udi denne Processes Omkostninger 3 rd: 2 mrk: 8 s.; som alt udredes 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Nam – og Execution i Pantet og Debtors øvrige Eiendeele.

Udi Sagen anlagt af Anders Kolbensen Gilderhus mod Hendrich Olsøn Naasen for Gield 5 rd: 2 mrk: 10 s.; blev saaledes

Eragtet:

Denne Sag er indviklet, og formedelst de Parterne imellem værende Regninger uoplyst; Beviiser maa nødvendigvis udfordres i en anlagt Sag, dette er ikke iagttaget, heller ikke har den indstevnte forrige Rettes Dag, uagtet Sin i Protocollen deponerede Anførsel, mødt med Tilsvar, altsaa beroer Sagen til næste Ting for at faa dette opfyldt, da Vedkom/m/ende hvær for Sig bør i agttage sin formentlige Rett.

Udi Sagen anlagt af Anders Erichsøn Løne mod Anders Knudsen Berge for Gield 7 rd: 8 s: til den førstes Myndtling, blev saaledes

Eragtet:

Debitor har vel efter Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse tilstaaet den Simple* (Simple) paastevnte Gield, men da Citantens Paastand ved Regning af 17de Nov: 1787 strækker Sig videre end Stævnemaalet, og indstevnte, sidste gang Sagen var i Retten, ikke mødte med Tilsvar, kand Sagen ikke ved endelig Dom sluttes, førend indstevnte enten vedtager eller modsiger

1787: 35b

den fremlagde Regnings Rigtighed, og til den Ende udstaar Sagen til næste Ting, da Citanten besørger denne Kiendelse lovlig forkyndt.

Udi Sagen af Jon Biørche mod Gullich Takle for 3 rd.; er saaledes

Eragtet:

At paalegge indstevnte, eller modtage Citantens andbudne Eed, og det imod Protest fra den ene Part, strider imod Lovens 1 B: 14 C: 5 Art.; og om dette ikke var, mangler her dog den tredie angieldende Persohns Tilkaldelse; saaa lige at kunde afsige Dom efter Citantens Paastand, kand her ikke i denne Sag finde Stæd, men det fornødne beviis og videre lovlig Omgang bør iagttages, hvorfor Citanten bør forfriske Sagen med nyt Stevnemaal, om hand finder det tienligt sam/m/e at vedblive.

Til at betiene Retten næste Aar som Laugrettes mænd blev udnævnt: 1. Peder Pedersøn Winje. 2. Torjer Biørnesøn store Røthe. 3. Ole Gullichsøn Seim. 4. Anders Erichsen Løne. 5. Niels Nielsøn Røche. 6. Siur Pedersøn Bøe. 7. Knud Aschildsøn Ræne, og 8. Elling Pedersøn Wæle.

Efter Udraab paa lovlig Maade, havde ingen mere ved Retten at bestille; Thi blev Høstetinget ophævet.

Men førinden iretteædskede Kjæl Takle den mellem Ham og Erich Finne værende Sag angaaende en Tobaks pibe, {og b} værende Sag, og begierede samme til næste Ting udsadt – som bevilges.

I Continuation af den paa folio 252 i forrige Protocol incaminerede og den 20de Junii 1786 udsatte Mærkeskjels Forretning paa Gaarden Melved i Winjer Otting, er følgende Steening mellem denne og angrænsende Gaarde avholdt effter fælles Forening, og dereffter protocolleret saaledes:

1786, den 20 Junii, Imellem Melved og Qvale begyndt paa vestre Ende ved Flyehammeren kaldet, og er nedsat en ny Markesteen som viser lige i Væst udi en ditto, og den sidste viser i 2de gamle Gloppe udi Duunhelderen, hugget i Berg Hamre, og begge ere nu fornyet; Samme drejer sig lidy i Nord, hvor da Melved ejer paa søndre Side, og Qvale paa nordre Side af disse Mærker. Sidste ommeldte gamle Gloppe viser i lige Linie, dog i N: W: i en {gammel} \Gloppe/ huggen i en ny nedsat Markesteen oven for Dunhelderen, og samme Mærke dreje sig lidt i S: W: og viser udi en ditto ny meedsat Markesteen under Dunhelder ageren i Rejnen, og samme Mærke vender sig i N: W: i en gammel, huggen i en nye nedsat Markesteen, og ejer da Melved Bøen paa søndre Side, og Enken Giertrud Endeved Ageren paa nordre Side af disse Mærker, den sidste ommeldte Markesteen viser ned i S: udi en gammel forfrisket Markesteen, hvorudi er huggen en gammel, som viser i W: udi en L Gloppe huggen i en jordfast Steen under Dalsageren, og ejer da Melved paa søndre, og Qvale paa nordre Side af disse Mærker. Lidt derfra udi W: ligger et lidet Bøestykke, Melved tilhørende, som kaldes Musholmen, og er samme indhægnet med 4 Markeskjæl, nemlig paa nordre Side oven for samme Teig under Dalsager Rejnen staaer en gammel nu forfrisket Markesteen som viser i W: udi en L Gloppe huggen i en jordfast Steen, samme er fornyet, og viser ned i S: i en Gloppe i en gam/m/el Markesteen, nu forfrisket, som viser i Ø: i en gammel L Gloppe, fornyet og hugget udi en jordfast Steen, samme L viser op i Nord i en gammel Gloppe huggen i første ommeldte Markesteen, og ejer da Qvale Dalsageren paa Nordre Side, og Endeved Bøen paa vestre, søndre og østre Side, men Melved inden for disse Mærker. Ligeledes i W: derfra under Qvales Ejendom, begyndt oven for Melveds Nestetræ kaldet, og er en gammel C Gloppe fornyet og hugget i en jordfast Steen, Samme viser i N: W: udi en ny og en gammel Markesteen i lige Linie, den sidste Markesteen er forfrisket og hugget en Gloppe som viser op i Nord imellem Melveds øvste Træ og Qvales Kalvetræ i en ny Markesteen og 2 nye Gloppe hugne i Skarv. Sidste Gloppe viser i en ny Markesteen, og ditto viser i lige Linie op imellem Qvales Ikorntreæt og Melveds Udmark Fyret kaldet, udi en ny Gloppe huggen i Skarv, og begynder da ogsaa Qvales Udmark i Aasen; denne Gloppe viser i been Linie i en Gloppe huggen i en jordfast Steen, og en ditto i Skarv, begge nye, derefter en ny nedsat Markesteen som viser i 2 gamle Gloppe i jordfaste Steene fornyet, den sidste hugget i Bøe Steenen kaldet, og ejer da Melved paa vestre, og Qvale paa østre Side af disse Mærker.

Den 21de ditto begyndt oven fra Melveds Smide brækken paa Flyehammeren i den første nye i Gaar opsatte Markesteen imellem Melved og Qvale, som før er meldt, og bliver nu samme at anmærke i øst imellem Melved, David og Lars Hylle, udi 2de nye Markesteene og en Gloppe huggen i en Berg hammer og ditto 2de nye Markesteene i lige Linie, og atter en ny Gloppe just i Flyhammer enden, som viser til Melveds Groven, og siden gaaer Mærket efter Groven op i Nord til Helleveds Merket i en jordfast Steen, som er huggen en ny Gloppe, og ejer da Melved paa Søndre og Østre Side, men inden for disse Mærker ejer Hylle nederst paa Hamrene, og Mons Bachetun øverst paa Hamrene ved bemeldte Grov, den sidst anmeldte

Gloppe viser udi 2de nye Mærkesteene, som er Skillerum imellem Melveds Teig Traaen kaldet, og Helleves Ejendom. Hvor da øverst i bemelte Traae er udmærket en qvadrat Teig som Mons Bachetun skal have, i Stæden for det Stykke Bøe som kaldes Wæreteigen og ligger i Melveds Ejendom, men nu er mageskiift og forbyttet i bemeldte Teig i Melveds Traae som er indringet fra

1787: 36

Melveds Ejendom med en Gloppe ved fornævnte Grov, hugget i en jordfast Steen, samme viser i øst i en Markesteen og en Gloppe hugget i en anden Markesteen; denne Markesteen viser op i N: udi 2de ditto op til atter bemeldte Helleveds Ejendom, og ejer da Melved paa søndre og østre Side, og Mons Bachetun inden for disse Mærker. Atter begyndes i sidst ommeldte Markesteen imellem Melveds Traae og Helleveds Ejendom, som er huggen en Gloppe, og den viser i øst under Sjur Øvre Winjes Wæreteig kaldet og atter bemeldte Melveds Traae som gaaer i en anden ny Gloppe huggen i en jordfast Steen; Samme viser i lige Linie udi øst under Hermund Helleveds Ejendom til en L Gloppe. Steeningen med Hermund Helleved begynder ved øvre Winjes Wæreteig i en gammel forfrisket Gloppe som viser i S: O: i en ny Gloppe hugget i et Skarv som viser i en ny Markesteen som viser i N: W:, i samme er huggen en Gloppe som viser i Øst i en L Gloppe i Øvre Winjes Mærke. Til disse Mærkeskjel ejer Melved paa søndre, og Helleve paa nordre Side. Hvorpaa bebegyndes i den næst forømmeldte L Gloppe, og samme viser ned i S: imellem oft bemeldte Melveds Traae og Sjur Øvre Winjes Teig udi 2de gamle fornyede Gloppe hugne i jordfaste Steene, den sidste viser i lige Linie udi nordre Enden paa en K Gloppe huggen i en jordfast Steen som stikker i Syd med den anden Ende, den tredie i S: O: og den fjerde i N: O: til en nye L Gloppe, og ejer da Sjur Winje paa østre og nordre Side, og Melved paa vestre Side Traaen og paa søndre Side en Teig som kaldes Taadn; sidste bemeldte L Gloppe videre ned i Syd i en gammel Gloppe, nu fornyet til C Gloppe, og ejer da Sjur Steffensøn Bøe Humlegarsteigen paa østre Side, og Melved paa Westre Side. Bemelte C Gloppe drejer sig i S: W: til en nye Gloppe, og alle disse ere hugne i jordfaste Steene, den sidste ommeldte Gloppe viser i samme Linie til en gammel Markesteen, og ejer da Knud Bøe en Teig kaldet Læbsen paa S: O: Side, og Melved inden for disse Mærker; i bemeldte Markesteen er hugget en Gloppe som viser op i N: W: i forbeskrevne K, og ejer da Bøe øvre thun paa S: W: Side, og Melved atter bemeldte Teig Taadn inden for disse omringede og benævnte Markeskjel. Den atter benevnte K som viser i S: udi 2de nye Markesteene nedsat imellem Melveds Kalvetræe og bemelte Bøes Ejendom og i sidste Markesteen er hugget en Gloppe som viser i S: O: udi 2de andre gamle Gloppe som ere fornyede og hugne i jordfaste Steene, og den sidste Gloppe viser i lige Linie til en gammel Markesteen ved Hjørnet paa Ageren Aspæren kaldet, Melved tilhørende, hvorudi er hugget en Gloppe som viser i W: under bemeldte Ager til en anden ny Gloppe hugget i en jordfast Steen imellem Bøes Ager og bemeldte Melveds Ager Aspæren. Videre kunde dette Mærke ej fortfæres, da Enken Ingeborg Andersdatter Lade eller Laugværgen Anders Erichsøn Løne ej vare at faae tilstæde, og dennes Ejendom da begyndte. Atter begyndt ved Bøes Huuse hos Gullig og Sjur den yngres Svine Træe er nedsat en ny Markesteen som viser i W: udi en ny ditto, hvorudi er hugget en Gloppe som viser i S: O: udi en ny C Gloppe som drejer sig til S: i en gammel nu forfrisket Markesteen, og derfra til en ditto ligeledes, hvorudi er hugget en Gloppe som viser i W: i en Gloppe hugget i en gammel Markesteen, samme viser ned i S: i 2de gamle ditto forfrisket, og ejer Melved Storeren paa Westre Kanten af disse Mærker, og Gullig Bøes Ejendom stikker til den fornevnte Markesteen, ellers ejer Sjur Pederssøn Bøe Ageren Haraaringen kaldet, som ligger paa østre Side af disse Mærker. Udi sidst ommeldte Markesteen er hugget en Gloppe som viser i West under Melveds Ager Reinen til en ny nedsat Markesteen ved Ager Hjørnet tæt ved Groven, samme viser tværs over Groven oven

for Alfarvejen i en ny og en gammel Mærkesteen samt en gammel fornyet Gloppe hugget i en jordfast Steen som viser i lige Linie til en ny og en gammel Markesteen forfrisket, samt en nye og 2 gamle ditto; Disse Mærker ere alle oven for Alfarevejen og drejer sig i S: W:, og ejer da Melved paa nordre Side, og Bøes Ejendom ligger paa søndre Side af disse Mærker og Alfarevejen.

At dette er saaledes i alle Maader rigtig samt oplæst for Laugrettet og Parterne, testerer. Melved den 21 Junii 1786. G: Mølster. Erich Bergessøn Giære mit (L S) Signet. Claus Svendssøn Tesdal mit (L S) Signet.

Anno 1786, den 22 Junii, blev begyndt i Udmarken i Aasen kaldet, blev forfrisket en gammel Gloppe paa den vestre Kant af en jordfast Steen kaldet Børstenen, hvor Qvale, Melved og Endeved kommer med Mærke til sammen. Den samme ombemeldte Gloppe viser i West i 2de nye Gloppe, begge hugne i Skarv, hvor Melved ejer paa Søndre, og Endeve paa Nordre Side af samme Mærkeskjel. Den sidste ombemeldte er en L Gloppe og viser i S: i 3de (2de?) nye Mærke-Steene, og en nye Gloppe huggen i et Skarv og viser i S: i en nye Mærkesteen ved Endeves Vad Træes Gjerde, og viser i Nord, i samme er huggen en Gloppe som viser i Øst i en ny Mærkesteen, og viser i Syd i en ny Mærkesteen som viser i Nord, i samme er hugget en Gloppe som viser i West i en ny Mærkesteen som viser i Syd i en ny og en gammel forfrisket Gloppe som viser i Syd i en ny Mærkesteen ved Endeveds Bøes gjerde, og viser i Nord; I samme er hugget en Gloppe som viser i S: O: i en ny Markesteen, viser i Syd i en ny Markesteen som viser i Nord, i samme er hugget en Gloppe som viser i S: W: i en nye Mærkesteen. Til alle disse Mærkeskjel ejer Melved paa østre Side, og Endeved paa den westre Side. I den sidste ombemeldte Mærkesteen kommer Melved, Endeved og øvre Ryche med Mærket til sammen, og viser i Syd i 2de nye og en gammel Mærkesteen. Til disse Mærkeskjel ejer Melved paa østre Side, øvre Ryche og nedre Ryche paa westre Side af samme Mærkeskjel. I den sidste ombemeldte Markesteen kommer Melved, nedre Ryche og Endeved til sammen med Mærket, og i samme er hugget en Gloppe som viser i øst i en ny Mærkesteen og en gammel forfrisket Gloppe. Til disse Mærkeskjel ejer Melved paa nordre Side, og Endeved paa søndre Side; den sidste ombemeldte Gloppe viser i Nord i en gammel Gloppe, en ny og en gammel forfrisket Markesteen. Til disse Markeskjel ejer Melved paa westre Side, og Endeved paa østre Side af samme Markeskjel. Den sidste ombemeldte Markesteen er paa søndre Side af Melkestøels vejen, i samme er hugget en Gloppe som viser i øst i en L Gloppe; Til disse Markeskjel ejer Melved paa nordre, og Endeved paa søndre Side. Den sidste ombemeldte Gloppe viser Syd i en gammel Markesteen, og en ny Gloppe huggen i en jordfast Steen ved Piletræes gjerdet, og dreje sig i S: O: i en ny Markesteen som viser i S: O: i en gammel L Gloppe hugget i en jordfast Steen, og forfrisket. Denne ombemeldte Gloppe viser i øst i 2de gamle forfriskede Gloppe. Disse 3de Gloppe ere hugne i jordfaste Steene. Den sidste ombemeldte Gloppe viser i Nord i en gammel Gloppe. Til disse Mærkeskjel ejer Melved paa Nordre Side, og Endeved paa søndre Side. Den sidst ombemeldte Gloppe viser i Nord i en C Gloppe i Qvales Merke. Til disse Mærker ejer Melved paa westre Side, og Endeved ejer paa østre Side af samme Merkeskjel.

1787: 36b

Atter begyndt i Bøe merket ved Endeveds Slette bøe Ager i en gammel nedsat Markesteen som viser i Nord i en gammel og 3de nye Merkesteene; [i] den sidste ombemeldte Mærkesteen er huggen en Gloppe som viser i N: O: i en nye Merkesteen ved Endeveds Friselings Ager Hjørne, og samme viser i Nord i en nye og 2de gamle forfriskede Gloppe, den sidste ombemeldte er en L Gloppe og viser i øst i en gammel forfrisket L Gloppe som viser i Nord i en gammel forfrisket L Gloppe. Alle disse Gloppe ere hugne i jordfaste Steene. Den sidste ombemeldte Gloppe viser i S: O: i en nye og en gammel Mærkesteen som viser i

Nord i en nye Merkesteen i Tufteragerens Reene. Til alle disse Mærkeskjel ejer Melved paa østre og søndre Side, og Endeved paa vestre og nordre Side. Den sidste ombemeldte Markesteen viser i Nord i en gammel Markesteen i Tufter Ageren, i samme er hugget en Gloppe som viser i West, og i en gammel ditto som viser i Nord i en gammel forfrisket Gloppe, som viser i Nord i en L Gloppe i Qvales Mark. Til disse Markeskjel ejer Melved paa østre og nordre Side, og Endeved paa Westre og søndre Side.

Den 22de samme Dag som forestaaende blev forrettet, begyndt med en Skove og Slotteteig, Melved tilhørende, ved Navn Gelle teigen kaldet, beliggende imellem Tøen, nedre Kyte, Repoll og øvre Groue Ejendomme. Denne Teig begynder ved nedre Kyttes Vej, paa vestre Side af samme Vej, er hugget en L Gloppe, som viser i Nord i en ny Markesteen paa østre Side af samme Vej, saa at Vejen er Mærket imellem Melveds og nedre Kythes Ejendom, saa at Melved ejer paa den østre, og nedre Kyte paa den vestre Side af samme Vej. Den sidste ombemeldte Markesteen som viser i øst i en nye Gloppe, til samme Mærkeskjel ejer Melved paa søndre, og nedre Kythe paa nordre Side af samme Markeskjel. Den ombemeldte Gloppe er hugget i en Hammer, og drejer sig i S: O: i en ny Gloppe hugget i en Hammer Ups og viser i en nye Markesteen som viser i øst i en nye Gloppe hugget i en Skarv ved østre Side af Repolls Vej og viser i 2 Gloppe nye hugget i en Jordfast Steen, og viser i en nye Gloppe hugget i en Berg Hammer som viser i en nye ditto hugget i en Berghammer, som viser i en ny ditto hugget i en jordfast Steen som viser i en nt ditto hugget i en Skarv, som viser i en ny ditto hugget i en Berghammer, som viser i en ny ditto hugget i en jordfast Steen, som viser i øst i en ny ditto Gloppe, hugget i en Berghammer i øvre Groue Merket. Til alle disse Mærkeskjel ejer Melved paa søndre Side, og Repoll paa nordre Side af samme Markeskjel. Fra den sidste ombemeldte Gloppe lidet Syd er en gammel forfrisket Gloppe som viser i Syd i en nye Gloppe hugget i et Skarv som viser i en nye Gloppe hugget i en jordfast Steen, som viser i Syd til Tøne Merket. Til disse Markeskjel ejer Melved paa vestre Side, og øvre Groue paa østre Side. Atter begyndes i først bemeldte L Gloppe, som er hugget i en jordfast Steen, ved nedre Kythes Vej og viser i øst i 2de nye Merkesteener som viser i 2de nye Gloppe, og de 2de ere hugne i Skarv og viser i en ny ditto hugget i en Berghammer kaldet Graaskalden, samme Gloppe viser i en ny ditto hugget i en Skarv som viser i en ny ditto hugget i en Berghammer, og viser i en ny ditto hugget i et Skarv som viser i 2de nye ditto Gloppe, og begge ere hugne i Berghammer og viser i øst til øvre Groue Merket. Til alle disse Mærker ejer Melved paa nordre Side, og Tøen paa søndre Side af samme Mærkeskjel.

Den 23 Junii blev paa Wetlestølen kaldet, skiftet og steenet den Fællesskab som er Skoug og Mark, og begyndes ved Langedals-Elven kaldet, og blev nedsat en ny Markesteen som viser i West i fire nye Gloppe i samme Linie, og ere alle hugne i jordfaste Steene, samme viser i 2de nye Merkesteene, som viser i en ny Gloppe hugget i en Skarv som viser West i en ny L Gloppe. Hugget i en stor Steen kaldet Næverstenen, den samme ombemeldte Gloppe viser i Nord i en nye L Gloppe, som viser i en Gloppe ny huggen i en jordfast Steen, som viser i en ny ditto huggen i et Skarv som viser i en ditto Gloppe nyhugget i en Hammer der viser west op til Fjeldet. Til disse Mærkeskjel ejer Melved paa nordre Side, og Bøe paa vestre Side af samme Mærkeskjel. Denne oven benævnte Fællesskabs Skoug og Mark som er skiftet og steenet, er imellem Michel Aschilssøn Melved paa den eene Side, og Knud Monssøn Bøe, Niels Knudssøn ibm: og Lars Larssøn ibm: paa den anden Side. En Skoveteig, Melved tilhørende, beliggende i Bjørchemoen kaldet, saa at Jon Larssøn Bjørke ejer paa hver Kant til forbemeldte Teig, begynder paa Tachle Elvebar ved Randevejen er nedsat en Markesteen paa Søndre Side af Vejen som viser i Nord, i samme er hugget en Gloppe som viser i øst i tvende Mærkesteene, en paa nordre og en paa søndre Side af samme Randeveij, saa at Vejen er Mærket, og Melve ejer paa nordre, og Bjørke paa søndre Side til samme ombemeldte Vej; Den sidste ommeldte Markesteen er nedsat paa nordre Side ved den gamle Save vej, og viser

i Nord i en Mærkesteen nedsat ved østre Ende af en Myr, Langehølen kaldet, samme bemeldte Savevej er Mærket, og Melved ejer paa westre Side, og Bjørche paa østre Side til samme Vej; den sidst ommeldte Markesteen viser i Syd, i samme er hugget en Gloppe som viser i West i 2de Mærkesteene ved søndre Side af forbemeldte Myr, og Myren er Merket, og Melve ejer paa søndre, og Bjørke paa nordre Side til samme Myr. Den sidst ommeldte Merkesteen viser Syd i 2de Merkestener, en paa østre og en paa vestre Side av en Vej som strækker sig til Randevejen, og Vejen er Mærket, og Melve ejer paa østre, og Bjørke paa vestre Side til samme Vej. Den sidste ommeldte Merkesteen viser til først forbemeldte Markesteen paa Tachle Elvebaret. Denne benævnte Teig er omringet med gamle Mærkeskjel som og behøver Friskelse.

Til Vitterlighed at dette medfører Sandhed tilstaaer vi 2de underskrevne Laugrettes mænd saavit som Steeningen angaaer. Klaus Svendssøn Tesdal (L S) Signet. Lars Olssøn Herres (L S) Signet.

Sjur Endeve, mit ?E Boemærke. Erich nedre Ryche, mit ER Boemærke. Anfin Øvre Ryche, mit X med tværstrek Boemærke. Paa Enken Giertrud Endeves Vegne Michel Endeve, mit M? Boemærke. Ole Øvre Groue, mit ? Boemærke. Iver Tøen den yngre, mit :T: Boemærke. Gietle Repoll, mit ?? Boemærke. Iver Tøen den ældre, mit ?? Boemærke. Tosten Kytte, mit ?? Boemærke. Lars Tøen, mit L? Boemærke. Knud Bøe, mit ?? Boemærke. Niels Bøe, mit ?? Boemærke. Lars Larssøn Bøe, mit ?? Boemærke. Jon Biørke, mit ?? Boemærke. (Mrk: For å sjå bumerka, gå inn på Digitalarkivet og hent fram tingboka der)

Anno 1786, den 6 Octobris, er mellem Enken Ingeborg Lade med Laugværge Anders Løne og Michel Aslachssøn angaaende Mageskiftet af Lade teigen, hvis Linier paa østre Side er 99 ½ Alen, paa Søndre Side 33 ¾ Alen, vestre Side 80 ¾ Alen, og paa nordre Side 11 ½ Alen, hvortil Melves Ager

1787: 37

Ligger paa vestre, nordre og østre Sider, indgaaet følgende Foreening, som effter Begier i Protocollen indføres: Den i Forretningen ommeldte Ladeteig, som ligger under Melveds Huse og under deres Gjødning, og var forlovet at forbyttes, og paa Forretningen blev benægtet, er nu forligt og forbydt og er beliggende oven(?) for Melveds Huse paa et Stæd kaldet Traaen norden for Melveds Huse, som begyndes i Winje merket i en ny nedsat Markesteen som viser efter Winje mærket, i samme ombemeldte Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i West i en ny L Gloppe som er hugget i en jordfast Steen, den eene Ende viser i Nord i en forhen nedsat Mærkesteen i Helleved Mærket, hvorda Melved ejer paa søndre og vestre Side af disse Merkeskjel, og Lade paa den nordre og Østre Kant. Den tit ombemeldte Lade Teig som er beliggende under Melveds Gjødning og i Melveds Ejendom, og er forbyttet til Melved som før er meldt, er skildt fra Bøes Ejendom saaledes som hereffter følger: I Bøe mærket er nedsat en \ny/ Mærkesteen som viser i øst i en L Gloppe som er hugget i en stor Steen kaldet Kessebærstenen, og den eene Ende viser i Nord i en ny nedsat Mærkesteen, i samme ombemeldte Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser effter Bøemerket i øst i en forhen hugget Gloppe, og Melved ejer paa nordre, og Bøe paa søndre Side af samme Mærker.

Melved den 6 Octobr: 1786. Michel Aschildssøn Melved.

Jeg Anders Erichssøn Løne, som Laugværge for Enken Ingeborg Andersdatter Lade, og jeg Sølfest Brynildssøn Fletre, som er beslegtet til Enken, begge paa Enkens Side, tilstaaer at være med Rigtighed at den ombemeldte Ladeteig er nu Mageskiftet med Michel Melved og er nu Melveds Ejendom, og i Stæden for samme Teig har Lade bekommet af Melveds Ejendom paa det Stæd kaldet Traaen, som er nu Lades Ejendom, alt efter overskriftens Lydelse, paa Enkens Vegne underskrive vi, Anders Erichssøn Løne og Sølfest Brynildssøn

Fletre paa den ene Side, og Michel Aschildssøn Melve paa den anden Side. Anders Erichssøn Løne, mit ?? Boemærke. Sølfest Fletre, mit ? Boemærke. Michel Aschildssøn Melved, mit M? Boemerke.

Vi som Vitterligheds Vidner dette underskriver: Størch Aamundssøn Fjose, mit ?? Boemærke. Sjur Pederssøn Winje, mit ? Boemærke. Steffen Tollevssøn Bryn, mit ? Boemærke. Anfin Anderssøn Bryn, mit ? Boemærke.

(Mrk: For å sjå bumerka, gå inn på Digitalarkivet og hent fram tingboka der)

1787

1788

(1788: 37)

Besigtelse paa Wangens Præstegaard paa Woss.

Aar 1788, den 19de Maji, blev Retten sat og administreret paa Wangens Præstegaard av Sorenskriveren med effterskrevne af Kongelig Majestetets Foged Hr: Hans Wangensten opnevnte edsorne Laugrettes mænd af Hougs og Hamre Præstegjelde i Nordhord Lehn: Ole Ludvigssøn Melkeraaen. 2: Erich Danielssøn Mælkeraaen. 3: Mons Hanssøn Westerlie. 4: Besse Nilssøn Tunestveit. 5: Mons Olssøn Indre Songstad, og 6: Johannes Olssøn Aalsnes, samt Lænsmanden for Arne Skibrede i Nordhordlehn, Johannes Anderssøn Fougstad. Ved Retten var nærværende paa Fogeden over Nordhordlen og Woss, Hr: Hans Wangenstens Vegne udi Hans lovlige forfald, S: T: Hr: Krigsraad Fleischer.

Hvorda Reqvirenten til denne Forretning, Sognepræsten hr: Jersin, fremlagde sin til Stifftet indgivne Ansøgning af 10 Marti sidstleden, med sammes derpaa tegnede Resolution av 22 Marti, og Sorenskriverens Berammelse af 2 April sidstleden, saalydende # Dernest fremlagde velbemelte hr: Jersin det av Ham under 9 April sidstleden udstyrede Stevnemaal, som med sine Forkyndelses Paategninger er saalydende # Paa Præste Enken Madame sal: Meldals Vegne mødte ved Forretningen Hendes Laugværge Sognepræsten Hr: Jørgen Peter Meldal. Lænsmanden for Wangens Tinglav, Godskal Matthiæsøn Mølster, mødte og anmeldte at Han efter Fogdens ordre af 12 April sidstleden havde udnevnt 2 Mænd af \hvert/ Sogn, som paa egne og øvrige Almues mænds Vegne skulde bievære denne Besigtelse, nemlig: af Wangs Hoved sogn: Johannes Olssøn Store Ringhejm og Lars Tostenssøn Wæke. Af Winje Sogn: Ole Arnessøn Myrland og {Ande} Knud Amundssøn Syndve. Af Ophejms Sogn: Anders Olssøn Ophejm og Lars Tostenssøn Hegland. Ligesaa anmeldte Lænsmand Bjørne Brynildssøn Møkeltvedt, at han av Watsværens Tinglaug og Evanger Sogn havde opnævnet Haldor Halvorssøn Bjørgaas og Iver Gulligssøn Skaarve, hvilke alle mødte.

Reqvirenten Hr: Jersin dereffter fremlagde 2de her paa Præstegaarden avholdte Besigtelses Forretninger, den første dateret 17 Julii 1752, og den anden 9 Julii 1771, hvilke findes denne nu holdende Besigtelses Forretning vedhæftede. I den orden Besigtelsen i den sidste Forretning av 1771 findes {besigtede} avholdt, begierede Reqvirenten denne Besigtelse maatte foretages, og først de Huse som Præst effter Præst tilkommer at vedligeholde, nemlig:

1: Daglig Vaaningen, som er under et bygt med 2de Stuer, Gang, derved et Kammer med Kjøkken, 2 (L.s.er?) høg, hvorudi er en Sahl over daglig Stuen, et Kammer over Kjøkkenet, og en Sval over Bagstuen, samt en Vasker Sval med et avdelt lidet Spisekammer og et Locum, blev derpaa af Laugrettes mændene besigtet, og befunden derpaa følgende		
--	--	--

Mangler: Paa nordre Side udvendig behøves til Bordkledning 10 Tylter bord á 4 mrk:		6 – 4 - 0
Paa vestre Side ligesaa 2 Tylter bord á 4 mrk:		1 – 2
Paa søndre Side ligeledes 8 Tylter á 4 mrk:		5 – 2
Paa østre Side er ingen Mangler at ansette, uden for saavidt at det gamle Bordklædning til Reparation kan tjene		
Til Tagets forbedring paa østre Side af dette Huus behøves 6 Vaager næver á 1 mrk: 8 s: Til Vaskerhuset behøves 8 Vaager næver til Tag á 1 mrk: 8 s:, er		3 – 3
Paa østre Side fattes en Rende, da den gamle er ubrugbar, den nye behøves at være 20 Alen lang, og vil koste		2
Paa samme østre Side over Vaskersvalen behøves ligeledes en Rende 6 Alen lang		2
Gulvet i Dagligstuen udfordres af nyt, da det forrige ikke i Stuen kan forbedres, men Bordene dog tjene til Gulv i Kjøkkenet. Altsaa beregnes hertil 4 Tylter Bord á 4 Mrk:		2 – 4
6 Gulv Aaser 8 Alen lange á 1 mrk: 8 s:		2
1 firkantet Bjelke i Kjøkken Gangen, 12 Alen lang, til Svil-stok		2
1 Tylt Bord til Gulv i Kjøkken Gangen for		4
Lat:		24 – 5

1788: 37b

Transport		24 – 5
18 smaa Ruder i fremstuen behøves, á 6 s:, og 3 dito i Dagligstuen, á 1 mrk:		1 – 3 – 12
3 Vinduer paa Skolen behøver forbedring, som med Glas, Træværk og Arbejds løn vil koste		4 – 8
Vindues Karmene i Fremstuen behøver Reparation til		3
I Kjøkkenet er Vindues Karmene og Rammer beskadiget, Samme at istandsette vil koste		1 – 8
Spiger til Feldingerne i Bordkledningen og Gulvene behøves 150 enkelte og 140 dobbelte Nagler, á 22 s: pr: 100de for de enkelte og 26 s: pr: 100de for de dobbelte, er		4 – 6
16 femtomms Spiger til Renderne á 1 s: stk:		1
Arbejds Løn ved Bordklædning, Gulvenes Nedlegning saavel i Stuen som Kjøkkengangen, Rendenes oplægning og Tagenes Tækning med videre, vil med Kosthold koste		11 – 3
hvormed Arbejds Lønnen for de forhen anførte Vindues Rammer og Karmer under forrige Taxation er anregnet. Bilægger Kakkellovnen i Dagligstuen befandtes brusten og uduelig, samme ansees ikke at være meer værd end 2 rd: 3 mrk:, hvormed en ny i Stæden behøves, som bør være af samme Størrelse, hvilken med Transport her til Stædet vil koste 13 rd:, altsaa fragaaer den gamle ovns Værd, som Hr: Jersin behodler og (In?)dføres ikkun		10 – 3
En ditto Bielegger Kakkellovn i Fremstuen er ligeledes brusten og altsaa maae casseres, Samme Ansettes effter Værdie til 3 rd:		

En nye i Stæden vil med Transport koste 11 rd:, og naar den gamles Værdie fragaaer, bliver til Aaboed ansat		8
Hr: Jersin begierede Forretningen tilført at 2de Vindovner med Rør paa Salen over Dagligstuen og paa Skolen over Fremstuen er Ejendom kjøpt af Enken, og altsaa Præstegaarden uvedkommende. Laugrettet sagde end videre at Skorsteenene paa Taget omkring Muren behøver Tilsyn for at hindre Vandets Indløb, hvortil udfordres til Bekostning		1 – 8
Til sammen Aaboeden paa dette Huus		59 – 2 – 2
2: Bispestuen med Lem over, under et Tag med Rødstuen, Indgang fra Borgegaarden, og Ark oven paa samt et Locum som er Ejendoms Huse og Præstegaarden uvedkommende; Denne Bispestue er i alle Dele i forsvarlig Stand, undtagen Taget, som til Reparation behøver følgende: 2 Render 13 Alen lange, som hid bragt vil koste 5 Mrk: Støkket, er	1 – 4	
2 Torvhalds Træer á 13 Alen lange, á 1 mrk: 8 s:	3	
20 Vaager Næver til Tække, á 1 mrk: 8 s:	5	
22 Torvhalds Kroger á 1 s:	1 – 6	
2 (Vej.læffter?) 6 Alen lange, á 1 mrk:	2	
2 bord til Vindskeeder á 8 s:, 1 mrk: Arbejds Løn med \Rendernes op/lægning og videre paa Arbejdernes egen Kost, beregnes til 3 mrk: 12 femtomme Spiger til Renderne, á 1 s:, [er] 12 s:	4 – 12	8 – 3 – 2
3: Store Gangen, en gammel malet Stue med Gang og Kjelder under, paa søndre Ende af Bispe Stuen befandtes ligesom Forretningen af 9 Julii 1771 ommelder, gammel og forældet, saa at den Reparation dertil udfordres, ikke agtes Bekostning værd. Om denne samme Bygnings Ælde og Unytte melder den ældre Forretning holden Aaret 1752, altsaa paastod hr: Jersin at i overensstemmelse med begge disse holdte Forretninger denne gamle Bygning casset, dens nærværende Værdie ved Laugrettets Syn bestemt, hvilken Værdie Sognepræsten Hr: Jersin anbyder at være ansvarlig for i Rede penge til sin Eftermand, saa at samme Værdie i Penge følger Præst effter Præst, imod at hr: Jersin benytter sig av dette forældede Huus saa bedst Han veed og kand, begiered herpaa saavel Enkens Laugværges Svar om han noget herimod havde at sige, som og Øvrighedens Dom og Kiendelse. Enkens Laugværge hr: Meldal var fornøjet med denne Hr: Jersins Paastand og Proposition, siden samme var til Lettelse for Enken. Laugrettet besaae denne Bygning og taxerede sammes Værdie til 24 rd:, hvilke hr: Jersin anbød sig som formeldt at være ansvarlig for til Successor. Med Vurderingen var og Enkens Laugværge Hr: Meldal fornøjet. Hvoreffter Sorenskriveren Eragtede: Da dette bemelte Huus befindes saa forældet at det er ubrugelig og staaer alene til Unytte og Vanziir, saa kunde Retten ikke andet end herved approbere Parternes frievillig indgangen Forening om det bemelte Huses Cassation saaledes: at Hr: Jersin erlegger til Successor i Embedet de av Vurderingsmændene ansatte og av Velbemelte		

hr: Jersin derefter anbudne 24 rd:, hvorimod han gjør sig huset saa nyttig som hand bedst veed og kand.		
4: Ildhuset, staaende paa nordre Side af Borgestuen, befandtes at mangle følgende: 24 Vaager Næver til Tække á 1 mrk: 8 s:	6	
2 Torv halds Træer, 12 Alen lange, hver á 1 mrk: 8 s:	3	
14 Torv halds Kroger á 1 s:, [er] 14 s: 4 Bord til Vandskeer á 8 s:, [er] 2 mrk: [14 s:] {4 (Vej.læffter?) 9 Alen lange }	2 – 14	6 – 5 – 14
Hønse Huset, som i forrige Forretning er anført som Ejendom og staaer ved Ildhusets vestre Side, bliver for Eftertiden efter Enkens og Hendes Laugværges Anmeldelse som forhen Præstens Eiendom.		
5: Høeladen. Denne behøver: Paa østre Side 4 Tylter lange bord til bordklædning á 1 rd:, [er] 4 rd: Arbejds Løn 4 Mand i 2 Dage, daglig 1 mrk: 8 s:, er 2 rd: Paa øvre Siden 1 Sole Stok, 9 Alen lang, for 2 mrk: Til sammes Istandsettelse og til at forbedre bordklædningen paa denne Side 2 mrk: i Arbejds Løn. ½ Tylt lange bord til Bordklædningens forbedring 3 mrk: 1 Torv halds Træe paa søndre Side at istandsette med 3 Torv halds Kroger, Arbejds Løn til 2 Mand ? mrk: 1 Vaag Næver 1 mrk: 8 s: 2 Tylter bord til søndre Side 2 rd: Arbejds løn 2 Mand i 1 Dag, tilsammen		10 – 2 – 8
6: Hestestalden, som nu er separeret fra Høeladen, mangler intet, men i lovfør Stand. Og de Laugrettet tillige foregav efter Hr: Jersins forespørgsel i Retten at Bordklædning paa den samme ej behøvedes.		
7: En Smale Flor, i forrige Forretning anført, men nu adskildt i 2de under særskildt Tække, findes i god Stand, saa at intet Aaboed paa disse 2de var at ansette, og hvad		

1788: 38

Bordklædning angaaer, da er samme paa dette Stæd ikke allene ubrugelig, men end og agtes uforholden, dog syner paa den østre Side samme at behøves, hvortil af de gamle bord som kunde blive til overs av den daglige Vaanings Bordklædning, kunde employeres.		
8: Nøds floren, kunde heller ikke bordklædes, saasom samme ikke var brugeligt her paa Stædet, for resten var den i Lovforsvarlig Stand.		
9: Smidien, dertil behøves heller ingen forbedring, men \er/ i fuldkommen Stand.		
10: Udløen paa Eggene efftersaae Laugrettet, og befandt følgende Mangler: 12 Vaager Næver til Tække á 1 mrk: 8 s:, [er] 3 rd: 2 Torv halds træer á 22 s:, 11 Alen lange, 2 mrk: 12 s: 16 Torv halds Kroger 1 Mrk: 4 Bord til Vindskeer á 6 s:, [er] 1 mrk: 8 s: 6 Vejrlæffter(?) 6 Alen lange, á 8 s:, [er] 3 mrk: tilsammen		4 – 2 – 4

Og da Dagen med det passerede var forløbet, saa udsettes Forretningen til i Morgen tidlig, da Vedkommende behage at indfinde sig.

Anden Dag, den 20 Majji 1788, blev Forretningen atter foretaget i Nærværelse af de i Gaar anførte Laugrettes mænd, Parter og Almues mænd. Hvorda Laugrettet anmeldte at de effter Parternes indbyrdes Foreening havde erkyndiget sig om de i Forretningen av 1771 anførte Udhuse paa Afdal og Torlingsteigen, disses længde, Bredde og Mangler, hvoreffter de have bestemt, hvad til Arbejdsløen derpaa udfordres, da de nødvendige Materialier tages af Præstegaardens Skov; nemlig:

<p>11: Sæterhuset paa Afdal, 9 Alen langt, 8 Alen bredt, er ganske forfaldet og maae af nyt opbygges, som med Arbejdsløen foruden Materialierne vil koste at istand sette, paa Arbejdernes egen Kost 9 Rdr: 3 mrk: 8 s:</p> <p>Rosmanden paa Præstegaarden, Ole Haldorssøn, som bruger dette Sæterhuus, sagde at hand vilde istandsætte Manglerne, naar Materialierne af Præstegaardens Skov leveres, mod Betaling av 8 rd.: da hand forsvarlig opbygger det fra Grunden af og tager de behøvende Materialier af den Skov som paa Afdal {fuldbyrdes} findes, hvorhos han forbinder sig til næstkommende Sommer at bringe alt i fuldkommen Stand; og da begge Parter med denne Declaration var fornøjet, saa avgaaer fra den af Vurderings mændene anførte Summa 1 rd: 3 mrk: 8 s:, igjen</p>		<p>9 – 3 – 8</p> <p>8</p>
<p>12: En Udløe paa Afdals Stølene, som i Forretningen af 1752 findes anført, men ikke i den seenere av 1771, 10 á 12 Alen lang og 10 Alen breed, mangler alene Tag, hvilket at oplegge vil foruden Matierialierne, som tages i Skoven som formelt, med Arbejdsløen og Kosthold komme til at koste</p>		<p>1 – 4 – 8</p>
<p>Da der endnu findes paa Afdals Stølen et Sæterhuus tilhørende Enken Madame sal: Hr: Meldals, og som i nogle Aar mod aarlig Afgifft har været brugt med Ejerens Villje og Samtykke af Johannes Ringhejm; for samme Sæterhuus er Arbejds Lønnen betalt med 2 mrk: af Enken, hvilke 2 mrk: blev af Sognepræsten hr: Jersin nu igjen erbudet Enken og jemdes Laugværge, hvorpaa han rekvirerede deres Gjensvar. Enkens Laugværge sagde at hun var fornøjet at modtage de anbudne 2 mrk:</p> <p>Ligeledes befindes og paa bemelte Afdals Støel opsat af Enken en Høelade, hvortil alle Materialier ere tagne af bemelte Præstegaards Skov. For denne erbød ligesaa Sognepræsten en billig Arbejdsløen, som Laugrettet erkjendte at være 2 rd.:, hvilken Betaling at modtage Laugværgeren var fornøjet med.</p> <p>End videre befindes paa næstbemeldte Afdals Støel 2 Skinne eller Udflorer, hvortil ligesaa er taget alle Materialier af Skoven, og Disse 2de Florer, som og i nogen af de forrige Forretninger anført, haver Rosmændene som bruger dem; hver at vedligeholde mod at nyde fornøden Tilfang paa Stødet, hvilket de tilstædeværende Ole Haldorssøn og Ole Karlssøn inden Retten vedtog.</p>		

13: og endelig, en Udløe paa Tyriligsteigen, som Hr: Meldal, Enkens Laugværge, inden Retten declarerede at Anders Jverssøn, der opholder sig paa Teigen, havde paataget sig paa eget Ansvar i lovlige Stand at vedligeholde, og da samme og af den paagjeldende blev bekostet, saa var Sognepræsten ogsaa dermed fornøjet.		
Lugene ved Dagligstuen, som i Gaar blev forglemt at anmærkes, vedtog Sognepræsten at istandsætte uden Aaboed.		
Flere Huse end som her ere anførte, henhører ikke til Præstegaarden at vedligeholde af Præst effter Præst, da alle de øvrige af hvad Navn som enten nu befindes eller hereffter maatte opsettes ere Eiendoms Huse, hvilket Sognepræsten tilligemed Enkens Laugværge inden Retten declarerede.		
Thi beløber forestaaende Aaboed paa Præstegaardens til den Summa		99 rd: 2 mrk: 6 s:

Effter Tilspørgsel af Sognepræsten Hr: Jersin, declarerede Laugrettet at de havde vært udi Skoven Præstemoen kaldet, for at bese den og ved Syn erfarede at der kunde findes tarvelig Tømmer til Huse Reparationer, men anden Skov fandtes ikke af Betydenhed.

Ifølge Stevnemaalet foretog og Retten sig at besigtige og taxere Aaboden paa paa de Huse som Almuen effter Loven tilkommer at vedligeholde, og derpaa befandtes følgende Mangler:

1: Herrekammeret, hvortil hører Porten med dens Tag over, Indgangen til Præstegaarden og en trang Svale paa den venstre Side af Porten. Samme Herrekammer med hosbygget Sengekammer, hvorudi en Bielegger Kakkellovn, og Kjøkken, alt under et Tag, befandtes at behøve følgende Reparationer: Bordklædning rundt om Huset, Tag med tilhørende Torvhalds Kroge og Render, nye Vindues Rammer, et Brandjern gennem Skorsteenen, samt Luger for Vinduerne. Paa Sognepræstens Tilspørgsel havde Almuen intet imod at han Selv paa egen Bekostning, i dette Værelse opsetter en Vindovn, saasom samme ikke er til Skade for Huset.

2: Borgestuen er i lovforsvarlig og god Stand, saavel ind som udvendig.

3: En Flor, som Almuen istæden for Hæstestald holder, var saa uduelig at den af nye maae opføres, og den gamle {av lige Store} i Grund nedrives.

De tilstædeværende Almuesmænd paa egne og de øvriges Vegne sagde at de selv uden nogen Taxation og Aaboed vil istandsætte saavel Herrekammeret som af nye opføre Floren af samme Højde og Størrelse som den gamle, hvormed og Sognepræsten fandt sig fornøjet.

Til Slutning forlangede Sognepræsten Acten tilført følgende Paastand i henseende til det Inventarium som skal følge Præstegaarden, samme in Natura at maatte blive avleveret. Vel erfares at Formændene i Embetet har ved venlig Forening imellem hinanden, den avleverende og modtagende, have annammet samme dels i Penge og dels in Natura, men da Lovens 2. 12. 5. tydeligen siger at intet af saadant Inventarium maae for Penge eller

1788: 38b

Vahre omvexles, kunde Han ikke til sin egen Sikkerhed i Fremtiden andet end paastaa Lovgiverens herudi anbefalede Post opfyldt, hvorpaa Han begierede saavel Enkens med Laugværges (g.d?) (Op en?) svar, som og Rettens Kjendelse derom.

Enkens Laugværge Hr: Meldal anviste i den af hr: Jersin fremlagde Besigtelses Forretning dateret 9 Julii 1771, en der paa pag:na 10 indført Specification over hvad hr: Jersins Formand, afdøde hr: Even Meldal, saavel i Penge som in Natura har modtaget, hvoreffter hr: Meldal har modtaget i Penge 21 rd: 5 mrk: 12 s: Den forbemelte Forretning {...eg?} av 1752 viser og at sal: hr: Ruus af sin Formand modtog Penge, altaa formodede Laugværgeren at hr: Jersin var

fornøjet med hvad disse hans Formænd havde indgaaet, og tilbød nu inden Retten disse bemelte 21 rd: 5 mrk: 12 s:, om hr: Jersin same vilde modtage.

Hertil svarede hr: Jersin, at Han ej i denne Post kunde indgaae andre Vilkaar end effter Lovens ommeldte Bydende, og begierede Rettens Kjendelse deri; anbragte derhos at de begge agtede conjunctim at nedlegge en allerunderdanigst Forespørgsel desangaaende.

Eragtet

De fremlagte Besigtelses Forretninger av 17 Julii 1752 og 9 Julii 1771 bemærker hvad Inventarium er erlagt in Natura og hvad i Penge er betalt til den succederende Sognepræst i Kaldet. Ældre Forretninger findes ikke eller ere anviste, altsaa uvist i hvor lang Tid Præstegaardens Inventarium paa saadan Maade er avleveret. Vahrenes Værdie imod Pengene har lidet Forhold i disse med de forrige Tider. Det maatte derfor symes saa meget ,eere trykkende for den nærværende Enke at avlevere Inventarii Poster som nu ikke kunde erholdes uden en meget forhøjet Pris. Retten eragtede altsaa billigt at Sognepræsten hr: Jersin paa samme Maade som Formænd modtager Wosse Præstegaards Inventarium. Og da Parterne have forestillet at vilde nedlegge allerunderdanigst Forespørgsel hvorledes hermed for fremtiden skal forholdes, saa henstilles ligeledes allerunderdanigst hvorledes Hans Majestæt desangaaende allernaadigst ville befale.

Enkens Laugværge hr: Meldal declarerede paa Enkens Vegne uden Dom vilde være ansvarlig og udbetale den paa Præstegaardens Huse ansatte Aaboed 99 rd: 2 mrk: 6 s.

Ingen av Parterne havde videre at lade tilføre, derfor bliver denne Forretnings Bekostning at anføre og beregne saaledes: Fogden for 2 Dages Forretning effter {Re.li...ar?} Reglement av 1708 5 rd:, Sorenskriveren for Incamination 5 mrk: 4 s:, 2 Dages Forretning 5 rd:, Skyds 9 Mile frem og tilbage 2 rd: 4 mrk:, 2 Dages Diæt 1 rd: 2 mrk:, Fogden for Laugrettets opnævne 1 rd:, Lænsmand Mølster for Møde og Stevnemalets Bekjendtgjørelse 1 rd: 5 mrk: 8 s:, Lænsmand Møcheltvedt for Stevnemalets Bekjendtgjørelse og for Møde 1 rd: 2 mrk:, 6 Laugrettesmænd for deres Rejse og Forretning, hver af de 3 som har længst Vej 9 mrk:, og de 3 andre hver 8 Mrk:, i alt 8 rd: 3 mrk:, Lænsmand Fougstad for Møde 1 rd: 4 mrk:, til sammen 29 rd: 1 mrk: 12 s: hvilke hr: Jersin paastod maatte betales af Enken og Almuen, hver for den halvedeel, imod at Han som Reqvirent gjorde Forskud.

Sognepræsten Hr: Jersin begierede Forretningen sig informa beskrevet meddelt. Og saaledes bliver samme sluttet til vedbørlig Udstædelse.

Odels Sag paa Gaarden Seim i Guldfierdings Otting.

Aar 1788, den 3de Julii, blev Retten sat paa Gaarden Seim i Guldfierdings Otting paa Woss for at behandle efterfølgende Odels Løsnings Sag anlagt av Knud Iverssøn mod Erich Anderssøn. Retten blev betjent med efterskrevne opnævnte eedsorne Laugrettes og Meddoms mænd: 1: Erich Bergessøn Giære. 2: Johannes Olsson Ringheim. 3: Bjørne Matthiæsøn Mølster. 4: Anfin Anderssøn Btyn. 5: Anfin Erichsøn Rogne. 6: Knud Nielsson Finne. 7: Tosten Anfinsson Ringheim, og 8: Knud Larsson Ullestad, som alle angav sig til Parterne at være ubeslægtede.

Hvorda Lænsmand Godskal Mølster mødte som beslægtet til Hoved Citanten Knud Iverssøn Reqve og fremlagde den udstædte Tægtedag av 1 Marti 1788, saalydende # dernæst anmeldte at have før Juul sidstleden med mundlig Varsel havde indkaldet sin Stedfader Erich Anderssøn til at fravige og ryddiggjøre ham 1 Løb Smør med bygsel udi Odels tomten Gaarden Seim, efterat Løsnings Summen hannem lovlig var bleven tilbudet, alt i overeensstemmelse med det under 13 Junii 1788 udstyrede skriftlige Stevnemaal, som Han i Retten indlagde og begjerede oplæst, saalydende # hvoreffter han vilde forvente indstevntes Møde med Tilsvar.

Indstevnte mødte og tilstod Stevnemaalets rigtige Forkyndelse saavel før Juul som efter det oplæste Stevnemaals Formeld; ligesaa og Løsnings Summen samme Tid hannem vidnesfast er tilbudet.

De under falsmaal indkaldte Vidner Ole Gulligssøn og Halvor Gulligssøn Seim mødte Citanten fremlagde in Banco Løsnings Summen 420 rd., som han nu inden Retten anbød sin Stedfader Erich Anderssøn, om Han samme vilde modtage, mod at Comparenten paa Jordegodset lovlig Skjøde meddeles, og Gaarden til næste Foraar ryddiggjøres.

Indstevnte svarede, at han ikke kunde modtage Løsnings pengene uden for saavit at Citanten vilde svare Ham Vilkar af Gaarden og opholde sine Sødskende. Thi blev Pengene Citanten inden Retten igien tilbageleveret.

Citanten nægtede aldeles at give det paastandne Vilkaar, men de yngste sine egne Sødskende vilde han opfostre indtil de selv kunde fortjene sit Brød, derimod kunde han ikke forbinde sig til sine halv Sødskendes Underholdning.; dereffter til Sagens Oplysning og Bevis for sin formeentlige Odels Indløsnings Ret fremlagde: 1: Et til Hans Fader, afgangne Jver Pederssøn, paa 3 Spd: Smør, med overbygsel til 1 bpd: 12 mrk., samt 13 ¼ Mrk: Smør uden bygsel, i gaarden Reqve, av Faderen Corporal Peder Iverssøn med flere udstød Skiøde dateret 2 Decbr: 1758 og tinglyst 6 Julii 1759, som viser at for dette Gods er betalt 160 rd: 2: Et ditto Skiøde til bemelte Hans Fader paa 1 Spd: Smør, med Anpart overbygsel, i benævnte gaard for 60 rd.: dateret 17 Martii og tinglæst 6 Julii 1759. 3: Et ditto Skiøde til bemelte

1788: 39

hans Fader Iver Pederssøn paa 1 bpd: 12 mrk: Smør, med overbygsel til andre 1 bpd: 12 mrk: andre Eiere tilhørende, udstød av Creditorer og Arvinger efter afgangne Peder Iverssøn mod 156 rd.: dateret og tinglyst 11 Novbr: 1766. 4: Skiftebrev efter Iver Pederssøn Reqve, hvorved Jordegodset efter forbemelte 3de Skiøder, 1 ½ Løb Smør med Bygsel, og 1 Løb Smør overbygseles Ret, samt 13 ¼ Mrk: uden bygsel, er taget til Indtægt for 650 rd.: og dereffter udlagt mellem Creditorer og Arvinger, begyndt 23 Novbr: 1779 og sluttet 16 Julii 1780. Dette Gods er efter Mageskiftebrevets Udvis ved Skjøder av 12 Julii 1781 og 1 April 1786 solgt til Iver Pederssøns nu værende Mand, Contra Parten Erich Anderssøn, som ved herved under No: 5 fremleggende Mageskiftebrev dateret 1 Apr: 1786 og tinglyst 19 Julii s: A:, har overdraget Godset til Anders Pederssøn Seim mod 1 Løb Smør med Bygsel og Relutions Ret i Seim, og Mellemlag 480 rd: Dette viser at Citanten ved Mageskiftebrevets oprettelse har forbeholdt sin Ret til Gaarden Seims Indløsning imod det Odel han havde i Gaarden Reqve, som effter disse fremlagte Dokumenter har været i Hans Faders Eiendom over Hævd's Tid. Og endelig, for det 6: fremlagde Comparenten Skifte slutningen efter Hans salig Moder Kari Knudsdr: Seim, dateret 8 Decbr: 1786, som viser denne 1 Løb Smør i gaarden Seim at være vurderet for 420 rd.: og for denne Summa udlodnet. Alle disse Documenter begjerede Han Acten i sin Tid tiltaget og ved endelig Dom paaskjønnet. Samme ere saalydende #

Vederparten Erich Anderssøn Seim sagde, at som Han ikke selv forstod at tilsvare Sagen, maatte Han begiere Sagen udsat til en av nær forestaaende Tingdage, paa det Han ved en kyndig Mand kan lade forfatte et skriffellig Indlæg til Sagens Oplysning og Bevis av hvad han agtede at fremføre.

Citanten dereffter lod Protocollen tilføre: Det Han ved Stevningens Forkyndelse og Løsnings pengenes Tilbydelse før Juul dette Aar havde søgt mindelig at bielegge Sagen derved at Han tilbød sin Stedfader, naar Han med lovlig Skjøde vilde hjemle Ham Gaarden, skulde Stedfaderen tillades i 12 efterfølgende Aar at bruge og bestyre Gaarden, og efter den Tid nyde et taaleligt Vilkaar, men efftersom dette kjerlige og fra Comparentens Side venlige Tilbud, for at undgaae Process og Rettergang, blev forkastet, saavelsom de store Tilbud Han i

Dag efter Rettens Tilladelse haver gjort, alt for at stifte Freed og Enighed, saa maatte Han forestille Retten følgende: Vederparten Erich Anderssøn har imod taget gaarden Reqve for 650 rd:, og derefter ved at mageskifte samme mod Jordegodset i Gaarden Seim, derforuden ladet sig betale i Mellemlæg 480 rd:, følgelig ved Citantens tilbyde Løsnings Summa efter Skiftebrevets Udvis av 8 Decbr: 1786, 420 rd: vil komme til at fortjene en anseelig Summa, alt ligesom de i Retten fremlagte Breve og Bevisligheder indeholder; Citanten desuden formeener sig at have bevist sin Odels Løsnings Ret, saa paastod Han: at indstevnte Erich Anderssøn ved Dom maatte tilfindes at modtage de anbudne Løsnings penge 420 rd:, derefter meddele Ham lovlig Skjøde paa den paastevnte 1 Løb Smør i gaarden Seim, efterat Hans egen Andeel udlagt ved Skiftet efter Moderen Kari Knudsdr: Seim fragaaer, hvilken Comparenten paastaaer sig ryddiggjort og uden al Hæftelse overleveret næstkommende 1789 Aars Foraar, hvorhos han med Paastand om Processens Omkostninger indlod Sagen Dom, under forbeholden af nærmere Tilsvar om fornøden giøres, da han bandt paa Vederpartens Ansvar og Bekostning om Udsettelse bevilges. Vilde derhos anmærke at de indstevnte Vidner formedelst Erich Andersøns Tilstaaelse om Løsnings Pengenes Anbydelse, frafalder.

Eragtet

Dommeren kan ikke nægte den av Vederparten forlangte Udsettelse til hans Rettes formeentlige Fremme; thi beroer Sagen til den 11te Julii førskommende efter Parternes eensstemmige Forening og Vedtagelse, paa Tingstædet Wossevangen igien at foretages, paa det Omkostninger paa begge Sider kan spares. Til den Tid haver Vederparten at fremkomme med hvad han finder fornøden til sin Sags Styrke, saafremt han ikke selv vil tilskrive sig den {der} av \Udeblivelse/ flydende Ulejlighed. Laugrettet haver og som Meddomsmænd at indfinde sig, da de paa Sagen anvendte Bekostninger skal blive paakjendte.

Denne Sessions Bekostninger: 1 Dags Forretning 2 rd:, Stevnemalets Incamination 5 mrk: 4 s:, Anpart Skyds og Diæt 2 rd:, Fogden for opnævne 1 rd:, Lænsmanden for Opvartning 1 rd:, Laugrettet, hver 1 mrk: 8 s:, [er] 2 rd:, til sammen 8 rd: 5 mrk: 4 s:, som Citanten betalte.

Efterat Dommeren allerede var rejst fra Aastædet, indfandt Parterne Knud Iverssøn og Erich Anderssøn \sig/, som i de 3 Laugrettes mænd Johannes Olssøn Ringheim, Anfin Anderssøn Bryn og Tosten Anfinssøn Ringheim, deres Nærværelse, anmeldte paa Wossevangen at de saaledes i Kjerlighed ere foreenede: at Erich Anderssøn til næst kommende 1789 Aars Fardag skal fravige og ryddiggjøre Gaarden Seim for Odelsmanden, bemelte Knud Iverssøn, imod at denne, foruden den rette Løsnings Summa 420 rd:, betaler andre 55 rdlr:, hvilke i samlet Summa erlægges og betales naar Godset ved lovlig Skjøde bliver Knud Iverssøn hjemlet, dog bliver heri at korte hvad Knud Iverssøn selv ved Skiftebrev av 8 Decbr: 1786 er tillagt. Derhos forpligter Knud Iverssøn at opfostre sine egne Sødskende uden nogen anden Hæftelse paa Gaarden, som Hannem uden videre Paaanke overleveres. Herom bleve Parterne med Haand rekning foreenede, og saaledes Sagen sluttet og ophævet.

Odelssag paa Gaarden Lille Soue i Wiger Otting.

Aar 1788, den 4de Julii, blev Odels Retten sat paa Gaarden Lille Soue i Wiger Otting og Wosse Præstegield, for at behandle efterfølgende Odels Løsnings Sag. Retten beklæd med efterskrevne av Fogden opnævnte 8 eedsvrne Laugrettes og Meddoms mænd; 1: David Knudssøn Lunde. 2: Lars Tostenssøn Hæve. 3: Mathias Monssøn Berge. 4: Anders Pederssøn Reqve. 5: Erich Anderssøn Store Soue. 6: Brynild Olssøn Lieland. 7: Knud Torbørnssøn Uqvitne,

og 8: Elling Knudssøn Indre Flage. Saa var og tilstæde Skibredets Lænsmand Godskal Matthiæsøn Mølster.

Hvorda Citanten Hermund Erichssøn mødte for Retten og fremlagde Tægtedag til denne Forretning av 31 Desbr: 1787, saalydende # anmeldte dernæst at han før Juul næst avvigte med mundlig Varsel til Jordetirsdag dette Aar havde indkaldet sin Stedfader Michel Steffenssøn Soue til at modtage Løsnings penge for Hans salig Faders Odel og Aasæde i gaarden Lille Soue, og Dom anhøre til gaardens Fravigelse med mere, hvorfor og Løsnings Summen hannem i Vidners Nærværelse blev tilbudet, alt i Følge det av ham i Continuation av det foregaaende mundlige forkyndte og udstædte skriftlige Stevnemaal av 12 Junii sidstleden, som han i Retten nedlagde og begierede oplæst, saalydende #

Indstevnte Michel Steffenssøn Soue mødte og vedtog Stevnemaalets mundlige Forkyndelse før Juul avvigte, samt Løsnings pengenes {Modtag} Anbydelse samme Tid, og endelig at den oplæste skriftlige Stevning i lovlig Tid Hannem er forkyndt.

Citanten anviste i Retten in Banco Løsnings Summen 452 rd: 3 mrk:, som han endnu anbød Vederparten, om Han samme vilde modtage.

Michel Steffenssøn sagde at han ikke kunde modtage denne anbudne Summa effterdie Han havde lagt saa stort Aaboed paa Gaarden, Vilde ellers anhøre de Breve og Bevisligheder Citanten havde at iretteføre. Thi blev Pengene av Citanten modtaget.

Citanten, som formærkede at hans Stedfader endnu ikke ville beqvemme sig til at modtage de anbudne Penge, fremlagde til Bevis for sin formeentlige Odels Rett: 1: Comparentens Fader Erich Hermundssøn Rognes Skjøde paa 2 bpd: 2 mrk: Smør, med Andel overbygsel, i gaarden Lille Soue, hvori han selv den 23 Julii 1745 har arvet andre 10 mrk:, til sammen 2 bpd: 12 mrk: Smør, med overbygsel til 12 Mrk: Smør, Wangens Præsteboel beneficeret, udstæd af Erich Endressøn Lille Soue med flere mod 180 rd: den 5 og tinglyst 6 Julii 1759. 2: Ditto Skjøde paa 1 bpd: 12 mrk: Smør i samme gaard, udstæd av Ole Erichssøn Lille Soue mod 200 rd:, dateret 24 Novbr: 1760 og tinglyst 6 Julii 1761. 3: Anfin Erichssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: Smør, med overbygsel i samme gaard til 12 mrk:, udstæd av Faderen Erich Hermundssøn mod 430 rd:, dat: 11 og tinglyst 14 Julii 1763. 4: Dette Gods er ved Mageskifte av 7 og tinglyst 9 Julii 1768 overdraget Faderen, bemelte Erich Hermundssøn, mod Jordegods i Rogne, hvilket herved tillige fremlegges, tilligemed 5: Niels Davidssøn Soues, som Formynder for Citanten, udstædte Pengemangels Lysning av 10 Novbr: 1774, udstæd efterat Jordegodset var solgt, ham uavvidende, til Stedfaderen, og befindes tinglæst 11 Novbr: 1774 og 12 Novbr: 17(77?). Disse Dokumenter begierede han i Acten indtaget, saalydende # Vilde derhos avvarte at hans Stedfader fremlegger de udi Stevnemaalet paaberaabte Dokumenter.

Vederparten ifølge av Stevnemaalet fremlagde til Anvisning i Retten: Skiftebrevet efter hans Formand i Ægteskabet, Erich Hermundssøn Lille Soue, dateret 9 Junii 1773, for at bevise hvorledes Jordegodset er udlagt, og i hvad Tilstand Boed var da han indkom paa Gaarden. Ligeledes fremlagde det ham av Creditorer og Enke efter hans salig Formand meddelte Skjøde paa 1 Løb 18 ½ mrk: Smør, med overbygsel efter Andel til 12 mrk: beneficeret gods, mod betalte 452 rd: 3 mrk:, dateret 5 Martii 1774 og tinglæst 7 Julii 1774, som han begierede Acten tilført, saalydende # indleverede ellers sit skriftlige Indlæg av 20 Maji sidstleden, som han begierede oplæst, saalydende #

Citanten, i Anledning av fremlagde fra Vederpartens Side, sagde at det aldrig har været Hans Tanke at hans Stedfader skulde lide Mangel derved at hans Odels Ret paastaet, men Comparenten baade har tilbudet og endnu tilbyder Ham Vilkaar efter taalelig Foreening. Vilde ellers anmærke følgende: at det fremlagte Skjøde av 5 Martii 1774 er aldeles ulovligt, thi de Skyldemænd som sælger deres Jordegods dem for deres Fordringer i et Skifte er udlagt, burde først efter Lovens 5 B: lovbudet Jordegodset til de Odelsbaarne; ligesom og \at/ Comparentens Moders Laugværge Berge Wæthe har solgt det Jordegods hans Moder i Arv

var udlagt i Skiftet efter hendes Mand, er lovstridigt, efterdi en Laugværge ikke har den ringeste Magt over det en Enke tilhører, thi hand er ikkun hendes Raadgiver; I Krafft af disse 2de Postes paastaaes det Skjødet in totum vorder underkjendt, som uefterretteligt.

Vederparten sagde, at han {end} ikke før nu vidste det anførte om Vilkaaret, thi begierede Parterne Tid til at tale sammen, om mindelig Foreening kunde treffes, som blev bevilget.

Og da Parterne havde saa lang Tid til at tale om Foreening at Dagen næsten var forløbet, og adskillige Forslag tilbudet og forkastet, frem kom endelig Citanten Hermund Erichssøn og fremstillede sin Moder Gudve Erichsdatter, som tilligemed Lars Klaussøn Maasefind paa Hendes Vegne forklarede, og tilstod Hendes Søn Odelet til den omtvistede Gaard, efterdi Hans Fader samme havde hævdet, ligesom Hun og forhaabede heri Rettens og Laugrettets biefald, da hun var forvissat om at hendes tilbrørlige Opsyn best besørgeres af hendes Søn saalenge hun som et aldrende Menneske lever.

Indstevnte Michel Steffenssøn protesterede imod hans Hustrues Tilførte, efterdi hun dertil ingen Magt haver efter Lovens bydende, saa som alt er i fuldkommen Fællesskab; og hun ligesaa fuldkommen har tilsagt ham Jordegodset for den fastsatte Summa som Hun nu tilsiger sin Søn Odelet. I det øvrige henholdt sig til det indlagde Indlæg med en fast Paastand at han skal bevise hvad der er indført.

Citanten sagde, at intet av hvad i Michel Steffenssøns Indlæg anført, er bevist, der for i krafftigste Maade derimod protesterede; og da hans Odels Ret med de fremlagte Dokumenter er oplyst og bevist, saa paastod han ej alene det til hans Stedfader udstædte Skjøde tilintet gjort, men end og Michel Steffenssøn tilpligtet at modtage de forhen og nu i Dag anbudne Løsnings Penge 452 rd: 2 mrk:, imod at lovligt Skjøde hannem meddeles paa de

1788: 40

omtvistede 1 Løb 18 ½ mrk: Smør, med overbygsel efter Andeel til 12 mrk:, Wangens Præsteboel beneficeret, hvorhos gaarden paastaaes fraveget og ryddiggjort til næste Aars Fardag efter Loven, indladende dermed Sagen til lovlig Dom med Erindring av Processens Omkostningers Erstatning skadesløs, under Protest av alt ubevisligt anbragt og Forbeholdenhed af nærmere Tilsvar om dertil gives Anledning. Anviste derhos et Skjøde av 13 Julii 1782, som viser at hans Eiendom i gaarden Soue er 5 ½ mrk: Smør, samme, som tinglyst 15 Julii s: A:, begierede hand med Paategning tilbageleveret.

Michel Steffenssøn Soue maatte, siden alt fra hans Side forhen er tilført, av Citanten er benægtet, maatte begiere Udsettelse i Sagen til en anden belejlig Tid, paa det han med Vidner kunde bevise Rigtigheden av alt det han har anbragt saavel mundlig som ved fremlagte Indlæg.

Citanten protesterede imod Udsettelse og paastod Dom, men om Retten bevilgede den forlangte Anstand maatte Sagen iretteføres igjen paa Vederpartens egen Bekostning.

Eragtet.

For ikke at betage Vederparten Michel Steffenssøn Tid til sit formeentlige Forsvar, saa udstaaer denne Sag til en anden belejlig Tid, hvortil Berammelse efter hans Forlangende skal blive meddelt naar andre Forretninger samme tillader. Imidlertid paalegges Han at besørge det fornødne til Sagens endelige Slutning.

Denne Sessions Bekostninger beregnes saaledes: 1 Dags Forretning 2 rd:, Anpart Skyds og Diæt 2 rd: 3 mrk: 8 s:, For Stevnemaalets Inkamination 5 mrk: 4 s:, Fogden for opnævnelse 1 rd:, Lænsmanden for Opvartning 1 rd:, Laugrettet, hver 1 mrk: 8 s:, [er] 2 rd:, til sammen 9 rd: 2 mrk: 12 s:, som Hermund Erichssøn betalte.

Sommer tinget 1788.

Aar 1788, den 5te Julii, begyndte det almindelige Sommer, Sage og Skatte ting med Almuen af Wossevangens Tinglaug paa det sædvanlige Tingstæd Wossevangen. Ved Retten tilstæde Kongens Foged hr: Wangenstein, Skibredets Lænsmand Godskal Mathiæssøn Mølster og betjent med efterskrevne indeværende Aar opnævnte eedsorne Laugrettesmænd: 1: Torger Bjørnessøn Store Røthe. 2: Ole Gulligssøn Seim. 3: Anders Erichssøn Løne. 4: Peder Pederssøn Winje. 5: Niels Nielssøn øvre Ryche. 6: Sjur Pederssøn Bøe. 7: Knud Aschildssøn Ræne, og 8: Elling Pederssøn Wæle.

Hvorda allerunderdanigst blev publiceret diss Kongelige Anordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger.

No: 1: Placat angaaende Forlængelse paa 6 Aar af det ved Placaten af 12 Januarii 1784 udgangne Forbud paa at jage, skyde eller fange Elsdyr i Kongeriget Norge, d: 19 Decbr: 1787.

No: 2: Placat angaaende hvorledes en Creditor haver at forholde sig, som vil nyde Godt af den Ret over sin Debitor og Hans Gods som Danske Lovs 1. 24. 26. og 5. 3. 18., samt Norske Lovs 1. 22. 28. og 5. 3. 33. tillegger Ham. Christianborgs Slot den 18 Januarii 1788.

No: 3: Placat angaaende at den i Hertugdømmene Slesvig og Holsten ind førende Species og Skillemynt, og de af Banken i Altona udgivende Species Sedler, ikke maae coursere i Kongerigerne Dannemark og Norge som Dansk Courant. dateret den 19 Martii 1788.

No: 4: Kongelig Reskript av 19 Martii angaaende Indretnings bekostningerne paa Huse bygninger paa en allerede skyldsats Plads i en kongelig Almindig, communiceret til Fogden fra Amtet ved Skrivelse av 19 April 1788.

No: 5: Stifftets Skrivelse angaaende en i Tønsberg Arresthuus hæfftet, men derfra undvigt Hans Tollevsøn, hans Undersøgelse og Anholdelse med videre. dat: 24 Maji 1788.

No: 6: Stifftets Bevilling til Morten Johan Barth at være edsvoren Fuldmægtig hos Hr: Sorenskriver Schielderup, dateret 15 April 1788.

Dereffter blev publiceret følgende Almues brev:

No: 1: Anders Anderssons Byggle brev paa 1 bpd: 3 mrk: med bygsel, og overbygsel til 9 Mrk:, i Wæte, udstæd av Sognepræsten hr: Jersin mod lovlig bygsel, den 3 Julii 1788, med Revers.

Knud Jacobssøn Hage havde til Sommer Tinget med mundlig Varsel indkaldet Berge Wæthe for Beskyldninger, derom at anhøre under Falsmaal stevnte Vidner Gullig og Elling Wæthe, dereffter Dom modtage til undgiældelse efter Loven, samt Processens Omkostninger at svare efter nærmere Paastand. Indstevnte Berge Wæthe og Vidnerne mødte ikke efter Paaraab, ej heller nogen paa deres Vegne. Thi avhjemlede Varselsvidnerne Amund Torgerssøn Bryn og Ole Nielssøn Hegle lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Berge Wæthe, som befindes lovlig stevnt, gives hermed Laugdag at møde til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare. Til samme Tid forelægges Vidnerne Gullig og Elling Wæthe under Faldsmaal at møde til edlig Vidnesbyrds Aflæg, og Citanten besørger lovlig Varsel. bt:

Anders Gierstad fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Steffen Gierstad angaaende et Jordebrug i gaarden Gierstad, av 6 Junii 1788, saalydende # Steffen Gierstad blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. De forbemelte Kaldsmænd afhiemlede Stevnemaalets lovlige Forkyndelse. Citanten erindrede om Laugdag. Thi blev

Eragtet

Steffen Gierstad, som lovlig er stevnt, gives hermed Laugdag til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare, og Citanten besørger lovlig Varsel. bt:

Anders Erichssøn Løne fremlagde Kjendelse i Sagen mod Anders Knudssøn Berge for Gield 7 rd: 8 s.; av 20 Novbr: 1787, saalydende # hvorefter hand forventede indstevntes Møde. Anders Knudssøn Berge blev paaraabt, men ingen svarede. De forbemelte Kaldsmænd avhjemlede lovlig Varsel. Citanten, som ikke kunde taale længer Opsettelse i denne Sag, maatte paastaae Dom efter forrige nedlagde Irettesettelse, med Tillæg i Processens Omkostninger 4 mrk: 12 s.; uden videre Udhael.

Eragtet

Sagen optages til den 16de Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed skal blive afsagt.

1788: 40b

Videre tinglyst

No: 2: Ole Nielssøn Hegles Obligation stor 400 rd: med Pant udi gaarden Hegle, udstæd til hr: Etatsraad Fleischer, dat: 16 Nov: 1785 og tinglæst 18 do.; udlyst efter Creditors qvittering av 15 Novembris 1787.

No: 3: hr: Etatsraad Fleischers Skjøde paa 1 Løb Smør i Hegle, udstæd av Ole Nielssøn Hegle, mod 452 rd.; dateret den 15 Novembr: 1787.

Aar 1788, den 7de Julii, continuerede Sommer tinget med Wossevangens Tinglaug i nærværelse af det forhen tilførte Laugret, undtagen i Anders Erichssøn Lønens Stæd Amund Torgerssøn Bryn, og i Stæden for Ole Gulligssøn Seim, Ole Olsson Wangen.

Hvorda hr: Fogden fremlagde til Publication, Sportel Reglement for Rettens og andre publiqve Betjente i Norge, dateret Christiansborg Slot den 11 Junii 1788.

Niels Johannessøn Øhre iretteædskede Sagen mod Erich Finne, og paastod Dom efter forrige Paastand, med Tillæg i Sagens Omkostninger for Rejse og Vidløfftheder 4 rd.; protesterede imod videre Udsettelse.

Erich Finne fremlagde sit Indlæg av i Dag, saalydende #

Citanten sagde, at Han syntes Erich Finne havde hafft saa lang Tid siden Sagens Anlæg, at hand gjerne kunde have fremkommet med hvad hand fandt fornøden, protesterede mod Udsettelse og end nu som før paastod Dom.

Eragtet

Den indstevnte Erich Finne har i overeensstemmelse med den paa avvigte Høsteting avlæste Eragtning bekommet det da forlangte Protocoll Udtog. Ikke destomindre, paa det Erich Finne ikke skal have mindste føje at beklage sig med Retten overilet, saa bevilges end eengang og for alle Udsettelse til næste Høste Ting, da han paalegges at slutte Sagen, eller Dom der at modtage. Til den Ende Citanten besørger denne Kjendelse for Erich Finne lovlig forkyndt.

Lænsmand Mølster anmeldte at Han til dette Sommer Ting med mundlig Varsel {til dette Somm} havde indkaldet Erich Breche for uhøvvisk Tiltale og utaaelig Skjenden, som Tid efter anden øves, men nu tilsidst begaaet og igientaget ved Registerings Forretningen paa Gaarden Lemme den 15 Maji sidstleden, som da i vrede var udøvet med adskillige Hindringer i Forretningen, derom at anhøre under Falsmaal stevnte Vidner Erich og Anfin Giære, Knud og Lars Lemme, derefter Dom modtage efter nærmere Paastand og Irettesettelse, samt Processens Omkostning at svare.

Indstevnte mødte og tilstod lovlig Varsel. Af de indkaldte Vidner mødte Erich og Anfin Giære, for de udeblevne avhjemlede de forbemelte Kaldsmænd lovlig Varsel.

Citanten sagde, at han i Mindelighed tilbød ham end og her for Retten i Dag \ om h/an/d / mindelig vilde rette for sig ved at tilbagekalde sine Beskyldninger og betale Stevnepengene førend Sagen kom i Rette, men da saadant ikke frugtede, saa begierede Han Vidnerne fremkaldte, edfæstede og forhørte.

Indstevnte sagde, at han {har} tilforn har bedt Citanten om Forladelse ifald hand havde fortørnet Ham, men formeente at Lænsmanden med denne Process tragede efter at føre Ham i Bekostninger.

De mødende Vidner Erich og Anfin Giære fremstode, avlagde Ed og vidnede: at Erich Breche paa Skifte Forretningen efter Bottel Lemme den 15 Maji sidstleden drev adskilligt Spøg med den som udnævnte Vurderings mænd, der syntes at være skeed for at gjøre Nar av dem, deels derved at han sagde endeel var for højy og en del for lidet vurderet; ligesom han og vilde melere sig i den Vurdering der skulde sitte paa de anviste Vahre, derved at han vilde en Koe skulde staae for 3 rd., som dog var værd 4 rd: At Erich Breche vilde hindre Lænsmanden at tale med andre Skiftet vedkommende, og derover i en Slags Vrede slog i Skabet, hvorved Lænsmanden bad om Freed i sine Forretninger, og Erich Breche bad ligeledes om Freed. De hørde ikke at Lænsmanden gav nogen Anledning til det omprovede av Erich Breche. demiteret.

Nu indfandt sig 3: Vidne, Lars Lemme, som avlagde Ed og vidnede: at han intet andet havde at forklare uden dette; at Lænsmanden ikke kunde tage Natte herberge paa Lemme av Frygt for Erich Breche, item, at han hørde der var nogen Misforstaaelse mellem Parterne den samme Tid, men kand ikke erindre hvori det bestod. Saae og hørte ikke at Lænsmanden gav nogen Anledning til Ondskab, men hand bad om Freed. dem:

Erich Breche benægtede Vidnernes Udsigende.

Citanten erindrede om Laugdag for udeblevne Vidne.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Knud Lemme gives hermed Laugdag, og forelægges under Falsmaal til næste Ting at møde til edelig Vidnesbyrds Avlæg, og Citanten besørger lovlig Varsel.

Videre publiceret

No: 4: Jon Knudssøn Lille Røthes Bygsel brev paa 9 Mrk: Smør med Bygsel i Lille Røthe i Dørvedals Otting, udstæd av Sognepræsten hr: Jersin den 4 Julii 1788. med Revers.

No: 5: Hr: Even Augustini Meldals Obligation stor 790 rdlr., udstæd til Etatsraad Fleischer, med Pant udi Løsøre og videre, dateret 9 Novbr: 1779 og tinglæst 13de ditto, derpaa den 24 Novbr: 1780 betalt 20 rd., den 24 Oct: 1781 40 rd., den 14 Des: 1781 30 rd., den 30 Octobr: 1782 25 rd., den 14 Nov: 1782 25 rd., den 27 Nov: 1783 50 rd., den 2 Dec: 1784 25 rd., den 28 Oct: 1785 25 rd., den 28 Nov: 1786 150 rd., den 18 Oct: 1787 100 rd., og den 7 Febr: 1788 300 rd., som den sidste Qvitterings Dato, udslettet den 7 Julii 1788.

No: 6: Knud Olssøn Børkies Obligation stor 330 rd., udstæd til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i 1 L: 2 bpd: 5 Mrk: Smør i Børkie, dat: 2 og tinglæst 13 Nov: 1783, udlyst for betalte 200 rd: efter qvittering av 6 Martii 1788.

No: 7: Knud Olssøn Børkies Despensation om gaardens Deling mellem hans børn i overeensstemmelse med Forordningen av 14 April 1769, dateret 7 Januar 1788.

No: 8: Knud Endressøn Lies Skjøde paa 2 bpd: 15 mrk: Smør i Børkie, udstæd av Knud Olssøn Børkie mod 250 rd: den 8 Januar 1788, med Knud Giermes Protest som indført i Pantebogen.

No: 9: Knud Endressøns Obligation stor 240 rd., udstæd til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant udi forbemelte Skyld i Børkie, dateret 6 Martii 1788.

Berge Wæthe anmeldte at Han ved skriftligt Stevnemaal av 8 Junii d: A: havde indkaldet Erich Finne for Overfald med Hug og Slag samt uhøvisk Tale, derom at anhøre under Falsmaal stevnte Vidner Niels Andersson Flage, Anve Matthiæsson Berge, Amund Anfinsson Litzeim, Knud Andersson Hovde, Anfin Knudsson Dolve og Knud Iversson Byrkie, derefter Dom modtage i Hoved Sagen effter nærmere Paastand, og Processens Omkostning at svare, følgelig Stevnemaalets nærmere Formeld, saalydende #

Indstevnte Erich Finne mødte og fremlagde sit Exceptions Skriff av 5 Julii, saalydende # Stevnevidnerne Amund Torgersson Bryn og Ole Hegle blev av Citanten fremstillet, hvilke forklarede: at de effter Berge Wæthes Forlangende rejste til Finne for at stevne Erich Nielsson, det de og efterkom, og forkyndte det oplæste Stevnemaal for Erich Nielsson Finne i Guldfierdings Otting, ligesom de heller ikke andet vidste end han var den rette som Stevnemaalet indeholder.

Eragtet

Stevnemaalet er lovlig indrettet, og ifølge Stevnevidnernes Forklaring at Stevnemaalet lovlig er forkyndt for Erich Finne, antages Sagen til Behandling.

Erich Finne forbeholdt sin Anke imod Rettens Kjendelse, og fremlagde sit Indlæg av Dags Dato, saalydende #

Vidnerne mødte alle, de Citanten begierede fremkaldte, edfæstede og forhørte. Thi blev Edens Forklaring dennem av Lovbogen forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende. Citanten fremlagde sine skriftlige Qvæstioner av i dag, saalydende # Hvorefter

1: Vidne Niels Andersson Flage avlagde Ed med oprakte Fingre efter Loven og provede til 1: Sp: Jo, hørte det. 2: Sp: Jo. 3: Sp: Jo, det forholder sig som omspurgt. Dommeren, \i Anledning Qvæstionernes fremsættelse/, der efter

Eragtede.

De fremlagte skriftlige Qvæstioner ere ikke alene usammenhængende og indviklede, men end og angaar Fornærmelse mod Personer som ikke ere stevnte til Vedermæle, der for avvises Vidnernes Førelse og selve Sagen til nyt Stevnemaal og lovlig Behandling, da Citanten bør fremlegge saadanne Qvæstioner til Vidnerne som lovlig ere indrettede; Imidlertid forbeholdes enhver at paatale sin formentlige Ret.

Ole Evanger iretteædskede Sagen mod Erich Finne for Overfald og uhøviske Ord og Gierninger Søndag den 2 Sept: 1787, og vedblev sin forrige Doms Paastand.

Erich Finne fremlagde sit Indlæg av 5 Julii 1788, saalydende #

Ole Evanger protesterede mod det oplæste Indlæg og paastod Bevis for det anbragte, og end nu som før paastod Dom.

Erich Finne begierede Sagen udsat for at bevise hvad i hans Indlæg er anført, og formodede sig ikke med Retten overilet.

Eragtet

Omendskjønt Erich Finne har haft fuldkommen Tid efter sin Reservation næste Rettens Dag at fremkomme med sine formeentlige Modbeviser i denne Sag, saa befindes samme end nu ikke at være opfyldt, thi paalegges ham at iværksette det fornødne til næste Høste Ting, eller i manglende Fald Dom modtage, da Sagen til den Ende udstaaer, og haver Citanten denne Kjendelse lovlig at forkynde.

Aad og Erich Breche iretteædskede Sagen mod Erich og Knud Finne, og vedblev sin forrige Doms Paastand.

Indstevnte Opsiddere paa Gaarden Finne anmeldte at de med mundlig Contra Stevnemaal til denne Ret have indkaldet Aad og Erich Breche i forrige Sag angaaende deres Sæterstøler og

resterende Havneleje etc., alt efter en forhen avsaugt Dom, derefter Dom modtage efter nærmere Paastand i hoved Sagen, og Processens Omkostninger at svare, samt Laug tings Dommens Confirmation med videre.

Aad og Erich Breche mødte og vedtog lovlig Varsel, sagde derhos at de benægtede den paastevnte Havne Leje, efterdie Finnes Beboere støler længer paa Heggeva Støel end den forhen fremlagde Laug tings Dom fastsetter, thi Finnes Beboere kom til Heggeva Støel med deres Creature den 2 Junii d: A:, og rejste der fra den 5 Julii, altsaa 5 Uger mindre 1 Dag, men kommer fra Qviting til Heggeva den 24 August, og bliver der til den 21 Sept:, som udgjør 4 Uger, hvorfore Comparenterne synes at være fornærmede av Havner tilligemed Brænde Fang paa Stølen, som ej burde være videre end den avsaugte Laugtings Dom ommelder; henholdt sig til deres forhen nedlagte Paastand om Dom.

Contra Citanterne protesterede mod alt ubevisligt anførte, og paastod Dom til Laugtings Dommens Confirmation, og benægtede at have brugt annerledes end den ommelder, og dermed sluttede Sagen med Paastand om Processens Omkostning i det billigste 3 rd:

Eragtet

Sagen optages til den 16 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver avsaugt.

Aar 1788, den 8 Julii, blev Sommertinget med Wangens Almue til Continuation fremholdet paa det sædvanlige Tingstæd i de forhen i Gaar anførte Laugrettes mænds Nærværelse.

Hvorda Lænsmand Mølster anmeldte at Han med skriftligt Stevnemaal av 19 Junii sidstleden havde indkaldet Aad Nielssøn Lille Ringheim og Aslach Olsson Fladeqval for Opsetsighed med videre, at paahøre Vidnesbyrd af de under Faldsmaal stevnte Vidner Elling Nielsson Qvitne, Aslach Svendsson Ejmstad, Gjestgiver Ole Reime og Steffen Grevle samt Erich og Anfin Giære, derefter Dom modtage i Hoved Sagen, og Processens Omkostninger at svare, alt følgelig Stevnemalets nærmere Formeld, som blev oplæst, saalydende #

Indstevnte Aad Ringheim og Aslach Fladeqval mødte og vedtog Varsel, sagde derhos, at de have til dette Ting indkaldet Lænsmand Mølster, som de agtede nærmere at bekjendtgjøre.

Af Vidnerne mødte Ole Reime og Erich Giære. For de udeblevne avhjemlede Amund Bryn og Ole Hegle lovlig Varsel.

Vederparterne protesterede imod Vidnernes Antagelse og Sagens Fremme, efterdie Lænsmanden ingen Fuldmagt fra Øvrigheden har til Sagens Anlæg.

Citanten paastod Sagens Fremme og Vidnerne antaget efter Stevnemalet, som angaaer Fornærmelse mod Ham selv.

Eragtet

Sagen fremmes effer Stevnemalet.

1: Vidne Erich Giære, som avlagde Ed og vidnede: at han var tilstæde paa {Yttr} \Indre/ Ringheim den 7 April sidstleden, og hørde at Aad Lille Ringheim med flere Almues mænd forlangede at see det omstevnte brev fra Generalvejmesteren, hvilket Lænsmanden ikke nægtede, men leverede det til Aad paa de Vilkaar at samme {uskad} skulde tilbageleveres, hvilket Aad lovede at skulle skee enten samme Aften eller Morgenen derefter. Mere var Vidnet ej at tilspørge. dem:

1788: 41b

2: Vidne Gjestgiver Ole Reime avlagde Ed og vidnede: at samme Dags Aften, som forrige Vidne har forklaret, kom Aad Ringheim ind i Vidnets Stue og forlangede at Lænsmanden vilde underskrive et Brev som Han viste, hvilket Lænsmanden nægtede, men da Aad Ringheim stændig paastod at Lænsmanden skulde underskrive sit Navn paa det hand selv

havde skrevet, sagde Lænsmanden til Aad, at i Fald hand havde Copie av {Vidnets} \hans/ Skriff, havde h/an/d stjaalet sig dertil. Hørde og at dette da omtalte Brev skulde være det samme som kom fra Generalvejmasteren. dem:

Citanten erindrede om Laugdag for de udeblevne Vidner.

Eragtet.

De lovlig indstevnte men udeblevne Vidner Elling Nielssøn Qvitne, Aslach Svendssøn Ejmstad, Steffen Grøve og Anfin Giære gives hermed Laugdag og Foreleggelse til næste Ting at møde under Lovens Falsmaals Straf til edelig Vidnesbyrds Aflæg, hvortil Citanten besørger Varsel.

Aad Lille Ringheim havde med mundlig Stevnemaal indkaldet Lænsmand Mølster for ulovlig Tale, derom at anhøre Vidner og Beviser samt lide Dom i hoved Sagen, og Processens Omkostning at erstatte. Som Vidner ere under Falsmaal indkaldte Knud Anderssøn Giære, Steffen Olssøn Grøve, Erich Berjessøn Giære, og Anfin Omundsøn Giære.

Lænsmand Mølster mødte og tilstod lovlig Stevnemaal. Vidnerne mødte, undtagen Steffen Grøve. For ham avhjemlede de forbemelte Kaldsmænd lovlig Varsel.

Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner av i Dag, saalydende, og begierede først

Beskikkelse Vidnerne Erich og Anfin Giære tilspurgt den 5 Qv: Bemelte Vidner avlagde Ed og svarede: Da Lænsmanden om det omspurgte blev tilspurgt, sagde hand: Ja, han havde ikke sagt mere end hand vedstod, og videre, at hans Ord var saaledes: har Du taget Copie av brevet, saa har Du stjaalet dig der til uden Lov. dem:

3: Vidne Knud Giære avlagde Ed og vidnede til 1: Sp: Jo, effter Spørgsmaalet, men Lænsmanden svarede nej, han vilde ikke skrive. 2: Sp: Jo, han veed og hørte det. 3: Sp: Jo, efter Spørgsmaalet. 4: Sp: Jo, Lænsmanden sagde: havde Aad Copie av brevet, var det stjaalet. dem:

Citanten paastod Laugdag.

Eragtet.

Steffen Grøve gives Forelæggelse under Falsmaal til næste Ting at møde til Edlig Vidnesbyrds Aflæg, hvortil lovlig Varsel besørgeres.

Lænsmand Mølster fremlagde Laugdag mod Ole Helleved for Geld av 9 Nov: 1787, saalydende # Ole Helleved mødte ikke efter Paaraab, thi afhjemlede de forbemelte Kaldsmænd lovlig Varsel. Citanten paastod Dom efter die Sagen er oplyst med Vidner til Geldens betaling, og i Processens Omkostning 2 rd: 1 mrk: 8 s:

Eragtet

Sagen optages til den 16 Julii førstkommende.

Ole Evanger anmeldte at h/an/d med skriftlig Stevnemaal av 7 Junii 1788 havde indkaldet Erich Finne for beskjemmelig Tale saavel mod Citanten som Hans Søn Lars Olssøn Qvale, drom at anhøre Vidner og lide Dom i hoved Sagen, samt Processens Omkostning at svare. Stevningen saalydende #

Erich Finne mødte og vedtog lovlig Varsel, og fremlagde Indlæg av 7 Julii 1788, saalydende # Af Vidnerne mødte ikkun Johannes Uqvite og Godskal Ullestad. For de udeblevne afhjemlede de forbemelte Varselsmænd lovlig Varsel. Erich Finne begierede Eragtning.

Eragtet.

Af det hidtil i Sagen fremkomne kunde Retten ikke andet end antage det producerede Stevnemaal som lovligt {og}, hvilket ingenlunde kan svækkes av det fremlagte Miskmask av Snak udi det saakaldte Indlæg af 7 Julii. Sagen nyder derfor fremme og Vidnerne antages til afhør.

Citanterne fremlagde skriftlige Qvæstioner av dato \8de Julii 1788/, saalydende #

Eragtet.

De fremlagde og nu oplæste skriftlige Qvæstioner ere for de benævnte men ustevnte Personer aldeles beskjemmende, saa at de ikke angaaer mindre end deres Ære, der for kan de ikke som aldeles ulovlige antages til Besvarelse førend Citanterne have ved lovlig Stevnemaal indkaldet de samme Personer til Vedermæle, hvorefter Qvæstionerne antages og Sagen skal nyde Fremme til næste Høste ting, til hvilken Tid denne Process stilles i beroe.

Ole Evanger iretteædskede Sagen mod Erich Finne for ærerørige Ord og ulovlige Gierninger, og paastod Dom til Strafbøders udredelse efter Loven, og Processens Omkostninger erstatte med 4 rd:

Erich Finne mødte og begierede Sagen til næste Ting udsat for at begiegne samme med Contra Stevnemaal, efterdie Citanten nu først har sluttet samme til Doms.

Eragtet

Den forlangte Anstand bevilges til næste Ting, da Erich Finne besørger det fornødne, og Citanten haver denne Kjendelse lovlig at forkynde.

Erich Finne paa sin Sviger-fader Niels Lødves Vegne havde med mundlig Varsel ladet indkalde Mads Lødve til en forhen avsagt Doms Fornyelse, derom Dom at anhøre efter nærmere Paastand, og Omkostning at erstatte. Mads Lødve mødte ikke efter Paaraab. De forbemelte Kaldsmænd avhjemlede lovlig Varsel. Citanten begierede Laugdag. Thi blev

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Mads Lødve gives hermed Laugdag til næste Høste ting at møde med Tilsvar, og Citanten besørger lovlig Varsel.

Erich Finne fremlagde Laugdag udi Sagen mod Lars Olsson Qvale for Vidnerne Elling Mølster, Brynild Gierager, Aad Sondve og Størk Grævle av 9 Novbr: 1787, saalydende #

Vidnerne mødte, undtagen Størk Grævle, som blev anmeldet at være paa sin lovlige Rejse, og der for nu havde Forfald.

Lars Olsson Qvale mødte med sin Fader Ole Evanger, og fremlagde skriftligt Indlæg av 5 Julii 1788, saalydende #

Erich Finne benægtede alt ubevisligt.

Ole Evanger begierede Rettens Kjendelse.

Eragtet

Erich Finne har endnu ikke ladet afhøre de Vidner han har indstevnet, og altsaa ikke slutter Sagen, derfor kand det oplæste Indlæg ikke for nærværende Tid komme i Betragtning, men Sagens Omstændigheder bliver ved endelig Dom paakjendt. Imidlertid antages de laugdagede Vidner til Avhør.

1788: 42

Fremstod da Hoved Citantens Vidner:

Elling Mølster, som avlagde Ed og vidnede: effter fremsatte Spørgsmaale (som?) Erich Finne nu begierede tilført: 1: om Vidnet haver seet eller hørt at Contra Citanten haver beskjemmet Citanten for sin Skabning og Opførsel i Klæder og videre. 2: om Vidnet haver seet at han har over faldet Citanten paa mange adskillige Maader. 3: om Vidnet hørte at Contra Citanten saa grove Skjelds Ord har udtalt med Beskyldning som kunde udtales? 4: Om ikke samme skeede forleden Sommer en Søndag {efft} udi en del Kirkemeenigheds Overværelse her paa Kirke stædet. Paa disse han begierede samtlige Vidners Forklaring. Vidnet svarede til 1: Sp: Jo, har baade hørt og seet det, derved at Lars Qvale sagde at Erich Finne ikke gik i de sædvanlige Wosse klæder, og ikke heller gik hand som andre paa Woss

paa Gaden, men \Lars/ viste de tilstædeværende hvorledes Erich gik. 2: Sp: Han hindrede engang Erich Finne fra at gaae hjem fra Kirken, og stødte med sin haand imellem Erich Finnes Fødder, hvortil Erich Finne sagde, at han ikke maatte støde saaledes, thi hand kunde gjøre Ham Skade, og bad om Fred. 3: Hørte at Lars Qvale drev Erich Finne til Løgner, og sagde, det løj du som en Tyv, Skjelm og Horehund, hørte Kjeggel mellem dem tilforn, men hvorom samme var, kan Vidnet slet ikke erindre, ligesom Erich Finne bad om Fred. 4: Jo, det skeede strax efter Tinget forrige Aar. Videre sagde Vidnet, at Erich Finne bad ham samme Tid følge sig hjem fordie han kunde være sikker, hvilket Vidnet og gjorde. 5: begierede Vidnet tilspurgt: om Vidnet veed at Citanten har holdt sig paa saadanne Stæder hvor Ukydskhed behandles? Resp: Nej, har aldrig hørt saadant. 6: om Vidnet hørde Lars Qvale beskylde Citanten for Horer i Ulland. Resp: Lars Qvale{s Ord var saaledes: at hand} spurgde hvordan Horen i Ulland levede, Anden Beskyldning hørte ikke Vidnet. 7: om Vidnet ikke har været paa ligesaa mange Stæder som hoved Citanten, baade i og uden for Bøjgdelavet, og derfor kunde vide hans Rygte? Resp: Jo, for mestendelen. Contra Citanten begierede Vidnet tilspurgt: om Han hørde nogen fornærmelig Tale af Erich Finne mod Lars Qvale samme Tid. Resp: Nej, hørte det ikke annerledes end Erich talte om et Qvindfolk fra Schierve i Watsværen til Lars Qvale, men hvordan Sammenhængen var, kan Vidnet ikke erindre.

Brynild Gierager avlagde Ed og vidnede til 1: Sp: Nej. 2: Sp: heller ikke. 3: Sp: Hørte {Erich} Lars Qvale spurgde Erich Finne hvordan Ullands Horene levede. 4: Sp: hvilket passerede en Søndag strax efter Tinget i en del Almues mænds Nærværelse. 5: Sp: Nej, veed det ikke. 6: Sp: reffererer sig til 3: Sps: 7: Sp: har ikke hørt andet end at Erich Finne har været uberygtet paa de Stæder hvor Vidnet har været. Til Contra Citantens Spørgsmaal sagde Vidnet eensstemmig med forrige Vidne.

Aad Sondve avlagde Ed og vidnede til 1: Sp: Saae Lars Qvale \{sp..?)vis/ gik efter Erich Finne og viiste de tilstædeværende hvorledes Erich plejede at gaae paa Gaden. 2: Sp: nej. 3: Sp: ligesom næst forrige Vidne. 4: Sp: ligesom de forrige Vidner, og samme skeede uden for Gjestgiverens Dør. 5: Sp: Nej, har ikke hørt det. 6: Sp: ligesom 3: Sp: 7: Sp: forbiegaaes. Til Contra Citantens Spørgsmaal: nej, hørte det ikke. Paa Citantens Spørgsmaal svarede Vidnet: at Erich Finne den omprovede Tid opførte sig fredelig og bad om Freed.

Contra Citanten protesterede mod første Vidnes Udsigende, siden samme er inkalt imod Loven.

Hoved Citanten begierede fornyelses Laugdag for det udeblevne Vidne.

Eragtet.

Størch Grævle, som har tilkjendegivet sit lovlige Forfald, gives fornyelses Laugdag at møde under Falsmaals Straf til edelig Vidnesbyrds Avlæg, hvortil Citanten besørger Varsel til indeværende Aars almindelige Høste Ting.

Lars Qvale frafaldt Laugdagen mod det sidste Høste ting forelagte Vidne.

Dereffter bleve følgende private Documenter tingl: og avlyste.

No: 10: Haldor Ingebretssøn Kjønegaards Obligation stor 300 rd:, udstæd til hr: Etatsraad Fleischer, dat: 11 og tinglyst 14 Nov: 1774, udlyst effter Qvittering av 19 Maji 1788.

No: 11: Jon Endressøns Skjøde paa 22 ½ mrk: Smør i Hjembære i Bøer Otting, No: 34, hvori Han selv ved Skjøde av 8 Julii 1782 ejer andre 22 ½ mrk: Smør, udstæd av Faderen Endre Jonssøn Hjembære mod 198 rd:, dateret 5 Julii 1788.

No: 12: Holger Endressøns Skjøde paa 1 bpd: 3 mrk: Smør i Hjembære i Bøer Otting, No: 34, udstæd af Faderen Endre Jonssøn Hjembære mod 240 rd: den 5 Julii 1788.

No: 12: Endre Jonssøn og Hustrue Ingeborg Holgersdatters Contract for Livs Ophold af Hjembære, udstæd av Jon Endressøn Hjembære den 5 Julii 1788.

No: 14: Ditto Contract for Livs Ophold av Hjembære, udstæd av Sønnen Holger Endressøn Hjembære den 5 Julii 1788.

No: 15: Contravt mellem Brynild Knudssøn Øfsthuus og Brynild Knudssøn Helleved angaaende Mærkeskjellet mellem deres gaarde i Winjer Otting, den 5 Julii 1788.

No: 16: Colben Baarssøn Midtbæres Obligation stor 300 rd., udstæd til Endre Jonssøn Hjembære, mod Pant udi Midtbære, dat: 12 og tinglæst 16 Nov: 1782, udlyst efter Qv: av 5 Julii 1788.

No: 17: Colben Baarssøn Midtbæres Obligation stor 300 rd., udstæd til hr: Capitaine Dahl, mod Pant udi 1 bpd: 8 11/120 mrk: Smør i Midtbære i Bøer Otting, den 5 Julii 1788.

No: 18: Størch Sjurssøn Gillerhuuses Obligation stor 400 rd., udstæd til hr: Capitaine Dahl, mod Pant i Gillerhuus, dat: 12 og tinglyst 13 Julii 1784, udlyst for betalte 100 rd: efter Qvittering av 20 Febr: 1788, og for 300 rd: efter Qvittering av 5 Julii 1788.

No: 19: Ole Johannessøn Ramsøys {Obligation stor 7} Skjøde paa 1 bpd: 12 mrk: Smør, \1 geedskind/ i Gilderhuus, udstæd av Størch Sjurssøn Gillerhuus mod 725 rd: den 17 Nov: 1787, og paategnet d: 26 Febr: 178(8?).

No: 20: Endre Jonssøn Hjembæres Skjøde paa 1 bpd: 12 mrk: Smør, 1 geedskind i Gillerhuus, udstæd av Ole Johannessøn Ramsøy mod 650 rd:, den 22 Martii 1788.

No: 21: Lars Størchssøn Fjoses Bygselbrev paa 1 Løb 18 Mrk: Smør i Øvre Lemme, udstæd av PræsteEnken Madame Meldal med Laugværge den 4 Dec: 1787. med Revers.

No: 22: Størch Amundssøn Fjoses Obligation stor 200 rd., udstæd til Knud Aamundssøn, mod Pant udi 2 bpd: 22 2/3 mrk: Smør i Fjose i Winjer Otting, den 8 Julii 1788.

No: 23: Anders Aadssøn Gierstads Obligation stor 350 rd., udstæd til Knud Nielssøn Røe {i} \mod/ 5 Spd: Smørs Pant i Gierstad i Dørvedals Otting, den 5 Julii 1788.

No: 24: Baar Erichssøn Qvitnes Bygselbrev paa ½ Løb Smør i Breche Mithun, udstæd af hr: Biskop Irgens, den 9 Febr: 1788. med Revers.

No: 25: Baar Erichssøns Bygselbrev paa 1 bpd: 18 Mrk: Smør Landskyld i Breche i Guld-

1788: 42b

-fjerdings Otting, udstæd av Kirke ejeren hr: Krigs raad Fleischer, den 25 Febr: 1788. med Revers.

No: 26: Jon Berjessøn Dolves Bygselbrev paa 2 bpd: 6 Mrk: Smør i Dolve i Dørvedalen, udstæd av Enken Madame Meldal med Laugværge, den 13 Decbr: 1787. med Revers.

Aar 1788, den 9de Julii, vedvarede Sommer Tinget med Wossevangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd i de forbemelte Laugrettesmænds Nærværelse.

Lænsmand Mølster iretteædskede Sagen mod Wiching Fannestølen for Gield 2 rd: 3 mrk: 4 s:, og vedblev sin forrige Doms Paastand. Wiching Fannestølen mødte ikke efter Paaraab.

Eragtet

Sagen optages til den 16 Julii førstkommende.

Niels Møen paa egne og de fleres Vegne iretteædskede Sagen mod Sjur Bøe for Gield til Ole Bachetuns Boe, og paastod Dom til Gieldens Betaling med 24 rd: 4 mrk: 2 s:, samt Rente derav for de umyndige fra Stevnemaalets Dato, samt i Processens Omkostninger skadesløs efter Rettens Skjøn.

Sjur Bøe mødte og frafaldt Laugdagen mod Sjur Tvilde, som til Vedermæle indkaldet, og derefter fremlagde skriftlig Indlæg av 21 Maji 1788, saalydende # og havde intet videre at tilføre, men paastod Dom.

Niels Møen mod det oplæste Indlæg sagde at hand troede Kravet med det fremlagte Skiftebrev noksom er oplyst, derfor vedblev sin forrige Doms Paastand med Protest av alt ubevisligt.

Da ingen av Parterne havde videre at lade tilføre, blev

Eragtet

Sagen optages til Revision til den 16 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver avsaft.

Knud Wichingsøn Groue havde med skriftligt Stevnemaal indkaldet Sigrig Knudsdatter med Mand Knud Olssøn for at have avrevet Giærder med videre, derom at anhøre de under Falsmaal stevnte Vidner, som i Stevningen ere angivne, derefter Dom i Hoved Sagen modtage, og Processens Omkostning at erstatte. Stevnemalet av 18 Junii 1788 saalydende #

Vederparten Sigrig Knudsdr: og hendes Mand, som til Vedermaele indkaldet, blev paaraabt, men ingen svarede. Vidnerne mødte alle, undtgaen Steffen Olssøn Groue. De forbemeldte Kaldsmænd avhjemlede lovlig Varsel for udeblevne Parte og Vidne. Citanten begierede de mødende Vidner fremkaldet, eedtagne og forhørte. Fremstod da

1: Vidne Maritha Wichings dr: Groue, Søster til Citanten, som avlagde Ed og vidnede: at Sigrig Knuds datter i Vaarvinden dette Aar, da Citantens Søn Mons Knudssøn arbejdede paa sin Faders Ager, kom hen til ham, og i Vreede ned kastede sig paa Ageren for at hindre Arbejdet, og derefter sønderbrød Spaden som Mons arbejdede med. Videre forklarede Vidnet: at hun forrige Høst et Aar siden saae at Siri* (Sigrig) Knudsdr: nedrev det Gierde som Citanten paa sin egen Ejendom havde opsat, ligesom hun og oftere, nemlig denne Vaar, har seet det samme. dem:

2: Vidne Knud Jonssøn Lierhuus avlagde Ed og vidnede: at da han tilligemed Citantens Søn igjen opsatte Gierdet paa Citantens Ejendom et Aar denne Vaar siden, kom Sigrig Knudsdr: og nedkastede Gierdet efterhvert de opsatte samme, saa at de maatte gaae hjem med uforrettet Ærinde. demiteret.

3: Vidne Jon Olssøn Groue avlagde Ed og vidnede om den Fornærmelse med Spaden lige med første Vidne, med Tillæg at Sigrig Knuds dr: først huggede i Spaden med et Grep som der av blev sønder slaget. Vidnet vedkjendte Spaden, som mu i Retten blev anvist. dem:

4: og 5: Vidne Tollev Brynildssøn og Brynild Tollevssøn Groue avlagde avlagde Ed og vidnede: at de som Beskikkelses Vidner efter St: Hansdag forrige Aar vare tilstæde paa Groue for at taxere den Skade som Sigrig Knudsdrs: Creature skulde have giort paa Citantens Ejendom, og blev denne Skade af dem ansat for 4 mrk: ligesom og 14 eller 15 Smaler, Sigrig tilhørende, samme Tid var paa Knuds Eiendom, og Sigrig var ligesaa selv nærværende.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Indstevnte men udeblevne Sigrig Knudsdr: med Mand Knud Olssøn gives hermed Laugdag til næste Høste ting at møde med Tilsvar. Til samme Tid forelægges Vidnet Steffen Olssøn Groue under Falsmaal at møde til edlig Vidnesbyrds Avlæg, og Citanten besørger lovlig Varsel.

Aslag Fladeqval anmeldte at han i Continuation af forrige Sag have indkaldet Amund Groue for at bevise (fra?) sin Side det som mangler til Oplysning, og at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner Sjur P: Winje, Gullig Bøe og Kjel Takle, samt flere godvillig mødende, derefter Dom i Hoved Sagen modtage efter nærmere Paastand. Amund Groue blev paaraabt, men ingen svarede. Vidnerne mødte ikke. De forbemelte Kaldsmænd afhjemlede lovlig Varsel. Citanten fremlagde Indlæg av 8 Julii d: A:, saalydende #, og dernæst begierede de udeblevne forelagt Laugdag til næste Ting. Thi blev

Eragtet

Amund Groue Laugdages til næste Ting at møde med Tilsvar. Til samme Tid forelægges Vidnerne Sjur Winje, Gullig Bøe og Kjel Takle under Falsmaal til edelig Vidnesbyrds Aflæg.

Knud Groue fremlagde Rettens Kjendelse av 20 Nov: 1787 i Sagen mod Sigri Knudsdatter og Mand for deres Creatures ulovlige Jagen, saalydende # Vederparterne mødte ikke. De forbemelte Kaldsmænd avhjemlede Kjendelsens lovlige Forkyndelse. Citanten vedblev sin forrige Doms Paastand, med Tillæg: at Sigrid Knudsdr: bør tilpligtes at lade hans Creature gaae uskad, og erstatte ham Processens Omkostninger efter Rettens Skjøn.

Eragtet.

Sagen optages til den 16 Julii næstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver avsaagt.

Wiching Knudssøn Groue havde med skriffthlig Continuations Contra Stevnemaal indkaldet Knud Olssøn og Søn Niels Knudssøn i forrige Slagsmaals Sag, derom at anhøre Vidner og lide Dom efter Paastand, samt Processens Omkostning skadesløs. Knud Olssøn mødte ikke. Kaldsmændene, de forbemelte, avhjemlede Varsel. Niels Knudssøn var tilstæde, men

1788: 43

sagde han ville ikke møde eller svare.

Vidnet Jon Lierhuus mødte, avlagde Ed og vidnede paa Citantens Spørgsmaal: at den før omvidnede Høe Hæsje som gav Anledning til Slagsmaalet, blev opsæt og staaer paa Knud Wichingssøns rette og sande Eiendoms Grund, endog et Stykke fra Parternes Mærker.

2: godvillig mødende Ellev Olssøn Fjose avlagde Ed og vidnede eensstemmig med første Vidne, og saameget vissere kunde Vidnet bestemme dette, som Vidnet tjen[e]de hos Knud Wichingssøn for mange Aar siden i foregaaende 5 Aar.

Contra Citanten paastod Laugdag.

Eragtet.

Knud Olssøn og Niels Knudssøn gives hermed Laugdag til næste Ting at møde med Tilsvar, hvortil Citanten besørger Varsel.

Aad Kløve ædskede Sagen (i Rette mod?) Jon Lierhuus for Gield, og vedblev sin forrige Doms Paastand, med Tillæg i Omkostningerne 2 mrk: 8 s:

Jon Lierhuus mødte og frafaldt sit Contra Stevnemaal, men var fornøjet med Dom.

Eragtet.

Sagen optages til den 16 Julii førstkommende.

Hr: Krigs Raad Fleischer ædskede Sagen i Rette mod Wiching Knudssøn Groue for Slagsmaal, og vilde forvente indstevntes Møde med hvad Han fandt fornøden.

Wiching Knudssøn Groue mødte og fremlagde skriffthlig Contra Stevnemaal av 20 Junii 1788, saalydende #

Hr: Krigs Raad Fleischer mødte og vedtog Varsel.

Steffen Groue og Iver Osgier, samt de til Vedermaale indkalte Jørgen nedre Groue og Johannes Olssøn Groue, mødte ikke efter Paaraab. Vidnerne mødte, undtagen Jon Olssøn, Aamund Olssøn og Knud Knudssøn Groue. Beskikkelsesvidnerne blev frafaldet.

Varselsvidnerne Jon Lierhuus og Wiking Repoll avhjemlede lovlig Varsel for de udeblevne.

Contra Citanten fremlagde skriffthlige Qvæstioner av 8 Julii 1788, saalydende # derefter begjerede Vidnerne fremkaldet. Fremstod da

1: Vidne Anders Jonssøn Kløve, som den 8 Julii 1786 forhen har avlagt sit Vidnesbyrd i denne Sag, hvilket ham blev forelæst og i alt gestændigede, dernest under forhen avlagde Eds

Krafft svarede til de fremsatte Qvæstioner: 1: Sp: Veed Vidnet intet om. 2: Sp: heller icke. 3 Sp: Veed alene om Slagsmaalet som forhen forklaret. 4: Sp: Saae Johannes gik efter Wiching, men ikke at han slog. 5: Sp: hørte det ikke. 6: Sp: hørte Wiching bad om Fred. 7: Sp: Saae Vidnet ikke. 8: Sp: hørte det ikke. 9: Sp: henholder sig til forrige Vidnesbyrd. 10: Sp: hørte Wiching begjerte Fred. 11: Sp: Hørte Vidnet icke. 12: 13: Sp: heller ikke. 14: Sp: refererer sig til sit forhen avlagde Vidnesbyrd. 15: Sp: 16: Sp: ligesaa. 17: Sp: Saae Steffen Olssøn skuede Wiching engang. 18: Sp: har forhen vidnet om Slagsmaalet, hvortil han sig refererede. Demiteret.

2: Vidne Michel Wichingsøn Lemme, for ham blev læst det forhen avlagde Vidnesbyrd som han i alt vedstod, og til alle oplæste Qvæstioner intet videre havde at sige, i Særdeleshed til 5 Qv: svarede eenstemmig med forrige Vidne, og {blev demiteret} videre, at Verten sat Wiching i Høisædet, som bad om Freed. dem:

3: Vidne Erich Iverssøn Oskjers Vidnesbyrd samme Tid blev ham forelæst, det han vedstod, og under forhen avlagde Eds Krafft svarede til de fremsatte 18 Spørgsmaale: Han refererer sig til hvad han forhen i Sagen har vidnet, og havde intet videre at forklare. dem:

4: Vidne Lars Iverssøn Repoll avlagde Ed og provede effter Begier til 4: Sp: Saae Jørgen og Wiching var sammen ved et Træe ude paa Marken ved begge deres hjemvei, og at de vare i Klammerie, samt at Johannes kom tilløbende og slog Wiching i Hovedet, Wiching faldt over Ende, men enten det var av Slaget eller ej, kunde Vidnet ej sige, som var et Stykke der fra. Til de øvrige Spørgsmaale sagde Vidnet: at da de vare ind komne i Stuen satte Wiching sig i Højsædet, og bad om Freed, siden skjentes han med Steffen og Johannes, hvorefter de sloges, saaledes at Wiching blev liggende under Johannes og var meest blodig; hørde at et Handevel blev kastet i Bordet efter at Lyset var udslukket. Veed for Resten ikke hvem som begyndte, men Wiching bad om Freed. dem:

5: Vidne Jon Anderssøn Helleved avlagde Ed og vidnede: til 5: Sp: og de øvrige ligemed næste Vidne, med Tillæg at Johannes først slog Wiching i Ryggen, derefter bad Wiching om Fred og slog til Johannes, hvorpaa de kom i Slagsmaal, og Jørgen tog Wiching baglends saa at han faldt paa Gulvet. Da de vare ude paa Marken saa Vidnet intet Slagsmaal, men Johannes bad de øvrige tilstædeværende gaae ind fordie h/an/d vilde være alene med Wiching. demiteret.

6: Vidne Mons Knudssøn avlagde Ed og vidnede til 1: Sp: hørte det ofte hjemme. 2: Sp: Veed at Johannes Olssøn og Wiching vare sammen i Hagen paa Groupe, men veed ikke i hvad Anledning, men Johannes sagde til Wiching: Du har været Konge før, men nu vil jeg være Konge. 3: Sp: Veed Vidnet ikke, thi han var ikke tilstæde paa Osgier. De øvrige Spørgsmaale forbiegaaes. Til Citantens Spørgsmaal sagde Vidnet: at Wiching var sønderrevet i Ansigtet da han kom hjem fra Osgier.

7: Vidne Ole Nielssøn avlagde Ed og vidnede til de 3 første Spørgsmaale: at hand intet derom vidste. demiteret.

8: Vidne Ole Olssøn avlagde Ed og vidnede: at hand intet andet veed end at hand saa Slagsmaalet paa Oskjer mellem Parterne, og at Wiching slog.

9: Vidne Niels Knudssøn avlagde Ed og vidnede: at hand intet til de 3 første Spørgsmaale har at forklare. dem.

Contra Citanten begjerede Laugdag for de udeblevne. Thi blev
Eragtet.

De udeblevne Vidner Jon Olssøn, Aamund Olssøn og Knud Knudssøn forelægges under Falsmaal til næste Ting at møde, deres Vidnesbyrd i Sagen at avlægge. Til samme Tid laugdages Steffen Groupe og Iver Osgier samt Jørgen og Johannes Groupe at møde med Tilsvar, og Citanten besørger lovlige Varsel.

Wiching Groue iretteædskede Sagen mod Ole Nielssøn Groue paa sin Søns Vegne, og fremlagde sit Indlæg med Paastand og Irettesettelse til Doms, av 8 Julii d: A:, saal: Ole Nielssøn mødte og fremlagde Indlæg paa sin Søn Steffen Olssøns Vegne, av 7 Julii, saalydende # Ingen havde videre at tilføre, men var fornøjet med Dom.

Eragtet.

Sagen optages til den 16 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt.

1788: 43b

Efter Sognepræsten hr: Jersins forlangende blev end videre publiceret.

No: 27: Fredlysning paa Græsbedet i Udmarken Moen kaldet, som er tilfælles for Wangs Præstegaard og Leqve, udstæd av forrige Foged, Kammerraad Rasmus Smith, den 9 Julii 1753.

No: 28: Fredlysning paa den Wangens Præsteboel beneficerede Gaard Afdals Skovm udstæd av formelte Foged Rasmus Smith, den 12 Julii 1753.

Begge ere forhen tinglæste den 11te og 12te Julii 1753, samt i Publications bogen indført folio 381.

Aar 1788, den 10 Julii, blev Sommertinget med Wangens Tinglaug til Continuation fremholdet i de forbemelte Laugrettes mænds Nærværelse.

Hvorda følgende private Documenter blev ting- og avlyste.

No: 29: Lars Claussøn Mosefinds Obligation til hr: Etatsraad Fleischer, stor 140 rd:, dateret 14 og tinglyst 15 Novembr: 1780, udlyst for betalte 70 rd: den 12 No: 1785, nemlig efter Qvittering av 16 Nov: 1784 for 50 rd:, og av 14 Aug: 1785 for 20 rd:, samt den 10 Julii 1788 for de resterende 70 rd: effter Qvittering av 19 Junii 1788.

No: 30: Niels Svendssøns Skjøde paa 2 Spd: 13/24 mrk: Smør, med Andeel i overbygelsen til 1 ½ Spand, i Fenne No: 58 i Bøer Otting, udstæd av Enken Ranvey Jonsdr: med Laugværge Iver Anderssøn Finne mod 200 rd:, den 8 Julii 1788.

No: 31: Niels Svendssøn Fennes Obligation til Hr: Krigs raad Fleischer, stor 150 rd:, med Pant udi 2 ½ Spd: Smør, med Andel overbygsel til 1 ½ Spd:, i Fenne, hvorav Renter svares fra 19 Maji 1788, dateret 8 Julii 1788.

No: 32: Ranvey Jonsdatters Contract for Livs Ophold av Fenne, udstæd av Niels Svendssøn Fenne, den 8 Julii 1788.

No: 33: Svend Nielssøn Fennes Obligation stor 150 rd: til hr: Capitaine Niels Dahl, dat: 25 Januar 1769 og tinglyst 6 Julii 1769, samt transporteret til hr: Krigs Cammissair Dahl den 18 Januar 1776, udlyst efter Qvittering av 26 Maji 1788.

No: 34: Baar Erichsøn Qvitnes Obligation til Ebbe Hanssøn Eyde, stor 200 rd:, dat: 29 Maji og tinglæst 13 Julii 1787, udlyst efter Qvittering av 25 Maji 1788.

No: 35: Lars Olssøns Skjøde paa 1 Løb 2 bpd: 6 Mrk: Smør, med overbygsel til andre 18 mrk:, i Qvale, No: 12 i Winjer Otting, udstæd av Ole Larssøn Evanger mod 300 rd:, den 8 Julii 1788.

No: 36: Ole Larssøn Evanger og Ingeborg Knudsdatters Contract for Livs Ophold av Qvale, udstæd av Sønnen Lars Olssøn Qvale, den 8 Julii 1788.

No: 37: Niels Nielssøns Skjøde paa 2 bpd: 12 mrk: Smør, med overbygsel til andre 12 mrk:, i Sondve, No: 8 i Bordals Otting, udstæd av Niels Aadssøn Sondve mod 180 rd:, den 8 Julii 1788.

No: 38: Niels Aadssøns Contract for Livs Ophold av Sondve, udstæd av Sønnen Nils Nielssøn Sondve, den 8 Julii 1788.

No: 39: Contract angaaende Skifterne mellem Øfsthuus og Helleve i Winjer Otting, udstæd av Niels Larssøn Øfsthuus og Hermund Henrichss: Helleved, den 8 Julii 1788.

Elling Jenssøn (Jonssøn) Fylkedalen ædskede Sagen mod Niels Groue for Gield i Rette, og paastod Dom efter sin forrige Paastand, samt Processens Omkostninger godtgiort med 6 rd:, hvori Citantens Rejser og Tids Spilde er indberegnet.

Niels Groue blev lovlig paaraabt men ingen svarede.

Eragtet.

Sagen optages til den 16 Julii førstkommende, da Dom udi Sagen bliver afsagt.

Jon Sjurssøn Breche havde til Sommer Tinget med mundlig Varsel indkaldet Anfin Fannestølen for Gield 7 rd: 3 mrk:, derom at anhøre under Falsmaal stevnte Vidner Lars Waale og flere godvillig mødende, derefter Dom i Hoved Sagen modtage, og Processens Omkostning at erstatte. Til Vedermaele var Sjur Fannestølen indkaldet.

Anfin Fannestølen mødte og tilstod lovlig at være stevnt. Sjur Fannestølen mødte ikke, men Anfin Fannestølen tog til gienmaele.

Citanten fremlagde et brev fra Vederparten til ham av 28 Novbr: 1787, og 2 andre Skriffter fra Lars Jørdre og Herloug Spilde, som paa vedbørlig stemplet Papir oversat, saalydende #

Vederparten sagde at han hverken havde faaet Vahre eller Penge hos Citanten, og derfor var ham intet skyldig, som han agtede at bevise.

Citanten begierede Vidnet frem kaldet, og fremstod

Lars Nielssøn Waale, som avlagde Ed og vidnede: at Anfin og Sjur Fannestølen begierede av Vidnet 14 Dage før Juul avvigte at han vilde bie med de Penge Jon Breche skulde have for en Simle, til de 14 Dage vare forløbne, da 4 rd: 3 mrk: skulde blive betalt, og 3 rd: ved Kyndelsmisse tide derefter. Vederparten begierede Vidnet tilspurgt: om Vidnet veed at Jon Breche leverede samme Simle til Comparenten, eller om den blev taget fra hans eget Ansvar og Comparenten lod samme mærke. Rp: Veed Vidnet intet om. 2: om Vidnet veed at Anfin Fannestølen sluttede noget Kjøb med Jon Breche, eller betalte nogen haandpenge. Rx: Veed det ikke. demitteret,

Godvillig mødende Vidne Peder Sjurssøn Skaftedal avlagde Ed og vidnede: at han efter Vederparten Anfin Fannestølen begier fulgte med ham i Fjeldet for at vise ham den Simle han skulde have kjøbt av Jon Breche, hvilken Anfin sagde at have taget under sit eget Ansvar, og var Anfin fornøjet med Kjøbet, derhos tog Simlen og gav den Salt, sigende: nu skal du annamme Salt av din nye Hosbond. Til Vederpartens Spørgsmaal sagde Vidnet at han ikke hørde nogen Kjøbe Contract mellem dem. 3: Sp: om Vidnet veed at Simlen kom til nytte for Jon eller Anfin. Resp: Vedtager i alt hvad de oplæste 2 Skriffter indeholder, og har intet videre at sige. Sagde ellers at Vidnet sagde til Jon længe efter Anfin havde været i Fieldet og saae Simlen, at Simlen var syg, og derfor matte han slutte Kjøb med Anfin saa snart som mueligt, og i den Anledning

1788: 44

(rejste?) Jon Breche til Anfin Fannestølen. dem:

Jon Breche begierede Dom efter de irettelagte Bevisligheder, og {begier} erindrede om Processens Omkostninger efter Rettens Skjøn.

Anfin Fannestølen sagde at det ikke er bevist om det er den samme Simle, som {han havde} døde, og altsaa at intet Ansvar kunde hvile paa Ham, der for protesterede mod Søgemalet, og

paastod Friefindelses-Dom for Citantens Tiltale, samt opretning for Rejse og Tids spilde 3 Mrk:

Jon Breche henholdt sig til sit forrige fremlagte og protocollerte, og bad Retten legge Mærke til Vidnernes Udsigende.

Eragtet

Sagen optages til den 16 Julii førstkommende, da Dom {efter Bek} eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt.

Knud Bjørnessøn Røthe har til Sommer Tinget med mundlig Varsel indkaldet Kjøl Tachle for Overfald med Hug og Slag, samt Klæders Sønderrivelse med videre, derom at anhøre Vidnesbyrd av de under Falsmaal stevnte Vidner Ingebret Dolve, Ole Gierme og Brithe Michelsdr: Wangen, \og Steffen Grevle/, derefter Dom i Hoved Sagen modtage efter nærmere Paastand, og Processens Omkostning skadesløs at erstatte.

Kjøl Takle og Vidnet Brithe Wangen \samt Steffen Grevle/ mødte ej. De forbemelte Kaldsmænd Amund Bryn og Ole Hegle avhjemlede lovlig Varsel. Citanten begierede Vidnerne fremkaldet og forhørte; thi fremstod

1: Vidne Ingebret Dolve, som avlagde Ed og vidnede: Noget før Juul avvigte kom Vidnet og Knud Røthe tilligemed det andet indstevnte Vidne Ole Gierme en Søndags Aften til Giestgiverstædet Wangen efterat de havde skydset Præsten fra Bergshougen, og gik ind i Giestgiverstuen, hvor de forefandt Kiel Takle, som med adskillige Narrerier tiltalte Knud Røthe, og derefter skuede ham saa hand faldt need paa en Kiste. Vidnet veed at Knud fik et haardt Stød derav, efterdie han ikke strax kunde rejse sig op, men tiltalte Kjøl fordie han handlede saa ilde med ham uden Aarsag. Har seet Citantens Trøje sønderrevet, men veed ikke om Kjøl Takle samme Tid gjorde derpaa Skade. Paa nærmere Spørgsmaal sagde Vidnet, at Citanten ingen Aarsag gav til dette Overfald. dem:

2: Vidne Ole Gierme avlagde Ed og vidnede eensstemmig med første Vidne, som med dette paa samme Tid tilstæde, uden Forandring. demiteret.

Citanten erindrede om Laugdag for de udeblevne.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Kjøl Tachle gives hermed Laugdag til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare. Til samme Tid forelægges Vidnerne Brithe Michels Datter Wangen og Steffen Grevle at møde til edelig Vidnesbyrds Aflæg under Lovens Falsmaals Straf, og Citanten besørger lovlig Varsel.

Ole Gierme havde med Contra Stevnemaal indkaldet Niels Sondve i forrige Sag, derom at anhøre Vidner og lide Dom i hoved Sagen, samt Processens Omkostning at erstatte. Som Vidne var Johannes Gollougssøn Æhn indkaldet under Falsmaal. Niels Sondve mødte og vedtog lovlig Varsel. Vidnet mødte ikke. De forbemelte Kaldsmænd avhjemlede lovlig Varsel. Niels Sondve sagde at det alene var Udflugter av Citanten, maatte ellers være fornøjet med Udsettelse siden Vidnet ikke møder. Contra Citanten begierede Laugdag.

Eragtet

Johannes Gollougssøn Æhn forelægges under Falsmaal at møde til næste Høste Ting for edelig at avlægge sit Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Contra Citanten besørger lovlig Varsel.

Claus Tesdal anmeldte at Han med mundlig Stevnemaal i Anledning af den mellem Ham og Knud Rochne paa sidste Høste Ting ventilerede Sag, havde til dette Sommerting indkaldet Knud Rochne for Beskyldninger, derom at anhøre Vidnesbyrd af Ole Sygnebære, som under Falsmaak er indkaldet, samt flere godvillig mødende, derefter Dom modtage i Hoved Sagen effter nærmere Paastand, og Processens Omkostning skadesløs at erstatte. Til Vedermæle var Aslag Giernes indkaldet, saa vit hans Navn under Sagen kunde blive benævnt.

Knud Rochne mødte for Retten og anmeldte, at han vel er indkaldet at paahøre stevnte og ustevnte Vidner om Beskyldninger, men da Loven udtrykkelig befaler at Tid, Stæd, og Aarsag til Stevnemaal ved sammes Forkyndelse skal bekjentgøres den angjeldende, og saadant ikke er efterkommet, saa protesterede han i krafftigste Maade mod Sagens Fremme, og paastod samme som ulovlig anlagt, avvist, og forventer Rettens Kjendelse.

De forbemelte Kaldsmænd Amund Bryn og Ole Hægle avlagde deres Saligheds Ed og bekræftede at de efter Citantens Begier indkaldte Knud Rochne saaledes som det incaminerede Stevnemaal ommelder.

Eragtet

Effter Stevnevidnernes Forklaring er Lovens 1. 4. 5. fulgt, derfor kunde Dommeren ikke andet at antage Stevnemaalet som lovligt, efter hvad hidtil i Sagen er passeret.

Aslag Giernes mødte og vedtog lovlig at være kaldet til Vedermæle. Vidnet Ole Sygnebære mødte. Som godvillig mødende havde Citanten tilstæde Aad Tormodssøn Himle og Lars Olssøn Herre.

Vidnet Ole Sygnebære avlagde Ed og vidnede: at Knud Rochne og Claus Tesdal var sammen i Gjestgiverstuen forgangen Høst, hvor de skjendtes, som Vidnet af andre hørte, og da hørte Vidnet selv at Knud Rochne sagde til Claus, at han havde flyttet en Markesteen, men hvor eller naar dette var skeed, hørte Vidnet ikke. Knud Rochne bad om Freed den samme Tid, og gik frem, hvorpaa Huen faldt av Klaus Tesdal som sad ved bordet, og Knud var vreed. Knud Rochne protesterede mod Vidnets udsigende for saavit samme angaaer mere end den omvidnede Markesteen, og forbeholdt sin Ret. demiteret.

2: Vidne Aad Tormodssøn Himle avlagde Ed og vidnede: at han forgangen Høst her paa Tingstuen hørde at Knud Rochne sagde Claus Tesdal havde flyttet en Markesteen, men hvor eller naar det var skeed, hørde Vidnet ikke. Videre, at Knud sagde at Claus havde lagt ud om ham i 5 Aar. Det er at ville forføre. Knud Rochne benægtede Vidnets Udsigende for

1788: 44b

saavit at Vidnet har forklaret Ordene bleve udtalte her paa Tingstuen, men paa Kirkevejen til deres hjem blev disse Ord omtalte, og Comparenten sagde paa Claus Tesdals Spørgsmaal, at det ikke var for seent at stevne derpaa, efterdie han endda tilstod at Ordene vare talte. dem:

3: Vidne Lars Olssøn Herre avlagde Ed og vidnede: at han her paa Tingstuen forgangen Høst hørde Knud Rochne sagde til Claus Tesdal, at denne havde lagt ud om ham i 5 Aar, hvilket betyder, at han hand havde forført Ham. demitteret.

Citanten paastod Døm til Bøders Udreedelse efter Loven, og Processens Omkostningers Erstatning efter Rettens Skjøn.

Knud Rochne begierede Sagen [udsatt] til næste Ting for at bevise det fornødne; i det øvrige kan Han nøje mærke at Claus Tesdal havde contra stevnt ham i de Ting som aldrig anrørte Hoved Stevningen i den første Process, altsaa æskede Knud Rochne den forrige Sag i Rette, og vilde fornemme hvad han havde at forestille i den.

Claus Tesdal sagde at den forrige Sag ikke anrører denne, derfor paastod Han Dom endnu som før, saafremt Retten ikke bevilgede den av Knud Rochne forlangte Udsettelse.

Eragtet.

Sagen beroer efter Knud Rochnes Forlangende til næste Høste Ting, da han paalegges at fremkomme med det nødige (st..d?) til sin Sags Styrke, og haver Citanten Claus Tesdal denne Kjendelse lovlig at lade forkynde.

Knud Rochne iretteædskede den forrige Sag mod Claus Tesdal, og vilde forvente hvad han nu havde at fremkomme med.

Klaus Tesdal mødte og sagde han ikke havde talt andet end hvad han havde hørt av Bøjgde Rygte, hvilket han vilde bevise, og er de paastevnte Ord udtalte paa Kroehuus, frafaldt forøvrigt Contra Stevnamaal i denne Sag.

Knud Rochne anmeldte at Lov ej befaler hverken paa Kroehuus eller andre Stæder at beklejne en anden sin Ære, men fast paastaaer at Claus Tesdal følgelig Lov maae bevise sine udtalte Ord med lovfriske Vidner, og indkalde Kjerringen til Vedermæle, samme at anhøre. I det øvrige hvad Skjeldsordene angaar efter Vidnernes Forklaring, at Comparenten skulde have solgt Soffi Schierves faste Midler, og der efter sendt hende paa Bøjgden som Daniels Døtterne; saa irettelagde hand Skiftebrevet efter hendes salig Mand Andve Jonssøn, dateret 25 Julii 1765, som udviser hvad hun arvede effter sin Mand med Morgengave og begravelses Vederlaug, i alt 24(8?) rd: Videre indleverede han Skifte brevet efter salig Soffi Madsdr., som udviser at boen strak sig til 275 rd., hvorav bevises at Claus Tesdals Skjends Ord ere urigtige og Beskyldningen bestaaer i Tyverie, altsaa paastaaer hand at han maatte dømmes følgelig Lov som Giernings mand, og desforuden at Ordene bliver Mortificerede ved Dom, og Citanten frikjendt; og den indstevnte at bøde til de Fattige en anseelig Mulct, Hvad Processens Omkostning angaar for begge Sessioner, paastod han for Diet og Tids spille 6 rd., dermed indlod Sagen til Doms.

Claus Tesdal, som havde anhørt Knud Rochnes Paastand, matte begiere Sagen til næste Ting udsat, for at bevise det Knud Rochne virkelig har solgt Soffi Schierves Eiendele, hvori han saa meget mere ventede Rettens Biefald, som han intet Tilsvar tilforn har fremført

Knud Rochne protesterede i kraftigste Maade mod Udsettelse, og følgelig Lovens Bydende paastoed han maatte give en lovlig Aarsag til den forlangte Udsettelse.

Claus Tesdal formodede sig ikke med Retten overilet.

Eragtet.

For ikke at betage indstevnte Klaus Tesdals Tid til sit formeentlige Forsvar, bevilges den forlangte Anstand til næste Ting, da det bliver hans Pligt at iværksette det fornødne til Sagens Slutning. Denne Kjendelse haver Knud Rochne paa lovlig Maade at lade forkynde.

Elling Olssøn Skutle iretteædskede Sagen anlagt mod ham av Arve Gulligssøn Seim, og fremlagde Indlæg av 9 Julii 1788, saalydende #

Arve Seim mødte ikke. Elling Skutle begierede Rettens Kjendelse.

Eragtet

Elling Olssøn Skutle har i sit fremlagde Indlæg anført en Slags Mellemlægning med Citanten, og begiert ham {dem} indkaldet med Tilsvar derimod. Og da Citanten ikke møder, saa paalegges hand til næste Ting at frem komme med sin Indsigelse eller Tilstaaelse, til hvilken Tid Sagen udstaaer, og haver Elling Skutle denne Kjendelse lovlig at forkynde for Citanten.

Aar 1788, den 11te Julii, continuerede atter Sommertinget med Wossevangens Almue, nærværende de forbemelte Laugrettes mænd, undtagen i Sjur Bøes Stæd Erich Pederssøn Nyre, og i Torger Røthes Stæd Amund Bryn, samt Anders Løne selv tilstæde.

Erich Finne anmeldte at Sagen mellem ham og Torger Schielde er forligt og ophævet, da den paastevnte Tømmerstok var kommen i Torger Schieldes Væрге formedelst misbytte, og da dette mellem Parterne er avgiort, ophæved Sagen.

Størch Mithun anmeldte at Sagen mellem Ham og Aslag Ejmstad var i Mindelighed avgiort.

Derefter bleve følgende Almues breve publicerte i denne Orden.

No: 40: Magne Aadssøn Hegles Obligation stor 355 rd: 1 mrk: 12 s., udstæd til hr: Etatsraad Fleischer, dateret 25 April og tinglæst 17 Nov: 1785, udlyst efter Qvittering av 26 Febr: 1788.

No: 41: Knud Knudssøn Waales Obligation stor 200 rd., udstød til Svend Nielssøn Kirketeigen, hvorav de 60 rd: er Pigen Marie Tronsdatter tilhørende, med Pant udi 9 Mrk: Smør, med overbygsel til andre 9 Mrk: Smør, i Waale, No: 27 i Bøer Otting, dat: 9 Julii 1788.

No: 42: Niels Torbjørnssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Hegle, No: 33 i Bordstrands Otting, udstød af

1788: 45

Magne Aadssøn Hegle mod 407 Rdlr., dateret 9 Julii 1788.

No: 43: Anders Jonssøn Groues Obligation stor 550 rd., udstød til Hr: Capitaine Niels Dahl, med Pant i Nedre Groupe, dateret 7 Julii og tinglæst 11 Novembr: 1779, udlyst effter Qv: av 16 Nov: 1787.

No: 44. Torger Torgerssøn Nedre Groues Skjøde paa 1 Løb 18 Mrk: Smør med Bygsel, samt Relutions Ret, og Andeel udi Skurdalens Alminding, i Nedre Groupe, No: 12 i Bøer Otting, samt 3 mrk: Smør i Qvitne, No: 20 i Bøer Otting, udstød av hr: Capitaine Dahl mod 550 rd., den 16 Novembr: 1787.

No: 45: Torger Torgerssøn nedre Groues Obligation stor 550 rd., udstød til hr: Capitaine Dahl, med Pant udi forbemelte Gaarde, dateret 16 Novembr: 1787.

No: 46: Torger Torgerssøn nedre Groues Obligation stor 50 rd: til Torsten Anderssøn nedre Kytte, med Pant udi 5 Kjør, 18 Smaler, 1 Hæst og 1 stor Gryde, hvorav ingen Rente svares, dateret 16 Novembris 1787.

No: 47: Hermund Kjelssøns Bygselbrev paa 18 Mrk: Smør i Hêst i Ophejms Annex, udstød av Sognepræsten Hr: Jersin, den 9 Julii 1788. med Revers.

No: 48: Lars Anderssøn Møens Bygselbrev paa 2 bpd: Smør i Male i Qvitler Otting, udstød av Wangens Fattig huuses Forstander hr: Jørgen Meldal mod lovlig bygsel, den 30 Januarii 1788, hvortil Revers paa stemplet Papir blev anvust.

No: 49: Torbjørn Colbjørnssøns bygsel brev paa 1 Løb Smør i Ryck, udstød av Hr: Biskop Irgens mod 50 rd: Bygsel, den 27 Martii 1788. med Revers.

No: 50: Jon Larssøn Wiches Obligation stor 199 rdlr., udstød til Johannes Torbjørnssøn Rogne, med Pant udi 1 Løb Smør i Wiche, No: 10 i Qvitler Otting, den 10 Julii 1788.

No: 51: Anders Larssøns Skjøde paa ½ Løb Smør, No: 30, i Rong i Bordals Otting, udstød av Faderen Lars Anderssøn Rong mod 150 rd., den 11 Julii 1788.

No: 52: Elling Olsson Midt Skutles Obligation stor 94 rd., med Pant udi 1 Løb Smør i Mit Skutle, No: 16 i Qvitler Otting, til Iver Wichingssøn Medaas, næst effter Obligation av 19 og tinglyst 20 Novembr: 1779, dateret 11 Julii 1788.

Aar 1788, den 12 Julii, blev Sommer Tinget med Wossevangens Tinglaug atter continueret i Vedkommendes Nærværelse.

Hvorda Hr: Krigsraad Fleischer lod fremlegge Laugdag mod Brithe Pedersdatter Bygd for Lejermaal, afsagt 15 Novbr: 1787, saalydende # Indstevnte mødte ikke efter Paaraab. Kaldsmændene Jon Brynildssøn Winje og Knud Larssøn Ulven afhjemlede lovlig Varsel. Citanten begierede Sagen til næste Ting udsat for at fremskaffe Præste Attest til Bevis i Sagen.

Eragtet.

Sagen udstaaer paa forlangende til næste Ting.

Ditto fremlagde Laugdag mod Ragnille Brynildsdr: Ulven av 15 Novbr: 1787, saalydende. Indstevnte og Laugdagede mødte ikke. De forbemelte Kaldsmænd avhjemlede lovlig Varsel.

Soldat Michel Torgerssøn Schierven mødte og tilstod at være Fader til det af Pigen Ragnille fødte Barn, og havde intet videre at svare.

Citanten begierede Sagen udsat for at fremvise Præste Attest til Bevis i Sagen.

Eragtet.

Sagen beroer paa forlangende til næste Ting.

Ditto anmeldte med mundlig Continuations Stevnemaal at have indkaldet Anders Erichsøn Drougsvold og Michel Torgerssøn Bygd i forrige Slagsmaals Sag at anhøre Vidner Bjørne Øyjorden og Ellev Hemre, derefter Dom modtage efter nærmere Paastand i Hoved Sagen, og Processens Omkostning at erstatte.

Sergent* (Sergeant) Stian Røland mødte paa de indstevntes Vegne som Soldatere, og tillige med dem inden Retten declarerede at de mellem sig vare foreenede, og havde intet videre at svare.

De indkalte Vidner bleve paraabte, men ingen svarede. De forbemelte Kalds mænd avhjemlede lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

De lovlig stevnte men udeblevne Vidner Bjørne Øyjord og Ellev Hemre gives hermed foreleggelse under Falsmaal til næste Ting at møde for at deponere deres edelige Vidnesbyrd i Sagen, hvortil Actor besørger Varsel.

Ditto iretteædskede Slagsmaals Sagen mod Erich Breche og Michel ibm., og derefter stillede samme i Beroe til næste Ting.

Derefter bleve efterfølgende Almues breve publicerede.

No: 53: Ole Uqvitnes Obligation stor 235 rd., udstæd til Lars Larssøn Mæringen, dat: 9 og tinglyst 12 Julii 1782, udlyst efter Qvittering den 12 Julii 1788.

No: 54: Knud Olssøns Skjøde paa 20 Mrk: Smør med bygsel, og overbygsel til andre 12 mrk., Wangens Kirke tilhørende, i Uqvitne, No: 31 i Bordstrands Otting, udstæd av Faderen Ole Knudssøn Uqvitne mod 300 rd., den 11 Julii 1788.

No: 55: Knud Olssøn Uqvitnes Obligation stor 250 rd., udstæd til Synneve Helgesdr: Fladeqval og Guro Amundsatter Nesseim, med Pant udi forbemelte Skyld, dat: 11 Julii 1788.

No: 56: Ole Knudssøn og Borgilde Matthiædatters Contract for Livs Ophold af garden Uqvitne, udstæd af Sønnen Knud Olssøn Uqvitne, den 11 Julii 1788.

No: 57: Isach Tormodssøn Gielles Skjøde paa 1 bpd: 12 mrk: Smør i Gielle, No: 8 i Wiger Otting, udstæd av Sidselle Wichings Datter med Laugværge mod 108 rd., dateret 11 Julii 1788.

No: 58: Sidselle Wichingsdatters Contract for Livs Ophold af Gaarden Gielle, udstæd af Isach Tormodssøn Gielle, den 11 Julii 1788.

No: 59: Anbjørn Svendssøn Seims Obligation stor 84 rd., udstæd til Anders Larssøn Uqvitne, dateret 15 og tingæst 18 Julii 1785, udlyst efter Qvittering av 11 Julii 1788.

No: 60: Anbjørn Svendssøn Seims Obligation stor 99 rd., udstæd til Claus Anderssøn Qvale, med Pant udi 2 bpd: 15 mrk: Smør uden Bygsel i Seim, No: 25 i Wiger Otting, den 12 Julii 1788.

Mandagen den 14 Julii 1788 blev Sommer Tinget med Wossevangens Tinglaug atter til Continuation fremholdet paa det sædvanlige Tingstæd. Nærværende de forhen benævnte eedsvorne Laugrettes mænd, undtagen Ole Wangen for Peder Winje, og Ole Nyre for Knud Ræne.

Hvorda Niels Berge med mundlig Varsel til Sommertinget havde indkaldet Lars Selland for Arvegoods at fremlevere, med Skiftebrevet efter Aase Selland, at anhøre Beskikkelses

1788: 45b

Vidner Halsten Løen, Erich Selland og Niels Berge den yngre, derefter Dom modtage i Hoved Sagen, og Processens Omkostning at erstatte.

Indstevnte lod ved sin Svoger Erich Sjurssøn møde og fremlegge Skiftebrevet efter Aase Endresdr: Seland av 3 Julii 1777, som viser at han intet er skyldig til boed, derfor exciperede og protesterede mod Søgemalet, og paastod lovligt Bevis for Kravets Rigtighed.

Vidnerne mødte.

Citanten fremlagde et Skriffit av 14 Juli 1788, saalydende # og derefter begierede Vidnerne fremkaldet, edfæstede og forhørte. Fremstod da

Beskikkelses Vidnerne Halsten Løen og Niels Berge, som avlagde Ed og provede: at de vare udsendte til Lars Selland for at søge underretning hos ham om Ole Stølens Børns Arvemidler efter Aase Endres datter Seeland, som skulde beroe paa Arvetomten, da tilstod Lars Selland at en qvige og en Kiste der av var av ham kjøbt og Pengene der for betalt til forrige Formynder Ole Hougstølen, det øvrige blev ikke spurgt om, undtagen en anden Kiste som Lars Selland foregav Han ingen Beskeed vidste om. demitteret.

2: Vidne Erich Selland avlagde Ed og vidnede: at Han paa den af forrige Vidner omvundne Tid og Stæd var nærværende, dog ikke som Beskikkelses Vidne, og hørde alt hvad de forhen have forklaret, og dermed var overensstemmende.

Citanten begierede Sagen udsat til næste Ting for at føre flere Vidner, som nu ikke var tilstæde.

Eragtet.

Sagen udstaaer til næste Høste Ting, efter Citantens forlangende, da hand iagttager det nødvendig agtende.

Sognepræsten hr: Jersin anmeldte at med skriftlig Stevnemaal av 13 Junii 1788 er indkaldet Erich Johnssøn for utilladelig Kortspillen med videre, derom at abhøre Vidner og modtage Dom i Hoved Sagen i overensstemmelse med de udgangne Anordninger, samt Processens Omkostning at svare. Stevnemalet saalydende #

Erich Jonssøn blev lovlig paraabt, men ingen svarede. Af Vidnerne mødte ikkun Ingebret Pederssøn Ryg. For de udeblevne avhjemlede Jon Brynildssøn Winje og Knud Havessøn Ulven lovlig Varsel.

Sognepræsten hr: Jersin, som ansaae det for sin Embeds Pligt paa lovlig Maade at lade indkalde til Retten bemelte Dreng Erich Jonssøn Houge for begangne Forseelse og Trudsels Ord efter Stevnemalets Indhold, men da hverken den Paagjeldende, skjønt lovlig varslet, ej heller nogen av Vidnerne, except Ingebret Pederssøn Ryg, mødte for Retten bestemte Tægtedag, nødsagedes Sognepræsten Sagen udsat til næste Ting, og tillige Sagen da at ageres paa Justitiens Vegne, saasom det ellers vilde have alt for skadelige Følger om saadanne Handlinger skulde have Fremgang. Herom begierede Sognepræsten Rettens Kjendelse og Deduction.

Det nærværende Vidne Ingebret Pederssøn Ryg blev derfor tilspurgt følgende Poster, hvortil Han efter Samvittighed og Pligt opfordredes at sige den reene Sandhed. 1: om ikke bemelte Dreng Erich Jonssøn Houge i Hans Huus og paa hvilken Dag, Løverdag eller Søndag, sat sig til at spille Kort, og da bemelte Ingebret Pederssøn taledede med Hans Madmoder Guri Monsdr: Houge, begierende at hun vilde tiltale sin Tjener for dette, da han som havde smaae Børn i Huset, syntes ej at kunde tillade saadant Forhold i sit Huus? Vidnet avlagde Saligheds Ed med oprakte Fingre efter Loven, og provede til 1 Sp: Jo, det forholder sig som omspurgt,

og var det en Søndags Aften det skeede. 2: om ikke Drengen Erich Jonssøn Houge yttrede Vrede og Trudsels Ord, lovende at skulde slaae eller dænge den Angivende til Madmoderen? Rp: Jo, lige efter Spørgsmaalet. 3: om ikke paa en Søndag, da bemelte Ingebret Pederssøn Ryg var paa Gillierhuus, og Drengen der tillige var kommet saa tidlig paa Dagen end og at Husfolket Størch Gillerhuus holdt sin Søndags Andagt, end nu yttrede sig med vreed Hue og Trudsels Ord paanye? Rp: Jo, det forholder sig som omspurgt.

Af disse allerede 3 besvarede Spørgsmaale erfares noksom en overdriven Frekthed fra den Paagiældendes Side, og da Sognepræsten intet for nærværende Tid havde meer at tilspørge Vidnet, refererede han sig til sit forrige tilførte, med Paastand av Sagens videre Fremme paa Justitiens Vegne, derom begjerede Rettens Eragting.

Eragtet.

Sagen, som efter Stevnemaalet er anlagt paa Embeds Vegne, udstaaer til næste Ting, da Paagiældende Erich Johnssøn til samme Tid laugdages at møde; ligesom og de udeblevne Vidner Guro Monsdr: Houge, Størker Larssøn Gillerhuus, Ole Jonssøn Molbachen og Niels Olssøn Houge forelægges lovlig Varsel at møde under Lovens Falsmaals Straf til edelig Vidnesbyrds Aflæg i denne Sag.

Derefter bleve følgende private Documenter tinglyste.

No: 61: Wiching Olssøn øvre Ygres Obligation stor 500 rd., udstæd til hr: Etatsraad Fleischer, dat: 4 Apr: og tinglæst 9 Julii 1782, udlyst for betalte 50 rd: den 8 Julii 1786 efter Qvittering av 11 Decbr: 1785, qvitteret for 30 rd: den 12 Dec: 1787, og for 20 rd: den 13 Julii 1788, og derfor udlyst den 14 Julii 1788.

No: 62: Tosten Larssøn Heglands Bygselbrev paa 1 L: 12 mrk: Smør i Hegland i Ophejms Annex, udstæd av Sognepræsten hr: Jersin, den 9 Maji 1788. med Revers.

No: 63: Hadle Brynildssøns ditto paa 12 mrk: Smør i Kinne i Qvitler Otting, udstæd av Sognepræsten Hr: Jersin, den 10 Julii 1788. med Revers.

No: 64: Sr: Martin Gørbitz Mortification for betalte 200 rd: af Størk Larssøn Gilderhuus til

1788: 46

Ham den 9 Novbr: 1787 udstædte Pante Obligation stor 420 rd:, dat: 8 Julii 1788, og der for udslettet.

No: 65: Lars Størchssøns Skjøde paa 18 Mrk: Smør, ½ geed skind i Gillerhuus, No: 9 i Ophejms Otting, udstæd av Størkaar Larssøn Gillerhuus mod 330 rd:, den 12 Julii 1788.

No: 66: Ole Jonssøns Bygselbrev paa 18 Mrk: Smør i Helgeland i Holbøygder Otting , udstæd av Sognepræsten hr: Jersin, den 21 April 1788. med Revers.

No: 67: Brynild Knudsen Gillerhuuses Obligation stor 41 rd:, udstæd til Erich Knudssøn Lille Røthe, med Pant udi 1 Løb Smør i Gillerhuus, næst efter de 3 forhen til ham udstædte Obligationer, dateret 12 Julii 1788.

No: 68: Knud Kolbenssøn Teigens Obligation stor 120 rd: til Guttorm Anfinssøn Millang i Sogn, dateret og tinglæst 9 Novbr: 1785, udlyst efter Qvittering av 7 Jinii 1788.

No: 69: Torger Nielssøn Herres Bygselbrev paa 14 Mrk: Smør i Helland i Bordahls Otting, udstæd av Hr: Krigsraad Fleischer, den 29 Decbr: 1787. med Revers.

No: 70: Opsidderne paa Græe i Bordahls Otting, Anders Knudssøn, Torger Erichssøn og Knud Størchssøn, deres Fredlysning paa deres Støler med videre, udstæd av hr: Foged Wangenstein, den 10 Julii 1788.

Aar 1788, den 16 Julii, vedvarede Sommer Tinget med Wossevangens Almue udi de forbemelte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda udi Sagen av Anders Erichsen Løne mod Anders Knudssøn Berge
for Giæld 7 rd: 8 s.; blev saaledes

Dømt og Avsagt

Søggemaallet er med Debtors egen Tilstaaelse bevist; thi bør Anders Knudssøn Berge betale de
paastevnte 7 rd: 8 s: til Citanten Anders Erichssøn Lønes Myndling Anders Torbiørnssøn,
samt udi denne Sags foraarsagede Omkostninger 1 rd: 4 mrk: 8 s.; til sammen 8 rd: 5 mrk.;
foruden Dommens Løsning og Forkyndelse, inden femten Dage effter denne Doms lovlige
Forkyndelse under Nam og Exsecution efter Loven.

Udi Sagen af Erich og Aad Breche mod Knud og Erich Finne for Fornærmelse
med Bejtning og Skov hugst etc.; er saaledes

Dømt og Avsagt

Med de i denne Sag afhørte Vidners Forklaring er ikke i mindste Maade oplyst de
Fornærmelser Hoved Citanterne have paastevnt. Den producerede Laugtings Act og Dom av
6 Junii 1733 bestemmer ikke hvor meget eller lidet Gierdefang og Brendsel Finne Gaards
Opsiddere har friehed at benytte sig af paa Heggevad Støel, heller ikke i hvor lang Tid de der
bør have Vaarbejtte med sine Creature, uden for saavit en vis Afgifft er fastsat at udreedes av
Breche Gaards Opsiddere for den Tid de bejter lenger paa Støelen Qvitting, Finne tilhørende.
Vel forklarer Vidnerne Anna Niels Datter Store Ringheim og Michel Johannessøn Breche
hvorlænge Finne Opsiddere i deres Tid stølede Vaar og Høst paa Heggevad, men foruden at
deres Vidnesbyrd ikke gaaer ud paa nogen vis Tid, i hvilken dette Brug har vedvaret, saa har
Parterne heller ikke indladt under denne Rettes Dom at bestemme det rette. I saadan
Anledning kjendes for Rett: Finne og Breche Gaardes Opsiddere bør for Eftertiden holde sig
den ergangne og usvækkede Laugtings Dom av 6 Junii 1733 efterretlig saaledes at enhver
ikke tilegner sig større Rettighed end samme fastsetter, og efter fornødenhed udfordres til
Brendsel og Gierdefang. Processens Omkostninger bliver efter Omstændighed paa begge
Sider ophævede.

Udi Sagen av Lænsmand Mølster mod Ole Henr: Helleved for
Gjæld 5 rd: 10 s.; blev avsagt saadan

Dom.

Foruden at den paastevnte Giæld med de avhørte 2de eensstemmige Vidner er beviist, har
Debitor Ole Helleved formedelst sin Udeblivelse efter Stevnemaallets og Laugdags
Forkyndelse paadraget sig Ansvarer derom; thi kjendes for Ret: Ole Henrichssøn Helleved
bør til Citanten Lænsmand Mølster betale Giælden 5 rd: 10 s.; samt udi Processens
Omkostninger 1 rd: 4 mrk: 8 s.; til sammen 6 rd: 5 mrk: 2 s.; foruden Doms Løsning og
Forkyndelse, femten Dage efter lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Loven,

Lænsmand Mølster mod Wiching Fannestølen for Giæld 2 rd: 3 mrk: 4 s: saaledes
Dømt og Avsagt

Omendskjønt indstevnte Wiching Fannestølen har haft fuldkommen Tid at bevise sin
Paastand om Giældens Afbetaling, har han dog, efterat han første Gang efter Laugdags
Forkyndelse mødte, sidste Rettessdag, da Udsettelse var Hannem bevilget, udeblevet med det
paaberaabte Contra Stevnemaal og videre Tilsvær, hvorved Han alene søger at bringe Sagen i
Udhael. Thi kjendes for Ret: Fordringen 2 rd: 3 mrk: 4 s.; som med de avhørte Vidner
tydelig er oplyst, bør Paagjeldende Wiching Fannestølen til Citanten Lænsmand Mølster
betale, samt udi Processens Omkostning 2 rd.; til sammen 4 rd: 3 mrk: 4 s.; foruden Doms
Løsning og Forkyndelse. Alt udreedes 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under
Exsecutions Tvang som vedbør.

Udi Sagen anlagt af Niels Møen med flere mod Sjur Steffenssøn Bøe
for Gield 27 rd: 4 mrk: 2 s: til Ole Bachetuns Stervboe, er saaledes
Dømt og Avsagt

Imod Ole Knudssøn Bachetuns, som den virkelige Debitor inden Skifte Retten den

1788: 46b

20de Julii 1785 nedlagde Benægtelse, har indstevnte Sjur Steffenssøn Bøe søgt med Vidner at ville bevise Ole Bachetuns Løfte om fuldkommen Betaling efter den i Skifte Acten indførte Regning av Paagieldende selv fremlagt, og derfor er Ham første Rettes Dag bevilget Udsættelse. Saa urimelig Paastanden er om Godtgjørelse for de giorte Byrejser, saa ulovlig er og Accorden med Ole Bachetun, der i sin da værende Forfatning var sat ud af Stand til at contrahere saa meget mere som den Formodning virkes af de avhørte Vidners Udsigende, at Han ikke til visse Tider var mægtig sine Sinds Kræfter; og om end Sjur Bøe havde Ret til efter Loven at indgaae saadanne Forpligtelser, saa udfindes dog ikke at den Accord, hvorom de 6 Vidner provede, skeede for meere end een Byrejse, da Han dog i sin Regning har anført mange flere. Efter saadan Sagens Sammenhæng og Beskaffenhed kjendes og dømmes hermed for Rett: Sjur Steffenssøn Bøe bør til nu afgangne Ole Knudssøn Bachetuns Enke og Arvinger erlegge og tilbage betale de formeget oppebaarne 27 rd: 4 mrk: 2 s: med Rente derav fra Stevnemalets Dato den 28 Junii 1787 til 16 Julii 1788 – 1 rd: 1 mrk.; og videre Rente til fornøjelig Betaling skeer, samt udi denne Sags foraarsagede Omkostninger 1 rd: 1 mrk.; foruden Dommens Løsning og Forkyndelse. Alt udredes og betales femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Nam og Exsecution i den skyldiges Ejendele.

Udi Sagen av Knud Wichingsøn Groue mod Sigrid Knudsdatter og
Mand Knud Olssøn for deres Kreatures ulovlige Jagen, er saaledes
Dømt og Avsagt

Af alt det i denne vidløftige og langvarige Process passerede, erfares tydelig en overdreven Opsætsighed av Qvinden Sigrid Knudsdr., som ikke allene, uden at kunde forevise Hjemmel, har jaget Citanten Knud Wichingsøn Groues Creature fra Hans egen Udmark, paa det de skulde fornærme Ham paa Høe og Korn, men end og nedrevet Indhægnings Gierdet, til Skade for Citanten, hvilket i sær med Tollev Brynildssøns, Maritha Wichingsdatters, og Giøa Sjursdattes samt Ingeborg Nielsdatter Øgershusets(?) avlagde eedelige Provemaal bedstyrkes. Ligesaa trodsig har Hun i Vidnerne Brynild Tollevssøns og Kari Brynildsdatters Nærværelse tilstaaet, og derefter igjen nægtet denne dristige Gierning. Omendskjønt Hendes Mand Knud Olssøn med de fra Hans Side førte Vidner, og en fremlagt Laigtings Dom av 21 Junii 1780, har søgt at ville bevise sin Eiendom paa de Stæder hvorfra den paastevnte Kreaturenes Jagen er skeed, saa kan dog samme uden Anvisning paa Aastædet, og nærmere Oplysning, for denne Ret ikke komme i Betragtning, men tvertimod har de søgt ved unødvendige Udflugter at bringe Sagen i Udhael, paa det de oftere kunde opnaae deres eeneste Hensigt, at fortrædige Naboen. Under Sagen har Citanten ikke oplyst hvad Skade Ham paa Hans Hjemmebøe der ved er bleven tilføjet, men ønsker alene sine Creature fredet paa sin egen Ejendom; Thi kjendes og dømmes hermed for Rett: Sigrid Knudsdatter og Mand Knud Olssøn Groue bør ubehindret lade Citanten Knud Wichingsøns Creature gaae paa de Stæder hvor de* (Sigrid og Knud?) selv ikke kan bevise sig at have eene og udelukkende Ejendoms Ret, under Straf og Tiltale efter Loven, hvorimod dennem reserveres lovligt Søgemaal mod Knud Wichingsøn, saa fremt Han beiter med sine Creature der hvor Hænds* (Hands/Hændes?) brug har formeent Ham Fællesskab. Og da Sigrid Knudsdatter tvertimod Hendes bedre Vidende har forseet sig med Kreaturenes Jagen fra de Stæder hvor Hun ingen Hjemmel har foreviist til eens Ejendom, saavel som og med at ned rive Indhægnings Gierde hvor Citanten

selv havde opsat samme, alene for at vise en trodsig Egenraadighed, saa tilfindes Hun at bøde til Wosse Præstegjelds Fattig kasse 2 rd., samt til Citanten Knud Wichingsøn i nogenlunde Opretning for denne Sags Omkostninger 2 rd., til sammen 4 rd., foruden det stemplede Papir til Doms Acten, og samme tages beskreven. Hvilket udredes femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Nam og Exsecution som Loven befaler.

Udi Sagen af Aad Kløve mod John Lierhuus og Halvor Groue for
Gield 4 rd: 5 mrk: 6 s: Rest paa en Humle Handel, er saaledes afsagt
Dom.

Vel har indstevnte Halvor Seim inden Retten den 7de Julii 1787 tilstaaet at have tilligemed Jon Lierhuus kjøbt Humle av Citanten Aad Kløve for 9 rd: 2 mrk: 12 s:, og derav betalt sin Halvedeel paa nogle Skilling nær, som skulde reste, men da Citanten ikke paa nogen Maade har bevist enten de indstevnte var fælles i Handelen, eller en av dem alene skulde være ansvarlig for Betalingen, langt mindre om Jon Lierhuus virkelig imod Hans Protest har været delagtig i Kjøbet, saa kjendes og dømmes for Ret: John Lierhuus og Halvor Seim bør for Citanten Aad

1788: 47

Kløves Tiltale i denne Sag frie at være; Processens Omkostninger ophæves.

Udi Sagen anlagt av Ole Nielssøn Groue mod Wiching Knudssøn for
Overfald paa Steffen Olssøn, blev saaledes
Dømt og Avsagt.

At Wiching Knudssøn Groue virkelig har overfaldet Steffen Olssøn med Jordskuf, Slag og videre, bevises med Knud Knudssøns og Knud Olssøn Groues edlige Vidnesbyrd, men at Steffen Olssøn ogsaa dertil har givet Anledning ved at overrumple Wiching Knudssøns Faders Tjenestepige i Hendes Arbejdem uden given Aarsag, kan ligeledes av Actor erfares. Begge have forset sig, men Wiching Knudssøn, som den der skulle stifte Freed mellem de stridende Parter, har paa dobbelt Maade fejlet, efterdie Han uden Klage av den formeentlig fornærmede Tjeneste pige har overfaldet Steffen Olssøn, med hvem Han intet havde at bestille, uden at tilfredsstille Ham og Pigen, der begge vare forbitrede. Den fornærmede Ragnille Nielsdr: Legden har ikke paataalt den Fornærmelse Steffen Olsen tilføjede Hende, men Wiching Knudssøn har paataget sig at udføre Sagen til Fordeel for sig selv, uden at bevise sig dertil berettiget. Thi kjendes for Rett: Wiching Knudssøn Groue bør for det øvede Slagsmaal efter Lovens 6. 7. 8. bøde trende sex Lod Sølv, eller Penge 9 rd.: {som tilfalder Hans Majestæts Kasse}, samt Steffen Olssøn for Hans uforsigtige Adfærd og givne Anledning til Klammeriet, bør bøde til Væjkassen Nordenfjelds 3 rd.: og til Sognets Fattige 2 rd: Som udredes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Exsecutions Tvang effter Loven. Processens Omkostninger ophæves paa begge Sider.

Udi Sagen av Elling Jenssøn Fylchedalen mod Niels Pederssøn Groue for
Gield 11 rd: 3 mrk.: blev saaledes
Dømt og Avsagt.

Efter Stevnamaal og Laugdag for Angieldende Niels Pederssøn Groue har Han først indfundet sig med saadant Tilsvar at den fulde paastevnte Summa ikke var Hans rigtige Debet, men Han tilstaaer dog endeel derav, og paa det han kunde faae udstyret Contra Stevnamaal til Bevis om Rigtigheden herom, har Han vundet Udsettelse. Tid til Hans formeentlige Forsvar er Ham ikke av Retten betaget, men Hans Udeblivelse fra Retten sidste Gang Sagen var i Rette, viser at Hans Tilfor(hal?) alene er Udflugter; Thi kjendes for Rett: Niels Pederssøn Groue bør til

Citanten Elling Jenssøn Fylchedalen betale de paastevnte og med 2de eensstemmige Vidner beviste Gield 11 rd: 3 mrk., samt udi Processens Omkostninger i Betragtning av Citantens lange Rejse og Møde trende Gange, 4 rd., til sammen 15 rd: 3 mrk., foruden Dommens Løsning og Forkyndelse, som alt udredes og betales femten Dage efter lovlig Forkyndelse under Exsecutions Tvang.

Udi Sagen mellem Jon Sjurssøn Breche og Anfin Fannestølen for Gield 7 ½ rd:
Avskediget

Denne Sag er indviklet og ubestemt baade anlagt og udført. Intet Bevis om den paastevnte Gield, og hvor fra samme deriverer, er i rette ført; Thi bør Citanten Jon Sjurssøn Breche med nyt Stevnemaal forfriske Sagen, og nøjagtig bevise Rigtigheden av sin Paastand, om Han finder tjenligt samme at vedblive.

Dereffter blev videre tinglyst.

No: 71: Provstinde Ruuses Bygsessedel paa den halvedeel i Enke sædet Tvilde, udstæd av Mad: sal: hr: Meldals med Laugværge, den (19?) Februar 1788. med Revers.

Hr: Foged Wangenstein derefter fremlagde til Examination: 1: Av og Tilgangen i Vejmaster Mandtallet. 2: Av og Tilgangen i Odels Mandtallet, og 3: Restance Registeret over de udestaaende Kongelige Skatters 1ste Termin 1788, som beløb til 1504 rd: 5 mrk: 5 s., hvilke inden Retten bleve oplæste og af Almuen, hvoriblant Knud Anfinssøn Rokne og Henrich Størkssøn Neqvitne bekræftede rigtig at være, hvilket og blev stadfæstet av Laugrettet, og derom Tings Vidne udstæd.

End videre blev ifølge det kongelige Rescript af 26 Junii 1786 avlyst Kristen Olssøn Hages Obligation til Sr: Werner Hosevinkel, dateret 2 Junii 1742, stor 60 rd:

Efter 3de Ganges Udraab havde ingen videre at iretteføre, thi blev Sommertinget ophævet.

Besigtelses Forretning paa Rondve i Bordals Otting

Aar 1788, den 1te Septembris, blev Retten sat paa Gaarden Rondve i Bordals Otting paa Woss, og behandlet av Stædets Sorenkrivers hr: Søren Schielderup eedtagne Fuldmægtig Morten Johan Barth, til efterfølgende Sags Udfør. Som Laugrettes og Meddomsmænd vare af Stædets Foged udnævnte og tilstæde: 1: Johannes Olssøn Store Ringheim. 2: Ole Knudssøn ibm: 3: Bjørne Matthiæsøn Mølster. 4: Anfin Anderssøn Bryn. 5: Amund Torgerssøn ibm: og 6: Steffen Olssøn Grævle. Nærværende Lænsmanden Godschal Matthiæsøn Mølster.

Hvorda Citanten Hermund Henrichssøn Fladeqval som Formynder for Tormod Olssøn Rondve, fremlagde Tægtedag til denne Forretning av 16 Julii 1788, saalydende # Dernæst producerede skriffeligt Stevnemaal av 11 August sidstleden, saameldende #

Indstevnte Knud Sjurssøn Rondve mødte personlig, og paa Claus Gierrals Vegne (...?)d Anfinssøn Rochne, som vedtog Varsel. De indkaldte Vidner mødte, undtagen Niels Sondve. Kaldsmændene Lænsmand Mølster og Ole Wangen avhjemlede lovlig Varsel for udeblevne Vidne.

Knud Sjurssøn

1788: 47b

Rondve fremlagde sit skriftlige Indlæg av 31 Augusti 1788, med vedfølgende Bygsessedel paa Gaarden {G...e som} Rondve, dateret 11 og tinglæst 12 Jilii 1770, som han nu begierede læst og Acten tilført, saalydende #

Knud Rochne for Claus Gierrald, hvis Hustrue ligeledes ved Retten var tilstæde, anmeldte at Han var beskikket Formynder for Citantens Myndling Tormod Olsson i 1 ½ Aar, og formedelst hans Svaghed derfor blev entleediget; for det øvrige har intet av Værgemaalet været eller er under Hans Varetægt, altsaa formeener han at være frie for denne anlagte Tiltale.

Citanten for den umyndige paastod Besigtelsens og Sagens Fremme, paa det derved kan blive oplyst hvad Aabod bør svares, allerhelst siden Citanten først for et halvt Aar siden blev indsat, og derfor bør holde sig til forrige Formynder og Lejlending, altsaa faaer være uden Ansvar naar Gaarden og Arvemidlerne eengang skal avleveres.

Knud Sjursson Rondve sagde at han efter det irettelagte Bygselbrev har brugt Gaarden i 16 Aar, og derefter lige med sit Indlægs Formeld Vaaren 1786 overladt og avleveret samme til Myndlingen Tormod Olssøns da værende Formynder Klaus Gierrald og Myndlingens Stedfader Peder Gierager, imod at Comparenten betalte 20 rd: og mere for den Aaboed som paa Gaardens Huuse blev lagt, følgelig formeener at Han aldeeles ikke bør ansvare hvad Gaarden nu maatte befindes at være brøstfældig.

Knud Rochne benægtede at Klaus Gierrald havde modtaget noget af det paaberaabte Aaboed, men vel at han maatte indsette Rosmand paa Gaarden, for at samme ikke skulde lige øde; i det øvrige foreholdt han sig til det som Protocollen er tilført, og haver han gjort nogen Slags Contract, saa har han handlet imod sin Magt og Myndighed, og det under sin Svaghed; altsaa paastaaer Han s(lig?) Tilførsel avvist som ulovlig.

Citanten sagde at Peder Gierager selv ejede Jordegods her i Gaarden som Knud Sjursson bestyrede, og der for gierne kunde modtaget sin Part deraf av indstevnte, men ikke Myndlingens Deel, hvilket nok faaer bevises, desuden er Pæder* (Peder) Gierager ikke hertil kaldet.

Eragtet.

Retten er kaldet her til Aastædet for at besigtige Gaardens Huuse \og videre/, og paaskjønne hvem Aabodet skal tilsvare efter de Beviser i Retten vedlegges. Knud Rondves og Klaus Gierralds nedlagde Protester henføres ikke mod selve Besigtelsen, men mod Ansvarret av av den ventende Aaboed, som de begge vil være befriet for. Og da Stevnemaalet ikke befindes annerledes end lovlige, saa kunde Rettens Hjelp i denne fald ikke nægtes, men Besigtelsen nyder sin Fremme, da det derefter, naar Lov antagelige Beviser er iretteførte, vil blive at paaskjønne hvem der egentlig tilkommer at svare den ansatte Aaboed.

Citanten reserverede at lade afhøre de indstevnte Vidner naar Besigtelsen er fuldført; Imidlertid anviste Han efterfølgende Huuse som Laugrettesmændene besaae og derefter ansatte Aaboden paa samme saaledes som følger:

<p>1: Røgstuen befandtes ganske brøstfældig, saa at samme i Grund maae nedrives, og igjen af nye opbygges, hvortil for den Halvedel Myndlingen Tormod Olsson heri er ejende, vil medgaae: 16 stok(?) Furre(?) Træer, som med Hugst, Kjørsel og Nedbygning vil koste 1 rd: Stk., er 16 rd: 10 Træer til Sperrer ligesaa á 12 s., [er] 1 rd: 1 mrk: 8 s: 1 Brund(?) Troe paa den halvedeel med Arbejds Løn, i alt 3 mrk: 6 Træer til Troe og Vindskeeder á 1 mrk: 2 s., [er] 1 rd: 12 s: 1 Torvhald træe 12 s: 10 Kroger á 3 s., [er] 1 mrk: 14 s: 20 Vaager Næver á 1 mrk: 8 s., [er] 5 rd: Tækning 6 Mand i en Dag á 1 mrk: hver, [er] 1 rd: 1 Tylt bord til Gulv 1 rd: Bordklædning i søndre Bryst med Arbejd og Tilfang 1 rd: 4 mrk: Ditto paa vestre Side 1 ½ Tylt bord á 4 mrk., [er] 1 rd: 2 Oplænninger á 8 s., [er] 1 mrk., Arbejds Løn med Bordklædning og videre 3 mrk: 8 s., til sammen som for den halvedeel er beregnet og dette Huus ansees brøstfældig til</p>	<p>29 rd: 4 mrk: 6 s:</p>
--	---------------------------

Hvorimod det nyttige af Tømmer og videre af det gamle Huus kan tjene til adskilligt ved og under den nye Bygnings Opførelse.	
2: Høeladen behøver for den Halvedeel følgende Reparation; Til samme henhører en Skygge i sødostre Ende. Samme behøves af nyt opbygget, og dertil udfordres 1 Tylt Tømmer á 1 mrk: 8 s: nedbyggt, er 3 rd: 2 Mand til Arbejde i 2 Dage á 1 mrk: 8 s: hver, [er] 1 rd: 8 Træer til Troe og Vindskeeder á 1 mrk: 8 s:, [er] 2 rd: 25 Torvhalds Kroger á 3 s:, [er] 4 mrk: 11 s: 2 Torvhalds træer á 1 mrk:., [er] 2 Mrk: 45 Vaager Næver á 1 mrk: 8 s:, [er] 11 rd: 1 mrk: 8 s:, 16 Mand at tække i en Dag á 1 mrk: 4 s:, [er] 3 rd: 2 mrk: 4 Tylter bord til Bordklædning paa vestre Side á 3 mrk:., [er] 2 rd: 3 Mand i 3 Dage til Arbejde det gamle at nedrive og nye at opbygge á 1 mrk: 8 s:, [er] 2 rd: 1 mrk: 8 s: 3 Træer til Oplenninger á 12 s:, arbejde 2 mrk: 4 s:, til sammen Det gamle Tømmer av den omtalte Skygge forbruges hertil efter Nødvendighed.	26 rd: 1 mrk: 15 s:

Da Dagen er forløben, saa beroer med Forretningen til i Morgen tidlig, da alle vedkommende behage at indfinde sig.

Den paafølgende 2 Septembr: 1788 blev Forretningen atter foretaget. Nærværende Citanten Hermund Henrichssøn Fladeqval, samt Knud Rondves og Klaus Gierralds Hustruer. Hvorda Laugrettet besaae.

3: Lofftet med Unde boe, som for kort siden er repareret og fornyet, men mangler til Bordklædning 5 Tylter Bord á 4 mrk: fremkjørt til Stædet, er 3 rd: 2 mrk: 2 Oplenninger á 8 s:, [er] 1 mrk: 3 Dages Arbejde for 2 Mand á 1 mrk: 8 s: daglig, er 1 rd: 3 mrk: 1 Vindue av 12 Ruder bestaaende, á 4 s:, [er] 3 mrk:., Arbejds Løn med Jern og Ramme 1 mrk:., er 4 mrk:., i alt	5 rd: 5 mrk:
4: En Kjelderboe behøver følgende Forbedring: 4 stokføre Træer til S(..i?) og videre á(?)	
Lats:	61 rd: 5 mrk: 5 s:

1788: 48

Transport	61 rd: 5 mrk: 5 s:
1 Mrk:., er 4 mrk:., Arbejds Løn til 2 Mand i 2 Dage, for hver Mand daglig 1 mrk: 8 s:, er 1 rd:., 3 Tylter bord til Bordklædning hjemkjørt á 3 Mrk:., [er] 1 rd: 3 mrk:., 2 Træer til Oplenninger {á 1 mrk: 8 s:} á 12 s:, [er] 1 mrk: 8 s:, Arbejds Løn til 2 Mand i 2 Dage á 1 mrk: 8 s: daglig hver, er 1 rd:., 4 Træer til Troe, Vindskeeder og videre á 1 mrk: 2 s:, [er] 4 mrk: 8 s: 14 Torvhalds Kroger á 3 s:, [er] 2 mrk: 10 s:, 2 Torvhalder á 10 s:, [er] 1 mrk: 4 s:, 4 Sviller á 6 s:, [er] 1 mrk: 8 s:, 20 Vaager Næver á 24 s:, [er] 5 rd:., Til Tækning 8 Mand i en Dag á 1 mrk:., [er] 1 rd: 2 mrk:., til sammen 12 rd: 2 mrk: 6 s:, hvorav kommer paa Myndlingens Andeel i dette Huus den halvedeel	6 rd: 1 mrk: 3 s:
5: Hæstestalden med Lade, er for den halvedeel befunden at mangle efterfølgende: 3 Træer til Troe, Vindskeeder, Sviller og Torvhald á 18 s:, [er] 3 mrk: 6 s:, Næver til dette Huus bliver taget av det overblevne av de 24 Vaager Lejlendingen forhen har levert til	

<p>Gaardens øvrige Huuse. 6 Torvhalds Kroger á 3 s.; [er] 1 mrk: 2 s.; 3 Mand til Tækning een Dag á 1 mrk: 3 s:</p>	<p>1 rd: 1 mrk: 8 s:</p>
<p>6: Paa Vaarstølen befandtes en Udløe, ganske forfalden, og derfor blev til sammes Istandsettelse for den Halvedeel ansat til følgende Aaboed: 1 Tylt bord til Bordklædning paa Stædet hjemkjørt 3 Mrk.; 2 Træer til Torvhald, Troe, Vindskeer og Sviller á 1 mrk: 2 s.; [er] 2 mrk: 4 s.; af den forbenevnte Næver, bruges ligeledes til Tagets Forbedring. Arbejds Løn med Bordklædning, Tækning og videre, 3 Mand i en Dag á 24 s.; [er] 4 mrk: 8 s:</p>	<p>1 rd: 3 mrk: 12 s:</p>
<p>7: Ovnen i Røgstuen, som i Gaar blev forglemt at besigtige, blev nu befunden at være saa brøstfeldig at den i Grund maae nedrives og av nye opbygges, hvortil udfordres med Steen, Arbejds Løn og videre udi Omkostninger 4 rd.; hvorav paa denne Halvedeel kommer</p>	<p>2 rd:</p>
	<p>72 rd: 5 mrk: 12 s:</p>
<p>Flere Huuse blev ikke anvist til Aaboed, men den umyndiges Formynder Hermund Henrichssøn Fladeqval derefter anmeldte at her endnu paa Gaarden befindes den Part Myndlingen tilhørende: et Jldhuus med Fordør og Veedehuus i Nordre Bryst, et Smide Huus, et Sæhle huus paa Vaarstølen, og et ditto paa {Vaar}\Field/stølen, hvorav ikkun Sæhlhuuset paa Vaarstølen er eene Eiendom, men de øvrige for den halvedeel, hvilke Huuse ere i temmelig forfalden Tilstand, men for at spare Vedkommende alt for mange Udgiffter, vilde hand modtage disse Huuse i den Stand de nu forefindes, uden derfor at paastaae noget Aaboed eller Besigtelse.</p> <p>For ellers at besvare indstevnte Knud Sjurssøn Rondves i Gaar Protocollen tilførte, fremstod Peder Gierager, som tilstod at have i Følge den Forening mellem indstevnte og Klaus Gierrald var indgaaet, havde modtaget 20 rd: og 24 Vaager Næver, som skulde anvendes til Huusenes Forbedring; og da fornemmelig Floren behøvede Reparation, efterdie Kreaturene ikke deri kunde bjerges, da Knud Sjurssøn forlod Gaarden, saa har han nedlagt Arbejde der paa saaledes: 15 store Træer á 2 mrk.; [er] 5 rd.; 13 mindre Ditto á 6 s.; [er] 4 mrk: 14 s.; Hugsten paa samme i 7 Dage for 3 Mand á 1 mrk: 4 s.; [er] er 4 rd: 2 mrk: 4 s.; Kjørsel for 2 Hæste i 9 Dage, for Hæst og Karl daglig 1 mrk: 4 s.; [er] 3 rd: 4 mrk: 8 s.; Bygning i 11 Dage for 3 Karle á 24 s: daglig, er 8 rd: 1 mrk: 8 s.; foruden den leverede Næver hvorav endnu befindes noget i behold, der er henlagt til Hæstestaldens og Udløens Forbedring; og da denne anmeldte Summa beløber til 22 rd: 1 mrk: 2 s.; og Comparenten ikkun haver modtaget, saa formodede han sig av Knud Rondve og Klaus Gierrald godtgjort som det han mere har udlagt, foruden Arbejds Løn for Tækningen, som ikke i denne Summa indregnet. Da Comparenten nu saaledes har avlagt fuldkommen Regnskab for de leverede Penge, og Arbejdet forsvarlig er fuldført, som av enhver er at see, saa formodede han for videre Efter krav at blive befriet.</p>	<p>2 rd: 1 mrk: 2 s:</p>

I Anledning av Stevnemaalet havde Laugrettes mændene beseet Gaardens Skov, Ager og Eng, og befunden fornemmelig Skoven ruineret for endeel, da der paa sine Stæder befindes at Næveren for meget er av flekket fra Roden i Toppen, saa at den næsten ikke igjen kan komme til Nytte. Ager, Eng og Humle hauge derimod var i forsvarlig Stand; dog er Skoven paa nogle Stæder formedelst Næver flækning ikke aldeles medtaget.

Citanten Hermund Fladeqval derefter, da Besigtelsen var fuldført, anmeldte at de forhen anmeldte Vidner som her til Aastædet vare indkaldte, egentlig skulde forklare hvorledes Skoven var, og i hvad Tilstand Ager og Eng befandtes da Knud Sjurssøn indkom som Lejlending her paa Gaarden, men da han syntes Omkostningerne bleve store nok for de indstevnte, saa frafaldt Han baade Vidnernes Førelse og Paastand om Vederlaug for den Skade Skoven ved Næver Flækning i Følge Besigtelsen er tilføjet, men derimod nedlagde sin Paastand saaledes: at Knud Sjurssøn Rondve og forrige Formynder Klaus Gierrald en for begge og begge for en bliver tilpligtet at udrede den ansatte Aaboed 72 rd: 5 mrk: 2* (12) s:, efterdie Gaardens Huuse formedelst deres Forsømmelse ere forfaldne, og for de Omkostninger som ere anvente paa Floren, meere end de {mod} af Peder Gierager modtagne 20 rd: vare tilstrækkelig efter anførte Beregning 2 rd: 1 mrk: 2 s:, samt endelig de formedelst Vederparternes Modvillighed til mindelig Rettelse foraarsagede Omkostninger: til 4 Mand i Julii Maaned som besaae Gaarden og tilbød mindelig Forliig, hver 1 Mrk: 8 s:, [er] 1 rd:, Lænsmanden for Beskikkelse 2 mrk:, Kost og Tæring samme Tid 3 mrk:, Stemplet Papir til Stevning, Forkyndelse og Rejse 1 rd: 2 mrk: 12 s:, for den erholdte Tægtedag 2 rd:, Laugrettets og Lænsmandens Underholdning i 2 Dage denne Forretning varede, i det billigste 5 rd:, til sammen 10 rd: 1 mrk: 12 s:, foruden Rettens Gebyr som behagelig beregnes, samt det stemplede Papir og Forretningens forventede Beskrivelse, og saaledes under alle lovlige Forbeholdenheder indlod Sagen Dom.

Knud Rochne, som nu var kommen tilstæde og havde anhørt forestaaende Tilførte, benegtede paa Klaus Gierralds Vegne at noget Forlig med Knud Rondve om Gaardens Aaboed var indgaaet, og da saadant ikke er bevist, heller ikke paastevnt, paastod han Friefindelses Dom for Citantens Tiltale.

Knud Rondve var ikke tilstæde, og hans Hustrue sagde

1788: 48b

at Hun ikke videre vidste at svare.

Citanten henholdt sig til sit forrige, og var fornøjet med at Dom avsiges næste Høsteting for Omkostninger at svare* (spare?).

Denne Forretnings Bekostninger beregnes ifølge Reglementet av 11 Junii 1788 saaledes: For Stevningens Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, Føgden for opnævnelse 4 mrk:, Skyds til Sorenskriveren 9 Mile frem og tilbage til Lands og Vands 2 rd: 5 mrk:, Diæt 7 Mile frem og tilbage 1 rd: 1 mrk:, 2 Dages Forretning 5 rd:, 2 Dages Diæt 2 rd:, 6 Laugrettes mænd 2 Dage, hver 3 Mrk:, [er] 3 rd:, Lænsmanden med Skyds 2 Dage á 3 mrk:, [er] 1 rd:, til sammen 17 rd: 1 mrk: 4 s:, som Reqvirenten betalte.

Eragtet

Efter Vedtagelse optages Sagen til næste Høste Ting for Wangens Tinglaug og Bordals Otting, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed skal blive avdagt; Til samme Tid som nærmere bekjendtgjøres haver Laugrettet som Meddomsmænd at møde.

Aastæds Sag paa Gaarden Wæle i Bordahls Otting.

Aar 1788, den 3de Septembris, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Wæle i Bordahls Otting for at behandle efterfølgende Sag anlagt av Opsidderen Elling Pederssøn mod Naboen Anders Larssøn Houg. Retten beklæd med efterskrevne av Kongens Foged udnævnte Laugrettes- og Meddoms mænd: 1: David Knudssøn Lunde. 2: Aad Davidssøn Kløve. 3: Bjørne Matthiæsøn Mølster. 4: Anfin Anderssøn Bryn. 5: Niels Nielssøn Øvre Ryche. 6: Knud Askildssøn Ræne. 7: Steffen Olssøn Grævle, og 8: Amund Torgerssøn Bryn. Nærværende Tinglaugets Lænsmand Godschal Matthiæsøn Mølster.

Hvorda Citanten mødte for Retten tilligemed sin Frende Gullig Gulligssøn Skutle, som i 3de Leed beslegtet, og fremlagde Tægtedag til denne Forretnings Holdelse av 17 Julii sidsleden, saalydende # Dernæst fremlagde Han skriffthigt Stevnemaal av 21 Julii sidstleden, hvorved Naboen Anders Larssøn Houg er indkaldet at anhøre under Falsmaal stevnte Vidner, og lide Dom til en Ejendoms Tilbageleverelse, som har underlagt Gaarden Wæle med videre, og denne Aastæds Sags Omkostninger at svare, effter Stevnemaalets nærmere Formeld, hvorved Gaarden Hougs Beneficiarius er indkaldet at svare til Sagen saavit Ham angaaer, hvilket Citanten for Retten begierede oplæst, saalydende #

Anders Larssøn Houg mødte og vedtog lovlig Stevning. De i Stevningen benevnte Vidner mødte alle, undtagen Halvor Ellendssøn Grimestad, som blev anmeldt at have Svagheds Forfald, hvorfor han blev av Citanten frafaldet. John Mariager blev lovlig paraabt men ingen svarede. Stevningens Paategning viser at samme er ham anvist den 4 August 1788.

Anders Houg fremlagde et Skriffth af Dags Dato, som Han begierede oplæst, saalydende # Citanten Elling Pederssøn Wæle, uden at ville indlade sig i det oplæstes Besvarelse, begierede sine Vidner fremkaldte, eedfæstede og forhørte; Thi blev Edens Forklaring dennem av Lov bogen forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende.

Thi fremstod 1ste Vidne John Helgessøn Olde, 57 Aar gammel, Sødskendebarn til Citantens Hustrue, fød, opfød og sin ganske Tid været paa Gaarden Olde, som Han nu beboer, vidnede: Han for omtrent 40 eller færre Aar siden var Han hjemme hos sin Fader, og effter Arbejde hvilede uden for Bjørnshovden, hvor indstevntes Fader Lars Houg efter Vidnets Begier om at skjere nogle Vidjer til Ljaaer, tillod ham at skjere om han vilde op i Bjørnshovden, det Stæd hvor Parternes Disputte er, uden at tale om nogen videre Ejendom, men da Vidnet kom hjem og spurgde sin Fader, som for 34 Aar siden døde, da 83 Aar gammel, hvem Eiendommen i Bjørnshovden tilhørde, svarede han at det var bekjendt at Bjørnshovden tilhørde Wæle. En ved Navn Aad, som da var til Huus paa Helland, og samme Tid som formeldt med Vidnet var i Arbejde, sagde at Han vel vidste at Bjørnshovden tilhørde Wæle, og at han kunde vise Mærkesteenene, som skulde være tæt ved Vejen, men Vidnet blev da intet anvist, og bemeldte Aad sagde at Steenen skulde staae et lidet Støkke op i fra Grinden. Kan vise de omprovede Stæder.

2: Vidne Ole Larssøn Tveite, 67 Aar gammel, Morbroder til Citantens Hustrue, fød og opfød her paa Gaarden hvor Hans Fader for omtrent 50 Aar siden boede og bestyrede Wæle; I den Tid hørde Vidnet intet andet end Bjørnshovden tilhørde Wæle, og veed at hans Fader lovede andre at slaae den. Vidnets ældre Broder, som ejede endeel Mærker i Wæle, {bestyrede} slog ligeledes Bjørnshovden som sin Ejendom, og ligeledes tillod og Husmand paa Houg at hugge Veed der, hørde for Resten ingen Disputte derom af andre. Veed heller ikke hvor Mærkerne gaaer mellem Houg og Wæle \oven/ i den saa kaldede Bjørnshovden, men at Houg brugte paa det øverste og ikke hvor langt need deres Eiendom var. En gammel Mand ved Lars Helland fortalte til Vidnets Moder at der skulde være Mærkesteene som skiftede mellem Wæle og Houg, hvorav den eene var bortkastet, og den anden skulde være bestaaende ved Hellands Vejen og vise op effter, og efter Vidnets Broders Anvisning saae Vidnet denne Steen, men kan nu ikke vise den efter saa lang Tids Forløb. Vejen derimod kan Vidnet gjøre Anvisning paa.

3: Vidne Lars Knudssøn Rioe, 48 Aar gammel, lidt beslegtet til Elling Wæles Hustrue, (væ...?) Rosmand her paa Gaarden for 11 Aar siden i foregaaende et Aar, og var befalet av Elling Wæles Hustrue, som da var Enke, og Hendes Laugværge at bruge Bjørnshovden, som han da og gjorde uden Anke af nogen, og effter Befaling havde Vidnet Brugt fra Wæles Kalvhage beent over øverste Hougén i et Dige ved Hellands vejen, og derfra effter Vejen til Grinden. Kan gjøre Anvisning paa de omvidnede Stæder, og var selv ikke anvist nogen Mærker. Nøjere forklarede Vidnet at det omvidnede Brug var Slotte og Skov Hugst.

4: Vidne Endre Andersson Houg, 36 Aar gammel, Søn til Contra Citanten, fød og opfød paa Houg, og tjent hos forrige Vidne da han var Rosmand her paa Gaarden; I den Tid huggede Lars Knudsson nogle Espetræer paa øverste Houg av Bjørnshovden, hvorfor Vidnets Fader tiltalede Lars Knudsson og sagde at han ikke burde hugge der, hvilket denne og siden holdt sig efterretlig. Veed for Resten at Hougs Opsidder slog paa de Stæder, som Vidnet kan

1788: 49

anvise, og fornemmelig Vidnets Fader, i den Tid Vidnet var hjemme. De Stæder hvor Vidnets Fader slog, var: fra Bjørnhovde grinden frem effter Garen og saa langt op som noget var at faae. Kan gjøre Anvisning. Veed ingen Mærker mellem Wæle og Houg.

5: Vidne Erich Hanssøn Rioe, 40 Aar gammel, {ubeslegtet} besvogret til Elling Wæles Hustrue, hvis (...?) Vidnet tjente her paa Gaarden for 20 Aar siden i foregaaende et Aar; I den Tid hentede Vidnet Hæsjebaand i Bjørnshovden/ med sin Husbonde, som viste Ham en Steen paa øvre Siden av Vejen, som han sagde skulde være en Mærkesteen eller Markesteen, som Vidnet ikke saa nøje kan erindre, hvilken skulde {gaae} (...?) være Mærkeskjellet i mellem Houg og Wær; Vidnets Hosbond sagde at Hæsjebaandene skulde (...?)es i Bjørnshovden, og Vidnet hørde ingen Anke derpaa af andre. Veed for Resten selv intet Mærke, og vil om mueligt anvise det omprovede Stæd.

6: Vidne Brithe Lars Datter Tesdal, 62 Aar gammel, Søster til Vederparten, Var hjemme hos sin Fader, afdøde Lars Houg, indtil hun for 36 Aar siden blev gifft, og veed at hendes Fader brugte Slotte og Løvning i Bjørnshovden uden Anke. Veed ingen Mærker mellem Wæle og Houg, og (...?) ikke hverken Wæle eller andre Gaarders Beboere have nogen Brug der, heller ikke hørde saadant. Kan anvise hvor Slotten og Løvningen skeede.

7: Vidne Erich Aadssøn Noreqval, 62 Aar gammel, i 5 og 6 Leed beslegtet til Citantens Hustrue, og boed paa Naboe gaarden Helland for 10 Aar siden i foregaaende 21 Aar. Hørte at Bjørnshovden paa højeste Houg skulde tilhøre Wæle, veed intet Brug eller Mærker, men veed at H(...?)d (...?)de Helland slog i Bjørnshovden efter Knud Wæles Tilladelse, og at Anders Houg slog efter Hellands Vejen og til et Dige tæt ved en Steen op ved Vejen, men Veed ikke hvor videre eller af hvem Bjørnshovden blev slaget eller brugt, eller hvem Ejendommen egentlig tilhørde. Kan gjøre Anvisning paa de omprovede Stæder. Hørde eller Anders Houg selv sige at Knud Wæle vilde tilegne sig Ejendom paa øvre Siden av Bjørnshovden, men hvor længe det er siden denne Tale av Anders Houg passerede, kan Vidnet ikke erindre.

8: Vidne Aagunna Wichings Datter, forrige Vidnes Hustrue, 78 ½ Aar gammel, i 3 og 4 Leed beslegtet med Citantens Hustrue, har boed paa Naboe Gaarden Helland for 10 Aar siden i foregaaende 46 Aar. I den Tid viiste avdøde Lars Houg Vidnet en Steen ved Hellands Vejen, som skulde være Mærkeskjel mellem Wæle og Houg. Veed for Resten intet Brug, Eiendom eller Mærkeskjel, men har hørt at Bjørnshovden tilhørte Wæle, og at Dønnaat Helland slog der effter Tilladelse af Knud Wæle. Kan gjøre Anvisning.

9: Vidne Dønnaat Niels Datter Himle, 60 Aar gammel, i 3 Leed beslegtet til Citantens Hustrue, har været til Huus paa Helland for 23 Aar siden i 9 Aar. Efter Tilladelse av Knud Wæle slog Vidnet i Bjørnshovden efter Hans Anvisning fra Grinden op til en Steen ved Vejen, og vilde Vidnet slaae oven for denne Steen, maatte hun faae Tilladelse dertil av Hougs mænd; hørte ellers ingen Disputte om Mærkerne, og veed dem heller ikke. Videre sagde Vidnet, at hun i disse 9 Aar som hun var paa Helland, slog paa det omvundne Stæd, hvorpaa hun kan gjøre Anvisning.

10: Vidne Anna Haavers Datter Øvre Skutle, 74 Aar gammel, ubeslegtet til Parterne, har været til Huus hos Anders Houg i 6 Aar, og hos Elling Wæle i 7 Aar for omtrent 15 Aar siden. I den Tid da Hun var paa Houg, slog hun effter Anders Larssøns Tilladelse hjemmen for

Bjønshovde paa de Stæder hvor Hun skal anvise, saafremt Hun som et gammelt Menneske derom for Tiden kan (...?)des. Ligeledes gav Knud Wæle hans Tilladelse at slaae paa de Stæder han ejede, hvilke hun (.....?) vil anvise. Elling Wæle gav hende paa samme Maade Tilladelse at slaae der, hvor Hun kan anvise, ligesom han og tillod Hende at Løve der. Hørde for Resten ingen Tvist om Bjønshovden, og veed heller ingen Mærkeskjel. Kan anvise Stædene.

11: Vidne Anna Tomas Datter, 46 Aar gammel, i 4 Leed beslegtet til Anders Houg, som hun tiende for 18 Aar siden i foregaaende 9 Aar. Ved intet andet til Sagens Oplysning end at {.....? Houg} \ (Kn?)ud Wæle/ tillod Husmænd at slaae ved Grinden, og Anders Houg slog hjemmen for Hellands (.....?). Veed for Resten ikke om nogen Mærker, eller hørt derom, men kan anvise Stæderne.

12: Vidne Lars Kolbenssøn Wæle, 38 Aar gammel, ubeslegtet til Parterne, til Huuse her paa Gaarden, vidnede: at have hørt av en ustevnt Mand at der skulde findes en Gloppe i Bjønshovden, men hvor den var, eller om samme skulde være Mærkeskjel, blev ikke sagt eller Vidnet anvist. Ingen Anvisning blev av dette Vidne forlangt, thi avlagde det Ed effter Loven. demitteret.

13: Vidne Gitle Tomassøn Herre, blev frafaldet.

14: Vidne Hans Knudssøn Rioe, over 70 Aar gammel, ubeslegtet til Parterne, tjent hos (...?)de Lars Houg for 56 Aar siden i foregaaende et Aar, da hentede Vidnet et Læs Brænde for sin Husbonde i Bjønshovden efter Hans Befaling; hørte ingen Tvist derom mellem Wæle og Houg, veed heller ikke nogen Mærker, men har hørt at baade Wæle og Houg har Eiendom der, sagde ingen Anvisning gjør, men bekræfftede sit Vidnesbyrds Rigtighed med Saligheds Ed.

15: Vidne Bjørne Nielssøn Gielland, 51 Aar gammel, beslægtet til Elling Wæle i 3 Leed, før, opfød og boer paa Nabogaarden Gielland; Har hørt at baade Wæle og Houg har Eiendom i Bjønshovden, men veed selv ingen Mærker, uden for saavit Parterne selv enhver paa sin Maade har viist (.....?) og tilegnet sig Eiendom efter Mærker hvorom de ikke have været eenige. Kan gjøre Anvisning hvor Anders Houg har vist sin Eiendom.

16: Vidne Iver Johannessøn Helland, 39 Aar gammel, ubeslegtet til Parterne, tjener paa Naboe Gaarden Helland, har for 3 Aar siden efter Elling Wæles Tilladelse slaget i Bjønshovden need ved Grinden paa de Stæder hvor Vidnet omtrent kan anvise. Har ellers hørt at Wæle ejede i Bjønshovden. Anders Houg har ellers vist Vidnet en Steen som Elling Wæle for ham havde (.....?)et at være en Mærkesteen.

Flere Vidner havde Citanten ikke at lade avhøre; thi begierede Han Rettens Befaring paa Aastædet som Vidnerne anviser.

Retten og Laugrettet i Følge med

1788: 49b

Parter og Vidner derefter begav sig til det omtvistede Stæd Bjønshovden, 6 á 7 Rifleskud S.S.O. for Aastædet Gaarden Wæle beliggende, hvor Vidnerne anviste den omprovede Vej og Grind, men de af nogle Vidner omtalte Markesteene befandtes ikke eller af dem kunde anvises, ligesom og de forefindende Steene ikke kunde ansees for Markesteene, eller saadanne som kunne antages til Regen for Skjelskifte. Det omtvistede Stykke som begynder i et av Vidnerne omtalte Dige i Vejen og gaaer efter saakaldet Hellands Vejen \til Grinden/, samt videre i en triangel fra bemelte Dige i lige Linie op efter til øverste Kant paa Bjønshovde i de omvidnede Steene til Wæles Kalhage Gars Ende, befandtes omtrent at bestaae av 280 Alens Størrelse eller mere. Paa dette beskrevne Stæd er den fornemste Deel af Bjønshovde, og for det øvrige er ingen synderlig Slotte paa den øvige Deel, og bestaaer Stædet fornemmelig av smaae Kratskov og tilvoxende Espeskov.

Vidnerne derefter, da Anvisning var gjort, bekræftede deres Udsigende og Anvisnings Rigtighed med Saligheds Ed; og derfor fra Retten blev demitterede.

Gullig Skutle paa Elling Wæles Vegne besluttede Sagen til Doms med Paastand at Han maatte tilkjendes Ejendom i Bjørnshovden fra Diget til Gars enden, og need efter Vejen fra bemelte Dige til Grinden, ligesom Befaringen er skeed og Vidnerne have anvist, samt Processens Omkostninger skadesløs efter Rett og Skjøn.

Anders Houg henholdt sig til sit fremlagde Indlæg, og begierede Sagen udsat for at bevise sin formeentlige Rett, naar han derom har talt med sin Ejer, som desuden ikke møder.

Citanten protesterede mod Udsettelse, og vilde binde paa Vederpartens egen Bekostning om samme bevilges.

Eragtet.

Efter Vederpartens forlangende udstaaer denne Sag til en anden belejlig Tid som efter Begier kan fastsettes naar Tægtedag derom udvirkes og Aarets Lejlighed samt andre Forretninger samme tillader; Til saadan Tid behager Hr: John Mariager, som den beneficerede Gaard Hous Ejer, at møde med hvad Tilsvar han maatte finde fornøden efter at denne Laugdag hannem lovlig er forkyndt; ligesom og Anders Houg paalegges at iverksette det fornødne til Sagens Slutning.

Denne Forretnings Bekostning, saasom: For Stevningens Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s.; Fogden for opnevne 5 mrk.; for 15 Vidners Førelse 1 rd: 2 mrk: 8 s: Sorenskriverens Skyds 9 Mile frem og tilbage 2 rd: 5 mrk.; Diæt 7 Mile frem og tilbage 1 rd: 1 mrk.; 1 Dags Forretning 3 rd.; 1 Dags Diæt 1 rd.; Laugrettet 8 Mand á 24 s.; [er] 2 rd.; Lænsmanden for en Dag med Skyds 3 mrk.; til sammen 14 rd: 1 mrk: 12 s.; som Elling Wæle betalte.

Høstetinget 1788.

Aar 1788, den 7de Novembris, begyndte det almindelige Høst ting for Wangens Tinglaug paa det sædvanlige Tingstæd. Ved Retten nærværende Kongens Foged Hr: Wangenstein, Skibredets Lensmand Godskal Mølster og efterskrevne 8 Laugrettesmænd: 1: Torger Bjørnessøn Store Røthe. 2: Ole Gulligssøn Seim. 3: Anders Erichssøn Løne. 4: Peder Pederssøn Windje. 5: Niels Nielssøn øvre Ryche. 6: Sjur Pederssøn Bøe. 7: Knud Aschildssøn Ræne, og 8: Elling Pederssøn Wæle, saavelsom samtlig tingsøgende Almue.

Hvorda efterfølgende {Almues breve bleve} kongelige Forordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger bleve tinglæste og publicerede.

No: 1: Placat angaaende Opdagelse og Anmeldelse af de Midler og Effecter som maatte tilhøre forrige Foged udi Rachestad, Heggens og Frolands Fogderie under Smaalenenes Amt, Oluf Jelstrup, og ikke af Vedkommende allerede ere angivne. Rente kammeret den 10 Maji 1788.

No: 2: Forordning om Kornhandelen i Danmark og Norge, dateret 6 Junii 1788.

No: 3: Placat angaaende hvad der skal iagttages ved nye Breves eller Bevisligheders Fremleggelse for Oberhof Retten, dateret 6 Junii 1788.

No: 4: Placat anlangende Foranstaltninger til at forekomme smitsomme Sygdommers Udbredelse blant Hestene i Norge, dateret 16 Julii 1788.

No: 5: Forordning at Civile, geistlige og de ved begge Kongelige Militær Etater, foruden Officerer, ansatte Betjente, og enhver som nyder Pension eller Vartpenge af den Kongelige Kasse, skulde være forbunden til, førend deres Giftermaal, at gjøre et efter deres Embeds Indkomster, Pension eller Vartpenge, bestemt Indskud i den almindelige Enke Kasse, til hvis Betaling skal tilstaaes dem rum Tid, og i fornødent Fald Understøttelse af Postpensions Kassen, dat: 4 Aug: 1788.

No: 6: Placat angaaende Forbud mod Hæstes Udførsel af Norge, den 20 Aug: 1788.

No: 7: Stiftets Skrivelse anlangende de Hospitals, Delinquent og Sygepenge samt Broe Omkostninger som for dette Aar udredes af Nordhords og Wosse Fogderie, 564 rd: 64 s., dat: 6 Sept: 1788.

No: 8: Ditto angaaende 3de fra Christiania Tugthuus undvigte Lemmer, Lars Nielssøn fra Edsvolds Sogn, Peder Jonssøn Mandahl og Martha Hansdatter fra Winger Sogn, dat: 6 Septembr: 1788.

No: 9: Ditto angaaende Gulbrand Olssøn fra (H?)urdahlens Glas værk, og Søren Olssøn fra Fedt Sogn paa nedre Rommerige, deres Undvigelse etc., dateret 13 Septembr: 1788.

No: 10: Ditto angaaende at alt det grove Vadmel Almuen kand indbringe, skal, om det end er ustampet, blive modtaget i Bergen, og derfor betales efter dets bonitet etc., dat: 13 Sept: 1788.

No: 11: Ditto angaaende Undersøgelse af een den 20 Martii 1783 paa et Kejserlig Koffardie Skib død Matros Anders Jochenssøn, som skal være fød ved Bergen, hans Arvingers Undersøgelse og Berettigelse til Hans Efterladenskaber, 522 Lior(?) 18» med videre, dat: 20 Septbr: 1788.

No: 12: Ditto angaaende Tyvs Delinquenten Ole Olssøn Møchlebusts Undvigelse fra Romsdals Fogderies Arrest Huus med videre, dateret 4 Octobr: 1788.

No: 13: Ditto, at de Soldatere der enten ej med Pass er forsynet, eller hvis Permissions Pass er udløbet, og sig blant Almuen paa Landet opholder, skal arresteres og vedkommende Regiment den fornødne Efterretning meddeles, dat: 11 Octobr: 1788.

No: 14: Ditto om Tyven Anders Siverssøns Undvigelse fra Østraads Arrest Huus i Waage Præstegjeld, hans Undersøgelse etc., dat: 18 Octobr: 1788.

No: 15: Ditto om Christiania Tugthuus Lem Johannes Olssøn Colbiørnsrud av Toten, hans 1788: 50

Undersøgelse med videre, dateret Bergen den 25 Octobr: 1788.

Aar 1788, den 8de Novembris, continuerede Høstetinget med Wossevangens Almue i de forbemeldte Laugrettes mænds Nærværelse, undtagen i Knud Rænes Stæd Amund Bryn.

Ole Giernes i den forrige Gields Sag mellem ham og Niels Aadssøn Sondve af denne anlagt, fremlagde Laugdag for Vidnet Johannes Gollougssøn Æhn av 10 Julii 1788, saalydende #

Vidnet mødte og tilstod lovlig Forkyndelse. Niels Sondve mødte.

Vidnet Johannes Gullougssøn Æen, som den 14 Novbr: 1786 forhen i Sagen har aflagt sit Vidnesbyrd, fremstod, for ham blev det avlagte Provemaal forelæst, som han i alt vedstod, og under forhen aflagde Eeds Krafft vidnede: at Ole Giernes ikke den forrige omvidnede Tid og Stæd sagde at det var 12 rd: han paa Johannes Kinnes Vegne vilde betale til Niels Sondve, men vel at han ville være Cautionist for denne Gield som Niels Sondve samme Tid fordrede med 12 rd: Mere var Vidnet ikke at tilspørge, thi blev ham fra Retten demitteret.

Ole Giernes sagde at Accorden (... .. ha..?) og Johannes Kinne, som havde kjøbt den omstevnte Hæst af Niels Sondve, for hvor meget veed Comparenten ikke, var saaledes at Comparenten for samme Hæst skulde betale 10 rd:, hvorav Johannes Kinne var skyldig 4 rd:, og disse der for i den accorderede Summa Liqvideret, de øvrige 6 rd: derimod betalt til Niels Sondve, og mere har hand ikke efter den giorte Tilstaaelse af Comparenten som Cautionist at fordre, protesterede i øvrigt imod Erich Nielssøn Sondves Vidnesbyrd aflagt 14 Novbr: 1787, efterdie han ikke altid er ved sin fulde Sands, og desuden Citantens Søn, avvartede Dom til Frifindelse, og Processens Omkostning erstattet med 2 rd: 2 mrk: 12 s:

Citanten sagde at Cautionen indgaaet af indstevnte Ole Giernes var 12 rd:, og naar saa ikke var, havde han ikke været fornøjet med den tilsagde Forpligtelse, paastpd Dom til Gieldens

betaling de resterende 6 rd:, og udi Omkostninger 3 rd: 1 mrk:, protesterede imod det anførte om Vidnets Søn, som forhen er antaget.

Eragtet.

Sagen optages til den 20de Novembr: førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt.

Knud Rochne ædskede Sagen i Rette mod Claus Tesdal for Skjelds Ord, og forventede hvad han nu havde at fremkomme med.

Claus Tesdal sagde at de Vidner han til dette Ting agtede at indstevne efter sin Reservation sidste Rettes Dag, ere udcomanderte i Kongelig Tjeneste, formodede derfor længere Udsettelse, paa det hans Rettes Tarv ikke skulde sinkes.

Citanten fremlagde Rettens Kjendelse av 10 Julii 1788, saalydende # Denne irettelagde Kjendelse beviser at indstevnte havde Tid at besørge de paaberaabte Vidnesbyrd mundlig eller skriffelig modtagne, og her i Retten producerte; derfor paastod Comparenten endnu som før Dom, protesterende mod videre Udsettelse, der sigter til unødvendig Udhael og Comparentens Rettes Spilde, tvertimod Lovens Bydende, henholdt sig til forhen nedlagte Paastand med dette Tillæg, at Soffi Madsdatter gav hendes 7 Børn hver 5 rd:, som ikke i hendes efterladte Boe er indført, og altsaa at hendes Eiendom var saameget større end hvad Skiftebrevet efter hendes Mand viser. Anlangende Daniels Døttrene, da er det Bøjgden og hver Mand bekjendt at de vare Almisse Lemme og nød deres Underholdning av Almuen, følgelig sees av Acten at afdøde Soffi Madsdr: saadant ikke havde nødvendig, paastod derfor Dom efter forrige Paastand, den hand forventede uden videre Udsettelse.

Claus Tesdal protesterede mod alt anførte og Rettens overilelse.

Knud Rochne sagde at Claus Tesdal ikke imod Lov maae føre Vidner mod lovlige Documenter, hvilket er blot Udflugter.

Eragtet.

Sagen optages til Eftersyn, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed den 20 Novembr: næst kommende skal blive avlæst.

Dereffter bleve følgende Almues breve tinglyste.

No: 1: Knud Brynildssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Øvsthuus i Winjer Otting, udstæd af Faderen Brynild Knudssøn Øfsthuus mod 300 rd:, den 26 Augusti 1788.

No: 2: Andfind Anderssøn Ryches Obligation stor 300 rd:, udstæd til Knud Sjurssøn Rondve og Anders Larssøn Uqvitne, med Pant udi 1 L: 1 bpd: 21 mrk: Smør i øvre Ryché i Winjer Otting No: 8, dateret 16, tinglyst 19 Novbr: 1784, udlyst for betalte 100 rd: efter Qvittering av 10 Julii 1787, og for de øvrige 200 rd: efter Qvittering dateret 7 Novembr: 1788.

No: 3: Hr: Major Brandts Obligation stor 98 rd:, udstæd til Hr: Etatsraad Fleischer, med Pant udi hans paa Wossevangen ejende Huse, dateret og tinglyst 13 Novbr: 1782, udlyst efter skriffelig Opsigelse av 13, og Qvittering av 18 Julii 1788.

No: 4: Ejlev Johannessøn Berges Obligation stor 250 rd:, udstæd til Sergent* (Sergeant) Niels Litzeims Myndling Johannes Størchssøn, med Pant udi 1 Løb Smør i Berje, No: 8 i Dørvedals Otting, dateret og tinglæst 10 Julii 1786, udlyst efter paategnet Qvittering af 7 Novbr: 1788.

No: 5: Willum Ejlevssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Berje, No: 8 i Dørvedals otting, udstæd af Faderen Ejlev Johannessøn mod 270 rd:, den 7 Novembr: 1788.

No: 6: Willum Ejlevssøns Obligation stor 250 rd:, udstæd til Niels Litzeims Myndling Johannes Størchssøn, med Pant i bemelte Skyld, dateret 7 Novbr: 1788.

No: 7: Lars Larssøns Skjøde paa 21 19/24 mrk: Smør i Lille Ree, No: 21 i Bordahls Otting, hvor hand selv efter Skiftebrev af 20 Novbr: 1781 ejer lige Skyld, udstæd af Ragnille og Maritha Lars Døttres Formynder mod 75 rd:, den 7de Novbr: 1788.

No: 8: Niels Nielssøn Ryches Obligation stor 250 rd., udstæd til Niels Torbiørnssøn Tvilde, med Pant udi 1 Løb Smør i Ryche, dat: 11 og tinglæst 19 Novbr: 1784, udlyst efter paategnet Qvittering d: 8 Novbr: 1788.

No: 9: Ditto Obligation stor 198 rd., udstæd til Commandeer Sergent Niels Matthiæsøn Litzeim og Bjørne Matthiæsøn Mølster, med Pant udi 1 Løb Smør i øvre Ryche, dat: 8 Nov: 1788.

No: 10: Jon Anderssøn Kløve paa sin Myndling John Anderssøns Vegne udstædte Obligation til Henrich Jverssøn Helleved, stor 170 rd., med Pant udi 2 L: 1 bpd: 12 mrk: Smør i øvre Kythe i {Ophejms} \Winjer/ Otting, dateret 14 og tinglyst 15 Novbr: 1776, udlyst efter Qvittering av 7 Novbr: 1788.

No: 11: Lars Henrichssøn Neqvitnes Afkald for hans Arv og hiemmegiffte effter Brithe Michels Datter Øvre Ryche, følgelig Skiftebrev av 15 Julii 1780, 102 rd: 10 s:, til Henrich Ryche, den 7 Novbr: 1788.

No: 12: Ditto Avkald for hans hustrues Arv efter Giertrud Christoffers Datter Neqvitne den 13 Nov: 1780, 11 rd: 5 mrk: 13 s:, til John Knudssøn Gierstad, den 7 Nov: 1788.

No: 13: Ditto for Ditto Arv efter Anders Anderssøn Øvre Kytte d: 22 April 1776 til do:, af samme dato.

No: 14: Ditto for Arv efter Anders Jonss: Øvre Kytte d: 21 Ja(..?) 1772 til do: av samme dato.

No: 15: Ditto for Arv efter Ingeborg Christoffers Datter Neqvitne d:*, 17 rd: 4 mrk:, til do: af samme dato.

1788: 50b

Aar 1788, den 10 Novembr:, continuerede Høstetinget for Wangens Almue i forbemelte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen Amund Bryn i Niels Ryches Stæd, og Knud Ræne selv tilstæde.

Hvorda blev publiceret et Kongelig Rescript angaaende Ærbødighed for Retten med videre, av 17 Septembr: 1788.

Claus Tesdal fremlagde Rettens Kjendelse i Sagen mod Knud Rochne av 10 Julii 1788, saalydende #

Knud Rochne mødte og tilstod Rettens Kjendelses lovlige Forkyndelse, men derimod frafaldt han for denne Gang sin Contra Stevning, efterdie han ved en Feiltagelse havde forsømt at indstevne sin Vederpart, Vidner at anhøre, maatte derfor begiere Sagens Anstand til næste Ting, og reserverede til den Tid at producere Contra Stevnemaal.

Claus Tesdal paastod Dom efter sin forrige Paastand.

Eragtet.

Paa Grund af Knud Rochnes forlangende udflyttes Sagen end eengang til næste Sommer ting, da hand paalegges til den Tid at frem komme med det paaberaabte Contra Stevnemaal, og det videre fornødne til sin Sags Styrke og Oplysning. I anden Fald maae han vente at Dom bliver afsagt efter det passerede, og saa meget mere som Claus Tesdal allerede ved sidste Sommerting har sluttet Sagen fra sin Side til Doms. Bt:

Hr: Krigs Raad Fleischer havde med mundlig Stevning indkaldet Michel Træen for en Tønde crediteret Korn 3 rd:, derfor Dom at lide, samme at betale med Processens Omkostning skadesløs. Indstevnte blev paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund Bryn og

Knud Knudssøn Wangen avhjemlede Stevnemalets lovlige Forkyndelse. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Michel Træen gives hermed Laugdag til næste Sommerting at møde med Tilsvar, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Den paafølgende 11te Novembris 1788 vedvarede Høste tinget for Wossevangens Tinglaug i de forbemelte Laugrettes mænds Nærværelse, undtagen i Peder Winjes og Knud Rænes Stæd, David Lunde og Haldor Glimme.

Hvorda Anders Gierstad fremlagde Laugdag mod Steffen Gierstad av 5 Julii 1788, saalydende #

Steffen Gierstad mødte og vedtog lovlig Varsel, og derhos foregav at den afdøde Knud Dolve, (som?) havde deelt eller afstaaet Bruget til disse, havde bestemt hvorledes med Jordebruget skulde forholdes, og i den Anledning vilde forfattet en skriftlig Contract mellem Parterne, hvilket blev hindret ved hans hastige Død; Da nu den indstevnte med Vidner agter at bevise deres Avtale paa den Tid at Skjødene bleve skrevne i hensigt til Brugenes Bestyrelse, saa maatte han begiere Sagen udflyttet til næste Ting for at udfærdige Contra Stevnemaal og Vidners Førelse derefter, i Fald hand ikke, som hand dog haabede, skulde imidlertid blive foreenet med Citanten og see skriftlig Contract mellem dem oprettet.

Eragtet.

Sagen udflyttes til næste Ting, da Steffen Gierstad iagttager det fornødne til Sagens Oplysning, og Citanten besørger denne Kjendelse lovlig forkyndt.

Knud Jacobssøn Hage fremlagde Laugdag mod Berge Wæthe for Beskyldninger, av 5 Julii 1788, saalydende #

Indstevnte og Vidnerne mødte og vedtog Varsel.

Hoved Citanten begierede sine Vidner fremkaldte, eedfæstede og afhørte.

Berge Wæthe anmeldte at han med mundlig Contra Stevnemaal havde indkaldet Knud Hage for at anhøre Bevis om Tildragelsen av Vidnerne, de under Falsmaal stevnte Knud Pederssøn og Peder Knudssøn Hage, derefter Dom modtage til Friefindelse for Citantens Tiltale og Forsvars Omkostninger at betale. Som godvillig mødende havde Contra Citanten tilstæde Vidnerne Johannes Anderssøn Uqvitne og Bergitte Bjørnes Datter Gierde.

Hoved Citanten og de anmeldte Vidner mødte og vedtog Varsel. Edens Forklaring bleve Vidnerne forelæste, hvorav Hoved Citantens

1ste Vidne Gullig Ellingsøn Wæte fremstod, aflagde Ed og vidnede: Det var ham bekjendt at avvigte Høst ved Michaelie tider havde Knud Jacobssøn Hage Commissioner for Contra Citanten i Bergen, og hørde da Vidnet at bemelte Knud Hage skulde have forkommet eller bortsutlet 13 eller 14 rd: for Berge Wæthe. Veed ogsaa at Berge Wæthe vilde give Citanten Fordrag paa disse Penge saaledes at noget aarlig deraf skulde betales. Ydermere veed hand at Knud Hage siden den Tid har faaet til Laans 5 rd: hos Berge Wæthe, hvilke dog igien skal være afbetalte ved en anden Mand. Endelig forklarede Vidnet at avvigte Paaske Aften hørte hand at Berge Wæthe sagde til Knud Hage: De bemelte 5 rd: har Du stjaalet fra mig, men paa nærmere Forklaring sagde hand: Du har saa godt som stjaalet dem, hvorpaa Knud Hage begierede Vidnet at drage til Minde denne Beskyldning, og dette er det hand egentlig skulde vidne om paa Hoved Citantens Stevnemaal.

2: Vidne Elling Hallessøn Wæthe aflagde Ed og vidnede eensstemmig med første Vidne uden Forandring. demitteret.

Contra Citantens 1: Vidne Knud Pederssøn Hage frem kom, derpaa aflagde Ed og provede eensstemmig med Hoved Citantens 2de Vidner, med den Forandring, at de 5 rd: som Berge

Wæthe virkelig fik, vidste Vidnet ikke andet end tilhørde en tredje Mand, som var Knud Hages Creditor.

2: Vidne Peder Knudssøn Hage avlagde Ed og provede ligesom første Vidne, med den Forandring, at Vidnet var den Person som modtog 5 rd: hos Berge Wæthe i den Tanke at de tilhørde ham.

Knud Hage tilstod inden Retten at være \C:/ Citanten Berge Wæthe skyldig de 14 rd:, og saaledes frafaldt Contra Citanten de øvrige 2 Vidner.

Hoved Citanten sluttede Sagen til lovmedholdig Dom.

Berge Wæthe ligeledes indlod Sagen Dom, hvorved han ventede sig friefunden for Citantens Tiltale og Processens Omkostning erstattet.

Eragtet

Sagen optages til 20 Novembr: først kommende.

Dereffter bleve følgende particulaire Documenter tinglæst.

No: 16: Anders Larssøn Uqvitnes Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: Smør, med Overbygsel til 1 Løb 12 mrk:

1788: 51

Smør, i Schielde, No: 23 i Wiger Otting, udstæd af hr: Capitaine Lieutenant Dahl og hr: Krigs Commissair Dahl mod 990 rdr:, den 20 Novembr: 1787.

No: 17: Anders Larssøn Schieldes Obligation stor 240 rd:, udstæd til hr: Capitaine Lieutenant Dahl og Hr: Krigs Commissair Dahl, med Pant udi 7 Spand, eller 1 L: 2 bpd: 6 Mrk: Smør i Schielde i Wiger Otting No: 23, den 20 Novbr: 1787.

No: 18: Johannes Andersssøns Skjøde paa Overbygseles Retten til 1 pd: 6 mrk:, og 1 bpd: Smør med bygsel, udi Schielde, No: 23 i Wiger Otting, udstæd af {Niels} \Anders/ Larssøn Schielde, mod 300 rd:, den 10 Novembr: 1788.

No: 19: Anders Larssøns {Obligation stor} Skjøde paa 2 bpd: 6 Mrk: Smør uden bygsel i Schielde, No: 23 i Wiger Otting, udstæd af Johannes Anderssøn Schielde mod 45 rd:, den 10 Novbr: 1788.

No: 20: Torger Willunssøn og Maritha Ivers Datters Contract for Livs Ophold af Schielde, udstæd af Johannes Anderssøn og Anders Larssøn, den 10 Novembr: 1788.

No: 21: Torkild Haaverssøns Skjøde paa 12 mrk: Skatteskyld, men 9 Mrk: Landskyld udi {Wold} Lille Hæg, No: 43 i Bøer Otting, udstæd af Helge Anderssøn Wold mod 249 rd:, den 26 Junii 1788.

No: 22: Erich Brynildssøn Rioes Skjøde paa 1 pd: 7 ½ mrk: Smør i Nedre Rioe, No: 3 i Wiger Otting, udstæd af Faderen Brynild Erichssøn nedre Rioe mod 300 rd:, den 10 Novembr: 1788.

No: 23: Peder Amundssøn Lille Soues Obligation stor 98 rd:, udstæd til Torger Larssøn Takle, med Pant udi ½ Løb Smør, No: 19 i Wiger Otting, dateret 12 Julii 1784 og tinglæst 18 Novbr: 1786, udlyst efter paategnet Qvittering av 10 Novembr: 1788.

No: 24: David Knudssøn Lundes Obligation stor 96 rd:, udstæd til Johannes Brigtsøn Østensøe, med Pant udi 1 pd: 8 mrk: Smør i Lunde, No: 22 i Wiger Otting, dateret og tinglyst 10 Julii 1784, udlyst efter Qvittering af 22 Octobr: 1788.

No: 25: Mons Tostenssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 4 1/3 mrk: Smør i Lunde, No: 22 i Wiger Otting, udstæd av Svigerfaderen David Knudssøn Lunde mod 301 rd:, den 11 Novbr: 1788, med Lænsmand Godschal Matthiæsøn Mølsters derpaa tegnede Protest.

No: 26: Knud Haldorssøns Skjøde paa 1 bpd: Smør i Glime, No: 10 i Wiger Otting, udstæd af David Knudssøn Lunde og Haldor Rognaldssøn Glime mod 105 rd: 1 mrk: 8 s:, den 11 Novbr: 1788.

No: 27: David og John Knuds Sønners Contract for Livs Ophold af Lunde, udstæd af Mons Tostenssøn Lunde, den 11te Novembr: 1788.

No: 28: Ingebjør Clausdatters Contract for Livs Ophold af Gaardene Lunde og Glimme, udstæd af Mons Tostenssøn og Knud Haldorssøn, den 11te Novembr: 1788.

No: 29: Niels Larssøns Obligation stor 450 rd., udstæd til Niels Pederssøn Høysetter, med Pant udi 1 Løb 2 bpd: Smør i Møen, No: 55 i Bøer Otting, dateret 14 Nov: 1781, og tinglæst 16 Novbr: 1782, udlyst for betalte 190 Rdr: effter Qvittering av 11 Novbr: 1788.

No: 30: Johannes Nielssøns Skjøde paa 2 bpd: 12 mrk: Smør i Møen, No: 55 i Bøer Otting, udstæd af Faderen Niels Larssøn Møen mod 400 rd: etc., den 16 Julii 1788.

Aar 1788, den 12te Novembris, continuerede Høste Tinget med Wangens Almue i de første Tingdag anførte Laugrettes mænds Nærværelse.

Hvorda Knud Sjurssøn Groue fremlagde skriftligt Stevnemaal til Tings Vidne mod Claus Gierrald og Peder Gierager angaaende en Avtale om Gaards Bestyrelsen paa Rondve, derom at Anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal stevnte Ole og Brynild Rongve samt Knud Himle, alt efter Stevnemalets nærmere Formeld, som, dateret 14 Ovtobr: 1788, blev oplæst, saalydende #

For indstevnte Claus Gierrald vedtog Knud Rochne lovlig Varsel, derefter anmeldte for Retten at dersom Citanten kunde bevise nogen Slags Contract som ikke var stridende imod Lov, saa vilde han indstille til Rettens Skjøn om den uskyldige skulde lide for den skyldige, i det øvrige vilde han anhøre Vidnernes Forklaring med forbeholden af alt lovligt.

Peder Gierager vedtog ligesaa lovligt Stevnemaal, og sagde at hand ikke veed af nogen Contract, hvis Forbindelse hand ikke har opfyldt, men var villig at anhøre Vidnerne.

Citanten begierede Vidnerne fremkaldet, og fremlagde sine skrifftlige Qvæstioner av 8 Novembr: 1788, saalydende # Fremstod da

1: Vidne Ole Sjurssøn Rondve, som aflagde Ed og svarede til 1: Sp: 2: 3: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 4: Sp: Jo, Vidnet var selv tilstæde og hørte denne Foreening mellem Parterne. 5: Sp: Knud Grove (Groue) havde leveret Gaarden fra sig førend Foreeningen skeede, og 6: Sp: hvilket blev indgaaet ved Sommer Ting Tiden 1786. Peder Gierager begierede Vidnet tilspurgt: om han veed den omprovede Foreening paatog sig Ansvar for den umyndige i sin Tid? Resp: Hørte ingen Undtagelse. Knud Rochne tilspurgte Vidnet, om det veed om dette Forlig har været paa anket? Resp: Har ikke \hørt/ nogen Anke derpaa før efter Sommertinget dette Aar.

2: Vidne Brynild Rondve aflagde Ed og vidnede til 1: 2: 3: Sp: ligesom første Vidne. 4: Sp: Hørte af andre at Forliget skulde være saaledes som forhen omvidnet. 5: og 6: Sp: ligesom forrige Vidne. Knud Rochne tilspurgte Vidnet det til forrige Vidne fremsatte Spørgsmaal, item om {Peder } Claus Gierrald frievillig indgik dette Forlig, eller der til blev forledet af andre, hvortil han til 1 Sp: svarede ligesom forrige Vidne. 2: Sp: hørte ingen Lokken til Forliget.

3: Vidne Knud Himle svarede efter avlagt Ed til Citantens skriftlige Qvæstioner eensstemmig med første Vidne, sa han selv var tilstæde og hørte Foreeningen. demiteret.

Knud Grove begierede Tings Vidnet sluttet og sig in Forma beskreven meddeelt. Som bevilges.

Knud Rochne paa Claus Gierralds Vegne benægtede Vidnernes Udsigende og det omprovede Forlig som stridende mod Lov.

Peder Gierager sagde at han ikke vidste andet end de leverte Penge og Næver skulde være til Florhusets Istandsettelse allene.

Torger Bjørnessøn Røthe for sin Broder Knud Røthe fremlagde Laugdag for Kjel Tachle og Vidner, af 10 Julii, saalydende # derhos begierede tilført: at siden Citanten, hans Broder, som den indstevnte Kiel Tachle vare fraværende og som Soldatere udkommanderte, saa maatte hand begiere den fremlagte Laugdag fornyet til næste Sommerting, i Haab at de da kunde indfinde sig.

Eragtet

Den under 10 Julii 1788 passerede Laugdag fornyes, hvorved Kjel Tachle Laugdages at møde til næste Sommer Ting, og Vidnerne Brithe Michels Datter Wangen og Steffen Grævle forelægges til samme Tid under Falsmaal, deres Vidnesbyrd at avlegge.

Elling Pederssøn Wæle og Anders Larssøn Houg fremstillede sig for Retten og declarerede at den imellem dem forhen anlagte Aastæds Sag var aldeles forligt; For at vise forligs posterne i et og alt fremlagde de Stiftets Skrivelse av 27 Sept: 1788 til Forstander Mariager; udi hvilken høje Skrivelse som meldt findes indført deres imellem sig oprettede Forening, hvilken de nu inden Retten vedtog aldeles rigtig at være; og da den anbudne Penge Summa 16 Rdr: ligeledes her for Retten i Dag er Elling Wæle overleveret, saa begierede de at

1788: 51b

nok bemelte Forlig maatte ved Dom blive stadfæstet. Den fremlagte Skrivelse lyder saaledes #

Avsagt

Paa Grund av Stiftets Skrivelse av 27 Septembr: 1788, som tillader denne Sags Forlig ved Dom stadfæstet, saa da intet i Forliget strider imod Lov, og den publicke Stiffelse følgerlig højbemeldte Skrivelse ikke ved Forliget syndes at blive fornærmet, Kjendes for Rett: at det forbemeldte Protocolen tiltagne Forlig herved i et og alt bliver bekræftet og stadfæstet, hvorhos Parterne paalegges til næste Foraar ved lovlige Mærkeskjel at bestemme og fastsette de udi Forliget angivne Grændser, til Betyggelse i sin Tid saa vel for det beneficerede som Selv ejer Godset, alt under Exsecutions Tvang. Naar Acten er Parterne beskrevet meddeelt, have de samme til Stiftets Approbation at indsende.

Elling Schutle i Sagen mod Arve Seim fremlagde Rettens seeneste Kjendelse av 10 Julii 1788, saalydende #

Lars Groue paa sin Broders Arve Seims Vegne vedtog Kjendelsens lovlige Forkyndelse, og sluttede Sagen til Doms effter forhen avhørte Vidner, med Paastand om Processens Omkostinger.

Elling Schutle ligeledes sluttede Sagen fra sin Side efter sidste indgivne Contra Regning.

Eragtet.

Sagen optages til den 20 Novembr: førstkommende.

Den paafølgende 13de Novembris 1788 continuerede Høstetinget med Wossevangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd i forbemelte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda Berge Brynildssøn Wæthe fremstod for Retten og sagde: at den imellem Ham og Erich Nielssøn Finne ventilerede Sag var imellem dem aldeles forligt, og til den Ende fremlagde deres skrifftlige Forlig paa stemplet Papir, af 12 Novbr: d: A:, som er saaledes lydende # hvorefter han begjærede Sagen ophævet.

Lænsmand Mølster fremlagde Laugdag i Sagen mod Aad Ringheim og Aslach Fladeqval av 8 Julii 1788, saalydende #

Vidnerne mødte. Aad Ringheim var ligesaa tilstæde.

Lænsmanden fremlagde det omstevnte brev med derpaa tegnede Forkyndelse, dateret 22 Martii 1788, som blev læst, saalydende #

Citanten begierede Vidnerne fremkaldte, eedfæstede og forhørte. Fremstod da

3: og 4: Vidne Elling Nielssøn Qvitne og Aslach Svendssøn Ejmstad, som avlagde Ed og vidnede til Citantens fremsatte 1: Sp: om de vare nærværende den 6 Apr: 1788, da dette fremlagte og oplæste brev fra Generalvejmasteren blev oplæst paa Kirke bakken og her i Tingstuen? Resp: Ja. 2: om de ikke hørte at Aad Ringheim som Rodemester paa egne og den ganske Rodes Vegne nægtede at opfylde denne Ordre? Resp: Jo, han nægtede baade paa egne og de øvriges Vegne at istandsette Broen, og da Lænsmanden sagde at hand ikke for de andre var fornøjet med Aad Ringheims egen Benægtelse, saa vilde han modtgæe en hvers Svar i Særdeleshed, og da benægtede Aslach Fladeqval ligeledes at vilde holde Broen ved lige. Saavel paa Kirke bakken som her i Tingstuen var en stor Deel Almue samme Tid tilstæde. Lænsmanden kaldte dem ind i Tingstuen for at vilde efterspørge og faae enhvers Svar skriffellig forfattet, men af andre end Aad Ringheim og Aslach Fladeqval hørte Vidnerne ingen Benægtelse, da de øvrige svarede at de vilde efterkomme sine Pligter. Paa Vederpartens Tilspørgsel svarede Vidnerne at de ikke udmærkede nogen som svarede at de vilde efterkomme sine Pligter. demitteret.

5: {Vidne} Anfind Giære avlagde Ed og vidnede: eensstemmig med første Vidne Erich Giære, med Tillæg: at Lænsmanden fordrede Brevet uskad tilbage. Ingen af Parterne havde Vidnet meere at tilspørge, thi blev det demitteret.

6: {Vidne} Steffen Grævle avlagde Ed og vidnede: eensstemmig med Erich Gierde uden mindste Forandring. Vidnet saae at der blev taget Copie af Lænsmandens Paategning paa Brevet ved en anden ustevnt Mand, som skrev for Almuen til Generalvejmasteren. Ligesaa vidnede hand eensstemmig med Ole Reime, efterdie han paa samme Tid var tilstæde. Aad Ringheim havde intet at tilspørge Vidnet. demiteret.

Lænsmand Mølster begierede Udtog af det i Sagen passerede, med Reservation at slutte den til Doms til næste Ting i Fald det maatte blive fornøden, saa meget mere som han agtede for Stiftet at andrage denne Sag i sin fulde Sammenhæng.

Eragtet

Sagen beroer effter forlangende til næste Sommer Ting.

Aad Lille Ringheim fremlagde Laugdag mod Lænsmand Mølster for ulovlig Tale, af 8 Julii 1788, saalydende #

Lænsmand Mølster var tilstæde.

Citanten begierede de til forrige Vidner fremsatte Qvæstioner, dette Vidne forelagt til besvarelse; thi fremstod det mødende

Vidne Steffen Grævle, som aflagde Eed og svarede til 1: Sp: ligesom Knud Giærde. 2: Sp: hørte det icke. 3: Sp: lige effter Spørgsmaalet. 4: Sp: ligesom Knud Gierde. Ingen havde Vidnet mere at tilspørge, thi blev det demiteret.

Aad Lille Ringheim begierede Sagen til næste Ting udsat for at føre flere Vidner, og Gienpart af det i Sagerne passerede til sin Efterretning.

Eragtet

Sagen bliver efter forlangende udflyttet til næste Ting, og det forlangte Udtog skal imidlertid beskreven blive meddelt.

Gullig Larssøn Takle anmeldte med mundlig Stevning at have indkaldet Amund Ellingsssøn Hæve for Gield 5 rd: 1 mrk: 4 s:, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner og lide Dom til Betaling, og Processens Omkostning at betale.

Indstevnte blev paaraabt, men ingen svarede. Stevnevidnerne Amund Bryn og Knud Wangen avhiemlede lovlig Varsel.

Citanten fremstillede godvillige Vidner Knud Ræne og Knud Andersson Gierager, som aflagde Ed og vidnede: at de før Sommertinget 1787 hørde en Forening mellem Parterne angaaende en Koe Amund Hæve havde kjøbt av Citanten, og at Amund tilstod at skyldte Gullig Takle omtrent den paastevnte Summa, men {...?} \med/ Vished kand Vidnerne ikke erindre hvor stor den omtalte Sum var. demitt:

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men udeblevne Amund Ellingsson Hæve gives hermed Laugdag til næste Sommerting at møde med Tilsvar, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel. bt:

1788: 52

Lænsmand Mølster fremlagde skriftlig Stevning mod Halsten Davidsson Ringheim med Formynder eller Curator for Obligations Gield, av 18 Octobr: 1788, saalydende #

Vederparterne bleve lovlig paaraabte, men ingen svarede. Vidnerne mødte, undtagen Anders Schielde. De forbemelte Kaldsmænd afhjemlede fuld Varsel.

Lænsmand Mølster fremlagde den skriftlige Opsigelse af Capitalen, dat: 11 Aug: 1788, med paategnet Forkyndelse, saalydende #

1: og 2: Vidne Ole Wangen og Anfind Gierde aflagde Ed og bekræftede at Opsigelsen lovlig er forkyndt, ligesom deres Paategning udviser. Da Opsigelsen blev forkyndt paa Ringheim den 12 August, tilbød Lænsmanden Halsten Davidsson om hand vilde modtage Gaarden, saa kunde Capitalen blive staaende i Gaarden et Aar eller 2de til frist for ham, men intet blev svaret hverken av Halsten eller Johannes da Vidnet Ole Wangen tilligemed Anders Schielde forkyndte Opsigelsen for ham den foregaaende 11 August, dog sagde Johannes at han vilde tale derom med Ober Formynderen. Citanten tilspurgte Anfin Gierde, om han denne Vinter hørde Citanten tilbyde Halsten Davidsson at han effter Jordskylden skulde oparbejde den Flor paa Ringheim som var forfalden. Resp: Jo, og Halstens Morbroder svarede at han vilde Lænsmanden skulde tale med Husbonden som var Formynder.

3: og 4: Vidne Johannes og Tosten Ringheim aflagde Ed og lovede at vidne Sandhed, der efter forklarede, at de efter Lænsmandens Forlangende besaae den Flor som han bruger til sine Creature, hvilket de syntes at være noget for liden, derimod befandt de Halsten Davidssons Flor rummerligere, men derhos foregav dennes Morbroder at alle de Creature som hørde til den Part Halsten styrer, ikke paa den Tid vare der tilstæde. Samme Tid tilstod Morbroderen at Lænsmanden havde tilbudet at \vilde/ være med i Bekostningen for Florens Opbyggele, efter Jordskylden.

Citanten begierede Laugdag for de udeblevne.

Eragtet.

Halsten Davidsson Ringheim og Curator Johannes Schielde laugdages til næste Ting at møde med Tilsvar, ligesom og Vidnet Anders Larsson Schielde forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde, sit edelige Vidnesbyrd i Sagen at avlegge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel. bt:

Dereffter bleve følgende private Documenter tinglæste.

No: 31: Johannes Nielsson Møens Obligation stor 294 rd:, udstæd til Niels Pedersson Høysætter, med Pant udi 2 pd: 12 nrk: Smør i Møen, No: 55 i Bøer Otting, dateret 11 Novbr: 1788.

No: 32: Aamund Godvindssøn Giernes Obligation stor 200 rd., udstæd til Niels Pederssøn Fylkedalen, med Pant udi 1 Løb Smør i Giernes, No: 6 i Bord{strands}\als/ Otting, dateret 5 og tinglæst 6 Julii 1785, udlyst efter paategnet Qvittering av 11 Novbr: 1788,

No: 33: Lodseddel effter Torbjør Ols Datter Gierness, hvorved Jordegodset ½ Løb Smør i Gierness, No: 6 i Bordahls Otting, er udlagt til Skifftebekostning 1 103/125 mrk., Maritha og Giertrud Niels Døttre hver 17 11/125 Mrk: for 125 rd., dateret 15 15 Octobr: 1788.

No: 34: Niels Aamundssøns Skjøde paa 1 L: 1 bpd: 12 mrk: Smør udi Giernes, udstæd av Niels Pederssøn Høysætter med flere, mod 403 Rdr: 5 mrk.: den 12 Novbr: 1788.

No: 35: Niels Aamundssøns Obligation stor 350 rd., med Pant udi forbemelte Skyld i Gaarden Giernes, udstæd til Niels Pederssøn Høysætter, den 11 Novbr: 1788.

No: 36: Maritha Niels Datters Contravt for Livs Ophold av Giernes, udstæd af Sønnen Niels Aamundssøn Gierness, den 11 Novbr: 1788.

No: 37: Brynild Knudssøn Gielles bygselbrev paa 1 Løb 6 Mrk: Smør i Tundal, udstæd af hr: Lector Arentz mod lovlig bygsel, den 2 Octobr: 1788, med Revers.

No: 38: Ole Knudssøn Kinnes Obligation stor 250 rd., udstæd til hr: Lieutenant Dahl, med Pant i 1 bpd: 12 mrk.: med Overbygsel til 18 Mrk.: i Kinne, dateret 7 Julii 1783, tingl: 12 do., udlyst efter Qvittering av 21 Julii 1788.

No: 39: Mageskiftebrev mellem Ole Knudssøn Kindem og Hadle Brynildssøn Lie, hvor ved den første faaer 1 Løb Smør i Lie Indre Thun, No: 5, for 350 rd., og den sidste ½ Løb Smør, med Overbygsel til 18 mrk.: i Kindem, No: 7, for 320 rd., begge i Qvitler Otting, dateret 17 Maji 1788, in Duplo.

No: 40: et Ditto Mageskiftebrev af samme Indhold.

No: 41: Hadle Brynildssøns Skjøde paa ½ Løb Smør, med overbygsel til 18 mrk.: i Kinne, No: 7, udstæd af Ole Knudssøn Kinne mod 400 rd.: den 30 Octobr: 1788.

No: 42: Hadle Brynildssøns Obligation stor 500 rd., udstæd til hr: Capitaine Johan Dahl, med Pant i 1 Løb, og overbygsel til ½ Løb, i Kinne, den 30 Octobr: 1788.

No: 43: Ole Knudssøns Obligation stor 300 rd., udstæd til hr: Stifts prost Mossin, med Pant i 1 Løb Smør i Lie Indre Tun, No: 5 i Qvitler Otting, dateret 5 Julii 1788.

Aar 1788, den 14de Novembris, continuerede Wossevangens Høste Ting i forbemeldte Laugrettes mænds Nærværelse.

Baar Rochne havde til Sommer Tinget med mundlig Varsel indkaldet Michel Træen for Gield 9 rd: 2 mrk.: derom at anhøre Vidner og lide Dom, samt Processens Omkostning at erstatte.

Indstevnte blev paraabt men ingen svarede. Kaldsmændene Amund Bryn og Knud Wangen afhiemlede lovlig Varsel.

Som godvillig mødende Vidner Havde Citanten tilstæde Aad Himle og Lars Herre, som aflagde Ed og provede: at de for 3 uger siden hørde at Michel Træen tilstod at skyldte Citanten 9 rd: 2 mrk.: som han samme Tid havde lovet at vilde betale, ligesom han og sagde at han tilforn havde lovet at betale denne Gield. demiteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Indstevnte Michel Træen laugdages til næste Ting at møde med Tilsvar, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Knud Wichingsøn Groue fremlagde Laugdag i den paa sidste Sommer Ting incaminerede Sag mod Sigrid Knuds Datter og Mand Knud Olsson for Gierdes Avrivelse, av 9 Julii 1788, saalydende #

Sigrid Knuds Datter Groue mødte, og paa hendes Mands Vegne Sønnen Knud Knudssøn, og vedtog lovlig Varsel.

Citanten frafaldt det laugdagede Vidne.

Knud Knudssøn sagde at hans Moder havde forøvet den paastevnte Gierning, uden hans Faders/ Villie og Vidende, hvilket hand havde Commission at anmelde.

Sigrig Knuds Datter sagde, at da hun blev fortrydelig over Citantens Søn som spadede paa hendes Ejendom, tog hun i Spaden, hvorved den gik sønder, benægtede derfor at have øvet den paastevnte Gjerning.

Citanten paastod Dom efter Vidnernes Udsigende, og Processens Omkostninger erstattet, i øvrigt benægtede Sigrig Knuds Datters Tilførsel som ubevist.

Sigrig Knuds Datter paastod at Knud Wichingsøn havde for-

1788: 52b

-nærmet hendes Ejendom med den omtalte Spadning, og for det øvrige var fornøjet med Dom.
Eragtet.

Sagen optages til Revision til den 20 Novembr: førstkommende.

Wiching Knudssøn Groue fremlagde Laugdag mod Knud Olssøn og Niels Knudssøn i forrige Slagsmaals Sag, av 9 Julii 1788, saalydende #

Knud Knudssøn mødte for sin Fader og vedtog Laugdagens Forkyndelse, og fremlagde et skriftligt Indlæg av 8 Novbr: 1788, saalydende #

Niels Knudssøn blev anmeldet at være commanderet i Kongelig Tjenste.

Wiching Knudssøn benægtede det oplæste Indlæg, og fremlagde sin skriftlige Paastand og Irettesettelse til Doms, av 13 Novembr: 1788, saalydende # I det øvrige benægtede han ligeledes at hans Fader i Knud Olssøns Indlæg er ind ført, efterdie han er uden for samme.

Knud Olssøn henholdt sig til sit fremlagde Indlæg.

Eragtet.

Sagen optages til Revision til den 20 Novbr: førstkommende.

Aslach Fladeqval fremlagde Laugdag mod Amund Groue i forrige Gields Sag av 9de Julii 1788, saalydende #

Paa Amund Groues Vegne mødte hans Fader Ole Groue og vedtog lovlig Varsel. De laugdagede Vidner Sjur Winje og Gullig Bøe vare tilstæde. Kjel Takle blev anmeldet at være commanderet i Kongelig Tjeneste. Som godvillig mødende Vidne var Peder Winje tilstæde. Citanten begierede Vidnerne fremkaldte og forhørte. Thi fremstod

Vidnet Sjur Winje, som forhen i denne Sag har avlagt sit Vidnesbyrd den 11 Julii 1787, og under forhen avlagde Eeds Krafft svarede paa Aslach Fladeqvals Tilspørgende, at han ikke har betalt Aslach noget paa Amund Groues Vegne, men det hand har betalt har været Melleregning mellem Aslach og Vidnet.

Gullig Bøe aflagde Ed og provede: at han havde Commission at indfordre en del Penge for Aslach Fladeqval i Lerdahl, det hand og efterkom, men Vidnet veed ikke om Amund Groue heri havde nogen Deel.

Peder Winje aflagde Ed og vidnede: at de Regninger som Vidnet har haft med Aslach Fladeqval vedkommer ikke Amund Groue.

Aslach Fladeqval frafaldt det udeblevne Vidne, og paastod Dom efter de afhørte Vidner, og Processens Omkostninger erstattet med 10 rdrl:

Ole Groue paa sin Søns Vegne henholdt sig til forrige Doms Paastand.

Eragtet.

Sagen optages til Revision til 20 Novbr: førstkommende.

Læst Sølfest Brynildssøn Flætres Angivelse om Skuren paa Støbs Flomsaug, 699 furre bord, hvorav 25 Stokker er hugget i beneficeret Skoug, av 14 Novbr: 1788.

Wiching Groue fremlagde Laugdag mod Vidnerne udi Sagen anlagt af Hr: Krigs Raad Fleischer, af 9 Julii 1788, saalydende #

Hr: Krigs Raad Fleischer lod møde. Af de laugdagede Vidner mødte Jon Olsson og Knud Knudsson. For Aamund Olsson, som commanderet i Kongelig Tjeneste, havde Lars Gulligsson og Tollef Brynildsson Groue modtaget Hans Vidnesbyrd. De til Vedermæle indkaldte Iver Osgier og Jørgen Groue vare ligeledes i Kongelig Ærinde. Steffen og Johannes Groue blev paaraabt, hvoraf Johannes Groue var tilstæde. For Steffen Groue afhiemlede Amund Bryn og Knud Wangen Laugdagens lovlige Forkyndelse.

Contra Citanten begierede de paa sidste Sommer Ting fremlagte skriftlige Qvæstioner for disse Vidner fremsatte til Besvarelse. Thi fremstod

10: Vidne Jon Olsson Groue, som aflagde Ed og vidnede til 1: og 2: Sp: Veed det ikke. 3: Sp: Johannes Olsson var paa Osgier den omspurgte Tid. 4: Sp: Saae Johannes gav Wiching et Ørefigen saa at denne tumlede. 5: Sp: hørte det ikke. 6: Sp: Erindrer det ikke. 7: Sp: Veed ikke hvem som først gik ind i Stuen paa Osgier. 8: Sp: Nej. 9: Sp: Hørte de omspurgte Personer skjeldtes. 10: Sp: Wiching bad om Fred. 11: og 12: Sp: Johannes sagde til Wiching: Du har slaget min Broder før, men nu skal Du ikke have Ham for Dig. 13: Sp: hørte Iver Erichsson sige det omspurgte til sin Fader, og fulgte ham paa Døren. Resten af Spørgsmaalet erindrer han ikke. 14: Sp: Saae Lyset blev slukket, men fornåm ikke at noget Handivel blev kastet. 15: Sp: Johannes slog Wiching eengang paa Hovedet. 16: Sp: henholder sig til Svaret paa 4: og 15: Sp:, og Wiching begyndte tilsidst at tage imod. 17: og 18: Sp: Saae ikke det omspurgte. Paa Wiching Knudssøns Spørgsmaal sagde Vidnet, at Jørgen Groue efter Vidnets formeening spottede Wiching for et Slagsmaal paa Hamreteigen og for nogle Stører.

11: Vidne Knud Knudsson aflagde Ed og vidnede efter begier til 2: Sp: at Johannes Olsson fulgte Vidnet den omspurgte Tid udi Marken, og der traf Wiching Knudsson, hvor begge disse skjendtes. Veed for Resten intet om Slagsmaalet enten der eller paa Osgier, men Johannes gik effter Vidnets eller hans Moders forlangende for at adskille {Johan} Wiching fra hendes Folk, som de hørde han havde slaget. demitteret.

12: Vidne Lars og Tollef Groue avlagde Ed og vidnede: at de havde modtaget fraværende Aamund Olssøns Vidnesbyrd saaledes: at han i det omtalte {Sl...} Selskab paa Osgier {saae} hørte Wiching og Johannes skiendtes, at Johannes slog først og Wiching derefter, samt at Wiching tog Johannes i Haarpisken, hvilket Johannes sagde han gjorde paa Steffen Groues Vegne, som Wiching før havde slaget. demitteret.

Wiching Knudsson derefter fremlagde sit* (sin) skrifftlige Paastand av 13 Novbr: 1788, saalydende #

Actor paastod Dom efter forhen nedlagde Paastand til Bøders Udredelse og Processens Omkostninger erstattet.

Wiching Knudsson begierede Sagen til næste Ting udsat for at kunde frem legge Udtog af Protocollen i en anden Sag som er paadømt, der viser Anledningen til Slagsmaalet efter de afhørte Vidners Udsigende.

Eragtet.

Sagen beroer efter forlangende til næste Sommer Ting, da Wiching Groue paalegges at slutte samme fra sin Side.

Dereffter blev tinglyst.

No: 44: Ole Nielssøn Bolkens Obligation stor 120 rd.; udstæd til Nils Wichingssøn Bilde og Ole Sjurssøn Ystaas, med Pant udi 1 ½ Løb Smør i Bulken, dateret 11 og tinglæst 13 Novembr: 1769, udlyst efter Qvittering af 24 Junii 1788.

No: 45: Aamund Tostenssøns Skjøde paa 10 ¼ mrk: Smør i Gavle, No: 27 i Holbøygder Otting, hvori han selv den 20 Julii 1780 og 12 Novembr: 1781 ejer andre 13 ¾ mrk: Smør, udstæd af Torbiørn Kolbiørnssøn

1788: 53

Rygh mod der for og for Odels Retten til det fulde bpd: betalte 128 rd: 12 s.; dat: 13 Novbr: 1788.

No: 46: Ole Nielssøns Skjøde paa 2 pd: 16 Mrk: Smør i Uqvitne, No: 31 i Bordstrands Otting, udstæd af Faderen Niels Tollevssøn Uqvitne mod 300 rd.; den 13 Novbr: 1788.

No: 47: Jon Larssøns Skjøde til sin Søn Lars Johnssøn paa 1 Løb 18 Mrk: Smør i Bjørke, No: 54 i Bøer Otting, samt en Sjettepart udi en Saug og Stampe paa Bachetuns Grund mod 1600 rd.; den 16 Julii 1788.

No: 48: Omund Nielssøns Contract for Livs Ophold af Bøe i Dørvedahls Otting, udstæd af Gullig Bergessøn Bøe, den 11 Novembr: 1788.

No: 49: Kolben Larssøns Skjøde paa 1 Løb 18 Mrk: Smør i Store Høen, No: 34 i Holbøygder Otting, udgivet af Faderen Lars Knudssøn Houge mod 390 rd.; den 13 Novbr: 1788.

No: 50: Lars Larssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør i Mæringen, No: 50 i Bøer Otting, udgivet af Faderen Lars Larssøn Mæringen mod 45 rd.; den 13 Novbr: 1788.

Aar 1788, den 15 Novembr.; continuerede Høste Tinget i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Ole Evanger fremlagde Laugdag eller Kjendelse i Sagen mellem ham og Erich Finne for Overfald Søndagen den 2 Septbr: 1787, saalydende #

Erich Finne mødte og vedtog lovlig Varsel, sagde derhos at de Vidner han efter sin Forbeholdenhed næste Sommer Ting agtede at fremføre, ere commanderte i Kongelig Ærinde, og da han forhaabede at de til følgende Sommer Ting kunde hjemkomme, saa maatte hand begiere Udsettelse til næste Ting for at fremføre disse Contra Vidner til Sagens Oplysning.

Eragtet

Sagen beroer efter forlangende til næste Ting.

Ole Evanger iretteædskede den paa folio 41 udsatte Sag mellem ham og Erich Finne, og fremlagde Kjendelse av 8 Julii 1788, saalydende #

Erich Finne mødte og sagde at han havde anlagt Tings Vidne Sag mod Citanten til Nordhordlens Sorenskriveries Tingstæd Boldstadøeren, men da Vidnerne som indstevnte ikke mødte formedelst deres lovlige Forfald i Kongelig Ærinde, og hand der nød Udsettelse, saa maatte hand begiere denne Sag til næste Sommer Ting udsat for at fremlegge det begyndte Tings Vidne, som endnu ikke er sluttet, til Sagens Oplysning.

Ole Evanger paastod Dom med Tillæg i Omkostningen 1 rd:

Eragtet

De af Erich Finne anførte Grunde til Udsettelse kunde Dommeren ikke andet end ansee gyldige, derfor bevilges Anstand til næste Ting, da Erich Finne iagttager det nødig agtende.

Erich Finne fremlagde Laugdag \i Sagen/ mod Lars Qvale for Overfald for Vidnet Størk Grævle, hvilket han frafaldt, og vilde, om mindelig Rettelse paa begge Sider ikke foregik, paastaae Dom efter Vidnernes Udsigende, og Processens Omkostninger erstattet.

Ole Evanger begierede Sagen til næste Ting udsat, og Gienpart af det i Sagen passerede til videre Messures Tagelse.

Eragtet.

Sagen beroer effter forlangende til næste Ting, da Lars Qvale iagttager det fornødne.

Ole Evanger fremlagde skriffelig Continuations Stevning mod Erich Finne for fornærmelig Tale, av 27 Septembr: 1788, saalydende #

Erich Finne mødte og vedtog Varsel. Sergent Mads Mosefind mødte ikke, thi afhjemlede Lænsmand Mølster og Jens Jacobssøn Ullestad lovlig Varsel. For Barbro Jvers Datter tog Broderen Ole Jverssøn Schier(.?)en til Gienmæle og fremlagde en Attest fra Sognepræsten hr: Jersin, av 15 Nov: 1788, saalydende # Vidnerne mødte, de Citanten begierede eedfæstede og forhørte.

Erich Finne sagde at hand vilde søge mindelig Rettelse med Citanten om samme kunde træffes.

Ole Evanger, som effter Samtale med Erich Finne ikke kunde træffe endelig Forlig, paastod Vidnerne fremkaldet og avhørt. Fremstod da

1te Vidne Gullig Larssøn Takle, som aflagde Ed og efter Citantens forlangende svarede til de paa sidste Sommer Ting fremlagde Qvæstioner. Til 1: Sp: og de øvrige Spørgsmaale svarede Vidnet: at det forholder sig som omspurgt, men til 6: Sp: kunde Vidnet ikke erindre Talen. dem:

2: Vidne Johannes Anderssøn Uqvitne aflagde Ed og vidnede lige effter de fremsatte Spørgsmaale, uden Forandring. dem:

3: Vidne Knud Olssøn Westrem aflagde Ed og provede til 2: 3: og 4: Qv: lige effter Spørgsmaalet. Til 1: 5: og 6: Sp: hørte hand ikke.

4: Vidne Godschal Pederssøn Ullestad aflagde Ed og provede eensstemmig med første Vidne uden mindste Forandring.

Alle Vidnerne forklarede at denne Tale passerede ved Auctionen paa Wassenden dette Aars Foraar.

Erich Finne begierede alle Vidnerne tilspurgt, om de ikke hørte at hand spurgte en ustevnt Mand hvem som \var/ Fader til det Barn paa Schiervene, effterdie hand havde hørt at Mads Mosefind skulde være frikjendt der for. Vidnerne svarede ensstemmig at de hørte det ikke. Ingen havde Vidnerne mere at tilspørge.

Ole Evanger paastod Dom efter Vidnerne Forklaring til Straf og Bøder efter Loven, samt Processens Omkostninger skadesløs erstattet med 6 rd:

Erich Finne begierede Sagens Anstand, til at skaffe hiemmelsmand paa det paastevnte.

Eragtet.

Sagen beroer efter Forlangende til næste Ting, da Erich Finne paalegges at slutte Sagen fra sin Side.

Aar 1788, den 17de Novembris, continuerede Høstetinget for Wossevangens Tinglaugs Almue i de paa første Tingdag anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hr: Krigs Raad Fleischer havde paa Justitiens Vegne med mundlig Varsel til dette Ting indkaldet Ole Ingebretssøn Syndve og Johannes Hanssøn Engeland fordie de sidst i Februari Maaned dette Aar i et Begravelses Gilde paa Hage skal have paa en uforskammet og utugtig Maade, av sit eget Vand tvinget i Drengen Ole Baarssøn Meland, derom Vidner at paahøre af de under Falsmaal stevnte Øyel Olssøn Sundve, Størk Kolbenssøn ibm:, Ole Olssøn Strømme,

Amund Olsson Lunde, og Inga Larsdr: Gilderhuus, samt Brithe Michels Datter Bratholo, derefter Dom modtage til Undgieldelse efter nærmere Paastand, samt denne Actions Omkostninger at erstatte. Som Vedermaele var indkaldet Drengen Ole Baardsson med Fader Baard Mæland. De indstevnte Paagiældende mødte og vedtog lovlige Varsel. Af Vidnerne mødte ikkun Amund Olsson Lunde. Den til Vedermaele indkaldte Baard Mæland var ikke tilstæde, men hans Søn, den fornærmede Ole Baardsson mødte. For de udeblevne

1788: 53b

afhiemlede Jon Brynildsson Winje og Knud Havsson Ulven lovlige Varsel.

Actor, som formærkede at det nu mødende Vidne Amund Olsson ikke var confirmeret, men formeenes at skee inden næste Ting, derfor begierede Han Laugdag til næste Ting for de udeblevne, og Amund Olsson samme Tid forelagt at møde for at deponere sit Vidnesbyrd under Ed.

Eragtet.

Efter Actors Forlangende udstaaer Sagen til næste Sommer Ting, da de udeblevne Vidner Øyel Olsson Sundve, Størk Kolbensson ibm., Ole Olsson Strømme, Inga Larsdatter Gilderhuus og Brithe Michelsdatter Bratholo forelægges under Lovens Falsmaals Straf at møde til eedelig Vidnesbyrds Avlæg, ligesom og Amund Olsson samme Tid møder for at aflegge sit Vidnesbyrd i denne Sag. Paa ligemaade laugdages den fornærmede Ole Baardssons Fader Baar Mæland at møde med Tilsvar paa Sammes Vegne, og Citanten behager at besørge denne Rettens Kjendelse lovlige forkyndt for de Paagiældende.

Hr: Krigsraad Fleischer ædskede Sagen i Rette mod Erich og Michel Breche for Slagsmaal, og paastod Dom efter Sagens Beskaffenhed til Slagsmaals Bøders Udreedelse og Sagens Omkostningers Erstatning. Vederparterne bleve lovlige paaraabte, men ingen svarede.

Eragtet.

Sagen optages til Revision til den 20 Nov: 1788.

Bottel Lunde havde med mundlig Varsel indkaldet Wiching Bidne for Gield 8 rd.; derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Knud Endresson Gilderhuus og Colben Fjeldbye, derefter Dom modtage til {Bøder} Udredelse av det paastevnte, og Processens Omkostning at erstatte. Indstevnte blev lovlige paaraabt, men ingen svarede. Vidnet Kolben Fieldbye mødte. For de udeblevne afhiemlede Jon Brynildsson Winje og Knud Hansson* (Havsson) Ulven lovlige Varsel.

Vidnet Kolben Fieldbye aflagde Eed og vidnede: at dette Aars Foraar kjøbde Vidnet en Føllje av Wiching Bidne, som denne havde tilhandlet sig av Bottel Lunde, hvilken Føllje Wiching {havde kjøbt av} foregav at skulde betale med 8 rd.; de hand havde faaet Fordrag med til Høsten; og da Wiching ikke vilde samtykke at Vidnet skulde betale Pengene til Bottel, som endnu da havde dem til gode, saa betalte Vidnet Wiching efter deres Accord; om Wiching{s for} ellers har betalt Bottel, kand Vidnet ikke sige. demiteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlige stevnte men udeblevne Wiching Bidne gives hermed Laugdag til næste Sommer Ting at møde med Tilsvar. Til samme Tid forelægges Vidnet Knud Endresson Gillerhuus at avlegge sit edelige Vidnesbyrd under Falsmaals Brøde. Citanten besørger lovlige Varsel.

Formynderen for afdøde Brynild Olsson Fladeqvals ældste Søn, den Dannemand Johannes Andersson Bolstad, fremstillede sig for Retten og anmeldte at hans Myndling end nu befindes uformuende til at indløse hans Forfædres Odels Jord og Gaard Fladeqval, matriculeret No:

(11?) i Bordstrands Otting paa Woss, skyldende 2 Løber 9 Mrk: Smør, hvorav (1/2?) (1/3?) Løb 9 Mrk: uden Bygsel er Wangens Kirke tilhørende, saavel som 1 ½ mrk: Smør udi Gaarden Schougstad, ligesaa Wangens Kirke tilhørende, der alt for nærværende Tid bruges og beboes af Myndlingens Faderbroder Aslach Olsson Fladeqval, derfor maatte Formynderen paa bemelte sin Myndlings Vegne herved lyse sin lovlige Pengemangel, hvoved han forbeholder sig i lovlig Tid at indløse Godset til Myndlingens Bedste, og at indtale sin formeentlige \Odels/ Ret, som hand forhaabede formedelst denne Pengemangels Lysning ikke kunde spildes. Herom forbenevnte Formynder Ting Attest forlangende, som ham bevilges.

Derefter ere følgende Documenter tinglæste.

No: 51: Mons Sølfestssøns Skjøde paa 2 bpd: 18 Mrk: Smør med bygsel, og overbygsel efter Andeel til 1 Spand Smør, Wangens Præstebord beneficeret, udi Flættre, No: 28 i Bordstrands Otting, udstæd af Faderen Sølfest Brynildsson Flættre mod 200 rd., den 13 Novembr: 1788.

No: 52: Rognald Rognaldssøns Skjøde paa 1 bpd: 21 Mrk: Smør i Nestaas, No: 26 i Wiger Otting, udstæd af Faderen Rognald Rognaldsson mod 175 rd., den 13 Novbr: 1788.

No: 53: Wiching Larssøns {Skjøde} \Bygselbrev/ paa 2 bpd: Smør i Houge, No: 10 i Opheims Otting, udstæd af Faderen Lars Knudsson Houge mod lovlig Bygsel, den 14 Novembr: 1788, med Revers.

No: 54: Ole Nielsson Mørqves Obligation stor 300 rd., udstæd til Kari Hermunds Datter Midlang og Mand, Sergent John Øfstedal, med Pant udi ½ Løb Smør i Mørqve, No: 20 i Holbøygder Otting, dateret 16 og tinglæst 18 Novbr: 1786, udlyst efter Qvittering af 17 Sept: 1788.

No: 55: Kjel Olssøns Skjøde paa 1 bpd: 12 mrk: Smør i Mørqve, No: 20 i Holbøygder Otting, udstæd af Faderen Ole Nielsson Mørqve mod 590 rd., den 13 Novbr: 1788.

No: 56: Kjel Olssøns Obligation stor 290 rd., udstæd til Kari Hermunds Datter Midlang, gift med Sergent Jon Øfstedal i Sogn, med Pant udi bemelte Skyld i Mørqve, den 13 Novbr: 1788.

No: 57: Ole Ingebretssøns Skjøde paa 1 Løb 13 ½ mrk: Smør i Syndve, No: 25 i Holbøygder Otting, hvormed følger Stølen Grøndalen, udstæd af Knud Aamundsson Syndve mod 200 rd., d: 14 Novbr: 1788.

No: 58: Ole Ingebretssøns {Skjøde paa} Obligation stor 200 rd., udstæd til Knud Aamundsson Syndve, med Pant udi bemelte Skyld i Syndve, dateret 14 Novbr: 1788.

No: 59: Ole Ingebretssøns Bygselbrev paa 9 Mrk: Smør i bemeldte Syndve, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 14 Novbr:, med Revers.

No: 60: Andreas Nielssøns Obligation stor 120 rd., udstæd til Hr: Etatzraad Fleischer, med Pant udi 3 Mrk: Smør i Tungeteigen i Wiger Otting, matriculeret under Leqve i Guldfierdings Otting No: 25, dat: 7 og tinglæst 9 Julii 1787, udlyst efter Qvittering av 15 Novbr: 1788.

No: 61: Ditto Obligation til Ditto, stor 148 rd., med Pant udi 6 Mrk: Smør i bemelte Tungeteigen, dateret 15 Novbr: 1785 og tinglæst 19 Julii 1786, udlyst efter Qvittering av 15 Nov: 1788.

No: 62: Knud Larssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 12 mrk: Smør i Maasefind, No: 18 i Wiger Otting, udstæd af Faderen Lars Claussøn Maasefind mod 298 rd., den 14 Novbr: 1788.

1788: 54

No: 63: Michel Johannessøns Skjøde paa 6 Mrk: Smør i Qvitne, No: 20 i Bøer Otting, udstæd af Baard Erichsson Qvitne mod 200 rd., den 13 Novembr: 1788.

No: 64: Michel Johannessøns Obligation stor 245 rd., udstæd til Krigsraad Fleischer, med Pant udi forbemeldte Skyld i Gaarden Qvitne, dateret 13 Novembr: 1788.

No: 65: Hr: Nicolai Astrups Skjøde paa endeel Huus staaende paa Ullestad Capellans Gaard, udstæd av Hr: Jørgen Meldal mod 480 rd., den 30 Sept: 1788.

No: 66: Erich Nielsson Finnes Tilstaaelse, at han intet mod Niels Matthiæson Litzeim har at sige, med videre, dateret 8 Novbr: 1788.

No: 67: Hadle Brynildssøns Obligation stor 90 rd., udstæd til Anders Brynildsson Gierager, med Pant udi ½ Løb Smør i Lie, dateret og tinglyst 13 Novbr: 1786, udlyst efter Qvittering av 17de Novbr: 1788.

Aar 1788, den 18de Novembris, continuerede Høstetinget med Wossevangens Ting Laug i forbemeldte Laugrettes mænds Nærværelse, undtagen Amund Bryn i Stæden for Niels Ryche.

Sagen av hr: Jersin mod Erich Johnsson for utilladelig Kortspil blev anmeldt at være i Mindelighed afgjort, derfor ophæves.

Anders Andersson Tufte havde med mundlig Varsel indkaldet Ole Samsonsson Selland for Overfald, derom at anhøre Vidnesbyrd af Iver Sjursson og Hans Sjursson Breche, Joseph Ellendsson Grindeland, Ole Halstensson ibm., og Erich Samsonsson Selland, derefter Dom modtage til Bøders Udredelse, og Processens Omkostninger at erstatte efter nærmere Paastand. Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Vidnerne var ej heller tilstæde. Kaldsmændene Jon Brynildsson Winje og Knud Havsson Ulven avhiemlede lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Indstevnte og ej mødende Ole Samsonsson Selland gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting, denne Sag at tilsvare, ligesom og Vidnerne Iver og Hans Breche, Joseph og Ole Grindeland, samt Erich Selland forelægges under Lovens Falsmaals Straf at møde til edelig Vidnesbyrds Avlæg, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Ellev Kolve havde med mundlig Varsel indkaldet Michel Træen for Gield 2 rd., derom at anhøre Vidner og lide Dom til Betaling, samt Processens Omkostning at erstatte. Indstevnte mødte ikke. Kaldsmændene Amund Bryn og Knud Wangen afhiemlede lovlig Varsel. Vidnerne var tilstæde. Hvorav

1: Vidne Knud Brynildsson Ullestad aflagde Ed og vidnede: at han sidste Aars Høsteting hørde at Parterne bleve forligte om nogen Gield, men kan ikke erindre hvor stor denne Gield var.

2: Vidne Lars Iversson vidnede: at den samme Tid hørte Vidnet at Michel Træen tilstod at skyldte Citanten 9 Mrk: i Penge og 3 mrk: paa en Handel, som han lovede at vilde betale, men hvad Tid hørde Vidnet ikke. demiteret.

Citanten paastod Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Michel Træen gives hermed Laugdag til næste Ting at møde med Tilsvaret, hvortil Citanten besørger Varsel.

John Larssøns og Niels Larssøns Angivelse, at paa Bachetuns Saug er skaaret 1131 bord, hvorav 100 12 Fod og 1031 20 Fods, og derav 18 stk: av beneficeret Skov, dat: 17 Nov: 1788.

Erich Øyelsson Lundes do: for Lunde Saug, 200 bord 10 á 12 Foed lange, av samme Dato.

Lars Størkaarsson Gillerhuuses do: for Gilderhuus Saug, 844 Furrebord 10 á 12 Foed lange, af samme Dato.

Knud Nielssøn Finnes do: for Finde Saug, 715 Furrebord 12 Fod lange, og 715 do: 16 Fod lange, hvorav 7 stk: af beneficeret Skov, dateret 17 Novbr: 1788.

Erich Finne paa {Mads} \Niels/ Lødves Vegne fremlagde Laugdag mod Mads Lødve til en forhen afsagt Doms Fornyelse, av 8 Junii 1788, saalydende #

Mads Lødve blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund Bryn og Knud Wangen avhiemlede lovlig Varsel.

Citanten fremlagde den paastevnte Dom af 21 Novbr: 1786, samt et Avskriff af Bergens Laugtings Protocoll av 2 Octobr: 1787, som viser Anledning til at denne Hiemtings Dom er indstevnt til fornyelse, begge følger Acten in Originali. End videre blev fremlagt en Transport av Niels Lødve til Erich Finne av 29 Januar 1788, saalydende # hvorefter Erich Finne paastod den forrige Dom fornyet.

Eragtet.

Sagen optages til den 20 Novembr: førstkommende.

No: 68: Avlyst paa Peder Pederssøn Winjes Obligation \av 16 Nov: 1786 til Hr: Krigs Raad Fleischer/, stor 499 rd., med Pant udi 1 Løb Smør i Windje nedre Thun, No: 5 i Holbøygder Otting, 77 rd., som betalt efter Qvittering av 15 Novbr: 1788.

No: 69: Knud Knudssøn Dolves Bygselbrev paa 1 Løb 9 Mrk: Smør i Dolve, udstæd av Sognepræsten Hr: Jersin mod Bygsel, og Vilkaar til Moderen Gudve Dolve, dateret 14 Novbr: 1788, med Revers.

No: 70: Ingebrit Pederssøn og Brithe Ols Datters Contract for Livs Ophold av Rygh, udstæd af Sønnen Peder Magnessøn Rygh, den 16 Julii 1788.

No: 71: Knud Brynildssøns Bygselbrev paa 1 pd: 3 mrk: Smør i Ulven, udstæd av Sognepræsten Hr: Jersin, mod Vilkaar til hans Forældre, dateret 17 Novbr: 1788, med Revers.

No: 72: Ole Aadssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør i Tungeteigen i Wiger Otting under Gaarden Leqve, No: 25 i Guldfierdings Otting, skyldsatt 13 Julii 1776, udgivet af Andreas Nielssøn Tungeteigen mod 298 rd., den 15 Novbr: 1788.

No: 73: Haldor Ingebretssøn Kjønegaards Obligation stor 295 rd., udstæd til Niels Jacobssøn Leidahl, med Pant udi 1 bpd: Smør, ½ geedskind i {Leidal} \Kjønnegaard/ i Opheims Otting, d: 17 Nov: 1788.

No: 74: Lars Størchssøn Gillerhuus ditto stor 300 rd., udstæd til Ebbe Hanssøn Eyde, med Pant udi 18 mrk: Smør, ½ geedskind i Gillerhuus, No: 9 i Opheims Otting, dateret 12 Julii 1788.

No: 75: Ingeborg Lars Datter Dahles Obligation stor 198 rd., udstæd til John Iverssøn Nesseim, med Pant udi 1 bpd: 7 ½ mrk: Smør i Dahle i Qvitler Orring, dateret 7 Julii og tinglæst 10 Novbr: 1777, udlyst efter Qvittering av 16 Novembr: 1788.

No: 76: Kolben Monssøns Skjøde paa 16 ½ mrk: Smør i Dahle, No: 2(4?) i Qvitler Otting, udstæd af Ingebiør Lars Datter Dahle med flere mod 130 rd: 3 mrk: 12 s:, hvori hand selv den 19 Sept: 1769 ejer (... ..1/2 mrk:?), udstæd den 17 Novbr: 1788.

1788: 54b

No: 77: Lars Tostenssøn Wæches Obligation stor 216:, udgivet til Anders Hallessøn Wæche, med Pant udi 1 ½ Løb Smør i Wæche i Dørvedahls Otting, dateret 18 Martii og tinglæst 5 Julii 1774, udlyst efter Qvittering av 17 Novbr: 1788.

No: 78: Anders Anderssøns Skjøde paa 17 mrk: Smør uden Bygsel i Wæthe, No: 11 i Dyrvedahls Otting, udstæd av Faderen Anders Anderssøn mod 17 rd:, den 11 Novbr: 1788.

No: 79: Amund Pederssøns Skjøde paa ½ Løb Smør i Lille Soue, No: 11 i Wiger Otting, udstæd av Faderen Peder Amundssøn Lille Soue mod 80 rd:, den 17 Novbr: 1788.

No: 80: Niels Nielssøns Bygselbrev paa 1 bpd: 3 mrk: Smør i Berje i Opheims Otting, udstæd af Sognepræsten hr: Jersin mod Bygsel, og Vilkaar til Moderen, d: 17 Nov: 1788, med Revers.

No: 81: Svend Larssøns Obligation stor 298 rd:, udstæd til Iver Lemme og Niels Pederssøn Qvitne, med Pant udi 9 Mrk: Smør, No: 18 i Bøer Otting, Bratager, dateret 17 og tinglæst 18de Novbr: 1786, udlyst efter Qvittering av 17 Novbr: 1788 for betalte 149 rd: til Niels Qvitne.

No: 82: Svend Larssøn Bratagers Obligation stor 160 rd:, udstæd til Anders Pederssøn Skutle, med Pant i 4 ½ mrk: Smør i Bratager, No: 18 i Bøer Otting, den 17 Novbr: 1788.

No: 83: Hr: Oluf Werdals Obligation til Hr: Cap: Jens Nordahl, \96 rd:/, med Pant i Store Ringheim, dat: 8 Nov: 1736, udsl: efter Resc: av 23 Juni 1786..

No: 84: Hr: Lieut: de Wahls do: til hr: Assessor v: d: Lippe, 350 rd:, den 12 Nov: 1738, med Pant i Wangens Giestegiverie, ligeledes udslettet.

Hr: Foged Wangenstein derefter fremlagde til Examination og Besvarelse følgende: Specification over de i Wossevangens Tinglaug befindende Flom Qværne, som inden Retten blev oplæst, og efter Laugrettets, den tilstædeværende Almues, og i Særdeleshed de 2de Mænd Iver Knudssøn Qvales og Peder Amundssøn Lille Soues Opgivende befunden rigtig, hvorhos de forklarede: at paa Gaarden Løne, No: 16 i Borstrands Otting, er hos OPsideren Anders Erichssøn tilkom/m/en 1 Qværn, hvis Afgift er ansadt for 2 s:, ligeledes paa Nedre Winje, No: 14 i Winjer Otting, tilkom/m/er 1 Ditto for 2 s:, item paa Øvre og Nedre Ygre i Bøer Otting 2 Ditto à 2 s: Med de øvrige er ingen Forandring skeed. 2: Optegnelse over de som dette Aar har hafft og beboet Grunde i Fæste paa Wossevangens Alminding, befantes overeensstem/m/ende med forrige Aars Angivelse, og denne Forklaring modtaget, at ingen flere dette Aar er tilkommet. 3: Det saa kaldede store Tingsvidne blev ligeledes examineret, og var svaret paa de fremsatte 18 Qvæstioner overeensstemmende med det forrige Aar er angivet. 4: Restance Registeret over de udestaaende Kongelige ordinaire Skatter til Beløb 668 rd: 3 mrk: 15 s:, samt ProCento Skatten 50 rd: 4 mrk: 2 s: befantes efter vedkommendes Angivelse rigtig. Herom hr: Fogden et Protocol Udtog forlangede til Bielag ved det allerunderdanigst afleggende Regnskab.

No: 85: Udslettet Anders Larssøn Kolves Obl: til Sjur G(.....?), stor 120 rd:, med Pant i Waale, dat: 5 Julii 1755, effter Rescript av 23 Junii 1786.

Til at betiene Retten neste Aar som Laugrettesmænd bleve udnevnte og nu eedfæstede: 1: Niels Matthiasøn Litzeim. 2: Anfind Siurssøn Store Hondve. 3: Knud Anderssøn Giære. 4: Mons Torgerssøn Bachethun. 5: Anders Pederssøn Nedre Schutle. 6: Ole Svendssøn Nyre. 7: Aslach Svendssøn Ejmstad, og 8: Sølfest Olssøn Houge.

Aar 1788, den 20 November, continuerede Høste Tinget for Wossevangens Tinglaug i forbemelte og første Tingdag anførte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen Ole Olssøn Wangen istæden for Peder Pederssøn Winje.

Hvorda udi Sagen anlagt af Niels Aadssøn Sondve mod
Ole Ellevssøn Giernes for Gield 6 rd: blev afsagt saadan

Dom:

Den indstevnte Ole Giernes egne Udtrykke sam/m/enlignede med de Acten tiltagne Vidners Forklaring, virker megen Formodning at Han haver Caveret for 12 Rdr:, af hvilke de 6 rd: ere betalte. Da nu Vidnerne ikke ere saa eenstem/n/ige at deraf kand uddrages noget fult Beviis: saa kand ikke andet \end/ hermed for Rett kjendes: Ole Ellevssøn Giernes bør

aflegge sin Benegtelses Eed, ikke at have caveret for meere end de betalte 6 rd.; og saadan sin Eed at paahøre, til næste Som/m/erting lovlig at tilkalde Citanten Niels Sondve. Men trøster ikke Ole Giernes sig til, den paalagde Eed at aflegge, saa bør Hand betale de paastevnte 6 rd.; og udi Processens Omkostning 2 rd.; alt under Executions Tvang inden lovlig Tid og paa lovlig Maade.

Udi Sagen instevnt af Knud Rochne mod Klas Tesdal for Skjelds Ord blev
Eragtet

Endskiønt Claus Tesdal forhen udi denne Sag har udvirket Udsettelse, saa dog da Han paaskyder at Hans Vidner til Hans Forsvar ere borte i Kongelig Ærende, men forventes tilbage inden Næste Ting, saa kunde Dommeren ikke negte den forlangte Anstand til næste Ting, til hvilken Tid Claus Tesdal paalegges endelig at slutte Sagen fra sin Side, eller og Dom da modtage efter det passerede.

1788: 55

I Sagen af Knud Jacobssøn Hage mod Berge Wæte for Beskyldninger blev saaledes
Dømt og Avsagt:

Det er ikke bevist tilstrekkelig at Berje Wæte haver tillagt Citanten den paastevnte Beskyldning; derimod er det klart, at Knud Hage ved sin urigtige Omgangs Maade har foranlediget Udtrykke, som kunde synes fornermende. Hermed Kiendes da for Rett: Ligesom de paastevnte Ord og Utrykke ikke bør komme Citanten Knud Hage til Præjudice, saa frifindes Berge Wæte for videre Tiltale i denne Sag. Processens Omkostning ophæves.

Udi Sagen af Arve Seim anlagt mod Elling Skutle er saaledes
Eragtet

Da Arve Seim ikke ved dette Ting Personlig indfandt sig for Retten, og saaledes ikke har kundet besvare den fra Elling Schutle sist fremkomne Regning: Saa paa det Han ej skal overiles med Dom, beroer Sagen til næste Ting, da Han til den Tid paalegges at fremkom/m/e med sit Tilsvar, og Gienpart af det passerede skal paa Forlangende blive meddeelt.

Udi Sagen af Knud Wichingssøn Groue mod Siri Knuds Datter og
Mand Knud Olssøn ibm: for Gierdes Afrivelse med videre, er saaledes
Dømt og Avsagt:

Det er noksom beviist at Sigri Knuds Datter har udi Forbittrelse sønderslaget Citantens Spade, som dog ikke er Vurderet, da Han med den arbejdede paa sin Mark. Ligeledes er det oplyst at den instevnte har nedrevet et Gierde, hvorved Citantens Mark er beskadiget af Kreaturene. Skaden er lovlig taxeret for 4 Mrk: Den Jndvending, at Citanten arbejdede paa de indstevntes Ejendom, kand ikke komme i Betragtning, som ubeviist, og det desuden strider imod Lov at tage sig selv til Rette. Jmidlertid Reserveres de indstevnte ved andet lovlig Søgemaal paa Aastædet at beviise deres Ejendoms Mark, om de saadant finder fornøden. Men saavidt denne Process angaar, dømmes hermed for Rett: Sigri Knuds Datter med Mand og Forsvar bør en for begge erstatte Citanten den Vurderede Skade af Kreaturene med 4 Mrk.; og udi Processens Omkostning 2 rd.; saom alt udreedes 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Executions Tvang efter Loven.

Udi Sagen af Hr: Foged Wangensteen anlagt mod Wiching Knudssøn Groue for
Slagsmaal med Knud Olssøn og Søn Niels Knudssøn, blev saaledes
Dømt og Avsagt:

Denne vidtløfftige og indviklede Sag legger end meere for Dagen det Had og forar(g?)elige Naboeskab imellem de 2de Opsiddere paa Groue, Knud Wichingssøn og Knud Olssøn. Af Acten og de førte Vidner bemerkes saavel at paa omstevnte Tid og Stød har været Larm og Urolighed af opløftede Stourer af Parterne mod hinanden ere seede, som og at Wiching Knudssøn er fløgtet fra sit Arbejde, og Knud Olssøns Arm er anvist blaae eller slaget. Ligesaa formodelig eller vist er det at Knud Olssøn og hans Partie har givet Anledning til denne Allarm. Den Overfaldne søger gemenlig at forsvare sig; at flygte, er Tegn til Overfald. Imidlertid er Slagsmaalet ikke tilstrekkelig beviist, og om saa havde været, ere begge Parter lige skyldige. Efter saadan Sagens Beskaffenhed frifindes Wiching Knudssøn for Actors Tiltale følgelig det passerede, og da Knud Olssøn som Medskyldig ej har haft nogen Udgifft, saa da Hand vil frifindes for Slagsmaalet, som ikke af Actor paastevnt, saa bør Han til Contra Citanten Wiching Knudssøn betale udi Processens Omkostning 3 rd: inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Executions Tvang efter Loven.

Udi den Sag som Amund Olssøn Groue har anlagt mod
Aslach Fladeqval for Gield er afsagt saadan

Dom:

Denne Sag er ligesaa indviklet som den har været langvarig. Den sande Aarsag til Processen synes aldeles ubetydelig og røber meest Trettekjærhed. Citanten er ubestemt i sin Procedure, da han først har anført Gielden at være 15 rd:, og der efter frem ført

1788: 55b

en Paastand af 22 rd: De ommelte og af Aslach Fladeqval laante 44 rd:, er tilstaaet, ligesom den af Amund Groue kjøbte Hæstes Verdie 15 rd:, men deri skulde liqvideres Aslach Fladeqval tilgodehavende og i denne Sag paastevnte 14 rd: Efter den Formodning som Parternes egen Tilstaaelse og Vidnernes Forklaring afgiver, bliver da det resterende som Aslach Fladeqval bliver Citanten pligtig 1 rd: Thi Kiendes for Rett: Aslach Fladeqval bør til Citanten Amund Groue betale denne 1 rd: som det resterende paa deres Handel. Processens Omkostning bliver efter Sagens forefundne Beskaffenhed paa begge Sider ophævet. Det idømte udreedes inden 15 Dage efter Dommens lovlige Forkyndelse under Tvangs Midler efter Loven.

I Hr: Krigsraad Fleischers Sag mod Erich Breche for Slagsmaal med
Michel Breche er saaledes

Eragtet:

Den paa Høste tinget 1786 aflæste Kjendelse er ikke fuldbyrdet. Paa de sidste tvende Ting har paagiældende ikke indfundet sig med Tilsvær, men Actor selv paa næst afvigte Sommerting begiærte Udsettelse, og til dette Ting paastaar Dom. Sagen bør derfor med Continuations Stevnemaal forfriskes, om fornøden eragtes at vedblive samme, da den forbemelte Kjendelse opfyldes, og Michel Breche som paagiældende ligeledes indkaldes. Sagen beroer altsaa til næste Ting.

I Sagen af Niels Lødve mod Mads Anderssøn ibm: til en
forhen afsagt Doms fornyelse er saaledes

Dømt og Avsagt:

Det af Niels Lødve udstyrede og af Erich Finne incaminerede* Stevnemaal i denne Sag, berører blot Fornyse af den paa Høstetinget den 21 Nov: 1786 afsagde Dom. Det paa dette Høste ting af Erich Finne fremlagde Document af Dato 29 Januarii 1788 kan altsaa ikke her komme i Betragtning, men herved igientages og fornyes i alle Deele den af forbemelte Dato

aflæste Dom saaledes: Saa lovligt det er at Contracter i Almindelighed opfyldes, saa meget mere billigt at Vilkaar til de gamle og svagelige nøyagtig svares. Acten viser at mellem Parterne verserer Tvist som ikke directe vedkommer denne Sag. Ligesaa bemerkes Ustadihed af begge, snart at ville modtage, snart at benegte Vilkaarets Svarelse. Vilkaar Kreaturene ere leverede og der efter afhentede til en for Mads Lødve fremmed og uvedkommende Gaard. Den af Niels Lødve udi Jndlægget af 17 Nov: d: A: anførte Sum/m/a 130 rd: for Vilkaarets Svarelse er ikke beviist. Jmidlertid kjendes hermed for Rett: den lovlige oprettede Contract af Dato 7de Julii 1760 bør af Mads Andersson Lødve nøyagtig og i alle dens Poster efterkommes, saavel for den følgende som forbigangne Tid, alt imod vedbørlig Regresse til vedkommende, for de Penge hand foregiver at have betalt formeget, i Sammenhæng med Vilkaarets og Løsningens Svarelse, efter rigtig Beviis og Oplysning. Efter Sagens forefundne Beskaffenhed ophæves Processens Omkostning, og det tildømte efterkommes 15 Dage efter Dommens lovlige Forkyndelse under Execution.

Optaget Besigtelses Forretning paa Rondve

Aar 1788, den 20 November, blev Sagen efter Optagelse atter foretaget paa Tingstædet Wossevangen i Nærværelse af de paa Aastædet tilstædeværende og benevnte 6 Laugrettesmænd.

Hvorda! efter at Knud Siursson Grove, mod hvem Søgemaalet af Tormod Olssøns Formynder Hermund Fladeqval er anlagt til Aabodets Betaling paa Gaarden Rondves Huuse, havde begiert Sagens Udsettelse for at fremlegge et den 12te Nov: 1788 optaget Tings-Vidne som skal beviise at Han har accorderet med forrige Formynder Claus Jerrald og Myntlingens StedFader Peder Gierager, og derefter betalt samme, saa at Ham intet videre bør fordres, men Ansvarer derimod hvile paa dem som har vedtaget og opfyldt Contracten, saaledes blev af Dommeren

Eragtet:

Ved at revidere Acten, og bemerke hvad paa dette Høsteting er passeret, erfares

1788: 56

at det nu erholte Tingsvidne egentlig skal oplyse hvo det paaligger at svare den ved Besigtelsen paa Gaarden Rondve afvigte første og 2 Septb: ansatte Aabod. Tings Vidnet er sluttet, men kand ikke formedelst andre Ting-Forretninger beskrives for at fremlegges ved Hoved Acten. Sagen og Qvæstionen kand da ikke paakiendes førend bemelte Tings Vidne er fremlagt, og da dette saasart mueligt skal blive beskrevet meddeelt: Saa udsettes Sagen til næste Ting, da Parterne have end videre at befordre Sagens Slutning, hvorefter Dom skal vorde afsagt.

Inden Tingets Slutning fremlagde Niels Aadsson Sondve sin Angivelse, at han intet paa Møens Flomsaug har skaaret dette Aar, dateret 18 Novbr: 1788.

Markeskiels Delings Forretning paa Hæfte i Bordstrands Otting

Aar 1788, den 22de Novembris, blev Retten sat paa Gaarden Hæfte i Bordstrands Otting paa Woss, for at behandle efterfølgende Markeskjels og Steenings Forretning mellem Brødrene Knud og Bjørne Amunds Sønnen. Retten betient i Hr: Sorenskriver Schielderups eedtagne Fuldmægtig Morten Johan Barth, med efterskrevne 6 eedsvorne og av Fogden opnevnte Laugrettes mænd: 1: Godskal Matthiæsøn Ringheim. 2: Sølvest Brynildsson Flætre. 3: Niels Andersson Mithun. 4: Steffen Knudsson Nesseim. 5: Anfin Andersson Bryn, og 6: Anders Erichsson Løne.

Hvorda Reqvirenterne av denne Forretning, Knud og Bjørne Amunds Sønner, fremstod for Retten og anmeldte at de efter indbyrdes Foreening have ladet nedsette lovlige Markeskjels Steene baade inden og uden Gierds af deres paaboende Gaard Hæfte, uden at nogen Disputte mellem dem har Stæd, og til at faae en lovlig Beskrivelse herom have de under 8de Septembr: sidstleden udvirket Tægtedag til Forretningens Avholdelse sidstleden 5 Novbr.:, men da Sorenskriveren ikke da den bestemte Tid kunde frem komme, er Udsettelse bekjendtgjort til i Dag, alt efter Bekjendtgjørelsens Indhold, saalydende #

De anga(v?) derf(or?) Mærkeskjellet som hereffter bliver til Regne for dem og efterkommende Beboere af Gaarden saaledes: Under Storageren eller Lealds sals saanen ved Bøe Gierdet er nedsat en Mærkesteen som viser op i S: O: til en Gloppe i Ager Renen, huggen i en jordfast Steen eller Skarv, derfra til en nedsat Mærkesteen samt til en L Gloppe i en jordfast Steen, og ejer da Knud Kalhusteigen og Ageren paa den søndre Side, og Bjørne ligesaa paa den Nordre Side. Forbeskrevne L viser i Sød til en Gloppe udi en nedsat Markesteen, og samme Markesteen viser i W: til en Gloppe i en jordfast Steen, samt til en Markesteen under Stor Ager Renen, som viser lige til Vandet, og ejer da Bjørne Ageren paa Ø: og S: Side, og Knud inden for disse Mærker. Ved samme Bøegierde under Stor Ageren nedsat en Mærkesteen som viser op i S: O: til en Gloppe huggen i en jordfast Steen samt 2 Markesteener og en Gloppe, samt en Markesteen oven for Ageren under Huusene, og ejer da Knud Ageren {...?}asen} paa Nordre, og Bjørne Ageren paa søndre Side av disse Mærker. Forbeskrevne Markesteen viser op i lige Linie til en L Gloppe huggen i en Steen helle i Thunet. Samme L viser i S: til en anden L Gloppe, og denne L viser i Øst igiennem Ildhuus Tomten til en Markesteen som viser i en C Gloppe i en jordfast Steen oven for Løene, og samme viser til en T Gloppe i en jordfast Steen, og ejer da Knud Bøe Huusene og Tunet paa Nordre Side, og Bjørne ligesaa paa søndre Side af disse Mærker. Forbeskrevne T viser først ned i West til en Markesteen ved Buerekket, og den anden Ende i S: O: i 2de Gloppe udi jordfaste Steene, og ditto til 2 andre hugne i store Steene, og den sidst benevnte viser efter Groven til en L Gloppe, og ejer da Bjørne Teigen øvre Traaen kaldet, og Knud paa Nordre Side, som er endeel i Burækkevejen. Samme L viser i West efter Bøe gierdet til en C Gloppe i en jordfast Steen huggen uden for Bøegierdet, og en Ditto inden Bøe Gierdet {i en st} huggen i Skarv, samt en ditto huggen i jordfast Steen, og derfra til 2de andre Gloppe i jordfaste Steene samt en Markesteen, Hvorudi er hugget en Gloppe som drejer sig mod West til en L Gloppe, og ejer da Bjørne øvre Traaen inden disse Mærker, og Knud udengierds paa søndre Side, samt nedre Traaen paa vestre Side. Forbeskrevne L er huggen i en jordfast Steen og viser ned i W: til en Gloppe huggen i Skarv og en Markesteen. I samme er huggen en Gloppe som viser i Nord til en L Gloppe. Samme L viser ned i W: ned igiennem Humle Hagen ved Nyeløen til en anden L Gloppe, begge ere hugne i store Steene, og sidste L viser i S: til en C Gloppe huggen i en Berghammer, og samme C drejer sig i W: til en Gloppe i en jordfast Steen, og en L Gloppe i en Berghammer. Samme L viser i Sød efter et Hamre Lag til en anden L Gloppe. Denne K viser i Øst til en ditto L ved Bøe gierdet hos Kalve hagen. Samme L viser op i Øst til 2 andre Gloppe, aller hugne i Berg hamrer. Den sidste Gloppe viser i en L Gloppe oven for Alfarevejen uden Gierds hugget i et Skarv, som tages siden i Betragtning, og ejer da Bjørne paa Nordre og Westre Side Fugledalen kaldet, og Knud ejer nedre Traaen inden disse Mærker. Paa en Teig kaldet Storeflyen ved Bøe gierdet er huggen en Gloppe i en jordfast Steen som viser op i W: i 2 Merkesteene, og siden efter en liden Bæk til en L Gloppe huggen i jordfast Steen ved samme Bæk, og under Røkkløvsteigen. Samme L viser i Nord til en Gloppe i en jordfast Steen og en L Gloppe i en Berg hammer i en anden Bæk. Samme L viser ned i West efter bemeldte Bæk til en anden L Gloppe i en Berg hammer, hvilken sidste viser i Nord til en Gloppe huggen i en Marke

Steen, men Markesteenene i sig selv viser ned i West til en anden Markesteen, i samme er huggen en Gloppe som viser i Syd under Furreteig Ageren til 2de andre Mærkesteene samt en L Gloppe huggen i en jordfast Steen ved forbemeldte Bæk. Derefter viser denne L need efter Bækken til en Gloppe i en Berg hammer, derfra efter Bækken ned til forbeskrevne Bøe gierde, og ejer da Bjørne paa søndre Side, saasom Store Flyen, Lysthuusteigen, og paa Østre Side Røkkløvsteigen, samt paa Nordre Side Furreteigen ned til Bøegierdet, og Knud ejer Store Flyen, Torgersbakken samt Furreteig Ageren inden for disse Mærker. Atter begyndt paa Haldalen Teigen, hvor en Gloppe er huggen i en jordfast Steen, og samme viser først ned til Bøegierdet, og siden op i Øst til 2de Markesteene, i den sidste er huggen en Gloppe som viser i Nord til en anden Gloppe huggen i en nedsat Markesteen, og samme Markesteen viser op efter en Bæk lige op til Røkkløvs øverste Hamre, til Bøe Gierdet, og ejer da Knud Lealsbakken eller teigen paa Nordre Side, og Bjørne Furreteigen paa den søndre Side af disse Mærker. Derfra gaaer Mærket efter Røkklevs Hamrene i Nord. Atter paa Hjemmebøen er huggen en Gloppe i Gilen oven for Wægtmandskloppen ved Groven, udi en jordfast Steen, og samme Gloppe viser ned i N: W: lige efter Groven ned til Bøe Gierdet, og siden op i S: O; efter bemeldte Grov eller Bæk til den øverste Klop under Qværnhuuset til en Gloppe hugget i en nedsat Markesteen som staaer paa den søndre Side ved bemeldte Klop eller Bæk, men Markesteenene i sig selv viser tvært over Bækken til en L Gloppe i en jordfast Steen, og ejer da Knud paa søndre Side Lilleflyen og Gillen, men Bjørne Storeflyen og Gillen paa den Nordre Side. Sidst omtalte L viser op i Ø: i en anden L Gloppe huggen i en jordfast Steen under Brekagervejen. Samme L viser i Nord efter bemelte Vej til en Markesteen, hvorudi er huggen en Gloppe som viser ned i West til 2de Gloppe i jordfaste Steene samt en Markesteen, og i samme er huggen en Gloppe som viser i Nord til en Gloppe i en jordfast Steen, og en Gloppe i en Markesteen. Markesteenene viser op i Øst til en anden Markesteen under forbemelte Vej, deri er huggen en Gloppe som viser i S: effter Vejen og en Gloppe i en jordfast Steen, samt en Markesteen som viser til en Gloppe i en stor Steen oven for Aspehougen og bemelte Vej; Da ejer Knud inden disse Mærker, og Bjørne uden for. Samme Gloppe viser op i Øst til en Markesteen og 2de Gloppe i jordfaste Steene, den sidste ved Lysthuustræet, som viser op lige effter Røkkløvs Vejen til en Gloppe huggen i en Steen hylle i Vejen, og siden i 2de Gloppe i store Steene under Vejen. Sidste Gloppe viser op over Vejen til en Gloppe i Røkkløvsberget, og samme drejer sig til S: O: til en L Gloppe oven paa Bjerget hugget i en Bjerg hammer, og ejer da Knud paa søndre, og Bjørne paa nordre Side \saavel Bøe som/ Udmarken. Samme L viser i Ost til en C Gloppe huggen i et Skarv, og denne C viser til en anden Gloppe i Skarv, derfra til en anden C Gloppe ligesaa i Skarv, hvilken viser i en ditto C Gloppe huggen i en stor Steen som gaaer i Øst til en anden C hugget i Skarv, Samme viser i Nord til en ditto C hugget i en Steen under Lillestøelsløheuset, og samme viser igjennem Løetomten til en L Gloppe huggen i en flad Steen oven for Løen, derfra i S: til en C Gloppe i en stor Steen paa Lillestølstræet, og denne C viser i S: O: til en Gloppe i en jordfast Steen, derfra til en L Gloppe i en jordfast Steen. Samme L gaaer i Nord i en anden Gloppe hugget i jordfast Steen, samt en C Gloppe ligeledes i jordfast Steen, hvilken viser i Øst til 2de Gloppe i Berg hamre, og en jordfast Steen, Derfra til en C Gloppe huggen i Gopleskaar berget, og ejer da Knud paa søndre, og Bjørne paa nordre Side. Samme C viser i Syd lige neffter Bredehelles bjerget til en C Gloppe huggen i en jordfast Steen ved Gopleskaarenden, hvilken igjen viser op i Øst til en L Gloppe i Bjerget under nedre Rødgiellen; denne L {C} viser i Sød efter samme Bjerg til en anden L ved nedre Rødgiels enden, hvilken sidste L viser op i øst til en anden C Gloppe i en Bierg hammer som drejer sig i nord til en L Gloppe hugget i en Bierg hammer der viser i Øst til 6 Gloppe i jordfaste Steene, den sidste drejer sig i Nord Ost i yttre Kullingsdalen, som er Endemærket, Knud ejer paa søndre, og Bjørne paa nordre Side af bemelte Mærker, men oven for skal være fælles Ejendom for begge. Atter begyndt paa Hjemme bøen ved Brønden

hos Huusene i en føromtalt Markesteen ved Buerekke vejen eller Smidehuset, som viser op efter Bækken i Øst til Store Fossen i øverste Kanten paa Bjerget, imellem 2de Bækker, derefter \effter/ bjerget til en C Gloppe i en stor Steen oven paa Bjerget. Samme C viser i øst til 2de andre Gloppe, den første i en jordfast Steen, og den anden i en Bjerg hammer, som viser til en L Gloppe i Bjerg. Samme viser i Nord til en anden L Gloppe hugget i jordfast Steen. Samme L viser i West i 2de Gloppe, den første i en Berg hammer, og den anden i en jordfast Steen, hvilken

1788: 57

sidste viser i West ned til Store Foss bierget til en C Gloppe huggen i en Steen oven paa Bjerget, og siden gaaer i Nord til Bjergenden, siden til N: O: i en C Gloppe hugget i en Bjerg hammer; Samme C gaaer S: O: til 5 andre Gloppe, hvorav den sidste drejer sig i S:, hugne i Steene og Bjerg hammere, derfra i en C Gloppe i øverste og søndre Rødgielsslotten. Samme C viser i S: O: til 3 andre i lige Linie i en Steen uden for Rødgiels gierdet under Wambesætstølen kaldet, som er Endemærket. Knud ejer da paa Nordre, og Bjørne paa søndre Side av bemelte heele Merkestrækning, men oven for er fælles Ejendom. Atter begyndt en Mærkes Linie i Kalvehagen udi en Jordfast Steen, hvor en Gloppe er huggen, som viser først need til Vandet, og siden op i Øst til en ditto huggen i en stor Steen og 2de ditto i Bierg hammere, den sidste viser over Alfarevejen til en T Gloppe i Skarv, hvorav den eene Ende viser i S: lige efter Alfare vejen til en anden Gloppe hugget i Skarv, denne viser lige efter bemeldte Vej til Flåtres Gierdet. Bjørne ejer paa nordre, og Knud paa søndre Side. Den forbemelte T Gloppe viser i Nord til en anden T hugget i Skarv, der (..?)igen viser hjem efter Alfarevejen til en foromskreven L Gloppe uden for Grinden eller Bøe gierdet. Knud ejer paa østre, og Bjørne paa vestre Side. Den sidste Ende av sidstmeldte T viser i Øst til en Gloppe huggen i en Bierg hammer til en L Gloppe i en anden Bjerg hammer, hvilken igien viser til en anden L lige efter Bjerg hammeren. Denne sidste L viser i øst til en anden Gloppe huggen i Skarv som viser op til en Bæk. Knud ejer paa nordre under bemelte Bæk til et Gierde, og Bjørne paa søndre Side til Flåtres Mærkes Gierde lige efter Bækken. Den formelte Gloppe viser i lige Linie over Bækken til en anden Gloppe huggen i Skarv, samt til en Markesteen og en Gloppe huggen i Bierg hammer, og derfra til en L Gloppe huggen i Skarv, Knud ejer her paa søndre, og Bjørne paa nordre Side. Den sidst omtalte L viser i nord til en L Gloppe i en jordfast Steen, som viser i W: til 4 andre Gloppe samt en L Gloppe, alle hugne i Steene, den sidste staaer ved den foromskrevne Bæk, og viser lige efter samme til den sidst omtalte Mærkeslinie i Syd. Knud ejer paa østre, nordre og Vestre Side, men Bjørne inden disse Mærker. Ved Kloppen hos Smidiehuset, paa søndre Side af Buerekkevejen, er nedsat en Markesteen, hvori en Gloppe er huggen, som viser i nord til den foromskrevne Markesteen ved Brynden. Markesteenen i sig selv viser op i Øst efter Buerekkevejen fra Husene {i 4 Gloppe} \{en Mrk:st}/ i en Markesteen og 3 Gloppe hugne i Skarv, og den øverste er paa nordre Side ved Grinden. Bjørne ejer paa nordre Side af disse Mærker, men Buerekkevejen er paa søndre Side som Knud og Bjørne ejer til fælles, og Gierdet ved Burekket holder de begge vedlige. Atter er hugget en Gloppe sønden for Buerekkevejen under Grinden i en jordfast Steen som viser i Ost til en L Gloppe {under}. Samme L viser i {Øst} Syd til en Gloppe i en jordfast Steen, og drejer sig imod øst til en Gloppe i en stor Steen til Bøegierdet. Knud ejer paa vestre Side Bøen, og Bjørne Udmarken paa østre Side. Forbemelte Gloppe drejer sig i øst til en Gloppe oven for Bøegierdet, hugget i en Bierg hammer, som viser lige i øst op til 2de Gloppe hugne i Steen, derfra til en ditto Gloppe i en Bierg hammer og videre til en ditto i en jordfast Steen, og 2de ditto i store Steene. Knud ejer her paa søndre, og Bjørne paa nordre Side under Storesteinen ved disse Mærker. Oven for ere hugne 3 Gloppe i jordfaste Steene og 2 i Bierg hammere, Knud ejer paa søndre, og Bjørne paa nordre Side. Oven paa Lille

Johnsbierg viser den forbeskrevne Gloppe i 4 andre Gloppe, endeel hugne i Skarv og endeel i Bierg hamre og Steene, hvorav den sidste viser til en L Gloppe i en Bierg hammer, som drejer sig i S: efter et Hamrelag i Øspegiellen til 4 andre Gloppe hugne i Bierghamre og Steene, derfra til en T Gloppe huggen i Steen som viser først i Sød og siden i Nord til en anden T Gloppe. Knud ejer paa søndre, og Bjørne paa nordre Side, men oven for er fælles. Den sidste T er hugget i Store Forbjerg enden, og viser den ene Ende i nord efter bemelte Bjerg, og den anden op i øst til 2 andre Gloppe hugne i Skarv, som er Endemærket. Knud ejer paa nordre Side, men fælles Ejendom er paa søndre Side, samt oven for paa østre Side ligesaa. Paa øvre Side ved Rødgiels Vejen er huggen en Gloppe som viser ned i West i 3 andre hugne i Bjerg hamre, hvorav den sidste viser i Syd efter Store Foss bierget til sidst beskrevne T Gloppe. Knud ejer paa søndre, og Bjørne paa nordre Side af disse Mærker. Udi Rødgiellen under øvre Løen er hugget en Gloppe i Bierg som viser i Nord til Leidals Mærket, og ditto i S: til en C Gloppe i Bierg, hvilken igjen viser i 3de andre Gloppe i Steene, og den sidste til en C huggen i en stor Steen, samt derfra til en L Gloppe huggen i Bierg ved en Bæk, den bemelte L viser i Øst til en anden Gloppe huggen i jordfast Steen, derfra til en C Gloppe i en stor Steen, hvilken gaaer i Øst effter en liden Bæk til en anden C huggen i en Steen i Vejen i øvre Rødgiellen. Bjørne ejer da paa søndre, og Knud paa nordre Side. Samme C viser i 4 andre Gloppe hugne i

1788: 57b

Steene, og drejer sig i Nord til en anden C Gloppe huggen i Bjerg, og samme viser i Nord til en L Gloppe, hvilken viser op i Øst til 4 andre Gloppe, endeel i Steen og endeel i Bjerg, igiennem Bottelsslaatten kaldet. Knud ejer paa nordre, og Bjørne paa søndre Side af disse Mærker, men oven for er Hæftes fælles Eiendom. I Hasketeigen kaldet i Moen er udi en flad Steen huggen 2 Gloppe, den ene viser ned i West, og den anden op i Øst, Her ejer Knud paa nordre, og Bjørne paa søndre Side. No(t?)eteigen ved Løne Vandet ejer de til fælles, saavel som Nøstet og Node kastet, men Høet av bemelte Teig slaer de hver sit Aar. En Støel Wambesæt kaldet ejer de og begge til fælles. Bjørne skal have sin Burekke vej fra Lysthuus Bøe tvært igiennem Knuds Buetræe, eller og have frihed at anlegge Burekkevej oven for Knuds bemelte Buetræe, og ellers skal enhver af dem have fri Adgang og Vej hver til sin Ejendom.

Efterat forestaaende Steening var fuldført og Mærkeskjel nedsat ligesom Parterne fælles havde begiert og samtykket, tilbød Bjørne Amundssøn sin ældre Broder Knud Amundssøn om han vilde bytte den Part som hannem var tilskiffet, eller han vilde være fornøjet med den Deel han selv har valgt, hvortil Han svarede, at den Deel som Forretningen viser skal være hans Ejendom, er hand fornøjet med at behandle, uden at forlange noget Bytte hverken nu eller i sin Tid.

De forbeskrevne Mærkeskjel og sammes Indførsel blev inden Retten oplæst og av begge vedtaget saaledes rigtig at være. Og da de intet mere havde at tilføre eller anmelde, saa blev Forretningen effter Begier sluttet til vedbørlig Udstædelse.

Denne Forretnings Bekostninger beregnes saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, Fogden for Opnevneelse 4 mrk:, Skyds efter Anpart 2 rd: 5 mrk:, Diet 7 Mile frem og tilbage 1 rd: 1 Mrk:, 1 Dags Forretning 3 rd:, 1 Dags Diæt 1 rd:, Laugrettesmændene, hver 24 s:, [er] 1 rd: 3 mrk:, til sammen 11 Rdr: 4 Mrk: 4 s:, som Reqvirenterne betalte.

I Continuation af Steenings Forretningen paa Gaarden Melved, vide folio 37, er følgende tilført Protocollen: Endvidere har Mikel Aschildssøn Melved indleveret en skriftlig Forening mellem ham paa den ene og Opsidderne paa Gaarden Bøe: Siur Steffenssøn, Gullich Larssøn, Sjur Pederssøn, Lars Larssøn og Knud Monssøn paa den anden Side, dat: 3

Sept: 1787, samt Optegnelse over de paa Aastæds Sagen og Steenings Forretningen anvente Bekostninger til 50 rd: 4 mrk: 12 s:, under 6 Octob: 1786, med vedfølgende Forklaring over hvad enhver af de angrendsende Naboer som have været deelagtige i Steeningen ere forenede om at betale, dat: 19 Maji 1788, hvilket alt han har begiert Protocollen tilført til Legitimation og Bevis i sin Tid, at alt mellem Ham og Vederparter i Mindelighed er afgjort, og den anlagte Process fuldkom/m/en ophævet, hvilket skeede, og er de bemelte Documenter saaledes lydende:

Kiendes Vi undertegnede og hermed tilstaae, nemlig: Jeg Siur Steffenssøn Bøe, Jeg Gullig Larssøn, Jeg Siur Pederssøn, Jeg Lars Larssøn, og Jeg Knud Monssøn, alle Opsiddere paa Gaarden Bøe i Bøer Otting paa Woss, at være saaledes forenede med Mikel Aschildssøn Melved, Opsidder paa Gaarden Melved i Winjer Otting paa Woss, betreffende et Merkes Gierdes Oprettelse, og at vedligeholde samme i lovforsvarlig Stand, imellem deres Gaarder og Ejendom.

Merkes Gierdes Opsettelse og vedligeholdelse skal efterfølgende Poster udvise: 1: Skal Merkes Gierde udmaales og holdes af enhver efter sin Jordskyld, men hvad som angaar skal ligeledes holdes efter Jordskyld, dog paa den Maade at hver skal holde paa sin Ejendom, for ingen Fortræd af anden skal paaføres, og ned tage sam/m/e i Fløtnings Tiden, saa derved Kornet ingen Skade tager, og samme, saasomt Kornet er afskaaret og i Laden indbragt, igien opsette, paa det at Kreaturene derformedelst ingen Skade skal gjøre hin anden.

Til Vitterlighed Vidner ombedes de 2 Velagte Dannemænd Andfind Anderssøn Bryn og Knud Brynildssøn Ullestad, denne vores Forening med deres underskrift at bekræfte. Wangen paa Woss, den 3 Sept: 1787.

Siur Steffenssøn Bøe - SSS (bumerke). Gullich Larssøn Bøe - L oppå S (bumerke). Siur Pederssøn Bøe - SS med liten loddrett strek over foten på den venstre S (bumerke). Mikel Aschildssøn Melved - MA isaman (bumerke). Lars Larssøn Bøe - L over ein mindre S + L. Knud Monssøn Bøe - K over M + S (bumerke).

At denne Forretning i vor Nerværelse er indgaaet og af forbenevnte Mænd underskrevet det bekræfter. Wangen ut supra. Anfind Anderssøn Bryn - T med liggjande halv bue på midten/omvendt U (bumerke). Knud Brynildssøn Ullestad – omvendt B + K (bumerke). (mrk: angående bumerka, sjå forøvring original protokollen i Digitalarkivet)

Optegnelse Paa Omkostningerne betreffende Aastæds Sagen paa Gaarden Melved: først Beram/m/elsen 2 rd:, Fogden for Mænds Opnevlese 1 rd:, Incaminations Penge 5 mrk: 4 s:, Stevnemaals Forkyndelse i Bergen saavelsom paa Evanger 2 rd:, Lensmanden for Stevnemaalets Forkyndelse 4 rd: 5 mrk:, for Mad og Drikke i 4 Dage for de som var tilkalte i Sagen 18 rd:, Lensmanden og Laugrettet i 3 Dage 4 rd: 4 mrk: 8 s:, for Beskikkelse for Evanger og de andre angrendsende 2 rd: Hvad Sorenskriverens Protocoll udviiser som var paa Aastædet leveret 8 rd: 2 mrk:, Knud Rochne for sin Umage 4 rd: Nu hvad sig den Ladesteig angaaer er for Beskikkelse 3 mrk: Da vi bleve forligte, bytte og steent 1 rd: 3 mrk:, for Mad og Drikke 1 rd:, tilsam/m/en 50 rd: 4 mrk: 12 s: Melved den 6 Octobr: 1786. Michel A: Melved.

1788: 58

Forklaring over hvad enhver af de andgrendsende Naboer efter Forening skal betale udi de paa Aastæds Sagen andvendte Bekostninger, hvor mange Merkeskjel der kommer paa hver, og hvad som kommer paa hver efter Merkeskiellene: Ole Qvale 12 $\frac{1}{3}$ – 4 rd: 2 s: Siur Endeve 13 – 4 rd: 2 mrk: 13 s: Giertrud ibm: 8 – 2 rd: 4 mrk: 8 s: Anfind øvre Røche $\frac{2}{3}$ – 1 mrk: 9 s: Niels ibm: $\frac{1}{3}$ – 13 s: Erik nedre Røche $\frac{1}{3}$ – 13 s: Siur Pederssøn Bøe $7\frac{2}{3}$ – 2 rd: 3 mrk: 14 s: Gullich ibm: $1\frac{2}{3}$ – 3 mrk: 8 s: Siur Steffenssøn ibm: $2\frac{1}{3}$ – 4 mrk: 14 s: Lars ibm: 3 – 1 rd: 3 s: Niels ibm: 2 – 4 mrk: 2 s: Knud ibm: $3\frac{2}{3}$ – 1 rd: 1 mrk: 10 s:

Mons Bachethun 2 1/3 – 4 mrk: 14 s: Lars Nedre Hylle 3 1/3 – 1 rd: 15 s: David øvre Hylle 1/3 – 13 s: Ingebor Lade 1 1/3 – 2 mrk: 14 s: Brynild Helleved 1 1/3 – 2 mrk: 14 s: Hermund ibm: 1 2/3 – 3 mrk: 8 s: Siur øvre Winje 2 2/3 – 5 mrk: 8 s: Iver Tøen den yngre 2 – 4 mrk: 2 s: Iver ibm: den ældre 2 2/3 – 5 mrk: 8 s: Lars ibm: 1 1/3 – 2 mrk: 14 s: Tosten Nedre Kythe 1 1/3 – 2 mrk: 14 s: Gietle Repol 5 – 1 rd: 4 mrk: 5 s: Ole øvre Groue 1 – 2 mrk: 1 s: Tollev ibm: 1/3 – 13 s: tilsam/m/en 82 – for 28 rd: 12 s:

Efter ovenstaaende Reigning ere vi forligte om Omkostningerne i Aastæds Sagen holden paa Gaarden Melved og betalt til mig undertegnede.

Melved den 19de Maji 1788. Michel Melved.

Saaledes overenstem/m/ende med de fremlagde og protocollerede Forligs Breve og {at} de beskrevne Merker hvorefter Steeningen den 20de – 21de – 22de og 23de Junii 1786 er fuldført, for alle Vedkom/m/ende er oplest og af dem bekræftet rigtig at være.

1788

1789

(1789: 58)

Opsadt Odels Sag paa Lille Soue i Wiger Otting, vide folio 40.

Aar 1789, den 2 Julii, blev Retten atter sat paa Gaarden Lille Soue i Wiger Otting i Continuation af den sidst avvigte 4 Julii 1788 af Hermund Erichssøn mod Michel Stephenssøn anlagte Odels Løsnings Sag. Meddomsmændene, de forhen navngivne vare nærværende, undtagen i Matthias Monssøn Berges Stæd Godschalch Matthiæsøn Ringheim. Ligesaa mødte Lænsmand Godschalch Mølster.

Hvorda Michel Stephenssøn Soue fremlagde Tægtedag til denne Sag af 16 Febr: dette Aar, saalydende # dereffter anmeldte at han med skriffellig Contra Stevning af 8 Juni sidstleden havde indkaldet sin Stedsøn Hermund Erichssøn at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, Breve og Beviser med videre Irettesettelse efter Stevnemalets nærmere Formeld, som blev oplæst, saalydende #

Indkaldte Hermund Erichssøn mødte og vedtog lovlig Varsel. Vidnerne, de i Stevningen benævnte, var ligeledes tilstæde.

Hermund Erichssøn dereffter protesterede mod Vidnernes Antagelse paa Grund af Lovens 1. 13. 17. \23./, efterdie de ere villige og for nær beslægtede, derimod forbeholdt sin lovlige Ret i alle Tilfælde, saasom Vidnerne ere indkaldte at avlægge deres Vidnesbyrd om Ord som ere udtalte for saa lang Tid siden at Loven forbyder nogen reflexion derpaa.

Citanten paastod Vidnerne førte effter Stevnemalet, og bad Dommeren legge Mærke til Hermund Erichssøns ugrundede invectiver (= skjellsord).

Eragtet.

Vidnerne antages til avhør, og hvorvit deres Udsagn kan reflecteres, maae komme an paa Dom i sin Tid.

1: Vidne Berge Brynildssøn Wæte, sagde at være gifft med Hermund Erichssøns Moster* (Moder?), vidnede: at han var nærværende ved Trolovelsen mellem Michel Stephenssøn og hans nu havende hustrue, Hermund Erichssøns {hustr} Moder*, og hørde Avtalen saaledes, at den første skulde have Skiøde paa Gaarden frit og ubehindret, hvortil Hermunds Formynder, som samme tid tilstæde, istemmede, dog hørde Vidnet ingen undtagelse om Odels Retten i sin Tid. Paa Michel Stephenssøns Spørgsmaal sagde Vidnet: at Contra Citanten har forbedret Jorden, siden han kom til Gaarden, men til hvor meget disse bekostninger kan ansettes, veed Vidnet, som ubekjendt, ej at angive. Aflagde Eed.

Hermund Erichssøn, som formærkede at Knud Rochne for Contra Citanten taledede i Retten, tilspurgte om hand havde Amtets Bevilgning som Procurator at gaae i Rette. Knud Rochne svarede, at han ingen Constitution var forsynet med, men han var med Contra Citanten i 4de Leed beslægtet. Laugrettet sagde at de ikke vidste om Knud Rochne var beslægtet med Michel Soue; thi blev

Eragtet.

Lovens 1. 9. 14. befaler at ingen maae gaae i Rette for andre, uden de som ere beslægtede i visse Grader, derfor bør Knud Rochne vedbørlig bevise sit Slægtskab med Michel Soue førend han tillades at tale videre i denne Sag.

2: Vidne Lars Claussøn Maasefind, ubeslægtet med Parterne, vidnede: at Michel Stephenssøn havde arbejdet paa Gaardens Huuse, men veed ikke hvor meget disse Bekostninger kan ansettes til. Vidnet aflagde Eed og blev demitteret.

3: Vidne Størch Steffenssøn Qvale, Broder til Contra Citanten, vidnede eensstemmig med 1ste Vidne uden Forandring, med Tillæg: at Michel Stephenssøn har opbyggt 2 nye Støler, afl: Eed.

4: Vidne, godvillig mødende Niels Knudssøn Soue, vidnede: at have hørt af en ustevnt Mand at Hermund Erichssøns daværende Formynder skulde have sagt at Michel Stephenssøn skulde faae Skjøde paa Gaarden frit og ubehindret. I Henseende til Forbedring paa Gaarden, sagde hand eensstemmig med 1te Vidne. Vidnet om sit Vidnesbyrds Rigtighed aflagde Saligheds Eed effter Loven, og derfor blev fra Retten demitteret.

Hoved Citanten Hermund Erichssøn paastod Dom efter forrige Irettesettelse, og Processens Omkostninger erstattet med 22 rd:

Contra Citanten indstillede Sagens Slutning til Rettens Skjøn, og var fornøjet med Dom, hvorved han paastod sig friefunden for Citantens Tiltale i alle Maader, og denne Sags Omkostninger erstattet.

Eragtet

Sagen optages til den 16 Juli førstkommende, da Dom eller Kiendelse effter Beskaffenhed bliver afsagt effter Samtykke paa Tingstædet Wossevangen. Laugrettet haver samme

1789: 58b

samme* Tid at indfinde sig som Meddomsmænd. Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: en Dags Forretning 3 rd:, Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, Fogden for opnævneelse 5 mrk:, Skyds efter Anpart 2 rd: 5 mrk:, Diæt 7 Mile frem og tilbage 1 rd: 1 mrk:, 1 Dags Diæt 1 rd:, Laugrettes mændene, hver 24 s:, [er] 2 rd:, Lænsmanden 3 mrk:, til sammen 12 rd: 5 mrk: 4 s:, som Michel Soue betalte, samt for Vidnernes Førelse 3 mrk:, i alt 13 rd: 2 mrk: 4 s:

Opsat Aastæds Sag paa Hæve i Dørvedals Otting, vide folio 8.

Aar 1789, den 3de Julii, blev Aastæds Retten atter sat paa Gaarden Hæve i Dørvedals Otting i Continuation af den sidstleden 4 ulii 1787 udsatte Mærkeskiels Sag anlagt af Opsidderne paa Hæve, mod Opsidderne paa Røthe med flere. Retten beklæd med de forhen benevnte Laugrettes og Meddomsmænd, undtagen i Knud Brynildssøn Gielles Stæd, som ved Døden er afgangen, Amund Torgerssøn Bryn. Ligesaa var tilstæde Lænsmanden Godschalch Matthiæsøn Mølster.

Hvorda Erich Knudssøn Lille Røthe fremlagde Tægtedag til denne Forretning av 17de Novembr: 1788 med Sognepræsten Hr: Jersins og Hr: Krigs raad Fleischers Paaregning om rigtig Forkyndelse, saalydende # Dereffter anmeldte at han i Continuation af sit forrige Contra Stevnemaal havde indkaldet Ole Pederssøn Hæve, Knud Knudssøn ibm:, Mads Torbiørnssøn Sæve, Gullig Torbiørnssøn ibm:, Anders Nielssøn Gilderhuus og Brynild

Knudssøn Gilderhuus, for at møde paa Aastædet denne berammede Tægtedag for at anhøre hans Procedur, Paastand og Irettesettelse til paafølgende Doms Lidelse og Processens Omkostningers skadesløse Erstatning.

De indstevnte Opsiddere paa Hæve, Sæve og Gilderhuus mødte, undtagen Brynild Knudssøn, og vedtog lovlig Varsel. Sognepræsten Hr: Jersin lod ved sin Søn fremlegge et Skriff af 29 Juni sidstleden, hvor han vedtager Varsel, saalydende # Hr: Krigs raad Fleischer mødte ikke. Lænsmand Mølster og Ellev Olssøn Kolve afhiemlede Stevnemaalets lovlige Forkyndelse for hr: Krigs raad Fleischer og Brynild Knudssøn Gillerhuus.

Dereffter anmeldte de mødende Vederparter, at de ikke veed hvorfor de nu af Erich Lille Røthe ere stevnte, men formodelig finder han sig brøsthølden med det inden Retten her paa Aastædet afvigte 4 Julii 1787 indgangne Forliig, og den i Anledning deraf end nu nærværende Laugrettes mænds fuldførte Steening. Denne er med fælles Samtykke afgjort, og den holder de sig effterretlig, uden at kunne indlade sig i videre Procedure paa hans incamnerede Stevnemaal.

Laugrettet frem lagde en af dem paa Grund af det forbemeldte Forliig inden Retten afholdt Steenings Forretning, som de sagde med fælles Samtykke og i Nærværelse af John Knudssøn Lille Røthe paa sin broder Contra Citantens Vegne at være fuldført, ligesom den beskrevne Forretning formelder, der blev oplæst og hereffter Protocollen tilføres.

Erich Knudssøn Lille Røthe sagde at han selv ikke var nærværende ved Steeningen, men hans Broder paa hans Vegne; han finder sig brøsthølden fornemmelig i Henseende til Buneld teigen, dog tilstod han, ikke at have stevnt anderledes end incaminationen indeholder.

Eragtet

Stevnemaalet som er incammineret, er ikke allene ubestemt, da det ikke indeholder Aarsagen til denne Processes Anlæg, som ved et inden Retten indgaaet lovligt Forliig og derpaa følgende Steening ved {forbem} upartiske Laugrettes mænd er afgjort, men Citanten Erich Knudssøn Lille Røthe kan heller ikke nøjagtig forklare hvori han finder sig brøsthølden, uden i Henseende til Buneld teigen, som ved Steeningen efter Samtykke er skiftet. Vederparterne derimod har intet andet Tilsvar end at de henholder sig til Forliget, som de i alle Deelee har vedtaget. Og da dette Anlæg er stridende mod Lov, saa kunde Dommeren intet videre fremme denne Sag førend Klageren Erich Knudssøn Lille Røthe paa lovlig Maade forklarer de Fornærmelser han skal være tilføjet, og derom lovlig indkalde Fornærmerne, da enhvers lovlige Ret forbeholdes. Denne Forretnings Bekostning: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s.; Fogden 5 mrk:., en Dags Forretning 3 rd:., Skyds efter Anpart 2 rd: 5 mrk:., Diæt 8 Mile frem og tilbage 1 rd: 2 mrk:., 1 Dags Diæt 1 rd:., Laugrettet 2 rd:., Lænsmanden 3 mrk:., i alt 13 rd: 4 s.; som Reqvirenten betalte.

Sommer Tinget 1789

Aar 1789, den 6te Julii, begyndte det almindelige Sommer, Sage og Skatte Ting med Wossevangens Tinglaugs Almue, \og/ holdtes paa det sædvanlige Tingstæd. Ved Retten tilstæde Kongelig Majestets Foged Hr: Martin Andreas Unmack, Lænsmand Godschalch Matthiæsøn Mølster og efterskrevne 8 eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Niels Matthiæsøn Litzeim. 2: Andfind Sjurssøn Store Hondve. 3: Knud Anderssøn Giære. 4: Mons Torgerssøn Bachetun. 5: Anders Pederssøn nedre Schutle. 6: Ole Svendssøn Nyre. 7: Aslach Svendssøn Ejmstad, og 8: Sølfest Olssøn Houge, saavelsom samtlig tingsøgende Almue.

Dereffter bleve følgende Kongelige Anordninger og andre Øvrigheds Forandstaltninger tinglæste:

No: 1: Placat anlangende hvorledes hereffter i Norge skal forholdes med Indførseler for resterende Kongelige Skatter udi Jord, dateret 16 Julii 1788.

No: 2: General Pardon for alle de som fra Armeen udi Kongerigerne Danmark samt Hertugdømmene ere undvigte, dateret 3 Octobr: 1788.

No: 3: Forordning som bestemmer en Enkemands Ret til at fordre Erstatning ved Skiftet efter sin afdøde hustrue for den Capital som han for hende har indskudt i Enke Kassen,

1789: 59

dateret Christiansborg Slot den 7 Novbr: 1788.

No: 4: Forordning angaaende nærmere Bestemmelse af Straff for Tyve og Hælere, dateret Christiansborg Slot d: 20 Februarii 1789.

No: 5: Forordning for Kongeriget Norge angaaende et Paalæg af Formue, Indkomst og Næring til at bestride de forefaldne overordentlige Udgiffter til Statens nødvendige Udrustninger. Christiansborg Slot d: 11 Martii 1789.

No: 6: Placat som nærmere bestemmer de forholds Regler der skulle iagttages, i hensigt til de med smitsomme Sygdomme befængte Hæste i Norge, d: 3 April 1789.

No: 7: Bekjendtgjørelse fra General Told Kammeret, at paa Øen Anholt er et nyt Fyrtaarn er opført, dateret 14 Octobr: 1788.

No: 8: Cancellie Placat angaaende at en hver som til Kongelig Confirmation indsender Testamenter etc., skal derav lade følge rigtige Gienparter, dateret 23 Januar 1789.

No: 9: Rente kammer Placat angaaende Forandring og nærmere Bestemmelse af adskillige Poster i Forordningen om den Finmarkske handels frigivelse, dat: 13 Februar 1789.

No: 10: Kongelig Rescript, at de Soldater, Under Officerer og Dragoner som maatte blive udcommanderede, skal fritages for Formue Afgift etc: Communiceret fra Stiftet d: 1 Maj 1789.

No: 11: Stiftamtmand Schouboes Placat, hvorleedes med Opheims Almindig skal forholdes etc., dateret 14 Maj 1785* (1788?).

No: 12: Kongelig Bestalling for Copiist Martin Andreas Unmack til herefter at være Foged over Nordhordlen og Woss, af 6 Junii 1788.

Videre tinglæst No: 13: Opsidderne paa Gaarden Lies Vedtagelse at ville svare Løs Landskyld af 1 bpd: 4 mrk: Smør i Lie til Enke fattighuset, af 5 Januar 1789.

Bottolf Lunde imod Wiching Bidne fremlagde Laugdag, saalydende: Den laugdagede saavel som Vidnet vare ved Retten tilstæde og vedtog lovlig Varsel. Citanten begiærede Vidnet fremkaldet og eedfæstet, hvorpaa Knud Endressen Gillerhuus aflagde Eed efter Loven og forklarede: afvigte Sommer, da Soldatene afreyste, hørte Vidnet at Citanten og en ustævnet Person, Christopher{sen} \Larssen/ Finne, som er udcommanderet, sagde paa Gillerhuus, at Wiching Bidne var Bottolf Lunde skyldig 8 dr: for en Hest. Wiching Bidne tilstod at være Citanten pligtig 7 rdr:, da han havde faaet 1 dr: i Haandpenge. Bottolf Lunde paastod, at Gælden rigtig er 8 rdr: Wiching Bidne begiærede Sagen udsatt til næste Ting for at føre Vidner til Sagens Oplysning.

Eragtet:

Paa Forlangende udflyttes denne Sag til næste Høste Ting, da Wiching Bidne fremfører det fornødne, eller Dom modtager. Til den Ende Bottolf Lunde lader denne Kiendelse lovlig forkynde.

Aar 1789, den 7de Julii, continuerede Sommer Tinget for Wangens Tinglaug i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Andfin Sjurssøn Store Hondves Stæd Amund Torgerssøn Bryn.

Baar Rochne havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Arne Olssøn Myrland for Gield 8 rd: 1 mrk: 8 s: efter Beviis, derfor Dom at lide, samme at betale, med Processens Omkostning at erstatte. Indstevnte blev paaraabt, men ingen svarede. Varsels Vidnerne Lænsmand Mølster og Sølfest Olssøn Houge afhiemlede lovlig Varsel.

Eragtet

Lovlig stævnte men udeblevne Arne Olssøn Myrland laugdages til næste Høste Ting at møde med Tilsvar, hvortil Citanten besørger Varsel.

Hr: Krigs raad Fleischer lod fremlegge Laugdag mod Ole Ingebretssøn Syndve og Johannes Hanssøn Engeland for ulovlig Omgang mod Drængen Ole Baardssøn, af 17 Novbr: 1788, saalydende # Vidnerne mødte, undtagen Inga Lars Datter, hvis Svagheds Forfald blev anmeldet. Johannes Engeland mødte. For Ole Syndve vedtog Ole Tveito Varsel. Baar Mæland mødte. Edens Forklaring blev Vidnerne forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende. Thi fremstod

1: Vidne Øyel Ingebretssøn Syndve, som aflagde Eed og vidnede: at han var nærværende paa Hage den paastevnte Tid, men formedelst visse Omstændigheder beroer hans Vidnesbyrd indtil videre siden han er Broder til indstevnte Ole Syndve.

2: Vidne Størch Colbenssøn ibm: aflagde Eed og vidnede: Han var nærværende paa samme Tid, men saae ingen Fornærmelse mod Drengen Ole Baardssøn, dog hørte han raabte og beklagede sig at være mishandlet af indstevnte, og græd. Herunder sagde Ole Tveite at Drengen formodelig kunne græde af Sinde. Dommeren fandt fornøden, da

1789: 59b

dette Udtryk gav Formodning til at spørge, hvad Anledningen var til Drængens Vreede. Vidnet svarede, at da Drengen beklagede sig for ham, sagde Vidnet at han skulde æde Snee for at forhindre Smagen af Vandet. demitteret. Anden eller mere Oplysning kunde han ej give.

3: Vidne Ole Olssøn Strømme aflagde Eed og vidnede: at han paa samme Tid og Stæd hørte Ole Baardssøn beklage sig for at de indstevnte havde ladet sit Vand {paa ham} i hans Mund, men saae det ikke, derhos sagde Vidnet, at have hørt af de andre tilstæde værende samme Tid at Drengen skulde æde Snee, thi ellers døde han, men hvem som sagde dette, kunne Vidnet ej sige.

4: Vidne Brithe Michels Datter Bratholo sagde efter aflagt Eed ligesom forrige Vidne, med Tillæg at hun var saa langt derfra, og derfor ikke kunde have hørt hvem som tiltalede Drængen. demiteret.

5: Vidne Amund Olssøn, vidnede efter aflagt Eed ligesom 3: Vidne uden Forandring.

Første Vidne blev atter frem kaldet, men svarede at han intet havde videre at vidne.

Den fornærmede Dræng sagde for Retten, at de indstevnte virkelig har ladet sit Vand i hans Mund, hvortil 1: Vidne Øyel Ingebretssøn, ved at holde Deponenten, var behielpelig, ligesom Deponenten og maatte synke* endeel af Vandet, og blev befalet af 2: Vidne at æde Snee for at dæmpe Smagen.

Indstevnte begierede Sagen til næste Ting udsat, og Gienpart af det passerede.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Ting, da de indstevnte bør frem komme med det fornødne til Sagens Slutning.

Dereffter blev for Retten publiceret disse private Documenter.

- 1: Lars Bottolfssøn Løens Obligation stor 260 rd., udstæd til Michel Bjørnessøn Bratholo, med Pant udi 1 pd: 21 36/37 mrk: Smør i Løen, dateret 12 og tinglyst 13 Novbr: 1776, udslettet for betalte 60 rd: efter Qvittering af 6 Juli 1789, i Ophejms Otting.
- 2: Hermund Johnssøn Løens Ditto stor 99 rd., udstæd til Ingebret Colbenssøn Sundve, med Pant udi 1 pd: 12 mrk: Smør i Løen i Opheims Otting, udlyst efter Qvittering af 30 Junii 1789.
- 3: Ole Hermundssøns Skjøde paa 1 pd: 21 mrk: Smør i Løen, No: 16 i Ophejms Otting, udstæd af Faderen Hermund Jonssøn Løen mod 250 rd:, den 10 Febr: 1789.
- 4: Ditto Obligation stor 200 rd., udstæd til Ingebret Colbenssøn Sundve, med Pant udi forbemelte Skyld, dateret 10 Febr: 1789.
- 5: Hermund Johnssøn og Gunnilde Ols Datters Contract for Livs Ophold af Løen, udstæd af Sønnen Ole Hermundssøn den 10 Febr: 1789.
- 6: Peder Larssøn Hougstødens Obligation stor 90 rd., udstæd til Colben Larssøn Houge, med Pant udi 12 mrk: Smør i Hougstølen, No: [?] i Ophejms Otting, dateret 6 Julii 1789.
- 7: Knud Colbenssøn Teigens Obligation stor 72 rd: 5 mrk: 9 s:, med Pant udi 18 mrk: Smør i Teigen, No: [?] i Opheims Otting, den 1 Martii 1789, til Ole Bendixssøn Bidnes Myndling.
- 8: Erich Olssøns Bygselbrev paa 1 Løb Smør, ½ Hud og 4 Mæler Korn i Stalem, No: [?] i Opheims Otting, udstæd af Provstinden Daae med Laugværge, d: 2 Decbr: 1788, med Revers.
- 9: Gullig Baardssøn Teigens Obligation stor 198 rd., udstæd til Michel Bjørnessøn Bratholo med flere, med Pant udi 1 Spd: Smør i Teigen, No: 31 i Opheims Otting, den 18, tinglyst 19 Julii 178(0?), udslettet efter Qvittering af 7 Maj 1789.
- 10: Anders Olssøn Lille Hirts Obligation stor 280 rd., udstæd til Sjur Larssøn Holo med flere, med Pant udi 1 Løb 1 pd: Smør i Lille Hirth i Holbøygder Otting No: [?], dateret 12 og tinglyst 13de Novbr: 1770, udlyst for betalte 80 rd: efter Qvittering af 7 Julii 1789.
- 11: Peder Magnessøn Ryghs Obligation stor 98 rd., udstæd til Magne Anderssøn Byestølen, med Pant udi endeel Løsøre, dateret 7 Julii 1789.
- 12: Kolben Olssøns Bygselbrev paa 2 pd: 6 mrk: Smør i Schierven i Holbøygder Otting, udstæd af Herr Krigs Raad Fleischer, d: 7 Julii 1789, med Revers.

Anno 1789, den 8de Julii, continuerede Sommer-Tinget med Wosse Wangens Tinglav i Overværelse af det forhen tilførte Laugrett.

Hvorda! Herr Krigs Raad Fleischer, som Curator bonorum udi Sal: hr: Etatz Raad Fleischers Stervboed, har med mundtlig Varsel ladet inkalde Giæstgiver Ole Reime for skyldig værende 900 dr: til bemeldte Stervboed, efter Obligation, derom at modtage Dom til Betaling, og Processens Bekostning at erstatte.

Den indstævnte mødte ikke efter Paaraab; derfor fremstode Kaldsmændene Lænsmand Mølster og Amund Bryn, og under Lovens Eed afhiemlede lovlig Varsel.

Hr: Krigs Raad Fleischer lod forlange Laugdag for den udeblevne til næste Ting, og reserverede da at fremlegge den paastævnte Obligation, ligesom han til samme Tid agtede i fornøden Fald at beviise Opsigelsens Rigtighed.

Eragtet:

Den lovlig instævnte, men udeblevne

1789: 60

Giæstgiver Ole Reime gives hermed Laugdag til næste Ting, og Citanten behager at besørge lovlig Varsel.

Ht: Krigs raad Fleischer, som Curator bonorum udi Sterv boed efter hr: Etatz Raad Fleischer, for Retten anmeldte at have til dette Ting med mundlig Stevning indkaldet Frue Provstinde

Ruus for Gield efter Obligation af 28 Septembr: 1784 – 66 rd: 1 mrk: 5 s: med Renter, efter foregaaende Opsigelse af 31 Marti dette Aar, derom Dom modtage, samme at betale med Rente fra {Stevnemaal} den paastevnte Tid, og Processens Omkostning at erstatte.

Fra indstevnte blev ved hendes Laugværge hr: Jersin, som tillige i denne Sag er indkaldet, fremlagt et Skriff, hvori hun forlanger Sagens Udsettelse, af 8 Junii 1789, saalydende #
Eragtet.

Sagen beroer efter Forlangende til næste Høste Ting, da Enkeprovstinde Ruus behager at besørge det fornødne til Sagens Slutning, ligesom og Citanten besørger denne Kjendelse lovlig forkyndt.

Lars Erichssøn Breche lod ved sin Fader Erich Breche anmelde at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Baar Erichssøn Breche for Overfald, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, og derefter Dom at modtage til Undgiældelse efter Loven, og Processens Omkostning at erstatte. Som Vidner var under Falsmaal indstevnte Jacob Janssøn Hellesness og Turilde Lars Datter Opheim, hvorav den første mødte. Indstevnte Baar Breche mødte ikke; Thi afhiemlede Amund Torgersøn Bryn og Jacob Embrictssøn Gierager lovlig Varsel. Citanten begierede det mødende Vidne fremkaldt, og derhos fremstillede godvillig og ustevnte Michel Aadssøn Breche og Lars Sjurssøn Bouthuus, de han begierede eedfæstede og forhørte, thi blev Edens Forklaring dennem af Lovbogen forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende; fremstod da

1te Vidne Jacob Janssøn Hellesness, som aflagde Eed og vidnede: at han var nærværende paa Breche i Baard Erichssøns Huus Anden Juuledag sidstleden, og hørte at Lars Erichssøn bebrejdede Baard Erichssøn fordi hans Huustrue var kommen for tilig, hvilket Baar ikke ville modtage, og derfor først befalede ham at gaae paa Dør, men da Lars ikke ville, tog indstevnte ham og lagde ham paa Bordet, hvor Lars fik en Mund dask af Baar saa at Blodet flød ham af Ansigtet, og siden drog ham frem paa Gulvet, og slog \ham/ med Næverne og en Lysestage, saa at Lars syntes at være falden i Besvimelse. Lars slog dog ej igien, men bad om Freed. dem:

2: Vidne Michel Aadssøn Breche aflagde Eed og vidnede: at han var i Citantens Faders Huus \den af forrige Vidne omtalte Tid/, og saae at Lars Erichssøns Ansigt var blodig, som Faderen troede at han formedelst sin egen Uforsigtighed var tilføjet, men Lars fortalte at Baard Erichssøn saaledes havde slaget ham. dem:

3: Vidne Lars Sjurssøn Bouthuus aflagde Eed og vidnede: at Lars Erichssøn den forhen omtalte Tid {saae at} kom ind til Vidnet og viiste at han var blaae og blodig, som han paa Tilspørgsel sagde at være tilføjet af Baard Breche, derhos sagde at Faderen Erich Breche tiltalede ham fordie han meente Sønnen selv var Aarsag til denne Skade. dem:

Citanten begierede Laugdag for de udeblevne; Thi blev

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Baar Erichssøn Breche gives hermed Laugdag til næste Ting at møde med Tilsvar; ligesom og Vidnet Turilde Lars Datter Opheim forelægges under Lovens Falsmaal at møde til samme Tid, for at aflægge sit eedelige Vidnesbyrd, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Endre Stenssøn Flaato af Nummedal lod anmelde at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Erich Nielssøn Finne for Overfald, lastværdige og uchristelige Gierninger, Paalæg og Beskyldninger, samt for en ulovlig Arrest paa Personen selv til Hinder for hans lovlige Rejse foruden mindste Grund og Aarsag, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Vidner Lars Olssøn Qvale, John Olssøn Groue, Kiel Tachle, Elling Mølster og Knud Knudssøn Wangen, samt godvillige og ustevnte Vidner, derefter Dom

modtage til Undgiældelse efter Lov og Anordninger, samt Processens Omkostninger at erstatte effter nærmere forbeholdende Irettesettelse.

Erich Finne mødte og vedtog Varsel. Vidnerne mødte ikke. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

De lovlig indstevnte men udeblevne Vidner Lars Olssøn Qvale, John Olssøn Groue, Kiel Tachle, Elling Mølster og Knud Knudssøn Wangen forelægges herved til næste Tingt at møde {med Tilsvar}, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflegge, hvortil Citanten besørger Varsel; ligesom og Erich Finne samme Tid møder med hvad han til sin Sags Forsvar kan fremføre.

Ole Evanger iretteædskede Sagen mod Erich Finne for Overfald d: 2 Sep: 1787, og der-
1789: 60b

-hos paastod Dom til Bøders Udreedelse og Processens Omkostninger erstattet.

Erich Finne begierede Sagen til næste Ting udsat for at fremskaffe de til næste Ting omta[lte?] Vidner, der endnu ikke fra Kongelig Tjeneste ere hiem komne.

Eragtet

Sagen beroer til Høste Tinget, da Erich Finne paalægges uden videre Udhael at slutte Sagen fra sin Side, og til den Ende faaer Ole Evanger denne Kiendelse lovlig at forkynde.

Ole Evanger iretteædskede Sagen mod Erich Finne, vide folio 53, og paastod Dom til Bøders Udreedelse og Sagens Omkostninger erstattet.

Erich Finne sagde at det paa sidste Ting omtalte Tings Vidne endnu ikke er sluttet, og derfor begierede Udsettelse til sit Forsvar, saa meget meere som at Vidne allerede er afhørt.

Eragtet

Erich Finne bør uden videre Udhael til neste Ting slutte Sagen fra sin Side; Til hvilken Ende Sagen udstaaer, og besørger Ole Evanger denne Kiendelse lovlig forkyndt.

Ole Evanger ligeledes iretteædskede Sagen anlagt med Continuations Stevning af 27 Sep: 1788, og fremlagde skriffelig Indlæg av 6 Julii 1789 med Paastand og Irettesættelse til Doms, som blev aflest, saalydende #

Erich Finne sagde at han til Winier Ottings Almue i Morgen havde indkaldet Ole Evanger at anhøre Vidner, og da dette Tings Vidne har Indflydelse i denne Sag, saa maatte han begiere Udsettelse til i Morgen.

Eragtet.

Sagen beroer til i Morgen.

Aar 1789, den 9 Julii, vedvarede Sommer Tinget med Wossevangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd, i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda Jon Aadssøn Schulestad anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Bjørne Godschalchssøn Dugstad for lastværdige og ærerørige Ord, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner Lars Giere, Knud Amundssøn Lofthuus, Stephen Størchssøn Qvale og Ellev Johannessøn Berge, derefter Dom modtgæe til Undgiældelse efter Lov og Anordninger, samt Processens Omkostninger at erstatte efter forbeholdende Irettesettelse.

Indstevnte Bjørne Dugstad blev lovlig paaraabt, men svarede ikke. Heller ikke Vidnet Stephen Størchssøn Qvale. De forbemelte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel. Citanten

begierede de mødende Vidner fremkaldet, eedfæstede og forhørte. Edens Forklaring blev dem derefter forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende. Fremstod da

1: Vidne Lars Giere, som aflagde Eed og vidnede: at have været nærværende paa Salhuus dette Aars Martii Maaned, hvor Parterne vare i Kieggel, og indstevnte Bjørne Dugstad under samme forlangede tvende Gange Vidnets Kniv, som blev nægtet. Videre sagde Vidnet at Bjørne kaldte Citanten Schulestadfittien. Hørte ellers ingen Anledning til Kieggelet af Citanten.

2: Vidne Knud Amundssøn Lofthuus aflagde Eed og vidnede eensstemmig med første Vidne, med Tillæg at Bjørne udskieldte Citanten for Rakker knægt.

3: Vidne Ellev Johannesson Berge aflagde Eed og provede ligesom 2: Vidne, med den Forandring at Bjørne ikke forlangte Kniv hos Vidnet, derhos sagde at Vidnet advarede Bjørne, ikke at vælte sig ind paa Citanten. demitteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte og udeblevne Bjørne Godschalchssøn Dugstad laugdages til næste Ting at møde med Tilsvar, ligesom og Vidnet Stephen Størchssøn Qvale forelægges under Lovens Falsmaals Straf samme Tid at møde til eedelig Vidnesbyrds Aflæg, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Erich Finne fremlagde skriftlig Stevning af 10 Junii 1789 til Tings Vidne mod Lars Olsson Qvale og Ole Larsson Evanger, saalydende #

De indkaldte mødte. Vidnerne blev paraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Lænsmand Mølster og Amund Bryn afhiemlede Varsel. Citanten paastod Laugdag.

Eragtet

De lovlig indstevnte Vidner Erich Breche, Johannes Roustad, Knud Jenssøn Qvale og Guri Lars Datter Finne forelægges under Lovens Falsmaal at møde til næste Ting, sit eedelige Vidnesbyrd i Sagen at avlegge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Ole Evanger paraabte den i Gaar udsatte Sag mod Erich Finne, og henholdt sig til sit indgivne Indlæg, med Paastand om Dom.

Contraparten Erich Finne begierede Sagen til næste Ting udsat for at fremlegge det i Dag incaminerede Tingsvidne.

Eragtet

Da Erich Finne i Dag har incamineret Sag til Tings Vidne mod Ole Evanger, og Vidnerne ikke mødte, saa udsettes Sagen til næste Ting, hvorhis Erich Finne paalægges, uden Udhael at fremlegge Tings Vidnet, paa det Sagens Slutning kan afgjøres. Denne Kiendelse besørger Ole Evanger lovlig forkyndt.

Erich Finne ædskede Sagen mod Lars Qvale i Rette, og forventede hvad indstevnte nu havde at frem komme med.

Lars Qvale fremlagde skriftligt Indlæg af 3 Julii 1789, saalydende #

Erich Finne begierede Sagen udsat, og Copie af det fremleverede Indlæg til vedbørlig Besvarelse, samt Cope af alt det i Sagen passerede.

Eragtet.

Sagen beroer effter

1789: 61

forlangende til næste Ting, og det passerede skal vedbørlig blive beskrevet.

Johannes Olsson Groue havde til Sommer Tinget med mundlig Varsel indkaldet Kiel Tachle for Overfald med Hug og Slag Søndags Aften den 7 Junii næstleden paa Giestgiver Stuen i Drukkenkab, derom at anhøre Vidner af Aad Sondve, Niels Aadssøn, Niels Larsson Himle og Lars Halstenssøn Jstad, med flere godvillige, derefter Dom modtgæ{, samme} at udrede Bøder efter Anordninger, samt Processens Omkostninger at erstatte.

Kiel Tachle vedtog Varsel. Vidnerne mødte.

1: Vidne Aad Sondve aflagde Eed og vidnede: at den paastevnte Tid og Sted hørte han Kieggel mellem Parterne, hvorunder Kiel slog Johannes under Hagen, men saae for Resten intet Slagsmaal.

2: Vidne Niels Aadssøn avlagde Eed og vidnede: at han samme Tid hørte Kieggel, men saae intet Slagsmaal, dog hørte at Kiel skieldede Johannes for en Skjelm i Vreede.

3: Vidne Niels Larsson Himle sagde efter avlagt Eed eensstemmig med 2: Vidne, med Tillæg, at Johannes sagde til Kiel: Det løy Du som en Skjelm.

4 Vidne Lars Halstenssøn Istad aflagde Eed og vidnede: at Kiel Tachle den paastevnte Tid slog Johannes Groue under Øret, saa at Huen faldt af hand, dog hørte Vidnet ingen Kieggel mellem dem tilforn. dem:

Citanten paastod Dom efter Sagens Beskaffenhed, og Processens Omkostninger erstattet.

Kiel Tachle begierede Sagen til næste Ting udsat for at begiege Sagen med Contra Stevnemaal.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Ting, da Kiel Tachle paalægges at besørge det fornødne til Sagens Slutning.

Lars Groue for Arve Seim fremlagde Kiendelse i Sagen af ham anlagt mod Elling Schutle av 20 Novbr: 1788, saalydende # Derhos fremlagde skriffellig Continuations Stevning af (10?) Junii 1789, saalydende #

Elling Schutle mødte ikke. Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Gierager afhiemlede Varsel paa Lovens Maade. Vidnerne mødte. Citanten fremlagde skriffellige Qvæstioner af 7 Julii 1789, saalydende # Vidnerne avlagde Lovens Eed, og derefter forklarede

1: Vidne John Lierhuus til 1: Sp: Jo. 2: Sp: nej. 3: Sp: har ikke hørt om de ere betalte. dem:

2: Vidne Ole Seim vidnede eensstemmig.

3: Vidne, godvillig mødende Lars Colbenssøn Groue, aflagde Eed og vidnede at være Stedfader til Arve Seim, og forklarede lige efter Spørgsmaalene.

Dommeren anmærkede at Ole Seim er Broder og John Lierhuus er Svoger til Arve Seim.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Elling Olsson Schutle, som er lovlig stevnt, laugdages til næste Ting at møde med Tilsvar, hvortil Arve Seim besørger lovlig Varsel.

Aar 1789, den 10 Julii, continuerede Sommer Tinget med Wossevangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd i forbemelte Laugrettes mænds Nærværelse, undtagen i Ole Svendsson Nyres Stæd Erich Pederssøn Nyre.

Hvorda Hr: Krigs raad Fleischer havde til Sommer Tinget indkaldet Lars Olsson Qvale for Overfald mod Drengen Samson Pederssøn Øgre med Hug og Slag, passeret i Lars Bøes Huus og Stue dette Aars Juuletid, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Vidner Stephen Sjursson Bøe, Lars Knudsson ibm: og Gullig Larsson Tachle, derefter Dom modtage til Undgieldelse efter Loven, og Processens Omkostninger at erstatte.

Den indkaldte Vederpart og Vidner mødte ikke. Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Gierager afhiemlede Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Lars Olsson Qvale laugdages at møde til næste Ting. Vidnerne Stephen og Lars Bøe, samt Gullig Tachle forelægges under Lovens Falsmaal at møde til eedelig Vidnesbyrds Aflæg, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Ditto havde indkaldet Aslach Fladeqval for Overfald paa Hermund Fladeqval Nattetider i Hermunds eget LOfthuus og paa Sængen, derom at anhøre Vidnesbyrd af Johannes Roustad, Stephen Grævle, Lars Leidal, Størch Giernæs, Brithe Fladeqval og Christi Ringheim, derefter Dom modtage til Undgiældelse, samt Processens Omkostning at erstatte.

Aslach Fladeqval mødte og fremlagde Indlæg av i Dag, saalydende # Hermund Fladeqval mødte. Vidnerne mødte, undtgaen Brithe Fladeqval og Christi Ringheim. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel. Fremstod da

1: Vidne Johannes Roustad aflagde Eed og vidnede: at have været nærverende afvigte Aars Høst i et Barsel hos Aslach Fladeqval, og saae at Aslach gik op til Hermund Fladeqval i hans eget Huus, hvor de klamredes, men Vidnet, som var lidt beskienket, kom op til dem da Aslach raabte om hielp, og fandt at Hermund holdt Aslach i Haaret, hvilket Vidnet forekom ved at løse Hermunds Haand. Saae ikke at Hermund overfaldt Aslach, og veed ingen Anledning dertil.

2: Vidne Stephen Grævle vidnede efter aflagt Eed: at han den af forrige Vidne omprovede Tid \og Stæd/ hørte Klammerie mellem Parterne i Hermunds eget Lofft, veed ikke Anledning dertil, eller hvem som overfaldt hinanden, dog hørte han at der blev raabt: Vil Du slippe skal ieg og, men hvem som raabte veed Vidnet ikke. Efter at Aslach var kommen need af Lofftet raabte Hermund om Hielp.

3: Vidne Lars Leidal aflagde Eed og vidnede: at derpaa den omstevnte og af forrige Vidner omprovede Tid og Stæd blev talt om den ueenighed der var mellem Hermund og hans Kone, hvorfor Aslach ville tilfredsstille dem, og derfor gik Vidnet med Størch Gierness (....?)d i Hermunds Stue, hvor Konen laae allene, og da Hermund kom ned,

1789: 61b

fortalte han at være ilde medhandlet uden for, og da fandt Vidnet at noget Haar var af paa hans Hoved, og Hermund havde faaet et Stød i Panden, men af hvem denne Skade var tilføjjet, veed Vidnet ikke, dog sagde Hermund at Aslach havde været i Klammerie med ham. demitteret.

4: Vidne Størch Gierness aflagde Eed og vidnede eensstemmig med {første} Vidnet Lars Leidal, uden Forandring. demitteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Vidnerne Brithe Erichs Datter Fladeqval og Christi Anders Datter Ringheim forelægges under Falsmaal at møde til eedelig Vidnesbyrds Aflæg, hvortil Actor besørger Varsel til næste Høste Ting.

S: T: Hr: Jersin havde med mundlig Varsel indkaldet Henrich Neqvitne angaaende ulovlig Omgang med at levere saadan Hæst og Skyds til hans Embeds Forretninger, at Citanten fik Skade, derom at anhøre Vidner Brynild Lieland, Erich og Wiching Neqvitne samt Wiching Alland, derefter Dom modtage til Undgiældelse, samt Processens Omkostning at erstatte.

Henrich Neqvitne mødte og vedtog Varsel. Vidnerne mødte, undtagen Brynild Lieland. Kaldsmændene, de forbemelte afhiemlede lovlig Varsel.

Citanten fremlagde paa stemplet Papir det til Lensmanden leverede skrifftlige Stevnemaal af 17 Junii sidstleden, og Qvæstioner til Vidnerne af i Dag, saalydende #

1: Vidne Erich Neqvite aflagde Eed og vidnede til 1: 2: 3: Sp: Jo. 4: Sp: nej. 5: og 6: Sp: nej. 7: Sp: Var ej med i Skyds. 8: Sp: har siden hørt af andre at Præsten kom til Skade. 9: Sp: Jo. 10: Sp: forbiegaaes. 11: Sp: det er enhver bekiendt.

2: Vidne Wiching Neqvite aflagde Eed og vidnede eensstemmig med første Vidne.

3: Vidne Wiching Alland aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forrige Vidne.

4: Vidne, godvillig mødende Aad Ringheim aflagde Eed og vidnede til 10: Sp: sagde Vidnet eensstemmig med Spørgsmaalet.

Citanten begierede Laugdag for det udeblevne Vidne, under forbeholdenhed at fremskaffe flere Vidner.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men udeblevne Brynild Lieland forelægges under Lovens Falsmaal til næste Ting at møde for at aflægge sit Vidnesbyrd, hvortil Citanten besørger Varsel.

Lænsmand Mølster ædskede Sagen mod Aad Ringheim i Rette.

Aad Lille Ringheim fremlagde Hr: Foged Unmacks Qvittering af Dags Dato, hvor ved han har betalt 1 rd: Bøder til Vej Cassen og 5 Mrk: 8 s: til Lænsmand Mølster for Omkostninger, og altsaa formodede at være befriet for videre Søgemaal i denne Sag. Det oplæste er saalydende #

Lænsmand Mølster bad tilført at han, for at respectere sin Øvrigheds Ordre, vilde lade denne paastevnte Sag fare, og eftergive de af ham udlagte Omkostninger, dog med det Vilkaar, at den mod Lænsmanden af Aad Ringheim anlagte Sag ligeledes skal være ophævet; I andet fald vilde han paastaae Dom hvorved Aad Ringheim maatte tilpligtes at erstatte de af ham udlagte Omkostninger.

Aad Ringheim sagde at han med Lænsmandens Tilførsel vil være fornøjet naar Lænsmanden inden Retten tilbage kalder de mod ham nedlagte Beskyldninger.

Parterne bleve forligte inden Retten saaledes: at Lænsmanden inden Retten vedtog at han intet ondt mod {Sagen} \Aad/ havde at sige, og Omkostningerne blev paa begge Sider ophævet.

Lænsmand Mølster fremlagde Laugdag mod Halsten Ringheim af 13 Novbr: 1788, saalydende # De indstevnte og laugdagede mødte ikke. De forbemeldte Varselsmænd avhiemlede lovlig Varsel.

Vidnet Anders Schielde mødte og aflagde Eed, med denne Forklaring: at han rigtig afvigte Aars August Maaned tilligemed Ole Wangen forkyndte Opsigelsen for Johannes Schielde, og ellers vidnede om Lænsmandens Tilbud eensstemmig med Ole Wangen.

Citanten begierede Sagen til næste Ting forflyt.

Eragtet

Efter Lænsmand Mølsters Forlangende beroer Sagen til næste Ting.

Gullig Tachle ædskede Sagen mod Amund Hæve i Rette, og fremlagde Laugdag af 13 Novbr: 1788. Amund Hæve mødte og sagde at han til næste Ting vilde betale Gielden 5 rd: 1 mrk: 4 s.; de han tilstod, eller i manglende Fald modtage Dom. Citanten var hermed fornøjet.

Eragtet

Sagen beroer til næste Ting, da Amund Hæve opfylder sit Løffte, eller da Dom modtage.

Aar 1789, den 11te Julii, vedvarede Sommer Tinget for Wossevangens Almue i det forhen tilførte Laugrettes nærværelse.

Hvorda Hr: Krigs raad Fleischer, som Tilsniens mand udi Boed efter Hr: Etatz raad Fleischer, anmeldte at han til Sommer Tinget havde indkaldet Lars Larssøn Bøe for Obligations Gield 431 rd: 3 mrk: 6 s: med Renter efter Obligation av 10 Juli 1780, derfor Dom at lide, samme at betale, og Processens Omkostninger at erstatte effter nærmere Paastand.

Lars Larssøn Bøe mødte, vedtog Stevnemaalets og Opsigelsens lovlige Forkyndelse,, derhos udbad Fordrag til næste Ting, da han ville betale Obligations Summen med Renter.

Citanten var hermed fornøjet.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Ting i Formodning at indstevnte Lars Bøe opfylder sit Løffte.

1789: 62

Hr: Krigsraad Fleischer ædskede Sagen mod Wiching Groue i Rette, og forventede hvad han nu havde at frem komme med.

Wiching Groue fremlagde et Protocoll Udtog som indeholder en Dom i samme Sag afsagt, der skal oplyse hvad han i sit Indlæg ville anføre, og midlertid begierede Udsettelse til næste Mandag, da han imidlertid vilde søge at faae Sagen forligt. Det producerede Udtog følger Acten.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Mandag.

Haldor Reque havde med mundlig Varsel indkaldet Anfind Torjessen Fannestølen for Gield efter Bedviis av 14 Nov: 1786 – 6 rd:, samme at betale med Rente fra Stevnemaalets Dato, og Processens Omkostning at erstatte. Indstevnte mødte ikke. Varsels Vidnerne Amund Bryn og Jacob Gierager avhiemlede Varsel. Citanten paastod Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Anfind Torgiessøn Fannestølen laugdages at møde til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger Varsel.

Lars Johnssøn Bjørche havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Levor Hægh for at betale en ureen Koes Værdie med 8 rd: 3 mrk:, \og Omkostninger 1 rd: 2 mrk:/, som indstevnte har solgt til Citanten, og denne igien til en ustevnt Mand som atter har solgt den paa Kongsberg, derfor Dom at lide, samme at betale, med Processens Omkostning at erstatte.

Indstevnte mødte og vedtog Varsel.

Citanten fremlagde en Attest fra Politiet paa Kongsberg, af 13 Octobr: 1788, som blev læst, saalydende #

Indstevnte sagde at han vilde bevise at Koen var i god Stand da den af ham blev solgt, derfor begierede Udsettelse til næste Ting.

Eragtet

Sagen udstaaer til næste Ting, da Levor Hægh iagttager det fornødne til Sagens Slutning. Denne Kiendelse haver Citanten lovlig at forkynde for den indstevnte.

Jon Endressøn Hiembære fremlagde sin Angivelse over hvad han paa Schiple Saug til 1788 Aars Udgang har skaaret, nemlig 50 Bord, dateret 11 Julii 1789, det han inden Retten med Eed bekræfftede.

Lars Tostenssøn Tverberg anviste Huderne af 1 voxen og 2 unge Bjørne som dette Aar er skudte paa Gaarden Mæringens Grund, hvilke af Lænsmanden paa Fogdens Vegne bleve mærket ved at afskiære den venstre fremfod.

Dereffter er tinglyst disse Documenter.

13: Iver Olsson Urlands Obligation stor 130 rd.; udstæd til Hr: Etats Raad Fleischer, med Pant udi Gaarden Urland, dateret 26 Martii 1783, tinglyst 7 Julii s: A.; udlyst efter Qvittering av 29 Junii 1789.

14: Hans Iverssøns Skjøde paa 2 pd: 6 Mrk: Smør i Urland, No: 22 i Bøer Otting, hvor hans egen Arvelod efter Skifte brev af 29 Sep: 1785 er indregnet, udstæd af Faderen Iver Olsson med flere, den 6 Julii 1789.

15: Hans Iverssøns Obligation stor 240 rd.; udstæd til Hr: Capitain Niels Dahl, med Pant udi 2 Pund 6 Mrk: Smør i Urland i Bøer Otting, dateret 6 Julii 1789.

16: Brynild Johnsson Schutle i Qvitler Otting, hans Obligation stor 66 rd.; udstæd til Lars Jonsson Windje, med Pant udi specificeret Løsøre, med Lars Windjes Caution, den 7 Julii 1789.

17: Peder Arvesson Øvre Schutles Obligation stor 198 rd.; udstæd til Anna Sjurs Datter Kolschaar, med Pant i Øvre Schutle, dateret 24 Junii 1786, tinglyst 13 Julii s: A.; udlyst efter Qvittering af 7 Julii 1789.

18: Brynild Johnsson Apelthuns Ditto stor 150 rd.; udstæd til Peder Arvesson Schutle, med Pant udi 12 mrk: Smør i Apelthun i Guldfierdings Otting, dat: og tingl: 11 Julii 1786, udlyst effter Qvittering af 7 Julii 1789, underskrevet af Creditor Peder Arvesson Schutle.

19: Brynild Johnssøns Mageskiftebrev, hvorved han er bleven Eier af 1 bpd: 12 mrk: Smør i Øvre Schutle, No: 15 i Qvitler Otting, overdraget af Peder Arvesson Øvre Schutle, d: 31 Martii 1789.

20: Peder Arvessøns Mageskiftebrev, hvorved han er bleven Eier af 12 mrk: Smør i Apelthun, No: 4 i Guldfierdings Otting, overdraget af Brynild Jonsson Apelthun, den 31 Martii 1789.

21: Torger Pederssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pd: 12 ¼ Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel efter Andeel til 7 ½ mrk: Smør, Wangs Kirke tilhørende, i Olde, No: 16 i Bordals Otting, udstæd til* (av?) Faderen Peder Torgerssøn Olde mod betalte 300 rd.; dateret 7 Julii 1789.

22: Peder Torgerssøn og Sigvord Torbiørns Datters Contract for Livs Ophold af Ole, udstæd af Sønnen Torger Pederssøn Olde, den 7 Julii 1789.

23: Brynild Jonsson Øvre Schutles Obligation stor 198 rd.; udstæd til Anna Sjurs Datter Kolschaar, med Pant udi 1 pd: 12 mrk: Smør i Øvre Schutle, No: 15 i Qvitler Otting, den 7 Julii 1789.

24: Knud Olsson Hynningens Obligation stor 350 rd.; udstæd til Knud Amundsson Hæfte med flere, med Pant udi 2 pd: 6 mrk: Smør i Hynningen i Holbøygder Otting, dateret 7de og tinglyst 9de Julii 1787, udlyst effter Qvittering af 7 Julii 1789.

25: Erich Olssøns Skjøde paa 2 pd: 6 Mrk: Smør i Hynningen i Holbøygder Otting No: 38, udstæd af Knud Olssøns Fader Ole Sjursson mod 450 rd.; den 2 Junii 1789.

26: Jon Olssøns Contract for Livs Ophold af benevnte Gaard Hynningen, udstæd af Erich Olsson Hynningen, den 8 Julii 1789.

27: Erich Olsson Hynningens Obligation stor 350 rd.; udstæd til Knud Amundsson Hæfte, med Pant i forbemelte 2 pd: 6 mrk: Smør i Hynningen i Holbøygder Otting No: 38, den 7 Julii 1789.

28: Herman Godschalchssøns Skjøde paa 2 Løber Smør i Dugstad, No: 1 i Winjer Otting, udstæd af Bjørne Godschalchssøn Dugstad mod 750 rd.; d: 11 Novbr: 1788.

29: Bjørne Godschalchssøn Dugstads Obligation stor 500 rd.; udstæd til hr: Lieutenant Johan Dahl, med Pant i 2 Løber Smør i Dugstad, dat: og tingl: 8 Novbr: 1776, udlyst efter Qvittering af 6 Novbr: 1788.

30: Herman Godschalchssøns Obligation til Hr: Capitaine Johan Koren Dahl, stor 500 rd., med Pant udi 2 Løber Smør i Dugstad, No: 1 i Winjer Otting, dateret 11 Novembr: 1788.

31: Svend Anderssøns Skjøde paa 1 Løb Smør med Bygsel, og overbygsel til 21 Mrk., Wangens Kirke tilhørende, i Qvale, No: 8 i Guldfierdings Otting, udstæd af Faderen Anders Svendssøn mod 350 rd., d: 9 Julii 1789.

32: Rasmus Asbiørnssøn Westrems Obligation stor 180 rd: til Hr: Etatz Raad Fleischer, med Pant udi 1 Løb 1 pd: 21 mrk: Smør i Nedre Windje i Windjer Otting, dateret 24 Martii og tinglyst 8 Julii 1767, transporteret til Hr: Krigs raad Fleischer d: 15 Decbr: 1787, og udlyst effter Qvittering af 24 Martii 1789.

33: Ditto Obligation til Hr: Severin Andreas Heiberg, dateret 24 Martii og tinglyst 8 Julii 1767, med Pant i bemelte Skyld, stor 320 rd., transporteret til Hr: Etatz raad Fleischer d: 21 Octobr: 1772, udlyst effter den seenere Eier Hr: Krigs raad Fleischers Qvittering af 24 Martii 1789.

34: Erich Rasmussøns Skjøde paa 1 Løb 1 pd: 21 Mrk: Smør i Nedre Windje i Winjer Otting No: 14, udstæd af Faderen Rasmus Asbiørnssøn mod 500 rd., d: 16 Martii 1789.

35: Ditto Obligation stor 400 rd: til Hr: Krigs raad Fleischer, med Pant udi bemelte 1 Løb 1 pd: 21 mrk: Smør i Nedre Windje i Windjer Otting, den 24 Martii 1789.

36: Lars Bergessøns Bygsebrev paa 2 pd: 6 mrk: Smør i Dolve i Dørvedals Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 10 Junii 1789, med Revers.

37: Lænsmand Godschalch Matthiæsøn Ringheims Skjøde paa endeel paa Wossevangens Alminding bestaaende Huuse, udstæd af Hr: Major Brandt mod 110 rd., d: 13 Novbr: 1788.

38: Stephen Olsson Grævles Obligation stor 200 rd., udstæd til Niels Aadssøn Sondve, med Pant udi 1 Løb 1 pd: 15 Mrk: Smør i Grævle, No: 17* (7?) i Bordstrands Otting, dateret 13 og tinglyst 15 Novbr: 1783, udlyst effter Qvittering af 25 Novbr: 1788.

39: Ditto Obligation til Anders Brynildssøn Gieragers Myndling, stor 100 rd., med Pant udi 2 pd: Smør i Grævle, No: 7* (17?) i Bordstrands Otting, dateret 8 Julii 1789.

40: Baar Michelssøn Rochnes Obligation stor 87 rd., udstæd til Knud Nielsson Rue, med Pant udi 1 pd: 5 Mrk: Smør i Sætre i Wiger Otting, dateret 11 og tinglyst 13 Julii 1782, udlyst efter Qvittering af 8 Julii 1789.

41: Niels Knudssøn Eijdes Fæsteseddel paa en liden Grund til at opsette et Nøst paa Wasendens Grund, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 10 Junii 1789, med Revers.

42: Ole Godschalchssøn Dugstads {Obligation} Bygsel brev paa ½ Løb Smør, 1 Hud i Lierhuus i [??] Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 16 April 1789, med Revers.

43: Lars Kieldssøn Dychestens Obligation stor 412 rd., udstæd til Hr: Etatz Raad Fleischer, med Pant i Dychesteen, No: 2 i Guldfierdings Otting, dateret 9 tinglyst 11 Novbr: 1782, derpaa den 12 Novbr: 1787 udslettet 62 rd., og efter Qvittering af 9 Maji 1789 udslettet for 50 rd., d: 11 Julii 1789.

44: Ole Knudssøn Kinne den ældres Obligation stor 400 rd., udstæd til Hr: Lieutenant Johan Koren Dahl, med Pant udi 1 pd: 12 mrk: Smør, med Overbygsel til 18 Mrk., i Kinne i Guldfierdings Otting, dateret 7 og tinglyst 12 Julii 1783, udlyst efter Qvittering af 30 Octobr: 1788.

45: Sjur Torgerssøn Øxnebiergs Obligation stor 100 rd., udstæd til Hr: Etatz raad Fleischer, med Pant udi Øxnebierg, No: 33 i Dørvedals Otting, dateret 10 og tinglyst 11 Julii 1786, udlyst effter Qvittering af 10 Junii 1789.

46: Colben Monssøn Dahles Obligation stor 130 rd., udstæd til John Iverssøn Nessem, med Pant udi 18 Mrk: Smør i Dahle, No: 24 i Qvitler Otting, den 16 Februar 1789.

Aar 1789, den 13 Julii, continuerede Sommer Tinget for Wossevangens Tinglaug i Nærværelse af det forhen tilførte Laugrett, og Ole Svendssøn Nyre selv tilstæde.

Knud Rochne fremlagde Kiendelse af 20 Novbr: 1788 i Sagen mod Claus Tesdal, som blev oplæst, saalydende #

Claus Tesdal anmeldte at han med mundlig Varsel havde indkaldet Knud Rochne contra i denne Sag at befrie sin Tale, og at anhøre de under Falsmaal indkaldte Vidner John Biørche, Lars Schierve og flere godvillige, samt Dom modtgæ til Friefindelse for Citantens Tiltale, samt Processens Omkostning at svare.

Knud Rochne vedtog Varsel. Vidnerne bleve paaraabte, hvorav Jon Biørche mødte ikke, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Gierager lovlig Varsel.

Det mødende Vidne Lars Schierve aflagde Eed og vidnede: at Knud Rochne med Enken Sophie Schierves Samtykke, for hvem han var Laugværge, solgte hendes Eiendeele, men ikke paa saadan Maade at (Knud?) derved havde fornærmet hende, thi Vidnet, som var Medarving, vidste og fuldkommen beskeed der(om?)

Claus Tesdal frafaldt det udeblevne Vidne, og var tilfreds med Dom i fald han ikke, som han ønskede, kunde træffe Forlig med Knud Rochne, hvilket han nu tilbød.

Knud Rochne sagde, at naar Claus Tesdal vil tilbage kalde de mod ham needlagde Beskyldninger, og erstatte ham 10 rd: for de aftvungne Omkostninger, saa skal han dermed ophæve Sagen. I andet Fald paastod han Dom efter sit herved fremleggende Indlæg af 12 Julii 1789, saalydende # derhos fremlagde \en Attest fra Matthias Berge og Elling Skutle af 10 Novembr: 1788, og/ et Skudsmaal fra hans Naboer af 12 Julii 1789, saalydende #

Eragtet

Sagen optages.

Da den forhen incaminerede Sag angaaer den nu forhen incaminerede, fremlagde Claus Tesdal Kiendelse i Sagen af ham anlagt mod Knud Rochne for Beskyldninger af 10 Novbr: 1788, saalydende # Knud Rochne fremlagde Indlæg i denne Sag af 12 Julii 1789, saalydende # Claus Tesdal sluttet Sagen effter forhen indført Irettesettelse. Knud Rochne var ligeledes med Dom fornøjet.

Eragtet

Sagen optages til den 16 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed afsiges.

Niels Aadssøn Sondve mødte og sagde at han var indkaldet af Ole Giernes for at anhøre hans Eed at han intet skyldede, ifølge den afsagde Dom.

Ole Giernes som Citant mødte ikke, men Størch Giernes paa hans Vegne sagde at han formedelst Svaghed ikke kunde møde førend i Eftermiddag, og derfor begierede Udsettelse.

Eragtet

Sagen beroer til i Eftermiddag.

1789: 63

Nu indfandt sig Ole Gierness, som anmeldte at han med mundlig Varsel havde indkaldet Niels Aadssøn Sondve til at anhøre hans benægtelses Eed, at han ikke er bemelte Niels Sondve noget skyldig meere end 2 rd:, effterdie han har caveret for Aad, og deraf betalt 6 rd:, som den forrige Act udviser, dereffter Dom modtage til Omkostningers Ansvar, som Citanten paastod at have udlagt med 4 rd: 3 mrk:

Niels Sondve mødte og modtog de ommeldte 2 rd:

Ole Gierness aflagde sin Saligheds Eed, og sagde at han ikke har caveret for meere end 8 rd:, og da han nu betalte 2 rd:, saa er Sagen og Dommen saaleedes opfyldt.

Citanten Ole Jerness forbeholdt sin Ret til Erstatning for de aftvungne Forsvars Omkostninger, efterdie Acten viser at de 2 rd: forhen har været Niels Sondve tilbudet.

Sagen mellem Krigsraad Fleischer og Wiching Groue blev anmeldt i Mindelighed afgjort, der for ophævet.

Opsadt Besigtelses Forretning paa Rondve i Bordals Otting.

Aar 1789, den 13 Julii, blev Aastæds Sagen atter foretaget paa Tingstedet Wossevangen efter samtlige Vedkommendes Vedtagelse, i Nærværelse af disse eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Anfin Anderssøn Bryn. 2: Amund Torgerssøn ibm: 3: Niels Matthiæsøn Mølster. 4: Knud Anderssøn Giære. 5: Ole Svendssøn Nyre. 6: og Aslach Svendssøn Ejmstad, saavel som Lænsmanden Godschal Matthiæsøn Mølster.

Hvorda Knud Sjurssøn Grove mødte for Retten og fremlagde den sidst afvigte 20 Novbr: 1788 aflæste Kjendelse, som blev oplæst, saalydende # Derefter fremlagde skriffligt Stevnemaal mod Hermund Fladeqval af 11 Junii 1789, saalydende #

Hermund Fladeqval mødte og vedtog Varsel. Ligesaa var Peder Gierager tilstæde, og paa Claus Gierralds Vegne tog Knud Rochne til Gienmæle.

Contra Citanten Knud Sjurssøn Grove fremlagde et den 12 Novbr: 1788 optaget Tings Vidne, som følger Hoved Acten in Originali.

Peder Gierager anmeldte at han med mundlig Varsel i denne Sag havde indkaldet Knud Grove i Continuation af den afholdte Besigtelses Forretning at anhøre Vidnesbyrd af Berge Rondve og hustrue med flere godvillig mødende, for at overbevise hans ulovlige Skoug hugst med videre, derefter Dom modtgæ til frifindelse for Tiltale, og Knud Grove derimod at erstatte (saavel?) den paastevnte og ved Retten fastsatte Aabod, som alle aftvungne Omkostninger.

Knud Grove fremlagde et skriffligt Indlæg af 11 Julii 1789, som er saalydende #
Eragtet

Med begge Parters Samtykke er Sagen forflyttet fra Aastædet her til Tinget for at spare de flere Bekostninger som dertil udfordredes; Det egentlige hvorom her under Sagen er paastaaet, er allerede paa Stædet afgjort, og de af Peder Gierager indkaldte Vidner behøver ikke at gjøre nogen Anvisning paa det Stevnemaalet indeholder de skal vidne om, thi Skoven er af Laugrettet den 2 Sept: 1788 besigtet; Thi bliver Sagen fremmet og Vidnerne antagne, efftersom Knud Grove har vedtaget lovlig at være kaldet, samme at anhøre.

Vidnerne mødte, undtagen Maritha Sjurs Datter, dog var tilstæde godvilligt Vidne Brynild Monssøn Rondve. For det udeblevne afhiemlede Amund Bryn og Jacob Gierager lovlig Varsel med oprakte Fingre efter Loven.

1: Vidne Berge Rondve aflagde Eed og vidnede efter Citantens Tilspørgsel, at Gaarden Rondves Skov var i samme Tilstand da Knud Sjurssøn rejste fra Gaarden, som da Besigtelsen blev holdet afvigte Høst, {undtage} og intet var deri hugget undtagen Brendeveed, og heller ikke Næver flækket.

2: Vidne Brynild Monssøn vidnede efter aflagt Eed eensstemmig med første Vidne; Derhos sagde de begge at have været paa Gaarden Rondve i al Tid, og derfor saa meget meere veed Beskeed derom.

Peder Gierager frafaldt Vidnet som udebliver.

Hermund Fladeqval som Hoved Citant fremdeeles henholdt til sin forrige Doms Paastand, med Tillæg i Processens Omkostninger.

Peder Gierager var fornøjet med Dom, og paastod befrielse for Søgemaalet, tilligemed Processens Omkostninger erstattet.

Knud Rochne for Claus Gierrald henholdt sig til sit forrige under Benægtelse af alt ubevisligt, og paastod sig befriet for videre Tiltale.

Knud Grove benægtede Vidnernes Udsigende og paastod Dom til friefindelse, samt Forsvars Omkostninger erstattet med 8 rd., og hvad han nu udlægger til Retten.

Denne Sessions Omkostninger: 1 Dags Forretning 2 rd., Fogden for opnævnelse 4 mrk., Laugrettet 1 rd: 3 mrk., Lænsmanden 3 mrk., i alt 4 rd: 4 mrk., som Knud Grove betalte.

Eragtet.

Sagen optages til den 16 Julii førstkommende, da Dom eller Kiendelse efter Beskaffenhed her paa Tingstædet bliver afsagt.

Aar 1789, den 14 Julii, continuerede Sommer Tinget for Wossevangens Tinglaug i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Bjørne Røde paa egne og Medejerens Vegne havde med skriftlig Stevnemaal af 13 Junii sidstleden indkaldet Haldor Rognaldssøn Glemme til at frasvige Støls Almindingen i Bordal, med videre efter Stevnemaalets Formeld, saalydende #

Haldor Glemme mødte og vedtog lovlig Varsel. Derhos fremlagde et Skriff af 14 Julii 1789, som blev oplæst, saalydende #

Eragtet.

Det oplæste og incaminerede Stevnemaal angaaer Fornærmelse paa Eiendom, som følgelig Lovens 1: 16: paa Aastædet skal paakjendes; Thi bliver Sagen til Aastædet henvist, hvortil skal

1789: 63b

blive meddeelt Tægtedag paa nærmere Anfordring og effter Aarets Lejlighed.

S: T: Hr: Krigs raad Fleischer, som Tilsynsmand udi Boed efter hr: Etatz Raad Fleischer, fremlagde og anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Lars Claussøn Maasefind for Gield 26 rd: 4 mrk: 10 s:, efter Regning, samme at betale med Processens Omkostninger skadesløs.

Indstevnte mødte og vedtog lovlig Varsel; derhos sagde at han ikke troede at være skyldig saa meget som Stevnemaalet indeholder.

Citanten fremlagde den i Boed befundne Regning med ved følgende Beviis af 18 Januar 1787, som blev oplæst, saalydende #

Lars Mosefind begierede Sagen til næste Ting udsat for at fremskaffe Contra Regning.

Eragtet.

Sagen udstaaer til næste Ting, da Lars Mosefind besørger det fornødne.

Dereffter ere følgende Documenter tinglæste.

47: Lars Pederssøns Skjøde paa 1 pd: 3 mrk: Smør, med overbygsel til 3 Mrk: Smør, Uldvig Kirke tilhørende, i Istad, No: 23 i Qvitler Otting, udstæd af Arvingerne efter Enken Sigtrud Sjurs Datter mod 175 rd., dateret den 13 Junii 1789.

48: Ole Sjurssøn Davidshougs Obligation stor 280 rd., udstæd til Niels Sjurssøn Giørdre, med Pant udi 18 mrk: Smør i Davidshoug, No; 23 i Bøer Otting, dat: 9, tinglyst 12 Julii 1783, udlyst effter Qvittering af 11 Julii 1789.

49: Ditto Obligation til Johannes Nielssøn Giørdre, stor 280 rd., med Pant i bemelte Skyld, d: 10 Julii 1789

50: Godschal Knudssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pd: 20 ½ mrk: Smør i Eyde, No: 2 i Dørvedals Otting, udstæd af Enken og Arvingerne efter Knud Godschalchssøn mod 324 rd: 1 mrk: 14 1/5 s:, Selv ejer han i bem:te Gaard efter Skifftebrev af 16 Novbr: 1780 12 2/5 mrk: i forrige Skyld indregnet, den 17 Februar 1789.

51: Anna Ols Datters Contract for Livs Ophold af Eyde, udstød af Godschal Knudssøn, den 17 Februar 1789.

52: Niels Jonssøn Midtbæres Obligation stor 320 rd., udstød til Lars Larssøn Mæringen med flere, med Pant i 2 Spd: 3 ½ mrk: Smør i Midtbære, No: 35 i Bøer Otting, dateret og tinglyst 9 Novbr. 1786, udlyst efter Qvittering af 11 Julii 1789.

53: Ditto Obligation til Sr: Jan Hanssøn Top, stor 350 rd., med Pant i forbemeldte Skyld i Midtbære og specificeret Løsøre, den 11 Julii 1789.

54: Contract mellem Johannes Ellevssøn Bøe i Dørvedal og hustrue angaaende deres Efterladenskab med videre, dateret 18 Febr: 1789.

55: Willum Pederssøn Bøes Obligation stor 97 rd., udstød til Maritha Ivers Datter Bøe, med Pant udi alle hans Løsøre Eiendeele, den 9 Julii 1789.

56: Aad Nielssøn Øvre Qvitnes Obligation stor 340 rd., udstød til Wiching Iverssøn Hovaas, med Pant udi 1 Løb 18 Mrk: Smør i Øvre Qvitne, No: 25 i Bordals Otting, dateret og tinglyst 6 Julii 1769, udlyst efter Qvittering af 13 Julii 1789.

57: Ditto Obligation stor 340 rd., udstød til Niels Wichingssøn Hovaas, med Pant i forbemeldte Skyld i Øvre Qvitne, dateret 13 Julii 1789.

58: Johannes Torchelssøn Lille Schiples Obligation stor 199, med Pant i 18 mrk: Smør i Lille Schiple, No: 37 i Bøer Otting, til Knud Sjurssøn Rondve med flere/, dateret og tinglyst 11 Julii 1785, udlyst efter Qvittering af 13 Julii 1789.

59: Ditto Obligation stor 250 rd: til Jan Hanssøn Top, med Pant udi forbemeldte Skyld i Lille Schiple, dateret 13 Julii 1789.

60: Niels Ellingssøns Bygselbrev paa 1 Løb 12 mrk: Smør i Himle, No: [?] i Bordals Otting, udstød af Hr: Krigs raad Fleischer, den 13 Julii 1789, med Revers.

61: Brynild Erichssøn nedre Rioes {Skjøde paa} Obligation stor 99 rd., udstød til Niels Gielland med flere, med Pant udi 2 pd: 6 mrk: Smør i nedre Rioe, No: 3 i Wiger Otting, dateret 1 Julii og tinglæst 13 Novbr: 1769, udlyst efter Qvittering af 13 Julii 1789.

62: Erich Brynildssøn Rioes Obligation stor 150 rd: til Elling Nielssøn nedre Qvitne, med Pant i 1 pd: 7 ½ mrk: Smør i Nedre Rioe, No: 3 i Wiger Otting, den 13 Julii 1789.

63: Knud Knudssøns Skjøde paa 1 Løb Smør, med overbygsel til 1 ½ Spd: Smør, Wangens Præsteboel beneficeret, i Winsand, No: 14 i Wiger Otting, udstød af Faderen Knud Pederssøn Winsand mod 350 rd., den 14 Julii 1789.

64: Arne Erichssøns Skjøde paa 1 Løb Smør, med overbygsel til 1 ½ Spd: Smør, Wosse Præstebord beneficeret, i Winsand, No: 14 i Wiger Otting, udstød af Erich Arnessøn Winsand mod 300 rd., d: 6 Julii 1789.

65: Gullig Iverssøn Hellands Obligation til Rest 20 rd., udstød til Frøkon Fleischer og transporteret til Hr: Etatz raad Fleischer d: 3 Junii 1785, med Pant udi 1 pd: 7 ½ mrk: Smør i Helland, No: [?] i Bordahls Otting, dat: 22 Apr: og tinglyst 8 Julii 1779, udlyst efter Qvittering af 22 Apr: 1789.

66: Iver Larssøn Lødves Obligation til Rest 120 rd., til Hr: Etatz Raad Fleischer, med Pant udi 2 pd: 23 mrk: Smør i Lødve og Lødveteig, No: [?] i Guldfierdings Otting, dateret 14 Martii og tinglæst 14 Novbr: 1774, udlyst efter Qvittering af 17 Novbr: 1788 for 20 rd., og 14 Martii 1789 for 100 rd., den 14 Julii 1789.

67: Erich Helgessøn Neqvites Obligation til Rest 150 rd., med Pant udi 1 Løb Smør i Neqvite, No: [?] i Bordstrands Otting, dat: 24 Junii og tinglæst 3 Julii 1783, udlyst efter John Lothes Qvittering af 10 Julii 1789.

68: Peder Olssøn Rochnes Skjøde paa endeel i Rundals Bøygde Almindig, udstød af Knud Sjurssøn Rondve mod 12 dr: 20 s., den 13 Julii 1789.

69: Lars Knudssøns Skjøde paa 2 pd: Smør i Sondve, No: 8 i Bordals Otting, udstød af Faderen Knud Sjurssøn Sondve, No: 8, mod 175 rd., d: 14 Julii 1789.

70: Aad Tormodssøn Himles Obligation stor 150 rd: til Angunna Sjurs Datter Himle, med Pant udi ½ Løb Smør i Himle, No: [?] i Bordals Otting, dat: 14 Julii 1789, med vedhæftet Contract af 24 Martii 1789, som nu er ophævet.

71: Elling Pederssøn Wæles Obligation stor 100 rd:, udstæd til Anders Nielssøn Sondve, med Pant udi

1789: 64

1 pd: Smør i Wæle, No: 17 i Bordals Otting, den 14 Julii 1789.

72: Elling Pederssøn Wæles Obligation stor 100 rd:, udstæd til Aad Nielssøn {Sondve} \Ringheim/, med Pant udj 1 pd: Smør i Wæle, No: 17 i Bordals Otting, dat: 15 Julii, tinglyst 13 Nov: 1782, udlyst effter Qv: af 14 Julii 1789.

Aar 1789, den 16 Julii, vedvarede Sommer Tinget med Wangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd i forbemeldte Laugrettes Nærværelse.

Da blev publiceret

73: Lars Knudssøns Bygselbrev paa Pladset Qvitoms aasen under Giære, i Winjer Otting, udstæd af samtlig Giæres Beboere, den 14 Julii 1789, med Revers.

74: Sjur Andfindssøn og hustrues Contract for Livs Ophold af Hondve, udstæd af Andfind Sjurss:, den 16 Julii 89.

Udi Sagen af Knud Rochne anlagt mod Claus Tesdal for Skjelds Ord blev saaledes
Dømt og Avsagt.

Saa uanstændigt det er, at boesiddende og ærede Mænd indvikler sig i unødige og skammelige Processer, anlediget enten af Stolthed, Misundelse eller andre Aarsager, saa viser det og, at Claus Tesdal, skjønt ikke forhen saaledes befunden, har ligesom indveltet sig paa Citanten. Den beviste Opførsel, de brugte Udtrykke fremlegge tydelig den indstevntes Ubesindighed. Saa meget meere fornærmende, som de paastevnte Ord, Opførsel og Anledning til Søgemaalet ere Claus Tesdal aldeles uvedkommende. Herved kjendes da for Ret: De af indstevnte Claus Tesdal brugte Udtrykke mod Hoved Citanten Knud Rochne bliver i et og alt aldeles Mortificerede, og paa ingen Maade bør komme ham eller Slægt til Fornærmelse paa gode Navn og Rygte. For uforsigtig Opførsel betaler Claus Tesdal til Vej Kassen norden fields 5 rd:, og da de begge have haft Udgifter i Sagen, saa betaler han i Omkostning til Knud Rochne 4 rd:, alt under Executions Tvang efter Loven (bej ..sk?).

Udi Sagen af Claus Tesdahl mod Knud Rochne er saaledes afsagt
Dom.

Saavidt af Acten kan erfares, saa er denne Sag ligesom en Continuation af og anlediget ved den ovenstaaende Process. Men, da Sagen i sig selv, og i Hensigt til Hoved Qvæstionen er indviklet og aldeles ubeviist: saa bliver Sagen afviist; ligesom de udtalte Ord ikke bør komme nogen af Parterne til mindste Fornærmelse, og Processens Omkostninger ophæves.

Udi Sagen paastevnt af Hermund Fladeqval mod Knud Grove og Claus Gierrald
til Aaboeds Svarelse paa Rondve, er saaledes
Dømt og Avsagt

Følgelig Lovens 5: 1: 1: bør Contracter, mundlige eller skrifftlige uryggelig opfyldes og efterkommes. Men da falder af sig selv at Contracten ej maae være til tredie Mands Fornærmelse, og altsaa lovlig indrettet. Det er beviist at de fastsatte 20 rd: og 24 Vaager Næver til Huusenes Reparation ere modtagne og anvendte. Her indløber betydelige

Omstændigheder, hvilke de vedkommende Parter burde have iagttaget, nemlig: det er ikke beviist at Aaboden paa Gaarden den Tid kunde beregnes højere end det modtagne og anvendte. Det er ikke at formode at Myndlingens Moder, Formynder eller andre beslægtede havde været eenige om Modtagelsen af de benævnte 20 rd: og 24 Voger Næver saafremt samme ikke var tilstrækkelig til Huusenes Reparation og saaledes til Fornærmelse for Myndlingen. Rettens Middel burde da været fordret og en lovlig Besigtelses og Taxations Forretning foretaget. Derimod er Contracten som dog opfyldt, ikke paatalt førend paa 3de Aar. Efter saa lang Tids Forløb kunde den sande Værdie og Aaboed ikke paaskjønnes. Citanten, som nu værende Formynder og formodentlig beslægtet, burde da og i rette Tid have paaseet Myndlingens Tarv. I saadan Anledning kjendes hermed for Rett: De indstevnte friefindes for Citantens Tiltale med Reservation af bedre Oplysning og Bevisligheder, og Processens Omkostninger ophæves.

Udi Odels Sagen anlagt af Hermund Erichssøn mod Michel Stephenssøn blev af Dommer og de sidst afvigte 2 Julii benævnte Meddomsmænd saaledes eensstemmig for Ret Kjendt, Dømt og Avsagt.

Acten udviser at Citanten Hermund Erichssøn er odelsbaaren til det paastevnte Jordegods i Gaarden Lille Soue; Den viser ligeledes at den indstevnte og nærværende Ejer er tilskjødet Godset af Enken og Creditorer, som og at han har haft samme i Eiendom 13 ½ Aar. Sagen er aldeles klar, og den allernaadigste Forordning af 14 Januar 1771, dens 1: §, fastsætter udtrykkelig, at naar en Person eller Ætt haver i 10 Aar eller længer som Eier besiddet en Jord, da bliver samme hans Odels Jord som ingen anden kan tage og indløse fra ham, hvad enten den som vil indløse Jorden har været myndig eller umyndig, nærværende eller fraværende, lyst Pengemangel eller ej; thi dømmes af os eensstemmig for Ret: Michel Stephenssøn, som Eier af det paastevnte Jordegods i Gaarden Lille Soue, bør for Citantens Tiltale i denne Sag frie at være. Processens Omkostning ophæves.

Dereffter blev end videre publiceret:

75: Madame Mægtele Catharina Palludans Afkald for Arv effter Moderen, Frue Catharina Fleischer, følgelig Skiftebrev af 2 Aug: 1775, til hr: Etatsraad Fleischer, stor 2500 rd:, d: 7 Decbr: 1779.

1789: 64b

75*: Hr: Frantz Henrich Blichfeldts Afkald for Hans Arv efter Wermoderen, Frue Catharina Fleischer, fød Geelmuyden, efter Skiftebrev af 2 Augusti 1775 – 300 rd:, til Hr: Etatzraad Fleischer, den 11te December 1786.

Hr: Foged Unmack derefter fremlagde: 1: Af og Tilgangen i Vejmaster Mandtallet. 2: Af og Tilgangen i Odels mandtallet, og 3: Restance Registeret over de udestaaende Kongelige Skatter 1: Termin 1789, som beløber 1044 rd: 4 mrk: 12 s:, hvilket alt blev examineret og befunden rigtig i Overeensstemmelse med Almuens, Laugrettes, og i Særdeleshed de 2de Mænd Knud Wichingssøn Groues og Knud Andfindssøn Rochnes Udsigende.

Efter Udraab havde ingen meere ved Retten at bestille, thi blev Tinget ophævet.

Stenings Forretning paa Wæle i Bordahls Otting.

Aar 1789, den 31te Augusti, blev Retten sat paa Gaarden Wæle i Bodahls Otting, og betjent af Stædets Sorenskriver hr: Schielderups eedtagne Fuldmægtig Morten Johan Barth, med efterskrevne 6 eedsvorne Laugrettsmænd: 1: David Knudssøn Lunde. 2: Anfind Anderssøn

Bryn. 3: Niels Andersson Lile Rochne. 4: Steffen Olsson Grævla. 5: Knud Aschildsson Ræne, og 6: Amund Torgersson Bryn. Ligeledes var ved Retten tilstæde Lænsmanden Godschal Mathiæsson Mølster.

Hvorda Elling Pedersson Wæle og Anders Larsson Houg fremstod for Retten og anmeldte at de ifølge den dem under 18 Julii 1789 af Sorenskriveren meddeelte Tægtedag, saalydende # til i Dag havde tilkaldet Dommer og Mænd for at opfylde den ved Dom afsagt 12 Novbr: 1788 grundet paa foregaaende Forlig, \hvilket findes denne Act vedhæftet/, fastsatte Steening, og til den Ende blev Retten og Laugrettet anviist det omtvistede Stæd Bjørnshovden, hvor Steeningen blev begyndt og fuldført saaledes: Ved Bjørnshovde Grind {...} paa S: O: Side af Vejen er nedsat en Mærkesteen som først viser need i S: W: til Grindet, og siden paa den anden Kant op efter Vejen i N: O: til en L Gloppe huggen i en f(la?)d Steen paa bemelte Side af Vejen. Ander Houg ejer her paa S: O:, og Elling Wæle paa B: W: Side af disse Mærker. Den bemelte Gloppe viser i N: W: over Bjørnshovden til 2de andre Gloppe hugne i store Steene, derfra til en Ditto huggen i en Berg hammer paa N: W: Side af Bjørnshovden til Gierdet. Snders Houg ejer paa N: O: Side {paa}, og Elling Wæle paa S: W: Side, og denne Gloppe er Endemærket.

Forestaaende Steening blev inden Retten oplæst og af begge Parter vedtaget rigtig at være, som de og Effterkommere skal og bør holde sig efterretlig. Parterne begierede Forretningen sluttet og hver for sig beskreven meddeelt. Som bevilged.

Denne Forretnings Forretning* (Bekostning) beregnes saaledes: 1 Dags Forretning 3 rd:, 1 Dags Diæt 1 rd:, Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, Skyds efter Anpart 2 rd:, Diæt 7 Mil frem og tilbage 1 rd: 1 mrk:, Fogden for Opnævne 4 mrk:, Lænsmanden 3 mrk:, Mændene 1 rd: 3 mrk:, til sammen 11 rd: 2 mrk: 4 s:, som Requirenterne betalte.

Høste Tinget 1789

Aar 1789, den 4de Novembris, begyndte det almindelige Høste og Sage Ting med Wossevangens Tinglaugs Almue paa det sædvanlige Tingstæd. Ved Retten tilstæde Velædle Hr: Foged Martin Andreas Unmack, Tinglaugets Lænsmand Godschal Matthiæsson Mølster, og efterskrevne for dette Aar opnævnte eedsvorne Laugrettes mænd: 1: Niels Matthiæsson Litzeim. 2: Andfind Sjursson Hondve. 3: Knud Andersson Giære. 4: Sølvest Olsson Houge. 5: Mons Torgersson Bachetun. 6: Anders Pedersson Nedre Schutle. 7: Ole Svendsson Nyre, og 8: Aslach Svendsson Ejmstad, saavelsom samtlige tingsøgende Almue.

Hvorda blev af Hr: Fogden fremlagt til Tinglysning efterfølgende Kongelige Forordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger saaledes:

No: 1: Forordning, hvorved Søe Enrolleringen i Norge igjen inddeles i 6 Districter, med videre bemelte Enrollering vedkommende baade i Danmark og Norge. Christiansborg Slot den 1ste Maji 1789.

No: 2: Ditto angaaende et Laan paa Annuiteter til 3 proCento i Forbindelse med den under 11te Martii d: A: allernaadigst paabudne proCto Skat, dat. 1 Maji 1789.

3: Placat som indskjærper Iagttagelsen af de for Norge ved Placaten af 13 Martii 1782 fastsatte Omslags eller Rente Betalings Terminer, dat: 12 Junii 1789.

4: Anordning som bestemmer de Frieheder der forundes Kjøbstæderne i Findmarken, dateret 17 Julii 1789.

5: Placat angaaende Indretningen af det ved Forordningen af 1ste Maji 1789 i Danmark og Norge aabnede Laan paa Annuitæter til 3 proCento, dat: 16 Sep: 1789.

6: Rente kammer Placat, hvorved bekendtgjøres at de Angivelser og øvrige Documenter og Protocoller som vedkomme Afgifter, der effter Forordningen af 11te Martii d: A: for

Kongerigerne Danmark og Norge, sammes 17de §, betaler af Formue eller Indkomster, til de Deputerede i Rente Kammer Collegio, skulle

1789: 65

naar Paabudet er betalt, opbrændes, med mere, dateret 7 Maji 1789.

7: Finants Collegii Placat angaaende yderligere Bestemmelse af Anmeldelse til Deeltagelse ved det ved Forordningen af 1ste Maji d: A: aabnede Laan paa Annuitæter til 3 proCento, og hvorleedes samme skal oppebæres, dat: 16 Julii 1789.

8: Stiftets Skrivelse med ved følgende Rentekammer brev og Udkast til Plan for Bøjgde Magaziners Oprettelse i det Søndre Bergenhuus Amt og hvert Sogn i samme, med videre, dateret 3 Septembr: 1789.

9: Stiftets Skrivelse, hvormed fulgte General Extract til Skattens Erlæggelse i Nordhord og Wosse Fogderie, med videre, dat: 26 Sep: 1789.

Aad Madssøn Seim havde med mundlig Varsel indkaldet Matthias Berge til at erstatte og betale ham Tids og Pengespilde, Tømmer, Arbejde og Bryderie formedelst det af indstevnte belovede Huusværelse, som ikke blev opfyldt, men benægtet og Citanten igien frataget, saavel som og for eendeel Korn som af indstevntes Hæst blev opædt og bedervet med videre, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Anders Knudssøn Berge og Johannes Ellevssøn ibm:, med flere godvillig mødende, dereffter Dom modtage til Undgiældelse, samt Processens Omkostninger at erstatte efter nærmere Paastand.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund Torgerssøn Bryn og Jacob Embrigtssøn Gierager afhiemlede Stevnemalets lovlige Forkyndelse for indstevnte. Vidnerne mødte.

Hvoraf fremstod første Vidne Anders Knudssøn Berge, som aflagde Eed efter Loven og lovede at vidne Sandhed, derefter forklarede: at han slet ikke veed om nogen Contract mellem Citanten Aad Seim og den indstevnte, men at Matthias ned rev et Huus i Bergsteigen for at flytte need til Berge, for at forskaffe Aad Huusmands Sæde under Gaarden Berge, hvilket Aad, som dertil var behjælpelig, fortalte for Vidnet; ligesom Aad senere tilspurgte Matthias i Vidnets Nærværelse, om han ikke skulde faae Betaling for dette Arbejde, hvortil Matthias svarede, at han havde tilbudt Citanten Tømmeret for, men nu ikke vilde tilbyde det meere. I Anledning af den indstevntes Hæstes tilføjede Skade paa Citantens Korn, sagde Vidnet at han saae Matthias Berges Hæst, og ingen andres Creature, gaae paa det paastevnte Stæd, men enten den eller andre gjorde Skade, kunde Vidnet ikke sige. Dette Vidnesbyrd blev for Vidnet oplæst og af ham vedtaget, med denne Forklaring: at han intet videre vidste til Sagens Oplysning, derfor blev demitteret.

2: Vidne Johannes Ellevssøn Berge aflagde Eed og vidnede: at han var tilkaldet at høre paa Citantens Tilspørgsel til den indstevnte om denne vilde erstatte ham Arbejdets Bekostninger paa det af forrige Vidne omprovede Huus, hvortil indstevnte svarede ligesom første Vidne har forklaret. Veed for Resten intet om Contracten mellem dem, eller at indstevntes Hæst har gjort Citantens Korn Skade, uden at Citanten tilsagde indstevnte dette, som svarede at det ej var hans Skyld. Mere havde Vidnet ej at sige. dem:

Citanten forbeholdt sig til næste Ting at fremskaffe flere Vidner til Sagens Oplysning, og begierede imidlertid den indstevnte laugdaget.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Matthias Berge laugdages at møde til næste Sommer Ting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Lænsmand Mølster ædskede Sagen i Rette mod Halsten Ringheim for Obligations Gield, og stillede samme i Beroe til næste Ting. Som bevilges.

Hr: Krigs raad Fleischer ædskede Sagen i Rette mpd Lars Claussøn Maasefind for Gield 26 rd: 4 mrk: 10 s: til Salig Etats raad Fleischers Stervboe, og ventede hvad indstevnte havde at fremkomme med.

For Lars Maasefind begierede Ole Svendssøn Nyre Udsettelse til næste Ting for at irettelægge Contra Stevning, den han forbeholdt at udtage, saasom han formedelst indfaldende Omstændigheder til dette Ting ikke kunne faae samme udfærdiget.

Hr: Krigsraad Fleischer tillod indstevnte Tiid til Betænkning.

Eragtet

End eengang og for alle bevilges den forlangte Anstand til næste Sommer Ting, da Lars Maasefind i Mangel af Møde og Tilsvar, maae modtgæe Dom, naar Sagen fra Citantens Side er sluttet.

1789: 65b

Erich Finne fremlagde Laugdag i Sagen til Tings Vidne anlagt mod Ole Larssøn Evanger og Lars Olssøn Qvale, af 9 Julii 1789, saalydende #

De indstevnte mødte tilligemed Vidnerne, for hvem Edens Forklaring af Lovbogen blev forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket de lovede, og derpaa aflagde deres corporlige Eed med oprakte Fingre. Hvordan efter Citantens Paastand fremstod

Første Vidne Knud Jenssøn Qvale, som vidnede til de af Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner af 4de Novembr: 1789, saalydende # saaledes til 1: Sp: 2: Sp: 3 Sp: at i alle Deelee forholder sig som omspurgt, men til 4: Sp: sagde Vidnet at han vel kunne hørt noget Snak herom, men af hvem, eller om det var rigtigt, kunne han ej forklare. Ole Evanger begierede Vidnet tilspurgt: om han tjener hos Erich Finne? Resp: Nej, men har tilforn tjent der, og nu paa Qvale. demitteret.

2: Vidne Guri Lars Datter Finne vidnede: eensstemmig med forrige Vidne uden mindste Forandring. Ole Evanger frafaldt Contra Spørgsmaal.

3: Vidne Erich Breche blev forelagt den 4: Post af de fremlagde skriftlige Spørgsmaale, hvortil han svarede: at han af en ustevnt Mand har hørt løst Snak, som han ej veed er rigtigt,, eller Ordene i Særdeleshed kan forklare.

4: Vidne Johannes Roustad svarede til samme 4de Post eensstemmig med første Vidne uden Forandring. dem:

Citanten fremstillede end videre 2de godvillige Vidner, Lars Knudssøn Roustad og Anders Aadssøn Gierstad, som han begierede tilspurgt: om derpaa Auctions Stædet Wasenden, hvor de paastevnte Ord skulde være udtalte, blev forhandlet Øll og Brændevin ligesom paa et Kroehuus? Resp: Jo, der blev af Giæstgiveren fahlholdt Øll og Brændevin for enhver som vilde kjøbe. dem:

Ole Evanger i krafftigste Maade protesterede mod disse afhørte Vidner, som slet ikke giver nogen Oplysning i den Sag som er paastevnt imellem ham og Erich Finne, og altsaa ej kunne tjene til noget Forsvar for Erich Finne, som med Beskyldninger og løgnagtig Tale har villet bestjæle Ære fra 3 Mennesker.

Erich Finne begiærede Tings Vidnet sluttet og sig in Forma beskreven meddeelt.

Eragtet

Det passerede Tings Vidne sluttet og skal i lovlig Tiid blive beskreven meddeelt.

Ole Evanger ædskede Sagen i Rette mod Erich Finne, som med Continuations Stevning af 27 Sep: 1788 er indkaldet, og forventede hans Møde med Tilsvar, saasom det sidste Ting omtalte Tings Vidne er afholdt og optaget.

Erich Finne sagde at den paa sidste Sommer Ting faldne Rettens Kjendelse ej ham er lovlig forkyndt, derfor formeente han at Citanten Ole Evanger havde frafaldet Sagen, der des formedelst fra Comparentens Side ej blev begiegnat med Contra Stevnemaal.

Ole Evanger, som med de afhørte Vidner havde paa lovlig Maade oplyst Søgemaalet, hvorved de løgnagtige Beskyldninger til Æres Forliis for de angieldende, af Erich Finne udsagt, tydelig ere lagte for Dagen, paastod Dom til Bøders Udreedelse efter Loven, Ordenes Mortification, og Sagens Omkostninger erstattet med Rejser og Tids Spilde efter Rettens Skjøn med 24 rd:

Erich Finne begiærede Sagen til næste Ting udsat for at fremlegge det i Dag optagne Tings Vidne, og irettelægge Contra Stevning til Sagens nærmere Oplysning.

Ole Evanger herimod protesterede og paatrængede Dom efter Forordningen, som befaler at saadanne Sager som denne ej saa længe maae beroe for Underretten.

Eragtet.

Dommeren kan ej nægte den forlangte Anstand til næste Ting, til hvilken Tid Erich Finne bør irettelægge det i Dag sluttede Tings Vidne, og vedbørlig Contra Stevnemaal, om han finder sig dertil beføjet; I manglende Fald bliver Dom afsagt paa førstkommende Sommer Ting naar Citanten ædsker Sagen i Rette.

Ole Evanger ædskede Sagen i Rette mod Erich Finne for Overfald den 2 Septembr: 1787, og vedblev sin forrige Doms Paastand.

Erich Finne sagde at den faldne Kjendelse paa sidste Sommer Ting ej ham er forkyndt, og derfor kunde han intet svare, saasom han troede Citanten havde frafaldet Sagen.

Citanten vedblev sin Doms Paastand.

Eragtet.

1789: 66

Sagen optages til den 12te Novembr: førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed i Sagen bliver afsagt.

Ole Evanger iretteædskede Sagen mod Erich Finne for {et Par Aarer} \ærrørige Ord (..?)/, og endnu som før vedblev Doms Paastand med Tillæg i Sagens Omkostninger.

Erich Finne sagde at han intet kunne svare i denne Sag, saasom den paa sidste Sommer Ting aflæste Kjendelse ham ej lovlig er forkyndt.

Citanten vedblev at paastaae Dom.

Eragtet.

Sagen optages til 12te Novembr: førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt.

Den paafølgende 5te Novembris 1789 continuerede Høstetinget for Wangens Tinglaug i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Aslach Svendssøn Ejmstads Sted Amund Torgerssøn Bryn.

Hr: Krigs raad Fleischer lod fremlægge Laugdag i Sagen mod Lars Olssøn Qvale for Overfald paa Drøngen Samson Øgre, som til Vedermaale er indkaldet, af 10 Julii 1789, saalydende #

Lars Qvale mødte og vedtog lovlig Varsel, derhos sagde at han til dette Ting havde contra stevnt, men som der var en Fejl ved Stevningen, forbeholdt han at fremføre samme til næste

Ting. Vidnerne mødte tillige med Samson Øgre. Edens Forklaring blev Vidnet forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket de lovede. Fremstod da

1ste Vidne Stephen Sjurssøn Bøe, som aflagde Eed og vidnede: At han i Selskab med mange andre paa Gaarden Bøe dette Aars Juule Højtid hørte at Lars Qvale og Samson Øgre talte om sine Huer, men hvorleedes kan Vidnet ej erindre, dog saae han at Lars sønderrev Samsons Hue, som han siden kastede fra sig, samt at Lars greb Samson i Haaret og bøjede ham need til Knærene; Vidnet hørte ikke at Samson raabte om Hjelp, men at de begge bleve foreenede saaledes at Lars skulde betale 24 s: for Huen. Lars Qvale tilspurgte Vidnet, om ikke alle vare lystige og Huerne bleve kastede mellem dem for Spøg. Vidnet svarede Jo, men veed ikke af hvad Aarsag Lars sønderrev Huen. Meere havde Vidnet ikke at sige, thi blev det demitteret.

2: Vidne Lars Knudssøn Bøe aflagde Eed og vidnede eensstemmig med første Vidne, med Tillæg at Lars Qvales Hue under Kastningen var kommen bort, og denne havde igien faaet fat paa Samsons Hue, som denne fordret tilbage, og derfor rev Lars den sønder og derefter greb ham i Haaret. Ligesom andre maatte tage i Lars for at skille ham fra Samson. Contraparten frafaldt Spørgsmaalet til dette Vidne. demitteret.

3: Vidne Gullig Takle provede efter aflagt Eed eensstemmig med forrige Vidne, med denne Forandring, at han ikke saae Lars tog Samson i Haaret, men at andre tog i Lars for at skille ham fra Samson. demitteret.

Actor lod paastaae Dom til Bøders Udreedelse efter Loven, samt Erstatning for denne Sags Omkostninger med 5 rdlr:

Lars Qvale begierede Sagen til næste Ting udsat for at fremskaffe Contra Stevnemaal.

Eragtet

Den forlangte Anstand billiges til næste Sommer Ting, da Lars Qvale bør besørge det fornødne til Sagens Slutning fra sin Side. Denne Kjendelse behager Actor lovlig at lade forkynde for indstevnte.

Erich Finne begiærede Sagen mod Lars Qvale for Slagsmaal med videre, i Rette, og stillede samme i Beroe for at tilveje bringe sig det paa sidste Ting omtalte Protocoll Udtog, hvilket han formedelst mellem kommende Omstændigheder ikke har kunnet faae.

Eragtet.

Den forlangte Anstand bevilges.

Lars Groue for Arve Seim fremlagde Laugdag i Sagen mod Elling Skutle i forrige Gields Sag, af 9 Julii 1789, saalydende #

Knud Rochne for Elling Skutle anmeldte ved skriffthlig Contra Stevnemaal at have indkaldet Ole Gulligssøn Seim, Lars Gulligssøn Groue og Stedfader Lars Groue at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, efter Stevnemalets Formeld af 17 Oct: 1789, saalydende #

De indstevnte mødte tilligemed Vidnerne. John Lierhuus mødte ej. Lars Gulligssøn Groue er indstevnt som Part, og altsaa ej kan være Vidne. Kaldsmændene Joseph Grove og Gullig Skutle afhiemlede lovlig Varsel.

Lars Groue fremlagde skriffthligt Indlæg af 2 Novbr: 1789, saalydende #

Knud Rochne protesterede mod det oplæste Indlæg som ganske ubeviist i alle Maader, og paastod Vidnerne afhørte efter Stevnemaalet, som allene sigter til Sagens Oplysning.

Eragtet.

Stevnemaalet, som lovlig forkyndt, antages og Vidnerne bliver

1789: 66b

afhørte, da deres Udsigende vil ved endelig Dom blive at paaskjønne.

Knud Rochne fremlagde skriftlige Qvæstioner af 5 Novembr: 1789, saalydende # fremstod da

1ste og 2: Vidne Erich Finne og Baar Skutle, som aflagde Eed og vidnede til 1: Sp: Jo, og Svaret blev at Elling havde faaet af Arve Seim 52 rd: 2: Sp: Jo. 3: Sp: kan ikke erindre noget om de 5 rd:, men Elling tilstod at have fød 7 Beest for Arve, for hvis Betaling ingen Sum blev fastsadt, men at dette skulle være paa Renter tilstod de begge. 4: Sp: Jo, og Ole tilstod det at være 19 rd: 5: Sp: Jo, Broderen Lars tilstod det og Elling tilstod at skyldte 21 rd: til Arve Seim paa Beviset, hvilke han ville betale. 6: Sp: Stedfaderen Lars Groue benægtede aldeles at have modtaget de omspurgte 20 rd:, men tilstod de 3 rd:, men dog havde Lars herimod Contra Regning. Ligesom Vidnerne sagde at Ole Seim samme Tid tilstod at de 19 rd:, hvorom til 2: og 4: Sp: er vidnet, var betalt førend Elling var bleven de 52 rd: skyldig til Arve Seim, men de 20 rd: som Lars Gulligssøn havde modtaget vare betalte efter den Tiid og paa denne Gield, Ellers var der megen Disputte mellem Parterne om Tiden af denne Betaling. Knud Rochne fremlagde et {Indlæ} Bevis af 17de Octobr: 1787, som viser at Elling Schutle var skyldig 37 rd:, og som han har tilbagebetalt – saal: Ole Seim sagde at det var 9 Aar siden han modtog de 19 rd:, hvilket Elling tilstod. dem:

3: Vidne Giertrud Tverberg, Søster til Elling Skutle, aflagde Eed og vidnede: at Lars Groue, Stedfader til Arve Seim, for nogen Tid siden tilstod for Vidnet at have modtaget hos Elling Skutle endeel Penge, men ikke saa mange som Elling krævede, dog meente han 15 eller 16 rd: Hvad Tid dette skeede veed hun ikke eller kan erindre. Lars Groue tilspurgte Vidnet om han ikke da var drukken? Resp: Jo, han var lidt beskjenket. demitteret.

Lars Groue og de indstevnte begierede Sagen til næste Ting udsat for at fremskaffe nærmere Oplysning i Sagen og svar paa det nu fra Contra Citanten indkomne.

Knud Rochne havde intet herimod.

Eragtet.

Sagen beroer til Sommer Tinget, da Lars Groue med de flere iagttager det fornødne til Sagens Slutning.

Johannes Groue ædskede Slagsmaals Sagen i Rette mod Kiel Tachle, og vedblev sin forrige Doms Paastand. Kiel Tachle blev paaraabt, men ingen svarede.

Eragtet.

Sagen optages til den 12 Novembr: førstkommende til Dom eller Kjendelse.

Knud Nielssøn Finde fremlagde sin Angivelse paa hvad siden sidste Angivelse den 17 Novbr: 1788 er skaaret paa den ham tilhørende Finde Flom Saug, nemlig 1100 Bord, hvilken han med Eed bekræfftede.

Aar 1789, den 6te Novembr:, continuerede Høste Tinget for Wossevangens Tinglaug i forbemeldte Laugrettes mænds Nærværelse, undtagen i Ole Svendssøn Nyres Stæd Erich Pederssøn Nyre.

Hvorda Levor Hægh i Anleedning sin Forbeholdenhed paa sidste Ting i Sagen anlagt mod ham af Lars Johnssøn Bjørche angaaende en til ham solgt ureen Koe, anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Lars Johnssøn Bjørche til at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Vidner Anders Hægh og Kone Groe Peders Datter med flere ustevnte, at den paastevnte Koe var frie for al synlig og afvidende Fejl, samt udi forsvarlig Stand da den blev solgt, og ved Modtagelsen, der for ej i mindste Maade paaklaget, dereffter Dom modtage til friefindelse af Citantens Tiltale, og forsvars Omkostninger at erstatte.

Lars Bjørche mødte og vedtog Varsel. Vidnet Anders Hægh mødte. For det udeblevne afhiemlede Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Embrightssøn Gierager lovlig Varsel.

Det mødende Vidne Anders Hæg aflagde Eed og provede: at han ikke andet veed end den omstevnte Koe var i fuldkommen god Stand da indstevnte Levor Hæggh solgte den til Lars Biørche, ligesom Vidnet heller ikke hørte nogen Klage derover ved Modtagelsen; dog vidste Vidnet at Koen var syg da den samme Vinter kalvede, men kunne ej troe at dette skulle være Aarsag til Koens senere Sygdom. dem:

Contra Citanten begjærede Laugdag for det udeblevne Vidne.

Eragtet.

Det lovlige indstevnte men udeblevne Vidne Groe Peders Datter Hæggh forelægges herved under Falsmaals Straf at møde til næste Sommerting, {denne Sag} sit eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Contra Citanten besørger Varsel.

Hr: Krigs raad Fleischer ædskede Sagen i Rette mod Lars Larssøn Bøe for Obligations Gield 431 rd: 3 mrk: 6 s., og ventede hvad Lars Bøe havde at fremkomme med.

Indstevnte Lars Bøe mødte og sagde: at saafremt han til næste Faste ikke betaler Obligations Capitalen med sine Renter og Omkostninger, vil han

1789: 67

overlevere Gaarden til Panthaveren, som deri ved offentlig Auction kan gjøre sig betalt for alt; og derfor begjærede Sagen ophævet.

Citanten var hermed fornøjet, og naar Overladelsen skeer uden videre Lovmaal og Dom, ophævede han Søgemaalet, hvilket indstevnte ligeledes samtykkede.

Aar 1789, den 7de Novembr., continuerede Høste Tinget med Wangens Ting laugs Almue i Nærværelse af det i Gaar tilførte Laugret, undtagen Ole Nyre selv tilstæde.

Ole Anderssøn og Lars Ellevssøn Skiple fremlagde og eedfæstede deres Saug Angivelse over hvad paa Schiple Saug dette Aar er skaaret, nemlig 507 enkelte vandkantede Bord, dateret 7de Novembr: 1789.

Hr: Krigs raad Fleischer, som Curator bonorum i afdøde Hr: Etatsraad Fleischers Stervboe, anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Hr: Fendrik Lind for Obligations Capital 49 rd: med resterende Renter og Omkostninger, samme at betale efter Dom, samt Sagens foraarsagede Omkostninger at erstatte efter nærmere Paastand.

Hr: Fendrik Lind mødte ej. Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Embrichtssøn afhiemlede lovlige Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte og udeblevne Hr: Fendrik Lind laugdages at møde til næste Sommer Ting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlige Varsel.

Knud Wichingssøn Groue, samt Ole Nielssøn, Johannes Olssøn og Tollev Brynildssøn Groue fremlagde skriftligt Stevnemaal mod Knud Olssøn Groue til at opfylde de forhen ergangne Domme til Gierdes Oprettelse med videre i conformite med bemelte usvækkede Domme, efter Stevnemalets Formæld, dateret 19 Octobr: 1789, saalydende #

Indstevnte Knud Olssøn Groue blev lovlige paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Lænsmand Mølster og Sjur Pederssøn Bøe afhiemlede Stevnemalets lovlige Forkyndelse.

Citanterne fremlagde skrivtlige Qvæstioner i denne Sag af 7 Novembr: 1789, saalydende # tilligemed den i Stevningen benævnte Aastæds Under- og Oberrettes Act og Dom, som her vedlægges.

Eragtet.

Saa vel den oplæste Stevning som de fremlagde Qvæstioner til samtlige Vidner, viser at Tvistigheden angaaer Gierdes oprettelse og Bejtning i fælles Mark. Herom kan ifølge Loven ikke føres Vidne til Tings førend Syn og Granskning paa Aastædet er skeed i overeensstemmelse med Lovens 1: 16: Denne Sag bliver derfor til Aastædet henviist, hvor Panterne hver for sig bør fremkomme med deres Paastand, og anwise de omtvistede Gierder og Strækninger, hvortil Tægtedag paa nærmere Forlangende skal blive meddeelt.

Gullig Larssøn Tachle fremlagde skriffthligt Stevnemaal mod Elling Wæle for Overfald, dateret 13 Octobr: 1789, saalydende #

Elling Wæle mødte paa egne og Huustrues Vegne og vedtog lovlig Varsel.

Citanten fremstillede Lænsmand Mølster og Knud Wangen, som havde modtaget Lars Colbenssøn og Ingeborg Tronds Datter Wæles Vidnesbyrd i denne Sag, hvilket de under aflagt Saligheds Eed forklarede saaledes: at den 16 Martii d: A.; da Gullig Takle indfandt sig hos Elling Wæle for at fordre ham 1 rd: Geld, blev Elling vreed og tog Gullig i Haaret, Gullig greb igien og Ellings Kone slog derefter Gullig i Hovedet med en Muld række, som hun \og/ atter ville slaget, men blev derfra hindret af andre, da Gullig bad om Hielp. Mere havde disse Vidner ej at sige, men dette Vidnesbyrd var modtaget af disse forbemelte, som nu ere rejste bort her fra Sognet. dem:

Elling Wæle protesterede mod disse Vidners Udsigende, og paastod at Lars og Ingeborg Wæle selv maae møde for at bekræfte Rigtigheden heraf med Saligheds Eed efter Loven.

Citanten paastod Dom efter Vidnernes Udsigende til Bøders Udreedelse og Processens Omkostninger erstattet efter Rettens Skjøn.

Elling Wæle begiærede Sagen til næste Ting udsat for at irettelægge Contra Stevning og indkalde Vidner til Sagens nærmere Oplysning.

Eragtet.

Den forlangte Udsettelse bevilges til næste Sommer Ting; Til hvilken Tiid Elling Wæle bør frem komme med det fornødne til Sagens Slutning. Denne Kjendelse haver Citanten paa lovlig Maade at lade forkynde.

Gullig Tachle havde med mundlig Varsel indkaldet Elling Wæle for Geld 1 rd.; derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samme efter Dom at betale, samt Processens Omkostninger at erstatte.

Elling Wæle mødte og fremlagde Indlæg af Dags Dato, som blev oplæst, saalydende #

Citanten sagde at Elling Wæle for Retten her i Dag har tilbudet ham den paastevnte 1 rd.; der nok-

1789: 67b

-som beviser Kravets Rigtighed, men da han ikke fandt sig villig at erstatte de udlagte Stevnepenge, var Citanten nød til at incaminere Sagen. For ydermere at oplyse Geldens Virkelighed fremstillede han Lænsmand Mølster og Knud Wangen som Vidner, der kunne forklare hvad de af de herfra bortrejste Personer Lars Colbenssøn og Ingeborg Tronds Datter Wæle have hørt i denne Sag.

De forbemelte 2de Vidner fremstode og sagde at de af forestaaende Personer har modtaget deres Vidnesbyrd saaledes: at Gullig leverede 1 rd: haandpenge til Elling Wæle paa en Hæste Handel, der saaledes blev afgjort, at ifald Hæsten befandtes med noget Lyde eller at den var stae, skulle denne Daler leveres tilbage. Vidnerne forklarede ellers at Hæsten virkelig befandtes stae. dem:

Citanten fremstillede end videre 3: Vidne Aad Himle, som aflagde Eed og provede: at han saae den paastevnte Hæst var stae, saa at {Gullig} Ellings Dreng, da han skulde {hente} \føre/ den fra Wæle \til Gullig/ ikke kunde faae den af Thunet. dem:

Citanten paastod Dom til den paastevnte 1 Rdlr:s Betaling, samt Processens Omkostninger skadesløs erstattet efter Rettens Skjøn.

Elling Wæle begierede Sagen til næste Ting udsat, paa det han kunne fremskaffe nærmere Oplysning i Sagen ved at indhente de 2de benævnte Vidners corporlige Eed.

Eragtet.

Den forlangte Anstand gives til næste Sommer Ting, da Elling Wæle bør frem komme med det fornødne til Sagens Slutning, og i manglende Fald Dom modtgæ. Denne Kjendelse haver Citanten Gullig Tachle paa lovlig Maade at forkynde.

Aar 1789, den 9 Novembris, vedvarede Sage og Skatte Høste Tinget for Wossevangens Ting Laug i de sidste Tingdag navngivne Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Mons Bachetuns Stæd Amund Torgerssøn Bryn.

Hvorda Lars Størchssøn Gilderhuus fremlagde sin Angivelse over hvad paa Gilderhuus Flom Saug siden sidste Angivelse til denne Tid er skaaret 1000 enkelte og vandkantede Bord, dateret 9 Novbr: 1789. af Angiveren med Eed bekræftet.

Ligesaa fremlagde Lars Johnssøn Biørche og Johannes Nielssøn Møen, deres Angivelse paa hvad der er skaaret paa Bachetuns Flom Saug siden sidste Angivelse, nemlig 1407 bord (...?), dateret 6 Novbr: 1789. af Angiverne med Eed bekræftet.

Sjur Monssøn Jørdre lod anmelde at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Arne Myrland for Giæld 23 rd., tilligemed Gulloug Nessem, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, og Dom modtage til Giældens Betaling, samt Sagens Omkostninger at erstatte.

De indstevnte bleve lovlig paraabte, men ingen svarede. Kaldsmændene Sølfest Houge og Erich Johnssøn Houge afhiemlede lovlig Varsel.

Citanten fremstillede godvillige og ustevnte Vidner John Trondssøn Tveito og Sjur Helgessøn Rønnestrand, som aflagde Eed og vidnede: at de i Januari Maaned 1788 hørte de indstevnte Arne Myrland og Gulloug Nessem tilstaae at være skyldig til Citanten Sjur Monssøn Giørdre 23 rd., som de lovede at tilbagebetale til Kyndelsmisse samme Vinter, og skeede denne Tilstaaelse i Sjur Rønnestrands Huus. dem.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men udeblevne Arne Myrland og Gulloug Nessem laugdages at møde til næste Sommer Ting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Hr: Krigs raad Fleischer ædskede Sagen mod Ole Syndve og Johannes Engeland i Rette, og forventede hvad de indstevnte havde at frem komme med.

De indstevnte mødte og begierede Sagen til næste Ting udsat, for at forskaffe sig Gienpart af det i Sagen passerede til videre Messures Tagelse.

Eragtet.

Den forlangte Udsettelse billiges til næste Sommer Ting, og det forlangte Udtog skal paa nærmere Anfordring blive meddeelt.

Lænsmand Mølster fremlagde Laugdag i Sagen anlagt af Endre Stenssøn Flaato anlagt mod Erich Nielssøn Finne for Overfald, af 8 Julii 1789, saalydende #

Saa vel Citanten som Vederparten blev paaraabt, men ingen svarede. Lænsmanden sagde, at han efter sit Embeds Pligt har forkyndt Laugdagen for Vidnerne, men havde intet videre med Sagen at bestille.

Eragtet

Saa som Citanten ikke møder, eller nogen paa hans Vegne som kan forelægge Vidnerne Spørgsmaale til Sagens Oplysning, som synes at være af Vigtighed; Saa bør Citanten Endre Stenssøn Flaato til næste Sommerting enten selv eller ved ordentlig beskikket Fuldmagt møde for at iagttage sin Tarv; Til samme Tid bør de indkaldte Vidner efter denne

1789: 68

fornyelses Laugdags lovlige Forkyndelse og under Lovens Falsmaals Straf indfinde sig til eedelig Vidnesbyrds Aflæg, nemlig Lars Olsson Qvale, Jon Olsson Groue, Kiel Takle, Elling Mølster og Knud Wangen. Ligesom og Erich Finne samme Tid bør møde med Tilsvar.

Sognepræsten Hr: Jersin fremlagde Laugdag i Sagen mod Henrich Neqvite for ulovlig ham paaført Skade ved en Hæst, dateret 10 Julii 1789, saalydende #

Henrich Neqvite mødte ikke efter Paaraab.

Det laugdagede Vidne Brynild Lieland var tilstæde og aflagde Saligheds Eed med oprakte Fingre efter Loven; derefter blev de til forrige Vidner fremsatte Qvæstioner dette Vidne forelagt til Besvarelse; hvortil han saaledes forklarede, nemlig til 1: og 2: Sp: [?] 3: Sp: Jo, Hæsten er kjøbt af Vidnet selv. 4: Sp: Har selv ikke befundet at den var bakkeskye, eller vidste deraf. 5: 6: Sp: Veed ikke. 7: Sp: Heller ikke. 8: Sp: Jo, det var enhver bekjendt. 9: Sp: {kan} Jo, Føret var godt. 10: Sp: forbiegaaes. 11: Sp: Jo, det er bekjendt. afsked:

Sognepræsten Hr: Jersin begjærede følgende Acten tilført: Af Vidnernes Sigende erfarer hand at den ham tilføjede Skade i sit Embeds Førelse ej ved Hæstens Lybskhed efter Vidnernes Udsagn, men ved Skyds Karlens uforsigtige og uforsvarlige Bestyrelse blev ham tilføjet paa sin Kirkevej, da det noksom af Sagens allerede givne Oplysning er bekjendt at Førene almindelig i Sognene vare gode, og ingen uden han i sit Embede kom til Skade, men baade gamle og unge, baade korte og lange Veje uskad kom til sit hiem; Saa maae denne Sag i øvrigt ifølge Loven om Vaade og Skyds Uagtsomhed for Embedsmænd der rejser i sit Embede, i et og alt overlades den respective Ret til Dom og Kjendelse.

Eragtet

Sagen optages til Revision til den 12 Novembr: førstkommende.

Baar Rochne fremlagde Laugdag i Sagen mod Arne Myrland for Giæld 8 rd: 1 mrk: 8 s:, af 7 Julii 1789, saalydende # Arne Myrland mødte og vedtog Varsel, derhos begjærede Sagen udsat for at føre Vidner til Sagens Oplysning. Citanten fremlagde indstevntes Beviis af 26 Junii 1788, saalydende # hvorefter han paastod Dom til Giældens Betaling med Rente og Omkostninger. Arne Myrland vedblev sin Paastand om Udsettelse.

Eragtet

Sagen bliver efter forlangende til næste Ting forflyt, til hvilken Tiid Arne Myrland herved paalægges at frem komme med det fornødne til Sagens Slutning, eller i Mangel deraf Dom modtage. Denne Kjendelse haver Baar Rochne til den Ende lovlig at lade forkynde.

Gullig Takle ædskede Sagen i Rette mod Amund Hæve for Giæld 5 rd: 1 mrk: 4 s:, og paastod Dom til Giældens Betaling med Processens Omkostninger skadesløs, saasom indstevnte ikke efter Løffte mindelig har rettet for sig. Amund Hæve blev lovlig paaraabt, men ingen svarede.

Eragtet

Sagen optages til den 12te Novembr: førstkommende.

Madame Salig Hr: Meldals lod ved Hr: Krigs Fleischer anmelde at hun til dette Ting med mundlig Varsel havde indstevnet Brynild Gilderhuus for resterende Tiende 3 rd:, derfor Dom at lide, samme at betale med Processens Omkostninger skadesløs. Indstevnte Brynild Gilderhuus blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Embrichtssøn Gierager afhiemlede Stevnemaalets rigtige Forkyndelse. Citanten lod erindre om Laugdag.

Eragtet.

Brynild Gilderhuus, som er lovlig til denne Sag indkaldet, gives hermed formedelst Udeblivelse, Laugdag at møde til næste Sommer Ting, denne Sag at tilstaae, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Kjøbmand Wesenberg havde ved Lænsmand Mølster til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Niels Grove for Gield 5 rd: 3 mrk:, Crediteret i Aaret 1784, derfor Dom at lide, samme at betale med Rente, og Sagens Omkostninger effter nærmere Paastand. Indstevnte Niels Groue blev paaraabt, men ingen svarede. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel.

Eragtet.

Lovlig indstevnte Niels Grove laugdages at møde til næste Sommer Ting med Tilsvar, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

1789: 68b

Aar 1789, den 10 Novembr:, continuerede Høstetinget med Wossevangens Tinglaug paa Tingstædet Wangen i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda blev publiceret efterstaaende private Documenter.

No: 1: Lars Pederssøn Istads Obligation til Erich Gulligssøn Kierland og Tosten Gulligssøn Selland, stor 150 rd:, med Pant udi 1 pd: 3 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til 3 Mrk: Smør Ulvigs Kirke tilhørende, i Istad, No: 23 i Qvitler Otting, dateret 4 Novembr: 1789.

2: Størch Torgerssøns Skjøde paa 1 Løb 4 Mrk: Smør i Gierness, No: 6 i Bordals Otting, udstæd af Auctions Directeuren efter Hr: Etatz Raad Fleischer mod 360 rd:, d: 4 Novembr: 1789.

3: Ditto Obligation til Hr: Johan Sechman Fleischer og Formynderen hr: Krigs raad Fleischer, med Pant i 1 Løb 4 mrk: Smør i Gierness i Bordals Otting, stor 280 rd:, dat: 4 Novembr: 1789.

4: Niels Larssøns Bygselbrev paa 2 pd: 6 Mrk: Smør i Dømbe, No: 6 i Wiger Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 3 Novembr: 1789. med Revers.

5: Provstinde Ruuses Obligation stor 43 rd:, udstæd til Hr: Doctor og Stiftsprovst Mossin, med Pant i hendes Huuse paa Wossevangen, dateret 9 Novbr: 1789.

6: Enken Guro Knuds Datter Roustads Contract for Livs Ophold af Roustad i Guldfierdings Otting, udstæd af Sønnen Johannes Knudssøn, den 5te Novembr: 1789.

7: Rasmus Erichssøn og Sigrid Svends Datter Nedre Winjes Ditto af Nedre Windje i Winjer Otting, udstæd af Sønnen Erich Rasmussøn, den 5te Novembr: 1789.

8: Ole Larssøns Bygselbrev paa 2 pd: 6 mrk: Smør i Dømbe, No: 6 i Wiger Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 5te Novembr: 1789. med Revers.

9: Tollev Brynildssøns Skjøde paa 1 1/6 Mrk: Smør i Tufte under Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, hvori han selv den 24 Februarii 1784 har arvet andre 1/6 Mrk:, til sammen 1 1/3 Mrk:, udstæd af Faderen Brynild Tollevssøn paa egne og Børns Vegne, den 6 Novembr: 1789.

10: John Nielssøn Waales Obligation stor 195 rd:, udstæd til Niels Sjurssøn Giørdre, med Pant i 9 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 9 Mrk: Kirkegods, i Waale, No: 27 i Bøer Otting, dat: 11 og tinglyst 12te Novembr: 1782, udlyst efter Qv: den 10de Nov: 1789.

11: Ditto Obligation til Ole Larssøn Lie, med Pant i forbemelte Skyld, for den Summa 200 rd:, og 4 proCento Renter, dateret 6 Novembr: 1789.

12: Samson Torbiørnssøn Midt Skutles Obligation stor 160 rd:, udstæd til Iver Pederssøn og Johannes Iverssøn Fenne, med Pant i ½ Løb Smør i Midt Skutle, No: 16 i Qvitler Otting, dateret 13 og tinglyst 17de Novembr: 1784, udlyst efter Qvittering af 6 Novembr: 1789.

13: Andfind Anderssøns Skjøde paa ½ Løb Smør i Midt Schutle, No: 16 i Qvitler Otting, udstæd af Samson Torbiørnssøn Midt Skutle mod 340 rd:, den 12te Julii 1788.

14: Knud Knudssøn Wangens Obligation stor 40 rd:, udstæd til Lænsmand Godschal Matthiæsøn Mølster, med Pant i Huuse og specificeret Løssøre, den 7 Novbr: 1789.

15: Andfind Erichssøn Rognes Obligation stor 250 rd:, udstæd til Sjur Torbiørnssøn Tvilde, med Pant i 1 Løb Smør i Rogne, No: 26 i Guldfierdings Otting, udstæd den 9de og tinglyst 11te Novbr: 1784, udslettet efter Qvittering af 7de Novbr: 1789.

16: Niels Torbiørnssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Hægle, No: 33 i Bordstrands Otting, udstæd af Auctions Directeuren efter salig Etats raad Fleischer mod 409 rd:, den 6 Novembr: 1789.

17: Ditto Obligation til Sjur Torbiørnssøn Tvilde, med Pant i bemelte Skyld i Hægle for den Summa 299 rd:, dateret 6 Novembr: 1789.

18: Ditto Obligation til Erich Nielssøn Sondve stor 150 rd:, med Pant i 1 bpd: 12 mrk: Smør i Hægle, No: 33 i Bordstrands Otting, dateret 5te Novembr: 1789.

Bottel Lunde fremlagde Laugdag af 6 Julii 1789 i Sagen mod Wiching Bidne for Gield, saalydende # Wiching Bidne lod ved Svend Svendssøn Bidne som hans Broder møde, og sagde at Kjendelsen for ham ej lovlig var forkyndt. Kaldsmændene Sølfest Houge og Erich ibm: afhieملهde at Kjendelsen er forkyndt for indstevnte Wiching Bidne i eget Paahør paa Gaarden Bidne, med lovlig Varsel. Citanten paastod Dom til Gieldens Betaling med Omkostninger skadesløs efter Rettens Skjøen. Svend Bidne havde intet videre at svare.

Eragtet.

Sagen optages til den 12te Novembr: førstkommende.

Derefter blev oplæst Stiftbefalingsmand Schouboes Placat, hvorledes med Opheims Almindings Skov skal forholdes, dateret 14 Maji 1785.

Sølfest Brynildssøn Flætre fremlagde sin Angivelse over hvad han paa Støbs Flom Saug siden seeneste Angivelse til denne Tid har skaaret, nemlig 807 enkelte vandkantede Bord, fremdrevet af Odels Skove, undtagen 14 Stokker af beneficeret Skov, dateret 10 Novembris 1789, hvilken Angivelse han inden Retten med Saligheds Eed bekræftede.

Bottel Olsson Lunde fremlagde ligeledes sin Angivelse over hvad paa Lundes Flom Saug er skaaret: nemlig 100 enkelte vandkantede Furre Bord, hvortil Tømmeret er kommen fra Odels Skove, dateret 10 Nov: 1789, som med Eed blev bekræftet.

Aar 1789, den 12te Novembris, continuerede Høste Tinget med Wossevangens Tinglaugs Almue i de første Tingdag anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda blev publiceret følgende Almues breve i Continuation af de forrige, nemlig:

1789: 69

19: Amund Larssøn Igdetvedts Obligation stor 95 rd., udstød til Niels Michelssøn Bratholo, med Pant i 18 mrk: Smør med Bygsel i Igdetvedt, No: 42 i Holbøygder Otting, dat: 9 Novembr: 1789.

20: Arne Pederssøns Skjøde paa 9 Mrk: Landskyld og 12 Mrk: Skatteskyld i Niaatvedt, No: 49 i Holbøygder Otting, uden Bygsel, udstød af Faderen Peder Olssøn Niaatvedt mod 18 rd., den 9 Nov: 1789.

21: Ole Aschildssøn Reimes Obligation stor 900 rd., med Pant i Wangens Giæstgiverie med videre, udstød til Hr: Etatsraad Fleischer den 12, tinglyst 13 Julii 1781, udslettet efter Qvittering af 9 Novembris 1789.

22: Ditto Obligation til Hr: Apoteker Christian Friderich Neblung, stor 900 rd., med Pant i bemelte Wangens Giæstgiverie med videre, den 9 Novembr: 1789.

23: Christi Michels Datters Skjøde paa 5 ½ mrk: Smør i Lille Soue, No: 19 i Wiger Otting, udstød af Hermund Erichssøn mod 27 Rdlr., den 9 Novembris 1789.

24: Johannes Ellevsøn Berges Obligation stor 96 rd., udstød til Johannes Johannessøn Herrem, med Pant og Anden Prioritet i 1 Løb Smør i Berje, No: 8 i Dyrvedahls Otting, dateret 9de Novembris 1789.

25: Lars Amundssøn Store Hirts Fæsteseddel paa en Tufft eller Grund til Seter Huus Opbyggelse i Fjeldet paa eller over Helgelands Fjeld Sæter, udstød af Beneficiario Hr: Jersin mod betalt Bygsel, den 10 Novembris 1789 med Revers.

26: Elling Iverssøn Indre Flages Obligation stor 70 rd., udstød til Berge Brynildssøn Wæte, med Pant udi 1 pd: Smør i Indre Flage, No: 13 i Dyrvedals Otting, d: 10 Novbr: 189.

27: Kolben Olssøns Skjøde paa 1 bpd: 12 mrk: Smør uden Bygsel i Schierven, No: 21 i Holbøygder Otting, udstød af Halsten Olssøn mod 24 rd., den 10 Novembr: 1789.

28: Ole Larssøns Skjøde paa 18 mrk: Smør uden Bygsel i Bøyg med Watne, No: 11 i Holbøygder Otting, udstød af Kiel Anderssøn Bøyg mod 18 rd., den 10 Novembr: 1789.

29: Iver Ellevsøn Slæens Obligation stor 500 rd., udstød til Hr: Capitaine Johan Dahl, dateret 10 Julii 1782, med Pant i Slæen, No: 6 i Ophejms Otting, udslettet for betalte 200 rd: efter Qvittering af 9 Octobr: 1789.

30: Erich Anderssøn Seims Obligation til Hr: Krigs Commissair Dahl, stor 350 rd., med Pant i 1 Løb Smør i Seim, No: 18 i Guldferdings Otting, dateret 3 April og tinglyst 19 Julii 1786, udlyst efter paategnet Qvittering af 9 Junii 1789.

31: Knud Iverssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Seim, No: 18 i Guldferdings Otting, udstød af Erich Anderssøn Seim mod 480 Rdlr., dateret d: 2 Junii 1789.

32: Knud Iverssøn Seims Obligation stor 399 rd., udstød til Hr: Krigs Commissair Dahl, med Pant i forbemeldte Skyld, dateret 2 Junii 1789 og 8 Julii 1789.

33: Wiching Wichingssøns Skjøde paa 1 bpd: 12 mrk: Smør i Neqvitne, No: 32 i Bordstrands Otting, udstød af Erich Helgessøn Neqvitne mod 150 rd., den 10 Julii 1789.

34: Knud Brynildssøn Gielles Obligation til Niels Mølster, stor 150 rd., med Pant i 1 Løb Smør, No: 8 i Wiger Otting, Gaarden Gielle, dateret og tinglyst 8 Julii 1782, udslettet efter paategnet Qvittering af 14de Septembr: 1789.

35: Enken Guri Aads Datters Skjøde paa 2 pd: 6 mrk: Smør i Gielle, No: 8 i Wiger Otting, hvor hun selv den 21 Martii 1789 har arvet andre 18 mrk., udstød af Niels Matthiæsøn Mølster med flere, mod 300 Rdlr., den 10 Novembris 1789.

36: Contract mellem Enken Guri Aads Datter Gielle og Søn Aad Knudssøn, hvorved den sidste forbeholder Gienløsnings Retten til sin Odels Jord Gielle, naar Enken agter at opsigge samme, med videre, dateret den 10de Novembris 1789.

37: Enken Guri Aads Datter Gielles Obligation stor 300 rd., udstæd til John Michelssøn Fosse, med Pant i 1 Løb Smør i Gielle, No: 8 i Wiger Otting, dateret 10 Novembr: 1789.

38: Lodsæddel hvorefter Tosten Anderssøn Nedre Kythe er tilfalden sin afdøde Søns Mons Tostenssøns ved Skiftebrev af 16 Martii 1780 tilfaldne 7 16/53 mrk: Smør i Nedre Kythe, No: 21 i Winjer Otting, for 53 rd: 4 mrk: 8 s., dateret 10 Novembr: 1789.

39: Anders Tostenssøns Skjøde paa 1 pd: 4 37/53 mrk: Smør i Nedre Kythe, No: 21 i Winjer Otting, hvori han selv den 16 Martii 1780 har arvet andre 7 16/53 mrk:, til sammen 1 pd: 12 mrk: Smør med Bygsel, og Overbygelses Ret til 1 pd: 12 mrk: Smør, Wangens Præstebord beneficeret, udstæd af Faderen Tosten Anderssøn Nedre Kythe paa egne og umyndige Børns Vegne, mod 239 rd: 15 s., den 10 Novembr: 1789.

40: Anders Tostenssøn Nedre Kythes Obligation stor 221 rd: 31 s., udstæd til Faderen Tosten Anderssøn og Sødskende, med Pant i forbemeldte 1 pd: 12 mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til andre 1 pd: 12 mrk: Smør, i Nedre Kythe, dateret 10 Nov: 1789.

41: David Nielssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Westrem, No: 5 i Dørvedals Otting, udstæd af Faderen Niels Knudssøn Reqve, mod 300 rd:, den 10 Novembris 1789.

42: Wiching Olssøns Skjøde paa 1 Løb 6 Mrk: Smør i Gierager, No: 7 i Winjer Otting, hvori hand selv den 12 Januarii 1777 har arvet andre 1 pd: 2 mrk: Smør, til sammen 1 Løb 1 pd: 8 mrk: Smør, udstæd af Formynderne for afdøde Ole Gierager, mod 285 rd:, dateret den 24 Martii 1789.

43: Tormod Olssøns Skjøde paa 2 pd: 7 1/8 mrk: Smør med Bygsel udi Rondve, No: 7 i Bordals

1789: 69b

Otting, udstæd af Stedfaderen Peder Iverssøn Gierager med flere, mod 350 rd: Selv ejer Kjøbereren efter Skiftebrev af 26 Februar 1777, 7 7/8 mrk:, til sammen 2 pd: 15 Mrk: Smør, dateret den 10 Novembris 1789.

44: Contract mellem Tormod Olssøn og Peder Iverssøn Gierager, hvorved den sidste overdrages Brugen og Benyttigelsen af 2 pd: 15 Mrk: Smør i Gaarden Rondve i fem Aar fra 1790 Aars Fardag, med videre, dateret 10 Novembris 1789.

45: Ellev Johannessøn og Sigvord Willums Datters Contract for Livs Ophold af Berge i Dørvedals Otting, udstæd af Sønnen Willim Ellevsøn, den 10de Novembr: 1789.

46: Knud Anderssøns Bygselbrev paa 1 Løb Smør i Westrem, No: 5 i Dyrvedals Otting, udstæd af Knud Torbiørnssøn Uqvitne mod Bygsel, d: 10 Novbr: 1789 med Revers.

47: Niels Tollevsøns Obligation stor 150 rd., udstæd til Stephen Tollevsøn, med Pant udi 9 Mrk: Smør i Bryn, No: 1 i Qvitler Otting, dateret og tinglyst den 16 Julii 1787, udslettet efter Qvittering af 10de Novembris 1789.

48: Stephen Tollevsøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør i Bryn/, No: 1 i Qvitler Otting, udstæd af Broderen Niels Tollevsøn Bryn mod 248 rd:, den 10 Novembris 1789.

49: Niels Tollevsøns Contract for Livs Ophold og eendeel Kaar af Bryn, No: 1 i Qvitler Otting, udstæd af Broderen Stephen Tollevsøn, den 10 Novbr: 1789.

Udi den Sag, som Ole Larssøn Evanger haver anlagt mod Erich Finne for
Overfald Søndagen den 2 Septembr: 1787, er saaledes

Eragtet

Til Høste Tinget for Wossevangens Tinglav 1787 har Ole Evanger indkaldet Erich Finne at lide Dom for Overfald og uhøviske Ord mod Citanten. Ikkun eet Vidne, Sjur Stephensøn Bøe, saae at Erich Finne slog Ole Evanger med knyttet Næve under Hagen. De øvrige Vidner have intet sagt om Overfald eller Slagsmaal. Den anden Post i Stevningen angaaer uhøviske Ord, og disse, skjønt ikke af alle Vidnerne eensstemmig forklared, rejser sig af et Par Aarer,

som, dog ubestemt, skal være forbyttede. Af Acten erfares, at bemelte Aarer skulde være leveret til en ustevnet Mand. Denne ustevnte Mands Declaration behøves til Sagens Oplysning. Og da Sagen saaledes ikke i alt er fuldkommen beviist, og tilstrækkelig sat i sit fulde Lys: Sa bliver den afviist til nærmere afbevisning, saa fremt Citanten agter at ved blive Søgemaalet.

I Sagen af Ole Larssøn Evanger anlagt mod Erich Finne for ærrørige
Ord og ulovlige Gierninger anden Pinsedag 1787 er saaledes
Dømt og Avsagt

Citanten har til Høste Tinget 1787 indkaldet Erich Finne for ærrørige Ord og ulovlige Gierninger. Adskillige Vidner ere førte og afhørte, men ingen af dem melder om ærrørige Ord. Ligesaa er Slagsmaal omvidnet. Men af bemelte Vidners eensstemmige Forklaring er det klart at Erich Finne paa en letsindig og uanstændig Maade har ligesom forfulgt Citanten i Giæstgiver Stuen, ved at slaae Øll over ham, ligesom til Beskjæmmelse, samt trede Gange efter hinanden at fratage og i Stykker slaae hans Tobaks piber. Da saadan Opførsel viser urolig og uanstændig Letsindighed, meer end egentlig Forbrydelse, og da saadan Adfærd ikke er passelig iblandt skikkelige Mennesker og agtværdige Bønder. Saa Kjendes hermed for Ret: Erich Finne bør formedelst sin uforsvarlige Opførsel betale til Wangens Fattig Huus paa Woss 2 Rdlr., og ligesaa meget til Vej Cassen nordenfields, samt udi Processens Omkostning til Citanten 2 rd: 3 mrk., alt inden femten Dage efter lovlig Forkyndelse under Exsecutions Tvang.

Udi Sagen af Hr: Jersin mod Henrich Neqvitne for ulovlig
Omgang med at levere Hæst til hans Rejse er saaledes
Eragtet

Af de i Sagen førte Vidners Forklaring er det ligesaa klart, som ellers bekjendt, at Citanten Hr: Jersin blev beskadiget fra* (paa?) sin Kirke Rejse formedelst Skyds Hæstens Uregierlighed. Manden var i Fare paa Helbred, ja Liv, og med Møje, efter langvarig Svaghed, kunde forrette sit Embede. Imidlertid er det ikke beviist at den indstevnte eller Skyds Karlen har viist Skjødesløshed, eller at Hæsten forhen har været Lybsk. Dette Uheld, som kunde haft farlige Følger, kan være hændelsevis foraarsaget. Men Forsigtighed bør iagttages, og skjødesløs Omgang straffes, saa meget mere, naar Embeds mandens Liv og Helbred settes i Fare ved de befalede Embeds Forretninger og Rejser. Citanten hr: Jersin reserveres da til næste Ting nærmere at afbevise Tildragelsen, for saavidt Uforsigtighed og mislig Omgang kan være

1789: 70

begaæet, og til den Ende udflyttes Sagen.

Udi Sagen paastevnt af Johannes Groue mof Kiel Takle for Slagsmaal er saaledes
Eragtet

Naar den allernaadigste Forordnings Bydende af 7de Martii 1749, dens 5te Post er iagttaget, skal Dom i denne Sag vorde afsagt. Til den Ende udflyttes Sagen til næste Sommer Ting, da vedkommende skal imidlertid blive tilstillet denne Kjendelse, og hvad mere kan være fornødent til Slutning, og Sagens Oplysning.

I Sagen af Bottolf Lunde mod Wiching Bidne for Giæld 8 rd: er
Dømt og Avsagt.

Kravet, de paastevnte 8 rd.; er beviist med tvende eensstemmige Vidner. Den indstevnte har selv inden Retten tilstaaet at være Citanten skyldig 7 rd.; da een Rigsdaler var betalt i Haand Penge; Creditor har intet derimod hafft at indvende, ligesom indstevnte ved sin Broder til dette Høste Ting har intet modsagt, men indladt Sagen Dom. Thi Kjendes hermed for Ret: Wiching Bidne bør til Citanten Bottolf Lunde betale de tilstaaede 7 rd.; samt udi Processens Omkostning 2 rd: 3 mrk.; alt inden femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Exsecutions Tvang.

I Sagen af Gullig Takle mod Amund Hæve for Gield fem Rdr: 20 s: er
Dømt og Avsagt

Saa vel med de afhørte 2de Vidner som indstevntes egen Tilstaaelse inden Retten er Kravet beviist; og da samme ikke efter Løffte er afbetalt, saa bør Amund Hæve til Citanten Gullig Takle betale de paastevnte 5 rd: 20 s.; og i Sagens Omkostninger 2 rd.; som udreedes femten Dage efter lovlig Forkyndelse under Lovens Tvang.

Hr: Foged Unmack dereffter fremlagde til Examination og Besvarelse følgende. 1: Specification over de i Wossevangens Tinglaug befindende Flom qværne, som inden Retten blev oplæst og efter Laugrettets, den tilstæde værende Almues, og i Særdeleshed de tvende Mænd Anders Pederssøn Reqves og Knud Anfinssøn Rochnes opgivende befunden rigtig, hvorhos de forklarede: at paa Gaarden Gierager, No: 5 i Borstrand, er Opsidderen Brynilds Qværn nedrevet, samt paa Ullestad, No: 21 i Guldfierding, Torgius og Aads 2de Qværne ligeledes, og paa No: 4 i Bordal, Erichs ditto ligeledes nedrevet, saa at for disse 4 Qværner udgaaer den fastsatte Afgifft 8 s: Med de øvrige er ingen Forandring skeed. 2: Optegnelse over de som dette Aar have hafft og beboet Grunde i Fæste paa Wossevangens Alminding, befandtes overeensstemmende med forrige Aars Angivelse, og denne Forklaring modtaget: at Niels Mølsters Stald er ned flyttet fra Almindingen, og altsaa udgaaer Skatten med 4 s: Ingen flere er dette Aar tilkommen. 3: Det saa kaldede store Tingsvidne blev ligeledes examineret, og var Svaret paa de fremsatte 18 Qvæstioner overeensstemmende med det forrige Aar er angivet, med Tillæg: at Møens Bordsaug er istandsat, og Angivelsen af Eieren Niels Sondve forbeholdes. 4: Restance Registeret over de udestaaende Kongelige Skatter, samt proCento Skatten, befandtes efter vedkommendes Angivelse rigtig. Herom Hr: Fogden et Protocoll Udtog forlangede til Bielag ved hans allerunderdanigste aflæggende Regnskab.

Effter Udraab havde ingen Mere ved Retten at bestille; thi blev Høste Tinget ophævet.

1789

1790

(1790: 70)

Odelssag paa Mørqve i Holbøygder Otting.

Aar 1790, den 4de Maji, blev Retten sadt paa Gaarden Mørqve i Holbøygder Otting paa Woss, for at behandle efterfølgende Odels Løsnings Sag anlagt af Brithe Niels Datters Formynder Sølfest Brynildssøn Flætre mod Ole Nielssøn og nu værende Ejer af Gaarden, Kiel Olssøn. Retten betjente hr: Sorenskriver Schielderups eedsvorne Fuldmægtig Morten Johan Barth, tilligemed eftersskrevne af Kongelig Majestets Foged, Velædle hr: Martin Andreas Unmack opnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddomsmænd: 1: Lars Colbenssøn Hegland.

2: Torger Torgerssøn Tvinden. 3: Lars Knudssøn Afdal. 4: Claus Larssøn Giøsten. 5: Ole Monssøn ibm: 6: Aad Nielssøn Lille Ringheim. 7: Peder Pederssøn Windje, og 8: Anders Erichssøn Løne. Ligeledes var tilstæde Lænsmanden for Tinglauget, Godschalch Matthiæsøn Mølster.

Hvorda Sølfest Brynildssøn Flættre, som beskikket Formynder for Myndlingen Brithe Niels Datter, fremlagde Tægtedag til denne Forretning af 10 Martii sidstleden, samt det udstyrede skriftlige Stevnemaal dateret 26 Octobr: 1789 og 12 April 1790, hvorved Ejeren og Beboeren af denne Gaard Mørqve er indkaldet at lide Dom til Gaardens Ryddig giørelse og fravigelse for den rette Odelsbaarne, samt paasee Documenter og Beviser til Opfyldelse af Citantens formeentlige Ret, alt efter Stevnemaalets nærmere Formeld, som med sin Forkyndelses Paategning inden Retten blev

1790: 70b

oplæst, og er saalydende. Derefter fremlagde Citanten Løsnings Summen 600 rd., om den indstevnte samme ville i Mindelighed modtage, eftersom de for Juul ifølge Loven ere tilbudne, men da nægtet at modtages.

Ole Nielssøn og Kiel Olssøn Mørqve mødte og vedtog lovlig Varsel, samt Løsnings Pengenes Anbydelse før Juul, og derhos sagde den sidste, at Pengene kunne han nu ej modtage, saasom han ej har kjøbt Gaarden paa anden Maade af sin Fader, end at han skulde beholde den uden Paatale af Odels Prætendenten.

De under Falsmaal indkaldte Vidner mødte. Citanten begiærede Vidnerne fremkaldte, eedfæstede og forhørte, samt deres Svar indhentet paa de herved fremlæggende {Conditioner} Qvæstioner af Dags Dato, saalydende # Eedens Forklaring blev derefter Vidnerne forelæst og betydet med hosføjet Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket de lovede. Fremstod da 1ste Vidne, Lars Anderssøn Hirth, svarede til 1: 2: 3: Sp: Jo, det forholder sig i alle Deelee som omspurgt. 4: 5: 6: Sp: Veed at den gamle Ole Nielssøn solgte Gaarden til sin tredje Søn, men for hvor lang Tiid siden, kan han ej sige, ligesom han og har hørt at Faderen igien indløste Godset af Sønnen, og derfter solgte det til ham som nu værende Eier deraf. 7: Sp: Kan ikke sige i hvad Hensigt dette Salg har skeed.

2: Vidne, Ole Arnessøn Myrland, vidnede eensstemmig med første Vidne uden mindste Forandring. Disse Vidner var ej mere at tilspørge, thi bleve de efter aflagt Saligheds Eed fra Retten demitterede.

Den indstevnte Kiel Olssøn Mørqve sagde at han ej ville fremlegge de Documenter som han for Gaarden havde forsynet sig med, thi han havde selv betalt dem, og den Sagsøgende kunde selv have anskaffet sig samme til Beviis her i Sagen.

Citanten fremlagde Skifte brevet efter den {afd} umyndiges Fader Niels Olssøn, dateret 6 April 1776, samt Skiftebrevet efter hendes ældre Broder Ole Nielssøn, af 6 Julii 1782, til Beviis for at Myndlingen er den nærmeste Odels baarne efter deres Død til Gaarden Mørqve, skyldende 1 pd: 12 mrk: Smør. Ligeledes fremlagde han Gienpart af Kiel Olssøns Skjøde, dateret 13 Novembr: 1779, som han begiærede Acten tilført, saalydende # og da han mere fornemmer Vederpartens trodsige Egenraadifghed, der ej vil fremlegge de Documenter der nødvendig behøves til Beviis her i Sagen, blot for at sætte sig selv og den umyndige i større Bekostninger, saa var han nødsaget at begiære Udsettelse til næste Sommer Ting, for at anskaffe sig disse Documenter ved Udtog af Protocolen til Rettens Oplysning og sin Sags Styrke – forbeholdt (...?)hos da at vedlegge sin Paastand, og formodede at Dommeren erindrede Vederpartens Trættekjerhed ved endelig Dom.

Kiel Olssøn og Ole Nielssøn havde intet andet at svare, end at han ej var fornøjet mod at Sagen behandles paa Tinget, men her paa Aastædet; hvor Sagen rigtig bør behandles.

Eragtet.

Sagen udsettes til den 17de Julii førstkommende her paa Odels Gaarden Mørqve igien at foretages; Til hvilken Tid Citanten bør forsyne sig med de Documenter som til Sagens Oplysning udfordres, paa det Sagen kan blive sluttet, og Bekostningerne skal ved endelig Dom blive paakjendt. Denne Kjendelse har Citanten i lovlig Tiid at lade forkynde.

Denne Forretnings Bekostning: Incamination 1: 3: 4:, 1 Dags Forretning 3 rd:, 1 Dags Diæt 1 rd:, 12 Miles Diæt paa Rejsen 2 rd:, Skyds efter Anpart 14 Mile frem og tilbage 4 rd:, 2 Vidner 2 mrk:, Udsettelse 12 s:, Kjendelse med Beskrivelse og Stemplet Papir 2 mrk: 4 s:, Fogden for Opnevne 5 mrk:, Lænsmanden 3 mrk:, 6 Laugrettesmænd á 2 mrk:, 1 ditto 2 mrk: og 1 ditto 24 s:, til sammen 16 rd: 1 mrk: 12 s:, som Citanten betalte.

Aastæds Markeskiels Forretning paa Bachetun i Bøer Otting

Aar 1790, den 6te Maji, blev Retten sat paa Gaarden Bachetun i Bøer Otting paa Woss, for at behandle efterfølgende Aastæds Mærkeskjels Forretning anlagt af Opsidderen Mons Torgerssøn mod Naboen Iver Nielssøn samt hans Stifbørns Formyndere, med andre angrændsende Naboer. Retten administreres af Sorenskriver Schielderups eedsvorne Fuldmægtig Morten Johan Barth, tilligemed efterskrevne af Kongens Foged Hr: Martin Andreas Unmack opnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddomsmænd: 1: Anfind Anderssøn Bryn. 2: Ole Knudssøn Store Ringheim. 3: Knud Anderssøn Giære. 4: Aad Nielssøn Lille Ringheim. 5: Anfind Amundssøn Giære. 6: Tosten Anfindssøn Store Ringheim. 7: Erich Torgerssøn Bræche, og 8: Amund Torgerssøn Bryn, som alle angav sig til Parterne ubeslægtede. Ligeledes var tilstæde Lænsmand Godschalch Matthiæsøn Mølster.

Hvorda Reqvirenten af denne Forretning, Citanten Mons Torgerssøn Bachetun, fremlagde Tægtedag med det af Stædets Sorenskriver den 10 Martii sidstleden, samt det udstyrede skriftlige Stevnemaal af 7 og 16 April 1790, som med sine Paategninger inden Retten blev oplæst, af denne Indhold #

Indstevnte Jver Nielssøn Bachetun mødte, vedtog lovlig Varsel, og sagde at han med Contra Stevnemaal havde indkaldet Citanten, som han nærmere agtede at iretteføre.

Alle de i Stevningen benævnte mødte, undtagen Sjur Stephenssøn og Gullig Larssøn Bøe med Beneficiario Hr: Krigsraad Fleischer, Lars Larssøn Bøe, Hermund Trondssøn Bjørgo, Erich Jverssøn Osgjær, Hermund Jsachssøn Ygre, Peder Samsonssøn Ygre, Aschild

1790: 71

(Mi?)chelssøn Qvale og Ingeborg Anders Datter Lade, samt Brynild Amundssøn Traae, Michel Aschildssøn Melve, samt Opsidderne paa Schierve, Lars og Stephen, samt Sjur Stephenssøn Bøe var ej indkaldet som Parter.

Varsels Vidnerne, efter at de lovlig havde paaraabt de udeblevne, afhiemlede at saavel de mødende som udeblevne Vederparter ved lovligt Stevnemaal vare indkaldte til i Dag, det bemeldte Varsels Vidner Lænsmand Mølster og Ellev Olsson Kolve med Eed stadfæstede.

De i Stevnemaallet bemelte Vidner vare tilstæde, undtagen Guro Ols Datter Fenne, som ej var stevnet.

Jver Nielssøn Bachetun fremlagde skriftlig Contra Stevnemaal af 20 April 1790 mod Mons Torgerssøn Bachetun, saalydende #

Mons Torgerssøn Bachetun vedtog Stevnemalets rigtige Forkyndelse. Vidnerne mødte, undtagen Sjur Stephenssøn Bøe, som blev anmeldt at være syg.

Hoved Citanten begiærede tilført, at den Forbedring som Jver Bachetun udi sin Contra Stevning beraaber sig paa, benægtes aldeles, og paastaaer han at samme under denne Ret bør bevises (om?) samme i Følge Forordningen er skeed formedelst Myrers Udtagelse, Steen Røjsers Sammen kastelse ellers Rødders Oprivelse; hvilket her paa Stædet maae tages under Syn og Granskning, Skjøn og Kjendelse, saafremt samme skal kunde gielde. Endelig vover

han udi sit Contra Stevnemaal at anføre, at det (..udstyr..?) paa det hans umyndiges Ret ej skal spildes, hvilket er at ansee som intet, da en lovlig Markeskiels og Steenings Forretning krænker (sl?)et ingen Odels Ret, altsaa ej i des følge paastod han at de som indstevnte eller Ejere irettelægger deres Ejensoms Beviser, og derefter paa en lovlig Maade fuldfører denne paastevnte og foretagne Aastæds Forretning, og saaledes ventede han at den som er Ejer af Bachetun maatte fremlegge sine Skjøder for at vise hvem Citanten i denne Sag har med at gjøre.

Contra Citanten, i Anledning af ovenstaaende Tilførsel, svarede at han kunne bevise de Forbedringer han har gjort her paa Gaarden, eller dens Bøe, Skov og Urmark, det kan Vidnerne forklare, og samme kan og ved Syn paa Aastæderne overbevises enhver, At Comparenten Jver Nielssøn er Ejer for 2 Løber 2 pd: Smør i Bachetun, har han lovligt Skjøde for, det han fremlagde, i Anledning Hoved Citantens Paastand, dateret 4 og tinglyst 13 Julii 1787, men ay denne Skyld igien i sin Tiid skal overleveres hans Stedbørn, derfor tjener en lovlig Oprettet Contract af 1 Martii og tinglyst 13 Julii 1787, til Beviis, og ifølge der af blev den ligeledes herved fremlagt. Disse Documenter skal lydelig (tydelig?) kunne overbevise Hoved Citanten at det er de umyndiges Ret Comparenten og Formynderne søger at vedligehodde, hvilket er deres Pligt; men da dette er uden for Sagen, og tjener kun til Vidløffthighed, saa begiærede bemelte Jver Nielssøn tilligmed de umyndiges Formynderer Mons Torgerssøns Svar i Protocollen modtaget: om han som tilforn er tilbudet, vil vedtage at deres Ejendomme steenes og skiftes til enhvers rigtige og lovlige hjemmel for Brugs Ret, efter (gamle?) Vidners Udsigende, hvilket de saa meget mere ønskede i Mindelighed kunde skee, som Bekostninger derved bespares og Kiv og Trætte i alle Deelee forekommes. #

Hoved Citanten svarede hertil: at naar Vidner kan forklare Hæ(vds?) Brug til Deeling af Parternes Ejendomme, enten ved Mærker, Sagn eller Brug fra gammel Tid, vil han være fornøjet med Steening paa sin Side; Imidlertid begiærede han sine Vidner fremførte, eedfæstede og forhørte, for deraf at erfare om de kan anvise disse Mærker paa Aastædene, og til den Ende fremlagde sine skriftlige Qvæstioner af Dags Dato, saalydende #

Hoved Citantens Vidner bleve i Anledning heraf fremkaldte, Edens Forklaring dem af Lovbogen forelæst forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket de lovede: fremstod da

Iste Vidne, Michel Aschildssøn Melved, 60 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, vidnede til de fremsatte Spørgsmaale: 1: Sp: Jo, og de vare foreenede om at Skoven for det første skulle skiftes. 2: Sp: Jo. Det stykke Udmark kaldet Moen blev med Jver Nielssøn og Mons Torgerssøns Samtykke udmærket. 3: Sp: Jo, Vidnet troer at kunne gjøre Anvisning. 4: Sp: Vidnet er ej kjendt med Skoven, og derfor ej kan vide om den er af nogen af Parterne forhugget til upligt, men Jvers \Formand/ har taget Tømmer af Skoven til 2de Florer, hvoraf \Tømmeret til/ den eene Flor var af Vind omblæst. Contra Citanten begiærede Vidnet tilspurgt: 1: Om Vidnet veed at Jver vægrede sig for at fuldføre den ommelte Steening, hvortil de af Mons Torgerssøn vare kaldede, siden Formynderne ej vare tilstæde. 2: Om Mons ej var saa paastaaelig at Jver ej kunde videre foretage Udmærkningen effter Foreening. Vidnet svarede til 1: Sp: omendskjønt Parterne vare mellem sig selv foreenede om at Udmarken skulle udsteenes, saa sagde dog Jver, da Vidnet med det andet Vidne Sjur Pederssøn Bøe havde udmærket eendeel af Moen, at han ej kunne være fornøjet

1790: 71b

med denne Deeling, saafremt hans umyndige Børns Formynderer ej dertil gav sit Samtykke. 2: Sp: Hørte Vidnet ikke, men da 2de Teiger vare udmærkede kunde de ej fuldføre meere siden Formynderne ikke mødte, og Jver Nielssøn ventede dem til Stædet. Videre forklarede

Vidnet, at Parterne ej viste nogen Mærker, men de begiærede Skovene skiffet i 2de lige Deele. Vidnet gjør Anvisning paa den omprovede udskiffede Udmark.

2: Vidne, Sjur Pederssøn Bøe, aflagde sit Vidnesbyrd overeensstemmende med første Vidnes Udsigende, med denne Forskjel, at han ej veed om Tømmeret til den eene omprovede Flor var ned blæst af Vind, uden efter Rygte. Kan gjøre Anvisning. Paa Tilspørgsel sagde Vidnet, at Herman Dugstad nogen Tid efter den omprovede Udmærkning efter Forespørgsel af Vidnet, sagde at det Skifte de i Skoven havde gjort, ej kunde anderledes være. Herman Dugstad sagde, at han ej var betænkt paa Udmærkningens Lovlighed, og derfor ej kunde ansee dette Vidnes Udsigende i denne Post lovlig og gyldigt.

3: Vidne, Peder Olssøn Skutle, 50 Aar, i 3die Leed beslægtet til de umyndiges afdøde Fader, fød paa nærmeste Gaard Hylle, og beboet samme Gaard til indtil for 10 Aar siden, vidnede til fremsatte 1: Sp: I Udmarken er Vidnet ej saa nøje bekendt, men paa \eendeel af/ Bøen kan han anvise de Stæder som Beboerne af Jver Nielssøns og Mons Torgerssøns Ejendoms Parter her i Gaarden har brugt for meere end 20 Aar siden, hvor dog seenere har været Forandring. 2: Sp: Mons Bachetuns Fader Torger Bachetun, som var svag, klagede vel over Fornærmelse adskillige Gange, men hvori denne Fornærmelse bestod, blev Vidnet ej anviist. 3: Sp: Kan gjøre Anvisning paa Bruget af hiemmebøen for 20 Aar siden, saavidt han kan erindre. Contra Citanten begiærede Vidnet tilspurgt: om Knud Bachetun, som døde for omtrent 11 Aar siden, og var Contra Citantena Formands Fader, var en arbejdsom Mand og forbedret sin Jord. Resp: Jo, den omspurgte Mand, som var Vidnets Morbroder, forsømte ej sit Arbejde, og holdt sin Jord vedlige i alle Maader, men Forbedringen i Særdeleshed kan Vidnet ej anvise.

4: Vidne, Ellev Olssøn Hylle, 47 Aar gammel, Broder til næst forrige Vidne, fød paa nærmeste Gaard Hylle, og der beboende. Har tjent for omtrent 20 Aar siden hos Hoved Citantens Fader, vidnede til 1: Sp: Kan baade i Udmarken og paa Bøen anvise de Stæder som begge Beboere af Bachetun i den Tiid brugte, for saavidt ham blev anvist. 2: Sp: Mons Bachetuns Fader, som svag, syntes vel at den anden Opsidder paa Bachetun fornærmede ham paa Stølen, hvilket Vidnet kan anvise, saavidt han kan erindre. 3: Sp: henholdt sig til forrige Forklaring. Til Contra Citantens Spørgsmaal eensstemmig med forrige Vidne.

5: Vidne, Rasmus Jørgenssøn Groue, 62 Aar gammel, beslægtet i 3 og 4 Leed med Hoved Citanten Mons Bachethun, vidnede til fremsatte 4: Sp: For omtrent 50 Aar siden lejede Groues Opsiddere en Qvænedam i Elven af Bachetuns Mænd, hvor for Torger Bachetuns Formand og Fader fik et Kalv skind af Vidnets Fader, men enten han eller den anden Opsidder paa Gaarden var deelagtig i Betalingen der for, eller hvorleedes Foreeningen mellem dem var, kan Vidnet ej sige. 2: Sp: lidt længer neede er Bordsaug opført for omtrent 14 Aar siden paa det samme Stæd hvor Mølledammen, som omprovet er, var bestaaende. 3: Sp: Kan anvise disse omspurgte Stæder.

Contra Citanten anviste den Kongelige Bevilling af 6 Septembr: 1775 paa Bordsaugens Opbyggelse, som med Paategning blev tilbageleveret.

6: Vidne, Brynild Tollevsøn Groue, vidnede at være 67 Aar gammel, ubeslægtet til begge Parter, og svarede til 1: Sp: Vidnets Fader lejede Qvænedam af Bachetuns Mænd, og der for gav Betaling, men om de begge Mænd fik denne Betaling, eller en af dem alleene modtog den, kan Vidnet ej erindre, dog kjørte de Høe for dem begge, men enten det var Vederlaug for Qvænedammen eller en anden Føjelighed mellem Naboerne, vidste Vidnet ikke. 2: og 3: Sp: ligesom første Vidne.

Hoved Citanten forbeholdt at fremføre flere Vidner, naar Contra Citanten i Følge sit Stevnemaal havde ladet afhøre de Vidner han havde indkaldet, saafremt det eragtes fornødent.

Imidlertid begiærede Contra Citanten Tiid til at fremlægge og forfatte de nødvfendige Qvæstioner, hvortil han ej hidindtil havde haft Tiid.

Og da Dagen var forløben, med disse Vidners Avhør, og samme ej tilstrækker til Befaring paa Aastæderne, saa beroer med Forrretningen til i Morgen tidlig, da alle Vedkommende betimelig indfinder sig.

Dagen efter, den 7de Maji, continuerede Aastæds Sagen paa Gaarden Bachetun i Nærværelse af de i Gaar benævnte Laugrettesmænd.

De i Gaar mødende og indstevnte Vederparter vare nu ej tilstæde, men da de ingen Tvist havde med Hoved Parterne i denne Sag, saa forbeholdt de sig at møde paa Aastædet naar Steening for deres Ejendomme, hvor samme angrændser til Parternes Strækninger, for at paasee deres Ret, og derfor kunde de ej være tilstæde førend Sagen aldeles var sluttet enten med Forlig eller Dom.

1790: 72

I Anledning det udstyrede Hoved og Contra Stevnemaal, og den Post samme indeholder om Afgifften eller Havne Leje til Bachetuns Opsiddere for Fæbedning i Tømmeraalen, Gaarden Bachetun tilhørende, bleve Parterne Mons Torgerssøn og Jver Nielssøn Bachetun, den sidste som Eier for Stuejord, samt Formynderne for afdøde Ole Bachetuns Børn, Niels Larssøn Møen og Herman Godschalchssøn Dugstad, saaledes inden Retten foreenede: at Stuejords Opsidder skal have Frihed at bejtte med sine Creature paa Stuejord teigen, Bachetun tilhørende, nemlig i Udmarken saalænge de behøver, men paa Bøen fra Korsmisse om Høsten indtil Ageren om Vaaren er tilsaaet og Kornet opspirer, da Stuejords Opsidder opsætter og vedligeholder Bøe giærdet og rydder den gamle Bøe. Paa Tømmeraalen, der ligeledes er Bachetun tilhørende, skal Stuejords Opsidder have Haabejtte fra Korsmisse om Høsten. For dette Brug, som fra gammel Tiid har været, betaler bemelte Stuejords Opsidder udi Afgifft til bemelte Bachetuns Mænd, deres nærværende og efterkommende Opsiddere og Beboere 20 s., hvorav hver nyder den halvedeel, og skal denne Afgifft aarlig erlægges.

Det herom indstevnte Vidne Sjur Stephenssøn Bøe, som ej mødte, frafaldt Contra Citanten, siden denne Foreening blev indgaaet; De øvrige efter Contra Stevnemaallet indkaldte Vidner begiærede Jver Nielssøn Bachetun og de umyndiges Formynderne fremførte og deres Svar modtaget paa de herved frem læggende Qvæstioner af Dags Dato, saalydende # Fremstod da

1ste Vidne, Knud Sjurssøn Traae, 59 Aar gammel, i 3de og 4de Leed beslægtet til de umyndige Ole Bachetuns Børn, har tjent her paa Gaarden hos Knud Bachetun for 27 Aar siden i 4 Aar, og tilforne fra sit 15de Aar i 3 Aar, svarede til fremsatte 1: Sp: Vidnet kan anvise de Stæder som ham er bekjendt, baade paa Bøe og i Udmark, hvilke Jver Nielssøns og Mons Torgerssøns Formænd paa Bachetun hver for sin Eiendom have brugt; Stuejord teigen brugte Opsidderne fælles saaledes at de kastede Lod om de Deele deraf, enhver brugte, og Øyetræet under Stølen blev ligeledes brugt for fælles Regning, og Høet deraf skiftet. Skoven i Stuejord teigen brugte de hver for sig uden Fællesskab. 2: Sp: som til dels ved forestaaende er bevaret, blev end videre tillagt dette, at Vidnet hørte ingen Tvist mellem Parterne. Ejensommen i Aaden tilhørte Knuds Part, som Jver nu bruger, nemlig der hvor Saug og Stampemølle nu staaer. 3: Sp: Knud Bachetun var en arbeidsom Mand og forbedrede Jorden, men hvorledes eller paa hvad Stæd kunne Vidnet ej sige, dog kunne Vidnet paa nogle Stæder anvise de Stæder hvor Vidnet, da han tjente hos ham, tilligemed ham arbejdede. 4: Sp: Jo, Knud Bachetun lejede Skov hos andre for at spare sin egen, og for at samle Løv og Markeskov til Giødning og Hævd. 5: Sp: Torger Bachetun var en svag Mand, men om Gaarden desformedelst blev vanrygtet, kan Vidnet ej sige – ligesom det er bekjendt at Gaarden har været bestyret med Rosmand, men i hvor lang Tiid veed Vidnet ikke at angive.

2: Vidne, Anders Olssøn Ygre, imod 70 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, fød paa Dagestad i Wiger Otting, men har været til Huuse paa Ygre i 30 Aar, samt i Arbejde hos

afdøde Torger Bachetun for omtrent 15 eller 16 Aar siden, vidnede til 1: Sp: eensstemmig med første Vidne, med denne Forandring, at Opsidderne paa Bachetun ligeledes kastede Lod om Bruget i Øyetræet. 2: Sp: ligesom første Vidne. 3: Sp: ligeledes, men kan ej anvise de Stæder hvor Knud Bachetun i Særdeleshed forbedrede sin Jord. 4: Sp: ligesom Knud Traae forklaret har. 5: Sp: ligeledes, med Tillæg, at Rosmand var her paa Mons Torgerssøns Part i 2 Aar.

3: Vidne, Colben Larssøn Bøe, 37 Aar gammel, langt ud beslægtet til Mons Torgerssøn, har tjent hos Torger Bachetun for 9 Aar siden i foregaaende 6 Aar, provede til 1: Sp: 2: Sp: ligesom 2det Vidne, med Tillæg, at et Stykke Bøe paa Stølen Horrald, ligeledes blev kastet Lod om. 3: 4: 5 Sp: i alle Deelee overeens stemmende med andet Vidne uden mindste Forandring.

4de Vidne, Bjørne Monssøn Rode, 55 Aar gammel, Farbroder til Mons Bachetun som Citant, fød og opfød her paa Gaarden, hvor han har været til for omtrent 22 Aar siden, men dog veed Beskeed om Gaarden og dens Forfatning, vidnede til de fremsatte Spørgsmaale: 1: Sp: ligesom første Vidne. 2: Sp: om de omspurgte Teiger var ingen Tvist, men i adskillige andre Ting kunne vel Opsidderne ikke komme overeens, men snart vare de forliigte herom, og til dels blev samme Forlig brudt. I Særdeleshed at kunne opgive hvor Tvistigheden bestod, kan Vidnet ej sige. Ejendommen i Aaden hvor Saugen staaer, tilhørte Knuds Part, nemlig dette Stæd er Udmark, dog (vare?) Slotte under Stæden som tilforne har tilhørt {Knuds} \Torgers/ Part, \og den/ blev byttet saaledes at samme herefter skulle være Knuds Ejendom, hvilket Vidnet som Formynder for Citanten samtykkede, indtil Myndlingen blev myndig.

1790: 72b

3: Sp: 4: Sp: ligesom forrige afhørte andet Vidne. Contra Citantens begiærede for Vidnet fremsat den til ham og Knud Rochne i Særdeleshed paa de skriftlige Qvæstioner fremsatte og anførte Spørgsmaal: Da Vidnet henholdt sig til forrige Forklaring om Bytte af Slotten under Aaden som blev tillagt Jvers Part, imod at Mons Torgerssøn igjen skulle faae Christitræet, og dette Bytte blev ej videre af Vidnet samtykket, end at Mons, naar han kom til sine myndige Aar, derveed selv skulle være tilfreds om andre ulovlige Bytte, veed Vidnet intet at forklare.

5: Vidne, Knud Anfindssøn Rochne, i ægteskab med Citantens Moster, vidnede efter aflagt Eed, at han, som Torger Bachetuns Enkes Laugværge, efter hendes Begiær besaae den Skade som var tilføjet den af forrige Vidne omvidnede Slotte under Aaden, hvilken var skeed formedelst {den} Kjørsel til Saugen, og befandtes denne Fornærmelse rigtig; I den Anledning skulle Bytte skee saaledes, at Jvers Part skulle tilhøre denne Teig, og Monsses Part derimod tillægges Christitræet, men Vidnet var aldeles ikke overværende ved Foreningen eller Byttet. Noget andet Bytte hørte Vidnet ej at Parterne blev foreenet om, saasom Vidnet ej dermed ville have noget at gjøre. demitteret.

6te Vidne, Brithe Carles Datter Bryn, 68 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, har tjent her paa Gaarden for 9 Aar siden i foregaaende 47 Aar, provede, at hun, saavidt hun kan erindre, kan anvise de Stæder paa Stølen Horrald som Ejeren af Bachetun i den Tiid brugte, uden nogen Tvist. Ligesom Forbedringen er meer gjort paa Jvers Part end den andre, i Henseende til Giødnings Tilførsel paa de (...?) indhægnede Træer og Slotter. Ligesom Arbejde ligeledes blev efter Lejlighed ned lagt paa Mons sin Part, hvilket ved Befaring skal vises.

7de Vidne, Torbiør Torgers Datter Bachetun, 33 Aar gammel, Søster til Hoved Citanten, fød og opfød her paa Gaarden, vidnede, at kunne anvise Stæderne hvor Ejerne hver for sig brugte paa Stølen Horrald, og hvorum ingen anden Tvist var end at hendes Fader, afdøde Torger Bachetun undertiden klagede over at ham der skeede Fornærmelse. I Henseende til Forbedringen kan Vidnet ingen Forstand have paa.

8de Vidne, David Brynildssøn Hylle, og 9: Aschild Nielssøn Lade, aflagde Eed og vidnede til fremsatte Spørgsmaal: at det forholder sig som omspurgt, og at Mons svarede, at {...} naar han fik Jord vidde efter Gaardens Skyld, og gamle Mærker kunne anvises, ville han være fornøjet med Steening.

Hoved Citanten, ifølge sin Reservation i Gaar, begiærede, da Contra Citanten havde flere Vidner at føre, at disse 2de Vidner Knud Sjurssøn Traae, som forhen i Sagen har vidnet, og Matthias Monssøn Berge, maatte afgive deres Vidnesbyrd om en Foreening som mellem Parterne dette Aars Foraar var gjort. Thi fremstod Hoved Citantens

7de og 8de Vidne, Knud Sjurssøn Traae og Matthias Monssøn Berge, der er Farbroder til Citanten, og eensstemmig forklarede: at de efter Begiær af begge Parter og Opsiddere paa Bachetun i Nærværelse af begge Formyndere for afdøde Ole Knudssøns Børn, vare tilstæde og hørde denne Foreening, at Ager og Bøe skulle udskiftes og steenes efter Vidners Forklaring uden Modsigelse, og det Misbrug som kunne have indtruffet, skulle derved i alle Deele rettes. Vidnet Knud Sjurssøn, som bekjendt her paa Gaarden, udviiste Bruget saaledes som han kunne erindre, men Mons Bachetun sagde at han formodede om samme at kunne skaffe bedre Vidnesbyrd, hvilket Nils Møen tilstædede skulle komme ham til gode saafremt de Vidner kunne findes. Om Mærket i Moen, hvorom Hoved Citantens 1ste og andet Vidne har prøvet, sagde disse Vidner saaledes: at den samme Tiid bleve Parterne saaledes foreenede, at saafremt det første og heroven for anførte Forlig kunne staae ved Magt, saa skulle og Mærkerne i Moen stadfæstes ved deres indbyrdes Foreening, alt for at spare Bekostninger. Paa Stølen, unævnt enten det var Horrald eller Buedalen, skulle alt lignes saaledes: at dersom det befandtes at Mons Torgerssøns Part deraf var i saadan Forfatning at den ej kunne forbedres saa meget som den anden, saa skulle saadant ved Syn og Skjøn rettes, og enhver nyde lige Part deraf. Niels Møen var ej tilstæde, da denne sidste Post om Moen og Stølen blev aftalt sidste Gang, og han sagde altid, ej at kunne stadfæste det visse af alt førend han havde talt med Oberformynderen, og desformedelst skulle Knud Rochne optegne disse Forliigs Poster for at tilsende samme til Skifteforvalteren og Oberformynderen, til hans Approbation, men da var heller ikke Niels Møen tilstæde. Vidnet Matthias Berge om sit Vidnesbyrds Rigtighed aflagde Saligheds Eed med oprakte Fingre effter Loven.

Retten begav sig ud i Marken ifølge af Parter og Vidner, hvorda Peder Olsson Skutle anviste Strækningerne paa Hjemme bøen for Ager og Eng saaledes som hans Vidnesbyrd formelder; og har han gjort denne Anvisning efter sin Samvittighed saaledes som han efter saa lang Tids Forløb kan

1790: 73

erindre. Om dette alt han aflagde sin Saligheds Eed efter Loven. De andre Vidner som have omprovet Mærkerne paa Hjemme bøen, anviste samme for Retten og Laugrettet under Befaring og Stænger eller Paaler bleve nedsatte til E(..d.ng?) i sin Tid om Steening skulle skee. Paa de øvrige Stæder i Moen og Udmarken kunne nu ingen Befaring skee, men naar samme er fuldført forbeholdes Vidnernes Eedfæstelse.

Hoved Citanten sagde, at saafremt alt det øvrige Forl(ig?) som Vidnerne Knud Traae og Mattis Berge have omprovet, maatte staae ved Magt, saa ville han være fornøjet med at Steening for Hjemme bøen blev fuldført saaledes som Vidnerne i Dag have anvist.

Contra Citanten Jver Nielssøn, saavel som de umyndige hans Stedbørns Formyndere Niels Moen (Møen) og Herman Dugstad, sagde inden Retten at de gierne ønskede Steeningen fuldført paa Hjemme bøen saaledes som Vidnerne have anvist, da de intet havde derimod; men saasom Hoved Citanten beraaber sig paa et Forlig, og derom er ført 2de Vidner, samt siden de ej vedtager Opfyldelsen af Steeningen førend alle Poster paa eengang bliver afgjort, saa maatte de anmærke: at det Forlig de omtaler er aldeles ikke lovligt; thi enten har den eene

eller den anden af dem som Forliget egentlig angik og med samme skulle have lovlige Indseende, været fraværende, og tildeels skal Vidnesbyrdene oplyse at Formynderne tilligemed Contra Citanterne have forbeholdt sig at udvirke Oberformynderens Tilladelse førend de kunne samtykke det som blev talt – De forbeholdt derfor de umyndiges Ret og kunne ej stadfæste noget Forliig efter denne Proposition, men er ventede at Retten skjønner og dømmes i det rette til enhvers lovlige Rettens Nydelse.

Hoved Citanten sagde, at Forliig ofte er gjort, og benægtede alt ubevisligt, uden at indlade sig i videre uforholden Besvarelse. Og da Retten ej formedelst Snee kan tage under Befaring de af Vidnerne omprovede Stæder, og Dagen nu ej tillader at samme skeer i Moen eller ved Qværnedammen, saa maatte han begiære Udsettelse til en anden belejlig Tiid, paa det Vidnerne kunne anvise Stæderne, og derefter blive eedfæstede, da han forbeholdt sig at fremkomme med sin Paastand i alle paa ankede Poster, saafremt mindelig Forening ej skulle indtræffe; paastod derhos at Oberformynderens Samtykke til ommeldte Forligs Stadfæstelse til næste Rettens Dag maatte af Vederparterne fremlegges, siden de have paaberaabt sig at det manglede til sammes Opfyldelse.

Contra Citanterne kunne intet have imod den forlangte Udsættelse.

Eragtet

Efter Forlangende, og saasom Vidnernes Befaring paa de manglende Stæder ej formedelst Snee kan skee denne Gang, udsettes denne Sag til den 19 Julii førstkommende her paa Aastædet Bachetun igien at foretages; Til hvilken Tid de nu afhørte og ej eedfæstede Hoved og Contra Vidner laugdages at møde under Lovens Falsmaals Straf, baade for at gjøre Anvisning og beedige deres Vidnesbyrds Rigtighed efter Loven. Ligesom Vederparten Jver Nielsøn og Niels Møen samt Herman Dugstad ligeledes møder, for ved Befaringen og Sagens Behandling at være nærværende. Imidlertid haver \2de af/ Laugrettet at eftersee de af Vidnerne i Dag efter Anvisning paa Agren nedsatte Pæeler, paa det de i sin Tiid kan tjene til Efterretning. Denne Kjendelse haver Mons Torgerssøn i lovlige Tiid at lade forkynde.

Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s.; Fogden 5 mrk.; 2 Dages Forretning 5 rd.; 2 Dages Diæt 2 rd.; 6 Miles Diæt frem og tilbage 1 rd.; Skyds 9 Mile efter Anpart 2 rd: 5 mrk.; 8 Vidner {5 mrk: 8 s;} udsettelse 12 s.; Kjendelse med stemplet Papir 2 mrk: 4 s.; Lænsmanden 1 rd.; Laugrettesmændene, hver 3 mrk.; er 4 rd.; i alt 19 rd: 3 mrk: 4 s.; som Hoved Citanten betalte.

Sommertinget 1790

Aar 1790, den 5te Julii, begyndte det almindelige Sommer Ting for Wangens Tinglaug paa Woss, og sadt paa Tingstædet Wossevangen af den constituerede Sorensskriver Morten Johan Barth. Ved Retten nærværende Kongelig Majestets Foged Hr: Martin Andreas Unmack, Lænsmanden Godschalch Matthiæsøn Mølster og efterskrevne eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Gullig Bergessøn Flage. 2: Johannes Erichsøn Dychesteen. 3: Niels Erichsøn Soue. 4: Torchel Larssøn Windje. 5: Jon Wichingsøn Lierhuus. 6: Torger Tostenssøn Lie. 7: Ole Ellevssøn Gierness, og 8: Claus Larssøn Maasefind, saavelsom samtlige tingsøgende Almue.

Hvorda blev publiceret de Kongelige Forordninger og andre Øvrigheds Foran-

1790: 73b

-staltninger som her neden for findes specificerede.

Aad Madssøn Seim fremlagde Laugdag i Sagen mod Matthias Berge af 4de Novembris 1789, som inden Retten blev oplæst, saalydende # Indstevnte Matthias Berge mødte og vedtog Varsel. Dereffter anmeldte Citanten at han med mundlig Continuations Stevnemaal havde indkaldet Matthias Berge i Anledning af forrige Sag, til at erstatte al Skade og Hinder for det forrige belovede Huusværelse, med videre af Sagen kunde flyde og følge efter dens Natur og Beskaffenhed, dereffter anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Anved Matthiæsøn og Ragna Matthias Datter Berge, med flere godvillig mødende, dereffter Dom modtage til Undgiældelse, samt Sagens Omkostninger at erstatte efter nærmere forbeholdende Paastand.

Indstevnte Matthias Berge mødte og vedtog Stevnemaalets lovlige Forkyndelse. Vidnerne mødte ikke. Varsels Vidnerne Amund Torgerssøn Bryn og Knud Ellingsøn Seim afhieklede lovlig Varsel.

Citanten fremstillede godvillig mødende Vidne Lars Larssøn Opheim den ældre, som aflagde Eed og vidnede: at han af indstevnte Matthias Berge selv hørte at han havde lovet Aad Seim Huus værelse paa Berge, hvilket Vidnet selv ønskede saa hastigt maatte skee, at han kunne blive af med Aad Seim, som var til Huus hos ham paa Opheim, den Vinter, men Matthias sagde derhos til Vidnet, at han ej havde Lejlighed at bygge Huus for ham det Aar.

Godvillig Vidne Stephen Bergshougen aflagde Eed og vidnede: at han ikkun har hørt Matthias Berge sige, at han havde lovet Aad Seim Huus værelse, men derhos at det ikke blev af. Paa indstevntes Spørgsmaal sagde Vidnet, at Naboerne vare misfornøjede over at Aad skulle komme til at boe paa deres Naboelav, saasom de frygtede for Fornærmelse af ham paa deres Eiendom. Vidnet forklarede end videre paa Citantens Tilspørgsel: at Matthias Berge havde lovet Citanten Fiskeriets Brug ved hans Gaard, hvilket Vidnet og ville have forpagtet af ham, men som indstevnte Matthias Berge til Aad Seim havde givet sit Samtykke derom, kunne han ej forpagte det til en anden, uden saa var de begge ville bruge det hver for sin Halvedeel. Vidnet og Citanten brugte da Fiskeriet efter den givne Tilladelse. demitteret.

Indstevnte benægtede Vidnernes Udsigende, og forbeholdt sig alt lovligt.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte og udeblevne Vidner Anved Matthiæsøn og Ragna Matthias Datter Berge forelægges herved under Lovens Falsmaals Straf at møde til næste Høste Ting, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

De Kongelige Forordninger etc: ere disse

1: Forordning, om hvorleedes der skal forholdes med Synemænds Udnævnelse, naar der ikke i den Jurisdiction, hvor Tingen eller Ejendommen er beliggende og Hoved Sagen føres, findes det fornødne Antal af kyndige Mænd til at bedømme det som er Gienstand for Granskningen. Christiansborg Slot den 12 Februarii 1790.

2: Forordning, som bestemmer hvor længe Pant haveren bør nyde Fortrins Ret i Pantet for Renter som betroes Skyldneren. Christiansborg Slot den 12te Martii 1790.

3: Forordning, der fastsætter Straf for de Betjente i Norge, som efterlade, i Følge Sportel Reglementet af 11te Junii 1788 at tegne paa de af dem udstædende Forretninger hvormeget de for samme have ladet sig betale, dateret 12te Martii 1790.

4: Forordning, som bestemmer hvorleedes Ejere af Vrag og strandet Gods bør indkaldes. Christiansborg Slot den 12te Martii 1790.

5: Forordning, som befaler, at naar Med Arvinger eller Creditorer, ved Skiffte, gives Udlæg i Jordegods i Norge, som forbliver i den efterlevende Ægtefælles eller Aasædes berettigede Arvings Besiddelse, da skal denne ikke have fornøden, naar han udløser dem, der have faaet saadant Udlæg, at tage noget Skjøde af disse, men blot Qvittering for at have indfriet det paa Ejendommen hæfftede Udlæg, dateret 19 Martii 1790.

6: Placat angaaende at Skiffte Retterne i Opbuds samt Fallit boer ikke bør antage de Fordringer som anmeldes, efterat den i Proclama foreskrevne lovlige Varsels Tiid er udløben. Christiansborg Slot den 26 Martii 1790.

7: Placat angaaende visse Tilfælde i hvilken den for Norge paabudne Odels Skat herefter ikke skal kreves. Christiansborg Slot den 19 Maji 1790.

8: Det Kongelige Danske Cancellies Skrivelse angaaende Decimationers reciprog ophævelse imellem Hans Majestæt og Hans Durchlantighed(?) Landgræven af Hessen Cassel, dateret 13 Februarii, og communiceret fra Stifftet den 27 ditto 1790.

9: Stiffkets Skrivelse af 3 April 1790 med vedlagde Bekjendtgjørelse for Landmanden og andre som eje Hæste, Qvæg, Faar (etc?) i Norge, fra den i Kjøbenhavn i Anledning af Qvægssygen anordnede Commission, dateret 13 Martii 1790.

10: Bekjendtgjørelse, at de som endnu have til gode i Anledning af Feldttoget til Sverrig, skal anmelden deres Fordringer til Stifftet eller Commissariatet, dat: 6 April 1790.

11: Stiffkets Constitution for Birkedommer Morten Johan Barth at forestaae Sorenskriver Embedet i Hardanger, Woss og Lyse Kloster Sorenskriverie, dat: 26 Junii 1790.

Aar 1790, den 6te Julii, continuerede Sommer Tinget for Wossevangens Tinglaug i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Claus Larssøn Maasefinds Stæde Lars Claussøn Maasefind.

1790: 74

Hr: Krigs raad Fleischer lod fremlegge Laugdag i Sagen mod Brynild Gilderhuus, anlagt af Madame Meldal for Tiende 3 rd.; af 9 Novembris 1789, saalydende # Indstevnte Brynild Gilderhuus blev paaraabt, men ingen svarede. Varsels Vidnerne Amund Bryn og Knud Seim afhiemlede lovlig Varsel. Citanten sagde at den paastevnte Fordring er betalt, men som de udlagte Omkostninger 2 rd: 2 mrk: 8 s: ej endnu efter mindelig paafordring vare betalte, saa paastod han Dom til sammes Erstatning, uden videre Udsettelse.

Eragtet.

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende.

Ole Pederssøn Æhn fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Johannes Torbiørnssøn Rogne af 14 Junii 1790, saalydende # Indstevnte Johannes Rogne og Vidnerne, som under Falsmaal indstevnte, mødte ikke. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Johannes Torbiørnssøn Rogne laugdages at møde til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne, Sergent* (Sergeant) Stephen Traae, Aad Nielssøn og Ole Knudssøn Ringheim, forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tiid at møde, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Endre Stenssøn Flaato af Nummedal fremlagde Kjendelse i Sagen mod Erich Nielssøn Finne af 9 Novembris 1789, saalydende # Erich Finne tog til Gienmæle. Vidnerne mødte.

Erich Finne mødte og sagde at baade ere 2de af de indstevnte Vidner hans aabenbare Fiender, og tillige ere de paastevnte Ord omtalte for meere end et Aar siden, følgelig ej kan komme i Betragtning til mindste Nachdeel for ham, han protesterede derfor mod samtlige Vidners Afhør, og paastod Sagen som ulovlig anlagt fra Retten afviist.

Citanten vedblev at paastaae Sagens fremme, saasom den til afvigte Aars Sommer Ting var anlagt og irette ført.

Eragtet.

Sagen fremmes efter Stevnemaalet, og vil det i(s.n...d?) ankomme paa endelig Dom hvorvidt de afhørte Vidners Udsigende kan blive at reflectere.

Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner i Sagen af 5 Junii 1790, saalydende #

Erich Finne begiærede Sagen udsat til i eftermiddag, da han ville fremlegge skriftlige Contra Qvæstioner, førend Hoved Citantens Qvæstioner fremsettes.

Eragtet

Sagen beroer til i eftermiddag.

Ole Evanger ædskede Sagen mod Erich Finne i Rette, som med Continuations Stevnemaal af 27 Septembris 1788 er anlagt, og fremlagde skriftligt Indlæg af 29 Junii 1790, saalydende #

Erich Finne fremlagde skriftligt Contra Stevnemaal i denne Sag af 8de Junii 1790, hvorved Ole Evanger er indkaldet til den 10 Julii næstkommende, saalydende #

Ole Evanger og Lars Qvale vedtog Stevnemaalets lovlige Forkyndelse, omendskjønt samme ej er forkyndt med fuld Varsel efter Loven. Protesterede ellers imod sammes Anlæg, og paastod Dom effter forrige Indlæg.

Erich Finne begiærede Sagen til næste Ting udsat, saasom han formedelst Sorenskriverens dødelige Afgang ej har kundet faae beskrevet det paa sidste Ting optagne Tings Vidne, og hvad i denne Sag er passeret.

Ole Evanger sagde at Erich Finne for længe siden kunne have forsynet sig med de saa offte paaberaabte Afskrifter og Tings Vidner, saafremt det havde været ham om at gjøre at see nogen Endskab paa Sagen, men da denne mod villige Udhael alleene sigter til Ophold og om mueligt Sagens (aldeles?) Tilsidesættelse, saa forventede han at Dommeren ej biefalder dette, men paastod Dom uden videre Udsettelse, da Sagen fra Erich Finnes Side for længe siden kunde have været sluttet.

Erich Finne henholdt sig til sit forrige, og protesterede mod Rettens Overilelse.

Eragtet

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed skal blive afsagt.

Sagen mellem Endre Flaato og Erich Finne blev anmeldt i Mindelighed forliigt og derfor udgaer.

Aar 1790, den 7de Julii, continuerede Sommer Tinget for Wangens Ting laugs Almue udi de i Gaar anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Lænsmand Mølster ædskede Sagen mod Halsten Davidssøn Ringheim og Formynder angaaende Obligation og Contract paa Ringheim i Rette, og stillede samme i Beroe til næste Ting.

Hr: Krigs raad Fleischer fremlagde Laugdag i Sagen mod Fendrik Lind for Obligations Gield 49 rd: med resterende Renter, af 7 Novbr: 1789, sslydende #

Fendrik Lind lod ved Lænsmand Mølster inden Retten declarere: at han tilstaaer Kravet effter Obligation, med paaløbende Renter, samt Opsigelse og videre, at være rigtig, hvor for han af Vedkommende udbeder Dilation med Pengenes Afbetaling til Augusti Maanedes Udgang næstkommende, da han i manglende Fald er fornøjet med at Pantet ved offentlig Auction bliver gjort i Penge, om ej Betaling førinden skeer.

Citanten lod fremlegge Debtors under 3 April 1786 udstædte Pante Obligation, hvoraf rester Rente fra 3 April 1787 aarlig 1 rd: 5 mrk: til Betaling skeer, hvorfor han paastod Dom til sammes Betaling, samt udi Sagens Omkostninger indbe-

1790: 74b

-regnet Stevnepenge, 3 rd: 3 mrk: 4 s:, uden at kunne indvilge længer Anstand.

Eragtet

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed skal blive afsagt.

Hr: Krigs Raad Fleischer fremlagde Laugdag mod Lars Olsson Qvale for Overfald mod Drængen Samson Øgre, af 5te Novbr: 1789, saalydende, og vedblev sin forrige Doms Paastand, samt udi Sagens Omkostninger 5 rd: 5 mrk: 8 s:

Lars Qvale blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Varsels Vidnerne Amund Bryn og Knud Seim afhiemlede lovlig Varsel af den oplæste Kjendelse:

Eragtet

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den 15 Julii førstkommende.

Niels og Lars Jvers Sønner Qvareqval fremlagde skriftlig Stevning mod Gietle Knudssøn Repol og Mons Jverssøn Qvareqval, samt Knud Monssøn Bøe, angaaende en Contract og Aftale om Gaarden Repoll, med videre, derom at anhøre Vidnesbyrd af stevnte og ustevnte Vidner, alt til et lovsikkert Tings Vidnes Erhvervelse, følgelig Stevnemalets nærmere Formeld af 14 Junii sidstleden, saalydende #

Gietle Repoll mødte for Retten og vedtog lovlig Stevnemaal. Ligesaa var nærværende Knud Monssøn Bøe. Mons Qvareqval mødte ikke. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel. Vidnerne mødte, hvoraf

1ste Vidne, Jon Anderssøn Kløve, aflagde Eed og vidnede: at han med flere var nærværende for effter Gietle Repolls Begiær at høre Hans Bestemmelse om Gaarden Repoll, hvilken faldt saaledes: at Gietles Hustrue efter hans Død skulle indløse Gaarden for 400 rd:, som dereffter igien skulde tilfalde de ældste Odelsberettigede, der vare hans ældste Broders Sønner, Citanterne, og Broder Mons Qvareqval. Denne Foreening skeede denne Sommer 6 Aar siden. Paa Knud Bøes Spørgsmaal sagde Vidnet, at Mons Qvareqval den samme Tid sagde ej at være fornøjet med denne Avtale, men de andre nærværende sagde intet derimod. Citanterne tilspurgte Vidnet, om Mons Qvareqval beboer sit Hoved bølge Qvareqval? Rs: Jo.

2: Vidne, Anders Jonsson Kløve, aflagde Eed og vidnede overensstemmende med første Vidne uden mindste Forandring. Ligesaa til Contra Spørgsmaalet.

3: Vidne, Knud Rochne, vidnede efter aflagt Eed: at han som nær besvogret til Gietle Repoll, tilraadede ham at bestemme hvem Gaarden efter hans og Hustrues Død skulle tilfalde, hvilket Gietle sagde alt var afgjort, men hvorledes kan Vidnet nu ej erindre. dem:

Mons Qvareqval var nu kommen tilstæde, og havde anhørt Vidnernes Udsagn, samt vedtog lovlig Varsel.

4: Vidne, Tosten Anderssøn Kythe, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med første og andet Vidne, uden mindste Forandring. dem:

5: og 6: Vidne, Lars Colbenssøn Groue og Rasmus Jørgenssøn Groue, aflagde Eed og vidnede: at de efter Begiær havde tilspurgt Gietle Repoll om han ville vedstaae den af forrige Vidner omprovede Foreening, hvortil han svarede Nej, men ville skjøde Jorden til sin Fostersønn. dem:

Vederparterne begiærede Sagen til næste Ting udsat, for at fremskaffe videre Oplysning. Citanterne var dermed fornøjet.

Eragtet

Den forlangte Udsettelse bliver af Retten billiget til næste Ting.

Erich Finne fremlagde skriftligt Stevnemaal mod Lars Olsson Qvale af 14 Junii 1790, saalydende #

Den indstevnte og Vidnerne mødte ikke. De forbemeldte Kalds mænd afhiemlede lovlig Varsel.

Nu indfandt sig Joseph Grove, som aflagde Eed og vidnede: at han afvigte Aars Høst i Ting tiden hørte at Erich Finne og Lars Qvale talte sammen om et Par Aarer, som Lars sagde at Erich havde skaaret Lommen af, samt at Lars sagde: det er ikke nu som med Sutlen i Ulland,, men hvad dermed var meent, veed Vidnet ikke. Saae for Resten ingen Ondskab mellem dem.

Citanten paastod Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnt men udeblevne Lars Olsson Qvale laugdages at møde til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnet Samson Skutle forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tiid at møde, sit eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Erich Finne ædskede den forrige Slagsmaals Sag mod Lars Qvale i Rette, og begiærede samme stillet i Beroe til Høste Tinget, paa det han kunne faae Udtog af det passerede, der formedelst Sorenskriverens Død ej endnu er opfyldt.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Ting.

Lars Pederssøn Grove fremviste Fællen af en voxen Bjørn som for 3 Uger siden er skudt i Rundals Alminding, hvilken af hr: Fogden blev mærket ved at afskjære den venstre Fremfoed.

Den paafølgende 8de Julii vedvarede Sommer Tinget for Wossevangens Tinglaug i nærværelse af de forhen anførte Laugrettesmænd, undtagen i Niels Erichsøn Soues Stæd Erich Knudssøn Soue.

Levor Hægh fremlagde Laugdag i Sagen anlagt af Lars Johnssøn Bjørche for Vidnet Groe Peders Datter, af 6 Novembris 1789, saalydende #

Lars Biørche

1790: 75

var tilstæde.

Vidnet mødte, hvilket efterat Eedens Forklaring hende var forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med hendes Mand Anders Hæg uden mindste Forandring. dem:

Laugrettet sagde eensstemmig efter Lars Biørches Tilspørgse: at det har været en almindelig Bøigdeskik, at de Creature som sælges om Vaaren og slagtes om Høsten, og de da befindes ureene, maae Sælgeren tage samme tilbage, saa at Kjøberen aldeles intet Ansvar desformedelst lider. Lars Biørche sagde at han hermed har bevist den almindelige vedtagne Maade ihenseende til saadanne solgte ureene Creature, paastod derfor Dom til sammes Erstatning med 8 rd: 3 mrk.; de udlagte Bekostninger 1 rd: 2 mrk.; og denne Sags forarsagede Omkostninger efter Rettens Skjøn.

Contra Citanten paastod Friefindelses Dom, saasom det med de afhørte tvende eensstemmige Vidner er afbeviist at den paastevnte Koe var i fuldkommen god Stand da den blev solgt og modtaget, samt Forsvars Omkostninger erstattet effter Rettens Skjøn.

Eragtet.

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt her paa Tingstædet.

Aar 1790, den 9de Julii, continuerede Sommer Tinget for Wangens Almue i Nærværelse af de i Gaar benævnte Laugrettesmænd, undtagen Claus Larssøn Maasefind selv tilstæde.

Kjøbmand Wesenberg lod fremlegge Laugdag i Sagen mod Niels Grove for Giæld 5 rd: 3 mrk:, af 9 Novembris 1789, saalydende #

Den laugdagede og indstevnte mødte ikke efter lovligt Paaraab. Laugdags Vidnerne Amund Torgerssøn Bryn og Knud Seim afhiemlede lovlig Varsel.

Citanten lod paastaae Dom til Giældens Betaling med 5 rd: 3 mrk:, samt i Sagens Omkostninger 2 rd: 2 mrk: 8 s:, foruden Doms Løsning og Forkyndelse, saasom den indstevnte formedelst Udeblivelse har tilstaaet Giælden.

Eragtet.

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende.

Elling Wæle havde med mundlig Varsel indkaldet Gullig Takle for Overfald, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Størch og Magne Mithun samt Maritha Mons Datter Nesthuus og Ranvey Mons Datter Sættre, derefter Dom modtgæe til Undgiældelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Gullig Takle mødte og vedtog lovlig Varsel ved sin Broder Kiel Takle. Af Vidnerne mødte Magne Mithun; for de udeblevne afhiemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel. Nu indfandt sig Ranvey Mons Datter Sætre.

1: Vidne, Magne Mithun, aflagde Eed og vidnede: at han med flere vare nærværende for omtrent 4 Uger siden i et Bryllup paa Nesthuus, hvor Partene ligeledes vare tilstæde. Han hørte ingen Ueenighed mellem dem, men saae at Elling Wæle blev omkastet til Jorden, og \da/ han rejste sig op var han blodig paa begge Sider af Halsen, men hvem som behandlede ham saaledes, vidste Vidnet ikke. Elling raabte om Hielp. Kiel Takle tilspurgte Vidnet: om den samme Tid ej var mange nærværende, og om den omvidnede Behandling med Elling Wæle ej skeede for Spøg. Resp: Jo, mange vare nærværende, og Vidnet hørte som før prøvet ingen Ueenighed. dem:

2: Vidne, Ranvey Mons Datter Sættre, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med første Vidne, som paa samme Tid tilstæde. Ligeledes vidnede hun eensstemmig til Vederpartens Spørgsmaal. dem:

Kiel Takle for sin Broder sagde at Elling Wæle, formedelst en anden Sag han og Gullig havde til sammen, har udpeget ham som den der i det omtalte Bryllup skulle have fornærmet ham, alleene for at udøve sit Had, hvilket Comparenten protesterede imod, da de nu afhørte Vidner eller de andre udeblevne ej skal kunne oplyse at Gullig Takle har tilføjet ham nogen Fornærmelse.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

De lovlig indstevnte men udeblevne Vidner Størch Mithun og Maritha Mons Datter Nesthuus forelægges under Lovens Falsmaal at møde til næste Høste Ting, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Anfind Anderssøn Schutle havde med mundlig Varsel indkaldet Gullig Schutle for Beskyldninger, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, derefter Dom modtage til Undgiældelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Gullig Schutle mødte og vedtog lovlig stevnt. Det under Falsmaal indstevnte Vidne Samson Schutle og godvillig mødende Gulloug Tormodssøn Dahle vare tilstæde.

Vidnet Samson Schutle aflagde Eed og vidnede: at han sidstleden Skjærtorsdags Aften dette Aar hørte at Citanten og den indstevnte vare i Skjænderie om en Øg, men hvordan Sammenhængen dermed var, kan han ej erindre, dog hørte han til Slutning at Gullig, som Vidnets Stedfader, sagde til Anfind: Det løy du som en Skielm. Ligeledes sagde Gullig at Anfind havde haft fra hans Folk. Gullig Schutle tilstod det sidste Udsagns Rigtighed som skal bevises. Gullig Schutle tilspurgte Vidnet: om det hørte at Comparenten sagde: Det løy Du som en Skjelm indtil Du beviser det. Resp: Nej, henholder sig til forrige Forklaring. dem:

1790: 75b

2: Vidne, Gulloug Tormodssøn Dahle, vidnede eensstemmig med første Vidne, uden Forandring, med dette Tillæg: at Gullig sagde at Anfind havde haft fra ham og hans Folk. Til Vederpartens Spørgsmaal eensstemmig. dem:

Citanten paastod Dom til Bøders Udreedelse, Sagens Omkostningers Erstatning og Ordenes Mortification.

Gullig Schutle begiærede Sagen til næste Ting udsat, for at fremskaffe det fornødne til Sagens Afbevisning og Oplysning om Sammenhængen.

Eragtet

Den forlangte Udsettelse bevilges til næste Høste Ting, da Gullig Schutle paalegges at iagttage det fornødne til Sagens Slutning.

Gullig Schutle havde med mundlig Varsel indkaldet Anfind Schutle for ulovligt Brug paa en Øg, derom at anhøre de under Falsmaal indkaldte Vidner Samson, Elling og Brynild Schutle, derefter Dom modtage efter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostning at erstatte.

Anfind Schutle mødte ikke. Vidnerne mødte. Kaldsmændene, de forbemeldte, afhiemlede Stevnemaalets rigtige Forkyndelse i lovlig Tiid for den udeblevne.

1: Vidne, Samson Schutle, aflagde Eed og vidnede: at Gullig og Anfind Schutle ejede den paastevnte Øg sammen, men Anfind har denne Vinter brugt Øgen til Tømmer Kjørsel, som Gullig ej er bleven vederlagt, og altsaa for meer end den halvedeel af Bruget, hvilket Gullig og har nægtet og ej villet tilstaae. Siden de blev Ejere af Øgen har Gullig kjøret sig for at Anfind havde meere Brug af den end hans halvedeel kunne tilkomme.

2: Vidne, Elling Schutle, aflagde Eed og vidnede: at Gullig Schutle offte har beklaget sig for at Anfind Schutle har brugt deres til sammen ejende Øg for meere end hans Part kan tilkomme, men enten dette er rigtig eller ej, kan Vidnet ikke sige. Videre sagde Vidnet: at Gullig Schutle havde tilsagt Anfind i Vidnets Nærværelse, at han ej maatte kjøre Tømmer forgangen Vinter med Hæsten, med mindre han ville føde den ligt der for, hvilket Anfind lovede.

3: Vidne, Brynild Schutle, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med andet Vidne, med Forandring: at han ej veed om Anfind blev tilsagt ej at maatte kjøre Tømmer forgangen Vinter. demitteret.

Citanten paastod Erstatning for hvad Anfind Schutle har brugt Øgen meer end hans Lod kan tilkomme, hvilket han forbeholdt nærmere at sætte i Rette, og imidlertid begiærede Laugdag for den udeblevne.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Anfind Schutle laugdages at møde til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Gullig Larssøn Takle lod ved sin Broder fremlegge Laugdag i Sagen mod Elling Wæle for Overfald, af 7 Novembris 1789, saalydende #

Elling Wæle havde med mundlig Contra Stevnemaal indkaldet Gullig Takle at anhøre de forhen afhørte Vidners eedelige og nøjere Forklaring i denne paastevnte Slagsmaals Sag, hvilke de 2 Mænd Lars Knudssøn Himle og Anders Knudssøn Wæle havde modtaget, dereffter Dom modtgæe til Undgiældelse og friefindelse for videre Søgemaal, samt Forsvars Omkostninger at erstatte.

De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede at Stevnemaalet rigtig er forkyndt for Gullig Takle saaledes som Incaminationen formelder, samt til Anhør af stevnte og ustevnte Vidner.

Kiel Takle for sin Broder var tilstæde og paastod Stevnemaalet strax afviist, saasom ingen stevnte Vidner møder, eller nogen Vidner ere indstevnte i denne Sag, men alleene 2de Vidner som godvillig have modtaget de forhen her i Sagen afhørte Vidners nøjere Forklaring, og herom udbad Rettens Kjendelse.

Eragtet.

Stevnemaalet er lovlig afhiemlet, og derved bevist at Elling Takle er indkaldet til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner; Det bliver Citantens Sag at oplyse Sagen saa bedst han veed. Dommeren drister sig ej at nægte Modtagelsen af de nu mødende godvillige Vidners Forklaring efter hvad de af de forrige Vidner have hørt, men herved paalagde Kiel Takle at entholde sig fra ulovlige Exceptioner og (Ræ..listerier?), som allene sigter til Udhael, saafremt han ej efter denne Advarsel, som eengang for alle gives, vil vente at blive anseet efter Loven.

Vidnerne Lars Knudssøn Himle og Anders Knudssøn Wæle aflagde Eed og forklarede: at de havde modtaget Lars Colbenssøn Groues og Hustrues Ingeborg Tronds Datters Vidnesbyrd saaledes: at Gullig Takle den forhen omvidnede Tiid kom til Huusmands Stuen paa Wæle for at danse, hvortil Elling Wæle tillige blev indbudet, og af Gullig skjenket Brændevin, hvoreffter de begyndte at kjægle om en Hæst som Gullig havde kjøbt af Elling, og derpaa givet 1 rd: Haand Penge, hvilke Gullig igien krævede, men Elling hverken tilstod eller benægtede at ville erstatte samme, da Gullig sagde: betaler Du mig ikke, saa skal Fanden annamme Dig, og enten skal Fanden eller ieg bukke(?) (brekke?) Dine lange Been. Dereffter spendte Gullig til Elling med Foden, saa at Elling faldt to Gange af Sædet paa Gulvet, {saa} og Bord og Sædet ligeledes, Gullig tog Elling Barketag, og de holdt hver anden i Haaret. Ellings Kone kom derpaa og vilde lede Manden Hiem, men Gullig tog ham ved Døren og holdt ham tilbage. Verten i Huuset maatte da skille dem ad, saa at Elling fik gaee hjem, men Gullig gik efter i hans eget Huus og brugte samme Skjends Ord som tilforn. Andet eller mere havde disse

1790: 76

Vidner for dem ej forklaret. demitteret.

Kiel Takle paa sin Broders Vegne modsagde disse Vidners Udsigende som aldeles partiske og ganske modstridende hvad de (for?)rige Sommer have vidnet, paastod Dom til Bøders Udreedelse, friefindelse for Contra Citantens Tiltale, samt denne Sags Omkostninger erstattet.

Contra Citanten ligeledes sluttede Sagen fra sin Side, og paastod Dom til Bøders Udreedelse og Forsvars Omkostninger erstattet.

Eragtet.

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt.

Gullig Takle ædskede Sagen mod Elling Wæle i Rette for Giæld, og fremlagde Rettens den 7de Novembris 1789 aflæste Kjendelse, saalydende #

Elling Wæle anmeldte at han til dette Ting med mundlig Stevnemaal contra indkaldet Gullig Takle at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt lide Dom til friefindelse, og denne Sags Omkostninger at erstatte. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel.

Kiel Takle mødte for sin Broder.

Contra Citanten sagde at han ingen Vidner havde at føre, men begierede tilført at han i allerkræftigste Maade protesterede imod Sagen og dens Anlæg, thi Gullig Takle maatte have seet sig bedre for da han købte den omstevnte Hæst og taget 1 rd: Haand Penge ud derpaa, saasom det var en synlig Fejl hvorfor Hæsten blev tilbagedreven. Comparenten havde ikke solgt Hæsten paa noget Vilkaar, ikke heller vidste han nogen Fejl med den, Gullig derimod forstod sig bedre paa Hæste Kjøb, saasom han tilforn baade havde solgt og købt, men Comparenten derimod havde lidet solgt og mindre købt, setter derfor alt i Dommerens Skjøn, og slutter Sagen til Doms, samt paastaaer Sagens Omkostninger erstattet.

Kiel Takle for sin Broder protetesterede* mod det ulovlig anlagte Stevnemaal, og begierede samme afviist, saasom Contra Citanten har anmeldt at han ingen Vidner havde at føre, da dog saadant ved Stevnemalets Forkyndelse er berørt. Henholdt sig til hvad paa sidste Høste Ting er oplyst, og begierede Rettens Kjendelse.

Eragtet

Elling Wæle har Frihed efter Loven at anlegge Contra Stevnemaal for i Tilfælde at paastaae sine udlagte Forsvars Omkostninger erstattet. Kiel Takle bør derfor som Citanten paa sin Broders Vegne enten slutte Sagen, eller og anføre hvad han videre finder fornøden at frem komme med.

Kiel Takle protesterede imod Elling Wæles Tilførte, og paastod samme beviist, da samme ellers som uefterretligt bør ansees, paastod Dom til den paastevnte 1 rd:s Betaling, samt Sagens Omkostninger skadesløs erstattet.

Eragtet

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt.

Ole Gulligssøn Seim for Arve Seim med flere, ædskede Sagen mod Elling Schutle i Rette, og begiærede samme til næste Ting udsat for at kunne besvare det paa sidste Ting indkomne, hvilket ej hidtil har kundet skee, saasom han ej førend nylig har erhholdet Udtog af det i Sagen passerede.

Elling Schutle lod ved Knud Rochne bevilge den begierte Anstand.

Eragtet

Sagen beroer til næste Ting, da Ole Seim med de flere iagttager det fornødne.

Aar 1790, den 10de Julii, continuerede Sommer Tinget i Nærværelse af de forbemeldte Laugrettesmænd.

Hr: Krigs raad Fleischer lod iretteædske Sagen mod Lars Claussøn Maasefind for Gield 26 rd: 4 mrk: 10 s:, og fremlagde Kjendelse af 4 Novembr: 1789, saalydende #

Lars Maasefind mødte og sagde at han ej har forkyndt noget Contra Stevnemaal til dette Ting, sagde derhos at han syntes samme var uforføden, saasom han ej var noget skyldig, men alt var afbetalt undtagen 1 rd: ham til debet er anført for en Huusmand, hvorom Comparenten ingen Beskeed veed, men lover at ville betale denne Daler saa fremt det ham opgives hvad navn denne Huusmand har. At han intet meere er skyldig, derom ville han aflægge Saligheds Eed om samme blev bevilget.

Citanten sagde at Lars Maasefinds Tilførsel baade forrige og dette Sommer Ting er gandske uoveerensstemmende, og kan ikke gielde imod de Regninger som fantes i sal: Etatsraadens Boe, slutted nogle Uger førend hans Død, paastod Dom til de 26 rd: 4 mrk: 10 s::s Betaling, samt i Sagens Omkostninger 3 rd: 2 mrk: 4 s:, og overlod til Dommeren om den anbudne Eed kan antages eller ej, samt under alle lovlige Forbeholdenheder indlod Sagen Dom.

Eragtet.

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed skal blive afsagt.

Dereffter ere følgende Almues breve tinglyste saaledes:

1: Hr: Doctor og Stiftsprovst Mossins Mortification for af Knud Wichingsøn Groues Obligation stor 498 rd., dateret 29 Majii 1786, med Pant i Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, betalte 250 rd., dateret 26 Junii 1790.

2: Wiching Knudssøns Skjøde paa 1 Løb Smør med Andel Reluitions Ret i Øvre Groue, No: 11

1790: 76b

i Bøer Otting, udstæd af Knud Wichingsøn Groue mod 270 rd., den 5 Julii 1790.

3: Wiching Knudssøns Obligation stor 260 rd., udstæd til Tosten Amundssøn Fiose og Knud Amundssøn ibm., med Pant i 1 Løb Smør i Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, den 5 Julii 1790.

4: Lars Davidssøn Ringheims ditto stor 275 rd., udstæd til Lars Larssøn Leidal og Ole Larssøn Soue, med Pant i 2 pd: 6 mrk: Smør i Soue, No; 14 i Bordstrands Otting, den 5 Julii 1790.

5: Lars Tostenssøn Wæches udgivne Bygselbrev til Johannes Anderssøn paa 2 pd: 15 mrk: Smør i Helland, No: 23 i Bordals Otting, den 5 Julii 1790, med Revers.

6: Lars Bergessøns Bygselbrev paa 1 pd: 3 Mrk: Smør i Dolve, No: 27 i Dørvedals Otting, udstæd af Hr: Doctor og Stiftsprovst Mossin, den 20 Martii 1790, med Revers.

7: Knud Bottolvssøn Lemmes Obligation stor 200 rd., udstæd til Knud Monssøn Dagestad, med Pant udi 2 pd: 6 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til 1 pd: Smør, i Nedre Lemme, nr: 24 i Winjer Otting, dat: 13 og tinglyst 15 Julii 1782, qvitteret den 4 Julii 1790, og udslettet.

8: Ditto nye Obligation til Niels Larssøn Øfsthuus, stor 100 rd., med Pant i 1 pd: 12 mrk: Smør med Bygsel, og Andeel overbygsel til 1 pund, i Nedre Lemme, No: 24 i Winjer, d: 5 Julii [17]90.

9: Brynild Anderssøns Bygselbrev paa 2 Løber 1 pd: 12 mrk: Smør i Helleved, No: 13 i Windjer Otting, udstæd af Hermund Henrichsøn, den 5 Julii 1790, med Revers.

10: Elling Brynildsøn Bergsliens Obligation stor 280 rd., med Pant i 12 mrk: Smør i Bergslien, No: 10 i Dørvedals Otting, udstæd til Johannes Haldorssøn Aalvig den 8 April og tinglyst 15 Julii 1785, udlyst efter Qvittering af 10 Junii 1790.

11: Sjur Josephssøns Skjøde paa 12 mrk: Smør i Bergslien, No: 10 i Dørvedals Otting, udstæd af Skifteforvalteren efter afgangne Elling Brynildsøn Bergslien, mod til Stervboed betalte 270 rd., den 9 Martii 1790.

12: Ole Nielssøn Gierralds Bygselbrev paa 12 mrk: Smør i Kinne, No: 7 i Qvitler Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin mod lovlig Bygsel, den 5 Julii 1790, med Revers.

13: Wiching Wichingsøn og Inger Knuds Datters Skjøde paa 2 pd: 15 Mrk: Smør i Repoll, No: 20 i Winjer Otting, med overbygsel til andre 2 pd: 15 mrk: Smør, andre Ejere tilhørende, udstæd af Gietle Knudssøn Repoll mod 380 rd., den 17 Junii 1790.

Sælgerens ældste Broder Sønner Niels og Lars Jvers Sønner Qvareqval anmeldte ved dette Skjødes Tinglysning, at Selgeren Gietle Knudssøn Repoll ved en indgaaet mundlig Contract havde forbundet sig at sælge Gaarden til een af dem for een bestemt Penge Summa, til hvilket at oplyse, de havde til dette Sommer Ting anlagt Tings Vidne Sag, her formedelst de i krafftigste Maade protesterede mod dette Skjøde som aldeeles ulovligt, og forbeholdt sin Ret i alle Maader saavel til Godsets Indløsning efter den skeede Aftale, som Tiltale mod Gietle Knudssøn for hans ulovlige Omgang.

14: Wicking Wichingsøn Repolls Obligation stor 380 rd., udstæd til Gietle Knudssøn Repoll, med Pant i 2 pd: 15 Mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til andre 2 pd. 15 Mrk: Smør, i Repoll, No: 20 i Windjer Otting, og uden Renter saalænge han lever, dat: 5 Julii 1790.

15: Gietle Knudssøns Contract for Livs Ophold af Repoll, udstæd af Broder Sønnen Wicking Wichingsøn Repoll, den 5 Julii 1790.

16: Ole Nielssøn Gierralds og Torbiørn Jverssøn Kindems Mageskifftebrev, hvorved den første faaer 1 Løb 1 pd: Smør, med overbygsel til 12 mrk:, i Kindem, No: 7 i Qvitler Otting for 488 rd., samt den sidste 1 pd: 7 ½ Mrk: Landskyld i Gierrald, No: 27 i Bordals Otting for 150 rd: og Mellemlag 338 rd., dateret 29 Martii 1790, in Duplo.

17: Torbiørn Jverssøn Gierralds Obligation stor 150 rd., udstæd til Sjur Olssøn Stenstøe, med Pant i 1 pd: 7 ½ mrk: Smør Landskyld i Gierrald, No: 27 i Bordals Otting, den 29 Martii 1790.

18: Ole Nielssøn Kindems Obligation stor 499 rd., udstæd til Kari Niels Datter Himle, med Pant i 1 Løb 1 pd: Smør, med overbygsel til andre 12 mrk: Smør, i Kindem, No: 7 i Qvitler Otting, og Rente 19 Rdr: aarlig, dateret 29 Martii 1790.

19: Eli Knuds Datters Contract for Livs Ophold af Kinne og Gierrald, udstæd af Ole Nielssøn Kindem og Torbiørn Jverssøn Gierrald, den 29 Martii 1790.

20: Ole Nielssøn Gierralds Obligation stor 120 rd., udstæd til Sjur Olssøn Stenstøe, med Pant i 1 pd: 4 ½ mrk: Smør i Gierrald, No: 27 i Bordals Otting, dateret 7de og tinglyst 13 Novembr: 1783, udslettet efter Qvittering af 29 Martii 1790.

21: Torbiørn Jverssøn Kinnes Obligation stor 410 rd., udstæd til Kari Niels Datter Schutle, med Pant udi 1 Løb 1 pd: 6 mrk: Smør i Kinne, No: 27 i Qvitler Otting, dateret 13 og tinglyst 16 Novbr: 1781, udslettet efter paategnet Qvittering af 29 Martii 1790.

22: Ole Torgerssøn Fladlandsmoens Obligation stor 350 rd., udstæd til Hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i 18 mrk: Smør i Fladlandsmoen, No: 25 i Qvitler Otting, dateret og tinglyst den 13 Julii 1782, udslettet efter Qvittering af hr: Palludan, den 31 Januarii 1790.

23: Ole Olssøns Skjøde paa 18 mrk: Smør i Fladlandsmoen, No: 25 i Qvitler Otting, udstæd af Creditorer og Arvinger effter Ole Torgerssøn Fladlandsmoen mod 390 rd., d: 10 Nov: 1789.

24: Enken Anna Elisabet Astrups Obligation stor 498 rd., udstæd til Birkedommer Barth, med Pant udi Grovendals Huuse og Grunde, dateret 18 Junii 1790.

25: Brynild Knudssøn Gillerhuus Obligation stor 99 rd., udstæd til Erich Knudssøn Lille Røthe, med Pant i 1 Løb Smør i Gilderhuus, No: 23 i Dørvedals Otting, dateret 17 Junii og tinglyst 5 Julii 1773, udlyst efter Qvittering af 5 Julii 1790.

26: Ditto Obligation stor 80 rd: til Ditto, med Pant i bemeldte Skyld, dateret den 7de og tinglyst 10 Novembr: 1783, udlyst efter Qvittering af 5 Julii 1790.

27: Ditto tredie Obligation stor 220 rd., udstæd til Ditto, med Pant i 1 Spd: 12 mrk: med Bygsel, og overbygsel til 6 Mrk:, i Gillerhuus, No: 23 i Dørvedals Otting, dateret 13 og tinglyst 14de Julii 1787, udlyst efter Qvittering af 5te Julii 1790.

1790: 77

28: Ditto Obligation stor 41 rd., udstæd til Ditto, med Pant i forbemeldte Skyld i Gillerhuus, dateret 12 og tinglyst 14 Julii 1788, udslettet efter Qvittering af 5 Julii 1790.

29: Ditto nye Obligation til Knud Erichssøn Røthe med flere, stor 499 rd., med Pant udi hans ejende 1 Løb \12 mrk:/ Smør i Gillerhuus, No: 23 i Dørvedals Otting, dateret den 6te Julii 1790.

30: Ole Olssøn Fladlandsmoens Obligation stor 370 rd., udstæd til Jomfrue Magdalena Koren, med Pant udi 18 Mrk: Smør i Fladlandsmoen, No: 25, dateret 10 Novembr: 1789.

- 31: Enken Eli Baars Datters Contract for Livs Ophold af Fladlandsmoen og Haatvedt, udstæd af Ole Olssøn Fladlandsmoen og Aad Anderssøn Haatvedt, den 10 Novembr: 1789.
- 32: Hr: Sorenskriver Schielderups Skjøde paa Grovendals Huuse og Grunde, udstæd af Forstanderen for Wangens Fattig Huus med Stiffets Approbation, den 15 Junii 1790.
- 33: Ingeborg Johannes Datter Mølsterteigens Obligation stor 91 rd., udstæd til Jomfrue Mægtele Fleischer, dateret 14 Februar og tinglyst 8 Julii 1777, transporteret til Hr: Etatsraad Fleischer den 14 Octobr: 1784, med Pant i 15 39/130 mrk: i Mølsterteigen, No: 32 i Wiger Otting, udslettet efter Qvittering af 19 April 1790.
- 34: Sjur Anfindssøn Store Hondves Skjøde til sin Søn Ole Sjurssøn paa 2 pd: 6 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til andre 21 mrk: Smør, Wangen Kirke tilhørende, i Store Hondve, No: 6 i Guldfierdings Otting, mod 370 rd., dateret 6te Julii 1790.
- 35: Ole Sjurssøn Hondves Obligation stor 298 rd., udstæd til Hr: Capitaine Niels Dahl, med Pant i bemeldte Skyld i Store Hondve, udstæd den 6 Julii 1790, mod 4 proCento Rente.
- 36: Sjur Anfindssøn og Hustrues Contract for Livs Ophold af Store Hondve, udstæd af Sønnen Ole Sjurssøn Store Hondve i Guldfierdings Otting, den 6 Julii 1790.
- 37: Sjur Anfindssøn Store Hondves Obligation til Rest 370 rd., udstæd til sal: Hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i 1 ½ Løb Smør i Hondve, dateret og tinglyst 13 Julii 1778, udlyst efter Sønnen Hr: Phillip Fleischers paategnede Qvittering dateret Bergen den 15 Junii 1790.
- 38: Anders Larssøn Hovdes Obligation stor 90 rd., udstæd til Tormod Helgessøn Kolle, med Pant i 1 Løb Smør i Hovden, No: 6 i Dyrvedals Otting, dateret 5 og tinglyst 9 Julii 1779, udslettet efter paategnet Qvittering dateret 6 Julii 1790.
- 39: Gullig Anderssøns Skjøde paa 1 pd: 12 mrk: Smør i Hovden, No: 6 i Dyrvedals Otting, udstæd af Faderen Anders Larssøn mod 200 rd., overbygsel til 4 ½ mrk: Præsteboels gods, den 6 Julii 1790.
- 40: Torger Davidssøn Mølsters Obligation stor 200 rd., udstæd til Ole Haaverssøn Nyre med flere, med Pant i 1 Løb Smør i Mølster, No: 23 i Guldfierdings Otting, dateret 14de April og tinglyst 8 Julii 1773, udlyst effter Qvittering af 14 April 1790.
- 41: Lars Kieldssøn Dychestens Obligation til Hr: Etatsraad Fleischer, til Rest 300 rd., med Pant i 1 Løb 6 mrk: Smør, med overbygsel til 1 Løb Smør, i Dychesten, No: 2 i Guldfierdings Otting, med videre, dateret 9 og tinglyst 11te Novbr: 1782, udslettet for betalte 50 rd: efter Hr: Krigsraad Fleischers paategnede Qvittering dateret 16 Januari 1790.
- 42: Stephen Sjurssøns Bygslebrev paa 1 Løb Smør i Bierche, No: 54 i Bøer Otting, udstæd af Hr: Rector Arentz i Bergen den 8 April 1790, med Revers.
- 43: Lars Sjurssøn Schieldalens Obligation til Christen Isachssøn Botten, stor 50 rd., med Pant i 16 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til 2 mrk:, i Schieldalen, No: 28 i Wiger Otting, dateret 11 og tinglyst 15 Novbr: 1782, udslettet efter Qvittering af 7 Julii 1790.
- 44: Ole Larssøns Skjøde paa bemeldte Skyld i Schieldalen, No: 28 i Wiger Otting, udstæd af Faderen Lars Sjurssøn Schieldalen mod 150 rd., den 7 Julii 1790.
- 45: Lars Sjurssøns Contract for Livs Ophold af Schieldalen i Wiger Otting, udstæd af Sønnen Ole Larssøn Schieldalen den 7 Julii 1790.
- 46: Ole Larssøn Schieldalens Obligation til Johannes Torbiørnssøn Rogne, stor 150 rd., med Pant i 16 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til 2 mrk: Smør, i Schieldalen, No: 28 i Wiger Otting, og 5 Kjør, 1 Øg og 1 Kaabber Kjedel, mod 4 proCento Rente, dateret 7 Julii 1790.
- 47: Ellev Olssøn Kolves Bygselbrev paa 18 mrk: Smør i Hage, No: 49 i Rundalen og Bøer Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin mod lovlig Bygsel, den 6 Julii 1790, med Revers.
- 48: Ole Torgerssøn Fladlandsmoens Obligation stor 298 rd., udstæd til Erich Pederssøn Nyre med flere, mod Pant i 1 Pund Smør i Haatvedt, No: 59 i Bøer Otting, dateret 8de og tinglyst den 10 Julii 1779, udlyst efter Qvittering den 10 Julii 1790.

49: Aad Andersson og Maritha Ols Datters Skjøde paa 1 pd: Smør i Haatvedt, No: 59 i Bøer Otting, udstæd af Erich Pedersson Nyre mod betalte 300 rd., den 10 Novembr: 1789.

50: Marithe Sjurs Datters Contract for Livs Ophold af Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, udstæd af Anfind Torgielsson Fannestølen, dateret 8 Julii 1790.

51: Anfind Torgielsson Fannestølen's Obligation til Hr: Etatsraad Fleischer, til Rest 147 rd., med Pant i 6 mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, dat: og tinglyst 19 Julii 1786, udslettet for den betalte Summa efter Qvittering af 25 Maju 1790.

Aar 1790, den 12te Julii, continuerede Sommer Tinget for Wossevangens Almue i de sidste Tingdag anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Baar Rochne fremlagde Laugdag i Sagen mod Arne Myrland for Gield 8 rd: 1 mrk: 8 s:, af 9 Novbr: 1789, saalydende #

Arne Myrland sagde for Retten at han havde betalt de omstevnte Penge til en her i Sagen ustevnt Mand, hvilken vil stadfæste Rigtigheden heraf saafremt Citanten Baar Rochne vil antage ham som Skyldner for Pengene. For Resten troede han ikke at kunne betale Pengene 2de Gange, da den udstædte Acceptation paa den meddeelte Anvisning ikke er underskrevet eller vedtaget paa anden Maade end om Baar Rochne havde modtaget den af

1790: 77b

Anvisningens Udstæder solgte Øg til Pant.

Baar Rochne havde med ingen anden at bestille end Anvisningens Acceptator, paastod derfor Dom til Capitalens 8 rd: 24 s:s Betaling, samt Sagens Omkostninger 2 rd: 3 mrk:

Arne Myrland vilde intet videre svare i denne Sag.

Eragtet

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt.

Sjur Monsson Giørdre lod fremlægge Laugdag i Sagen mod Arne Myrland og Gulloug Nessem for Gield 23 rd., af 9 Novbr: 1789, saalydende #

Arne Myrland mødte og tilstod Laugdagens lovlige Forkyndelse, samt den paastevnte Gields Rigtighed, derhos sagde at han ikke skyldede meere end 5 rd., som han nu anbød inden Retten at betale.

Gulloug Nessem mødte ikke. Varsels Vidnerne Sølfest Houge og Torchel Lilletun afhiemlede Laugdagens lovlige Forkyndelse.

Citanten sagde at han ej kunde modtage de anbudne 5 rd., men henholdt sig til Vidnernes Forklaring, og paastod Dom til Gieldens Betaling af een for begge og begge for een, samt Sagens Omkostninger erstattet med 3 rd: 4 mrk: 8 s:, samt for Vidnernes Førelse 2 mrk:, i alt 4 rd: 8 s:

Arne Myrland, som formærkede at Citanten ej ville modtage de anbudne 5 rd., begiærede Udsettelse i Sagen indtil han kunne faae tale med nu udeblevne Gulloug Nessem som kan stadfæste at Comparenten ej er meere skyldig. Hvormed Citanten var fornøjet.

Eragtet.

Sagen forflyttes til næste Ting.

Hr: Krigs raad Fleischer ædskede Sagen mod Ole Syndve og Johannes Engeland for ulovlig Omgang mod Drængen Ole Baardsson Mæland i Rette, og forventede hvad de indstevnte havde at fremkomme med.

Ole Syndve og Johannes Engeland fremlagde skriftligt Contra Stevnemaal i denne Sag af 19de Junii 1790, som inden Retten blev oplæst, saalydende #

Hr: Krigs raad Fleischer lod vedtage Varsel. De indstevnte Vederparter og Vidner mødte ikke efter Paaraab, thi afhiemlede Varsels Vidnerne Sølfest Olssøn Houge og Torchel Larssøn Lilletun lovlig Varsel. Contra Citanterne begierede Laugdag til næste Ting.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men udeblevne Ole Baarssøn og Baar Mæland laugdages at møde til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Ole Olssøn Strømme, Britha Michels Datter Bratholo, Anna Holgers Datter Mæland, Lars Rødne og Peder Olssøn Niaatvedt forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tiid at møde, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Contra Citanterne besørger lovlig Varsel.

Iver Tormodssøn Arnetvedt anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Erich Knudssøn Arnetvedt for resterende Vilkaar af Gaarden Arnetvedt efter oprettet Contract af 9de Julii 1779, derom at anhøre Vidner og Beviis, saavel som om at de givne Løffter saavel angaaende Gaarden Gilderhuus som om aarlig Afgifft, ej er bleven opfyldt, dereffter Dom modtage til Vilkaar Contractens Opfyldelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Erich Arnetvedt mødte ikke. Vidnerne Erich og Ole Stalem mødte ikke. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men udeblevne Erich Arnetvedt laugdages at møde til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Erich og Ole Stalem forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tiid at møde for at afgive sit eedelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvor til Citanten besørger lovlig Varsel.

Den paafølgende 13 Julii vedvarede Sommer Tinget for Wossevangens Tinglaug i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Jon Wichingssøn Lierhuus Stæd Knud Wichingssøn Groue, samt Lars Maasefind for Sønnen Claus Maasefind.

Johannes Groue fremlagde Laugdag i Sagen mod Kiel Takle for Overfald, af 12 Novembr: 1789, saalydende, og derefter begiærede Sagen udsat, samt Gienpart af det passerede, paa det han kunde opfylde Rettens Eragting til næste Ting, hvortil nu har været Hinder.

Eragtet

Den forlangte Udsættelse bevilges til næste Høste Ting, og det forlangte Udtog skal blive beskrevet meddeelt.

Aar 1790, den 14de Julii, continuerede Sommer Tinget for Wossevangens Almue i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen John Wichingssøn Lierhuus selv tilstæde.

Hr: Foged Unmack fremlagde: 1: Restance Registeret for de udestaaende Kongelige Skatter til Beløb 1511 rd: 2: Restance Registeret over den udestaaende Formue Skat til Beløb 19 rd: 3: Mandtallet over Vej Arbejderne til Beløb [??] Mand, og 4: Odels Mandtallerne, og sammes Af- og Tilgang, hvilket alt blev examineret og i Nærværelse af de tvende Mænd Knud Wichingssøn Groue og Erich Nielssøn Finne blev befunden rigtig, og derom Tings Vidne udstæd under Laugrettets og Rettens Bekræftning.

Aar 1790, den 15 Julii, vedvarede Sommer Tinget for Wangens Tinglaug, i Nærværelse af de forbemeldte Laugrettesmænd. Hvorda

- 52: Baar Haldorssøns Afkald for hans Arv efter Anna Haldors Datter Houge i Bordals Otting, 103 rd: 1 mrk: 12 s: med Renter, til Formynderen Anfind Hondve, den 5 Julii 1790.
- 53: Sjur Larssøn og Johanna Peders Datters Fæstebrev paa Mosseteigen under Qvareqval i Bøer Otting, udstæd af Mons Jverssøn Qvareqval, mod 2 rd: Afgifft, dat: 7 Julii 1790.
- 54: Anfind Torgerssøn Fannestølens {Afkald} Obligation stor 164 rd:, udstæd til Johannes Iverssøn Urland med flere, med Pant i 6 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Rundalen og Bøer Otting, samt 4 proCento Rente, dateret 8 Julii 1790.
- 55: Knud Larssøns {Bygsel} \Skjøde/ brev paa 2 pd: Smør, med Overbygsel til 1 pd: 18 mrk: Smør i Øvre Himle, No: 14 i Bordals Otting, udstæd ad Faderen Lars Nielssøn mod 300 rd:, d: 8 Julii [17]90.
- 56: Knud Larssøn Øvre Himles Obligation stor 270 rd:, udstæd til Wangens Fattig Huus paa Woss, med Pant i bemeldte Skyld i Øvre Himle, No: 14 i Bordals Otting, d: 8 Julii 1790.
- 57: Lars Nielssøns Contract for Livs Ophold af Øvre Himle i Bordals Otting, udstæd af Sønnen Knud Larssøn Øvre Himle, den 8de Julii 1790.
- 58: Berge Svendssøns Skjøde paa 1 pd: 7 ½ mrk: Smør i Fenne, No: 61 i Bøer Otting, udstæd af Ole Johannessøn Fenne mod 325 rd:, den 8de Julii 1790.
- 59: Ole Johannessøn Fennes Obligation stor 250 rd:, med Pant i forbemeldte Skyld i Fenne, udstæd til Niels Sjurssøn Giørdre, dateret 8 og tinglyst 9 Julii 1780, udlyst effter paategnet Qvittering af 8de Julii 1790.
- 60: Berge Svendssøn Fennes Obligation stor 200 rd:, udstæd til Jon Jverssøn Nessem, med Pant i forbemeldte Skyld samt 4 Creature, dateret 9 Julii 1790.
- 61: Lars Knudssøn Roustads Bygselbrev paa 1 pd: 18 Mrk: Smør i Breche, No: 15 i Guldfierdings Otting, udstæd af Hr: Krigsraad Fleischer, den 16 Martii 1790, med Revers.
- 62: Ditto paa 1 bpd: 12 mrk: Smør i Breche Mithun, No: 14 i Guldfierding, udstæd af Herr Biskop Irgens den 4de Decembris 1789, med Revers.
- 63: Aamund Godvindssøns Obligation stor 50 rd:, udstæd til Michel Godvindssøn, med Pant [i] Kreature og Løsøre paa Gierness i Bordals Otting, dateret og tinglyst den 10de Novembris 1769, udlyst efter paategnet Qvittering af 10 Novembr: 1789.
- 64: Haldor Rognalssøns Obligation stor 150 rd:, udstæd til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant udi 1 pd: Smør i Glimme, No: 10 i Wiger Otting, dateret 7de og tinglyst 9 Julii 1787, udlyst efter Qvittering underskrevet af Hr: Blichfeldt, den 17de Martii 1790.
- 65: Sjur Knudssøns Skjøde paa 1 pd: 12 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til 18 mrk: Smør, Wangens Præstebord beneficieret, i Hage, No: 35 i Holbøygder Otting, udstæd af Faderen Knud Sjurssøn Hage mod 350 rd:, dateret den 6 Novembris 1789.
- 66: Knud Sjurssøn Hages Obligation stor 350 rd:, udstæd til Hr: Peder Blydt, med Pant udi bemeldte Skyld i Hage, udstæd 3 April og tinglyst 6te Julii 1776, udlyst effter paategnet Qvittering af Hr: Rørdam, underskrevet den 3 Aprilis 1790.
- 67: Sjur Knudssøns Obligation stor 250 rd:, udstæd til Peder Arnessøn Høen og Ole Brynildssøn Uhre, med Pant i bemeldte Skyld i Hage, dateret 12te Julii 1790.
- 68: Haldor Brynildssøn Løens Obligation stor 200 rd:, udgivet til Erich Aamundssøn Herrem, med Pant i ½ Løb Smør i Løen, No: 16 i Opheims Otting, dateret 10 og tinglyst 13 Julii 1787, udslettet efter paategnet Qvittering dateret 12 Julii 1790.
- 69: Ditto nye Obligation stor 240 rd:, udgivet til Ole Aamundssøn Nessem, med Pant i bemeldte Skyld i Løen, No: 16 i Opheims Otting, dateret 12 Julii 1790.
- 70: Lars Colbenssøn Rødnes Obligation stor 52 rd:, udstæd til Tosten Aamundssøn Ystaas, med Pant i 3 Mrk: Smør i Rødne, No: 50 i Holbøygder Otting, dateret 26 Octobr: 1781 og tinglyst 6 Julii 1782, udlyst efter Qvittering af 23 Novembr: 1789.

71: Wicking Godschalchssøn Allands Obligation stor 98 rd.; udgivet til Hr: Capitaine Johan Dahl, med Pant i ½ Løb Smør i Alland, No: 34 i Bordstrands Otting, dateret 25 Junii og tinglyst 8 Julii 1782, udlyst efter Qvittering af 29 Maji 1790.

72: Lars Jonssøns Skjøde paa 18 mrk: Smør i Alland, No: 34 i Bordstrands Otting, udstød af Wicking Godschalchssøn Alland mod 125 rd.; den 10 Julii 1789.

73: Jon Ingebretssøn Stalemsøens Obligation stor 240 rd.; udgivet til Erich Nielssøn Finne, med Pant i 1 pd: 12 mrk: Smør i Stalemsøen, No: 4 i Opheims Otting, dateret og tinglyst 16 Novembris 1787, udlyst efter Qvittering af 16 Junii 1790.

74: Ditto Obligation til Hr: Capitaine Johan Koren Dahl, med Pant i bemeldte Skyld i Stalemsøen, No: 4 i Opheims Otting, dateret 2 Junii 1790.

75: Colben Torbiørnssøn og Jng(er?) Larsdatters Contract for Livs Ophold af Rygh i Opheims Otting, udstød af Torbiørn Colbenssøn Rygh, dateret 12 Julii 1790.

76: Lars Jonssøns Bygselbrev paa 3 Spd: 18 mrk: Smør i Øvre Kythe, No: 22 i Windjer Otting, udstød af Ole Jonssøn Øvre Kythe, den 12te Julii 1790, med Revers.

77: Erich Torgerssøn Breches Obligation stor 380 rd.; udgivet til Etatsraad Fleischer, med Pant i 1 Løb 12 mrk: Smør i Breche, No: 16 i Guldfierdings Otting, dateret 6 og tinglyst 11te Julii 1780, udslettet for 40 rd: effter Qvittering af 12 Julii 1790.

78: Mons Knudssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, udstød af Knud Wichingsøn Groue mod 270 rd.; den 12 Julii 1790.

79: Knud Wichingsøns Contract for Livs Ophold af Øvre Groue, udgivet af Wicking og Mons Knuds Sønner Groue, den 12 Julii 1790.

80: Mons Knudssøns Obligation stor 248 rd.; udgivet til Hr: Doctor Mossin, med Pant i 1 Løb Smør i Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, den 12 Julii 1790.

1790: 78b

81: Knud Wichingsøn Groues Obligation til Rest 248 rd.; udstød til Hr: Doctor Mossin, med Pant udi 2 Løber Smør i Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, dateret 29 Maji og tinglyst 13 Julii 1786, udlyst efter Qvittering dateret 12 Julii 1790.

82: Michel Henrichssøn Træens Obligation stor 70 rd.; udgivet til Sjur Arnessøn Alsager, med Pant i 3 Spand Smør i Træen, No: 29 i Wiger Otting, dateret 12 Julii 1790.

83: Niels Jonssøn Wasendens Obligation til Hr: Etatsraad Fleischer, stor 49 rd: 1 mrk: 2 s.; med Pant i Løvsøre, dateret 1te og tinglyst 10 Julii 1783, udslettet efter Qvittering af 26 Februarii 1788, underskrevet af Creditor, velbemeldte Hr: Etatsraad Fleischer.

84: Aad Davidssøns Skjøde paa 1 Løb 2 pd: 21 Mrk: Smør, med Overbygsel til 1 pd: 12 mrk: Smør, Brue Kirke tilhørende, 18 mrk: Smør Wangens Kirke, og 12 mrk: Wosse Præsteboel beneficeret, udstød af Farfaderen Aad Davidssøn Kløve, No: 17 i Bøer Otting mod 800 rd.; d: 12 Julii [17]90.

85: Knud Anderssøns Bygselbrev paa 1 pd: 3 mrk: Smør i Sygnebære, No: 36 i Bøer Otting, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin den 8 Julii 1790, med Revers.

86: Askild Nielssøns Skjøde paa 2 pd: 18 3/5 mrk: Smør i Lade, No: 4 i Bøer Otting, hvor han med sin Hustrue Ingeborg Anders Datter den 20 Novembr: 1784 har arvet andre 5 2/5 mrk.; udstød af Hr: Krigs raad Fleischer med flere mod 300 rd.; den 12 Julii 1790.

87: Anders Sjurssøn Davidshougs Obligation stor 250 rd.; udstød til Hr: Etats raad Fleischer, med Pant udi 1 Løb Smør i Lade, No: 4 i Bøer Otting, dateret 6 Julii og tinglyst 7de Julii 1780, udslettet effter Qvittering af 12 Julii 1790.

88: Contract mellem Aschild Nielssøn Lade og Formynderne for Anders Lades Børn angaaende deres Underholdning og Opdragelse med videre, dat: 12 Julii 1790.

89: Aschild Nielssøn Lades Obligation stor 250 rd.; udstød til hr: Johan Sechmann Fleischer, med Pant i 1 Løb Smør i Lade, No: 4 i Bøer Otting, dat: 12 Julii 1790.

90: Jver Erichssøns Bygselbrev paa 1 pd: 9 Mrk: Smør i Jordalen, No: [?] i Opheims Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 17 Decembr: 1789, med Revers.

91: Michel Amundssøn Løens Obligation til Hr: Capitaine Johan Dahl, stor 250 rd., med Pant i Gaarden Løen, No: 16 i Opheims Otting, dateret 12 Junii 1784, udslettet for betalte 100 rd: efter Qvittering dateret 29 Novembr: 1789.

92: Lars Olssøns Bygselbrev paa 2 pd: 8 ½ mrk: Smør i Nessem, No: 9 i Holbøygder Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 2 Januarii 1790, med Revers.

93: Ellef Jverssøns Skjøde paa 12 mrk: Smør i Lille Hæg, No: 43 i Bøer Otting, udstæd af Størk Knudssøn Lille Hæg mod 200 rd., den 18 Febr: 1790.

94: Størk Knudssøn Lille Hægs Obligation stor 156 rd: 5 mrk: 6 s., udgivet til Levor Knudssøn Store Hæg med flere, med Pant i bemelte Skyld, dateret 9 og tinglyst 10de Julii 1787, udslettet efter paategnet Qvittering dateret 18 Febr: 1790.

95: Aad Anderssøn Haatvedts Obligation stor 170 rd., udstæd til Niels Sjurssøn Mo(en?), med Pant i 1 pd: Smør i Haatvedt, No: 59 i Bøer Otting, dateret 8 Julii 1790.

96: Matthias Anfindssøns Skjøde paa 1 Løb 3 mrk: Smør i Giære, No: 4 i Bordstrands Otting, udstæd af Anfind Aamundssøn Giære med flere mod 299 rd., den 18 Febr: 1790.

97: Sorenskriver Schielderupes Bygselbrev paa 1 ½ Løb Smør i Ullestad, No: 22 i Guldfierdings Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 15 Junii 1790, med Revers.

98: Erich Nielssøn Finnes Auctions Skjøde paa 1 Løb Smør i Nedre Opheim, No: [?] i Opheims Otting, udstæd af Auctions Directeuren efter Gullig Opheim, mod 702 rd: 4 mrk: 20 s., dateret den 13 Julii 1790, og underskrevet af Jncassator Lænsmand Mølster.

99: Claus Erichssøns Bygselbrev paa 1 Løb Smør i Opheim, No: [?] i Opheims Otting, udstæd af Erich Nielssøn Finne den 13 Julii 1790, med Revers.

100: Gullig Gulligssøn og Hustrues Contract for Livs Ophold af Opheim, udstæd af Erich Nielssøn Finne den 13 Julii 1790.

Sagen anlagt af Madame Meldal mod Brynild Gilderhuus for Gield, som i Dag er optaget til Doms, blev anmeldt afgjort.

I Sagen {af} \mod/ Erich Finne {mod} af Ole Evanger for uhøviske Ord er saaledes
Eragtet.

Omendskiønt Erich Finne trende Ting efter hinanden, siden Sagens Begyndelse den 15 Novembr: 1788, har nødt Udsettelse, har han dog først nu paa dette Ting fremlagt Contra Stevnemaal. Siden sidste Høste Ting har han haft fuldkommen Tid at erholde Udskriff af det passerede, samt det udvirkede Tings Vidne beskrevet. Atter paastaaer han Udsettelse for at faae disse Documenter fremlagte til sin Sags formeentlige Forsvar, hvilket paa dette Ting kunne være skeed, naar han i betimelig Tid havde forlanget samme af Dommeren. Paa det nu Erich Finne ej skal hvæ mindste Føje at beklage sig med Retten overilet i denne for ham saa betydelige Sag, saa forflyttes den til næste Høste Ting, til hvilken Tiid han haver at fremkomme med det fornødne, og imidlertid inden Augusti Maanedes Udgang førstkommende, hos Sorenskriveren afhente det optagne Tings Vidne og andre Afskriffter, paa det han kan have fuldkommen Tid at iretteføre alt til Sagens Tarv. Skulle Erich Finne derimod endnu udeblive, og længer udhale

1790: 79

Sagen, maae han selv tilskrive sig de Ulejligheder deraf maatte flyde, da denne Udsettelse alleene gives for sidste Gang. Citanten Ole Evanger haver der for denne Kjendelse lovlig at lade forkynde.

Udi Sagen af Hr: Krigsraad Fleischer mod Hr: Fendrik Lind for
Gield til salig Etatsraad Fleischers Stervboe, er saaledes

Dømt og Avsagt

Saavel Rigtigheden af den paastevnte Obligations Gield med Renter, som Opsigelsens Forkyndelse i lovlig Tid, er af Debitor Hr: Fændrik Lind tilstaaet, samt at han i Tilfælde af Udeblivelse med Betaling til Augusti Maanedes Udgang næstkommende, er fornøjet med at Pantet ved offentlig Auction bliver gjort i Penge. Thi bliver dette Tilbud stadfæstet, hvorefter Hr: Fendrik Lind til Stervboed effter sal: Etatsraad Fleischer bør indfrie og betale sin under 3 April 1786 udstedte Pante Obligation stor 49 rd: med Renter 4 proCto fra 3 April 1787, aarlig 1 rd: 5 mrk:, indtil fornøjelig Betaling skeer, samt udi denne Sags Omkostninger 3 rd:, som alt udreedes og efterkommes 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Exsecution som vedbør.

Udi den Sag Hr: Krigsraad Fleischer har anlagt mod Lars Olssøn Qvale
for Slagsmaal er saaledes

Dømt og Avsagt.

Med 2de eensstemmige Vidner er det beviist at Lars Olssøn Qvale i et Selskab paa Bøe har sønderrevet Drængen Samson Pederssøn Øgres Hue, grebet ham i Haaret, og bøjet ham need til Knæerne, hvorfor de andre nærværende maatte skille dem ad. Vel have Vidnerne forklaret at alle vare lystige og Huerne bleve kastede mellem dem for Spøg, samt at Lars Qvales Hue under dette var kommet bort, og han igien havde faaet Samsons Hue, som Samson ville fordre tilbage, hvoraf Ueenigheden begyndte. At Parterne bleve forligte om Huens Værd er og bevidnet. Ikke destomindre har dog Lars Qvale formedelst sin Kaadhed, der ikke er passende for skikkelige Mennesker, forseet sig imod Lovens 6: 7: 8:, og omendskjønt Udsettelse var ham bevilget, ej fremført det mindste til sit Forsvar. Thi kjendes for Ret: Lars Olssøn Qvale bør til Sigt og Sagefalds Ejeren Hr: Krigsraad Fleischer udreede Slagsmaals Bøder trende sex Lod Sølv, eller Penge 9 rd:, samt i denne Sags Omkostninger 5 rd:, som alt efterkommes 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Adfærd som vedbør.

Udi Sagen af Lars Jonssøn Bjørche mod Levor Hægh er saaleedes

Eragtet

Til Sommer Tinget 1789 har Lars Jonssøn Bjørke indkaldet Levor Hægh til at betale en ureen Koes Værdie med 8 rd: 3 mrk:, samt Omkostninger 1 rd: 2 mrk:, som indstevnte har solgt til Citanten, og denne igien til en ustevnt Mand, som atter har solgt den paa Kongsberg, hvor Politiet har befundet den ureen og udelig, hvilket med irettelagde Attest af 13 Octobr: 1788, bekræftet af Stædets Byfoged, beviser. Vederparten har derimod med 2de eensstemmige Vidner godtgiort at den Koe han solgte til Citanten, var frie for al synlig og afvidende Fejl, ligesom Vidnerne heller ikke hørte nogen Klage der over da Lars Bjørche modtog den. At det har været en vedtaget Skik i Bøigden at de Creature som sælges om Vaaren, og ved Slagtningen om Høsten befindes ureene, maae Sælgerne uden Disputte erstatte, det har Laugrettet eensstemmig bevidnet; men Citanten har ej under Sagen beviist om det virkelig er den samme Koe som den fremlagde Politie Attest ommelder og han kjøbte af Levor Hægh. Førend altsaa dette bliver oplyst, fandt Dommeren sig ej beføjet at afsige endelig Dom i denne Sag; Thi bør Lars Bjørche paa lovlig Maade godtgjøre dette til næste Ting, til hvilken Tiid denne Sag udsættes, og skal denne Kjendelse betimelig gives Parterne beskrevet.

Kjøbmand Wesenbergs Sag mod Niels Grove, som til i Dag var optaget, er i Mindelighed afgjort.

Udi Gullig Larssøn Takles Sag mod Elling Wæle for Overfald er saaledes

Eragtet.

Saasom det Vidnesbyrd Lars Colbenssøn Groue og Hustrue Ingebor Tronds Datter har aflagt paa forskjellige Tider for Lænsmand Mølster og Knud Wangen, samt Lars Knudssøn Himle og Anders Knudssøn Wæle, hvilket disse {Vid} inden Retten have beediget dette og forrige Ting, er uovereens stemmende, og handler om Fornærmelser udøvet af begge Parter mod hverandre; saa kunne endelig Dom i denne Sag ej afsiges førend de 2de Vidner Lars Colbenssøn Groue og Ingeborg Tronds Datter, der har været nærværende ved

1790: 79b

Ueenigheden mellem Citanten og den indstevnte, personlig indfinde sig for Retten, for med corporlig Eed at bekræfte deres Vidnesbyrds Rigtighed, efftersom de have opholdt sig her i Tinglauget og ikke efter Lovens 1: 13: 4: beviist deres lovlige Forfald. Til hvilken Ende denne Sag udstaaer til næste Ting, da Parterne bør efterkomme denne Rettens Kjendelse, som dem i betimelig Tid skal gives beskrevet.

I Sagen af Gullig Takle mod Elling Wæle for Gield 1 rd: er saaledes

Eragtet.

De 2de Vidner Lars Colbenssøn Groue og Hustrue Ingeborg Tronds Datter, som have opholdt sig i Tinglauget, da deres Vidnesbyrd af Lænsmand Mølster og Knud Wangen blev modtaget, og ikke tilkjendegivet noget lovligt Forfald overeens stemmende med Lovens 1: 13: 4:, bør personlig indfinde sig for Retten, for nøjere at examineres i henseende de paastevnte udlagde Haand Penge 1 rd:, samt Accorden om den solgte Hæst, hvilket Citanten Gullig Takle til næste Ting bør besørge, og derfor bliver denne Sag udsat.

I Sagen af Hr: Krigs raad Fleischer mod Lars Claussøn Maasefind for
Gield til salig Etatsraad Fleischers Stervboed er saaledes

Eragtet.

Ved Sagens Incamination den 14de Julii 1789 har indstevnte Lars Claussøn Maasefind begiørt Udsettelse for at fremskaffe Contra Regning (mo?)d den i Boed effter sal: Etatsraad Fleischer forefundne og uden Underskrift her i Rette lagde Ballance Regning, hvoreffter Stervboed skulle til gode komme 26 rd: 4 mrk: 10 s: Det synes at være blot Udflugter til Sagens Udhael og Benægtelse af Regningens Rigtighed, naar han hverken paa Høste Tinget 1789 eller dette Sommer Ting fremfører det mindste som kunne tilintetgiøre Fordringenr Virkelighed. Den anbudne Eed kan ej modtages førend Lars Maasefind efterkommer sit Løffte og fremviser Regning som kunne komme til Afdrag i den paastevnte Summa. Til det at opfylde gives Sagen Anstand til næste Ting, da Lars Maasefind bør irettelegge den paaberaabte Contra Regning til Rettens Oplysning, eller i manglende Fald Dom modtgæ efter det passerede. Denne Kjendelse ville Citanten besørge lovlig forkyndt.

Udi Sagen af Baar Rochne mod Arne Myrland for Gield er

Dømt og Avsagt

Den irette lagde Anvisning af 24 Jini 1788, udstæd af Ole Breche til last(?) Arne Olssøn Myrland, stor 8 rd: 24 s:, som denne har vedtaget at udbetale til Ihænehaveren Baar Michelssøn Rochne, følgelig hans Paategning af 26 ditto, er fuldkommen Bevis om den paastevnte Fordrings Virkelighed. At Arne Myrland har uden Ordre, og efterat Acceptationen i Vidners Nærværelse var underskrevet, betalt Pengene til en anden, kan ej komme i Betragtning, men ifølge Lovens 5: 1: 1: bør Arne Olssøn Myrland til Citanten Baar Rochne udbetale de paastevnte 8 rd: 1 mrk: 8 s:, imod Regress som han bedst veed og kan, samt i

denne Sags foraarsagede Omkostninger 2 rd., alt inden femten [Dage] effter Dommens lovlige Forkyndelse under Nam og Exsecution.

End videre blev publiceret

101: Michel Larssøns Skjøde paa 13 mrk: Smør, med Anpart overbygsel til 2 Mrk: Smør, i Schieldalen, No: 28 i Wiger Otting, hvori han selv den 13 Februar 1789 med sin Hustrue Brithe Larsdatter har arvet andre 3 Mrk:, i alt 16 Mrk:, med overbygsel til 2 mrk:, udstæd af Knud Arvessøn Schieldalen med flere mod 125 rd., den 10 Julii 1790.

102: Contract mellem Michel Larssøn og Knud Arvessøn Schieldalens Børns Formyndere om Gaarden Schieldalens Brug og Beboelse, dat: 10 Julii 1790.

103: Wicing Olssøn Ygres Obligation stor 500 rd., udstæd til Hr: Etatsraad Fleischer, med Pant udi 1 Løb 1 pd: 20 mrk: Smør, med overbygsel efter Andeel til 8 Mrk: Smør, i Øvre Ygre, No: 8 i Bøer Otting, dateret 4 April 1785, tinglyst 9 Julii 1785, udslettet for de paa Obligationen resterende 400 rd: efter paategnet Qvittering af 5te Julii 1790.

104: Ditto nye Obligation til Jomfrue Catharina Geelmuyden Fleischer, med Pant i bemelte Skyld i Øvre Ygre, No: 8 i Bøer Otting, dateret 5te Julii 1790.

105: Anders Larssøns Obligation stor 99 rd., med Pant i ½ Løb Smør i Rogn, No: 30 i Bordals Otting, udstæd til Sjur Arnessøn Alsager, den 10 Julii 1790.

Opsadt Odelssag paa Mørqve, vide folio 70.

Aar 1790, den 17de Julii, blev Retten atter sat paa Gaarden Mørqve i Holbøygder Otting, i Anledning den sidstleden 4 Maji udsatte Sag, og betjent af den constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth, tilligemed de sidste Session anførte Laugrettesmænd. Tilstæde Lænsmanden Godschalch Mølster.

Hvorda Sølfest Brynildssøn Flætre paa den umyndige Brithe Nielsdatters

1790: 80

Vegne fremlagde skrifftligt Continuations Stevnemaal i denne Sag af 30 Junii sidstleeden, som blev oplæst, saalydende # Ole Nielssøn og Kiel Olssøn Mørqve mødte.

Kaldsmændene Torchel og Jon Windje afhiemlede lovligt Varsel efter deres Paategnings Udviis under deres Saligheds Eed.

Ole Nielssøn og Kiel Olssøn Mørqve mødte og fremlagde skrifftlig Exception mod Stevningen af 17 Junii 1790, saalydende #

Citanten fremlagde Attest af Jurisdictionens Protocoll angaaende Ejendommen her i Gaarden, som viser at nu værende Besidder af Gaarden, Kiel Olssøn, ikkun har ejet Godset, de paastevnte ½ Løb Smør i Mørqve, siden 13 Novembr: 1788, dateret 16 Julii d: A:, som inden Retten blev oplæst, saalydende # Og da Sagen dermed aldeles er beviist tilligemed de sidste Rettes Dag fremlagde Documenter, saa paastod Citanten Dom til Gaardens Afstaaelse og ryddig giørelse næste Aars Fardag for den umyndige Brithe Nielsdatter, samt i Sagens Omkostninger 34 rd: 1 mrk: 12 s:, foruden hvad denne Session vil koste, alt efter fremleggende Indlæg af 14 Julii, saalydende #

Vederparterne vedblev sin Paastand om Udsættelse til September Maaned næstkommende, og imidlertid begierede Gienpart af det passerede, for at frem komme med det fornødne og Contra Stevnemaals Udfærdigelse.

Citanten paastod Dom, og i Fald Udsættelse bevilges, da at samme skeer paa Vederparternes egen Bekostning.

Eragtet.

Sagen udstaaer til en for Dommeren belejlig Tiid, som effter foregaaende Begiær og Berammelse skal blive bekendtgiort, hvilket Vederparterne haver at besørge, og tillige Sagen

irette føre paa deres Bekostning inden Høste Tinget næstkommende. Skulle de indstevnte Ole og Kiel Mørqve ej til den Tiid udvirke Rettens Berammelse, haver Citanten Sølfest Flætre at tage denne Rettens Kjendelse beskrevet, for at lade samme efter foregaaende Bekjendtgjørelse og Forkyndelse irettelægge den Tid som ved Paategning paa samme bliver af Sorenskriveren berammet.

Denne Sessions Bekostning: incamination 1: 3: 4:, 1 Dags Forretning 3 rd:, 1 Dags Dito 1 rd:, 12 Miles Diæt 2 rd:, Skyds 14 Mile 4 rd:, Fogden 5 mrk:, Lænsmand 3 mrk:, 7 Laugrettesmænd á 2 mrk:, 1 á 24 s:, [er] 2 rd: 3 mrk: 8 s:, ialt 15 rd: 2 mrk: 12 s:, som Citanten betalte.

Opsadt Aastæds Sag paa Bachetun, vide folio 73.

Aar 1790, den 19de Julii, blev Retten atter sat paa Gaarden Bachetun i Bøer Otting i Anledning den sidstledem 7de Maji dette Aar opsatte Sag mellem Opsidderen Mons Torgerssøn som Citant og Jver Nielssøn, samt den sidstes Stedbørns Formyndere Niels Møen og Herman Dugstad. Retten betjente den constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth, og de paa forrige Session navngivne Laugrettesmænd; ligeledes var tilstæde Lænsmand Godschalch Mølster.

Citanten Mons Bachetun sagde at han ej havde forkyndt Rettens sidste Session aflæste Kjendelse, men da det var aftalt mellem ham, Parter og Vidne, at de i Dag skulde møde uden videre Varsel, saa formodede han og at de indstevnte Vederparter og Contra Citanten nu vedtog Varsel, og paa Aastæderne ville \ h/an/d / fremstille Vidnerne til Anvisning og paafølgende Eedfæstelse; Imidlertid fremlagde han skriftligt Indlæg af Dags Dato, som han nu begiærede oplæst og Acten tiltaget, saalydende #

Contra Citanterne Jver Bachetun, Niels Møen og Herman Dugstad vedtog at tage til Gienmæle, protesterede mod det oplæst Indlæg som tildeels usandfærdigt, hvilket de ej agtede at indlade sig videre i; for Resten henholdt de sig til Vidnernes Befaring sidste Samling her paa Aastædet, og vilde være fornøjet med Vidnernes videre Anvisning paa de omtvistede Stæder, samt derefter forventede Rettens Dom i sin Tid. Contra Citanternes Vidner skal blive fremstillede, for af dem at erfare det fornødne til Sagens Oplysning, paa det de efter Contra Stevnemaalet skal blive Eedfæstede.

Laugrettesmændene sagde at de samtlige i Følge Rettens Kiendelse samme Dag Sagen sidste Session blev sluttet, udmærkede med Paaler enhver af Parternes Eiendomme af Ager og Bøe, efter som Vidnerne anviste, hvilket vil ankomme paa endelig Dom i sin Tiid hvorvidt samme kan blive at følge.

I følge med Parter og Vidner begav Retten sig til de omtvistede Teiger i Moen, og først efter Anvisning besaae en Ager, Forskaate kaldet, som Hoved Citantens Vidne Ellev Olsson Hylle og Knud Sjurssøn Traae, samt Contra Citantens Vidne Anders Ygre forklarede at være udpløjet paa Citanten Mons Bachetuns Bøe, men hvor meget, eller hvor Ager Reenen i deres Tid var, kunde de ej sige. Ligeledes blev befaret de 2de Teiger i Moen, som Vidnerne Michel Aschildssøn Melved og Siur Pederssøn Bøe havde udmærket, hvilke de anviste, nemlig i den første Teig fra en Assp staaende ved Alfare vejen i Moen, der fra til en ung Furre i lige Linie, og der fra til en Older ved Osgier Gierdet, som er Endemærket. Mons skulde heraf eje paa den østre Side, og Jver paa den vestre Side. Endelig anviste de og den af dem udmærkede Linie i Laatres teigen,

1790: 80b

hvor blev befunden 12 Mærker, deels Furrer og deels Paaler, alt lige til Elven. For Resten henholdt de sig til deres den 6te Maji sidstleden aflagde Provemaal, som for dem inden Retten blev oplæst og de ialt gestændigede rigtig at være, uden mindste Forandring. Paa Hoved

Citantens Spørgsmaal sagde Vidnerne eensstemmig at de syntes at Skoven var bedre paa den østre Part af Laatresteigen, som tilhører Jver Nielssøn, end paa den anden, og at det ville vare længe førend den vestre Part kunne komme i samme Stand som den østre. Vidnerne om deres Vidnesbyrds Rigtighed aflagde Saligheds Eed og bleve demitterede. Med den øvrige Befaring og Vidnernes Eedfæstelse beroer til i Morgen tidlig, da Dagen ved Hiemkomsten af Marken var forløbet.

Anden Dag, den 20 Julii, continuerede Forretningen i samtlige vedkommendes Nærværelse.

Ved Befaringen i Gaar anviiste Ellef Hylle en Grov oven for Osgier gierdet, som igjennem Osgier Garen deler sig i 2de Deelee, hvoraf den vestre skulle være Mærkets Begyndelse for Deelet mellem Parternes Eiendomme i den første Teig i Moen, og gaar derfra need effter til en Birkestue ved Alfarevejen, hvilken Vidnet ej saa lige kunde anvise, heller ikke hvorledes Mærket i Mellemlinien var. Ligeledes anviste han Strækningen i Laatresteigen, som effter Torger Bachetuns Fortælling skulle gaae fra Bøe garen effter Vejen til Elvebaren, hvor fra tvers over Elven kan sees en Mærkes gar mellem Ræne og Kinne, hvortil Vidnet blev befalet at hugge, men Torger Bachetun sagde dog at han ejede længer. For Resten veed Vidnet intet vist Endemærke. Paa Stølen kunne Vidnet anvise Teigen som enhver brugte, men ej Mærkes Linien. Heller ikke kunne han paa de øvrige Stæder anvise Strækningerne til Vished. Laugrettet blev og anvist de Forbedringer som vare giorte paa Jver Nielssøns Part \paa Stølen/ af hans Formand, og syntes de samme var meere end paa Mons Torgerssøns Part, hvor heller ikke saa god Lejlighed var til at forbedre. Knud Traae anviste og den bemelte Grov hvor Skiftet for den første Teig skulde begynde, men veed ej hvor Endemærket var. Ligeledes anviste han Mærket i Laatresteigen fra Bøe gierdet efter Vejen til midt for Os Kiønnet, men vidste ej at anvise længer. Vidnet Anders Ygre anviste den østre Grov neden for Osgier garen, som skulle være Mærke og Bytte for den første Teig, og gaar derfra til en Birkestue, som han viste. Mærket i Laatres teigen anviste han overeens stemmende med Ellef Hylle, dog vidste han ikke egentlig om den omtalte Gar mellem Ræne og Kinne var det egentlige Mærke. Kolben Bøe anviste Groven ovenfor Osgier garen, hvorfra Mærket skulle begynde, og gaae der fra til en Houg, Warhoug, som han viste, men hvor Mærket i samme er, kunde han ej sige, videre til den af Anders Ygre anviste Strækning ved Vejen. I Laatres teigen viste han Byttet ligesom de andre til den sidste Bakke til Elven. Brithe Bryn kunne ej anvise nogen Linie paa Stølen eller andre Stæder, uden efter Gisning, som ej saa rigtig kunne skee. Bjørne Røde anviste Groven som Begyndelses mærke i den første Teig, og Mærket fra Bøe garen efter Vejen til den sidste Bakke, som skiftede Laatresteigen. Alle Vidnerne kunde hver for sig ingen nøjere Anvisning eller Mærkes Linie vise paa de omstevnte Ejendomme, hvori de vare ganske uvisse. Endelig forklarede og Vidnerne, at det Stæd hvor Saugen staaer, har været fælles ihenseende til Bejtning, hvori Knud Traae dog ej var eenig. Rasmus og Brynild Groue anviste det Stæd hvor Qværnedammen og Saugen staaer. De vedtog deres Vidnesbyrd sidste Samling, med Tillæg, at Vandet til Saugen bliver nu taget paa det samme Stæd hvor Qværnedammen var, samt at Stædet laae øde indtil Saugen blev bygget. Alle Vidnerne vedtog deres forrige Vidnesbyrd, som for dem inden Retten blev oplæst, og bekræftede de samme og Anvisningens Rigtighed efter hvad de kan mindes, med deres Saligheds Eed effter Loven. Torbiør Bachetuns Vidnesbyrd og Anvisning blev frafaldet.

Hoved Citanten derefter sluttede Sagen til Doms med denne Paastand: at da ingen vis Mærkes Linie med de mange afhørte Vidner og Rettens Befaring er bevist, saa kunne heller intet gammelt Brug hindre ham fra at paastaae Gaarden Bachetun efter Rettens Skjøn udskiffet og steenet i 2de lige Deelee, og da intet mindeligt Forliig har været at erholde, saa paastod han og Omkostningerne erstattet af de indstevnte med 20 rd., foruden Rettens Sallario og Stevne Penge.

Contra Citanterne ligeledes sluttede Sagen til Doms med Paastand: at det gamle Brug som de afhørte Vidner have omprovet paa Ager og Bøe, samt i de 2de Skouge Teiger i Moen og Aaden, maatte ved Rettens Dom stadfæstes. De øvrige omtvistede Eiendomme overlod de til Retten at bestemme om samme herefter skal bruges til fælles, eller udskiftes, men paastod dog Mons Bachetun tilkjendt at erstatte de Forbedringer som er gjort paa Jver Nielssøns Part i Gaarden. Det tilbudne Forlig nægtede de aldeles, og derfor ventede for Omkostninger at blive befriet, hvilket de i krafftigste Maade paastod.

Hoved Citanten benægtede de anførte Vidners Anvisning som skeed effter en svag Mands Udsagn, og derfor som u-

1790: 81

-lovlig maae bortfalde, henholdt sig til sit Indlæg og paastod Dom.

Parterne vare fornøjde med at Dom afsiges til næste Høste Ting, for Omkostninger at spare.

Contra Citanterne paastod Omkostninger erstattet med 10 rd., samt Stevnepenge 3 rd: 5 mrk: Lænsmand[en] opgav sine Stevnepenge at være 15 rd: 5 mrk:, foruden andre forkyndte Stevnemaale som endnu ej er ham opgivet, og der for forbeholdt sin Paastand.

Rettens Sallarium beregnes saaledes: 2 Dages Forretning 2 rd:, 2 Dages Diæt 2 rd:, 6 Miles Diæt 1 rd:, 9 Miles Rejse 2 rd: 5 mrk:, Fogden 5 mrk:, Lænsmanden 1 rd:, Mændene 4 rd:, ialt 13 rd: 4 mrk:, som Hoved Citanten betalte.

Eragtet

Sagen bliver efter Parternes Vedtagelse optaget til Revision og Efftersyn til næstkommende Høste Ting for Wangens Almue paa Wossevangen, som nærmere bekendtgjøres, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed skal blive afsagt, og ville Laugrettet møde.

Opsat Odelssag paa Mørqve i Holbøygder Otting, vide folio 79.

Aar 1790, den 4de Septembris, blev Retten atter sat paa Gaarden Mørqve i Holboygder Otting paa Woss, for at behandle den fra sidstleden 17 Julii dette Aar udsatte Odels Sag mellem Myndlingen Niels Olssøns Datter Britha Niels Datter og hendes Formynder Sølfest Brynildssøn Flætre, samt Kield Olssøn Mørqve med flere. Retten betjente den constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth, tilligemed de samme Laugrettesmænd som ved Sagens Begyndelse den 4de Maji sidstleeden vare tilkaldede og tilstæde. Ligesaa var nærværende Lænsmanden for Wossevangens Ting laug, Godschalk Matthiæsøn Mølster.

Hvorda Hoved Citanten Sølfest Brynildssøn Flætre paa sin Myndlings Vegne fremlagde Rettens sidstleden 17de Julii dette Aar passerede Kjendelse med derpaa tegnede Berammelse til i Dag, som vedbørlig er for Vedkommende forkyndt, saalydende #

Kiel Olssøn Mørqve vedtog denne Kjendelses lovlige Forkyndelse, tilligemed sin Fader, og i Anledning af samme fremlagde skriftligt Contra Stevnemaal i denne Sag, af 16 Augusti 1790, som er af følgende Indhold # Sølfest Flætre vedtog denne Stevnings lovlige Forkyndelse. Ole Nielssøn samt Sjur, Ole og Iver Ols Sønner mødte og vedtog lovlig Varsel. Størch Olssøn mødte ikke. Vidnerne mødte. Lænsmand Mølster og Jon Stephenssøn Ulvenssøn afhienlede som Varselsmænd lovlig Forkyndelse af Stevnemaalet for udeblevne Størcher Olssøn, effter deres Paategnings Udviis.

Torger Mølster fremlagde Skriftlig Fuldmagt fra Procurator Schnabel til ham at gaae i Rette og udføre denne Sag, dateret 28de Augusti 1790, saalydende #

Fra Flytmand Ole Olssøn blev fremlagt et Indlæg af 16 Augusti 1790, saalydende #

Vidnerne blev forelæst Eedens Forklaring med Formaning til Damdheds Udsigende, hvilket de lovede. Fremstod da

Iste Contra Vidne, Ole Arnessøn Myrland, som aflagde Eed og vidnede: at Ole Nielssøn tilbød ham som Formynder for ældste Søn Niels Olssøns da levende Søn, om han ville som nærmest berettiget indløse Gaarden Mørchve for 500 rd., hvortil Vidnet intet kunne svare førend han havde raadført sig med Myndlingens Paarørende; men ingen Accorde om Kjøbe summen mellem dem blev afgjort forinden bemelte Ole Nielssøn solgte Gaarden til nu værende Beboer Kiel Olssøn, thi Vidnet bød 450 rd: paa sin Myndlings Vegne, hvilket Farfaderen ej ville vedtgæ.

2: Vidne, Ole Olssøn Helgeland, aflagde Eed og vidnede: at han var med Ole Nielssøn da Gaarden blev tilbudt, men ingen Accord blev sluttet mellem dem, da Ole Myrland sagde intet at kunne svare førend han havde talt med Myndlingens Paarørende. dem:

Contra Citanten fremlagde skriftligt Indlæg af 38de Augusti med ved følgende Bilager, hvortil de originale Skjøder af 26 Febr: 1745, 13 Nov: 1779, 16 Novembr: 1786 og 13de Novembr: 1788 bleve anviiste, saalydende #

Hoved Citanten fremlagde Attest af Wosse Præstegjelds Ministerial Bog, der end ydermere beviser Myndlingens Ret til Indløsning af dette paastevnte Jordegods, dateret 2 Sept: 1790, saalydende # og dereffter vedblev sin forrige Doms Paastand til Gaardens Fravigelse, og denne vidtløfftige Sags Omkostninger erstattet af de indstevnte med 86 rd:

Ingen af Parterne havde videre at tilføre, men vare fornøjet med at Dom i Sagen afsiges paa næstkommende Høste Ting paa Woss.

Rettens Sallarium for Kjendelsen 2 mrk: 4 s:, 1 Dags Forretning 3 rd:, 1 Dags Diæt 1 rd:, 12 Miles Diæt 2 rd:, Skyds 14 Mile 4 rd:, Lænsmand 3 mrk:, Mændene 2 rd: 3 mrk: 8 s:, i alt 13 rd: 2 mrk: 12 s:, som Hoved Citanten betalte.

Eragtet

Sagen optages til Revision eller Kjendelse til sidste Tingdag for Wossevangens Tinglaug paa Tingstædet Wangen, dette Aars Høste Ting, da Dom eller Kjendelse udi denne Sag følgelig Parternes Vedtagelse skal blive afsagt, {da} \ligesom/ Laugrettet ville møde for Dommeren om Sagen at conferere.

Høstetinget 1790

Aar 1790, den 8de Novembris, begyndte det almindelige Høste, Sage og

1790: 81b

Skatte Ting med Wossevangens Ting laugs Almue paa Tingstædet Wossevangen. Retten betjende den constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth, i Nærværelse af Stædets Foged, Velædle Hr: Martin Andreas Unmack, Lænsmanden Godschalch Matthiæsøn Mølster og efterskrevne eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Gullig Bergessøn Flage. 2: {Erich} Johannes Erichssøn Dychesten. 3: Niels Erichssøn Soue. 4: Torchel Larssøn Lillethun. 5: John Wichingssøn Lierhuus. 6: Torger Tostenssøn Lie. 7: Ole Ellevssøn Gierness, og 8: Claus Larssøn Maasefind, og samtlig tingsøgende Almue.

Dereffter bleve de Kongelige Forordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger i denne Orden tinglyste som hereffter følger:

Dereffter blev Sagerne foretaget.

Aad Madssøn Seim fremlagde Laugdage i Sagen mod Matthias Berge af 5te Julii 1790 for Vidnerne Anved Matthiassøn og Ragna Matthias Datter Berge, saaledes lydende # Eedens Forklaring blev de laugdagede og mødende Vidner, som Børn til indstevnte Matthias Berge,

forelæst og i hans Nærværelse betydet med Formaning til Sandheds Udsigende, dereffter fremstoed

Vidnet Anved Matthiæsøn Berge, som aflagde Eed og vidnede eensstemmig med det under 4 Novembr: 1789 afhørte Vidne Anders Knudssøn Berge, med denne Forandring, at han ikke vidste noget om indstevntes Hæstes Beskadigelse paa Citantens Korn. demitteret.

Vidnet Ragna Matthias Datter aflagde Eed og vidnede: at hendes Fader {vel} ved Hielp af Citanten Aad Seim flyttede Huuset i Bergsteigen til Berge i det fo(...?) at Aad der skulde faae Boepæl, men veed for Resten ikke om nogen Accorde mellem dem, eller noget videre til Sagens Oplysning. demitteret.

Indstevnte Matthias Berge begierede Sagen udsat til i Morgen Formiddag, for at fremlegge et Indlæg. Som bevilges.

De tinglyste Anordninger etc: ere disse.

1: Placat, at tinglyste Indførsels Forretninger i upriviligeret Jordegos for tilbagestaaende Kongelige Skatter hos Almuen i Norge bør have samme Virkning som om de ved Eiendoms Domme vare stadfæstede, dog at Eierens Løsnings Ret skal være ham forbeholden. Christiansborg Slot den 11te Junii 1790.

2: Kongelig Rescript af 20 Augusti, at de Almuer som boe uden for Bergen, men i Stiftet, maae kjøbe Kornvare af de til Bergen indkommende Skibe i 8 Dage efter at liggedagene til 2 Uger ere overstandne, tilmeldet fra Stiftet den 4 Septembris 1790.

3: Stiftets Resolution, at de som vare ansatte til Bøder for udeblivelse ved Veje arbejdet, der for skal være forskaanede uden Følge for Eftertiden, dateret 30 Sep: 1790.

Aar 1790, den 9 Novembris, continuerede Høste tinget med Wosevangens Almue i de forrige Laugrettesmænds Nærværelse.

Sagen mellem Aad Seim og Matthias Berge blev paraabt, da Matthias Berge fremlagde Indlæg af 8 Novembr: 1790, saalydende #

Citanten benægtede det oplæst Indlæg som usandfærdigt og ubeviist, paastod Dom til Skades Erstatning og Bøder for tilføjjet Fornærmelse efter de afhørte Vidners Udsigende, samt denne Sags Omkostninger erstattet efter Rettens Skjøn.

Parterne havde ej videre at forestille, men vare Dom begierende.

Eragtet.

Sagen optages til den 18 Novembris førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed her paa Tingstædet bliver afsagt.

Ole Evanger fremlagde Kjendelse i Sagen af ham anlagt {af} mod Erich Nielssøn Finne af 15 Julii 1790, saalydende #

Erich Finne begiærede Rettens Udsættelse i Sagen til i Morgen Formiddag for at fremskaffe Indlæg i Sagen til Oplysning. Hvilket Citanten Ole Evanger accorderede.

Lænsmand Mølster fremlagde skriftlig Stevning mod Anders Knudssøn Ringheim for Overfald Natte tide, dateret 20 Oct: 1790, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidners eedelige Forklaring, og Dom modtage til Undgiældelse, samt denne Sags foraarsagede Omkostninger at erstatte, efter Stevnemalets nærmere Formeld, som blev oplæst, saalydende #

Indstevnte Anders Knudssøn Ringheim mødte ikke, ej heller Vidnerne Johannes Ringheim, Ingeborg Lars Datter Soue, Sigrid Torgers Datter Lille Ringheim og Sigvord Anders Datter Indre Ringheim, thi afhiemlede Amund Torgerssøn Bryn og Knud Ellingsøn Gierness Stevnemalets lovlige Forkyndelse i lovlig Tid.

Til Beviis for at den indstevnte er bleven tilbudt mindelig Foreening i denne Sag, fremlagde Citanten, Lænsmand Mølster et under 12 Junii 1790 udstæd og i Stevnemaalet ommeldt Beskikkelse, som Vidnerne Amund Bryn og Knud Seim have forkyndt for den indstevnte, og modtaget hans Svar saaledes som deres Paategning af 10 Julii 1790 indeholder, saalydende # Derefter fremstillede han disse 2de godvillig mødende Vidner, som han begiærede under Eed maatte forklare og

1790: 82

stadfæste denne deres Paategnelses Rigtighed, hvilket og af dem skeede under aflagte Saligheds Eed med opragte Fingre efter Loven, uden mindste Forandring. demitteret.

Citanten, som hermed havde viist sit freedelige Sindelaug, begiærede de mødende og indstevnte Vidner frem kaldet, eedfæstede og forhørte, samt deres Svar modtaget paa de skriftlige Qvæstioner, som han hermed fremlagde, af Dags Dato, saalydende #

Thi fremstod 3die Vidne, Maritha Knuds Datter Store Ringheim, som, effterat Eedens Forklaring hende og de øvrige Vidner var forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, aflagde Eed og vidnede til de fremsatte Spørgsmaale: overeens stemmende med de fremlagte Spørgsmaale, dog med denne Forandring, at den omvidnede Fornærmelse skeede da Anders havde Lys med sig, og at Vidnet ikke veed om han var i Lænsmandens Stue tilforn i Mørke, Veed heller ikke om Anders er onskabs fuld i Vertskaben.

4de Vidne, godvillig mødende Brithe Nielsdatter, Værmoder til Citanten, aflagde Eed og vidnede: eensstemmig med næst forrige Vidne uden mindste Forandring.

5te Vidne, Lars Davidssøn Ringheim, som endnu ikke er confirmeret, sagde, uden at aflægge Eed til Giensvar paa de fremsatte Spørgsmaale: at Anders Knudssøn den omstevnte Tiid var inde i Lænsmandens Stue tvende gange, og opførte sig saa fornærmelig mod Lænsmanden som 3: 4: 5: 6: Spørmaal indeholder, for Resten henholdt han sig til hvad de forrige Vidner har forklaret, undtagen 12 Spørgsmaal, hvorom de trend forrige Vidner, der endnu vare nærværende, heller ingen Beskeed vidste, ligesom de og eensstemmig vidnede, at de ikke veed at Lænsmanden havde givet nogen Anledning til denne Adfærd.

6te Vidne, Johannes Ringheim, som nu var kommen tilstæde, aflagde Eed og vidnede til fremsatte 12te Spørgsmaal, at indstevnte Anders Knudssøn den paastevnte Tid i Barselgildet paa Ringheim opførte sig uordentlig mod Lænsmanden, som dertil ej gav Anledning, men som det er saa længe siden, kand Vidnet ej egentlig erindre hvori denne Fornærmelse bestoed, ligesom han og vidste at Anders Knudssøn tilforn havde været Medhielper. demitteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men udeblevne Ingeborg Larsdatter Soue, Sigrid Torgersdatter Lille Ringheim og Sigvord Andersdatter Indre Ringheim forelægges herved under Lovens Falsmaal til næste Ting at møde, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge; ligesom Vederparten Anders Knudssøn ligeledes laugdages at møde til samme Tid med Tilsvaret, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Den næstpaafølgende 10de Novembris continuerede Høste Tinget i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen Amund Bryn i Stæden for Johannes Erichssøn Dychesten, og Lars Claussøn Maasefind i Stæden for Claus Larssøn ibm:

Da Lænsmand Mølster iretteædskede Sagen fra forrige Ting opsat mod Halsten Davidssøn Ringheim af Curator Knud Erichssøn Dugstad angaaende Contract og Obligation paa Gaarden Ringheim, og frem lagde skriftlig Indlæg af 10de Novembris 1790, saavelsom den paastevnte Obligation af 11te April 178(5?), stor 747 rd: 4 mrk: 7 s.; og Contracten oprettet mellem ham

og forrige Eier af Gaarden, David Larssøn Ringheim, af samme Dato, hvilken han paastod ophævet, eftersom den ej af Vedkommende er opfyldt, med videre efter Indlæggets Formeld, som tillige med de fremlagde Documenter ere saalydednde #

Den indstevnte med Curator mødte ikke. Citanten paastod Dom efter sit Indlæg.
Eragtet.

Sagen optages til den 18 Novembris førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt.

Sølfest Flættre fremlagde sin Angivelse over hvad som fra sidste Angivelses dato er skaaret paa Støbs Flomsaug, nemlig 648 enkelte og vandkantede Furre Bord, hvilket han med Eed bekræftede, dateret 9 Novembr: 1790.

Aar 1790, den 11te Novembris, vedvarede Høste Tinget i de i Gaar benævnte Laugrettesmænds Nærværelse.

Ole Evanger ædskede Sagen i Rette mod Erich Finne, som fra den 9 Novembr: opsat, og forventede indstevntes Møde.

Erich Finne mødte og sagde at han i Mindelighed med Ole Evanger og hans Søn Lars Olssøn Qvale var forligt saavel i Henseende til denne, som en anden mellem ham og Lars Qvale verserende Sag, alt effter Sognepræstens Attest af Dags dato, hvorved han haabede at Sagerne bleve ophævede. Samme er saalydende #

Ole Evanger benægtede aldeles at være foreenet med Erich Finne paa anden Maade end at de formeentlig faldende Bøder af ham skulle tillige erstattes, men da dette ej paa \Contra/ Citantens Side er bleven opfyldt, saa paastod han Dom effter forrige Irettesættelse, og Processens Omkostninger.

Erich Finne herimod protesterede

1790: 82b

mod dette Tilførte, henholdt sig til det indgangne Forlig, og tilbød de ommeldte 18 rd: Omkostninger, og exciperede mod Dom i dette Tilfælde.

Lars Qvale, som tilstæde, sagde at Erich Finne aldrig har talet med ham om Forliig, og der for ville han og for sin Deel paastaae Dom til Bødernes Udreedelse med Omkostninger erstattet.

Erich Finne vedblev sit forrige, og forventede Forliget ved Dom stadfæstet.

Eragtet.

Sagen optages til den 18 Novembris førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt.

Erich Finne ædskede Slagsmaals Sagen i Rette mod Lars Olssøn Qvale, og i Anledning det i ovenstaaende Sag anførte begiærede tilført at han med indstevnte Lars Qvale var forligt, saaledes at alle Sager mellem dem skulle ophøre mod at Lars Qvale skulde tilbage kalde sine fornærmelige Ord, og alt saaledes mellem dem være afgjort.

Lars Qvale sagde at han ej kunde indgaae noget Forlig med Erich Finne, saasom denne aldrig derom havde talt med ham.

Erich Finne henholdt sig til sit forrige Tilførte, og herom anviste Sognepræsten hr: Jersins i ovenstaaende Sag irettelagde Attest, der skal bevise Rigtigheden af hans Opgivende.

Eragtet.

Sagen optages til den 18 Novembr: 1790.

Den af Erich Finne mod Lars Qvale ved skriftlig Stevnemaal til forrige Sommer Ting anlagte Sag ædskede han ligesaa i Rette, og da det med denne har samme Beskaffenhed som i de tvende forrige er tilført, saa henholdt han sig i alle Dele dertil, og omendskjønt den udstødte Laugdag er lovlig forkyndt, saa havde han dog ladet Vidnet rejse, saasom han formodede ikke at Lars Qvale skulle fragaae hvad han eengang havde samtycket.

Lars Qvale sagde at han intet Forlig med Erich Finne havde indgaaet.

Eragtet

Sagen optages til den 18 Novembr: førstkommende til Kjendelse.

Ole Gulligssøn Seim ædskede Sagen anlagt af hans Broder Arve Seim mod Elling Skutle i Rette, og ved Indlæg af Dags dato, eller 2 Novembr: d: A:, begiærede Udsættelse til næste Ting, saalydende #

Knud Rochne for Elling Schutle syntes at de indstevnte kunne hafft fuldkommen Tid til sit formeentlige Forsvar i denne Sag, derfor kunne han ikke andet end paastaae Dom effter de irette førte Beviser, men saafremt Dommeren skulle finde fornødent at bevilge Udsettelse, saa begiærede han Udtog af det passerede til nærmere Foranstaltning fra sin Side.

Eragtet.

End eengang bevilges den begiærede Udsættelse, da Citanterne bør frem komme med det fornødne til Sagens Slutning paa først kommende Sommer Ting næste Aar.

Aar 1790, den 12te Novembris, continuerede Høstetinget i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Gullig Takle ædskede Sagen i Rette mod Elling Wæle for Gield 1 rd:, og som Elling Wæle haver tilbudt inden Retten denne paastevnte Gield, saa paastod han Dom til sammes Betaling, og Omkostninger erstattet efter Rettens Skjøen.

Elling Wæle tilstod at have tilbudt denne 1 rd:, men da Citanten paastod Omkostninger tillige, saa kunde samme ej betales.

Citanten paastod Dom.

Eragtet.

Sagen optages til den 18 Novembris først kommende.

Gullig Takle ædskede Sagen i Rette mod Elling Wæle for Overfald, og begiærede Sagen udsat til næste Ting. Som bevilges.

Elling Wæle fremlagde Laugdag i Sagen mod Gullig Takle for Overfald, af 9 Julii 1790, saalydende #

Gullig Takle var tilstæde. De laugdagede Vidner mødte, for hvem Eedens Forklaring blev forelæst med Formaning til Sandheds udsigende, hvilket de lovede, hvoreffter

3: Vidne, Størch Mithun, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med Vidnet Magne Mithun, med Tillæg, at Elling var blodig i Hovedet, men veed slet ikke hvem som tilføjede ham denne Skade. dem:

4: Vidne, Maritha Mons Datter, aflagde Eed og vidnede: at hun aldeles ikke veed hvem som tilføjede den indstevnte Skade, eller hørte nogen Ueenighed mellem Parterne den paastevnte Tid. dem:

Citanten begiærede Sagen til næste Ting udsat, for at frem komme med flere Vidner til Sagens Oplysning.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Ting, da Citanten haver at fremføre det fornødne til Slutning.

Den paafølgende 13 Novembris 1790, continuerede Høste tinget med Wossevangens Almue i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda efterfølgende Documenter og Almues breve frem kom til Tinglysning og her ekstraheres saaledes som følger:

1790: 83

1: Niels Tostenssøn Store Hægs Obligation stor 200 rd., udstæd til Hr: Capitaine Niels Dahl, med Pant udi 18 mrk: Smør i Store Hæg, No: 42 i Bøer Otting, dateret 7de og tinglyst 11 Julii 1770, udslettet efter Creditors paategnede Qvittering af 7 Julii 1790.

2: Levor Knudssøns Skjøde paa 18 Mrk: Smør i Store Hæg.No: 42 i Bøer Otting, hvor han selv med sin Hustrue Ragnille Nielsdatter den 20 Augusti 1787 har arvet 1 4/5 mrk: i samme Skyld indregnet, udstæd af Creditorerne efter afdøde Niels Tostenssøn Store Hæg, mod betalte 225 rd., dateret den 8 Julii 1790.

3: Levor Knudssøns Obligation til hr: Capitaine Niels Dahl, stor 198 rd., med Pant i bemelte Skyld 18 mrk: udi Gaarden Store Hæg, No: 42 i Bøer Otting, dateret 8 Julii 1790.

4: Bjørne Michelssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør Landskyld i Lille Hæg, No: 43 i Bøer Otting, udstæd af Arvingerne effter Torchel Haaverssøn Holven mod 240 rd., d: 8 Nov: 1790.

5: Bjørne Michelssøns Obligation stor 160 rd., udstæd til Ole Sjurssøn Ystaas og Tosten Amundssøn Bilde, med Pant udi bemeldte Skyld i Lille Hæg, No: 43 i Bøer Otting, dateret den 8de Nobembris 1790.

6: Anders Larssøn Hovdes og Lisbet Knudsdatters Contract for Livs Ophold af Hovde i Dørvedals Otting, udstæd af Gullig Anderssøn Hovde den 8de Novembris 1790.

7: Biørne Ambjørnssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Houge, No: 2 i Bordahls Otting, hvori han selv den 13 Octobr: 1789 har arvet 9 3/5 mrk: Smør i samme Skyld indregnet, udstæd af Arvingerne efter afdøde Ambjørn Rognaldssøn Houge mod 300 rd., dateret den 9de Novembris 1790.

8: Michel Aadssøn Breches Obligation stor 300 rd., udstæd til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i 1 ½ Løb Smør i Breche, No: 16 i Guldfieldings Otting, dateret 7de og tinglyst 10 Novembris 1783, udsluttet efter hr: Krigsraad Fleischers paategnede Qvittering paa sin Broder Assessor Fleischers Vegne, dateret 8 Novembr: 1790.

9: Ditto Obligation til Hr: Johan Sechman Fleischer, stor 300 rd., med Pant i bemeldte Skyld 1 ½ Løb Smør i bemeldte Gaard, dateret 8 Novembris 1790.

10: Lars Pederssøn Istads Obligation stor 150 rd., udstæd til Erich Kierland og Tosten Selland, med Pant udi 1 pd: 3 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 3 Mrk: Smør, Uldvigs Kirke tilhørende, i Istad, No: 23 i Qvitler Otting, dateret 4 Novembr: 1789 og tinglyst den 10de ditto, udslettet efter paategnet Qvittering af 6 Novembr: 1790.

11: Ditto nye Obligation til Lars Hanssøn Midt Fylchedal og Tosten Gulligssøn Selland, stor 180 rd., med Pant i bemeldte Skyld i Istad, No: 23, dateret 8 Novembr: 1790.

12: Contract mellem Lars Johnssøn og Wiching Godschalchssøn, hvorved den sidste tillades at bruge Gaarden Almeland (Alland), No: 34 i Bordstrands Otting, i 3 Aar fra 1789 Aars Foraar, dateret den 10 Julii 1789.

13: Niels Nielssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pd: 12 Mrk: Smør i Dychesteen, No: 3 i Guldfieldings Otting, og Andeel i Rundalens Almindig, udstæd af Stedfaderen Johannes Erichssøn Dychesteen mod 450 rd., dateret den 8de Novembris 1790.

14: Johannes Erichssøns Skjøde paa 2 pd: 6 Mrk: Smør i Lille Røthe, No: 20 i Dørvedahls Otting, hvori han selv den 13 Februarii 1790 har arvet andre 5 2/5 mrk:, i alt 2 pd: 11 2/5 mrk: Smør, udstæd af Arvingerne effter Erich Knudssøn Lille Røthe mod 420 rd., d: 8 Novembr: 1790.

15: David Iverssøn Henrichstvedts Obligation stor 180 rd., udstød til Aamund Knudssøn Hæfte, med Pant i 1 bpd: Smør i Henrichstvedt, No: 24 i Bordstrands Otting, dateret 8de og tinglyst 9 Novembr: 1782, udslettet effter Qvittering af 9 Novembr: 1790.

16: Lars Davidssøns Skjøde paa bemeldte Skyld i Henrichstvedt, udstød af David Iverssøn Henrichstvedt mod 198 rd., dateret 9 Novembris 1790.

17: Ditto Obligation til Aslach Amundssøn Hæfte, stor 190 rd., med Pant i bemeldte 1 bpd: Smør i Henrichstvedt, No: 24 i Bordstrands Otting, dateret 9 Novembr: 1790.

Sagen af Hr: Krigs raad Fleischer paa hr: Etatsraad Fleischers Stervboes Vegne mod Lars Maasefind for Gield, blev af Citanten irette fordret, som fremlagde Rettens Kjendelse af 15 Julii 1790, og ifølge af samme anmeldte at Sagen i Mindelighed er afgjort saaledes at Lars Maasefind skal betale 20 rd., hvoraf de 19 rd: ere betalte, og den 1 rd: skal erlægges til Vaaren, foruden denne Sags Omkostninger, og saaledes begjærede han Sagen ophævet.

Sagen mellem Johannes Groue og Kiel Takle blev af begge Parter inden Retten anmeldt forligt og ophævet.

Videre blev publiceret effterfølgende:

18: Samson Josephssøn Biørches Obligation til Hr: Etatsraad Fleischer, med Pant udi 1 Løb 2 pd: 6 Mrk: Smør i Biørche, No: 1 i Guldfierdings Otting, dateret 7de og tinglyst 13 Novbr: 1782, udslettet efter Krigs raad Fleischers Qvittering af 9 Novembr: 1790, stor 550 rd:

19: Ditto nye Obligation til Hr: Johan Sechman Fleischer, stor 480 rd., med Pant i bemeldte Skyld i Biørche, No: 1 i Guldfierdings Otting, dateret 9 Novembr: 1790.

20: Ole Wichingsøn Griotlands Obligation stor 400 rd., udstød til Kjøbmand Sr: Amund Lie i Bergen, med Pant udi 1 Løb Smør i Griotland, No: 29 i Bordstrands Otting, dateret 9 og tinglyst 10 Julii 1781, udslettet efter Qvittering af 19 Junii 1790.

21: Ditto nye Obligation til Claus Larssøn Giøsten med flere, med Pant udi bemeldte Skyld 1 Løb Smør i Griotland, for den laante Summa 399 rd., dateret og udstød paa Wossevangens Tingstød den 10 Novembris 1790.

1790: 83b

22: Aad Davidssøn Kløves og Hustrues Angunna Iversdatters Contract for Livs Ophold af Nedre Kløve i Bøer Otting, udstød af Aad Davidssøn Kløve den yngre, d: 10 Nov: 1790.

23: Lars Larssøn Bøes Obligation til Frøken Mægtele Catharina Fleisher, stor 431 rd: 2 mrk: 6 s:, med Pant i 1 Løb 1 pd: 3 Mrk: Smør i Bøe, No: 2 i Bøer Otting, dateret 10 Junii 1780 og tinglyst 11 Novembris samme Aar, udslettet efter Qvittering af 30 Decembr: 1789.

24: Samson Hanssøn Utnes Skjøde paa bemeldte Skyld udi Gaarden Bøe, No: 2 i Bøer Otting, udstød af Lars Larssøn Bøe mod 800 rd., den 2 Novembr: 1790.

25: Samson Hanssøn Bøes Obligation stor 470 rd: 3 mrk:, udstød til Elling Hanssøn Hougse, med Pant udi bemelte Skyld i Bøe, No: 2 i Bøer Otting, dateret 2 Nov: 1790.

26: Fændrik Linds Obligation til Hr: Etatsraad Fleischer, stor 49 rd., med Pant udi hans paa Finne Grund i Guldfierdings Otting staaende Huuse, dateret 3 April og tinglyst 18 Julii 1786, udstød efter Qvittering af 3 Septembr: 1790.

27: Ditto nye Obligation til Jomfrue Else Elisabeth Koren, med Pant i bemeldte Huse for laante 49 rd., dateret 1te Septembris 1790.

28: Sønneve Iversdatters Contract for Livs Ophold af Store Hæggh i Bøer Otting, udstød af Levor Knudssøn Store Hæggh den 8de Julii 1790.

29: Sjur Haldorssøn Lassehougs Obligation til Hr: Rector Arentz, stor 150 rd., med Pant i 9 Mrk: Smør i Lassehoug, No: 24 i Bøer Otting, dateret 3 Maji og tinglyst 13 Julii 1787, udslettet efter paategnede Qvittering af 27 Junii og 11 Novembr: 1790.

30: Ditto anden Obligation til Niels Jacobssøn Leidal, stor 150 rd., med Pant i 9 Mrk: Smør i bemeldte Lassehoug, No: 24 i Bøer Otting, dateret 12te og tinglyst 13 Julii 1787, udslettet efter Creditors paategnede Qvittering af 10de Novembris 1790.

31: Michel Larssøns Skjøde paa 18 Mrk: Smør i Lassehoug, No: 24 i Bøer Otting, udstæd af Creditorerne efter afdøde Sjur Haldorssøn mod 400 rd., den 10 Novembr: 1790.

32: Ditto Obligation til Hr: Rector Arentz, stor 150 rd., med Pant i 9 Mrk: Smør i Lassehoug, No: 24 i Bøer Otting, dateret paa Wossevangens Tingstæd den 10 Novembr: 1790.

33: Ditto Obligation til Niels Jacobssøn Leidal, stor 150 rd., med Pant i andre 9 Mrk: Smør i bemeldte Gaard Lassehoug, No: 24 i Bøer Otting, dateret den 10 Novembr: 1790.

34: Ole Svendssøns Skjøde paa 1 Løb 2 pd: 3 Mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til andre 21 mrk: Smør, Wangens Fattig Huus tilhørende, i Nyre, No: 4 i Bordals Otting, udstæd af Erich Pederssøn Nyre mod 250 rd: for den Halvedeel, dateret 9 Novembr: 1790.

35: Ole Svendssøn Nyres Forpligtelse, at forbemeldte Skyld i Gaarden Nyre, saavel effter hans og Hustrues død, som i Tilfælde af Opsigelse, skal tilhøre deres ældste Søn Anders Olssøn for den Summa 500 rd., hvilken Taxt altid og i hvad Hensigt Gaarden ansettes, skal ansees for dens rette Værd, dateret 9 Novembr: 1790.

36: Erich Pederssøns og Ragnille Andersdatters Contract for Livs Ophold af Nyre i Bordahls Otting, udstæd af Sviger Sønnen Ole Svendssøn Nyre den 9 Novbr: 1790.

37: Torbiør Nielsdatters Contract for Livs Ophold af Lille Røthe, No: 20 i Dørvedahls Otting, udgivet af Sønnen Johannes Erichssøn Dychesteen den 10 Novembr: 1790.

38: Michel Amundssøn Løens Obligation stor 250 rd., udstæd til Hr: Capitaine Johan Koren Dahl, med Pant udi 2 pd: 6 Mrk: Smør i Løen, No: 16 i Opheims Otting, dateret 12te og tinglyst 13 Julii 1784, udslettet for de resterende og paa Capitalen ubetalte 150 rd: efter paategnet Qvittering af Creditor, underskrevet den 7 Octobr: 1790.

39: Torbiør Jacobsdatters Skjøde paa 1 pd: 12 ½ Mrk: Smør i Løen, No: 16 i Opheims Otting, hvori hun selv ved Skifte brev af 14 Septembr: 1790 har arvet andre 8 ¾ Mrk., til sammen 1 bpd: 21 ¼ Mrk: Smør, udstæd af Creditorerne efter afdøde Michel Amundssøn Løen, mod betalte 276 rd: 3 Mrk: 2 s., dateret 9 Novembris 1790.

40: Ole Størchssøns Bygselbrev paa 1 bpd: 21 Mrk: Smør i Høyland, No: 18 i Bordstrands Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 8 Novembr: 1790. med Revers.

41: Knud Svendssøns Ditto paa 1 Løb 1 pd: 12 Mrk: Smør i Ullestad, No: 21 i Guldfierdings Otting, udstæd af Hr: Doctor og Stifftsprovst Mossin den 2 Octobr: 1790. med Revers.

42: Niels Olssøns Ditto paa 1 pd: 18 mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 1 pd: 12 Mrk., i alt 1 Løb 6 Mrk: Smør, i Lille Hondve, No: 5 i Guldfierdings Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, mod Vilkaar til Moderen, dateret 9 Augusti 1790.

43: Iver Knudssøn Qvales Obligation stor 150 rd., udstæd til Niels Trondssøn Biørche, med Pant i 1 Løb 1 bpd: Smør i Qvale, samt 3 Mrk: Smør i Qvalesteig, No: 9 i Guldfierdings Otting, dateret 7de og tinglyst 18 Novembr: 1783, udslettet efter Qvittering af 9 Novembr: 1790.

44: Johannes Erichssøns Bygselbrev paa 18 Mrk: Smør i Lille Røthe udi Dørvedals Otting, No: 20, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 10 Novembr: 1790. med Revers.

45: Gullig Jverssøn Hellands Forpligtelse, at hans Broder Iver Johannessøn efter hans Død skal nyde Gaarden Helland i Bordals Otting for 99 rd., dateret 10 Novembr: 1790.

46: Wiching Knudssøn Groues Skjøde paa 2/3 mrk: Smør i Tufte i Langedalen i Opheims Otting, udstæd af Knud Wichingssøn Groue mod 20 rd., den 11 Novembr: 1790.

47: Mons Knudssøn Groues Ditto paa 2/3 Mrk: Smør i bemeldte Tufte i Langedalen i Opheims Otting, udstæd af Faderen Knud Wichingsøn Groue mod 20 rd., den 11 Novembr: 1790.

48: Guri Knuds Satter Groues Gavebrev paa eedeel Løsøre og Penge til æqvivalent imod at hendes tvende Brødre har faaet Gaarden Groue, udstæd af Faderen Knud Groue, d: 11 Nov; 1790.

49: Gullig Bergessøn Flages Obligation til Rest 100 rd., udgivet til Knud Torbiørnssøn Uqvitne, med Pant i 2 pd: 6 Mrk: Smør i Flage, No: 12 i Dørvedals Otiing, dateret 8 og tinglyst 10de Julii {1790} 1783, udslettet effter Qvittering af 12 Novbr: 1790.

1790: 84

50: Knud Arvessøn Schieldalens Obligation til Rest 120 rd., udstæd til Oluf Tolleivssøn Grimestad, med Pant i 1 pd: 8 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 4 mrk: Smør Kirkegods, i {Grim} Schieldalen, No: 28 i Wiger Otting, dateret 9 Novembr: 1763 og tinglyst 12 Julii 1764, udslettet effter Claus Isachssøn Grimestads Qvittering, dateret 12 Novembr: 1790.

Aar 1790, den 15de Novembris, continuerede Høste Tinget i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Claus Maasefinds Stæd Sølfest Olssøn Houge.

Da Knud Nielssøn Finde fremlagde sin Angivelse paa hvad siden sidste Angivelse den 4 Novembr: 1789 er skaaret paa Finde Saug, nemlig 1200 enkelte vandkantede Bord, med videre, dateret 13 Novembr: 1790.

Niels Nielssøn Sondve fremlagde ligeledes Angivelse over hvad paa Møens Saug i Aaret 1789 er skaaret, nemlig 456 Bord, og i Aaret 1790, 666 Bord, i alt 1122 Bord, dateret 15 Novembr: 1790, hvilket hand med Eed Stadfæstede.

Sjur Monssøn Giørdres Arvinger lod iretteædske Sagen for Giæld mod Arne Myrland og Gulloug Nessem, og som de indstevnte ej i Mindelighed have rettet for sig siden sidste Sommer Ting, paastod han Dom til Giældens Betaling med 23 rd., samt denne Sags Omkostninger med 4 rd: 8 s., som af een for begge og begge for een paastaaes at maatte udrede.

De indstevnte Arne Myrland og Gulloug Nessem bleve paraabte, men ingen svarede.
Eragtet.

Sagen optages til den 18 Novembris først kommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt her paa Tingstædet.

Ole Syndve og Johannes Engeland fremlagde Contra Laugdage i Sagen af Hr: Krigs raad Fleischer mod dem anlagt for ulovlig Omgang med Drængen Lars Baardssøn Mæland, af 12 Julii 1790, saalydende #

Hr: Krigs raad Fleischer mødte. Saa var og Ole Baardssøn og Baard Mæland tilstæde. Af de laugdagede Vidner mødte Ole Olssøn Strømme og Anna Haljersdatter Mæland. De tre andre Vidner, Britha Michels Datter Bratholo og Lars Olssøn samt Peder Olssøn Niatvedt, lod anmelde lovlig Forfald, da den første er i Barselnød og de 2de sidste sængeliggende.

Det mødende Contra Vidne Ole Olssøn Strømme blev forelæst det af ham under 7de Julii 1789 aflagde Vidnesbyrd, det han i alle Deelee vedstod, og under forhen aflagde Eeds Krafft svarede til de af Contra Citanterne fremlagte Contra Spørgsmaal af 13 Novembr: 1790,

saalydende # saaledes: at han henholder sig til sit forhen aflagde Vidnesbyrd og havde intet meere til Sagens Oplysning at sige. demitteret.

Vidnet Anna Holgersdatter Mæland aflagde Eed efterat have anhørt Eedens Forklaring, og vidnede: at hun aldeles intet veed til Sagens Oplysning, saasom hun ikke paa Begravelsesgaarden Hage var nærværende. demitteret.

Contra Citanterne begiærede Laugdag for de udeblevne Vidner til næste Ting.

Eragtet:

Saasom de forhen laugdagede Vidner Britha Michelsdatter Bratholo, Lars Olssøn og Peder Olssøn Niaatvedt have anmeldt deres lovlige Forfald, saa gives de hermed efter Contra Citanternes Paastand, Fornyelses Laugdag under Lovens Falsmaals Straf at møde til næste Sommer Ting, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Contra Citanterne besørger lovlig Varsel.

Optaget Odelssag paa Mørqve, vide Folio 81.

Aar 1790, den 15de Novembris, blev paa Tingstædet Wossevangen effter Vedtagelse paa Aastædet Gaarden Mørqve i Holbøygder Otting, udi Sagen anlagt af Myndlingen Britha Nielsdatters Formynder Sølfest Brynildssøn Flættre mod Kiels Olssøn og Ole Olssøn Mørqve, efterat Dommeren med Laugrettet om Sagen havde confereret, saaledes

Dømt og Avsagt:

Endskjønt den Kongelige allernaadigste Forordning af 14 Januarii 1771, dens 2 §, udtrykkelig bestemmer at ved* (med?) Odels Arvinger, eller Odelsbaarne skal forstaaes de som i rette nedstigende Linie nedstamme fra den eller dem som med Odels Ret har besiddet Jorden, saa har dog Contra Citanten i denne Sag, Kiel Olssøn Mørqve, blot af Egennytte og Trættne kjærhed først benægtet at modtage den Summa han for Gaarden Mørqve, af Skyld 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Holbøygder Otting beliggende, følgelig sit meddeelte Skjøde af 13 Novembr: 1788 har udgivet, nemlig 590 rd:, og siden, da Sagen første Gang den 4de Maji d: A: faldt i Rette, forhalet dens Slutning med Modvillighed og Udsættelse. Den allegerede højstpriselige Forordning har viselig sat Grændser for Processer i Henseende til Odels Løsning, men den trættekjære og avindsyge kan ej hindres fra unødvendig og ubillig Paastand, naar ingen reedelig Raad giver* (Raadgiver) afholder dem derfra. At Citanten Sølfest Brynildssøn Flætres

1790: 84b

Myndling Britha Nielsdatter unægtelig er den nærmeste Løsnings berettigede til de omtvistede 1 pd: 12 Mrk: Smør i Gaarden Mørqve, efter højstbemeldte Forordnings Bydende, er beviist saavel med de paa Odels Tomten den 4 Maji 1790 afhørte tvende eensstemmige Vidner, som den fremlagde Sognepræstens Attest af 2 Septembris 1790, ligesom det fremviste Skjøde af 26 Februarii 1745 viser at Citantindens Farfader Ole Nielssøn har besiddet denne Jord med Odels Ret i lovlig Tid. Derimod har den paagiældende Kiel Olssøn og hans Fader viist at de ikke har sigtet til andet end om mueligt at betage den rette Odelsbaarne sin ved Lovene givne Ret, derved at de saa offte have vexlet Kjøb imellem hinanden, der dog formedelst deres egen Uforsigtighed ej har kunnet hindre denne paastevnte Indløsning; De har søgt med Vidner at bevise Godsets Tilbydelse til ældste Søns da levende Søns Formynder, men da Lovens 5: 3: 1: ej er fulgt, saa kan de afhørte Contra Vidners Udsigende ej komme i Betragtning. I saadan Henseende, og efter Sagens Beskaffenhed, kjendes og dømmes herved af os eensstemmig for Rett: Sølfest Brynildssøn Flætres Myndling Britha Nielsdatter bør være berettiget til at indløse de omtvistede 1 bpd: 12 mrk: Smør udi Gaarden Mørqve i Holbøygder Otting og Mørchdalen beliggende, imod at Hun, naar lovlig Skjøde Hende af nu værende Eier meddeeles, betaler den i Skjødet af 13 Novembr: 1788 fastsatte Summa 590 rd:

Danske, og der for tilpligtes bemeldte Kiel Olssøn samme at ryddig gjøre til næste Aars Fardag, og derpaa lovligt Skjøde meddeele. Udi Processens Omkostninger betaler Kiel Olssøn Mørqve, som unødvendig har udhalet Sagen, til Britha Nielsdr: eller hendes Formynder Sølfest Flætre 70 rd: Alt efterkommes og fuldbyrdes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Aar 1790, den 16de Novembris, continuerede Høste tinget med Wossevangens Almue og Opheims Otting i de i Gaar anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da blev publiceret Stiffts befalings mand Schouboes Placat hvorledes med Opheims Almindings Skov skal forholdes, dateret 14 Maji 1790.

Bottel Olsøøn Lunde fremlagde sin Saug Angivelse paa hvad siden sidste Angivelse paa Lunde Saug har skaaret, nemlig 100 Bord, hvilken han inden Retten med Eed bekræfftede, dateret 15 Novembr: 1790.

Størch Larssøn Gilderhuus fremlagde ligeledes sin Angivelse over Skjørselen paa Gilderhuus Saug siden sidste Angivelse, nemlig 353 Bord, som ligeledes med Eed blev bekræfftet, dateret 15 Nov: 1790.

Ole og Lars Schiples ditto, at intet paa Schiple Saug dette Aar er skaaret, dateret 16 Nov: 1790.

Cathrine, salig Ludvig Fosses Enke, lod anmelde at hun til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Haldor Ingebretssøn Kiønegaard for Gield 27 rd:, hvorpaa den 27 Julii 1790 er betalt 6 rd:, altsaa til Rest 21 rd:, der for at imodtage Bevis og lide Dom til sammes Betaling med Rente fra Stevnemaalets Dato, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Haldor Ingebretssøn Kiønegaard blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Torchel Lillethun og Sølfest Houge afhiemlede Stevnemaalets lovlige Forkyndelse. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Haldor Ingebretssøn Kiønegaard gives hermed Laugdag at møde til næste Sommer Ting, denne Sag at tilstaae, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Hr: Foged Unmack, i overensstemmelse med Stiftets høje Skrivelse af 23 Octobr: sidstleden, begiærede for samtlige Ottingers Almue af Wossevangens Tinglaug fremsat det Spørgsmaal: om de selv vil vedligeholde de Broer som befindes her i Ting laugget, eller de ønsker Bekostningerne for samme lignet paa Stifftet, mod at de øvrige Almuer igien deeltager med dem i Broernes Opbyggelse. Samtlige Almues mænd af Woss og Stranden der henhører til de 10 Ottringer af dette Wossevangens Ting laug, efterat høj bemeldte Skrivelse dennem inden Retten var forelæst, eensstemmig svarede: at de alleene ønsker hidtil som forhen at ved lige holde de Broer som befindes i Ting laugget, hvorved de kunde blive befriet for videre Afgifft end den de forhen have forbundet sig at udrede, ligesom Opheims Ottings Almue i Særdeleshed svarede: at den Deel af Stalems Broe som effter forige Ligning tilkommer dem at opbygge og vedligeholde, vil de hereffter være villig til at istandsætte, naar de maae frietages for videre Ansvar for andre Bøigder, og Nerøens Almue i yttre Sogn, som skal tilkomme at ved lige holde bemeldte Broe for eendeel deraf, ogsaa nu, ligesom forhen, blive tilpligtet samme at udrede. Herom velbemeldte hr: Foged Unmack Ting Attest forlangede, som meddeles under vedbørlig Forsegling.

Aar 1790, den 18de Novembris, continuerede Høste tinget for Wangens Ting laugs Almue i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda blev publiceret følgende:

51: Iver Sjurssøn Tveites Obligation stor 370 rd., med Pant udi 1 Løb Smør 8 Mæle Korn i Tveite, (No: ?) i Opheims Otting, udstød til Erich Jverssøn Hylland, dateret 11 og tinglyst 13 Julii 1784, udslettet effter Qvittering af 15 Novembr: 1790.

52: Ditto nye Obligation til Peder Erichssøn Hylland, stor 350 rd., med Pant i bemeldte Skyld i Gaarden Tveite, dateret 15 Novembr: 1790.

53: Gullig Bergessøn Flages Obligation til Hr: Johan Sechman Fleischer, med Pant udi 2 pd: 6 Mrk: Smør i Flage, No: 12 i Dørvedals Otting, stor 100 rd., dateret 15 Nov: 1790.

54. Amund Tostenssøn Gavles Ditto til Jomfrue Catharina Geelmuyden Fleischer, stor 150 rd., med Pant i 1 pd: Smør i Gavle, No: 27 i Holbøygder Otting, den 15 Nov: 1790

55: Knud Larssøn Nedre Opheims Ditto til Erich Jverssøn Hylland, stor 270 rd., med Pant i 1 pd: 12 Mrk: Smør i nedre Opheim, No: 19 i Opheims Otting, dateret 9 Novembr: 1785, udslettet effter Qvittering dateret den 22 Octobr: 1790.

56: Erich Monssøns Skjøde paa 1 pd: 12 mrk: Smør i Nedre Opheim, No: 19 i Opheims Otting, udgivet af Knud Larssøn nedre Opheim mod 490 rd., den 15 Novembr: 1790.

57: Knud Larssøns og Sigrid Monsdatters Contract for Livs Ophold af Nedre Opheim, udstød af Erich Monssøn ibidem den 15 Novembr: 1790.

58: Niels Anderssøn Mithuns Obligation stor 550 rd., udstød til Madame Karen Bergendal, med Pant i 1 Løb 1 pd: 7 ½ mrk: Smør i Mithun, No: 12 i Wiger Otting, dateret 1te og tinglyst 12 Julii 1783, udslettet for 200 rd: effter Qvittering af 3 Julii 1790, og for 350 rd: efter Qvittering af 18 Octobr: 1790.

59: Størch Nielssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pd: 12 Mrk: Skatte-, men 1 Løb 1 pd: 5 ¼ Mrk: Landskyld i bemeldte Gaard Mithun, No: 12 i Wiger Otting, udstød af Niels Anderssøn Mithun mod betalte 699 rd., den 15 Novembris 1790.

60: Contract hvorved Niels og Lars Jverssønner Qvareqval afstaaer deres Ret til Indløsning af 2 pd: 15 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til andre 2 pd: 15 Mrk: Smør, i Repoll. No: 20 i Wiger Otting, til Wiching Wichingsøn Repoll og Inger Knuds Datter mod 60 rd., dateret den 13 Septembr: 1790.

61: Niels Olssøns Skjøde paa 18 Mrk: Smør i Balchen, No: 65 i Bøer Otting, udstød af Faderen Ole Nielssøn Balchen mod 170 rd., den 16 Novembr: 1790.

62: Niels Olssøn Balchens Obligation stor 170 rd., udstød til Tosten Amundssøn Bilde, med Pant i bemeldte Skyld, dateret den 16 Novembris 1790.

63: Ole Nielssøn Balchens Obligation stor 130 rd., udstød til Peder Nalssøn Nesbøen, med Pant i 18 Mrk: Smør i Balchen, No: 65 i Bøer Otting, den 16 Novembr: 1790.

64: Erich Sjurssøns Skjøde paa 18 Mrk: Smør i Breche, No: 2 i Opheims Otting, udstød af Arvingerne effter Sjur Erichssøn Breche mod 140 rd., den 16 Novembr: 1790.

65: Ole Hermundssøn Løens Obligation stor 150 rd., udstød til Torger Colbenssøn Hemre, med Pant i 1 pd: 12 Mrk: Smør i Løen, No: 16 i Opheims Otting, dateret 10 Octobr 1786, tinglyst 16 Novembr: s: A., udslettet for betalte 50 rd: effter Qv: af 20 Octobr: 1790.

66: Sjur Halstenssøn Ulvens Bygselbrev paa Pladset Ulvenstaaen under Gaarden Ulven, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin den 15 Novembris 1790. med Revers.

67: Michel Larssøns Bygselbrev paa 9 Mrk: Smør i Moldebachen, No: [?] i Opheims Otting, Hans Majestet tilhørende, udstød af Hr: Foged Unmack d: 16 Nov: 1790. med Revers.

68: Contract mellem Erich Sjurssøn Breche og hans Moder Anna Jvers Datter, hvorved den sidste bliver tilladt at styre Gaarden Breche i Opheims Otting saalænge hun lever, med videre, dateret 16 Novembr: 1790.

69: Niels Knudssøns Skjøde paa 2 Løber Smør i Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, udstæd af Knud Olssøn Groue mod 500 rd:, den 11 Novembris 1790.

70: Niels Knudssøn Øvre Groues Obligation stor 500 rd:, udstæd til Hr: Capitain Niels Dahl, med Pant i bemeldte Skyld i Øvre Groue, dateret 11 Novembr: 1790.

71: Transport Obligation hvorved hr: Christopher Geelmuyden Heiberg til Frue (Bisp?)inde Hagerup har overdraget John Nielssøn Schiølies under 24 Oct: 1787 udgivne og 12 Nov: s: A: tinglyste Obligation stor 162 rd:, med Pant i 1 pd: 3 mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til 6 Mrk: Wangens Kirke tilhørende, i Schiølje i Wiger Otting, dateret den 6 Octobr: 1790.

72: Henrich Johnssøn Store Hemres Fredlysning for hans Gaards Udmark og Fæbeiter, udstæd af Hr: Foged Unmack den 17 Novembr: 1790.

Udi Sagen af Aad Madssøn Seim mod Matthias Monssøn Berge er saaleedes
Dømt og Avsagt

At der virkelig har været en Slags Foreening mellem Citanten Aad Madssøn Seim og indstevnte Matthias Monssøn Berge angaaende Huusværelse paa den sidstes Eiendoms Gaard Berge, kan af de i denne Sag afhørte

1790: 85b

Vidner oplyses, ligesom den indstevnte selv ved sit Indlæg til dette Aars Høste Ting har tilstaaet at ville holde sit Løffte under Forbindelse paa Citantens Side, men hvori dette Løffte bestaaer, eller Omstændighederne under samme, som formodelig har hindret Matthias Berge fra at indtage/ Citanten paa sin Gaard, er ej beviist, heller ikke hvad Skade og Fornærmelse Aad Madssøn derved er tilføjjet; Thi kiendes for Ret: Matthias Monssøn Berge bør til bemeldte Aad Madssøn Seim betale denne Sags foraarsagede Omkostninger med 5 rd:, og dermed for videre Tiltale fri findes. Dommen fuldbyrdes femten Dage efter lovlig Forkyndelse under Executions Tvang.

Udi den Sag som Lænsmand Mølster har anlagt mod
Halsteen Davidssøn Ringheim er saaleedes
Dømt og Avsagt

Uagtet Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse har indstevnet Halsten Davidssøn Ringheim med Curator ej mødt for Retten med noget Slags Tilsvær, omendskjønt Sagen siden 13 Novembr: 1788 har været behandlet. Den irettelagde Obligation af 11te April 1785, stor 747 rd:, er i lovlig Tid opsagt paa Grund af den under samme dato mellem Citanten Lænsmand Mølster og den indstevntes Fader David Larssøn Ringheim oprettede Contract, som i 3: Post fastsetter at deres Enker eller Arvinger ligesom de selv i levende Live har frie Raadighed at ophæve og forandre den; og da Citanten ej effter Tilbydelse og Beskikkelse har kunnet udvirke mindelig Rettelse, saa har han været nød til at anlægge dette Søgemaal, hvilket befindes grundet paa de bemeldte fremlagde Documenter; Thi kiendes for Rett: Halsten Davidssøn Ringheim, som nærværende Eier af 1 Løb 14 ½ Mrk: Smør i Indre Ringheim, bør udløse og betale til Lænsmand Godschalch Mølster Obligations Capitalen 747 rd: 4 mrk: 7 s:, imod at Gaarden hannem igien leveres i samme Stand som den blev overdraget, alt efter Contractens Formeld i dens 5: Post; ligesom og Lænsmand Mølster efter samme Foreenings Tilhold bør nyde Renter 4 proCento aarlig fra den Tid og Dato Gaarden, som har været hans brugelige Pant, til bemeldte Halsten Davidssøn overleveres. Og som denne Sag i Mindelighed og uden Process kunne været afgjort: Saa bør bemeldte indstevnte Halsteen

Davidssøn til Lænsmand Mølster betale denne Sags forarsagede Omkostninger med 9 rd: 3 mrk: 8 s:, foruden Dommens Løsning og Forkyndelse, alt inden femten Dage efter lovlige Forkyndelse under Execution som vedbør.

Udi Sagen af Gullig Takle mod Elling Wæle for Gield 1 rd: er afsagt
Dom.

Da Elling Wæle inden Retten dette Aars Høste Ting har tilstaaet at have tilbudet Citanhten Gullig Takle den paastevnte 1 rd:, som han fandt sig skyldig at erlægge, men ej de paafulgte Stevnepenge, saa bør han til bemeldte Gullig Takle femten Dage efter denne Doms Forkyndelse betale den bemeldte 1 rd:, samt i Sagens Omkostninger med Stevnepenge 2 rd:, alt {effter} under Executions Tvang.

I den Sag som Sjur Monssøn Giørdres Arvinger har anlagt mod Arne Myrland og Gulloug Nessem for Gield 23 rd: er saaledes

Dømt og Avsagt.

Med trede eensstemmige Vidner er Kravet beviist, og den eene af indstevnte, nemlig Arne Myrland, har paa Sommer Tinget dette Aar ikkun tilstaaet at skyldte 5 rd: under Løffte at han til dette Ting skulle oplyse Rigtigheden deraf, men da han ikke har mødt, og Gulloug Nessem gandske har udeblevet fra Retten, saa kjendes hermed for Ret: Arne Myrland og Gulloug Nessem bør een for begge og begge for een betale de retmessig skyldige 23 rd: til Stervboed efter Sjur Monssøn Giørdre, samt i denne Sags Omkostninger 4 rd: 8 s:, til sammen 27 rd: 8 s:, som alt udredes og efterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Aar 1790, den 18 Novembris, blev paa Tingstædet Wossevangen udi Aastæds Sagen anlagt af Mons Torgerssøn Bachetun mod sin Naboe Jver Nielssøn, efter Vedtagelse inden Aastæds Retten paa Gaarden Bachetun den 20 Julii 1790, efterat Dommeren med Laugrettet havde confereret, saaledes eensstemmig

Dømt og Avsagt.

Af de mange i denne Sag afhørte Hoved og Contra Vidners Udsigende og Anvisning paa Aastædet, kan aldeles ikke udledes noget vis bestemt og fastsat Mærke mellem de tvistende Parterers Eiendomme, saaledes som det fra gammel Tid haver været brugt, men meget meere

1790: 86

forklarer de fleste af Vidnerne at der bestandig har været Disputte mellem dem og deres Formænd for formeentlig tilføjet Fornærmelse. Det er rimelig og sandsynlig, omend Gaarden, som ikke tilforn har været udsteenet, og dens underliggende Eiendomme har af enhver af Opsidderne været brugt saaledes som deres Formænd have viist dem, dog i Tidens Længde har været underkastet Forandringer, deels formedelst Efterkommernes Glemsomhed, og deels formedelst de anviste Mærkers Borttagelse og Forringelse, hvilket øjensynlig har ved Befaringen været at see. Ingen af de førte Vidner, om de dog have tjent paa Gaarden, kan der for være i Stand til, effter saa lang Tids Forløb at igjentage og bestemt vise de Strækninger, inden hvilke Eierne have til egnet sig Brug, hvilket ogsaa var umueligt naar den eene af Parterne har udpløjet deres Ager paa den andens Bøe, der ikke saa nøje kan mærkes om saadant Aar effter andet foretages. Vel har Peder Olssøn Schutle og Ellev Olssøn Hylle anvist Strækningerne for de Ager som ligger inden om den andeen af Parternes Bøe, saaledes som de kan mindes, og der for er og paa Aastædet needsat Paaler paa de Stæder hvor intet Mærke fandtes, til Efterretning ved Steening i sin Tid. De trede første Contra Vidner stemmer og heri overeens, men deres Anvisning har dog tildeels været forskjellig,

skjønt ikke saa betydelig. Det eeneste og mest tydelige som under denne Sag er oplyst, er fornemmelig Strækningen for Parternes Eiendomme i Laatre teigen, hvorom trende Vidner have prøvet, men Linien og Endemærket er for det meeste uvist, dog har de kunnet sige at den østre Deel af denne Skouge Teig har tilhørt Iver Nielssøns Part, hvilken efter deres Skjøn er bedre i Stand og meere freedet end den vestre Part, som tilhører Mons Torgerssøns Deel i Gaarden. De indhægnede saa kaldede Træer paa Stølen har vel Vidnerne anvist, nemlig de som Parterne enhver for sig nu bruger, men ingenlunde kunnet forklare hvorledes de tilforn haver været brugte; Det var rimelig at enhver, naar hans Deel af fælles Eiendom blev ham med fælles Samtykke tildeelt, forbedrede samme saa meget som mueligt, og i denne Henseende er det at Jver Nielssøns Part paa Stølen, som bedre af Jord bund end den anden, befindes forbedret. Omenskjønt nu alle disse Tvistigheder efter 7de og 8de Hoved Vidnes Forklaring i Mindelighed kunne blevet bielagt, og de tvende Mænd Michel Aschildssøn Melved og Sjur Pederssøn Bøe paa Grund af een i deres Nærværelse oprettet Forening har deelt Skoveteigen Moen i tvende lige Deelee, samt eendeel af Laatresteigen, saa har dog samme ej kunnet blive opfyldt siden Formynderne for de umyndige Børn, som Eiere af Jver Nielssøns Part i Bachetun, ej have været nærværende. Citanten Mons Torgierssøn har der for anlagt denne Sag mod Jver Nielssøn og hans t(r?)ende (tvende?) Børns Formyndere for at faae lovlig Steening og Reening mellem deres Gaarde, der i sin Tid kunne forekomme videre Ueenighed, og dertil har han beføjet Grund formedelst Lovens 3: 12: 15: Men Udskiftningen kan ej i alle Tilfælde bestemmes effter Vidnernes Udsigende, heller ikke fastsettes til lige Deeling i lige gode Parter, efterdie den Ager og Bøe som Parterne have brugt og endnu bruger, kan være meere forbedret paa den eene end den andens Eiendom. Her kan da altsaa intet andet tjene til Regel end kyndige Mænds Betænkning og Skjøn, saaledes at den af Parterne hvis Eiendomme befindes forbedrede, nyder Erstatning for det deres Ager eller Bøe, som de uden Modsigelse have brugt, er bedre naar Udskiftning skeer. I saadan Henseende og efter denne Sags Omstændigheder kjendes hermed af os eensstemmig for Rett: Gaarden Bachetun, af Skyld 5 Løber 1 bpd: Smør bør skiftes i tvende Deelee saavel i Henseende Ager og Eng som Skov og Udmark, saa at Jver Nielssøn eller hans umyndige Børn skal tilhøre den [eene] halvedeel, og Mons Torgerssøn den anden halvedeel, dog paa den Maade at den eller de af Parterne hvis (ud i..uterlig?) brugte Andeele af Ager og Eng befindes bedre end den andens, skal nyde Erstatning der for efter billig Skjøn. Ligesom i Henseende til Deelingen af Skoven i Laatresteigen fornemmelig bør iagttages dette: at Jver Nielssøn nyder Vederlaug for hvad hans Anpart er bedre end den Mons Torgerssøn tilhører; Og naar Parterne effter lovlig

1790: 86b

Stevnemaal forlanger denne Udskiftning, skal samme ved uvillige Mænd udføres, og Mærkesteene nedsettes til Effterretning i Fremtiden, og al Tvistigheds Ophævelse. I Henseende til den af Mons Torgerssøn paastandne Andeel i den Grund hvorpaa Bachetuns Saug er opbyggt, da som intet bevisligt til hans Paastands Opfyldelse derom er fremført, men tvende Vidner derimod forklarer at Parterne have byttet saaledes: at Jver Nielssøn skulle tilhøre Aaden, og Mons Torgerssøn til Vederlaug derimod Christitræet, saa bør bemeldte Grund, hvorpaa af Contra Citanten er nedlagt Bekostninger, hereffter tilhøre Jver Nielssøn og hans Effterkommende Eiere af Gaarden, imod at Mons Bachetun derimod nyder Vederlaug, af de andre Eiendomme, effter billig Skjøn.

Om Processens Omkostninger skjønnede saaledes: at Jver Nielssøn og de umyndige Børns Formyndere, hver for den halvedeel, betaler til Citanten Mons Torgerssøn 20 rd., som det billigste. Denne Dom effterkommes og fuldbyrdes femten Dage efter dens lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

De paa sidst afvigte 11 Novembr: optagne trende Sager mellem Ole Evanger, Erich Finne og Lars Qvale, har siden Den tid været ventileret mellem Parterne i Forventning om deres samtliges Forliig, men da Tinget nu skal sluttes, saa fremstod Lænsmand Mølster og effter Forlangende af Ole Evangers Søn og Erich Finne fremlagde et Tilstaaelses Skriff af 16 Novembris 1790, hvorved han haabede Sagene blev ophævet, dette blev oplæst, saalydende # Men som Kiel Takle, som Svigersøn til Ole Evanger, inden Retten paastod at Erich Finne maatte personlig indfinde sig for Retten for at gjøre sin Afbigt, han derhos viiste saadan Opførsel at han fra Retten blev udviist, bliver denne Sag Simplement udsat til næste Ting, da Parterne selv faaer at fremføre det fornødne.

Johannes Nielssøn fremlagde sin Angivelse paa hvad siden seeneste Opgivelse er skaaret paa Bachetuns Saug, nemlig 2100 Bord, hvilken han inden Retten beedigede, dateret den 11te Novembris 1790.

Hr: Foged Unmack derefter fremlagde til Examination og Besvarelse af samtlige Laugrettesmænd og tingsøgende Almue, og i Særdeleshed de tvende Mænd Matthias Monssøn Berge og Knud Aadssøn Sondve, følgende: 1: Specification over de i Wossevangens Tinglaug befindende Flomqværner, som blev oplæst, og derved befunden den Forandring: at følgende Qværner ere nedrevne: Guldferding, No: 8, Claus Qvales 2 Thun, ansat for 8 s:, Bordstrand, No: 23, Giøsten, Claus Larssøn, for 2 s: Holbøygder, No: 51, Giø(tlen?) Jørgens, for 2 s: Bordal, No: 6, Gierness, Aslach, for 2 s: og Wiger, No: 12. Mithun, Niels, ligesaa 2 s:, til sammen hvor for skeer Afgang i Skatterne 16 s: Med de øvrige Qværner er ingen Forandring skeed. 2: Optegnelse over de som i dette Aar har haft og beboet Grunde i Fæste paa Wossevangens Alminding, som befandtes overeensstemmende med forrige Aars Angivelse, med denne Forandring, at Lænsmand Mølster har fæstet sal: Major Brandts forhen brugte Grunde, og derfor betaler aarlig Afgifft. 3: Det saa kaldede Store Tingsvidne blev derefter examineret, og var Svaret paa fremsatte 18 Spørgsmaale lige med forrige Aars Tingsvidne, med dette Tillæg: at Muldbachen er i Aar af Fogden fæstet til Michel Larssøn i Stæden for Ole Iverssøn. 4: Odelsmandtallet for 1790. 5: Af- og Tilgangen i samme for 1790. 6: Af- og Tilgangen i Vej mester Mandtallet, blev alt oplæst og rigtig befunden. 7: Restance Registeret, hvis Beløb 206 rd: 3 mrk: 8 s: befandtes rigtig. Alt forestaaende blev i sær bekræftet af de tvende Mænd Knud Anderssøn Giære og Aad Nielssøn Ringheim, og begiærede hr: Fogden herom Rettens Tings Vidne under vedbørlig Bekræftning, som bevilges.

De Laugrettes mænd som bleve udnævnte at betjene Retten næste Aar ere: 1: Ole Aschildssøn Reime. 2: Knud Amundssøn Hefte. 3: Arne Tostenssøn Gilbake. 4: Knud Erichsøn Dugstad. 5: Siur Steffenssøn Biørke. 6: Iver Wikingssøn Lie. 7: Størk Torgessøn Giernes. 8: Størk Madssøn Seim. Som alle aflagde Laugrettes Eed.

Effter lovligt Udraab var intet meere ved Tinget at bestille, thi blev Retten ophævet.

1790

1791

(1791: 86b)

Odels-Sag paa Gaarden Løen i Opheims Otting
Aar 1791, den 2de Julii, blev Retten sadt paa Gaarden Løen i Opheims

1791: 87

Otting og Wossevangens Tinglaug, for at behandle effterskrevne Odels Løsnings Sag, anlagt af Amund Mikelssøn Løen mod sin afdøde Søns Huustru Torbiør Jacobs Datter som nærværende Eier. Retten betiente den Constituerede Sorenskriver Barth med effterskreevne af Fogden opnevnte eedsvorne Laugrettes og Meddoms mænd: 1: Ole Knudssøn Store Ringheim. 2: Torkel Monssøn Winje. 3: Torger Torgerssøn Tvinde. 4: Ole Halstenssøn Grindeland. 5: Lars Monssøn Ejdtervold. 6: Colben Brynnildssøn Ure. 7: Peder Pederssøn Winje. 8: og Sølfest Olssøn Houge, som alle angave sig til Parterne ubeslægtet. Saa var og tilstæde Lensmanden Godskalk Matthiassøn Mølster.

Hvorda Reqvirenten af denne Forretning, Amund Mikelssøn Løen, ved sin befuldmægtigede Knud Anfindssøn Rochne, fremlagde Tægtedag til Sagens Berammelse af 14 Martii d: A:, saavelsom den under 27 Novbr: 1790 udstædte Odels Stevning, hvorved Enken Torbiør Jacobs Datter Løen med Laugværge Niels Jacobssøn Leidal er indkaldet til at fravige hendes brugende 3 Spand Smør udi Gaarden Løen, og modtage Løsnings Penge 330 Rdr., med videre effter Stevnemalets nærmere Formeld som til Acten henlægges, saal: #

For indstevnte Enke Torbiør Jacobs Datter og hendes Broder og Laugværge mødte deres Frende Erik Nielssøn Finne, som vedtoeg saavel Løsnings Pengenes Tilbydelse før Juul, som det udstedte Stevnemaals lovlige Forkyndelse, dereffter frem lagde et skriftligt Indlæg af 1te Juli til Besvarelse paa Stevnemaalet, saalydende #

Citanten benægtede det oplæste Jndlæg, saasom han ikke har solgt sin Odels Jord til andre end sin Søn førend denne indlod sig i Ægteskab. For resten svarede Citanten Personlig selv aldeeles nej til de opleste Tilbydelses Poster. Fremlagde derhos i Banco 330 Rdr: Løsnings Penge, om indstevnte samme ville modtage, hvortil de ikke fantes villig, og derefter blev Pengene Citanten tilbageleveret.

Indstevnte, i Følge af Stevnemaalet og Citantens Paastand, fremlagde til Rettens Oplysning Mikel Amundssøns meddeelte Skiøde paa den omtvistede Skyld 2 bpd: 6 mrk: Smør udi Gaarden Løen, dat: 12te og tinglyst 13de Julii 1784, samt det Enken Torbiør Jacobs Datter under 9de Novbr: 1790 meddeelte og 13de ditto tinglyste Skiødebrev, hvorved hun er bleven Eier af 1 bpd: 21 ¼ mrk: Smør, som udi Skiffet effter hendes Sal: Mand den 14 Sept: 1790 var udlodnet til hende og Stærvoets Creditorer. Citantens, som eeneste Arving effter sin Søn, hans udlagte Andeel viiser Skiftebrevet, som (ikke?) er i Comparentens Værge. Andre eller fleere Documenter som Stævnemaalet indeholder, har ikke været nogensinde været leveret af Citanten til sin Søn, og der for ikke nu af Comparenten kunde anvises.

Citanten forbeholdt sit nærmere Tilsvar paa dette tilførte, imidlertid begiærede de indstevnte og mødende Vidner fremkaldte og deres Svar modtaget paa herved fremlæggende skriftlige Qvæstioner af Dags Dato, saa lydende # Vidnerne fremstode og bleve erindrede om Edens betydende og Vigtighed, hvoraf

1: Vidne, Hermund Jonssøn Løen, som blind, sagde at være 71 Aar gam/m/el, og al sin Tid opholdt sig her paa Gaarden, svarede til første Spørgsmaal: at Amund Løen har ejet den paastevnte Jord i 7- eller 28 Aar. 2: Spørgsmaal: Jo. 3: Sp: Mikel Amundssøn var ikke gifft da det omspurgte Kiøb skieede. Vidnet aflagde Saligheds Eed effter Loven, og blev demitteret.

2: Vidne, Halsten Tørressøn Løen, 48 Aar gam/m/el, fød og opføed her paa Gaarden, vidnede til de fremsadte Spørgsmaale eensstem/m/ig med første Vidne, samt at Mikel Amundssøns Skiøde viser hvad Tid han

kiøbte Godset. \Vidnet aflagde Eed/ demiteret.

3: Vidne, Lars Botolfssøn Løen, 63 Aar gammel, har boet i 20 Aar her paa Gaarden, vidnede: at Citanten Amund Løen i den Tid har været Eier af det paastevnte Gods, indtil han for omtrent 5 eller 6 Aar siden solgte det til sin Søn, som da ej var gifft. Vidnet aflagde Eed og blev fra Retten demiteret.

Citanten ftem lagde Skiftebrevet effter Mikel Amundssøn Løne, dat: 14de Sept: 1790, som viiser Jordegodsets Udlodning, og hvad Comparenten deri er ejende, nemlig 8 $\frac{3}{4}$ Mrk: Smør, for øvrigt henholdt han sig til de afhørte Vidner, som, omendskiønt Comparentens Skiøde ikke er i Rettelagt, oplyser at Comparenten er nærmest Odels berettiget og har besiddet og brugt Gaarden i over Hævd's Tid, samt at Købet til den afdøde Mikel Amundssøn skiede førend han indlod sig i Ægteskab med Enken. Tilbøed ellers Enken, som tilforn mange Gange er giordt {Am}, om hun ville fravige Jorden uden Process og Dom, mod at hun skulle faae tilbage alle de Eiendeele som hun ind bragte i Boet til Comparentens afdøde Søn, naar paa lovlig Maade bliver bevist til hvor stoer Summa sam/m/e beløber. For det andet tilbøed Citanten om Enken ville modtage Løsnings Penge effter Vurderingen, og nyde det sam/m/e Vilkaar som hu[n] har givet sin Værfader, saalenge hun lever i ugiff't Stand.

Vederparten benegtede aldeeles at modtage disse (...?)elige Tilbud, som allene sigter til Enkens Fornermelse, og det detz uden ville medføre anden Tvistighed, om hun skulle blive nødt til at beviise hvor mange Penge hun ind bragte i Boet, da det allerede er øyensynlig at Citanten vil negte det meeste deraf.

Citanten troede at Mikel Amundssøns Rigdom var ligesaa stoer som Enkens, og uden at indlade sig i videre Procedure paastod Dom, hvorved Enken, som ved hendes Mands i Rette lagde Skiøde er overbevist fra hvad Tid Comparenten har ejet Godset, nemlig siden den 4 Januarii 1757, ma[a]tte tilpligtes at modtage Løsnings Penge og fravige Jorden, effterdie sam/m/e ikke af Comparenten er solgt til hende, samt Processens Omkostning 45 rd:

Enken, som havde Mistroe til at indstevnte Amund Løen, tvertimod Lovens utrøkkelige bud, ikke vilde indløse Godset, sig selv til Odel, begiærede Sagen udsadt til en beleilig Tid, baade for at æske den i Loven befalede Eed, som og for at indkalde Contra Vidner til Dagens og Sandheds Oplysning, benegtede alt fra Citantens Side ind komne og ubeviste, og forbeholdt nermere at hanthæve sin Ret effter Loven.

Citanten havde intet imod den begiærte Udsettelse, forbeholdt sin Ret i alle Deele, og imidlertid begiærede Gienpart af det passerede.

Eragtet:

Sagen beroer til en anden beleilig Tid, som formedelst andre berammede Embeds Forretninger ikke nu kand fastsettes, men paa nermere Andfordring skal blive meddeelt.

Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: Incaminations Penge 1 Rdlr: 3 Mrk: 4 s.; 3 Vidners førelse 2 Mrk: 8 s.; en Dags Forretning 3 rd.; en Dags Diæt 1 rd.; 13 Miles Diæt paa frem og Tilbage rejsen 2 rd: 1 Mrk.; Skyds fra Sorenskriverens Boepæl til Wossevangen 2 rd: 5 mrk.; Fogden for Laugrettesmændenes Opnævnelse 5 Mrk.; Lænsmanden for Møde 3 Mrk.; Stevnepenge med videre 6 rd: 1 mrk: 8 s.; Skyds til Sorenskriveren fra Wangen til Løen 2 rd.; Laugrettesmændene, de 2de fra Woss, hver 2 Mrk.; og de 6 andre, hver 24 s.; er 2 rd: 1 Mrk.; til sammen 22 Rdlr: 4 Mrk: 4 s.; som Reqvirenten Amund Michelssøn Løen betalte.

Aastæds Sag paa Gaarden Indre Ringheim i Borstrand.

Aar 1791, den 4de Julii, blev Aastæds Retten sadt paa Gaarden Indre Ringheim i Borstrands Otting paa Woss til effterfølgende Merkeskiels Udskiftnings Forretning, effter Opsidderen Lensmand

Godskalk Mattiæssøn Mølsters Requisition, mod Eieren af Bondegodset her i Gaarden, den mindre Aarige Halsten Davidssøn med Curator Knud Erichssøn Dugstad. Retten blev betient af den Constituerede Sorenskriver tilligemed effterskreevne af Kongens Foged opnevnte eedsvorne Laugrettes og Meddoms mænd: 1: Mikel Aschildssøn Melve. 2: Niels Jacobssøn Leidal. 3: Lars Olssøn Herre. 4: Erik Nielssøn Finne. 5: Erik Torgerssøn Breke. 6: Knud Anderssøn Lie. 7: Niels Larssøn Øvsthuus, og 8: Knud Aschildssøn Ræne.

Hvorda Reqvirenten af denne Forretning, Lensmand Godskalk Matthiæssøn Mølster mødte for Retten og fremlagde Tægtedag til Sagens Foretagelse, af 3de Maj sidstleden, samt det paa Grund deraf udstyrede skriftlige Stevnemaal af 17de Junii nestefter, hvorved Halsteen Davidssøn med Curator til i Dag er indkaldet til at modtage et lovligt Huus-Skifte og Steening, hvorved Citanten vil forvente og paastaae den ham af Eieren for den tilbøxlede halve Løb Smør her i Gaarden tildeelte Jordskyld fraskiftet og aldeeles adskilt fra indstevntes Eiendom, med videre Fornærmelser som han paastaar paakiente, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, bivaane Rettens Syn, Grandskning og Befaring, samt, saafremt mindelig Foreening ikke skulle skee, modtage Dom i alle paastevnte og paa-ankede Tilfelde, alt effter Stevnemalets nermere Formeld, som inden Retten blev oplæst, saalydende #

Indstevnte Halsten Davidssøn med Curator Knud Dugstad mødte og vedtog lovlig Varsel.

Af de til Vedermæle indkaldte mødte Johannes Store Ringheim ved Niels Mølster, Aad Lille Ringheim, Anfind Giære og Aslach Fladeqval, ligesaa var tilstæde Hr: Krigs raad Fleischer.

Jngen af Vidnerne mødte. Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Embrigtsøn Giærager afhiemlede lovlig Varsel for de udeblevne Parter og Vidner.

Citanten Lensmand Mølster fremlagde et skriftligt Jndlæg af Dags Dato, saal: #

Paa indstevnte Halsten Davidssøn og hans Curators Vegne mødte den umyndiges Morbroder Anfind Knudssøn Ringheim, og aldeeles benegtede at modtage de i oplæste Jnlæg giorte Tilbud, saa som een herved (an?)viisende og under 16de Nov: 1790 afsagt Dom viiser at Myntlingen er tilholden at modtage Godset, og der ingen Deeling har været giort mellem Lensmanden og den Umyndige i henseende til den Sietteparts Udskiftning, men Comparenten var fornøjet med at den fierdepat af Gaarden, som Lensmanden har i brug, nu af Retten blev udskiftet paa lovlig Maade. Den fremlagte Dom blev med Paategning tilbageleveret.

Citanten, som ugieerne ma[a]tte fornem/m/e at den mindre Aariges Morbroder Anfind Knudsøn Ringheim ikke har villet modtage de giorte anseelige Tilbud som Lensmanden, for at undgaae vidtløfftig Process og indbyrdes had, adskillige gange har proponeret, ma[a]tte binde paa Anfind Ringheims eget Ansvar denne udviiste Modtvillighed, som han haabede Retten og Laugrettet toeg i Betragtning. Til Beviis for at Anfind Ringheim eller den mindre Aarige, i al den Tid Comparenten har boet her paa Gaarden, har tilføyet ham betydelige Fornærmelser, tiener dette at de nu ikke vil tilstaa Comparenten for sin tilkom/m/ende fierdepart, hvad de i de foregaaende Aaringer ikkun paa 1/6 part haver brugt, hvilket tydelig viser Anfind Ringheims Trettelyst til den Umyndiges aldeeles Skade. I øvrigt haabede han med Vidnerne og den intenderede Besigtelse at kunde beviise hvor ubillig han er bleven behandlet, da han paa alle muelige Maader har søgt at befordre den Umyndiges bedste. Han Reserverede sin Ret i alle Maader, og protesterede

imod alle ubillige Anleg som paa nogen Maade kunde skade ham, enten i henseende til den intenderende Huuse Besigtelse eller til betagelse af hvad ham med Rette for den fierdepat her i Gaarden tilkom/m/er, da gan ved denne Forretning haaber at oplyse at han ikke har Ruineret

Gaarden i den Tid han har brigt den, men tvert imod saameget muelig forbedret Ager og Eng med videre, som alt skal blive oplyst og formodes paakiendt til Comparentens sande Rettes Nydelse. Og da de indstevnte Vidner ikke møder, den (.....?)ede Udskiftning heller ikke nu formedelst de forestaaende Tinge kand fuldføres, saa begiærede Citanten Sagen udsadt til en for Dom/m/eren beleilig Tid, samt Laugdag for de udeblevne Parter og Vidner, hvoreffter han forbeholdt at proseqvare sin Ret i alle Maader.

Anfind Ringheim forbeholdt at frem kom/m/e med sit fornødne i beleilig Tid.

Eragtet

Sagen beroer til en for Dom/m/eren beleilig Tid, som ved denne Laugdags Udstædelse betimelig skal blive bekiendtgiort, til hvilken Tid de til Vedermæle indkalte og udeblevne Vederparter Ole Store Ringheim, Erik Giære, Anders Hallessøn med Curator Sølfest Flættre, Knud Anderssøn og Anders Knudssøn Indre Ringheim samt Hermund Fladeqval laugdages at møde til Sagen at svare det de fornøden agter. Ligesaa forelægges Vidnerne Niels og Amund Litzeim, Anfind Knudssøn Ringheim, Ingeborg Davids Datter, Maritha Knuds Datter, Giertrud Lars Datter, Maritha Ols Datter, Jacob Embrigtsøn og Brithe Niels Datter Ringheim, Eric, Anfind og Matthias Giære, Baar Pederssøn og Ole Olssøn Æen, under Lovens Faldsmaal at indfinde sig for at aflegge deres eedelige Vidnesbyrd i denne Sag. Citanten besørger denne Kiendelse lovlig forkyndt for alle vedkom/m/ende, og Tægtedag beram/m/et til Sagens nærmere Foretagelse.

Denne Sessions Bekostning beregnes saaledes: Incaminations Penge 1: 3: 4 s:, Een Dags Forretning 3 rd:, Een Dags Diet 1 rd:, Fogden for Opnevning 5 mrk:, Sorenskriverens Skyds til Wangen 2 rd: 5 mrk:, Til Aastædet in Natura, 4 Miles Diet paa Reisen 4 mrk:, Laugrettet, hver 1 mrk: 8 s:, [er] 2 rd:, for Laugdagens beskrivelse med stemplet Papir og Udsettelse 3 mrk:, tilsam/m/en 12 rd: 2 mrk: 4 s:, som Reqvirenten Lensmand Mølster betalte.

Sommer tinget 1791.

Aar 1791, den 5te Julii, begyndte det almindelige Sommer, Sage og Skatte Ting med Wossevangens Tinglaugs Almue, holdtes paa det sædvanlige Tingstæd Wangen. Ved Retten tilstæde Kongelig Majestæts Foged, Velædle hr: Martin Andreas Unmack, Lænsmanden Godschalch Matthiæssøn Mølster, og efterskrevne for indeværende Aar opnævnte eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Ole Aschildssøn Reime. 2: Knud Amundssøn Hæfte. 3: Arne Tostenssøn Gilbachen. 4: Knud Erichssøn Dugstad. 5: Sjur Stephenssøn Biørche. 6: Iver Wichingsøn Lie. 7: Størch Torgerssøn Giernes, og 8: Størch Madssøn Seim, saavelsom samtlige tingsøgende Almue.

Hvorda følgende Kongelige Forordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger bleve tinglyste.

1: Forordning, som befaler at uægte Børns Fædre, naar de ikke udrede det Bidrag til saadanne deres Børns Opfostring, som dem af Øvrigheden, ifølge Forordningen af 14 Octobr: 1763, paalægges, bør hensettes til Arbeide i Forbedrings- eller Tugthuuset, dateret 10 Decembr: 1790.

2: Forordning, som bestemmer hvad der bør iagttages, naar nogen vil lade en Kongelig Betjent hæfte paa sin Person formedelst Gield eller anden civil Sag, dateret 10 Decbr: 1790.

3: Placat angaaende Bestemmelsen af den Summa, som paa det ved Forordningen af 1te Maji 1789 aabnede 3 proCento Annuitets Laan aarlig skal afbetales, dateret 26 Novbr: 1790.

4: Kongelig Rescript angaaende Trykkefriehedens Indskrænkelse med videre, dateret den (9?)de Decembr: 1790.

1791: 89

5: Rente Kammerets Skrivelse af 26 Martii, at Lejermaals bøder skal betales til den Justits Betjent, under hvis Jurisdiction Barne fødselen skeer, communiceret fra Stifftet den 7 April 1791.

Derefter blev publiceret følgende Almues Breve:

1: Knud Pederssøn Hages Afkald for hans Hustrues Britha Peders Datters Arv effter Brøtteva Knuds Datter Lille Ree den 3 April 1744, 3 rd: 1 mrk: 13 s., til Peder Lille Ree, d: 15 Febr: 1790.

2: Britha Johannesdatters Ditto for Arv efter Stenvor Colbensdatter Berge, falden den 14 Septembr: 1752, til Johannes Berges Stervboe, dateret 15 Febr: 1790.

3: Johannes Erichssøn Lille Røthes Ditto for Arv efter Dordei Johannesdatter Lille Røthe den 1 Martii 1755, 46 rd: 1 mrk: 6 s., til Erich Knudssøn Lille Røthe, den 15 Febr: 1790.

4: Wicking Anderssøn Qvales Ditto for Myndlingen Torbiør Andersdatters Arv efter Anders Knudssøn Gierme den 30 Sept: 1769, 47 rd: 1 mrk., til Bjørne Gielland, d: 15 Febr: [17]90.

5: Ditto for Ditto Myndlings Arv efter Marthe Andersdatter Gierme den 28 Novembris 1771, Capital 5 rd: 14 s., til Bjørne Gielland, den 15 Febr: 1790.

6: Willum Bjørnessøn Store Røthes Ditto for Arv efter Bjørne Willumssøn Røthe den 8 Martii 1772, 25 rd: 2 mrk: 8 s., til Tosten Store Soue, den 15 Febr: 1790.

7: Gullig Torbiørnssøn Sæves Ditto for Arv efter Torbiørn Madssøn Sæve den 5 Maji 1774, 78 rd: 4 mrk: 13 s., til Mads Torbiørnssøn Sæve, den 15 Febr: 1790.

8: Willum Bjørnessøn Store Røthes Ditto for Arv efter Ragnille Knudsdatter Store Røthe den 20 Junii 1777, 21 rd: 1 mrk: 14 s., til Tosten Soue, den 15 Febr: 1790.

9: Bottolv Knudssøn Dolves Ditto for Arv efter Knud Bottolvssøn Dolve den 18 Februar 1784, 102 rd: 8 s., til Anders Knudssøn Græe, den 15 Febr: 1790.

10: Stephen Bergshougens Ditto for Maritha Berjesdatters Arv efter Eli Torgers Datter yttre Flage den 19 Febr: 1784, 5 rd: 18 s., til Mads Lødve, d: 15 Febr: 1790.

11: Knud Nielssøns Ditto for Arv efter Mari Knudsdatter Reqve den 17 Martii 1768, 2 rd: 2 mrk: 11 s., til Niels Bjørnessøn Gielland, den 16 Februar 1790.

12: Elling Nielssøns Ditto for Arv efter Mari Knuds Datter Reqve den 17 Martii 1768, 2 rd: 2 mrk: 11 s., til Niels Bjørnessøn Gielland, den 16 Februarii 1790.

13: Niels Nielssøn Sondves Ditto for Arv efter Mari Knuds Datter Reqve den 17 Martii 1768, 3 rd: 4 mrk., til Niels Aadssøn Sondve, den 16 Februarii 1790.

14: Erich Nielssøn Seim[s Ditto] for Arv efter Niels Olssøn Bergslien den 29 Januarii 1763, 44 rd: 2 Mrk: 7 s., til Knud Anfindssøn Rochne, den 16 Februar 1790.

15: Godschalch Pederssøn Ullestads Ditto for Arv efter Peder Iverssøn Reqve den 12 Novbr: 1762, 20 rd: 1 mrk: 5 s: med Rente 14 rd: 4 mrk: 6 s., til Willum Ullestad, d: 16 Februar 1790.

16: Lars Knudssøn Breches Ditto for Anna Bjørnesdatters Arv efter Knud Bjørnessøn Store Røthe den 6 Februar 1790, 6 rd: 5 mrk: 9 s., til Erich Reqve, den 12 Martii 1791.

17: Ditto for Ditto Arv efter Ragnille Knudsdatter Røthe den 20 Junii 1777, 10 rd: 3 mrk: 5 s., til Formynderen Erich Reqve, den 12 Martii 1791.

18: Ditto for Ditto Arv efter Bjørne Willumssøn Røthe den 8 Martii 1772, 12 rd: 4 mrk: 4 s., til Formynderen Erich Reqve, den 12 Martii 1791.

19: Knud Iverssøn Qvales Ditto for Britha Anders Datters Arv efter Martha Anders Datter Gierme den 28 Novembris 1771, 5 rd: 14 s., til Torger Røthe, den 12 Martii 1791.

20: Ditto for Ditto Arv efter Anders Knudssøn Gierme, falden den 30 Septembr: 1769, stor 47 rd: 1 Mrk., til bemeldte Torger Røthe, den 12 Martii 1791.

21: Aad Davidssøn Kløves Ditto for Arv efter Anders Hallessøn Wæge den 10 Martii 1788, 6 rd: 4 mrk: 4 s.; til Aad Davidssøn Kløve, den 12 Martii 1791.

Erich Nielssøn Finne fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Lars Tostenssøn Wæche for ulovlig Hugst udi Citantens Slotte og Skouge teig Hovden kaldet, derom at anhøre Vidner og lide Dom efter Stevnemalets Formeld, som dateret den 20 Junii 1791, er saalydende #

Lars Tostenssøn Wæche mødte og vedtog Stevnemalets lovlige Forkyndelse, derhos sagde at han med herved fremlæggende Udtog af Sorenskriveriets Protocoll af en paa Gaarden Wæche den 2 Julii 1776 afholdte Steenings Forretning kan bevise at han ejer det paastevnte Stæd hvor han har hugget, og skal det aldrig kunne bevises at Comparenten har gjort noget Indgreb i en andens Eiendom, han protesterede der for imod Søgemalet, som imod Loven er anlagt til det almindelige Ting, og paastod Sagen til Aastædet henviist.

Eragtet.

Sagen angaaer Tvistighed om Jord og Skov Skifte, som ikke imod Lovens 1: 16: kan tracteres paa {Aastædet} almindelig Ting, derfor bliver samme til Aastædet henviist, hvor Vedkommende haver at tilkalde deres Vidner, og enhver for sig proseqvere sin Ret paa lovlig Maade.

Den 6te Julii 1791 continuerede Sommer Tinget for Wossevangens Ting laug i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Stæden for Knud Amundssøn Hæfte sad Amund Torgerssøn Bryn.

Hvorda blev publiceret følgende Almues breve:

22: Siur Anfindssøn Hondves Afkald for Arv effter Anfind Torgerssøn Ullestad i Guldfierdings Otting den 3 Martii 1751, 8 rd: 2 mrk: 13 s.; til Knud Torgerssøns Boe, d: 15 Febr: 1790.

1791: 89b

23: Jørgen Larssøns Afkald for Randvey Olsdatters Arv efter Ingeborg Amunds Datter Lille Hondve den 17 Novbr: 1757, 5 rd: 4 mrk: 7 s.; til Ole Lille Hondve, den 15 Febr: 1790.

24: Ole Godschalchssøn Lierhuus Ditto for Arv efter Jon Siurssøn Seim, tilfalden hans Hustrue Ranvey Johnsdatter den 1 Julii 1762, 42 rd: 2 mrk: 1 s.; og Rente 45 rd: 5 mrk: 13 s.; tilsammen 88 rd: 1 Mrk: 14 s.; til Formynderen Ole Sjurssøn Rondved, den 16 Februar 1790.

25: Niels Matthiæssøn Mølsters Ditto for Christi Andersdatters Arv effter Sidsille Stephendatter Store Ringheim den 10 Maji 1774, 16 rd: 2 mrk.; til Niels Tvilde, d: 19 Febr: 1790.

26: John Larssøn Biørche[s Ditto] for Myndlingen Britha Knudsdatters Arv effter Knud Olssøn Leqve den 21 April 1770, med ophøining i alt 70 rd.; til Ole Johanssøn Fenne, d: 17 Febr: 1790.

27: Aad Davidssøn Kløves Ditto for Arv effter David Aadssøn og Jorand Knudsdatter Lødve den 14 Januarii 1775, 194 rd: 1 mrk: 13 s.; til Aad Davidssøn Kløve, den 12 Martii 1791.

28: Hans Olssøn Bøe[s Ditto] for sin Hustrues Sidsilla Knudsdatters Arv effter Ole Knudssøn og Knud Knudssøn Dychesten den 4 Martii 1786, ? rd: 3 mrk: 6 s.; til Svend Dugstad, d; 12 Marti [17]91.

29: Michel Amundssøn Løen[s Ditto] for Torbiør Jacobsdatters Arv effter Jacob Iverssøn Leidal i Borstrands Otting den 14 Julii 1759 med Renter, 61 rd: 4 mrk: 11 s.; til Ole Myrland, den 9 Febr: 1790.

- 30: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Guri Tostensdatter Leidal, falden den 22 Marti 1764 med Renter, 64 rd: 1 mrk: 9 s., til Ole Arnessøn Myrland, den 9de Februarii 1790.
- 31: Knud Olsson Børkies Ditto for Guri Torbiørnsdatters Arv effter Torbiørn Knudsson Løne den 15 Junii 1742, 15 rd: 3 mrk: 5 s., til Lars Houges Stervboe, den 15 Febr: 1790.
- 32: Størk Olsson Grævles Ditto for hans Arv effter Ole Steffenssøn Grævle den 18 Julii 1763, Capital 20 rd: 6 s., til Niels Brynildsson Lierhuus, den 15 Februarii 1790.
- 33: Niels Larsson Øfsthuus Ditto for Anna Knudsdatters Arv effter Britha Hallesdatter Store Ringheim den 23 Martii 1767, 45 rd: 5 mrk: 2 s., til Knud Ringheims Boe, d: 15 Febr: 1790.
- 34: Knud Anderssøn Giæres Ditto for hans Arv effter Ragnille Pedersdatter Midt Ringheim den 5 Martii 1773, 91 rd: 3 mrk: 9 s., til Ole Gieragers Boe, den 15 Febr: 1790.
- 35: Holger Aadssøn Schulestads Ditto for sin Hustrues Maritha Andersdatters Arv effter samme Skiftebrev, 45 rd: 4 mrk: 12 s., til Anders Knudsson Ringheim, den 15 Febr: 1790.
- 36: Størch Torgerssøn Gierness Ditto for sin Hustrues Torend Andersdatters Arv effter samme Skiftebrev, 45 rd: 4 mrk: 12 s., til Knud Pederssøn Qvarmo, den 15 Februar 1790.
- 37: Aslach Olsson Fladeqvals Ditto for sin Hustrues Ingeborg Andersdatters Arv effter samme Skiftebrev, 45 rd: 4 mrk: 12 s., til Anfind Knudsson Ringheim, den 15 Febr: 1790.
- 38: Amund Torgerssøn Gierness Ditto for sin Hustrues Sigvord Andersdatters Arv effter samme Skiftebrev, 45 rd: 4 mrk: 12 s., til Lars Knudsson Giøsten, den 15 Februar 1790.
- 39: Ole Iverssøn Fladlandsmoens Ditto for Ingeborg Larsdatters Arv effter Herborg Iversdatter Soue den 9 Maji 1775, 37 rd: 5 mrk: 13 s., til Knud Dugstad, den 15 Febr: 1790.
- 40: Knud Erichsøn Soues Ditto for Arv effter Angunna Iversdatter Soue den 22de Januari 1776, 37 rd: 7 s., til Erich Knudsson Soue, dateret d: 15 Februar 1790.
- 41: Knud Brynildsson Øfsthuus Ditto for Maritha Erichsdatters Arv efter samme Skiftebrev falden den 22 Januari 1776, 18 rd: 2 mrk: 3 s., til Ditto, den 15 Februari 1790.
- 42: Matthias Anfindsøn Giæres Ditto for Arv effter Ragnille Matthiasdatter Giære den 26 Maji 1778, 23 rd: 2 mrk: 8 s., til Anfind Aamundsson Giære, den 15 Februar 1790.
- 43: Magne Hægles Ditto for Giertrud Sjursdatters Arv efter Ragnille Schierpe, falden den 8 Februari 1783, 38 rd; 1 mrk: 14 s., til Ole Knudsson Ringheim, d: 15 Febr: 1790.
- 44: Iver Tøens Ditto for Maritha Torbiørnsdatters Arv efter Torbiørn Knudsson Løne den 15 Junii 1742, 15 rd: 3 mrk: 5 s., til Knud Torbiørnssøns Boe, den 16 Febr: 1790.
- 45: Aad Davidsson Kløves Ditto for Arv efter Britha Davidsdatter Ringheim den 7 Julii 1778, 93 rd: 1 mrk: 14 s., til Aad Davidsson Kløve, den 12 Martii 1791.
- 46: Ditto Afkald for hans Arv efter Knud Olsson Ringheim, falden den 28de Februari 1780, 86 rd: 4 mrk: 8 s., til Aad Davidsson Kløve, den 12te Martii 1791.
- 47: Erich Aadsson Noreqvals Ditto for Giertrud Knudsdatters Arv effter Knud Størchsson Giøsten den 6 Octobris 1774, 66 rd: 2 mrk: 7 s., til Stephen Olsson Grævle, d: 12 Martii 1791.
- 48: Michel Olsson Fitties Ditto for Arv efter Guri Amundsatter Fittie den 26de Junii 1777, 11 rd:, til Formynderen Størch Fiøse, den 12 Martii 1791.
- 49: Amund Olsson Fitties Ditto for Arv effter Guri Amundsatter Fittie den 26de Juni 1777, 11 rd:, til Formynderen Knud Finne, den 12te Martii 1791.
- 50: Knud Bottolvsson Lemmes Ditto for Myndlingen Ingeborg Bottolvsdatters Arv efter Bottolv Davidsson Neqvite den 16 Martii 1774, Capital, Rente og Ophøining til 7 Julii 1790, tilsammen 65 rd: 4 mrk: 15 s., til Erich Helgessøn Neqvite, d: 12 Martii 1791.
- 51: Ole Iverssøn Fladlandsmoens Ditto for Ingeborg Larsdatters Arv efter Lars Davidsson Soue den 21 Novembris 1788, 58 rd: 1 mrk: 2 s., til Knud Erichsøn Dugstad, d: {1ste Martii} \15 Februar/ 1790.
- 52: Knud Torbiørnsson Lønes Ditto for Arv effter Torbiørn Knudsson Løne den 17 Febr: 1779, 32 rd: 4 mrk: 12 s., til Lars Knudsson Afdahl, den 12te Martii 1791.
- 53: Ditto for hans Arv effter Ingeborg Knudsdatter Løne i Borstrands Otting, falden den 17 Februari 1779, 32 rd: 4 mrk: 12 s., til Lars Knudsson Afdahl, d: 12 Martii 1791.

54: Ditto Afkald for hans Arv efter Peder Torbiørnssøn Løne, falden den 29 Februari 1780, Capital 11 rd: 1 Mrk: 1 s.; til Lars Knudssøn Afdahl, den 12te Martii 1791.

1791: 90

55: Knud Torbiørnssøn Lønes Afkald for hans Arv effter Britha Pedersdatter Løne den 19de Julii 1785, Capital 122 rd: 5 mrk: 8 s.; til Lars Knudssøn Afdahl, den 12te Martii 1791.

56. John Samsonssøn Æhns Ditto for hans Arv effter Samson Johnssøn Æhn i Bordstrands Otting den 23 April 1779, 3 rd: 2 mrk: 5 s.; til Formynderen Ole Bidne, den 12te Martii 1791.

57: Ditto Afkald for hans Arv effter Sigvord Michelsdatter Æhn i Bordstrand, falden den 7de Septembris 1779, 5 rd: 3 mrk: 9 s.; til samme Formynder, den 12 Martii 1791.

Lænsmand Mølster fremlagde Laugdag udi Sagen mod Anders Knudssøn Ringheim for Overfald, af 9 Novembr: 1790, saalydende #

Anders Ringheim mødte og vedtog lovlig Varsel og Laugdagens Forkyndelse. Vidnerne mødte, undtagen Ingeborg Larsdatter Soue, som Citanten frafaldt. Citanten begiærede de paa forrige Ting fremlagte Qvæstioner disse mødende Vidner forelagt. Thi blev Edens Forklaring dennem forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende. Fremstod da

7de Vidne, Sigrid Torgersdatter Lille Ringheim, som aflagde Eed og vidnede: at hun aldeles ikke veed at Anders Ringheim var i Lænsmandens Stue den paastevnte Tid, eller hvorledes gan opførte sig der, men Dagen forud det paastevnte skulle være passeret, var Parterne sammen paa Gaarden, og Vidnet formærkede da ingen Ueenighed mellem dem. Paa Spørgsmaal sagde Vidnet, at Anders længe har været Præstens Medhielper. demitteret.

8: Vidne, Sigvord Andersdatter, den indstevntes Datter, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forrige Vidne, uden mindste Forandring. dem:

Citanten fremlagde skriftligt Indlæg af Dags Dato, saalydende #

Anders Knudssøn Ringheim begiærede Sagen til næste Ting udsat, for at faae Gienpart af det passerede og indleverede til nærmere Besvarelse.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Tiong, da indstevnte Anders Knudssøn Ringheim iagttager det fornødne til Sagens Slutning. Ligesom det forlangte Udtog paa nærmere Anfordring skal blive meddelt.

Ole Evanger anmeldte at han til et lovskikket Tings Vidnes Erhvervelse med mundlig Varsel til dette Ting havde indkaldet Erich Nielssøn Finne for at have udstrøget og bort kommet nogle nødvendige Ord af en Contract som forleden Høste Ting blev oprettet mellem dem angaaende deres forrige Sager, samt til at opfylde samme Contract efter Aftale i alle Puncter, derom at anhøre Vidner til Comparentens sande Rettes Nydelse.

Erich Finne mødte og vedtog lovlig Varsel. Vidnerne mødte. Hvoraf

1te Vidne, Hr: Fendrik Lind, aflagde Eed og vidnede: at han \forrige Høsteting/ effter Erich Finnes Forlangende reenskrev en Contract som var indgaaet mellem Ole Evanger, Lars Qvale og Erich Finne udi de mellem dem ventilerede Sager, efter et Concept som Erich selv havde skrevet, og nu her i Retten blev af Ole Evanger foreviist, og som Vidnet kjendte, men da Erich Finne skulle underskrive, fandt han at i hans eget Concept var tilført nogle Ord hvormed han {ikke} sagde sig ikke at være fornøjet, og derfor udstrøg dem i Originalen som Vidnet havde reenskrevet. {men} Ordene kan Vidnet ej erindre. Vidnet omskrev da samme Concept og udlod de omtvistede Ord, hvormed Lars Qvale paa sin Faders Vegne var fornøjet og underskrev det samme, hvilket i Retten paa sidste Høste ting blev fremlagt og Vidnet nu foreviist. dem:

I Ole Reimes Stæd betjente Aad Nielssøn Ringheim Retten.

2: Vidne, Marie Blomberg, fremlagde sit skriftlige Vidnesbyrd af Dags Dato, som i Retten blev oplæst, saalydende #

3: Vidne, Giæstgiver Ole Reime, aflagde Eed og vidnede: at Lars Qvale og Erich Finne i Vidnets Huus forleden Aars Høst var i Tale om Forlig udi deres Sager, og blev da sendt Bud til Ole Evanger, som sendte Vidnet [med?] det opsatte Skriffit tilbage med Anmodning paa hans Vegne at paastaae {Ole} Erich Finne personlig inden Retten skulle afbede sin Forseelse, og ligesaa for Retten betale de 18 rd: Men som Vidnet mærkede at Lars Qvale og Kiel Takle havde med disse Sager at bestille, saa befattede Vidnet \sig/ ikke videre dermed. Veed for Resten intet videre til Oplysning efter Stevnemaalet. dem:

4: Vidne, Stephen Størchssøn Qvale, aflagde Eed og vidnede: at han den af forrige Vidne omvundne Stæd og Tid hørte at Lars Qvale beskyldte Erich Finne for at have udstrøget nogle Ord af et fra Ole Evanger hands Skriffit, men veed ikke hvilke Ord eller nogen videre Oplysning i Sagen. dem:

Det af Ole Evanger fremlagde Skriffit, {som} \hvori/ befindes udstrøget de Ord som paa vedhæftede stemplede Papir ere anført, er saalydende #

Citanten begiærede Tings Vidnet sluttet og sig beskrevet meddeelt. Som bevilges.

Ole Evanger ædskede de\ n/ forrige Sag{er} mod Erich Finne i Rette, og begiærede Udsettelse til næste Ting for at fremskaffe et i Dag optaget Tings Vidne, der skal bevise det paaberaabte Forligs ugyldighed. Som bevilges.

1791: 90b

Lars Erichssøn Breche anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet John Schulestad for at have øvet Klammerie udi et Bryllup paa Breche nestleden Junii, mange Gange med Hug og Slag og beskjemmelige Ord, samt adskillige Fornærmelser, derom at anhøre Vidner og lide Dom til undgiældelse efter nærmere Paastand, samt denne Sags forarsagede Bekostninger at erstatte. Som Vidner er under Lovens Falsmaal indkaldet Snedker Pantz, Niels Michelssøn Leqve, Johannes Rødstad og Aad Breche, som alle mødte, undtagen Johannes Rødstad.

Jon Schulestad blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Embredtssøn afhieklede lovlig Varsel for udeblevne Part og Vidne.

1: Vidne, Snedker Pantz, aflagde Eed og vidnede: at han var i det paastevnte Bryllup og hørte Kjæggel mellem Parterne, men aldeles intet Slagsmaal, saasom Vidnet rejste derfra samme Aften som de efter Rygte skulle have været i Klammerie.

2: Vidne, Niels Michelssøn Leqve, aflagde Eed og vidnede: at han den paastevnte Tid hørde Parterne kjæglede, samt saae at Jon Schulestad fulgte efter Lars op udi Lofftet, hvor den sidste bad om Freed. Veed ikke om noget Slagsmaal, eller at Jon tiltalede Citanten beskjemmelige Ord. Paa Spørgsmaal sagde Vidnet: at Jon sagde han ikke havde kommet i Brylluppet uden for at tale med Lars. demitt:

3: Vidne, Aad Breche, aflagde Eed og vidnede: at han den ommelte Tid hørte Kjæglen mellem Parterne, og saae at Jon stødte Lars Erichssøns Hoved mod en anden ustevnt Mands Hoved som sad næst ved ham, saa at Lars Erichssøn blødde over Øjen brynet.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte og udeblevne John Schulestad laugdages at møde til næste Høste Ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnet Johannes Rødstad forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde for at deponere sin eedelige Forklaring, hvortil Citanten besørger Varsel.

Aar 1791, den 7de Julii, continuerede Wossevangens Sommer Ting i de i Gaar anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda blev publiceret følgende Afkald:

58: Margaretha Olsdatters Afkald for hendes Arv effter Eli Olsdatter Lie i Qvitler Otting, falden den 25 Maji 1778, 2 rd: 5 s.; til Iver Olsson Umland, den 15 Febr: 1790.

59: Joseph Nielsson Lies Ditto for Arv effter Niels Andersson Lie den 23 Junii 1777, 2 Mrk: 3 s.; med Rente 1 Mrk: 1 s.; til Baar Rochne, den 16de Februari 1790.

60: Ditto Afkald for Arv efter Lars Andersson Nedre Lie i Qvitler Otting, falden den 4de Septembris 1779, 3 rd: 4 mrk.; med Rente 1 rd: 3 Mrk: 2 s.; til Baar Rochne, d: 16 Febr: 1790.

61: Joseph Andersson Lies Ditto for Guri Larsdatters Arv efter Lars Sjursson Wiche den 12te Martii 1764, 17 rd: 7 s.; til Knud Siursson Grove, den 16 Februar 1790.

62: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Sjur Larsson Wiche den 12 April 1764. 3 rd: 9 s.; til Formynderen Knud Siursson Grove, dateret den 16 Februar 1790.

63: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Halle Larsson Wiche den 20 Martii 1767, 4 rd: 5 Mrk: 4 s.; til Formynderen Knud Siursson Grove, den 17 Februar 1790.

64: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Siur Wichingsson Wiche den 29 Januari 1773, Capital 15 rd: 2 s.; til Formynderen Knud Siursson Grove, den 16 Februari 1790.

65: Gulloug Siursson Wiches Ditto for Inger Nielsdatters Arv efter Niels Andersson Lie den 23 Junii 1777, og efter Lars Andersson Lie den 4 Septembr: 1771, med Rente til 4de Martii 1789, i alt 2 rd: 4 mrk: 11 s.; til Sjur Pedersson Sondve, den 16 Februari 1790.

66: Lars Aures Afkald for Torbjør Olsdatters Arv efter Andri Torgersdatter Skutle i Qvitler Otting den 22 April 1750, 22 rd: 5 mrk: 8 s.; til Ole Seims Stervboe, d: 16 Febr: 1790.

67: John Wossebachens Ditti for Sigrud Olsdatters Arv efter Andri Torgersd: Skutle den 22 April 1750, 22 rd: 5 mrk: 8 s.; til Ole Seims Stervboe, den 16 Februari 1790.

68: Ole Knudsson Kinnes Ditto for hans Arv efter Knud Nielsson Kinne, falden den 1te Octobris 1760, 36 rd: 6 s.; til Michel Andersson Lie, den 16 Februar 1790.

69: Knud Størchsson Græes Ditto for Ranvey Knudsdatters Arv effter Baar Sverqvesson Ræne, den 12 Julii 1763, 2 rd: 6 s.; til Lars Mæringen, den 16 Februar 1790.

70: Brynild Gieragers Ditto for Anbiør Larsdatters Arv efter Anna Gulligsdatter Takle, falden den 29 Martii 1769, 33 rd: 3 mrk: 4 s.; til Ole Bøe, den 16 Februar 1790.

71: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Lars Andersson Takle, falden den 15 Maji 178(5?), 12 rd: 2 mrk: 9 s.; til Formynderen John Larsson Biørche, den 16 Februari 1790.

72: Iver Trondsson Grønliens Ditto for Gunnilde Brynildsdatters Arv efter Maritha Gietlesdatter Grove den 12te Januari 1771, 6 rd: 3 mrk: 14 s.; til Brynild Groves Boe, den 16 Febr: 1790.

73: Baar Skutles Ditto for Ranvey Larsdatters Arv efter Lars Andersson Takle, falden den 15 Maji 1783, 12 rd; 2 mrk: 9 s.; til Formynderen Lars Tverberg, den 16 Februari 1790.

74: Iver Trondsson Grønliens Ditto for Gunilde Brynildsdatters Arv efter Brynnild Monsson Grove den 12te Novembris 1777, 6 rd: 1 s.; til Mons Grønlien, den 16 Februar 1790.

75: Giertrud Tostensdatters Ditto for Arv effter Tosten Pedersson Øvre Lie den 7de Decembris 1770, 8 rd: 5 mrk: 8 s.; til Johannes Lille Skiple, den 16 Februar 1790.

76: Samsom Torbjørnsson Skutles Ditto for Arv efter Torbjørn Samsonsson Skutle den 17 Septembris 1776, 12 rd: 5 mrk.; til Peder Samsonsson Nedre Ygre, den 17de Februararii 1790.

1791: 91

77: Samson Torbjørnsson Skutles Afkald for hans Arv effter Anna Davidsdatter Schutle den 1 Julii 1788, Capital 16 rd: 6 s.; til Peder Samsonsson Ygre, den 17 Februari 1790.

78: Britha Iversdatters Afkald for hendes Arv efter Iver Torbiørnssøn Kindem den 18 October 1774, 8 rd: 1 Mrk: 12 s: med Renter, til Knud Knudssøn Skutle, den 12te Martii 1791.

79: Aad Anderssøn Haatvedts Ditto for Maritha Olsdatters Arv effter Ole Torgerssøn Fladlandsmoen den 28 Octobris 1789, (1?)9 rd: 4 mrk: 14 s:, til Brynild Lieland, d: 12 Martii 1791.

80: Maritha Monsdatters Afkald for hendes Arv effter Mons Colbenssøn Dahle den 30 Novembris 1769, 10 rd: (4?) mrk: 10 s:, til Michel Aschildssøn Melved, den 12 Martii 1791.

81: Isach Olssøn Fjoses Ditto for Arv efter Aamund Størchssøn Fjose i Winjer Otting den 15 Julii 1768, 3 rd: 1 mrk: 11 s:, til Mons Gierness, den 15 Februarii 1790.

82: Stephen Olssøn Grævles Ditto for sin Hustrue Sigrud Knudsdatters Arv efter Synneve Iversdatter Windje den 21 Februari 1777, 153 rd: 4 mrk: 14 s:, [til ??], den 12 Martii 1791.

83: Peder Aadssøn Schaars Ditto for Brithe Guldbrandsdatters Arv efter Ranvey Olsdatter Repoll den 20 Maji 1749 med Rente 13 rd: 1 mrk: 14 s:, til Knud Himle, d: 16 Febr: 1790.

84: Iver Wichingssøn nedre Ryches Ditto for Arv efter Gudve Endresdatter N: Ryche den 19 Septembris 1776, 5 rd: 16 s:, til Wiching Nielssøn Ryche, den 16 Febr: 1790.

85: Baar Larssøn Dugstad[s Ditto] for hans Arv effter Guro Olsdatter Dugstad den 22 Martii 1777, 125 rd: 4 mrk: 12 s:, til Formynderen Lars Takles Stervboe, den 16 Febr: 1790.

86: Godschalch Larssøn Endeveds Ditto for hans Arv efter Lars Godschalchssøn Endeved, falden 27 Maji 1778, 30 rd: 1 s:, til Henrich Helleved, den 16 Febr: 1790.

87: Anders Tostenssøn Kythes Ditto for hans Arv effter Inger Monsdatter Kythe, falden den 16 Martii 1780, Capital 73 rd: 5 mrk: 14 s:, til Tosten Anderssøn Kythe, den 16 Febr: 1790.

88: Lars Størkssøn Lemme[s Ditto] som indsat Formynder for Maritha Brynildsdatters Arv effter Brynnild Anfindssøn Norem den 21 Februar 1783, 166 rd: 4 mrk: 13 s:, med Renter til 21 Febr: 1789, 29 rd: 1 mrk: 10 s:, og videre Rente til 27 Julii 1789, til Lars Iverssøn Hylde, den 16 Februar 1790.

89: Giertrud Erichsdatters Afkald for hans* (hendes) Arv effter Dordei Andersdatter Norem den 21 Februari 1783, stor 1 rd: 1 Mrk: 7 s:, til John Olssøn Kythe, den 16 Februari 1790.

90: Baar Oppelands Ditto for Giertrud Iversdatters Arv efter Maritha Torbiørnsdatter Tøen, falden den 14 Junii 1770, stor 8 rd: 1 mrk: 12 s:, til Iver Aadssøn Tøen, den 12 Martii 1791.

91: Herman Godschalchssøn Dugstads Ditto for Arv efter Godschalch Olssøn Dugstad den 28 Junii 1776, 29 rd: 5 mrk: 9 s:, til Bjørne Godschalchssøn Dugstad, den 16 Febr: 1790.

92: Synneve Bjørnesdatter Dugstads Ditto for Arv effter Bjørne Michelssøn Dugstad den 14 Junii 1742, 38 rd: 2 mrk: 6 s:, til Siur Rondves Stervboe, den 16 Febr: 1790.

93: Erich Aadssøn Noreqvals Ditto for sin Hustrue Giertrud Knudsdatters Arv efter Ingeborg Gulligsdatter Wæthe den 11 Martii 1785, 1 Mrk: 4 s:, og effter Giertrud Størchsdatter Ø: Windje den 3 Martii 1788, 1 rd: 5 Mrk:, til Ole Giøsten, den 12 Martii 1791.

Kiel Larssøn Takle havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Svendssøn Lie for æresrørige Ord og Overfald, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Faldsmaal indstevnte Vidner Magnus Lie og Gullig Johnssøn ibm:, dereffter Dom modtage til Undgiældelse, samt Sagens Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Lars Svendssøn Lie mødte og vedtog lovlig Varsel. Vidnerne mødte. Eedens Forklaring blev dennem af Lovbogen forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende.

1: Vidne, Magnus Lie, aflagde Eed og vidnede: at han i Sælskab med Parterne og det andet indstevnte Vidne dette Aars Vinter effter Kyndelsmisse, reiste fra Bryn, hvor der havde været Dugur, eller Sammen komst, og undervejs blev Vidnet af Kiel Takle kaldet at komme tilbage, saasom Vidnet reed et Stykke for i Vejen, hvilket Vidnet efterkom, og hørte da at Lars Lie

sagde til Kiel: Du brugte (toiet?) (to i et) Aar. Hvad dette betydede, eller hvad Lars dermed meente, veed Vidnet ikke, saae heller ikke noget Overfald. dem:

2: Vidne, Gullig Jonsson Lie, aflagde Eed og vidnede: at han den af forrige Vidne omprovede Tid og Stæd var i Sælskab med Parterne, og hørte at Kiel tiltalede Lars Lie noget som Vidnet ej {kan} hørte hvori bestod; men Lars svarede: Jeg er ingen Horehund, hvortil Kiel svarede: Det er vel jeg da, og Lars sagde atter {Ja}, Du har brugt to i et Aar. demitteret.

Citanten paastod Dom efter de afsagde Vidnesbyrd, og Processens Omkostninger erstattet.

Indstevnte benægtede aldeles at have fornærmet Kiel Takle i nogen henseende, og der for protesterede mod Sagens Anlæg, og paastod sig aldeles frie funden for Tiltale, begiærede derhos Sagen til næste Ting udsat, for at fremskaffe den fornødne Oplysning.

Eragtet

Sagen beroer til Høste tinget dette Aar, da Lars Svendsson Lie besørger det fornødne til Slutning fra sin Side.

Lars Knudsson Breche havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Olsson Qvale for Beskyldninger og uskikkelig Tale, derom at anhøre Vidnesbyrd og lide Dom til Undgiældelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Som Vidner ere under Lovens Falsmaal indkaldet Peder Apeltun og Torgis Siursson Hondve, og til Vedermæle Bjørne Reque. Ingen af de indstevnte Parter og Vidner mødte. Kaldsmændene Amund Bryn og

1791: 91b

Jacob Gierager afhiemlede lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Lars Olsson Qvale laugdages at møde tilligemed Bjørne Reque til Vedermæle, til næste Ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Peder Apeltun og Torgis Hondve forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde for at aflægge sit edelige Vidnesbyrd, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Aar 1791, den 8de Julii, continuerede Sommertinget for Wossevangens Almue og Bordahls Otting i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda blev publiceret følgende Afkald.

94: Anders Nielsson Sondves Ditto for Arv efter Lussi Andersdatter Sondve i Bordals Otting, falden den 10 Februari 1783, 93 rd: 14 s.; til Niels Aadsson Sondve, d: 1ste Martii 1791.

95: Erich Nielsson Sondves Ditto for Arv efter samme Skiftebrev, stor 93 rd: 14 s.; til bemelte Niels Aadsson Sondve, dateret den 12 Martii 1791 og 16 Februari 1790.

96: Tosten Nielsson nedre Herres Ditto for Arv efter Mari Tostensdatter Nedre Herre den 22 April 1750, 70 rd: 3 mrk: 10 s.; til Niels Herre, den 16 Februari 1790.

97: Ole Nielsson Gierralds Ditto for Arve efter Magnilde Olsdatter Gierrald, falden den 14 Junii 1751, 13 rd: 5 mrk: 7 s.; til Niels Jerrald, den 16 Februari 1790.

98: Anfind Aamundsson Giæres Ditto for Ragnille Nielsdatters Arv efter Magnilde Olsdatter Gierrald den 14 Junii 1751, 6 rd: 5 mrk: 11 s.; til Niels Gierrald, den 12 Martii 1791.

99: Knud Magnessøn Windjes Ditto for Anna Nielsdatters Arv efter Eli Sondve, falden den 24 April 1752, 24 rd: 3 mrk: 7 s.; til Niels Aadsson Sondve, den 16 Februar 1790.

100: Iver Larsson Rænes Ditto for Ingeborg Nielsdatters Arv efter Eli Knudsdatter Sondve den 24 April 1752, 24 rd: 3 mrk: 7 s.; til Niels Aadsson Sondve, den 12 Martii 1791.

101: Peder Torgerssøn Oldes Ditto for hans Arv effter Torger Trondsson Olde den 28 Septembr: 1763, 90 rd: 14 s.; til Anders Knudsson Græe, den 16 Februari 1790.

- 102: Ditto Afkald for Arv effter Trond Torgerssøn Olde den 6 Aug: 1764, 88 rd: 7 s.; til Ditto Formynder Anders Knudssøn Græe, udgivet den 16 Februari 1790.
- 103: Michel Nielssøn Gierralds Ditto for Arv efter Gudve Michelsdatter Gierrald den 13 Februari 1768, 31 rd: 4 s.; til Niels Gierralds Stervboe, den 16 Februar 1790.
- 104: Baar Larssøn Skutles Ditto for Arv effter Ingeborg Iversdatter Nedre Himle den 2 Octobris 1772, 25 rd: 5 mrk: 12 s.; til Lars Anderssøn Takles Stervboe, den 16 Februar 1790.
- 105: Anna Larsdatters Ditto for Arv effter Stenvor Larsdatter Lille Ree den 17 Februar 1773, stor 5 rd: 1 mrk: 4 s.; til Formynderen Guldbrand Himle, den 16 Februar 1790.
- 106: Ditto Afkald for hendes Arv efter Lars Larssøn Lille Ree den 1 Julii 1766, 16 rd: 5 mrk: 4 s.; til Formynderen Guldbrand Himle, den 16 Februari 1790 og 12 Martii 1791.
- 107: Ditto Afkald for Ole Godschalchssøn Lierhuus Hustrues Ranvey Johnsdatters Arv effter Ranvey Haaversdatter Nyre den 14 Novembrer 1768, 28 rd: 4 mrk: 3 s.; med Rente til 16 Februar 1790, 24 rd: 14 s.; i alt 52 rd: 5 mrk: 1 s.; til Ole Siurssøn Rondve, den 16 Februar 1790.
- 108: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Brynilde Ellingsdatter Nyre den 27 Junii 1769, 2 rd: 11 s.; med Rente 1 rd: 4 mrk: 5 s.; i alt 3 rd: 5 Mrk.; til Ditto Formynder, den 16 Februar 1790.
- 109: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Sjur Johnssøn Rondve den 3 Julii 1782, 3 rd: 4 mrk: 11 s.; med Rente 1 rd: 10 s.; i alt 4 rd: 5 Mrk: 5 s.; til Ditto Formynder, den 16 Februari 1790.
- 110: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Ragna Haaversdatter Nyre den 28 Octobr: 1782, 16 rd: 5 Mrk.; med Rente 4 rd: 5 mrk: 5 s.; i alt 21 rd: 4 mrk: 5 s.; til Ditto Formynder, den 16 Febr: 1790.
- 111: Ole Siurssen Rondves Ditto for Arv efter Maritha Godschalchs datter Rondve den 13 Septembris 1749, 33 rd: 2 mrk: 9 s.; til Sjur Johnssøn Rondves Stervboe, den 16 Febr: 1790.
- 112: Erich Bergessøn Giæres Ditto for Kari Sjursdatters Arv efter Sigtrud Wichingsdatter Rong den 2 April 1739, 43 rd: 5 mrk: 8 s.; til Sjur Rongs Stervboe, den 16 Febr: 1790.
- 113: Lars Ellevsøn Schiples Ditto for Guri Endresdatters Arv effter Guri Michelsdatter Houge den 22 Julii 1780, 6 rd: 4 Mrk.; til Endre Hjembære, den 17 Februar 1790.
- 114: Jørgen Anderssøn Qvitnes Ditto for Arv effter Ole Anderssøn øvre Qvitne den 18de Julii 1763, 5 rd: 12 s.; til Davis Rues Stervboe, den 17 Februari 1790.
- 115: Størch Larssøn Møens Ditto for Sigvord Larsdatters Arv effter Lars Torbiørnssøn Øvre Herre den 2 Decembr: 1783, 9 rd: 3 mrk: med Renter, den 12 Martii 1791, til Colben Ryg.
- 116: Ditto Afkald for Ditto Arv effter Gudve Biørnesdatter Øvre Herre den 13 Sept: 1784, 3 rd: 1 Mrk: 12 s.; til Colben Torbiørnssøn Rygh, den 12 Martii 1791.
- 117: Erich Brynildssøn Rioes Ditto for Dordi Siursdatters Arv effter Dordi Brynildsdatter Rong i Bortal den 17 Septembr: 1785, til Knud Gielles Boe, 49 rd: 4 s.; den 12 Marti 1791.
- 118: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Siur Knudssøn Rong den 2 Octobr: 1786, 20 rd: 5 mrk: 9 s.; til Ditto Formynders Stervboe, den 12 Marti 1791.
- 119: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Brynild Siurssøn Rong den 10de Januari 1789, Capital 18 rd: 7 s.; til Ditto Formynders Stervboe, den 12 Martii 1791.
- 120: Ditto Afkald af Rasmus Siurssøn for hans Arv efter Dordi Btynildsdatter Rong den 17 Septembr: 1785, 98 rd: 8 s.; til samme Formynders Stervboe, den 12 Marti 1791.
- 121: Ditto Rasmus Siurssøns Afkald for hans Arv effter Siur Knudssøn Rong, falden den 2 Octobris 1786, stor 41 rd: 5 Mrk: 2 s.; til samme Formynders Boe, den 12 Marti 1791.
- 122: Ditto Afkald for hans Arv effter Brynild Siurssøn Rong, falden den 10 Januari 1789, Capital 36 rd: 13 s.; til samme Formynders Stervboe, den 12te Marti 1791.

123: Gullig Gilligssøn Skutles Afkald for Britha Ellingsdatters Arv effter Hermund Jacobssøn Wæle den 14 Februari 1777, 3 rd: 5 mrk: 15 s.; til {Elling Wæle} Berge Wæte, den 12 Marti 1791.

124: Ditto Afkald for Ditto Arv effter Elling Hermundssøn Wæle den 14 Februar 1777, 62 rd: 3 Mrk: 9 s.; til Formynderen Ole Larssøn Tveto, den 12 Marti 1791.

125: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Knud Jacobssøn Wæle den 14 Febr: 1777, 2 rd: 1 mrk: 8 s.; og efter Kari Ellingsdatter Ø: Rioe den 21 Febr: 1784, 4 mrk: 8 s.; til Berge Wæte, ditto Dato.

126: Niels Amundssøns Ditto for Arv efter Amund Godvinssøn Gierness den 17 Juli 1784, 20 rd: 1 mrk: 10 s.; til Formynderen Lars Giernes, den 12 Marti 1791.

127: Maritha Larsdatters Ditto for Arv efter Lars Johnssøn Lille Ree den 1 Juli 1766, stor 6 rd: 14 s.; til Guldbrand Himle, den 12 Marti 1791.

128: Ditto Afkald for hendes Arv effter Stenvor Larsdatter Lille Ree den 17de Februar 1773, 5 rd: 1 Mrk: 4 s.; til Torgius Lille Ree, den 12 Marti 1791.

129: Sjur Josephssøn Bergsliens Ditto for Arv effter Jorand Pedersdatter Rochne \til/falden hans Hustrue Brynilde Olsdatter den 14 Martii 1777, 30 rd: 5 s.; til Formynderen Anders Schutle, udgivet den 12 Martii 1791.

Aar 1791, den 9de Julii, continuerede Sommer Tinget for Wossevangens Almue og Wiger Otting, i de formeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da i Continuation blev tinglyst disse efterfølgende Afkald.

130: Peder Aadssøn Schaars Afkald for Britha Guldbrandsdatters Arv effter Anna Olsdatter Mølsterteigen den 29 Febr: 1744, 20 rd: 2 s.; til Knud Himle, den 16 Febr: 1790.

131: Ditto Afkald for Ditto Arv effter Gulbrand Helgessøn Mølsterteigen den 12 Februari 1777, 12 rd: 3 Mrk: 11 s.; til Knud Anderssøn Himle, den 16 Febr: 1790.

132: Ragnille Erichsdatters Ditto for Arv effter Erich Hermundssøn Lille Soue den 9 Junii 1773, 5 rd: 2 Mrk: 13 s.; til Erich Nedre Ryche, den 16 Februar 1790.

133: Anfind Anderssøn Ryches Ditto for hans Arv efter Inger Olsdatter Soue den 23 Septembris 1776, 52 rd: 5 Mrk.; til Anders Angindssøn Soue, den 16 Febr: 1790.

134: Ole Larssøn Schieldalens Ditto for hans Arv effter Magdelie Iversdatter Schieldalen den 16 Novembris 1780, 15 rd: 4 mrk: 12 s.; til Lars Arvessøn Schieldal, den 16 Febr: 1790.

135: Michel Larssøn Schieldalens Ditto for hans Arv effter samme Skiftebrev, Capital 15 rd: 4 mrk: 12 s.; til Lars Arvessøn Schieldalen, d: 16 Febr: 1790.

136: Niels Larssøn Schieldalens Ditto for hans Arv efter samme Skiftebrev, Capital 15 rd: 4 mrk: 12 s.; til Lars Arvessøn Schieldalen, den 16 Februari 1790.

137: Ole Tostenssøn Lundes Ditto for hans Arv efter Tosten Olssøn Lunde den 6te Aprilis 1774, 45 rd: 4 mrk: 14 s.; til Colben Seim, den 16 Februari 1790.

138: Erich Erichssøn Lille Soues Ditto for hans Arv effter Erich Hermundssøn Lille Soue den 9 Junii 1773, 10 rd: 5 mrk: 10 s.; til Anfind Rogne, den 17 Februar 1790.

139: Mathias Tostenssøn Lundes Ditto for hans Arv efter Tosten Olssøn Lunde den 6te April 1774, 45 rd: 4 mrk: 14 s.; til Jon Davidssøn Gierstads Stervboe, den 18 Febr: 1790.

140: Mons Tostenssøn Lundes Ditto for hans Arv efter samme Skiftebrev, stor 45 rd: 4 mrk: 14 s.; til Brynild Gilderhuus, den 18 Februar 1790.

141: Ole Johnssøn Tillung som nye Formynder for Magdelie Gulligsdatters halve Arv efter Gullig Larssøn Tillung den 14 Juli 1783, 110 rd: 10 s.; hans Afkald til forrige Formynder Lars Aadssøn Oure, den 17de Februari 1790.

142: Guri Godschalchsdatters Afkald for hendes Arv effter Godschalch Olssøn Grimestad den 9 Martii 1747, 5 rd: 3 mrk: 11 s.; og efter Britha Erichsdatter Dolve den 2 April 1751, 5

rd: 4 s:, og efter Skiftebrev af 12 Januari 1752, 1 rd: 4 mrk: 14 s:, med Rente til 9 Martii 178(1?/7?/, 24 rd: 2 Mrk: 8 s:, ialt 36 rd: 5 Mrk: 5 s:, til Knud Oppeland, d: 12 Martii 1791.

143: Ole Larssøn Dømbes Ditto for Arv effter Lars Olsson Dømbe den 2 Martii 1751, Capital 14 rd: 5 Mrk: 5 s:, til Bjørne Røthe, den 12 Martii 1791.

Lars Gulligssøn Groue fremlagde Jndlæg udi Sagen anlagt af Arve Seim mod Elling Skutle af 2 Julii 1791, hvoreffter Sagen indlades Dom, saalydende # Knud Rochne benægtede alt det ubeviiste i oplæste Indlæg, begiærede Sagen udsat til næste Ting, og Gienpart af det passerede til nærmere Besvarelse. Citanten vedblev at paastaae Dom.

Eragtet.

For ikke at betage Arve Seims Contra Part Elling Skutle Tid til Besvarelse paa fremlagde Indlæg og videre til Sagens Forsvar, bevilges een gang og for alle den begiærte Udsettelse, da Elling Schutle til næste Høste Ting uden videre Udhael bør slutte Sagen fra sin Side, og det forlangte Udtog skal paa nærmere Anfordring blive meddeelt.

Aar 1791, den 11te Julii, continuerede Sommertinget med Wossevangens Almue og Bøe Otting, udi forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da Stephen Bøe anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Samson Hanssøn Bøe for Gield 29 rd:, derom at anhøre Vidner* (Vidnesbyrd) af Siur Pederssøn og Peder Siurssøn Bøe som under Falsmaal ere indkaldte, dereffter Dom modtage til Undgiældelse og Betaling, samt denne Sags Omkostning at erstatte.

Indstævnte Samson Bøe og Vidnerne mødte ikke efter lovlig Paaraab. Varsels

1791: 92b

Vidnerne Amund Torgerssøn Bryn og Jacob Embrictssøn Gierager afhiemlede lovlig Varsel for de indstevnte. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men udeblevne Samson Hanssøn Bøe laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Siur Pederssøn og Peder Siurssøn Bøe forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Lars Bøe, eller Møsvold, havde ligeledes til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Samson Hanssøn Bøe for Gield 4 rd:, derom at {h}anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Gullig Larssøn Takle og Lars Knudssøn Bøe, derefter Dom modtage til Giældens Betaling, samt denne Sags Omkostning at erstatte.

Indstevnte og Vidnerne mødte ikke. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel. Citanten begiærede Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Samson Hanssøn Bøe laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Gullig Larssøn Takle og Lars Knudssøn Bøe forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Aslach Endressøn Scheye af Uldvig anmeldte at han til dette Ting havde indkaldet Ole Knudssøn Wold at anhøre stevnte og ustevnte Vidners eedelige Forklaring, derefter anhøre og modtage Dom til Undgiældelse og Betaling a(t?) (f....ele?), noget i Penge og deels i andre Vare som {...?} Citantens afdøde Søn Anders Aslachssøn for ham bekjendte at være eiende,

hvilket alt med Vidner skal bevises, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Som Vidne var under Falsmaal indstevnt Ole Larssøn Wold.

Indstevnte Ole Knudssøn Wold og Vidnet mødte ikke. \Varsels Vidnerne afhiemlede lovlig Varsel/. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Ole Knudssøn Wold laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare, og Vidnet Ole Larssøn Wold forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde, sit eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Derefter blev publiceret følgende Almues breve:

144: Gullig Gulligssøn Opheims Obligation stor 500 rd., udstød til Hr: Lieutenant Dahl, med Pant i 1 Løb Smør i \N./ Opheim i Opheims Otting, dateret 7de og tinglæst 12 Julii 1783, udslettet efter Qvittering af 21 Junii 1791.

145: Iver Pederssøn Nedre Fennes Ditto, stor 250 rd., udstød til Hr: Capitaine Dahl, med Pant i 2 pd: 15 Mrk: Smør i N: Fenne i Bøer Otting, dateret 16 Novbr: 1773 og tinglyst 7 Julii 1774, udslettet efter Qvittering af 25 Martii 1791.

146: Halsten Davidssøn Ringheims Obligation stor 500 rd., udstød til Hr: Krigsraad Fleischer, med Pant i 1 Løb 1 pd: 18 mrk: Smør i Ringheim, No; 2 i Bordstrand, den 5 Julii 1791.

147: Niels Anderssøn Lille Rochnes Obligation stor 320 rd., udstød til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i 9 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 1 Løb 21 Mrk: Smør, samt 9 Mrk: Smør uden Bygsel, i Lille Rochne i Bordahl, dateret 9 Martii og tinglyst den 5te Julii 1773, udslettet efter Qvittering af 11te Junii 1791.

148: Ditto nye Obligation til Lænsmand Mølster, stor 380 rd., med Pant i bemeldte Skyld, samt 3 Mrk: Smør med Bygsel i bemeldte Gaard, den 5te Julii 1791.

149: Contract, hvorved Baar Aadssøn har tilhandlet sig Odels Retten til 1 bpd: 16 ½ Mrk: Smør i Oppeland, No: [?] i Bøer Otting for 50 rd., af Henrich Michelssøn Male, dat: 12 Martii 1791.

150: David Larssøn Ringheims Obligation stor 747 rd: 4 mrk: 7 s:, med Pant i Gaarden Midt Ringheim, udstød til Lænsmand Mølster den 11 April 1785, tinglyst den 15 Julii 1785, udslettet efter paategnet Qvittering af 8 Decembr: 1790.

151: Lars Iverssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pd: 12 mrk: Smør i Dychesten, No: 3 i Guldfierdig, udstød af Faderen Ole Larssøn Dychesten mod 450 rd., den 6 Julii 1791.

152: Ole Larssøn Dychestens og Hustrues Contract for Livs Ophold af Dychesten i bemeldte Guldfierdig, udstød af Lars Iverssøn Dychesten, den 6 Juli 1791.

153: Anders Tostenssøn Store Hægs Obligation stor 198 rd., udstød til Hr: Capitaine Niels Dahl, med Pant i 18 Mrk: Smør i Store Hæg, No: 42 i Bøer, dateret 12 Martii 1791.

154: Størk Knudssøn Toulens Obligation stor 250 rd., udstød til Claus Larssøn Giøsten, med Pant i 9 Mrk: Smør i Toulen, No: 57 i Holbøygder, dateret og tinglyst den 11 Julii 1786, udslettet efter Qvittering af 6 Julii 1791.

155: Ole Bottolvssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør i Toulen, No: 57 i Holbøygder, udstød af Størk Knudssøn Toulen mod 200 rd., og Halstenbiergs Afstaaelse, den 6 Juli 1791.

156: Ole Bottolvssøn Toulens Obligation stor 199 rd., udstød til Claus Larssøn Giøsten, med Pant i bemeldte Skyld, dateret den 6 Julii 1791.

157: Størk Knudssøn Halstensbergs Ditto, stor 50 rd., udstød til Claus Larssøn Giøsten, med Pant i Creature og Løsjøre, dateret 6 Julij 1791.

158: Størk Knudssøn Toulens Bygselbrev paa 9 Mrk: Smør i Halstensberg, No: 19 i Bordstrands

Otting, udstød af Sognepræsten hr: Jersin, den 5 Juli 1791. med Revers.

159: Lars Erichssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pd: 6 Mrk: Smør i Gierde, No: 4 i Bordstrands Otting, udstød af Faderen Erich Bergessøn Giere mod 398 rd:, den 5 Maji 1791.

160: Erich Bergessøn Gierdes Obligation stor 300 rd:, udstød til hr: Provst Schnabel, med Pant i bemeldte Skyld, dateret 8 (...?) 1784, tinglyst den 11 Novembr: 1784, udslettet effter Qvittering af 5 Julii 1791.

161: Lars Erichssøn Gierdes Obligation stor 200 rd:, udstød til Krigsraad Fleischer, med Pant i bemeldte Skyld i Gierde, dateret 6 Julii 1791.

162: Iver Trondssøns Bygselbrev paa 2 Løber Smør i Tøen i Bøer Otting, udstød af Hr: Rector Arentz, med bestemt Vilkaar til Iver Aadssøn, den 8 April 1791. med Revers.

163: Lars Pederssøn Istads Obligation stor 180 rd:, udstød til Lars Fylkedal og Tosten Selland, med Pant i Istad i Qvitler Otting, No: 23, dateret 8de og tinglyst 13 Novembr: 1790, udslettet efter Qvittering af 3 Juli 1791.

164: Lars Pederssøn T(odals?) Obligation stor 160 rd:, udstød til Lars Aamundssøn Aalvig, med Pant i Istad, No: 23 i Qvitler Otting, dateret 8 Novembr: 1780, tinglyst 9 ditto samme Aar, udslettet efter Qvittering den 11te Juli 1791.

165: Johannes Rasmussøn Jerraldstvedts Obligation stor 238 rd:, udstød til Ole Michelssøn Lussand, med Pant i 4 ½ Mrk: Smør i Jerraldstvedt, No: 28 i Bordahls Otting, dateret 9 Junii og tinglyst 15 Julii 1786, qvitteret den 5 Julii 1791.

166: Ditto nye Obligation til Johannes Biørche og Jørgen Isachssøn Berven, stor 230 rd:, med Pant i bemeldte Skyld, dateret 8 Julii 1791.

167: Lars Larssøns Skjøde paa 1 pund 21 Mrk: Smør, med overbygsel til 2 ¼ Mrk: Smør, Wangens Kirke tilhørende, i Giersqval, No: 10 i Borstrands Otting, udstød af Magne Anderssøn Giersqvals Arvinger, mod 449 rd: 4 Mrk: 14 s:, den 6 Julii 1791.

168: Ditto Obligation til Siur Iverssøn og Herborg Iversdatter Ræne, stor 199 rd:, med Pant i bemeldte Skyld i Giersqval, dateret 6 Julii 1791.

Henrich Hermundssøn Rioe paa sin Myndlings Ellev Ellingsøns Vegne anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Elling Wæle til at imodtage Penge for sin Myndling Kari Ellingsdatters Jordegods i Gaarden Wæle, samt til at underskrive det den umyndige Ellev Ellingsøn paa sidst afvigte Høste Ting meddeelte Skjøde, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Vidner Lænsmand Mølster og Hermund Lille Ree, og Dom modtage til Undgieldelse efter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Elling Wæle mødte ikke, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Gierager lovlig Varsel.

Vidnerne mødte, og efter aflagt Saligheds Eed eensstemmig forklarede: at de den 7 Decembr: f: A: tilbød Elling Wæle Løsnings Pengene for hans Myndlings Jordegods udi Gaarden Wæle, hvorpaa Skiøde til Odelsmanden afvigte Høsteting var udstød, og om han ville underskrive Skiødet, hvortil han aldeles svarede Nej. Videre blev han tilspurgt, om han ville lade Myndlingens Andeel i Gaarden udskiffte, hvilket han ligeledes benægtede, men troede at kunne bestyre Gaarden saaledes at den ej blev vanrygtet. Atter den 22 Martii dette Aar gjorde Vidnerne beskikkelsesviis denne Proposition som førmeldt, men indstevnte nægtede samme aldeles. demitteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte, men udeblevne Elling Wæle laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Aar 1791, den 12te Julii, continuerede Sommer tinget for Wossevangens Tinglaug i bemeldte Laugrettes Nærværelse.

Gullig Takle anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Elling Wæle for Beskyldninger inden Retten paa afvigte Sommerting, derom at anhøre Vidnesbyrd af stevnte og ustevnte Vidner, og Dom modtage til Undgiældelse, samt Sagens Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Elling Wæle mødte ikke. Varsels Vidnerne, de forbemeldte, afhiemlede lovlig Varsel.

Citanten frafaldt Vidnerne, eftersom han formærkede at en Formalitets Feil i henseende Indstevntes Tilkaldelse var {for..net?} \begaet/, og da denne Sag dependerer af en paa afvigte Sommer og Høste ting 1790 ageret Sag anlagt mod Comparenten af Elling Wæle, saa begiærede han Laugdag for den udeblevne, og imidlertid Udskriff af hvad inden Retten i bemelte Sag er passeret, til at bevise Beskyldningerne, som bemelte Elling Wæle ej har trøstet sig at godtgjøre.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Elling Wæle laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger Varsel.

1791: 93b

Ole Syndve paa egne og Johannes Englands Vegne fremlagde Laugdag i Sagen mod den anlagt af Actor Hr: Krigsraad Fleischer for ulovlig Omgang mod Drængen Ole Baarsøn Mæland, af 15 Novembr: 1790, saalydende #

Hr: Krigsraad Fleischer lod møde. Vidnerne vare tilstæde. Hvoraf

Britha Michelsdatter Bratholo blev forelæst hendes den 7 Julii 1789 deponerede Forklaring, som hun vedstod, og under forhen aflagde Eeds Krafft svarede til de fremsatte Spørgsmaale som fra Contra Citanterne er fremlagt: at hun henholder sig til forrige Forklaring, og har aldeles intet videre at forklare.

Vidnet Peder Olsson Niaatvedt aflagde Eed og vidnede: at han aldeles intet veed til denne Sags Oplysning, saasom han ikke den paastevnte Tid var tilstæde.

Vidnet Lars Colbenssøn Rødne aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forrige Vidne uden mindste Forandring.

Actor paastod Dom efter de førte Vidners Udsigende til vedbørlig Undgiældelse for de indstevntes udviste nedrige Opførsel, samt Sagens Omkostninger erstattet med 10 rd: i det mindste.

Ole Syndve indlod Sagen ligeledes til Doms, og paastod sig friekiendt for Actors Tiltale, samt Vidnerne taget under vedbørlig betragtning.

Eragtet.

Sagen optages til den 15de Julii først kommende til Revision og Dom eller Kjendelse.

Gullig Schutle havde indkaldet Samson Hanssøn Bøe for Giæld 4 rd:, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, og Dom modtage til Undgiældelse, samt Sagens Omkostninger at erstatte.

Samson Bøe mødte ikke. Kaldsmændene, de forbemeldte, afhiemlede lovlig Varsel.

Vidnerne Anfind Anderssøn Skutle og Baar Larssøn Skutle aflagde Eed og vidnede: at de hørte paa en Handel med Parterne om et Hæstebytte, hvorved blev saaledes afgjort at Samson skulle betale Gullig Skutle 4 rd: i Mellemlag, som han lovede at erlægge strax i Paaske

Hælgen, hvilket Vidnerne ikke veed [om] han har efterkommet; og skeede denne Handel strax før Paaske dette Aar. demitteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte og udeblevne Samson Bøe laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare.

Derefter blev publiceret disse Almues breve.

169: John Samsonssøns og Giertrud Larsdatters Skjøde paa 1 pd: 2 22/175 Mrk: Smør i Rio, No: 3 i Wiger Otting, udstød af Creditorer og Arvinger efter Erich Hanssøn Rioe, mod betalte 145 rd: 14 s:, dateret den 9 Julii 1791.

170: Erich Hanssøn Rioes Obligation stor 99 rd:, udstød til John Torgerssøn Lussand, med Pant i 1 pd: 3 mrk: Smør i bemelte Gaard, dateret 11 Julii 1782, tinglyst 13 Ditto s: A:, udlyst efter Qvittering af 3 Julii 1791.

171: John Samsonssøn Rioes Obligation stor 150 rd:, udstød til John Torgerssøn Lussand og Claus Svendssøn Tesdal, med Pant i 1 pd: 2 22/175 mrk: Smør i Rioe, dateret 9 Julii 1791.

172: Svend Larssøns Skjøde paa 1 bpd: 7 ½ mrk: Smør i Gierrald, No: 27 i Bordahls Otting, udstød af Claus Erichssøn Gierrald mod 274 rd:, den 13 April 1791.

173: Anders Anfindssøn Lies Contract for Livs Ophold af Gaarden Store Soue i Wiger Otting og Øvre Ryche i Winjer Otting, udstød af Sønnerne Erich og Anfind Anderss:, d: 9 Julii 1791.

174: Aslach Svendssøns Skjøde paa 1 Løb Smør med Bygsel, og Overbygsel efter Andeel til 18 Mrk: Smør, Wangens Præstebord beneficeret, i Eimstad, No: 17 i Wiger Otting, udstød af Svend Olssøn Ejmstad mod betalte 250 rd:, den 12 Martii 1791.

175: Svend Olssøn og Anna Knudsdatters Contract for Livs Ophold af Eimstad i Wiger Otting, udstød af Aslach Svendssøn Ejmstad, debn 12 Martii 1791.

176: Peder Larssøn Kjønnegaard's Obligation stor 295 rd:, udstød til Amund Godschalchssøn Winje og Guri Godschalchsdatter ibm:, med Pant i 1 pd: 12 Mrk: Smør i Kiønnegaard, No: [?] i Opheims Otting, dateret den 11 Julii 1791.

177: Sjur Olssøn Oures Obligation stor 150 rd:, udstød til John Iverssøn Nessem, med Pant i 18 Mrk: Smør i Oure, No: 11 i Qvitler, dat: og tinglyst 10 Julii 1786, qvitteret 12 Julii 1791.

178: Helge Haaverssøns Ditto stor 199 rd:, udstød til Tobias Haldorssøn Rogde, men Pant i 9 mrk: Smør i Lille Hæg, og 3 mrk: i Wold, No: 43 og 44, i Bøer Otting, dateret 9 og tinglyst 10 Julii 1787, udslettet efter Qvittering af 27 Novembris 1790.

179: Niels Nielssøn Øvre Ryches Ditto stor 198 rd:, til Niels Litzeim og Biørne Mølster, med Pant i 1 Løb 18 Mrk: Smør i Ø: Ryche, No: 8 i Windjer Otting, udstød den 8de Novembr: 1788, tinglyst samme Dag, udslettet efter Qvittering af 5 Julii 1791.

180: Knud Anderssøn Gierager[s] Skjøde paa 1 Løb 2 pd: 6 mrk: Smør i Øvre Ryche, No: 8 i Winjer Otting, udstød af Niels Nielssøn Øvre Ryche mod 300 rd:, den 19 Martii 1791.

181: Niels Nielssøns og Hustrue Maritha Henrichsdatters Contract for Livs Ophold af bemeldte Øvre Ryche, udstød af Knud Anderssøn, den 19 Martii 1791.

182: Lars Larssøn og Torend Knudsdatters Contract for Livs Ophold af Mæringen i Bøer Otting, udstød af Lars Larssøn Mæringen, den 11te Juli 1791.

183: Lars Siurssøn Eggereids Obligation stor 220 rd:, udstød til Henrich Iverssøn Helleved, med Pant i 18 Mrk: Smør i Eggereid i Bøer Otting, dateret 3 Januari og tinglyst 2 Julii 1774, udslettet efter Qvittering af 11te Julii 1791.

184: Lars Siurssøn Eggereids Obligation stor 299 rd., udstæd til Magnus og Aad Jens Sønner Nedre Leqve, og Synneve Aadsdatter Opheim, med Pant i bemelte Skyld, dat: 11 Julii 1791.

185: Niels Larssøn Møens Obligation til Rest 260 rd., med Pant i 1 Løb 2 pund Sør i Møen, No: [?] i Bøer Otting, dateret 14 og tinglyst 16 Novembris 1781, udslettet efter Niels Høysetters Arvingers Qvittering af 22 Februar 1791 og 14 Junii 1791.

186: Aslach Svendssøn Eimstads Obligation stor 298 rd., udstæd til Claus Grimestad og Johannes Rogne, med Pant i 1 Løb Smør med Bygsel, og Overbygsel effter Andeel til 18 Mrk., Wangens Præstebord beneficeret, i Ejmstad, No: 17 i Wiger, dateret 15 og tinglyst 16 Julii 1785, udslettet efter Qvittering af 9 Julii 1791.

187: Amund Olssøns Bygselbrev paa 1 Løb 18 Mrk: Smør i Nedre Groue paa Woss i Bøer Otting, udstæd af hr: Biskop Irgens, den 2 April 1791. med Revers.

188: Ole Larssøns Bygselbrev paa 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Lie, No: 31 i Bøer Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 9 Martii 1791. med Revers.

189: Brynild Johnssøns Bygselbrev paa 12 Mrk: Smør i Grønlien, No: 26 i Qvitler Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 4 Julii 1791. med Revers.

190: Lars Pederssøn Stalems Skjøde til Sønnen Peder Larssøn paa 1 Løb Smør, ½ Hud og 4 Mæler Korn i Stalem, No: 3 i Opheims Otting, mod 590 rd., den 6 April 1791.

191: Peder Larssøn Stalems Obligation stor 598 rd., udstæd til Peder Erichssøn Hylland, med Pant i bemeldte Skyld, dateret den 11 Julii 1791.

192: Lars Pederssøns og Hustrues Anna Erichsdatters Contract for Livs Ophold af Stalem i Opheims Otting, udstæd af Peder Larssøn Stalem, den 11 Julii 1791.

193: Lars Pederssøn Stalems Obligation stor 600 rd., udstæd til Hr: Peder Blydt, med Pant i forbemeldte Skyld i Stalem, dateret og tinglyst den 7 Julii 1774, udslettet efter Madame Blydts paategnede Qvittering, den 12 Juli 1791.

194: Lars Colbenssøn Rødnes Obligation stor 95 rd., udstæd til Ole Størchssøn Høyland, med Pant i 3 Mrk: Smør i Rødne i Holbøygder Otting, dateret 12 Julii 1791.

195: Bottol Johnssøn Løens Obligation stor 60 rd., udstæd til Lars Johnssøn Holo, med Pant i 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Løen, No: 16 i Opheims Otting, dateret og tinglyst den 11 Novembris 1777, udslettet efter Qvittering af 6 Februar 1791.

196: John Hermundssøns Skjøde paa 2 bpd: 6 mrk: Smør i Løen, No: 16 i Opheims Otting, udstæd af Bottol Johnssøn Løen mod 160 rd., den 10 Martii 1791.

197: Bottol Johnssøns Contract for Livs Ophold af bemelte Gaard Løen, udstæd af John Hermundssøn Løen, den 10 Martii 1791.

198: Knud Knudssøns Bygselbrev paa 2 pund 6 Mrk: Smør i Lie, No: 31 i Bøer Otting, udstæd af Sognepræsten hr: Jersin, den 11 Julii 1791. med Revers.

199: Jon Iverssøn Finnes Ditto paa 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Bidne, No: [?] i Opheims Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 18 Januarii 1791. med Revers.

200: Lars Sjurssøn Eggerejds Obligation stor 70 rd., udstæd til Knud Anderssøn Sygnebære, med Pant i hans Kreature og Boehave, dateret den 12 Julii 1791.

201: Iver Ellevssøn Slæens Obligation til Rest 300 rd., med Pant i 1 Løb Smør i Slæen, No: 6 i Opheims Otting, udstæd til hr: Capitaine Dahl, dateret 10 Juli 1782 og tinglyst den 15 Novembris 1782, udslettet effter paategnet Qvittering af 18 Junii 1791.

202: Peder Larssøn Kjønnegaards Ditto, stor 195 rd., til Erich Monssøn Opheim, med Pant i 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Kjønnegaard, No: 28 i Opheim, dateret og tinglyst den 7 Julii 1781, udslettet efter Qvittering af 22 Junii 1791.

203: John Anderssøn Kythes Ditto, stor 99 rd., udstæd til Iver Anderssøn Finne, med Pant i Myndlingen Jon Kythes ejende 1 pd: 4 23/51 mrk: Smør i Kythe, No: 22 i Windjer Otting, dateret 14 og tinglyst 15 Novembr: 1776, udslettet efter Qvittering af 12 Julii 1791.

204: Gullig Gulligssøn Skutles Obligation stor 150 rd., udstød til Ole Ystaas og Torbiørn Holven, med Pant i 1 pd: 12 mrk: Smør i Midt Schutle, No: 16 i Qvitler Otting, dateret 12 og tinglyst 13 Julii 1784, udslettet efter Qvittering af 9 Julii 1785.

Catharina, sal: Fosses Enke, lod fremlægge Laugdag i Sagen mod Haldor Kiønnegaard for Gield af 16 Nov: 1790. Indstevnte mødte ikke. Kaldsmændene Sølfest Houge og Torchel Lilletun afhiemlede lovlige Varsel. Citanten begjærede Udsettelse til neste Ting for at fremskaffe Beviis. Som bevilges.

Aar 1791, den 13 Julii, continuerede Sommer tinget i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da blev publiceret følgende Afkald:

205: Størch Olsson Grævles Afkald for Arv effter Anna Michelsdatter Fannestøl i Bøer Otting den 7 Septembr: 1770, 6 rd: 4 mrk: 2 s.; til Siur Grævle, den 15 Februari 1790.

206: Torbiør Sjursdatters Ditto for Arv efter Kari Henrichsdatter Nedre Hylde den 22 Novembr: 1788, 1 rd: 5 mrk: 7 s.; til Torger Tvinden, den 15 Februari 1790.

207: Anders Larsson Rongs Ditto for Arv effter Sophie Larsdatters Fader Lars Stephenssøn Schierve den 1 Julii 1766, 69 rd: 5 mrk: 5 s.; til Torgils Stephenssøn Seim, den 15 Febr: 1790.

208: Erich Rasmussøn Windjes Ditto for Arv efter Andri Larsdatters Fader Lars Schierve den 1 Julii 1766, 69 rd: 5 mrk: 5 s.; til Matthias Berge, den 15 Febr: 1790.

1791: 94b

9:* (209:) Lars Ellevsøn Schiples Ditto for Arv efter Gudve Olsdatter Schiple den 29 Novembr: 1768, 20 rd: 12 s.; til Endre Bære og Ellev Schiples Boe, den 17 Februar 1790.

10: Ditto Afkald for Arv effter Ellev Ellevsøn Schiple d: 22 Julii 1784, 5 rd: 6 s.; til Ditto, d: 17 Febr: [17]90.

11: Arne Olsson Schiples Ditto for Sidsille Aschildsdatters Arv efter Guri Knudsdatter Reime den 30 Novembr: 1768, 22 rd: 2 mrk: 9 s.; til Aschild Reime, den 17 Febr: 1790.

12: Sidsille Torgersdatters Ditto for Arv efter Torger Nielsson Eggereid den 16 Junii 1771, 5 rd: 11 s.; til Johannes Lindbergs Stervboe, den 17 Februari 1790.

13: Iver Herbrandssøns Ditto for Arv efter Herbrand Olsson Lindberg den 16 Julii 1772, 9 rd: 10 s.; til Johannes Lindbergs Stervboe, den 17 Februari 1790.

14: Levor Knudsson Lille Hægs Ditto for Arv efter Knud Størchsson Lille Hæh den 18 Maji 1774, 22 rd: 2 mrk: 12 s.; til Torchel Knudsson Lille Hæg den 17 Februar 1790.

15: Magne Aschildsson Reimes Ditto for Sigrid Knudsdatters Arv efter samme Skiftebrev, 11 rd: 1 mrk: 6 s.; til Ole Knudsson Wold, den 17 Februari 1790.

16: Orlog Nielsdatters Ditto for Arv efter Niels Johnsson Waale den 4 Julii 1774, stor 5 rd: 8 s.; til Knud Anfindsson Rochne, den 17 Februari 1790.

17: Ditto Afkald for Arv efter John Nielsson Waale d: 27 Nov: 1778, 3 rd: 3 mrk: 9 s.; til bemeldte Formynder Knud Anfindsson Rochne, den 17 Februar 1790.

18: Stephen Michelssøns Ditto for Arv efter Michel Svendsson Schierven den 30 Octobr: 1775, 27 rd: 5 mrk: 14 s.; til Claus Svendsson Tesdal, den 17 Februari 1790.

19: Lars Iverssøn Qvareqvals Ditto for Arv efter Iver Knudsson Qvareqval den 18 Septembr: 1776, 33 rd: 2 s.; til Tosten Anderssøn N: Kythe, den 17 Februari 1790.

20: Ditto Afkald for hans Arv efter Knud Iverssøn Qvareqval den 13 Januari 1777, 7 rd: 2 mrk: 10 s.; til Tosten Anderssøn N: Kythe, den 17 Febr: 1790.

21: Ditto Afkald for hans Arv efter Torri Monsdatter Nedre Groupe den 12 Martii 1785, 19 rd: 5 mrk: 2 s.; til Tosten Anderssøn N: Kythe, den 17 Februari 1790.

- 22: Niels Knudssøn Tveiten[s Ditto] for hans Arv efter Niels Knudssøn Tveiten den 21de Novembris 177(8?), 33 rd: 2 mrk: 5 s.; til Ole Aadssøn Istad, den 17 Februari 1790.
- 23: Ditto Afkald for hans Arv efter Aad Knudssøn Tveiten den 1 Septbr: 1779, 14 rd: 1 mrk: 3 s.; til Ole Aadssøn Tveiten, den 17 Februari 1790.
- 24: Ditto Afkald for hans Arv efter Aad Knudssøn Tveiten den 17 Martii 1780, 7 rd: 3 s.; til bemeldte Ole Aadssøn Tveiten, den 17de Februari 1790.
- 25: Lars Elledvssøn Schiples Ditto for hans Arv efter Britha Knudsdatter Ø: Fenne den 5te Octobris 1779, 10 rd: 3 mrk.; til Ellev Schiples Stervboe, den 17 Febr: 1790.
- 26: Stephen Schiervens Ditto for Kari Brynildsdatters Arv efter Ingeborg Johnsdatter Ø: Groue den 24 Februari 1784, 111 rd: 4 mrk: 11 s.; til Brynild Groue, d: 17 Febr: 1790.
- 27: Anders Larssøn Rongs Ditto for Sophie Larsdatters Arv efter Turilde Stephensdatter Bøe den 12 Martii 1785, 5 rd: 3 mrk: 3 s.; til Lars Schierve, den 17 Febr: 1790.
- 28: Erich Rasmussøn Winjes Ditto for Andri Larsdatters Arv efter samme Skifftebrev, stor 5 rd: 3 mrk: 3 s.; til Formynderen Matthias Berge, den 12 Februar 1790.
- 29: Levor Knudssøn Hægs Ditto for Ragnille Nielsdatters Arv effter Niels Tostenssøn Store Hæg den 20 Augusti 1787, 41 rd: 3 mrk: 1 s.; til Aschild Olssøn Reime, d: 17 Febr: 1790.
- 30: Ole Olssøn Sygnebæres Ditto for Arv efter Ole Olssøn Sygnebære den 3 Martii 1788, 6 rd: 1 mrk: 3 s.; til Anders Olssøn Sygnebære, den 17 Februari 1790.
- 31: Ditto Afkald for hans Arv efter Ole Olssøn Kolve den 15 Decembris 1773, stor 23 rd: 2 Mrk.; til Anders Olssøn Sygnebære, den 17de Februari 1790.
- 32: Niels Knudssøn Tveitens Ditto for Arv efter Maritha Aadsdatter Tveiten den 9 Julii 1789, 2 rd: 2 s.; til Ole Aadssøn Tungeteigen, den 17 Februari 1790.
- 33: Knud Knudssøns Ditto for Arv effter Knud Størchssøn Lille Hæg den 18 Maji 1774, 22 rd: 2 mrk: 12 s.; til Johannes Torchelssøn Schiple, den 17 Februari 1790.
- 34: Niels Nielssøn Sondves Ditto for Gudve Andersdatters Arv efter Britha Andersdatter Møen den 12 Septembr: 1766, 12 rd: 1 mrk: 12 s.; til Anders Møen, den 17 Febr: 1790.
- 35: Mons Torgerssøn Bachetuns Afkald for hans Myndlings Torbiør Torgersdatters Arv efter Skiftebreve af 25 Februari 1777, 15 Martii 1780, 3 Decbr: 1783, 31te Martii 1786 og 2 April 1788, ialt 99 rd: 2 mrk: 13 s.; til Niels Dugstad, d: 17 Febr: 1790.
- 36: Knud Siurssøns Ditto for Arv efter Siur Knudssøn Qvarmo i Holbøygder Otting den 29 Maji 1778, 113 rd: 5 mrk: 7 s.; til Lars Knudssøn Houge, den 9 Febr: 1790.
- 37: Torbiørn Colbenssøn Ryghs Ditto for Guro Nielsdatters Arv efter Niels Larssøn G(av?)le den 20 Julii 1780, 173 rd: 14 s: med Rente og Landskyld, til Niels Leidal, d: 9 Febr: 1790.
- 38: Aad Knudssøn Holos Ditto for Abelu Størchsdatters Arv efter Biørn Nielssøn Bratholo den 4 April 1782, 2 rd: 2 mrk: 12 s.; til Lars Pederssøn Holo, den 9 Febr: 1790.
- 39: Peder Pederssøn Holos Ditto for Arv effter Peder Gulligssøn Holo, den 7 Febr: 1783, stor 90 rd: 6 s.; til Lars Pederssøn Holo, den 9 Februari 1790.
- 40: Ingebret Olssøn Fiæles Ditto for hans Arv effter Niels Olssøn Fieldbye, falden den 13 Decembris 1766, 4 rd: 2 mrk: 5 s.; til Erich Arnetvedt, den 9 Februari 1790.
- 41: Torger Erichssøns Ditto for Arv effter Colben Gulligssøn Bøygden den 21 Julii 1780, Capital 14 rd: 4 mrk: 14 s.; til Erich Hests Stervboed, den 9de Februari 1790.

1791: 95

42: John Larssøn Helgeland's Ditto for hans Arv effter Maritha Hermundsdatter Aarmod den 19 Februari 1746, 5 rd: 5 mrk: 9 s.; til Lars Olssøn Aarmod, den 9 Februar 1790.

43: Arne Pederssøn Niatvedts Ditto for Maritha Olsdatters Arv efter Ingeborg Davidsdatter Schierveim den 11 Martii 1746, 2 rd: 3 mrk: 5 s.; til Ole Schierveim, d: 10 Febr: 1790.

- 44: Ole Pederssøns Ditto for Arv effter Guri Olsdatter Mørqve den 8 April 1783, 7 rd: 4 Mrk: 5 s.; til Kiel Anderssøn Bøyg, den 10 Martii 1791.
- 45: Ditto for Arv effter Maritha Johnsdatter Herrem d: 14 Sept: 1769, 25 rd: 4 mrk: 4 s.; til bemelte Formynder Kiel Anderssøn Bøyg, den 10 Martii 1791.
- 46: Ditto Afkald for Arv effter Peder Larssøn Tveite den 3 Martii 1777, 21 rd: 4 mrk: 14 s.; til bemeldte Formynder, den 10 Martii 1791.
- 47: Ditto Afkald for Arv efter Lars Amundssøn Igdetvedt den 10 Februari 1789, 12 rd: 2 Mrk.; til bemeldte Formynder Kiel Bøyg, den 10 Martii 1791.
- 48: Aamund Johnssøns Ditto for Arv efter John Brynildssøn Ulvensøen den 30 Septembris 1768, 4 rd: 2 mrk: 15 s.; til John Stephenssøn Ulvensøen, den 10 Martii 1791.
- 49: Maritha Knudsdatters Ditto for Arv effter Britha Johnsdatter Øfsthuus den 19 Martii 1777, efter Knud Michelssøn Øfsthuus den 7 Martii 1785, og effter Knud Knudssøn Bøyg den 26 Julii 1790, ialt 9 rd: 14 s.; til Bottel Løen, d: 10 Martii 1791.
- 50: Hermund Kielssøns Ditto for Giertrud Larsdatters Arv efter Lars Amundssøn Igdetvedt den 10 Februari 1789, 24 rd: 4 mrk.; til Torchel Lund, den 10 Martii 1791.
- 51: Colben Pederssøns Ditto for Arv effter Peder Larssøn Tveite den 3 Marti 1777, 21 rd: 4 mrk: 14 s.; til Colben Larssøn Houge, den 10 Martii 1791.
- 52: Ditto Afkald for Arv efter Lars Amundssøn Igdetvedt den 10 Februari 1789, 12 rd: 2 Mrk.; til bemeldte Formynder Colben Larssøn Houge, d: 10 Marti 1791.
- 53: Colben Fieldbyes Afkald for hans Myndlings Guro Erichsdatters Arv med Rente til 9 Februari 1790, til sammen 54 rd: 3 mrk: 3 s.; efter Erich Gulligssøn Hynningen den 24 Martii 1773, 12 rd: 3 mrk: 1 s.; effter Ragnilde Iversdatter ibm: den 4 Martii 1777, og effter Colben Gulligssøn Bøyg den 21 Julii 1780, til Ole Schiervem, d; 10 Martii 1791.
- 54: Ingebret Magnessøn Bystølens Ditto for Britha Nielsdatters Arv effter Niels Olssøn Mørqve den 6 April 1776, stor 8 rd: 2 mrk: 10 s.; til Sølfest Flætre, d: 10 Martii [17]91.
- 55: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Ole Nielssøn Mørqve den 6 Julii 1782, stor 5 rd: 5 Mrk: 12 s.; til Sølfest Brynildssøn Flett, den 10 Martii 1791.
- 56: Ditto Afkald for Ditto Arv efter Ole Nielssøn Mørqve den 11 Maji 1786, 10 rd: 3 mrk: 6 s.; til Sølfest Brynildssøn Flett, den 10 Martii 1791.
- 57: Hans Larssøn Englands Ditto for Synneve Olsdatters Arv effter Synneve Torcheldsdatter Grindeland i Opheim d: 16 Julii 1748, 2 rd: 5 Mrk: 5 s.; til Formynderen Lars Arnetvedts Stervboe, dateret den 10 Februari 1790.
- 58: Lars Olssøn Sousjords Ditto for hans Arv effter bemeldte Skiftebrev, stor 5 rd: 4 mrk: 6 s.; til Mons Sousjords Stervboe, den 10 Februarii 1790.
- 59: Ole Olssøns Ditto for hans Arv efter Colben Olssøn Binde den 20 Junii 1761, Capital 2 rd: 14 2/3 s.; til Ole Anderssøn Hage, den 10 Februarii 1790.
- 60: Sjur Biøndalens Ditto for Ingeborg Olsdatters Atv efter samme Skiffte, stor 1 rd: 8 s.; til Formynderen Ole Anderssøn Hage, den 10 Februarii 1790.
- 61: Holger Endressøn Hiembæres Ditto for Anna Larsdatters Arv effter Maritha Olsdatter Kiønnegaard den 27 Februari 1788, 3 rd: 11 s.; til Formynderen Peder Larssøn Kjønnegaard, den 11te Februarii 1790.
- 62: Erich Haldorssøn Norems Ditto for Aagothe Colbensdatters Arv effter Ragnille Brynildsdatter Kjønnegaard den 6 Novembris 1762, 5 rd: 2 mrk.; til Formynderen Ingebret Haldorssøn Kjønnegaard, den 16 Februari 1790.
- 63: Tørris Halstenssøns Ditto for Arv efter Ingerie Johnsdatter Løen den 29 Novembris 1786, 21 rd: 12 5/7 s.; til Ole Johnssøn Muldbache, d: 10 Martii 1791.
- 64: Brynild Haldorssøn Løens Ditto for Arv efter Gudve Iversdatter Løen den 16 Octobr: 1775, 25 rd: 2 Mrk: 10 s.; til Haldor Brynildssøn Løen, den 10 Martii 1791.
- 65: Erich Olssøn Stalems Ditto for Kari Siursdatters Arv effter Siur Erichssøn Breche den 4 Martii 1785, 37 rd: 3 mrk.; til Peder Erichssøn Hylland, d: 10 Martii 1791.

66: Synneve Larsdatters Ditto for Arv efter Lars Erichssøn Stalemsøen den 3 Martii 1780, 2 rd: 17 s:, Rente 5 Mrk: 12 s:, efter Christi Torchelsdatter den 4 April 1781, 1 rd: 9 s:, Rente 2 Mrk: 10 s:, samt effter Hans Jordal d: 20 Julii 1789, 1 rd: 3 mrk: 9 s:, til Torchel Winje, d: 10 Martii [17]91.

67: Colben Samsonssøn Sellands Ditto for Sigrud Larsdatters Arv efter Eli Andersdatter Selland den 6 Martii 1766, 18 rd: 1 s:, til Lars Larssøn Selland, den 10 Martii 1791.

68: Lars Henrichssøns Ditto for Arv effter Sigrud Pedersdatter Ryg den 22 April 1775, 4 rd: 3 Mrk: 7 s:, til Henrich Olssøn Naasen, den 10 Martii 1791.

69: Ole Hougstølen's Ditto for Guro Henrichsdatters Arv efter samme Skiftebrev, 2 rd: 1 mrk: 11 s:, til Henrich Olssøn Naasen, den 10 Martii 1791.

70: Erich Larssøn Jordahls Ditto for Synneve Henrichsdatters Arv efter samme Skidtebrev, 2 rd: 1 mrk: 11 s:, til Henrich Olssøn Naasen, den 10 Martii 1791.

71. Lars Henrichssøns Ditto for Arv efter Aagothe Larsdatter Naasen, falden den

1791: 95b

27 Maji 1772, 4 rd: 4 mrk: 6 s:, til Erich Jordahl, den 10 Martii 1791.

72: Gudve Larsdatters Ditto for Arv efter Hans Erichssøn Jordahl den 20 Julii 1789, 1 rd: 3 Mrk: 9 s:, til Erich Larssøn Tveite, den 10 Martii 1791.

73: Ole Pederssøns Ditto for hans Arv effter Holcatle Johnsdatter Løen den 26 April 1776, 3 rd: 6 s:, til Kiel Anderssøn Bøyg, den 10 Martii 1791.

74: Giertrud Samsonsdatter for hendes Arv efter Samson Olssøn Selland den 27 Augusti 1790, 3 rd: 1 mrk: 14 s:, til Ole Samsonssøn Selland, den 10 Martii 1791.

75: Giertrud Erichsdatters Ditto for Arv effter Erich Larssøn Wangen den 5 Februari 1789, 3 rd: 1 mrk: 3 s:, til Bottolv Johnssøn Løen, den 10 Martii 1791.

76: Anders Larssøns Ditto for hans Arv efter Eli Andersdatter Selland den 6 Martii 1766, 37 rd: 2 mrk: 10 s:, til Lars Larssøn Selland, den 10 Martii 1791.

End videre blev for denne Otting publiceret

Stiftamtmand Schouboes Placat, hvorledes med Opheims Alminding skal forholdes, dateret 14 Maj 1785.

Aar 1791, den 14de Julii, continuerede Sommertinget for Wossevangens Almue i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da blev publiceret:

77: Lars Henrichssøns Skjøde paa 12 Mrk: Smør i Naasen, No: 35 i Opheims Otting, udstæd af Henrich Olssøn Naasen mod 238 rd:, den 12 Julii 1791.

78: Henrich Olssøns og Christi Halstensdatters Contract for Livs Ophold af Naasen, udstæd af Lars Henrichssøn Naasen, den 12 Julii 1791.

79: Niels Olssøns Skjøde paa 1 bpd: 12 mrk: Smør i Houge, No: 10 i9 Opheims Otting, udstæd af Colben Larssøn Houge {No} mod 156 rd:, den 10 Martii 1791.

80: Anfind Knudssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Græe, No: 11 i Bordahls Otting, udstæd af Anders Knudssøn Græe mod 300 rd:, den 11 Martii 1791.

81: Michel Johannessøn Breches Obligation stor 58 rd:, udstæd til Peder Arvessøn Apeltun, med Pant i Løsøre, dateret 7de og tinglyst 10 Julii 1784, udslettet efter Qvittering af 12te Julii 1791.

82: Ditto Obligation stor 245 rd:, udstæd til hr: Krigsraad Fleischer, med Pant i 6 Mrk: Smør i Qvitne i Bøer Otting, dateret 13 og tinglyst 17 Nov: 1788, qvitteret 12 Julii 1791.

83: Ditto nye Obligation til Hr: Johan Sechman Fleischer, med Pant i bemeldte Jordegods og specificeret Løsøre, stor 299 rd., dateret 12 Julii 1791.

84: Lars Ingebretssøn Tvetos Skjøde paa Gilderhuus Bordsaug, udstæd af Størcher Larssøn Gilderhuus mod 90 rd.; den 12te Julii 1791.

85: Siur Torguussøn Fannestølen's Obligation stor 199 rd.; udstæd til Erich Nielssøn Finne, med Pant i 6 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, dateret og tinglyst den 14 Novembr: 1786, udslettet efter Qvittering af 12te Julii 1791,

86: Mageskifte brev mellem Størch Torgerssøn, Aslach Henrichsøn og Niels Amundssøn af Giernes i Bordahl, samt Haldor Rognaldssøn Glimme i Wiger Otting, hvorved de første faaer Sæterstølen Botnen, og den sidste Andele udi Bordals Alminding, uden noget Mellemlag, dateret 12 Juli 1791.

87: Sigrid Olsdatters Contract for Livs Ophold af Giersqval i Bordstrands Otting, udstæd af Lars Larssøn Giersqval, den 11te Julii 1791.

88: Fredlysning for Gaarden Opheims Fieldstøel og Havner, udstæd af hr: Foged Unmack paa Beneficiarii og Lejlændingers Requisition, den 14 Juli 1791.

89: Michel Endressøn Aarhelderens Skiftebrev, hvorefter Jordegods 9 Mrk: Smør i Aarhelleren, No: 30 i Dørvedals Otting, for 70 rd: er udlagt til: Endre Michelssøn 5 32/35 mrk: Smør for 46 rd.; og Enken Maritha Andersdatter 3 3/35 Mrk: for 24 rd.; den 15 Juni 1790.

90: Skifte brev efter Maritha Siursdatter Fenne. Jordegods 1 pd: 7 ½ mrk: Smør i Fenne indre Thun, No: 61, for 235 rd: udlagt til: Iver Iverssøn Nessen 1 pd: 3 207/235 mrk: Smør for 208 rd.; og Anna Siursdatter Sousjord 3 291/470 mrk: for 27 rd.; dateret 14 Martii 1791.

91: Skifte brev efter Ingeborg Monsdatter Lunde. Jordegods 1 bpd: 12 mrk: Smør, ½ Hud i Lunde, No: 8 i Opheims Otting, for 350 rd: udlagt: Elling Thorssøn Fosse 1 pd: 6 6/7 mrk: Smør for 200 rd.; Enkemanden Erich Øyelssøn 11 4/7 mrk: for 75 rd.; Øyel og Mons Erichssønner, hver 3 6/7 mrk: for 25 rd.; Kari og Maritha Erichsdøttre, hver 1 13/14 mrk: for 12 rd: 3 mrk.; d: 30 Martii 1791.

92: Skifte brev efter Svend Larssøn Bratager. Jordegods 9 Mrk: Smør i Bratager, No: 18 i Bøer Otting for 350 rd.; udlagt til: Iver Brynildssøn Lemme 4 67/350 mrk: for 163 rd.; Anders Pederssøn Nedre Skutle 4 139/350 mrk: for 171 rd.; og Maritha Torbiørnsdatter Skutle 72/175 mrk: for 16 rd.; dateret den 4 April 1791.

93: Skifte brev efter John Knudssøn Lunde i Wiger Otting. Jordgeods 7 2/3 Mrk: Smør i Lunde, No: 22 for 38 rd: 2 mrk.; udlagt til: David, Størch og Torbiørn Knuds Sønner, [hver] 1 506/552 rd: Smør for 9 rd: 2 mrk: 8 s.; Ingeborg og Kari Knudsdøttre, hver 52(9?)/552 mrk: for 4 rd: 4 mrk: 12 s.; dateret den 8 April 1791.

94: Ole Haldorssøns Skjøde paa 2 bpd: 4 Mrk: Smør med Bygsel, og overbygsel til 2 Mrk: Kirkegods, i Bouthuus, No: 14 i Guldfieldings Otting, udstæd af Niels Larssøn Bouthuus mod betalte 599 rd.; den 12te Julii 1791.

Hr: Foged Unmack derefter fremlagde Restance Registeret for de Kongelige Skatter for første Termin 1791, som i Nærværelse af de 2de Mænd Biørne Matthiassøn Mølster og Erich Siurssøn Breche blev examineret, og befunden at beløbe til 1219 rd.; hvorom Tings Vidne under Laugrettets Bekræftning blev udstæd.

1791: 96

Aar 1791, den 15 Julii, continuerede Sommertinget for Wangens Almue i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Hvorda udi Sagen af hr: Krigsraad Fleischer paa Justitiens Vegne anlagt mod Ole Syndve og Johannes Engeland blev saaledes

Eragtet

Ved Actens Revision befundes det at de paa Sommertinget 1789 afhørte 2de første Vidner, Øyel Ingebretssøn Syndve og Størch Colbenssøn, ej have afgivet den Forklaring, som de i Følge Sagens Omstændigheder maatte kunne tilvejebringe, saa som de efter den mishandlede Ole Bardssøns Angivelse inden Retten samme Tid, have været nærværende, da den paastevnte Fornærmelse skeede; for altsaa fuldkommen at oplyse Sagens Sammenhæng, da der er meer end blot Formodning om Forseelsens Virkelighed, ville Actor med Continuations Stevning indkalde de bemeldte Vidner til nærmere og nøjere Forklaring, til hvilken Ende Sagen til næste Ting beroer.

Efter lovligt Udraab havde ingen videre ved Retten at bestille, thi blev Retten og Sommer Tinget ophævet.

Husebesigtelse paa Gaarden Ringheim i Bordstrand.

Aar 1791, den 16de Julii, blev Retten sat paa Gaarden Ringheim i Bordstrands Otting til efterfølgende Sags Behandling mellem Halsten Davidssøn og Lænsmand Mølster. Retten betjente den constituerede Sorenskriver Barth og efter følgende af Kongens Foged opnævnte eedsvorne Laugrettes- og Meddoms mænd: 1: Michel Aschildssøn Melved. 2: Niels Jacobssøn Leidal. 3: Lars Olssøn Herre. 4: Erich Nielssøn Finne. 5: Erich Torgerssøn Breche. 6: Knud Anderssøn Lie. 7: Niels Larssøn Øfsthuis, og 8: Knud Aschildssøn Ræne.

Hvorda Knud Erichssøn Dugstad med Anfin Knudssøn Ringheim for Myndlingen, eller den mindreaarige Halsten Davidssøn, fremlagde Tægtedag til denne Forretning af 11te Junii sidstleden, samt det udstyrede skriftlige Stevnemaal af 29de næst effter, hvorved Lænsmand Godschalch Matthiassøn Mølster til denne Ret er indkaldet at anhøre Vidner betræffende den Skade Gaarden Midt Ringheim har lid under hans Bestyrelse med mere, og Dom modtage til Erstatning for den forvoldte Skade, samt Processens Omkostning at erstatte, alt efter Stevnemalets nærmere Formeld som til Acten henlægges, saalydende #

Lænsmand Mølster mødte og vedtog lovlig Varsel, bad derhos tilført: at hans Eier og Beneficiarius for den Deel i Gaarden som Comparenten bruger, og hvis Deel af Huuse og Jord tillige bør synes naar Citanterne vil paastaae Godtgjørelse for det formeente ulovlige Brug af Huusene, som dog ikke kan bevises, ej til Retten er indkaldet, og der for kunne Comparenten ikke modtage den paastevnte Huuse besigtelse, som dog ikke i Stevnemalet, der aldeles er ubestemt, udtrykkelig nævnes, skal see; Comparenten paastod derfor dette aldeles mod Lov stridende Stevnemaal, hvorved, han ikkun er indkaldet at høre Vidner og tilstaae Skaden, afviist som indeterminat og ubestemt, og det saa meget heller, som Beneficiario, hvis Eiendom det angaaer, som forbemeldt, ikke lovlig er tilkaldet. Comparenten anmærkede derhos, at han, i Formodning om Eierens Samtykke, atter i Dag ligesom forhen havde tilbudet mindelig Forlig, men da dette ikke kunde opnaaes, saa faaer han holde sig til Loven, og derfor afvartede Rettens Kjendelse og Sagens Afvisning. Imidlertid vilde han uden Paamindelse opfylde Contracten af 11 April 1785, dens 5te Post, som i Stevnemalet paaberaabes.

Paa Tilspørgsel sagde Citanten at han ikke havde den foregaaende Besigtelse at fremlægge, sagde ellers at han ikke kunne være tilfreds med Lænsmandens Tilbud, saasom han ikke vil erstatte det mindste for Jordens og Huusenes Skade, som skal blive oplyst, og til den Ende paastod Sagen fremmed.

Eragtet:

Saasom Beneficiarius for den Deel i Gaarden som indstevnte Lænsmand Mølster bruger, ikke er indkaldet til at bievaane den attraaede Besigtelse, hvilket burde være iagttaget, siden det i Følge Sagens Natur maae ankomme paa den fastsatte Summa, hvormeget heele Gaardens som

fælles brugende Huuse, skal paalægges til Aabod, og dereffter af Retten skjønnes hvad Lænsmanden for den Post han skal overlevere, skal tilsvare, og den forhen afholdte Besigteles da Lænsmanden modtog Gaarden, ikke nu kan fremlægges som et nødvendigt Hoved Document i Sagen, saa kan denne Forretning nu ikke videre fremmes, men udsettes til en anden beleilig Tid som nærmere paa Anfordring skal blive berammet, da vedkommende haver at anlægge Sagen og indrette Stevnemaalet paa lovlig Maade.

1791: 96b

Denne Forretnings Bekostninger beregnes saaledes: Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s:, en Dags Forretning 3 rd:, 1 Dags Diæt 1 rd:, Sorenskriverens Skyds til Wangen 2 rd: 5 Mrk:, 4 Miles Diæt paa Rejsen 4 mrk:, Laugrettes mændene, hver 24 s:, [er] 2 rd:, for Kiendelsen med Stempletp Papir og Udsættelse 3 Mrk:, ialt 11 rd: 3 mrk: 4 s:, som Reqvirenten Anfind Knudssøn Ringheim betalte.

Opsadt Aastæds Sag paa Gaarden Ringheim, folio 88

Aar 1791, den 21de Septembris, blev Aastæds Retten atter sat paa Gaarden indre Ringheim i Bordstrands Otting af den constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth, til Sagens Behandling mellem Lænsmand Godschalch Matthiassøn Mølster paa den eene, og den mindreaarige Halsten Davidssøn med Curator Knud Erichssøn Dugstad paa den anden Side. Retten betjente de samme 8te Laugrettesmænd som den 4de Julii indeværende Aar var tilstæde.

Hvorda Reqvirenten Lænsmand Godschalch Mølster fremlagde den under 4de Julii dette Aar aflæste Kjendelse, med Paategning om Sagens Foretagelse til i Dag af 24 Augusti sidstleden, samt udstæd Continuations Stevnemaal, hvorved Halsten Davidssøn Ringheim med Curator Knud Erichssøn Dugstad til idag er indkaldet at bivaane en lovlig Besigtelses Forretning saavel over Gaarden Indre Ringheims Huuse, Ager, Bøe, Skouv og videre, samt endet som under Besigtelsen behøves at forevises, samt anhøre stevnte og ustevnte Vidner til Oplysning af hans Paastand i Hoved Stevnemaallet af 17 Junii dette Aar, som herved paa Grund af forbemeldte Kjendelse og Laugdag, er igientaget, alt følgelig Continuations Stevnemalets nærmere Formeld, dateret 2 Septembr: sidst afvigte, som med sin Paategning og den udstædte Laugdag er saalydende #

Halsten Davidssøn Ringheim med Curator Knud Dugstad mødte og vedtog lovlig Varsel, samt fremlagde skriftlig Jndlæg af 20 Septembr: 1791, som han nu begjærede oplæst, saalydende #.

Af de laugdagede Vederparter var Ole Store Ringheim og Erich Giære ikke tilstæde. Af Vidnerne mødte alle, undtagen Maritha Knudsdatter, Baar Pederssøn Æhn, Johannes og Tosten Ringheim og Amund Bryn. For de udeblevne Parter og Vidner afhiemlede Anfind Giære og Jacob Embrigtssøn lovlig Varsel, undtagen for Amund Bryn, som Citanten frafaldt.

Lænsmand Mølster protesterede mod det fra Halsten Davidssøn oplæste og fremlagde Jndlæg, og sagde at ingen Tvistighed existerer mellem de benævnte angrænsende Eiere af Tvilde og Afdals Støler, og derfor gjerne kunne frafalde Steeningen desangaaende, paastod derfor Sagen fremmet effter de benævnte Stevnemaale som dengang af Vederparterne er antaget uden Paa anke, og til Besvarelse af Vidnerne [de?] fremlagde skriftlige Qvæstioner af Dags Dato, saaledes lydende # Hvoreffter blev saaledes

Eragtet.

I Henseende til den paastevnte Steening mellem Parternes Eiendomme i Tvilde og Afdals Støler, da kan samme denne Tid ikke foretages, saasom Lovens Bydende med at indsteene de angrænsende Naboer, ikke er fulgt; Men derimod kan saavel den attraaede Huuse Besigtelse, {saavel} som øvrige Deeling skee paa de Stæder hvor de indstevnte Vederparter

have Eiendom, og nu ere med lovlig Varsel effter egen Tilstaaelse og Stevnevidnernes Afhiemling indkaldede. J det øvrige vil Dommeren og Laugrettet nok iagttage at ingen ustevnte skal blive nævnt eller fornærmet under denne Forretning, naar de ikke mindelig møder for at forsvare sin Eiendom. Saaledes og paa denne Maade nyder Sagen sin Fremme.

Parterne begjærede Tid at tale om Forlig, og effter at samme var dem givet, fremstode de og tilkjendegave at de saaledes vare forenede, at Parterne med Laugrettet skal udsteene og udskiffte enhvers Ejendomme paa den Maade som de nu i Laugrettets Paahør bleve forenede [om?], og Mærkerne fastsættes dereffter paa Ager og Bøe. Mærkeskjættet bliver altsaa nedsat af de nu nærværende Laugrettesmænd, hvorved Lænsmand Mølster faaer den Deel han som Lejlænding paa Hr: Krigsraad Fleischers Gods har i Brug, aldeles udsteenet og reent fra Halsten Davidssøns Ejendom. Ligeledes vedtog Lænsmand Mølster, for at spare Omkostninger, at betale Rettens og Laugrettets Gebyr, saavel den 4de Juli som i Dag, uden Udgifft for Halsten Davidssøn, imod at Halsten for sine trefjerdeparter i Gaarden erstatter den Bekostning som medgaaer til Steeningen hereffter, og Lænsmand Mølster efter sin Anpart, ligesom Lænsmanden heller ikke skal være underkastet nogen Tiltale for videre Aaboed, men den omtalte Contract af 11te April 1785 skal aldeles være ophævet.

Denne Sessions Bekost-

1791: 97

-ninger: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s.; 1 Dags Forretning 2 rd.; 1 Dags Diæt 1 rd.; Anpart Skyds og Diæt 3 rd: 3 mrk.; Laugrettet 2 rd.; til sammen 10 Rdlr: 4 s.; som Reqvirenten Lænsmand Mølster betalte.

Høstetinget 1791

Aar 1791, den 7de Novembris, begyndte det almindelige Høste, Sage og Skatte ting, med Wossevangens Almue paa det sædvanlige tingstæd. Ved Retten tilstæde Kongelig Majestets Foged, Velædle Hr: Unmack, Lænsmand Godschalch Matthiassøn Mølster og efterskrevne eedsvorne Laugrettes og Tingmænd: 1: Ole Aschildssøn Reime. 2: Knud Amundssøn Hæfte. 3: Arne Tostenssøn Gilbachen. 4: Knud Erichssøn Dugstad. 5: Sjur Stephenssøn Bjørche. 6: Iver Wichingssøn Lie. 7: Størch Torgerssøn Gierness, og 8: Størch Madssøn Seim, saavelsom samtlige tingsøgende Almue.

Hvorda følgende Kongelige Forordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger bleve tinglyste:

- 1: Forordning om en Species Banks Oprettelse i Kiøbenhavn, dat: 24 Junii 1791.
- 2: Placat at der fra den gamle Bank udstædes bl(aae?) Bancosædler i Stædet for de opslidte hvide Courant Sædler etc.; dat: 24 Junii 1791.
- 3: Placat om Skifte Forvaltningen i Grønland, dateret 3 Junii 1791.
- 4: Ditto som bestemmer de forholds Regler, der skulle iagttages ved indtræffende smitsomme Sygdomme i Norge, dateret 3 Junii 1791.
- 5: Stiftets Skrivelse angaaende et paa Høyboe i nedre Tellemarken og hos Præste Enken Madame Clouman skeede Indbrud og Tyverie, dat: 9 Julii 1791.
- 6: Ditto om en Contoir betjent Panajoti Veigo, hans Undvigelse og Tyverie af 60000 gylden hos sin Principal, en Kjømand i Wien, dat: 20 Julii 1791.
- 7: Stiftets Resolution paa den under 9 Julii 1791 fra eendeel Almues mænd paa Woss over Lænsmand Mølster indgivet Klage, dat: 1 Oct: 1791.

Den paafølgende 8 Novembris continuerede det almindelige Høste ting for Wossevangens Almue i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Stæden for Knud Amundssøn Hæfte, Niels Andersson Mithun.

Erich Breche for sin Søn Lars Erichsson ædskede Sagen i Rette mod Jon Schulestad for Klammerie udi et Bryllup, og fremlagde Rettens paa sidste Sommerting den 6te Julii 1791 udstædte Laugdag mod Vidnet {Lars} \Johannes/ Rødstad og indstevnte, saaledes lydende # Jon Schulestad mødte og vedtog saavel Stevnemalets som Laugdagens lovlige Forkyndelse. Vidnet Johannes Rødstad mødte, aflagde Eed og vidnede: at han var tilstæde i det af forrige afhørte Vidner omtalte Bryllup paa Gaarden Breche, men hørde ingen Kjæggel imellem Citanten Lars Erichsson og den indstevnte, allene at Jon Schulestad sagde: jeg skal stryge Dig, hvorfor Lars syntes at være bange. Vidnet saae intet Slagsmaal mellem dem, men, Lars viiste Vidnet et Slag over Øjet, hvoraf han blødede, og som han samme Tid sagde at være tilføjet af Jon Schulestad. demitteret.

Citanten sluttede Sagen til Doms med Paastand om Bøder effter Loven, samt Badskerløn 4 rd., og Sagens Omkostninger skadesløs erstattet.

C{itanten}\ontra Parten/ begiærede Sagen til næste Ting udsat for at kunne med Contra Stevning iagttage sin Ret til lovlig Forsvar.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Sommer ting, da Contra Parten Jon Schulestad haver at fremføre det fornødne til Sagens Styrke fra Side.

Lænsmand Mølster ædskede Sagen i Rette mod Anders Knudsson Ringheim for Overfald Natte tide, og paastod Dom efter forrige Irettesættelse udi sit Jndlæg, samt Tillæg i Sagens Omkostninger.

Anders Ringheim begiærede Sagen til næste Ting udsat for at fremskaffe tydeligere Beviis i Sagen til sin Rettes Styrke, saasom han formedelst mellem kommende Omstændigheder ikke kunne faae iværksætte Contra Stevemaal til dette Ting, som uomgjengelig fornøden.

Eragtet.

Sagen bliver forflyttet til næste Sommer ting, da Anders Ringheim iagttager det fornødne til Slutning fra sin Side.

Aad Nielsson Ringheim anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Lars Pederssøn Giære til at gjøre ham skadesløs Erstatning for at hans bidske Grahæst forleden

1791: 97b

Sommer skal have ødelagt og dræbt Aads Øg, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Vidner Brynild Traae, Lars Nielsson Giære, Tosten Ringheim og Lænsmand Mølster, dereffter Dom modtage til Undgieldelse, samt denne Sags forarsagede Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Lars Pederssøn Giære blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Vidnerne mødte, undtagen Lars Nielsson Giære. For den udeblevne Part og Vidne afhiemlede Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Embregtsson Gierager lovlig Varsel under deres Saligheds Eed. Nu indfandt sig Lars Pederssøn Giære og vedtog lovlig Varsel.

Som godvillig mødende Vidner havde {Contra} Citanten tilstæde: Anfind Knudsson Ringheim og Amund Torgerssøn ibm:, Anders Knudsson Ringheim, Arne Torgerssøn ibm: og Ole Iverssøn ibm: Vidnerne fremstode, hvilke Citanten begiærede i Eedtagne og forhørte. Hvordan

1: Vidne, Tosten Ringheim, aflagde Eed og vidnede; til Citantens fremlagde skriftlige Qvæstioner af 4de Novembr.: saalydende # til 1: Sp: Indstevnte Lars Pederssøn Giæres 3de Hæste stod i Thunet paa Giære dette Aars Sommer, hvoraf de tvende bleve reedne op effter af indstevntes Kone, og en anden ustevnt, men den eene stod tilbage, hvilken var en hvid Grahæst; erindrer ikke Lars Giæres Tale om Hell(?)ng, men dog at han talte derom. 2: Sp: Har ikke hørt andre tale om Skaden, men Aad Ringheim har selv fortalt Vidnet det, ligesom Lars har sagt at Aad beskyldte hans Hæst for denne tilføjede Skade. demitteret.

2: Vidne, Brynild Amundssøn Traae, aflagde Eed og vidnede: til 1: Sp: Jo, men saae ingen Skade tilføjjet indstevntes Hoppe. 2: Sp: Jo, Vidnet jagede Hæsten fra sig. 3: Sp: Veed det ikke. 4: Sp: Hørte Hæsten knæggede i Marken. 5: Sp: Jo, Lars svarede at Hæsten ingen Skade gjorde, naar nogen gik effter sine Hæster i Marken, fulgte hans Hæst kuns til Grinden. 6: Sp: Nej. 7: Sp: Har hørt det af andre. For nærmere Spørgsmaal sagde Vidnet at han var i Tale med Aad Ringheim om Hæsten, og syntes han var bange for sine Hopper, men Aad svarede at han ikke troede den gjorde nogen Skade, saasom det ikkun var de(re?)s Lader. Skaden skeede strax effter denne Tale passerede. demitteret.

3: Vidne, Anfind Knudssøn Ringheim, aflagde Eed og vidnede til 1: Sp: Jo. Vidnet, som slog Høe paa sin Bøe, hørte Hæsten knæggede i Marken, og saae den løb efter Hopperne, saavidt Vidnet syntes, hvilke Vidnet formoder var Aad tilhørende, men kunne ej saa nøje see det. 2: Sp: Har hørt det af andre, men veed det ikke selv. demitteret.

4: Vidne, Aamund Torgerssøn Ringheim, aflagde Eed og vidnede: til 1: Sp: Hørte Hæsten knæggede i Marken, og saae den kom til Aad Ringheims Hopper, men ej at den gjorde Skade. 2: Sp: ligesom forrige Vidne. dem:

5: Vidne, Lænsmand Mølster, aflagde Eed og vidnede: 1: 2: Sp: Jo. 3: Sp: Saae {Hæsten} Hoppen havde faaet Skade, men veed ikke hvoraf, eller af hvem den var samme Skade tilføjjet. 4: Sp: Det syntes ikke saa. 5: Sp: Saae den anden Hæst havde faaet Skade paa begge Sider af Ryggen, men som sagt, veed ikke hvoraf. 6: Sp: Har hørt tale derom. dem:

6: Vidne, Anders Knudssøn Midt Ringheim, vidnede efter aflagt Eed til 1: Sp: 2: 3: 4: og 6 Sp: ligesom 5te Vidne uden Forandring. dem:

7: Vidne, Arne Torgerssøn Ringheim, provede effter aflagt Eed til de fremsatte Spørgsmaale ligesom 5: Vidne, allene med denne Forandring, at han ej saae noget Boel eller Leje effter Hoppen, men Haar paa Steenene. Dem:

8: Vidne, Ole Iverssøn Ringheim, aflagde Eed og vidnede eensstemmig til de fremsatte Spørgsmaale med 5te Vidne, med denne Forandring til 4: Sp: at han ikke kan erindre det, og at han ej saae noget Leje effter Hoppen, men Haar paa Marken. Dem:

Citanten begiærede Sagen til næste Ting udsat, og Laugdag for det udeblevne Vidne Lars Nielssøn Giære.

Vederparten Lars Pederssøn Giære forbeholdt til næste Ting at frem komme med sin Indsigelse mod dette ubillige Søge-

1791: 98

-maal.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Lars Nielssøn Giære gives hermed Laugdag og Forelæggelse til næste Ting at møde under Lovens Falsmaals Straf, sit eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Ole Evanger ædskede Sagen mod Erich Finne i Rette for ulovlig Tale ved en Auction paa Wasenden i Martii 1788, og fremlagde et Tingsvidne af 6 Julii 1791, som følger Acten. Og

som han ej har samtykket det paa forrige Aars Høste ting fremlagte Skiffte, saa paastod han Dom effter sin forrige ved skriffelig Jndlæg gjorde Irettesættelse.

Erich Finne henholdt sig til det fremlagde Forlig som er usvækket, hvilket er opfyldt i alle Deele, og saa fremt Ole Evanger skulle ville paastaae noget videre, maae han henholde sig til den som har underskrevet paa hans Vegne, og saaledes exciperede og protesterede mod videre Prosecution af Ole Evanger.

Ole Evanger henholdt sig til Tingsvidnet, og end nu som før paastod Dom i denne Sag, da den Sag som er mellem hans Søn og Erich Finne, vedkommer ikke ham, ligesom han (ven?)tede Tillæg af 30 rd: i Omkostningerne.

Erich Finne begjærede Udsættelse i Sagen, for at frem komme med Contra Tingsvidne til Beviis om den indgangne Foreening, hvorunder ogsaa var indbefattet Forlig i de andre mellem Comparenten og Lars Qvale verserende Sager, samt derhos Gienpart af det nu fremlagde Tingsvidne og Forliget paa slet Papir, til sin Efterretning.

Ole Evanger vedblev at paastaae Dom.

Eragtet.

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Aar 1791, den 9 Novembris, continuerede Høste tinget for Wossevangens Almue i de i Gaar anførte Laugrettesmænds Nærværelse, undtgaen i Ole Reimes Stæd Amund Torgerssøn Bryn.

Da Sølfest Flættre fremlagde sin Angivelse paa hvad siden sidste Anmeldelse 9 Novbr: 1790 er skaaret paa Støbs Flom saug, nemlig 909 enkelte vandkantede {Bord}, {og} hvoraf 8 Stkr: (Stokker) er kommet fra beneficeret Skoug, hvilket han inden Retten med Eed bekræfftede.

Dereffter blev publiceret følgende Almues breve.

1: Ole Larssøn Dychestens Obligation stor 200 rd: til Anders Jørgenssøn Dagestad og Iver Brynildssøn Lemme, med Pant i 1 Løb 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Dychesteen, No: 3 i Guldfierdings Otting, dateret og tinglyst 8 Novbr: 1775, udslettet efter paategnede Qvitteringer af 7 Novembr: 1791.

2: Ditto Obligation stor 199 rd:, udstæd til Lars Brynildssøn Øvsthuus, med anden Prioritet i bemeldte Skyld, dateret og tinglyst den 9 Novembr: 1786, udslettet efter Qvittering af 7 Novembr: 1791.

3: Lars Iverssøn Dychestens Obligation stor 350 rd:, udstæd til Niels Larssøn Øfsthuus og Ole Knudssøn Ringheim, med Pant i bemeldte Skyld, d: 7 Nov: [17]91.

4: Ole Olssøn Nesthus Obligation stor 100 rd:, med Pant i 1 Løb Smør i Nesthus, No: 11 i Wiger Otting, udstæd til Niels Mølster, dateret 11te og tinglyst 15 Novembris 1780, udslettet efter Qvittering af 7 Novembr: 1791.

5: Helge Jonssøn Oldes Obligation stor 298 rd:, udstæd til Knud Anderssøn Gierager og Iver Brynildssøn Lemme, med Pant i 1 Løb 1 pd: 11 $\frac{3}{4}$ Mrk: Smør, med Andeel i Overbygsele til 9 Mrk: Smør, i Olde, No: 16 i Bordals Otting, dateret 12 og tinglyst 13 {No} Julii 1787, udslettet efter Qvittering af 7 Novbr: 1791.

6: Helge Jonssøn Oldes Obligation stor 300 rd:, udstæd til Iver Brynildssøn Lemme, med Pant i bemeldte Skyld, dateret 7 Novembr: 1791.

7: Jon Anderssøn Øvre Kythes Obligation stor 150 rd:, udstæd til Jon Anderssøn Øvre Kløve, med Pant i 2 pund 10 17/31 mrk: Smør i Øvre Kythe, No: 22 i Windjer Otting, dateret 7de og tinglyst 9 Novbr: 1781, qvitteret den 3 Novembr: 1791.

8: Lars Henrichssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Neqvitne, No: 32 i Bordstrands Otting, udstæd af Henrich Størchssøn Neqvitne mod 350 rd:, den 8 Nov: 1791.

9: Henrich Størchssøn Neqvitnes og Kari Anders Datters Contract for Livs Ophold af Neqvitne, udstæd af Sønnen Lars Henrichsøn, den 8 Nov: 1791.

10: Sølfest Brynildssøns og Anna Mons Datters Contract for Livs Ophold af Flætre i Bordstrand, udstæd af Sønnen Mons Sølfestssøn, den 8 Nov: 1791.

11: Anders Pederssøn Reqves Obligation stor 498 rd., udstæd til Hr: Doctor Mossin, med Pant i 1 Løb 1 bpd: 12 Mrk: Smør, samt 1 Løb Smørs Overbygelses Ret, og 13 ¼ Mrk: Smør uden Bygsel, i Reqve, No: 17 i Dørvedals Otting, dateret

1791: 98b

19de Julii og tinglyst 7 Novbr: 1786, udslettet effter Qvittering af 5 Novbr: 1791.

12: Størch Olssøns Skjøde paa 2 bpd: 6 Mrk: Smør, med Overbygelses Ret til 1 bpd: 12 Mrk: Smør, og 6 5/8 Mrk: Smør uden Bygsel, i Reqve nedre Thun, No: 17 i Dørvedals Otting, udstæd af Anders Pederssøn Reqve mod 540 rd., den 12 Martii 1791.

13: Anders Pederssøn Reqves Obligation stor 150 rd., udstæd til Torbiørn Larssøn Eyde, med Pant i den anden Halvedeel af Gaarden Reqve, No: 17, d: 8 Nov: 1791.

14: Størch Olssøn Reqves Obligation stor 200 rd., udstæd til Torbiørn Larssøn Ejde, med Pant i den Halvedeel af Reqve, No: 17, dateret 8 Novembr: 1791.

15: Anders Pederssøn Reqves og Brytteva Iversdatters Contract for Livs Ophold af Reqve, udstæd af Svigersønnen Størch Olssøn Reqve, den 8 Novbr: 1791.

16: Knud Iverssøn Seims Obligation stor 399 rd., udstæd til Hr: Krigs Commissair Dahl, med Pant i 1 Løb Smør i Seim, No: 18 i Guldfierdings Otting, dateret 2den Juni og tinglyst 12 Novembr: 1789, udslettet effter Qvittering den 9 Nov: 1791.

17: Madame Schielderups Obligation til Birkedommer Barth, stor 498 rd., med Pant i Grovendals Huuse, udstæd den 18 Junii 1790, tinglyst 10 Julii samme Aar, udslettet efter Qvittering af 20 Septembr: 1791.

18: Anfind Aamundssøn Giæres Obligation stor 550 rd., udgivet til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i 1 Løb 2 bpd: 12 Mrk: Smør i Giære, No: 4 i Bordstrand, dateret 8de og tinglyst 12 Novbr: 1785, udslettet effter Qvittering af 13 Octobr: 1791.

Den 10 Novembris 1791 vedvarede Høstetinget for Wangens Tinglaugs Almue i de i Gaar anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da Lars Gulligssøn Groue ædskede Sagen i Rette mod Elling Schutle, og forventede hans Møde med Tilsvar i Anleedning af den paa sidste Sommerting skeede Udsættelse.

Elling Skutle lod fremlægge Jndlæg af 1 Novbr: 1791, samt en Qvittering af 14 Novbr: 1788, saalydende #

Lars Groue benægtede aldeles det oplæste Jndlæg, og sagde at de 41 rd: som det fremlagde Indlæg indeholder, var ham selv tilhørende, og ikke vedkommer den paastevnte Regning; (Disse?) 41 rd: ere til Comparenten betalte, og han har aldrig krævet dem tilbage, men den resterende Summa som Arve Seim under denne Sag har paastevnt, vil Comparenten paa hans Vegne paastaae betalt med de paasøgende 20 rd., samt i denne vidløfftige Sags Omkostninger effter Rettens Skjøn.

Elling Schutle sagde at de i det ommeldte og irettelagde Beviis anførte 41 rd: var Comparenten laant af Lars Groue paa Arve Seims Vegne og ham tilhørende, følgelig bør indregnes i den Mellemregning som Arve Seim nu til Rest fordrer, og til at oplyse dette til Modsigelse af Lars Groues Protest, begiærede han Sagen til næste Ting udsat.

Lars Groue havde intet herimod.

Eragtet.

Sagen beroer effter Elling Schutles Forlangende til næste Ting, paa det han kan frem komme med det fornødne i Henseende til den nu omventilerede Summa af den paastevnte Fordring.

Knud Nielssøn Finde fremlagde Angivelse over hvad paa Finde Saug siden 13 Novembr: 1790 er skaaret, nemlig 2200 enkelte vandkantede Bord, hvoraf 12 Stokker fra beneficerede Skove, dat: 8 Nov: 1791, hvilken han inden Retten med corporlig Eed bekræftede.

Hr: Krigsraad Fleischer anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Knud Larssøn Himle og Torbiør Sjurdatte Hylle for Lejermaal med hinanden førend han blev Soldat, derom at anhøre Beviser og lide Dom til Undgiældelse og Bøders Udredelse effter Loven, samt denne Actions Omkostninger at erstatte.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Gierager afhiemlede lovlig Varsel for de udeblevne i hendes Fosterfaders og hans Rodsmands Paahør.

Actor erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Knud Larssøn Himle og Torbiør Sjurs Datter Hylle gives hermed Laugdag at møde til næste Sommer Ting, denne Sag at tilsvare, hvortil Actor besørger lovlig Varsel.

Henrich Hermundssøn Rio fremlagde Laugdag i Sagen paa sin Myndling Ellev Ellingsøns Vegne mod Elling Wæle, dateret 11 Julii 1791, saalydende #

Elling Wæle mødte og vedtog lovlig Varsel, derhos fremlagde skriftlig Indlæg af 7 Novembr: 1791, tilligemed hans Adkomst paa Gaarden af 12 Julii 1780, begge saalydende #

Henrich Rio modsagde det oplæste Indlæg, og som han ej havde sine Documenter tilstæde, begiærede han Udsæt-

1791: 99

-telse til en af de andre Tingdage, da han kunde frem skaffe samme, hvilket blev bevilget.

Gullig Takle fremlagde Laugdag i Sagen mod Elling Wæle for Beskyldninger inden Retten, af 12 Julii 1791, saalydende #

Elling Wæle vedtog lovlig Varsel, og sagde at han benægtede den paaførte Stevning, saasom Beskyldningerne burde været paatalte inden Aar og Dag.

Citanten sagde at han paastod Erstatning af Elling Wæle for ubeføjede og nærgaaende Beskyldninger, og derfor var Stevnemaalet udstædt, men da Comparenten ej havde faaet Lejlighed at forskaffe sig det paaberaabte Udtog af den Sag Elling Wæle mod ham havde anlagt, hvilken han ej har trøstet sig at fuldføre, saa begiærede han Udsættelse til næste Ting, for da at kunne slutte Sagen fra sin Side.

Eragtet

Sagen beroer til næste Ting, da Gullig Takle frem kommer med det fornødne.

Den 11te Novembris 1791 continuerede Høstetinget for Wangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, som i Gaar ere anførte, undtagen Ole Reime som selv var nærværende. Da ingen Sager efter Paaraab irette kom.

Den 12te Novembris 1791 continuerede Høste tinget for Wossevangens Almue og Bøer Otting i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse som i Gaar vare anførte.

Da Johannes Nielssøn Møen fremlagde sin Angivelse over hvad paa Bachetuns Saug siden sidste Angivelse den 11 Novembr: 1790 er skaaret, nemlig 2144 vandkantede Furre og Gran

bord, hvoraf 144 var 20 Fod lange, og Resten 14 og 16 Fod, alle fra 1 til 2 Tommer tykke, hvilken han inden Retten med Eed efter Loven bekræftede.

Knud Aslachssøn Scheye for sin Fader Aslach Endressøn Scheye i Uldvig fremlagde Laugdag i Sagen mod Ole Knudssøn Wold til at betale de Eiendeele som Citantens afdøde Søn har efterladt med videre, dateret 11te Julii 1791, saalydende #

Indstevnte Ole Knudssøn Wold mødte ikke, men Stevnevidnet Amund Bryn anmeldte at han ved Laugdagens Forkyndelse var begiæret at tilføre, det indstevnte, som en gammel Mand, ej paa denne Aarets Tid kunde være tilstæde, og derfor ønskede Udsættelse til næste Ting, saasom han behøvede at frem komme med Tilsvar mod dette Søgemaal.

Vidnet Ole Larssøn Wold mødte. For hvem Eedens Forklaring af Lovbogen blev oplæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket han lovede, og derpaa aflagde Saligheds Eed, hvorefter bemeldte Ole Larssøn Wold vidnede: At Citantens afdøde Søn havde faaet en Qvige hos indstevnte Ole Knudssøn Wold som hans Fosterfader, hvilken Qvige han solgte til en Halling \for/ 5 rd: 3 mrk:, som han laande bemeldte Ole Knudssøn Wold. Ligesaa var den afdøde Anders Aslachssøn givet 2 rd: hos en Mand paa Davidhougen, og 4 Mrk: 12 s: hos en anden Mand sammestæds, som hannem var lovet af Ole Knudssøn, og endnu staaer ubetalte. Videre havde den afdøde en liden Kiste uden Laas og Jern, som Vidnet selv arbejdede til ham. Andre eller flere Eiendeele vare endnu \ej/ komne i Anders Aslachssøns Værge, men hand var vel lovet meere, saafremt han havde levet. Vidnet forklarede ellers, at den omvidnede Anders Aslachssøn var af saa svagelig Helbred at han ikke kunde være sin Morbroder og Fosterfader til synderlig Nytte. Meere havde Vidnet ej at sige. demitteret.

Citanten begiærede Sagen til næste Ting udsat for at frem skaffe flere Vidner til Sagens Oplysning.

Eragtet.

Efter Citantens Forlangende beroer Sagen til næste Ting, da han faaer at frem komme med det fornødne til Oplysning fra sin Side.

Brynild Amundssøn Traae anmeldte at han med skriffthlig Stevnamaal af 17 Octobr: 1791 til dette Ting havde indkaldet S: T: Hr: Krigsraad Fleischer som Beneficiarius til Gaarden Bøe, og hans Lejlændinger Gullig og Sjur Bøe, til at anhøre Vidner angaaende hans Eiendoms Ret til det saa kaldede Jabe Spand udi Gaarden Bøe, og derunder liggende Støkke Udmark Naalen kaldet, som skal være og er udsteenet og udskiffet under de 18 Mrk: Smør i Bøe som Citanten og Forfædre har ejet, alt til et lovligt Tingsvidnes erhvervelse for det første, alt

1791: 99b

efter Stevnamaalets nærmere Formeld, som er saalydende #

Hr: Krigsraad Fleischer mødte og vedtog lovlig Varsel, der hos sagde at der vel findes Mærkesteene nedsat paa Gaarden Bøe, men om samme skal tjene til Efterretning for det omtvistede Jabe Spands Udskiffning, eller andre angrændsende Gaarders Adskillelse, maatte bevises, saavel som og at den paastevnte Teig Naalen er indbegrebet under det fra (Kirkegodset?) undtagne Spand, eller 18 Mrk: Smør.

Gullig og Sjur Bøe vedtog lovlig Varsel. Alle Vidnerne mødte. Hvoraf først fremstod Michel Aschildssøn Melved og Knud Monssøn Bøe, som havde modtaget de gamle og svage Aschild Michelssøn og Guri Olsdatter Melveds Vidnesbyrd, hvilket de paa stemplet Papir havde beskrevet, og nu u Retten fremlagde, saalydende # og derefter aflagde deres Saligheds Eed om disse 2de Vidners Udsigendes Rigtighed.

3de Vidne, Michel Aschildssøn Melved, dereffter provede under forhen aflagde Eeds Krafft, saasom han tillige var indkaldet at afgive sin Forklaring paa de fra Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner af Dags Dato, som blev oplæst, saalydende # saaledes til 1: Sp: Har af en gammel Mand, som var Farfader til Citanten, navnlig Niels Bøe, der for 30 Aar siden ved Døden er afgaaet, da omtrent 70 Aar gammel, hørte at det omspurgte Jabe Spand ved Mærkeskiæl var udskiftet fra den øvrige Eiendom i Bøe, og viiste bemeldte Niels Bøe Vidnet Mærkeskjælerne som vare nedsatte, og hvilke ved een Steenings Forretning for Vidnets Gaard nu er fornyet. 2: Sp: Jo, har hørt det af bemeldte Niels Bøe og andre. 3: Sp: Saavel Niels Bøe som hans Søn og Efterkommere have brugt Skougeteigen Naalen, uden at Vidnet har hørt nogen \anden/ paastaae Eiendom deri. dem:

4: Vidne, Knud Monssøn Bøe, 56 Aar gammel, provede under forrige Eeds Kraft saaledes: 1: Sp: Har hørt af andre, hvis Navne han ej kan erindre at det ommeldte Jabe Spand skulle være udskiftet ved een Steenings Forretning, og at den Skougeteig Naalen har hørt Jabe Spandet til, ligesom Vidnet veed at den af forrige Vidne \omtalte/ Niels Bøe brugte dette saa kaldede Støkke Naalen under Jabe Spandet uden at have hørt nogen Anke derpaa, hvorved 2: og 3: Sp: tillige er besvaret. Paa nærmere Spørgsmaal sagde Vidnet at Niels Bøes Søn og Efterkommere ligeledes brugte Skougeteigen uden Anke.

5: Vidne, Sergent* (Sergeant) Steffen Larssøn Traae, aflagde Eed og vidnede at være (3?/5?)5 Aar gammel, dereffter forklarede {til fremsatte 1: Sp:} at han for omtrent 8 Aar siden saae hos en ustevnte Mand en Forretning som tilhørte Jabe Spandet, og var meget gammel, men kan ej erindre hvad samme indeholdt, eller om det var een Steenings Forretning. dem:

6: Vidne, Anfind Knudssøn Rochne, aflagde Eed og vidnede: at han paa samme Tid og Stæd som forrige Vidne var tilstæde og hørte ham læse den af ham omvidnede Forretning, hvilken indeholdt at det nu paastevnte Jabe Spand var udskiftet fra de øvrige 11 Spand i Gaarden Bøe, saavel inden og uden gierds som i henseende til Huuse, men om Naalen deri var indført, kan Vidnet ej erindre.

7: Vidne, Knud Sjurssøn Traae, Stedfader til Citanten, 60 Aar gammel, aflagde Eed og vidnede: til fremsatte 1 Sp: Vidnet har af en gammel Mand, navnlig Knud Bachetun, som døde for omtrent 13 eller 14 Aar siden, da omtrent 60 Aar gammel, hørt at Jabe Spandet var udskiftet fra de øvrige 11 Spand i Bøe, og har Vidnet selv seet Mærkeskjællene derfor. 2: Sp: Jo, effter bemeldte Knud Bachetuns Udsigende, og har Vidnet, som blev giffet med Citantens Moder, selv brugt den omtalte Skougeteig Naalen uden Anke, indtil han solgte de 18 Mrk: og Skougeteigen til Brynild Amundssøn. Det øvrige i Gaarden har Vidnet ikke brugt.

8: Vidne, Sjur Stephenssøn Biørche, i hvis Stæd Mons Torgerssøn Bachetun betjente Retten, fremstod, aflagde Eed og vidnede: at være 60 Aar gammel, dereffter forklarede til de fremsatte Spørgsmaale eensstemmig med Michel Melved som 3de Vidne,

1791: 100

Alleene med den Forandring, at Vidnet hørde dette af Aschild Melved, som endnu lever, ligesom han og veed at Citantens Stedfader og Citanten selv har brugt Naalen i sær, {siden de flyttede} omendskjønt de boede paa een anden Gaard, og det i 20 Aar. demitteret.

Citanten fremlagde et gammelt Skjøde af 6 Martii 1622, som viser at det nu omstevnte Spand i Bøe for sig selv er udskiftet og steenet. 2: et Skiøde til Lars Olssøn paa bemelte 18 Mrk.: dateret 10 Oct: 1699. 3: et Ditto til Ditto paa Odels Retten til samme Skyld, dat: 1 Januarii 1709. 4: et Ditto til Citantens Fader Aamund Nielssøn paa samme Skyld, dateret 14 Novembr: 1760, og 5: et Ditto til Citanten Selv, dateret 10 Novbr: 1783, hvilke sidste viser i hvor lang Tid dette Spand med underliggende er særskildt brugt af Citantens Fader og Stedfader, uden Anke. Disse Documenter følger Acten til Inddragelse, saalydende #

Gullig og Sjur Bøe sagde at det synes urimelig at Citanten skulde eje otte tolfte Parter i Skougen og fire tolfte Deele af Marken, da han dog ej har Adkomster for meere end en tolfte Part, hvilket de som Lejlændinger ere fornærmede ved. Anviste deres Bygsel sædler paa heele Gaarden, udstæd af den største Lods Eier til Gaarden, Hr: Etats Raad Fleischer, som da værende Kirke Eier, dateret 15 Januarii 1770 og 15 Decbr: 1772, og paastod Brug i Skoven uden nogen Modsigelse, efftersom Loven allernaadisgt befaler.

Hr: Krigsraad Fleischer havde intet videre at svare.

Citanten Brynild Amundssøn Traae begiærede Tings vidnet sluttet og sig beskreven meddeelt. Som bevilges.

Henrich Rio ædskede den fra sidste 10 Novembr: udsatte Sag mod Elling Wæle i Rette, og fremlagde Skifte brevet af 14 Febr: 1777 effter Elling Hermundssøn Wæle, samt det i Anledning deraf til hans ældste Søn som Odels berettiget, udfærdigede Skjøde af 10 Novbr: 1790, som følger Acten.

Elling Wæle, i Anledning af sit Jndlæg, fremlagde i Retten 110 Rdlr., om Henrich Rio paa sin Myndlings Vegne ville modtage samme for Godset, hvortil han selv anseer sig Odels berettiget.

Henrich Rio nægtede at modtage samme, hvortil han ikke havde Rettighed, og derfor blev samme tilbageleveret.

Elling Wæle begiærede Sagen til næste Ting udsat, og i Anledning sit Jndlæg begiærede Rettens Kjendelse, om ikke Sagen til Aastædet bør henvises.

Eragtet.

Sagen optages til Kjendelse til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Jon Endressøn Hiembære fremlagde Angivelse over hvad paa Schiples Flom saug siden sidste Angivelse den 16 Novembr: 1790 er skaaret, nemlig 200 enkelte vandkantede Bord, hvilken han med Eed inden Retten bekræftede.

Aar 1791, den 14de Novembris, continuerede det almindelige Høste ting med Wossevangens Tinglaugs Almue i de forrige Tingdag anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da Lænsmand Mølster havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Olssøn Qvale for Gield 20 rd., derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, og Dom modtage til Capitalens Betaling, som den 17de Martii 1791 er laant, og belovet at tilbage betale til Sommertinget, samt denne Sags Omkostninger at svare.

Lars Olssøn Qvale blev paaraabt, men ingen svarede. Heller ikke Vidnerne Anders Reqve og Baar Oppeland, som under Falsmaal vare indkaldte. Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Gierager afhiemlede lovlig Varsel.

Citanten fremstillede godvilligt Vidne Sjur Stephenssøn Biørche, /i hvis Stæd Niels Dugstad betjente Retten/, som aflagde Eed og vidnede: at have hørt Lars Qvale selv tilstaae at skylde Lænsmand Mølster 20 rd., som han til Sommertinget skulle tilbage betale, og skeede denne Tilstaaelse dette Aars Martii Maaned. dem:

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Lars Olssøn Qvale laugdages at møde til næste Sommerting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Anders Reqve og Baar Oppeland

1791: 100b

forelægges herved under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde, deres eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Hr: Foged Unmack tilkjendegav at have i Følge Stifftets Skrivelse til ham og Sorenskriveren, af 13 Septembr: d: A:, som han in Originali fremlagde, har ladet ved mundlig og lovlig Varsel indkaldet under Lovens Falsmaal at beedige deres Forklaringer ved præliminair Forhør afholden den 8 Julii sidstleden og følgende Dage, samt at give yderligere Oplysning paa fremsatte Qvæstioner om fornødiges, alle de i samme Forhør anførte Personer, nemlig: 1: Peder Schierping, og 2: Kone Catharina, 3: Sønnen Peder Pederssøn Windje. 4: Torchel Monssøn ibm: 5: Jon Steffenssøn Ulvensøen. 6: Wiching Kielssøn Mørqve. 7: Arne Amundssøn Lofthuus. 8: Erich Olssøn Drøgsvold. 9: Erichs Kone Ingeborg Bottols Datter. 10: Anders Drøgsvolds Kone Maritha Olsdatter. 11: Jon Ellevssøn Nessem. 12: Niels Larssøn Dugstad. 13: Sjur Erichssøn Drøgsvold. 14: Erich Samsonssøn Selland. 15: Ole Ingebretssøn Sundve. 16: Niels Olssøn Houge. 17: Peder Jonssøn Holo. 18: Huusmand Størch Olssøn Mørqve. 19: Colben Olssøn Schiervem. 20: saavelsom disse: Anders Erichssøn Drøgsvold. 21: Størcher Drøgsvolds Kone Britha. 22: Svend Iverssøn Syndve. 23: Aamund Olssøn Nessem. 24: Ole Olssøn Mørqve, og 25: Iver Olssøn ibm:, samt 26: Capellanen hr: Astrup, og til samme at anhøre var indvarslet Arne Olssøn Myrland med sin Compagnie Cheff hr: Capitaine von Meitzner, saavelsom til Vedermaele den bortkomne Biørne Godschalchssøn Dugstads Brødre Herman Godschalchssøn og Ole Godschalchssøn Dugstad, alt i Anledning forbemeldte Forhør, som i Retten blev fremlagt og følger Acten in Originali. Tilligemed et Krigs Forhør afholdt den 17 og 31 Augusti 1791, der ligeledes følger Acten.

Arne Olssøn Myrland mødte og vedtog lovlig Varsel. Ligesaa var hans Compagnie Cheff Hr: Capitaine von Meitzner tilstæde. Herman og Ole Dugstad mødte ligesaa. Alle Vidnerne mødte; for hvem Eedens Forklaring af Lovbogen blev oplæst med Formaning til Sandheds Udsigende. Fremstod da

1: og 2: Vidne, Peder Scherping* og Kone Catharina Blomberg, som fremlagde deres skriftlige Eed til Bekræftelse af deres den 8 Julii 1791 afsagde Vidnesbyrd, dateret 11 Novembr: 1791, saalydende #

3: Vidne, Peder Pederssøn Windje, blev forelæst hans under Forhøret aflagte Provemaal, det han i alt vedstod, og derpaa aflagde Saligheds Eed efter Loven, og havde intet videre at forklare. dem:

4: Vidne, Torchel Monssøn Windje, aflagde Eed og bekræftede sit i Forhøret anførte Udsigendes Rigtighed. demitteret.

5: Vidne, Jon Stephenssøn Ulvensøen, aflagde Eed og provede at hans i bemeldte Forhør givne Forklaring, som ham blev forelæst, er sandfærdig. dem:

6: Vidne, Wiching Kieldssøn Mørqve, som endnu ikke communiceret, tilstod uden Eeds Aflæg at det for ham oplæste og i Forhøret anførte Vidnesbyrd forholder sig rigtig, med denne Forandring, at han ikke saae nøje kunde bestemme Klokke slettet, dog var det effter hans udtryk vel Øgtesbel: det er omtrent Kl: 4 ½. dem:

Da Dagen var forløbet, blev Tings vidne Forhøret udsat til i Morgen tidlig.

Den paafølgende 15 Novembris 1791 continuerede Sage og Skatte Høste tinget for Wossevangens Almue. Da den i Gaar udsatte Sag blev foretaget i de anførte Parters Nærværelse, og fremkaldet

7: Vidne, Arne Aamundssøn Lofthuus, som aflagde Eed og vidnede at det i Forhøret paa pag:næ 3 og 8 anførte Vidnesbyrd er rigtig, effter at samme var ham forelæst. Paa Actors videre Spørgsmaal sagde Vidnet at Biørne, da han skildtes med ham, ej var drukken eller beskjenket. dem:

8: Vidne, Erich Olsson Drøgs vold, blev forelæst hans Vidnesbyrd, som han vedstod rigtig at være, og derpaa aflagde Eed. dem:

9: Vidne, Ingeborg Bottolsdatter, aflagde Eed og stadfæstede sit under 8 Julii aflagde Provemaal indført i Forhøret folio 7: 8: og 9:, og havde intet videre at forklare.

10: Vidne, Maritha Olsdatter, aflagde Eed og forklarede det samme som

1791: 101

Forhøret indeholder.

11: Vidne, Jon Ellevsson Nessem aflagde Eed og vidnede at det oplæste Vidnesbyrd er rigtig, undtagen at det var omtrent ved Solens Nedgang han forlod Giæstgiver stædet Windje, samt at Anders Hirth ved Bortgangen fra Drøgs volds Huset gik Mørkdals Vejen, og Arne Myrland gik mellem Postvejen og Mørkdals Vejen under Ager Reenen efter at han et Stykke havde fulgt lige effter Postvejen. demitteret.

12: Vidne, Anders Olsson Hirth, fremstod godvillig og aflagde Eed og vedstod sit Udsigendes Rigtighed i Forhøret pag: No: (?)0. dem:

13: Vidne, Niels Larsson Dugstad. 14: Vidne, Sjur Erichsson Drøgs vold. 15: Vidne, Erich Samsonsson Selland. 16: Vidne, Ole Ingebretsson Sundve. 17de Vidne, Niels Olsson Houge. Hver for sig vedstod deres i Forhøret anførte Udsigendes Rigtighed under deres Saligheds Eed.

18: Vidne, Peder Jonsson Holo, aflagde Eed og forklarede eensstemmig med Forhøret, undtagen effter nærmere Betænkning: at Arne tilligemed Siur Drøgs vold gik ud af Døren da {gik} Vidnet og Ole Sundve gik ind i Huuset. Vidnet og Ole Syndve (Sundve) sad en liden Stund i Huuset, og dereffter gik derfra beent bort et Stykke fra Døren, hvor de satte sig hos Lars Engeland, Johannes Engeland, Torger Munniedal, Knud Arnetvedt, Peder Gulligsson Hommedal, Iver Olsson Mørqve, Ole Olsson ibm:, Arne Torgersson Bøigd med flere. Vidnet spurgte da Lauget om Arne Myrland var rejst, hvortil blev svaret at han var rejst paa Vejen, men af hvem Svaret skeede, kan Vidnet ej erindre. Vidnet satte sig ved Siden af Ole Mørqve, og effterat han en liden Stund havde talt med ham, hørte Vidnet et Raab som han syntes kom fra Waaglien, og var Raabet langsomt og grovt – Au - Vidnet sagde til Ole Mørqve, {at} dette var et stygt Raab, hvad mon det være. Ole Mørqve svarede: at det ikke kunde være andet end Kirke folket som kunne være beskjenkede. Strax effter hørte Vidnet samme Lyd, men noget sagtere, og da Vidnet havde sagt de samme Ord til Ole, og Giensvaret blev det samme, hørte {hørte} han atter tredie Gang samme Lyd, med* (men) ganske svagt. Vidnet sagde da: dette kan ikke være af det gode. Vidnet blev frygtsom og saae op effter hvor Lyden kom fra, men Ole Mørqve sagde: Du har ikke fornøden at dee effter det, det er kun Kirke folkene. Dette passerede paa den Tid at det ikke blev mørkere forbemeldte 2 Junii. Omtrent ½ Time dereffter, og Vidnet med Ole Syndve havde forandret sit Sæde, kom Iver Mørqve, som var lidt beskjenket, til Vidnet og sagde: nu er Arne Myrland kommen tilbage, han er muldet baade paa Hænder og Fødder, og saa sved at det drypper af ham, samt saa skjælvende at Klæderne ryster. Gud veed hvad han har gjort siden han saae saa stygt ud. Han sagde at det havde hændet ham noget som aldrig havde skeed tilforn, nemlig at han havde været paa Windie og \blev/ skiænket af Peder Windje, og da dette var sagt, saae Vidnet at Arne Myrland tillige med Jon Nessem og Anders Hirth gik paa Hiem vejen. Jver Mørqve sagde før at han syntes som Arne kom fra Elven. demitteret.

19: Vidne, Størk Olsson Mørqve, fremstoed, aflagde Eed og vidnede: at hans udi Forhøret pag: 15 anførte Forklaring var aldeeles rigtig. Fogden lod tilspørge dette Vidne: om han ej har mødt Arne Myrland ved Drøgs volds Broen, hvad Tid, og hvad Arne den Tid sagde til ham? Vidnet svarede: det var under Ag(rene?) ved Drøgs volds Huusene at Vidnet paa de

Tider af Aftenen man vilde legge sig, mødte Arne Myrland, som sagde at Vidnet skulle bie for at faae Brendevin. demitteret.

20: Vidne, Colben Olsson Schierveim, aflagde Eed og vidnede overensstemmende med hans Forklaring udi Forhøret pag: 16, som hannem blev forelæst, allene med denne Forandring: at Arne Myrland, da han kom til Nesseim, fortalte at have laant 6 rd: af Erik Selland, og, saavidt Vidnet erindrer, for at betale Biørne Dugstad. demit:

21: [Vidne], Anders Eriksson Drøgvold, aflagde Eed og vidnede: at Størk Olsson Mørqve havde sagt til Vidnet lunge effter Chr: Him/m/elfarts Dag, at Arne Myrland, saavidt Vidnet erindrer, sam/m/e Chr: Him/m/elfarts Dag

1791: 101b

paa Størks Spørgsmaal, da han mødte ham strax ved Pladsen Drøgvolds Broen eller Eriks Huuset kaldet, uden at (...ne?) hvad Tid, svarede: at han kom fra Sousjord, sigende videre: at Fanden skulde smette i ham dersom han ikke tiede stille. Vidnet igientog at have hørt disse Ord af Størk Olsson Mørqve. demit:

22: Vidne, Britha Øyels Datter, aflagde Eed og vidnede: at Arne Myrland kom til hendes Huus den Tid som hendes Mand Størk Mørqve haver forklaret, men deres Samtale kand Vidnet ej erindre at hun hørte, men Arne reiste strax derfra. demit:

23: Vidne, Svend Jversson Søndve, aflagde Eed og vidnede: at han ingen Oplysning udi Sagen kunde give. demit:

24: Vidne, Aamund Olsson Nesseim, aflagde Eed og vidnede: eenstem/m/ig med forrige Vidne. demit:

25: Vidne, Ole Olsson Mørqve, aflagde Eed og vidnede: i Henseende til det af 18: Vidne Peder Jonsson Holo omprovede Raab eensstemmig med ham, saavel som Iver Mørqves Tale, undtagen at han ikke viste eller saae at Arne Myrland gik med Jon Nesseim og Anders Hirth Mørkdals Vejen, heller ikke at Iver sagde Arne kom fra Elven. Vidnet saae ikke Arne, og har heller ikke videre at forklare. demit:

26: Vidne, Jver Olsson Mørqve, aflagde Eed og vidnede: at han aldeles ikke kand erindre den Samtale som de forrige Vidner haver forklaret at være skeed imellem Vidnet og Peder Holo, saasom Vidnet den Tid var beskienket, men kan dog erindre at Arne Myrland var tilstæde. demit:

27: Vidne, Præsten Hr: Astrup lod fremlegge sit skriftlige Vidnesbyrd af 16de Novbr: 1799, med Eed bekræfftet, saalydende:

Hr: Foged Unmack lod forlange dette Tings Vidne sluttet og sig beskrevet meddeelt, som bevilges.

Den paafølgende 16 Novembris 1791 continuerede Høste Tinget med Wangens Almue paa Woss i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da blev publiceret

19: Aslach Svendsson Ejmstads Obligation stor 498 rd:, udstæd til Helge Helgesson Sæberhage, med Pant i 2 Løber Smør med Bygsel, og Overbygsel til 18 Mrk: Smør, i Ejmstad, No: 17 i Wiger Otting, dateret 7 Novbr: 1791.

20: Jon Anderssons Skjøde paa 1 bpd: 18 Mrk: Smør i Gilderhuus, No: 23 i Dørvedals Otting, udstæd af Anders Nielsson Gilderhuus mod 200 rd:., den 8 Nov: 1791.

21: Anfind Aamundsson Giæres Obligation stor 298 rd:, udstæd til Lænsmand Mølster, med Pant i 1 Løb Smør i Giære, No: 4 i Bordstrands Otting og 4 proCento Rente, den 9 Novembr: 1791.

22: Lars Colbenssøns Contract for Livs Ophold af Hegland i Opheims Otting, udstæd af Tosten Larssøn Hegland, den 10 Novembr: 1791.

23: Sjur Olssøn Lønes Obligation stor 49 rd., med Pant i Løsøre, udstæd til Hr: Krigsraad Fleischer, den 10 Novembr: 1791.

24: Iver Trondssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pd: 8 Mrk: Smør i Thøen, No: [?] i Winjer Otting, hvori han Selv med sin Hustrue Ingeborg Ivers Datter har arvet andre 4 mrk., udstæd af Creditorer og Arvinger effter Maritha Tøen mod 104 rd., alt uden Bøxel, dat: 10de Novbr: 1791.

25: Baar Haldorssøns Skiøde paa 1 Løb Smør i Lunde, No: 22 i Wiger Otting, udstæd af Haldor Baarssøn Lunde mod 368 rd: 3 mrk., den 11te Novbr: 1791.

26: Haldor Baarssøns og Giorrand Anfinds Datters Contract for Livs Ophold af Lunde, udstæd af Baar Haldorssøn, d: 11te Novbr: 1791.

27: Mons Tostenssøns Skiøde paa 7 2/3 mrk: Smør i Lunde, No: 22, udstæd af David Knudssøn med fleere Arvinger effter Jon Knudssøn Lunde, mod 38 rd., den 11te Novbr: 1791

28: Mons Tostenssøn Lundes Obligation stor 96 rd., udstæd til Ole Steenstøe i Hardanger, med Pant i ½ Løb Smør i Lunde, No: 22 i Wiger Otting, dat: 11te Novbr.

29: Knud Knudssøns Skiøde paa 2 pd: 6 mrk: Smør uden Bøxel i Lie, No: 31 i Bøer Otting, udstæd af Knud Anderssøn Søgnebære med flere, mod 54 rd., den 12te Novbr: 1791.

1791: 102

30: Johannes Herbrandssøn Lindbergs Obligation stor 98 rd., udstæd til Jver Brynnildssøn Lemme, med Pant i 18 mrk: Smør i Lindberg, No: 28 i Bøer Otting, dat: 8de og tinglyst 13de Julii 1782, udslettet effter Qvittering af 12te Novbr: 1791.

31: Ole Johannessøns Skiøde paa 1 pd: 5 47/50 Mrk: Smør i Lindberg, No: 28 i Bøer Otting, hvori han Selv den 14de Novbr: 1786 har arvet andre 6 3/50 Mrk., udstæd af Jver Brynnildssøn Lemme med fleere mod 249 rd: 3 mrk., den 12te Novbr: 1791.

32: Samsson Hanssøn Bøes Obligation stor 100 rd., udstæd til Stephen Siurssøn Bøe, med Pant og anden Prioritet udi 1 Løb 1 pd: 6 mrk: Smør i Bøe, No 2 i Bøer Otting, dat: 12te Novbr: 1791.

33: Magrethe Eilevs Datters Contract for Livs Ophold af Kolve i Bøer Otting, udstæd af Jon Olssøn Kolve, den 12te Novbr: 1791.

34: Siur Torgerssøn Fannestølen's Obligation stoer 199 rd., udstæd til Lars Gullevssøn Store Groue, med Pant i 6 mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, dat: 12te Novbr: 1791.

35: Claus Larssøn Mossefinds Obligation stoer 198 rd., udstæd til Aamund Endressøn yttre Qvalvig, med Pant i 1 ½ Løb Smør i Mosefind i Wiger Otting, No: [?] , dateret 12te Novbr: 1791.

36: Paategning paa Niels Pederssøn Tveites Bygselbrev af 14de Julii 1787, underskrevet af Sognepræsten hr: Jersin den 11te Octobr: 1791.

37: Lars Bottolfssøn Løens Obligation til Rest 200 rd., udstæd til Mikel Biørnessøn Brathole, med Pant i Gaarden Løen i Opheims Otting, dat: 12te og tinglyst 13de Novbr: 1776, udlyst efter Qvittering af 1te Novembr: 1791.

38: Brynnild Jonssøn Grønlies Obligation stoer 145 rd., med Pant i Løsøre og Kreature, i Qvitler Otting, udgivet til Jver Trondssøn Toen (Tøen) og Hermund Trondssøn Biørge, den 14 Novbr: 1791.

39: Erik Øyelssøn Lundes Obligation stoer 200 rd., med Pant i Gaarden Lunde i Opheims Otting, udstæd til Elling Torssøn Fosse den 28de Junii 1773, udlyst efter Qvittering af 16de Novbr: 1791.

40: Erik Øyelssøn Lundes Obligation stoer 350 rd., udstæd til Niels Matthiassøn Litsheim, med Pant i 1 pd: 12 mrk: Smør, ½ Huud i Lunde i Opheims Otting, dateret 14de Novbr: 1791.

41: Ole Knudssøn øvre Lies Caution for Knud Knudssøn Wangens Geld til Lensmand Mølster 40 rd: efter Obligation af 7de Novbr: 1789, dateret 15de Novbr: 1781.

42: Haldor Ingebrigtssøn Kiønnegaards Obligation stoer 295 rd:, udstød til Niels Jacobssøn Leidal, med Pant i 1 pd: Smør, ½ gedskind i Kiønnegaard, No: 28 i Opheims Otting, dat: 17de og Tinglyst 18de Novbr: 1788, udlyst efter Qvittering af 15de Novbr: 1791.

43: Lars Haldorssøns Skiøde paa 1 pund Smør, ½ gedskind i Kiønnegaard, No: 28 i Opheims Otting, udstød af Haldor Ingebrigtssøn mod 350 rd:, den 15 Novbr: 1791.

44: Lars Haldorssøn Kiønnegaards Obligation stoer 295 rd:, udstød til Niels Jacobssøn Leidal, med Pant i forbemeldte Skyld i Kiønnegaard, dat: 15de Novbr: 1791.

45: Brynnild Knudssøn Ulvens Obligation stoer 60 rd:, udstød til Colbeen Øyelssøn Nesseim, med Pant i Løsøre, dat: 9de og tinglyst 10de Novbr: 1778, udslettet efter Qvittering af 14de Novbr: 1791.

Lars Ingebrigtssøn Tveite fremlagde sin Angivelse over hvad paa Gilderhuus Saug siden seeneste Angivelse er skaaret, nemlig 1427 Bord, hvilket han inden Retten med Eed bekræftede.

Soldat Erich Larssøn Gilderhuus anmeldte at han med mundlig Varsel havde indkaldet Justitiens Actor Hr: Foged Unmack og Pigen Maritha Bottols Datters nærmeste Slægt og Arving Torbiørn Colbenssøn Rygh til at anhøre hans Eed at han ikke er Fader til det af Maritha Bottols Datter fødte Barn for 3 Aar siden, som endnu lever, men Moderen død, alt for at fralægge sig den derom giorte Beskyldning.

Hr: Fogden og Torbiørn Ryg vedtog at anhøre hans Eed, og fremlagde Sognepræstens Attest af [?], saalydende.

Eedens Forklaring blev Erich Gilderhuus forelæst, hvorefter han aflagde Eed med oprakte Fingre efter Loven, at han ikke var Fader til

1791: 102b

det af Maritha Bottols Datter første fødte Barn, som endnu lever, og Sognepræstens Attest indeholder. Comparanten forlangede det passerede beskreven meddeelt. Som bevilges.

Haldor Kiønnegaard havde indkaldet Ole Erichssøn Opheimsvangen til at betale Opfostrings Løn for sit uægte Barn de sidste 2 Aar, aarlig 7 rd: for det første og 6 rd: for det andet, derom at lide Dom til Undgiældelse efter Loven, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Ole Opheimsvangen mødte ikke efter Paaraab. Kaldsmændene Sølfest Houge og Torchel Lilletun afhiemlede lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte og udeblevne Ole Erichssøn Opheimsvangen laugdages at møde til næste Sommerting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Hr: Krigsraad Fleischer {ædske} havde indkaldet Niels Nielssøn Æhn for Lejermaal med Brithe Larsdatter, som tillige er indkaldet, der for Dom at lide til Undgiældelse efter Loven, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Niels Æhn mødte ikke. Kaldsmændene Amund Bryn og Jacob Gierager afhiemlede lovlig Varsel. Actor paastod Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Niels Nielssøn laugdages at møde til næste Sommerting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Sagen af Hr: Krigsraad Fleischer mod Ole Syndve og Johannes Engeland begiærede Actor udsat til næste Ting, og imidlertid Gienpart af det passerede. Som bevilges.

Retten betientes nu af mig, Foged Unmack, som forhen constitueret Sættedommer paa den virkelige beskikkede Sorenskrivers Vegne udj eftrfølgende Dag:

S: T: hr: Krigsraad Fleischer anmeldte paa Grund af det mod Kiel Larsen Takle erhvervede Tingsvidne udj den mod ham \af mig/ som befalet Actor anlagte Sag, at have til dette Ting ladet ham indkalde til Doms Lidelse ved skriftlig Stevning af 7de October sidstleden, den han i Rette lagde, saalydende:

Kiel Larsen Takle mødte og vedtog lovlig Varsel.

Birkedommer Barth var tilstæde og vedtog lovlig Varsel.

Hernest Actor i Rette lagde det erhvervede Tingsvidne, begyndt den 7de Julj og sluttet den 9 November d: A:, med sit skriftlige Jndlæg af 14de i d: M:, der alt er saalydende: og saaledes fra sin Side indlod Sagen til Doms.

Kiel Larsen Takle fremstod, og declarerede: at, han protesterede i kraftigste Maade mod de 3de første førte Vidner, Ardt Kramer, Rasmus Hofmann og Lensmand Mølster, og tilholder mig Lavrettens Vidnesbyrd; hvorefter han forlangte Sagen udsadt til først kommende Sommerting, for at erhverve sig et Contra Tingsvidne, til Sagen[s] Oplysning fra sin Side. Han tilkiendegav desuden at have tilbudet Birkedommer Barth Forlig, saasom han ikke havde lyst at lægge sig i Proces med saadan Øvrigheds Mand; og har han tilbudet at betale Tiuge Rigsdaler, og desuden bede Forladelse

Birkedommer Barth begiærede tilført: at han for sin egen Person var villig til at tilstaae Kiel Larsen Takle Forlig, og der for havde forehold ham, ligesom han nu inden Retten declarerer, at saasnart Kiel Larsen Takle offentlig inden Retten afbeder sine Forseelser, og tilstaaer: at, have feilet, samt betaler 8 rd: til Sognes fattige, samt Processens Omkostninger, der beløber 15 rd:, skal Forliget af Comparenten blive antaget, da det derefter vil ankomme paa Stiftets høye Øvrighed, om samme dermed er fornøyet; ligesom han og haabede Actor iagttog den Paastand, at Sagen skulle staae Kiel Larsen Takle ligge* Aaben, saafrem[t] han i nogen Maade viiste Fornærmelser for Retten, alt paa det den offentlige Roelighed ikke skulle blive forstørret; og saaledes overlod han til Retten og Actor at behandle Sagen efter Loven.

Actor sagde: Naar Kiel Larsen Takle vil indgaae og opfylde det af hr: Birkedommer Barth proponerede Forlig, kan det af Actor modtages; dog med Reservation, derpaa at indhente den høye Øvrigheds Approbation.

1791: 103

Kiel Larsen Takle vedtog det af Birkedommer Barth tilførte proponerede Forlig i alle Maader, og lovede til Sommertinget at opfylde det, saasnart Stiftets Approbation derom er indhentet.

Actor forlangte det beskrevne meddeelt, hvilket af Retten blev bevilget.

Aar 1791, den 17 Novembr:, continuerede Høstetinget for Wangens Almue udi forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, og beklæd af Birkedommer Barth.

Da Hr: Foged Unmack fremlagde til Examination og Besvarelse af de samtlige nærværende Almuesmænd og Laugrettesmænd, samt i Særdeleshed de tvende Mænd Anfind Anderssøn Bryn og Joseph Anderssøn Lie, følgende:

1: Specification over Flomqværnene, hvormed befandtes denne Forandring at følgende Qværne dette Aar ere nedrevne, nemlig: i Guldfierdings Otting, No: 15 Breche, 1 Qværn, ansat for 4 s: No: 21, Ullestad, 1 ditto, 2 s: No: 26, Rongve, 1 ditto, 6 s: i Bordals Otting,

No: 6, 1 Qværn, ansat for 2 s:, hvilke 14 s: af Summen udgaaer. Med de øvrige Qværne er ingen Forandring skeed. 2: Optegnelse paa de som i dette indeværende Aar har haft og beboet Grunde paa Wossevangens Alminding, hvormed er denne Forandring, at i Stæden for afdøde Klokke Schriever, har Hr: Capitaine von Meitzner kjøbt hans Huuse og fæster Grunden. De i forrige Aars Optegnelse anførte ere end nu dette Aar vedblivende. 3: Det saa kaldede store Tingsvidne blev ligesaa examineret, og befunden overeensstemmende med forrige Aars Tingsvidne, med den Forandring, at Jon Larssøn, foruden hans Brug 1 Løb 18 Mrk: Smør i Biørche, No: 54 i Bøer, tillige bruger 3 Mrk: Smør i Qvitne, No: 20 i samme Otting, samt Knud Knudssøn, foruden 1 bpd: Smør i Store Groue, No: 26 i Bøer Otting, bruger ogsaa i Lille Groue 9 Mrk:, men ingen af disse kan særskildt underholde en Bonde Familie. 4: Af- og Tilgang i Odels Mandtallet. 5: Ditto i Vejmester Mandtallet. 6: Restance Registeret for de udestaaende Kongelige Skatter til Beløb 319 rd: 4 mrk: 7 s:, og for den ¼ proCento Skat beløbende 42 rd: 1 mrk: 15 s:, der alt blev uimodsagt. Dette blev under Rettens og Laugrettets Forsegling som Tingsvidne udstæd.

Til at betjene Retten næste Aar som Laugrettesmænd blev udnævnt: 1: Niels Godschalchssøn Ejde. 2: Ole Størchssøn Høyland. 3: Iver Nielssøn Bachetun. 4: Claus Anderssøn Qvale. 5: Ole Olssøn Fladlandsmoen. 6: Biørne Nielssøn Nedre Herre. 7: Matthias Monssøn Lunde, og 8: Bottolv Olssøn Lunde.

Effter lovligt Udraab var intet meere ved Retten at bestille, thi blev af Dommeren
Eragtet.

Udi de paa dette Høsteting optagne Sager bliver her paa Tingstædet Wossevangen aflæst Domme eller Kjendelser den 23 Februarii 1792 først kommende, da Laugrettet haver at indfinde sig. Hvormed Tinget blev sluttet.

Stenings Forretning paa Gaarden Lie udi Qvitler Otting,
Aar 1791, den 17de Novembris, indfandt sig hos mig Anders Anfindssøn og Joseph Anderssøn samt Joseph Nielssøn af Gaarden Nedre Lie i Qvitler Otting paa Woss, som fremlagde den mellem dem oprettede Steenings Forretning, hvilken for dennem blev oplæst, saalydende:

Anno 1791, den 6te og 7de October, blev begyndt og fuldført paa Gaarden Nedre Lie i Qvitler Otting paa Woss beliggende, efter Hr: Sorenskriverens Tilladelse og mindelig Forening imellem Parterne, nemlig Anders Anfindssøn, og som Odels berettiget til samme Brug Joseph Nielssøn paa den ene Side, og paa den anden Side Joseph Anderssøn, i overværelse af Lænsmand Mølster og tvende Laugrettesmænd: Anfind Anderssøn og Stephen Tollefssøn Bryn, skifte og Steenings Forretning, som følger: Ned ved Flyen er nedsadt en Mærkesteen som først viser need til Jver Yttre Lies Mærke og Eiendom, og siden op i Sydvest til 6 andre Mærkesteene, i samme Linie, dog lidt til Krogs, i sidste Mærke er huggen 1 Gloppe som viser til Nordvæst til 1 Ditto Mærke, og en Gloppe udi en anden Mærke, og Mærket i sig selv viser op efter i Syd til 6 andre Mærker, og er da Eiendommen som følger: Joseph Anderssøn eier paa østre Side, nemlig N(æ?)ste Ageren og Ageren Gaarforskaatet, samt Anders Anfindssøn og Joseph Nielssøn paa vestre Side, nemlig Bøen Halløbeteigen, samt Ageren

1791: 103b

Bakkeforskaatet, i sidste Mærkesteen er huggen en Gloppe som viser lidt i Syd til en Ditto Gloppe, udi Skary, ved Anders Florstomt, og derfra til L Gloppe ved Skaalebrønden, og eier da Anders og Joseph Nielssøn Flors tomten paa Vestre Side, og Joseph Anderssøn sin Flors

tomt paa østre Side, samme viser i Nordvest under Joseph Anderssons Stue og Jldhuus til en anden L Gloppe, som atter viser op til Syd i en anden L Gloppe som viser i Sydost til 1 Mærke, og da ejer Joseph Andersson Stue og Jldhuus Tomten samt Steen Trapperne uden for Stue-Døren med dens paastaaende Tomt, og Anders med Joseph Nielsson eier Tomten og Thun uden fore. Den sidste Mærke viser op i Sydvest oven for Huusene til Øvre Lies Mærke, og da eier Anders og Joseph Nielsson paa Vestre og Joseph Andersson paa østre Side af disse Mærker. End videre er ind hægnet udi Anders og Joseph Nielssøns Thun, en Lofts Tomt med 3 Mærker og Gloppe udi, samt en L Gloppe udi Skarv, og under den eene Mærke uden for Joseph Anderssons Stuedør, er huggen L Gloppe i Skarv, ifald Mærket skulle uforvarende blive oprykket, siden den ei formedelst Skarv kunde nedsættes i forsvarlig Dybhed, da eier Anders og Joseph Nielsson Thun og Tomten uden for disse Mærker, og Joseph Andersson bemelte Tomt inden for disse Mærker. Parterne ere og foreenede, at alt fornøden Vand boel, saasom Skaale brønden og Graven skal være fælles, ligesom gammelt har været foruden nogen Forandring, samt alle fornødne Veie ubehindret, undtagen Kalvevejen need igiennem Graa Gillet, skal ei herefter være brugt. Møge-Wejen skal Anders og Joseph Nielsson have frit oven Skaaleflaaten, indtil Gierdet om Vaaren er tillukket, samt fornøden Vej over Smide-Ageren. Skaalegraven skal have sin gamle Vej og Udfald saasom tilforn; Møgen som føres til Killinge Agrene, skal og kan kjøres over Ageren Graaeforskaatet, som er Joseph Anderssons. Kielderer skal enhver af Parterne beholde sin halve Deel af, ligesom tilforn har været brugt. Naar Anders eller Joseph Nielsson agter at fraflytte sine Huuser, skal Joseph Andersson være forbunden at arbeide bedre Steenmuur og Jord fald med meere, nemlig den halve Deel af Tomterne, saa som til Stue og Jldhuus, og det i saadan Stand at de ere aldeles færdige til at bygge Tømmeret paa. Smide Tomten skal begge Parter have tilfælles. Joseph Andersson skal flytte af Tomterne, saa som, Loftet, Hæstestalden og Veede-Huuset, og Kielder Boen tager Anders og Joseph Nielsson og forflytter af Tomten. End videre er begyndt en Mærkes Linie ved Flyene oven for Løkken ved Kalvehaugegierdet, og er nedsadt 1 Mærke, hvorudi er hugget en Gloppe som siden kommer i Betragtning, men Mærket i sig selv viser i Væst til en Gloppe udi en anden Mærke, og da ejer Joseph Andersson neden for paa Nordre Siden, og Anders samt Joseph Nielsson ejer oven for paa søndre Side; Mærket i sig selv viser op i Syd til 13 andre Mærker, og den sidste staaer under Øvre Lies Mærkes Gierde, og eier da Joseph Andersson paa Vestre Side, og Anders med Joseph Nielsson paa østre Side. Atter er udi den for omtalte Mærke og en Gloppe ved Kalvehauge gierdet begyndt en Mærkes Linnie som viser op i Syd efter Gierdet til 4 andre Mærkesteene, og da ejer Anders og Joseph Nielsson Bøen paa Vestre Side, og Joseph Andersson Kalvehaugen paa østre Side; I forrige Mærke er huggen 1 Gloppe som viser i Sydost til 2de Gloppe i en Jordfast Steen, samt en Ditto udi 1 Mærke, og da eier Anders og Joseph Nielsson Slaatte teigen Hagene paa søndre Side, og Joseph Andersson Kalvehaugen paa Nordre Side, den sidste Mærke viser need i Nord til 4 Mærker, den sidste viser need til Stor Elven, da ejer Anders og Joseph Nielsson Kalvehaugen paa Østre

1791: 104

Siide, og Joseph Andersson ligesaa Kalvehaugen paa væstre Side. End videre under Almeens Vejen imellem Øvre og Nedre Hagestad ved Reenes Mærket er begyndt og huggen 1 Gloppe i en jordfast Steen som første viser til Reenes Mærket, og siden i Vest efter Almeens Vejen til en anden Gloppe i een Jordfast Steen paa øvre Siden, samt en Ditto paa nedre Side, og i jordfast Steen, samt en Gloppe udi en Mærke paa øvre Siden ad Veien, og da ejer Anders og Joseph Nielsson under Almeens Veien paa Nordre Side, og Joseph Andersson paa øvre og søndre Side, og saaledes er Haugene imellem Parterne udmærket; Den omtalte Mærke viser op i Syd til 3 andre Ditto efter Gierdet imellem Nøde Træet og Haugene, da eier Anders og

Joseph Nielssøn Nøde-Træet paa Væstre Side, men Joseph Anderssøn Hougene paa Østre Side; J sidste Mærke er huggen en Gloppe som viser efter øvre Almeens Vejen i Sydost til 2de Mærker, og da eier Anders og Joseph Nielssøn paa øvre Side ad Vejen, og Joseph Anderssøn neden for Vejen; Det Vand fald som gaaer efter Vejen østen for Steen-Leedet, skal Joseph Anderssøn beholde ned over sin Haugeteig, saavel udi Flom som udi tørke, og Anders samt Joseph Nielssøn skal beholde saavel Vandet som løber over fra Rønningen, som det Vand som gaaer efter Vejen, neden for Steens-Leedet, og det ligesaavel udi Flom som Tørke. Den sidste Mærke norden for Steens Leedet; viser enda efter Vejen til 2de Gloppe hugne i Skarv, og derfra i en Mærke som viser op fra Almeens Vejen til en anden Mærke, hvorda er Veie skifte, og skal da Anders og Joseph Nielssøn have sin Buerekke Vej, saavel med Hæst samt med For-Kreature og anden fornøden Brug over sin egen Eiendom, saavel til som fra Støelen og Udmarken, og Joseph Anderssøn ligesaa med alle Kreaturerne Drift over sin Rødning og Eiendom. Ved de sidst omskrevne Mærker, eier Joseph Anderssøn Haugene paa Nordre Side, og Anders samt Joseph Nielssøn Geilen paa Vestre Side. Den sidste Mærke viser og lidt i Øst til 1 Gloppe udi en anden Mærke, og Mærket i sig selv viser op til Syd til 5 andre Mærker, og en Glop i Skarv, samt 10 Ditto Mærker, og ejer da Joseph Anderssøn paa Østre Side, saa som Rødningerne og Lien, og Anders samt Joseph Nielssøn, Rødningerne og Lien paa Vestre Side, i sidste Mærke er huggen en Gloppe som viser i Øst til en Gloppe i Skarv, og inden for, eller østen for denne Gloppe, saavidt som Joseph Anderssøns Creature kan staae ved Gierdet, skal og Joseph Anderssøn beholde Hovden, dog Eiendommen ubehindret, som hører Anders og Joseph Nielssøn til. Den sidst omtalte Gloppe viser i lige Linnie til en Ditto Gloppe udi 1 Mærke, da ejer Joseph Anderssøn under, og Anders samt Joseph Nielssøn paa øvre Side. Sidstnevnte Mærke viser op i Syd til 5 andre Mærker, og den øverste staaer ved Haarmyren, og da ejer Joseph Anderssøn paa øvre Side, men Anders og Joseph Nielssøn Aasen paa vestre Side ad disse Mærker. Ved Wiches Mærke paa Støelen er nedsadt 1 Mærke som viser i Væst til 1 Mærke og 1 Gloppe udi 1 Ditto Mærke, og Mærket i sig selv viser need i Nord til 2 Mærker, og udi den sidste er huggen en Gloppe som viser i øst til 2 andre Mærker, og den sidste staaer ved Wiches Mærket. Den indhægnede firkantede Teig eier Anders og Joseph Nielssøn inden for, og Joseph Anderssøn uden for disse. Udi Nordre Rødningen er og indhægned en Teig og nedsadt 1 Mærke ved Reenes Graven (Groven?), som viser i Væst til 6 andre Mærker, og 1 Gloppe udi 1 Ditto Mærke, og Mærket i sig selv viser need til en anden Mærke, og i samme er huggen en Gloppe, som viser øst efter Almeens Vejen til 1 Gloppe i en jordfast Steen, samt 1 Mærke og 1 Ditto Gloppe udi Skarv eller Steen ved Reenes Mærket eller Groven; Denne indhægned Teig eier Anders og Joseph Nielssøn inden for, men Joseph Anderssøn Rødningen saavel Sønden

1791: 104b

som Væsten og Hagene Norden for disse Mærker, og bruges Teigerne paa begge Sider med Sparsonhed. Saafrent det befindes at den Teig som for nerværende Tiid bruges af øvre Lies Opsiddere skulle kunne komme under Parternes Eiendom, da skal samme blive tilfælles for dem.

At saaledes er sluttet og foreenet mellem os bevidnes: Joseph Anderssøn Lie (L: S:) med paaholden Pen. Paa egne og Stedfaders Vegne, Joseph Nielssøn Lie (L: S:), som overværende Vidner G: M: Mølster. Anfind Anderssøn Bryn. Stephen Bryn. (L: S:) (L: S:)

Saaledes er denne Protocoll fra 5 Julii 1790 til 17 Novembr: 1791 ført af den constituerede Sorenskriver.

M J Barth

1791

1792

(1792: 104b)

Continuation af Wangens Høste Ting 1791* (1792?)

Aar 1792, den 23de (21de?) Februarii, blev Retten sadt paa Wossevangens Tingstæd for efter vedtagelse og Eragtning paa sidst afvigte Aars Høste Ting at aflæse Domme eller Kjendelser udi de da optagne Sager, nærværende efterskrevne eedsvorne Laugrettesmænd, nemlig: 1: Ole Reime. 2: Knud Aamundsen Hæfte. 3: Knud Erichsen Dugstad. 4: Jver Lie. 5: Størch Torgiersen Giernes. 6: Størch Madsen Seim. 7: Arne Torstensen Gildbachen, i hvis Stæd mødte Knud Adskildsen Rene, og 8: Siur Stephansen Biørche, i hans Stæd mødte Claus Svendsen Tesdal.

Da i Sagen af Ole Larsen Evanger paa egne og Søns Vegne anlagt mod Erich Nielsen Finne for beskiæmmelig Tale paa Auctions Stædet Wasenden d: 7 Martii 1788 er saaledes
Eragtet

Saasom under denne Sag er forekommet Dispute mellem Parterne om en til Ophævelse af dette og et andet mod Lars Qvale af Erich Finne anlagte Søgemaal den 10 og 16 Novembr: 1790 indgaaet Forening, hvilken Citanten Ole Evanger har paastaet kuldkastet som ugyldig, men Erich Finne derimod ved Sagens sidste Behandling d: 8 Nov: 1791 villet beviise at være rigtig, og til den Ende begiært Udsættelse. Saa bliver det herved paalagt indstevnte Erich Finne at besørge lovlig Beviis for den omtvistede Forenings Virkelighed, til næste Sommering for Wangens Almue, til hvilken Tid denne Process beroer, og haver Citanten Ole Evanger denne Kjendelse lovlig at lade Forkynde, ligesom de af Erich Finne forlangte Udtoge betimelig skal blive beskrevet meddeelte.

I den Sag som Hendrich Hermundsen Rio har anlagt paa sin Myndtling Ellev Ellingsens Vegne mod Elling Pedersen Wæle, er saaledes
Eragtet

Førend denne Sag ved endelig Dom eller Kjendelse kan besluttes, paaligger det Citanten Hendrich Rio at frem skaffe til Rettens Oplysning de under Sagens Revision befundne manglende Documenter, neml: alle de som ere udstædte baade paa den Halvedeel udj Gaarden Wæle som Elling Pedersen nu efter Mageskiøde bruger, som og paa den anden halvedeel som i Skiftet efter Elling Hermundsen Wæle er uddeelt mellem hans Enke og Arvinger siden afdøde Knud Wæle i Aaret 1740 blev Ejer. I hvilken Anledning denne Sag udflyttes til næste Sommer Ting, da bem: Henrich Rio imidlertiid opfylder denne Rettens Kjendelse, og besørger disse Documenter til fornøden Oplysning i Rette lagte, enten in Originali eller ved bekræftet Udtog af Jurisdictionens Protocoller.

Opsat Odels Sag paa Løen i Opheims Otting, folio 87.

Aar 1792, den 21de Februarii, blev Retten atter sat paa Gaarden Løen i Opheims Otting til Behandling og Udfør af den sidstleden 2den Julii 1791 anlagte Odels Sag af Amund Michelssøn mod Enken Torbiør Jacobsdatter med Laugværge. Retten betjente Stædets Sorenskriver Ole Borneman Heiberg med de samme Laugrettes og Meddomsmænd som sidste Gang betjente Retten.

Da Knud Anfinssøn Rochne for Hoved Citanten Amund Michelssøn

1792: 105

mødte og fremlagde Stiftets Bevilling for ham at gaae i Rette, af 1ste Octobr: 1791, samt Stædets Sorenskrivers Berammelse til denne Aastæds Sag af 22de Decembr: 1791, saalydende # saavelsom hans udstyrede Continuations Stevnemaal af 23 Januarii 1792, hvorved Enken Torbiør Jacobsdatter med Laugværge er indkaldet at høre Vidner og lide Dom, til det ved Hoved Stevnemaalet paastevnte Godsdes fravigelse og Røddig giørelse i lovlig Tid, med videre effter Stevnemaalets nærmere Formeld, som inden Retten blev oplæst, og er af saadan Formeld. #

For indstevnte Enke Torbiør Jacobs Datter med Laugværge Niels Jacobssøn Leidal, mødte Erich Nielssøn Finne, der fremlagde Stiftets Bevilling for ham at udføre Enkens Sag for denne Ret, af 4 Februarii 1792, samt det udstyrede Contra Stevnemaal af 31 Januarii 1792, hvorved Hoved Citanten Amund Michelssøn er indkaldet at anhøre Vidner og Beviis til hendes Rettens Tarv, og vedtog at det oplæste Hoved Stevnemaal i Continuation af forbemeldte Sag lovlig er dem forkyndt, saalydende ##

Af de i Hoved Continuations Stevnemaalet benævnte Vidner mødte Anders Olssøn Opheim, Aad Ringheim, Halsten Løen, Størch Leidal, Gullig Øyeflaaten. Fraværende Lars Selland blev frafaldet. De i Contra Stevnemaalet benævnte Vidner, hvis lovlige Forkyndelse Hoved Citanten vedstod, vare nærværende. Hoved Citanten begjærede sine Vidner frem kaldede, eedfæstede og forhørte. Thi blev Eedens Forklaring de samtlige Hoved og Contra Vidner forelæst med Formaning til Sandheds udsigende. Fremstod da

Ite Vidne, Aad Nielssøn Ringheim, som aflagde Saligheds Eed og vidnede paa Hoved Citantens Spørgsmaal: at han tilligemed Knud Rochne var nærværende paa Leidal hos Enkens Laugværge i hendes Fraværelse, og tilbød ham om Enken, for Process at undgaae, ville antage at Citanten Amund Løen {giorde} satte hende i den samme Stand som hun var da hun indkom paa Gaarden, og dertil give hende 10 rd:, og effter seenenere* (senere) og nærmere Samtale 20 rd:, naar hun ville fravige Gaarden Løen. Men enten dette Tilbud skeede før eller effter Stevnemaal var udstæd, kan Vidnet ej mindes. Hvad Niels Leidal svarede, erindrer ikke Vidnet, men Tilbudet ville han ej antage. Dette Tilbud skeede af Vidnet og Knud Rochne efter Amund Løens Begjøring, i hans egen Nærværelse. Paa Contra Citantens Spørgsmaal svarede Vidnet: at Niels Leidal samme Tid tilbød Amund Løen 50 rd: om han ville afstaae Gaarden. Contra Citanten fremlagde skrifftlige Qvæstioner af Dags Dato, saalydende # og begjærede det 5te Spørgsmaal forelæst, hvorledes han derpaa kan svare. Thi vidnede han dertil: at han derom ingen Beskeed veed. demitteret.

2det Vidne, Halsten Tørrissøn Løen, aflagde Eed og vidnede: at {han} \Amund Løen/ i Ligbegjægnelsen effter afdøde Michel Løen tilbød Enken Torbiør Jacobsdatter, førend hun havde antaget nogen Laugværge, men i Nærværelse af hendes Broder Niels Leidal med Sødskende: om hun ville afstaae Gaarden effter Forening for den samme Summa som han havde modtaget af sin Søn, imod at hun skulde faae Livs Ophold eller Kaar, uden at bestemme i hvor lang Tid, 4 Sold \godt/ Korn, 1 Sold Brød Korn, Foster til 1 Koe og 1 eller 2 Smaler, som Vidnet ej saa nøje kan erindre. Seenere, nemlig efter at Skifte var holdt effter Michel Løen, talte Amund ligeledes om det samme Tilbud i Enkens og hendes Laugværges Nærværelse, men ej saa bestemt som første Gang. Længere hen, nemlig den 31te Martii 1791, var Amund Løen og Niels Leidal i Enkens Nærværelse, atter samlet, og da tilbød Amund Løen Enken at han ville sætte hende i samme Stand som hun var da hun indkom paa Gaarden, og tillige give hende 20 rd:, samt Niels Leidals Tilbud var om Gaarden kunde skiffes mellem dem, men ingen Forening blev da heller truffet; dog sagde Vidnet tillige at Amund Løen samme Tid sagde at han ikke ville give hende Vilkaar af Gaarden længere, end til hun blev forsørget ved Gifftermaal eller forsynet med Brød andenstæds. Contra Citanten begjærede Vidnerne forelagt de fremlagde Qvæstioner: hvor til han svarede: 1: Sp: Har ikke

hørt andet end at {Michel} \Amund/ Løen kunde gjøre hver Mand Ret og Skjæl for hvad han var skyldig. 2: Sp: Veed det ikke.

1792: 105b

3: Sp: Hørte efter Rygte at Torbiør Jacobsdatter bragte Michel Løen Midler, men veed ikke hvor stor Summa. Hvorved 4: Sp: er besvaret. Hvorhos Vidnet sagde at Michel Løen heller ikke kunde være i god Strand, siden han nys var opvoxet og ikke kunne fortjene meget i Faderens Brød, dog havde han da indhøstet sin Gaard. 5: og 6: Sp: Veed det ikke. demitteret.

Hoved Citanten frafaldt de øvrige stevnte Vidner, og derimod fremstillede godvillig mødende Vidne

3: Haldor Brynildsson Løen, som aflagde Eed og vidnede om Amund Løens Tilbud til Enken den 31 Martii 1791 eensstemmig med 2: Vidne Halsten Løen, men Niels Leidals Tilbud kan Vidnet ej mindes. Paa Contra Citantens Spørgsmaal svarede Vidnet til 5: og 6: Sp: Veed det ikke. 2: og 3: Sp: ligesom forrige Vidne. demitteret.

Contra Citantens 1ste Vidne Lars Hegland aflagde Eed og vidnede til de fremsatte Spørgsmaale: 1: Sp: Amund Løen var hverken fattig eller rig, men i middelmaadige Omstændigheder da han solgte Gaarden. 2: Sp: frafaldes. 3: Sp: og 4: Sp: ligesom andet Hoved Vidne. 5: og 6: Sp: Veed det ikke. dem:

2det Vidne, Lars Bottolvsson Løen, aflagde Eed og vidnede til 1 Sp: 2: 3: og 4: Sp: ligesom andet Hoved Vidne. 5: og 6: Sp: Veed det ikke. demitteret.

3: Vidne, Giertrud Olsdatter, frafaldes.

4: Vidne, Hermund Løen, som er blind, aflagde Eed og vidnede til 3die og 4: Sp: ligesom abdet Vidne. 5: og 6: Sp: Veed ikke eller har hørt andet end Amund Løen vil indløse Gaarden til sig selv for sin Levetid. demitteret.

Vidnet Halsten Løen har aflagt sit Vidnesbyrd paa Hoved Citantens Side, og derfor her forbiegaaes.

4de:* (5te:) Vidne. Lars Amundsson Løen, fremstod.

Hoved Citanten benægtede at anhøre {disse} dette og næst følgende Vidne som saa nær beslægtede, nemlig Børn til Hoved Citanten. Contra Citanten derimod paastod dem afhørte, og forventede Rettens Kjendelse.

Eragtet:

Da Lovens 1: 13: 17: ikke forbyder Børn at vidne udi Sager som er deres Forældre angaaende, men allene anseer dem som villige Vidner, der ej vorder at ansee, saa kunde Retten ikke nægte at modtage bemeldte 2de Vidners Forklaring effter den af Contra Citanten nedlagde Paastand.

Bemeldte Lars Løen aflagde Eed og vidnede {til} at være Søn til Hoved Citanten, og dereffter svarede til fremsatte 3: og 4: Sp: ligesom andet Hoved Vidne, med Tillæg, at den eene Arv som tilhørte Torbiør Jacobs Datter, beløb sig til 140 rd: 5: Sp: Veed det ikke. 6: Sp: Heller ikke. dem:

5te: Vidne, Magdelie Amunds Datter, aflagde Eed og vidnede til 3: og 4: Sp: ligesom andet Hoved Vidne Halsten Løen, uden Forandring. 5: og 6: Sp: Veed det ikke. dem:

Parterne havde ikke flere Vidner at føre.

Contra Citanten fremlagde skriftligt Jndlæg til Besvarelse paa Hoved Stevnemaalet, dateret i Dag, som han nu begiærede oplæst, saalydende #

Hoved Citanten fremlagde sit skriftlige Jndlæg af 12te Octobr: 1791, med vedfølgende Skifte brev af 14 Septembr: 1790 effter Michel Amundsson Løen, samt en Attest fra Sognepræsten Hr: Jersin om Torbiør Jacobs Datters Copulation med afdøde Michel Løen, dateret 1 Februar 1792, alle saalydende # Endelig og hr: Capitaine Dahls Attest over det

betalte af Michel Løens Obligation, saalydende # End videre fremlagde Hoved Citanten en Vilkaar Contract udstæd af Michel Amundssøn Løen, dateret 16de Julii 1787, med Paastand at hvem end Gaarden bliver tildømt, samme da maatte stadfæstes til Efterlevelse af hvem Gaarden maatte til komme, saalydende #

Erich Finne for indstevnte benægtede tildeels det oplæste Indlæg som ubeviist, og henholder sig til den fremlagde Paastand effter Contra Stevnemaalet, hvorved han paastod Dom, og i Tilfælde at Gaarden skulde blive Amund Løen tilkjendt, han da maatte tilpligtes at aflægge den i Loven befalede Eed, førend Jndløsningen hannem bevilges; ligesom han og formodede at Sagens Omkostninger ved endelig Dom blev paaskjønnet.

Parterne begiærede Tid at tale om Forlig; men da samme ej kunde træffes, saa vare de begge begiærende at Dom udi denne Sag maatte afsiges efter deres fremlagde Indlægge, og vare de fornøjede med at Dommen aflæses den Dag som Sommertinget for Opheims Ottings Almue indeværende

1792: 106

Aar foretages paa Wossevangens Tingstæd, for at spare Omkostninger.

Denne Sessions Omkostninger beregnes saaledes: Hoved Citanten betaler for anden Dags Forretning 2 rd.; en Dags Diæt 1 rd.; Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s.; halv Skyds fra Sorenskriverens Boepæl til Windje og tilbage 2 rd: 3 mrk.; halv Diæt paa Rejsen 1 rd: 8 s.; for Eragtning 12 s: Lænsmand for Møde 3 Mrk.; halve Mændene 1 rd: 8 s.; 4 Vidners Førelse 2 mrk: 8 s.; ialt 10 rd: 1 mrk: 8 s: Contra Citanten betaler for 1 Dags Forretning og Diæt 3 rd.; Incaminations Penge effter Fradrag af Tilsvares Pengene 1 rd: 12 s.; Contra Qvæstioner til Hoved Vidnerne 1 mrk: 4 s.; 5 Vidners Førelse 3 mrk: 8 s.; halv Skyds til Sorenskriveren 2 rd: 3 mrk.; halv Diæt paa Rejsen 1 rd: 8 s.; det halve Sallarum til Laugrettet 1 rd: 8 s.; i alt 9 rd: 3 mrk: 8 s:

Endelig bleve Parterne efter lang Samtale saaledes foreenede: at Gaarden Løen, af Skyld 2 bpd: 6 Mrk: Smør, skal deles og skiftes i 2de lige Deele mellem Enken Torbiør Jacobsdatter og hendes Svigerfader Amund Michelssøn, saaledes at bemeldte Amund Michelssøn tillige med de ham i Skiftet effter Sønnen Michel Amundssøn den 14 Septbr: 1790 udlagte 8 $\frac{3}{4}$ Mrk: Smør, faae Skjøde af Enken paa 18 $\frac{1}{4}$ Mrk: Smør for den Summa 111 rd: 3 Mrk: 3 s.; hvilken halve Gaarden hver saaledes behodler til sin Odel og Eiendom upaa anket af nogen, hvormed bemeldte Amund Løens nu værende ædste Søn ogsaa inden Retten var fornøjet, og vedtog begge Parter, \saafremt de ikke mindelig kunde foreenes/, at lade Gaarden, med dens Huuse og Bygninger udskifte og deele mellem dem ved Sorenskriver og uvillige Mænd. Saalænge Amund Michelssøn bruger denne ham nu tillovede halvedeel, nyder han og Hustrue intet Vilkaar, men naar han opsiger Gaarde bruget, skal han af Enkens brugende og nu tilstaaede halvpart nyde Vilkaar for sig og Hustrue, nemlig den halvedeel af hvad i den fremlagde Vilkaar Contract af 16de Julii 1787 er fastsat, som bliver Regel saavel i Amund Løens som hans Hustrues Levetid, i hvis Hænder Gaarden maatte komme.

Denne Sags Omkostninger bliver for hver af Parterne for den halvedeel at tilsvare af hvad til Retten er betalt, saa at Torbiør Jacobsdatter nu betaler til Amund Michelssøn 11 rd: 4 mrk: 5 s.; som i Retten skeede. Derimod bliver Stevnepengene og andre Udgiffter for en hvers egen Regning. Skjødets Bekostninger fra Amund Løen eller hans Søn paa de forbemeldte 18 $\frac{1}{4}$ Mrk: bekostes hver for den halvedeel af Parterne.

Saaledes er denne Process ophævet, og de fornødne Documenter paa næste Ting udfærdiges. De Enken Torbiør Jacobsdatter for meget (Last?) beregnede 3 rd: er bleven tilbageleveret mod Qvittering av 3 Martii 1797.

Stenings Forretning paa Bachetun i Bøer:

Aar 1792, den 23de Februarii, indfandt sig hos mig paa Tingstædet Wossevangen de tvende Dannemænd Iver Nielssøn og Mons Torgerssøn af Gaarden Bachetun i Bøer Otting og Wossevangens Præstegjæld og anmeldte at de til Følge en under 18de Novembris 1790 afsagt Aastæds Dom, havde effter den af Sorenskriveren givne Tilladelse ved Lænsmand og medhavende eedsvorne Laugrettesmænd, ladet udstene og deele deres Ejendomme udi bemeldte Gaard Bachetun, saasom de derom vare blevne eenige, og ladet under vedkommende Laugrettes og angrændsende Naboers Hænder beskrive de nedsatte Mærkeskjæl saaledes som de nu begjærede protocolleret, og til den Ende fremlagde den anmeldte Aastæds Doms Act, begyndt den 6te Maji og sluttet 18de Novembr: 1790, hvilken følger Acten in Originali.

Anno 1791, den 9de og 10de Junii, samt 30te Septembr: og 1te Octobris, er efter Hr: Sorenskriverens Tilladelse foretaget og fuldført Stenings Forretning paa Gaarden Bachetun, beliggende i Bøer Otting og Wangens Hoved Kirkesogn paa Woss, imellem Parter og Opsidderne Mons Torgerssøn og Iver Nielssøn af bemeldte Gaard Bachetun, og angrændsende Naboer, i Overværelse af Lænsmand Godschalch Matthiassøn Mølster og medhavende Laugrettesmænd, nemlig: Aad Nielssøn Lille Tingheim, Tosten Anfindssøn Store Ringheim og Amund Torgerssøn Bryn, og er først begyndt hjemme, for at udskiffte Ager og Bøe, saasom:

Ved Gaarden Lade er ved Ager Hjørnet Trondejmeren kaldet, nedsat en Mærkesteen, hvorudi er hugget en Gloppe som

1792: 106b

viser op i Nord, og Mærkesteenen i sig selv viser i S: W: til 7 andre Mærkesteene; Iver Nielssøn Bachetun ejer Ageren paa Nordre, og Mons Torgerssøn Bachetun Bøen paa søndre Side. Den sidste omtalt Mærkesteen drejer sig til N: W: til en anden Mærkesteen, og samme drejer sig til N: til en ditto Mærkesteen, som ogsaa drejer sig til N: O: til 2de Gloppe i jordfaste Steene, og dernæst til tvende Mærkesteene. Iver Nielssøn ejer Ageren Trondejmeren, og Mons Torgerssøn Bøen Trondejms myren. Den sidst omskrevne Mærkesteen tages op siden i Betragtning, dog viser samme Mærkesteen i lige Linie til en ditto Mærkesteen som drejer sig til N: O: til en ditto Mærkesteen, som viser til en nye Gloppe udi en gammel Mærkesteen, og ejer da Iver Nielssøn forbeskrevne Ager Trondeineren paa den søndre Side, og David Hylle Ageren Høgen paa nordre Side. Den ommeldte gamle Mærkesteen viser ned i S: O: til en anden gammel Mærkesteen. Iver Bachetun ejer atternævnte Ager paa vestre Side, og Lars Hylle ejer Ageren Norsken paa den østre Side. I den sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i West til en ditto Gloppe hugget udi en gammel Mærkesteen, og Mærkesteenen viser ned i S: til Gloppe udi den først omskrevne Mærkesteen ved titnævnte Trondejms Agerhjørne, og ejer da Iver Bachetun fornævnte Ager Trondejmeren paa W: og N: Side, og Askild Nielssøn Lade paa søndre Side. Den før omtalte Mærkesteen i Begyndelsen mellem Iver Bachetun og David Hylle viser og til en Mærkes Linje ud effter til West til 4 Mærkesteene og en Gloppe udi en liden jordfast Steen, og en ditto udi en stor Steen, og derfra til en Gloppe i en nye nedsat Mærkesteen; Da ejer Mons Bachetun Bøen Hødalen kaldet paa den søndre Side, og David Hylle Hasleteigen paa nordre Side. Bemeldte Mærkesteen i sig selv viser ned i Syd til 2de Mærkesteene og 2de Gloppe, og ejer da Mons Bachetun Bøen Hødalen paa østre Side, og Lars Hylle Bøen Roen kaldet paa vestre Side. Den sidste Gloppe viser i samme Linje ned over Alfarevejen til en ditto Gloppe udi en stor Steen, og en Mærkesteen samt en Gloppe i en liden jordfast Steen, og atter en Gloppe udi en stor Steen, og derfra til en Mærkesteen, hvorudi er hugget en Gloppe som drejer sig mere i S: til en L Gloppe udi en stor Steen, og samme Vinkel Gloppe viser i Øst til en Gloppe udi en Mærkesteen, og Mærkesteenen i sig selv ned i S: O: til en Gloppe udi en liden jordfast Steen,

samme Gloppe drejer sig mod Øst til en Mærkesteen, og da ejer Mons Bachetun paa østre Side, og Niels Bøe, Lars ibidem, Sjur ibidem, Knud ibidem og bemelte Siur samt Niels Bøe, alle paa vestre Side af disse Mærker. Udi den sidst omtalte Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i N: O: til en Gloppe udi en anden Mærkesteen. Mons Bachetun ejer paa N: W: Side, og Lars Hylle Ageren paa S: O: Side. Den sidste Mærkesteen viser op i N: W: til en Gloppe udi en Mærkesteen, samme Mærkesteen viser i N: til en ditto Mærkesteen, hvori er hugget een Gloppe, som viser i N: W: til en Gloppe udi en Mærkesteen, og Mærkesteenen viser i N: til en anden Mærkesteen, hvori og er hugget en Gloppe som viser i N: W: til 2de Mærkesteene og en Gloppe hugget udi en stor Steen, og derfra til en Mærkesteen som drejer sig i N: til en anden Mærkesteen; Da ejer Mons Bachetun Bøen paa vestre Side, og Lars Hylle ejer Ageren paa den østre Side, samt Aschild Lade og Lars Hylle ligesaa, og dernæst ejer Jver Bachetun Ageren Asporen alt paa den bemeldte østre Side af beskrevne Mærker. Udi den sidst bemeldte Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i N: O: til 2de Mærkesteene, og en Gloppe hugget udi en Mærkesteen, og da ejer Mons Bachetun Ageren Asporen paa den søndre Side. Den sidste Mærkesteen viser med den eene Ende ned i Syd til en før beskreven Mærkesteen, og da ejer Iver Bachetun den bemelte Ager paa vestre Side, og Lars Hylle ejer Ageren Naalen kaldet, paa den østre Side. Den anden Kant af forrige Mærkesteen viser op i Nord til 2de Mærkesteene, og 2de Gloppe hugne i jordfaste Steene, da ejer Mons Bachetun Ageren Naalen og Bøen Steenhøjen kaldet paa den

1792: 107

vestre Side, og Lars Hylle ejer Ageren Naalen paa den østre Side, samt Aschild Lade Ageren Nylenden paa den samme Side. Den sidste af de bemeldte tvende Gloppe er en L Gloppe som viser i Øst til en Gloppe udi en Mærkesteen, og samme Mærkesteen viser i Nord til en Vinkel Gloppe, hvilken viser i West til en ditto Vinkel Gloppe, og denne viser op i Nord til den først beskrevne Mærkesteen ved Lades Husene eller Ageren Trondjmeren, og ejer da Mons Bachetun Ageren paa nordre og vestre Side, samt søndre og vestre Side Ageren Flaaten kaldet, og Hylde samt Lade ejer paa de andre Sider. Atter begyndt ved Ageren Forskaftet, Mons Bachetun tilhørende, og er nedsat en Mærkesteen, hvorudi er hugget en Gloppe som viser i N: O: imellem Mons Torgerssøns Ager Gillen og Ivers Ager Giertrud kaldet, til en Mærkesteen, hvorudi er hugget en Gloppe som viser i Ost til en anden Mærkesteen, som drejer sig til N: O: til en anden Mærkesteen, som drejer sig ned i S: O: til en ditto Mærkesteen, hvorudi er hugget en Gloppe, som viser i N: O: til en anden Mærkesteen, hvorudi ligeledes er hugget en Gloppe, som atter viser ned i S: O: til en ditto Mærkesteen, hvorudi ligeledes er hugget en Gloppe der viser efter Ager Reenen under Ageren Gillen i S: W: til 4 andre Mærkesteene, og med disse Mærkeskjæl er Mons Bachetuns Ager Gillen indhægnat, og Iver ejer Ageren Giertrud oven for, samt Bøen inden for og under, som kaldes Gillen. Den sidste omtalte Mærkesteen viser i samme Linie til en Gloppe udi en Mærkesteen som viser op i N: W: og ned i S: O: Den øverste Kant som viser op i N: W: til en gammel Mærkesteen, hvorudi er hugget en nye Gloppe som viser i West til en Gloppe udi en Mærkesteen, og Mærkesteenen viser op i Nord til en Mærkesteen, og en Gloppe udi en stor Steen, samt en Mærkesteen og dernæst en X Gloppe, og da ejer Mons Bachetun Ageren Giertrud samt Forskaftet paa Østre Side, og David Hylle ejer Ageren Skallen kaldet, samt Iver Bachetun ejer Forskaftet paa bemeldte Side. Den før omtalte X Gloppe viser med den eene Ende til N: O: til en Mærkesteen, hvorudi er hugget en Gloppe som viser ned i S: O: til en anden Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i N: O: til en Gloppe udi en Mærkesteen, og Mærkesteenen viser ned og til S: O: til 2de andre Mærkesteene, hvoraf den sidste drejer sig lidt i Syd til en ditto Mærkesteen som viser ned til den først omtalte Mærkesteen som staaer imellem Mons Bachetuns Ager Forskaftet og Gillen samt Ivers Ager

Giertrud, og ejer da Mons som meldt Forskaatet imellem disse Mærker, og Iver ejer Bøen oven for og Ageren Skalden samt Giertrud paa den østre Side. Den før omskrevne X Gloppe viser med den eene Ende op til Nord til en Mærkesteen i Thunet, som viser op imellem Mons Bachetuns Ildhuus og Ivers Stuehuus, til en Gloppe udi en Mærkesteen oven for Huusene, og samme Mærkesteen viser i S: W: til en Gloppe udi en anden Mærkesteen, og Mærkesteenen i sig selv viser op i Nord til en Gloppe i en jordfast Steen, samt til en T Gloppe i en jordfast oven for Alfarevejen, og den eene Ende viser udi West til en Gloppe udi en jordfast Steen, og derfra til en Gloppe udi en Mærkesteen, og samme viser ned til en Gloppe udi en jordfast Steen, og derfra til en Mærkesteen, hvorda Mons Bachetun ejer Bøen, Svine gjærdet og Huusetumterne inden for disse Mærkeskjæl, og Iver ejer Tumter og Tun gaard samt Svine træet paa østre Side, og paa nordre Side ejer Lars Hylle, paa vestre Side David Hylle og Lars ibidem. Den sidste Mærkesteen viser og i den samme Linie ned i S: O: til en anden Mærkesteen, og til en Gloppe udi en ditto Mærkesteen, og selve Mærkesteenen viser ind i N: O: til den tit omskrevne X Gloppe, og ejer da Mons Bachetun Husetumter og Bøe paa østre Side og nordre Side, og Lars Hylle Tumter og Bøe paa vestre Side, samt

1792: 107b

Iver Bachetun Ageren Forskaatet paa søndre Side. I den sidst omskrevne Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i forrige Linie ned i S: O: til tvende Mærkesteene, og ejer da Iver Bachetun Ageren Forskaatet paa østre Side, og Lars Hylle Forskaatet paa vestre Side. Den sidste Mærkesteen viser og i samme Linie til en gammel Mærkesteen, hvorudi er hugget en ny Gloppe som viser ind i øst til en Gloppe i en før omtalt Mærkesteen under Jvers Forskaat, og ejer da Jver Bachetun bemeldte Forskaat inden disse Mærker, og Lars Hylle sit Forskaat paa vestre Side, samt David Hylle Ageren Skalden paa søndre Side. Den før omskrevne T Gloppe viser med den eene Ende i Øst ned over Alfare vejen til en Gloppe udi en jordfast Steen, og samme viser til en Gloppe udi en gammel Mærkesteen, og Mærkesteenen i sig selv viser op i Nord til en Gloppe udi en stor Steen, udi samme store Steen er og hugget en Gloppe som viser i Øst til en Gloppe udi en anden stor Steen, som dernæst viser til en Mærkesteen, og ejer da Jver Bachetun paa søndre, og Erich Rasmussøn Windje paa nordre Side. Sidst bemeldte Mærkesteen viser ned i S: O: til en anden Mærkesteen, og i samme er hugget en Gloppe som viser ind i N: O: til tvende andre Mærkesteene, som viser efter Alfarevejen til Kloppen, og derfra til en Gloppe udi en jordfast Steen inden for Kloppen, samme viser i Øst til en L Gloppe hugget udi en Bjerg hammer, samme L viser i Nord til en Bjerg skolt, og da ejer Jver Bachetun paa søndre, og David Hylle paa nordre Side, og siden gaaer Mærket efter en Bjerg Hammer i S: O: til en Mærkesteen og en Vinkel Gloppe, da ejer Jver paa S: W: Side, og Lars Hylle paa N: O: Side. Den bemeldte Vinkel Gloppe hugget udi en Bjerg Hammer ved Muldbacheteigen viser med den eene Ende ned i S: W: til en Gloppe udi en Bjerg Hammer, og der fra til 2de Mærkesteene, hvoraf den sidste viser ned til Qværne groven i Gillen, og siden gaaer Mærket lige effter Groven til Wicking Ygres Qværnehuus eller Dammens Udfald under Mons Bachetuns Gilagerhøy, siden gaaer Merket fra bemelte Udfald til en Mærkesteen i S:, og derfra til en Gloppe udi en jordfast Steen, og derfra i lige Linie til Bækken, og effter samme ned til en Mærkesteen som staaer imellem Jver Bachetun og David Hylle, og samme Mærkesteen viser siden op til Nord til en før omtalt Mærkesteen, og da ejer Jver Bachetun paa N: W: Side, og Ygres Mænd paa S: O: Side af bemeldte Qværnebæk. Mons Bachetuns Hassleteig er ind hægned med 9 Mærkeskjæl, saasom med 4 Mærkesteene og fem Gloppe, og Lars Hylle ejer paa østre og søndre Side, Sjur Windje paa vestre, samt Hermund og Brynild Helleved paa nordre Side, og Mons Bachetun inden for de omskrevne Mærker. Mons Bachetuns Flyeteig er og indhægned med 12 Mærkeskjæl, der af 11 Mærkesteene og en Gloppe, foruden de Gloppe som ere hugne udi Mærkesteenenene, og er

Linjen begyndt under Flyteigen udi en Gloppe hugget i en jordfast Steen som viser udi West til tvende Mærkesteene, og en Gloppe udi en ditto Mærkesteen, da ejer Lars Hylle paa søndre Side, og Mons Bachetun paa den nordre Side. Den sidste Mærkesteen viser og op til Nord til tvende andre Mærkesteene, og da ejer Mons Bachetun paa østre Side, og David Hylle paa væstre Side. I den sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i Øst til 4 Mærkesteene og en Gloppe som viser til en Bæk, da ejer Mons Bachetun paa søndre Side, og David Hylle paa nordre Side. Den bemeldte Bæk gaar ned i Syd, som er Mærke imellem Mons Bachetun paa vestre, og Brynild Helleved paa østre Side af Bækken, lige ned til Wædreteigen, som og hører Mons Bachetun til. Atter ved Mons Bachetuns Øvre Flyeteig er begyndt paa den østre Side, og er nedsat en Mærkesteen som viser ned i Syd til 2de ditto Mærkesteene, da ejer Mons Bachetun paa vestre Side, og Lars Hylle paa østre Side, og udi sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser udi West til en ditto Gloppe hugget udi en jordfast Steen, og en ditto Gloppe udi en Mærkesteen. Mons Bachetun ejer paa nordre, og David Hylle paa søndre Side, og Mærkesteenen i sig selv viser op i Nord til en Ditto Mærkesteen, og da ejer Mons Bachetun paa østre, men

1792: 108

Lars Qvale paa vestre Side. Videre kunde dette Mærke, saasom paa nordre Side, ikke fuld føres, formedelst Tvistighed med Helleveds Mænd. (V?)ed saa kaldet Tømmeraalssteig ved hejme eller nordre Grind, paa (øvre?) Side ved Alfare vejen, er nedsat en Mærkesteen som viser i S: efter Alfarevejen til en ditto Mærkesteen neden for Vejen, og til en ditto Mærkesteen ved Tømmeraals Huusmands Ager, paa (ø?)vre Side af Alfare vejen, og der fra til en ditto Mærkesteen paa nedre Side af Vejen, og siden til en Gloppe udi en Mærkesteen som staaer sønden for Tømmeraals Udløer, som viser op i Øst til en Floppe udi Bjerget, og siden gaar Mærket efter bemeldte Bjerg i S: O: til en ditto Gloppe i samme Bjerg, og denne Gloppe viser ned til S: W: til 2de Mærkesteene, hvoraf den sidste viser i lige Linje til Stor Elven. Da ejer Iver paa nedre Side af Vejen, eller vestre Side af de første Mærker, og op til Bjerget, samt ned i Elven, og Mons ejer paa øvre eller østre Side af den første Linje, samt Udmarken oven paa Bjerget, og saa paa søndre Side eller sidste Mærkes Linie ned til Elven. Sønden for Bøeteigen Ekkeren kaldet, paa øvre Side af Alfarevejen, er nedsat en Mærkesteen som viser i øst op til Bjerget, i samme Mærkesteen er hugget en Gloppe, som viser efter Alfarevejen i Syd til en ditto Gloppe udi en flad Steen paa nedre Side af Vejen, som viser {end da} efter Vejen til en L Gloppe udi en liden Bjerg hammer strax oven for Alfarevejen, og samme L Gloppe viser op i S: til en anden L Gloppe op i en Bjerg hammer {strax oven for Alfarevejen og samme L Gloppe viser op i Syd til en anden L Gloppe op i} under Bøegjærdet, den sidste L viser (og?) i Nord til en C Gloppe hugget i en anden Bjerg Hammer, dog under Bøegjærdet, og samme C Gloppe viser efter Bøegjærdet til en L Gloppe oven paa Bøegjærdet, hugget ovenpaa een Bjerg Hammer, og samme L Gloppe viser ned i West til den først omtalte Mærkesteen ved Ekkeren, og ejer da Mons bemlede Ekkeren paa nordre, og under Vejen paa Westre Side Bøen til Elven, ligesaa Bøen paa søndre og Udmarken paa østre Side af omtalte Mærker og Bøegjærde eller Bjerg Hammer, og Jver ejer inden for disse omskrevne Mærker. Atter begyndt en Linje ved StorElven ved Tømmeraalsfossen, og er hugget en Gloppe i en Bjerghammer som viser op i N: O: til en Mærkesteen og en Gloppe udi en anden Mærkesteen strax under Alfarevejen, og Mærkesteenen i sig selv viser ned i Syd efter Vejen til en Gloppe udi en Bjerg Hammer, og en Gloppe udi en Mærkesteen, og Mærkesteenen i sig selv viser ned i West til 2de andre Mærkesteene i samme Linie, hvoraf den sidste viser ned til Elven. Mons ejer norden, sønden og østen for disse Mærker, men Jver ejer inden om beskrevne Mærker. End videre er en Linie atter begyndt ved gamle Tømmeraals Huusmands Huuse, og er hugget en C Gloppe udi en stor Steen som viser i N: O: efter Bøegjærdet til en Gloppe under

Bøegjærdet hugget i en Bjerg Hammer, og samme viser efter Bøegjærdet til en ditto Gloppe udi en anden Bjerg hammer oven for Bøegjærdet, som viser i lige Linie til en Gloppe udi en Mærkesteen, og Mærkesteenen i sig selv viser op i øst til en stor Gloppe hugget i et stort Skarv under store Myren, og gaaer da Mærket over Myren til en Mærkesteen, og i samme Linie til en Gloppe hugget udi Bjerget, og siden gaaer Mærket efter Bjerget udi Nord til en Gloppe hugget udi Bjergs Enden, samme Gloppe viser efter Bøegjærdet til en d: Gloppe udi en Steen paa øvre Side af Stuejord Grinden, og samme viser ned over Vejen til en L Gloppe, som atter viser op til N: O: til een

1792: 108b

Mærkesteen og en T Gloppe, og da ejer Mons Bachetun Bøen paa vestre Side og paa nordre Side Udmarken og ditto paa vestre Side igien, men Jver Bachetun ejer Udmarken paa østre Side, samt søndre og østre Side igien til Grinden eller Bøegjærdet, og siden fra Grinden op til en T Gloppe. Da ejer Jver paa S: O: Side, og Mons paa N: W: Side. Den bemelte T Gloppe er under Vejen ved Stuejord Ageren, og viser i S: O: effter Vejen til en Gloppe udi en jordfast Steen, og siden effter et Skarv til tvende andre Gloppe samt en T Gloppe, og ejer da Jver Bachetun paa S: W:, og Gaarden Stuejord paa N: O: Side. Den anden Ende af bemeldte T Gloppe viser ned i S: W: til en Gloppe udi en Bjerg hammer, som viser i før omtalte Bjerg Linie, og ejer da Jver paa nordre, og Mons paa søndre Side af disse Mærker; og den sidst omskrevne T Gloppe viser med den tredie Ende i forrige Linie i S: O: til Oppelands eller Bøegjærdet, og ejer da Stuejord oven for paa N: O: Side, og Mons Bachetun paa S: W: Side neden for til en Vinkel Gloppe, og samme Vinkel Gloppe viser ned efter Bøegjærdet i S: W: til en Mærkesteen, og siden effter Bøegjærdet ned i et Bjergs Glov, og ejer da Mons Bachetun paa N: W: Side, og Knud Oppeland Bøen paa S: O: Side. Fra det beskrevne Bjergs glov gaaer Mærket efter den forbenævnte Bjerg Linie udi en før omtalt Gloppe, og da ejer Mons Bachetun oven for paa Bjerget, og Iver Bachetun ejer under bemelte Bjerg. Fra samme Bjergs Glov ned i S: W: gaaer Mærket til en Mærkesteen, nedsat ved Alfarevejen, og ejer da Jver Bachetun Udmarken paa N: W: Side, og Oppelands Mændene Knud og Baar paa S: O: Side. Den omskrevne Mærkesteen viser i forrige Linie ned i S: W: til tvende Gloppe i Skarv, samt en Vinkel Gloppe, og ejer da Jver Bachetun paa N: W Side, og Øvre Ryches Mænd Anfind og Niels paa S: O: Side. Den omskrevne Vinkel Gloppe drejer sig mod West til en Gloppe udi en stor Steen, og derfra i samme Linje til en T Gloppe udi en Bjerg hammer, og den eene Ende af bemeldte T Gloppe viser i S: W: til en Mærkesteen ved Stor Elven, og den tredie Ende viser op i N: O: til en før omtalt C Gloppe, og ejer da Mons Bachetun paa N: W: Side, og Jver Bachetun samt Hermund Bjørge paa S: O: Side. Ved Stuejords Ager Reen under Alfarevejen gaaer Mærket fra en før beskrevne T Gloppe i N: W: til en Vinkel Gloppe hugget udi en jordfast Steen, og drejer sig i Syd til en Mærkesteen, hvorudi er hugget en Gloppe som viser i West til een Gloppe udi en Bjerg Hammer, som drejer sig imod S: til een C Gloppe udi Skarv, og samme drejer sig til N: W: til en anden C Gloppe. Denne Mærkes Linie følger ved Stuejord Vejen, og ejer da Mons Bachetun paa nedre eller S: W: Side, og Stuejord paa øvre eller N: O: Side af disse Mærker. Den sidst beskrevne C Gloppe drejer sig imod Syd, og viser til en Mærkesteen og en Gloppe udi en anden Mærkesteen, og Mærkesteenen i sig selv drejer sig mod Syd, og viser til en Gloppe udi en Bjerg hammer, samme viser ned i samme Linje efter Bøegjærdet mellem Bachetuns Eiendom samt Gaarden Windjes Eiendom, og gaaer lige ned til en Gloppe i den første omskrevne Mærkesteen, som staaer ved Tømmer aals Grinden. I samme Mærkesteen er og hugget en Gloppe som viser i samme Linie og effter samme Gjærde til en Gloppe udi en jordfast Steen, samt een Mærkesteen som viser ned til StorElven. Da ejer Mons Bachetun Bøen paa øvre Side af

Vejen, og Iver Bachetun ejer under Tømmer aals Vejen paa S: O: Side til Elven, og Windjes Mænd ejer paa den N: W: Side af omskrevne Mærkes Linie og Gjærde.

Derefter blev Mærkerne foretaget udi Aadde hougene: Oven for Vejen er nedsat en Mærkesteen som viser op i N: O: til en ditto Mærkesteen, hvorudi er hugget 2de Gloppe, den ene viser i N: W:

1792: 109

til en Gloppe udi en jordfast Steen som siden viser lige efter et Gierde i samme Linie til en Mærkesteen, og derfra udi samme Linie til Saug Elven, og ejer da Jver Bachetun paa S: W: Side, og Gaarden Møen paa N: O: Side af disse Mærker og Giærde, og gaaer siden Mærket efter Elven ned til Aad(de?)vadet, og derfra i Øst til en Mærkesteen, og siden efter Vejen op til en C Gloppe som viser i Syd til en Gloppe udi en før omtalt Mærkesteen, og da ejer Ryches Mænd paa S: W: Side, og Jver Bachetun inden for disse Mærker. Den anden Gloppe udi den før omtalte Mærkesteen viser i S: O: til en Mærkesteen og en Gloppe udi en jordfast Steen, og derfra til en Gloppe udi en Mærkesteen. Denne Mærkes Linie gaaer ved Mærkes giærdet imellem Aadden og Møen, og ejer Niels Møen paa N: O: Side, og Mons Bachetun paa S: W: Side. Den sidste Mærkesteen viser i S: W: til en L Gloppe udi Wombeskarvet, og viser samme Linie lige efter Aadde vejen til en Gloppe udi Skarv oven for Vejen og til en Gloppe i første Mærkesteen ved Vejen, og ejer da Mons Bachetun inden disse Mærker, og Niels Møen paa S: O:, samt Erich Ryche paa N: W: Side.

End videre begyndt paa Udmarken hjemme i Moen under Laateret uden for Bøegjærdet er nedsat en Mærkesteen som viser i S: O: til 9 andre Mærkesteene i samme Linie lige til Stor Elven, da ejer Mons paa S: W: Side, og Jver ejer paa N: O: Side af bemeldte Linie. Atter en Linie imellem Mons Bachetun og David Hylle, og er nedsat en Mærkesteen ved Rænes vadet hos Stor Elven, som viser op i Nord til en Gloppe udi en anden Mærkesteen som drejer sig i N: W: efter Leikershovde vejen, og samme Mærkesteen drejer sig lidt i Nord og viser til sec ditto Mærkesteene, samt een Gloppe udi en jordfast Steen, og en Mærkesteen ved Bøes Hagegjærde, og da ejer Mons Bachetun paa østre, og David Hylle paa vestre Side af bemelte Linie. Udi sidst benævnte Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i Nord Ost efter Gjærdet, hvorved er nedsat fem Mærkesteene, hvoraf den sidste viser til en Gloppe hugget i den første Mærkesteen udi forrige Mærkes Linie under Laateret ved Bøe giærdet, og ejer da Mons Bachetun Udmarken paa søndre Side, og Bøes Beboere Bøen paa nordre Side. Udi denne atter – eller sidstnævnte Mærkesteen er og hugget en Gloppe som viser endda efter Bøegjærdet til en Gloppe udi en jordfast Steen, og en Mærkesteen som viser i sig selv til en L Gloppe, og samme L Gloppe viser i Syd til 9 Mærkesteene efter Naalevejen i lige Linie til Stor Elven, og da ejer Iver Bachetun paa vestre Side, og Gaarden Bøes Beboere paa østre Side. Dernæst er Jver Bachetuns Laatres-Moe – eller Løeteig med følgende Mærker indhægnat, og er hugget en L Gloppe som viser i N: O: til tvende Mærkesteene og en Gloppe hugget udi en Hellesteen, samt en ditto Gloppe udi en Mærkesteen, da ejer Jver Bachetun paa søndre Side, og paa nordre Side ejer Aschild Lade, Lars Hylle og David ibidme, samt Peder Ygre. Den sidste Mærkesteen viser ned i Syd til 2de ditto Mærkesteene, og da ejer Jver paa vestre, og Samson Bøe paa østre Side. Den sidste Mærkesteen viser lidt i S: W: efter Bøegjærdet til 3de ditto Mærkesteene, og da ejer Jver Bachetun Bøen og Bøe giærdet paa nordre Side, og paa den søndre Side ejer Samson, Niels og Knud Bøe. Den sidste Mærkesteen viser til en Gloppe hugget udi en Mærkesteen, og Mærkesteenen selv viser i Nord til en Gloppe hugget udi en Mærkesteen, i samme er og hugget en Gloppe som drejer sig til West til en L Gloppe, og da ejer Jver Bachetun i Laatresteigen inden for, og Lars Hylle uden for disse Mærker. Samme L Gloppe viser i Nord til en Gloppe udi en jordfast Steen,

som viser til den først omskrevne L Gloppe, og da ejer Knud Bøe uden for denne Linie, og Jver Bachetun inden for, og saaledes er Laatresteigen omringet.

Under Bl(a?)gsmynen eller Moetejgen, gaer Mærket først efter Alfarevejen, som gaer i øst og vest, og da ejer Ygres Beboere paa søndre Side af Vejen, og Bachetuns Mænd den bemeldte Moeteig paa nordre Side af Alfarevejen, og

1792: 109b

er samme Teig med efterfølgende Mærkes Linier udmærket som følger: Ved Alfare vejen er nedsat en Mærkesteen som viser op i Nord til fire andre Mærkesteene, hvoraf den sidste staaer ved Odogiers Mærket eller Mærkes Gierdet, og da ejer Mons Bachetun paa østre, og Jver Bachetun paa vestre Side. Endda er begyndt en Linie ved bemelte Alfare vej imellem Mons Bachetun og Lars Hylle, og er nedsat ved Vejen en Mærkesteen som viser op i Nord til 7 andre Mærkesteene og een Gloppe, samt en ditto Mærkesteen som staaer ved Odogiers Mærkes gjærde, og ejer da Mons Bachetun paa vestre, og Lars Hylle paa østre Side af denne Mærkes Linie. End videre begyndt den tredie Linie ved før beskrevne Alfare vej imellem Iver Bachetun og Peder Ygre, og er nedsat en Mærkesteen ved Vejen, som viser op i N: O: til 3de andre Mærkesteene [og?] til en Gloppe udi en ditto Mærkesteen, samme Mærkesteen drejer sig til Nord til en Gloppe udi en jordfast Steen, og til 2de gamle Mærkesteene, hvoraf udi den sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i øst til Odogiers Mærkes gjærde, og gaer Mærket lige efter bemeldte Gjærde og de om skrevne Mærkesteene ved Giærdet. Ved denne Mærkes Linie fra Alfare vejen ejer Jver Bachetun paa østre Side, og Peder Ygre paa vestre Side, samt Odogier ejer som meldt oven for. Mons Bachetuns Halvedeel udi Christietræet er omringet med 3de Gloppe udi jordfaste Steene, og fire Mærkesteene, og udi de tvende øverste Mærkesteene er hugget Gloppe. Paa Vaarstølen Horrald kaldet, ved Skjør bytte Fossen ved Vejen hos Elven er hugget en Gloppe udi en jordfast Steen som viser op i Nord til en Mærkesteen og tvende Gloppe, hvoraf den første er hugget udi en jordfast Steen, og den anden er hugget i Blegget op i Bjerget, som viser derfra til en C Gloppe ved Tverbergs Mærket, og ejer da Mons Bachetun paa østre Side, og Ryches Mænd paa den vestre Side af denne Mærkes Linie. Den anden Linie i Horraldslien er begyndt ved en fælles Ejendom som kaldes Myren i Øyene, og er udi en jordfast Steen hugget en T Gloppe, hvis ene Ende viser i West til en Gloppe i en jordfast Steen, og derfra til en Gloppe udi en før beskreven Mærkesteen ved Ryches Mærket. Mons ejer oven for paa nordre Side, og begge Bachetuns Mænd ejer Øyene og Myren paa søndre Side lige ned til Elven. Den før beskrevne T Gloppe viser og op i Nord til en Gloppe udi en Bjerg Hammer, og en ditto udi en jordfast Steen, hvoraf den sidste viser op til en T Gloppe i Tverbergs Mærket. Mons Bachetun ejer paa vestre, og Iver Bachetun paa østre Side af disse Mærker. Den tredie Linie begynder oven for Støls trædet, og er hugget en T Gloppe udi en jordfast Steen som viser udi West til en anden Gloppe udi en jordfast Steen, og derfra til forbeskrevne T Gloppe under Lien. Den anden Ende af T Gloppe i tredie Linie, viser i Øst til Gjærdet ved Støelstræet, og den tredie Ende af bemelte T Gloppe viser Op i Nord til en Gloppe udi Hæggesteenen kaldet, og derfra til en Gloppe hugget udi Skarv, og siden til en T Gloppe i Tverbergs Mærket, og da ejer Iver Bachetun paa vestre, og Mons Bachetun paa østre Side af denne Mærkes Linie. Den fjerde Linie er begyndt i Buetræet, og er hugget en Gloppe udi en stor Steen som viser op i Nord til en Gloppe udi en jordfast Steen, og en ditto Gloppe hugget udi Bjerg, og derfra til en T Gloppe ved Tverbergs Mærket, og ejer da Mons Bachetun paa vestre, og Jver Bachetun paa østre Side. Den femte Linie er begyndt med en Gloppe udi en jordfast Steen, som viser først ned til Elven, og siden op i Nord til en Gloppe udi en Bjerg Hammer ved Rinden, samt en Gloppe udi Graaenipen, som viser op i Dourmaalshougen, og derfra til en gammel Gloppe ved Tverbergs Mærket, og da ejer Iver

Bachetun paa vestre Side, og Qvale samt Ryches Mænd paa den østre Side af bemeldte Mærkes Linie.

Atter begyndt paa Horralds Stølstræe, og er udi en stor Steen hugget en Gloppe som først viser ned til Stor Elven, Horjolen kaldet, og siden op i Nord til en Gloppe udi en Mærkesteen,

1792: 110

[hvilken] Mærkesteen i sig selv viser i N: O: til en ditto Mærkesteen, hvorudi er hugget en Gloppe som viser i N: W: til en ditto Gloppe udi en anden Mærkesteen, da ejer Mons først paa den østre Side, siden paa den søndre og atter paa østre Side igjen, og Jver ejer først paa vestre, siden paa nordre, og atter paa den vestre Side. Sidst omskrevne Mærkesteen viser og i S: W: til fire andre Mærkesteene, og da ejer Jver paa søndre, og Mons paa nordre Side. I sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i Nord til en ditto Gloppe udi en anden Mærkesteen, da ejer Jver paa vestre, og Mons paa Østre Side. I samme Mærkesteen paa den anden Side er hugget en Gloppe som viser i lige Linie til en Mærkesteen ved Træsgjærdet, da ejer Mons paa vestre, og Jver paa østre Side. Den før omtalte Mærkesteen med 2de Gloppe udi, viser først til Øst til tvende andre Mærkesteene, af hvilke i den sidste er hugget en Gloppe som drejer sig mere i Øst til en L Gloppe som viser og til N: O: til en Gloppe i Skarv ved Gjærdet imellem Florene, og da ejer Mons paa søndre, og Jver paa nordre Side. Den tit omtalte Mærkesteen med 2de Gloppe udi, viser og udi West til trede Mærkesteene og en Gloppe udi en jordfast Steen, samt trede Mærkesteene, hvoraf den sidste staaer hos Gjærdet paa S: W: Side i Træet, og da ejer Jver paa søndre, og Mons paa nordre Side af denne Mærkes Linie, og er saa som meldt Støls træet udmærket.

Efter Aftale og Forening skal ingen af Parterne have Frihed i mindste Maade at flytte eller gjærde noget af Udmarken til bemelte Træe, men Mærket skal paa alle Sider gaae lige efter Giærdet eller Garen runden om Træet fra og til Elven. End videre skal Øyene og Øyemyren fra Ryches Mærket og til Horralds Træet, samt fra Elven og op til forskrevne Mærkes Linier under Lien som ikke er udskiftet, være gandske tilfælles, baade med Skov og Græs. Lien er allene udmærket for saavidt Skoven angaaer, men alt Græs og Creaturenes Fægang skal være tilfælles ligesom gammelt haver været, uden Forandring. Efter Aftale skal Mons overlade, foruden Betaling eller Vederlaug, 4 ½ Furre som staaer i den første Teig, til Jver Nielsson. Udi den fjerde eller øverste Skougeteig, som tilhører Jver, skal Mons, foruden Betaling, have sin fornødne Veed eller Brændefang til øvre Stølen Budalen. Og i Fald Bachetuns Mænd skulle faae i Sinde at indgjærde Lien fra de angrændsende Naboer, da skal begge Parter bekoste ligemeget Giærdefang. Paa øvre Stølen eller Budalen skal hver beholde sine Træer saasom de nu ere, dog skal Mons have Frihed at indgjærde saa meget som Jvers Træe er større end hans. End videre er paa Fjeldstølen Budalen en Bæk eller Grov som er Skillemærket imellem Bachetun og Ryches Ejendom, lige fra Elven Horjolen op i Fjeldet, og bemeldte Bæk kaldes Budalsgrov, og da ejer Bachetun paa østre, og Ryches samt Qvale paa vestre Side af Groven. Paa den søndre Side af Stølen Budalen er Elven Horjolen Mærke imellem Bachetun og Hylle, lige til Guldringskjønnet. End videre ere Parterne eenige at alle Vandsteder hjemme paa Gaarden Bachetun skal være fælles, ligesom gammelt har været, der nemlig hvor Vandet i manglende Tider bedst befindes. Mons skal og, foruden nogen Betaling eller aarlig Afgift, beholde sin gamle Qværnedam og Qværnehuus tumt udi Gillen ligesom tilforn.

Efterat denne Forretning var for Parterne oplæst, er dens Rigtighed tilstaaet, og derfor af enhver underskrives.

Iver Nielsson Bachetun. Mons Torgersson Bachetun. Peder Samsonsson Ygre. Sjur Pedersson Bøe. Erich Ryches (xx*) mit Boemærke. Wiching Ryches. Niels Ryches (xx*) mit Boemærke. Anfind Ryches (xx*) mit Boemærke. Lars Qvale. Brynild Helleved.

Henrich Helleved. Erich Windje. Siur Stephenssøn Bøe. Knud Windje. Gullig Bøe. Samson Bøe. Erich Osgier. Wiching Ygre. David Hylle. Lars Hylle. Knud Bøe (xx*) mit Boemærke. Niels Bøe. Sjur Pederssøn Windje. Knud Oppeland (xx*). Baar Oppeland (xx*). Hermund Bjørgo, Ingeborg Lade, som er Aschild Lades Enke. (Mrk: xx* - dette er teikna bumerke, som kan finnast ved å henta fram original protokollen via Digitalarkivet.)

End videre ere Bachetuns Opsiddere foreenede, at al Vand leedning paa Støls træerne skal de bruge med hinanden, og med fornødne Vejter over hin andens Eiendom, saasom enhver synes bedst at være nyttig. Ligesaa skal de gamle Buræcker og alle andre Veje hjemme, være ubehindret paa begge Sider. Endeligen er og aftalt, at om Bachetuns Mænd, som før meldt, skulle ville indgiærde Lien paa Stølen, saa skal Giærdefanget tages hos Jver til den

1792: 110b

øverste Linie, og saa Mons til det nederste Mærkes Giærde, begge Stæder i de nærmest beliggende Skougeteiger.

Dette at være rigtig, tilstaaer: Mons Torgerssøn Bachetun, Iver Nielssøn Bachetun, begge med iholden Pen. Hermund Dugstad, som Formynder, med iholden Pen.

Saaledes efter Parternes Foreening i alle Maader bevidnes: G: Mølster. Aad Nielssøn Ringheim med paaholden Pen. Tosten Anfindssøn Ringheim med paaholden Pen. Amund Torgerssøn Bryn med paaholden Pen.

Da forestaaende Steenings Forretning nu saaledes var bleven protocolleret, saa begiærede Reqvirenterne Jver og Mons Bachetun samme paa lovlig Maade beskrevet meddeelt, og betalte sammes Bekostninger saaledes: For Tægtedagen 2 rd., en Dags Forretning 3 rd., en Dags Diæt 1 rd., Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s., Fogden for Laugrettets Opnævnelser 2 Mrk: 8 s., Forretningens Beskrivelse med stemplet Papir aparte, til sammen 7 Rdlr: 5 Mrk: 12 s., hvormed denne Forretning sluttes til vedbørlig Udstædelse. Den for Diæt beregnede 1 rd: er bleven Mons Bachetun tilbageleveret mod Qvittering av 6 Martii 1797.

Stenings Markeskjæl paa Houge i Bordals Otting.

Aar 1792, den 24de Februar, indfandt sig hos mig paa Tingstædet Wossevangen Lars Knudssøn af Gaarden Houge i Bordals Otting, og anmeldte at ham under 16de Julii 1791 var meddeelt Tægtedag til Aastæds Steenings Forretning mellem hans og Naboers Ole Michelssøn samt Enken Anna Nielsdatters og Søn Knud Anbiørnssøns Eiendomme udi Gaarden Houge, hvorefter og Stevnemaal var udstæd til den berammede Tægte tid den 19de Septembris afvigte Aar, men som han med sine Naboer vare samme Tid komne i mindelig Forening om de Tvistigheder som under Sagen skulde paakjendes, havde de, for at spare Bekostninger, udvirket Sorenskriverens Tilladelse til ved Lænsmand og 2de eedsvorne Laugrettesmænd at nedsætte Mærkeskjæl mellem dem efter deres indbyrdes Forening, hvilket og er fuldført afvigte 5te Octobr: og følgende Dage, saaledes som den under Laugrettets og Parternes Hænder udfærdigede Forretning udviser, den ham fremlagde, og begiærede Protocollen tilført, for paa lovlig Maade at faae samme beskrevet til Efterretning i sin Tid; og er den fremlagte Forretning her indtaget, af saadan Formeld:

Anno 1791, den 5te, 6te og 7de samt 10de og 11te Octobr:, blev efter Herr Sorenskriverens Tilladelse og Parternes mindelige Forrening foretaget og fuldført Steenings Forretning paa Gaarden Houge i Bordals Otting paa Woss imellem Opsidderne Lars Knudssøn, Ole Michelssøn, samt endeel angaaende Enken Anna Nielsdatter og Søn Knud Anbiørnssøn, i Overværelse af Lænsmand Mølster og 2de Laugrettesmænd, nemlig Peder Olsson og Niels Anderssøn Rochne.

Og blev da først foretaget og begyndt paa Sæterstølen Hougemoen kaldet, saasom: Sønden for Stølstræerne udi en stor Steen er hugget en Gloppe som først viser ned til Stor Elven, og siden op i S: O: til 3de Mærkesteen, og udi den sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i Syd til en Gloppe ved Galterygs Enden udi et Skarv oven paa en Foss. Samme Gloppe drejer sig lidt i Øst til en anden Gloppe i en Bjerg Rust som kaldes Hvideskarvene, og siden i lige Linie effter de 2de sidste Gloppe til højeste Fjeldet. Og ejer da Knud Anbiørnssøn og Enken Anna Nielsdatter paa S: W: Side, Lars ejer unden, og Ole oven paa Fossen paa N: O: Side af disse Mærker. Den anden Linje ved Stor-Elven begyndt i Souraaen kaldet, hvorudi bemeldte Bæk Souraaen er Mærkes Linje lige til Fjeldet, hvor atter nævnte Bæk tager sin Begyndelse, og da ejer Knud Anbiørnssøn og Enken paa N: O: Side, og Ole Michelssøn paa S: W: Side af titnævnte Elv. Disse Mærker er allene Skougen angaaende, men al Græsgang er fælles, og ejer da Enken og Knud Anbiørnssøn Skougen paa vestre Side af Stor Elven, samt den omskrevne Teig imellem Souraaen og beskrevne Mærker paa østre Side af Elven. Paa vestre Side som meldt, ligger og Enkens samt Knud Anbiørnssøns Støels Sæls huuse med omliggende Stølstræe og Giærder, som alleene tilhører dem, samt Slotterne under Graabjerget og Lille Gie Slotterne tilhører Enken og Søn Knud paa bemelte Side af Stor Elven. Nyres Mænd, saasom Ole Haaverssøn og Ole Svendssøn haver sin Eiendom oven for Stølen paa Bjergene, og paa vestre Side, saasom øverst i Graabjergs Enden, er en Gloppe som viser i Syd til en Mærkesteen oven paa Kaalhouden ved en gammel Garmoe, til en ditto Mærkesteen under Weitenden til

1792: 111

en Gloppe i Kjøregillen, og siden efter Bjerg hamrene til Waagegiffossen, og da ejer Nyres Mænd paa vestre Side, og Enken med Søn Knud Anbiørnssøn paa østre Side. 3: Østen for Stølstræerne er hugget en Gloppe i en stor Steen i Træes gjærdet, bemelte Gloppe viser i Øst til en Gloppe udi Skarv ved (La?)ng hougén, og derfra til 2de andre Gloppe i jordfaste Steene, den sidste drejer sig til S: O: til 4 andre Gloppe i jordfaste Steene og en ditto i Skarv, uden for Smettet ved Burækkevejen, og siden i samme Linie til 2de andre Gloppe i jordfaste Steene, og den sidste er under Tuxehougen og viser til Groven, som er Endemærket, og da ejer Ole Michelssøn Houge Skougen paa nordre, og Lars Knudssøn paa søndre Side. 4de Linie paa Stølen begyndt synden for Souraaen, og hugget en Gloppe udi Skarv paa Souraaestien paa syndre Side ved Burækkevejen, som først viser i Nord til (Elv?)etangen, og siden i Syd til 3 andre Gloppe, hvoraf den første er hugget i en jordfast Steen, den anden i Skarv, og den tredje i en Bjerg hammer, den sidste viser til nordre Ende ved Arebjergsfossen, som da er Endemærke. Da ejer Ole paa østre Side Skoven, og Lars Skoven paa vestre Side lige til Nyres Mærket, som er Grangekleiven og Waagefossen, som før er meldt.

Stølstræerne ere saaledes udskiffet, og begyndt paa Elve baret i en nedsat Mærkesteen som viser i S: O: til en Mærkesteen og 2de Gloppe i jordfaste Steene, i sidste jordfaste Steen er og hugget een Gloppe som viser i Syd til en Mærkesteen og en Gloppe udi een anden Mærkesteen, men Mærkesteenen i sig selv viser i N: O: til 3de Mærkesteene, hvoraf den sidste viser til Gjærdet, som er Endemærket, og ejer da Lars paa syndre, og Ole paa nordre Side af disse Mærker. Effter Aftale med Lars og Ole skal de næst kommende Aar være begge eenige i at forflytte Lars Knudssøns Løe, og da skal Løe tumten tilhøre Ole, men al Steenen i Tumten skal tilhøre Lars. Mærkes giærdet imellem Træerne skal Lars holde under Sælshuusene, tilligemed Gile gjærdet, og skal Ole ligeledes holde Mærkesgiærdet og Gilgaren oven for Burækkevejen og Sælshuusene, og ellers sætter enhver Giærdene paa sin egen Eiendom, alle i forsvarlig Stand i rette Tid om Vaaren.

Slotten Bruget kaldet, som ligger i Lars Knudssøns Skougeteig, er saaledes udmerket: Først begyndt med en Vinkel Gloppe udi et Bjerg Svad under Bruget, den eene Ende viser i S: W:

til en Gloppe i en Bjerg Hammer som atter viser til den før omskrevne Gloppe ved Galterygs Enden, som er Endemærket, og ejer da Ole paa S: O: Side, og Lars paa N: W: Side. Den sidst forbeskrevne L Gloppe viser og i øst til 3de andre Gloppe, hvoraf den første er hugget i en jordfast Steen, og de 2de andre i Skarv, og viser i lige Linie til Fjeldet, da ejer Ole paa S: og Lars paa N: Side hver sin Slotte i Bruget, og Skoven hver sin Tejg ovenfor.

Broen paa Stølen holder de til fælles i god Stand hver efter Jordskyld.

Al Græsgang er tilfælles nu som før har været, og ingen af Parterne har Frihed at love fremmede Kreature til Havne.

Paa Hjemmebøen er begyndt ned ved Stor Elven Wossen kaldet paa Motejgen, og er nedsat en Mærkesteen som viser i S: W: til en Gloppe udi en anden Mærkesteen, og Mærkesteen i sig selv viser op i S: O: til 7 andre Mærkesteene, og ejer da Lars paa vestre Side, og Ole paa den østre Side. Udi sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i N: O: til en Mærkesteen, og i samme er hugget en Gloppe som viser S: O: til 4 Mærkesteener, og ejer da Lars paa S: W:, og Ole paa N: O: Side. I sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser op i (S:? / N:?) O: til en Mærkesteen, og udi samme Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser op i S: O: til en Mærkesteen og en Gloppe udi en jordfast Steen, samt en Gloppe udi en gammel Mærkesteen, og da ejer Lars paa S: W:, og Ole paa N: O: Side Aarhælingsbachene. Atter ved Skaarve Ageren er nedsat en Mærkesteen, hvorudi er hugget en Gloppe som viser i S: W: til en Mærkesteen, og en Gloppe i en jordfast Steen, samt en L Gloppe, og ejer da Lars Skaarveteigen paa N: W:, og Ole Skaarve ageren paa S: O: Side. Den omtalte L Gloppe viser og i Syd til til* en Gloppe udi

1792: 111b

en Mærkesteen, og Mærkesteen i sig selv viser i Øst til en Gloppe udi en jordfast Steen, og en Mærkesteen hvorudi er hugget en Gloppe som viser i N: O: til en Gloppe udi en jordfast Steen og en Gloppe, samt en Gloppe udi en Mærkesteen, og samme Mærkesteen viser ned i N: W: til den før omtalte Mærkesteen under Skaarve ageren, og da ejer Lars paa S: W: og S: O: Side, og Knud eller Enken paa N: O: Side, men Ole ejer Ageren inden for disse Mærker. Atter begyndt oven for Ageren Fladesalsaen, og er hugget en Gloppe udi en gammel Mærkesteen som viser næsten i West til en Gloppe i en jordfast Steen, som drejer sig lidt mod Syd til en ditto i en jordfast Steen, og en Mærkesteen som viser i Syd til en Gloppe i Skarv som drejer sig atter til S: W: til en ditto i Skarv, som gaer i lige Linie til 2 Mærkesteene, og ejer da Lars Agrene paa vestre Side, samt paa nordre Side, og Ole paa søndre Side. Udi sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i Syd til en Vinkel Gloppe udi en jordfast Steen, til 2de Gloppe i Steene, og en Vinkel Gloppe udi en jordfast Steen, samme Vinkel viser atter i S: W: til den Gloppe i en Mærkesteen, og Mærkesteen i sig selv viser atter i S: O: til 7 Mærkesteene, som drejer sig mere til Øst, og da ejer Ole Ageren Dalen, og Lars Bøen uden for. I sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i N: O: til en ditto Gloppe udi en anden Mærkesteen, som skiller Ageren Dalen Parterne imellem, nemlig Ole og Lars, den sidste Mærkesteen viser i øst til en Mærkesteen og en Gloppe i en jordfast Steen, samt 2de Gloppe udi jordfaste Steene, og en ditto udi en jordfast Steen, samt en Mærkesteen ved Løene, og ejer Lars paa søndre, og Ole paa nordre Side, og sidste Mærkesteen viser imellem Løene til en Gloppe udi Skarv i Tundet ved Løene. Atter begyndt i en gammel Gloppe hugget udi en Bjerg Hammer ved Lars Houges Florstumt, som viser ned i N: W: til en Gloppe udi en Mærkesteen. Ole ejer paa N: O: Side, og Lars paa S: W: Side, samme Mærkesteen viser i S: W: til en anden Mærkesteen, og da ejer Ole Ageren Forskaatet paa N: W: Side, og Lars Bøen og Tumterne paa S: O: Side; I sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i S: O: til 2de Mærkesteene og en Gloppe, samt een Gloppe udi en Mærkesteen, og da ejer Ole paa S: W: Side, og Lars paa N: O: Side. Mærkesteen i sig selv viser til 2de Gloppe og en

Mærkesteen, og da ejer Ole Tumter paa N: O: Side, og Lars ejer Tumter og Tun paa N: W: Side. Ved Løe Huusene, som før er meldt, er hugget en Gloppe udi Skarv som viser i N: O: til en Gloppe udi en Mærkesteen, og Mærkesteenen i sig selv viser S: O: til en Gloppe udi en anden Mærkesteen, bemeldte Mærkesteen viser i S: W: til en anden Mærkesteen, og ejer da Ole paa N: W: og N: samt S: O: Side, og Lars ejer inden for disse Mærker. Udi sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser op igjennem Humle Hagen i S: O: til 3 Mærkesteene og en Gloppe udi en jordfast Steen, samt een Mærkesteen og 3de Gloppe i jordfaste Steene, og da ejer Lars Humle hagen og Bøen paa vestre Side, samt Ole paa østre Side. Atter ved Giærdet Lille Hagen er nedsat en Mærkesteen, hvorudi er hugget een Gloppe som viser i N: O: til en Gloppe udi en Mærkesteen, og Mærkesteenen i sig selv viser op i S: O: til 2de Mærkesteene og en Gloppe i en Bjerg Hammer oven for Lille Hagene under Nyres Mærket, og da ejer Lars paa N: O: Side, men Ole paa S: W: Side. Atter paa store Hagene er begyndt og nedsat en Mærkesteen som viser op i S: O: til 4 Gloppe i jordfaste Steene, og en Mærkesteen ved Nyres Mærket, og ejer Lars paa vestre, og Ole paa østre Side. Atter ved Harke hagene oven for Nyres Mærket eller Ejendom, er nedsat en Mærkesteen som viser i S: W: og N: O:, hvorudi er hugget en Gloppe som viser op i S: O: til en Mærkesteen og en Gloppe i en Bjerg Hammer, og ejer da Lars paa S: W:, og Ole paa N: O: Side.

Dernæst udi Udmarken begyndt en Linie ved Nygrinden oven for Bøe giærdet, hvor en Mærkesteen er nedsat, som først viser ned til Bøe giærdet, og siden op i S: O: til 2de andre Mærkesteene og en Gloppe i en Bjerg Hammer udi Hallebjerget kaldet, og derfra i lige Linie til 6 Mærkesteene og en Gloppe i Sortebjerget udi Skirklejven som drejer sig lidt i Syd til en Gloppe i Skarv op i Fjeld brunene, som viser lige til Sondves Mærket, da ejer Lars paa vestre, og Ole paa østre Side af bemeldte Mærker.

Parterne ere desuden forenede om Gierdene at holde, saaledes: at Lars skal holde Mærkes giærdet ved Brynes Mærket, og Ole skal holde Bøegiærdet. End videre skal alle gamle og brugelige

1792: 112

Veje ikke være formeente, men enhver have frie Adgang som fornøden til sine Huuse. Ole Michelssøns Vandveje paa Stølen skal hand have paa sin egen Ejensom til og fra Elven, og ingen af Parterne skal have eller bruge nye Veje over Stølstræerne paa nogen andens Ejendom.

Bekostningerne ere saaledes: 2 Laugrettesmænd i 7 Dage á 24 s: for hver, er 3 rd: 3 mrk:, Ole Haaverssøn Nyre for en Dag 1 mrk: 8 s:, Ole Svendssøn for 2 Dage 3 Mrk:, Knud Rochne som Procurator i 7 Dage á 1 mrk: 8 s:, [er] 1 rd: 4 mrk: 8 s:, Lars Houge for Kosterhold i 7 Dage á 1 rd:, [er] 7 rd:, Tægtedagen 2 rd:, Knud Torchelssøn Nyre for en Hardanger Rejse 3 Mrk:, Lænsmand Mølster for 7 Dage á 3 mrk:, [er] 3 rd: 3 mrk:, og ellers reserverer sin Ret for Stevningens Forkyndelse, til sammen 19 rd:

Hvad Mærkerne er angaaende, da tilstaaer Parterne at de ere ganske rigtige, efterat samme var oplæst for dem paa Wossevangen den 17de Novembr: 1791 i Overværesle af Vidnerne Niels og Peder Rochne, men Bekostningerne ere de ej forenede om. At Forretningen er som oven staaer for Parterne oplæst og imodtaget at være rigtig effter Angivelse paa Stædet, vedgaaer G: Mølster.

Til Bekræftelse underskriver Vi vore sædvanlige Boemærker og Signeter: Lars Knudssøn Houge, mit (L: S:) Signet. Jørgen Nielsøn Houge, mit (L: S:) Signet. Ole Michelssøn Houge, mit (xx*) Boemærke. Enken Anna Niels Datter Houge med Laugværge Knud Nielsøn Gierme, mit (L: S:) Signet. Knud Anbiørnssøn Houge, mit (xx*) Boemærke. (xx* viser til teikna bumerke i original protocollen under Digitalarkivet)

At saaledes er passeret mellem Houge Opsiddere underskrive vi som sande Vitterligheds Vidner, og har været med i Forretningen fra Begyndelsen, testerer vi under Vore Hænder og Signeter: Peder Olsson Rochne, mit (L: S:) Signet. Niels Andersson Rochne, mit (L: S:) Signet. Ole Haaversson Nyres Brug er Wangs Fattig Huus beneficeret; da denne bemeldte Lejlænding har givet mig som p: t: Forstander tilkjende, at det er hans Brug til Nytt og Sikkerhed i Efftertiden, saa har jeg ikke noget derimod naar de heri ommeldte Mærkesteene lovlig nedsættes med sine Vidner, og med Kul og Krid under. Wangs Præstegaard den 6 Novembr: 1791. J: C: Jersin. Ole Svendsson Nyre, mit (L: S:) Signet.

Endelig er Parterne den paafølgende 6te Decembris 1791 forenede om det ved ovenmeldte Forretning uafgjorte: og er da Aarøyen kaldet adskildt med 2de Glopper i jordfaste Steene som viser fra Øst til West. Lars ejer Skoven paa den søndre, og Ole paa den nordre Side af disse Mærker. Græsset skal være tilfælles som det øvrige.

J det øvrige ere Parterne saaledes forenede: at Enken Anna Niels Datter og Sønnen Knud Anbiørnsson skal have Frihed at indgiærde af Udmarken ved sit Stølstræe paa Houge moen kaldet 3 Maal i Vidde, og Ole Michelsson 1 ½ Maal, og Lars Knudsson Dybeholen kaldet under Vejen efter Braatet i Mærket med Knud. Ingen af Parterne skal have Frihed at indhægne de gamle Buveje førend de gjør ligesaa god Vej uden for.

Omkostningerne er saaledes deelt imellem Parterne, at Enken Anna Niels Datter med Søn skal svare den syvende Deel, men de 2 rd: for Berammelsen og 1 rd: for Mænds Opnævne skal de svare den tredie Part udi, de øvrige Omkostninger skal deeles i 2 lige Dele imellem Lars Knudsson og Ole Michelsson, da de har ligt i Jordskyld, dog hvad Omkostningerne angaaer, skal Ole Houge tillægges 3 Mrk.: Og da Lænsmand Mølster har fastsat i sin Regning 3 rd: 3 mrk., men haver annammet i Rede penge 3 rd: 4 mrk., og ellers reserverer han sig sin Ret for Stevningens Forkyndelse, saa vil Parterne aflægge Saligheds Eed at Stevningen er forkyndt af godvillige Vidner foruden Betaling.

Til Bekræftelse underskrive vi vore sædvanlige Boemærke og Signeter: Lars Knudsson Houge, mit (L: S:) Signet. Jørgen Nielsson Houge, mit (L: S:) Signet. Ole Michelsson Houge, mit (xx*) Boemærke. Enken Anna Niels Datter Houge med Laugværge Knud Nielsson Gierme, mit (L: S:) Signet. Knud Anbiørnsson Houge, mit (xx*) Boemærke. At saaledes er passeret mellem Houge Opsiddere, underskriver Vi som sande Vitterligheds Vidner, og har været med i Forretningen fra Begyndelsen, testerer Vi under vore Hænder og Signeter. Houge den 6 Decembr: 1791. Peder Olsson Rochne, mit (L: S:) Signet. Niels Andersson Rochne, mit (L: S:) Signet.

Reqvirenten Lars Knudsson Houge dereffter begiærde tilført: at der endnu

1792: 112b

befindes et Stykke Udmark som er til Fælles, hvilket han ønskede at kunne formaae deelt og udskiffet, men som Parterne ikke derom kunde blive eenige, maatte han forbeholdle at faae denne Udskiffning i formodning af mindelig Forlig, imidlertid forlangede Han denne Forretning udsat til næstkommende Vaar for at faae samme Protocollen tilført. Hvilket bevilges, og bliver denne Forretnings Bekostning til Sorenskriveren saaledes at beregne: Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s., en Dags Forretning 3 rd., en Dags Diæt 1 rd., i alt 5 rd: 3 mrk: 4 s., som Reqvirenten betalte.

Extra Ret paa Tingstædet Wossevangen.

Aar 1792, den 12te Aprilis, blev Extra Ret sat paa Tingstædet Wossevangen til et Continuations Tingsvidne Forhør i Anledning af den mod Tambur Arne Olsson Myrland hvilende Mistanke om Drab paa den borte brevne Biørne Godschalchsson Dugstad. Som Laugrettesmænd vare tilstæde: 1: Niels Knudsson Eye. 2: Claus Andersson Qvale. 3: Ole

Størkssøn Høyland. 4: Bottol Olsson Lunde. 5: Iver Nielsson Bachetun. 6: Ole Olsson Fladlandsmoen. 7: Biørne Nielsson Nedre Herre, og 8: Matthias Tostenssøn Lunde. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Hr: Krigsraad Fleischer for Hr: Foged Unmack i Følge Amtets 2de Skrivelser af 4 Februarii og 6te Martii d: A:, som bevilger denne Extra Ret udi den forhen anlagte Justits Sag til Tingsvidne Forhør mod Tambour Arne Olsson Myrland betræffende den afvigte Christi Himmelfartsdag 1791 bort komne Biørne Godschalchssøn Dugstad, som og i Følge Sorenskriverens Berammelse af sidstleden 14 Febr: anmeldte at have ladet indkalde bemelte Arrestant Arne Olsson Myrland til at anhøre deels nye Vidners, deels de forhen afhørte Vidners nærmere Forklaring til Sagens Oplysning, alt til med fleere Vedkommende efter Stevningens Formæld, alt til et lovsikkert Tingsvidnes Erholdelse; og til den Ende, tilligemed forbemelte Skrivelser og Berammelse fremlagde Stevnemaalet af sidst afvigte 15de Martii 1792, som alt blev læst og Acten tiltaget under No: 1: 2: 3: og 4: #

Arrestanten Arne Olsson Myrland var ved Retten tilstæde uden Baand og Fængsel, tilligemed sin Compagnie Cheff hr: Capitaine von Meitzner. Ligeledes mødte den afdødes Brødre Hermand og Ole Dugstad. De indkaldte Vidner mødte alle, undtagen: David Herrems Kone Sigrid, Gudve Lars Datter Hirth, Magdelie Jacobsdatter Schierven, Peder Pederssøn Windje den ældre, Ingeborg Bottols Datter, Maritha Olsd:, Ole Olsson Mørqve, hvoraf de fleste anmeldte lovlig Forfald. Niels Larsson Dugstad er ved Døden afgangen. For de udeblevne afhiemlede Kaldsmændene Amund Torgerssøn Bryn og Lars Knudssøn Bryn lovlig 14 Dages Varsel.

Derefter blev i Rettelagt Udtog af det forhen i Sagen passerede Tingsvidne Forhør af 14de og 15 Novembr: 1791, samt et senere Krigsforhør af 24 Januarii 1792, som følger Acten in Originali. Fremdeles: Hr: Auditeur Schives opgivne Grunde til Amtet af 3 Martii 1792, og et Copie brev fra Hr: General Major von Moth af 5 Martii 1792, saalydende #

Derefter Actor begiærede Vidnerne fremkaldet, og først

Lars Hanssøn Engeland, som separatim fremstod, aflagde Lovens Eed og svarede: at hans under 13 Januarii 1792 afgivne Attest er rigtig, og i øvrigt til de af Actor femlagte skriftlige Qvæstioner, saalydende: # 1: Sp: Jo, saae Arne kom Postvejen fra Windje til de flere paa Fladen borten for Drøgsvalds broen, nemlig paa den Side som vender til Windje, og var det afdags bøl efterat Solen var nedgaaet, hvormed 2: Sp: er besvaret. 3: Sp: Arne gik \allene/ forbie Vidnet og hans Sælskab, som var Johannes Hanssøn, Lars Olsson Krogen, Arne Torgerssøn Bøyg, hen til dem som sadde paa Flaaden, men saae ikke at Arne sat sig hos dem. I Sælskabet paa Fladen var: Peder Jonssøn Holo, Ole Olsson Mørqve, Torger Gulligssøn Hommedal, Peder Gulligssøn Hommedal, Iver Olsson Mørqve, Knud

1792: 113

Erichssøn Arnetvedt og Ole Ingebretssøn Sundve samt Ole Ingebretssøn Schie(..?)de. Da Vidnet og de førstmeldte 3 Personer kom til dette Laug, satte de sig ned (...?) de sidste, men Vidnet gik ind i Drøgsvalds Huset, efterat han havde sat sig ned et Stykke fra de andre, og da han kom bort til de\m/ {andre}, saae han ikke Arne. Vidnet gik som formeldt ind i Drøgsvalds Huset, og effter at han havde været der en Tid og var kommed ud igien paa Fladen til de andre, omtrent en Time efterat han første Gang havde mødt Arne, saae han ham i Sælskab med John Nessem og Anders Hirth at gaae op Mørkdals Vejen. Hermed er 4: Sp: besvaret. 5: Sp: Ole Mørqve og Peder Holo sat sammen. 6: Sp: Nej, hørte aldeles intet Skrig. 7: Sp: omtrent ½ Time efterat han havde seet Arne med Jon og Anders gaae Mørkdals Vejen, forlod Vidnet Stædet med de andre. 8: Sp: kan ikke erindre om Peder Holo og Ole Mørqve var før eller efter dem paa Vejen, men de fulgtes alle om Broen. Arne Myrland havde Vidnet intet at tilspørge.

2: Vidne, Johannes Hanssøn Engeland aflagde Eed og vedstod den oplæste og af ham underskrevne Attestes Rigtighed. Derhos svarede til de fremsatte 1: 2: 3: og 4: Sp: eensstemmig med første Vidne, allene med den Forandring, at han ikke var inde i Drøgsvolds Huset, men gi kop til samme, og af og til satte sig ned ved de andre. Det var efter Vidnets Skjøn omtrent ½ Time eller mere fra den Tid Arne gik Vidnet og de flere forbie, indtil han saae ham med Jon Nessem og Anders Hirth at gaee op Mørkdals Vejen. 5: Sp: Kan ikke erindre det. 6: Sp: Nej. 7: Sp: Vidnet fulgte med sin Broder, som han har forklaret. 8: Sp: Kan aldeles ikke erindre det. Paa Arne Myrlands Spørgsmaal sagde Vidnet at Ole Mørqve var drukken eller beskjenket, men dog gik han, og var ikke overstadig beskienket.

3: Vidne, Lars Olssøn Krogen, aflagde Eed og vidnede, at den af ham udgivne og nu oplæste Attest af 13 Januarii 1792 er rigtig, og derefter svarede til de fremsatte 7 første Spørgsmaale ligesom 2det Vidne. 8: Sp: ligesom første Vidne. Arne Myrland havde intet at spørge Vidnet.

4: Vidne, Torger Gulligssøn Hummedal, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med den af ham givne og under 13 Januarii 1792 underskrevne Attest, og paa de fremsatte Spørgsmaale svarede: at han aldeles ikke saae Arne Myrland, udedn førend Prædikken paa Windje, ligesom han heller ikke saae ham gaee over Drøgsvold broen. Men de samme Mænd, som forrige Vidner have forklaret, var tilstæde paa Fladen ved Drøgsvold Broen, og Vidnet sad hos dem heele Tiden, omtrent et Par Timer, indtil han gik hiem med de andre. Anden eller mere Oplysning kunde Vidnet ikke give.

5: Vidne, Peder Gulligssøn Hommedal, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med 4de Vidne, med denne Forandring: at han var inde i Drøgsvolds Huset for at tænde sin Pibe, og da var ingen anden derinde end Manden Erich selv, og en ved Navn Anders, som laae syg. Vidnet saae aldeles ikke Arne Myrland, men hørte af Torger Hummedal at Jon Nessem og Anders Hirth var rejst, hvilket bemelte Torger Hommedal, som endnu tilstæde, tilstod at være rigtig for Retten, og at han saae disse 2de Mænd tæt ved Drøgsvolds Husene, men hvor de rejste hen, saae Vidnet ikke efter. Begge disse Vidner tilstode at de saae Sjur Erichssøn Drøgsvold i Lauget paa Fladen. I Anledning af dette 5te Vidnes Udsigende: hvem som var inde i Drøgsvolds Huset, da han tænte sin Pibe, tilstod 1te Vidne Lars Engelland at ingen andre end (de?) dette Vidne have forklaret var inde.

6: Vidne, Arne Torgerssøn Bøygd, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med 4de Vidne, ligesom han og bekræftede sin Attestes Rigtighed af 13 Januar 1792. Paa Arne Myrlands Spørgsmaal sagde Vidnet, at Ole og Jver Mørqve saavel som Vidnet selv vare beskjenkede.

7: Vidne, Knud Erichssøn Arnetvedt,

1792: 113b

aflagde Eed og vidnede til de fremsatte Spørgsmaale: at han ikke saae Arne Myrland førend han var kommet til Drøgsvolds Huset, hvor Arne stod udenfor, og bad Vidnet hente Anders Hirth ud til sig, hvilket Vidnet efterkom, og strax efter kom Arne selv ind. Kan ikke vist erindre om Arne var gaet ud af Stuen før Vidnet, eller at han siden saae ham, heller ikke Jon Nessem og Anders Hirth, saasom Vidnet sad i sit Laug og ikke saae efter dem. Hørte ikke noget Skrig eller Tale om Arne Myrland. Kan ikke erindre at andre end Anders Hirth og Jon Nessem var inden, og Vidnet gik ud af Stuen før dem. De samme Mænd som forrige Vidner have anmeldt, fulgtes alle fra Stædet hvor de havde været omtrent et par Timer fra den Tid de kom der.

8de Vidne, David Johannessøn Herreim, aflagde Eed og vidnede: at han var i Sælskab med Størk Olssøn Mørqve tillige med Wiching Herrem og Kone, samt Johannes Herrem, som sad næst ved Vidnet og Størk, i Wichings Stue paa Herrem, Søndagen efter Hellig tre konger Dag om Aftenen, hvor de kom i Tale med Størk om det Vidnesbyrd han havde aflagt i Sagen mod

Arne Myrland, og da Vidnet \tilforn/ havde foreholdt Størk, at saa fremt han vidste noget, burde han ikke dølgge det, sagde Størk under Eed: {der som} lad dem bare komme til Olssønnen, saa er det beste Kuren som skal til, hvormed han forst(..?)d sig selv; men da disse Ord bleve udtalte, havde Vidnet ingen Anledning givet ham til at fortælle dette. Sidst afvigte Skjærtorsdag traf Vidnet Størk atter i sin egen Stue dør ved Drøgsvoldsbroen, hvor Vidnet blev opkaldet til ham, saasom \Størk sagde at/ han havde noget at tale med ham, og da de taledede om at de paa nyt vare stevnt i denne Sag, og Vidnet atter foreholdt ham at sige sin Sandhed om han vidste noget, sagde Størk paa Vidnets Spørgsmaal, at den samme Christi himmelfarts Dags Aften havde han mødt Arne Myrland paa Vejen der ved Huusene, hvor han var saa sved at det dryppede af ham, og paa Størks Spørgsmaal sagde Arne at han havde været borte for at tale med Anders Sousjord. Størk fortalte samme Tid, nemlig Skjærtorsdag, for Vidnet, at Arne skulle bemelte Tid have sagt til ham: Fanden steege Dig saa tie da, men {enten} \om/ Arne tilforn havde spurgt Størk om han hørte noget, kan Vidnet ej erindre Størk fortalte, men Størk sagde \at han/ gik da fra Arne og hjem for at lægge sig, hvor da Arne, da det leed noget paa Natten, kom efter og bad {Vidnet} \Størk/ komme ud for at faae en Pægel Brændevin, hvilket {Størk} \denne/ nægtede. Endelig fortalte og {Vidnet} Størk samme Tid, at da han kom til Tinget forrige Høst for at aflægge sit Vidnesbyrd, traf han Arne Myrland i Gjæstgiverstuen, som sagde, Det var vel jeg traf dig nu, kom med mig, men Størk nægtede det; Arne bad ham da følge sig for at hjælpe ham at sætte en Hoppe ind i Staldene, da dette skeede førde Arne Størk {gjen} bag om alle Staldene, og tog ham i Armene, sigende: Hvad vil Du nu vidne: Størk svarede: Du veed det selv. Arne sagde da: Ja det skal Du {ikke} slet ikke vidne, og dermed tog ham saa stærkt i Armene at han tænkte han havde slidt dem sønder. Videre sagde Størk, at han havde faaet Mundbud fra Arne i Byen: at han slet ikke maatte vidne anderledes end han før havde vidnet, og paa Vidnets Spørgsmaal om han havde Vidner derpaa, svarede Størk: Jeg har vel havd Vidner dertil om det gjelder paa. Og dermed forlod Vidnet ham.

9: Vidne, Ole Ellevssøn Nesses, aflagde Eed og vidnede: at have hørt Størk Olssøn sige: forrige Aars Sommer da Biørne Dugstads Brødre søgte efter Ham: Ville de give mig en Tønde Korn, saa skulle jeg finde ham, hvorpaa Vidnet svarede: De giver Dig vel to, men Størk ville da ikke gjøre det, og da troer Vidnet ikke nogen anden hørte {der} paa denne Tale. Arne Myrland havde intet at spørge disse Vidner.

10: Vidne, Wiching Johannesson Herreim, aflagde Eed og vidnede at han Søndagen

1792: 114

før Hellig tre kongersdag dette Aar hørte i sin egen Stue at Størch udlod sig med at Peder Holo ikke vidnede rigtig paa Tinget, men efter anden Mands (Tale?), og da Vidnet foreholdt ham at han ikke taledede forstaaelig, men sagde at (ha?)n havde hørt at Arne Myrland ikke var (go?)d paa Peder Holo for sit Vidnesbyrd, sagde Størk: Det er vel saa, Vidnet sagde atter at dersom Ar(ne?) ikke antaster Peder paa et uret Stæd, kunde Peder nok forstaae (...?), men Størk svarede Nej, han passerv el det.

11: Vidne, Britha Olsdatter Herrej, aflagde Eed og vidnede: at den af hendes Mand Wiching Herrem omprovede Søndag var Størk i Vidnets Hus, og til Vidnet allene, paa hendes Spørgsmaal, fortalte at Arne Myrland var saavist Biørne Dugstads Banemand, som Guds eenbaarne Søn lever. Vidnet spurgde om han, Størk, havde seet derpaa, hvortil han svarede Ja, han veed saavist at Skaden skeede strax ovenpaa Stabbehougen, hvor Arne slog ham med en Steen, og drog ham ned over de smaa Houger under Vejen, siden tog ham – længere kom Størk {V.d..?} ikke med sin Forklaring, førend Vidnet spurgte om Arne havde brugt skarpt, hvortil Størk svarede, Han har vel det og, siden synkede Arne Biørne ned i Vandet, dog havde

Størk ikke seet hverken Biørnes Klæder eller Legame, men siden (havde?) han seet Syn der af.

12: Vidne, Iver Kielssøn Bøyg, aflagde Eed og vidnede: at han Femte Juuledag dette Aar havde hørt Størk Olssøn i et Bryllup paa Mørqve sige til Vidnet, da de taledes om den borte blevne Biørne Dugstad, og at Arne Myrland var rejsdt til Byen, samt da Størk undrede sig paa at hverken Vampe, Sk(iæppe?) eller Hat fandtes. Ja jeg (.....?) om det; han gik op igiennem Glennen hos os, derfra igiennem Træet, og jeg vidste hvilken Skaar han gik, og han kom ned ved Klokkerdiget, men \det/ de sagde at han kom ned Osgielle gillet, var ikke sandt, (....?) han sprang bort i Drøgsvolle Reenen og satte sig. Men hvem denne (....?) var, udloed Størk sig ikke med. Sigende derhos, at han var længe (.....?), eller falden, førende det forhen omvidnede Laug kom paa Fladen.

13: Vidne, Anna Sjursdatter Ulvenstaaen, aflagde Eed og vidnede, at Størk i det af 12te Vidne omprovede Bryllup paa Mørqve, sagde til hende at Arne Myrland ligesaa vist var skyldig i det mistænkte med Biørne Dugstad, som Vidnet var uskyldig, og at han, \nembl: Størk/, vidste vel derom. Kan ej erindre om flere vare tilstæde som hørte herpaa.

14: Vidne, Iver Olssøn Mørqve, blev forelæst hans under 15 Novbr: 1791 aflagde Vidnesbyrd, samt de Svar han har givet paa de i Krigs Retten givne Spørgsmaale, det han under forhen aflagde Eed tilstod at være rigtig, og paa Spørgsmaal svarede at han ej har hørt nogen Tale af Størk Olssøn Mørqve.

15: Vidne, Ellev Olssøn Mørqve eller Aarmod, aflagde Eed og vidnede, at han aldeles ikke var hjemme fra den Dag Biørne Dugstad blev borte, derfor hverken da eller siden \hørte, saae eller/ veed det ringeste til Oplysning i Sagen.

16: Vidne, Ole Olssøn Aarmod, aflagde Eed og vidnede, at han ikke veed noget andet til Sagens Oplysning, end at Størk Olssøn Mørqve sidst afvigte Februar Maaned paa Løen sagde at han vidste vel om Sammenhængen, men Arne blev frie. Hvad Størk hermed meente, kan Vidnet ikke sige, men han spurgte først Vidnet, om han ikke havde hørt hvorledes Folk taledes om ham i Bøygden.

17: Vidne, Størch Olssøn Mørqve, blev forlæst det hans i Tingsvidne Forhøret under 13de Novembris 1791 aflagde Vidnesbyrd, hvilket han nu tilstod ikke at være aldeles rigtig, efterdie han har været bange for Arne Olssøn Myrland, der tit og ofte har søgt at overtale ham ikke at forklare mere end hvad han i præliminair Forhøret af 13 Julii 1791 havde anført, men nu lovede Vidnet under den forhen aflagde Eeds Krafft at udsige sin Sandhed, hvorefter han forklarede: At Vidnet ikke var til Kirke Christi Himmelfarts Dag forrige Aar, men da Klokken var omtrent 7 eller 8 eller mere, gik han hjemmen fra sit Huus, som ligger paa vestre Side af Drøgsvoldsbroen, til Erichs huset paa den anden Side af Broen, for at spørge effter Kirkenyt, og da han var kommet over Broen til Fladen, hvor ingen Folk af Vidnet blev seet, hørte

1792: 114b

han tvende Raab – Au, hvoraf det første var mindre end det andet. Vidnet blev ikke frygtsom for dette Raab, men fortsatte sin Vej og kom til Erichshuset, hvor han fant Husets Eier eller Beboer Erich, tillige med John Nessem og Anders Hirth, samt Erichs Hustrue Ingeborg Bottolsdatter. Mange Folk havde rejst baade før og efter at Vidnet gik denne Vej. Imod en halv Time var Vidnet derinde i Huset, gik derefter tilbage, men Observerede ikke endda at nogen Folk sat paa Fladen, saasom han ikke saae derefter. Paa Vejen til Broen, paa den østre Side af samme, var det han mødte Arne Olssøn Myrland, som kom over Broen, under en Ager, hvor der fandtes en liden Røjs som Arne syntes at ville skjule sig under, men sprang derpaa strax op, hvorpaa Vidnet spurgde ham hvor fra han kom, dertil svarede han: med skjælvende Maal, og saa svede at der dryppede af ham, samt at Klæderne skjælvende, jeg

kommer fra Sousjords Gaardene, see hvor sved jeg er, jeg har sprunget saa at man kunde see Himmelen imellem mine Fødder. Arne sagde da: Har Du hørt noget, saa Fanden smette i Dig og tie, og sig det ikke til nogen. Vidnet sagde at \han/ havde hørt Raab. Arne sagde da atter, at Vidnet skulle tie med, eller ikke fortælle, at han var kommen fra Sousjords Gaardene, og at Vidnet mødte ham der. Vidnet lovede da at tie. Arne sagde dereffter, han ville skynde sig til Sjur Erichssøn Drøgsvolds huset for at faae ham ned til at skaffe ham Brændevin, og rejste da Arne Windje Vejen saa hastigt at Vidnet ej kunde faae tale mere med ham. Vidnet gik derpaa hjem og lagde sig strax. Omtrent 1 ½ eller To Timer efterat Vidnet talte med Arne ved Broen, kom denne ind i Vidnets Huus, hvor ingen anden var end Vidnets Hustrue, og bad at Vidnet skulle komme ud i Bruebachen /: det er den stejle Bakke i Mørkdalsvejen :/, hvor han skulle faae Brændevin, der var Sjur Erichssøn, Anders Hirth og Jon Nessem, og formodede Vidnet at Arne ville give ham Brændevin fordie han skulle tie eller ikke aabenbare at han havde mødt ham ved Broen. Vidnet nægtede at følge med, og Arne gik sin Vej. Siden efter, da der første Gang blev søgt efter bortkomne Biørne Dugstad, erindrer ikke Vidnet rettere end han mødte Arne paa Broen, hvor de talte om denne bortkomne Person, og spurgte da Arne Vidnet, om han havde seet eller hørt noget, hvortil Vidnet svarede: Nej, jeg har ikke seet noget, men jeg har hørt 2 Raab. Vidnet sagde ej at kunne erindre om Arne svarede noget hertil, men Arne talte da om andet. Vidnet rejste op effter Mørchdals Vejen for at faae laane en Baad hos Ole Schierven, men Arne gik hen til de andre som søgte; 2de Dage før Vidnet var tilsagt at møde herpaa Wossevangen ved præliminair Forhøret, sendte Arne Myrland Bud til Vidnet med Amund Larssøn Schierven, at han skulde komme til ham, hvilket Vidnet og gjorde, siden han havde andet Ærinde, nemlig med at sende Ordre til Bystølen, hvorfra Kreature skulle hentes til Kjøber. Ved Ankomsten sagde Arne at Vidnet skulle komme tilbage naar han havde udrettet sit Ærinde paa Bystølen, dette skeede og, og Vidnet talte ikke med ham den Aften om denne Sag, men om Morgenen gik de sammen ud paa Marken, hvor Arne bad Vidnet at han ikke maatte sige at {han} \Arne/ mødte Vidnet paa det omprovede Stæd, men vel at Vidnet mødte ham da (Størk?) vilde gaae hen til Erichshuset, naar han skulde aflægge sit Vidnesbyrd i Forhøret; Dette lovede Vidnet, thi {naar} Arne sagde at naar Vidnet ikke provede andet, kunde de ikke gjøre ham noget om de tog {af} ham \af/ paa Midten. Vidnet torde ej spørge om Aarsagen til dette Forbud af Arne. 2 á 3 uger før Tinget afvigte Høst kom Arne ind i Vidnets Huus og bad ham følge sig. Vidnet frygtede og bad sin Kone see effter sig, men fulgte dog med et Stykke hen i Vejen, hvor Arne atter forbød Vidnet at sige andet end hvad ham forhen havde lovet, med Løffte dersom han ville tie, ville Arne give Vidnet 6 Rdlr: i Penge eller et Slagtebest til Høsten naar Forhøret var overstanden. Vidnet nægtede at modtage dette, men spurgte

1792: 115

han om han var skyldig, hvortil Arne svarede: ikke mere end et Barn (i M?)oders Liv. De skildtes da ad og hver gik sin Vej tilbage. Da blev heller intet (talt?) om Raabet som Vidnet sagde nu kom fra Waaglien under Vejen. Da Arne rejste til Tinget afvigte Høst, gik han forbi Vidnets Huus, og tog ham i Armen (...s.g?) hen til Laden, hvor han spurgte Vidnet hvad han ville vidne, hvortil han svarede: jeg vil vidne min Sandhed, hvortil Arne sagde: Du skal ikke vidne andet end Du har vidnet før, hvorpaa Vidnet svarede intet, men gik fra ham. Dagen effter traf Vidnet Arne her paa Tingstædet, og havde da (...?) Samtale med ham, som 8: Vidne David Herreim har forklaret; og lovede Vidnet da at han ikke skulle sige det, nemlig hvor han traf Arne. Arne skjænkte Vidnet dereffter Brændevin, saa at han blev gandske drukken. I Henseende til Mund budet som Vidnet havde faaet fra Arne, provede han at David Herreims Udsigende herom, er ganske rigtig, og blev dette Bud bragt med Jver Olssøn Mørqve, som denne nu inden Retten paa Dommerens Tilspørgsel sagde at være rigtig. De

Vidner som ere hertil k(...?) dette Vidne opgive at være sin Hustrue Britha Øyels Datter \og/ Anders Erichssøn Drøgs vold. Det øvrige af David Herrems Vidnesbyrd vedtog han at være rigtig. I Henseende til Ole Ellevssøn Nesses Vidnesbyrd blev Vidnet tilspurgt, hvad Anledning han havde til denne Tale med bemelte Ole Nesses: Vidnet svarede, at han tilstod vel de udtalte Ord, men Vidnet mente intet dermed, men det var allene et forflyvende Ord som ingen Grund havde. Vidnet blev forelagt Spørgsmaal i Anledning af 10: Vidnes Provemaal: hvortil han svarede: Da Arne var kommen hjem fra Tinget \i Høst/, var han i Vidnets Huus og talte om Peder Holo's Vidnesbyrd paa Høstetinget, fortalte {han} \da/ at han ikke traf Peder paa Vejen fra Wangen til Tvinden, hvorfor han fortrød at have sprunget saa, thi den som han havde truffet, eller naaet ham paa Vejen, saa skulde Fanden have revet hans Tarmeløkker sønder. I øvrigt var 10de Vidnes Provemaal rigtig. Ligesom 11te Vidnes Udsigende er rigtig, og paa Spørgsmaal hvad Grund Vidnet kunde have til denne Tale, svarede han at have hørt af Enken Anna Syndvesflyen at hun havde seet Syn af at denne Gierning (...?) skulde være skeed paa det Stæd 11te Vidne har sagt, hvilket hendes Sønne Kone Dordej Flyen og Maritha Syndveshougen hørte hun sagte, saavel som \at/ bemelte Anna skulde have sagt at hun skulde overtale Arne Myrland herom hvor hun fandt ham. At Biørne skulde være nedsiunket i Vandet, har Ingeborg, som tjener hos Axel Schiervem, fortalt for Vidnet allene. I Henseende til det omtalte Syn, sagde Vidnet selv at have seet Arne og Biørne ved Nattetider (...?)t ned i gennem Stabbehougen, hvilket \Stæd/ Vidnet kan anvise, hvilket og {Syn} fore kom \dette Syn/ ham {ved} Juule tider, eller 14 Dage eller 3 Uger før Juul afvigte, og derover blev Vidnet meget forskrækket. 12te Vidnes Forklaring blev Vidnet forelæst, det han tilstod at have sagt, samt at have hørt det, men af hvem kan han ej mindes. Ligesom Vidnet og formodede at Drabet maatte være skeed førend han mødte {ham} Arne ved Drøgs vold broen. 13: Vidnes Provemaal tilstod Vidnet ligeledes, og var hans Mistanke mod Arne meget vel grundet, siden han bød ham Penge for at tie. End ydermere forklarede Vidnet, at han den ommelte Christi Himmelfarts Dag ikke saae Biørne Dugstad. Effter adskillige Spørgsmaal for Vidnet blev ingen videre Oplysning at erholde, men da man mærkede at dette Vidne i Forklaringen var frygtet for at sige den rene Sandhed i Arne Myrlands Nærværelse, blev denne udvist fra Retten medens {denne} Forklaring\en blev modtaget og/ tilført, og dereffter igien indkaldet, da Vidnesbyrdet blev oplæst og af Vidnet i Arne Myrlands Nærværelse atter vedtaget. Arne Myrland protesterede mod dette Vidnes Udsigende, og havde ham intet at tilspørge.

18: Vidne, Brithe Øyelsdatter Mørqve, blev forelæst hendes Vidnesbyrd

1792: 115b

aflagt 15 Novembr: 1791, og end ydermere forklarede overensstemmende med sin Mand i henseende til Arne Myrlands Ankomst til Vidnets Huus Natten til Christi himmelfarts dag, samt Iver Mørqves Mundbud {med} fra Arne Myrland. Vidnets Mand har aldeles ikke fortalt hende om nogen Ting af det passerede mellem ham og Arne, og derfor kunde hun intet forklare, men derhos sagde at hun aldeles ikke saae Bjørne Dugstad bemelte Dag. I Henseende til Arne Myrlands Tale ved Hjemkomsten af Tinget afvigte Høst, forklarede Vidnet Arnes Tale mod Peder Holo eensstemmig med hendes Mand.

Da Dagen var forløbet, blev Tingsvidne Forhøret udsat til i Morgen Formiddag.

Den paafølgende 13 Aprilis continuerede Forhøret i Vedkommendes Nærværelse. Da fremstod

19de Vidne, Ole Olsson Tveite, som aflagde Lovens Eed og forklarede, at han aldeles intet veed til denne Sags Oplysning, uden af Bøigde Rygte om den borte blevne Bjørne Dugstad, som han ikke kunde med Vished sige; derhos forklarede at han vel var paa Windje Christi

Himmelfarts Dag, men rejste hjem da Solen gik af Fieldene, og kom hiem med Dagen, saa at han hverken saae eller hørte noget.

20de Vidne, Sjur Olsson Løne, aflagde Eed og vidnede: at han aldeles ikke ve[e]d det mindste til Sagens Oplysning. {Ole} Sjur{s} \Ols/søn Løne var efter Stevnevidnernes Udsigende ikke stevnet, saasom de havde taget en anden Person paa Mørqve istæden af samme Navn.

21de Vidne, Erich Olsson Drøgs vold, forklarede i Continuation af sit i præliminair Forhøret aflagde Vidnesbyrd under forrige Eeds Kraft, at Anders Hirth kom først i hans Stue og sat der ½ Time før Jon Nessem kom, og en Stund derefter var det Arne Myrland kom ind. Vidnet troer at det var afdags bøl da Anders kom ind.

22de Vidne, Sjur Erichsson Drøgs vold blev forelæst hans Vidnesbyrd i Forhøret pagina 18 og 25, det han tilstod, og under forrige Eed svarede: at Arne Myrland, da han kom til ham, ikke saae annerledes ud end han ellers plejede.

23: Vidne, Ole Ingebretsson Syndve, blev under forrige Eeds Krafft tilspurgt, om han den forhen omprovede Tid hørte noget Raab da han sad paa Fladen? hvortil han svarede Nej.

24: Vidne, Arne Aamundsson Lofthuus, svarede under forrige Eeds Krafft: at Arne Myrland var anpusten og sved da han, som før provet, kom til Ham, og sagde for Vidnet at han havde sprunget. Paa Rettens Spørgsmaal sagde Vidnet, at Bjørne Dugstad den 2den Junii var iklæd en Skind buxe, et Par nye Læderskoe med Spender, graae Hoser og Lester, et blaåt Liv stykke, en Skind trøje og sort Vampe samt Hat. Hans Hoved haar vare sort.

25de Vidne, Jon Ellevsson Nessem, svarede under forrige Eeds Krafft, at hans Vidnesbyrd den 15 Novembr: 1791, vide Forhøret pag: 25, er rigtig, og samme oplyser at det var sildigere end Kl: 6 han forlod Windje, og altsaa efter Solens Nedgang han kom til Drøgs volds Huset. I øvrigt vedtog han sit forrige Vidnesbyrd. Kan ikke erindre Bjørne Dugstads Klædedragt, undtagen at han havde en sort Vampe, og Haaret var sort. Saae aldeles ingen Forandring paa Arne nogen sinde.

26: Vidne, Anders Olsson Hirth, svarede under forrige Eeds Krafft. Laugrettet sagde, at de{t} synes som denne Mand er beskjenket, og derfor kunde Retten ikke modtage hans Vidnesbyrd, da han ikke kunde svare paa de Spørgsmaale ham blev forelagt.

27: Vidne, Peder Pedersson Windje den yngre, svarede under forrige Eed, at han ikke rettere kan erindre end Bjørne Dugstad var iklæd en sort Vampe og Hat. Hans Hoved Haar vare sorte.

Alle Vidnerne bleve tilspurgte om de havde noget videre at forklare til Sagens Oplysning, hvortil de samtlig svarede Nej, og derfor bleve de alle demitterede.

Det i Tings Vidne Forhøret anførte 6te Vidne, Wicing Kielsson Mørqve, stadfæstede nu med Eed sit forhen aflagde Vidnesbyrd, det han atter vedtog rigtig.

Actor frafaldt de øvrige Vidner som endnu var uafhørte, saasom de efter Tilspørgsel intet havde at forklare.

Arne Myrland havde intet andet at tilføre, men endnu som før in Totum benægtede Størk Mørqvets Vidnesbyrd som ganske usandfærdig, hvilket han skulde bevise.

Actor forbeholdt at fremføre de nu udeblevne Vidner om fornødiges;

1792: 116

imidlertid begiærede dette Tings Vidne sluttet og sig snarest mueligt beskreven meddeelt.

Arne Myrland begiærede ligeledes Gienpart af det passerede, {mod} for at proseqvere sin Ret fornemmelig mod Størk Olsson Mørqve, som saa skammelig har beløjet ham.

Retten, i Anledning deraf, tilspurgte Arne Myrland om han og Størk Mørqve nogen sinde har været Uvenner, som kunne bevæge den sidste til at gjøre sig skyldig i at afsige falsk Vidnesbyrd mod ham. Dertil han svarede: Nej, de har aldrig været Uvenner.

Hvorefter dette Tingsvidneforhør blev sluttet, til vedbørlig Udstædelse.

Besigtelses Forretning paa Wossevangen.

Aar 1792, den 13 Aprilis, indfandt Sorenskriveren sig tilligemed de tvende kyndige Bygnings og Taxations Mænd Claus Anderssøn Qvale og Wiching Anderssøn Qvale udi Hr: Capitaine Hans Friderich von Meitzners Huus bestaaende paa Wossevangens Almindig i Wosse Præstegield og Tinglaug, for efter Requisition af velbemeldte Hr: Capitainen at besigtige og taxere dette Huus som Han paa Grund af den Kongelige allernaadigste Forordning af 18 Junii 1767, dens 20 §, agter at ansøge assureret udi den for Bergens Bye oprettede Brand forsikrings Cassa. Til den Ende lod vi os forevise Reqvirentens Adkomst, og af Auctions Forretningen effter Husets forrige Eier, afdøde Klokke Gerhard Henrich Schriever, dateret den 11te Julii 1791, erfarede at samme er velbemelte hr: Capitainen tilslaget for den Summa 269 rd: 1 s: Wi eftersaae og besigtede da Husevaaningen bestaaende af 2de Stuer med Sænge Kammer, Kjøkken og Spisekammer, samt et Kammer i Brystet ovenpaa, og befandt at Reqvirenten har forbedret samme med et nyt Tag, Bord klædning som er malet, samt Betræk og Maling i Stuerne og Sænge kammeret, siden det blev hans Eiendom, og dereffter ansatte samme forbemelte Huusevaaning i Værdie for 300 rd:, skriver Tre Hundrede Rigsdaler dansk Courant. Reqvirenten dereffter begjærede denne Forretning sluttet og sig in triplo beskrevet meddeelt.

Odels Sag paa Øvre Skutle i Qvitler Otting

Aar 1792, den 3die Julii, blev Odels Retten sat paa Gaarden Øvre Skutle i Qvitler Otting og Wossevangens Tinglaug, til effterfølgende Odels Sags Behandling anlagt af Baar Larssøn paa sin Søns Vegne mod Opsidderen Brynnild Jonssøn. Retten blev betjent med effterskrevne af Kongens Foged opnævnte edsvorne Laugrettes og Meddomsmænd: 1: Claus Svendssøn Tesdal. 2: Erich Torgerssøn Breche. 3: Joseph Ellingssøn Grove. 4: Lars Olssøn Herre. 5: Aad Tormodssøn Himle. 6: Niels Anderssøn Lille Rochne. 7: Baar Michelssøn Store Rochne, og 8: Knud Aschildssøn Ræne, som alle angave sig til Parterne ubeslægtede. Tilstæde den constituerede Lænsmand, Giæstgiver Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Reqvirenten af denne Forretning, Baar Larssøn Skutle, frem lagde den ham til denne Forretning meddeelte Tægtedag af 21 Januar d: A:, og anmeldte at han til denne Tid med mundlig Varsel før Juul afvigte Aar har saavel tilbiudet indstevnte Brynild Jonssøn Løsnings Penge paa Comparentens umyndige Søns Vegne, som og ved Stevnemaal indkaldet ham at møde til Jorde tirsdag effter Loven, eller den seenere af Stædets Sorenskriver berammede Dag, for at at* anhøre Beviser og lide Dom til fravigelse af de Citantens Søn formeentlig til kommende 1 bpd: 12 Mrk: Smør udi Gaarden Øvre Skutle, som indstevntes Formand til Godset, Peder Arvessøn, har tilskjødet sig, men igien ved Mageskiffte overladt til nu værende Eier og Sagvolder Brynild Jonssøn Apeltun mod Jordegods i Gaarden Apeltun, alt effter nærmere Paastand, og denne Sags foraarsagede Omkostninger at erstatte. Tægtedagen saalydende #

Indstevnte Brynild Jonssøn Apeltun, nu boende her paa Gaarden Skutle, mødte for Retten og tilstod saavel Pengenes Anbydelse, som Stevnemaalets Forkyndelse før Juul i lovlig Tid, saavel som at Tægte dagen er bekjendtgiort, fremlagde derhos et skriffthligt Jndlæg af Dags dato, samt det {ham} \Peder Arvessøn/ af Citanten Baar Larssøn under 24 Junii 1786, og tinglyst 13 Julii s: A:, {udstædte} \meddeelte/ Skjøde brev paa de her omtvistede 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Gaarden Øvre Skutle, og det derpaa grundede Mageskifftebrev

af 31 Martii 1789, tinglyst 10 Julii s: A:, hvorved Comparenten har tilmageskiftet sig denne ommeldte Skyld i Øvre Skutle mod 12 Mrk: Smør i Apeltun for 250 rd: og Mellemlæg 105 Rdlr., alt saaledes lydende #

Citanten fremlagde sit Mageskifftebrev af 14 April 1783, tinglyst 11 Novbr: s: A:, som viser at Eiendommen har været hans, og følgelig nu hans Søn som paatrænger Odelet til de paasøgte 1 bpd: 12 Mrk: Smør, anmeldte derhos at have tilbudet indstevnte 370 rd: for Gaarden, imod at han skulde fravige samme, hvilken Summa skulde være æquivalent imod den Lettelse Ejeren har nydt formedelst Vilkaarets Ophævelse, alt saa 40 rd: meere end Godset er fra kommet Odels prætententens Fader. Bemelte Document saalydende #

Effter Samtale bleve Parterne endelig foreenede saaledes: at indstevnte Brynild Jonssøn bruger de paastevnte 1 bpd: 12 Mrk: Smør her udi Odelstomten Øvre Schutle i 11 effter hinanden paafølgende Aar, imod at han til Aar 1804 Aars Fardag overleverer samme til Odels prætententen Lars Baarssøn, eller hans Arvinger om hand ved Døden forinden skulde afgaae, og da nyde udbetalt de forhen anbudne 370 Rdlr: {udbetalt}, følgelig skal Brynild Jonssøn ingen Odels Ret nyde til dette Brug effter sit ihændehavende Adkomst brev. Bemelte Brynild Jonssøn tilpligtes derhos at lade afholde lovlig Syns og Besigtelses Forretning over Gaarden og dens Huuse, samt ved Afleverelsen ligeledes lade samme besigte og taxere, paa sin egen Bekostning, da de nødvendige Forbedringer bliver erstattet og Forringelsen godtgiort. Skjødets Bekostninger i sin Tid til Lars Baardssøn eller hans Arvinger, som udstædes til 1804 Aars Sommer Ting, bekostes af Parterne, hver for den halvedeel. Men denne Forretnings Omkostninger ansvarer Baar Larssøn saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, en Dags Forretning 3 rd:, en Dags Diæt 1 rd:, Diæt og Skyds paa Rejsen effter Anpart 2 rd: 5 mrk: 8 s:, Fogden 5 mrk:, Lænsmanden 3 Mrk:, Mændene 2 rd:, i alt 11 rd: 4 Mrk: 12 s:, samt det stemplede Papir til Forretningens Beskrivelse 1 Mrk: 8 s:, er 12 rd: 4 s:

Odels Sag paa Øxnebjerg i Dørvedals Otting

Aar 1792, den 4de Julii, blev Retten sat paa Gaarden Øxnebjerg i Dørvedals Otting udi efterfølgende Odels Løsnings Sag anlagt af Anfind Knudssøn Dolve mod Opsidderen Siur Torgerssøn. Retten blev betjent med efterskrevne af Fogden opnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddomsmænd: 1: Knud Brynildssøn Ullestad. 2: Erich Torgerssøn Breche. 3: Aad Nielssøn Lille Ringheim. 4: Brynild Olssøn Liland. 5: Anfind Siurssøn Hondve. 6: Erich Anderssøn Soue. 7: Tosten Anfindssøn Store Ringheim, og 8: Johannes Olssøn ibm:, som alle ere Parterne ubeslægtede. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Anfin Knudssøn Dolve ved sin Frende Erich Nielssøn Finne fremstod for Retten og fremlagde Tægtedagen til denne Forretning af 7 Januarii indeværende Aar, samt det i Anledning deraf udstyrede skriftlige Stevnemaal af 8 Decbr: 1791, hvorved Siur Torgerssøn Øxnebjerg er indkaldet at anhøre Beviser og Vidner, samt lide Dom til paasøgte 1 bpd: Smør udi Gaarden Øxnebjerg, sammes Fravigelse og Ryddiggjørelse med videre efter Stevnemalets Formeld, og denne Sags Omkostninger at erstatte. De fremlagde Documenter ere saalydende #

Indstevnte Siur Torgerssøn Øxnebjerg tilstod saavel Løsnings Pengenes 344 rd:s Tilbydelse som Stevnemalets Forkyndelse før Juul, derhos fremlagde: 1: Knud Bottolvssøn Dolves udstædde Skjøde til Siur Olssøn Øxnebjerg paa denne omtvistede Skyld, dateret 9 og tinglyst 12 Julii 1782. 2: Siur Olssøns Mageskiffte brev til Torger Wichingsøn paa samme Skyld for 344 rd: og Mellemlæg 190 Rdlr., mod 18 Mrk: Smør i Oure, dateret 13 Novbr: 1784 og tinglyst 10 Julii 1786. og 3: Torger Wichingsøns Skjøde til Sønnen Siur Torgerssøn for 190 rd:, dateret 10 og tinglyst 11 Julii 1786. Effter disse Documenter vil det indsees at Comparenten ikke kan antage den nu af Citanten her i Retten tilbudne Løsnings Summa førend han forvisses om at faae sit Odel igien udi Gaarden Oure. Bemeldte

Documenter bliver i Acten indtaget, saalydende #

Den til Vedermaele indkaldte Siur Oure tog til Gienmæle.

Vederparten Siur Torgerssøn sagde at Citanten ikke er Odels berettiget, eller den som bør indløse Øxnebjerg, eftersom han kuns er den tredie Søn af Knud Bottolvssøn Dolve som har solgt Godset til Siur Olssøn Oure effter det irettelagde Mageskiffte Skjøde brev.

I Anledning heraf fremstillede Citanten sin næst ældste broder Bottolv Bottolvssøn, som inden Retten frasagde sig Odelen og Indløsningen af denne nu paasøgte Skyld, efterdie den ældste Søn af bemelte Knud Bottolvssøn Dolve, navnlig Knud Knudssøn, har faaet Hovedbølet i Gaarden Dolve.

Vederparten sagde at Dolve ikkun er Bygselgods, og derfor ikke som Odel kan komme i Betragtning.

Citanten paastod at dette tilførte maatte bevises, og fremlagde Knud Bottolvssøns Mageskiffte paa disse 1 bpd: Smør i Øxnebjerg, dateret 10 Novembr: 1766, saalydende # Dette viser at Citanten er Odels berettiget, og derfor paastod han at Siur Torgerssøn maatte tilpligtes at fra vige Godset til Lovens Fardag, og erstatte denne Sags Omkostninger med 24 rd., og dermed indlod Sagen Dom, frafaldt i øvrigt Vidnerne, saasom indstevnte har tilstaaet at Citanten er en Søn af Knud Dolve, hvorom de egentlig skulde vidne.

Siur Torgerssøn Øxnebjerg begiærede Sagen udsat til Høstetinget dette Aar for bedre at oplyse Sagen, saasom han troer selv at have Odelet til Gaarden, da han forbeholdt sig at oplyse sin REt.

Citanten var fornøjet med at Sagen forflyttes til Tingstædet Wossevangen paa Vederpartens egen Bekostning, effterdie den nu fra Citantens Side er sluttet.

Eragtet.

Sagen udsættes til Høstetinget dette Aar, som holdes for Dørvedals Otting paa Wossevangen, den Dag som samme berammet vorder effter nærmere Bestemmelse, til hvilken Tid indstevnte Siur Torgerssøn Øxnebjerg haver at iagttage sin Ret til Sagens fremme.

Denne Forretnings Bekostning: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s., en Fags Forretning 4 rd: med Diæt, Skyds og Diæt paa Rejsen 2 rd: 5 mrk: 8 s., Fogden 5 Mrk., Lænsmanden 3 mrk., Mændene 2 rd., er 11 rd: 4 mrk: 12 s., som Citanten betalte.

Sommer Tinget 1792.

Aar 1792, den 5te Julii, begyndte det almindelige Sommer, Sage- og Skatte Ting med Wossevangens Tinglaugs Almue paa Tingstædet Wossevangen, i Nærværelse af Stædets Foged, Velædle Hr: Martin Andreas Unmack, den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime og effterskrevne for indeværende Aar opnævnte eedsvorne Laugrettes Mænd: 1: Ole Olssøn Fladlandsmoen. 2: Iver Nielssøn Bachetun. 3: Ole Størkssøn Høyland. 4: Niels Knudssøn Eje. 5: Bjørne Nielssøn Nedre Herre. 6: Bottolv Olssøn Lunde. 7: Claus Anderssøn Qvale, og 8: Matthias Tostenssøn Lunde, saavelsom {effterskr} samtlige tingsøgende Almue.

Hvorda efterfølgende Kongelige Forordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger allerunderdanigst bleve tinglyste.

1: Bestalling for Ole Borneman Heiberg som Sorenskriver udi Hardanger, Woss og Lyse Kloster Gods, dateret Christiansborg den 15 Octobr: 1790.

2: Forordning som tillader at der i Korn Handelen maae bruges Vægt med videre. Christiansborg den 21 Octobr: 1791.

3: Placat om udgaaende Told af Sølv og Guld, og om frie Udførsel af rede Penge og Mynter. Christiansborg den 9 Novbr: 1791.

4: Placat som ophæver den, under 13 April 1787, indtil videre befalede Indskrænkelse, i Hensigt til de beneficerede Gaardes Bortbygning til Lejlændinger i Norge, med videre. Christiansborg Slot den 11 Novbr: 1791.

5: Forordning, som bestemmer hvorledes de Omkostninger, der udredes af den Kongelige Casse, til Revisions Contoiret, for at vaage over Stift Forvaltningen og de umyndiges Midlers Sikkerhed, bør godtgjøres bemeldte Cassa, ved at fordeles paa Fallit- og Sterv boer, der behandles enten af den almindelige, eller overordentlige Skifte Retter, den 13 Januarii 1792.

6: Forordning, som nøjere forklarer D: L: 1: 6: 23:, og N: L: 1: 6: 21: angaaende Indførsel, efter Domme, som af Skyldnere ere blevne paa ankede, ved Stevning

1792: 117b

til Højeste Ret eller Ober Hof Rette, dateret 13 Januarii 1792.

7: Placat, hvorved Udførsel af Hæste fra Dannemark og Norge til fremmede Stæder tillades, dateret 22 Februari 1792.

8: Cancellie Placat som bestemmer Forkyndelses Maaden og Indkaldelses Tiden for de Proclamata som udstædes af den Grønlandske Handels Directeurer i de Stifter som af den forvaltes, dateret 10 Februarii 1792.

9: Kongelig Rescript af 25 Novbr: 1791 om fortidlig Sammenleje Bøders Ophævelse, communiceret fra Stiftet den 17 Decbr: 1791.

10: Extract af adskillige med fremmede Hoffer sluttede Conventioner om gensidig Ophævelse af (afdrags?) Rettigheder som hidtil ved udførte Capitaler og Eiendeele har fundet Stæd, communiceret fra Stiftet 20 April 1792.

Anve Matthiassøn Berge fremlagde skriftlig Stevnemaal hvorved Ellev Johannessøn Berge, samt Willum og Godschalch Ellevs Sønner, samt Sigvord Willums Datter, for Overfald og Skjends Ord, derom at anhøre Vidner og Beviser, samt lide Dom til Bøders Udredelse, og denne Sags Omkostninger at erstatte, effter Stevnemalets Formeld, dateret 12 Junii 1792, saalydende #.

Af de indstevnte mødte ikkun Godschalch Ellevsøn, som sagde ikke at have faaet Copie af Stevningen, men vidste ikke at {have} \være/ blevet lovlig stevnt. Berge Wæthe, som til Vedermæle indkaldet, mødte, og alle Vidnerne, undtagen Ole Anderssøn Wæthe. Kaldsmændene Amund Torgerssøn Bryn og Lars Knudssøn Bryn aflagde Lovens Eed og bekræftede at Stevnemalet rigtig og i lovlig Tid er forkyndt for indstevnte Parter og udeblevne Vidner.

Citanten fremlagde en skriftlig Beskikkelse af 3 April 1792, saalydende # og dereffter begiærede Vidnerne fremkaldet, eedfæstede og forhørte; Thi blev Eedens Forklaring Vidnerne forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende. Fremstod da

1: og 2: Vidne, Anfind Knudssøn Rochne og Elling Knudssøn Flage, som aflagde Eed og vidnede: at Svaret paa den oplæste Beskikkelse i alle Deelee er rigtig som paa bemelte Document er anført. dem:

3: Vidne, Lars Knudssøn Ejde, aflagde Eed og provede: at han anden Juledags Aften dette Aar var tilstæde i Ellev Berges Stue, og saae at de til Vedermæle indstevnte Berge og Anders Wæthe var i Slagsmaal sammen, hvilket Vidnet bad Citanten afværge, men i det samme bemelte Anve Berge ville forekomme dette, greb Willum Ellevsøn Citanten i Halse tørklædet og Vampen og skjød ham henover Krakken. Vidnet saae intet meere mellem dem, men da Anve kom op igien, havde han mistet baade Haarpidsken, Huen og Halse tørklædet. Iøvrigt hørte Vidnet ingen Skjeldsord. dem:

4: [Vidne], Brynild Olsson Hovde, provede effter aflagt Saligheds Eed at have været tilstæde den samme Tid tredie Vidne har forklaret, og saae at Anve laae over Ende paa Krakken med Willum Ellevsson, samt at baade Godschalch og Sigvord Willumsdatter var paa samme Stæd, men hvem af dem som holdt hinanden i Haaret, veed Vidnet ikke. Vidnet skildte dem ad, og saae at Anve, da han kom opigien, havde mistet Huen, Halseknappene og Halse tørklædet. Veed ikke Anleedningen dertil, effterdie Vidnet ej var tilstæde da Slagsmaalet begyndte. Afskeediget.

5: Vidne, Anders Wichingsson Berge, vidnede efter aflagt Saligheds Eed, at han samme Tid var tilstæde og kom ind i Stuen, da han hørte Slagsmaalet begyndte, og ved Jndkomsten saae Vidnet at Willum og Anve droges sammen, Godschalch Ellevsson bad Vidnet strax at gaae ud igien, og slog ham, \neml: Vidnet/, med en Daase i Hovedet, men Vidnet vilde adskille dem, hvoreffter Ellev Berge tog Vidnet i Haaret, paa det han ej skulde skille Willum og Anve ad. Godschalch Berge anmærkede at dette Vidne er Svoger til Citanten, og derfor benægtede hans Udsigende. dem:

6: Vidne, Knud Torbiørnsson Wæthe, aflagde Eed og provede: hørte samme Tid at Anders og Berge Wæthe skjændtes {og sloges}, og saae at Anve, som lagde sig over Bordet for at tale med disse, blev taget i Vampen over Krakken af Willum {Godschalchsson} \Ellevsson/ og drevet derfra, og siden kom de hen i Krogen af Stuen, hvor Godschal ligeledes var, saae for Resten intet videre Slagsmaal mellem dem. demitteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Ellev Johannesson Berge, Willum Ellevsson og Sigvord Willumsdatter gives hermed Laugdag at møde til næste Høsteting,

1792: 118

denne Sag at tilsvare, og Vidnet Ole Andersson Wæthe forelægges herved under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde i denne Sag at aflægge sit eedelige Vidnesbyrd, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Johannes Andersson Hovde havde med mundlig Varsel indkaldet Berge Brynildsson Wæthe for Overfald, derom at anhøre stevnte Vidner under Lovens Falsmaal Niels Flage og Elie Siurs Datter Bergshoug, dereffter Dom at lide til Undgiældelse effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at tilsvare.

Jndstevnte Berge Wæthe mødte og tilstod lovlig stevnt. Vidnerne mødte ikke. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel for de udeblevne Vidner.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Niels Flage og Eli Siurs Datter, som befindes lovlig at være indkaldet, forelægges herved under Lovens Falsmaal at møde til næste Høsteting, sit eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Berge Brynildsson Wæthe har med mundlig Varsel indkaldet Johannes Andersson Hovde for Overfald, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Willum Berge og Anders Andersson Wæthe, derefter Dom modtage til Undgiældelse effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Jndstevnte Johannes Hovde mødte ikke. Vidnerne vare tilstæde, undtagen Anders Wæthe. For de udeblevne afhiemlede forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel. Som godvillig mødende Vidne var tilstæde Godschal Ellevsson, hvilken indstevnte er tilkaldet at anhøre. Fremstod da

1: Vidne, Willum Ellevssøn Berge, som aflagde Eed og vidnede: at Anden Juledags Aften afvigte var Berge Wæthe effter Indbydelse tilstæde i Vidnets Faders Huus, hvor indstevnte Johannes Hovde kom strax derefter ind, som tre Gange efter hinanden forbød Berge at tænde sin Pibe i Lyset, sigende: Fanden stege mig skal Du tænde Din Pibe, men rev Lyset to gange af hans Haand, og sidste gang holdt Johannes sin venstre Haand bag i Berges Nakke, og med {med} det brændende Lys sved Berge om Hagen. De blev da skildt ad, og Berge bad om Freed. Atter, efterat Berge var udgaaen og igien indkommet i Stuen, væltede Johannes Hovde sig atter ind paa Ham ved at skjændes med ham og kneb ham i Hagen. Lysene blev da slukket og Vidnet skildte dem af. Første Gang efterat Johannes havde brændt Berge med Lyset, tog denne ham og lagde ham over Krakken og gav ham 2de Ørefigen.

2: Vidne, godvillig mødende Godschal Ellevssøn Berge, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med første Vidne, uden mindste Forandring. Afskeediget.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte, men udeblevne Johannes Anderssøn Hovde, gives hermed Laugdag at møde til næste Høste ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnet Anders Anderssøn Wæthe forelægges under Lovens Falsmaal at indfinde sig til samme Tid for at aflægge sit eedelige Vidnesbyrd, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Berge Brynildssøn Wæthe har med mundlig Varsel indkaldet Johannes Anderssøn Hovde for Overfald i et Bryllup paa Wæthe, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner og Beviser, samt lide Dom til Undgiældelse, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Johannes Hovde svarede ikke effter Paaraab. Vidnerne Knud Anderssøn Hovde og Ole Anderssøn Hage, som under Falsmaal ere indkaldte, vare tilstæde. For den udeblevne Vederpart afhjemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel.

1: Vidne, Knud Anderssøn Hovde, aflagde Eed og vidnede: at \have/ været tilstæde i det omstevnte Bryllup paa Wæthe denne Sommer et Aar siden, da Berge Wæthe ville rejse hiem, og paa Hjemvejen saae at Berge havde kastet sig ned paa Marken, hvor Johannes kastede en Øløse til Berge, hvorpaa denne blev vreed, sprang op og sagde: Bie Du, Fanden skal æde Dig op slaer Du. Berge gik derpaa efter Johannes, som løb op til Bryllups Gaarden igien, men ved Indkomsten fandt han ikke Johannes. Anden eller meere Oplysning veed Vidnet ikke. Citanten anmærkede at dette Vidne er Contrapartens Broder.

2: Vidne, Ole Anderssøn Hage, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forrige Vidne, undtagen at han ikke saae hvem som kastede Øløsen. Ingen flere end Parterne og disse 2 Vidner vare samme Tid tilstæde. Kan ikke erindre Berges

1792: 118b

Ord, men han spurgde hvem Fanden det var som kastede. afskeediget.

Eragtet:

Efter Citantens Forlangende gives den lovlig indstevnte men udeblevne Johannes Anderssøn Hovde hermed Laugdag at møde til næste Ting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Berge Brynildssøn Wæthe havde med mundlig Varsel til Sommer Tinget indkaldet Soldat Anved Matthiassøn Berge for Overfald, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner og lide Dom til Undgiældelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Anved Berge mødte og tilstod lovlig at være stevnt. De under Falsmaal indkaldte Vidner Willum Berge og Britha Ellevsdatter vare tilstæde, og effter Formaning aflagde Lovens Eed, hvoreffter

Iste Vidne, Willum Berge, forklarede: at anden Juledags Aften sidstleden var Citanten og en i denne Sag ustevnt Mand i Klammerie, som Anved Berge hørte paa, sigende: Fanden steege mig, er det ikke vel til Berge, jeg bryder mig ikke om den Syglingen hans, hvormed han meende Berges Datter. Da Citanten og den bemelte ustevnte droges, saae Vidnet at Anve tog Berge i Haaret, og paa Vidnets Tilspørgsel hvorfor dette skeede, svarede han: at han vilde skille dem ad, Saae for Resten intet videre Slagsmaal mellem dem. demitteret.

2: Vidnet, Britha Ellevsdatter, vidnede: at Hun den bemelte Tid saae at Anve tog Berge Wæthe i Haaret, som var i Skjænden med en anden Mand, men hørde ingen Tale, eller veed Anledning til dette Haargreb. afskeediget.

Indstevnte anmærkede at disse afhørte Vidners Udsigende ikke kan reflecteres paa, siden det var samme Tid Willum Berge med Broder og Fader overfaldt Comparenten i Anledning af dette Klammerie.

Citanten sluttede Sagen til Doms med Paastand om Bøders Udredelse og Sagens Omkostningers Erstatning.

Indstevnte havde intet videre Tilsvær.

Eragtet

Parterne paalægges at see Forordningen af 7 Martii 1749, dens 5: Post, opfyldt, førinden Dom i denne Sag afsiges, og til den Ende forflyttes samme til næste Ting, da vedkommende skal blive tilstillet denne Kjendelse og videre til Oplysning fornødne.

Anders Knudssøn Græe havde med mundlig Varsel til dette Ting indkaldet Anders Knudssøn Berge for Giæld 14 rd., derom at anhøre de under Falsmaal indstevnte Vidner Peder Hage og Trond Pederssøn Olde, dereffter Dom modtage til Giældens Betaling og Rente, samt Processens Omkostninger at ansvare.

Anders Berge svarede ikke effter Udraab. Vidnerne mødte. De forbemeldte Kaldsmænd Amund Bryn og Lars Bryn afhieplede lovlig Varsel for udeblevne Anders Berge.

1: Vidne, Peder Hage, aflagde Eed og vidnede: at han noget før Pintsefasten dette Aar hørte at Anders Berge tilstod at skyldte Anders Græe de paastevnte 14 rd., som Citanten sagde at ville have betalt til Sommer Tinget, eller i mangel der af indstevne ham. Veed i øvrigt ikke om Pengene siden ere betalte. afskeediget.

2: Vidne, Trond Pederssøn Olde, svarede efter aflagt Eed, at Parterne vel anmeldte Tid var i Tale om de paasøgte 14 rd., men hørte ikke at han, Anders Berge, tilstod samme; Nogen Tid dereffter, da Anders Græe her paa Wangen krævede indstevnte, tilstod han at Kravet var rigtig, og at det var 8 Aar siden de bleve udlaante. afskeediget.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Den lovlig indstevnte, men udeblevne Anders Knudssøn Berge gives hermed Laugdag at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvære, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Derefter bleve følgende Almues breve tinglyste for Dørvedahl[s Otting].

1: Anfind Knudssøn Græes Afkald for Mildri Stephens Datters Arv effter Stephen Monssøn Gierstad den 3 Novbr: 1761, 71 rd: 4 mrk: 3 s.; til Jon Gierstad, den 13 Febr: 1792.

2: Ditto Afkald for ditto Arv effter Aamund Monssøn Gilderhus den 24 Septembris 1763, 4 rd: 3 mrk: 13 s.; til samme Formynder, den 13 Februarii 1792.

3: Mons Ellingssøn Smaabreches ditto for Anna Anders Datters Arv efter Anders Knudssøn Germe den 30 Sept: 1769, 45 rd: 1 mrk.; til Knud Gierme, ditto dato.

4: Lars Bergessøn Flages ditto for hans Arv effter Berge Siurssøn Flage den 30 Novembris 1770, 77 rd: 2 mrk: 15 s.; til Matthias Tostenssøn Lunde, d: 13 Febr: 1792.

5: Mons Ellingssøn Smaabreches Afkald for Anna Anders Datters Arv effter Martha Anders Datter Gierme den 28 Novbr: 1771, 5 rd: 14 s., til Knud Gierme, d: 13 Febr: [17]92.

6: Anders Knudssøn Berges ditto for Ragnilla Andersdatters Arv effter Anna Willumsdatter Wæthe den 8 Decbr: 1772, 12 rd: 4 mrk: 6 s., til Anders Anderssøn Wæthe, d: 13 Febr: 1792.

7: Matthias Tostenssøn Lundes ditto for Britha Andersdatters Arv effter samme Skifte brev stor 12 rd: 4 mrk: 6 s., til bemeldte Anders Wæthe, den 13 Februarii 1792.

8: Wiching Wichingssøns ditto for Arv effter Guri Knudsdatter Store Røthe den 22 Novembris 1779, 35 rd: 3 mrk: 9 s., til Anders Knudssøn Græe, den 13 Februarii 1792.

9: Lars Knudssøn Ejdes Afkald for Arv effter Knud Godschalchssøn Ejde den 16 Novembris 1780, 52 rd: 3 mrk: 1 s., til Rognald Nestaas, den 14 Februarii 1792.

10: Siur Knudssøn Ejdes ditto for Arv effter bemeldte Skifte brev, Capital 52 rd: 3 mrk: 1 s., til Formynderen Ole Opheim, den 14 Februarii 1792.

11: Ole Knudssøn Ejdes ditto for Arv effter bemelte Skifte brev 52 rd: 3 mrk: 1 s., til Formynderen Brynild Lieland, den 14 Februarii 1792.

12: Anfind Knudssøn Græes Afkald for Arv effter Knud Bottolvssøn Dolve den 18 Februarii 1784, 102 rd: 8 s., til Anfind Erichssøn Rogne, den 13 Februarii 1792.

13: Lars Bergessøns ditto for Arv effter Eli Torgersdatter yttre Flage den 19 Februar 1784, 10 rd: 2 mrk: 4 s., til Matthias Tostenssøn Lunde, den 13 Februarii 1792.

14: Matthias Monssøn Berges ditto for Johannes Colbenssøns Arv effter Giertrud Johannesdatter Hovde og Colben ibm:, den 22 Martii 1787 og 16 Februar 1790, 193 rd: 2 mrk: 2 s., til forrige Formyndere Ellev Berge og Ole Tesdal, 13 Febr: 1792.

15: Anfind Knudssøn Græes ditto for Mildri Stephensdatters Arv effter Herborg Michelsdatter Gilderhuus den 31 Martii 1788, 1 rd: 95 s., til Jon Gierstad, ditto dato.

16: Jon Erichssøn Røthes ditto for Arv effter Erich Knudssøn Lille Røthe den 15 Februarii 1790, 62 rd: 5 mrk: 3 s., til Siur Torgerssøn Øxnebjerg, den 13 Februarii 1792.

Den 6te Julii 1792 continuerede Sommer Tinget for Wossevangens Tinglaug og Guldfierdings Otting, da følgende Afkald ere tinglæste:

17: Siur Knudssøn Fennes Afkald for Ingeborg Olsdatters Arv effter Guro Anfindsdr: Hondve den 9 Martii 1764, 17 rd: 2 mrk: 2 s., til Anfind Siurssøn Hondve, den 13 Februar 1792.

18: Christi Aadsdatters ditto for Arv effter Christbiør Michelsdatter Breche den 20 Martii 1771, 12 rd: 2 mrk: 6 s., til Aad Knudssøn Breche, den 13 Februarii 1792.

19: Lars Torgiussøn Bouthuus ditto for Arv effter Torgius Anfindssøn Bouthus den 25 Februarii 1785, 14 rd: 2 mrk: 1 s., til Erich Anderssøn Soue, den 13 Februar 1792.

20: Sjur Torgerssøn Fannestølens ditto for Britha Torgersdatters Arv effter samme Skifte brev, 7 rd: 1 mrk:., til Tosten Ringheim, den 17 Februarii 1792.

21: Lars Iverssøn Dychestens ditto for Ingeborg Knudsdatters Arv effter Ole og Knud Knudssønner Dychesten den 4 Martii 1786, 2 rd: 3 mrk: 6 s., til Iver Lødve, den 13 Febr: 1792.

22: Eli Kjeldsdatters Afkald for Arv effter Anna Herbrandsdatter Dychesten den 27de Junii 1786, 4 rd: 4 s., til Peder Knudssøn Hage, den 13 Februarii 1792.

23: Knud Iverssøn Seims ditto for Arv effter Kari Knudsdatter Seim den 8 Decbr: 1786, Capital 4 rd: 11 s., til Lars Tollevsøn Gierme, den 13 Februarii 1792.

24: Peder Iverssøn Seims ditto for Arv effter samme Skifte brev, 4 rd: 11 s., til Knud Nielssøn Gierme som Formynder, den 13 Februarii 1792.

25: Tosten Janssøn Seims ditto for Arv effter Maritha Tostens Datter Seim den 22de Novembris 1787, 3 rd: 1 mrk: 14 s., til Jan Jacobssøn Seim, den 13 Februarii 1792.

26: Jacob Janssøns ditto for Arv effter samme Skifte, 3 rd: 1 mrk: 14 s., til ditto, af s: dato.

27: Knud Haldorssøns ditto for Arv efter Guri Johannesdatter Dychesten den 15 Junii 1790, Capital 1 rd: 3 mrk: 11 s., til Haldor Baardssøn Lunde, den 14 Febr: 1792.

28: Anders Haldorssøns ditto for Arv effter samme Skifte, 1 rd. 3 mrk: 11 s., til samme Formynder, den 14 Februarii 1792.

Fol: 104. Ole Evanger fremlagde Kjendelse i Sagen mod Erich Finne af 23 Febr: 1792, saalydende #

Erich Finne tilstod Kjendelsens Forkyndelse, samt de forlangte Udtogers Leverelse i lovlig Tid, begiærede Sagen derhos udsat til en af de andre Tingdage for at frem komme med sit Indlæg.

Ole Evanger fremlagde Indlæg i denne Sag af 29 Junii 1792, af denne Indhold # protesterende mod videre Udsættelse, og begiærede Sagen nu til Doms optaget.

Eragtet.

Sagen udsættes efter Forlangende til næste Mandag den 9de Julii, da Parterne haver at møde.

Den 7de Julii 1792 blev Sommer Tinget for Wangens Tinglaug til Continuation fremholdet i forbemelte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Claus Qvales Stæd Amund Torgerssøn Bryn.

Da efterfølgende Afkald af Bordstrands Otting bleve tinglyste:

29: Anders Hallessøn Giæres Afkald for Arv efter Hadle Anderssøn Giære den 15de

1792: 119b

Februarii 1779, 196 rd: 2 mrk: 8 s., til Sølfest Brynildssøn Flætre, den 16 Febr: 1792.

30: Siur Magnessøns Afkald for Marie Knudsdatters Arv effter Lars Jonssøn Gieresteig den 10 Februarii 1788, 12 rd: 2 mrk: 3 s., til Colben Larssøn N: Groue, den 17 Febr: 1792.

31: Brithe Nielsdatter Traaes Afkald for Arv effter Maritha Olsdatter Traae den 11 Julii 1786, 3 rd: 3 mrk: 10 s., til Lænsmand Godschalch Mølster, den 13 Febr: 1792.

32: Jan Jacobssøn Seims ditto for Christi Larsdatters Arv effter Svend Arnessøn Qværnehougen den 25 Octobr: 1784, 2 rd: 1 mrk: 7 s., til Wiching Neqvite, d: 16 Febr: 92.

33: Brithe Nielsdatters ditto for hendes Arv efter Niels Stephenssøn Traae den 16 Julii 1781, 26 rd: 4 mrk: 12 s., til Lænsmand Godschal Mølster, d: 13 Febr: 1792.

34: Anders Hallessøns ditto for hans Arv effter Anders Hallessøn Giære den 22de April 1779, 19 rd: 3 mrk: 1 s., til Sølfest Flætre, den 16 Febr: 1792.

35: Ole Erichssøn Støbs ditto for Arv effter Knud Erichssøn Støb den 16 Februarii 1779, 8 rd: 4 mrk: 12 s., til Knud Erichssøn Støb, den 16 Februar 1792.

36: Gullig Erichssøn Støbs ditto for Arv effter samme Skifte brev til Magne Giersqvals Stervboe som indsat Formynder, den 16 Febr: 1792.

37: Aamund Anfindssøns ditto for hans Arv effter Ragnille Matthiasdatter Giære den 26 Maji 1778, 23 rd: 2 mrk: 8 s., til Anfind Giære, den 16 Febr: 1792.

38: Ole Siurssøn Giersqvals ditto for hans Arv effter Guro Siursdatter Giersqval den 20 Septbr: 1776, 23 rd: 1 mrk: 13 s., til Siur Olssøn Giersqval, d: 16 Febr: 1792.

39: Ole Larssøn Soues ditto for hans Arv effter Herborg Iversdatter Soue den 9de Maji 1775, 75 rd: 5 mrk: 10 s., til Lars Larssøn Leidal, den 16 Febr: 1792.

40: Iver Larssøn Rænes ditto for Myndlingen Ingeborg Davidsdatters Arv effter Torand Halstensdatter Ringheim den 17 Januarii 1775, 36 Rdrl: 4 Mrk: 5 Skill:, til forrige Formynder Joseph Anderssøn Lie, den 14 Februar 1792.

41: Lars Larssøn Mæringens ditto for Myndlingen Ingeborg Bottolvsd: Arv effter Bottolv Neqvite den 16 Martii 1774, 68 rd: 95 s., til Knud Lemme, d: 17 Febr: 1792.

42: Michel Aadssøn Breches ditto for Christi Andersdatters Arv effter Ragnille Pedersdatter Ringheim, den 18 Febr: 1792, Arven stor 45 rd: 4 mrk: 12 s:, falden 5 Martii 1773.

43: Britha Siursdatters ditto for Arv effter Siur Siurssøn Griotland den 20 Julii 1772, stor 5 rd: 5 Mrk: 2 s:, til Aamund Olssøn Tvinden, den 16 Februar 1792.

44: Lars Jonssøn Alands ditto for Arv effter Jon Johannessøn Aland, falden den 23 Junii 1769, Capital 91 rd: 1 s:, til Aslach Olssøn Fladeqval, d: 16 Febr: 1792.

45: Dønnaat Larsdatters Afkald for hendes Arv effter Lars Jonssøn Uqvitne i Bordstrand d: 13 Martii 1747, 2 rd: 5 mrk: 3 s:, til Aamund Tvinden, d: 16 Febr: 1792.

Folio 97. Lænsmand Mølster ædskede Sagen i Rette mod Anders Knudssøn Ringheim for Overfald, og paastod Dom efter indgivne Oplysning og Regning, med Tillæg i Bekostningerne for Tids Spilde og Sagens Ophold med 1 rd:, protesterende mod videre unødvendig Udsættelse.

Anders Ringheim begiærede Sagen til en af de andre Tingdage, for at frem komme med Indlæg i Sagen.

Eragtet.

Sagen udflyttes til næste Mandag den 9 Julii.

Ole Pederssøn Æhn havde med mundlig Varsel indkaldet Baar Pederssøn Æhn for Overfald, derom at anhøre de under Falsmaal indkaldte Vidner Niels Æhn, Ingeborg Nielsdatter, Britha Nielsdatter og Anna Pedersdatter Æhn, dereffter Dom modtage til Undgiældelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Den indstevnte Part og Vidner mødte ikke; thi afhiemlede Kaldsmændene Amund Bryn og Lars Bryn lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Lovlig indstevnte og udeblevne Baar Pederssøn Æhn gives hermed Laugdag at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Niels Æhn, Ingeborg Nielsdatter, Britha Nielsdatter og Anna Pedersdatter forelægges under Lovens Falsmaal at møde til samme Tid for at aflægge sit edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 98. Sagen indstevnt af Aad Nielssøn Ringheim mod Lars Pederssøn Giære blev paraabt, da Parterne anmeldte at Sagen mellem dem var forliget, og derfor ophæves.

Folio 102. Krigs Raad Fleischers Sag mod Niels Æhn og Britha Larsdatter for Lejermaal, blev inden Retten anmeldt at være forliget, og derfor ophæves.

1792: 120

Aar 1792, den 9de Julii, continuerede det almindelige Sommer Ting med Wangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd, i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, da efterfølgende Afkald af Windjer Otting bleve tinglyste:

46: Erich Arnessøn Winsands Afkald for Dønnaat Knudsdatters Arv efter Knud Brynildssøn Øfsthuus den 23 Febr: 1750, 41 rd: 5 mrk: 15 s:, til Aamund Bøe, d: 16 Febr: 1792.

47: Knud Anderssøns ditto for Arv efter Gudve Knudsdatter Gierager den 11 Martii 1766, 72 rd: 8 s:, til Anders Gierager, den 16 Februarii 1792.

48: Ditto Afkald for Arv effter Knud Torbiørnssøn Ø: Ryche den 1 April 1769, 42 rd: 4 mrk: 9 s:, til bemelte Anders Gierager, den 16 Februarii 1792.

49: Ditto Afkald for Arv efter Torbiør Davids Datter Ø: Ryche den 29 Januarii 1772, 45 rd: 1 mrk: 12 s:, til bemelte Anders Gierager, den 16 Februarii 1792.

- 50: Gullig Pederssøn Æhns ditto for Ragnille Lars Datters Arv effter Guro Olsdr: Dugstad den 22 Martii 1777, 62 rd: 5 mrk: 6 s.; til Rasmus Groue, ditto dato.
- 51: Knud Olsson Hildestedts ditto for hans Arv effter Kari Knuds Datter Ryche den 26 Maji 1778, 4 rd: 3 mrk: 8 s.; til Lars Wæche, den 17 Februarii 1792.
- 52: Lars Knudssøn Ejes ditto for Arv efter Anna Knudsdatter Tvilde den 22 Novbr: 1783, 5 rd: 2 mrk: 10 s.; til Rognald Nestaas, den 16 Februar 1792.
- 53: Siur Knudssøn Ejes ditto for Arv effter samme Skifte brev, stor 5 rd: 2 mrk: 10 s.; til Ole Godschalchssøn Opheim, den 10 Februar 1792.
- 54: Ole Knudssøns ditto til Brynild Lieland for Arv effter samme Skifte, d: 16 Febr: 1792.
- 55: Knud Olsson Hildestedts Afkald for Arv effter Erich Alvssøn Lierhuus den 9de Julii 1784, 2 rd: 1 mrk: 12 s.; til Lars Wæche, den 17 Februar 1792.
- 56: Wiching Knudssøn Groues afkald til Lars Knudssøn Thøen for Christi Lars Datters Arv effter Maritha Aslachs D: Tøen d: 1 Martii 1785, 20 rd: 4 mrk: 8 s.; dat: 16 Febr: 1792
- 57: Svend Svendssøn Bidnes ditto til Ole Bendixsøn Bidne for hans Arv effter Siur Johannessøn Lofthuus den 18 Julii 1785, 5 rd: 5 mrk: 11 s.; dateret 20 Febr: 1792.
- 58: Knud Haldorssøns ditto for Arv effter samme Skiftebrev af 18 Julii 1785, 4 rd: 2 mrk: 12 s.; til Haldor Baardssøn Lunde, den 14 Februar 1792.
- 59: Anders Haldorssøns ditto for Arv tilfalden efter samme Skifte brev af 18 Julii 1785, 4 rd: 2 mrk: 12 s.; til Haldor Baardssøn Lunde, d: 14 Februar 1792.
- 60: Ole Larssøn Soues ditto for Arv effter Lars Davidssøn Soue den 21 Novembr: 1788, 136 rd: 2 mrk: 4 s.; til Lars Larssøn Leidal, den 16 Februar 1792.
- 61: Lars Larssøn Dugstads ditto for Arv effter Guro Olsdatter Dugstad den 22 Martii 1777, 125 rd: 4 mrk: 12 s.; til Peder Iverssøn Schierpen, den 16 Februar 1792.
- 62: Tormod Olsson Gieragers ditto for Arv effter Ole Wichingssøn Gierager den 26 Februarii 1777, 197 rd: 2 mrk: 9 s.; til Hermund Fladeqval, d: 16 Febr: 1792.
- 63: Wiching Olssøns ditto for Arv effter samme Skiffteforretning af 26 Februarii 1777, 197 rd: 2 mrk: 9 s.; til Aad Nielssøn Sondve, den 16 Februar 1792.

Folio 119. Den fra 7 Julii afvigte opsatte Sag af Ole Evanger mod Erich Finne blev paaraabt. Erich Finne fremlagde skriftligt Indlæg af Dags dato, som i Retten blev oplæst, saalydende # og tilbød de i Forliget benævnte 18 rd.; hvilket Citanten benægtede at modtage, og derimod paastod Dom effter forrige Jndførsel, med Tillæg i Omkostninger 2 rd: for disse Dages Ophold. Erich Finne benægtede at svare alle disse Omkostninger, men endnu som før henholder sig til Foreeningen. Parterne havde intet mere at forestille.

Eragtet

Sagen optages til den 6 Septembr: førstkommende, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed afsiges her paa Wossevangen.

Fol: 119. Lænsmand Mølsters Sag mod Anders Ringheim blev paaraabt, da den indstevnte fremlagde skriftlig Jndlæg af 7 Junii 1792, saalydende # Lænsn: Mølster benægtede at modtage den anbudne 1 rd.; og vedblev sin Paastand om Dom effter forrige Jrettesættelse og nedlagde Beviser, og ansaae ikke det indleverede Jndlæg til nogen Nytte.

Eragtet

Sagen optages til 6 Septembr: førstkommende, da Dom eller Kjendelse i denne Sag afsiges.

Folio 97. Lars Erichssøn Breche ædskede Sagen i Rette mod Jon Skulestad. {og} \som/ fremlagde {indstevnte} Indlæg af 3 Julii 1792, saalydende # Citanten paastod Dom effter forrige Jrettesættelse, og benægtede det oplæste Jndlæg som ubeviist, da Comparenten ikke har været saa trædsk og snedig som indstevnte, der har overfaldet Citanten, der var et Barn.

Eragtet

Sagen optages til den 6 Septbr: til Dom eller Kjendelse.

1792: 120b

Lars Knudssøn Breche havde til Sommertinget med mundlig Varsel indkaldet Lars Olssøn Qvale for Gield 8 rd.; derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner og lide Dom til Betaling, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Lars Qvale blev paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhiemlede lovlig Varsel.

Citanten fremstillede godvillig Vidne Erich Nielssøn Finne, som aflagde Eed og vidnede: at {indeværende} afvigte Aars Høsteting bleve Parterne i denne Sag, i en Sag mellem dem, foreenede om at Lars Olssøn Qvale skulle betale de paastevnte 8 rd.; hvilke saavidt Vidnet kan erindre skulde erlægges før Stevnetid til dette Sommerting. dem:

Citanten forbeholdt at fremskaffe flere Vidner, og erindrede om Laugdag for udeblevne Lars Qvale.

Eragtet.

Det er med Stevnevidnernes Forklaring bevis\ist at Lars Olssøn Qvale til dette Ting med lovlig Varsel er indkaldet, men som han ikke møder, bliver han herved forelagt at møde til næste Høsteting for at tilsvare denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 100. Lænsmand Mølsters Sag mod Lars Qvale anmeldte Citanten at være forliget, og derfor udgaaer.

Den 10 Julii 1792 continuerede Sommertinget for Wosse Almue, da disse Afkald for Bøer Otting bleve tinglyste.

64: Ellev Olssøn Hagens Afkald for Britha Nielsdatters Arv efter Niels Arnessøn Hage den 27 Junii 1764, 15 rd: 2 mrk: 1 s.; til Siur Nielssøn Grydestølen, d: 17 Febr: 1792.

65: Steffen Olssøn Kolves ditto for hans Arv effter Ole Olssøn Kolve den 15 Decbr: 1773, 23 rd: 2 mrk.; til Halsten Jstad, den 17 Februar 1792.

66: Lars Larssøn Mæringens ditto for Sigrud Larsdatters Arv efter Anna Herbrands Datter Eggereid den 18 Maji 1774, 7 rd: 1 mrk: 14 s.; til Lars Eggereid, ditto dato.

67: Niels Svendssøns ditto for Arv efter Britha Halstensdatter Fenne den 20de Novembr: 1778, 7 rd: 8 s: til Claus Svendssøn Tesdal, den 17 Februar 1792.

68: Ditto for Arv effter Svend Nielssøn Fenne d: 21 Nov: 1778, 90 rd: 4 mrk: 10 s.; til ditto, ditto dato.

69: Sjur Knudssøns ditto for Arv efter Knud Aadssøn Tvedten den 21 Novbr: 1778, Capital 33 rd: 2 mrk: 5 s.; til Lars Aadssøn Oure, den 17 Febr: 1792.

70: Knud Olssøn Hilstvedts ditto for Arv effter Tosten Olssøn Hilstvedt den 9 Februar 1779, 20 rd: 5 mrk: 1 s.; til Lars Wæche, den 17 Februar 1792.

71: Sjur Knudssøns ditto for Arv effter Aad Knudssøn Tveiten og Hustrue den 1te Septembr: 1779, 14 rd: 1 mrk: 3 s.; til Lars Aadssøn Oure, den 17 Februar 1792.

72: Ole Tillungs ditto for Maritha Nielsdatters Arv effter Aad Knudssøn Tveiten og Hustrue den 1 Septembr: 1779, 39 rd: 6 s.; til Knud Skulestad, d: 17 Febr: 1792.

73: Siur Knudssøns ditto for Arv effter Aad Knudssøn Tveiten den 17 Martii 1780, 7 rd: 3 s.; til Lars Aadssøn Oure, den 17 Februar 1792.

74: Knud Olssøn Hilstvedts ditto for hans Arv effter Anna Olsdatter Hilstvedt den 27 Septbr: 1780, 25 rd: 2 mrk: 2 s.; til Biørne Olssøn Opheim, den 17 Febr: 1792.

75: Jon Anderssøns ditto for Arv effter Anders Jonssøn Nedre Groue den 12 Febr: 1783, 8 rd: 5 mrk: 7 s.; til Lars Tostenssøn Tverberg, dat: 17 Febr: 1792.

76: Anders Halvorssøns ditto for Arv efter Ingeborg Pedersdatter Hylle d: 3 Martii 1784, 40 rd: 4 mrk: 5 s.; til Lars Colbenssøn Nedre Groue, den 17 Febr: 1792.

77: Stephen Sjurssøns ditto for Arv efter Brithe Larsdatter Bøe den 20 Julii 1785, 79 rd: 2 s.; til Siur Stephenssøn Bøe, den 17 Febr: 1792.

78: Hans Iverssøn Urlands ditto for Arv efter Herborg Hansdatter Urland den 19 Septembr: 1785. 91 rd: 5 mrk: 5 s.; til Iver Olssøn Urland, d: 17 Febr: 1792.

79: Johannes Iverssøns ditto til ditto for samme Arv, dat: 17 Febr: 1792.

80: Stephen Olssøn Kolves ditto for Arv effter Ole Olssøn Sygnebære den 3 Martii 1788, 6 rd: 1 mrk: 3 s.; til Halsten Istad, den 17 Februarii 1792.

81: Siur Knudssøns ditto for Arv effter Maritha Aadsdatter Tveiten den 9 Julii 1789, 2 rd: 2 s.; til Lars Aadssøn Oure, den 17 Febr: 1792.

82: Størk Aadssøn Ullestads ditto for Briitha Michelsdatters Arv effter Maritha Knudsdatter Breche den 5 April 1791, 1 rd: 3 mrk.; til Knud Breche, d: 17 Febr: 1792.

83: Guri Knuds Datters ditto for Arv effter Torbiør Mons Datter Øvre Groue den 4 Martii 1791, 89 rd: 1 mrk: 6 s.; til Knud Groue og Knud Bøe, den 18 Februar 1792.

84: Ellev Henrichstvedts ditto for Ingeborg Knuds Datters Arv effter Knud Ellingsøn Hylle den 17 Julii 1786, 148 rd: 2 mrk: 1 s.; til Niels Stephenss: Nessem, d: 17 Febr: 1792.

Anders Knudssøn Grove havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Giertrud Larsdatter Reime, nu gifft med Ole Knudssøn Reime, til at

1792: 121

betale Fosterløn for en Koe og et Faar med 4 rd: 2 mrk: for en Vinter, hvilke Creature hun ulovlig har taget fra ham, derom at anhøre Vidner og lide Dom til Betaling og Undgieldelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Giertrud Larsdatter mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmaændene Amund Bryn og Lars ibm: lovlig Varsel. De under Falsmaal indkaldte Vidner Joseph Grove, Peder Olssøn ibm:, Baar Schutle og Hermund Bjørge mødte, hvorad fremstod

1ste Vidne, Joseph Grove, som aflagde Eed og provede: at han veed de paastevnte Kreature var i Foster hos Citanten Anders Groue til 8 Dage effter Pintsefæsten, da indstevnte Giertrud Larsdatter imod Citantens Forbud tog Koen tilbage efftyer at den først 8 Dage før Pintsti havde baaret, uden at betale Foster Lønningen, som indstevnte sagde ikke at vilde udlægge, siden ingen Accorde derom var sluttet, førend hun fik see i hvad Tilstand Koen blev.

2det Vidne, Peder Olssøn Grove, aflagde Eed og provede eensstemmig med forrige Vidne. Begge Vidnerne forklarede at Koen vel var maver* (mager?), men blev dog drevet over 2 Mile til Rundalen den Dag den indstevnte tog den.

3: Vidne, Baar Schutle, var efter aflagt Eed eensstemmig i sit Udsigende med de forrige Vidner.

4: Vidne, Hermund Biørge, aflagde Eed og vidnede: at han veed baade Koen og Souven var i Foster hos Citanten, og at Giertrud Lars Datter tog den paa samme Tid som forrige Vidner har forklaret, af Vidnets Mark, Veed ellers ikke om Accorden mellem Parterne..

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men udeblevne Giertrud Larsdatter Reime med Mand og Forsvar laugdages at møde til næste Ting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 98. Arve Seims Sag mod Elling Schutle blev paaraabt, da Elling Schutle fremlagde Jndlæg af dags Dato, som i Rette blev oplæst, saalydende #

Lars Groue sagde at de Penge Beviset indeholder vare ham tilhørende og ej Arve Seim, paastod iøvrigt Dom til de paastevnte 20 rd:s Betaling, og Processens Omkostninger, samt Rente af de 20 rd: fra Stevnemalets Dato til Betaling skeer.

Elling Skutle benægtede at have laant den mindste Skilling af Lars Groue, henholdt sig til det indlagde og (ventede?) Dom.

Eragtet.

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den 6 Septembr: først kommende herpaa Wossevangen.

Brynild Amundssøn Traae fremlagde skriftlig Stevnemaal mod hr: Krigs Raad Fleischer og hans Lejlændinger paa Gaarden Bøe, Gullig Larssøn og Siur Pederssøn, til fravigelse af Citantens med Rette ejende Skoveteig Naalen under Gaarden Bøe, derom Dom modtage effter erhvervet Tingsvidne, og Sagens Omkostninger at ansvare, alt effter Stevnemalets Formeld, dateret 12 Junii 1792, saalydende #

Hr: Krigsraad Fleischer vedtog lovlig Varsel. Ligeledes var de tvende forbemeldte Lejlændinger tilstæde og tilstod lovlig at være Stevnte.

Citanten fremlagde det i Sagen erhvervede Tingsvidne af 12 Novembris 1791, som følger Acten in Originali # hvorefter Citanten paastod Dom, hvorved Comparenten formoder at blive til kjendt Eiendommen udi den omtvistede Skove teig Naalen kaldet, som henhører under de 18 Mrk: Smør i Bøe som han ejer.

Krigsraad Fleischer lod tilføre: Det er vel oplyst med Vidner at JabespanDET fra det øvrige i Gaarden eengang er udsteenet, men ikke med Vidner oplyst at Skove teigen Naalen enten tilhører Jabe spanDET, eller i Steenings Forretningen der under er indbegrebet, hvorfor Comparenten paastod at den eengang holdte Steenings Forretning maatte fremvises og irettelægges.

Citanten begiærede Sagen til næste Ting udsat, for imidlertid om mueligt at see den Steenings Forretning irettelagt, som han formodede fra Stiffts Archivet at kunde erholde.

Eragtet.

Sagen udstaaer til næste Ting.

Den paafølgende 11te Julii 1792 continuerede Sommertinget for Wangens Almue og Qvitler Otting i Laugrettets Nærværelse.

Da følgende Afkald bleve tinglæste.

85: Brynild Jonssøn Grønliens Afkald for Maritha Tronds Datters Arv effter Trond Johannessøn Biørge den 20 Novbr: 1755, 10 rd: 5 mrk: 7 s:, til Iver Grønlien, d: 17 Febr: 1792.

86: Gullig Larssøns ditto for hans Arv effter Anna Gulligsdatter Takle den 29 Martii 1769, 67 rd: 8 s:, til Johannes Lindberg, den 14 Febr: 1792.

87: Brynild Larssøns ditto for Arv effter Halbiør Larsdatter Midt Skutle den 26 Julii 1773, 6 rd: 4 mrk: 12 s:, til Anfind Anderssøn Bryn, den 16 Februarii 1792.

1792: 121b

88: Lars Larssøn Skutles Afkald for hans Arv efter Halbiør Larsdatter Midt Skutle den 26 Julii 1773, 6 rd: 4 mrk: 12 s:, til Anfind Anderssøn Bryn, den 16 Februar 1792.

89: Peder Larssøns ditto til ditto for Arv effter samme Skiffte, dateret 16 Febr: 1792.

90: Jon Larssøns ditto til ditto for Arv effter samme Skiffte, dateret 16 Febr: 1792.

91: Kari Larsdatters ditto til ditto for Arv effter samme Skiffte, 3 rd: 2 mrk: 6 s:, f: 16 Febr: 1792.

92: Anders Nielsøn Lies ditto for Arv effter Niels Anderssøn Lie den 23 Junii 1777, 4 rd: 1 mrk: 4 s:, til Knud Siurssøn Sondve, den 14 Februarii 1792.

93: Lars Baarssøn Rænes ditto for Arv efter Baar Larssøn Ræne den 10 Martii 1778, 3 rd: 4 mrk: 14 s: med Rente, til Haldor Baarssøn Lunde, d: 14 Februar 1792.

94: Sygni Baarsdatters ditto for Arv effter samme Skiffte brev, 1 rd: 5 mrk: 8 s: med Rente, til Formynderen Knud Knudssøn Skutle, dn 14 Februaruu 1792.

95: Knud Haldorssøns ditto for Arv effter Lars Anderssøn Nedre Lie den 4 Septembris 1779, 6 rd: 2 mrk: 8 s:, til Haldor Baarssøn Lunde, den 14 Februarii 1792.

96: Anders Haldorssøns ditto til ditto for Arv effter samme Skiffte, dat: 14 Febr: 1792.

97: Anders Nielssøn Lies ditto for Arv effter samme Skifftebrev, 3 rd: 4 Mrk:., til Formynderen Knud Siurssøn Wiche, den 14 Februar 1792.

98: Knud Larssøn Takles ditto for Arv effter Inger Knudsdatter Tachle den 14 Septenbr: 1779, 75 rd: 4 mrk: 8 s:, til Ole Evanger, den 17 Februar 1792.

99: Brynild Jonssøn Grønliens ditto for Maritha Tronds Datters Arv effter Kari Iversdatter Grønlien den 17 Martii 1781, 6 rd: 5 s:, til Jver Grønlien d: 17 Febr: 1792.

100: Gullig Larssøn Takles ditto for Arv effter Lars Anderssøn Takle den 15 Maji 1783, 24 rd: 5 mrk: 3 s:, til Johannes Lindberg, den 14 Februar 1792.

101: Knud Larssøns ditto for Arv effter samme Skifte brev, 24 rd: 5 mrk: 3 s:, til Kiel Larssøn Takle, den 17 Februarii 1792.

102: Henrich Michelssøns ditto til Henrich Brudestolen for Arv effter Sigrid Johannesdatter Male den 21 Februar 1789, 5 rd: 3 mrk: 6 s:, dat: 17 Febr: 1792.

103: David Torbiørnssøns ditto for Arv effter Torbiørn Samsonssøn Skutle den 17 Sept: 1776, 12 rd: 5 mrk:., effter Anna Davidsdatter ibm: den 1 Julii 1788, 17 rd: 5 mrk: 2 s:., og effter Joseph Torbiørnssøn den 24 Martii 1790, 9 rd: 8 s: med Renter, til sammen 49 rd: 4 mrk: 4 s:, til Formynderen Hermund Biørge, d: 30 Septembr: 1791.

Krigs Raad Fleischer som befalet Actor udi den mod Kiel Larssøn Takle anlagte Justits Sag, ædskede samme i Rette, og anmeldte i Følge det af den indstevnte ved sidste Høsteting proponeret Forlig, har Comparenten erhholdet Amtets Resolution af 10 Decbr: 1791, som ham er bekendtgiort den 16 Junii d: A:, hvilken Amtets Resolution blev i Rettelagt, og er saalydende # Effterat Stiffets Skrivelse af 10 Decbr: f: A: til Hr: Krigs Taad Fleischer var lydelig inden Retten bleven oplæst, leverede Kiel Larssøn Takle den fastsatte Mulct til Sognets Fattig Cassa med 8 rd:., og for de paa Sagen anvendte Omkostninger 15 rd:., og derhos erklærede at han havde forseet sig baade mod den Ærbødighed han er Kongens Ret skyldig, og den Agtelse han desuden er pligtig at vise de Personer som administrerer samme, samt tillige erkjendte at den Behandling som nu er vederfaret ham i denne Sag er langt mildere end hans Adfærd havde fortjent. De til Fattig Cassen betalte 8 rd: blev leveret til Laugrettesmanden Ole Høyland inden Retten, og strax henbragt til Sognepræsten Hr: Jersin, hvorefter Actor ifølge Stiffets Resolution declarerede Sagen ophævet, i Betragtning af at den Sagskyldige havde opfyldt Stiffets Resolution.

Stephen Bøe havde med mundlig Varsel indkaldet Niels Knudssøn Groue for Gield 9 rd:., derfor Dom at lide til Betaling, og denne Sags Omkostning at erstatte.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Thi afhiemlede Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Udeblevne Niels Knudssøn Groue, som har faaet lovlig Varsel, laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare.

Stephen Bryn havde til Sommertinget indkaldet Ole Nielssøn Kinne fordi han har taget en Hæstebjelde med Klave, derom at anhøre Vidner og lide Dom effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Ole Kinne og Vidnerne Kiel Takle og Carl Larssøn Kinne mødte og tilstod lovlig Varsel. Fremstod da

1ste Vidne, Kiel Larssøn Takle, som aflagde Eed og vidnede: at ham er bekjendt at Stephen Bryn kjøbte en Hæst af indstevnte, tilligemed den paastevnte Bjelde, hvilken Ole Kinne i et Sælskab paa Kinne tilstod selv at have taget, effterat Hæsten var leveret,

1792: 122

da Stephen Bryn sagde at ville have Klaven tilbage, foregav Ole Nielssøn at ikke han selv, men hans Søn havde taget den. Paa Vederpartens Spørgsmaal svarede Vidnet, at Parterne indgik Veddemaal om 20 rd., at Ole ikke havde taget Klaven, hvilket Stephen Bryn paastod.

2: Vidne, Carl Larssøn Kinne vidnede effter aflagde Eed eensstemmig med forrige Vidne, uden nindste Forandring. Vidnerne forklarede ellers, at de ikke var nærværende ved Handelen om Hæsten. demitteret.

Citanten paastod Dom til den paastevnte Klave og Bjeldens Betaling med 3 Mrk., samt for indstevntes uforsigtige Forhold, at han med Mulct til Fattig Cassen maatte ansees effter Rettens Skjøn, saaledes paastod han at indstevnte maatte tilpligtes at betale det indgangne Væddemaal med 20 rd., og denne Sags Omkostninger.

Vederparten sagde at det ikke var ham, men hans Søn som tog Bjelden, hvilken ikke var solgt med Hæsten, heller ikke blev Bjelden taget effterat Comparenten havde modtaget Haandpenge, indlod saaledes Sagen til Doms med Paastand om Frifindelse for Citantens Søgemaal.

Eragtet.

Sagen optages til den 6 Septembr: førstkommende, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed bliver at afsige her paa Wossevangen.

Kiel og Michel Takle havde med mundlig Varsel indkaldet Iver Michelssøn Wivaas for Beskyldninger og ulovlig Skov Hugst, derom at anhøre Vidnesbyrd af Ole Johannessøn og Knud Takle, som under Falsmaal er indkaldet, dereffter Dom modtage til Undgiældelse effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Iver Wivaas fremlagde Jndlæg af 2 Julii 1792, saalydende #

Citanten protesterede mod det oplæste Indlæg, som blot er vrang Udflugter og aldeles ubeviist, begiærede Vidnerne fremkaldet, edfæstede og forhørte, hvoreffter

1ste Vidne, Ole Johannessøn Takle, aflagde Eed og vidnede: at han tilligemed det andet indstevnte Vidne effter Citanternes Tilkaldelse besaae den Hugst som var øvet i Citanternes Mark, og befandt de at 18 Furrer og megen Birk var hugget, men veed ikke af hvem, og skeede denne Besigtelse dette Foraar. Indstevne, som var tilstæde ved samme, tilstod selv at have hugget her tilligemed sin Grande, under foregivende at disse Træer vare fornødne til Mærkesgiærdets Vedligeholdelse imellem Takle og Wivaas, hvis Giærdefang blev taget saavel paa Takle som Wivaas Eiendom, hvorhos Iver Wivaas samme Tid sagde, at saa fremt han havde fornærmet, ville han erstatte Skaden. Vidnet forklarede ellers paa Vederpartens Spørgsmaal, at indstevnte ikke viiste de Stuer af Træerne som han havde hugget. Angaaende Beskyldningerne forklarede Vidnet at Iver Wivaas samme Tid sagde at Citanterne havde sat deres Hæste i hans Mark, og der sat Hæfte paa dem, hvorfor de vilde have Giærdet Aabet.

2: Vidne, Knud Takle, vidnede efter aflagt Eed eensstemmig med første Vidne, undtagen at han ikke kan erindre om Iver Wivaas tilstod at have hugget paa det omprovede Stæd til

Gierdefang. Om Beskyldningerne vidnede han eensstemmig, dog med den Forandring, at ikke Iver, men en anden ustevnt udtalte det omspurgte.

Citanterne begiærede Sagen til næste Ting udsat til flere Vidners Førelse.

Eragtet.

Sagen udstaaer til næste Ting, da Citanterne iagttager det fornødne til Sagens Slutning.

Aar 1792, den 12te Julii, continuerede Wangens Sommerting, da følgende Afkald for Bordals Otting bleve tinglæste:

104: Ole LarssønTveites Afkald for Britha Nielsdatters Arv effter Niels Bergessøn Gierralsds Hustrue Magnilde Olsdatter den 14 Junii 1751, 6 rd: 5 mrk: 11 s., dateret 15 Febr: 1792.

105: Ole Sjurssøn Giersqvals ditto for Arv effter Niels Sjurssøn Øvre Himle den 3 Martii 1763, 5 rd: 10 s., til Sjur Knudssøn Rongs Stervboe, den 16 Februar 1792.

106: Ditto Afkald for Arv effter Guri Sjurdsdatter Himle d: 12 Febr: 1768, 6 rd: 3 mrk: 13 s., til ditto.

107: Lars Larssøn Himles ditto for Arv efter Lars Baardssøn Himle den 28 Martii 1768, 18 rd: 5 mrk: 9 s., til Peder Skjerpe, den 16 Februar 1792.

108: Gullig Pederssøn Æhns ditto for Ragnille Baarsdatters Arv efter samme Skiftebrev, 9 rd: 2 mrk: 12 s., til Anfind Rogne, dateret 16 Februarii 1792.

109: Ole Svendssøn Nyres ditto for hans Arv effter Rognald Anbiørnssøn Houge den 30 Martii 1770, 48 rd: 4 mrk: 6 s., til Jørgen Houge, den 16 Februar 1792.

110: Baar Haldorssøn Lundes ditto for hans Arv effter samme Skiftebrev, 97 rd: 2 mrk: 12 s., til Haldor Baardssøn Lunde, den 14 Februarii 1792.

111: Lars Larssøn Himles ditto for hans Arv effter Ingeborg Iversdatter Nedre Himle den 2 Octobr: 1772, 25 rd: 5 mrk: 12 s., til Peder Schierpe, den 16 Februar 1792.

1792: 122b

112: Gullig Pederssøn Æhns {Obligat} Afkald for Ragnille Larsdatters Arv 12 rd: 5 mrk: 14 s: effter Ingeborg Iversdatter Himle den 2 Octobr: 1772, til Rasmus Groue, dat: 16 Febr: 1792.

113: Niels Larssøn Himles ditto for hans Arv 80 rd; 5 mrk: 12 s., falden 15 Februar 1777, effter Britha Knudsdatter Himle, til Lars Nielssøn Himle, den 15 Februar 1792.

114: Knud Larssøns ditto til ditto for Arv effter samme Skifte, 80 rd: 5 mrk: 12 s., dat: 15 Febr: 1792.

115: Jon Endressøn Hjembæres ditto til Endre Jonssøn Hjembære for hans Arv effter Guri Michelsdatter Houge, falden 22 Julii 1780, 13 rd: 2 mrk:., dateret 13 Februar 1792.

116: Niels Amundssøn Giernesses ditto for Myndlingen Ragnille Amundsdatters Arv 13 rd: 13 s: effter Amund Godvindssøn Gierness den 17 Julii 1784, til Tormod Hildestvedt d: 17 Febr: 92.

117: Ole Sjurssøn Giersqvals ditto for Maritha Olsdatters Arv 3 rd: 1 mrk: 12 s: effter Gudve Biørnesdatter Øvre Herre den 3 Septembr: 1784, til Lars Olssøn Herre, den 16 Febr: 1792.

118: Haaver Olssøn Nyres ditto for hans Arv 23 rd: 1 mrk: 4 s., falden den 26 Februarii 178(5?/3?) effter Kari Nielsdatter Nyre, til Ole Haaverssøn Nyre, den 15 Febr: 1792.

119: Knud Olssøn Nyres ditto til ditto for Arv effter samme Skifte, dat: 15 Febr: 1792.

120: Elling Olssøns ditto til ditto for Arv effter samme Skifte brev, dat: 15 Febr: 1792.

121: Niels Olssøns ditto til ditto for Arv efter samme Skifte brev, dat: 15 Febr: 1792.

122: Lars Jonssøn Oldes ditto til John Helgessøn Olde for Arv 22 rd: 2 mrk: 7 s: effter Britha Larsdatter Olde, falden 22 Martii 1786, dateret 16 Febr: 1792.

123: Gullig Jonssøn Oldes ditto til ditto for Arv effter samme Skifte, af samme dato.

- 124: Erich Jonssøn Oldes ditto til ditto for Arv effter samme Skiffte, dat: 16 Febr: 1792.
- 125: Bjørne Anbiørnssøn Houges ditto til Ole Svendssøn Nyre for Arv 53 rd: 5 Mrk: effter Anbiørn Rognaldssøn Houge, falden 13 Octobr: 1789, dat: 16 Febr: 1792.
- 126: Rognal Anbjørnssøns ditto til Haldor Glimme for samme Arv, dat: 15 Febr: 1792.
- 127: Ole Larssøn Dømbes ditto til Anbiørn Houges Enke for Maritha Anbiørnsdatters Arv effter samme Skifte brev, 26 rd: 5 mrk: 9 s:, dateret 15 Februar 1792.
- 128: Erich Nielssøn Færes ditto for Arv 119 rd: 4 mrk: effter Niels Tostenssøn Fære, falden 3de Octobris 1791, udstæd til Lars Monssøn Lofthuus, den 15 Februar 1792.
- 129: Tosten Nielssøns ditto til Lars Wæche for Arv effter samme Skiffte, dat: 15 Febr: 1792.
- 130: Lars Larssøn Lille Rees ditto til Niels Færes Stervboe for hans Arv 102 rd: 3 mrk: 10 s: effter Lars Larssøn Lille Ree den 20 Julii 1787, dateret 16 Februar 1792.
- 131: Claus Isachssøn Grimestads ditto for Kari Nielsdatters Arv effter Guri Olsdatter Seim i Wiger den 19 Martii 174(8?), 75 rd: 3 mrk: 3 s:, til Niels Seims Boe, den 14 Febr: 1792.
- 131:* Haldor Baarssøn Lundes ditto til Peder Nesthuus for Arv 2 rd: 3 mrk: 13 s:, effter Maritha Baarsdatter Lunde, falden 29 Martii 1751, dat: 14 Februar 1792.
- 132: Claus Isachssøn Grimestads ditto til Ole Grimestad for Kari Nielsdatters Arv effter Niels Pederssøn Seim, 8 rd: 5 mrk: 13 s: den 29 Januarii 1760, dat: 14 Febr: 1792.
- 133: Størk Aadssøn Ullestads ditto til Michel Store Rochne for Arv effter Guro Lars Datter Rue den 14 Julii 1763, 5 rd: 5 mrk: 9 s:, dateret 17 Februar 1792.
- 134: Ole Sjurssøn Giersqvals ditto til Sjur Knudssøn Rong for Arv effter Baar Siurssøn Dømbe den 20 Julii 1765, 5 rd: 1 mrk: 7 s:, dateret 16 Februar 1792.
- 135: Baar Haldorssøn Lundes ditto til Haldor Baardssøn Lunde for hans Arv effter Giertrud Rognaldsdatter Lunde den 14 Martii 1770, 70 rd: 1 mrk: 2 s:, dat: 14 Febr: 1792.
- 136: Lars Halstenssøn Istads ditto til Mons Nielssøn Nesthuus for Britha Monsdatters Arv effter Anna Nielsd: Nesthus den 1 Oct: 1771, 26 rd: 1 mrk: 11 s:, dat: 15 Febr: 1792.
- 137: Lars Michelssøn Sætres ditto til ditto for Randvey Mons Datters Arv effter samme Skifte Forretning, 26 rd: 1 mrk: 13 s:, dateret 14 Februar 1792.
- 138: Størk Nielssøn Mithuns ditto til ditto for Helga Mons Datters Arv, dateret 14 Febr: 1792.
- 139: Ole Erichssøn Soues ditto til Erich Magnessøn Ryche for hans Arv effter Erich Hermundssøn Lille Soue den 9 Junii 1773, 10 rd: 5 mrk: 10 s:, dateret 14 Febr: 1792.
- 140: Knud Haldorssøn Lundes ditto til Haldor Baardssøn Lunde for Arv 44 rd: 3 mrk: 2 s: effter Ragnille Anders Datter Lunde den 14 Oct: 1775, dateret 14 Febr: 1792.
- 141: Anders Haldorssøns ditto til ditto for Arv effter samme Skiffte, dat: 14 Februar 1792.
- 142: Lars Michelssøn Sætres ditto til Baar Rochne for Arv effter Michel Erichssøn Sætre, falden 11 Februarii 1777, stor 34 rd: 2 mrk: 2 s:, dateret 16 Febr: 1792.
- 143: Niels Larssøn Dømbes ditto til Aad Øvre Qvitne for Arv 14 rd: 5 mrk: 5 s:, falden 2 Martii 1781 effter Lars Olssøn Dømbe, dateret 14 Februar 1792.
- 144: Anders Larssøns ditto til Bjørne Gielland for Arv effter samme Skiffte, dat: 15 Febr: 1792.
- 145: Ole Erichssøn Himles ditto til Claus Isachssøn Grimestad for Ingeborg Larsdatters Arv effter samme Skiffte brev, 7 rd: 2 mrk: 11 s:, dateret 14 Februarii 1792.
- 146: Anna Lars Datters ditto til Tosten Ringheim for Arv effter samme Skiffte, d: 14 Febr: 1792.
- 147: Britha Larsdatters ditto til Bjørne Mølster for Arv effter samme Skiffte, d: dato.
- 148: Gudve Lars Datters ditto til Ole Bachetun for Arv effter samme Skiffte, ditto dato.
- 149: Giertrud Larsdatters ditto for hendes Arv 3 rd: 1 mrk: 12 s: effter Anders Knudssøn Dagestad den 1 Februar 1783, til Ole Magnessøn Sætre, den 14 Febr: 1792.

150: Niels Anderssons ditto for Arv effter samme Skiffte, 97 rd: 2 mrk:, til Iver Qvale, d: 14 Febr: 1792.

151: Lars Michelssøn Sætres ditto for Arv 9 rd: 1 mrk: 4 s: effter Anna Knudsdatter Sætre den 26 Februar 1784, 9 rd: 1 mrk: 4 s:, til Baar Rochne, dat: 16 Februar 1792.

152: Ditto til ditto for Arv effter Erich Larssøn Sætre, 4 rd: 4 mrk: 7 s:, falden 24 Octobris 1788, dateret 14 Februarii 1792.

1792: 123

154:* Knud Sjurssøn Sætres Afkald for Giertrud Andersdatters Arv {effter} \til/ Ole Siurssøn Giersqval effter Ingeborg Larsdatter Førlingsteig* (Torlingsteig?) d: 8 Julii 1789, 6 rd: 2 mrk: 2 s:, d: dato.

155: Aad Knudssøn Gielles ditto til Bjørne Monssøn Røde for Arv 21 rd: 2 mrk: 14 s: effter Knud Brynildssøn Gielle den 21 Martii 1789, dateret 14 Februar 1792.

156: Brynild Knudssøns ditto til Jørgen Qvitne for Arv effter samme Skiffte, ditto dato.

157: Giertrud Ols Datters ditto til Ole Magnessøn Sætre for Arv 3 rd: 4 mrk: efter Lars Anderssøn Dagestad den 5 Februar 1790, til Ole Magnessøn Sætre, ditto dato.

158: Anna Sjurs Datters Afkald til Jon Ingebretssøn Stalemsøen for Arv 9 rd: 1 mrk: 10 s:, falden 16 Novembris 1733 effter Anna Knudsdatter Finne i Holbøygder, d: 20 Febr: 1792.

159: Øyel Hanssøn Lille Hirts ditto til Colben Siurssøn Nessem for Arv tilfalden Marithe Ols Datter effter Ole Pederssøn Ulven den 16 Majii 1736, 9 rd: 3 mrk: 10 s:, ditto dato.

160: Brynild Amundssøn Løens ditto for Gudve Ols Datters Arv 5 rd: 3 mrk: 1 s: effter Maritha Jørgens Datter Helgeland den 16 April 1768, til Lars Overland, ditto dato.

161: Guri Godschalchs Datters ditto til Lars Jonssøn Windje for Arv 18 rd: 4 mrk: 5 s: effter Godschalch Aamundssøn Windje, falden 30 Martii 1769, ditto dato.

162: Ditto til ditto for Arv falden 15 Junii 1769 effter Maritha Hynningen, 2 rd: 3 mrk: 13 s.: d: dato.

163: Colben Baarssøn Mælands ditto for Arv 88 rd: 2 mrk: 5 s: efter Giertrud Jørgens Datter Mæland den 16 Junii 1769, til Baar Mæland, den 20 Febr: 1792.

164: Ole Olssøn Aarmods ditto for Arv 19 rd: 2 mrk: 11 s: effter Ole Larssøn Aarmod den 15 Seprembris 1775, til Elling Larssøn Finne, dateret 20 Februarii 1792.

165: Guri Godschalchs Datters ditto til Lars Jonssøn Windje for Arv 6 rd: 5 Mrk: 15 s:, falden 13 Junii 1776 effter Lars Godschalchssøn Windje, den 20 Februarii 1792.

166: Brynild Amundssøn Løens ditto for Gudve Ols Datters Arv effter Ole Larssøn Helgeland den 1 Junii 1778, med Rente, 5 rd: 4 mrk: 13 s:, til Lars Overland, dateret d: dato.

167: Øyel Olssøn Bøygds ditto til Ole Jonssøn Strømme for Britha Ols Datters Arv 1 rd: 4 mrk: 5 s: effter samme Skifte brev, dateret 20 Februarii 1792.

168: Brynild Johannessøn Horveys Afkald for Ingeborg Lars Datters Arv effter Lars Aamundssøn Schiervem den 7 Novembr: 1778, 10 rd: 9 s:, til Anders Schiervem, ditto dato.

169: Maritha Ellevs Datters ditto for Arv effter Britha Bjørnesdatter Nessem den 1 Maj 1779, 3 rd: 3 s:, til John Ellevssøn Nessem, og Rente 1 rd: 2 mrk: 15 s:, d: 20 Febr: 1792.

170: Stephen Størchssøns ditto for Arv 36 rd: 1 mrk: effter Giertrud Bjørnesdatter Holo den 9 Septembr: 1779, til Niels Bratholo, dateret 20 Februarii 1792.

171: Ditto til ditto for Arv effter Størk Olssøn Holo d: 5 Martii 1781, 25 rd: 5 mrk: 9 s:, d: dato.

172: Ditto til ditto for Arv effter Bjørn Bratholo d: 4 April 1782, 4 rd: 5 Mrk: 8 s:, do: dato.

173: Erich Hynningens ditto for Anna Peders Datters Arv 57 rd: 2 mrk: 8 s: effter Peder Gulligssøn Holo d: 7 Februar 1780, til Amund Larssøn Igdetvedt, d: 20 Febr: 1792.

174: Svend Jonssøn Nesses ditto for Arv effter Ingeborg Erichsdatter Nessem den 19 Julii 1784, 92 rd: 4 mrk: 1 s:, til Jon Ellevssøn Nessem, den 20 Februar 1792.

- 175: Brynild Johannessøn Horvejs ditto for Ingeborg Larsdatters Arv 4 rd: 2 mrk: 13 s: effter Knud Larssøn Schiervem den 19 Julii 1784, til Anders Schiervem, d: dato.
- 176: Niels Kielssøn Fliserands ditto for Arv 10 rd: 2 mrk: 4 s: effter Gundvor Knudsdatter Fliserand den 28 Februarii 1788, til Lars Fliserand, den 20 Februar 1792.
- 177: Brynild Johannessøn Horvejs ditto for Ingeborg Larsdatters Arv 4 rd: 1 mrk: 15 s: effter Kari Larsd: Ø: Schiervem den 12 Julii 1788, til Anders Hirth, den 20 Febr: 1792.
- 178: Erich Olssøn Hynningens ditto for Anna Pedersdatters Arv 18 rd: 3 mrk: 12 s: effter \((Stenvor?)\)/ Peders Datter Holo den 10 Februarii 1789, til Peder Pederssøn Holo, dat: 20 Febr: 1792.
- 179: Ingeborg Halvors Datters ditto for Arv effter Halvor Larssøn Hage den 12 Novembr: 1789, 14 rd: 4 mrk: 7 s:, til David Wichingsøn Qvamme, den 20 Februar 1792.
- 180: Ingebret Magnessøns ditto for hans Arv 90 rd: 5 mrk: 8 s:, falden den 4 Februar 1790 effter Magne Anderssøn Bystølen, til Lars Øyelssøn Overland, den 20 Febr: 1792.
- 181: Hans Olssøn Opheims ditto for Barbro Olsdatters Arv 3 rd: 5 mrk: 13 s: effter Liva Biørnsdr: Fieldbye den 8 Februar 1790, til Størk Colbenssøn Opheim, dat: 20 Febr: 1792.
- 182: Lars Knudssøn Bøjgds ditto for Arv effter Knud Knudssøn Bøjgd, falden 26 Julii 1790, 3 rd: 4 mrk: 2 s:, til Erich Larssøn Tveite, dateret 20 Febr: 1792.
- 183: Størker Colbenssøns ditto for hans Arv effter Johannes Colbenssøn Herrem den 26de Julii 1790, 8 rd: 3 mrk: 3 s:, til Knud Syndve, dateret 20 Febr: 1792.
- 184: Anders Halstenssøns ditto for Arv effter Halsten Michelssøn Tveite den 8 Martii 1791, 2 rd: 2 mrk: 5 s:, til Torger Hemre, dateret den 20 Februarii 1792,
- 185: Ole Kielssøn Bøygds ditto for hans Arv 125 rd: 1 mrk: 13 s:, falden den 1ste Decembr: 1786 effter Kield Colbenssøn Bøygd, til Erich Iverssøn Hylland, dateret 20 Februar 1792.
- 186: Opheims Otting: Ole Olssøn Houges Afkald til Colben Larssøn Houge for Arv effter Ole Nielssøn Houge den 6 Novembr: 1773, 141 rd: 1 mrk: 12 s:, dat: 20 Febr: 1792.
- 187: Niels Olssøns ditto til Michel Bratholo for Arv effter samme Skiffte, dat: do: dato.

1792: 123b

- 188: Michel Larssøn Muldbachens ditto for Magrethe Wichingsdatters Arv 17 rd: 2 mrk: 7 s: effter Wiching Davidssøn Qvamme d: 27 Martii 1770, til Tollef Groue, d: 20 Febr: 1792.
- 189: Ole Olssøn Hougsvigs ditto til Bottol Olssøn Løen for Arv effter Britha Olsdatter Hougsvig den 11 Januarii 1775, 36 rd: 5 Mrk: 14 s:, dateret 20 Februarii 1792.
- 190: Brynilde Larsdatters ditto til Hermund Hillevedt for Arv effter Lars Olssøn Selland den 3 Julii 1777, 2 rd: 2 mrk: 5 s:, dateret 20 Februarii 1792.
- 191: Ole Michelssøn Aarmods ditto for Barbro Erichsdatters Arv 3 rd: 1 mrk: 3 s: effter Erich Larssøn Opheimsvangen den 5 Februarii 1783, til Magne Bystølen, ditto dato.
- 192: Ole Brynildssøn Lille Høens ditto for Guro Erichsdatters Arv effter samme Skiftebrev, med Rente, 4 rd: 14 s:, til Øyel Naasen, dat. 20 Febr: 1792.
- 193: Siur Halstenssøn Houges ditto til Anders Olssøn Opheim for Arv 2 rd: 3 mrk: 2 s:, tilfalden effter Hans Halstenssøn Houge den 20 Julii 1784, dat; 20 Febr: 1792.
- 194: Michel Larssøn Muldbachens ditto til Tollef Groue for Magrethe Wichingsdatters Arv effter Christi Svendsdatter Qvamme d: 3 Martii 1786, 44 rd: 5 mrk: 11 s:, dat: 20 Febr: 1792.
- 195: Hans Siurssøn Breches ditto til Iver Anderssøn Tufte for Arv effter Siur Erichssøn Breche i Opheim den 4 Martii 1785, 37 rd: 1 mrk: 11 s:, dateret 20 Febr: 1792.
- 196: Ole Siurssøns ditto til Colben Ure for Arv effter samme Skiffte, ditto dato.
- 197: Siur Halstenssøns ditto til Anders Olssøn Opheim for Arv 7 rd: 3 mrk: 2 s: effter Jorand Hansdatter Synsvold den 7 Februar 1785, dateret 20 Febr: 1792.
- 198: Michel Larssøn Muldbachens ditto for Magrethe Wichingsdatters Arv 5 rd: 5 Mrk: 12 s: effter Knud Wichingsøn Qvamme d: 3 Martii 1785, til Tollef Groue, ditto dato.

199: John Olsson Stalems ditto til Anders Olsson Opheim for Arv effter Ole Erichsson Stalem den 27 Februar 1788, 33 rd: 4 mrk: 13 s:, dateret 20 Febr: 1792.

200: Tosten Erichsson Hests ditto for Arv effter Erich Iversson Hest den 29 Junii 1789, 11 rd: 2 mrk: 6 s:, til Hermund Hest, den 20 Februar 1792.

201: John Hermundsson Løens ditto for Synneve Johnsdatters Arv 78 rd: 3 mrk: 5 s: effter Ingeborg Nielsdatter Løen, falden 31 Martii 1791, til Bottolv Løen, dat: 20 Febr: 1792.

Lænsmand Biørne Møcheltvedt havde med mundlig Varsel indkaldet Niels Larsson Schjeldalen for Gield 7 rd: 3 mrk: {8 s:}, derom at anhøre Vidner og lide Dom til sammes Betaling, med Processens Omkostninger skadesløs.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhiemlede lovlig Varsel. Vidnerne Rognald Nestaas den ældre og Rognald Nestaas den yngre mødte, aflagde Eed og vidnede: at {de af} den indstevnte dette Aars Foraar paa Gaarden Nestaas tilstod for Citantens Søn at være skyldig Lænsmand Møcheltvedt de paastevnte 7 rd: 3 mrk:, som han lovede at betale 14 Dage dereffter, men Vidnerne veed ikke at de er betalte. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte og udeblevne Niels Larsson Schjeldalen laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 104. Henrich Rio fremlagde Rettens Kjendelse udi Sagen mod Elling Pedersson Wæle af 23 Februarii 1792, saalydende # og indleverede Attest af Jurisdictionens Protocoller som indeholder alle de Documenter som han er paalagt at tilvejebringe, dateret 26 April 1792, saalydende #

Elling Wæle, til Bevis for sit Odel i Rio som han har mageskiftet fra sig imod Wæle, fremlagde et Skjøde af 3 Martii 1745, tinglyst 8 Julii s: A:, samt et ditto af 23 Novbr: 1745, tinglyst samme Dag, saa og en gammel Dom af 1744. Endelig fremlagde han og en Beskikkelse af 31 Octobr: 1778, samt en ditto af 15 Junii 1791, tilligemed Indlæg af 12 Julii 1792, som alt i Retten blev oplæst, saalydende #

Citanten paastod Dom effter de fremlagde Documenter, og Processens Omkostninger skadesløs.

Indstevnte havde intet videre at svare, men forventede Dom.

Eragtet

Sagen optages til den 6 Septembr: først kommende, da Dom eller Kjendelse afsiges her paa Wossevangen.

Fol: 98. Krigs Raad Fleischers Sag mod Knud Larsson Himle og Torbiør Sjursdatter Himle for Lejermaal, blev af Actor i rette ædsket, som fremlagde Rettens Kjendelse og Laugdag af 10 Novembr: 1791, samt Sognepræsten hr: Jersins Attest af 9 Julii d: A:, saaledes lydende #

Knud Himle mødte og fremlagde Attest fra sin Compagnie Chef hr: Capitaine von Kuhle af 30 Junii 1792, saalydende #

Torbiør Sjursdatter Himle mødte ikke, thi afhiemlede de forbemelte Kaldsmænd Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Actor sluttede Sagen til Doms med Paastand om Bøder effter Loven, da den fremlagde Præste Attest viser at Barnet er avlet førend Knud Himle

1792: 124

til Soldat blev enrouleret, og ventede ligeledes Processens Omkostninger erstattet.

Knud Himle havde intet mere at tilføre.

Eragtet.

Sagen optages med de andre til den 6 Septembr: først kommende.

Hr: Krigsraad Fleischer havde med mundlig Varsel indkaldet Isach Claussøn Grimestad for anden Gang begaaet Lejermaal med Herborg Brynildsdatter Gillerhuus som kjødelig Sødskende barn til den af ham forhen besvangrede Guro Olsdr: Hondve, derfor \begge/ at lide Dom til Undgieldelse effter Loven, Bøders Udredelse og Sagens Omkostninger at erstatte.

De indstevnte mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene, de forbemelte, lovlig Varsel. Den til Vedermaele indkaldte Guro Olsdatter Hondve \mødte/, som tilstod at Herborg Brynildsdatter er Deponentinden i andet Leed beslægtet.

Actor fremlagde Sognepræstens Attest af 9 Julii d: A:, saalydende # og dereffter erindrede om Laugdag:

Eragtet.

Isach Claussøn Grimestad og Herborg Brynildsdatter Gillerhuus laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare, hvortil Actor besørger lovlig Varsel.

Hr: Krigs Raad Fleischer, som Sigt og Sagefalds berettiget, havde til et Politie Forhør indkaldet Lars Michelssøn Sætre med Kone, 2: Ranvej Monsdatter, 3: Magne {Michelssøn} \Nilssøn/, og 4: Maritha Torfindsdatter, 5: Knud Michelssøn, 6: Knud Siurssøn Tveite, 7: Giertrud Andersdatter, 8: Aslach Giernes, 9: Lars Haldorssøn Glimme, 10: Rognald Haldorssøn ibm:, 11: Aschier, og 12: Anna ibm:, 13: Colben Larssøn Teigen, 14: Lars Knudssøn Winsand, 15: Knud Knudssøn ibm:, 16: Arne Erichssøn Winsand, [17:] Isach Gielle, og 18: Erich Teigen, for at aflægge deres Forklaring og svar paa Spørgsmaale som dem inden Retten bliver forelagte i Anledning af den ulovlige Behandling som er tilføjet Siur Sætres Eiendom, og til den Ende fremlagde Jndkaldelse af 18 Junii 1792, samt Comparentens udstædte Placat af 19 Maji forhen, som i Acten indtages, saalydende #

Af de indkaldte Vidner mødte ikkun Maritha Torfinds Datter, Knud Michelssøn, Knud Siurssøn Tveite, Giertrud Anders Datter, Knud Knudssøn Winsand og Arne Erichssøn ibm: For de udeblevne afhiemlede de forbemelte Kaldsmænd lovlig Varsel. Sjur Sætre mødte paa egne og Kones Vegne. Actor fremlagde skriftlige Qvæstioner af Dags dato, saalydende #

Iste Vidne, Maritha Torfinds Datter, blev formanet til Sandheds Udsigende, og forklarede til Iste Sp: at hun tiener hos Lars Sætre, veed ikke at svare til Spørgsmaalet, da hun afvigte Aars Foraar først kom i denne Tieneste. 2: Sp: 3 Sp: 4: Sp: 5: 6: 7: Sp: Dertil veed hun aldeles intet at forklare. 8: Sp: Saae at Magne Mithun og Rognald Glimme en Søndag kastede sine Skie paa Bordklædningen af et Buehuus, som deraf ingen Skade fik. 9: Sp: Saae ikke hvem som udslukket Lyset, da hun paa den Tid ikke var {hiemme} inde. {10: Sp:} Heller ikke den omspurgte Beskadigelse. 10: Sp: Har vel seet de omspurgte offte paa Sætre, men ikke at de har drukket Brændevin, henholder sig til Svaret paa 8: Sp:, samt at bemelte Personer har givet Siur Sætre det omspurgte øgenavn. 11: Sp: Har ikke seet det omspurgte. dem:

2: Vidne, Knud Michelssøn Sætre, svarede til de fremsatte Spørgsmaale: at han for nyelig er kommet i Tjeneste hos Lars Sætre, og derfor intet nøjagtig kunde forklare, uden at Rognald Glimme og Magne Mithun fortalte Vidnet at de havde taget den omspurgte Harv og kastet den ind, hvilket Siur havde tilgivet dem, efterdie de da vare drukne, og skulde dette være skeed af dem afvigte Juul ved en Dans paa Sætre.

3: [Vidne], Knud Sjurssøn Tveite, deponerede: at Magne Michelssøn noget før Paaske dette Aar, samt Lars Haldorssøn Glimme for nogle Dage siden fortalte at de tilligemed Magne Siurssøn og Lars Knudssøn Winsand havde afvigte Vinter draget Siur Sætres Baad ud paa Isen til Nøstet og haft Qvindfolk i den. Har af Lars Sætres Kone hørt at de af første Vidne omtalte Personer havde slaget paa Siur Sætres Huuses Bordklædning. Har ligeledes hørt at de

tre første omspurgte Personer, Lars Glimme, Rognald og Magne, har givet Siur Sætre Øgenavn af den graae.

4: [Vidne], Giertrud Anders Datter, forklarede: at hun aldeles intet veed eller har hørt til den intenderede Oplysning, uden at Magne Nielssøn Mithun har skjeldet Siur Sætre for den graae.

5: [Vidne], Knud Knudssøn Winsand, fremstod og forklarede: at Magne Siurssøn, Rognald Glimme og Magne Mithun afvigte Juul drog Siur Sætres Baad ud paa Isen og havde Qvindfolk i den. Var tilstæde

1792: 124b

i Ligstuen, men saae ikke hvem som slukkede Lyset eller gjorde den omspurgte Beskadigelse, omendskiønt Deponenten saae at Dynen var sønderrevet.

6: [Vidne], Arne Erichssøn Winsand, deponerede: at Rognald Glimme, Magne Mithun og Lars Winsand tog Siur Sætres Baad fra Landet 14 Dage før Vor Frue dag i Fasten, ud paa Isen, hvor de havde Qvind folk, nemlig Osgier og Anna Glimme, hvoraf Baaden fik Skade. Har hørt af Lars Winsand at Rognald Glimme skulde have rystet paa det omspurgte lidet Huus, men veed ikke om han gjorde Skade derpaa. Var tilstæde i Ligstuen, men saae ikke hvem som udøvede den omspurgte Beskadigelse. Har hørt at Magne Mithun har kaldet Siur Sætre den graae, naar han har seet ham.

7: og 8: Vidne, Isach Gielle og Erich Teigen, forklarede: at de dette Aars Foraar i Maji Maaned besigtede den Siur Sætre tilføjede Fornærmelse, og befandt først 51 Hæsjestør deels afbrækkede og deels optagne. 6 Ups kroger, alle Vindskedene og et Torvhald, samt en Spærre af Nøstet afbrudt og sønderslaget. En Fiske vaed paa 3 Stæder sønderskaaret. En Baad ganske sønderslaget og ubrugelig gjort. En Liaae sønder vredet. 2 ditto og en Langorv beskadiget. Smidebelgen sønderskaaret paa tre Stæder, hvilket igiennem nogle Navers Hul paa Væggen var skeed med en Liaae. Taget af Vand huuset nedrevet og kastet i Thunet, samt en Hjørnesteen under Huset ned kastet, hvilken Skade Vidnerne syntes var til 6 rd: 3 Mrk:

Actor begiærede de udeblevne laugdaget til næste Ting.

Eragtet.

Lars Michelssøn Sætre, Ranvej Monsdatter, Magne {Michelssøn} \Nilssøn/, Aslach Gierness, Lars Haldorssøn Glimme, Rognald Haldorssøn, Aschier og Anna ibm:, Colben Larssøn Teigen, Lars Knudssøn Winsand, laugdages at møde til næste Ting for at deponere sin Forklaring i denne Sag.

Fol: 99. Gullig Takle ædskede Sagen mod Elling Wæle i Rette og fremlagde det paa beraabte Protocoll Udtog af 9 Julii og 12 Novbr: 1793, som følger Acten; hvoreffter han paastod Dom til Undgiældelse og Bøders Udredelse for hans ulovlige Søgemaal effter Rettens Skjøn, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Elling Wæle begiærede Sagen til næste Ting udsat for at bevise den forhen mod Gullig Takle anlagte Sag, hvorom det fremlagde Udtog melder.

Eragtet.

Uagtet indstevnte Elling Wæle har haft meer end Tid nok at frem komme med hvad der kunne tjene til Sagens Oplysning, saa forundes ham dog eengang for alle Anstand til Høstetinget.

Den 13de Julii 1792 continuerede Sommer Tinget for Wossevangens Almue, da effterfølgende Breve bleve tinglæste:

Af Dørvedals Otting

202: Peder Godschalchssøn Opheims Obligation stor 200 rd., udstød til Wangens Sogne casse, med Pant i 2 bpd: 3 mrk: Smør i Opheim, No: 3, dateret 10 og tinglyst 11 Julii 1771, udslettet efter Qvittering af 5 Julii 1792.

203: Ditto Obligation til ditto, stor 90 rd., med anden Prioritet i bemelte Skyld, dateret og tinglyst 9 Julii 1783, udslettet efter Qvittering af 5 Julii 1792.

204: Ditto Obligation til Claus Anderssøn Qvale med flere, stor 450 rd., med Pant i forbemelte Skyld i Opheim, No: 3, dateret den 5 Julii 1792.

205: Gerhard Henrich Schrievers Obligation stor 180 rd., udstød til hr: Johan Frederich Krøpelién, med Pant i hans paa Wossevangens Alminding staaende Huse i Guldfierdings Otting, dat: 16 Januarii og tinglyst 10 Julii 1781, udslettet efter paategnet Qvittering af 16 Julii 1792.

206: Hr: Capitaine Meitzners Skjøde paa forbemelte Huse, udstød af Auctions Directeuren efter Klokker Schriever mod 269 rd: 1 s., dateret 29 Maji 1792.

207: Ditto Obligation til Hr: Sorenskriver Heiberg, stor 200 rd., med Pant i bemeldte Huusebygninger, og 4 proCento Rente, dateret 4 Junii 1792.

208: Knud Olssøn Børchie's Obligation stor 130 rd., udstød til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i 1 Løb 2 bpd: 6 Mrk: Smør i Børkie, No: 1, dateret 2 og tinglyst 13 Novembr: 1783, udslettet efter Qvittering af 6 Julii 1792.

209: Lars Kielssøn Dychestens Obligation stor 250 rd: til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i Dychesten, No: 2, dateret 9 og tinglyst 11 Novbr: 1782, qvitteret for 80 rd: af hr. Krings Raad Fleischer, til hvem Obligationen er transporteret, den 6 Julii 1792.

210: Peder Iverssøns Skjøde paa 2 bpd: 15 Mrk: Smør i Børkje, No: 1, udstød af Creditorer og Arvinger efter Knud Olssøn Børkje mod 250 rd., dateret 5 Julii 1792.

211: Ditto Obligation stor 250 rd: med Pant i forbemeldte Skyld i Børkie, udstød {af} til Bjørne Mølster og Johannes Litzeim, den 5 Julii 1792.

212: Guri Torbiørns Datters Contract for Livs Ophold af bemelte Gaard, udstød af Peder Iverssøn Børchie den 5 Julii 1792.

1792: 125

Borstr: Otting.

213: Peder Iverssøn Schierpes Obligation stor 100 rd., udstød til Lars Iverssøn Nessem, med Pant i 1 bpd: 21 Mrk: Smør i Schierpe, No: 6, dateret 8 og tinglyst 9 Novembris 1781, udslettet efter Qvittering af 17 Februarii 1792.

214: Ditto Obligation stor 291 rd., udstød til Magnus Sjurssøn Lie og Lars Sjurssøn (Ø...ede?), med Pant i 1 bpd: 21 Mrk: Smør i Schierpe, No: 6, dateret 14 Februarii 1792.

215: Baar Pederssøns Bygsel brev paa 2 bpd: 6 Mrk: Smør i Æen, No: 12, udstød af hr: Provst Michelet den 11 Maji 1792, med Revers, med Vilkaar til Peder Baarssøn og Hustrue, 12 Sold Korn, Foster til 2 Kjør og 4 Faar.

216: Sølfest Brynildssøn Flætres Dispensation, hvorefter Foureer Sergent Brynild Sølfestssøn skal nyde 2 bpd: 18 Mrk: Smør i Flætre, No: 28, dateret 27 April 1792.

217: Brynild Sølfestssøns Skjøde paa 2 bpd: 18 Mrk: Smør i Flætre, udstød af Sølfest Brynildssøn mod 299 Rdlr: til Stervboed at betale, dat: 27 April 1792.

218: Niels Sølfestssøns ditto paa Støbs Bordsaug og derved liggende Stykke Jord eller Mark tæt ved Elven Bremmen, udstød af Faderen Sølfest Brynildssøn Flætre mod betalte 99 rd: til Stervboed, den 27 April 1792.

219: Anders Tostenssøn nedre Kythes Obligation stor 221 rd: 1 mrk: 15 s., udstød til Tosten Anderssøn nedre Kythe med flere, med Pant i 1 bpd: 12 Mrk: Smør i N: Kythe i Windjer Otting, dat: 10 og tinglyst 12 Novbr: 1789, udslettet efter Qvittering af 11 Julii 92.

220: Ole Olssøns Bygselbrev paa 1 Løb 18 Mrk: Smør i (.) Ryche, No: 9, i Windjer Otting, udstæd af hr: Doctor og Stifftsprovst Morsin, med Vilkaar til Værfaderen Wiching Nielssøn, den 23 Martii 1792, med Revers.

221: Lars Erichssøns Bygselbrev paa 1 Løb Smør i Dugstad, No: 2, udstæd af Sognepræsten hr: Johan Nordal Brun den 4 April 1792, med Revers.

222: Lars Erichssøns Skjøde paa 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Dugstad, No: 2, hvor han selv den 27 Julii 1790 med sin Hustrue Britha Sjursdatter har arvet andre 1 bpd: 12 Mrk:, udstæd af Formynderne for Svend Dugstads Børn, mod 150 rd:, den 12 Julii 1792.

223: Contract hvorefter Lars Erichssøn forbinder sig i sin Tid at overlevere de til skjødede og bygslede 2 Løber Smør i Dugstad til Siur Svendssøn, d: 12 Julii 1792.

224: Anders Tostenssøns Skjøde paa 1 bpd: 12 Mrk: Smør, med Overbygsel til andre 1 bpd: 12 Mrk:, Wangens Præstebord beneficeret, i N: Kythe, No: 21,/, udstæd af Arvingerne effter Tosten Anderssøn Kythe mod 420 rd:, dateret 11 Julii 1792.

Bøer Otting.

No: 225: John Nielssøn Waales Obligation stor 200 rd:, udstæd til Ole Larssøn Lie, med Pant i 9 Mrk: Smør, med overbygsel til 9 Mrk: Smør, i Waale, No: 27, dateret 6 og tinglyst 10 Novembr: 1789, udslettet effter Qvittering af 1 Julii 1792.

226: Johannes Torchelssøn Lille Schiples Obligation stor 250 rd:, udstæd til Sr: Jan Top, med Pant i 18 Mrk: Smør i Lille Schiple, dateret 13 og tinglyst 14 Julii 1789, udslettet for den betalte halve deel 125 rd: effter Qvittering af 9 Julii 1792.

227: Svend Larssøn Bratagers Obligation stor 160 rd:, udstæd til Anders Pederssøn Skutles Myndliger, med Pant i 4 ½ Mrk: Smør i Bratager, No: 18, dateret 17 og tinglyst 18 Novembris 1788, udslettet effter Qvittering af 13 Julii 1792.

228: Ditto Obligation til Iver Brynildssøn Lemme, stor 149 rd:, med Pant i 9 Mrk: Smør i Bratager, No: 18, dateret 17 og tinglyst 18 Novembr: 1756, udslettet 13 Julii 1792.

229: Lars Ellevsøn Skiples Obligation stor 350 rd:, udstæd til Endre Jonssøn Hjembære, med Pant i 1 Løb Smør i Schiple, No: 38, dateret 11 og tinglyst 12 Julii 1785, udslettet effter Qvittering af 7 Julii 1792.

230: Anfind Torgerssøn Fannestølens ditto, stor 164 rd:, udstæd til Johannes Iverssøn Urland med flere, med Pant i 6 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21, dateret 8 og tinglyst 15 Julii 1790, udslettet effter Qvitteringer \af/ den 2 Julii 1792.

231: Lars Gulligssøns Bygselbrev paa 1 Løb 18 Mrk: Smør i Nedre Groue, No: 13, udstæd af Hr: Biskop Irgens, med Vilkaar til Lars Colbenssøn, den 16 Junii 1792, med Revers.

232: Anfind Torgerssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør i Bratager, No: 18, udstæd af Creditorerne effter Svend Larssøn Bratager, mod 350 rd:, den 11 Julii 1792.

233: Niels Larssøn Møens Forbindelse, at hans Søn Johannes Nielssøn effter hans Død skal nyde den anden halve Gaard Møen, 2 bpd: 12 Mrk:, for 400 rd:, d: 12 Julii 1792.

234: Anfind Torgerssøn Bratagers Obligation til Iver Brynildssøn Lemme, stor 260 rd:, med Pant i 9 Mrk: Smør i Bratager, No: 18, dateret 11 Julii 1792.

235: Lars Gulligssøn Groues Contract til Lars Colbenssøn Groue og Hustrue for Livs Ophold af Nedre Groue i Bøer Otting, den 11 Julii 1792.

236: Ole Sjurssøn Davidhougens Obligation stor 150 rd:, med Pant og 2den Prioritet i 1 bpd: 12 mrc: Smør i Davidhougen, No: 23, udstæd til Johannes Jverssøn Urland og Ragnilde Iversdatter, den 10 Julii 1792.

237: Ellev Davidssøns Skjøde paa 6 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21, udstæd af Anfind Torgerssøn Fannestølen mod 396 rd:, den 9 Julii 1792.

238: Ellev Davidssøns {Skjøde pa} Obligation stor 199 rd:, med Pant i bemelte 6 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21, udstæd til Elling Knudssøn Kløve, den 9 Julii 1792.

239: Niels Jonssøn Midtbæres Skjøde til Sverqve Torgerssøn paa Odels Retten til 2 Spand 3 ½ Mrk: Smør i Midtbære for 50 rd.; dateret 5 Julii 1792.

240: Anders Erichssøns Skjøde paa 7 Spand Smør i Osgier, No: 10, udstæd af Erich Iverssøn Osgier mod 396 rd.; den 9 Julii 1792.

241: Anders Erichssøns Obligation stor 396 rd.; udstæd til Erich Iverssøn Osgier, med Pant i 7 Spand Smør i Osgier, No: 10, dateret 9 Julii 1792.

242: Erich Iverssøns og Hustrues Contract for Livs Ophold af Osgier, udstæd af Sønnen Anders Erichssøn Osgier, den 9 Julii 1792,

243: Lars Nielssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør, med Overbygsel til 9 Mrk: Kirkegods, i Waale, No: 27, udstæd af Jon Nielssøn Waale mod 341 rd.; den 10 Julii 1792.

244: Lars Nielssøn Waales Obligation stor 250 rd.; udstæd til Ole Larsson Lie og Niels Wichingsøn Havaas, med Pant i bemelte Skyld i Waale, den 10 Juli 1792.

245: Torchel Johannessøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør i Lille Schiple, No: 37, udstæd af Johannes Torchelssøn Lille Schiple mod 150 rd.; den 12 Novembr: 1791.

246: Torchel Johannessøns Obligation stor 125 rd.; udstæd til Sr: Jan Hanssøn Top, med Pant i 9 Mrk: Smør i Lille Schiple, No: 37, den 12 Novembr: 1791.

247: Gullig Johannessøns Contract for Livs Ophold i sin Tid af Lille Schiple, udstæd af Torchel Johannessøn Lille Schiple, den 12 Novbr: 1791.

Bordals Otting.

248: Peder Olssøn Lille Rochnes Obligation stor 150 rd.; udstæd til Amund Aalvig, samt til Dordi og Brynilde Olsdøttre, 82 rd.; ialt 232 rd.; med Pant i 2 bpd: 6 Mrk: Smør i Rochne, No: 9, dateret 13 og tinglyst 15 Julii 1782, udslettet effter paategnede Qvittering af 13 Julii 1792.

249: Ditto Obligation til Anders Pederssøn Skutle, stor 99 rd.; med Pant i 1 bpd: Smør i Lille Rochne, No: 9, dateret 12 og tinglyst 13 Julii 1787, udslettet efter Creditors paategnede Qvittering af 29 Maji 1792.

250: Ditto Obligation til Amund Larssøn Aalvigen, stor 299 rd.; med Pant i en Løb Smør i Lille Rochne, No: 9, dateret 11 Julii 1792.

251: Jørgen Nielssøn Houges Skjøde til Ole Michelssøn paa 1 bpd: 9 Mrk: Smør, med overbygsel til 3 Mrk: Smør, i Houge, No: 3, for 99 rd.; dateret 13 Julii 1792.

252: Jørgen Nielssøn Houges Contract for Livs Ophold af Houge, udstæd af Ole Michelssøn Houge den 13 Julii 1792.

253: Stephen Knudssens Skjøde paa Odels Retten til 1 Løb Smør i Himle, No: [?], udstæd af Erich Godvindssøn med Curator, mod 135 rd.; den 12 Julii 1792.

254: Brynild Monssøns Obligation stor 399 rd.; udstæd til Knud Siurssøn Groue, med Pant i 2 bpd: 15 Mrk: Smør i Rondve, No: 7, dateret og tinglyst 9 Novembr: 1786, udslettet effter paategnet Qvittering af 15 Martii 1792.

255: Ditto Obligation til Johannes Anderssøn Frøsten, stor 430 rd.; med Pant i bemelte Skyld, dateret 15 Martii 1792.

256: Iver Johannessøns Bygselbrev paa 14 Mrk: Smør i Helland, No: 23 i Bordal, udstæd af hr: Krigsraad Fleischer den 20 Martii 1792, med Revers.

257: Ditto Skjøde paa 1 bpd: 7 ½ Mrk: Smør i bemeldte Gaard Helland, No: 23, udstæd af Gullig Iverssøn Hellands Enke og Arvinger, mod 99 rd.; den 12 Julii 1792.

258: Ragnille Erichsdatters Contract for Livs Ophold af Gaarden Helland, udstæd af Iver Johannessøn Helland den 12 Julii 1792.

259: Samson Torbiørnssøns Skjøde paa 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Midt Skutle, No: 16 udi Qvitler Otting, udstæd af Arvingerne efter afdøde Anna Davidsdatter, mod 230 rd.; den 12 Julii 1791.

260: Colben Monssøn Dahles Obligation stor 130 rd., udstæd til John Jverssøn Nessem, med Pant i 18 Mrk: Smør i Dahle, No: 24, dateret 16 Februarii og tinglyst 11te Julii 1789, udslettet effter paategnet Qvittering den 13 Julii 1782.

261: Inga Erichsdatter Soues Obligation stor 150 rd., udstæd til Mads Torbiørnssøn Sæve, med Pant udi 1 bpd: 15 Mrk:, med Overbygsel til 1 bpd: 18 Mrk: Smør, i Store Soue, No: 20 i Wiger Otting, dateret og tinglyst 16 Julii 1787, qvitteret 5 Julii 1792.

262: David Nielssøns Skjøde paa 1 bpd: 15 Mrk: Smør, med Overbygsel til 1 bpd: 18 Mrk: Smør, i Store Soue, No: 20, udstæd af afdøde Niels Davidssøn Soues Creditorer og Arvinger, mod 200 rd., dateret 5 Julii 1792.

263: David Nielssøns Obligation stor 198 rd., udstæd af* (til) Claus Isachssøn Grimestad, med Pant i bemelte Skyld i Store Soue, No: 20, dateret 5 Julii 1792.

264: Inga Erichsdatters Contract for Livs Ophold af bemelte Gaard Store Soue, udstæd af David Nielssøn Store Soue, den 5 Julii 1792.

265: Baar Haldorssøn Lundes Obligation stor 160 rd., udstæd til Ole Klyve og Ole Stenstøe, med Pant i 2 bpd: Smør i Lunde, No: 22, dat: 10 Julii 1792.
Holbøygder Otting.

266: Lars Pederssøn Holos Obligation stor 200 rd., udstæd til

1792: 126

Jørgen Berven og Amund Kaldestad, med Pant i Gaarden Holo, No: 41, 1 Løb Smør, dateret 9 og tinglyst 10 Julii 1781, udslettet effter Qvittering af 15 Junii 1792.

267: Erich Olssøn Hynningens Pbligation stor 350 rd., udstæd til Dønnaat Knudsdr: med flere, med Pant i 2 bpd: 6 Mrk: Smør i Hynningen, No: 38, dateret 7 og tinglæst 11 Julii 1789, udslettet for til Jon Knudssen Røthe betalte 150 rd: effter paategnet Qvittering af 12te Julii 1792.

Opheims Otting.

268: Iver Ellevssøn Slæens Obligation stor 280 rd., udstæd til Bottolv Olssøn Lunde, med Pant i 1 bpd: 12 Mrk: Smør, 2 ½ Mæle Korn i Slæen, No: 6 i Opheims Otting, dateret den 6 Julii 1792.

269: Lars Aamundssøns Skjøde paa 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Løen, No: 16, udstæd af Enken Torbiør Jacobsdatter med Laugværge og Aamund Løen, mod 165 rd., d: 10 Julii 1792.

270: Lars Aamundssøn Løens Obligation stor 147 rd., udstæd til Colben Larssøn Houge og Gudve Olsdatter Houge, med Pant i forbemeldte Skyld, d: 10 Julii 1792.

271: Knud Endressøns Skjøde paa 1 bpd: 12 mrk: Smør, 1 Geedskind i Gilderhuus, No: 9, udstæd af Arvingerne effter afdøde Endre Jonssøn Gilderhuus, mod 650 rd., d: 6 Julii 1792.

272: Ole Bottolssøn Sivles Bygselbrev paa 1 bpd: 9 Mrk: Smør i Jordal, No: 29, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, med (mod?) Vilkaar til Lars Erichssøn og Hustrue som heri bestemt, dateret 14 Maji 1792, med Revers.

273: Skifte brev effter Torbiør Erichsdatter Berge. Jordegods 1 Løb Smør med bygsel, og overbygsel til 4 ½ mrk:, i Berge, No: 8 i Dørvedals Otting for 420 rd., udlagt: Hr: Krigs Commissair Dahl 1 bpd: 22 13/35 mrk: med Bygsel, og overbygsel til 3 503/560 mrk: for 270 rd: 3 mrk:, Erich Olssøn Hynningen 1 1/35 mrk:, med overbygsel til 9/140 mrk: for 6 rd:, Anders Anderssøn 18 mrk: Smør, med overbygsel til 1 35/280 mrk: for 105 rd:, Skiftebekostningen 3 9/35 nrk:, med overbygsel til 57/280 mrk: for 19 rd:, Lars Claussøn Maasefind 2 14/35 mrk:, med overbygsel til 21/140 mrk: for 14 rd:, Anders Knudssøn Græe 24/35 mrk:, med overbygsel til 6/140 mrk: for 4 rd:, Gulloug Johannessøn 9/35 mrk:, med overbygsel til 9/560 mrk: for 1 rd: 3 mrk:, dat: 16 Novbr: 1790.

274: Skifte brev effter Ingeborg Stephensdatter Gierme. Jordegods 2 Løber Smør i Gierme, No: [?] i Dørvedals Otting, og Andeel i Rundals Alminding, for 599 rd., udlagt til

Enkemanden Knud Nielssøn den halvedel, Sønnen Wiching Anderssøn Qvale 20 4/7 mrk., Døttrene Guro, Brithe, Anna, Torbiør og Maritha, hver 10 2/7 mrk: for 42 rd: 4 Mrk: 11 s:, dateret 15 Februari 1792.

275: Stephen Monssøn Litseims Skjøde paa Pladset Bergshougen og den Tomt hvorpaa Huusene staar i Dørvedals Otting, udstæd af Gullig Bergessøn Hage mod betalte 298 rd:, dateret 11 Julii 1792.

276: Knud Iverssøn Seims Obligation stor 298 rd:, udstæd til Lars Larssøn Ystesæt, med Pant i 1 Løb Smør i Seim, No: 18 i Guldfierdings Otting, dat: 13 Juli 1792.

277: Johannes Olssøn Øvre Groues Obligation stor 199 rd:, udstæd til Jens Fylkedalen og Lars Wæche, med Pant i 1 Løb Smør i Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, dateret 8 og tinglæst 9 Novbr: 1786, udslettet effter Qvittering af 13 Julii 1792 for de til Lars Tostenssøn Wæche betalte 99 rd:

278: Klokker Poul Moltzau Jægers Skjøde paa Major Brandts forhen iboende Huse paa Wossevængens Alminding, udstæd af Lænsmand Mølster mod 110 rd:, d: 23 Febr: 1792.

279: Ditto Obligation til Thyge Christian Jæger, stor 99 rd:, med Pant i bemelte Hus, dateret 23 Februarii 1792.

Hr: Foged Unmack lod ved Fuldmægtig Kramer tilkjendegive at have til dette Ting og Stæd samt denne Tid, ifølge Amtets Ordre af 16 Junii d: A: ladet indkalde til edelig Vidnesbyrds Aflæg under Lovens Falsmaal, for at oplyse det af Tambour Arne Olssøn Myrland mistænkte Forhold mod bortblevne Biørne Godschalchssøn Dugstad, nemlig: Svend Syndve. 2: Ingebrit ibm: 3: Husmanden Lars Blaarens Kone Aagothe Hansdatter. 4: Anna Syndvesflyen. 5: Anders Olssøn Hirth. 6: Sylfest Houge. 7: Ole Løne. 8: Tosten Larssøn Hegland, og 9: Ole Nielssøn Mørqve. Til Actens Følge blev fremlagt Stifftets paaberaabte Ordre af 16 Junii 1792, saalydende, tilligemed de forhen inden denne Ret passerede Tingsvidne Forhør og vedhæftede Krigsrettes Forhør, samt de senere inden sidste Ret den 5 Junii 1792 afholdte Forhør, som alt følger Acten. Han til kjende gav at til dette Tingsvidne Forhør tillige er indkaldet at anhøre Vidnernes Forklaring, Arne Olssøn Myrland og Størk Olssøn Mørqve med Compagnie Cheff hr: Capitaine Meitzner, og til Vedermaele Biørne Dugstads Brødre Herman og Ole Dugstad. Actor forlangede de samtlig indkaldede paaraabte.

De indstevnte Arne Myrland og Størk Mørqve mødte uden Baand og Fængsel, og paa Compagnie Cheffens Vegne hr. Premier Lieutenant Brügge. Hr: Krigs Raad Fleischer mødte effter Anmodning paa Regiments Auditeu-

1792: 126b

-rens hr: Regiments qvarttermester Schives Vegne. Af Vidnerne var Lars Blaarens Kone Aagothe Hansdatter og Ole Nielssøn Mørqve ej tilstæde, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel for de udeblevne. Actor fremlagde skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, af Dags dato, og begiærede 1ste Vidne, Svend Syndve, frem kaldet, saalydende # Edens Forklaring blev Vidnerne forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvorefter fremstod

1ste Vidne, Svend Iverssøn Syndve, {aflagde Eed og} \som forhen i Sagen har vidnet den 15 Novbr: 1791/, provede til forelagde 1: Sp: Var {vel} med Størch Mørqve efter hans Begiær, i Syndveshougen, for, som han sagde, at efftersee om det var sandt at der var Spøgerier, og om Biørne Dugstad skulde findes der, nemlig afvigte Aars Julii Maaned, hvorved 2: Sp: er besvaret. 3: Sp: Nej, Størch Mørqve har aldeles intet herom talt med Vidnet.

2det Vidne, Ingebret Colbenssøn Syndve, aflagde Eed og vidnede til 1: Sp: Nej, 2: Sp: frafaldt Actor. 3: Sp: ligesom første Vidne.

3: Vidne, Anna Olsdatter Syndvesflyen, aflagde Eed og provede til fremsatte Spørgsmaale, at hun aldeles ikke har seet det omspurgte.

4: Vidne, Anders Olsson Hirth, som forhen har aflagt sit Provemaal, svarede til fremsatte 1: Sp: Han gik med Arne Myrland og Jon Nessem den rette Mørkdals Vej omspurgte Dag om Aftenen fra Erichshuset, men kan ej erindre hvad Tid af Aftenen, saasom han var beskjenket. 2: Sp: Jo, Vidnet biede paa Jon og Arne, som var efter ham ved Broen. 3: Sp: Kan slet ikke erindre det omspurgte. 4: Sp: Heller ikke. 5: Sp: ligeledes. 6: Sp: Nej, kunde ikke mærke noget paa ham.

5: Vidne, Sølfest Olsson Houge, provede effter aglagde Eed til 1: Sp: Nej. 2: Sp: hørte ikke det omspurgte. 3: Sp: Det forhodler sig som omspurgt, og skeede det den Søndag \efterat/ han blev stevnet til Tingsvidne Forhøret.

6: Vidne, Ole Siursson Løne, vidnede effter aflagt Eed til de fremsatte Spørgsmaale, at han ikke var paa det omspurgte Stød, følgelig heller ikke \har/ hørt det omspurgte i 2det og 3: Spørgsmaal.

7: Vidne, Tosten Larsson Hegland, aflagde Lovens Eed og svarede til fremsatte Spørgsmaal, at han hørte Peder Holo sagde det omspurgte til Sølfest Houge en Søndag efter at han var stevnt til Vidne Forhøret.

Anders Hirth blev end videre forelagt det til 7: Vidne fremsatte Spørgsmaal. hvortil han svarede Nej.

Actor fremlagde et \Forhør holdt/ af hr: Capitaine Meitzner, dateret 29 Maji d: A:, tilligemed det Skriff hvoreffter {Besk} Kaldsmændene har indvarslet Arne Olsson Myrland og Størk Olsson Mørqve at møde for at anhøre de af Actor indkaldte Vidner, hvilket han begiærede Acten vedhæfftet. Ansaae det uforuødent at lade forelægge de udeblevne Vidner, da man af de allerede afhørte kan erfare at intet til Sagens Lys ved dem kan erholdes. De Forhør som forhen ere afholdte, lægger tydelig for Dagen mangfoldige Data mod den sigtede Arne Myrland, og gjør Mistanke om ham grundet. De Trudslar han har udøvet mod endeel Vidner er vel Aarsagen der paalægger de øvrige et Baand, og vel muelig kan lægge Skjul paa meget som kunde bringe paa Spor til Sagens sande Lys; {og} \hvor/ befrygtelig altsaa denne Person vil blive ifald han her skulle tillades at komme til Bøygden, er han overbevist om vedkommende lægger Mærke til for at hindre sammes Virkelighed. Til sidst forlangede Actor sig det passerede i Tingsvidne Form beskreven, for Amtet at tilsendes.

Arne Myrland fremstillede 3 Vidner, Lars Haldorsson Reqve, Halsten Schiervem og Sygni Baarsdatter, som han begiærede eedfæstet og forhørt. Actor vedtog at anhøre disse Vidner, uagtet han ikke var indkaldet.

Lars Haldorsson Reqve aflagde Eed, og paa Arne Myrlands Spørgsmaal svarede: at han havde hørt {at} Størk Mørqve sige at Fogden havde givet ham strænge Qvæstioner i Forhøret, som første Gang blev afholdt.

Sygni Baarsdatter aflagde Eed og vidnede, at afvigte Vinter sagde Størk hende, at han havde mødt Arne Myrland paa Drøgs vold fladen, hvor Arne laae med Hændene paa en Vejestang og sprang over samme, hvoreffter Arne spurgde Størk, om han vilde følge ham til Windje for at faae Brændevin, hvilket denne nægtede, siden han havde et sygt Barn.

Jngen havde meere at forestille, thi blev Tings Vidnet sluttet.

Niels Trondsson Hemre havde paa egne og øvrige Naboers Vegne med mundlig Varsel indkaldet Ole Øyelsson Naasen, Henrich Olsson Naasen og Lars Henrichsson Naasen for ulovlig Skovhugst, derfor at lide Dom til Undgiældelse, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

De indstevnte blev paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Sølfest Houge og Bottolv Lunde afhiemlede

lovlig Varsel for de udeblevne.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men udeblevne Ole, Henrich og Lars Naasen gives hermed Laugdag at møde til næste Ting med deres Tilsvar i denne Sag, hvortil Citanterne besørger lovlig Varsel.

Hr: Foged Unmack anmeldte ved Fuldmægtig Kramer: at til dette Ting ved mundlig Varsel er indstevnt ifølge Præstens Ammeldelse Erich Olsson Drøgs vold og Sønnen Siur Erichsson ibm: at anhøre Vidner om deres ulovlige Brændevins og Ølsald, og derefter modtage Dom til Bøders Udredelse, og Actionens Omkostningers Erstatning.

Af de indstevnte Vidner mødte ikke Ole Syndve og Torger Gulligsson Hommedahl. Sjur Erichsson Drøgs vold, og paa Compagnie Cheffens Vegne Lieutenant Brugger, var tilstæde. Erich Drøgs vold mødte ikke. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhiemlede lovlig Varsel.

1ste Vidne, Peder Johnsson Holo, aflagde Eed og provede: at Ole Olsson Mørqve købte en Pægel Brændevin for 5 s: hos indstevnte Siur Drøgs vold afvigte Aars Kristi Himmelfartsdag, hvilken Pægel Ole og Vidnet drak. Har hverken før eller siden fornummet noget Brændevins Salg. dem:

2: Vidne, Lars Hanssøn Engeland, aflagde Eed, at han med tvende andre købte samme Dag, som forrige Vidne har forklaret, 2 Pæler Brændevin {for 5 s:}, som han betalte Siur Erichsson med 5 s: Pælen.

Actor bad om Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnt og udeblevne Erich Drøgs vold laugdages at møde til næste Ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Ole Ingebretsson Syndve og Torger Gulligsson Hommedal forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at aflægge sit edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Actor besørger lovlig Varsel.

Folio 96. Krigsraad Fleischer fremlagde skriftlig Continuations Stevning mod Ole Ingebretsson Syndve og Johannes Endeland af 7 Junii 1792, saalydende.

De indstevnte Parter og Vidner mødte ikke, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn {mødte ikke} lovlig Varsel. Actor erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Ole Ingebretsson Syndve og Johannes Hanssøn Engeland gives hermed Laugdag at møde til næste Høsteting med sit Tilsvar i denne Sag, og Vidnerne Øyel Ingebretsson Syndve og Størk Colbenssøn forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at deponere sin Forklaring i denne Sag, hvortil Actor besørger lovlig Varsel.

Folio 102. Haldor Kjønnegaards Sag mod Ole Erichsson Opheimsvangen blev anmeldt forligt og ophævet.

Bottol Øverland havde med mundlig Varsel indkaldet David Johannesson Herrem for Overfald og ærørige Ord, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt lide Dom til Undgiældelse, og denne Sags Omkostninger at erlægge.

David Herrem mødte ikke. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede lovlig Varsel.

Citanten fremstillede godvillig mødende Vidne Anders Olsson Hirth, som aflagde Eed og provede: at ved Michaelie Tider afvigte Aar i David Herrems Bryllup hørte Vidnet at Parterne vare i Kjæggel, hvorom kan Vidnet ej sige, men har siden hørt at det skulde have været om Bytte af et par Buxer, samt at Davif sagde til Bottol: Du skal være en Tyv og

Kjeltring indtil Du gjør Reede. Videre kan Vidnet ej erindre, saa som han, da disse Ord blev udtalte {sov og}, vaagnede op af Søvnne.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

David Johannessøn Herrem laugdages at møde til næste Høsteting med Tilsvar.

Dereffter blev publiveret:

Stiffets Placat om Opheims Alminding, dateret 14 Maji 1785.

Hr: Foged Unmack fremlagde Restance Register paa de Kongelige Skatter for 1ste Termin 1792, som i Overværelse af de 2de Mænd Wiching Qvale og Aamund Bryn blev examineret og befunden at beløbe til 1239 Rdlr., hvor om et Tings Vidne blev udfærdiget under Laugrettets Bekræfftning.

Da ingen effter der om skeede Udraab denne Gang havde noget viidere ved Retten at bestille, blev Tinget ophævet.

1792: 127b

Besigtelses Forretning paa Officier gaarden Rongve i Bordal

Aar 1792, den 16 Julii, blev Retten sat paa Gaarden Rongve i Wangens Præstegjeld og Bordals Otting paa Woss af Sorenskriveren og effterskrevne af Stædets Foged opnævnte eedsvorne Laugrettes og Synsmænd: 1: Knud Brynildssøn Ullestad. 2: Stephen Tollevsøn Bryn. 3: Claus Anderssøn Qvale. 4: Niels Anderssøn Lille Rochne. 5: Amund Torgerssøn Bryn, og 6: Wiching Anderssøn Qvale, for at foretage en lovlig Syns og Taxations Forretning over denne til Officierer for det Wossiske Compagnie udtagne Gaard, følgelig det Kongelige allernaadigste Rescript af 2 Septembr: 1791, dets 5: §. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda først blev indtaget Stiffets P: M: af 24 Septembr: 1791, grundet paa allerhøyst bemeldte Rescript, samt Sorenskriverens, paa grund heraf til saavel Compagnie Cheffen hr: Capitaine von Kuhle, som Beneficiario Hr: Biskop og Doctor Irgens, og Lejlændingen paa Gaarden, Ole Siurssøns Enke, af 21 Maji sidstleden udstædte Indkaldelse, alt saalydende #

Ved Retten var tilstæde paa Regimentets Vegne Battallions Commandeuren Hr: Major von Grøn, paa Compagnie Cheffens Vegne Hr: Capitaine von Meitzner, Hr: Foged Unmack, og Lejlændingen Ole Siurssøns Enke Ingebjør Torbiørns Datter med Laugværge Størk Torgerssøn Gierness.

Hr: Foged Unmack anmeldte at heele Gaarden Rongve, Matriculens No: 7 i Bordals Otting og Wangens Hovedsogn paa Woss, skylder udi Skat 4 Løber, og Landskyld 3 Løber 1 bpd: 12 mrk., hvoraf den halvedeel er Odelsods, og den anden Halvedeel, 2 Løber Smør i Skat, men 1 Løb 2 bpd: 6 Mrk: Smør, Biskoppen i Bergen beneficeret, og for nærværende Tid bruges af Lejlændingen Ole Siurssøns Enke, som svarer aarlig udi Skatter ongefær 7 rd: 9 s:, Leding 72 s:, og Landskylden omtrent 5 rd: 18 s:, foruden Tiende, som Enken angav at være aarlig 2 Tønder Korn og 3 Kalv skind in Natura.

Enken fremlagde sin salig Mands Bygselseddel, dateret 25 Septbr: 1750 og tinglyst 5 Julii 1751, som blev paategnet tilbageleveret, og anmeldte at herpaa Gaarden findes et Stavbur og 2 Florhuus paa Vaar- og Fieldstølen, \som/ er opbygget paa øde tomt, og altsaa Lejlændingens Eiendom. Til Udsæd paa dette Brug anvendes 4 Tønder Byg og 4 Tønder Havre, og avles det eene Aar med det andet 40 Tønder. Paa Gaarden fødes 2 Hæste, 10 Kjør, 6 ung beest og 24 Smaler.

I Følge af Parterne begav Retten og Laugrettet sig til at besigte Gaardens Huuse, som befandtes i følgende Tilstand:

1: Stuehuuset med Fordør og Kaave, mangler Bordklædning i Brysterne, hvortil udfordres 4 ½ Tylt Bord af 6 Alens Længde, som med Arbejds Løn vil koste tilsammen		3 rd: 0 mrk: 0 s:
2: et Jldhuus under samme Tag, i god Stand, samt et Vedhuus i S: W: Ende ligeledes.		
3: En Underboe med Lofft, mangler Reparation paa Taget og Bordklædning, hvortil udfordres 2 Tylter 6 Alens Bord á 3 mrk:	1 - 0 - 0	
12 Vaager Næver á 24 s:	3 - 0 - 0	
Arbejds Løn dertil med Kosthold	2 - 0 - 0	6 - 0 - 0
4: En Kjelderboe i lovlydig Stand.		
5: Een Høelade med Kornbraate ligeledes.		
6: Hæstestald \med/ vedbygget \Hæste/ Lade, er i god Stand.		
7: et Flor huus, mangler 3 Sviller som vil koste 1 rd: 1 mrk:, 4 Stokker til Stavleje og Bandestokker 2 rd:, 6 Bjelker 11 Alen lange 1 rd:, 1 Tylt Sperrer 1 rd:, 1 Tylt Troe 2 rd:, 20 Vaager Næver á 1 Mrk: 8 s:, [er] 5 rd, Arbejds Løn og Kosthold 16 rd:, 2 Træer til Torvfald 12 s:, tilsammen		28 - 1 - 12
Hvorimod de{t} gamle Materialier forbruges til Reparationen.		
8: et Smalehus, mangler 10 Vaager Næver til Tække á 24 s:	2 - 3 - 0	
2 Træer til Torvfald 8 s:, 4 Sviller á 8 s:, [er] 2 Mrk:	0 - 2 - 8	
Arbejds Løn og Kosthold vil medgaae	1 - 0 - 0	3 - 5 - 8
9: Paa Vaarstølen Sverqveteiten et Sæhlshuus og en Lade i god Stand.		
10: Paa Sommerstølen Førjo, 2 ½ Mil herfra paa den ande Side af Elven, et Sælshuus, ligeledes i god Stand.		
11: et Smide huus, og		
12: et Qværnehuus staaende paa Gaarden Giernoss Grund, hvoraf betales 8 s: aarlig Grundeleje, ligeledes i aabodsfør Stand, og		
13: et Kalvehuus i Kalvehagen, ligeledes.		
Flere Huse henhører ikke til Gaarden, eller dette til Officier gaarden udnævnte Brug. Summa		41 rd: 1 mrk: 4 s:

Enken med Laugværge tilbød sig at istandsætte de befindende Mangler saasnart som mueligt, hvorimod hr: Capitaine Meitzner paa hr: Capitaine Kuhles Vegne intet havde at erindre.

Lejlændingen anmeldte at dette til Compagnie Scheffens Boelig udtagne Brug

1792: 128

grændser paa Nordre Side til Nyre, paa S: Side til Sondve, paa Ø: Side til det andet Brug heri Rondve, og paa Westre Side til Gierness, og skal ved gamle Mærkeskjæl være (.....?) fra disse angrændsende Gaarde, men herom fantes ingen Forretning. Om Mærkeskjæøøene i

Udmarken er ingen Dispute, uden mellem Sondve Mænd, som endnu ikke er afgjort. Noget Fiskerie findes ikke til Gaarden, eller Eiendom til Elven. Retten og Laugrettet befandt denne Opgivelse rigtig, og besigtede den Skov som inden denne Gaards Eenemærker tilhører Bruget af disse 1 Løb 2 bpd: 6 Mrk: Landskyld, hvilken befandtes at bestaae af Birke og Older samt Ask og Hæg, som til dels bruges til L(øv?) brud, men det fornødne Brænde for Opsidderen findes ikke, uagtet den saa kaldede Risved allene dertil forbruges, altsaa maatte en desting(.....?) Mand købe saavel alt sit Brænde som Bygnings Tømmer, om nogensinde Bygninger her skulde (opføres?), istæden for de nu værende, som ikke kan tjene til andet end Tjenernes Værelser. Andre Herligheder tilhører ikke Gaarden, som ligger under et Fjeld og stejlt fra Wangsvandet. Gjerdene befandtes for disse Districters Brug at bestaae af Eener Riis og Stør, som hvert Foraar maae istandsættes, og nu i den Stand som almindelig i Bøjden, hvorhos anmærkes at ikkuns lidet Gierdefang befindes til Istandsættelsen. Ager og Eng er i saa god Stand som paa disse Stæder sees

Hr: Major Grøn lod tilføre: at som denne Forretning fuldkommen overeensstemmer med hr: Capitaine von Kuhles indgivne Liste, saa ansees denne Gaard ubeqvem til Compagnie Cheffens Bielig, og havde intet videre at forestille.

Ingen havde mere at forestille; thi blev Forretningen sluttet til vedbørlig Udstædelse.

Besigtelses Forretning paa Heggeland i Opheims Otting.

Aar 1792, den 17de Julii, blev Retten sat paa Gaarden Heggeland i Opheims Otting, Wangens Præstegield og Opheims Annex paa Woss, af Sorenskriveren i Nærværelse af effterskrevne ved Kongens Foged opnævnte eedsvorne Laugrettes og Synsmænd: 1: Torkel Monssøn Windje. 2: Peder Pederssøn ibm: 3: Sølfest Olssøn Houge. 4: Torchel Larssøn Lilletun. 5: Halsten Tørrissøn Løen, og 6: Bottol Olssøn Lunde, til en lovlig Syns og Taxations Forretning over (.....?) til Compagnie Cheffen for det Urlandske Compagnie udtagne Gaard, følgelig det Kongelige allernaadigste Rescript af 2 Septembr: 1791, dets 5: §. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda blev indtaget Stiftets P: M: af 24 Septembr: 1791, grundet paa allerhøjst bemeldte Rescript, samt Sorenskriverens paa Grund heraf til saavel Compagnie Cheffen hr: Capitaine von Meitzner, som Beneficiario Hr: Pastor Jersin, og Lejlændingen paa Gaarden, Tosten Larssøn, under 21 Maji sidstleden udstædte Indkaldelse, alt saalydende # Ved Retten var tilstæde paa Regimentets Vegne Battallions Commandeuren hr: Major von Grøn, Compagnie Cheffen hr: Capitaine von Meitzner, Hr: Foged Unmack og Lejlændingen Tosten Larssøn.

Hr: Foged Unmack anmeldte at Gaarden Heggeland, Matriculeret No: 15, skylder udi Skat og Landskyld 1 Løb 12 Mrk: Smør, Wangens Præstebord allernaadigst beneficeret, og for nærværende Tid bruges af Lejlændingen Tosten Larssøn, som svarer aarlig udi Skatter ohngefær 4 rd: 68 s:, og Landskyld 3 rd: 6 s:, samt Tiende og videre til Præsterne, som Lejlændingen angav at være i Penge 1 rd: 72 s:

Lejlændingen Tosten Larssøn fremlagde det ham meddeelte Bygsel brev, dateret 9de Maji 1788 og tinglyst 14 Julii samme Aar, som viser at Gaarden Heggeland ham er tilbygset paa den Maade at han, ifald samme til Capitains gaard bliver udlagt, skal fravige samme efter lovlig Opsigelse imod sin lovlige Bygsels Tilbagegivelse, saavelsom og udrede Vilkaar til sin gamle Fader aarlig 4 Tønder og 2 Asker Reent Korn, 2 Kjørs og sex Smalers Foster, med videre Forbindelser baade Henseende til Kreaturenes Rygt, som og Opvartning for sin Fader i tiltrædende Alder, alt effter oprettet Contract dat: 10 og tinglyst 16 Novbr: 1791. Paa Gaarden er ellers en liden Glas stue som den gamle Lars Tostenssøn tilhører, og paa øde Tofft er opbygget med Beneficiaris Tilladelse, mod

aaarligh Afgiff. Ligeledes er et Stavbur, et Florhuus paa Vaarstølen, og et lidet Stuehuus med ved bygning paa Fjeldstølen, paa øde Tofft opbyggt, og altsaa Gaarden uvedkommende. Til Udsæd paa denne Gaard anvendes 6 Tønder Blandingskorn, og avles det eene Aar med det andet 20 Tønder. Her fødes 12 Kjør og 2 ungbest samt 20 Smaler.

Derefter begav vi os til Besigtelsen over Husene, og befandt samme i denne Tilstand:

1: Stue huus med en liden ind bygget Kaave, behøver Reparation paa Taget, hvortil vil medgaae 20 Vaager Næver á 2 mrk:	6 - 4 - 0	
2 Torvhalds træer og 4 Sviller, som vil koste	1 - 0 - 0	7 rd: 4 mrk: 0 s:
2: Ildhuuset, under samme Tag med Stuehuuset, i god Stand.		
3: Een Underboed med Lofft over, i god Stand.		
4: en Høelade med vedbygget Korn braate, den sidste i god Stand, men Høeladen mangler 16 Vaager Næver til Tække og Tagets Reparation á 2 Mrk:	5 - 2 - 0	
2 Torvhalds træer og 4 Sviller, som vil koste til Stædet bragt	1 - 0 - 0	6 - 2 - 0
5: en Flor, i god Stand.		
6: en Smaleflor, mangler Reparation paa Taget med 12 Vaager Næver á 2 Mrk:	4 - 0 - 0	
2 Torvhalds Træer og 4 Sviller	0 - 4 - 0	4 - 4 - 0
7: et lidet Buehuus. Til samme behøves 4 Vaager Næver á 2 mrk: 2 Torvhalds træer og 4 Sviller som vil koste 2 Mrk:		1 - 4 - 0
8: en Hæstestald med Lade, i god Stand.		
9: et Smidiehuus ligeledes.		
10: et Qværnehuus uden Redskab, ligeledes.		
11: et Nøst ved Vandet, gammelt og forraadnet, da samme formedelst Fiskeriets Mislingelse ikke i 20 Aar har været brugt, og altsaa ikke behøves til Gaarden af nyt at opbygges.		
12: Eet Sælshuus paa Vaarstølen, behøver at repareres med 8 Stkr: Tømmer 11 Alen, og 2 ditto 7 Alen langt, som med frem kjørsel til Stædet vil koste	4 - 0 - 0	
8 Vaager Næver á 2 mrk:, 12 Træer til Torvhalds Kroger og Tro 1 rd:	3 - 4 - 0	7 - 4 - 0
13: et Sæhls huus paa Fjeldstølen, i god Stand.		
14: En Udløe i Teigen, ligeledes i forsvarlig Stand.		
Flere Huse henhører ikke til Gaarden. Summa Aaboden		28 - 0 - 0

Retten og Laugrettet anmærkede under Besigtelsen, at de fleste af Husene formedelst Vandflom og Nedløb fra det oven for liggende stejle Fjeld har flyttet sig ned over Bakken mod Vandet, hvilket aarsages af den løse Grund hvorpaa de ere byggede, og altsaa hvert Aar med Bekostning for Opsidderne maae opskrues. Dette gøres ogsaa nu fornøden, men Tosten Hegland sagde at han ligesom denne Tilsyn udfordredes aarligh, og denne Gang paa egen Bekostning vilde lade samme forbedre. Saa vilde han og forbinde sig at istandsætte de befindende Mangler som Laugrettet har taxeret, uden at betale Aaboden, hvormed hr: Capitaine Meitzner var fornøjet.

Retten besaae derefter Gaardens Ud- og Jndmark, og befandt at Gaarden Heggeland grændser paa vestre Side til Løen, paa østre Side til Ettesvold, paa nordre Side til Fjeldet, og paa søndre Side til Ophejms Vandet. Med Naboerne er ingen Disputer om Mærkeskjællene, som effter gamle Steenings Forretninger endnu findes vedligeholdte. Noget Fiskerie eller Saug brug er her ikke. Heller ikke Fureskov, men lidet Birkeskov, som ikke er det nødvendige til Ilding for Opsidderen, men maae aarlig kjøbes. Det lidet her er kan og bør ikke borthugges, thi ellers blev Fjeld og Sneskredene som styrter lige ned over Husene, meget farligere. Nogen Tomt hvorpaa et Vaanings huus for Compagnie Cheffen skulde bygges, er her ikke, hvilket dog behøvedes, da den nu værende Røgstue allene kunde tjene til Tjenernes Værelser. Gjerdene, som bestaar af Riis og Stør, er som sædvanlig i Bøjgden, Gaardens Agere og Eng betydelig gode effter Situationens Beskaffenhed, ligesom Laugrettet anmeldte at Lejlændingen meget havde forbedret samme.

Vedkommende nærværende havde intet videre at forestille, men var fornøjet med denne Forretnings Slutning, hvorefter samme beskreven bliver at meddele.

Aastæds Merkeskiels Forretning paa Sivlesteig i Opheim

Aar 1792, den 18de Julii, blev Retten sat paa Gaarden Breche i Opheims Otting og Wossevangens Tinglaug til effterfølgende Aastæds Sags Behandling mellem endeel Opsiddere af Nærøen i yttre Sogn

1792: 129

og Opsidderen af Gaardene Sivle og Sivlesøen i Opheims Otting angaaende et Stykke Mark i Sivlesteig, hvor det egentlige Aastæd er. Retten blev betjent med effterskrevne af Kongens Foged i Wosse Fogderie opnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddomsmænd: 1: Bottolv Olssøn Lunde. 2: Lars Monssøn Ettesvold. 3: Ole Halstenssøn Grindeland. 4: Torchel Monssøn Windje. 5: Arne Tostenssøn Gilbachen. 6: Ole Olssøn Lunde. 7: Lars Knudssøn Houge. 8: Torchel Larssøn Lilletun.

Hvorda Tosten Guttormsøn Frettem mødte for Retten paa Citanterne i denne Sag, Johannes Anderssøn Hylland og Stefsøn Erich Olssøn, Peder Erichsøn Schierping, Peder Pederssøn Gudvangen, Anders Arnessøn ibm, Størk Siurssøn ibm:, Peder Erichsøn Hylland, Niels Trondssøn Himre og Søn Tron Nielssøn, Ole Johannessøn Ramsøe og Elling Hanssøn Ramsøe, deres Vegne som Beslægtet, og fremlagde Attest fra Sognepræsten hr: Magnus Wigeboe om Slægtskabets Rigtighed, samt skriffellig Fuldmagt fra ham som Beneficiarius til Gaarden Gudvangen, at møde i Rette, dateret 3 Julii 1792, saavelsom skriffelligt Stevnemaal af 18 Maji 1792, hvorved Ole Michelssøn Sevre og Ole Erichsøn Sivlesøen til denne Tægtedag er indkaldet at anhøre stevnte og ustevnte Vidners eedelige Forklaring, Rettens Syn og Grandskning paa Aastædet, at modtage, \samt Dom/ til Fravigelse af den paastevnte Sivlesteig, med videre effter Stevningens Formeld, som tilligemed forbemelte Fuldmagt inden Retten blev oplæst og Acten tiltagen, saalydende #

De indstevnte Vederparter Ole Michelssøn Sivle og Ole Erichsøn Sivlesøen mødte ikke, omendskiønt de her paa Gaarden vare nærværende, thi afhiemlede Kaldsmændene Torkel Larssøn Lilletun og Øyel Ingebritsøn Syndve lovlig Varsel. Eieren af Gaarden Sivle, hr: Sorenskriver Fleischer, paa sin Myndlings Vegne, var ej heller tilstæde, men han har paategnet Stevningen at være lovlig anvist. Citanterne anmeldte at de til Vedermæle indkaldte Opsiddere paa Stalemsøen, Jordal, Stalem, Breche og Naasen grændser ikke med deres Eiendomme til den paastevnte Sivlesteig, og altsaa frafaldes Stevningen i den Henseende, som heller ikke er dem forkyndt, effterdie Elven skifter for deres Eiendomme. De indstevnte Vidner mødte alle, undtagen Brithe Erichs Datter Tveite. Som flere Vidner havde Citanterne tilstæde: Anna Jørgens Datter Styve, Kari Mons Datter Hemre, Mons

Anderssøn Ramsøe, Anna Erichs Datter Stalem. For det udeblevne Vidne afhiemlede forbemelte Kaldsmænd under forrige Eeds Krafft lovlig Varsel at møde under Falsmaals Straf.

Tosten Frettem for Citanterne fremlagde Udtog af yttre Sogns Justice Protocoll af 23 og 24 Septembr: 1791, som har givet Anledning til denne Sag, samt skrifftlige Qvæstioner til Vidnerne, af Dags dato, saalydende # Hvoreffter Edens Forklaring af Lovbogen blev Vidnerne forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, og fremstod da

1ste Vidne, Øyel Steffenssøn Naasen, som svarede til 1: Sp: at han er 66 Aar gam/m/el, og har tjent paa Sivle i 6 Aar for omtrent 42 Aar siden, men boer nu paa Naasen. 2: Sp: I den Tid bejtede Nærøens Opsiddere og Sivles Opsiddere fælles i de Strækninger hvor den omtvistede Sivlesteig er indgierdet, uden Anke i nogen Maade. 3: Sp: Bejttet har som tilforn forklaret, værte fælles. 4: Sp: Den Mand Vidnet tjende, nemlig Ole Sivle, som død for 30 Aar siden, begiærte aldrig Tilladelse til at slaae Græs, \saa vit Vidnet veed/, men tog Græs til Kreaturene af Blom, og Rogn til Skavning. 5: Sp: Veed Vidnet ikke, men saalænge Vidnet kan mindes, har den haft dette Navn. 6: Sp: Kan Vidnet ikke sige. 7: Sp: Kan ikke sige hvad Tid det omtvistede Gierde er indhægnet, som ikke var eller befandtes den Tid Vidnet tjende paa Sivle, men dog syntes Tufft af et Gierde. I Vidnets Tid blev ingen Kulved hugget paa det omtvistede Stæd, men Rogn og Birk til Skav til Kreaturene blev som forbemeldt hugget baade oven og under Bjerg hammeren Giellen af Sivles Manden. Om Nærøens Opsiddere ligeledes huggede der, veed Vidnet ikke. 8: Sp: Veed

1792: 129b

ikke eller har hørt hvor Mærket mellem Citanternes Gaarde og Sivles samt Sivlesøens Opsiddere er, ligesom heller intet Mærkes giærde fandtes paa omspurgte Stæd, da Vidnet som forbemeldt tjende paa Sivle. 9: Sp: Strækningen med Bejtning har som forbemeldt været fælles til Fjelds hvor Bærdalen ligger, tillige med selve Stølen Bærdalen. 10: Sp: Veed ikke om den omspurgte Forening, men Sivles Opsiddere stølede i Vidnets Tid paa Bærdalen, og Nærøens Opsiddere paa Kinnerbacken og Store Stølen, ligesom samme endnu vedbliver, hvormed 11: Sp: er besvaret. Veed for Resten ikke videre til Oplysning, men kan giøre Anvisning paa de omprovede Stæder.

2det Vidne, Tollev Nielssøn Tufte, 42 Aar gammel, fød og opfød paa Sivle, og har boed paa Sivlesøen til for omtrent 6 á 7 Aar siden, provede til 2: Sp: Fra den Tid Vidnet kan {Vidnet} mindes har Parterne i denne Sag haft Fæbejtningen og Skovhugsten fælles fra Skaregroven og nord ud effter, men hvor langt kan Vidnet ej sige. 3: Sp: Har Vidnet aldrig hørt, ej heller nogen Tvist om Fællesskabet. 4: Sp: Veed ikke om Vidnets Fader, som boede paa Sivle, begiærede Tilladelse til at hugge oven for Giellen, som skeede et Aar, eller at slaae Græs, som han til dels gjorde, men Vidnet selv bad aldrig derom, eller hørte nogen Anke som førmeldt, effterdi Vidnet, som boede paa Sivlesøen, ikke hverken slog Græs eller huggede der. 5: Sp: Veed Vidnet ikke; 6: Sp: Jo, Nærøens Opsiddere har denne Teig nok nødig i Tilfælde af Uvej. 7: Sp: Veed ikke hvad Tid det omspurgte Gierde er opsat, men i Vidnets Tid var det der ikke. Ovenpaa Giellen blev af de indstevntes Formænd hugget Risveed, og Skov \blev taget/ til {Mærkes} Giærdets Vedligeholdelse Norden for Skaregrovet, hvilket Giærde Vidnet holdt for Mærkesgiærde mellem Nærøens og Sivles Opsiddere, hvormed 8: Sp: er besvaret. 9: Sp: Vidnet har hørt at Eiendommen skulle være fælles, og har aldrig derom hørt nogen Anke, men at Bærdalen, Kinnerbachen og Store Stølen i gammel Tid har været fælles, dog veed Vidnet selv derom ingen Beskeed. 10: Sp: Har hørt den omspurgte Forening af sin Bestefader og flere gamle Mænd, som nu ere døde, og veed at Bruget er saaledes endnu, ligesom samme og i Vidnets Faders og hans egen Tid blev brugt, hvorved 11: Sp: er besvaret. Kan giøre Anvisning.

3: Vidne, Erich Nielssøn Schierpe, 70 Aar gammel, fød paa Tufte i Nærøen, vidnede til 2: Sp: at have hørt af sin Fader og Ole Sivle, som døde, den første for 10 Aar siden og den sidste for 31 Aar siden: at Sivlesteigen i gammel Tid havde tilhørt Nærøe Dalens Beboere, men af en gammel Mand John Lunde og Ole Grindeland, som for mange Aar siden døde, havde for Penge og uden Lov og Dom taget Teigen tilbage og lagt den under Sivle, hvis Beboere brugte den tilfælles med Nærøe Dalens Mænd indtil Eieren af saavel Gaarden Sivle som Sivlesøen og Stalem samt Stalemsøen for omtrent 40 Aar siden fik saadan Forening afgjort mellem Nærøe Dalens Beboere og Sivles Opsidder {Erich} Niels Anderssøn, som da tillige brugte Sivlesøen, at et Mærkes gierde skulde opsættes, hvorved Nærøe Dalens Mænd skulde faae Sivlesteigen tilbage, i hvilken Anledning Teigen fik Navnet Sivlesteig. Dette Mærkesgierde, som endnu staaer og kan anvises, begyndes ved Elven Kinnerbache Elven eller Sivles Elven, effter \Skare/ Grove baret paa Nordre Side af samme, til et Svabierg opigiennem saa langt som Creaturene kan gaae lige effter Groven. Vidnet forklarede ellers, at siden Sivle blev adskildt fra Sivlesøen, og samme særskildt blev skyldlagt for omtrent 16 eller 17 Aar siden, tiltog {afdøde} Sivles og Sivlesøens Opsiddere sig Bruget i Sivlesteig tilfælles med Nærøe Dalens Mænd, dog med Anke af Citanternes Formænd, men saalænge Niels ejede saavel Sivle som Sivlesøen, brugte han der intet. I den seenere Tid derimod har de indstevnte alt mere og meere tilegnet sig Bruget med Skov hugst til Kulleved og deslige i Sivlesteig, som Vidnet ikke andet veed effter de forbemeldte gamle Mænds Udsigende, nu skal tilhøre Nærøe Dalens Mænd, som højlig trænger til samme for Creaturenes Skyld, som der søger Lye fra deres Støl Store støl i Uvej. Vidnet kan gjøre Anvisning paa Aastædet.

4: Vidne, Jørgen Anderssøn Ramsøe, angav at være 73 Aar gammel, fød

1792: 130

og opfød paa Ramsøe i Nærøedalen, vidnede: at have hørt af den gamle Niels Schierpe og {Ole S} Vidnets Fader om Sivlesteigens Eiendom og Foreningens Oprettelse om Mærkes gierdet og hvor samme skulle bestaae, eensstemmig med forrige Vidne Erich Schierpe, uden mindste Forandring. Veed for Resten intet videre til Sagens Oplysning end at Sivlesteig er uomgiengelig fornøden for Nærøedalens Mænd til deres Creature, for der at søge Skjul i Uvej. Kan anvise hvor Mærkes giærdet skulde være.

5te Vidne, Hans Iverssøn Bache, 73 Aar gammel, fød paa Hylland i Nærøen, er vel kjendt paa de omspurgte Støler, vidnede: at saavel Niels Schierpe som Anders Ramsøe, der ere døde for længe siden, fortalte ham om den af de 2de næst forrige Vidner omprovede Forening eensstemmig med hvad de har forklaret, hvoreffter Mærkes gierdet blev opsat effter et forhen i Vidnets Ungdom tilsyneværende Giærdefar. Saalænge Vidnet kan mindes, og effter hvad hans afdøde Forældre har fortalt, har Parterne i denne Sag, deres Forfædre indgaaet en Forening for over 100 Aar siden saaledes: at Bærdalens Støl skulde tilhøre Sivle og Sivlesøen, og Kinnerbachens samt Store Støl derimod Nærøedalens Mænd, hvilket og siden bestandig har ved blevet. Sivles Mændene bejtede dog med deres Creature i Sivlesteig førend Nærøedalens Mænd drog til Støls, men dog ikke uden Anke, effterdie de sidste har denne Teig uomgjængelig fornøden for der at lade deres Creature søge Skjul i Uvej.

6te Vidne, Anna Jørgens Datter Styve, 84 Aar gammel, fød paa Ramsøe og vel kjendt paa Stølene for omtrent 69 Aar siden, fra hvilken Tid hun har boed paa Styve, og siden ikke været her, provede: at Sivle og Sivlesøens Opsiddere ikke kom i Sivlesteig effterat Nærøedalens Mænd drog til Støls, i den Tid Vidnet var der. Veed for Resten intet videre om den omspurgte Forening eller Mærkes gierdet, ej heller om nogen Anke mellem Parternes Forfædre. Vidnet kan altsaa ingen Anvisning gjøre, og derfor blev eedfæstet. afskeediget.

7de Vidne, Kari Mons Datter Hemre, 80 Aar gammel, fød paa Jordal, men opfød paa Hylland i Nærøen, provede om den indgangne Forening for 40 Aar siden eensstemmig med

3: og 4: Vidne, som hun har hørt af en gammel Kone navnlig Els Ramsøy, som døde for 14 Aar siden. Det Mærke hvoreffter Giærdet skulde opsættes, begynder ved Kinnerbache eller Sivles Elven ved Skare grove baret paa Nordre Side og effter Groven til Fjeldet. Har ikke hørt at Sivles Opsiddere brugte i Sivlesteig siden Gierdet blev opsat, førend nu i de seenere Tider. Kan gjøre Anvisning.

8: Vidne, Mons Andersson Ramsøe, 62 Aar gammel, fød og opfød paa Ramsøe, provede eensstemmig med tredie Vidne, allene med den Forandring at have hørt det først omvidnede af Niels Schierpe og Vidnets Fader Anders Ramsøe, som død for over 20 Aar siden. Kan gjøre Anvisning.

Ved dette passerede var Dagen forløbet, thi blev Forretning udsat til i Morgen tidlig.

Anden Dag, den 19 Julii 1792, continuerede denne Sag i forbemeldte Laugrettesmænds og Citanteres Nærværelse.

Da vi forføjede os til den omtvistede Sivlesteig som Vidnerne anviiste liggende Norden for Gaarden Sivle, hvilken vi befandt at være ved Skaregroven indhægned med et Giærde, det Vidnerne Erich Schierpe, som er Peder Hylland i 2det og 3die Leed beslægtet, Jørgen Andersson Ramsøe, i tredie Leed beslægtet til Peder Hylland og Niels Hemre, Hans Bache, Farbroder til Peder Hylland, Kari Hemre, Moder til Niels Hemre, og Mons Ramsøe, i tredie Leed beslægtet til Peder Hylland, angav at være det Gierde som effter den omprovede Forening blev for 40 Aar siden opsat. Ligeledes blev os anviist det af Vidnerne omprovede Giærdefar paa den Nordre Side af Skaregroven, et kort Stykke fra Store Støls Sæters Huuse, hvilket {effter} \af/ Sivles og Sivlesøens Eier blev forbudet at opsættes, og siden den Tid ikke har været vedligeholdet, men det nederste Giærde ved Skare groven ansees for Mærkes giærde for Store Stølen, som Nærøe Dalens Mænd hidtil har brugt, og Sivles Mænds neden for liggende Vaarstøl. Endelig besaae Vi og det paatalte Giærde et Stykke \neden/ for det forhen omtalte Giærdefar, som ingen af Vidnerne under Befaringen vidste at have været der tilforn, men nylig opsat, hvorpaa nu befandtes et Grind eller Leed midt

1792: 130b

paa Giærdet. Vidnerne foregav og at Skoven i Sivlesteig, som vi ansaae fornøden til Stølsveed for Store Støl, mærkelig er forringet og forhugget siden de effter deres Vidnesbyrds Forklaring var her. Vidnet Øyel Naasen, som er Parterne ubeslægtet, anviste Skare grovet, hvor i hans Tid intet Giærde var, heller ikke det af de andre Vidner anviiste Giærde far, som Vidnet ikke veed af hvem opsat, men strax effter Vidnet rejste herfra, skulle Giærdet ved Skaregrovet være bleven opsat, effterdie Nærøe Dalens Mænd effter Sigende ikke skulde have været fornøjede med det Giærde far som forhen omprovet. Vidnet Erich Schierpe forklarede end videre, at Sivle Mændene begiærede Tilladelse af Nærøe Dalens Mænd at slaae i Sivlesteig. Meere vare disse Vidner ikke at tilpørge, thi blev deres Forklaring dem atter forelæst, og da samme saavel som Befaringen befandtes rigtig, bleve deres Saligheds Eed om Vidnesbyrdenes og Anvisningens Rigtighed modtaget, hvoreffter de fra Retten bleve demitterede. Tolle Sivlesøen, ubeslægtet til Parterne, vedtog ligeledes sit i Gaar {anviiste} aflagde Vidnesbyrd, og anviiste det omtalte Giærde ved Skaregrovet, samt det Giærde far et kort Stykke fra Store Støls Sæter Huus, hvilket ikke blev fuldført formedelst den Forening som efter de forrige Vidners Udsigende blev gjort af Sivles og Sivlesøens med de flere Gaarders Eier, hvilken Vidnet har hørt af sin Fader og Bedstefader, som begge boede paa Sivle. Vidnet forklarede ellers, at naar Sivles Creature i Vidnets Ungdom kom ind paa Skare Støel og bejtede der før Nærøe dalens Mænd drog til Stølen, {bleve} \knurrede/ de sidste derfor. Vidnet derefter om sit Vidnesbyrds og Anvisnings Rigtighed aflagde Saligheds Eed

med oprakte Fingre effter Loven. demitteret. Under Befaringen fremstillede Citanterne end videre som

9: Vidne, Torkel Larssøn Lilletun, der ere Parterne ubeslægtede /: I hans Stæd betjende Øyel Naasen Retten /, 45 Aar gammel, fød paa Stalemsøen og opfød samt heele Tiden været der indtil for 12 Aar siden. I den Tid vidste og saae Vidnet Sivles Creature drog udeffter Sivlesteigen, og Nærøedalens Creature ind effter til Giærdet ved Skare groven, som Vidnet anviste at være staaende paa samme Stæd hvor det endnu findes. Det omtalte Giærde far var og da ligeledes i samme Stand som nu, et Stykke fra Store Støls Huuse. Vidnet havde ej meere at forklare, thi aflagde det Eed effter Loven. dem:

Vidnet Erich Schierpe blev end videre fremkaldet og under forrige Eds Krafft afsagde: at Niels Anderssøn Sivle for over 20 Aar siden begiærede Tilldelse af Nærøe Dalens Mænd at slaae i Sivlesteigen, hvilket de og tillod, men han fik ingen Lov at hugge Troe til Hæsje der.

Citanterne havde ingen flere Vidner for nærværende Tid at føre, men begiærede Laugdag for de udeblevne Vederparter, og Forelæggelse for det nu ikke mødende Vidne Britha Erichs Datter til en belejlig Tid, samt Gienpart af det passerede paa slet Papir til sin Efterretning.

Eragtet:

Lovlig indstevnte men udeblevne Ole Aschelssøn Sivle og Ole Erichssøn Sivlesøen med Jord Eier hr: Sorenskriver Fleischer som Formynder for afdøde Hr: Grøns Arvinger, laugdages at møde til næste Ret paa Aastædet for at svare til Sagen; ligesom Vidnet Britha Erichs Datter forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde for at aflægge sit eedelige Vidnesbyrd, da Tægtedagen til Sagens videre Foretagelse skal blive Laugdagen paategnet til Forkyndelse.

Denne Sags Omkostninger: 2 Dages Forretning 5 rd.; 2 Dages Diæt 2 rd.; Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s.; 16 Miles Diæt paa Rejsen frem og tilbage 2 rd: 4 mrk.; Skyds til Windje og fra Tvinden effter Anpart 3 rd: 4 Mrk.; Resten leveret in Natura, 9 Vidner at afhøre 5 Mrk: 8 s.; Laugdagen med stemplet Papir 2 mrk: 4 s.; Fogden for Opnævnelser 5 Mrk.; 3 Laugrettesmænd á 2 mrk: daglig, [er] 2 rd.; 5 ditto á 3 mrk.; [er] 2 rd: 3 mrk.; ialt 21 rd: 3 mrk.; som Citanterne betalte. Det irettelagte Protocoll Udtog blev tilbagelaant.

Continuation av Wossevangens Sommer Ting.

Aar 1792, den 6te Septembris, blev Retten sat paa Tingstædet Wossevangen, for efter Vedtagelse paa sidst afvigte Sommerting for Wossevangens Almue at afsige Domme udi de da optagne Sager, i Nærverelse af Lænsmanden Ole Aschildssøn Reime, og effterskrevne

1792: 131

eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Ole Olssøn Fladlandsmoen. 2: Amund Torgerssøn Bryn. 3: Bjørne Nielssøn Herre. 4: Iver Nielssøn Bachetun. 5: Bottolv Olssøn Lunde. 6: Claus Anderssøn Qvale. 7: Ole Størkssøn Høyland, og 8: Matthias Tostenssøn Lunde. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Da udi den Sag som Ole Evanger har anlagt mod Erich Finne er saaledes
Dømt og Avsagt.

Efterat Ole Larssøn Evanger med eensstemmige Vidner afhørte den 15de Novembris 1788 har overbeviist indstevnte Erich Nielssøn Finne at have udtalt fornærmelige Ord mod ham ved en Auction paa Wasenden den 7de Martii 1788, har denne Sag formedelst de Erich Finne givne Udsættelser henhvilet fire Ting efter hverandre, indtil den 11 Novembr: 1790, da Erich Finne har fremlagt en Attest fra Sognepræsten Hr: Jersin, som viser at Parterne i hans Nærverelse ere blevne forligte saaledes, at Erich Finne inden Retten skulde afbede sin Forseelse, og kalde de udtalte Ord tilbage, samt betale Sagens Omkostninger med 18 Rdlr.; hvorimod {Erich F}

Ole Evanger ikke har villet for Retten antage denne Foreening, med mindre de formeentlig faldende Bøder, tillige af Erich Finne bleve avlagte. Under Sagens Behandling den 18de Novembr: f: A: er og fra Erich Finne fremlagt \en/ underskrevet Foreening af ham og Lars Olsson Qvale paa egne og sin Faders Vegne, der indeholder den samme Forbindelse, undtagen den i Sognepræstens Attest ommeldte Afbigt, som Ole Evanger ved sin Svigersøn har paastaet. Med det i fremlagde Tingsvidne af 6 Julii 1791 anførte Skriff, bevises at Ole Evanger har været fornøjet naar Erich Finne opfyldte den Foreening som Præstens Attest viser, thi dette Skriff, underskrevet af Ole Evanger selv, hvori han havde tilføjet endeel Ord, er i det væsentlige overensstemmende dermed. Men som Erich Finne ved Forligets Reenskrivning har udeladt de af Ole Evanger tilførte Ord, saa har denne derfor villet ansee Forliget som ugyldigt, og ved de i forbemeldte Tingsvidne afhørte Vidner villet oplyse at Erich Finne virkelig har udeladt saadanne Ord, hvilket og befindes rigtig, naar dette Skriff, som Ole Evanger har vedtaget, confereres med det under 18 Novembris 1790 irettelagte Forlig, som af Lars Qvale paa sin Faders Vegne er underskrevet. Saaledes har Erich Finne ved unødvendigt Ophold søgt at unddrage sig fra den billige Fyldestgjørelse Ole Evanger har paastaet, og hvor om de eengang have været foreenede. Da nu denne Foreening af begge Parter er vedtaget, som ingenlunde strider mod Lov: Saa kjendes hermed for Ret: Ligesom de af Erich Finne ved Auctionen paa Gaarden Wasenden den 7de Martii 1788 udtalte Ord herved mortificeres, saa bør de ikke komme Ole Larsson Evanger og Søn Søn* Lars Olsson Qvale til Fornærmelse eller Æres Forklejnelse i nogen Maade, hvorimod Erich Finne tilpligtres til næste Høsteting i Ole Evangers Nærværelse, personlig inden Retten at tilstaae at de paastevnte Ord ere udtalte i Ubesindighed og Overilelse, saa at de ej skal komme Ole Evanger og Lars Qvale til nogen Last eller Fornærmelse i nogen Maade, men ansees som utalte, døde og magtesløse, samt betale de udlovede 18 Rdlr: til Citanten Ole Evanger, alt i Overensstemmelse med den indgangne Foreening. Og da Ole Evanger siden den 11te Novembr: 1790 har haft Omkostninger i Sagen, foraarsaget formedelst Erich Finnes Omgang med det af Ole Evanger underskrevne Skriff: Saa bør han til bemelte Ole Evanger betale det udtagne Tings Vidnes Bekostninger, samt videre Udgifter med 4 rd: Denne Dom fuldbyrdes som foreskrevet staar, og Omkostningerne udredes femten Dage effter Dommens lovlige Forkyndelse, under Lovens Tvang.

I den Sag som Lænsmand Godschalch Matthiassøn Mølster har anlagt mod
Anders Knudssøn Ringhejm, er saaledes afsagt
Dom:

Af Amund Torgerssøn Brynes og Knud Ellingssøn Seims inden Retten aflagte Vidnesbyrd er det nøjagtig beviist at indstevnte Anders Knudssøn Ringhejm har tilstaaet og afbedet sine mod Lænsmand Mølster begangne Forseelser, som ved Stevnemaal af 21de Junii 1790 er paa anket, samt at han har lovet Forbedring, og ikke meere at ville udøve ulovlige Fornærmelser mod bemeldte Lænsmand, men derhos betale 1 rd: til de Fattige og 1 rd: i de anvendte Omkostninger, hvilket forbemeldte tvende Vidners Paategning paa den udferdigede Beskikkelse af 10 Julii 1790 oplyser. Og da Anders Ringhejm ikke har opfyldt denne sin Erklæring, som han i det fremlagde Indlæg af 7de Junii 1792 ikke fragaer, saa har Lænsmand Mølster været beføjet at lade Stevnemaal af 20 Octobr: 1790 for ham forkyndet til

1792: 131b

næste Ret Høstetinget 1790, da endeel Vidner ere førte, som bestyrker forbemeldte tvende samme Tid afhørte Vidners Udsigende, og at Lænsmand Mølster ingen Anledning har givet til dette Overfald. I ovenmeldte Indlæg har Anders Knudssøn tilstaaet at ville betale den paa Beskikkelsen manglende 1 rd:, men har ikke beviist at den i Beskikkelses mændenes

Nærværelse belovede 1 rd: er betalt til Fattig Cassen. Da nu intet af hans Løffte er opfyldt, saa har han givet Aarsag til denne Process, som han ellers havde kunnet undgaae: Thi Kjendes for Ret: Anders Knudssøn Ringheim bør for hans beviiste og tilstaaede Forhold mod Lænsmand Mølster i Decembr: 1789, hvortil Lænsmanden ingen Anledning har givet, betale til Wangens Præstegjelds Fattige 1 rd:, samt til Lænsmand Mølster i denne Sags Omkostninger 8 rd:, foruden Dommens Løsning og Forkyndelse, alt inden femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Udi Lars Erichssøn Breches Sag mod John Aadssøn Skulestad for Overfald er afsagt saadan
Dom

Effter de i denne Sag modtagne Vidnesbyrd er det beviist at indstevnte John Schulestad har i det paa Breche Junii Maaned 1791 holdte Bryllup hafft Kjæggel med Citanten Lars Breche, og i Henseende til det paastevnte Overfald har Vidnet Aad Breche forklaret at John Schulestad stødte Lars Erichssøns Hoved mod en anden ustevnt Mands Hoved, saa at Lars Erichssøn blødede over Øjne brynet. Naar hermed confereres 2det Vidne Niels Michelssøn Leqves samt 4de Vidne Johannes Rodstads Provemaale, sees at Jon Schulestad fulgte effter Lars op udi Loftet, hvor denne bad om Fred, samt at John Schulestad har truet Citanten, og denne derhos har viist 4de Vidne et Slag over Øjet, hvoraf han blødede, og som han sagde af John Schulestad at være tilføjjet. Her er vel altsaa intet fuldkommen Beviis for Sigtelsen, men mere end blot Formodning om at John Schulestad har tilføjjet Lars Breche denne Fornærmelse. Thi Kjendes for Ret: John Schulestad bør aflægge sin Eed at han i det paastevnte Bryllup ikke har øvet Overfald mod Citanten Lars Erichssøn Breche, og til den Ende til næste Høsteting indkalde Citanten, saadan Eed at anhøre; men trøster sig ikke den indstevnte at aflægge denne Eed, bør han effter Lovens 6: 7: 8: udrede Slagsmaals bøder 9 rd: til Deling som Loven befaler, samt i denne Sags Omkostninger til Citanten Lars Breche 3 rd: 3 mrk:, alt femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Exsecution som vedbør.

I den Sag som Arve Gulligssøn Seim har anlagt mod
Elling Olssøn Skutle for Gield 20 rd:, er saaledes
Dømt og Avsagt:

Til Høstetinget 1787 har Arve Gulligssøn Seim indkaldet Elling Olssøn Schutle for Gjeld 20 rd:, og samme Tid ladet afhøre tvende Vidner som eensstemmig forklarer at indstevnte for dem havde tilstaaet at have været skyldig Arve Seim 20 rd:, men derhos at have betalt samme til dennes Stedfader Lars Colbenssøn Groue. Derimod har Elling Skutle udi sit Indlæg af 9de Julii 1788 anført en Slags Regning, hvoreffter han tilstaaer at have laant af Arve Seim til sammen 52 rd:, som skulde være betalt deels til Citanten selv, og deels til hans Brødre Lars Gulligssøn Groue og Ole Gulligssøn Seim, samt hans Stefader Lars Colbenssøn Groue med 77 rd:, saa at indstevnte derimod skulde have Penge til gode hos Arve Seim. De effter Continuations Stevnemaal den 9 Julii 1789 afhørte Hoved Vidner forklarer vel at have hørt Elling Skutles Tilstaaelse om den paastevnte Gield, og Lars Colbenssøn Groue, som selv i Sagen impliceret, har vidnet at han veed de omtalte 20 rd: da stod ubetalte, men alt dette kan ikke virke noget fuldkomment Beviis imod indstevntes Benægtelse, om Gjeldens Virkelighed. Mellemregningerne ere blevne indviklede, siden Lars Gullichssøn Groue har modtaget Beviis for Penge som Elling Skutle foregiver at være Arve Seim tilhørende og paa hans Vegne udlaante, samt at de nu paastevnte 20 rd: er af Lars Colbenssøn Groue paa Citantens Vegne modtagne, hvilket sidste indstevnte ved sit udtagne Contra Stevnemaal og de den 5te Novembr: 1789 førte Vidner har villet bevise, og da har Giertrud Tverberg, en Søster til Elling Skutle, prøvet at Lars Colbenssøn Groue for hende har tilstaaet at have modtaget 15 eller 16 rd: hos indstevnte, formodelig paa Arve Seims Vegne, da ingen andre

Mellemregninger mellem dem under Sagen er oplyst, ligesaa lidet som Elling Skutle har beviist at de udi de fremlagde Beviser af 17de October 1787 og 14 Novembr: 1788 anførte 78 rd: har været ham af Lars Gulligssøn

1792: 132

Groue laant paa Arve Seims Vegne. Naar Elling Skutle da effter sin egen Tilstaaelse har været skyldig til Arve Seim 52 rd:, og har effter de den 5 Novbr: 1789 førte 2de Beskikkelses Vidners Udsigende herpaa betalt 29 rd:, samt effter Elling Skutles Paastand andre 5 rd:, foruden de omtalte 7 Smale Fostere, saa udkommis heller ingen rigtig Regning mellem dem, med mindre Lars Colbenssøn Groue har modtaget de nu omdisputerede 20 rd:, og Sagen viser at den heele Indvikling er foraarsaget derved at Tilbagebetalingen er skeed til forskjellige Personer. Her maae da altsaa allene komme under Betragtning: at Citanten Arve Seim ikkun har paastevnt 20 rd:, hvilke indstevnte Elling Skutle imod Stedfaderen Lars Colbenssøn Groues Benægtelse har paastaaet at have betalt til ham, hvorom et Vidne er ført, og følgelig denne Summa allene kommer under Paakjendelse. Hermed kjendes da for Ret: Naar Elling Olssøn Skutle effter eget Tilbud, som Citanten ikke har modtaget, effter lovlig Indkaldelse for Arve Seim og Lars Groue til næste Høsteting aflægge sin Saligheds Eed at han rigtig har til Lars Colbenssøn Groue paa Arve Seims Vegne betalt de paastevnte 20 rd:, og intet videre til Arve Seim er skyldig, bør han for Citantens Tiltale i denne Sag frie at være, men trøster han sig ikke til at aflægge saadan Eed, bør han betale disse 20 rd:, samt i denne Vidtløfftige Sags Omkostninger 8 rd:, femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse, under Lovens Tvang.

Sagen mellem Stephen Bryn og Ole Kinne blev anmeldt i Mindelighed at være afgjort og derfor ophæves.

I den Sag som Henrich Hermundssøn Rio paa sin Myndlings Vegne har anlagt mod Elling Pederssøn Wæle er afsagt saadan

Dom:

Indstevnte Elling Pederssøn Wæle har vel formedelst Mageskjøde af 12te Julii 1780 tilhandlet sig Odels Retten til de 2 bpd: 1 ½ Mrk: Smør, med overbygsel til 13 ½ Mrk: Smør, udi Gaarden Wæle, som hans Hustrue og Stifbørn ved Skiftebrev af 14 Februarii 1777 er tillodnet, men da han ikke i rette Tid har indløst det hans Stifbørn er deraf udlagt, nemlig 1 bpd: ¾ Mrk: Smør, med overbygsel til 6 ¾ Mrk:, har disse hver for sig hævdet deres Andele [i?] Hans Ejendom Mageskiftet mod Odel i Rio, samt det hans Hustrue ved (?) Skifter effter sin første Mand den 14 Februarii 1777, er udlagt, tilsammen 1 Løb 2 ¼ Mrk: Smør, med overbygsel til 20 ¼ Mrk:, kan ham ikke fravindes følgelig Forordningen af 14 Januarii 1771, men derimod kan han heller ikke paastaae Indløsnings Ret af hans Stifbørn, som har ejet disse 1 bpd: ¾ mrk: Smør, med Overbygsel til andre 6 ¾ mrk:, uafbrudt i 15 Aar. Paa denne Skyld er det Henrich Hermundssøn Rio paa sin Myndlings Vegne har erholdet det Skjøde dateret 10 Novembr: 1790, som under nærværende Sag er fremlagt, og Elling Pederssøn Wæle, som Formynder for Kari Ellingsdatter, er indstevnet at underskrive, for saavit de Hende tilhørende 6 3/16 Mrk:, med Overbygsel til 1 11/16 mrk: Smør, angaaer: og da bemelte Elling Pederssøn Wæle saaledes ikke kan tvinges at sælge hans Myndlings med fuldkommen Ret tilhørende Odelsgoods, imod Lovens 5: 3: 21:, samt 3: 19: 22:, saa kjendes hermed for Ret: at Elling Pederssøn Wæle bør for Henrich Hermundssøn Rios Tiltale i denne Sag frie at være. Processens Omkostninger ophæves.

Udi Justice Sagen anlagt af Actor Hr: Krigsraad Fleischer mod

Knud Larssøn Himle for Lejermaal er saaledes
Dømt og Avsagt.

Med den fremlagde Præste Attest af 9de Julii 1792 er det beviist at Knud Larssøn Øvre Himle, førend han, effter fremlagde Attest fra Compagnie Cheffen hr: Capitaine von Kühle, dateret 30 Junii 1792, den 9de Maji 1791 til Soldat blev enroulleret, har begaaet Lejermaal med indstevnte Torbjør Siursdatter, og med hende avlet Barn, som er døbt den 12 Junii 1791. Og da han ikke effter det Kongelige Rescript af 16 Octobr: 1744 for Straf er befriet, saa bør bemeldte Knud Larssøn Øvre Himle effter Lovens 6: 13: 1: betale til Sagefalds Eieren Hr: Krigsraad Fleischer Lejermaals bøder 12 rd.: og i Stæden for aabenbare Skrifftemaal hensættes paa Vand og Brød i aatte Dage, effter Forordningen af 8 Junii 1767. Saa bør han og betale denne Actions Omkostninger med 3 rd.: samt 4 Mrk: 8 s: til det stemplede Papir om Acten tages beskrevet. Alt at udredes femten Dage effter Dommens lovlige Forkyndelse, under Exsecution som vedbør.

1792: 132b

Aastæds Sag paa Gielland i Bordals Otting.

Aar 1792, den 6te Septembris, blev Retten sat paa Gaarden Gielland, Wangens Præstebord beneficeret, i Bordals Otting og Wossevængens Tinglaug, for at behandle efterfølgende Aastæds Sag anlagt af Opsidderen Bjørne Nielssøn med Jorddrot Sognepræsten Hr: Jersin, mod Opsidderne paa Gaarden Helland. Retten betjent med effterskrevne af Stædets Foged opnævnte aatte eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Baar Michelssøn Rochne. 2: Svend Larssøn Øvre Lie. 3: Ole Ellevssøn Gierness. 4: Steffen Olssøn Grævle. 5: Stephen Tollevsøn Bryn. 6: Størk Torgerssøn Gierness. 7: Claus Svendssøn Tesdal, og 8: Peder Olssøn Lille Rochne. Nærværende den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Da Lejlændingen af Gaarden Gielland, Bjørne Nielssøn, med sin beneficerede Eier, Sognepræsten til Woss, fremstod for Retten og fremlagde den meddeelte Tægtedag af 6 Julii 1792, samt anmeldte i Anledning deraf, at have indkaldet Opsidderne paa Gaarden Helland, Lars Tostenssøn Wæche, Torger Nielssøn og Iver Johannessøn, med Jorddrotten til eendeel af de tvende sidstes Brug, Hr: Krigsraad Fleischer, med mundlig Varsel til denne Tægtedag at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, Documenter og Beviser, Rettens Befaring paa Aastædet at anhøre, og Dom modtage til Bestemmelse af den rette Mærkes Linie mellem Gaardene Helland og Gielland, samt denne Sags Omkostninger at erstatte, alt effter et til Lænsmanden udstædt skriftligt Pro Memoria af 30 Julii 1792, som Acten tiltages, saalydende #

Af de i forbemeldte Pro Memoria indkaldte Vederparter mødte Lars Tostenssøn Wæche og Torger Nielssøn Helland. Iver Helland mødte ikke, men for ham fremstod Aad Knudssøn Gielle, som af den indstevnte som beslægtet, i hans Svagheds Forfald tog til Gienmæle. De til Vederfølge indkaldte Vederparter, hr: Krigsraad Fleischer, Hermund Magnessøn Lille Ree, Enken Turilde Tostensdatter med Laugværge Lars Wæche, Lars Larssøn Lille Ree og Anders Larssøn Houg, var tilstæde. Vidnerne mødte, undtagen Enken Ragnilde Helland, som formodes inden Sagens Slutning ankommer her til Aastædet. Citanten begiærede Vidnerne fremkaldet, eedfæstede og forhørte; Thi blev Edens Forklaring dem forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvoreffter

Iste Vidne, Erich Aadssøn Noreqval, fremstod, sagde at være noget over 65 Aar gammel, fød paa Thøen, men har boet paa Helland for 14 Aar siden i foregaaende 21 Aar. Citanten tilspurgte Vidnet: 1: om det ej er bevidst at den nedrindende Grov eller Elv fra Svartebierget kaldet, og som løber imellem Giellands Ejendoms Bøe og Mark, Ager og Eng, og imellem Hougs Eiendom, er det eeneste Mærke ej allene imellem disse tvende Gaarde; men endog intet andet lovligt Mærke er bevist Vidnet at være mellem Gaardene Gielland og Helland?

Resp: I den Tid Vidnet boede her blev ham anvist at Mærket imellem Gielland og Helland skulde gaae effter den omspurgte Elv lige til Aasæt noget ovenfor samme, siden i lige Linie til Svarteberg. Veed intet andet Mærke. 2: om Vidnet, der declarerede nu at han intet andet Mærke vidste mellem Gaardene Gielland og Helland, kan med frelst Samvittighed vidne at nogen aarlig Hugst, være sig af hvad nævnes kand, Ris Skoug, Næverflækning eller deslige, har været brugt uden for dette Mærke mellem Gielland og Helland, da den beneficerede Eier for Gaarden paastod at saadant langt i Fieldet bortliggende Stød kunde enhver uden mindste Eiendoms Ret, enten selv eller ved andre, hugge nogle Busker, og siden paa Grund deraf, uden mindste Hjemmel og Anvisning af andre Mærker som meldt, ville bemægtige sig nogen Eiendoms Ret; Saadant kunde den beneficerede Eier ej ansee for lovligt. Vidnet svarede: at han som boede paa Helland som forbemelt for omtrent 29 eller 30 Aar siden tillod Torger Olde, som for mange Aar siden død, og viiste han (ham?) Byttet mellem Gaardene, at hugge Risved Norden paa Elven, effterdie han sagde at Helland ejede der. Vidnet har ellers i sin Tid ikke hugget der meere end eengang siden, men nogen aarlig Hugst kan ikke skee eloler har skeed. 3: Om ikke Vidnet tilstod, at baade den han gav Lov at hugge, og den som sagde til

1792: 133

ham om Mærket mellem Gielland og Helland under Fire Øjne mellem dem, ere for længe siden døde, og altsaa intet i denne Sag kunde tilsvare? Resp: Vidnet svarede, at saavel Torger Olde som Herbrand Takle, der ligeledes viist ham det samme Mærke som den første, for mange Aar siden ere døde, saavel som de tilstædeværende som hørte paa deres Anvisning. 4: Sp: Om Vidnet var nærværende ved den holdte Aastæds Forretning mellem Gaardene Gielland og Lille Ree for nogle og 20 Aar siden? Resp: Vidnet var tilstæde da Steeningen blev gjort til Hellands Mærker, da han til Vedermæle i den Sag var indstevnt. Sognepræsten begiærede at Lille Ree Mænd ville anvise denne Forretning inden Retten. Lars Lille Ree fremlagde den ommelte Forretning af 16 og 21 Julii 1767, som Acten tiltages, saalydende #. Vidnet kan gjøre Anvisning.

2: Vidne, Turilde Tostensdatter Lille Ree, 65 Aar gammel, fød paa Helland, og boed der i 3 Aar for 30 Aar siden, provede til fremsatte 1: Sp: eensstemmig med første Vidne. Veed for Resten ikke om noget Brug af Hellands Mænd Norden for bemelte Grov eller Elv. Kan gjøre Anvisning.

3: Vidne, Johannes Andersson Helland, 42 Aar gammel, fød paa Houg, og er Rosmand paa Lars Tostenssons Brug i Helland, hvilket han i 8 Aar har bestyret, vidnede: at Mærket mellem Helland og Gielland skulde effter Vidnets Formand Biørne Herres samt Gullig Hellands Udsigende, hvoraf den sidste er død, være ligsom første Vidne har forklaret. Sognepræsten maatte paa Lejlændingens Vegne tilspørge Vidnet: om den Hugst som skeede til Kulmile ikke skeede just i det Aaret Godsets beneficerede Eier var død, og Gaarden altsaa uden Forsvar i Enkens Naadsensaar? Kugesaa tilspørgeres Vidnet, om han af egen Drifft og Myndighed foretog sig samme, eller om nogen anden og hvem det var befaled ham det at gjøre? Vidnet svarede: at for omtrent 7 Aar siden huggede han norden for Groven den omspurgte Kull mile effter sin Husbonds Ordre, som befalede ham at hugge hvor hans Formænd havde brugt, men Biørne Gielland hørte Vidnet havde talt med Vidnets Naboer her om som Fornærmelse paa Giellands Eiendom. Citanten tilspurgte Vidnet: Hvem andre som tillige med ham af Hellands Opsiddere huggede paa bemeldte Stød? Resp: Torger Helland og nu afdøde Gullig Helland samt Iver ibm: Sognepræsten tilkjendegav at just den Tid for 7 Aar siden omtrent var hans Formands dels dødelige Sygdom og dels Død som indtraf 1786, den 12 Octobr: Vidnet forklarede end videre: at det just ikke var det samme Aar som omprovet, at hans Husbond befalede ham at hugge, men saa offte fornøden gjordes.

4: Vidne, Endre Andersson Houg, 40 Aar gammel, Broder til næst forrige Vidne, fød paa Houg, vidnede: at Mærket mellem Gielland og Helland skulde være effter Groven neden for Aasæt, men oven for vidste han ikke. Heller ikke om Bruget i nogen Maade. Citanten frafaldt Vidnets Anviisning og Eedfæstelse, siden han intet veed om Mærkerne oven for Aasæt som det omtvistede Stæd.

5: Vidne, Ragnille Erichsdatter Helland, 67 Aar gammel, fød paa Giære, og været her paa Gaarden i 14 ½ Aar, provede: at hun for omtrent 5 eller 6 Aar siden saae afdøde Gullig Helland og Torger samt Johannes Helland hugge paa det af 3de Vidne omprovede Stæd norden for Elven, Kulleveed, og da Vidnet, som havde hørt Tvist om Byttet, sagde dem at de ikke maatte hugge der hvor de ingen Eiendom havde, svarede hendes Mand Gullig Helland, som var opfød paa Helland, at de altid havde brugt der. Veed for Resten intet om Mærket.

6te Vidne, Briitha Erichsdatter Fære, 58 Aar gammel, fød paa Gierrald, og boed paa Fære, hvor hun endnu opholder sig, Svigersøster til Lars (..æ...?), vidnede: at hun ikke veed eller har hørt om Mærket eller Bruget i det paastævnte Stæd. Altsaa frafaldes hendes Anvisning og Eedfæstelse.

7de Vidne, Anders Larsson Houg, 68 Aar gammel, fød paa Houg, og der boed sin heele Tid, vidnede: at han af Citantens Fader Niels Gielland, som død for nogle Aar siden, hørte at Mærket skulle gaae effter den omtalte Grov. Har for omtrent 40 Aar siden set afdøde Johannes Helland hugge Kulleveed norden for Groven, samt senere, {men dog} af de andre Hellands Mænd, men dog har han hørt at Giellands Opsidder har dermed været misnøjet.

1792: 133b

8de Vidne, Lars Larsson Lille Ræe (Ree), 24 Aar gammel, fød og opfød paa Nabogaarden Lille Ree, vidnede: at han ikke veed om Mærket, men har set at Hellands Mænd for 7 Aar siden {huggede} kullede norden for Groven, men dog ikke uden Giellands Opsidders Misnøjelse.

9de Vidne, godvillig mødende Knud Nielsson Rue, Broder til Citanten, 58 Aar gammel, provede: at hans Fader kullede norden for Groven, og vidste eller hørte ikke andet end Groven skulde være Bytte, men veed ikke sikkert hvor han huggede, dog veed han at det var norden for Elven.

Med det passerede var Dagen forløben, thi beroer Sagen til i Morgen.

Dagen der efter, den 7de Septembris, continuerede denne Forretning i vedkommendes Nærværelse som i Gaar vare tilstæde.

Da Dommeren og Laugrettet i Følge med Parter og Vidner begav sig til det omtvistede Aastæd, hvor Vidnerne anviste den Grov eller Bæk som skulde være Mærke mellem Gielland og Helland, hvilken vi fulgte op ad til Aasæt, og oven paa samme N: O: fra bemeldte Aasæt befandt at denne neden for rindende Grov, der deler sig i trende adskillige Grene oven fra Svartebierg, hvor samme Grov begynder. Her var det Disputten begyndte, og Vidnerne anviste os at Mærket skulle, effter som de have omprovet, gaae effter Groven neden for Aasæt til samme Stæd oven paa Aasæt, hvor de bemeldte trende Grover kommer sammen, og derfra i lige Linie til Svartebierg. Groven befantes ellers at gaae længer i sønder end disse Vidner anviste, og ingen anden end Knud Nielsson Rue, som Citantens Broder, sagde at han havde hørt denne oven for Aasæt skulde være Mærke. De Stæder som Vidnerne i Gaar have forklaret at have kullet og Hellands Mænd brugt, anviste de ligeledes, og var Stæderne effter deres Anvisning norden for bemelte Grov oven for Aasæt som omtvistet. Anders Houg anviste ligeledes hvor Niels Gielland tillod ham at slaae oven for Aasæt, som var effter Groven. Erich Noreqval erindrede ellers at Niels Gielland tilregnede sig Brug effter Groven oven for Aasæt, men hørte ingen lovlig Paaa anke. Turilde Tostensdatter bekræftede det

samme, men Sognepræsten tilførte at hun er Lars Wæches kjødelige Søster. Johannes Helland sagde ligeledes, at Biørne Gielland, siden han, som omprovet er, huggede norden for Elven, tilegnede sig Eiendom effter Groven oven for Aasæt. Anders Houg, Lars Lille Ree gjorde Anvisning, som deres Vidnesbyrd ommelder, oven for Aasæt. Disse, tilligemed Knud Nielssøn Rue, aflagde dereffter deres Saligheds Eed paa deres Vidnesbyrds og Anvisnings Rigtighed. Bemelte Knud Rue end videre forklarede og anviste noget sønden for de {omtalte} forrige Vidners Anvisning, det Stød hvor Vidnets Fader kullede, men henholdt sig til sit i Gaar aflagde Vidnesbyrd, at han ikke vidste hvor han huggede Ved. Hvoreffter Vidnerne fra Retten blev afskeediget.

Paa Citantens Biørne Nielssøn Giellands \Vegne/ som beneficeret Eier lod Sognepræsten Protocollen tilføre: at effter saa klare og tydelige aflagte Vidnesbyrd om Eenemærket imellem Gaardene Gielland og Helland ingen Disputte er, da Groven er Hoved mærket, og intet andet lovligt Mærke af Contra Parterne var anvist, uagtet at samme paa Aastædet var forlangt at fremvises: Saa indlades Sagen fra Citantens og den beneficerede Eiers Side til Dom og Kjendelse af Retten i overensstemmelse med det udgivne mundlige Stevnemaal, med Paastand af denne nødtvungne Processes Omkostning skadesløs erstattet af samtlige Hellands Opsiddere. Vederparterne paa Helland lod tilføre, at de med Dom effter Vidnerens Udsigende var fornøjet og deres Anvisning paa Aastædet, samt ventede at Citanten tilpligtes at erstatte den fors(....?) Omkostninger skadesløs, saasom intet mindelig Forlig var at erholde.

Sognepræsten paa Citantens Vegne declarerede: at {alt} \intet/ Forlig er mig som beneficeret Eier lige indtil dette Øjeblik bevidst, og Loven befaler at saadant Forlig ikke uden Eierens Samtykke maae indgaaes. Desuden maatte Sognepræsten med Opmærksomhed lade tilføre, at den unge Person Aad Knudssøn Gielle fremtrædede for Retten

1792: 134

uden Attester og Bevilgning effter Lovene anførte dette, i øvrigt vedblev sin Paastand om Dom. Da ingen af Parterne havde videre at forestille, blev saaledes

Eragtet

Sagen optages til sidste Tingdag for Wossevangens Tinglaug indeværende Aars Høsteting, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed effter Parternes Vedtagelse der bliver at afsige, og haver Laugrettet da at møde.

Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: Incamination 1: 3: 4:, 9 Vidner at føre 5 Mrk: 8 s:, 2 Dages Forretning 5 rd:, 2 Dages Diæt 2 rd:, Diæt paa Rejsen og Skyds effter Anpart formedelst andre Forretninger 2 rd:, Opnævnelser 5 Mrk:, Lænsmanden 1 rd:, Mændene, hver 3 Mrk: = 4 rd:, tilsammen 17 rd: 1 mrk: 12 s:, som Citanten Biørne Gielland betalte.

Aastæds Mærkeskiels Forretning paa Øvre Afdahl.

Aar 1792, den 8de Septembris, blev Retten sat paa Sæterstølen Øvre Afdahl under Wangens Præstegaard, for at behandle effterfølgende Aastæds og Syns Forretning over Mærkerne mellem denne Præstebordet tilhørende Støl og Gaarden Nedre Afdahl med flere angrændsende. Retten betjente de af Fogden opnævnte eedsvorne Laugrettes og Syns mænd: 1: Anfind Aamundssøn Giære. 2: Lars Knudssøn Afdal. 3: Hermund Henrichssøn Fladeqval. 4: Anders Erichssøn Løne. 5: Stephen Olssøn Grævle. 6: Aad Nielssøn Lille Ringheim. 7: Niels Jacobssøn Leidal, og 8: Ole Monssøn Giøsten. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Da Sognepræsten til Wosse Præstegield, Velærværdige hr: Jacob Jersin, anmeldte paa egne og Medejerens Vegne udi Øvre Afdahls Støl, nemlig Opsidderne paa Midt Ringheim: Anders Knudssøn, Knud Anderssøn, Halsten Davidssøn og Lænsmand Godschal Matthiassøn Mølster

med Jorddrot hr: Krigsraad Fleischer, at have effter den ham under 4 Julii d: A: af Sorenskriveren meddelte Tægtedag, med mundlig Varsel indkaldet Erich Olsson Hynningen, Brynild og Erich Nedre Afdal, samt Ole Størkssøn Høyland, at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, anhøre Documenter og Beviser, samt Vidnernes Anvisning paa Aastædet til de forhen mellem Øvre og Nedre Afdal nedsatte gamle Mærkeskjæls (opg.atelse?) og Beskrivelse til Effterretning i sin Tid og alle hereffter opkommende Disputters ophævelse, alt effter et skriftlig P: M: som mundlig er forkyndt, af 17 Aug: sidstleden, saalydende #

De indkaldte Vederparter Erich Hynningen, Brynild og Erich Afdal samt Ole Høyland mødte og vedtog lovlig Varsel. De til Vedermæle indkaldte Opsiddere paa Tvinden mødte ikke, men Laugrettesmanden Niels Leidal tilførte for Torger Tvinden at han ingen Eiendom havde i Afdals Byttet. Opsidderne paa Æhn og Noreqval mødte. Hvorda fremstod

1ste Vidne, Størk Siurssøn Afdal, som angav at være 87 Aar gammel, fød paa Qvitne i Bordal, men boed paa Afdal i 44 Aar, anviste os Mærkerne saaledes som hans Formand Endre Aadssøn \der/ for mange Aar siden viste ham, nemlig: For Thoreskarv, hvor en Gloppe var hugget, som viser i Sør til en ditto Gloppe i Heje Kleiven, derfra i S: W: til et Bleeg i Svartebierget, derfra i samme Linie til en Gloppe i Dammene, og videre til en Gloppe S: W: derfra hugget i en stor Steen ved Brejfossene, hvilket sidste Mærke viser i lige Linie over Afdals Elven S: W: til Nonshougen, skjønt Vidnet ikke kunde anvise denne Strækning som han ikke egentlig kjender. Fra Thoreskarv til Heie Kleiven ejer Hynningen paa østre Side, og Øvre Afdal paa venstre Side. Fra Heje Kleiven og videre ned ad som forbemeldt til Breifossene ejer N: Afdal paa S: O: Side, og Øvre Afdal paa N: W: Side. Bruget for disse Eiere (derimod?) har været saaledes som Vidnet har anviist. Om alt han derpaa aflagde Saligheds Eed effter Loven,

2det Vidne, Lars Knudssøn Halstensberget, 73 Aar gammel, fød i Bergen, og opfød paa Halstensberget siden han var 6 Aar gammel, anviste eensstemmig med forrige Vidne lige til Bregefossen og derfra over Elven til Nonshougen i lige Linie, hvor intet Mærke blev anviist, men Bruget har været saaledes fra gammel Tid, nemlig lige til en liden Furre der bestaaende, som kan sees fra Øvre Afdals Sæhlshuus, hvor Aastædet nu holdtes. Eiendommen er saaledes som første Vidne har forklaret. Dereffter aflagde han Eed effter Loven og blev afskeediget.

3de Vidne, Johannes Olsson Store Ringheim, 60 Aar gammel, fød paa Holo

1792: 134b

i Holbøygder Otting, men har boed paa Ringheim i 15 Aar, anviste Mærket i Thorescharv, samt at hans Fader fortalte ham om det Mærke i Heje Kleiv, som han nu ligeledes anviste, vidste i øvrigt intet videre Mærke need effter, uden til Brejfossen, end hvad Størk Afdal som første Vidne forrige Aars Høst anviste ham. Vidnet aflagde Eed effter Loven.

Citanterne, som ved Retten havde med Vidner oplyst Mærkeskjellene som endnu synes mellem de indkaldte angrænsende Gaarde, havde dermed intet ville intendere andet end faae beskrevet samme til Effterretning i Tilfælde af Forældelse eller i andre Maader, og da Mærkerne til Brejefossen {ikke} af samtlige afhørte Vidner befindes overeensstemmende anviste, og denne nederste Gloppe viser i lige Linie til Nonshoug, saa fremlagde de til ydermere Bestyrkelse en Forretning mellem Høyland og Tvinden, af holdt 19 Julii 1759, som af de indførte Vidnesbyrd oplyser at Afdal skulde eje op saa højt som man af Afdals Tunet seer i Skov Toppene og midt i Nonshoug, og saaledes var de med denne Syns Forretning fornøjet, og intet videre havde at erindre. De indstevnte havde intet denne Sinde at forestille, men begiærede Gienpart af det passerede til Effterretning. Sognepræsten paa egne og Øvrige Citanteres Vegne ligeledes begiærede Forretningen sig beskrevet meddelt. Og da ingen havde videre at forestille blev Forretningen sluttet til vedbørlig Udstædelse.

Denne Forretnings Bekostning: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 3 Vidner at føre 2 Mrk: 8 s:, en Dags Forretning 3 rd:, en Dags Diæt 1 rd:, Skyds og Diæt paa Rejsen effter Anpart formedelst andre Forretninger 2 rd:, Fogden for Opnævnelse 5 Mrk:, Laugrettet 2 rd: 4 mrk:, Lænsmanden 3 Mrk:, tilsammen 11 rd: 5 Mrk: 12 s:, som Sognepræsten betalte {imod Regresse} effter Andel til Ringheims Opsiddere, (som?) har endeel af Sæterstølen Afdahl.

Aastæds Mærkeskiels Forretning paa Store Hemre i Ophejm

Aar 1792, den 10 Septembris, blev Retten sat paa Gaarden Store Hemre i Ophejms Otting og Wossevangens Tinglaug effter Tilkaldelse af Opsidderen Henrich Johnssøn til effterfølgende Sags Behandling som ved Tægtedag hertil bestemt, og Retten beklæd med effterskrevne eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Lars Bottilssøn Løen. 2: Bottolv Olssøn Lunde. 3: Anders Olssøn Hirth. 4: Peder Pederssøn Windje. 5: Arne Tostenssøn Gilbachen. 6: Sølfest Olssøn Houge. 7: Halsten Tørrissøn Løen, og 8: Lars Knudssøn Houge. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda for Retten fremstod Reqvirenten af denne Forretning, Henrich Johnssøn Store Hemre, og fremlagde den ham under 13 Martii 1792 meddeelte Tægtedag til denne Forretning, med paategnet Udsettelse af 7de og 14de Julii, hvoreffter han med skriffeligt Stevnemaal af 6 Junii 1792 til den først berammede Tægtedag den 14 Julii 1792, har indkaldet Knud Colbenssøn og Gullig Baarssøn Teigen til at anhøre stevnte og ustevnte Vidners eedelige Forklaring om deres utilladelige Brug, Bejtning og Fornærmelse paa Citantens Eiendom, modtage Vidnernes Anvisning og Citantens Paastand og Jrettesættelse naar Rettens Befaring paa Aastædet er skeed, og lide Dom effter nærmere Paastand, alt i Medhold det forbemeldte udstyrede skrifftlige Stevnemaal, som tilligemed de forbemeldte Berammelser til Sagens Foretagelse, denne Act tiltaged, saalydende #

De indstevnte Vederparter Knud og Gullig Teigen mødte og vedtog lovlig Varsel. Af de til Vedermæle indkaldte mødte {Torger og Gullig Teigen samt} Ole og Michel Grindeland med Jordejer hr: Krigsraad Fleischer, paa hans Vegne John Olssøn Kolve, saavelsom Torger Lille Hemre, der alle vedtog lovlig Varsel. Hr: Jersin har paategnet Stevnemaalets Forkyndelse. De indstevnte Vidner mødte alle, undtgaen Maritha Gulligsdatter Hemre, thi afhjemlede Varselsmændene Torkel Larssøn Ullestad og Øyel Ingebretssøn Syndve at hun lovlig er indkaldet til den 14 Julii sidstleden, og Udsettelsens Bekjendt giort af Kirkebakkerne. Citanten fremlagde en Beskikkelse af 10 Febr: 1790, som denne Act tiltages, saalydende, samt et Udtog af

1792: 135

Wossevangens Tinglaugs Justice Protocoll af 10 Novbr: 1785 og 18 Juli 1786, saalydende #

Citanten dereffter tilførte eensstemmig med Grindelands Lejlændinger og John Kolve paa Beneficiaris Vegne, at de forenede om Mærkeskjællene mellem Store Hemre og Grindeland saaledes at de endnu til (...?)værende Mærker i Teigebruen og paa Fjeldstølen Malme grøn skal være Hoved Mærker og effter samme nedsætte Mærkeskjæl mellem disse Hoved Mærker, hvilke Laugrettesmændene Halsten Løen og Peder Windje i Morgen skulle nedsætte, og dereffter under deres og Partenes Hænder tilsende Sorenskriveren for at faa denne Forretning tilført. Saaledes er mellem dem ingen Disputte.

Citanten og de paa Teigen indstevnte Vederparter begjærede, førend Vidnerne bliver afhørte, at faae Tid til at tale om Forlig, hvilket blev dem bevilget, og effter 3 Timers Forløb fremkomme de for Retten og {ikke kunde} bleve forenede saaledes: at de to øverste Udgjærdsler skal kuldcastes og Giærdet nedrives, som Knud og Gullig Teigen af den fælles Udmark med Store Hemre har indhæget, og altsaa bliver Bejtningen for begge Gaarde her fælles. Den nederste Udgjærdsle, som tilhører Gullig Teigen, skal vedblive som den er effter

det gamle Giærededar, men af Knuds nederste Udgiærdsler skal Gierdet nedflyttes et lidet Stykke, saameget som de ved deres Foreening paa Stædet vil bestemme og Peder Kjønnegaard og Ole Samsonssøn Seland nu i Dag var anviist, og Mærkeskjæl mellem deres Ejendomme skal nedsættes af Laugrettet saalænge som man fra Fjæren i {Wangsv} Ophejms Vandet kan sees og Vidner effter foregaaende {Anvisning} \Foreening/ kan anvise. Skulle det Giærde som effter denne Strækning er opsat, befindes at gaae for langt need, saa skal det under Steeningen rettes. Hvad videre under Steeningen kunde disputeres om, skal ligeledes paa Aastædet blive rettet. Bejtet paa Stølen Malmegrøn, som Teigens Opsiddere fra gammel Tid har haft mod Afgiffts Svarelse i aatte Uger om Sommeren, skal vedblive som sædvanlig, mod at Teigens Opsiddere betale udi aarlig Afgift til Henne Mænd, som deles mellem Torger og Henrich Hemre effter deres brugende Anpart i Gaarden Hemre, 6 s: af hver KOe som bejter paa Stølen, og intet videre for ung best eller Smaler. Kalvene derimod skal ikke bejte paa Stølen uden foregaaende Foreening og Anmodning til Henne Mænd. Saa meget Vehd som behøves paa Stølen optgaes af Hemre Mark skal betales med 8 s: Favnen, af hvis af Hemre Mænds Eiendom den hugges! Skulle Teigens Mænd behøve at bruge Torger Lille Hemres Sæter paa Stølen Liersæt, skal de betale til ham hver 8 s: aarlig. Paa samme Tid som Hemres Opsidder Torger flytter med sine Creature til Stølen Liersæt, skal Teigens Mænd flytte, men, naar Uvejr tvinger dem at rejse derfra, skal de uden Modsigelse have Frihed at flytte hjem. Teigens Mænds Brugs Hæst skal uden Betaling gaae i den fælles Mark.

Bekostningerne for denne Forretning som beregnes saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, en Dags Forretning 3 rd:, en Dags Diæt 1 rd:, Skyds til Windie og Diæt paa Rejsen 13 Mile frem og tilbage effter Anpart formedelst andre Forretninger 4 rd: 3 mrk:, Opnævnelser til Fogden 5 Mrk:, Lænsmanden for Møde 3 Mrk:, Mændene, hver 24 s:, [er] 2 rd:, tilsammen 13 rd: 2 mrk: 4 s:, saavel som Stevnepenge 3 rd: 3 mrk:, for Tægtedagen 2 rd:, og for Laugrettets Underholdning 5 rd: 12 s:, tilsammen 24 rd:, betales af Parterne saaledes: at Hemre Mænd effter Jordskyld betaler hver 8 rd: 4 mrk: 7 s:, og Teigens Mænd hver 3 rd: 1 mrk: 9 s: Steenings Forretning, som her tilforn ommeldt, betales af Grindelands, Teigens og Hemres Opsiddere paa den Anpart som kommer paa de Steene og Mærkeskjæl der for deres Eiendom bliver nedsat, og saaledes er Forretningen for denne Gang sluttet, og de Mærkeskjæl som effter denne Foreening skal nedsættes, bliver under Vedkommendes Hænder Sorenskriveren at tilsende til Indførsel i Protocollen og Effterlevelse for Opsiddere og Effterkommere paa bemelte Gaarde.

1792: 135b

Opsat Aastæds Sag paa Sivlesteig i Ophejm, folio 129 og 30.

Aar 1792, den 11te Septembris, blev Aastæds Retten atter sat effter den under 19de Julii indeværende Aar givne Udsættelse til den af Opsidderne paa Hylland og flere Gaarde i Nærøedalen anlagte Sags videre Fuldfør, og om mueligt Tilendebæring, og betjentes Retten af de samme ved forrige Session anførte Laugrettes og Meddoms mænd paa Gaarden Sivle mod hvis {denne} og Sivlesøens Opsidder, denne Sag er anlagt. Nærværende den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Da Tosten Guttormssøn Frettem fremstod for Retten og fremlagde paa Citanterne i denne Sag, Opsidderne i Nærøedalen, deres Vegne, Rettens sidst afvigte 19de Julii givne Laugdag og Forelæggelse for de indstevnte Vederparter, Ole Michelssøn Sivle og Ole Erichssøn Sivlesøen, med Jordejer Formynderen for afdøde Hr: Grøns Arvinger, Hr: Sorenskriver Fleischer, saavel som Vidnet som sidste Rettens Dag udeblev, nemlig Britha Erichsdatter, hvorpaa findes anført Berømmelse til Sagens Foretagelse denne Tægtedag, af 31 Julii 1792, saalydende # hvoreffter Hoved Citanterne ville fornemme om de laugdagede møder.

Aad Knudssøn Gielle mødte for Retten og fremlagde de indstevnte Vederparter Ole Michelssøn Sivles og Ole Erichssøn Sivleøens under 26de Augusti 1792 indgivne Ansøgning til Stiftet om for dem at gaae i Rette, samt Stiftets derpaa tegnede Resolution af 1 Septbr: 1792, som i Retten blev oplæst, saalydende # Paa Grund af denne oplæste Resolution blev af Dommeren

Eragtet:

At Aad Knudssøn Gielle ikke i nærværende Sag tillades at gaae i Rette, men effter Forordningen af 19 Aug: 1735 herved afvises.

De indkaldte Opsiddere paa Sivle og Sivlesøen mødte personlig for Retten og vedtog at den i Retten oplæste Laugdag dem lovlig er forkyndt.

Det Laugdagede Vidne Britha Erichsdatter Stalem anmeldte Laugrettesmændene Torchel Lilletun, Ole Lunde og Bottolv Lunde at være saa sygelig at hun holder ved Sængen, og derfor ikke kunde møde i Dag. Citanterne lod nu Tosten Frettem udbede at Retten ville udnævne 2de af Laugrettet til at modtage dette svage Vidnes Udsigende, som Retten tillod, og nærmere inden Sagens Slutning denne Gang, skal blive tilført Protocolen.

Ole Michelssøn Sivle og Ole Erichssøn Sivlesøen dereffter fremlagde skriftlig Contra Stevnemaal af 11 Augusti 1792, saalydende #

Hoved Citanterne og Tosten Frettem paa Sognepræsten Hr: Wigebøes Vegne vedtog lovlig at være stevnte effter det oplæst Contra Stevnemaal.

Af de indkaldte Vidner mødte ikke Britha Erichsdatter Tveite, Øyel Stephenssøn Naasen, Iver Trondssøn Lunde, Johannes Anderssøn Ramsøe, Sigvor Erichsdatter Jordalen, Tollef Nielssøn Tuften, Hans Iverssøn Bache, Kari Monsdatter Hemre, Anna Jørgensdatter Styve og Mons Ramsøe. Som ustevnte og godvillig mødende Vidner havde Contra Citanterne tilstæde Erich Siurssøn Selland, Iver Ellevssøn Slæen, Guri Pedersdatter Stalemsøen mødte ikke, omendskiønt hun tillige med de to første anførte med mundlig Stevnemaal under Lovens Falsmaal var indkaldet. End videre var indstevnt under Falsmaal Kari Siursdatter Stalem, som ikke mødte. Godvillig mødende Vidner vare tilstæde: Lars Haldorssøn Sivlesteigen og Ole Samsonssøn Selland, samt Erich Bottolvssøn Syndveshougen og Anna Olsdatter Sivle med Sølfest Olssøn Houge og Anders Colbenssøn Stalem. For de udeblevne Vidner afhieMLEde Torkel Larssøn Lilletun og Øyel Ingebretssøn Syndve lovlig Varsel. For de i Nærøen værende Vidner har Lænsmand Halsten Bache og Michel Olssøn Dyrdal under sin Eed afhieMLEt Stevnemaalets lovlige Forkyndelse.

Hoved Citanterne anmeldte at de med mundlig Continuations Stevnemaal havde indkaldet forbemeldte Contra Citantere til at anhøre Vidnesbyrd af Peder Larssøn Stalem, Michel Larssøn Muldbachen og Anna Olsdatter Sivle, samt Contra Qvæstioner til Vidnerne som Contra Citanterne har indkaldet og forestaaende Contra Stevnemaal indeholder, med videre effter forbeholdende Paastand.

Contra Citanterne vedtog lovlig Varsel, og de forbemeldte trende Vidner mødte. For de mødende Vidner blev Eedens Forklaring af Lov bogen oplæst med Formaning til Sandheds Udsigende. Contra Citanterne fremlagde

1792: 136

skriftlige Qvæstioner til sine Vidner af Dags dato, saalydende # Hoved Citanterne begjærede deres Vidner først fremkaldet og forelagt de sidste Session fremlagde Qvæstioner til Besvarelse. Hvoreffter Hoved Citantens

1ste Vidne, Peder Larssøn Stalem fremstod og svarede til 1: Sp: Dette Vidne var nu ikke tilstæde, thi fremstod

Vidne, Michel Larssøn Muldbachen, saa svarede til 1: Sp: Er 43 Aar gammel, og fød paa Stalemsøen, og flyttede derfra for 15 Aar siden, ubeslægtet til Parterne. 2: Sp: Har Vidnet

ikke hørt. 3: Sp: Heller ikke. 4: Sp: Veed Vidnet ikke. 5: Sp: heller ikke. 6: Sp: I den Tid Vidnet var paa Stalemsøen, var i den omspurgte Sivlesteig meere Skov end nu, og Nærøemændenes Creature gik der, men hvorvit de har samme fornøden eller ej, kan Vidnet ej sige. 7: Sp: Det Giærde som omtvistet var der ikke i Vidnets Tid. Veed for Resten intet om Skov hugsten. 8: Sp: Har hørt at hans Fader, som død for 14 Aar siden, da 64 Aar gammel, fortalte at Mærket mellem Nærøe dalens Mænd og Sivles samt Sivlesøens Mænd skulde være i Fløyte schallen til Graanaasen eller af andre kaldet Mjøenaasen. 9: Sp: Veed Vidnet ikke. 10: Sp: Heller ikke. 11: Sp: Sivles Opsidder har brugt Bærdalen, og Nærøe mændene har brugt Kinnerbachen og Storestølen i den Tid Vidnet var paa Stalemsøen, ligesom Citanernes Creature har gaaet hjemeffter til Skaregroven. Veed iøvrigt ikke hvor den omspurgte Mærkesgaar skulde være, men Giærdet effter Skaregroven har staaet saalænge Vidnet kan mindes. Kan gjøre Anvisning.

2det Vidne, Anna Olsdatter Sivle, provede til 1ste Sp: Er 40 Aar gammel, før paa Finne og har været her i denne Bøjgd samt tjent paa Breche, Schierpe, Hylland samt tilsidst paa Sivle i 21 Aar, ubeslægtet til Parterne. 2: Sp: Har hørt at den omspurgte Sivlesteig altid har haft dette Navn, og at Mærket mellem Sivles og Nærøe dalens Ejendom skulle være fra Fløyteskallen til Svartehullet og Graanaasen, men Nærøe dalens Creature Creature har gaaet hjem effter til Skaregroven, og Sivles Creature uden om og ud effter, Horn mod Horn. Veed i øvrigt \ikke/ hvis Ejendommen er. 3: Sp: Veed det aldeles ikke. 4: Sp: Har aldrig hørt det omspurgte. 5: Sp: Heller ikke. 6: Sp: Naar Uvejr har været, har Nærøe mændene jaget deres Creature baade uden og hjemmen om. 7: Sp: Giærdet er opsat for omtrent 2 Aar siden. Skoven har baade af Citanterne og de indstevnte været brugt, dog ikke uden Knur paa begge Sider. 8: Sp: Har aldrig hørt det omspurgte. Veed ikke hvorfor den er opsat, men den har været der saalænge Vidnet kan mindes. 9: Sp: Henholder sig til Svaret paa 2: Sp: 10: Sp: Har aldrig hørt eller vidst det omspurgte. 11: Sp: Ligesom forrige Vidne. Kan gjøre Anvisning.

3de Vidne, Peder Larssøn Stalem, 25 Aar gammel, fød paa Stalem, hvor han sin gandske Tid har været, ubeslægtet til Parterne, har hørt at Sivlesteigen skulle tilhøre Sivle, men kan intet sige om Mærkesgiærde eller Strækningen mellem Nærøe Mændene og Sivles Opsidder, som har nu paa nogen Tid brugt denne Sivlesteig om hinanden, dog ikke uden Knur af Sivles Mænd. Vidnet aflagde Eed efter Loven.

Contra Citanterne fremstillede som deres

1ste Vidne, Anna Erichsdatter Stalem, 64 Aar gammel, fød paa Breche hernæst hos, og boed paa Stalem i 30 Aar, samt sin heele Tid været paa disse Gaarde, provede til Contra Citanternes 1: Sp: Vidnet saae for over 40 Aar siden at Niels Sivle opsatte det endnu tilsyne værende Giærde far norden for Skaregroven, som ikkun blev fuldført et lidet Stykke, men Giærdet dereffter flyttet til Skaregroven, af hvad Aarsag, eller hvor lang Ting dereffter, veed Vidnet ikke. 2: Sp: Begge Parters Creature gik om hinanden i Sivlesteig, og Niels Sivle slog i Sivlesteig, men hørte ingen Anke derpaa. Contra Citanterne frafaldt de andre Qvæstioner og Vidnets Anvisning, hvorfor hun aflagde Eed effter Loven.

Da Dagen med det passerede var forløbet, blev Forretningen til i Morgen tidlig udsat.

Den næst følgende 12te Septembris 1792 continuerede Forretningen udi de i Gaar anførte Laugrettesmænds og Parters Nærværelse. Hvordan Contra Citanternes

2det Vidne, Halsten Halstenssøn Øfsthuis, 42 Aar gammel, fød paa Engelland i Holbøygder Otting, tjent paa Breche og Stalem for 13 eller 14 Aar siden, og siden boed paa Øvsthuis ½ Miil herfra,

ubeslægtet til Parterne, undtagen at hans Kone er Sødskende barn til Ole Sivløgens Kone, provede til 1: Sp: at Vidnet effter Niels Sivles Forlangende for 21 Aar siden blev af en gammel Mand Erich Erichssøn Stalem, som Vinteren dereffter døde, da omtrent 70 eller 80 [Aar] gammel, anviiste at et Ris Giærde i hans Ungdom havde staaet ved det Stæd hvor det endnu tilsyneværende Steen giærde far befindes, som skulle være Mærkes giærde mellem Sivles og Nærøedalens Eiendom. Dette Giærde var der ikke da, men det samme Stykke som endnu staaer af Steen giærdet, hvilket var opsat førend Vidnet kom her til Stæderne, men af hvem, veed det ikke. 2: Sp: Jo, har af den samme gamle Mand hørt det omspurgt. 3: Sp: saaledes som omspurgt sagde den bemeldte Mand for Vidnet. 4: Sp: Har seet at Sivles og Sivløgens Opsiddere har brugt som omspurgt, uden Anke af Nærøedalens Mænd. 4: Sp: Jo, Nærøedalens Mænd har bedre og længere Hager end Contra Citanernes Gaarde. 6: Sp: Veed Vidnet ikke. 7: Sp: den offtommelte Erich Stalem sagde ligeledes at Store støls Lien skulde være til fælles i henseende til Bejtning, og at Sivles og Sivløgens Opsiddere der skulde have tredie hvert Træ i bemeldte Storestøls Liens Skove. Vidnet forklarede at have seet afdøde Niels Sivle bejte med sine Creature paa dette omspurgt og forklarede Stæd. Herved er 8: Sp: besvaret. 9: Sp: frafaldes. 10: Sp: Erich Stalems Fader brugte som omspurgt da han boede paa Sivle, men Niels Sivle kunne somme tider lade sine Creature gaae uden om førend Nærøedalens Mænd kom til Støelen. 11: Sp: Det er som omspurgt, men veed ikke om Bruget siden det nye Giærde blev opsat. 12: Sp: Ligeledes som Spørgsmaalet indeholder, og har Vidnet selv som forbemeldt, i den senere Tid seet dette Brug. 13: Sp: frafaldes. 14: Sp: Norden for Skaregroven kaldte bemelte Mænd Stædet Sivlesteig, og sønden for \samme/, Sivlesdalen, af hvilken Aarsage fortalgte han icke. 15: Sp: Denne samme Mænd talte ikke om nogen Anke, men Sivles Mænd har i den seenere Tid anket paa Nærøedalens Opsidderes Brug, som Vidnet selv veed. Vidnet forklarede end videre, at forestaaende Hans Vidnesbyrd er effter forbemeldte Erich Erichssøn Stalems Udsigende for ham. Hoved Citanterne begiærede dette Vidne forelagt de samme Spørgsmaale som forhen fra samme ere fremlagte, og først: Om den af ham omvidnede gamle Mand selv anviste Vidnet paa Aastædet det omvidnede. Svar: Nej, men han fortalgte ham samme. Vidnet skal selv derimod gjøre Anvisning. 2: Sp: af de skriftlige Qvæstioner: henholder sig til forrige Forklaring. 3: Sp: Veed det ikke. 4: Sp: Heller ikke. 5: Sp: henholder sig til Svaret paa Contra Citanernes 14: Sp: 6: Sp: I Uvejr kunne det vel være fornøden at de drev Creaturene i Skovelien, men ellers kan Vidnet ej sige derom. 7: Sp: Veed ikke om det nylig opsatte Giærde, men henholder sig i Henseende til Bruget til forrige Forklaring. 8: Sp: Har ikke hørt det omspurgt. 9: Sp: Har selv seet Nærøedalens Creature gaae i Sivlesteig, men ikke uden Anke af Sivles Mænd, baade de nu værende og Formænd, deriblant Niels Sivle, som da tog dette Vidne til Anhør af den gamle Mands Udsigende. 10: Sp: Veed han ikke, og ikke hørt det. 11: Sp: frafaldes. Hoved Citanen spurgte endnu: 12: om den omtalte gamle Mand var Slægt til Sivle Mændene og Søn til \den Mand som formaaede/ John Lunde {som havde} \at/ tage{t} Sivlesteigen effter forrige \Hoved/ Vidnes Forklaring fra Nærøedalens Mænd? Resp: Veed Vidnet ikke, men han var Søn til en Mand som skulde \have/ boet paa Sivle. 13: Sp: om denne Mand aflagde Eed for ham og det andet Vidne paa det han fortalgte. Resp: Nej. Siur Breche, som var det andet Vidne, er død, og ingen af Nærøedalens Mænd var \da/ tilstæde.

3: Vidne, Erich Olsson Stalem, 32 Aar gammel, fød paa Stalem hernæst hos, hvor han boer og har opholdt sig sin heele Tid, ubeslægtet til Parterne, men hans Kone \er/ Sødskende barn til Peder Hylland, provede til fremsatte 1: Sp: Har af sin Fader Ole Erichssøn, der var Broder til den af næste forrige Vidne omtalte Erich Stalem, og død 97 Aar gammel for henimod 15 Aar siden, hørte at det omtalte Risgiærde skulde staaet fra Fløyteschallen til Svarte hullet, \og denne Strækning/ til højeste Melnaasen {der} var Mærke mellem Sivles og Sivløgens Beboere og Nærøedalens Mænd. Dette Giærde skulle være forfaldet, men Niels Sivle havde

opsat det nu tilsyneværende Steengiærde far, hvilket, fordie det var opsat 2 eller 3 Maalstænger norden for den bemelte Risgar, ikke videre blev fuldbyrdet. 2: Sp: Ligesom forrige Vidne. 3: Sp: henholder sig til Svaret paa 1 Sp: 4: Sp: Som næst forrige Vidne. 5: Sp: Kan Vidnet ikke sige. 6: Sp: Det forholder sig som omspurgt: at Nærøedalens Mænd, de nemlig som have Magt dertil, har flere Kreature i Sæterstølen end de paa

1792: 137

(deres?) Gaarde om Vinteren kan føde. 7: Sp: Vidnet svarede, at hans Fader som forbemeldt forklarede for ham at Bejtningen i Storestøls Lien skulde være til fælles saalænge den omtalte gar var i lovlig Stand holdt, baade Høst og Vaar. 8: Sp: Veed eller hørte Vidnet ikke. 9: Sp: frafaldes. 10: Sp: Ligesom forrige Vidne. 11: Sp: Ligeledes. 12: Sp: Ligeledes. 13: Sp: frafaldes. 14: Sp: Ligesom forrige Vidne. 15: Sp: Ligeledes. Dette Vidnes Udsigende til alle Poster er effter hvad hans Fader som forbemeldt fortalte ham. Til Hoved Citanternes 1: Sp: svarede Vidnet, at hans Fader viste ham Mærkerne som omprovet, og kan selv gjøre Anvisning. 2: Sp: 3: 4: 5: 6: Sp: Ligesom forrige Vidne. 7: Sp: for 2 Aar næstkommende Vaar siden blev Giærdet opsat, og ihenseende til Bruget, henholder han sig til forrige Forklaring. 8: Sp: har ikke hørt det omspurgt uden af Nærøedalens Mænd. 9: Sp: har seet Nærøedalens Mænds Kreature gaae i Sivlesteig, men ikke uden Anke af Sivles Mænd, men veed ikke om nogen fælles Eiendom. 10: Sp: Veed det ikke eller har hørt det. 11: Sp: frafaldes. 12: Sp: Ligesom forrige Vidne. 13: Sp: frafaldes.

4: Vidne, Ole Olsson Stalem, 30 Aar gammel, Broder til næst forrige Vidne, ubeslægtet til Parterne, provede til 1: 2: 3: 4: Sp: ligesom Broderen. 5: Sp: ligeledes. 6: 7: Sp: ligesaa. 8: Sp: Jo, hans Fader fortalte ham det. 9: Sp: frafaldes. 10: Sp: Vidnets Fader fortalte som omspurgt. 11: Sp: 12: Sp: Som næst forrige Vidne. 13: Sp: frafaldes. 14: Sp: 15: Sp: Som tredie Vidne. Dette Vidnes Provemaal er afsagt saaledes som hans Fader {der} paa samme Tid som forrige Vidne har sagt, fortalte ham offte. Til Hoved Citanternes Spørgsmaal: 1: Ligesom 2det Vidne. 2: 3: 4: 5: 6: 7: Sp: 8: Sp: ligesom tredie Vidne. 9: Sp: 10: Sp: ligeledes. 11: Sp: frafaldes. 12: Sp: Som forrige Vidne. 13: Sp: frafaldes. 14: Sp: om Vidnet har seet nogen anden Mærkesgar end den ved Skaregroven. Resp: henholder sig til forrige Vidnesbyrd om den til 1ste Spørgsmaal fra Contra Citanternes omprovede Risgar fra Fløyteschallen.

5te Vidne, Størker Larsson Gillerhuus, 40 Aar gammel, fød paa Lunde ½ Miil herfra, og boed sin heele Tid paa Gillerhuus, men støler med sine Kreature i samme Dalføre hvor Parterne i denne Sag er, provede til fremsatte Spørgsmaale fra Contra Citanterne saaledes: At han for henimod 10 Aar siden hørte af forbemeldte gamle Mand Ole Erichsson Stalem, at Mærket mellem Nærøedalens Mænd og Sivles Mænd skulde gaae fra Fløyteskallen til {Svartehullet og derfra til} Graanaasen eller Meelnaasen, hvilket af disse sidste kan Vidnet ej erindre, og var det til nu afdøde Amund Flage, som beslægtet til Bottolv Sivle, der ville paata(...?) Nærøedalens Mænds Fornærmelse i Sivlesteig, bemelte Ole Stalem, i Vidnets og L(ars?) Qvammes Nærværelse, fortalte dette i sit eget Ildhuus paa Stalem, hvor de effter Arbejde paa Stalemsbroen vare ganske æddrue. Samme Tid blev og talt om den af de tvende næst forrige Vidner omprovede Risgar, og at Niels Sivle havde opsat den tilsyneværende Steengiærde far, {og} \men/ videre kan Vidnet ikke derom forklare. Uden for Fløyteskallen skulde Bejtningen være fælles, og Nærøe mændene havde i hans Tid aldrig hugget sønden om denne Strækning, saasom der var mere Skov i Markene end nu. Har hørt at saavel Bottolv Sivle og disse nu værende Opsiddere paa Sivle har anket paa Nærøe mændenes Brug. Hvad Tid disse sidste begyndte at bruge i Sivlesteig, veed Vidnet ikke. Hermed er Hoved Citanternes Spørgsmaale ligeledes besvaret. Iøvrigt kan Vidnet intet meere forklare, men anviser Fløyteschallen med videre.

6te Vidne, Guri Pedersdatter Stalemsøen, som nu mødte, fremstod, sagde at være 45 Aar gammel, fød paa Aarmod, har tjent hos afdøde Niels Sivle for 20 Aar siden i foregaaende 3 Aar, og siden uden for disse angrændsende Gaarde indtil for 6 Aar siden, da hun kom til Stalemsøen, hvor hun nu boer, {ubes} i 4de Leed beslægtet til Hyllands Mændene, provede: at hun ikke vidste om Mærkerne mellem Nærøedalens Mænd og Sivles Eiendom, men, i den Tid bejtede hendes Husbonde Niels Sivle uden om Brattebachen til fælles med Nærøedalens Mænd, hvis Creature, \medens de var paa Storestølen/ baade i Uvejrr og ellers i afften bejtede gik hjem effter til Skaregroven, undertiden, uden Anke af Sivles Mænd, saavidt Vidnet hørte. Den Gar ved Skare groven var der da, saavelsom den omtalte Steengiærde far,

1792: 137b

men hvorfor denne Gar var opsat, veed Vidnet ikke. Niels Sivle holdt dette sidste Steengiærde for Mærkesgar, omendskiønt den ikke var længer fuldbyrdet end den nu vises. Vidnet hørte ikke at det Giærde ved Skaregroven blev holdt for Mærkesgiærde, thi Niels Sivle slog uden for Skaregroven til Steengiærdet, uden at Vidnet derfor hørte nogen Anke af Nærøedalens Mænd, eller \saa/ at disse dertil havde faaet Tilladelse. Parterne frafaldt Vidnets Anvisning paa Aastædet, og derfor blev hendes Vidnesbyrd hende forelæst, det hun eedfæstede effter Loven.

{7de} Vidnet Erich Schierping og Jørgen Ramsøe frafaldes.

7de Vidne, Erich Sjurssøn Selland, 3(3?) Aar gammel, fød paa Breche her næst hos, hvor han opholdt sig til for 6 Aar siden, da han kom til Selland at boe, Sødskende barn til endeel af Nærøedalens Mænd, provede til {Hoved} Contra Citanernes Spørgsmaale: at har \hørt/ af sin Fader, som død for 8 Aar siden, da 53 Aar gammel, og sin Bedstemoder, som \for/ 18 Aar {død} siden døde, da 93 Aar gammel, at Mærket mellem Sivles og Sivlesøens Opsiddere paa den eene, samt Nærøedalens Mænd paa den anden Side, i den omtalte Sivlesteig skulle være fra Fløyteskallen til Svarte hullet, og derfra til Meelnaasen. Iøvrigt var han eensstemmig med 5te Vidne effter hvad dette Vidne har hørt af bemelte tvende Personer, ligesom de og fortalte at Giærdet i Skaregroven skulle være opsat til Jndhægning for Sivles Mændenes Slottetræe. Har seet Niels Sivle slaae uden om Skaregroven til Steengiærdet, uden at have hørt Anke derpaa eller Tilladelse dertil af Nærøemændene. Paa Hoved Citanernes {Vegn} Spørgsmaale: Vidnet har seet Nærøe Mændenes Kreatire undertiden gaae hjem effter til Skaregroven \fra/ saa lang Tid siden som Vidnet kan mindes, men dog ikke uden Anke af {Nærøe} \Sivles/ Mændene. I Henseende til Citanernes Anke paa Bejtningen, har Vidnet ikke hørt andet end saa vit Sælsbøen paa Storestøl angaaer. Vidnet hørte ligeledes af sin Fader, at Sivles Mændene skulde eje Skoven i Sivlesteigen, {undtagen} \og/ Rogneskoven paa Gællen. Mere har Vidnet ej at forklare, men kan gjøre Anvisning.

8de Vidne, Iver Ellevssøn Slæen, 33 Aar gammel, fød paa Slæen, hvor han endnu boer og har været opfød, i tredie Leed beslægtet til Niels Hemre, provede at have af sin gamle Fader, som død for 2 Aar siden, da 86 Aar gammel, hørt \at/ Mærkerne i Sivlesteig \skulde være/ saaledes som 7de Vidne har forklaret, samt at Sivles Mændene skulde bejtte i Storestøls Lien til Brattebachen, og at disse skulde eje tredie hvert Træe i Storestøls Lien. Om Bruget eller Eiendommen i nogen videre Maade kan Vidnet ej erindre at hans Fader fortalte, eller derom selv veed nogen Beskeed. Kan gjøre Anvisning saavidt han veed.

9de Vidne, Lars Haldorssøn Sivlesteig, 58 Aar gammel, fød paa Halsene, været til Huus hos Niels Sivle for 24 Aar siden i 4 Aar, og siden den Tid været til huus paa Sivlesteigen, i tredie Leed beslægtet til Ole Sivlesøen, provede: at i den Tid vidste han at Niels Sivle, som for 20 Aar siden boede herpaa Gaarden, holdt Mærket at være mellem Sivles og Nærøedalsens Mænd, udi den paatalte Sivlesteig fra Fløyteskallen til Svarte hullet, og derfra til Meelnaasen. Indenfor denne Strækning slog han Høe, og Vidnet for ham uden Anke, ligesom Niels Sivles

Efftermand ligeledes brugte der. Nærøe Mændenes Creature gik og bejtede hjem effter til Skaregroven, ligeledes uden Anke. Den omtalte Steengar var da ligeledes som nu, og af Niels Sivle holdtes for at skulde giærde for hans Eiendom, omendskjønt den ikke var fuldført, og Vidnet heller ikke vidste hvorfor den ikke videre blev opsat. Siden Bottol Sivle, som Niels Sivles Efftermand, kom til Gaarden Sivle, huggede Nærøe Mændene i Sivlesteigen Stølsved. Vidnet hørte ikke andet end Storestøls Lien til Brattebachen skulle være fælles Eiendom, og Niels Sivle sagde at han ejer tredie {Støls} hvert Træ i Storestøls Lien, hvor og hvilket han ligesaa brugte \at hugge Risved/. Hørte heller ikke at hverken Sivles eller Nærøedalens Mænd bad om Tilladelse til dette omvidnede Brug, men at Sivles Mændene ankede paa de Nærøedalens Mænd i Bottol Sivles Tid huggede i Sivlesteigen.

Ole Samsonssøn Selland og Erich Bottolvssøn Syndveshougen frafaldt Contra Citanterne.

10: og 11: Vidne, Sølfest Olssøn Houge og Anders Colbenssøn Stalem aflagde

1792: 138

Lovens Eed og provede: at de dette Aars Junii Maaned havde effter Contra Citanternes Forlangende modtaget en paa Nordhordlen boende gammel Mand Anders Olssøn Gripen, nu 80 Aar gammel, hans Vidnesbyrd saaledes: at han var fød her paa Sivle, og flyttet herfra for 30 Aar siden, hvor Faderen boede. I denne hans Faders Tid fortalte han at Mærket mellem de omtvistede Ejendomme skulde gaae fra Fløyteschallen, hvor et Risgiærde var opsat, og derfra til Svartehullet samt videre til Melnaasen; Dette Giærde var forfaldet og derfor (op?)satte afdøde Niels Sivle det forhen ommeldte Steengiærde, hvis Stykke endnu vises. Af hvad Aarsag dette ikke blev fuldført, sagde han icke. Effter dette Mærke brugte Nærøedalens Mænd norden, og Sivle Mænd sønden for, men effter et seenere indgaaet mundlig Forlig effterat Niels Sivle kom til Gaarden, skulde Bejtningen være fælles til det ved Skaregroven opsatte Giærde, som han ikke talte om hvad Tid var opsat, hvorimod Bejtningen ligeledes skulle være fælles udgjennem Dalen til Storestøls Lien, men Skoven i Sivlesteigen skulde aldeles ikke bruges af Nærøedalens Mænd. Saaledes var da ingen Anke mellem dem. Meere havde han ikke for dem forklaret, thi bleve de demitterede.

Laugrettet, i Følge Parterne og de afhørte Vidner som endnu ikke vare eedfæstede, lode sig dereffter anwise den af dem omprovede Fløyteskal, som ligger midt i Elven, og viser op effter til Svartehullet nogle Maalestænger, omtrent 10 Alen, fra Steengjærdet som gaaer i skjæv Linie op effter til Svartehullet, hvor Mærkes Linien effter deres Provemaal skulle gaae til Melnaasen. De trede nu {anviste} afhørte Hoved Vidner, samt de 6 første {Hove} Contra Vidner aflagde derpaa Saligheds Eed, at deres Vidnesbyrd og Anvisning dereffter er rigtig. 7de Vidne kunde ikke anwise de omtalte Stæder, men om sit Vidnesbyrd aflagde Eed. 8de Vidne kunne heller ikke anwise disse Stæder, men aflagde Eed effter Loven. 9de Vidne var ikke paa Aastædet vis om hvor Fløyteschallen var, men intet vist Mærke paa de omspurgte andre Stæder anviste, derimod aflagde Eed om sit Vidnesbyrds Rigtighed.

Contra Citanterne frafaldt de øvrige indstevnte og udeblevne Vidner.

Hoved Citanterne ved Tosten Frettem lod tilføre: at de vel havde endeel flere Vidnet at føre, som ere saa svagelige at de ikke kunde møde her paa Aastædet, derfor ønskede han at Contra Citanterne vilde samtykke udi at Sagen blev behandlet enten næste Vinter paa Windje, eller og næste Sommer Ting paa Wangens Tingstæd, da han, om Dommeren tillod samme, ville fremlægge saavel disse ommeldte Vidnesbyrd, fornemmelig fra Anders Olssøn Gripen paa Nordhordlen, for hvem ingen Qvæstioner fra dem er fremsat, som sit Indlæg til Sagens Slutning, effterdie ingen Anvisning paa Aastædet af de nu forbeholdende Vidner behøves.

Contra Citanterne vedtog ligeledes at Sagen effter Dommerens Bestemmelse udsættes til en af de ommeldte Tider, da de forbeholdt at fremlægge skrifftlige Vidnesbyrd fra endeel andre nu ikke mødende Vidner, saavelsom sit Forsvars Indlæg til deres Sags Stykke.

For nærværende Tid havde Parterne intet videre at forestille, men hver for sig begiærede Gienpart af dette denne Session passerede til Efterretning.

Ole Sivle forbeholdt derhos at lade sin Jordejer vide Jndholden heraf, og modtage hans Tanker om Sagen og dens Slutning.

Hoved Citanterne forbeholdt at irettelægge den laugdagede Britha Erichsdatter Stalems Vidnesbyrd, saasom hun er saa svag at hun ikke nu kunne vidne.

Eragtet.

Efter Parternes Forlangende beroer denne Sag til en anden belejlig Tid at foretages, enten paa Gjæstgiverstædet Windje, eller Wossevangens Tingstæd, som efter dette Aars Høste Tings nærmere betimelig skal blive bekjendtgjort, saafremt ingen Anvisning af de af Parterne nu anmeldte uafhørte Vidner, fornødiges, og altsaa at Retten paa Aastædet igjen maa sættes. Imidlertid skal de forlangte Udtoge beskrevet blive meddelt.

Denne Sessions Bekostninger betalte Citanterne saaledes: Incaminations Penge for Continuations Stevninger 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 3die Dags Forretning 1 rd:, en Dags Diæt 1 rd:, 3 Vidner 2 mrk: 8 s:, Contra Qvæstioner 2 Mrk:, Skyds fra Windje

1792: 138b

\til Tvinden/, fra Tvinden \til Hesthammer/, effter Anpart 2 rd: 4 mrk:, Diæt paa Rejsen effter Anpart 1 rd: 3 mrk:, Laugrettet for i Gaar 2 rd: 1 mrk: 8 s:, Lænsmanden ligesaa 3 Mrk:, i alt 11 rd: 1 mrk: 4 s: Contra Citanterne betaler Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s:, en Dags Forretning og Diæt 4 rd:, 11 Vidner 1 rd: 8 s:, {Skyds og} Diæt effter Anpart 1 rd: 3 mrk:, samt Skyds 2 rd: 4 mrk:, Laugrettet 2 rd: 1 mrk: 8 s:, Lænsmanden 3 mrk:, i alt 13 rd: 3 mrk: 4 s: Da Contra Citanterne for meget beregnede 2 rd:, er blev Ole Michelssøn Sivlesøen tilbageleveret mod Qvittering om 8 Marti (...?)

Høstetinget

Aar 1792, den 7de Novembris, begyndte det almindelige Høste- Skatte- og Sageting for Wossevangens Almue, i Overværelse af Kongelig Majestæts Foged, VVelædle Hr: Unmack, Stædets Lænsmand og effterskrevne 8te eedsvorne Laugrettesmænd, nemlig: 1: Bottolv Olssøn Lunde. 2: Ole Størkssøn Høyland. 3: Bjørne Nielssøn Nedre Herre. 4: Niels Knudssøn Ejde. 5: Iver Nielssøn Bachethun. 6: Claus Anderssøn Kvale. 7: Berge Brynildssøn Wæthe i Stæden for Mathias Lunde, og 8: Willum Pederssøn Bøe i Stæden for Ole Fladlandsmoen.

Efter at Retten saaledes var bleven sadt, blev oplæst og kundgiort for den tilstæde værende Almue efterskrevne Kongelige Forordninger.

1: Forordning, som bestemmer de forholds Regler, der bøe i agttages ved Execution af Domme hvorefter Sigtelses og Benægtelses Eed er paalagt, dateret 14de Septembr: 1792.

2: Forordning, som befaler, at Jorddrotter i Norge skulle meddeele enhver Huusmand, som boer paa deres Grund, en skriftlig Seddel, hvori de Vilkaar, med hvilke Pladset er bleven ham leiet, nøye bør bestemmes m: v:, dateret 29de [?] 1792.

3: Forordning, som fastsætter hvorledes der i benificerte og befalede Sager bør forholdes med Stevningers Forkyndelse i Kiøbstæderne, samt med Udnævnelser til Syns og Taxations Forretning i deslige Sager, saa vel i Byerne som paa Landet i Dannemark og Norfge, dateret 24de Augusti 1792.

4: Forordning, hvorved de paabudne Vielsepenge, i Rigerne Dannemark og Norge, Kjøbenhavn undtagen, herefter ophæves, dateret 1ste Septbr: 1792.

5: Forordning, angaaende en Afgift af Arv, som tilfalder andre end Egtefælle, Livs Arvinger, Fader, Moder og dem, som med hende arver i Kongerigerne Dannemark og Norge med underliggende Lande, dat: 1ste Septbr: 1792.

6: Placat, som bestemmer, hvorledes Regnskab bør aflægges, for dem ved Forordningen af 13de Januarii d: A: paabudne Afgift, til at bestride Omkostningerne med de, til Betyggelse ved Umyndiges Midler og Skiffernes hastige Til ende bringelses oprettede Revisions-Comptoirer.

7: {Placat} Stiftamtmand Schouboes udfærdige Placat, dateret Bergen den 14de Maji 1785, angaaende Almindig Skovenes Freding i Opheims Otting.

8: Stiftets Skrivelse til hr: Foged Unmack, hvorved bekendtgjøres hans Kongelige Majestæts allernaadigste Resolution af 3de Augusti 1792, henseende at alle Skind beredende* (beredende?) Professionister i Norge tillades ved een eller 2 Commissionerer for hver Kiøbstæd at lade deres behøvende raae Skind og Huder indkiøbe paa Landet. m: v:

9: Kongelig Bevildning for Hr: General Major von Moth til at indkalde alle dem som formedelst Skifter der har været admenistreret under det 1ste og 2det Bergenhusiske Infanterie Regiments Jurisdiction maatte have noget at fordre eller andrage, dateret Kiøbenhavn den 21de April 1792.

10: Stiftsbefalingsmanden von Hauchs Constitution til Hr: Birkedommer Barth, at beopagte Sorenskriver Heibergs Partes ved de under Sorenskriverets* (Sorenskriveriets) Jurisdiction forefaldende Embeds Forretninger, dateret Bergen d: 15 Septbr: 1792.

Opsat Odels Sag paa Qxnebjerg, vide folio 116

Aar 1792, den 7de Novembris, blev den fra sidstleden 4de Julii opsadte Odels Sag mellem Anfind Dolve og Sjur Øxnebjerg atter foretaget paa Wossevangens Tingstæd af Sorenskriveren og de forhen udi Sagen benævnte Meddomsmænd, undtag[en] i Brynild Liland og Knud Ullestads Stæd Claus Larssøn Maasefind og {Torb} Gullig Torbjørnssøn Sæve.

Da Citan-

1792: 139

-ten Anfind Dolve saavel som indstevnte Sjur Torgerssøn Øxnebjerg og den til Vedermæle indkaldte Sjur Olssøn Ore fremstode for Retten og anmeldte at de udi Mindelighed saaledes ere foreenede: at Sjur Olssøn skal beholde det ham ved Mageskifte overdragne Jordegods udi Gaarden Ore uden Odels Paa-anke af Sjur Torgerssøn Øxnebjerg, som derimod fri for al Paatale baade af Citanten Anfind Dolve og hans trende (tvende?) ældre Brødre. Knud og Bottolv Dolve beholder de hannem til Mageskiftede 1 bpd: Smør udi Gaarden Øxnebjerg; og paa det dette Odels Mageskifte saaledes (kan?) nyde Fuldbyrkelse og de udstædte Mageskifte breve stadfæstes til Odel og Ejendom i henseende til Ore for Sjur Olssøn og Afkom, og i Henseende til Øxnebjerg for Sjur Torgerssøn og Afkom, skal Sjur Olssøn udbetale til Citanten Anfind Knudssøn for den paasøgte Odels Rett den Summa 90 Rdlr., som erlægges 3 Uger før Sommertinget næste Aar, og i manglende Fald skal Sjur Olssøn da lide Dom uden Laugdag til samme Betaling. Og som Sjur Torgerssøn saaledes haver faaet Odel paa sin Gaard uden Indløsnings Paatale af Anfind Dolve eller hans Brødre, saa betalte han nu i Retten til denne i Omkostninger 6 rd:, og saaledes er Sagen ophævet.

Aar 1792, den 8de Novembris, continuerede Høste- Sage- og Skatte tinget i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da Sagen folio 117 mellem Anve Matthiassøn Berge og Ellev Berge med flere blev anmeldt at være forligt, og derfor ophæves.

Folio 118. Johannes Hovdes Sag mod Berge Brynildssøn Wæthe er ligeledes forligt, og derfor udgaaer.

Folio 118. Berge Wæthes 2de Sager mod Johannes Anderssøn Hovde for Overfald, blev ligeledes anmeldt forliigt og ophævet.

Folio 118. Berge Wæthes Sag mod Anved Matthiassøn Berge blev paaraabt, da Citanten mødte og anmeldte at Rettens paa sidste Sommerting aflæste Kjendelse er opfyldt, og formedelst samme have baade Citanten og den indstevnte været nærværende hos Stædets Foged og Compagnie Cheff for at faae Sagen forligt, men som samme ikke lykkedes, og AQnved Matthiassøn ikke dertil var villig, saa maatte han, Citanten, paastaae Dom effter forhen nedlagde Paastand, og Processens Omkostningers skadesløse Erstatning.

Anved Matthiassøn fremlagde skrifftligt Indlæg af 7 Novembr: 1792, saalydende #
Ingen havde videre at forestille.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Anders Knudssøn Berge fremlagde skrifftligt Stevnemaal mod Anders Wichingssøn Berge for ulovligt Ager brug med videre, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, og lide Dom effter nærmere Paastand, alt efter Stevnemaalets nærmere Formeld, som dateret 22 Octobr: 1792, i Retten blev oplæst, saaledes lydende #

Den indstevnte Anders Wichingssøn Berge blev paaraabt, men svarede ikke. De indkaldte Vidner mødte alle, undtagen Elling Iverssøn Flage; Thi afhiemlede Kaldsmændene Amund Torgerssøn Bryn og Lars Bryn lovlig Varsel for de udeblevne Part og Vidne. Citanten begiærede sine Vidner frem kaldet. Eedfæstede og forhørte, samt deres Svar modtaget paa de herved fremlæggende Spørgsmaale, af 7 Novembr: 1792, saalydende # fremstod da

1ste Vidne, Berge Brynildssøn Wæthe, som aflagde Lovens Eed og provede til 1: Sp: Vidnet veed at de omspurgte Huuse har tilhørt Anders Knudssøns Brug, men nu bruges paa Anders Wichingssøns Part. 2: Sp: Vidnet veed og at Anders Wichingssøn havde taget disse Huuse imod Anders Knudssøns Villje, effterdie Vidnet for nogle Aar siden derom med en anden taledede med indstevnte, og fordrede Huusene tilbage. 3: Sp: Veed Vidnet intet om. 4: Sp: Denne Høst var Vidnet med det andet indstevnte Vidne Elling Flage hos indstevnte \og/ beskikkelsesvis tilspurgde ham om den nedrevne Sæhl, som indstevnte tilstod at have giort, men at de vel derom kunde blive foreenede. 5: Sp: Jo, indstevnte tilstod det omspurgte. 6: Sp: Jo, Ageren har været Citanten og Formænd tilhørende. afskeediget.

2det Vidne, Elling Flage, aflagde Eed og vidnede til de fremsatte Spørgsmaale: 1: og 2: Sp: ligesom forrige Vidne, med Tillæg, at Anders Wichingssøn har for Vidnet sagt at Huusene

1792: 139b

formedelst Kjøbe Contract saaledes vare byttede fra Anders Knudssøns Part. 3: 4: 5: 6: Sp: ligesom forrige Vidne. afskeediget.

3: Vidne, Willum Berge, aflagde Lovens Eed og vidnede til 1: 2: 3: Sp: ligesom forrige Vidne. 4: Sp: Jo, Vidnet saae det omspurgte. 5: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 6: Sp: Jo, saalænge Vidnet kan mindes. dem:

4: Vidne, Johannes Hovde, aflagde Eed og svarede til de 4 første Spørgsmaale, at han derom ingen Besked veed. 5: Sp: Var denne Høst tilstæde da Anders Wichingssøn høstede den

omspurgte Ager, effter Anders Wichingssøns Forlangende, og da tilstod indstevnte at have saaed Korn paa samme Ager hvor Anders Knudssøn tilforn havde saaed Rug. 6: Sp: Kan Vidnet ikke sige uden efter andres Sigende.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Den lovlige indstevnte men udeblevne Anders Wichingssøn Berge laugdages at møde til næste Sommer ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnet Elling Iverssøn Flage forelægges herved under Lovens Falsmaal at møde til samme Tid, sit eedelige Vidnesbyrd udi Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlige Varsel.

Folio 124. Sagen mellem Gullig Takle og Elling Wæle blev paaraabt, da Elling Wæle mødte og begiærede Udsettelse til næste Sommerting, for at udfærdige det paa sidste Sommerting omtalte Contra Stevnamaal, hvortil han ikke hidtil har haft Tid. Citanten mødte ikke.

Eragtet

Saafremt indstevnte Elling Wæle ikke til næste Ting frem kommer med sit formeentlige Forsvar, bliver Dom til den Tid i Sagen afsagt.

Lars Anderssøn Houg havde til Høste tinget med mundlig Varsel indkaldet Britha Fære for ulovlige Beskyldninger, derom at anhøre Vidner* (Vidnesbyrd) af de under Falsmaal indkaldte Vidner Maritha Nielsdatter Fære, Turilde Lille Ree, Ragnille Himle og Johannes Bjørgo, og dereffter Dom modtage til Undgiældelse effter den nærmere vedlæggende Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Sagvolder og Vidner mødte ikke, undtagen Ragnille {Lille} Himle, thi afhiemlede de forbemelte Kaldsmænd Amund og Lars Bryn lovlige Varsel for de udeblevne.

Citanten fremstillede det mødende Vidne Ragnille Himle, som, efter at Edens Forklaring hende af Lovbogen var forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, aflagde Lovens Eed og provede: at hun aldeles ingen Beskyldninger har hørt af Britha Fære mod Citanten Lars Anderssøn Houg. afskeediget.

Citanten erindrede om Laugdag for de udeblevne.

Eragtet.

Lovlig indstevnte men nu ikke mødende Britha Fære gives hermed Laugdag at møde til næste Sommer ting med sit Tilsvare, og Vidnerne Maritha Nielsdatter Fære, Turilde Lille Ree samt Johannes Bjørgo forelægges herved under Lovens Falsmaal til samme Tid, for at aflægge sit eedelige Provemaal, hvortil Citanten besørger lovlige Varsel.

Den paafølgende 9de Novembris 1792 continuerede Sage og Skatte Høstetinget for Wossevangens Almue i de samme Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Ole Høylands Stæd Amund Torgerssøn Bryn.

Da blev publiceret

1: Lars Tostednssøn Wæches Skjøde til Erich Larssøn paa 1 Løb 1 bpd: 16 ½ Mrk: Smør i Wæche, No: 29 i Dørvedals Otting, mod 300 rd., dateret 8 Novbr: 1792.

Folio 119. Sagen mellem Ole Pederssøn og Baar Pederssøn Æhn for Overfald blev paaraabt, da samme blev anmeldt at være ophævet og forligt.

Johannes Bjørgo havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Ole Nielssøn Kinne for Giæld 7 rd: 4 mrk: 8 s:, derom at anhøre Vidner og lide Dom til Betaling, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Paagieldende Ole Nielssøn Kinne blev paaraabt, men ingen svarede, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel for den udeblevne.

Citanten anmeldte at den paastevnte Gield deriverer af en Koe som han købte af den indstevnte, og skulde modtages dette Aars {Foraar} St: Hans Tider, hvorimod Pengene

1792: 140

forud bleve betalte, men da Koen ej var i den Stand, men saa udsulten at Citanten ej kunne modtage den, og altsaa fordrede sine udlagte Penge tilbage, saa har indstevnte nægtet det, om hvilket alt de nu fremstillende Vidner Knud Larssøn Takle og Ole Knudssøn Lie kan gjøre Forklaring. Fremstod da

1ste Vidne, Knud Larssøn Takle, som aflagde Lovens Eed og provede: at han havde hørt at Ole Nielssøn Kinne solgte den omtalte Koe til Citanten, men for hvilken Priis kan Vidnet ikke erindre, men Vidnet var med det andet nærværende Vidne effter Citantens Forlangende hos indstevnte Ole Kinne ved St: Hans dags Tider, for at fordre Koen udleveret effter Foreningen, hvilket Ole Kinne ikke vilde førend han fik de fulde accorderede Penge, hvis Sum Vidnet ej kan erindre, men derimod saa at Johannes Bjørgo havde 2 rd: i Haanden, som han bød indstevnte naar han fik see Koen. Vidnet var derimod ikke tilstæde da Koen blev leveret. afskeediget.

2: Vidne, Ole Knudssøn Lie, provede effter aflagt Eed eensstemmig med forrige Vidne, med Tillæg, at Vidnet ikke rettere vidste end det var 7 ½ eller 8 Mrk: som restede paa Koen, da denne, Dagen effter Johannes Bjørgos Tilbud, \blev/ leveret, {Koen} var Vidnet tilstæde og saae at Koen var i den Tilstand at den ikke kunde taales at drives uden for Bøjgden, og derfor ville Johannes Bjørgo ikke modtage den. Vidnet forklarede end videre at han vidste Ole Kinne havde modtaget vist 7 rd: paa Koen, men hvor meget derover, kan han ikke erindre. afskeediget.

Citanten begiærede Laugdag for den udeblevne.

Eragtet.

Effter Stevnevidnernes Forklaring har indkaldte Ole Nielssøn Kinne faaet lovlig Varsel, thi gives han hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Den 10de Novembris 1792 vedvarede Wossevangens Høsteting i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da Sagen folio 123 anlagt af Biørne Møcheltvedt mod Niels Schieldalen for Gield blev paaraabt, da Citanten fremlagde Rettens Laugdag af 12te Julii 1792, saalydende # og anmeldte at indstevnte jar skaffet Caution for 6 rd: at betales til 14de April, og de øvrige 2 rd:; hvori Omkostninger er indregnet, at betales strax med 8 Vaager Næver, men i Fald indstevnte ikke skulle opfylde denne sin Forpligtelse, begiærede Citanten denne Sag til næste Ting udsat, og at Dom da i Mangel af mindelig Afgjørelse, {at} maatte afsiges.

Den laugdagede Niels Schieldalen mødte ikke, thi afhiemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel.

Eragtet

Effter Forlangende beroer denne Sag til næste Ting.

Folio 124. Hr: Krigsraad Fleischer fremlagde Laugdag mod Isach Claussøn Grimestad for Lejermaal anden Gang, dateret 12 Julii 1792, saalydende:

Anfind Rochne for sin Værfader Claus Grimestad fremlagde et Indlæg af 7de Novembris 1792, saalydende # Den laugdagede Isach Claussøn Grimestad tilstod den paastevnte

Forseelse, og at den af ham besvangrede Herborg Brynildsdatter er Sødskende barn til den af ham forhen besvangrede Guro Olsdatter, dog saaledes at deres Fædre vare Halv sødskende. Herborg Brynildsdatter mødte ikke, thi afhjælede de forbemeldte Kaldsmænd lovlige Varsel. Hr: Krigsraad Fleischer paastod Dom til Bøders Udredelse for begge indstevnte, og Processens Omkostninger erstattet med 4 rd: Isach Grimstad var med Dom fornøjet, og havde intet videre Tilsvar.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 118. Sagen mellem Anders Knudssøn Græe og Anders Knudssøn Berge for Gjeld 14 rd: blev af Citanten iretteædsket, som fremlagde Laugdag af 5 Julii 1792, saalydende # Anders Berge svarede ikke efter Udraab, thi afhjælede de forbemeldte Kaldsmænd at han lovligen var laugdaget i denne Sag. Citanten paastod Dom til Gjeldens Betaling, og Sagens Omkostninger erstattet med 4 rd:

Eragtet.

Sagen optages til Doms til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

1792: 140b

Lars Erichssøn {Breche} \Dugstad/ havde til Sage Høste tinget med mundlig Varsel indkaldet Anders Fittie for en ureen Koe som Citantens havde tilbyttet sig, og siden befandtes ureen, derom at høre Vidner og lide Dom effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Størch Nielssøn Mithun mødte for sin Broder Anders Fittie og vedtog lovlige Varsel. De indstevnte Vidner mødte alle, og som ustevnte Christi Larsdatter og Eli Svendsdatter. Hvor effter fremstod

1ste Vidne, Lars Pederssøn Giære, aflagde Eed og vidnede: at Han saae den samme Koe som Citanten tilbyttede sig af den indstevnte, var styrtet af den Sygdom kaldet Spilt, hvilket Vidnet erfoer effter at Huden var taget af den og Kreaturet aabnet. Indstevnte tilspurgte Vidnet, og Koen var syg da den kom til Giære og naar den blev leveret. Resp: derom veed Vidnet intet. 2: Sp: om Anders Fittie var nærværende da Koen blev besigtet. Svar: Vidnet vidste at Citanten rejste fra Giære for at hente Anders, men denne kom ikke tilstæde. 3: Sp: om denne Koe ikke gik uden opsigt i Marken effterat de andre Kreature var hjemhentet. R: det veed Vidnet ikke. Paa Citantens Spørgsmaal svarede Vidnet: at han i Dag af Anders Fittie havde hørt at han havde vilkaaret Koen lydesløs til Lars Giære eller nu Dugstad. afskeediget.

2det Vidne, Herbrand Olssøn Giære, som endnu ikke er confirmeret, provede uden Eeds Aflæggelse eensstemmig med forrige Vidne. Paa indstevntes Spørgsmaal: Vidnet var ikke paa Giære da Koen blev leveret. 2: Sp: Nej. 3: Sp: Veed det ikke. Paa Citantens Spørgsmaal kunde Vidnet intet vide til Oplysning.

3die Vidne, Knud Torbjørnssøn Traae, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med den Forandring, at han ikke tilforn havde seet saadanne Kreature, og altsaa ikke kunde vide om Sygdommen var den saa kaldede Soil, men kjødet var beskadiget. Til Citantens og indstevntes Spørgsmaale svarede Vidnet eensstemmig med næst forrige Vidne. afsked:

4de Vidne, Christi Larsdatter, aflagde Eed og provede: at Koen blev syg da det leed noget effter Juul, men af hvilken Sygdom, veed Vidnet ikke, dog styrtede Koen omtrent 3 Uger effter St: Hans Tid. Paa indstevntes 1: Sp: Nej, Koen var ikke syg, da den effter Mechaelie forrige Aar blev leveret til Giøre. 2: Sp: Veed det ikke. 3: Sp: Nej, Koen gik ikke i Marken effterat de andre var hjemhentet. afskeediget.

5te Vidne, Eli Svendsdatter, vidnede effter aflagt Eed til Citantens og indstevntes Spørgsmaale enstemmig med forrige Vidne. afskediget.

Citanten paastod Dom hvoreffter indstevnte Anders Fittie maatte tilpligtes at betale Koens Værd med 10 rd: 12 s:, samt denne Sags Omkostninger med Tids Spilde 4 rd:

Indstevnte tilstod at have vilkaaret Koen lydesløs da den blev tilbyttet Lars Giære.

Citanten maatte, for at bevise Besigtelsens Rigtighed, begiærede Udsættelse i Sagen til næste Sommerting for at faae det 2det Vidnes Eedfæstelse, da han til den Tid formodelig bliver confirmeret.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Ting.

Den paafølgende 12te Novembris 1792 continuerede Sage og Skatte tinget for Wossevangens Tinglaug i de sidste Tingdag anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da Sagen folio 125 af Hr: Krigsraad Fleischer til et Politie Forhør anlagt i Anledning den Sjur Sætres Ejendom tilføjede Fornærmelse, blev paaraabt, og Laugdagen af 12 Julii 1792 fremlagt, saalydende # Sjur Sætre var tilstæde. Fremstod da som

9de Vidne, Lars Michelssøn Sætre, som svarede til 1: Sp: Nej. 2: Sp: Nej. 3: Sp: Veed det ikke. 4: Sp: Saae Magne Nielssøn Mithun rev Krogene need. 5: Sp: Nej. 6: Sp: Nej. 7: Sp: Nej. 8: Sp: bemeldte Magne og Rognald Haldorssøn Glimme kastede en tyk Kubbe eller Stok mellem sig, men veed ikke om den kom paa Skentelen, dvs: Bordklædningen. 9: Sp: (Dep?)onenten var vel tilstæde, men var ikke inde da det omspurgte passerede. 10: Sp: Lars Knudssøn Winsand fik en Potte Brændevin hos Deponentens Broder Knud Sætre den omspurgte Tid. 11: Sp: Veed det ikke.

1792: 141

Sjur Sætre fremlagde andre Qvæstioner af Dags Dato, hvortil dette Vidne svarede: 1: Sp: Jo. 2: Sp: Saae at Magne Mithun rejste Baaden op eengang da den laae ved Nøstdøren, men lagde den need igjen, hvormed 3: Sp: er besvaret. 4: Sp: Nej. 5: Sp: Kan Deponenten ikke sige. afskeediget.

10: Vidne, Randvej Monsdatter, deponerede: 1: Sp: 2: Sp: 3: Sp: Veed det ikke. 4: Sp: 5: Sp: 6: Sp: 7: Sp: heller ikke. 8: Sp: Saae at de af forrige Vidne omtalte Personer havde et Baand til et Kar mellem sig, hvor med ingen Skade kunde skee. 9: Sp: Deponentinden var da ikke tilstæde. 10: Sp: Har ikke seet eller hørt det omspurgte, uden at de har sagt den graae, uden at navngive nogen. 11: Sp: Veed det ikke. Til Sjur Sætres Spørgsmaale: 1: Sp: 2: Sp: Nej, saae det ikke. 3: Sp: 4: Sp: 5: Sp: har ikke seet eller hørt det omspurgte.

11: Vidne, Magne Nielssøn, deponerede til 1: Sp: 2: Sp: 3: Sp: Veed ikke andet at forklare, end at Deponenten tilligemed Lars Haldorssøn Glimme, Rognald Haldorssøn og Lars Knudssøn Winsand den omspurgte Tid tog Siur Sætres Baad, som laae strax inden for Nøstet, og drog den over Isen et Par Steenkast, hvorved den ingen Skade fik, men den var tilforn sønder. Sjur Sætres Søn Magne, som var med dem, tillod dem at tage Baaden, effterdie den forhen var beskadiget. 4: Sp: Kan ikke erindre det. 5: Sp: 6: Sp: Nej. 7: Sp: Nej. 8 Sp: {9: Sp:} Deponenten tilstod at have kastet et Tøndebånd mellem sig og Rognald Glimme, men gjorde dermed ingen Skade. 9: Sp: Deponenten var tilstæde, men saae ikke eller kan erindre det omspurgte. 10: Sp: Har aldrig drukket Brændevin paa Sætre eller der øvet noget usømmeligt. Har vel efter andre nævnet den graae, men veed ikke hvem dermed var meent. Paa 11: Sp: Nej. Sjur Sætres 1: Sp: dertil svarede Vidnet: at Baaden var heel tilforn, men havde drevet ud paa Vandet, hvorved den blev sønderknust. 2: Sp: Saae at Baaden var

oprejst paa stevnen, men gjorde det ikke selv. 3: Sp: Veed det ikke. 4: Sp: heller ikke. 5: Sp: Kan Deponenten ikke sige. demitteret.

12: Vidne, Aslach Gierness, forklarede til 1: Sp: Nej. 2: Sp: Veed ikke hvem som havde gjort det, men Sjur Sætre viiste Deponenten adskillige og tilføjede Fornærmelser saavel med Horv som Baaden, som paa Isen var sønder revet, hvormed 3: Sp: er besvaret. 4: Sp: Saae ligeledes det i dette Spørgsmaal omspurgte, men veed ikke hvem som havde gjort det. 5: Sp: Veed det ikke. 6: Sp: heller ikke. 7: Sp: heller ikke, dog saae Deponenten at det omspurgte var skeed. 8: Sp: Nej. 9: Sp: Var ikke da tilstæde. 10: Sp: Veed det ikke selv, men har hørt det af andre fortælle. 11: Sp: Veed det ikke. Til {Ole} \Siur/ Sætres Spørgsmaal 1: 2: 3: Sp: og 4: Sp: henholder sig til forrige Forklaring, da han ikke meer end den Gang saae Baaden. 5: Sp: Veed det ikke. afskeediget.

13: Vidne, Lars Haldorssøn Glimme, svarede til 1: Sp: 2: og 3: Sp: ligesom 11: Vidne. 4: 5: Sp: Har ikke seet det. 6: Sp: 7: Sp: 8: Sp: ligesom 11 Vidne, med Tillæg, at Bordklædningen faldt need af Forraadnelse da de slog derpaa med et Tønnebaand, og der af at {Magne} \Helge/ Siurssøn Sætre kastede en Fjæl derpaa. 9: Sp: 10: Sp: 11: Sp: Som 11te Vidne, men har hørt at Sjurs egen Søn har kaldet Faderen den graae. Til {Ole} \Siur/ Sætres Spørgsmaal: 1: Jo. 2: Sp: som 11te Vidne. 3: Sp: 4: Sp: 5: Sp: ligesaa. afskeediget.

14: Vidne, Rognald Haldorssøn, deponerede til 1: Sp: at Deponenten tilligemed Lars Winsand, Niels Mithun med flere efter en Dans paa Sætre bar en Horv ind i Sjur Sætres Stue, uden at beskadige den, hvilket Siur har tilgivet. 2: Sp: 3: Sp: lige som 11te Vidne. 4: Sp: 5: Sp: 6: Sp: 7: Sp: 8: Sp: ligesom 13: Vidne. 9: 10: 11: Sp: ligeledes, med Tillæg, at de vel har haft Brændevin, men ikke til Fylderie, da adskillige behøvede Brændevin til deres Huus og de havde hjem ført fra Byen. Til {Ole} \Siur/ Sætres Spørgsmaale ligesom 11: Vidne i alle Deele. afskeediget.

15: Vidne, Asgier Haldorsdatter, deponerede til 1: Sp: 2: Sp: Veed det ikke. 3: Sp: Ligesom 11te Vidne, da Vidnet selv var med. 4: Sp: 5: 6: 7: Sp: Nej, veed det ikke. 8: Sp: heller ikke. 9: Sp: Ligesom 9de Vidne. 10: Sp: har ikke seet eller hørt det omspurgte. 11: Sp: Veed det ikke. Til {Ole} \Siur/ Sætres Spørgsmaale:

1792: 141b

Veed intet om det omspurgte at forklare. demitteret.

16: Vidne, Anna Haldorsdatter, forklarede eensstemmig med femtende Vidne, med Tillæg, at hun var inde i Vaagestuen, men saae ikke det omspurgte som da. Har og hørt at Sjur Sætres egne Børn har kaldet deres Fader en graae. afskeediget.

17: Vidne, Lars Knudssøn Winsand, deponerede til de 7 første Spørgsmaale ligesom 14 Vidne. 8: Sp: Veed det ikke. 9: 10: 11: Sp: Ligeledes som 14: Vidne. Til {Ole} \Siur/ Sætres Spørgsmaale: Veed det ikke. afskeediget.

Hr: Krigs Raad Fleischer frafaldt det udeblevne Vidne, og begiærede dette Forhør sluttet og beskrevet meddeelt. Som bevilges.

Lænsmand Mølster havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Kiel Larssøn Takle for Gjeld 16 rd: 5 mrk: 1 s: efftter Regning af 9de Novembr: 1792, derom at lide Dom til Betaling, og Sagens Omkostninger at svare. Regningen saalydende.

Kiel Takle blev paraabt, men ingen svarede, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Citanten anviste de ommelte Auctions Forretninger af 3 Martii 1791 og 14 Julii s: A:m som med Paategning blev tilbageleveret, og dereffter erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Kiel Takle gives Laugdag at møde til næste Ting med sit Tilsvær.

Ditto havde indkaldet Niels Pederssøn Grove for Gjeld 4 rd: 3 mrk: 12 s:, derfor at lide Dom til Betaling, og Sagens Omkostninger. Indstevnte mødte ikke, thi afhiemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel. Citanten bad om Laugdag.

Eragtet.

Niels Pederssøn Grove laudages at møde til næste Ting.

Johannes Nielssøn og Lars Jonssøn fremlagde deres Angivelse paa hvad paa Bechetuns Saug siden sidste Angivelse er skaaret, nemlig 2375 vankantede Bord, dateret 18de Novembr: 1792.

Folio 121. Brynild Traae begiærede Sagen mod hr: Krigsraad Fleischer og Bøe Mænd, udsat til næste Sommerting, for at føre flere Vidner, hvilket bevilges.

Folio 121. Anders Knudssøn Grove fremlagde Laugdag i Sagen mod Giertrud Larsdatter Reime af 10 Julii 1792, saalydende # Indstevnte Giertrud Larsdatter og Mand mødte og vedtog lovlig Varsel, tilstod derhos at ville betale Koe Fosteret, men da Citanten er for paastaaelig, saa begiærede de Sagen til næste Ting udsat, for at skaffe Vidner til Sagens Oplysning. Citanten paastod Dom, eller og Caution for Sagen og Omkostninger.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Ting.

Folio 121. Sagen mellem Stephen Bøe og Anders Knudssøn Groue for Gjeld 9 rd: blev anmeldt forligt, og derfor udgaær.

Niels Nielssøn Sondve fremlagde sin Angivelse paa hvad i Aarene 1791 og 1792 er skaaret, 1367 Bord, dateret 12 Novbr: 1792, hvorpaa han aflagde Eed.

Stephen Bøe havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Ellevssøn Schiple for Gjeld 2 rd:, som ere udlagte Haand Penge paa en Hæst, derfor at lide Dom og Sagens Omkostninger at svare. Indstevnte blev paaraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel. Citanten erindre om Laugdag.

Eragtet:

Lars Ellevssøn Schiple gives Laugdag til næste Ting.

Den 13 Novembris 1792 continuerede Høste tinget for Wossevangens Almue i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen Ole Olsson Fladlandsmoen, som selv var nærværende.

Da Brynild Flætre fremlagde sin Angivelse over hvad paa Støbs Flomsaug siden sidste Angivelse er skaaret, nemlig 1024 enkelte vandkantede Bord, det han med Eed bekræftede i Retten, dateret 13 Novbr: 1792.

Folio 127. Bottol Øvelands Sag mod David Herrem blev anmeldt forligt, og derfor ophæves.

1792: 142

Ellev Iverssøn Kolve anmeldte at til dette Ting med mundlig Varsel var indkaldet John Windjekleiven for Giæld 4 rd.; derom at anhøre Vidner og lide Dom til Betaling, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Som Vidner var under Falsmaal indkaldet Torchel Windje og Øyel Øyjorden. Indstevnte John Windjekleiven mødte og vedtog lovlig Varsel. Ligesaa mødte Vidnet Torchel Windje. For udeblevne Vidne afhiemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel, hvorefter

Iste Vidne, Torchel Monssøn Windje aflagde Eed og vidnede: at han effter Høstetinget forrige Aar hørde at Parterne vare i Tvist om at Citanten paa en Koe handel skulle have leveret indstevnte en fem Rdlr:s Sæddel i Stedet for en Dalers Sæddel, hvilken Tvistighed saaledes blev bielagt, at Ellev Kolve leverede de omtalte 4 rd: paa den Maade, at indstevnte til næste Ting derefter uden Stevnemaal skulle møde for at aflægge sin Eed, at ikke mere end den Dalers Sæddel blev leveret; men i Manglende Fald skulle Ellev faae de 4 rd: tilbage. Vidnet vidste og at John Windjekleiven mødte paa Sommertinget. afskeediget.

Citanten begiærede Sagen til næste Ting udsat for at frem skaffe Vidner om at indstevnte John Windjekleiven ikke ville aflægge den omforenede Eed paa Sommertinget, og imidlertid begiærede Forelæggelse for det udeblevne Vidne.

Indstevnte var nu villig at aflægge Eeden, om Citanten samme ville modtage, da han ikke kunne opfylde Foreningen, saasom Citanten da ej selv var tilstæde paa sidst afvigte Sommerting, men havde en anden paa sine Vegne.

Citanten henholdt sig til sit forrige.

Eragtet

Øyel Øyjorden, som har faaet lovlig Varsel, forelægges herved under Lovens Falsmaal at møde til næste Sommerting for at aflægge sit edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Citanten besørger Varsel.

Folio 127. Hr: Krigsraad Fleischer fremlagde Laugdag mod Ole Syndve og Johannes Engelland af 13 Julii 1792, saalydende #

Ole Syndve mødte og saavel paa egne som Johannes Engellands Vegne vedtog Varsel. De laugdagede Vidner mødte., hvorefter fremstod

Iste Vidne, Øyel Ingebretssøn Syndve, som under forrige Eeds Krafft blev formanet til Sandhed at udsige, {men} \og/ effter mange Formaninger, provede han, ikke at have seet den paastevnte Fornærmelse mod Drængen Ole Baardssøn, ligesom han heller ikke havde holdt ham, men Drængen græd og beklagede sig for at de indstevnte havde ladet sit Vand i hans Mund, hvilket de indstevnte da benægtede, ligesom Vidnet og hørte at Størk Colbenssøn sagde \til/ Drængen, at han skulde æde Snee.

2det Vidne, Størk Colbenssøn, sagde under forrige Eeds Krafft at han henholder sig til sin forrige Forklaring, med Tillæg, at han aldeles ikke saae den paastevnte Fornærmelse af de indstevnte. dem:

Actor sluttede Sagen til Doms med Paastand om tilstrækkelige Bøder for den udviste Omgang, og Processens Omkostninger erstattet med 10 rd:

Ole Syndve sluttede Sagen ligeledes, og paastod Omkostninger for tillagte ulovlige Beskyldninger med 10 rd:

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Folio 127. Hr: Foged Unmack lod ved Fuldmægtig hr: Kramer fremlægge Laugdag i Sagen mod Erich Olssøn og Sjur Erichssøn Drøgs vold for ulovlig Brændevins og Ølsalg, af 13 Julii 1792, saalydende # Sjur Drøgs vold var tilstæde. De laugdagede Vidner mødte, hvoraf

3de Vidne Ole Ingebretssøn Syndve aflagde Lovens Eed og provede: at den forhen omprovede Kristi Himmelfarts Dag saae Vidnet at 3 eller 4 Pæler Brændevin blev kjøbt hos

Sjur Erichssøn for 5 s: Pælen, og af de kjøbende udskjænket til de da nærværende, som vare komne drukne eller beskjenkede fra Windje, har hverken før eller siden seet, eller selv kjøbt Brændevin eller Øll der.

4: Vidne, Torger Gulligssøn Hommedal, aflagde Eed og vidnede: at han samme Tid kjøbte en Pæl Brændevin af Siur for 6 s.; og saae at de andre nærværende havde Brændevin for sig, og at nogle vare drukne, men veed ikke hvormeget blev kjøbt. Har hverken før eller siden seet Brændevin eller Øll hos de indstevnte. dem:

Actor indlod Sagen Dom, med Paastand at Siur Erichssøn Drøgsvold, der effter Vidnernes

1792: 142b

Forklaringer og egen Tilstaaelse har holdt ulovlig Brændevins Salg paa et Stæd saa nær beliggende som Drøgsvold, er det privilegerede Giæstgiverstæd Windje, maae i Følge Forordningen af 8 Martii 1757, dens 3 §, Conformite med 25, tilpligtes at udrede Bøder med 20 rd.; de solgte Varers Værdie, og erstatte Søgemaalets Omkostninger med Incamination, Stemplet Papir, Laugdag og Stevnemaals Forkyndelse, indberegnet Actors Sallarium, ialt med 6 rd: Indstevnte sagde, at han af Eenfoldighed havde overladt en Potte Brændevin effter Begjæring, og da han var en fattig Mands Søn, saa haabede han Formildelse i Actors Paastand.

Eragtet.

Sagen optages med de andre til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Hr: Foged Unmack lod ved Fuldmægtig hr: Kramer tilkjende give at have til dette Ting med skriftligt Stevnemaal af 13de f: M: ladet indkalde i Følge Stiftets Ordre af 25 Augusti d: A: Lejlændingen paa Sognepræsten Hr: Jersins beneficerede Gods, Ole Olssøn Helgeland, fordi han imod Jorddrottens Vidende og Samtykke har indtaget Huusmand Lars Larssøn Helgeland, overladt ham en Tufft, aftvungen ham Betaling, med videre som Stevnemaalet indeholder, som er saalydende # Som Vidner er indkaldet Ole Olssøn Tveite og Lars Olssøn Aarmod. Til Vedermaale hr: Jersin og Lars Larssøn Helgeland, hvilken sidste tillige er stevnt at vige sit Huusmands Sæde. Kramer fremlagde Stiftets Ordre af bemelte 25 Aug: 1792, saalydende # Indstævnte Ole Olssøn Helgeland blev paaraabt, men befandtes saa uefterretlig at han ikke kunde svare i Sagen. Lars Larssøn Helgeland vedtog Varsel. Vidnerne mødte ikke, thi afhjemlede Kaldsmændene at de under Falsmaal ere indkaldte, og at Ole Helgeland lovlig er indvarslet. Hr: Jersin har paategnet Stevnemaalet at være forkyndt.

Actor erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Ole Olssøn Helgeland gives herved Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, og Vidnerne Ole Olssøn Tveite og Lars Olssøn Aarmod forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at aflægge sit eedelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil hr: Actor besørger lovlig Varsel.

Den 14de Novembris 1792 continuerede Høste og Sage tinget med Wossevangens Alnue i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, da efterfølgende private Documenter bleve tinglæste.

2: Samson Hanssøn Bøes Obligation stor 470 rd: 3 mrk.; udstæd til Elling Hanssøn Houge, med Pant i 1 Løb 1 bpd: 6 Mrk: Smør i Bøe, No: 2, dateret 2: og tinglyst 13de Novembris 1790, udslettet efter Qvittering af 31te Octobr: 1792.

3: Stephen Sjurssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 6 Mrk: Smør i Bøe, No: 2, udstæd af Samson Hanssøn Bøe mod 800 rd.; den 9de Novembris 1792.

4: Niels Amundssøn Gierness Obligation stor 350 rd: til Niels Pederssøn Høysætter, med Pant i 1 Løb 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Gierness, No: 6 i Bordals Otting, dateret 11te og tinglyst 13 Novbr: 1788, qvitteret for betalte 150 rd: den 23 Octobr: 1792.

5: Mads Anderssøn Lødves Contract for Livs Ophold af Lødve i Guldfierdings Otting, udstæd af Sønnen Erich Madssøn, den 9 Novembr: 1792.

6: Saane Nielssøns Bygselbrev paa ½ Løb 18 Mrk: Smør og 3 Mrk: Ost i Æhn, No: 12 i Bordstrand, udstæd af Hr: Provst Michelet mod Vilkaar til Faderen, 3 Tønder Korn, et Nøds og 2 Smalers Foster, ½ Skjeppe Rug og 4 Mrk: Humle, dateret den 13 Julii 1792, med Revers.

7: Gudve Larsdatters Skjøde paa 1 bpd: 21 mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til andre 9 Mrk: Smør efter Anpart, i Rong, No: 29, udstæd af Creditorer og Arvinger effter Knud Sjurssøn Rong i Bordal mod 375 rd:., den 10 Novbr: 1792.

8: Knud Sjurssøn Rongs Obligation stor 250 rd:., med Pant i 2 bpd: 6 Mrk: Smør, med Overbygsel til 9 Mrk: Smør, i Rong, No: 29, udstæd til Peder Amundssøn Urejlm og Knud Arnessøn Lutro, dateret 2 Octobris og tinglyst den 13 Novembris 1786, udslettet efter Qvittering af 10 Novembris 1792.

9: Gudve Larsdatter Rongs Obligation stor 400 rd:., udstæd til Peder Amundssøn Ureim og Knud Arnessøn Lutro, med Pant i 1 bpd: 21 Mrk: Smør, med Overbygsel effter Andeel til 9 Mrk:., i Rong i Bordal, dat: 10 Novembr: 1792.

10: Lars Larssøn Giersqvals Obligation stor 98 rd:., udstæd til hr: Ole Irgens, med Pant i 1 bpd: 21 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 2 ¼ Mrk: Smør,

1792: 143

i Giersqval, No: 10 i Bordstrands Otting, dateret 25 April og tingæst den 13 Julii 1785, udslettet effter Qvittering af 27 Februarii 1792.

11: Anders Knudssøn Store Røthes Obligation stor 310 rd:., udstæd til Aamund Knudssøn Hæfte, med Pant i 2 Løber Smør i Store Røthe, No: 19 i Dørvedals Otting, dateret og tinglyst 14 Novembris 1786, udslettet efter Qvittering af 9 Novembr: 1792.

12: Aad Nielssøn Lille Ringheims Obligation stor 360 rd:., udstæd til Johannes Fladebøe og Johannes Biørche, dateret 12 og tinglyst 13 Julii 1780, udslettet for betalte 180 rd: til Johannes Biørche effter Qvittering af 6 Octobr: 1792.

13: Lars Knudssøn Houges Obligation stor 299 rd:., udstæd til Wiching Iverssøn Havaas, med Pant i 2 bpd: 18 Mrk: Smør i Houge, No: 2 i Bordals Otting, dateret 24 Martii og tinglyst 7de Julii 1778, udslettet efter Qvittering af 10 Novembr: 1792.

14: Knud Tostenssøns Skjøde paa 2 bpd: 10 ½ Mrk: Smør i Store Soue, No: 20 i Wiger Otting, hvori han selv den 18 Februarii 1789 har arvet andre 19 ½ Mrk:., tilsammen 1 Løb 6 Mrk: Smør, udstæd af Enke og Arvinger efter Tosten Knudssøn Store Soue mod betalte 318 rd: 4 mrk: 8 s:., dateret den 13 Novembris 1792.

15: Lodseddel, hvoreffter Johannes Erichsøn Dychestens Hustrue Ragnille Pedersdatter bliver Ejer af 1 Løb 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Dychesten, No: 3 i Guldfierdings Otting, udstæd af Skifte Forvalteren efter Niels Nielssøn den 10 Julii 1792.

16: Torger Sjurssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Dychesten, No: 3 i Guldfierding, udstæd af Johannes Erichsøn Røthe mod 500 rd:., dateret 13 Julii 1792.

17: Hadle Larssøns Skjøde paa 1 bpd: 3/10 Mrk: Smør i Indre Afdal, No: 21 i Bordstrand, udstæd af Enken Mari Svendsdatter med flere, mod 117 rd:., Selv har Hadle Larssøn den 18 April 1792 arvet 2 7/10 mrk: for 13 rd:., i alt 130 rd:., dateret 10 Novbr: 1792.

18: Ditto Obligation stor 137 rd:., udstæd til Erich Godvindssøn Himle og Ole Herlougssøn Fladeqval, med Pant i 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Indre Afdal, No: 21 i Bordstrands Otting, dateret 10de Novembris 1792.

19: Hadle Larssøns Contract, hvorved han forbinder sig at overdrage de ham tilskjødede 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Jndre Afdal, naar han vil sælge samme, til sin yngste Søster Guri Larsdatter, dateret 10 Novembris 1792.

20: Hadle Larssøns Bygselbrev paa 9 Mrk: Smør i Indre Afdal, No: 21 i Borstrand, udstæd af Størk Sjurssøn Afdal den 10 Novembris 1792, med Revers.

21: Anders Iverssøn Tørlingsteigs Obligation stor 30 rd., udstæd til Gudve Knudsdatter Sondve, med Pant i Kreature og Løsøre, dateret 7de og tinglyst 8 Novembris 1781, udslettet efter Qvittering af 10 Novembr: 1792.

22: Anna Olsdatters og Godschalch Knudssøns Adkomst brev for hver 7 Mrk: Smør i Eyde, No: 2 i Dørvedals Otting, udstæd af Arvingerne effter Knud Godschalchssøn Eyde den 10 Novembris 1792.

23: Ole Nielssøn Kindems Obligation stor 499 rd., udstæd til Kari Nielsdatter Himle, med Pant i 1 Løb 1 bpd: 6 Mrk: Smør, med Overbygsel til andre 12 Mrk:, i Kindem, No: 7 i Qvitler Otting, dateret 29 Martii og tinglyst 10 Julii 1790, udslettet efter Qvittering af 14 Novembris 1792.

24: Ditto Obligation stor 499 rd., udstæd til Peder Amundssøn Ureim og Knud Arnessøn Lutro samt Hemming Knudssøn Helleland, med Pant i bemelte Skyld, dateret 13 Novbr: 1792.

25: Anders Larssøn Uqvitnes Obligation stor 340 rd., udstæd til hr: KringsCommissaire Dahl og hr. Capitaine Dahl, med Pant i Schjelde, No: 23 i Wiger Otting, dateret 20 Novembr: 1787 og tinglyst 11 Novbr: 1788, qvitteret 10 Novbr: 1792.

26: Arne Olssøn Schiples Obligation stor 199 rd., udstæd til Erich Jverssøn Hylland, med Pant i Store Schiple, No: 38 i Bøer Otting, dateret 14de Martii og tinglyst 11 Julii 1785, udslettet effter Qvittering af 13 Octobr: 1792.

27: Ole Arnessøn Schiples Ditto stor 190 rd., udstæd til Erich Iverssøn Hylland, med Oant i 1 bpd: 6 Mrk: Smør i Store Schiple, No: 38 i Bøer Otting, dateret 9 og tinglyst 10 Novbr: 1778, udslettet effter Qvittering af 12 Novbr: 1792.

28: Samson Hanssøn Bøes Obligation stor 100 rd., udstæd til Stephen Siurssøn Bøe, med Pant og 2den Prioritet i Bøe, No: 2 i Bøer Otting, dateret 12 Novembris og tinglyst 16 ditto 1791, udslettet effter Qvittering af 12 Novbr: 1792.

29: Skiffte Instrument hvoreffter Arvingerne effter Ole Magnessøn Sætres Hustrue Anna Hadlesdatter er tilfalden udi Sætre, No: 9 i Wiger Otting, nemlig: Ole Magnessøn 18 Mrk: for 140 rd: Anfind Hadlessøn Gierstad 9 Mrk: for 70 rd: Ole Knudssøn Ringheim 1 4/5 mrk: for 14 rd: Aad Davidssøn Kløve, Johannes Torbiørnssøn Rogne, og Niels Larssøn Øfsthuis, hver 9/10 Mrk: for 7 rd:, samt Knud

1792: 143b

Siurssøn Sondve 4 ½ Mrk: for 35 rd:, ialt 1 bpd: 12 Mrk: for 280 rd:, dateret 13 Novbr: 1792.

30: Sjur Magnessøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Sætre, No: 9 i Wiger Otting, udstæd af Magne Sjurssøns Curator og Anfind Hadlessøn Gierstad med flere, mod betalte 257 rd:, dateret 13 Novbr: 1792.

31: Skiftebrev effter Ole Endressøn Tesdal. Jordegods 1 bpd: Smør i Tesdal, No: (?) i Wiger Otting, udstæd den 26 April 1792, og saaledes udlagt at Enken Britha Larsdatter nyder 12 Mrk: Smør for 100 rd: Endre og Erich Olssønner samt Kari Olsdatter, hver 4 Mrk: for 33 rd: 2 mrk:

32: Arne Olssøn Schiples Obligation stor 199 rd., udstæd til Niels Jacobssøn Lejdal, med Pant i ½ Løb Smør i Store Schiple, No: 38 i Bøer Otting, 4 proCento Rente, dateret 13 Novbr: 1792.

33: Ole Arnessøns Obligation stor 190 rd., udstød til Ditto, med Pant i 1 bpd: 18 mrk: Smør i Store Schiple, No: 38 i Bøer Otting, dateret 13 Novbr: 1792.

34: Ranvej Isachsdatters Contract for Livs Ophold af Store Soue i Wiger Otting, udstød af Sønnen Knud Tostenssøn den 13 Novbr: 1792.

35: Michel Larssøns Skjøde paa Odels Retten til 18 Mrk: Smør i Lassehougen, No: 24 i Bøer Otting, udstød af Lars Pederssøn mod 48 rd., d: 13 Nov: 1792.

36: Rasmus Jørgenssøns Contract for Livs Ophold af Nedre Groue i Bøer Otting, udstød af Aamund Olssøn Nedre Groue den 13 Novembr: 1792.

37: Salmon Colbenssøn Windje Lillethuns Declaration at hans Frille Søn Colben Samsonssøn lyses i Kuld og Kjøn, dateret 12 Novbr: 1776.

38: Knud Olssøn Groues Obligation stor 450 rd., udstød til Hr: Capitaine Niels Dahl, med Pant i Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, dateret 30 April 1785 og tinglyst 11 Novembr: 1785, udslettet effter Qvittering af 11 Novembr: 1792.

39: Ditto til Ditto stor 50 rd., udstød den 29 April 1786 og tinglyst den 8 Julii 1786, udslettet effter Qvittering af 11te Novbr: 1790.

40: Skiftebrev effter Aschild Nielssøn Lade. Jordegods 1 Løb Smør i Lade, No: 4 i Bøer Otting, udlagt til Hr: Krigsraad Fleischer 2 bpd: 9 9/13 mrk: for 250 rd., Johannes Anderssøn Giære 15/26 mrk: for 2 rd: 3 mrk:, Ole Sjurssøn Davidhoug 1 2/13 Mrk: for 5 rd., Brynild Amundssøn Traae 1 2/13 mrk: for 5 rd., Michel Michelssøn Qvale 2 11/26 mrk: for 10 rd: 3 mrk:, Christi Johannesdatter Giære 12/13 mrk: for 4 rd., Ole Nielssøn Ullestadteigen 6/13 mrk: for 2 rd., Michel Nielssøn 12/13 mrk: for 4 rd., Gullig Nielssøn 3/26 mrk: for 3 rd., Skiftebekostningen 2 Mrk: for 8 rd: 4 mrk:, Niels Aschildssøn Gierager 1 39/52 mrk: for 7 rd: 3 mrk: 8 s., og Enken Ingeborg Andersdatter 2 43/52 mrk: for 12 rd: 1 mrk: 8 s., dateret 17 Februar 1792.

Lars Ingebretssøn Tveito fremlagde sin Angivelse over hvad paa Gilderhuus Saug siden 14 Novbr: 1791 er skaaret, 1824 enkelte Bord, dateret 14 Novbr: 1792,

Lars og Ole Schiple fremlagde ligeledes sin Angivelse over Skuuren paa Schiples Saug siden 12 Novembr: 1791, nemlig 836 Bord, dateret 13 Novbr: 1792, hvilket de samtlige bekræftede med deres Saligheds Eed inden Retten.

Folio 127. Niels Hemres Sag mod Ole Naasen med flere blev paraabt, men Citanten mødte ikke.

Elling Schutle anmeldte at han i Følge den under 6te Septembr: dette Aar afsagte Dom, med mundlig Varsel havde indkaldet Arve Seim og Lars Groue, samt Ole Seim og Lars Gulligssøn Groue til at anhøre den ved bemelte Dom paalagte Eed, og til den Ende fremlagde Doms Afsigten, saalydende #

De indstevnte bleve paraabte, da Arve Seim mødte. Lars Colbenssøn Groue mødte ikke, thi afhjemlede Kaldsmændene Anfind Rochne og Samson Schutle lovlig Varsel for daavel denne udeblevne som Ole Seim og Lars Groue.

Arve Seim vedtog at anhøre den paastevnte Eed. Thi blev Edens Forklaring af Lovbogen læst, og Elling Schutle dereffter i Følge Dommens Formeld med oprakte Fingre effter Loven aflagde den {paast} tildømte Eed, hvormed Sagen ophævedes.

Folio 120. Lars Breches Sag mod Lars Qvale blev paraabt, da Citanten fremlagde Rettens Laugdag af 9 Julii 1792, saalydende # Lars Qvale mødte og vedtog Varsel.

Lars Breche anmeldte at {Lars Qvale} \han/ med mundlig Continuations Varsel havde indkaldet Lars Qvale til at anhøre Vidnesbyrd af Torger Sjurssøn Hondve og Peder Arvessøn

Apeltun, som under Falsmaal ere indkaldte, dereffter lide Dom til Betaling effter Hoved Stevnemaalet. Lars Qvale tilstod at være lovlig stevnte.

Vidnet Torger Hondve mødte ikke, thi afhjemlede de forbemelte Kaldsmænd lovlig Varsel.
Det mødende Vidne

1792: 144

Peder Arvessøn Apeltun aflagde Lovens Eed og vidnede eensstemmig med det forhen i Sagen afhørte Vidne Erich Finne, med Tillæg, at det var til den 14 April Pengene skulde betales.

Citanten begiærede Laugdag.

Eragtet

Det ikke mødende Vidne Torger Sjurssøn Hondve laugdages at møde til næste Ting under Lovens Falsmaal, for at aflægge sit Vidnesbyrd udi denne Sag.

Aslach Fladeqval havde med mundlig Varsel indstevnet Størk Reqve for Overfald paa Giæstgiver stædet Wossevangen, derom at anhøre \ustevnte og/ de under Falsmaal indkaldte Vidner Stephen Grævle og Baar Æhn, dereffter Dom at lide til Undgiældelse, og Sagens Omkostninger at erstatte.

Hverken Part eller Vidner mødte, thi afhjemlede de forbemelte Kaldsmænd Varsel.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Størk Reqve gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Stephen Grævle og Baar Æhn forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at deponere sin eedelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Den 15de November 1792 continuerede Høste Tinget med Vossevangens Almue i de forbemeldte Laugrettes Mænds Overværelse.

Da efterfølgende Dokumenter bleve tinglæste.

41: Contract hvorved Knud Larssøn øvre Himle tilstaaes at nyde Gaarden Øvre Himle efter Faderens Død for 400 rd., udstæd af Lars Nielssøn Himle d: 12 N: 1792.

42: Lars Knudssøns Fæsteseddel paa Pladset Kalhagen under Gaarden Himle, udstæd af Lars Nielssøn og Knud Larssøn Himle den 12 Novbr: 1792, med Revers.

43: Stephen Siurssøn Bøes Obligation stor 450 rd., udstæd til hr: Doctor og Stiftsprovst Mossin, med Pant i 1 Løb 1 bpd: 6 Mrk: Smør i Bøe, No: 2 i Bøer Otting, dateret 9de Novembris 1792.

44: Anders Larssøn Schieldes Obligation stor 400 rd., udstæd til Peder Fosse og Samson Flaatedt, med Pant i 7 Spand Smør i Schielde, No: 23 i Wiger Otting, dateret den 14de Novembris 1792.

45: Ole Olssøn Fladlandsmøens Obligation stor 370 rd., udstæd til Jomfrue Koren, med Pant i 18 Mrk: Smør i Fladlandsmøen, No: 15 i Qvitler Otting, dateret 10 Novembr: 1789 og tinglyst 10 Julii 1790, udslettet efter paategnet Qvittering af 4 Octobr: 1792.

46: Brynild Sølfestssøn Flætres Obligation stor 200 rd., udstæd til Jomfrue Johanna Catharina Fleischer, med Pant i 2 bpd: 18 Mrk: Smør, med Overbygsel til 9 Mrk: Smør i Flætre, No: 28 i Bordstrands Otting, dateret 14 Novbr: 1792.

47: Lars Larssøns Skjøde paa 2 bpd: 18 Mrk: Smør i Houge, No: 2 i Bordal, udstæd af Lars Knudssøn Houge mod 400 rd., dateret 14 Novbr: 1792.

48: Ditto Skjøde paa Odels Retten til bemeldte Skyld i Houge, udstæd af Michel Larssøn i Bergen, mod 80 rd., dateret 14 Novembr: 1792.

- 49: Lars Knudssøn og Hustrues Maritha Larsdatters Contract for Livs Ophold af Houge, udstæd af Lars Larssøns Formynder den 14 Novembr: 1792.
- 50: Lars Larssøns Obligation stor 399 rd., udstæd til Niels Wichingsøn Havaas, med Pant i bemeldte Skyld i Houge, dateret 14 Novbr: 1792.
- 51: Aamund Størchssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 21 Mrk: Smør i Fiose, No: 17 i Windjer Otting, udstæd af Størch Amundssøn Fiose mod 450 rd., den 14 Nov: 1792.
- 52: Contract mellem Hadle Larssøn og Erich Larssøn Afdal om Gaarden Afdals Afleverelse med videre, dateret 15 Novembr: 1792.
- 53: Ole Olssøn Fladlandsmoens Obligation stor 350 rd., udstæd til Jon og Lars Iverssønner Nessem, med Pant i 18 Mrk: Smør i Fladlandsmoen i Qvitler Otting No: 15, dateret 14 Novbr: 1792.
- 54: Anders Knudssøns Contract for Livs Ophold af Græe i Bordal, udstæd af Anfind Knudssøn Græe den 15 Novbr: 1792.
- 55: Ellev Davidssøn Fannestølens {Contract for Lives} Obligation stor 199 rd., udstæd til Elling Knudssøn Kløve, med Pant i 6 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, dat: 9de og tinglyst 13 Julii 1792, udslettet efter Qvittering af 15 Novbr: 1792.
- 56: Anders Knudssøn Berges Obligation stor 250 rd., udstæd til hr: Krigs Commissair Dahl, med Pant i 1 Løb 4 ½ Mrk: Smør, med Overbygsel til 4 ½ Mrk., dateret 3 April 1786 og tinglyst 19 Julii s: A., udslettet efter Qvittering af 18 Oct: 1792.
- 57: Ditto Skjøde paa forbemeldte Skyld i Berge, No: 8 i Dørvedal, udstæd af Creditorene effter Torbiør Erichsdatter Berge den 15 Novbr: 1792.

1792: 144b

- 58: Anders Knudssøns Obligation stor 399 rd., udstæd til hr: Doctor Mossin, med Pant i bemeldte Skyld, dateret 14 Novbr: 1792.
- 59: Ditto Obligation til Anders Anderssøn, stor 76 rd., med Pant næst effter forbemeldte Obligation i Berge, dateret 15 Novbr: 1792.
- 60: Mari Svendsdatters og Sigvord Larsdatters Contract for Livs Ophold af Tillung og Afdal, udstæd af Erich og Hadle Lars Sønner d: 15 N: 1792.
- 61: Wiching Anderssøn Qvales Skjøde paa 1 Løb Smør i Gierme, No: 28 i Dørvedals Otting, udstæd af Arvingerne effter Knud Nielssøn Giermes Hustrue, mod 299 rd: 3 Mrk:, den 13 Novbr: 1792.
- 62: Torger Bjørnessøns Skjøde paa 1 Løb 15 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 12 Mrk: Smør, i Qvale, No: 9 i Guldfierdings Otting, udstæd af Wiching Anderssøn Qvale mod 399 rd., den 14 Novembr: 1792.
- 63: Wiching Anderssøn Qvales Contract for Livs Ophold af Qvale, udstæd af Torger Bjørnessøn Store Røthe den 14 Novembr: 1792.
- 64: Peder Larssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Gierme, No: 28 i Dørvedals Otting, udstæd af Lars Pederssøn Gierme mod 299 rd: dateret 14 Novbr: 1792.
- 65: Endre Olssøns Skjøde paa 8 Mrk: Smør i Tesdal, No: 1 i Wiger Otting, hvori han selv den 26 April 1792 har arvet andre 4 Mrk:, i alt 12 Mrk: Smør, for 100 rdrlr., udstæd af Erich Olssøn og Kari Olsdatters Formynder, den 14 Novembr: 1792.
- 66: Erich Olssøns Skjøde paa 1 bpd: 18 Mrk: Smør i Røde, No: 5 i Wiger Otting, udstæd af Endre Olssøn Røde mod 498 rd., den 14de Novembris 1792.
- 67: Mageskifftebrev, hvoreffter Ole Michelssøn Houge faaer ½ Løb Smør i Brechhuus, No: 34 i Wadtsværn, og Ole Johannessøn 2 bpd: 18 Mrk: Smør, med Overbygsel til 6 Mrk: Smør, i Houge, No: 3 i Bordals Otting for 391 rd., d: 5 Nov: 1792.

68: Ole Aschildssøn Reimes Obligation stor 900 rd., udstød til Hr: Apoteker Neblung, med Pant i Wangens Giæstgiverie, dateret 9 og tinglyst 12te Novembr: 1789, udslettet efter Qvittering af 19 Octobr: 1792.

69: Ditto nye Obligation til hr: Etatsraad Krohns Enke, stor 900 rd., med Pant i bemelte Giæstgiverie, dateret 19 Octobr: 1792.

Anno 1792, den 16 November, continuerede Høste Tinget med Vossevangens Almue i Overværelse af de forbenævnte Laugrettesmænd.

Hr: Foged Unmack fremlagde til Examination og Besvarelse af de samtlige nærværende Almues Mænd og Laugrettesmænd, samt i Særdeleshed de 2de Mænd Baar Michelsen Rochne og Stephen Olsen Grævle, følgende: 1: Specification over Flom Qværnene, hvormed fandtes denne Forandring, at følgende Qværner dette Aar ere nedrevne, nemlig: i Holbøygder Otting, No: 41 Hoele, 2 Qværner, ansat tilsammen for 4 s: i Bøer Otting, No: 1 Bøe, 1 Qværn for 2 s:, hvilke 6 s: altsaa udgaaer. Med de øvrige Qværner er ingen Forandring skeed. 2: Optegnelse paa de som i dette indeværende Aar haft og beboet Grunde paa Vossevangens Almind, hvor med er denne Forandring, at i Stæden for Lænsmand Gotskalck Mathiesen Mølster, er tilkommen Klokke (Poul?) Jæger, som har fæstet de til Huuset liggende Grunde. De i forrige Aars Optegnelse anførte ere endnu dette Aar vedblivende. 3: Av og Tilgang i Odels Mandtallet. 4: Ditto i Vej Mester Mandtallet. 5: Restance Registeret for de udestaaende Kongelige Skatter for dette Aar, som beløber til 337 rd: 2 mrk: 2 s:, og for ¼ proCent Skatten af Beløb 44 rd: 1 mrk: 8 s:, som alt blev uimodsaagt. 6: Optegnelse over de Debitorer som skylder for den Kongelige crediterede Undsætnings Havre. 7: Det saa kaldede store Tingsvidne blev ligeledes examineret og befunden overeensstemmende med forrige Aars Tings Vidne, med denne Forandring: at Gaarden Mølbachen (Molbachen) i Opheims Otting bruges af Michel Larsen.

Knud Nielsen Finde fremlagde sin Angivelse over hvad paa Findes Saug siden 8 November 1791 ber bleven skaaret, nemlig 2200 Bord, dateret 15 November 1792.

1792: 145

Derefter blev læst følgende Documenter.

No: 70: Lars Knudsen Hougues Skiøde paa 2 bpd: 18 Mrk: Smør i Gaarden Houge, No: [?] i Bordals Otting, udstød til hans anden Søn Lars Larsøn Houge for den Summa 400 rd., dateret 14 November 1792. – før anført No: 47.

71: Hadle Larsens Fæste-Seddel, \med Revers,/ udstød af Størch Siursen Afdal paa 9 Mrk: Smør udi Gaarden Indre Afdal, No: 21 i Bordstrands Otting, med Forpligtelse at udrede det Vilkaar som ved forhen oprettet Contract er fastsadt, dateret d: 10 Nov: 1792. – før anført No: 20.

Lensmand Godschalch Mathiesen Mølster lod anmelde for Retten at Han til dette Ting med mundtlig Varsel havde indkaldet John Olsson Stalem til at anhøre Beviiser og at lide Dom for resterende Auctions Penge for kjøbte Effecter paa Ulven den 29de Martii 1791, ialt 2 rd: 1 mrk: 14 s:, samt at urede* (udrede) de paa denne Sag anvendte Omkostninger.

Den søgte blev af Retten paaraabt, men mødte ikke. Hvpaa de 2de Stevne Vidner Aamund Bryn og Lars Knudsson Bryn fremstod for Retten og med deres saligheds Eed afhiemlede Stevningens lovlige Forkyndelse for den søgte, som Sagsøgeren anmodede maatte blive laugdaget til næste Ting.

Eragtet

Den lovlig indstevnte men ikke mødende Sagvolder Jon Olssøn Stalem bliver herved af Dommeren forelagt at møde med sit Tilsvær i denne Sag til næste Sommerting, denne Rettens Eragtning besørger Sagsøgeren lovlig forkyndt.

Dernæst blev publiceret følgende Documenter.

No: 70: Bottolv Magnessen Bystølenes Fæsteseddel paa 15 Mrk: Smør, Wangens Præstebord beneficeret, som hans Moder for ham haver opsagt, med Revers, dat: 13 Novembr: 1792.

71: Contract mellem Baar Nichelssøn Store Rochne og hans ældste Søn John Baarssøn angaaende Gaarden Store Rochnes Overdragelse for 600 rd: til den sidste efter den førstes dødelige Afgang med videre, dateret 16de Novembr: 1792.

Da ingen havde noget videre for Retten at afhandle efter derom skeede Udraab, blev Tinget ophævet, effterat end videre var tinglyst.

72: Skiftebrev effter Lars Gulligssøn Tillung. Jordegods 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Indre Afdal, No: 21 i Bordstrands Otting, for 130 rd:r, udlagt til Enken Mari Svendsdatter den Halve deel, og Børnene den anden Halve deel. Item 2 bpd: 19 ½ Mrk: Smør i Tillung, No: 4 i Wiger Otting, udlagt for 230 rd:, saaledes: Frøken Anna Elisabeth Irgens 2 bpd: 12 37/128 mrk: for 205 rd: 2 mrk: 10 s:, Anders Qvale 3 155/256 mrk: for 12 rd: 1 mrk: 11 s:, og Ole Sætre ligesaa meget, dateret 18 April 1792.

Til at betjene Retten næste Aar 1793 blev udnævnt disse nye Mænd: 1: Willum Pederssøn Bøe. 2: Aslak Olssøn Fladeqval. 3: Iver Kielssøn Bøyg. 4: Iver Jonssøn Norem. 5: Baar Aadssøn Oppeland. 6: Ole Jonssøn Tillung. 7: Jørgen Anderssøn Qvitne, og 8: Lars Knudssøn Breche, som alle aflagde Eed.

Optaget Aastæds Sag paa Gielland i Bordal, folio 134.

Aar 1792, den 16de Novembris, blev paa Tingstædet Wossevangen udi Aastæds Sagen anlagt af Bjørne Nielssøn Gielland mod Opsidderne paa Gaarden Helland, efter Vedtagelse paa Aastædet Gaarden Gielland afvigte 7de Septembris 1792, saaledes af Dommer og Meddomsmænd eensstemmigen

Dømt og Avsagt:

Det hvorom under nærværende Sag tvistes, er den rette Mærkes Linie mellem Gaardene Gielland og Helland, hvis Strækninger ved de trede første afhørte Vidner og Rettens Befaring er oplyst at være efter den i Acten ommeldte Grov til Aasæt, og noget oven for samme, samt derfra i lige Linie til Svarteberg. At Mærkeslinien oven for Aasæt har været uvis, formedelst at denne ommeldte Grov eller Bek deeler sig der i trede forskjellige Greene, som til dels borttørres, kan af Vidnerne fuldkommen udleedes, ligesom heller intet vist og bestemt Brug mellem disse Gaarde kan opgives, da Mærkes Linien effter Groven oven for Aasæt ikkun af et enkelt Vidne er anvist, ligesom Rettens Befaring viser at Groven her ikke kan antages for et vist og bestemt Mærke, effterdi den som forbemeldt deeler sig, og det omtalte Svarteberg gaaer i en anden Linie end Bækken her nedrinder, og altsaa naar Mærkeslinien skal være fra Aasæt i lige Linie til Svarteberg, ikke kan komme i Betragtning til Deeles Fastsættelse, saasom Bækken, hvor den oven for Aasæt kommer sammen, gaaer meer i sønder, end den omprovede lige Linie til Svarteberg. Hermed kjendes derfor eensstemmigen for Ret: Mærket mellem Gielland og Helland bør, effter Vidnernes Udsigende gaee effter Bækken til Aasæt, hvor den samles fra de

trende Greene, og derfra i lige Linie til Svartebjerg, uden at Bækkens Greene som Regel bør antages; Helland at eje paa søndre, og Gielland paa nordre Side. Processens Omkostninger bliver effter Omstændigheder ophævede.

1792

1793

(1793: 145b)

Continuation af Wosse Høsteting 1792

Aar 1793, den 9de Aprilis, blev i Følge de paa sidst afvigte Høsteting for Wossevangens Almue givne Eragtninger, Retten sat paa det sædvanlige Tingstæd, for at afsige Domme eller Kjendelser udi de samme Tid optagne Sager. Retten betjendes med disse 8 eedsvorne Laugrettesmænd som indeværende Aar ere udnævnte, nemlig: 1: Willum Pederssøn Bøe. 2: Aslag Olssøn Fladeqval. 3: Lars Tollevssøn Gierme. 4: Anfind Anderssøn Ryche. 5: Baar Aadssøn Oppeland. 6: Ole Jonssøn Tillung. 7: Jørgen Anderssøn Qvitne, og 8: Lars Knudssøn Breche.

Da i den Sag som Berge Brynildssøn Wæthe haver anlagt mod Soldat Anved Matthiassøn Berge for Overfald og Slagsmaal, er saaledes afsagt

Dom:

Uagtet at Parterne i denne Sag, overensstemmende med Forordningen af 7de Martii 1749, have handlet om Forlig, saa er samme dog ikke opnaaet effter Actens Udvisende. Det er beviist at indstevnte Soldat Anved Matthiæsøn Berge har grebet Citanten Berge Wæthe i Haaret da denne var i Klammerie med en anden ustevnt Mand, hvilket han paastaaer at være skeed for at stille Slagsmaalet, men naar Hans Udtrykke, som første Vidne omprover, betragtes, formodes det at Anved Berge af Had til Berge Wæthe just har antastet Ham, og ikke den anden som Berge Wæthe sloges med; ligesom Anved Matthiassøn heller ikke havde med disse stridende at gjøre, da Husets Ejere, hvor dette Overfald skeede, vel kunde have afværget det, og indstevnte ikke har beviist at han som en uvedkommende Person var begjæret til at skille dem ad, hvilket han dog i sit Indlæg af 7de Novembr: 1792 opgiver. Hermed kjendes for Ret: Soldat Anved Mattiassøn Berge, som ikke har været at bringe til Forlig, bør effter Lovens 6: 7: 8: betale {Slagsmaals} Bøder 9 Rdlr: til Deling som Loven befaler, samt til Berge Wæthe i denne Sags Omkostninger 3 Rdlr., som alt udredes femten Dage effter Dommens lovlige Forkyndelse, under Lovens Tvang.

Krigsraad Fleischer mod Isach Grimestad for Lejermaal 2den Gang Eragtet

Da Herborg Brynildsdatter effter Actens Udviis ikke har indfundet sig effter Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse, for at deponere sin Forklaring om det begangne Lejermaal, saa ville Actor besørge hende indkaldet at møde til næste Sommerting for Wosse Tinglaug; Ligesom Isach Claussøn Grimestad ligeledes møder for at afgive sin nærmere Forklaring. Og da Loven for denne Forseelse dicterer corporlig Straf, saa ville Actor ligeledes iagttage at Defensor for begge vorder anordnet, førend Dom afsiges.

Sagen mellem Anders Græe og Anders Berge er forligt.

I Sagen af Hr: Krigsraad Fleischer mod Johannes Engelland og Ole Syndve
Dømt og Avsagt

Af de udi denne Sag afhørte Vidner erfares at de vel ikke have seet den paastevnte Fornærmelse mod Drængen Ole Baardsen Mæland udi et Begravelses Gilde paa Hage i Februar Maaned 1788, men derimod samme Tid hørt Drængen beklage sig for at indstevnte Ole Ingebretssøn Syndve og Johannes Hanssøn Engelland havde ladet sit Vand i hans Mund, ligesom Vidnet Størk Colbenssøn og selv tilstaaer at han befalede Drængen at æde Snee for at dæmpe Smagen. Det er ikke formodelig at Ole Baardssøn skulde af Ondskab opdigte dette som Han baade i Begravelsesgildet og inden Retten har foregivet, meget meere viser Omgangen den ryggesløse Ungdoms alt for uforsvarlige Udsvævelser og Kaadhed, og Formodningen om Virkeligheden af dette utugtige Foretagende er saa tilstrækkelig imod de indstevnte at ingen rimelig Grund kan findes hvorfor Ole Baardssøn iblandt saa mange nærværende, just skulde udpege de 2de indstevnte. Hermed kjendes da for Ret: Johannes Hanssøn Engelland og Ole Ingebretssøn Syndve bør til næste Sommerting aflægge Eed at de ikke den paastevnte Tid i Februarii Maaned 1788 udøvede denne Fornærmelse mod Drængen Ole Baardssøn, og til saadan Eed at paahøre indkalde saavel Hr: Krigsraad Fleischer som Ole Baardssøn, men trøster sig ikke de indstevnte at aflægge denne Eed, bør de, til Advarsel for andre, for dette deres skammelige Forhold, hver for sig betale 1 Rdlr: til Wangens Præstegjelds Fattige, og ligesaa meget til Justice Cassen,

1793: 146

samt \en for begge/ til Hr: Krigsraad Fleischer i denne vidtløfftige Sags Omkostninger 9 Rdlr:, der foruden 1 Rdlr: 30 s: til det stemplede Papir som til Sagen skulde være forbrugt. Dommen fuldbyrdes paa lovlig Maade under Adfærd som vedbør.

Hr: Foged Unmack mod Erich og Sjur Drøgsvold for ulovlig Brændevins Salg er afsagt
Dom:

Med de Acten tilførte Vidner er det beviist at den indstevnte Sjur Erichssøn Drøgsvold har holdet utilladelig Brændevins Salg; og da saadant Forhold baade anleediger Ungdom og andre til Drik og Tids og Penge Spilde, samt anden Ryggesløshed, og derhos stricte er forbuden udi den allernaadigste Forordning af 8de Martii 1757; Saa kjendes hermed for Ret: Sjur Erichssøn Drøgsvold bør i Medhold allerhøjst bemeldte Forordning bøde 20 Rdlr: til Deeling saaledes som samme fastsætter; samt i denne Sags Omkostninger, indberegnet Actors Sallarium og Stevnepenge, samt Rettens Gebyr (6?) Rdlr:, item 1 rd: 12 s: til det stemplede Papir om Acten tages beskrevet: alt udreedes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Opsat Aastæds Sag paa Sivlesteig i Ophejm, folio 135 – 138.

Aar 1793, den 12te Aprilis, blev effter Vedtagelse paa Gaarden Sivle afvigte 12te Septembris f: A: Retten sat paa Giæstgiverstædet Windje for at behandle den udsatte Aastæds Sag anlagt af endeel Opsiddere i Nærøedalen mod Gaardene Sivles og Sivlesøens Beboere, angaaende den saa kaldede Sivlesteig. Retten blev betjent med de samme Laugrettesmænd som forhen i Sagen ere navngivne.

Da Tosten Guttormssøn Frettem for Citanterne Peder Erichssøn Hylland med flere, fremlagde Sorenskriverens meddeelte Berammelse af 13 Februarii sidstleden, saalydende # {I stæden for Lars Ettesvold, Bottol Lunde og Torkel Windje som ikke mødte, var tilstæde med begge Parters Samtykke Knud Syndve.}

Dereffter anmeldte bemeldte Tosten Frettem at til denne berammede Tægtedag med mundlig Continuations Stevnemaal havde Hoved Citanterne af Nærøedalen indkaldet Ole Michelssøn

Sivle og Ole Erichssøn Sivlesøen til at anhøre flere Vidner til Sagens nærmere Oplysning, alt i Anledning den ved Sagens sidste Session gjorde Beslutning, derefter Dom modtage i Hovedsagen efter nærmere nedlæggende Paastand.

Som Vidner er under Falsmaal indstevnte Anders Sjurssøn Frettem og Peder Halvorssøn Gudvangen, samt Hans Andersssøn Femmerejd, Stenvor Andersdatter Jordalen, Kari Olsdatter Arnehuset, Anders Olsson Dyrdal og Tollef Nielsson Sivlesøen, den sidste til nærmere Forklaring. Vilde derefter fornemme om de indstevnte mødte.

Ole Sivle og Ole Sivlesøen mødte og tilstod lovlige Varsel, og derhos i Følge sin Reservation sidste Rettes Dag fremlagde Britha Erichsdatter Tveites skriftlige Vidnesbyrd, med Eed bekræftet i de 2de Laugrettesmænd Ole og Bottol Lundes Nærværelse, af 24de Martii 1793, som blev oplæst, saalydende # Bemeldte 2de Laugrettesmænd under deres eengang aflagde Eeds Krafft bekræftede dette Udsigendes Rigtighed.

Tosten Frettem protesterede mod dette Vidnes Udsigende, saasom det er bekjendt at Britha Erichsdatter er saa bestandig svagelig at hun ikke altid er fast i sit Udsigende, hvilket hendes egen Mand ogsaa for Citanterne har bekræftet.

Contra Citanterne henholdt sig til Vidnesbyrddet, som de haabede kom i Betragtning.

Hoved Citanternes Vidner mødte, for hvem de fremlagde skriftlige Qvæstioner af Dags Dato, saalydende # Fremstod da

1ste og 2det Vidne, Anders Siurssøn Frettem og Peder Halvorssøn Gudvangen. Førend disse Vidner avhørtes fremstod de 2de Mænd Wiching Larsson Houge og Størcher Larsson Gilderhuus og med Saligheds Eed bekræftede at de 2de udeblevne Vidner som fra Contra Citanternes Side ere førte og havde modtaget Anders Gripens Vidnesbyrd, til i Dag ere indkaldte til Vedermaale med fuld Varsel for at anhøre disse nu indstevnte Vidners Udsigende. Forbemeldte Anders Frettem og Peder Gudvangen fremlagde Anders Olsson Gripens skriftlige Vidnesbyrd af 12 Martii 1793, som denne for dem med Eed har bekræftet, og aflagde de derpaa nu i Retten sin Saligheds Eed om samme Udsigendes Rigtighed, saalydende # demitteret. Tosten Frettem, i Anledning af dette modsigende Vidnesbyrd, begiærede tilført: at de 2de Mænd som paa Sivles og Sivlesøens Vegne, nemlig Sølfest Olsson Houge og Anders Colbenssøn

1793: 146b

Stalem, havde modtaget Anders Gripens Vidnesbyrd, ere Contra Citanterne beslægtede, hvorhos han end videre begiærede forbemeldte 1ste og 2det Vidne tilspurgt: om han ikke, nemlig Anders Gripen, var fortrydelig over at de første Vidner ikke rigtig havde frem bragt Hans Vidnesbyrd seneste Ret. Bemeldte Vidner som endnu tilstæde, svarede: at det forholder sig som omspurgt.

3: Vidne, Peder Rognaldssøn Hylland, aflagde Eed og provede: at han tilligemed Peder Gudvangen som andet Vidne forud, modtog Anders Gripens Vidnesbyrd saaledes som det fremlagde eedelige Vidnesbyrd indeholder, og var i det øvrige overeensstemmende i alle Deele med de 2de første Vidner. afskeediget. Tosten Frettem i Anledning heraf paastod at Sølfest Houge og Anders Stalems Vidnesbyrd ej maatte reflecteres paa ved Sagens Paakjendelse. Contra Citanterne sagde at Anders Gripen er beslægtet til Nærøemændene, hvorimod disse protesterede.

4de Vidne, Hans Andersssøn Femmerejd, imod 70 Aar gammel, {u}beslægtet og Farbroder til Elling Ramsøes Kone, provede til fremlagte 1ste Spørgsmaal: født og opfødt paa Ramsøe, hvor han opholdt sig til han var over 40 Aar gammel, da han kom til Femmerejd, hvor han endnu boer. 2: Sp: Har aldrig hørt andet end at Nærøemændene ejede til Skaregroven, og didtil eene og udelukkende Brug, uden at have hørt mindste Modsigelse derom af Sivles og Sivlesøens Mænd. 3: Sp: I Vidnets Tid var der intet Giærde, men Skaregroven blev i den

Tid anseet for Mærke mellem Parterne. 4: Sp: Naar Sivles Opsiddere brugte Teigen, blev Nærøemændene fortrydelig og forbød dem, hvorfor de, nemlig Sivles Opsiddere, da fraholdt sig Bruget der. 5: Sp: Har hørt det omspurgt af sin Fader og gamle Erich Hylland, som begge døde, men veed intet om Forliget, hvorledes det var indrettet. 6: Sp: Det forholdt sig som omspurgt i Vidnets Tid. 7: Sp: Veed ikke videre at forklare, end at da Sivles Mændene opsatte den omspurgte Steengar, blev de forbudet af Nærøemændene, og derefter blev den ikke fuldført, men siden blev Giærdet ved Skaregroven opsat. 8: Sp: Det forholder sig som omspurgt, og skeede det i Vidnets Tid at Kreaturene i Uvejrlø blev drevne derneed, hvormed han og selv var behjælpelig. 9: Sp: Det kunde ikke være mueligt at Nærøemændene kunde hielpe sig med sin Vaarstøl naar de mistede Sivlesteig. Parterne begiærede ingen Anvisning af dette Vidne, og derfor aflagde han Eed effter Loven med opragte Fingre. afskeediget.

5: Vidne, Stenvor Andersdatter Jordalen, 46 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne saavidt hun veed, provede til 1ste Spørgsmaal: Er fød og opfød paa Jordal i Opheims Otting, hvor hun forblev til sit 23de Aar, da hun tjente deels her paa Stranden og deels i Nærøen, indtil hun for 6 Aar siden blev gifft og boer nu paa Dyrdal i Yttre Sogn. 2: Sp: Ligesom 4de Vidne. 3: Sp: Det er som omspurgt, og har Giærdet været der i 30 Aar. 4: Sp: Veed at Nærøemændene ankede paa Sivlesmændenes Brug i Sivlesteig. 5: Sp: Har hørt det i sin Ungdom at Jon Lunde og Ole Grindeland for langsommelig Tid siden skulde være kjøbt til at tage Teigen fra Nærøemændene, men kan ikke opgive af hvem andre end Stenvor Jordal, som død for mange Aar siden. 6: Sp: Har hørt det sige, men erindrer det ikke selv. 7: Sp: Har hørt det i sin Ungdom af bemeldte Stenvor Jordal og andre. 8: og 9: Sp: Ligesom forrige 4de Vidne. Effter Samtykke blev Vidnet eedfæstet effter Loven og fra Retten afskeediget.

6te Vidne, Kari Olsdatter Arnehuset, 46 Aar gammel, fød paa Skjerdal i Ullands Sogn, ubeslægtet til Parterne, men hendes Mand er Sødskendebarn til Peder Hylland, vidnede til 1ste Spørgsmaal: at hun, da hun var 8 á 9 Aar gammel, {da hun} kom til Nærøen, hvor hun tjente til for 13 Aar siden, da hun blev gifft, effter at hun 4 Aar af samme Tid var paa Hylland. 2: Sp: Ligesom 4de Vidne. 3: Sp: Som omspurgt. 4: Sp: Som 5te Vidne. 5: Sp: 6: Sp: 7: Sp: frafaldes. 8: Sp: 9: Sp: Ligesom 4de og 5te Vidne, Paa Contra Citanernes Spørgsmaal svarede Vidnet, at Sivles Creature vel bejtede i Storestøls Lien, men de bleve dog hentede derfra, og var Aarsagen dertil, at Kreaturene ville rejse til Fjelds, men naar de kom der, naar Nærøemændene var kommen,

1793: 147

ankede disse derpaa. Vidnet aflagde Eed effter Loven. demitteret.

7de Vidne, Anders Olsson Dyrdal, 35 Aar gammel, fød paa Styve, aldeles ubeslægtet til Parterne, vidnede til 1ste Sp: opfød i Nærøen, hvor han boer. 2: Sp: Som 6te Vidne. 3: Sp: De* (Han?) vidste ikke andet end den omspurgte Gar var Mærkes Gar, og hørde derom ingen Anke. 4: Sp: Som 6: Vidne. 5: 6: 7: Sp: frafaldes. 8: Sp: 9: Sp: Ligesom 5te Vidne. Vidnet aflagde Eed og blev afskeediget.

8: Vidne, Tollev Nielsson Tufte, som den 18 Julii 1792 forhen i Sagen har vidnet, blev forelæst hans da aflagte Forklaring, den han vedstod at være rigtig, hvorhos han nærmere under forrige Eeds Kraft svarede, at hans salig Fader saavel som hans Moder og Moster fortalte ham, at for omtrent 43 Aar siden, eller i Aaret 1751, bleve Nærøemændene og Sivles Opsiddere i de sidstes Jorddrot hr: Provst Daaes Nærværelse {bleve} mundlig forligt om at det Gierde Sivles Opsiddere {skulde} havde opsat, det nemlig som endnu vises Gierde far effter, skulde kuldcastes, og derimod det nu værende Gierde ved Skaregroven opsættes, hvilket skulde ansees for det rette Mærkes Gierde mellem Sivle og Nærøemændene, og har det effter Vidnets forrige Forklaring altid der for været anseet. Vidnets Fader holdt denne Gar vedlige, men han sagde offte at Nærøemændene burde vedligeholde den, dog kunde han

derfor faae en Villighed igjen af dem. Meere havde Vidnet ikke at forklare, thi blev han fra Retten demitteret. Contra Citanterne protesterede mod dette Vidnes Udsigende, da det er Laugrettet bekjendt at Tolle Sivlesøen er Ole Sivlesøens Avindsmand, saasom han for en Tid siden længe har lagt i Process med ham. Tosten Frettem benægtede det tilførte som ubeviist, og begiærede tilført, at Brithe Erichsdatter Stalem, effter hvem nogle af Contra Citanternes Vidner har prøvet, var Datter af den Mand som formaaede Jon Lunde og Ole Grindeland at tage denne omtvistede Teig fra Nærøedalens Mænd, samt Søster til Ole og Erich Stalem, effter hvem andre have vidnet, og altsaa beslægtet med Sivlesmændene, hvorfor han paastod at intet paa deres Vidnesbyrd maatte reflecteres, fremlagde dernæst skiffelig Jndlæg med Paastand og Irettesættelse til Doms, af Dags dato, saalydende # Contra Citanterne fremlagde skriffeligt Indlæg af 10 April 1793, saalydende # Tosten Frettem benægtede alt ulovligt og ubevist, og henholdt sig til sit forrige. Contra Citanterne henholdt sig til sit Indlæg, og fremlagde Sølfest Houges og Anders Naasens skriffelig tagne Vidnesbyrd, som de {skr} \sidste Session/ mundlig have afgivet effter Anders Gripens Udsigende, dateret 18 Junii 1792, saalydende # Tosten Frettem benægtede dette Vidnes Udsigende paa Grund af Lovens 1: 13: 4:, og var Dom begiærende. Contra Citanterne ligeledes benægtede og protesterede imod alt hvad fra Hoved Citanterne er fremført som ubevist.

Dommeren tilspurgte Parterne i Følge Forordningen af 31 Martii 1719, om de ere fornøjede uden Situations Karts Optagelse at Dom afsiges, hvortil de svarede Ja, og begiærede at Dommen maatte aflæses paa Wangens Sommerting den Dag Opheims Otting foretages.

Eragtet

Sagen optages til Revision og Efftersyn til næste Aars Sommerting for Opheims Otting paa Wossevangen, da Laugrettet møder, for med Dommeren om Sagen at conferere.

Denne Forretnings Bekostning: Continuations Stevningens Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 8 Vidner 5 Mrk:, 1 Dags Forretning 1 rd:, 1 Dags Diæt 1 rd:, Skyds og Diæt effter Anpart, Modereret til 1 rd: 3 mrk:, Laugrettet 2 rd:, samt for Møde paa Wangen, hver 2 Mrk: = 2 rd: 4 mrk:, deraf Hoved Citanterne 1 rd: 2 mrk:, i alt 9 rd: 1 mrk: 4 s:, som Hoved Citanterne betalte. Contra Citanterne betalte for Tilsvares Penge 2 mrk: 8 s:, 1 Vidne 1 mrk:, Contra Spørgsmaal 4 s:, for Laugrettets Møde paa Wangen 1 rd: 2 mrk:, i alt 1 rd: 5 mrk: 12 s:

Aastæds Sag paa Leqve i Guldfierdings Otting

Aar 1793, den 2den Julii, blev Retten sadt paa Gaarden Leqve i Guldfierdings Otting paa Woss til effterfølgende Aastæds Sags Afholdelse, anlagt af Eyeren hr: Krigs Raad Fleischer mod sine angrænsende Naboer. Retten blev betjent af den Constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth og effterskrevne af Stædets Foged opnævnte Laugrettes og Meddomsmænd: 1: Stephen Olssøn Grevle. 2: Størk Torgerssøn Giærnæss. 3: Stephen Tollevsøn Bryn. 4: Ole Størkssøn Høyland. 5: Mons Torgerssøn Bachethun. 6: Claus Anderssøn Cvale. 7: Brynild Olssøn Lieland, og 8: Aad Nielssøn Ringheim. Tilstæde den Constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Reqvirenten af denne Forretning, Hr: Krigs Raad Fleischer, anmeldte at \han/ til denne berammede Tægtedag med mundtlig Varsel havde indkaldet

1793: 147b

Opsidderen paa Gaarden Mølster, Bjørne Matthiaaøn, samt Tosten og Johannes Ringheim, til at anhøre Vidner om Mærkeskjællert og Bruget for Leqves Ejendom, hvor ingen Markeskiøl nu findes, og dereffter at erholde og paasee nye Mærkesteene nedsatte og de gamle forbedrede efter Rettens Dom og Skjøn, samt formedelst de af (dem?) gjorde Disputter at svare Andeel udi denne Sags Omkostninger, alt effter den af Velbemeldte hr: Krigs Raaden udstædte Stevning af 3de Junii 1793, som paa vedbørlig Stemplet Papir i Retten blev fremlagt,

saalydende # Til Vedermaele angav Citanten at være indkaldet Opsidderne paa Rogne, Johannes og Anfind, for at svare til Sagen, det de fornøden agter.

De indstevnte Vederparter mødte og vedstod lovlig at være stevnte. For indstevnte Bjørne Mølster mødte hans Broder Niels Litzeim og fremlagde en Contract af 22de Maji 1781, tinglyst 10de Julii samme Aar, som han begiærede i Retten oplæst, saalydende # Hr: Krigs Raad Fleischer herimod svarede, at det ikke var ham bekjendt denne Foreening som nu i Retten var oplæst, han henholdt sig der for til sit Stevnemaal, og formodede at Retten ikke kunde nægte Sagens Fræmme, da det uden Omstændighed vil indsees at Bjørne og Torger Mølster i mellem sig selv, maae afgjøre hvad de, uden Citanten som Medejers Samtykke, har indgaaet Forlig om, der er ham ganske uvedkommende, {der er ham} altsaa ville denne Sag imellem dem blive (eene?) at afgjøre, uden at denne intenderede Mærkeskiolds Forretning der ved skulde spildes.

Efterat Sorenskriveren med Laugrettet havde været i Marken og beseet de omtvistede Stæder, bleve Parterne \((.....?) Befaringen/ foreenede saaledes, at Mærket begynder i Os(p?)egioldshammeren, hvor en tilforn hugget Gloppe nu \der/ fornyet, derfra viser den lidt i sønder til en anden Gloppe hugget i et Skarv, derfra til en anden Gloppe hugget i en Berghammer, videre til en Gloppe i samme Linnie hugget i et Skarv tæt ved Støls Vejen, hvilken sidste viiser i samme Linje til 2de andre Gloppe hugget i Jordfaste Steene, hvoraf den sidste viiser i samme Strækning til en do: Gloppe hugget i et Skarv, som er Endemærket. Paa den vestre Side af disse Mærker ejer Hr: Krigs Raad Fleischer, og paa den østre Side ejer Johannes og Tosten Ringheim. I Smaatøene er hugget en Gloppe som viser i Nordvest til \en/ V Gloppe, {derfra} Paa den Vestre Side af disse Mærker ejer Mølsters Mænd, og paa den østre Side ejer Hr: Krigs Raad Fleischer. Sidst bemeldte V Gloppe viser i Øst i lige Linnie til 3 effter hinanden i Skarv hugne Gloppe, hvoraf den sidste viiser til den her i Forretningen først benævnte Gloppe, som er een L Gloppe. Paa Nordre Side af disse Mærker ejer Rogne Mænd, og paa den søndre Side ejer Hr: Krigs Raad Fleischer.

Da saaledes Sagen var forligt og Mærkeskjæl nedsatte, havde {Hr:} Reqvirenten Hr: Krigs Raad Fleischer intet videre at tilføre, uden \at/ effter Foreeningen blev endnu {tilført} \anmærket/, at den forbemeldte Gloppe i Smaatøene viser endda nedeffter til en Gloppe hugget ved S(klu?)testettet, som er Endemærket mellem Mølster og Leqve. Paa østre Side af disse Mærker nedeffter ejer Hr: Krigs Raad Fleischer, og paa den Vestre Side eier {Hr:} Mølsters Mænd. Det Giærde som nu effter disse nedsatte Mærkeskjæl staaer paa Krigs Raad Fleischers Ejensom, skal Mølsters Mænd være forbunden at udflytte saa meget at Krigs Raadens Ejendom ikke derved skal lide nogen Hinder, men samme Giærde skal sættes effter de nedsatte Mærkeskiæller.

Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: For Tægtedagen 2 rd., en Dags Forretning 4 rd., Diæt in Natura, Incamination 1 rd: 3 Mrk: 4 s., Fogden for Opnævnelse 5 Mrk:, Lænsmanden 3 Mrk:, Mændene 2 rd:, Stevnepenge 2 rd:, i alt 12 rd: 5 mrk: 4 s., hvoraf Rogne Mænd betalte hver 2 rd:, Mølsters Mænd hver 2 rd:, og Ringheims Mænd hver 2 rd:, i alt 12 rd: Resten, saavelsom Laugrettets Underholdning, vedtog Reqvirenten hr: Krigsraad Fleischer selv at betale, og saaledes er Forretningen sluttet.

Sommertinget 1793.

Aar 1793, den 5te Julii, begyndte det almindelige Sommer, Sage og Skatteting med Wossevangens Tinglaugs Almue, \og blev/ holdet paa Tingstædet Wossevangen, i Nærværelse af Kongelig Majestets Foged Hr: Martin Andreas Unmack, den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime, og effterskrevne for indeværende Aar opnævnte 8 eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Willum Pederssøn Bøe. 2: Aslak Olssøn Fladeqval. 3: Iver Kielssøn Bøjgd. 4: Iver Jonssøn Norem. 5: Baar Aadssøn Oppeland. 6: Ole Jonssøn Tillung.

7: Jørgen Anderssøn Qvitne, og 8: Lars Knudssøn Breche, saavel som samtlige tingsøgende Almue.

Hvorda blev tinglæst følgende kongelige Anordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger.

1: Forordning som foreskriver og indskjærper de Regler som bør iagttages i henseende til Ansøgnings og Klagers Forfattelse etc., dat: 28 Decbr: 1793* (1792)

2: Forordning angaaende Vejarbejdet i Bergens Stifft, dateret 16 Novbr: 1792.

3: Ditto som fastsætter Skibs Folkes Fortrins Ret for tilgodehavende Hyre med videre, dateret 28 Decbr: 1792.

4: Placat, af hvilke Underbruge i Norge Consumption m: v: herefter bliver at udrede, dateret 23 Januarii 1793.

1793: 148

5: Stifftets Skrivelse, samme Consumption angaaende, dateret 16 Febr: 1793.

6: Ditto Placat angaaende Faare Sygdomme, dateret 21 Februar 1793.

7: Forordning som bestemmer hvormeget for Eftertiden skal erlægges i Underholdnings Penge for Gields Arrestanter, dateret 12 April 1793.

8: Ditto om Fængslernes bedre Indredning og de Fangers Underholdning, dat: 5 Apr: 1793.

Videre publiceret disse Almues Breve.

1: Mads Torbjørnssøn Sæves Afkald, udstæd af Wiching Wichingssøn Neqvitne for Myndlingen Mari Knudsdatters Arv 73 rd: 2 mrk: 4 s: effter Guri Knudsdatter og Knud Gulligssøn Store Røthe, dateret 10 April 1792.

2: Anders Knudssøn Røthes ditto for Arv effter Knud Gulligssøn Store Røthe, 99 rd: 4 Mrk: 8 s:, falden 27 Novembr: 1787, til Lars Larssøn Opheim, den 8 April 1793.

3: Ditto Afkald for Arv 35 rd: 3 mrk: 9 s: effter Guri Knudsdatter Store Røthe, falden 22 Novbr: (1779?), til bemelte Lars Opheim, den 8 April 1793.

4: Ole Brynildssøn Ædals ditto for hans Arv effter Jacob Brynildssøn Flage den 12 Marti 177(3?), 20 rd: 11 s:, til Størk Brynildssøn Ædal, d: 2 April 1793.

Folio 139. Sagen indstevnt af Anders Knudssøn Berge imod Anders Wichingssøn ibm: for ulovligt Agerbrug med videre, blev af Citanten i Rette ædsket, som fremlagde Rettens paa sidste Ting givne Laugdag af 8de Novembr: 1792, saalydende # Indstevnte Anders Wichingssøn Berge mødte og tilstod saa vel Stevnemaals som Laugdags lovlige Forkyndelse.

Det laugdagede Vidne Elling Iverssøn Flage mødte, som aflagde Lovens Eed og svarede til de fremsatte skriftlige Qvæstioner: 1ste Sp: Det forholder sig som omspurgt. 2: Sp: Kan Vidnet ikke sige, saasom det var en Tid effter at Anders Knudssøn fik Gaarden, \at/ Vidnet saae dette Brug. 3: Sp: Vidnet veed at et Veedhuus er borte, men af hvem det er nedkastet eller bortrevet, veed Vidnet ikke. 4: Sp: Kan Vidnet ikke sige. 5: Sp: Veed Vidnet ikke. 6te Sp: Den omspurgte Ager har været Anders Knudssøns Brug tilhørende.

Citanten fremstillede end videre som ustevnte og godvillig mødende Vidner Lænsmand Bjørne Møcheltvedt og Gitle Torbjørnssøn Wæthe, som han begiærede eedfæstet og forhørt, hvorefter

5te Vidne, Bjørne Møcheltvedt, efter aflagt Saligheds Eed vidnede til 1ste Sp: at de omspurgte Huuse i Vidnets Tid tilhørte Anders Knudssøns Brug. 2det Sp: Veed Vidnet ikke. 3: Sp: Heller ikke. 4: Sp: Vidnet veed at det omspurgte Sæterhuus tilhørte begge Parter hver for sin Deel, men kan ikke sige hvem som har nedkastet samme. 5: Sp: Har Vidnet ikke seet. 6: Sp: Den omspurgte Ager skulde efter Mærkerne tilhøre Anders Knudssøns Brug. afskeediget.

6te Vidne, Gitle Torbjørnssøn Wæthe, aflagde Eed og svarede til fremsatte 5: Sp: At han vel ikke saae den omspurgte Ager var tilsaaet af Citanten, men dog var den tilsaaet da indstevnte siden pløvede og saaede den. Paa nærmere Spørgsmaal svarede Vidnet, at da Anders Wichingssøn saaede den omtalte Ager, sagde han, at siden Anders Knudssøn før havde saaet Rug der, \saa/ var det lettere at høste naar han ovenpaa saaede Korn. Afskediget.

Citanten sluttede Sagen til Doms med Paastand effter det irettelagde Stevnemaal og Vidnernes Udsigende, og denne Processes Omkostninger med 15 rd:

Indstevnte begiærede Sagen udsadt til næste Ting for at fremføre Contra Vidner.

Eragtet:

Denne Sag beroer til næste Ting, da indstevnte Anders Wichingssøn Berge iagttager det fornødne til Sagens Slutning.

Hr: Foged Unmack lod ved Fuldmægtig Kramer til kjende give at have til dette Ting med mundtlig Varsel ladet indkalde Anders Wichingssøn Berge og Erich Bergessøn Wæthe for ulovlig Brændeviins Salg, derom at anhøre Vidner* (Vidnesbyrd) af de under Falsmaal indstevnte Aamund Anfindssøn Giære, Brynild Olsson Hovde, Niels Godschalchssøn Westrem, Getle Torbjørnssøn Wæthe, Johannes Andersson Hovde, Matthias Berge, (.n...?) Matthiassøn ibm:, Godschalch Ellevssøn Berge og Stephen Bergshougen, for dereffter at modtage Dom til Bøders Udreedelse, tilligemed Processens Omkostninger, ligeledes er alle de ovenmeldte Vidner under Lovens Faldsmaal indkaldede at aflægge her om deres eedelige Forklaring.

De indkaldte Vederparter mødte og vedtog lovlig Varsel. Ligesaa vare alle Vidnerne tilstæde, undtagen Johannes Andersson Hovde, for hvem Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhiemlede Stevnemalets lovlige Forkyndelse. Fremstod da

1te Vidne, Aamund Anfindssøn Giære, som effter aflagt Saligheds Eed forklarede, at han dette Aars Kyndelmisse Tider udi indstevnte Anders Wichingssøn Berges Huus saae at Erich Bergessøn Wæthe solgte nogle Pæler Hamborger Brændevin til de da nærværende, men hvem som tilhørte Brændevinet, veed Vidnet ikke. Har for øvrigt ikke seet ham til andre Tider sælge Brændevin. Berge Wæthe for sin Søn fremlagde skriftlige Contra Qvæstioner af 4de Julii 1793, saalydende # Fogden vedtog at anhøre disse Contra Qvæstioner omendskjønt at \han/ dertil var ustevnt. Vidnet svarede til 1ste Sp: Han henholder sig til forrige Forklaring. 2det Sp: Saae 2 Personer laae og sov der paa Stedet, men som forhen forklaret veed Vidnet ikke hvem af dem som ejede Brændevinet.. 3: Sp: Veed Vidnet ikke. 4: Sp: Erich Bergessøn Wæthe var ædrue. 5: Sp: Vidnet henholder sig til forrige Forklaring. 6te Sp: Saae Vidnet ikke. Afskeediget.

2det Vidne, Brynild Olsson Hovde, aflagde Eed og provede, at han samme Tid som forrige Vidne har forklaret, saae Erich Bergessøn Wæthe sælge en Pægel Brændeviin, men hvem samme tilhørte, kan Vidnet ikke sige, og altsaa henholder han sig til denne Forklaring, som Svar paa fremsatte Contra Spørgsmaale.

1793: 148b

3de Vidne, Niels Godschalchssøn Westrem, aflagde Lovens Eed og svarede eensstemmig med næstforrige Vidne uden mindste Forandring, hvorhos han tillige forklarede paa Contra Spørgsmaalene, at han ikke veed hvem som var ejer af det omspurgte Brændeviin. Actor frafaldt de øvrige Vidner, saasom de ikke \veed/ om Anders Wichingssøn Berge virkelig har været deelagtig i Salget, og derfor frafaldt Søgemalet mod ham, men i øvrigt indlod Sagen Dom med Paastand at Erich Bergessøn Wæthe, som med 3de eensstemmige Vidners eedelige Forklaringer er bleven overbeviist at have solgt Brændeviin, han da \tilpligtes/ i Følge

Forordningen af 8de Martii 1757 at bøde 20 rd:, saaledes som Forordningen foreskriver, og desuden udrede Processens Omkostninger med 4 rd:, og saaledes indlod Sagen Dom.

Berge Wæthe paa sin Søns Vegne begiærede Sagen til næste Ting udsadt, for med Contra Vidner at oplyse at det var for andre ustevnte hans Søn solgte, alt for at undgaae Actors Paastand.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting, da Erich Bergesen Wæthe {Wæthe} iagttager det fornødne.

Den 6te Julii 1793 vedvarede det almindelige Sommerting for Wossevangens Almue i Nærværelse af de i Gaar benævnte Laugrettesmænd, undtagen i \Baar/ {Knud} Oppelands Stæd Amund Torgerssøn Bryn.

Hvorda Sagen paa Folio 139 incammineret og anlagt af Lars Anderssøn Houg mod Enken Britha Fære, hvorom Laugdag sidste Ting var udstædt, blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Folio 141. Sagen indstevnt af Lænsmand Mølster mod Niels Pederssøn Groue for Gield 4 rd: 3 mrk: 12 s: blev af Retten paaraabt, da Citanten fremlagde den paa sidste Ting givne Laugdag af 12te Novembr: 1792, saalydende #

Indkaldte Niels Pederssøn Groue mødte og vedtog saavel Stevnemaals som Laugdags lovlige Forkyndelse. Derhos sagde at han havde Contra Regning mod Lænsmand Mølster, hvilket han haabede skulde komme til Afdrag paa denne paastevnte Gield, og til den Ende begiærede han Sagen til næste Ting udsadt, for at fremføre Contra Vidner til Sagens Oplysning.

Citanten fremlagde i Retten hr: Foged Unmacks Restance Liste over de udestaaende kongelige Skatter for Aaret 1790, som for Qvitler Otting, No: 20, viiser at Sjur Halvorsen, hvis Brug Niels Pederssøn nu har i Øvre Groue, staaer til Rest for 4 rd: 4 mrk: 15 s:, hvorpaa er betalt 15 s:, og altsaa tilrest de paasøgte 4 rd: 3 mrk: 12 s:. hvor for Citanten paastod Dom og Sagens Omkostninger erstattet. Den fremlagde Restance Liste blev med Dommerens Paategning tilbageleveret.

Indstevnte vedblev at paastaae Sagens Udsættelse.

Eragtet:

Dommeren kan ikke nægte den af Vederparten Niels Pederssøn Grove forla\n/gte Udsættelse i Sagen, men samme bevilges til næste Høsteting, da indstevnte paalægges at iagttage det fornødne til Sagens Slutning.

Folio 141. Lænsmand Mølster fremlagde Laugdag i Sagen mod Kiel Larssøn Takle for Gield 16 rd: 5 mrk: 1 s: efter Regning, hvilken Laugdag af 12te Novembr: 1792 blev i Retten læst, saalydende #

Indstevnte mødte og tilstod saavel Stevnemaals, som Laugdags lovlige Forkyndelse, derhos til Svar paa indleverede Regning forklarede, at han intet var skyldig Lænsmand Mølster, men at Comparenten derimod hos ham havde tilgode.

Citanten paastod Dom efter den indlagde Regning og Documenter, saavel i Henseende til Capitalen som foraarsagede Omkostninger.

Indstevnte vedblev at paastaae Dom til frikjendelse for et Krav som han aldeles benægter, da Lænsmand Mølster aldrig har været saa billig at bie saalænge for Auctions Penge som denne Regning lyder paa, hvilket han haabede baade Retten og Laugrettet vidste.

Citanten henholdt sig til forrige Paastand.

Eragtet:

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den 13de Julii førstkommende.

Sigt og Sagefalds Ejeren Hr: Krigs Raad Fleischer anmeldte at til dette Ting med mundtlig Varsel var indkaldet Jordemand Iver Johannessøn Helland, som i sin Enkemands Stand har begaaet Leiermaal med Pigen Lisebet Aschilddatter Wiche, som tillige til Vedermæle er indkaldet, der for og fordie bemeldte Pige er indstevntes afdøde Hustrues Søster, at modtage Dom efter Loven og de kongelige Anordninger, samt denne Actions Omkostninger at erstatte. Actor fremlagde tillige den Indstevntes Defensor Knud Anfindssøn Rochne, af Stiftet meddeelte Constitution af 8de Junii 1793, saalydende # og anmeldte at de befalede Leiermaals Bøder i Mindelighed er betalt, og altsaa ikkun dette Stevnemaal anlagt for saavidt den befalede corporlige angaaer.

Den beskikkede Defensor Knud Anfindssøn Rochne mødte og veedstod Varsel for de Indstevnte, og derhos begiærede Sagen udsat til næste Mandag, da vedkommende selv skulle møde for at afgive sin Forklaring paa Rettens Examination.

Eragtet:

Denne Udsættelse bevilges.

Folio 140. Johannes Bjørgo fremlagde Laugdag i Sagen imod Ole Nielssøn Kinne for Gield 7 rd: 4 mrk: 8 s:, dateret 9de Novembr: 1792, saalydende #

Indstevnte mødte og tilstod lovlig stevnt, samt svarede, at han {svarede} ikke var skyldig Citanten mere end 24 s:, hvilke han nu i Retten leverede, om Citanten samme ville modtage.

Citanten nægtede at modtage de anbudne 24 s:, men paastod den paastevnte Summa effter Vidnernes Udsigende sig ved Dom tilkjendt, samt denne Sags Omkostninger erstattet.

Indstevnte paastod Sagen til næste Ting udsat, for at fremføre Contra Vidner til Sagens Oplysning, saasom Citanten ikke ville modtage de anbudne 24 s:, hvilke i Retten blev tilbageleverede.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting.

Folio 139. Gullig Takle ædskede Sagen i Rette mod Elling Wæle, og paastod Dom efter forrige Irettesættelse, samt denne Sags Omkostninger erstattet med Tidsspilde, i det mindste 2 mrk: daglig for den lange Tid denne Sag har været opholdt.

Elling Wæle deri-

1793: 149

-mod begiærede Sagen udsat til næste Ting, da han formedelst indløbet Mislighed ikke har kundet iværksætte det fornødne Contra Stevnemaal.

Eragtet:

Sagen optages til den 13de Julii førstkommende, i Følge Rettens sidste givne Eragtning.

Aar 1793, den 8de Julii, continuerede Sommertinget for Wossevangens Almue i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Sagen fra sidste Løverdags opsat af hr: Krigsraad Fleischer anlagt mod Jver Johannessøn Helland for Lejermaal i forbuden Grad, blev paaraabt, da Actor fremlagde Sognepræstens Attest af 6 Febr:, saalydende #

Indstevnte Jver Johannessøn Helland mødte og tilstod at have besvangret den til Vedermæle indkaldte Lisebet Aschilddatter Wiche, som er hans afdøde Kones Søster, hvilket ham og var bekjendt, da Besvangelsen skeede.

Lisebet Aschilddatter var ligeledes tilstæde og vedtog Jver Hellands Udsigende at være rigtig.

Iver Helland end videre begjærede tilført, at det var under Ægteskabs Løfte dette Lejermaal blev begaaet, da det var dem bekjendt at hans Majestæts allernaadigste Anordning af 14 Decbr: 1775 tillod dem at komme i Ægteskab, men formedelst deres Uformuenhed til samme allerhøjste Bevilling at erholde, blev de afskrækket fra at nedlægge sin Ansøgning derom.

Actor paastod Dom effter Lovens 6: 13: 13: og 14: til Strafs Lidelse og denne Actions Omkostninger med 4 rd: erstattet.

Defensor Knud Rochne tilførte, at ligesom indstevnte Iver Hellands egen for Retten aflagte frievillige Bekjendelse viser at han ikke har søgt at dølge den begangne Last, saa er det og bekjendt at den af ham besvangrede Pige har antaget til Pleje og Opsyn det Barn han med sin første Hustrue hendes Søster, havde avlet, hvor for han indsaae at ingen bedre end hun kunde tilsee hans huus(?) og hans Børn, og i den Anledning er Gierningen uden Efftertanke begaaet. Defensor indstillede der for til Dommeren at formilde den af Actor paastandne høje Straf.

Indstevntes Hustrue Maritha Aadsdatter, som, effter at dette Lejermaal med Pigen Lisebet Aschiltsdatter var begaaet, havde indladt sig i Ægteskab med ham, fremstod og sagde, at hun havde tilgivet sin Mand denne ubetænksomme Forseelse, tilbød sig Rettens Mildhed, og at Sorenskriveren ville søge hans Majestæts Naade om Befrielse for den Straf hun veed han effter Loven er skyldig at lide, da hun var forvissat at Kongens Mildhed tilgav en Forseelse som ikke af Ondskab og Foragt for Kongens Bud, men af ubetænksomhed var begaaet.

Actor maatte effter Loven paastaae Dom effter forrige Jrettesættelse.

Eragtet.

Sagen optages til den 13 Julii førstkommende.

Hr: Krigsraad Fleischer anmeldte at til dette Ting med mundtlig Varsel havde indkaldet Pigen Lisebet Aschiltsdatter for Lejermaal med daværende Enkemand Jver Johannessøn Helleland, som tilforn havde hendes Søster til ægte, der for Dom at lide til Undgiældelse effter Loven, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte mødte og tilstod lovlig Stevnamaal, samt tilligemed sin af Stifftet beskikkede Defensor Knud Anfindssøn Rochne begjærede tilført, at det var under Ægteskabs Løffte denne paastevnte Besvangrelse var skeed, som hun tilstod at være skyldig udi, og at {næ..sk..d} \hun var/ vidende om at hendes Søster var {hendes} Iver Hellands første Kone, ligesom hun heller ikke tilforn var skyldig udi, tiltalt eller dømt for Lejermaals Forseelse. Defensor derfor forhaabede Formildelse udi den bestemte Straff, da Ungdoms Daarlighed har forleedet hende i en Alder af 19 Aar at begaae denne Synd, som hun beder Gud og Kongen tilgive sig.

Jver Helland tog til Gienmæle og vedstod at Pigens Udsigende i alt medfører Sandhed.

Actor paastod Dom effter 6: 13: 13: og 14:., samt 6: 3: 1:., og Actionens Omkostninger med 4 rd: erstattet.

Defensor henholdt sig til sit forrige, og haabede Rettens mildeste Dom.

Eragtet.

Sagen optages til den 13 Julii førstkommende.

Sognepræstens Attest af 6te Julii 1793 blev af Actor fremlagt, saalydende #

Folio 141. Sagen indstevnt af Anders Knudssøn Grove mod Giertrud Lars Datter Reime blev paaraabt, da indstevnte formedelst indløbet Mislighed ved Contra Stevnamaalet, begjærede Udsettelse for at fremføre sit fornødne. Citanten paastod Dom, da den begjærte Udsettelse allene sigter til Udhaal.

Eragtet

Dommeren kan ikke nægte den forlangte Udsettelse, men samme bevilges til næste Ting, da Giertrud Larsdatter Reime og Mand Ole Knudssøn iagttager det fornødne.

Ole Evanger anmeldte at til dette Ting med mundlig Varsel var indkaldet Erich Finne til at opfylde en under 6 Septembr: 1792 afsagt Dom, saalydende.

Indstevnte Erich Finne personlig inden Retten opfyldte Dommens Indhold og betalte 27 rd.; hvormed Ole Evanger var fornøjet, og dermed denne Sag ophævet.

1793: 149b

Lars Knudssøn Breche havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Erich Nielssøn Finne for Overfald og ærerørig Tale, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner Erich Lødve, Endre Opheim og Michel Aadssøn Breche, dereffter Dom modtage til Undgiældelse effter Lov og Anordninger, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Erich Finne vedtog lovlig Varsel og {vid} sagde, at de hvorom egentlig Tale angaaer som er paastevnt, ikke ere kaldet til Vederståelse, og altsaa protesterede mod Sagens Fremme.

Citanten sagde at dette {ikke} af uforsigtighed \ikke/ er iagttaget, og derfor begiærede denne Sag til næste Ting udsat for forfriske samme med Continuations Stevning.

Eragtet

Sagen beroer til næste Ting.

Erich Finne anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Kjel Larssøn Takle for en Hæst som han har givet Kjell imod saa godt Vederlag af Værde i 30 rd.; derom at anhøre de under Faldsmaal indstevnte Vidner Niels Rogne, Knud Iverssøn Lødve og Lars Groue den ældre, samt Gullig Helleve med flere ustevnte, dereffter Dom modtage effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger erstattet.

Kjel Takle mødte og vedtog Stevnemalets lovlige Forkyndelse, derhos anmeldte at han med mundtlig Contra Stevnemaal havde indkaldet Erich Finne til at anhøre Vidnesbyrd af Knud Nielssøn Finne og Knud Iverssøn Seim med flere ustevnte angaaende denne paastevnte Hæst og videre til Sagens Oplysning, samt Dom i Hoved Sagen modtage, og for Processens Omkostninger.

Hoved Citanternes Vidner mødte, undtagen Lars Groue. Contra Citantens indstevnte Vidner mødte ikke, men som ustevnte havde han tilståede Herbrand Larssøn Gierager, Johannes Knudssøn Roustad, Aslach Olsson Fladeqval. For det udeblevne Hoved Vidne Lars Groue afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel, samt for de udeblevne Contra Vidner afhiemlede Anfind Rochne og Herlauch Wangen lovlig Varsel. Hoved Citanten vedtog at Contra Stevnemalet er ham lovlig forkyndt, og fremlagde skriftlige Qvæstioner til sine Vidner af Dags Dato, saalydende # hvorefter fremstod

1te Hoved Vidne, Niels Hadlessøn Rogne, som effter aflagt corporlig Eed svarede til 1te Sp: Det forholder sig [som] omspurgt. 2: Sp: Hørte det omspurgt. 3: Sp: Vidnet hørte det omspurgt, dog med den Forandring at Kjel Takle lovede at give Erich Finne ligesaa godt igien for Hesten, men om samme ikke skeede inden Aar og Dag, skulde derfor betales 30 rd: 4: Sp: Henholder sig til forrige Forklaring, med Tillæg, at Vidnet hørte Kjel Takle sagde til Erich Finne, at saadant var Mands væsen og Giærninger af dem begge. 5: Sp: Henholder sig til forrige Forklaring, med Tillæg, at han ikke hørte Tale om Reede Penger eller anden Værdie for Hæsten. 6: Sp: Kjel Takle modtog samme Tid den omspurgt Hæst. Kiel Takle tilspurgte Vidnet, om han ikke hørte Erich Finne sagde at det var brav nu de kom i Process. Resp: Vidnet hørte det omspurgt, men ikke paa samme Tid den paastevnte Forening skeede. afskeediget.

2det Vidnet, Knud Iverssøn Lødve, aflagde Eed og vidnede til første og andet Spørgsmaal ligesom forrige Vidne. 3: Sp: Ligesaa, dog med den Forandring at Kjel Takle sagde, at saa

fremt han ikke effter 1 ½ Aars Forløb gav ligesaa godt igien for Hæsten, saa skulde derfor betales 30 rd: 4: Sp: Ligesom 1te Vidne. 5: Sp: henholder sig til forrige Forklaring. 6: Sp: Ligesom forrige Vidner. Kiel Takle tilstod at dette Vidnes Udsigende er rigtig. Afskeediget.

3: Vidne, Gullig Helleve, aflagde Lovens Eed og vidnede til 1te Sp: Ligesom forrige Vidne. 2: Sp: Erich Finne sagde samme Tid, at han vilde forære Kjel Takle denne omspurgte Hæst, naar han fik ligesaa god Værdie igien, hvilket Kiel lovede. 3: Sp: Ingen vis Værdie blev da fastsat. Parterne tilholdes at holde sig Dommerens mange mundtlige Formaninger Efterrettelig, saa fremt de ikke vil vente i Medhold Vidne Forordningen af 3de Martii 1741 at blive anseet med Bøder. Paa forbemeldte 3de Sp: svarede Vidnet end videre, at Erich Finne samme Tid som omspurgt, sagde til Kiel Takle, at han skulde faae Hæsten paa den Maade, at saa fremt han ikke inden Aar og Dag gav ham ligesaa godt igien, skulde han være ham skyldig 30 rd:, men Kiel derimod tilstod dette saafremt Værdien ikke blev levere tinden Aar og Dag. 1 ½ Aar. 4: Sp: Vidnet hørte at Kiel Takle sagde at saadant var Mands Giærninger af dem, samt at Erich Finne ikke skulde faa Værdien verre men bedre, og derhos hvis skeede til Erich, men (han?) skal du tage imod det og. 5: Sp: Henholder sig til forrige Forklaring. 6te Sp: Vindet saae at Kiel bekom Hæsten samme Tid. Paa Contra Citanernes Sp: svarede Vidnet, at saa fremt han paa den omspurgte Tid skulde kjøbt Hæsten, havde han ikke givet mere end 16 rd: der for, dog var Parterne ikke foreenet om nogen Taksation over den. Hæsten var og noget tynd da Kiel modtog den.

Erich { Vidne } \Finne/ frafaldt det udeblevne Vidne og paastod Dom til Foreeningens Opfyldelse og Betalings Erholdelse af de paastevnte 30 rd:, samt denne Sags Omkostninger at erstatte

Kiel Takle begiærede de mødende Contra Vidner førte, og fremlagde en skriftlig Beskikkelse af 31 Octobr: 1792, som viiser at han, for at forekomme Kiv og Trette har tilbudet Erich Finne Forlig, hvilken i Retten blev oplæst, saalydende #

Erich Finne svarede paa denne oplæste Beskikkelse, at saasnart Kiel Takle skaffer Comparenten en Hæst af saadan Sum som er paastevnt, skal han modtage den

1793: 150

(uden?) Vidløftighed, naar samme blive taxeret den Tid paa Aaret effter sin (.)ærdighed.

Da Dagen er forløbet og Sorenskriveren har en anden bestemmet Forretning i Aften, saa beroer denne og de øvrige Sager til i Morgen Klokken 8, da Parterne og Laugrettet haver at indfinde sig.

Jon Schulestad havde, i Følge en under 6te Septbr: 1792 afsagt Dom \mellem ham og Lars Erichssøn Breche for Slagsmaal/, indkaldet med mundtlig Varsel Lars Erichssøn Breche til at anhøre den ham ved forbemeldte (...?) paalagte Eed, og til den Ende fremlagde samme, saalydende # Jon Schulestad dereffter, \da ham var forelagt Eedens Forklaring/, i Lars Erichssøn Breches Nærværelse aflagde Eeden som Dommen indeholder, og hvormed Sagen er ophævet.

Den 9de Julii 1793 continuerede Sommertinget for Woss i de første Tingdag benævnte Almuesmænds Nærværelse, da blev publiceret:

5: Knud Trondssøns Afkald for hans Arv effter Erich Endressøn Græe den 21 Junii 1776, 96 rd: 2 mrk: 6 s:, til Ole Endressøn Tesdals Boe den 8 April 1793.

6: Anders Tostenssøn Kythes ditto for hans Hustrues Brithe Olsdatters Arv effter Stephen Wichingssøn Rondve og Hustrue den 28 Febr: 1777, 1 rd: 4 mrk: 10 s:, til Isach Gielle, dat: 8 Apr: 1793.

7: Ellev Ellingssøns ditto for Arv effter Hermund Jacobssøn Wæle den 14 Febr: 1777, 7 rd: 5 mrk: 15 s.; til Henrich Hermundssøn Rio, den 8 April 1783.

8: Ditto Afkald for Arv effter Elling Hermundssøn Wæle den 14 Februar 1777, 119 rd: 4 mrk: 8 s.; til samme Formynder, dateret 8 April 1793.

9: Ditto Afkald for Arv effter Knud Jacobssøn Wæle den 14 Februarii 1777, 4 rd: 3 mrk.; til samme Formynder, dateret 8 April 1793.

10: Knud Trondssøns ditto for hans Arv effter Trond Erichssøn Græe den 23 April 1776, 78 rd: 2 Mrk: 3 s.; til Ole Endressøn Tesdals Boe, den 8 April 1793.

11: Knud Biørnessøn Errevigens ditto for sin Hustrue Dordei Olsdatters Arv effter Jorand Pedersdatter Rochne den 14 Martii 1777, 30 rd: 5 s.; til Anders Schutle, dat: 10 April 1793.

12: Magnus Siurssøn Lies ditto for Myndlingen Britha Jørgensdatters Arv effter Jørgen Olssøn Grove, Dønnaat Stephensdatter ibm.; Brynilde Schutle og Dordei Biørche, følgelig Skiftebrev af 2 Martii 1757, 17 Martii 1759, 23 Januar 1765, 21 Martii 1772 og 12 Martii 1793, 21 rd: 2 s.; til forrige Formynder Rasmus Jørgenssøn Groue, d: 8 April 1793.

13: Ingeborg Olsdatters ditto for Arv effter Ole Torgerssøn Fladlandsmoen den 28 Octobris 1789, 19 rd: 4 mrk: 14 s.; til Mathias Tostenssøn Lunde, den 8 April 1793.

14: Anfind Anderssøn Skutles ditto for Myndlingen Anna Andersdatters Arv effter Anders Knudssøn og Knud Anderssøn Skutle den 25 Februar 1780 og 23 Septembr: 1791, 28 rd: 3 mrk.; og Rente 8 rd: 2 Mrk.; til Knud og Mons Groue, den 8 April 1793.

15: Mari Monsdatters Afkald for Arv effter Mons Colbenssøn Dahle den 30 Novembris 1769, 10 rd: 4 mrk: 10 s.; til Mons Larssøn Fenne, den 8 April 1793.

16: Samson Josephssøn Børkies ditto for Maritha Josephsdatters Arv effter Joseph Samsonssøn Oure den 7de Martii 1768, 19 rd: 8 s.; til Peder Samsonssøn Ygre, den 8 April 1793.

17: Torbiør Iversdatters ditto for Arv effter Ragnille Torgersdatter Hellesness den 29 Novembris 1792, 5 rd: 3 s.; til Anders Hellesness, den 17 Maji 1793.

18: Anna Maria Nielsdatters ditto for Arv effter samme Skifte, 5 rd: 3 s.; til Claus Qvale, dateret 17 Mai 1793.

19: Hans Nielssøns ditto for Arv effter samme Skifte, til Anders Hellesness, dat: 17 Mai 1793.

20: Karen Maria Nielsdatters ditto for Arv effter samme Skifte, 5 rd: 3 s.; til ditto, dat: 17 Mai 1793.

21: Britha Olsdatters ditto for Arv effter Ole Olssøn Wossevangen den 16 Februar 1789, 11 rd: 2 mrk: 12 s.; til Ingebret Bergessøn Dolve, den 8 April 1793.

22: Erich og Knud Mads Sønners ditto for Arv effter Maritha Nielsdatter Lødve den 16 Septembr: 1785, hver 1 rd: 1 mrk: 1 s.; til Mads Anderssøn Lødve, deb 9 April 1793.

23: Mons Sølfestssøn Flætres ditto for sin Hustrue Guro Iversdatters Arv effter Iver Jacobssøn Leidal den 26 Februar 1784, 33 rd: 5 mrk: 13 s.; til Lars Gierme, den 8 April 1793.

24: Britha Larsdatters ditto for Arv effter Ingeborg Stephensdatter Grævle den 18 Julii 1763, 14 rd: 5 s.; til Stephen Olssøn Grævle, den 9 April 1793.

Hr: Foged Koren lod anmelde at han til dette Ting med mundl: Varsel havde indkaldet hr: Fendrik Lind for Gield 49 rd: effter Obligationa f 1 Sept: 1790, med Rente deraf fra {Stevnemaalets} \Obligations/ dato, samt videre Gield 8 rd: effter Revers af 26 Octobr: 1790, der for Dom at lide, samme at betale med Rente til Betaling skeer, og Sagens Omkostninger at erstatte.

Indstevnte blev paraabt, men ingen svarede, thi afhiemlede Kaldsmændene Anfind Rochne og Herloug Wangen lovlig Varsel. Citanten lod begiære Laugdag.

Eragtet

Indstevnte hr: Fendrik Lind, som har faaet lovlig Varsel, gives Laugdag til næste Høsteting at møde med sit Tilsvar i denne Sag.

Aad Nielssøn Ringheim og Maritha Knudsdatter ibm.: for hvem han er Laugværge, havde til Sommertinget med mundlig Varsel indkaldet Halsten Davidssøn Ringheim med Curator, samt Lænsmand Godschalch Matthiassøn Mølster, til at betale det hende belovede Vilkaar af heele Gaarden Ringheim, der for Beviser at anhøre, samt Dom at lide effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at svare.

Anfind Ringheim mødte for sin Søstersøn Halsten Davidssøn og tilførte at dette Stevnemaal er ham lovlig forkyndt, samt at han af den \af/ Godschalch Mølster overdragne Andeel i Ringheim ikke undslog sig at svare Vilkaar til sin Stedmoder,

1793: 150b

{og} \men/ indstillede til Retten om han og af det han ved Skjøde af 12 Novembr: 1784 overdragne Gods 1 bpd: 3 ½ Mrk: Smør, skulde svare Andeel af Vilkaaret. Det anviste Skiøde blev med Paategning tilbage leveret.

Godschalch Mølster mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Citanten fremlagde et Udtog af Justice Protocollen, dateret 9 Juni 1785, hvorudi den Contract findes indført, hvoreffter Vilkaaret skal svares, forbeholdt dereffter sin nærmere Paastand, og begiærede Laugdag for udeblevne Godschalch Mølster. Det fremlagte Udtog følger denne Act in Originali.

Eragtet

Lovlig indstevnte men udeblevne Lænsmand Godschalch Mølster gives herved Laugdag at møde til næste Ting med sit Tilsvar, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Brynild Øfsthus havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Mathias Anfindssøn Giære for laante Penge 220 rd.; derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner Niels Leidal og Anders Løne, og dereffter Dom modtage til samme Capitals Betaling og for Processens Omkostninger.

Til Vedermæle var Godschalch Mathiæsøn Ringheim indkaldet. Ingen af de indstevnte Vederparter og Vidner mødte. Thi afhiemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Til næstanstundende Høsteting laugdages Mathias Anfindssøn Giære og Godschalch Matthiassøn Mølster at møde med sit Tilsvar i denne Sag, da de have nydt lovlig Stevnemaals Forkyndelse, og Vidnerne Niels Leidal og Anders Løne forelægges under Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at deponere deres edelige Forklaring, til hvilket alt Citanten besørger lovlig Varsel.

Hr: Foged Unmack lod ved Fuldmægtig hr: Kramer tilkjende give at til dette Ting med mundlig Varsel var indkaldet Hans Blomberg og Pigen Martha Bergithe Hansdatter, for med hinanden effter Præstens Angivelse begangne Lejermaal, at anhøre Bevisligheder, aflægge deres Forklaringer, og dereffter modtage Dom til Bøders Udredelse, med Processens Omkostninger og videre effter nærmere Paastand.

Hans Blomberg mødte for Retten og benægtede aldeles at have haft legemlig Omgængelse med Pigen Martha Bergitha Hans Datter Besvangrelse, og at han {ikke} var det af hende fødte Barns Fader, hvorpaa han var villig t aflægge sin Eed.

Martha Bergitha Hans Datter mødte ligeledes, og omendskjønt hun var flyttet herfra, vedtog hun dog at anhøre Dom for Wossevangens Tinglaug, uden at excipere Forum. I Henseende til Sagen, tilstod hun og bekræftede at Hans Blomberg virkelig var det af hende fødte Barns Fader, samt at hun paa tredie Aar siden ligeledes har {af} \ved/ en ugiffet Person avlet Barn under Egteskabs Løffte, som formedelst hans indtrufne Død ikke skeede. Ligesom og hun vidste sig aldeles frie for at have haft med nogen anden Mands person i henseende til dette paastevnte Lejermaal at bestille.

Actor fremlagde en Attest af Kors kirkens Ministerialbog, attesteret af Capellanen hr: Cammermejer, af 12 Junii d: A:, som beviser at Hans Blomberg var den som blev angivet at være Barnefader til det af Marthe Bergithe Hans Datter udenfor Ægteskab avlede Barn, saalydende # hvorefter Sagen indlades Dom med Paastand at Martha Bergithe Hans Datter i Følge Lovens 6: 13: 1: tilfindes at udrede Bøder med 6 rd:, og Hans Blomberg, naaar han ej aflægger den af ham tilbudne Eed, at udrede i Følge Lovens 6: 13: 25:, og Forordningen af 6 Decbr: 1743, saavel dobbelte Lejermaals Bøder med 24 rd:, som yderste Formue effter lovlige Forretning som reserveres afholdt; og ellers een for begge og begge for een at udrede i Processens Omkostninger 6 rd:

Hans Blomberg, for at befries for dette urigtige Søgemaal, tilbød sig endnu med god Samvittighed at aflægge den tilbudne Eed, og i Fald samme ikke af Retten blev bevilget, forbeholdt han sit nærmere Tilsvær, imidlertid anviste en mellem hans Hustrue og ham den 26 Octobr: 1769 ergangne Skilsmisse Dom, som viser at han er tilladt at indlade sig i nyt Ægteskab, og altsaa befries for den Straf Actor har paastaaet, naar han var skyldig. Indlod Sagen Dom til Befrielse for Actionen, allerhelst da det er bekjendbt at han i saa lang Tid ikke har begaaet saadanne Misgierninger som han nu af indstevnte og berygtede Pige er beskyldt for. Den fremlagte Dom blev med Paategning tilbage leveret.

Actor fandt sig beføjet ifølge den fremlagte Dom at fratage sin Paastand i henseende til dobbelte Bøder og yderste Formue, men i øvrigt henholdt sig til sin forrige Paastand og Procedur.

Martha Bergitha Hansdatter vedblev sin eengang aflagde Bekjendelse, som er sandfærdig, og havde intet videre Tilsvær.

Ingen havde videre at forestille.

Eragtet.

Sagen optages til den 13 Julii førstkommende, da Dom eller Kjendelse her paa Tingstedet bliver afsagt.

1793: 151

Folio 150. Kiel Takle paraabte den igien udsatte Sag anlagt af Erich Finne mod ham i Rette, og begiærede Laugdag for de udeblevne indstevnte Vidner, samt forbeholdt til næste Ting at fremstille de anmeldte godvillige Vidner, effter Stevnemalets Jndhold.

Erich Finne mødte ikke.

Eragtet

Denne Sag beroer til næste Ting, til hvilken Tid de under Lovens Falsmaal indkaldte og udeblevne Vidner Knud Nielsson Finne og Knud Iversson (...?) under samme Falsmaal forelægges at møde for at deponere sit Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Contra Citanten besørger lovlige Varsel.

Hr: Krigsraad Fleischer fremlagde skriftlig Stevnemaal til Doms mod Magne Nielsson Mithun, Rognald og Lars Haldorsson Glimme, samt Lars Knudsson Winsand for Fornærmelse paa Siur Sætres Eiendom, af 3 Junii 1793, saalydende.

De indstevnte Vederparter mødte ikke efter Udraab. Af Vidnerne var Maritha Torfindsdatter, Knud Siurssøn Tveite, Arne Erichssøn Winsand, Aslach Gierness, Isach Gielle og Erich Teigen samt Ole Dømbe tilstæde. Siur Sætre, som til Vedermæle er indkaldet, var nærværende. For de udeblevne Parter og Vidner afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Actor fremlagde de i Stevningen anmeldte Anmeldelse af 16 Januar 1793, samt det paaberaabte Politie Forhør af 12 Julii og 12 Novembr: 1792, saalydende # hvorefter Actor begiærede de mødende Vidner fremkaldte og edfæstede paa deres i forbemeldte Forhør gjorde Forklaring. Hvorefter forbemeldte Vidner Maritha Torfindsdatter, Knud Siurssøn Tveite, Arne Erichssøn Winsand og Aslak Gierness, efter at Edens Forklaring dennem var forelæst, fremstod, aflagde Eed og bekræftede at deres i Forhøret gjorde Forklaring var aldeles rigtig, da samme dem blev forelæst. Har forøvrigt intet videre at forklare, undtagen Aslach Gierness end videre provede, at han har hørt Siur Sætres Kone ofte beklage sig over tilføjede Fornærmelser, uden at navngive noget. afskeediget.

5: og 6: Vidne, Isach Gielle og Erich Teigen, aflagde Eed og vedstod deres Udsigendes Rigtighed i Forhøret den 12 Julii 1792, og havde intet videre at forklare. demitteret.

7: Vidne, Ole Larssøn Dømbe, vidnede efter avlagt Eed, at den i Retten fremlagte Sognepræstens Anmeldelse, saavel ihenseende til Siur Sætres Beklagelse, som de indstevnte Lars Winsand, Magne Mithun og Rognald Glimmes Forhold \og Tale/ i den bemeldte Tid i Siur Sætres Huus, var rigtig. dem:

Actor forlangede Laugdag for de udeblevne Parter og Vidner.

Eragtet

De lovlig indstevnte men udeblevne Magne Nielssøn Mithun, Rognald og Lars Haldors SWønner Glimme, samt Lars Knudssøn Winsand laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Knud Michelssøn Sætre, Giertrud Andersdatter, Knud Knudssøn Winsand, Lars Michelssøn Sætre, Ranvej Monsdatter, Asgier og Anna Haldorsdøttre Glimme, Knud Maasefind og Knud Glimme forelægges herved under Lovens Falsmaal at møde her for Retten for at aflægge sit ededlige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Actor besørger lovlig Varsel.

Den 10de Julii 1793 continuerede Sommer tinget for Vossevangens Tinglaug udi forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Baar Oppelands Stæd Stephen Bryn.

Folio 145. Sagen anlagt af hr: Krigsraad Fleischer mod Isach Claussøn Grimestad og Herborg Brynildsdatter, for med hinanden begaaet Lejermaal i forbudne Leed, blev paaraabt, da Actor fremlagde Rettens Kjendelse af 9 April 1793, saalydende #

De laugdagede mødte med deres beskikkede Defensor Ole Aschildssøn Reime, som fremlagde sin Constitution af 8 Junii 1793, saalydende #

Isach Grimestad mødte og tilstod at have begaaet det paastevnte Lejermaal, men derhos declarerede at han ikke førend Besvangrelsen vidste at Herborg Brynildsdatter og den af ham tilforn besvangrede Guro Olsdatter var beslægtet.

Herborg Brynildsdatter mødte, tilstod Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse, og derhos declarerede at hun vel tilstod Lejermaalet, men vidste ikke før efterat samme var begaaet, at hun og den forhen besvangrede Guro Olsdatter vare beslægtede.

Lænsmanden som Defensor fremlagde Sognepræstens Attest af Dags dato, saalydende # og ifølge af samme troede at \de indstevnte/ bliver befriet for den paastevnte corporlige Straf, da det heller ikke var dem bekjendt at de vare beslægtede, før Besvangrelsen skeede.

Actor paastod Dom efter Lov og Anordninger, og ventede Actionens Omkostninger udredet af de indstevnte.

Defensor bad Dommeren paa det mildeste ansee denne Sag til muelig Befrielse for corporlig Straf, og agtede de indstevnte, i Mangel af at deres opgivende ikken kunde gielde, at nedlægge deres Ansøgning til Hans Majestet om Naade og Mildhed.

Herborg Brynildsdatter declarerede at hun ej tilforn har af nogen anden været besvangret. Ingen havde videre at forestille.

Eragtet

Sagen optages til den 13 Julii førstkommende til Dom eller Kjendelse.

Knud Knudssøn Wangen mødte og tilkjendegav at til dette Ting med mundlig

1793: 151b

Varsel var indkaldet Erich Finne til at anhøre Vidner og lide Dom for Overfald \den 23 Junii/, (samt?) ligeledes til at paahøre ustevnte Vidner, og Processens Omkostninger at svare.

Indstevnte Erich Finne mødte ikke, thi afhiemlede Anfind Rochne og Herloug Wangen lovlig Varsel. De under Falsmaal indkaldte Vidner Knud Rongsgaren og Anna ibm: mødte heller ikke, hvorfor Stephen Bryn og Herloug Wangen for dem afhiemlede Varsel.

Citanten bad om Laugdag.

Eragtet.

Erich Finne, som er lovlig stevnt, laugdages at møde til næste Høsteting med sit Tilsvar, og Vidnerne Knud Rongsgaren og Anna ibm: forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at aflægge sit edelige Vidnesbyrd, hvortil besørges lovlig Varsel.

Aar 1793, den 11te Julii, vedblev Sommertinget for Wossevangens Almue i Nærværelse af de benævnte Laugrettesmænd, undtagen i Aslak Fladeqvals Stæd Ole Knudssøn Bøe, i Baar Oppelands Stæd Amund Bryn, i Ole Tillungs Stæd Jon Helgessøn Olde.

Hvorda Actor hr: Foged Unmack ved Fuldmægtig Hr: Kramer ædskede Sagen mod Ole Olssøn og Husmanden Lars Larssøn Helgeland i Retten, og fremlagde Rettens Laugdag af 13 Novbr: 1792, saalydende # hvoreffter han begiærede de indvardlede paraabt.

Ole Olssøn Helgeland mødte og vedtog Stevnemaals og Laugdags lovlige Forkyndelse. Lars Helgeland var tilstæde. Vidnerne bleve paraabte, hvoraf Ole Olssøn Tveito mødte. Lars Olssøn Aarmod derimod lod anmelde lovligt Forfald. Actor fremstillede som godvillig mødende Vidne i Følge Stevnemaalet Ellev Olssøn Aarmod, som han forlangede eedfæstet og forhørt. Fremstod da

1ste Vidne, Ole Olssøn Tveite, som aflagde Lovens Eed, og lovede at sige Sandhed. Actor fremlagde Husmanden Lars Larssøns Forklaring til Præsten om Lejlændingen Ole Olssøn Helgelands Forhold med Pladset, og derefter forlangede Vidnernes Forklaring. Samme Skriffet er saalydende # Vidnet forklarede, at det oplæste, effter Lars Larssøns Angivelse, medfører Sandhed, men kunde ikke angive selv at have hørt den Forening indstevnte med sin Husmand har indgaet. At Husmanden har brugt dette Plads, og var lovet samme for 17 Aar siden af Ole Helgeland, kan Vidnet med Vished sige, men veed {det} ikke om Beneficiarius derom var vidende. afskediget.

Actor forlangede fornyelses Laugdag for det ved Forfald udeblevne Vidne Lars Olssøn Aarmod, og ellers begiærede Gienpart af det passerede, for til Høstetinget at slutte Sagen til Doms.

Indstevnte Ole Helgeland sagde at Lars Larssøn maae bevise sit Andragendes Rigtighed, anmeldte derhos at denne Husmand effter Begiær og Bud fra den afdøde Præst hr: Meldal fik dette Plads da han skulde indlade sig i Ægteskab, ligesom heller ikke 2 Aars Afgiffet af Pladset er betalt. Actor forlangede indstevnte tilspurgt, om han selv af Præsten Hr: Meldal har

forlanget Tilladelse at indtage Husmanden. Hertil svarede Ole Helgeland, at han ikke derom talte med Hr: Meldal. Ligeledes forlangte \Actor/ Lars Larssøn tilspurgt, om han har sagt til Lejlændingen Ole Olsson at det var effter Præstens Tilladelse han forlangede Husmands Pladset. Dette nægtede Lars Larssøn aldeles.

Eragtet:

Lars Olsson Aarmod, som har anmeldet lovlig Forfald, gives hermed fornyelses Laugdag at møde til næste Høsteting under Lovens Falsmaal, for at aflægge sit edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil lovlig Varsel besørgeres.

Erich Finne anmeldte at [han] til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet John Biørche for ærrørige Ord som han {Tid effter anden} mod ham har udtalt, derom at anhøre Vidner, stevnte og ustevnte, og dereffter Dom at lide effter nærmere Paastand, samt Sagens Omkostninger at erstatte.

Vederparten og Vidnerne Wiching Gierager, samt Kiel Larssøn Takle, som under Falsmaal er indkaldet, mødte ikke, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Det mødende og indstevnte Vidne Lars Colbenssøn Groue mødte, aflagde Lovens Eed og provede: at han her paa Giæstgiverstædet effter Prædiken en Søndag hørde Erich Finne spurgde John Biørche om han vilde vedstaae de Ord han tilforn havde talt, hvortil denne {tilforn} svarede Ja, ligesom han og hørde at John Biørche \tilforn/ sagde Erich Finne var en Løgner, hvilket var Anledningen til Erich Finnes Spørgsmaal en Stund dereffter. Samme Tid, for omtrent 5 Uger siden, var eendeel Almuesmænd samlede. Veed for Resten ikke hvem af Parterne tilledede hinanden først den ommeldte Tid.

Citanten begiærede Laugdag for de udeblevne Vidner.

Eragtet.

Lovlig indstevnte, men udeblevne Jon Biørche laugdages at møde til næste Høsteting, denne Sag et tilsvare, og Vidnerne Wiching Olsson Gierager og Kiel Larssøn Takle forelægges herved under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at aflægge sit edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil besørgeres lovlig Varsel.

1793: 152

Folio 142. Ellev Iverssøn Kolve fremlagde Laugdag i Sagen mod Jon Windjekleiven for Vidnet Øyel Øyjorden, saalydende, dateret 13 Novbr: 1792. # Jon Windjekleiven var nærværende.

Vidnet mødte, aflagde Lovens Eed og provede: i alle Dele eensstemmig med Vidnet Torkel Windie uden mindste Forandring.

Citanten havde med Continuations Stevnemaal indkaldet Jon Windje kleiven til i samme Sag at anhøre flere Vidner, nemlig Ole Myrland, Anders Lille Hirth, Ingebret Syndve, Abelone Windie og Aslak Windje, som under Falsmaal ere undkaldte, og dereffter Dom i Hoved Sagen modtage effter nærmere Paastand.

Jon Windiekleiven vedtog at være lovlig stevnt. Af Vidnerne mødte ikkun Ingebret Syndve. For de udeblevne afhiemlede Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Vidnet Ingebret Syndve aflagde Eed og provede: at han aldeles intet veed til Sagens Oplysning.

Citanten frafaldt Vidnet Aslach Windie, og forlangede Laugdag for de{t} udeblevne Vidner.

Eragtet.

De under Falsmaal indkaldte Vidner Ole Myrland, Anders Lille Hirth og Abelone Windje forelægges her ved under samme Straf at møde til næste Høsteting for at deponere sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 141. Sagen indstevnt af Brynild Traae mod Opsidderne paa Bøe og deres Eier Hr: Krigsraad Fleischer blev paaraabt, da Citanten mødte, og anmeldte at Siur Pederssøn og Gullig Larssøn Bøe med skriftlig Continuations Stevnemaal var indkaldet at anhøre flere Vidner i forrige Sag, nemlig Knud Anfindssøn Rochne, Anfind Aamundssøn Giære, Michel Melved, Knud Monssøn Bøe, Knud Siurssøn Traae, Sergent Traae og Anfind Rochne, derefter Dom i Hoved Sagen modtage effter nærmere Paastand, alt effter Stevnemalets nærmere Formeld, dateret 15 Junii 1793, saalydende #

De indstevnte anviste deres Bygselsedler, som viser at de har bygslet de fulde 12 Spand i Bøe, og følgelig formener sig berettiget til Bruget af samme, da det i henseende til Disputten om Eiendommen maae være en Sag mellem deres Ejer og Citanten som egentlig Sagen angaaer.

Vidnerne mødte, undtagen Anfind Giære, Sergent Traae og Anfind Rochne, hvilke Citanten frafaldt. De forbemeldte Kaldsmænd afhiemlede at det oplæste skrifftlige Stevnemaal lovlig er forkyndt for de indstevnte. Citanten fremlagde skrifftlige Qvæstioner af 8de Julii 1793, saalydende # fremstod da

1ste Vidne, Knud Anfindssøn Rochne, som aflagde Lovens Eed og vidnede til 1: Sp: og 2: Sp: at han fra sin Ungdom for over 50 Aar siden har hørt af en gammel Mand ved Navn Anders Giære, som ingen Eiendom havde i dette omtalte Jabespand, og døde for 30 Aar siden, at det ommeldte Spand var undtaget fra de bortgivne 11 Spand i Bøe, og at samme med Steenings Forretning var fraskildt det øvrige \inden gierds/, samt at Skoveteigen Naalen til Jabe spandet skulde henhøre. Dette har Vidnet hørt af sin Moder og flere andre. 3: Sp: Skoveteigen grændser ikke til de øvrige 11 Spands Ejendom. 4: Sp: Veed at det omspurgte er rigtig. 5: Sp: Veed ikke hvor Steenings Forretningen er afbleven, ligesom Vidnet heller ikke har læst den. dem:

2det Vidne, Michel Melved, som forhen i Tingsvidnet har deponeret sin Forklaring, blev samme forelæst, det han henholdt sig til, og end videre til de fremlagte Spørgsmaal, at den ommeldte Skoveteig Naalen grændser til andre Eiendomme, og ej til 11 Spand i Bøe. De øvrige Spørgsmaal frafaldt Citanten, da Vidnet har forhen forklaret hvad samme indeholder. dem:

3: Vidne, Knud Monssøn Bøe, blev ligeledes forelæst sit samme Tid aflagde Vidnesbyrd, det han vedtog at være rigtig, og i øvrigt var eensstemmig med forrige Vidne.

4: Vidne, Knud Siurssøn Traae, vedtog sit sa,,e Tid aflagde Vidnesbyrd, og var til 4de Spørgsmaal af de nu fremlagde Spørgsmaale eensstemmig med forrige Vidne. Naalen har og af Ejeren til Jabe spandet været brugt uden Anke. Vidnet har og af Ejeren til Wangens kirke, hr: Krigsraad Fleischers afdøde Fader, faaet vide at denne Skoveteig tilhørte Jabespandet, som Vidnet da brugte, ligesom han og sagde at Vidnet maatte hugge Tømmer der, siden det var hans egen Skov. Dette sidste sagde Knud Rochne, som endnu var nærværende, at salig Etatsraaden til ham havde sagt, men dog ej paa samme Tid som Knud Traae forklarer. demiteret.

Hr: Krigsraad Fleischer lod fremlægge Jndlæg af 10 Julii 1793, saalydende #

Citanten paastod Dom effter Vidnernes Udsigende, og paastod at denne omtalte Skoveteig maatte ham tilkjendes

1793: 152b

som en virkelig Eiendom til dette ham tilhørende Jabespand, samt de indstevnte tilpligtet at erstatte denne Sags Omkostninger effter Rettens Skjøn.

Lejlændingerne henholdt sig til sit forrige, og var fornøjet \med/ Dom.

Parterne vedtog at anhøre Dom til næste Høsteting, hvorfor samme ved Dommerens Eragning til samme Tid optages herpaa Tingstædet at afsige.

Optaget Aastæds Sag paa Sivlesteig. folio 146 – 147.

Aar 1793, den 12te Julii, blev paa Wossevangens Tingstæd effter Vedtagelse sidstleden 12te April udi Aastæds Sagen anlagt af Opsidderne af Nærøen i Yttre Sogn, Johannes Andersen Hylland med fleere, mod Ole Michelsen Sivle og Ole Erichsen Sivleøen, effter at Dommeren med Laugrettet havde confereret, saaledes eensstemmigen

Dømt og Avsagt:

Enhver vil og bør forsvare saavel sin Eiendom som Brugs Ret. Dette er Grunden til denne vidtløfftige Process. Opsidderne i Nærøedahlen paastaar eene Eiendoms Ret udi den paastevnte Sivlesteig, og at Mærket for samme skal være effter den saakaldede Skaregrov, hvor et Giærde er opsat. Sivles og Sivlesøens Opsiddere derimod formeener, at Mærket bør gaae effter en anden Strækning, som er længere derfra ind paa de Grændser hvor den af Nærøedahls Mænd brugende og ej omtvistede eller paastevnte Storestøel tager sin Begyndelse. Disse have formeent og lige som uddrevet Nærøedahls Mænd fra saadant Brug, formedelst det for nyelig opsatte Giærde, hvor for Hoved Citanterne har maattet anlægge denne Sag. Her bliver at paaskiønne hvor vidt Parterne ere berettigede, den eene at udelukke fra, og den anden at benytte sig af bemeldte Brug eller Eiendom. Acten viiser hvor mange Vidner paa begge Sider ere førte. Hoved Citanternes først afhørte Vidner bekræfter alle, at det Giærde som er opsadt og anvist effter Skaregroven, skulle være den rette Mærkes Linie i mellem Sivles og Nærøemændenes Eiendom, samt endeel af dem, at samme formedelst een Forening for over 40 Aar siden blev opsat, effter at Giærde tilforn var begyndt at opføres paa det Stæd hvor Contra Citanterne nu vil have Mærket fastsadt, og som af Befaringen paa Aastædet vises endnu at være synlig. Af de fleeste contra Vidner, er det ligeledes beviist, at Hoved Citanternes Kreaturer have beitet i Sivlesteig, og at ingen af dem eller Vidnerne har selv seet noget Giærde opsadt effter den Strækning hvor Contra Citanterne nu har opført det. Vel har contra Vidnerne, som alle taler effter andre, provet at Mærket skulde være fra Fløjte skallen midt i Elven til Svartehullet, og derfra til Graanaasen eller Meelnaasen, effter hvilken Strækning det paa ankede Gierde noget derfra er opsadt, men skjøndt dette af nogle Hoved Vidner ligeledes bekræftes tilforn at have været, effter Paastand, anseet for Mærke mellem Parterne, saa maae dog den af Vidnerne omtalte Forening, at Gierdet skulde udflyttes til Skaregroven, komme i Betragtning, saa meget meere som intet Giærde, effter den af Contra Citanterne paastandne Strækning har i alle Vidners Tid været vedligeholdt, førend de indstevnte opførte samme. Naar Vidner ere saa meget modsigende som i denne Sag, saa er det, af foranførte, meere overbevisende at den omprovede Forening har forandret hvad tilforn var brugt, enten formedelst Tvang eller i andre Maader. Endeel af Hoved og Contra Vidnerne har forklaret at Bruget i Sivlesteig har været fællets for Nærøedahls Mænd, og de

1793: 153

indstevnte, hvilket end meere giver Anledning til at troe at Contra Vidnerne har forklaret hvad de af andre har hørt i Henseende til Mærket, uden at faae Effterretning om den siden indgangne Forening.

Effter Saadan Sagens Beskaffenhed, kiendes og dømmes herved af os eensstemmigen for Rett: Det paa ankede Gierde som Sivles og Sivlesøens Opsiddere imod Lov har opsadt, bør aldeles nedrives, og Eiendom/m/en udi Sivlesteig, saa vel {som} i Henseende til Skov som Græsgang og Fæe bejtning, effter Vidnernes Udsigende, som fra gammel Tid har været, vedblive at være fælles, for begge Parters Gaarde; ligesom Mærket for Sivles og Sivlesøens

Fæehauge* (Fehage) des formedelst hereffter bør være effter Elven op effter Skaregroven til Fieldet, hvor Gierdet er opsadt; og da ikke er paastevnt nogen Steening, i samme omtvistede Teig, forbeholdes sam/m/e effter Parternes nærmere Paastand at skeep.

De indstevnte Ole Michelsen Sevre* (Sivle) og Ole Erichsen Sivlesøen, som selv har anlediget denne Process, formedelst unødvendigt Udhael ved den første Forretning, tilpligtes derfor at betale til Nærøedahlens Mænd, som Citantere, denne Processes Omkostninger med 30 Rdlr: Hvilket alt udreedes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Nærøemændene \og Sivles Mænd/ begiærede Dommen beskrevet, og {begiærede} \leverede/ [til] det stemplede Papir hver 1 rd:

Aar 1793, den 12te Julii, continuerede Sommertinget for Wossevangens Almue i de i gaar anmeldte Laugrettesmænds Nærværelse, og i Iver Norems Stæd Lars Knudssøn Bryn, som blev eedfæstet.

Da blev anmeldet at Lars Breches Sag mod Lars Qvale, hvori Laugdag var udstæd, vide folio 143, var forligt, og derfor udgaaer.

Herman Godschalchssøn Dugstad paa egne og sine Naboers Vegne fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Husmanden Magne Aadssøn Dugstadgiellene til at fravige det af ham bygslæde Plads effter lovlig Udsigelse, med videre effter Stevnemaalets Formeld, dateret 4 Junii 1793, saalydende #

Indstevnte Magne Aadssøn Giellene mødte og vedtog lovlig at være stevnt i denne Sag, derhos sagde at han ikke vidste at have forseet sig i nogen Maade, da han havde betalt effter den indgangne Foreening for 3 Aar som han har været paa Pladset, 9 rd:, og tilstod at have hugget Bandeskov, men efter Tilladelse af Opsidderen selv.

Citanterne benægtede det tilførte, og begiærede Vidnerne {til for} paraabte, hvilke mødte alle, undtagen Michel Larssøn Fladeqval, thi afhiemlede Kaldsmændene Stephen Bryn og Herloug Wangen lovlig Varsel i Hermund Fladeqvals Paahør.

Iste Vidne, Niels Torbiørnssøn Hegle, effterat Edens Forklaring ham og de øvrige Vidner var forelæst, aflagde Eed og provede: at han tillige med det andet indstevnte Vinde Lars Larssøn Dugstad rigtig 14 Dage før Juul sidstleden udsagde Husmanden Magne Aadssøn Giellen, og derhos tillige tilbød ham efter Opsidderens Forlangende, at han skulde vedblive Pladset naar han vilde opfylde den Foreening som tilfor var indgaaet, hvilket blev tilkjende givet hans Hustrue i hans Fraværelse udi Marken, og siden han selv ikke var hiemme, blev Bud nedlagt, at om han vilde indfinde sig hos Opsidderen for at afgjøre denne Sag, skulde samme blive modtaget. Vidnet saae at meget Markeskov og ung Skov var hugget paa Dugstads Ejensom, men veed ikke hvem som havde hugget samme. I denne Vaar var Vidnet og bemeldte Lars Larssøn ligeledes hos Husmanden og tilspurgte ham om han ikke vilde fløtte fra Pladset, da hans Husbønder vare nærværende og {...} fortrød paa at han ikke effterkom sit forhen givne Løffte med at give dem 12 rd: for han skulde blive siddende, men Magne nægtede samme, og sagde, at saafremt de vilde gjøre ham skadesløs for det han havde {flyttet} kostet paa Husene, skulde han næste Vaar flytte derfra. Husbønderne tilbød indstevnte 2 rd: der for, \som de havde betalt/, men disse ville han ikke {modtage} \være fornøjet med/, siden han skulde flytte. Hvoreffter Citanterne tilbød ham 1 rd: til i Mindelighed om han denne Vaar ville flytte,

1793: 153b

men dette blev heller ikke modtaget. dem:

2det Vidne, Lars Larssøn Dugstad, provede effter aflagt Eed eensstemmig med forrige Vidne uden nindste Forandring.

3: Vidne, Helge Aamundssøn Lofthuus, vidnede efter aflagt corporlig Eed: at han ved Paasketider dette Aar hørte at indstevnte effter Citanternes Spørgsmaal, om han ikke havde budet dem 12 rd: for at sidde paa Pladset, svarede, at han vel havde budet 8 eller 9 rd:

Citanterne begiærede Laugdag for det udeblevne Vidne, og fremstillede som godvilligt Vidne Tosten Larssøn Lofthuus, som aflagde Lovens Eed og provede: at han denne Vinter købte 6 Mejer af Magne, men veed ikke hvor han havde hugget dem.

Eragtet.

Det under Lovens Falsmaal indkaldte, men ikke mødende Vidne Michel Larssøn Fladeqval forelægges herved under samme Straf at møde til næste Høsteting for at deponere sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanterne besørger lovlig Varsel.

Folio 145. Lænsmand Mølsters Laugdag mod Jon Stalem udgaer, da Sagen er forligt.

Hr: Lieutenant Brygger havde med mundlig Varsel indkaldet Maritha Monsdatter Brandsæt fordie hun har gaaet af sin Tjeneste uden at opsigte samme efter modtagne Fæstepenge, der for Dom at lide, Vidner, stevnte og ustevnte at anhøre, og Processens Omkostninger at svare.

Til Vedermæle var Ole Michelssøn Mørqve, i hvis Huus hun var indkaldet. Af Vidnerne mødte ikkun Elling Ellingssøn Houge. De andre indvarslede, og Vidnet Jngeborg Gilderhus, som under Falsmaal var indkaldet, var ikke effter Udraab tilstæde, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Vidnet Elling Ellingssøn Houge, tjener hos hr: Lieutenanten, aflagde Eed og vidnede, at indstevnte Marthe Monsdatter, medens Vidnet var borte, forlod sin Tjeneste, hvortil han ingen Aarsag veed, eller at hr: Lieutenanten og Frue havde givet hende Anledning til Misfornøjelse i Huset. afskeediget.

Hr: Lieutenanten udbad sig Laugdag.

Eragtet:

Lovlig stevnte men udeblevne Marithe Monsdatter Brandsæt og Ole Michelssøn Mørqve gives hermed Laugdag at møde til næste Høsteting med sit Tilsvær, og Vidnet Jngeborg Gilderhus forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at deponere sin Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Aar 1793, den 13 Julii, continuerede Sommertinget for Wossevangens Almue, da effterfølgende Domme bleve aflæste:

Udi Sagen af Lensmand Mølster anlagt mod Kiel Takle for

Gield 16 Rd:r 5 mrk: 1 s:, er saaledes afsagt:

Dom!

Med de fremlagde 2de Auctions Forretninger af 3 Martii og 11te Julii 1791, er det fuldkommen beviist at indstevnte Kiel Takle paa Auctionerne effter Sidsille Ullestad og Klokker Schriver har ladet sig tilslaae Vahre for 17 Rd:r 4 mrk: 13 s:, som er overeens stemmende med den af Citanten i rette lagde Regning af 9de Novembr: 1792; Jndstevnte derimod, ved sit Møde effter Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse have benægtet Kravet, hvilket imod lovlige Documenetr ikke kan gielde, med mindre Qvittering og bevist Contra Regning havde været i rettelagt. Thi Kiendes for Rett: Jndstevnte Kiel Larsen Yachle bør til Citanten Lensmand Mølster betale de resterende og paastevnte 16 Rd:r 5 mrk: 1 s:, samt i denne Sags Omkostninger 2 Rd:r 4 Mrk:, hvorimod han forbeholdes, effter foregaaende Stevnemaal og Beviis, at søge sit formeentlige Tilgodehavende hos Citanten. Det idømte udreedes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

J Sagen af Hr: Krigsraad Fleischer mod Jver Johannesen Helland for Lejermaal med sin afdøde Kones Søster, er eensstemmig med Laugrettet saaledes afsagt:
Dom!

Saavel med indstevntes egen for Retten aflagte Bekiendelse, som med den fremlagte Sognepræstens Attest, er det beviist at Jver Johannesen Helland har begaaet Lejermaal

1793: 154

med sin afdøde Hustrues kiødelige Søster Lisebet Aschilids Datter, hvilket Svogerskab de begge har været vidende om, skjøndt de foregiver at Besvangrelsen er skeed under Ægteskabs Løffte; og da Lejermaals Bøderne effter Actens Udviis er betalt: Saa kunde denne Rett ikke andet end i Følge Lovens 6: 13: 13: at tildømme Jver Johannesen Helland at arbejde paa Fiske Lejerne Norden Fields i Toe Aar, samt desuden, effter Forordningen af 8de Junii \1767/, i stæden for aabenbare Skrifftemaal, hensettes paa Vand og Brød i 8te Dage, og betale 4 mrk: 8 s: til det stemplede Papiir, om Acten tages beskrevet, og i denne Actions Omkostninger 2 Rd:r 3 mrk: hvilket herved (kiendes?) for Ret at være, og udreedes og effterkommes det idømte femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse, under Lovens Tvang.

Sagen af Hr: Krigsraad Fleischer mod Lisebet Aschilidsdatter Wiche for Lejermaal med Jver Johannesen Helland i forbuden Leed, er saaledes med Laugrettet Dømt og Avsagt:

Den paastevnte Lejermaals Forseelse har indkaldte og Saggivne Pige Lisbet Aschilidsdatter Wiche tilstaaet; ligesom og Sognepræstens fremlagde Attest viser: at hun var kiødelig Søster til den hende besvangrede Jver Johannesen Hellands afdøde Hustrue, hvilket Svogerskab hun tillige tilstaaer at have været vidende om, men derhos at Besvangrelsen skeede under Ægteskabs Løffte, hvilket, formedelst deres Uformuenhed ikke blev iværksadt allerunderdanigst at ansøge. Dette kan dog ikke for denne Ret komme i Betragtning, men herved bliver af os for Ret kiendt og dømt: At Lisebet Aschilidsdatter Wiche bør, i Følge Lovens 6: 13: 13:, for denne sin begangne Forseelse hensættes til Arbejde {Norden Fields} paa Fiskelejerne Norden Fields i Toe Aar, samt i stæden for aabenbare Skrifftemaal, hensettes paa Vand og Brød i 8te Dage, effter Forordningen af 8de Junii 1767, og desuden betale Lejermaals Bøder 6 Rd:r til Sagefalds Eieren hr: Krigsraad Fleischer, samt 4 Mrk: 8 s: til det stemplede Papiir, om Acten tages beskrevet; hvilket alt udreedes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse, under Lovens Tvang.

J Sagen af Gullich Larsen Tachle mod Elling Wæle for Beskyldninger er saaledes Dømt og Avsagt:

Denne Sag er paa en indviklet og ubestemt Maade anlagt, som ikke siælden forekommer for Underretterne. Citanten Gullich Takles, den 12te Julii 1791, ved Sommertinget incaminerede Stevnemaal, indeholder at Elling Wæle er indkaldet for Beskyldninger inden Retten paa Sommertinget 1790, som Citanten ikke har benævnt hvori bestaaer, eller oplyst uden ved, i Følge Protocollation første Rettes Dag, at fremlægge et Udtog af det passerede, i en Sag som Elling Wæle mod ham havde anlagt til Sommertinget 1790, og proceqveret Høstetinget dereffter, for, som det heeder i Stevnemaalet, Overfald, hvilket af de afhørte 4 Vidner ikke er beviist. Den retteste Maade havde været, at Gullich Takle med Contra Stevnemaal havde indkaldet Elling Wæle, naar han, som formodes, vilde paastaae Satisfaction for Elling Wæles Beskyldninger, hvilket aldeles ikke i Stevnemaalet eller hans Paastand er bestemt. Den eenfoldige forledes let af indbildte Vinkelskrivere, hvilke mueligens i denne Sag har været

Aarsag til det heele Anlæg. Det er imod all Modus Procedendi at incaminere saadant Stevnemaal som dette, og Dommeren kan ikke paadømme uden det som er paastevnt. J

1793: 154b

saadan Henseende kiendes hermed for Rett: At som de paastevnte Beskyldninger ikke er beviiste, hvilke, og hvorudi de bestaar, saa friefindes indstevnte Elling Wæle {effter} \for/ Citantens Tiltale, og denne Processes Omkostninger ophæves.

J den Sag som hr: Foged Unmack har anlagt mod Hans Blomberg og Martha Hansdatter for Lejermaal, er afsagt saadan Kiendelse.

Ligesom Hans Blomberg under denne Sag har benægtet at være Fader til det af ligeledes indstevnte Marthe Bergithe Hansdr: effter fremlagde Attest af 12te Junii 1793 i Store Sandvigen ved Bergen, fødte Barn, saa har den/n/e ved sin inden Retten afgiven Forklaring vedblevet at paastaae Rigtigheden af sin forhen giorte Angivelse, at bemeldte Hans Blomberg virkelig er det af hende avlede Barns Fader, samt at hun ikke med nogen anden Mandsperson, i Henseende til dette paastevnte Lejermaal, har havt at bestille. Saa ligefrem at tilkiende Hans Blomberg at aflægge den Eed han har tilbudet paa Marthe Bergithe Hansdatter blotte opgivende, kunde Dommeren ikke, effter Omstændighederne indsee var lovligt, siden hun selv inden Retten har tilstaaet, forhen at være bleven besvangret, og altsaa hendes Declaration ikke effter Analogien i Forordningen af 5te Martii 1734 saa ganske kan reflecteres paa, førend hun effter anordnet Maade med Attester beviser sin skikkelige og tugtige Opførsel paa ethvert Stæd, hvor hun siden sin Ungdom har været. Til hvilken Ende og for at fremskiffte dette, udstaaer denne Sag til næste Høsteting, da Marthe Bergithe Hansddatter, som har vedtaget at lide Dom for denne Jurrisdiction, paalægges at besørge samme i rettelagtt, hvoreffter Dom udi denne Sag skal afsiges.

Udi Sagen af Hr: Krigsraad Fleischer mod Jsach Claussøn Grimestad og Herborg Brynildsdatter for Lejermaal i forbuden Leed, er saaledes Dømt og Avsagt

Omendskiøndt de indstevnte have tilstaaet den/n/e paastevnte Lejermaals Forseelse, og de fremlagde Præste Attester, af 9 Junii 1792 og 10de Julii 1793, viser: at, de ere hindanden besvogrede, have de dog inden Retten ved deres afgivne Forklaringer opgivet, at de ikke vare vidende om at Guro Olsdatter, som af Jsach Clausen Grimstad* (Grimestad) tilforn var besvangret, var Sødskende Barn, {til} paa Fædrene Side, til den nu indstevnte og actionerende Herborg Brynildsdatter, hvilket er saameget meere (..)jmeligt, som vedkommende Defensor har paa nyt fremlagt Præstens Attest, hvoreffter han endnu paastaar at intet Svogerskab har Stæd, siden begge besvangredes Fædere vare Halvsødskende. J Anledning heraf og paa Grund af vedkommendes Opgivende, som ikke paa nogen Maade kan beviises, bliver herved i Følge Lovens 3: 18: 9:, § 7, confereret med sam/m/e Bogs Capitels og Articul 5te §, for Ret kiendt og dømt: At Jsach Clausen Grim/m/estad og Herborg Brynildsdatter bør for paastevnte corporlige Straf frie at være, hvorimod de i Følge Lovens 6: 13: 1: bør betale til Sagefalds Eieren Hr: Krigsraad Fleischer Lejermaals Bøder, nemlig han 12 Rd:r, og hun 6 Rd:r, samt een for begge og begge for een denne Actions Omkostning med 4 Rd:r, saavel som 4 Mrk: 8 s: til det stemplede Papiir, om Acten tages beskrevet, alt at udreedes og effterkommes femten Dage effter

1793: 155

denne Doms lovlige Forkyndelse, under Lovens Tvang.

Hvorefter blev publiceret følgende Almues breve.

25: Mageskiftebrev, hvorefter Ole Michelssøn bliver Eier af 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Mørqve, No: 20 i Holbøygder Otting, imod at Udstæderen deraf, Ole Jverssøn, igien nyder Gaarden Brechus i Wadsværns Tinglaug, med videre, dateret 8 Decbr: 1792, med Paategnede Protester som i Pante og Skjøde Protocollen folio 40 og 4(5?) er indført, og dertil henvises.

26: Skiftebrev effter Ingebiør Aslachsatter Norem. Joredegods 1 Løb 9 Mrk: Smør i Norem, No: 23 i Windier Otting for 300 rd., udlagt til Enkemanden Iver Jonssøn den halvedeel 1 pd: 16 ½ Mrk: for 150 rd: Aad Davidssøn Kløve, giffet med Sigrud Brynildsatter, 20 ¼ Mrk: Smør for 75 rd:, og Maritha Brynildsatter ligesaa meget, dateret 19 Julii 1792.

27: Henrich Hermundssøn Rios Obligation stor 400 rd., udstæd til Elling Hanssøn Houge, med Pant i 1 bpd: 21 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 9 Mrk: Smør, i Øvre Rio, No: 2 i Wiger Otting, udstæd den 8 Julii 1793.

28: Peder Jonssøns Bygslebrev paa 5 Spand Smør [i] No: 41 i Holo i Holbøygder Otting, udstæd af Jver Torgiulssøn Houge og Johannes Torgiulssøn ibm., med første Fæste, den 10 Julii 1793, med Revers.

29: Siur Larssøn Holo og Hustrues Christi Colbensdatters Contract for Lives Ophold af Holo, udstæd af Peder Jonssøn Holo, den 10 Julii 1793.

30: Joseph Anderssøn Lies Obligation stor 298 rd., udstæd til Lars Thomassøn Alsager med flere, med Pant i Lie, No: 5 i Qvitler Otting, dateret 5 Julii 1784, udslettet effter Qvittering af 25 Junii 1793.

31: Ole Torchelssøns Skjøde paa 2 bpd: 11 17/20 Mrk: Smør i Sousjord, No: 29 i Holbøygder Otting, udstæd af Faderen Torchel Olsson Sousjord mod 200 rd., d: 5 Julii 1793

32: Torchel Olssøns og Hustrue Gietrud Andersdatters Contract for Livs Ophold af Sousjord, udstæd af Ole Torchelssøn Sousjord, den 5 Julii 1793.

33: Anders Torgerssøns Bygslebrev paa 1 Løb 15 Mrk: Smør i Qvale, No: 9 i Guldfieldings Otting, samt Overbygsel til 12 Mrk: Smør Kirkegods, udstæd af Torger Biørnessøn mod første Fæste, den 6te Julii 1793, med Revers.

34: Torger Biørnessøns Contract for Livs Ophold af bemeldte Gaard Qvale, udstæd af Anders Torgerssøn Qvale, den 6 Julii 1793.

35: Godschalk Knudssøns Skjøde paa 1 Løb 2 bpd: 4 ½ Mrk: Smør i Eyde, No: 2 i Dørvedals Otting, udstæd af Arvingerne efter afdøde Anna Olsdatter Eyde mod 490 rd: 1 Mrk: 5 s:, hvoriblant ogsaa Kjøberens tilfaldne Arvelod effter bemeldte afdøde den 26 Martii 1793 er indregnet, dat: 9 Julii 1793.

Ole Halstenssøn Grindeland fremlagde skriftlig Stevnemaal til Tings Vidne mod Poul Asgrimssøn Ruud tik Tings Vidne, dateret 20 Martii 1793, saalydende #

Poul Ruud blev lovlig paaraabt, men ingen svarede, thi afhiemlede Kaldsmændene Ole Knudssøn Bøe og Ellev Joenssøn Kolve lovlig Varsel for den indstevnte effter deres Paategnings Udviis.

Citanten fremstillede sine Vidner, hvoraf

1ste Vidne, Jon Olsson Kolve, aflagde Lovens Eed og vidnede: at han effter Citantens Forlangende for 3 Aar siden krævede indstevnte Poul Ruud 16 Rdl:r for en Hæst, hvorpaa han da betalte 3 rd:, og tilstod hand aat* (at) skylde de resterende 13 rd:, som Vidnet ikke veed siden ere betalt.

2: Vidne, Ole Knudssøn Bøe, vidnede effter aflagt Lovens Eed, at han ligeledes for omtrent 5 Aar siden paa Ole Grindelands Vegne krævede indstevnte Penge for en Hæst, som bemeldte Poul Ruud da, uden at nævne Summen, tilstod at skylde, og \lovede/ at han siden med det

snarest dereffter skulde sende samme til Ole Grindeland. Vidnet veed ikke at disse Penge siden ere betalte. dem:

Citanten begiærede Tingsvidnet sluttet og sig beskreven meddeelt, som bevilges. Det stemplede Papir betalt.

Videre tinglyst.

36: Torchel Olsson Sousjords Penge mangels Lysning paa sin Myndlings Siur Anderssons Vegne paa Gaarden Opheim, som Erich Finne eier, \og/ som han forbeholder sig at indløse, dateret 5 Julii 1793.

37: Knud Godschalchsson Eydes Obligation til Rest 100 rd., med Pant i Eyde, No: 2 i Dørvedals Otting, udstæd til Ole Knudsson Hæfte den 8 Julii 1758, udslettet effter paategnet Qvittering af 5 Junii 1793.

38: Iver Olsson Urlands og Hustrue Britha Siursdatters Contract for Livs Ophold af Urand i Bøer Otting, dateret 5 Julii 1793.

39: Joseph Ellingsson Groves Obligation stor 350 rd., udstæd til Hr: Rector Arentz, med Pant i Midt Grove, No: 19 i Qvitler Otting, dateret 3 Maji 1787, og qvitteret den 31te Maji 1793.

1793: 155b

40: Joseph Ellingsson Midt Groves Obligation stor 380 rd., udstæd til Jan Hanssøn Top, med Pant i Midt Grove, No: 19 i Qvitler Otting, dateret 6 Julii 1793.

41: Johannes Ellevsson Berges Obligation stor 200 rd., udstæd til Lars Tostenssøn Wæche, med Pant i Berge. No: 8 i Dørvedals Otting, dateret 9 Julii 1783, qvitteret den 4de Julii 1793.

42: Ditto Obligation til Knud Olsson Hilstvedt, stor 200 rd., med Pant i samme Skyld i Berge, og 3 rd: 1 Mrk: 8 s: Rente af hundrede, dateret 6 Julii 1793.

43: Aamund Johannessons Skjøde paa 1 Løb Smør i Lade, No: 4 i Bøer Otting, udstæd af Creditorer og Arvinger effter afdøde Aschild Nielsson Lade, mod betalte 330 tf., den 10 Julii 1793.

44: Aschild Nielsson Lades Obligation stor 250 rd., udstæd til Hr: Johan Sechman Fleischer, med Pant i bemelte Skyld i Lade, dateret 12 Julii 1790, qvitteret den 26 Junii 1793.

45: Skiffte Instrument, hvoreffter Tormod Helgesson Kolle bliver Ejer af 9 Mrk: Smør i Kolle, No: 1 i Dørvedal, og hans Børn de øvrige 9 Mrk., som mellem dem er uddeelt effter afdøde Barbro Knudsdatter, dateret 7 Julii 1793.

46: Niels Tormodssons Skjøde paa bemeldte Skyld 18 Mrk: Smør i Kolle, No: 1 i Dørvedal, udstæd af Tormod Helgesson og hans Børn, mod 40 rd., den 6 Julii 1793.

47: Niels Knudsson Tvedts Obligation stor 222 rd., udstæd til Lars Tormodsson Kløve, med Pant i 1 bpd: 4 4/11 mrk: Smør i Tveiten, No: 63 i Bøer Otting, dateret 6 Julii 1782, og qvitteret 6 Julii 1793.

48: Ditto Obligation stor 200 rd., udstæd til Torbiørn Iverssøn Fenne, med Pant i bemeldte Skyld i Tveiten, dateret 6 Julii 1793.

49: Godschalch Knudsson Eydes Obligation stor 800 rd., udstæd til Amund Siovatsson Kaldestad, Ole Haagenssøn Moe, Torbiørn Siursson Tiosaas, Johannes Samsonsson Melstvedt og Lars Olsson yttre Aalvig, med Pant i 3 Løber 1 pd: 9 Mrk: Smør i Eyde, No: 2 i Dørvedals Otting, dateret 11 Julii 1793.

50: Knud Nielssons Skjøde paa 1 pund 12 Mrk: Smør i Wivaas, No: 13 i Qvitler Otting, udstæd af Jver Michelsson Wivaas mod 150 rd., den 26 Martii 1793.

51: Iver Michelsson Wivaas Obligation stor 300 rd., udstæd til Kingservigs Fattig Casse, med Pant i 1 Løb Smør i Wivaas, No: 13 i Qvitler Otting, dateret 15 Novembris 1787, og qvitteret 15 Martii 1793.

52: Anders Knudssøn Store Røthes Obligation stor 299 rd.; udstæd til Johannes Olssøn Soldal, Inger Johannesdatter og Siur Olssøn Berven, med Pant i 2de Løber Smør i Store Røthe, No: 19 i {Guldfierding} \Dørvedal/, dateret 11 Julii 1793.

53: Ole Iverssøn Mørqves Obligation stor 201 rd.; udstæd til Siur Gulligssøn Mørqve. med Pant i Mørqve, No: 20 i Holbøygder Otting, dateret 8 Novembris 1786, og qvitteret 2 Julii 1793.

54: Ditto Obligation stor 199 rd.; med Pant i formeldte Skyld, udstæd til Peder Larssøn Glimme og Brynild Bottolfssøn Herremstraaen, dateret 8de Novembris 1786, og qvitteret den 5te Julii 1793.

55: Knud Michelssøns Bygselbrev paa 9 Mrk: Smør i Moldebachen, No: 38 i Opheims Otting, udstæd af Hr: Foged Unmack mod 3 rd: første Fæste, dateret 6 Julii 1793, med anvist Revers af sanne Dato.

56: Henrich Hermundssøns Obligation stor 325 rd.; udstæd til Ole Endressøn Tesdal og Knud Trondssøn Græe, med Pant i Øvre Rio, No: 2 i Wiger Otting, dateret den 15 Novembris 1786, og qvitteret 6 Julii 1793.

57: Ole Knudssøns fornyede Fæstebrev paa Pladset Ulvenstøen i Opheims Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 6 Decbr: 1793.

58: Torchild Johannessøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør i Lille Skiple, No: 37 i Bøer Otting, udstæd af Johannes Torchildssøn mod 150 rd.; den 8 Julii 1793.

59: Ditto Obligation stor 250 rd.; udstæd til Niels Nielssøn Fylkedalen, med Pant i 18 Mrk: Smør i Lille Skiple, No: 37 i Bøer Otting, dateret 8 Julii 1793.

60: Samson Josephssøn Børkies Obligation stor 480 rd.; udstæd til hr: Johan Sechman Fleischer, med Pant i Børkie, No: 1 i Guldfierding, dateret 9de Novembris 1790, qvitteret for betalte 80 rd.; den 8de Julii 1793.

61: Anfind Siurssøn Store Hondves Obligation stor 150 rd: til Tormod Tostenssøn Hilstvedt, med Pant i Store Hondve, No: 6 i Guldfierdings Otting, dateret den 10de Novembris 1787, og qvitteret for betalte 50 rd.; den 8 Julii 1793.

62: Knud Aamundssøn Hæftes Obligation stor 180 rd.; til Aamund Hæfte, med Pant i Hæfte, No: 27 i Bordstrands Otting, dateret 8 Julii 1782, udslettet 17 Novembris 1785 for 100 rd.; og for de øvrige 80 rd: qvitteret den 7 Julii 1793.

63: Hermund Isaachssøn Øvre Ygres Obligation stor 300 rd.; udstæd til Madame Karen Bergendahl, med Pant i Øvre Ygre, No: 8 i Bøer Otting, dateret den 3die Novembris 1786, udslettet effter Qvittering af 20 Junii 1793.

64: Ditto Obligation stor 298 rd.; udstæd til Gunder og Michel Tostens Sønner

1793: 156

Sandven, med Pant i bemeldte Gaard Øvre Ygre, dateret 10 Julii 1793.

65: Ole Monssøn Giøestens Obligation stor 180 rd.; udstæd til Wiching Iverssøn Havaas, med Pant i Giøesten, No: [?] i Bordstrands Otting, dateret 8 Martii 1775, qviteret 8 Julii 1793.

66: Mons Larssøns Skjøde paa 1 bpd: 5 5/6 Mrk: Smør i Lille Ree, No: 21 i Bordals Otting, udstæd af Hermund Magnessøn Lille Ree mod 300 rd.; den 15 Maji 1793.

67: Erich Olssøn Hynningens Obligation stor 180 rd.; med Pant i 2 pd: 6 Mrk: Smør i Hynningen, No: 38 i Holbøygder Otting, dateret 11te Julii 1793.

68: Niels Knudssøn Lønes Obligation stor 190 rd.; udstæd til Katla Johnsdatter, med Pant i Løne, No: 16 i Bordstrands Otting, dateret 13 Julii 1782, qvitteret 24 Junii 1793, og dereffter vedbørlig udslettet.

69: Hermund Magnessøn Lille Rees Obligation stor 190 rd.; udstæd til John Knudssøn Røthe, med Pant i Lille Ree, No: 21 i Bordals Otting, dateret 10de Julii 1783, qvitteret den 9de Julii 1793.

- 70: Hermund Magnessøns og Hustrues Contract for Livs Ophold af Lille Ree, udstæd af Mons Larssøn Lille Ree den 11te Julii 1793.
- 71: Mons Larssøn Lille Rees Obligation stor 109 rd.; udstæd til John Knudssøn Røthe, med Pant i Lille Ree, No: 21 i Bordstrands* (Bordals) Otting, dateret 11te Julii 1793.
- 72: Baar Larssøns Skjøde paa 1 pund 12 Mrk: Smør i øvre Skutle, No: 15 i Qvitler Otting, udstæd af Brynild Jonssøn mod 370 rd.; den 11te Julii 1793.
- 73: Brynild Jonssøn Øvre Skutles Obligation stor 198 rd.; udstæd til Anna Siursdatter Kolskaar, med Pant i bemelte Skyld, dateret 7de Julii 1789, og af Creditor qvitteret den 29 Junii 1793.
- 74: Baar Larssøns Obligation stor 260 rd.; udstæd til bemelte Anna Siursdatter, med Pant i atter bemelte Skyld, dateret 11te Julii 1793.
- 75: Katla Johnsdatters Contract for Livs Ophold af Afdahl i Bordstrands Otting, udstæd af Niels Knudssøn Afdahl, den 11te Julii 1793.
- 76: Brithe Brynildsdatters og Lars Knudssøns Contract die Livs Ophold af Løne i Bordstrands Otting, udgivet af Brynild Haldorssøn Løne, den 11 Julii 1793.
- 77: Hermund Trondssøn Biørgos Obligation stor 170 rd.; udstæd til hr: Capitaine Dahl, med Pant i Biørge, No: 21 i Qvitler Otting, dateret 9 Julii 1781, og udslettet efter paategnet Qvittering af 12 April 1793.
- 78: Anna Thomasdatters Contract for Livs Ophold af Breche i Bøer Otting, udstæd af hendes Mand Ole Knudssøn, den 12 Julii 1791.
- 79: Contract hvoreffter Kari Davidsdatter skal nyde 2 Løber Smør med Bygsel, og Overbygsel til 18 Mrk: Smør Wangens Kirke tilhørende, i Nedre Himle, No: 12 i Bordals Otting, udstæd af Stephen Knudssøn Himle, imod at hun der for betaler 300 rd: og svarer aarlig Vilkaar, dat: 12 Julii 1793.
- 80: Ole Knudssøn Kindems Obligation stor 300 rd.; udstæd til Hr: Doctor Mossin, med Pant i Lie, No: 5 i Qvitler Otting, dateret 5 Julii 1788, og qviteret 5 Julii 1793.
- 81: Lars Gulligssøn Tillungs Obligation til Frøken Irgens, stor 198 rd.; med Pant i Tillung, No: 4 i Wiger Otting, dateret 17 Maji 1785, qviteret 24 Maji 1793.
- 82: Brynild Erichssøn Rios Obligation stor 150 rd.; udstæd til Michel Olsson Lussand, med Pant i 1 ½ Spand 4 ½ Mrk: Smør i Nedre Rio, No: 3 i Wiger Otting, d: 11 Julii 1793.
- 83: Michel Steffenssøn Lille Soues Obligation stor 398 rd.; udgivet til Berge Brynildssøn Wæthe, med Pant i Lille Soue, No: 19 i Wiger Otting, dateret 9de Julii 1783, qvitteret 8 Julii 1793.
- 84: Ditto Obligation stor 390 rd: til Johannes Haldorssøn Aal(..?)g og Iver Olsson Rychen, med Pant i bemeldte Skyld, dateret 11te Julii 1793.
- 85: Lars Larssøns Fæstesæddel paa Husmands pladset Riohellen i Rundals Alminding, udstæd af Peder Olsson Rochne med flere, den 9 Julii 1793, med Revers.
- 86: Mageskifftebrev, hvoreffter Ellev Davidsson bliver Ejer af 12 Mrk: Smør i Apelthun, No: 4 i Guldfierdings Otting, og Peder Arvesson af 6 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting med Mellemlag, dateret 3 Januar 1793.
- 87: Peder Arvesson Fannestølen's Obligation stor 150 rd.; udstæd til Elling Knudsson Kløve, med Pant i 6 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, dateret 5 Julii 1793.
- 88: Mageskifftebrev, hvoreffter Niels Knudsson Løne bliver Ejer af 1 bpd: 4 Mrk: Smør i yttre Afdal, No: 20 i Bordstrands Otting, og Brynild Haldorsson af 1 Løb 18 Mrk: Smør i Løne, No: 16 i Bordstrands Otting med Mellemlag, dateret 19 Januar 1793.
- 89: Jon Kielssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Mørqve, No: 20 i Holbøygder Otting, udstæd af Kiel Andersson Bøygde mod 350 rd.; dateret 5 Julii 1793.
- 90: Michel Larssøns Bygselbrev paa 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Ulven i Holbøygder Otting No: 8, udstæd af hr: Jersin, den 8 Julii 1793, med Revers.

91: Forlig mellem Anfind Dolve, Siur Øxnebjerg, og Siur Oure angaaende Odels Retten til Gaardene Øxnebjerg og Oure, indgaaet i Retten den 7 Novbr: 1792.

1793: 156b

92: Skiftebrev effter Niels Larssøn Dugstad. Jordegods 1 Løb Smør i Dugstad, No: 2 i Windier Otting, for 300 rd.; udlagt til Enken Aase Andersdatter 1 bpd: 12 Mrk: for 150 rd.; Sønnen Lars Nielssøn 14 2/5 Mrk: for 60 rd.; Døttrene Torbiør, Anbiør og Eli Niels Døttre, hver 7 1/5 Mrk: for 30 rd.; sluttet 21 Julii 1792.

93: Haldor Rognaldssøn Glimmes Pante Obligation stor 199 rd.; udstød til Claus Larssøn Giøsten, med Pant i Glimme, No: 10 i Wiger Otting, dateret 12 Novembris 1777, udlyst effter Qvittering af 5te Julii 1793.

94: Contract, hvoreffter Oleif Claussøn skal effter Faderen Claus Isachssøn Grimestads Død, eller naar han ikke længer vil bestyre sin Jord, skal nyde 2de Løber Smør i Grimestad for 500 rd.; med videre, dateret 11te Julii 1793.

95: Oleif Claussøns Skjøde paa 1 bpd: 9 3/4 Mrk: Smør i Uqvitne, No: 27 i {Borstrands} \Wiger/ Otting, hvori han selv med sin Hustrue Britha Isachsdatter den 30 Junii 1790 har arvet andre 2 1/4 Mrk.; udstød af Knud Torbiørnssøn Uqvitne paa egne og Børns Vegne for 185 rd.; dateret 11te Julii 1793.

96: Skiffte Instrument, hvoreffter bemeldte Britha Isachsdatter og Mand Oleif Claussøn bliver Ejer af Knud Torbiørnssøns forhen ejende 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Uqvitne, som denne med sin Hustrue Inger Torgersdatter har arvet, udstød af Sorenskriveren som Skiffteforvalter, den 11te Julii 1793.

97: Brynild Johnssøn Skutles Obligation stor 66 rd.; udgivet til Lars Jonssøn Windje, med Pant i Løsøre, dateret 2 Julii 1789, qvitteret 25 Fader 1793.

98: Lars Iverssøns Skjøde paa 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Kolve, No: 29 i Bøer Otting, udstød af Enken og Arvingerne efter afdøde Iver Olssøn Kolve, mod betalte 175 rd.; hans egen Arvelod indberegnet, dateret 11 Julii 1793.

99: Skifftebrev effter Sigrid Stephensdatter Schierve. Jordegods 14 1/2 Mrk: Smør i Schierve, No: 53 i Bøer Otting, for 58 rd.; udlagt til Stephen, Svend og Iver Michelsønner, hver 3 3/7 Mrk: for 13 rd: 4 Mrk: 5 [s:]; samt Anna Michelsdatter 4 3/14 mrk: for 16 rd: 5 Mrk: 2 s.; dateret 27 Novembr: 1792.

100: Stephen Michelssøns Skjøde paa forbemeldte 14 1/2 Mrk: Smør i Schierve, No: 53 i Bøer Otting, hans egen Arvelod indberegnet, udgivet af Arvingerne udi ovenstaaende Skiffte, dateret 13 Julii 1793.

101: Ditto Obligation stor 214 rd.; udgivet {af} til Christopher Jenssøn Ystaas den 15 Novembr: 1776, qvitteret for betalte 114 rd.; den 6 Julii 1793.

102: Ole Nielssøn Øvre Groues Obligation til Rest 300 rd.; udstød til {Lars} Aad Davidssøn Kløve, med Pant i Øvre Groupe, No: 11 i Bøer Otting, dateret 11 Julii 1783, udslettet effter Qvittering af 10 Julii 1793.

103: Brynild Jonssøns Skjøde paa 1 bpd: 7 1/2 Mrk: Smør i Nedre Fenne, No: 61 i Bøer Otting, udstød af Berje Svendssøn mod 375 rd.; den 11 Julii 1793.

104: Berje Svendssøn Nedre Fennes Obligation stor 200 rd.; udgivet til John Iverssøn Nessem, med Pant i bemeldte Skyld i Nedre Fenne, No: 61, dateret 9de Julii 1790, udslettet effter Qvittering af 9 Julii 1793.

105: Brynild Jonssøn Fennes Obligation stor 250 rd.; udgivet til bemeldte John Iverssøn Nessem, med Pant i formeldte Gaaard Nedre Fenne, No: 61, dat: 11 Julii 1793.

106: Siur Pederssøns Skjøde paa 7 9/16 Mrk: Smør i Schogstad, No: 55 i Holbøygder Otting, hvori han med sin Hustrue Ragnilde Nielsdatter har arvet andre 1 7/16 Mrk: for 40 rd.;

udstæd af Creditor og Arving effter Haaver Andersson Skogstad, mod andre 210 rd.; i alt 250 rd.; den 11te Julii 1793.

107: Haaver Andersson Skogstads Obligation stor 170 rd.; udstæd til Knud Hansson Mouge, med Pant i bemelte Gaard, dateret 9 Julii 1782, qvitteret 12 Julii 1793.

108: Siur Pederssons Obligation stor 170 rd.; udgivet til bemeldte Knud Hansson Mouge, med Pant i samme Gaard Skougstad, dateret 11 Julii 1793.

109: Mageskiftebrev, hvoreffter Jørgen Olsson {bliver Ejer af} \overdrager/ 6 Mrk: Smør i Jellen, No: 51 i Holbøygder Otting {og} \til/ Ellev Davidsson for 298 rd.; og Ellev Davidsson overdrager 12 Mrk: Smør i Apeltun, No: 4 i Guldfierdings Otting for 248 rd: til Jørgen Olsson, som har {faaet} \{givet}/\faaet/ i Mellemlag 50 rd.; dateret 12 Julii 1793.

110: Jørgen Olsson Jellens Obligation stor 100 rd.; udstæd til Torchel Olsson Sousjord, med Pant i Jellen, No: 51 i Holbøygder Otting, dateret 15 Novembr: 1783, udslettet effter Qvittering af 10 Julii 1793.

111: Jørgen Olssøns Obligation stor 99 rd.; udstæd til Johannes Torbiørnsson Rogne, med Pant i 12 Mrk: Smør i Apeltun, No: 4 i Guldfierdings Otting, dateret 12 Julii 1793.

112: Stephen Monsson Bergshougens Obligation stor 150 rd.; udstæd til Niels Mathiassøn Litzeim, med Pant i Pladset Bergshougen, dateret 12 Julii 1793.

113: Ingeborg Andersdatters Contract for Livs Ophold af Lade i Bøer Otting, udgivet af Amund Johannesson Lade, den 10 Julii 1793.

1793: 157

114: Ole Svendsson Nyres Obligation stor 147 rd.; udstæd til Ole Amundsson Hovland, med Pant i 1 Løb 2 pd: 3 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 21 Mrk: Smør, i Nyre, No: 4 i Bordals Otting, dateret 12te Julii 1793.

115: Torger Gulligssøns Skjøde paa 1 bpd: Smør i Hummedal, No: 44 i Holbøygder Otting, udgivet af Faderen Gullig Olsson Hummedal mod 269 rd.; den 11 Julii 1793.

116: Gullig Olssøns og Hustrues Contract for Livs Ophold af Hummedal, udstæd af Torger Gulligsson Hummedal, den 11 Julii 1793.

117: Torger Erichsson Græes Obligation stor 190 rd.; udgivet til Niels Siursson Tesdal, med Pant i 3 Spand Smør i Græe, No: 11 i Bordals Otting, den 11 Julii 1793.

118: Siur Gulligsson Hommedals Obligation stor 300 rd.; udgivet til Erich Knudsson Arnetvedt, med Pant i Hommedal, No: 44 i Holbøygder Otting, dateret 9 Novembr: 1778, qvitteret 6 Julii 1793.

119: Erich Øyelsson Lundes Obligation stor 350 rd.; med Pant i Lunde, No: [?] i Opheim, udgivet til Niels Mathiassøn Litzeim den 14 Novembr: 1791, qviteret 6 Julii 1793.

120: Jon Baarssøns \og Sygni Anfindsdr:s/ Skjøde paa 1 Løb{er} 1 pd: 1(5?) Mrk: Smør i Rogne, No: 26 i Guldfierdings Otting, udstæd af Anfind Erichsson Rogne mod 340 rd.; d: 12 Julii 1793.

121: Skiffteforretning effter Inger Torgersdatter Uqvitne. Jordegods 1 pd: 12 Mrk: Smør i Uqvitne, No: 31 i Bordstrands Otting, for 185 rd.; udlagt til Enkemanden Knud Torbiørnsson 18 Mrk.; Isach, Torger og Torbiørn Knudssønner, hver 4 ½ Mrk.; Inger Knudsdatter og Britha Isachsdatter, hver 2 ¼ Mrk: I Gaarden Westrem, No: 5 i Dørvedals Otting, 1 Løb Smør for 300 rd.; udlagt til Knud Torbiørnsson 1 pd: 12 Mrk.; de 3 Sønner, hver 9 Mrk.; og de 2 Døttre, hver 4 ½ Mrk: dateret 30 Junii 1790.

122: Erich Olsson Hynningens Obligation til Rest 200 rd.; udstæd til Amund Hæfte med flere, med Pant i Hynningen, No: 38 i Holbøygder Otting, dateret 7 Juli 1789, udslettet effter Qvittering af 13 Julii 1793.

123: Størk Johannessøn Holtraaens Afkald for hans Hustrue Gunbiør Larsdatters Arv effter Ragnille Larsdatter Bøe den 8 Septembr: 1779, 9 rd: 4 mrk: 12 s:, til Hermund Lille Ree, dateret og udstød den 8 April 1793.

124: Ditto Afkald for ditto Arv effter Lars Larssøn Øvre Fenne den 28de Martii 1754, 10 rd: 2 Mrk: 9 s:, til samme Formynder Hermund Lille Ree, den 8 April 1793.

125: Britha Rasmusdatters ditto for Arv effter Gietrud Arvesdatter Groue og Arve Larssøn Sælem den 19 April 1779 og 2 Aug: 1790, stor 12 rd: 4 mrk: 6 s:, til Rasmus Groue, ditto dato.

126: Dønnaat Rasmusdatters ditto for Arv effter de samme Skiftebreve, 12 rd: 4 mrk: 6 s:, til bemeldte Formynder, den 8de April 1793.

127: Amund Olssøn Groues ditto for sin Hustrue Anna Rasmusdatters Arv effter bemeldte 2de Skiftebreve, 12 rd: 4 mrk: 6 s:, til Rasmus Jørgenssøn Groue, den 8 April 1793.

128: Niels Amundssøn Gierness ditto for sin Hustrue Ragnille Torgersdatters Arv efter Gietrud Stephendatter Brudestolen d: 2 April 1788, 3 rd: 1 mrk: 11 s:, til Formynderen Mathias Monssøn Berge, den 8 April 1793.

129: Ditto Afkald for bemeldte sin Hustrues Arv 8 rd: 2 mrk: 3 s: effter Sophie Madsdatter Bachetun den 31 Martii 1786, til Endre Michelssøn Opheim, den 8 April 1793.

130: Ditto Afkald for ditto Arv effter Ingeborg Stephendatter Bachetun den 15 Martii 1780, 37 rd: 4 Mrk: 10 s:, til Matthias Monssøn Berge, den 8 April 1793.

131: Ditto Afkald for ditto Arv effter Torger Monssøn Bachetun den 25 Februar 1777, 39 rd: 1 Mrk: 3 s:, til Endre Michelssøn Ophejm, den 8 April 1793.

132: Niels Siurssøn Groues ditto for sin Arv effter Ragnilde Siursdatter Nedre Groue den 12te Martii 1777, 4 rd: 2 s:, til Claus Svendssøn Tesdal, den 8 April 1793.

132*: Knud Olssøns Afkald for hans Arv effter Ole Tostenssøn og Synneve Gulligsdatter Hildestedt den 13 Julii 1778, 287 rd: 4 mrk: 8 s:, til Lars Tostenssøn Wæche, d: 17 Febr: 1792.

133: Elling Knudssøn Hylles ditto for Arv effter Knud Ellingsøn og Maritha Torbiørnsdatter Hylle den 17 Julii 1786, 296 rd: 4 mrk: 2 s:, til Jon Kythe, den 17 Febr: 1792.

134: Ellev Ellingsøns ditto for Arv effter Kari Ellingsdatter Øvre Rio den 21 Februar 1784, 1 rd: 3 Mrk: 1 s:, til Henrich Hermundssøn Rio, den 8 April 1793.

135: Ole Nielssøn Soues ditto for sin Arv effter Niels Davidssøn Store Soue den 24 Martii 1786, 10 rd: 6 s:, til Michel Lille Soue, den 8 April 1793.

136: Peder Nielssøn Soues ditto for Arv effter samme Skifte til Biørne Store Røthe den 8 Apr: 1793.

137: Knud Nielssøn Soues ditto for Arv effter samme Skifte til Peder Soue, den 8 April 1793.

138: Erich Nielssøns ditto for Arv effter samme Skifte til Lars Maasefind, den 8 April 1793.

139: David Nielssøns ditto for Arv effter samme Skifte til Erich Soue, den 8 April 1793.

140: Knud Michelssøn Sætres ditto for Arv effter Erich Larssøn Sætre den 24 Octobr: 1784, 4 rd: 4 mrk: 7 s:, til Brynild Erichssøn Rio, den 8 April 1793.

141: Ditto Afkald for hans Arv effter Anna Knudsdatter Sætre den 26 Februar 1784, 9 rd: 1 Mrk: 4 s:, til Brynild Erichssøn Rio, den 8 April 1793.

1793: 157b

142: Knud Michelssøn Sætres Afkald for sin Arv effter Michel Erichssøn Sætre den 11te Februarii 1777, 34 rd: 2 mrk: 2 s:, til Brynild Erichssøn Rio, den 8 April 1793.

- 143: Størk Johannesson Moetraaens ditto for sin Hustrues Gunbiør Larsdatters Arv effter Lars Nielsson Lemme og David Larsson Rode den 21de Septembr: 1764 og 22de Februar 1768, 6 rd: 5 mrk: 12 s.; til Hermund Lille Ree, den 8 April 1793.
- 144: Iver Johannesson Hellands ditto for sin Hustrue Maritha Aadsdatters Arv effter Aad Wichingsson Gielle den 3 Julii 1762, 20 rd: 5 mrk: 2 s.; til Endre Rode, den 8 Apr: 1793
- 145: Niels Amundsson Gierness ditto for sin Hustrue Ragnille Torgersdatters Arv effter Siur Monsson Rode den 3 Decembr: 1783, 10 rd: 16 s.; til Mathias Berge, den 8 Apr: 1793.
- 146: Niels Siursson Groues ditto for hans Arv effter Anna Siursdatter Dømbe den 1ste Junii 1779, 22 rd: 2 mrk: 10 s.; til Knud Rongs Stervboe, den 8 April 1793.
- 147: Ragnilde Herlougssdatters ditto for hendes Arv effter Herloug Knudsson og Johanna Olsdatter Krogen den 2 Februar 1776, 17 rd: 3 mrk: 11 s.; med Rente 11 rd: 5 Mrk: 14 s.; til Formynderen Anders Herlougsson Øxendal, den 11 April 1793.
- 148: Ingerie Havsdatters ditto for hendes Arv effter Erch Andersson Gavle den 27 Octobr: 1791, [??], til Ole Tollevsson Sousjord, den 11te April 1793.
- 149: Anna Havsdatters ditto for hendes Arv effter samme Skiffte, 2 rd: 3 Mrk: 6 s.; til bemeldte Formynder Ole Tollevsson Sousjord, den 11 Aprilis 1793.
- 150: Anna Tollevsdatters ditto for hendes Arv effter Anders Tollevsson Sousjord den 27de Octobris 1791, 3 rd: 3 mrk: 7 s.; til Tormod Hildestedt, den 11te April 1793.
- 151: Sigrid Tollevsdatters ditto for hendes Arv effter samme Skiffte, 3 rd: 3 Mrk: 7 s.; til bemeldte Formynder Tormod Hildestedt, den 11te April 1793.
- 152: Siur Halstensson Tveites ditto for hans Arv effter Halsten Michelsson Tveite den 8 Martii 1790, 2 rd: 2 mrk: 5 s.; til Niels Pedersson Tveite, den 11 April 1793.
- 153: Stephen Knudsson Lunds ditto for sin Hustrue Unni Pedersdatters Arv effter Peder Larsson Tveite den 3 Martii 1777, 10 rd: 5 mrk: 7 s.; til Wiching Herrem, den 11 April 1793.
- 154: Ditto Afkald for ditto Arv effter Lars Amundsson Igdetvedt den 10 Februar 1789, 6 rd: 1 Mrk.; til Wiching Herrem, den 11te April 1793.
- 155: Ditto Afkald for ditto Arv effter Guri Olsdatter Mørqve den 8 April 1783, 3 rd: 5 Mrk: 3 s.; til Wiching Herrem, den 11te April 1793.
- 156: Anna Olsdatter Helgelands Afkald for hendes Arv effter Maritha Jørgensdatter og Ole Larsson Helgeland den 6 April 1768 og 30te April 1768, 7 rd: 1 mrk: 6 s.; med Rente 4 rd: 1 mrk: 6 s.; til Magne Bystølens Stervboe, den 11 April 1793.
- 157: David Brynildsson Hylles ditto for sin Hustrue Britha Tostensdatters Arv effter Tosten Andersson Nedre Kythe den 24 Septembr: 1791, 149 rd: 2 mrk: 7 s.; til John Andersson Kythe, den 8 April 1793.
- 158: Ditto Afkald for ditto Arv effter Inger Monsdatter Nedre Kythe den 16 Martii 1780, 36 rd: 5 mrk: 14 s.; til Tosten Kythes Stervboe, den 8 April 1793.
- 159: Aad Davidsson Kløves ditto for sin Hustrues Sigrid Brynildsdatters Arv effter Brynild Anfindsson Norem den 21de Februar 1783, 166 rd: 4 Mrk: 13 s.; til Torger Davidsson Mølster, den 8 April 1793.
- 160: Jon Andersson Øvre Kløves ditto for Myndlingen Maritha Brynildsdatters Arv effter samme Skiffte, 166 rd: 4 mrk: 13 s.; med Rente 55 rd: 1 mrk: 4 s.; til Iver Norem, den 8 April 1793.
- 161: Jver Johnsson Norems ditto for bemeldte Myndlings ovenstaaende Arv 166 rd: 4 mrk: 13 s.; med Rente 29 rd: 1 mrk: 10 s.; til Lars Størksson Lemme, den 8 April 1793.
- 162: Anders Tostensson Kythes Afkald for sin Hustrue Britha Olsdatters Arv effter Ole Wichingsson Gierager den 26 Februar 1776, 98 rd: 4 mrk: 4 s.; til Formynderen Isach Tormodsson Gielle, den 8 April 1793.
- 163: Mathias Tostensson Lundes ditto for Myndlingen Maritha Colbensdatters Arv effter Colben yttre Flage, og Erich Alvsson Lierhus, den 9 Octobris 1775, 12 Julii 1776 og 9 Julii 1784, 53 rd: 1 mrk: 6 s.; med Rente 5 rd: 4 mrk: 1 s.; til Knud Græe, den 8 April 1793.

164: Lars Aamundssøn Løens ditto for Myndlingen Maritha Michelsdatters Arv effter Moderen og Michel Larssøn Løen den 28 Julii 1731 og 14 Octobr: 1758, 20 rd: 1 mrk: 2 s:, med Rente 13 rd: 5 mrk: 9 s:, til Colben Larssøn Houge, den 11te April 1793.

165: Stephen Knudssøn Lunds ditto for sin Hustrue Unni Pedersdatters Arv effter Holkatla Johnsdatter Løen den 26 April 1776, 1 rd: 3 Mrk: 3 s:, til Formynderen Wicking Herrem, den 11te April 1793.

166: Niels Erichssøn Opheimsvangens ditto for hans Arv effter Erich Larssøn Opheimsvangen den 5 Februar 1783, 6 rd: 2 mrk: 5 s:, til Colben Brynildssøn Ure, den 11 April 1793.

167: Peder Siurssøn Biøndalens ditto for sin Hustrue Maritha Brynildsdatters Arv effter Tosten Olssøn Hest den 4 Maji 1773, 1 rd: 5 Mrk: 10 s:, til Colben Nessem, d: 11 Apr: 1793.

168: Ditto Afkald for ditto Arv effter Brynild Colbenssøn og Hustrue Ingerie Ure den 8de April 1771, 46 rd: 3 mrk: 2/143 s:, til Colben Øyelssøn Nessem, den 11te April 1793.

Hr: Foged Unmack lod dereffter fremlægge Restance Registeret over de for første Termin udestaaende kongelige Skatter og Afgiffter, som, effter at samme var examineret, blev uimodsagt af saavel Lænsmanden som Laugrettet, og den tingsøgende Almue, især de 2de

1793: 158

Mænd: Lars Dugstad og Stephen Bøe.

Folio 140: Biørne Mocheltvedts Sag mod Niels Schieldalen for Geld blev paaraabt, og anmeldet forligt og ophævet.

Folio 140: Lars Erichssøn Dugstads Sag mod Anders Fitie blev paaraabt. Citanten mødte icke.

Folio 141: Stehen Bøe mod Lars Ellevssøn Schiple blev paaraabt. Citanten mødte ikke.

Folio 144: Aslach Fladeqval mod Størk Reqve blev paaraabt, men ingen mødte.

Effter lovligt Udraab var intet meere ved Retten at bestille, thi blev Sommertinget ophævet.

Aastæds Delings Forretning paa Flætre i Borstrand.

Aar 1793, den 15de Julii, blev Retten sat paa Gaarden Flætre i Borstrands Otting, og betjent med disse eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Lars Monssøn Lofthuus. 2: Stephen Olssøn Grævle. 3: Claus Larssøn Giøsten. 4: Knud Erichssøn Dugstad, for ifølge Forordningen af 14 April 1769, og den i Anledning deraf under 27 April 1792 oprettede Dispensation at foretage og fuldføre Deelings Forretning mellem Brødrene og Opsidderne paa denne Gaard, Brynild Sølfestssøn og Mons Sølfestssøn. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime var tilstæde.

Hvorda bemeldte 2de Brødre Fouereer Sergent Brynild Sølfestssøn og Mons Sølfestssøn Flætre fremstode for Retten og fremlagde (først deres Requisition af 16 Junii 1793, og dernæst/ den forbemeldte Disposition af 27 April 1792, tinglæst 13 Julii s: A:, samt den førstes Skjøde paa 2 bpd: 18 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til andre 9 Mrk: Smør beneficeret Gods, som er den halvedeel af Gaarden Flætres Skyld, saavel som og Mons Sølfestssøns Skjøde af 13 Novbr: 1788 paa den anden halvedeel, som alt Acten tiltages, saalydende # Effter samme vare de i Mindelighed foreenede om Mærkeskiællene for enhvers Ejendom, som ved Laugretten saaledes var udsteenet, at Brynild {Monssøn}

Sølfestssøn skulde for sin halvedeel eje den yttre eller Sydvestre Part af Gaarden, og Mons den indre eller Nordøstre Deel, undtagen een Ager, Nestageren kaldet, som Brynild ejer i Mons sit Brug, hvilken Ager er beliggende i Nord, og en Marketeig kaldet Førem beliggende i S: S: O:, som Mons ejer i yttre og øvre Kant af Brynilds Mark; og til den Ende ere nedsatte følgende Mærkeskjæl:

Den første Markesteen er nedsat oven for Nestageren, og i Kanten deraf, kaldet Dokken, hugget en Gloppe som viser i N: O: til den anden Markesteen i N: O: til en ditto Markesteen nedsat i et Hjørne af Ageren, hvorudi er hugget en Gloppe som viser i N: til Ø: udi en Gloppe hugget i en liden Steen som viser i N: O: til en Gloppe hugget udi et Skarv midt for Stuehuuset, hvilken viser N: O: til en L Gloppe hugget udi en Steen i den øverste og Nordøstre Kant og viser neden for i en L Gloppe huggen i en Steen, derfra i Syd til West til en Gloppe hugget i en Steen i W: til S: W: til en Gloppe hugget i en Steen, som viser i W: S: W: til en Gloppe hugget i en Steen, og derfra i S: S: W: til en Gloppe hugget i en Steen, videre i Syd til en ditto Gloppe hugget i en Steen under Ageren Dokken, og viser saa tvert over til den første Markesteen. Imellem Bøen er nedsat en Markesteen under Nøstet i den indre Nøstnaav lidt oven for det lille Vand, Wetlevandet kaldet, hvilken viser op effter i øst, derfra til den anden Markesteen nedsat under Vintervejen, derfra i Linie til den tredie Markesteen i en Myr lidt under Mærket paa Fem marke teigen, derfra til en Gloppe hugget i en Hammer under Gøllo, derfra til en Gloppe hugget i et Skarv neden for Løen, derfra i samme Linje til en Markesteen nedsat i den inderste og nederste Løenaav, og derudi hugget en Gloppe som viser i S: W: til en L Gloppe hugget i Ladstenen ved den yttre Løenaav, som viser i S: S: O: til en Gloppe hugget i et Skarv midt i Thunet, derfra til en Markesteen nedsat oven for Ildhuus naaven, hvorudi er hugget en Gloppe som viser Ø: til N: til en Gloppe hugget udi en Hammer som ligger udi Stue Ageren, derfra nærmere Alfare vejen til N: O: udi en Gloppe hugget i en Skarv nult som viser i Ost til det tolvte Mærke, en Markesteen nedsat under Humle Gaarden, hvor udi er hugget en Gloppe som viser i N: N: O: under den lille Ager til det 13de Mærke, som er en L Gloppe hugget i en Steen inden og neden for den lille Ager under Alfare vejen, derfra i S: O: til det 14de Mærke, en Gloppe hugget i et Skarv hos Kalvehuset, som viser i S: O: til det 15de Mærke, som er en Gloppe hugget i en Hammer paa den Sydøstre Side af Melkestølen,

1793: 158b

derfra i S: W: efter Ham/m/erlaget ud til Elven eller Groven. Mons ejer oven paa Ham/m/erlaget Marken, og Brynild neden for til det 16de Mærke, som er en Gloppe hugget i en Steen ud ved Groven, Ilske groven kaldet, hvilken viser effter Groven op efter til det 17de Mærke, som er en Gloppe hugget i et Skarv hos Midtvadet paa den Sydvestre Side af Elven, Brynild ejer paa den Sydvestre Side, og Mons paa den Nordostre Side, derfra oven paa Ilskebjergtet paa den Nordostre Side af Elven neden paa Bjerget hugget en L Gloppe som viser i Nordost fra Groven ind effter Ham/m/erlaget til det 19de Mærke, som er en L Gloppe hugget i Bjerget udi en Grov kaldet Span(d?)teigroven paa den Nord ostre Side af samme, derfra op efter i Øst til det 20de Mærke, en Gloppe hugget i en stor Steen som ligger i den gamle Garmoe imellem Ilskeslaatterne, og viser i Øst til det sidste Mærke, som er en Gloppe hugget i et Bierg kaldet Furrebjergtet. I Een Skove teig beliggende i S: S: O:, kaldet Førre, er det første Mærke en Gloppe hugget i et Skarv ud ved Mærkesgaarden mod Dugstad giellene, som kaldes Ilage, hvilken viser i N: O:, derfra til en L Gloppe hugget i et Skarv. Mons ejer oven og uden for, og Brynild under og inden for, derfra gaer Strækningen til det tredie Mærke, en Gloppe hugget i en Steen kaldet Førre, og videre til det fjerde og sidste Mærke, \en/ hugget Gloppe i en Hammer oven for Førre.

Saaledes vare alle Mærkeskiel nedsatte, men begge Brødrene begiærede derhos tilført: at Buerækkevejen saavel til Stølen som andre Stæder i Marken bliver som forhen den samme for begge Parter, omendskjønt det meeste af Ejendommen, paa hvilken den ligger, tilhører Mons, dog saalænge intet Mærkes gierde opsættes, hvorom Parterne for nærværende Tid ikke ere foreenede.

Sergent Brynild Flætre proponerede for sin Broder Mons Sølfestssøn, om han ville bytte og tage den Part som ham nu ved denne Forretning var tildekt, da han ikke vilde nægte ham Buerækkevejen, men Mons sagde at han var fornøjet med det Ham (tildeles?), og forbeholdt i øvrigt sin Ret effter det anførte.

Da intet videre effter Tilspørgsel var at iagttage, saa tilføres denne Foreenings Bekostninger saaledes: Tægtedag 2 rd.; Incaminations Penge 1 rd: 3 Mrk: 4 s.; en Dags Forretning 3 rd.; en Dags Diæt 1 rd.; Anpart Skyds og Diæt paa Rejsen formedelst andre Forretninger, ikkun 2 rd.; Fogden for Laugrettets opnævnelser 3 Mrk.; Lænsmanden for Møde 3 Mrk.; Laugrettesmændene for 2 Dage, hver 3 Mrk.; er 2 rd.; i alt 12 rd: 3 Mrk: 4 s.; skriver Tolv Rigsdaler Tre Mark og Fire Skilling, som begge Brødrene betalte hver for den halvedeel.

Hvorned denne Forretning sluttes til vedbørlig Udstædelse.

Opsat Aastæds Mærkeskiels Forretning paa Store Hemre udi
Ophejms Otting paa Woss den 10 Sept: 1792, vide folio 134 – 135.

Aar 1793, den 16de Julii, indfandt sig hos Sorenskriveren paa Tingstædet Wossevangen Opsidderne af Gaardene Store Hemre, Teigen og Grindelands og anmeldte at de paa Grund den inden Retten paa Aastædet Gaarden Store Hemre i Ophejms Otting afvigte 10de Septembris 1792 indgangne Foreening haver effter Sorenskriverens da givne Tilladelse ladet nedsætte Mærkeskiel for deres Ejendomme, hvilken ved Laugrettet var beskrevet saaledes:

Anno 1792, den 11te Septembris, blev giort Mærke imellem Grindelands og Hemres Opsidderne saaledes: Det første Mærke begynder i Teigsbrunnen, kaldet Haale hellen, som er et gammelt Mærke, og derfra Sydlig op i en Mærkesteen kaldet Tusen, videre i lige Linie til en Mærkesteen kaldet Flæn skallen, som viser i lige Linie op i en stor Steen kaldet Gyttten, hvori blev hugget en Kors som viser til en gammel Mærkesteen kaldet Gedehorn, staaende paa Malmegrøns Sælsbøe, og viser derfra i lige Linie i Fjeldet. Disse Mærker ere nedsatte af os 2de Laugrettesmænd Anders Olsson Hirth og Halsten Tørrissøn Løen, som derfor af Parterne have modtaget Betaling.

Den paafølgende 14de Septembris 1792 foretog vi, samme Laugrettesmænd som vare tilstæde paa Aastædet den 10de Septembris samme Aar, undtagen i Sølfest Olsson Houges Stæd Hendrich Ingebretssøn Kiønegaard, at forrette Steening imellem Opsidderne paa Teigen, Gullig og Knud, samt Henrich Store Hemre, alt i Følge deres indgangne Foreening, og vare de selv tilstæde; Hvorda den første Mærkesteen blev nedsat tæt ved Vandet, hvorfra den viser op i et Sva, hvorudi er hugget et X, og derfra op til Kulmile pladsen, hvor en Mærkesteen er nedsat, som viser i lige Linie op til Træhougen i en nedsat Mærkesteen, og videre i lige Linie op i en flad Steen som ligger i Flætebakken, hvori er hugget et X, og derfra i lige Linie op i Udløebakken i en nedsat Mærkesteen, som viser i lige Linie op paa Udløeholten til en Mærkesteen, som er Endemærket, derudi er hugget en Gloppe som viser Østlig til en nedsat Mærkesteen, og derfra {til} \i/ lige Linie til en Gloppe huggen i en Mærkesteen nedsat med Vidner, som viser i lige Linie til en nedsat Mærkesteen, og derfra til

1793: 159

anden Mærkesteen som er nedsat ved Korsbirken, og viser derfra Nordostlig til Haale hellen igjen.

Anden Dag, den 15de Septembris, bleve følgende Mærkeskjel nedsatte imellem Henrich og Torger Store Hemre indbyrdes, nemlig: Ved Vandet er nedsat en Mærkesteen som viser derfra Sydvestlig op til en Hæsje som staaer i Myren, hvor er nedsat en Ditto Mærkesteen, og videre i lige Linie op til en nedsat Mærkesteen ved Løeageren som viser i lige Linie op over Kloppen til en nedsat Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser lige op til en Steen liggende ved S(...?)en, hvori er hugget en Gloppe med Vidner, og derfra Sydlig op til Klopstenen, til en nedsat Mærkesteen, derfra Sydlig i lige Linie op til et Stæd kaldet Ørre Klaave, hvor en Mærkesteen blev nedsat, hvilken viser i lige Linie op til Træhougen udi en nedsat Mærkesteen, og videre i lige Linie op til Lillestølgierdet udi en nedsat Mærkesteen, som er Endemærke paa Bøen. Derfra i lige Linie Sydlig op til en Grov er nedsat en Mærkesteen som viser lige op i Skaret til en X hugget i en Steen, og derfra i lige Linie op i Skarhoug til en nedsat Mærkesteen, videre i lige Linie Sydlig op over Liersæt Sælsbøe til en nedsat Mærkesteen som viser lige op i Sortegrøn Fossen og i lige Linie til Fjeldet.

Saaledes af os effter Parternes Forening og i deres Nærværelse forrettet, bekræftes af os som Laugrettesmænd: Anders Olsøn Hirth. Arne Tostenssøn Gilbachen. Peder Pederssøn Windie. Lars Knudssøn Houge. Bottolv Olssøn Lunde. Lars Bottolvssøn Løen. Halsten Tørrissøn Løen, og Henrich Ingebretssøn Kjønnegaard. Paa Lænsmandens Vegne tilstæde Sølfest Olssøn Houge.

Da dette tilførte saaledes for Parterne var oplæst, tilstode de sammes Rigtighed, og begiærede den fulde Forretning sig beskrevet meddeelt.

Bekostningerne beregnes saaledes: Til Sorenskriveren for 2de Dages Forretning og Diæt 3 rd., Lænsmanden for 2 Dage 1 rd., 8te Mænd for 2 Dage, hver 3 Mrk., er 4 rd., tilsammen 8 rd., item til det stemplede Papir til Actens Udstædelse 1 Mrk: 8 s., ialt Aatte Rigsdaler Een Mark Aatte Skilling, \hvilke/ effter den paa Aastædet tilførte Forening ansvares af Parterne og Opsidderne paa Grindeland, Teigen og Store Hemre effter de Steene som for deres Ejendom ere nedsatte - og saaledes er denne Forretning sluttet til Udstædelse. Den for Diæt beregnede 1 rd: er bleven Henrich Jonsen Hemre tilbageleveret mod Qvittering av 8 Martii 1797.

Høstetinget 1793.

Aar 1793, den 7de Novembris, begyndte det almindelige Høste, Sage og Skatte ting med Almuen af Wossevangens Tinglaug paa det sædvanlige Tingstæd Wossevangen. Ved Retten var nærværende Kongens Foged, Velædle Hr: Unmack, den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime, og effterskrevne 8te eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Willum Pederssøn Bøe. 2: Aslak Olssøn Fladeqval. 3: Iver Kielssøn Bøyg. 4: Iver Johnssøn Norem. 5: Baar Aadssøn Oppeland. 6: Ole Johnssøn Tillung. 7: Jørgen Anderssøn Qvitne. 8: Lars Knudssøn Breche, saavel som samtlige tingsøgende Almue.

Hvorda effterfølgende kongelige Anordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger bleve tinglæste.

1: Forordning angaaende Credit Oplagenes Udvidelse i Danmark og Norge, dateret Christiansborg Slot den 31 Maj 1793.

2: Forordning som bestemmer nøjere Grændserne imellem de civile Auctions og Skiffteforvalteres J(n..?)dictioner m: v:, dateret 21 Junii 1793.

3: Forordning hvorved fastsættes at der i højeste Ret hereffter skal holdes overordentlige Sessioner i de sidste Dage af Julii og Augusti Maaneder, den 5 Julii 1793.

4: Ditto, som forbyder at (... .olde?) nogen under(.....?) Rettes Dom, hvorved den Dømte er funden skyldig til offentlig Arbejde, førend denne har erklæret om han forlanger Sagen indstevnet til højere Ret, dat: 5 Julii 1793.

5: Ditto, som befaler at enhver Dommer herefter skal, naar Retten hæves, underskrive, hvad som da er forhandlet, dateret 5 Julii 1793.

6: Ditto, som befaler at der til alle Skyds eller Skiffestæder skal indføres (L?)agbøger med videre, dateret 9 Aug: 1793.

7: Ditto, som befaler Samfrænde skifteforvalteres Pligter etc., d: 23 Aug: 1793.

8: Ditto, at Land Dragoner og Soldater ikke behøver Giffte(sedler?), dat: 30 Aug: 1793.

9: Stiffets Repartition over Smaae(toldene?) etc., dat: 31 Aug: 1793.

10: Ditto, indeholdende Cancelliets Resolution om de gevorbnæ Soldaters Værneting i Politie Sager, dateret 14 Sept: 1793.

Den 8de Novembris 1793 vedblev Høste tinget for Wosse Almue.

Da Willum Bøe og Aad Madssøn Seim anmeldte at de til dette Ting med mundlig Stevning havde undkaldet Anders Pederssøn Reqve for Resterende Vilkaar til deres {Vilkaar} Moder, afgangne Britha Willums Datter, derom at aflægge sin Eed at samme er betalt, anhøre Beviser og Paastand og irettelægge det udstædte Vilkaars brev, hvorom nær-

1793: 159b

-mere Paastand forbeholdes, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede, thi afriemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Citanterne udbad Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Anders Pederssøn Reqve gives Laugdag at møde til næste Ting, denne Sag at tilsvare, hvortil Citanterne besørger lovlig Varsel.

Aslach Olssøn Fladeqval havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Størk Olssøn Reqve for Overfald paa Wossevangens Alminding Natten til den 8de Septembr: 1793, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtgæ til Undgiældelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Den indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Af de indstevnte Vidner som under Lovens Falsmaal indkaldte: Brynild Amundssøn Traae, Lars Erichssøn Breche, Stephen Grævle, Britha Andersdatter Reqve og Siur Haldorssøn Qvareqval, mødte ikkun den sidste, og som godvillig mødende Vidne Ole Carlessøn Præstegaard. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afriemlede under deres Saligheds Eed at Størk Olssøn Reqve er tilkaldet i denne Sag, Vidner at anhøre, men og til Doms Lidelse, og Vidnerne under Lovens Falsmaal indkaldet.

Citanten fremstillede det mødende (.....?) Sjur Haldorssøn Qvareqval, som aflagde Lovens Eed og provede, at han den paastevnte Tid efter Budsendelse fra Sognepræstens Folk, kom ud paa Almindingen og saae Aslak Fladeqval liggende slaget uden for Præstegaardens Vinduer, hvor han i det første ikke kunde kjende ham, men efter nærmere Samtale fik Vidnet (...?) hvem det var, og efter Forespørgsel forklarede Aslak at Størk Reqve havde slaget ham, og derefter bragte de ham ind i Præstens \B(...?)/ Stue. Vidnet veed for Resten ikke hvem det var som havde slaget Aslak, men han var da ilde behandlet.

2det Vidne, Ole Carlessøn Præstegaarden aflagde Eed og vidnede eensstemmigen med det første Vidne, uden mindste Forandring. demitteret.

Citanten begjærede Laugdag for udeblevne Part og Vidner.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Størk Olssøn Reqve gives hermed Laugdag at møde til næste Sommer ting, denne Sag at tilsvare, og Vidnerne Brynild Amundssøn Traae, Lars Erichssøn Bræche, Stephen Grævle og Britha Andersdatter Reqve, forelægges hermed under Lovens

Falsmaal til samme Tid at møde, sit eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Niels Larssøn Himle havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Anderssøn Houg for ulovlig Tale, derom at anhøre Vidner og lide Dom effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte mødte og sagde, at det han har talet angaaer en ustevnt Person som burde stevnes til Vedermæle, og der for paastod Sagen afvist.

Eragtet.

Sagen beroer til næste Ting, da Citanten Niels Himle iagttager Lovens Formaliteter.

Folio 148. Sagen indstevnt af Hr: Foged Unmack mod Anders Wichingsøn Berge og Erich Bergessøn Wæthe for Brændevins Salg, blev paraabt, da Citanten forventede hvad indstevnte havde at frem komme med.

Indstevnte mødte og anmeldte, at han til dette Ting med skriftlig Varsel havde indkaldet hr: Foged Unmack til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, med videre effter Stevnemalets Formeld, dateret 1(6?) Octobr: 1793, saalydende #

Hr: Foged Unmack vedtog lovlig Varsel. Af Vidnerne mødte Ingeborg Hallesdatter Lieland og Mons Johannessøn Wasenden, samt af de til Vedermæle indkaldte Vidner Johannes Anderssøn Hovde og Godschalch Ellevssøn Berge. For de udeblevne afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel under Lovens Falsmaal. Som godvillig Vidne havde Citanten tilstæde Anders Knudssøn Berge, Willum Ellevssøn Berge, Anders Anderssøn Berge. Hvoreffter

1: Contra Vidne, Ingeborg Hallesdatter Lieland, effter aflagt Saligheds Eed provede, at hun vel saae at noget Brændevin for omtrent 2 Aar siden blev udsolgt paa {Wæhle} Berge, men hun vidste tillige at en anden ustevnt Mand ejede det. dem:

2det Vidne, Mons Johannessøn Wasenden, aflagde Eed og provede, at han for 2 Aar siden saae at Brændevin blev udsolgt paa Berge, men ikke af indstevnte Erich Bergessøn, men en anden ustevnt. Veed ellers ikke hvem som ejede Brændevinet. afskeediget.

3de Vidne, Anders

1793: 160

Knudssøn Berge, vidnede effter aflagt Eed, at han vel den af forrige Vidne ommeldte Tid saae indstevnte Erich Wæthe solgte Brændevin, men vidste tillige at en anden ustevnt var Ejer deraf, effterdie Erich, da Vidnet vilde borge en Pægel, sagde at det tilhørte den samme ustevnte. afskeediget.

4de Vidne, Willum Ellevssøn Berge, aflagde Eed og provede, at han den samme Tid som forrige Vidne har forklaret, begiærte en Pægel Brændevin paa Borg hos indstevnte Erich Bergessøn, som sagde at det ikke var hans, men Vidnet har hørt at det tilhørte en anden ustevnt Person. Vidnet veed ellers ikke at Erich Wæthe havde Brændevin til Salg for sin egen Fordeel.

5te Vidne, Godschalch Ellevssøn Berge, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forrige førde Vidne uden mindste Forandring.

Contra Citanten frafaldt de øvrige Vidner, og paastod friefindelses Dom, da det er bevist at Erich Bergessøn for en anden ustevnt solgte det omtalte Brændevin, hvilken for Overtrædelse imod Kongebud burde tiltales.

Hr: Fogden paastod Dom effter forrige Irettesettelse og Forordningen af 1757, og ventede Sagens Omkostninger erstattet med 10 Rdl:r.

Contra Citanten paastod Sagens Omkostninger erstattet med 8 rd:

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendt gøres.

Folio 148. Sagen mellem Anders Knudssøn og Anders Wichingssøn Berge blev paaraabt.

Den indstevnte fremlagde skriffelig Contra Stevning i denne Sag, af 14de Octobr: 1793, saalydende # Hoved Citanten vedtog lovlig Varsel. Af Vidnerne mødte ikkun Elling Iverssøn Flage. For de udeblevne afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel, undtagen for Biørne Møcheltvedt. Contra Citanten fremlagde skriffelige Qvæstioner af 7 Novbr: 1793, samt Beskikkelse af 27de Maji 1793, saalydende, og da det befindes at Biørne Møcheltvedt ikke er stevnt til Vedermæle, saa begiærede han Sagen til Aastædet henvist, da samme paa Tinget effter dens Natur kunde paadømmes. Citanten herimod protesteredenog ventede Rettens Eragtning.

Eragtet.

Ifølge Lovens 1: 16:, og paa Grund af de indkomne Vidnesbyrd samt denne Sags Natur, henvises den til Aastædet, da vedkommende som maatte finde sig fornærmet ihenseende til Bygning eller Græsning, haver at udvirke Tægtedag til saadan Forretning som paa beqvem Tid effter nærmere Forlangende skal blive meddeelt.

Den 9de Novembris 1793 continuerede Høstetinget i alle Vedkommendes Nærværelse.

Da Knud Aschildssøn Ræne havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Kiel Takle for ærerørige Ord, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Anders Nielssøn Lie, Gullig Johnssøn Flaaten og Joseph Lie den ældre, samt til Vedermæle Iver Lie, og dereffter Dom modtage til Undgiældelse effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Kiel Takle blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. De øvrige indstevnte mødte, tilligemed den til Vedermæle indstevnte. Nu mødte Kiel Takle og vedtog lovlig Varsel, samt forbeholdt sin Tilførsel. Citanten paastod Vidnerne førte. Fremstod da

Første Vidne, Anders Nielssøn Lie, som aflagde Lovens Eed og prøvede, at han i et Sælskab paa Lie 8 Dage omtrent før Michaelie sidstleden hørde at Kiel Takle formedelst en Samtale mellem Parterne og den til Vedermæle indstevnte Iver Lie, skjældede Knud Ræne \at han løj/ (som?) en Tyv og Skjelm i den henseende at Iver \da/ fordrede et hos Kiel til komne Penge. Iver Lie tilstoed i Retten at han havde lovet at bie Kiel med Pengene til denne Høst, saafremt han ikke før kunde betale dem.

2det Vidne, Gullig Johnssøn Flaaten, aflagde Eed og vidnede, at han aldeles intet veed til Sagens Oplysning.

3de Vidne, Joseph Lie, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med første Vidne uden Forandring, med Tillæg, at han ikke hørde Iver Lie den omtalte Tid fordrede Pengene hos Kiel Takle. dem:

Iver Lie sagde, at han havde modtaget de omtalte Penge ifald han havde fordret dem paa samme Tid som nu er omvidnet.

Kiel Takle begiærede Udsættelse til næste Ting for at anføre Contra Vidner og Indlæg til Sagens Oplysning.

Eragtet

Sagen beroer til næste Ting, da Kiel Takle slutter Sagen fra sin Side.

Erich Finne havde med mundlig Varsel indkaldet Anfin Knudsøn Dolve for Gield 50 Rdl:r effter Revers af 13 Julii 1791, derfor Dom at lide og Vidner at anhøre, samt Dom modtage effter nærmere Paastand, samt Sagens Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Anfind Dolve mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede

1793: 160b

Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Citanten fremlagde den udstædte Revers af 13 Julii 1791, saalydende # og fremstillede Vidnerne Johannes Torbiørnssøn Rogne og Aad Knudssøn Gielle, som aflagde Eed og vidnede, at de den samme Tid som Reversen er udstæd, hørde at Anfind Knudssøn Dolve tilstod at skylde Erich Finne de 50 rd., og at han underskrev samme. Citanten udbad Laugdag.

Eragtet:

Lovlig stevnte men udeblevne Anfind Knudssøn Dolve gives hermed Laugdag at møde til næste Sommer ting med sit Tilsvar, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Halsten Istad paa egne og øvriges Vegne havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Enken Turilde Tostensdatter Lille Ree med Laugværge Lars Tostenssøn Wæche, og Lars Larssøn Lille Ree med Curator Lars Monssøn Lofthuus, angaaende Fornærmelser som er Citanterne tilføjet paa deres Ejendom imod Contract af 12 Novbr: 1757, og Forligelse brev af 15 Julii 1778, derom at høre Vidner og lide Dom effter skriffblig Optegning som blev irettelagt, saalydende #

Ingen af de indstevnte Vederparter mødte, heller ikke Vidnet Brithe Larsdatter Lille Ree, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Eragtet:

Da denne Sag angaaer Fornærmelser paa Citanternes Ejendom, som udtrykkelig i det fremlagte Skriffit opgives, saa maatte Dommeren paa Grund af Lovens 1: 16: henvise samme til Aastædet, hvor vedkommende som finde sig fornærmede haver at proseqvere deres Sag, da Tægtedag paa nærmere Anfordring skal blive meddelt.

Folio 149. Lars Knudssøn Breche fremlagde skriffblig Continuations Stevning mod Erich Nielssøn Finne for Overfald og uhøvisk Tale, dateret 28 Septembr: 1793, saalydende #

Erich Finne mødte og vedtog lovlig Varsel, der hos begiærede indstevnte tilspurgt om han ikke besvangrede den til Vedermæle indkaldte Kari Iversdatter Rørlien under Ægteskabs Løffte, eller det alleene skeede af ukyskhed.

Indstevnte benægtede at svare paa det fremsatte Spørgsmaal som upasseligt.

Af de til Vedermæle indkaldte mødte Kari Iversdatter (me?)d Ole Reime. For Anne Andersdatter (var?) Stevningen af Lænsmand og Mænd paategnet under Eed. Vidnerne mødte, hvoraf

Iste Vidne, Erich Madssøn Lødve, aflagde Lovens Eed og provede: at han afvigte Aars November Maaned i et Begravelses gilde paa Seim hørde at Parterne vare i Tale sammen, og at Erich Finne sagde at Lars Breche var en Horehund, samt at han burde besørge sine Børn som han i Bøjgden havde giort, til Jorden. Ligeledes saae Vidnet at Erich Finne, som havde talt med Lars om sin Søsterdatter Kari Iversdatter, som Lars havde besvangret, i Vrede og beskjenket {sagde} slog Lars i Ansigtet 2de Gange, samt tog ham i Brystet og kaldede ham en Tyv og Skjelm, hvoreffter Lars bad om Freed.

2det Vidne, Endre Michelssøn Opheim, aflagde Eed og vidnede: at han paa samme Tid som forrige Vidne har forklaret, hørde at Erich Finne i Vrede kaldede Lars Breche for en Horehund, samt saae at han slog Lars i Ansigtet, men Anledningen til dette Overfald veed Vidnet ikke.

3de Vidne, Michel Aadssøn Breche, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med 2det Vidne, med Tillæg, at Erich Finne tillige skjældede Lars for en Tyv og Skjelm, og var Erich stærk beskjenket. demitteret.

Erich Finne begiærede Sagen til næste Ting udsat for at føre Contra Vidner.

Eragtet

Sagen beroer til næste Ting, da {Citanten} Erich Finne iagttager det fornødne til Sagens Oplysning.

Folio 148. Lænsmand Mølsters Sag mod Niels Pederssøn Grove for Giæld, anmeldte Parterne forligt, og betalte indstevnte Gielden 4 rd: 3 mrk: 12 s:, samt Omkostningerne 1 rd: 14 s:, hvormed Sagen ophævedes.

Folio 150. Sagen mellem Brynild Øfsthuus mod Matthias Anfindssøn Giære for Giæld 220 Rdl:r blev paaraabt, da Citanten fremlagde Laugdag af (9?) Julii 1793, saalydende #

Begge indstevnte mødte og vedtog Varsel, samt fremlagde Jndlæg af 9 Novbr: 1793, saalydende # Vidnerne mødte, hvilke aflagde Lovens Eed og provede, at {han} de paa Høste tinget 1791 saae at Brynild Øfsthuus betalde Lænsmand Mølster 220 Rdl:r, som denne sagde skulde være til Afdrag paa Matthias Giæres Giæld til ham, stor 200 rd:, men Vidnerne veed ikke enten disse 220 rd: vare Matthias givne eller ikke. demitteret.

Brynild Øfsthuus havde med mundlig Continuations Stevnemaal ind-

1793: 161

-kaldet Matthias Anfindssøn Giære til at anhøre flere Vidner i denne Sag, dereffter Dom modtage effter nærmere Paastand.

Matthias Giære vedtog lovlig Varsel. Vidnerne Lars Lofthuus og Anders Lierhuus mødte, aflagde Lovens Eed og provede, at de afvigte Aars Høst, effterat Matthias Giæres Hustrue var død, var tilstæde paa Øfsthuus effter Brynilds Søns Tilkaldelse, og hørde at Matthias fordrede den ham tilstandne Hjemmegiffte, hvilken Brynild sagde ikke at vilde nægte ham naar han tilbagebetalte de ham laande 220 rd:, hvilke Matthias sagde (var han?) givet med sin Hustrue, men som Brynild da benægtede, og Matthias lovede at skaffe Vidner paa. demitteret.

Matthias Giære begiærede Udsettelse effter sit Jndlæg.

Eragtet

Sagen beroer til næste Ting, da indstevnte iagttager det fornødne, ligeso, den forlangte Gienpart paa nærmere Anfordring skal blive meddeelt.

Aar 1793, den 11te Novembris, continuerede Høstetinget med Wossevangens Almue i forrige Laugrettesmænds Nærværelse, og i Stæden for Aslak Fladeqval Amund Bryn.

Da Lars Knudssøn Afdal fremlagde sin Angivelse paa hvad paa Støbs Saug siden sidste Angivelse er skaaret, nemlig 651 Bord, dateret 9 Novbr: 1793.

Knud Nielssøn Finne fremlagde ligeledes sin Angivelse over hvad paa Finde Saug siden 15 Novbr: 1792 er skaaret, nemlig 2800 Bord, dateret 9 Novbr: 1793.

Folio 150. Aad Nielssøn Ringheim for Maritha Knudsdatter fremlagde Laugdag i Sagen mod Halsten Ringheim og Godschalch Mølster for Vilkaar, af 9 Julii 1793, saalydende.

Indstevnte og laugdagede Godschalch Mølster tilstod det forkyndte Stevnemaal og Laugdags Forkyndelse, samt fremlagde Jndlæg af 11te Novembr: 1793, med vedfølgende Bygslebrev af 8 Julii 1783, tinglyst 12 Julii s: A:, saalydende # Citanten paastod Dom til Opfyldelse af indstevnte indgangne Contract som i Sagen er fremlagt, da ikkun han har vedtaget at effterleve samme. Indstevnte paastod at de{n} irettelagde Documenter maatte komme i Betragtning. Citanten paastod Dom, og Sagens Omkostninger opRettet, 4 rd: 5 Mrk:

Eragtet

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Dagen efter, den 12te Novembris, continuerede Høstetinget i vedkommendes Nærværelse.

Da følgende Documenter bleve publicerede.

1: Kongelig Bevilling for Stephen Monssøn paa et Giæstgiverie ved Stædet Bershougen* (Bergshougen) i Woss Fogderie under Søndre Bergenus Amt, dat: 13 Sept: 1793.

2: Claus Larssøn Maasefinds Obligation stor 198 rd., udstæd til Aamund Endressøn yttre Qvalvig, med Pant i Maasefind, No: 4 i Wiger Otting, dateret 12 Novembris 1791, tinglyst 16de ditto, udslettet effter Qvittering af 7 Novembr: 1793.

3: Ditto nye Obligation stor 198 rd., udstæd til Lars Endressøn yttre Qvalvigen, med Pant i bemelte Skyld i Maasefind, No: 4 i Wiger Otting, dateret 7 Novbr: 1793.

4: Anders Larssøns Skjøde paa 1 bpd: 8 6/9 mrk: Smør i Rong, No: 30 i Bordals Otting, hvori han selv den 20 Novbr: 1792 har arvet andre 3 3/9 mrk:, ialt 1 bpd: 12 Mrk:, udstæd af Creditorer og Arvinger effter Lars Anderssøn Rong med 200 rd., d: 10 Julii 1793.

5: Torbjør Bottolvsdatters Contract for Livs Ophold af Rong, udstæd af bemeldte Anders Larssøn Rong, den 10de Julii 1793.

6: Anders Larssøn Rongs Obligation stor 200 rd., udstæd til Sjur Arnessøn Alsager og Michel Michelssøn Lothe, med Pant i ½ Løb Smør i Rong, samt 2den Prioritet udi en anden halv Løb i samme Gaard, dateret 13 Julii 1793.

7: Gullig Larssøn Helleveds Obligation stor 400 Rdl:r, udstæd til Jan Hanssøn Top, med Pant i 1 Løb 18 Mrk: Smør i Helleved, No: 13 i Windier Otting, den 13 Julii 1793.

8: Ragnilde Knudsdatters Skjøde paa 23 1/25 Mrk: Smør i Helleved, No: 13 i Windier Otting, hvori hun selv den 26 Novbr: 1792 har arvet andre 21 24/25 mrk:, tilsammen 1 bpd: 21 Mrk: Smør, udstæd af Creditor effter afdøde Brynild Knudssøn Helleved mod 250 rd., den 13 Julii 1793.

9: Guro Knudsdatters Skjøde paa 23 1/25 Mrk: Smør i bemelte Helleved, No: 13, hvori hun selv den 26 Novbr: 1792 har arvet andre 21 24/25 Mrk:, tilsammen 1 bpd: 21 Mrk: Smør, udstæd af Creditor effter afdøde Brynild Knudssøn Helleved mod 250 rd., den 13 Julii 1793.

10: Ragnilde Knudsdatters Obligation stor 128 rd., udstæd til Frue Doctorinde Mossin, med Pant i Helleved, No: 13 i Windier Otting, dateret 13 Julii 1793.

11: Guro Knudsdatters Obligation stor 128 rd., udstæd til Frue Doctorinde Mossin, med Pant i Helleved, No: 13 i Windier Otting, dateret 13 Julii 1793.

12: Brynild Knudssøn Helleveds Obligation stor 512 rd., udstæd til Hr: Etatsraad Fleischer, og transporteret til Hr: Doctor Mossin, dateret 13 Novbr: 1769, udslettet effter den sidstes Boes Tilsynsværge hr: Heibergs Qvittering af 13 Julii 1793.

13: Skifftebrev effter Maritha Aamundsdatter øvre Groue. Jordegods 1 Løb Smør i Øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, samt 2/3 Mrk: i Tufte, No: [?] i Opheims Otting, for 350 rd., udlagt til Creditor Aad Davidssøn Kløve 2 pd: 13 5/7 Mrk: Smør i Øvre Groue, og 12/21 mrk: i Tufte, samt Enkemanden Ole Nielssøn 10 2/7 Mrk: i øvre Groue, og 2/21 Mrk: i Tufte, dateret den 17de Februar 1792.

1793: 161b

14: Anfind Anderssøn Bryns Obligation stor 99 rd., udstæd til hr: Rector Arentz, med Pant i Bryn, No: 1 i Bordals Otting, dateret 15 Novembr: 1787, qvitteret 26 Oct: 1793.

15: Lars Brynildssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Øfsthuus, No: [?] i Windier Otting, udstæd af Brynild Knudssøn Øfsthuus mod 200 rd., dateret 9 Novbr: 1793.

16: Brynild Knudssøns og Hustrues Kari Larsdatters Contract for Livs Ophold af Øfsthuus, udstæd af Lars Brynildssøn, den 9 Novembr: 1793.

17: Tosten Anfindssøn Ringheims Obligation stor 400 rd., udstæd til Hr: Edvard Mejer, \eller Wangens Fattighuus/, med Pant i Store Ringheim, No: 27 i Guldfierdings Otting, dateret 6 Novembr: 1783, qvitteret 4 Novbr: 1793.

18: Lars Kieldssøn Dychestens Obligation stor 170 rd: til Rest, udstæd til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i Dychesten, No: 2 i Guldfierding, dateret 9 Novbr: 1782, qvitteret 9 Novbr: 1793.

19: Skifftebrev effter Guri Brynildsdatter Giære. Jordegos 1 Løb 6 Mrk: Smør i Giære, No: [?] i Bordstrands Otting, udlagt til Godschalch Matthiassøn Mølster 22 $\frac{3}{4}$ mrk: Smør for 87 rd: 20 s:, Aamund Anfindssøn Giære 4 mrk: for 15 rd: 2 mrk:.. Knud Siurssøn Traae $\frac{1}{4}$ mrk: Smør for 5 Mrk: 12 s:. Matthias Anfindssøn Giære som Enkemand 1 pd: 2 Mrk: for 99 rd: 4 mrk:., og Anfind Matthiassøn 1 pd: 1 mrk: for 95 rd: 5 Mrk:., dateret 22de Novbr: 1792.

20: Ditto effter Ole Gulligssøn Seim. Jordegods 1 Løb Smør i Seim, No: [?] i Guldfierding for 300 rd:., udlagt til Creditor Madame Blydt 2 pd: 16 $\frac{4}{5}$ mrk: for 270 rd:., Enken Kari Michelsdatter 3 $\frac{3}{5}$ mrk: for 15 rd:., Sønnerne Gullig, Siur, Michel og Johannes Ols Sønner, hver $\frac{4}{5}$ mrk: for 3 rd: 2 Mrk:., og Datteren Maritha Olsdatter $\frac{2}{5}$ Mrk: for 1 rd: 4 mrk:., dateret 28 Novbr: 1792.

21: Joseph Nielssøn Lies, Knud Aschildssøn Rænes, Kiel Larssøn Tachles og Joseph Anderssøns Skjøde paa $\frac{4}{76}$ Part udi Gaarden Almindingen, No: 48 i Bøer Otting, udstæd af Anders Michelssøn Lies Arvinger, John Sverqvæssøn Ræne, Mons Aadssøn LOfthuus og Aad Nielssøn Ringheim, mod 4 rd: 8(0?) skilling, dateret den 9 Novembr: 1793.

22: Johannes Olssøn Groues Obligation til Rest 100 Rdl:r, udstæd til Elling Jonssøn Fylkedal, med Pant i øvre Groue, No: 11 i Bøer Otting, dateret 8 Novbr: 1786, udslettet effter Qvittering af 4 Novbr: 1793.

23: Kiel Anderssøn Seljes Obligation stor 260 rd:., udstæd til hr: Peder Blydt, med Pant i Selje, No: 48 i Holbøygder Otting, dateret 6te April 1780, qvitteret 18 April 1793

24: Mathias Tostenssøn Lundes ditto paa 114 rd:., udstæd til Claus Isachssøn Grimestad, med Pant i Lunde, No: 22 i Wiger Otting, dateret 9 Novbr: 1776, udslettet effter Qvittering af 12 Novembris 1793.

25: Størk Torgerssøn Gierness ditto til Hr: Johan Fleischer, stor 280 rd:., med Pant i Gierness, No: 6 i Bordal, dateret 4 Novembr: 1789, qvitteret 11 Novbr: 1793.

26: Ole Nielssøn Træens ditto stor 120 rd:., udstæd til Hr: Krigs Commissair [??] og Hr: Capitaine Dahl, med Pant i Træen, No: 29 i Wiger, dateret 16 Novembr: 1787, og qvitteret 12 Octobr: 1793.

Folio 152. Efter Vedtagelse paa sidste Sommerting blev udi Sagen af Brynild Traae anlagt mod Bøes Mænd og deres Beneficiaries angaaende Skove teigen Naalen, saaledes

Avskediget

Hverken med de udi denne Sag saavel til Tings Vidne som dens afhørte Vidner, heller ikke med de fremlagte Dokumenter, er det bevist at den omtvistede Skove teig Naalen ved Afhændelsen af de Wangs Kirke tilhørende 11 Spand Smør i Gaarden Bøe, er undtaget og forbeholdt det øvrige Spand i samme Gaard som under Sagen er benævnet for Jabespandet, og der for burde den af Vidnerne omtalte Steenings Forretning, som ikke er frem kommet, oplyse Rigtigheden af hvad Citanten paastaaer. De i Tings Vidnet indførte Adkomster, daterede for over 100 Aar siden, giver ikke den mindste Anledning til at troe Citantens Paastand om Udskiffningen og Undtagelsen. For Dommeren er det derfor ikke mueligt, uden Syn og Grandskning paa Aastædet samt Befaring om de af Vidnerne omprovede Mærkeskjæl for Skoveteigen, virkelig befindes, at bestemme hvem denne Ejendom tilhører. Hvor for til saadant at iværksætte, denne Sag til Aastædet henvises, da Vedkommende paa begge Sider

iagttager sin Ret, ligesom Tægtedags Berømmelse paa nærmere Anfordring skal blive meddelt.

1793: 162

Eragtet

Da Dommeren er bleven angrebet af en stærk Forkjølelse, og des formedelst ikke kan behandle de til dette Høste ting indstevnte og effterstaaende upaaraabte Sager, saa seer han sig nødsaget i Medhold med Forordningen af 19 Aug: 1735, dens 8de Post, at udsætte Sagetinget til den 24de Februar anstundende Aar 1794, da baade de i dette Ting ny indstevnte og fra forrige Ting udsatte Sager nyder sin fremme uden videre Varsel, og paalægges det herved samtlige Parter at frem komme med sine Vidner og Beviser her paa Tingstædet. Paa samme Tid bliver de (2de?) paa dette Ting (optagne?) og udprocederede Sager effter Omstændigheder paakjendte eller dømte. Denne Kjendelse skal betimelig ved Stædets Lænsmand af Kirkebakkerne blive bekjendtgiort.

Aar 1793, d: 13de Novembris, continuerede Høstetinget med Wangens Almue i forrige Laugrettesmænds Nærværelse.

Da Johannes Nielssøn Møen og Lars Jonssøn Børche fremlagde sin Angivelse paa Bachethuuns Saug siden sidste Angivelse havde skaaret, nemlig 2686 Bord, og desuden 536, dateret 11ter Novbr: 1793. Angivelsen blev af Lars Jonssøn Børche, som tilligemed Johannes Nielssøn havde skaaret {paa} anførte Antal Bord, inden Retten beeediget.

Ligeledes fremstod Bottolv Olsson Lunde, som Ejer af den paa Gaarden bevilgede Bøygde Saug, med sin skriftlige Angivelse af 13de Novembr: d: A:, hvoreffter intet siden seeneste Angivelse til Dato er skaaret, da Saugen ved en Vand Flom er nedbrudt, hvilket han inden Retten under sin Eed bekræfftede.

Foged Uhnmack fremlagde til Bielag ved Regnskabet de sædvanlige Spørsmåle til Besvarelse, og der om inden Retten at erholde Tingsvidned, hvorved de 2de Mænd Anders Aadsson Lierhuus og Ole Olsson Tvejte til de fremsatte 18 Spørsmåle svarede tilligemed den nærværende Almue, at ingen Forandring til Anmeldelse var foregaaet, undtagen til 8de Spørsmåle: at Beboeren paa Bergshougen var bleven privelegeret Gjæstgiver.

Hr: Fogden Uhnmack fremlagde Specification over de i Wangens Sogn værende Flomqværner, for derom inden Retten at erholde bekræftet Tingsvidne til Bielag ved Regnskabet, hvorved blev fremkaldet Lars (Knud?)søn Breche og Mons Olsson Gavle, der forklarede tillige med den tilstædeværende Almue, at følgende Forandringer alleene var foregaaet, nemlig: Dørvedals Otting, No: 11 Wæthe, udgaar Een. Guldferding, Breche, tilkommer 2. Windjer Otting, øvre Kythe No: 22, tilkommer 2. Bøygde i Holbøygder Otting, No: 11, tilkommer 1 for 2 s: Ditto Otting, No: 22 Nedr: Schjerven, tilkommer 1 for 2 s: Wiger Otting, No: 5 Rode, afgaar 1 for 2 s: Ophejms Otting, øvre Opheim, No: 18, (U?)dgaar 2 til 4 s:

Den 14de Novembr: 1793 continuerede Høstetinget med Wangens Almue i forrige Laugrettesmænds Nærværelse for Opheims og Windjer Otting.

Hvorda hr: Fogden Uhnmack fremlagde Amtets Skrivelse af 12te Octobr: d: A:, angaaende at Opheims Ottings Almue skulde vedtage i Amtets Almindelige Broer imod at Amtet igien kom

dem til Hjelp ved Stalems Broens Opbyggelse og Reparation, ligesom og de 5 Beboere i Jordalen skulde med heele Ottingens Almue blive hjulpen 2 a 3 Dage om Aaret, (p?)aa d(esen?) almindelige Bøgde vej, hvilket alt den tilstæde værende talrige Almue af Unge og gamle i eet og alt blev vedtaget, effter at samme for Retten var oplæst.

Amtets Forbud af 4de Maj 1785 paa ulovlig Skovhugst, blev inden Retten læst.

Lars Ingebregtsøn Tvete fremlagde i Retten sin skriftlige Angivelse af 13de (dennes?) paa hvad der var skaaret paa Gilderhuus Saug siden seeneste Angivelse, nemlig 1253 Bord af (..)ommer Tykkelse, og 6 a 7 Fod lange, hvilket han inden Retten beeedigede.

Den paafølgende 15de Novembr: var intet ved Tinget at bestille.

Den derpaa følgende 16de November continuerede Høste tinget i samtlige Laugrets og Vedkommendes Nærværelse, da følgende Documenter til Tinglysning blev fremlagte.

27: Claus Ericksøn Gjærralds Obl: til Peder Haldorsøn Helland paa 290 rd., med Pant i Gjærrald, No: 27 i Bordals Otting, dat: 17de Maij 1779, og udslettet efter Qvittering af 9de Juni 1793.

28: Svend Larssøn Gjærralds Nye Obl., udstæd til Ole Haldorssøn Helland, med Pandt udi 1 pd: 7 ½ Mrk: Smør i Gjærrald, No: 27, og 1ste Prioritet, dat: 8 Julii 1793, stor 250 rd:

29: Bottolv Magnessøn Bystølens Skjøde paa 12 Mrk: Smør i Bystølen i Holbøygder Otting, udstæd af Arvingerne effter Magne Anderssøn, følgelig Skiftebrev af 9de Febr: 1793, for 80 rd., dat: Windje 10de April 1793.

1793: 162b

30: Nye Obligation af Lars Pederssøn Holo til Colbeen \Larssøn/ Houge paa 96 rd., med Pant i 1 Pd: 12 Mrk: Smør i Holo i Holbøygder Otting No: 41, dat: 13de Julii 1793.

31: Erich Larssøn Gilderhuuses Skjøde paa 18 Mrk: Smør og ½ Geedskind \i Gilderhuus i/ Opheim Ott: No: (?), udstæd af Hans E(bb?)essøn G(u?) paa sin Faders Vegne, mod 300 rd., og mod at svare 8(0 rd:?) {(Ebbe?)} \sin Moder i (.....?), dat: 5 Julii 1793.

32: Anders Larssøns Schjerves Hjemmelsbrev paa 12 Mrk: Smør uden Bygsel i øvre Schierve i Holbøygder Otting No: 21 for 12 rd., dat: 5te Julii 1793.

33: nye Obligation udstæd af Samson Torbjørnssøn Schutle til Anders Pederssøn Nedre Schutle paa 236 rd., mod Pant i 1 pd: 12 Mrk: Smør i Midt Schutle, No: 16, dat: 9 Novembr: 1793.

34: Ole Nielssøn Træens nye udstædte Obligation til Ole Olsson Østensøe i Hardanger paa 130 rd., med Pant i 3 Spand Smør med Bygsel og Herlighed, saavelsom Overbygelse til 9 Mrk: Smør, Wangens Præstebord beneficeret, i Gaarden Træen, No: 29 i Wiger Otting, dateret 11te Novembr: 1793.

35: Nye Obligation af Michel Larssøn Tachle til Christopher Nielssøn Tjoflaat paa 200 rd., med Pant i ½ Løb Smør i Takle, No: 9 i Qvitler Otting, dateret 12 Novembr: 1793.

36: gammel Obligation af Colben Baarssøn Midtbære til Kapitaine Niels Dahl paa 300 rd., udslættet effter Qvittering af 4de Septembr: 1793 og foregaaende Opsigelse af 4de Junii 1793.

37: Mons Knudssøn øvre Grouves gamle Obligation til sal: Hr: Doctor, Stiftprovst Mossin paa 248 rd., med Pant i en Løb Smør i Gaarden øvre Grouve, No: 11, udslettet effter Qvittering af 7de Septbr: 1793, og dateret 12 Julii 1790.

38: Mons Knudssøn øvre Groves nye Obligation til Tosten \Amundssøn Fiose 100 rd., og til Knud/ Aamundssøn ibm: paa 160 rd., tilsammen 260 rd., mod Pant i en Løb Smør i Øvre Grove, No: 11 i Bøer Otting, dateret 12te Novembr: 1793.

39: Gullig Larssøn Takles Skjøde udstød af Anna Beate Fleischer, Enke effter Stiftsprovst Mossin, paa de hende ved Skifte effter Brynild Knudssøn \udlagte/ 1 pd: 22 2/25 Mrk: Smør for 356 rd.; og ligesaa af Lars Olssøn Qvale hans udlagte 14 16/25 Mrk: Smør for 151 rd: 2 mrk.; Kiel Larssøn Takles paa sin Hustrues Vegne ligesaa tilfaldne 7 8/25 Mrk: Smør for 75 rd: 4 mrk.; Endelig Sergent Andreas Larssøn Kythes paa sin Hustrues Vegne tilfaldne 21 24/25 Mrk: Smør for 227 rd.; saa at Kjøberen Gullig Larssøn Takle bliver Ejer af 1 Løb 18 Mrk: Smør for 710 rd.; dateret 13de Julii 1793.

40: Niels Larssøn Dømbes Skjøde paa 1 Løb 18 Mrk: Smør, eller gammel Landskyld 5 Spand Smør, i Gaarden øvre Qvitne i Bordals [Otting] \No: 25/, for 480 rd.; udstød af Aad Nielssøn øvre Qvitne, da bemeldte Niels Larssøn Dømbe ægter hans Broderdatter Guri Sjursdatter, dateret 12te Novembr: 1793.

41: Skjøde udstød af Jon Anderssøn øvre Kløve {til} paa sin Myndling Maritha Brynildsdatters Vegne, med Oberformynderens Samtykke, til Sigrid Brynildsdatter, gift med Aad Davidssøn Kløve, bemeldte hans Myndlings effter Skiftebreve af 21 Februar 1783 og 19de Julii 1793 tilfaldne 2 pd: 12 ¾ Mrk: Smør i Gaarden Noreim i Windjer Otting No: 23, for 200 rd.; Selv var Kjøbersken ejende effter samme Skiftebrev 2 pd: 12 ¾ Mrk: Smør for 200 rd.; saa hun i alt formedelst dette Skjøde dateret 12te Novembr: 1793, ejer 1 Løb 2 pd: 1 ½ Mrk: Smør for 400 rd:

42: Knud Anderssøn Giæragers Skjøde til Broderen Brynild Anderssøn paa 19 ½ Mrk: Sr: i Gaarden Gierager i Windjer Otting No: 7 for 39 rd.; den 13 Novbr: 1793.

43: gammel Obligation af Wiching Knudssøn øvre Grouve til Tosten Amundssøn Fjose og Knud Amundssøn ibm: paa 260 rd.; med Pant i 1 Løb Smør i øvre Grouve, No: 11, dateret 5te Julii 1790, og udslettet effter Qvitering af 16de Septbr: 1793.

44: Wiching Knudssøn øvre Groves nye Obligation til Lars Thomassøn yttre Alsager paa 299 rd.; og Pant i en Løb Smør i øvre Grove, No: 11 i Bøer Otting, dateret 13de Novbr: 1793.

45: Johannes Olssøn øvre Groves \nye/ Obligation til Aad Davidssøn Kløve den ældre paa 300 rd.; og til Aad Davidssøn Kløve den yngre paa 199 rd.; tilsammen 499 rd.; og Pant i 2 Løber Smør i øvre Grove, No: 11, og 1 1/3 Mrk: Smør i Tufte \i/ Bøer Otting, dat: 10de Julii 1793.

46: Skjøde udstød af Aad Davidssøn Kløve paa hans i Skiftet effter Maritha Aamundsdatter øvre Grove udlagte 2 pd: 13 5/7 Mrk: Smør i øvre Grove, tilligemed (12/21?) Mrk: Smør i Tufte, for 300 rd.; ligesaa Ole Nielssøn Groves ved samme Skifte udlagte 10 2/7 Mrk: Smør i øvre Grove, og 2/4* Mrk: Sr: i Tufte, for 50 rd.; alt til Johannes Olssøn, som bliver [Ejer] af 1 Løb Smør i øvre Grove, og 2/3 Mrk: Smør i Tufte, for 350 rd.; dateret 10de Julii 1793.

47: Torchel Johannessøn Øyjordens gammel Obligation til Jan Hanssøn Top paa 125 Rdl.; mod Pant i {till} 9 Mrk: Smør i Lille Schiple, tilligemed Huuse, 2 Fæekreature, 1 Kaabberkjedel og 1 Gryde, dateret 12 Novembr: 1791, og udsløttet effter Qvittering af 3 Julii 1793.

1793: 163

48: Anders Torchelssøn Lille Schiples gammel Obligation til Jan Hanssøn Top, med Pant i 18 Mrk: Smør i Lille Schiple, No: 37 i Bøer Otting, med alle de Løsoere han ejer eller ejendes vorder, dateret 13de Julii 1789, og udslettet effter Qvittering af 3de Junii 1793 for de betalte 125 rd:

49: Torchel Olssøn Englands Skjøde til Lars Hanssøn Engeland paa 2 ¾ Mrk: Smør i Gaarden Engeland i Holbøygder Otting No: 30, for 14 rd.; dateret 14de Novembr: 1793.

50: gammel Obligation af Ole Erichssøn Sivlesøen til Hr: Michal Stub Arentz paa 298 rd.; med Pant i ½ Løb Smør i Sivlesøen i Opheims Otting No: 1, saavel som en Hæst, (?) Kjør,

tilligemed alle de Kreaturer som han var ejende eller ejendes vorder, dateret 12te Novembr: 1785, udslettet efter Qvittering af 6te Julii 1793.

51: Ole Erichssøn Sivlesøens Skjøde til Ole Bottolvssøn paa ½ Løb Smør i Sivlesøen, No: 1 i Opheim Otting for 298 rd., dateret 13de Novbr: 1793.

52: Ole Bottolvssøns nye Obligation udstæd {af Ole Bottolvssøn Sivlesøen} til Hr: Rector Arentz i Bergen paa 298 rd., mod 4 pr:Cto Renter, og Pant i ½ Løb Smør i Sivlesøen i Opheims Otting No: 1, tilligemed alle de Løsøre Effecter som Debitor ejer eller ejendes vorder, i Mangel af Pante(t.tz?) Tilstrækkelighed har Ole Erichssøn Sivlesøen som Cautionist og Selvskyldner forbundet sig, dateret 14 Novbr: 1793.

53: Elling Iverssøn Flages Skjøde til Niels Knudssøn Reqve paa 1 Løb 1 pd: 9 Mrk: Smør i Gaarden Reqve i Dørvedals Otting No: 18 for 70 rd., Selv er Kjøberen Niels Knudssøn effter Skiftebrev af 26de Januarii 1769 ejende 3 mrk: Smør for 2 rd., saa at han bliver Ejer af 1 Løb 1 pd: 12 Mrk: Smør uden Bygsel for 72 rd., dateret 14de Novembr: 1793.

54: Bygselseddel med Revers, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin paa beneficeret Gods 4 ½ Mrk: Smør i Engeland, og \af/ Iver Erichssøn Sundve paa 5 Mrk: Smør i Engeland, {dateret} til Lars Hanssøn i Holbøygder Otting, dateret 14 Novbr: 1793.

55: Skjøde af Biskop Irgens med flere til Erich Larssøn Tillung paa 2 bpd: 19 ½ Mrk: Smør i Gaarden Tillung i Wiger Otting No: 4, for 230 rd., dateret 9 Novbr: 1792.

56: Skiftebrev effter Erich Øyelssøn Lunde. Jordegods ½ Løb Smør, ½ Hud med Bygsel og Herlighed i Gaarden Lunde, med underliggende Plads Ljusne i Opheims Otting og Wangens Tinglaug beliggende, er saaledes udlagt til Creditor Niels Matthiassøn Litzeim for sin Fordring effter Obligation udlagt 1 pd: 5 ¼ Mrk: og ½ Hud for 350 rd: Til Arvingerne: Ældste Søn Øjer Erichssøn 2 ¼ Mrk: Smør for 16 rd: 4 mrk:, Anden Søn Mons Erichssøn, hvis Formynder er Lars Monssøn, 2 ¼ Mrk: Smør for 16 rd: 4 mrk:, Ældste Datter Kari Erichsdatter 1 1/8 Mrk: Smør for 8 rd: 2 mrk:, Maritha Erichsdatter 1 1/8 Mrk: Smør for 8 rd: 2 mrk:, tilsammen ½ Løb Smør, ½ Hud for 400 rd., {dateret} begyndt den 20 Martii og sluttet 15 April 1793.

57: Bygselseddel med Revers, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin til Ole Erichssøn Sivlesøen paa 1 bpd: 9 Mrk: Smør beneficeret Gods udi Gaarden Jordalen, dateret 14 Novbr: 1793.

58: Sjur Knudssøn Rongs Contract om at blive overdraget sin Faders \forhen/ tilhørende Andeel i Rong i Bordahls Otting No: 30 for 450 (460?) rd., hvorimod Erich Bergessøn Giære paa sin Myndtl: Sjur Knudssøns Vegne vedtager at hans Moder G(..?)ve Larsdr., som nu er gifft {skal} med Svend Claussøn Rong, skal nyde Livs Ophold af Gaarden, og skulde hun forinden sin Mand ved Døden afgaae, da skal han effter hendes Død nyde samme Kaar, og have Frihed til at bruge den halve Deel af Gaarden i 9 Aar, en (.d....?) (disse?) ere op(førte?) {..} ved Adkomst at tilhjemle sin (Stifsøn?) samme, ligesom og skal (St.ff.?) derved (bruge?) den anden halve Deel udi andre 11 Aar, dog saaledes at Odels manden sin Ret bliver uforkrænket, dat: 14de Novembr: 1793.

59: Skjøde af Torchild Knudssøn Lunde til Torbjørn Torchelssøn paa 2 Pd: Sr: i Lunde i Holbøygder Otting No: 46 for 400 rd., dat: 14de Novembr: 1793

60: gl: Obl: af Gullig Bergessøn Flage til hr: Krigsraad Fleischer paa 100 rd., som ere {...} Myndtling, paa 100 rd., med Pant i 2 Pd: og 6 Mrk: i \Flage/ i Dørvedals Otting No: 12, dateret 16de Novembr: 1790, udslettet efter Qvittering af 14de Novbr: 1793.

61: gl: Obligation af Aad Nielssøn øvre Qvitne til Niels Wichingsøn Storaas paa 340 rd: at udslette, med Pant i 1 Løb 18 Mrk: Smør i øvre Qvitne, Bordahls Otting No: 25, dateret 13de Julii 1789, og qvitteret 13de Novembr: 1793.

62: Vilkaars Contract af Johannes Olssøn øvre Groupe til sin Fader Ole Nielssøn paa Livs Ophold, dat: 13de Novembr: 1793.

Aad Nielssøn Sondve leverede i Retten sin Skriftlige Saugangivelse paa Møens Saug af 14de dennes, hvorefter var skaaret 596 Bord, Imellem 6 a 8 a 9 Alen og 1 a 2 Tommer tykke, samt 33 Stokker fra beneficerede Skove, hvilken Angivelse, efterat den for ham var oplæst inden Retten, blev beediget.

Dernæst blev af Fogden Uhnmack fremlagt Restancen over de udestaaende Kongelige Skatter, til Beløb 271 rd: 2 mrk: 1 s:, og ¼ procento skatt 42 rd: 68 s:, hvilket inden Retten blev oplæst.

Ligesaa blev fremlagt Af og Tilgang i Odelsmandtallet, saavelsom Af og Tilgang i Vejmæster Mandtallet, der blev inden Retten oplæst, og efter den sidste afgaaet 2 Mand og tilkommet 7 Mand.

Da ingen efter 3de Ganges Udraab ved {samme} \Tinget/ havde noget at bestille, saa blev samme saaledes hævet.

1793: 163b

De Laugrettesmænd som til næstkommende Aar er opnævnte til at betjene Retten bestaar i følgende, nemlig: 1: Ole Sjurssøn (Hæve?). 2: Knud Svendssøn Ullestad. 3: Brynild Amundssøn Traae. 4: Michel Halsteenssøn Grindeland. 5: Ellev Jverssøn Lille Heg. 6: Andfind Anderssøn Schutle. 7: Knud Anderssøn Himle, og 8: Størch Nielssøn Mithun.

Datum som ovenmeldt. ? Barth (sign:)

1793

1794

(1794: 163b)

Udsettelses Sage Ting for Wossevangens Tinglaug.

Aar 1794, den 24de Februarii, blev Retten sat paa Tingstædet Wossevangen, for i Følge den paa sidst afvigte Høsteting for Wossevangens Tinglaug den 12te Novembris 1793 aflæste Eragting, og i overensstemmelse med Forordningen af 19 Augusti 1735 at foretage og behandle de fra Sommer tinget 1793 udsatte og til Høste tinget 1793 indstevnte Sager. Ved Retten var nærværende den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime og efterskrevne 8te eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Ole Sjurssøn Hæve. 2: Knud Svendssøn Ullestad. 3: Brynild Amundssøn Traae. 4: Michel Halsteenssøn Grindeland. 5: Ellev Iverssøn Lille Hæg. 6: Anfind Anderssøn Skutle. 7: Knud Anderssøn Himle, og 8: Størk Nielssøn Mithun.

Folio 154. Sagen paa Justitiens Vegne anlagt mod Hans Blomberg og Martha Bergithe Hansdatter for Lejermaal, blev paaraabt; da hr: Krigsraad Fleischer paa Hr: Foged Unmacks Vegne ifølge Rettens seeneste Kjendelse af 13 Julii 1793 fremlagde 2de Beviser af 23 Septembr: og 12te Octobr: 1793, som tjener til Bestyrkning for at Pigen forhen er uberygtet, og ifølge deraf paastod han Dom, hvoreffter Hans Blomberg effter forhen nedlagte Paastand maatte tilpligtes at betale Lejermaals Bøder effter Loven, samt denne Actions Omkostninger at erstatte. De fremlagte Documenter ere saalydende #

Hans Blomberg lod ved sin Svoger Ole Reime tilføre, at ligesom den fremlagte Attest fra ubekjendte Personer, dateret 23 Septembr., just ikke kan ansees for lovgyldig, saa troede han dog at kunde skaffe Beviis for at Martha Bergithe Hansdatter har været besvangret flere Gange end hun selv har anmeldet, og til den Ende begiærede han denne Sag til Sommer tinget udsat, da han vilde frem komme med det fornødne til Oplysning og befrielse for dette paasagte Lejermaal.

Eragtet:

Sagen udstaaer til næste Sommer ting, da Hans Blomberg paalægges uden Udhael at besørge lovgyldige Beviser fremlagte, der kan oplyse at Martha Bergitha Hansdatter flere Gange har været besvangret. I manglende fald tilskriver han sig selv den af Udeblivelse flydende Ulejlighed.

Folio 151. Hr: Krigsraad Fleischer fremlagde Laugdag i Sagen mod Magne Nielssøn Mithun med flere for Fornærmelse paa Siur Sætres Ejendom, dateret 9de Julii 1793, saalydende #

Af de indstevnte mødte Rognald Haldorssøn Glimme og Lars Knudssøn Winsand. Af laugdagede Vidner mødte alle, undtagen Giertrud Andersdatter og Anna Haldorsdatter Glimme, som anmeldte lovlig Svagheds Forfald. For de udeblevne Parter og Vidner afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel til Høstetinget. Hvordan fremstod som

8de Vidne, Knud Michelssøn Sætre.

9de Vidne, Knud Knudssøn Winsand, der blev forelæst deres i Forhøret pag: 13 og 15 afgivne Forklaringer, den de i alt vedstod at være rigtig, og derpaa aflagde Eed, hvorhos Knud Winsand end videre forklarede, at Lars Winsand var med de andre benævnte, da de havde Baaden paa Isen. demitteret.

10de Vidne, Lars Michelssøn Sætre, aflagde Eed, og effterat den i Forhøret pag: 19 og 20 af ham givne Forklaring var ham forelæst, svarede han at det der anførte var rigtig, undtagen til 3: Sp:, at han een gang saae Magne Nielssøn Mithun flækkede ud et stykke omtrent ½ Favn af Sjur Sætres Baad, som laae ved dennes Nøst. afskeediget.

11te Vidne, Ranvej Monsdatter.

12: Vidne, Asgier Haldorsdatter Glimme, bekræftede deres i Forhøret aflagte Bekjendelse, som dem blev forelæst, og havde intet meere at forklare, hvorpaa de aflagde Eed effter Loven.

13: og 14de Vidne, Knud Maasefind og Knud Glimme, aflagde Eed og vidnede, at de tilligemed de indstevnte og i Præstens Anmeldelse af 16 Januar 1793 anførte Personer vare i Siur Sætres Huus, dog uden at øve nogen Slags Voldsomhed eller Overfald, men Siurs Hustrue blev frygtsom da Lysene bleve

1794: 164

slukte, af hvem veed Vidnerne ikke; Lyset blev igien af Knud Glimme antendt, og han tilligemed Knud Maasefind blev i Stuen effterat de andre vare udgangne, ligesom Sjur heller ingen Klage førte over at ham noget ondt var tilføjet. Ole Sætre sagde at han havde faaet et Ørefigen, men vidste ikke af hvem, da han ikke vilde angive nogen. afskeediget.

Rognald Haldorssøn og Lars Winsand begiærede Sagen til næste Sommer ting udsat for at frem komme med sit Forsvar til sin Friefindelse og Uskyldigheds Afbevisning.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Sommer ting, da de indstevnte haver at fremføre det fornødne til Sagens Oplysning.

Gullig Gulligssøn Nedre Opheim fremlagde skriftlig Stevnemaal til Høste tinget mod Erich Nielssøn Finne for resterende Vilkaar af Gaarden Opheim, dateret 18 Octobr: 1793; derom at anhøre Vidner Knud og Erich Nedre Opheim, effter Stevningens Formeld, saalydende #

Erich Finne mødte og vedtog Stevnemaalets lovlige Forkyndelse, og fremlagde skriffeligt Indlæg af 22de Februar 1794, saalydende # Vidnerne mødte ikke, thi afhjemlede Kaldsmændene Sølfest Houge og Bottolf Lunde lovlig Varsel.

Citanten fremlagde den ommeldte Auctions Forretning af 3 Maji 1790, samt sit Vilkaars brev af 13 Julii s: A:, saalydende # hvoeffter han forbeholdt sin nærmere Besvarelse, og imidlertid begiærede Laugdag for de udeblevne Vidner.

Indstevnte forbeholdt sit videre Tilsvær.

Eragtet:

Lovlig stævnte men udeblevne Vidner Knud og Erich Opheim gives hermed Forelæggelse under Lovens Falsmaal at møde til næste Sommer ting, sit eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 152. Sagen indstevnt med Continuations Stevnemaal mod John Windieklejven blev paaraabt, da Citanten fremlagde Rettens Laugdag af 11 Julii 1793, saalydende #

Vidnerne Ole Myrland og Abelone Windie var tilstæde. Anders Hirth lod anmelde lovlig Forfald formedelst Svagheit. Fremstod da

Vidnet Ole Myrland, som aflagde Eed og vidnede: at han formedelst Ellev Kolves FRaværelse, effter hans Begiær paatog sig at irette føre en Sag mod John Windiekleiven angaaende de paastevnte 4 rd., hvorved John effter det første Forlig mellem dem skulle da aflægge den tilbudne Eed. Da Vidnet mødte her paa Tinget, taledede han med John, som svarede, at han ikke vilde aflægge nogen Eed, men at Ellev selv kunne gjøre det, og derfor incaminerede Vidnet ikke Sagen paa Ellev Kolves Vegne, men lod det beroe indtil han selv kom tilstæde. afskediget.

3de Vidne, Abelone Windie, provede effter aflagt Eed, at hun for nogle Aar siden fik 1 rd:s Sæddel hos John Windiekleiven, samt at hun hverken før eller siden har modtaget Penge hos ham. afskediget.

Citanten begiærede fornyelses Laugdag for det udeblevne svage Vidne Anders Lille Hirth.

Eragtet:

Anders Olssøn Hirth, som har anmeldet lovligt Forfald, gives hermed fornyelses Laugdag at møde til næste Sommerting under Lovens Falsmaal for at aflægge sit eedelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 153. Herman Dugstad med flere ædskede Sagen i Rette mod Magne Aadssøn Dugstadgiellene til at fravige Pladset, og fremlagde Rettens Laugdag af 12 Julii 1793, saalydende #

Magne Dugstadgiellene mødte tillige med Vidnet Michel Larssøn Fladeqval, som aflagde Eed og vidnede eensstemmig med 3die Vidne Helge Aamundssøn Lofthuus, med Tillæg, at han samme Tid hørde at Magne tilstod at være fornøjet med den Betaling som hans Husbønder paa Dugstad havde givet ham for Husenes Reparation. Ligesom og disse tilbød Magne at beholde Pladset dersom han vilde opfylde den indgangne Foreening med at give dem de accorderede 12 rd., og holde Huusene i Stand, men dette nægtede Magne. afskediget.

Citanterne fremlagde Indlæg af 24de Febr: 1794, saalydende # hvoreffter de paastod Dom. Magne Dugstadgiellene sagde han ikke havde fornærmet Citanterne, men derimod forbedret Pladset; begiørede imidlertid Sagen udsat for at fremskaffe Contra Bevis til sin Sags Styrke.

Citanterne herimod protesterede og forlangede Caution for Sagen og dens Omkostninger.

Eragtet:

Da Magne Dugstadgiellene hidtil ikke har fremført noget Bevis til sin Sags Styrke, saa forundes ham den forlangte Ud-

1794: 164b

-sættelse til næste Sommerting, da han bør møde med sit Tilsvar.

Folio 158. Lars Dugstad paaraabte Sagen mod Anders Fittie angaaende en ureen Koe, og fremstillede Vidnet Herbrand Olsson Giære, som den 10 Novbr: 1792 har aflagt sit Vidnesbyrd i denne Sag, men {da samme} \som han da/ ikke var confirmeret, vilde han nu eedfæste samme; Thi blev Vidnesbyrdet ham forelæst, det han tilstod og derpaa aflagde Eed efter Loven. afskeediget.

Citanten paastod Dom effter forhen nedlagte Paastand, og Tillæg i Processens Omkostning 4 rd:

Størk Mithun havde Commission fra indstevnte at tilføre, at han intet videre til Sagen havde at svare, der for med Dom var fornøjet.

Eragtet

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til Sommertinget dette Aar.

Folio 151. Erich Finne fremlagde Laugdag i Sagen mod John Biørche for ærrørige Ord, dateret 11te Julii 1793, saalydende #

John Biørche mødte og tilstod Stevnemaals og Laugdags lovlige Forkyndelse, derhos anmeldte at han mundlig havde contra stevnt Erich Finne for uhøvisk Tale, derom at anhøre Vidner* (Vidnesbyrd) af de under Falsmaal indstevnte Stephen Bryn, Mons Bachetun og Wiching Gierager,, {der for} hvilken \Tale/ har givet Anledning til denne Sag, derefter Dom modtage efter nærmere Paastand, samt Processens Omkostninger at svare.

Hoved Vidnerne Wiching Gierager og Kiel Takle mødte, saa fremstillede Citanten ogsaa godvilligt Vidne Knud Michelsson Sætre.

Erich Finne vedtog Contra Stevnemalets lovlige Forkyndelse. De indkaldte Contra Vidner mødte. Hvoreffter fremstod som

2det Hoved Vidne, Wiching Olsson Gierager, som aflagde Lovens Eed og provede: at han 1793 Aars Martii Maaned paa en Søndag her i Giestgiverens Huus paa Wangen, hørde at Erich Finne og John Biørche vare i Tale om endeel Bord som Jon skulde have givet Erich, hvortil denne sagde til John: først gav Du mig Bordene, og siden stjal Du dem tilbage; derpaa svarede Jon: Du kan lyve saa meget som Du vil, thi Du har endog for Retten været gjort til Løgner. Jon var beskjenket, men Vidnet kan ikke sige om Erich var det samme. Vidnet var derpaa begiært af Erich Finne at tage det udtalte til Minde. End videre forklarede Vidnet, at han ikke veed hvem som begyndte denne Tale.

3die Vidne, Knud Michelsson Sætre, provede efter aflagt Eed eensstemmig med forrige Vidne, uden mindste Forandring, da han paa saadan Tid og Stæd var nærværende. afskeediget.

4de Vidne, Kiel Larsson Takle, aflagde Eed og vidnede, at han ved Sommermaal tider 1793 hørde en Søndag efter Prædiken at Erich Finne og John Biørche vare i Kjæggel sammen i Giestgiverstuen her paa Wangen, men hvorom, veed Vidnet ikke, dog hørde han de gav hverandre ærrørige* (ærrørige) Ord, de han nu ikke kan erindre. Erich bad derpaa Vidnet, som i det samme gik forbie dem, at han skulde lægge Mærke til det omtalte, men Vidnet kunde som før meldt ikke erindre det, da han ikke agtede effter Erich Finnes Tale. afskeediget.

Contra Citanten fremstillede

Iste Contra Vidne, Stephen Tollefsøn Bryn, aflagde Eed og provede: at han Vinteren 1793, {trende} \en/ Helligdags Aften{er efter hin anden} hørde at Erich Finne og John Biørche kjæglede sammen om noget Humle, hvilken Erich først sagde at have faaet Betaling for hos Johns Hustrue eller Søn, men da Jon sagde at han ikke havde betalt det, eller at Erich ikke havde faaet Pengene hos John selv, skjød Erich {...} \de nærværende/ til Provs paa at Jon skyldede ham Penge. Enten det var samme Tid eller en anden Hellig dags Aften, som Vidnet ikke \nu/ erindrer, skjældede Erich Jon for en Tyv, men i hvilken Anledning veed han ikke. Erich Finne protesterede mod dette Vidnes Udsigende, siden han ikke kan opgive Anledningen til de omtalte Ord.

2det Vidne, Mons Torgerssøn Bachetun, aflagde Eed og provede: at han en Helligdags Aften herpaa Wangen hørde at Erich Finne og John Biørche vare i Kjeggel sammen om noget Humle, men Begyndelsen dertil eller Udfaldet derpaa kan Vidnet ikke bestemt erindre, Vidnet hørde dog til Slutning at Erich Finne sagde til Jon: Du er en Tyv, først gav Du mig Bordene, og siden tog Du dem tilbage. afsk:

Erich Finne paastod Udsættelse for at fremskaffe Vidner at John Biørche har givet ham en Bordstok paa 15 Tylter, hvilken John siden bortsolgte imod hans Villje.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting, da Erich Finne besørger det fornødne til Sagens Oplysning.

1794: 165

Niels Pederssøn Grove fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Lænsmand Mølster angaaende eendeel Saug tømmer med videre, derom at anhøre Vidner og lide Dom efter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte, alt efter Stevnemaalets nærmere Formeld, dateret 18 Octobr: 1793, saalydende #

Lænsmand Mølsterm ødte ikke efter Udraab. Vidnet Johannes Møen var heller ikke tilstæde, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel for de udeblevne Part og Vidne.

Fremstod da Lars Jonssøn Biørche, som aflagde Lovens Eed og provede til disse af Citanten fremlagte skriftlige Qvæstioner af 8 Novembr: 1793, saalydende # saaledes: 1: Sp: Jo, for omtrent 4 eller 5 Aar siden, men Vidnet svarede, at han vidste det ikke, nemlig hvor Tømmeret laae. 2: Sp: Jo, han udvalgte de bedste, men veed ikke hvor mange Stokker, hvorpaa Lænsmanden satte sit Mærke. 3: Sp: Lænsmanden har ladet skjære Tømmer paa Biørche Saugen, men Vidnet veed ikke om det var dette samme. 4: Sp: Niels Grove har for et Aars Tid siden beklaget sig for dette. 5: Sp: Jo, Niels Grove fik siden Bord af Biørche Saugen istæden for disse. afskeediget.

Citanten fremstillede godvillig

2det Vidne, Lars Anderssøn Male, som aflagde Eed og provede: 1: Sp: Vidnet saae at Lænsmand Mølster tilligemed Lars Biørche leedte effter noget Tømmer paa Biørche Saug, hvilket Vidnet siden fornam var Niels Grove tilhørende. 2: Sp: Ligesom første Vidne. 3: Sp: Veed det ikke. 4: Sp: Ligesom forrige Vidne. 5: Sp: Veed det ikke. afskeediget.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte men udeblevne Lænsmand Mølster gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, og Vidnet Johannes Møen forelægges herved under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde for at aflægge sit eedelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 149. Sagen af Anders Knudssøn Grove mod Giertrud Larsdatter Reime blev af Citanten iretteædsket, som paastod Dom efter Vidnernes Udsigende og Sagens Beskaffenhed, samt Processens Omkostninger erstattet 5 rd:

Indstevntes Mand tilbød sig at ville føde en Koe i ligesaa lang Tid for {den ind} Citanten som denne fødte for hende, samt at erstatte de halve Omkostninger i Sagen.

Citanten benægtede dette og paastod Dom.

Eragtet

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til Sommertinget dette Aar.

Folio 153. Hr: Lieutenant Brøgger fremlagde Laugdag i Sagen mod Pigen Maritha Monsdatter Brandsæt af 12 Julii 1793, saalydende #

Maritha Monsdatter Brandsæt mødte ikke efter Udraab, thi afhjemlede Kaldsmændene Sølfest Houge og Bottolf Lunde lovlig Varsel.

Ole Mørqve mødte og tog til Gienmæle, der hos sagde at Pigen kom til ham 1793 Aars Vaar, og rejste fra ham uden hans Samrykke før Juul. Han havde selv fæstet hende uden at vide at hun var fæstet i hr: Lieutenants Tjeneste, og Pigen sagde at hun ikke vilde være hos hr: Lieutenanten siden hun var bleven slaged og ikke foret* (for et?) foregaaende Aar havde faaet Løn, og derfor var kommen til ham, omendskjønt Comparenten overtalede hende at blive i den Tjeneste hvor hun først var fæstet. Hvor hun nu opholder sig, veed Comparenten ikke.

Citanten fremstillede Vidnerne Sølfest Olssøn Houge og Bottolf Olssøn Lunde, som havde modtaget den gamle Ingeborg Gilderhuuses Vidnesbyrd, det de under 19 Februar skriftlig havde forfattet, og modtaget hendes Eed derpaa, saalydende # Dette de bekræftede med Eed efter Loven.

Citanten paastod Dom efter Lov og Anordninger, og erstattet denne Processes Omkostninger.

Eragtet

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til Sommertinget dette Aar.

Dagen efter, den 25de Februarii, continuerede Udsættelses Tinget for Wossevangens Tinglaug i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Knud Himles Stæd Amund Torgerssøn Bryn.

Hvorda effter Vedtagelse paa Høstetinget udi Justice Sagen anlagt mod
Erich Bergessøn Wæthe for Brændevins Salg, er afsagt saadan
Dom.

Det er med 3de eensstemmige Vidner beviist at indstevnte Erich Bergessøn Wæthe har udsolgt Brændevin i Anders Wichingssøn Berges Huus,

1794: 165b

og derved gjort sig skyldig udi den u Forordningen af 8de Martii 1757 befalede Straf. Vel har han foregivet at samme tilhørde en anden, og søgt med Contra Vidner at bevise dette, men foruden at han ikke har bevist hvem som ejede Brændevinet, saa burde han ikke af den formeentlige Ejer lade sig forlede til en saa lovstridig Handel der er Aarsag til Ungdommens Forførelse og de deraf skadelige Følger som allerhøjst bemeldte Forordning saa viselig har søgt at forekomme, og derfor befalet at hvo som betrædes dermed, skal være forfalden i den befalede Straf: Thi kjendes hermed for Rett: Erich Bergessøn Wæthe bør i Følge allerhøjst bemeldte Forordnings 2den Post bøde 20 Rdl:r til Deeling som samme fastsætter, samt i denne Actions Omkostninger, indberegnet Actors Sallario og Stevnepenge 4 rd., samt 1 rd: til

det stemplede Papir om Acten tages beskrevet. Alt at udredes og efterkommes femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under lovlig Adfærd.

Fol: 161. I Sagen af Maritha Knudsdatter Ringheim mod
Lænsmand Mølster og flere for Vilkaar er saaledes
Eragtet

Beneficiarius for den halve Løb Smør i Indre Ringheim, hvoraf Citantinden tillige paastaer Vilkaar, har hverken været stevnet i denne Sag, heller ikke givet noget Tilsvar, som er fornødent siden Paastanden angaaer hans Ejendom; Thi paaligger det Enken Maritha Ringheim at besørge samme førend Dommeren finder sig forbunden at afsige Dom i Sagen, hvorfor denne Process beroer til næste Sommerting, da denne Kjendelse betimelig skal blive meddeelt beskrevet.

Folio 151. Hr: Krigsraad Fleischer paa Hr: Foged Unmacks Vegne ædskede Sagen i Rette mod Ole Olssøn Helgeland og Husmand Lars Larssøn, og fremlagde Rettens Kjendelse af 11te Julii 1793, saalydende #

Det laugdagede Vidne Lars Olssøn Aarmod mødte, aflagde Lovens Eed og provede: at han var tilstæde da det forhen i rette lagte Skriff af Lars Larssøn blev opgivet, og hørde hans Tilstaaelse derom saaledes som samme indeholder. Iøvrigt veed han ikke hvordan Ole Helgelands og Husmands Contract har været med himanden, eller naar den var indgaaet, heller ikke om da værende Beneficiarius om denne Foreening var vidende, dog kan han sige at Husmanden har været paa Pladset i 18 Aar, og efter sit eget Sigende brugt, saaet og høstet samme, indtil Ole Helgeland derudi gjorde Forandring. afskediget.

Ole Olssøn Helgeland fremlagde skriftligt Contra Stevnemaal af 27 Septembr: 1793, saalydende #

Hr: Krigsraad Fleischer paa Fogdens Vegne vedtog Varsel. Hr: Fogden var tilstæde. Af Vidnerne mødte ikke Ole Olssøn Tveite og Anders Olssøn Hirth, thi afhiemlede Kaldsmændene Bottolf Lunde og Sølfest Houge lovlig Varsel. Fremstod da

1ste Contra Vidne, Bottolf Magnessøn Bystølen, som aflagde Lovens Eed og vidnede: at han for omtrent 2 Aar siden saae at en Slotte kaldet Nobben laae øde, hvilken Husmanden Lars Larssøn havde faaet af Ole Olssøn i stæden for den Slotte Kraagelien, som han tilforn brugte, hvilken Forandring Vidnet har hørt Huusmanden ankede paa. Paa Contra Citantens Spørgsmaal svarede Vidnet: at den ommeldte Slotte Nobben var ikke bedre, men vel ringere end Kraagelien, men om noget Vederlaug for Husmanden derimod blev givet, veed Vidnet ikke. afskediget.

2det Vidne, Ole Johnssøn Helgeland, aflagde Eed og vidnede: at den ommeldte Slotte Nobben for omtrent 2de Aar siden laae øde, hvilken Husmanden havde faaet i Stæden for Kraagelien, men har derom ingen Anke hørt af Huusmanden. Nobben, som ligger længer ude i Dalen og højere til Fjelds, giver bedre Føde end Kraagelien, men om den i andre Henseender er bedre eller verre, kan Vidnet ikke sige. Contra Citanten begiærede Vidnet rilsurgt: Hvprledes Vidnet syntes Hæsjerne vare i stand saavel i Kraagelien som Nobben da Contra Citanten tog dem tilbage? Actor protesterede mod slige Spørgsmaale som Sagen uvedkommende.

Eragtet:

Denne Sag er anlagt mod Ole Olssøn Helgeland fordie han

1794: 166

imod Lov og sit Bygselbrev har handlet egenmægtig med sin tilbyggede Jord i Henseende til Huusmanden Lars Larssøn. De Fornærmelser denne formeentlig har tilføjet ham bliver en

Sag mellem dem, Actor og Beneficiarius, uvedkommende. Det bliver der for Ole Helgelands Pligt at anbringe det fornødne til sit Forsvar, og ikke gaae uden for det incaminerede Contra Stevnemaal, da han selv i Mangel deraf tilskriver sig den der af flydende Ulejlighed. Det fremsatte Spørgsmaal, og flere af samme Natur, bliver derfor ikke antaget. Og da det incaminerede Contra Stevnemaal ikke vedkommer denne Sag, siden Ole Helgeland ikkun haver at forsvare sig imod det Hoved Stevnemaallet indeholder, uden at indlade sig i videre af de Fornærmelser hvorom de tvistes, og hvorfor han har forandret sin første Contract med ham uden Beneficiarii Samtykke: Saa kunde Dommeren ikke antage et saa aldeles lovstridigt Contra Stevnemaal og Vidners Afhørelse derefter, men samme bliver herved afviist, og Ole Helgeland forbeholdt sin Ret om han ved nyt Contra Continuations Stevnemaal overeensstemmende med Hovedsagen der til finder sig beføjet.

Actor fra sin Side paastod Dom, og fremlagde en Attest fra hr: Capitaine Juel af 9de Octobr: 1793, Ole Helgelands Revers af 7de Maji 1770, samt Sognepræsten hr: Jersins Paastand af 13 Novbr: 1792, hvorefter han forventede at Ole Helgeland formedelst sit ulovlige Forhold som med Vidner er beviist, maatte tilpligtes at have sit første Fæste og tilbygslede Gaard forbrudt, tilbagebetale hvad han urettelig imod Beneficiarii Vidende have oppebaaret af Huusmand Lars Larssøn, og desuden erstatte denne Processes Bekostninger med 10 Rdl:r.

Ole Helgeland begiærede Gienpart af det passerede, og Sagen til næste Ting udsat.

Eragtet:

Den forlangte Anstand bevilges til næste Sommerting, da Ole Helgeland iagttager det fornødne til sit Forsvar paa lovlig Maade.

Folio 150. Sagen af Hr: Foged Koren mod Fendrik Lind for Gield effter Obligation og Revers blev paraabt, da Citanten lod fremlægge Laugdagen af 9 Julii 1793, samt Obligationen dateret 1 Sept: 1790, tinglæst 13 Novbr. s: A:, og en Revers af 20 Octobr: 1790 for 8 rd:, item skriftlig Opsigelse af 11te Decembr: 1793, alt saalydende # hvorefter han lod paastaae Dom til Capitalens og Renters Betaling, samt Sagens Omkostninger erstattet med 5 rd:

Fenrik Lind fremleverede Jndlæg af dags dato, saalydende # Citanten vedblev at paastaae Dom.

Eragtet.

Sagen optages til Sommertinget indeværende Aar.

Folio 149 og 151. Sagen mellem Kiel Takle og Erich Finne angaaende en Hæst blev paraabt, men \Contra/ Citanten mødte ikke efter Paraab og Budsendelse ved Lænsmand og Laugrettet.

Lænsmanden irettelagde Laugdagen af 9de Julii 1793, saalydende # Vidnerne mødte, nemlig Knud Finne og Knud Seim, men da \Contra/ Citanten ikke mødte, saa kunde de ikke (offtere?) møde {med}, og derfor vilde frietage sig for Ansvar om de videre udebliver.

Erich Finne paastod Dom efter forrige Tilførsel, da \Contra/ Citanten udebliver og ej anfører sine Contra Vidner.

Eragtet.

Sagen optages til Sommer tinget dette Aar.

Niels {Olssøn} \Knudssøn/ Groue fremlagde skrifftiligt Stevnemaal til Tings Vidne mod Wiching Knudssøn Groue, dateret 22de Octobr: 1793, saalydende.

Wiching Knudssøn mødte og fremlagde Jndlæg af 25 Febr: 1794, som blev læst, saalydende # samt den i bemeldte Jndlæg omtalte Aastæds Act og Dom af 16 og 17de Julii 1791, som følger Acten.

Niels Groue herimod svarede: at ligesom Stevningen indeholder Fornærmelse paa det Lofft hvorudi han havde sine Vahre, saa formodede han at Stevningen i henseende dertil blev antaget, efterdi han og Fader havde brugt samme Lofft, og ikke afveed at Mons deri havde nogen Deel, som Wiching foregiver, der i sit Jndlæg vil trække alt i det uendelige.

Eragtet:

Sagen fremmes effter Stevnemaalet, og Vidnerne antages til Afhør.

1794: 166b

Vidnerne mødte, undtagen Asgier Jørgensdatter Groue, hvilken Citanten frafaldt. Fremstod 1ste Vidne, Johannes Olsson Groue, aflagde Eed og vidnede til de af Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner af 24 Febr: 1794 saaledes: 1: Sp: Jo, Vidnet saae at Taget af Loftet var afrevet om Morgenen den omspurgte Tid. 2: Sp: Jo, han kom til Vidnet og flere og beklagede sig, 3: Sp: Jo, {Knud} Niels {Ols} Knudsson beklagede sig for Wiching om det samme, hvilken svarede, at han ikke vidste hvem som havde gjort det. 4: Sp: Hørde ikke det omspurgte af den ustevnte, men Wiching svarede, da han taledede med en anden, at han hentede Næveren sammen naar han vilde. 5: Sp: Vidnet veed at i Buen under Lofftet var Niels Knudssøns Ejendele bevarede. afskeediget.

2det Vidne, Tollev Brynildsson Groue, provede til 1: Sp:, 2: Sp: Ligesom forrige Vidne. 3: Sp: Jo, og Wiching sagde vel ikke at han havde gjort det, men at han rev naar han vilde uden at spørge derom. 4: Sp: Hørde Vidnet ikke. 5: Sp: Ligesom forrige Vidne.

3: Vidne, Ole Tostensson Biørche, aflagde Eed og provede eensstemmig med Tollev Brynildsson uden Forandring.

Citanten begiærede Tings Vidnet sluttet og sig beskrevet meddeelt.

Wiching Groue benægtede Vidnernes Udsigende, og paastaaer at Niels Knudsson lovlig skal bevise sin Beskyldning, der hos begiærede Tingsvidne Sagen udsat til næste Ting for at føre Contra Vidner om at Lofftet er ham tilhørende, med videre til Oplysning og Friefindelse for dette ubillige Søgemaal.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting, da Wiching Groue iagttager det fornødne.

Niels Knudss: fremlagde skriftligt Stevnemaal mod Wiching Knudsson Groue for ærrørige og utilbørlige Ord, dateret 1 Octobr: 1793, saalydende

Wiching Knudsson Groue blev paraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Citanten fremstillede

1ste Vidne, Anfind Erichsson Fenne, som aflagde Eed og vidnede: at han paa Sommertinget 1793 udi Giæstgiverstuen paa Wangen hørde at Parterne talte med hinanden om deres Disputer paa Groue, hvorpaa Wiching sagde til Niels: Du betalte Gaarden med Falskhed, da Du kunde \ladet/ din Broder faae Gaarden; Da Niels skjød til Vidne og igjentog Ordene, sagde Wiching at han havde sagt: Du fik Gaarden med Falskhed, men Niels igjentog det første, svarede Wiching: Ja, dette var det samme. afskeediget.

2det Vidne, Ole Olsson Groue, provede efter aflagt Eed eensstemmig med forrige Vidne uden mindste Forandring, da han paa samme Tid og Stæd var nærværende.

Citanten frafaldt Jon Groues Vidnesbyrd, og {fra faldt} begiærede Laugdag for den udeblevne Vederpart.

Eragtet:

Lovlig stevnt men udeblevne Wiching Knudsson Groue laugdages at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Stephen Bøe havde til Høstetinget med mundlig Varsel indkaldet Peder Ygre for endeel Smør som han købte af Citanten og ej effter Foreening fik det sig leveret, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner og lide Dom effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Den indstevnte Peder Ygre blev paraabt, men ingen svarede. Vidnerne mødte, undtagen Samson Pederssøn Ygre, som under lovens Falsmaal var indkaldet. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhjemlede lovlig Varsel. Fremstod da

1ste Vidne, Gullig Larssøn Helleved, som aflagde Eed og vidnede: at han Høsten 1793 hørde at Peder Ygre tilstod at have solgt eendeel Smør til Stephen Bøe, men hans Kone vilde ikke tillade ham at sælge det, og paa Vidnets Tilspørgsel om han fik da forlidet der for, svarede Peder Nej, han skulde give mig 5 s: Marken, som var vel nok, men ellers gives meere i Byen.

2det og 3die Vidne, Hermund og Wiching Ygre, aflagde Eed og vidnede, at de Høsten 1793 effter Stephen Bøes forlangende fulgde denne til Peder Ygre, som blev tilspurgt hvorfor han ikke fik det sig tilhandlede Smør, hvortil Peder svarede at Stephen vidste hvorfor det ikke skeede, siden de ikke

1794: 167

vare accorderede om Nedførselen, hvortil Stephen tilbøde sig da at afhente samme, men Peder nægtede paa nyt at accordere derom. Paa Stephens Spørgsmaal, om ikke Peder havde modtaget 1 rd: haand penge paa Smørret, svarede Peder, at det var p(..?)de da tilhandlede Kreature, men da Stephen bekræfter det, taug Peder stille. afskeediget.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men udeblevne Peder Ygre gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvær, og Vidnet Samson Pederssøn Ygre forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at aflægge sit eedelige Vidnesbyrd, hvortil lovlig Varsel besørages.

Samson Torbiørnssøn Skule havde mundlig indkaldet Gullig Gulligssøn Wæle for Gield 26 rd: 3 Mrk: 10 s:, derom at høre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Helge og Jon Olde, dereffter Dom modtage til Betaling, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Hverken Vederpart eller Vidner mødte, thi afhiemlede Kaldsmændene {Helge og Jon Olde lovlig} Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Den indstevnte Gullig Wæle gives Laugdag, og Vidnerne Helge og Jon Olde Forelæggelse under Lovens Falsmaal at møde til næste Sommerting med Tilsværs og Vidnesbyrds Aflæg.

Folio 148. Sagen mellem Lars Anderssøn Houg og Britha Fære for Beskyldninger blev paraabt, men Citanten mødte ikke.

Folio 148. Johannes Biørgos Sag mod Ole Nielssøn Kinne for Gield 7 rd: 4 mrk: 8 s: blev anmeldt forligt, og derfor udgaaer.

Folio 151. Knud Knudssøn Wangens Sag mod Erich Finne for Overfald blev ligeledes anmeldt forligt og ophævet.

Folio 158. Stephen Bøes Sag mod Lars Skiple for Gield 2 rd:, og ditto folio: Aslak Fladeqvals Sag mod Størk Reqve, bleve anmeldte at være forligte og derfor udgaaer.

Effter Paaraab var intet meere ved Retten at bestille, thi blev Sagetinget ophævet.
Datum den 25 Februar 1794. ? Barth (sign.)

Aastæds Sag mellem Rochne og Gierrald i Bordals Otting.

Aar 1794, den 1ste Julii, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Store Rochne i BORDALS Otting paa Woss, for at behandle effterfølgende Aastæds Mærkeskjels Forretning mellem Opsidderne paa Gaardene Store Rochne, Gierrald og Gierraldstvedt. Retten blev betjent af Sorenskriver Heiberg og efterskrevne af Stædets Foged opnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddoms mænd: 1: Knud Svendssøn Ullestad. 2: Knud Anderssøn Ringheim. 3: Lars Monssøn Lofthuus. 4: Knud Askildssøn Ræne. 5: Lars Knudssøn Bryn. 6: Lars Olssøn Herre. 7: Størk Nielssøn Mithun, og 8: Aad Nielssøn Sondve. Nærværende den constituerede Lænsmand Ole Askildssøn Reime.

Hvorda Citanterne udi denne Sag, Anfind Knudssøn, Baar Michelssøn og Knud Anfindssøn Store Rochne, fremlagde den dem under 26 Februar 1794 meddeelte Tægtedag til denne Forretning, samt det af dem udstyrede skriftlige Stevnemaal, hvorved Opsidderne paa Gaardene Gierrald og Gierraldstvedt ere indkaldede til at paasee en lovlig Mærkeskjels Forretning udi Teigen Slettelien kaldet, Mærkeskjels Nedsettelse udi samme, samt dereffter Mærkes gierdes Opsettelse, anhøre Beviser og Vidner, samt disses giørende Anvisning paa Aastædet, og dereffter Dom modtage i Hovedsagen, samt denne Sags Omkostninger at erstatte, alt effter Stevnemaalets nærmere Formeld, dateret 6 Maji 1794, der i Retten blev oplæst, saalydende #

Torger Davidssøn Mølster fremlagde sin af Amtet meddeelte Constitution for de indstevnte Opsiddere paa Gierrald og Gierraldstveiten, Claus Erichssøn, Michel Nielssøn, Torbiørn Iverssøn og Svend Larssøn, samt Johannes Rasmussøn Jerraldstveiten, at gaae i Rette udi denne Sag, af 21 Junii 1794, saalydende, hvoreffter han, næst at modtage lovlig Varsel, anmeldte at {han} de indstevnte Opsiddere med mundlig Varsel til denne Tægtedag havde indkaldet hoved Citan-

1794: 167b

-terne Knud Anfindssøn, Baar Michelssøn og Anfind Knudssøn Rochne contra udi denne Sag til at anhøre Vidnesbyrd om brug og Ejendom effter en lovlig Mærkeskjels Forretning af 30 Septembr: 1750, og andre Beviser af stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage til Bøders Udredelse for deres ulovlige og urimelige Process, samt at betale Processens Omkostninger skadesløs.

Som Vidner var under Lovens Falsmaal indkaldet: Erich Bergessøn Giære, Anders Knudssøn Himle, Brynild Erichssøn Rio, Britha Michelsdatter ibm., Ole Herlougssøn Rondve, Berqve Svendssøn Jstad, Ole Nielssøn Kinne, Guro Aadsdatter ibm., Anders Nielssøn Himle bøen, og Lars Helgessøn Himle. Vilde fornemme om de indstevnte møder. Hoved Citanterne vedtog lovlig at være stevnte. Alle Hoved Citanternes Vidner mødte, undtagen Maritha Siursdatter og Britha Torgersdatter Espeland, der vare svage og sængeliggende, og derfor er deres Vidnesbyrd skriftlig modtaget. Contra Vidnerne mødte alle, undtagen Ole Herlougssøn Ronve, som var svag, og derfor frafaldt Contra Citanterne hans Vidnesbyrd. Hoved Citanterne fremlagde den i Stevnemaalet udstædte og anmeldte Beskikkelse af 12 Maji 1794, som i Retten blev læst, saalydende # samt skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, af dags dato, saameldende # hvoreffter de begiærede Vidnerne fremkaldede, eedfæstede og forhørte. Thi blev Eedens Forklaring samtlige Hoved og Contra Vidner forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket de lovede, og fremstod da som

Iste og 2det Vidne, Niels Ellingssøn Himle og Knud Anderssøn Himle, der aflagde Lovens Eed og svarede, at den for dem nu oplæste Beskikkelse den udi samme benævnte Tid er forelæst Contra Citanterne, og deres Svar modtaget saaledes som deres Paategning paa Beskikkelsen indeholder. Hoved Citanterne tilspurgde Knud Anderssøn Himle: Om han kan gjøre Anvisning paa det Stæd hvor Gierralds Opsiddere gav ham Tilladelse at hugge Markeskov udi de omtvistede Strækninger som ere paastevnte. Vidnet svarede: Jo, kan gjøre denne Anvisning. 2: Om Vidnet har seet Rochnes Kreature hjemmen til det Giærde som staaer under Siaastangebierget og ned i Elven? Resp: Jo, Vidnet har seet saavel Rochnes som Gierralds Kreature beite i den omspurgte Strækning til fælles. Contra Citanterne tilspurgte Beskikkelses Vidnerne, om den af dem omprovede Beskikkelse var forkyndt mundlig eller skriffelig, og om alle vedkommende Vederparter gav sit Svar til de da fremsatte Spørgsmaale? Vidnerne svarede, at de henholder sig til forrige Forklaring, og end videre provede at samtlige indstevnte Vederparter vare nærværende da Beskikkelsen mundlig blev forkyndt for dem, og Svaret modtaget saaledes som den irettelagte skriffelige Beskikkelse indeholder, uden at nogen af Parterne derimod gjorde nogen Indsigelse.

Hoved Citanterne tilspurgte Contra Parterne i Anledning af disse afhørte Vidner, om de vilde samtykke udi Forlig saaledes enten at den rette Mærkes Linie mellem Rochne og Gierrald skulde gaae fra Skiemefloren og ned i Bækken Pøysen, samt effter sammes Løb ned i Bordals Elven, eller og at den Strækning fra Tveite Giærdet til Hægnegiærdet ved Sjaastangebierget ned i Bordals Elven, kunde udskiftes med lovlige Mærkeskjel effter enhvers havende Jordskyld udi Rochne og Gierrald.

Torger Mølster paa Vederparternes Vegne fremlagde en Aastæds Forretning begyndt 30 Septembr: og sluttet 3 Octobr: 1750, hvori pag; 13 er indført Forlig ihenseende de paastevnte Mærker, det han saavidt insigneret er, begierede denne Act tilført, saalydende # hvoreffter han forbeholdt sit nærmere Svar, naar Vidnerne ere afhørte og Grandskningen skeed paa Aastædet, paa Hoved Citanternes fremsatte Tilbud.

Hoved Citanterne sagde, at de kunde med Vidnerne bevise at deres Formænd paa Gaarden ikke med den omtalte Steening har været fornøjet, og derfor protesterede mod Forretningen, som de haabede at kunde tilintet gjøre formedelst det siden den Tid vedvarende gamle Brug baade før og effter Forretningens afholdelse.

Med det passerede var Dagen forløbet, thi beroer Sagen til i Morgen.

Den paafølgende 2den Julii continuerede Forretningen i samtlige Vedkommendes Nærværelse. Hvorda fremstod som

3die Hoved Vidne, Barbro Jonsdatter Rochne, som sagde sig at være 73 Aar gammel, Moder til Hoved Citanten Baar Rochne, og har opholdt sig her paa Gaarden udi 55 Aar, af hvilken Tid hun i omtrent 20 Aar har haft Vilkaar hos

1794: 168

sin Søn. Provede dereffter til de fremlagte skriffelige Spørgsmaale saaledes: Til 1: Sp: Det forholder sig aldeles som omspurgt. 2: Sp: Det omspurgte Gierde fra Siaastangebierget og (...?) i Bordals Elven har ikkun været anseet for et Hægne Gierde for Rochnes Støel, men ikke for Mærkesgierde, ligesom det heller ikke altid har været holdet vedlige. 3: Sp: Jo, Bejtningen var til fælles, som omspurgt, ligesaavel i Vidnets Tid som da hendes Forfædre brugte Gaarden, af hvem hun har hørt dette. 4: Sp: Naar Bordals Elven var liden, kom Gierralds Kreature over den paa vestre Side, ligesom og Rochnes Kreature ved samme LØejlighed kom paa den østre Side, dog bleve Kreaturene hentede tilbage af Vedkommende igjen. 5: Sp: Det forholder sig ganske som omspurgt. 6: Sp: I (...?) Vidnets Tid, saalænge hun har været her paa Gaarden, har Store Rochne brugt (fra?) Fjeldstølen Kulsæd op i Nord til

Skiemmeffloren og lige til Fjelds som sin sande Ejendom, uden at hun har hørt nogen Slags Anke derpaa. 7: Sp: Vidnet har af en gammel Mand ved Navn Brynild og hans Hustrue Kirsti, som boede her paa Rochne da Vidnet kom her til, \hørt/ at Mærket mellem Gierrald og Gieraldstveiten paa den ene Side, samt Rochne paa den anden Side, skulde gaae fra Skiemmeffloren til Bekken Pøysen, og derfra lige ned i Bordals Elv; ligesom det og har været anset for det rette Mærke, uden at Vidnet siden den Tid har hørt nogen Paaanke derom. De forbemeldte 2de Personer fortalte og at de havde hørt denne Mærkes Linie af sine Forfædre at være den rigtige. 8: Sp: Det forholdt sig som omspurgt. 9: Sp: Ligeledes. 10: Sp: Da den af Vederparterne her i Retten fremlagte Steenings Forretning af 2 Octobr: 1750 blev afholdt paa Gierrald, og Rochnes Ejendom skulde udskiftes, var saavel Vidnets Mand Michel Iverssøn som Brynild Torgerssøn, hvilke da vare Vederparter, misfornøjede med Udsteeningen, siden de ikke fik sit gamle Brug, og derfor ikke var nærværende da Mærkeskjellene bleve nedsatte, men Gierralds Opsidders Procurator sagde til daværende Laugrette at han paa sit Ansvar vilde at Ejendommen skulde udsteenes. 11: Sp: Vidnet har aldrig hørt den formeldte Forretning læse, eller vidste hvad den indeholdt, ligesom hverken hendes Mand eller den anden Opsidder betalte noget der til, men brugte efter den forhen omprovede Strækning, har vedvaret bestandig siden Steenings Forretningen blev holdt, uden at Vidnet har mindste Kjæremaal derpaa. 12: Sp: Vidnet kan giøre Anvisning.

4de Vidne, Torger Brynildssøn Espeland, 64 Aar gammel, fød her paa Gaarden hvor hans Fader boede i omtrent 40 Aar, og siden har Vidnet boet her i 28 Aar til for 12 Aar siden, ubeslægtet til Parterne, provede til 1: Sp: ligesom første Vidne. 2: Sp: Vidnet veed ikke til visse enten det omspurgte Gierde var Mærkes gierde eller ikke, omendskjønt Gierralds Opsiddere vel vilde ansee samme defor, men baade Vidnet og hans Fader holdt det ikke for at være andet end et Hægne gierde for Rochnes Støel. 3: Sp: Begge Parter bejtede vel tilfælles, men dog var der Anke derpaa paa begge Sider. 4: Sp: Ligesom forrige Vidne, og skal Vidnet paa Aastædet anvise hvor Kreaturene fra begge Gaarde bejtede. 5: Sp: Vidnet har selv ikke seet den opsatte Broe og anlagte Burækkevej, men kan dog vise hvor den staaer. 6: Sp: Ligesom forrige Vidne. 7: Sp: Vidnet har af sin Fader Brynild Torgerssøn, som døde for \henimod/ 50 Aar siden, da 60 Aar gammel, \hørt/ at det omspurgte Mærke skulde være saaledes som forrige Vidne har forklaret, hvilken Mærkes Linie har været anset og brugt saavel i Vidnets Faders som hans egen Tid uden Anke. 8: og 9: Sp: Ligesom forrige Vidne. 10: Sp: I alle Deelee overeensstemmende med forrige Vidne, da Vidnets Fader i den Tid boede her paa Rochne. Vidnet har aldeles ikke seet Mærkesteenene, eller veed hvor de staaer nedsatte, ligesom og hans Naboe Michel Iverssøn ikke heller vidste hvor de stod eller kunde finde hvor de vare satte. 11: Sp: Ligesom forrige Vidne. 12: Sp: Ligeledes. Torger Mølster fremlagde skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, af i Dag, saalydende # Dertil bemeldte Torger Espeland svarede til 1: Sp: henholder sig til forrige Forklaring. 2: Sp: Jo, saavel Gierralds og Gierraldstveiten samt Rochnes Opsiddere giærdede hver sit Stykke naar det omtalte Gierde blev repareret, men ofte var det ikke istand, som før prøvet. 3: Sp: Vidnet vidste at den omspurgte Slotte blev {ned} ødelagt fordie Store Rochne ved sammes Indgiærdelse fandt sig misnøjet. 4: Sp: Vidnet henholder sig til forrige Forklaring, da han ikke veed hvor Mærkeskjellene ere nedsatte. 5: Sp: Vidnets Broder kullede eengang da Vidnet boede her, hjemmen for Giærdet, men om han begiærede Lov dertil af Gierralds Mænd, veed Vidnet ikke. 6: Sp: Henholder sig til forrige Forklaring. 7: Sp: Ligeledes. 5: Vidne, Maritha Siursdatter Espeland, som svag, lod ved de 2de Laugrettesmænd

1794: 168b

Lars Olsson Herre og Lars Knudsson Bryn fremlægge sit skriftlige eedfæstede Vidnesbyrd af 30 Maji 1794, som blev læst. Saalydende # hvorefter bemeldte 2de Mænd aflagde deres

Corporlige Eed, at bemeldte Maritha Siursdatters Vidnesbyrd saaledes rigtig for dem er forklaret.

6: Vidne, Brynild Torgerssøn Espeland, 35 Aar gammel, Søn til forrige Vidne, fød her paa Gaarden, hvor han har opholdt sig indtil for 12 Aar siden, provede til Hoved Citanternes fremsatte 1ste Spørgsmaal: 2: 3: 4: Sp: ligesom {første} \3die/ Vidne. 5: Sp: ligesom 5: Vidne. 6: Sp: ligeledes. 7: Sp: har hørt det omspurgt af Michel Rochne, samt af sin Fader, der fortalte at have hørt det af sine Forfædre. 8: og 9: Sp: frafaldet. 10: Sp: Har saavel af sin Fader som Michel Rochne hørt at de med Steeningen skal have været misfornøjede, da den blev holdet, ligesom Vidnet selv heller ikke har vidst hvor Mærkeskjellene vare nedsatte, eller har seet dem. 11: Sp: Vidnet har aldrig hørt Forretningen, men Bruget har været effter den Strækning fra Skiemmefloren til Pøysen og videre i Bordals Elven, som Vidnet kan anvise. Til Contra Citanternes 2de første Spørgsmaale: ligesom 5: Vidne. 3: Sp: I Vidnets Tid har ingen Slotte været ved Gierdet, og derfor ikke derom kan gjøre nogen Forklaring. 4: Sp: Henholder sig til forrige Forklaring. 5: Sp: Vidnet huggede Kulvehd og flækkede Næver hjemmen for Gierdet for sin Fader, uden at bede om nogen Tilladelse dertil, ligesom Gierrald heller ikke ankede derpaa, da Vidnets Fader sagde det var Rochnes Ejendom. 6: og 7: Sp: henholder sig til forrige Forklaring.

7: Vidne, Britha Torgersdatter Espeland, lod ved de 2de Mænd Amund Torgerssøn Ullestad og Brynild Torgerssøn Espeland, fremlægge sit skriftlige Vidnesbyrd af 30 Junii 1794, hvilket bemeldte 2de Mænd med Eed stadfæstede at være rigtig for dem forklaret og eedfæstet. Samme Vidnesbyrd blev læst, saalydende #

8: Vidne, Ragnilde Aadsdatter Gierness, 43 Aar gammel, fød paa Helland, men har tjent hos Baar Rochne for 25 Aar siden i foregaaende 3 Aar, provede: at hun aldrig hørte andet end det omtalte Gierde blev anseet for Hægne Gierde for Rochnes Støel. Kreaturene bejtede i den Tid hjemmen for Giærdet, saavelsom og fra Skiemmefloren til Pøysen og videre ned effter uden nogen Anke. Kan gjøre Anvisning. Contra Citanterne frafaldt Qvæstioner til dette Vidne.

9de Vidne, Britha Matthiasdatter Fiose, 46 Aar gammel, har tjent hos Baar Rochne for 26 Aar siden i 3 Aar, ubeslægtet til Parterne, provede eenstemmig med forrige Vidne uden Forandring, dog var i hendes Tid intet andet end et Giærde far paa det omtalte Stæd.

10de Vidne, Maritha Aadsdatter Rognes Vidnesbyrd af i dag, fremlagde Lænsmand Ole Reime og Amund Torgerssøn Ullestad, hvilket de bekræftede med Eed at være rigtig forklaret, saalydende: #

Contra Citanterne fremstillede sine Vidner, hvoraf

1ste Vidne, Erich Bergessøn Giære, 64 Aar gammel, fød og opfød paa Gierrald, hvor han har været {siden} \til/ sit 32te Aar. Farbroder til Michel Gierrald og Johannes Gierraldstveitens Hustrue, provede til Contra Citanternes fremsatte skriftlige Spørgsmaale, saaledes \lydende #/ 1: Sp: Vidnet har aldrig hørt andet Navn paa Gierdet end Mærkesgar, hvor for den i Vidnets Tid var holden for at være. 2: Sp: Jo, de begge Parter holder Gierdet hver for sin Andeel vedlige. 3: Sp: Vidnet hørde ingen Paaanke af Rochne Mænd ihenseende til den omspurgt Nyslotte. 4: Sp: Jo, i den Tid Vidnet var her skeede bruget af Gierralds Mænd som omspurgt effter Steenings Forretningen. 5: Sp: Har ikke hørt det omspurgtte. 6: Sp: Ingen fælles Bejtning havde Sted da Vidnet var hjemme, men Kreaturene gik fra den enes til den andens Ejendom med Anke paa begge Sider. 7: Sp: Naar Elven var liden rækkede Kreaturene fra Gierrald over Elven, men naar Elven voxede, maatte de hente dem tilbage. Hoved Citanterne tilspurgte Vidnet: 1: af hvem han hørde Navn paa det omspurgt Gierde? Resp: af saavel Rochnes som Gierralds Mænd, og Vidnet har, som før provet, ikke vidst andet Navn derpaa, men at opgive nogen i Særdeleshed, kan Vidnet ikke. 2: om de omprovede Slotter har af Gierralds Mænd været brugte Uafbrudt i 20 Aar? Resp: Saa længe Vidnet var hjemme bleve \Slotterne/ aarlig brugte, men siden den Tid veed Vidnet derom ingen Beskeed. 3: Om ikke Rochnes Opsiddere bejtede deres Kreature ved Skiem/m/efloren

og ned effter? Resp: Jo, men Vidnet har ikke hørt at denne Strækning skulde være Mærkes Linie. 4: Om Slotterne vare af Gierrald indhægnede? Resp: Nej. 5: Om Vidnet kan angive hvor længe den omtalte Nyslotte ved Gierdet var indhægned, og af hvem det Skeede? Resp: Slotten var i 7 eller 8 Aar indhægned, og af Vidnet opsat, men siden Vidnet forlod Gaarden, har Slotten ikke været der. Contra Citanterne spurgde Vidnet: om Opsidderne paa Rochne vare fornøjede med den forhen fremlagde Steenings Forretning da Mærkeskjellene

1794: 169

bleve nedsatte? Resp: Vidnet hørde ingen Misfornøjelse mellem dem, men de (... ..d?) da Steeningen blev fuldført. Hoved Citanterne benægtede aldeles dette Vidnes Udsigende baade fordie han er beslægtet og tilsyneladende partisk.

2det Vidne, Anders Knudssøn Himle, 64 Aar gammel, fød paa Gierstad, men har tjent (den?) afdøde Michel Rochne for 30 Aar siden i foregaaende 7 eller 8 Aar, ubeslægtet til Parterne, provede til 1: Sp: Giærdet blev kaldet Mærkes giærde, men var opsat til Hægn for Rochnestølen, ligesom og det at første Vidne omtalte Slottetræet i Vidnets Tid (..?) ved Magt. 2: Sp: Paa den Tid giærdede Rochne ikke, siden Slottetræet var ved lige holdt. 3: Sp: Vifnet hørde ingen Paa anke om det omspurgte. 4: Sp: Derom kan Vidnet ingen Forklaring give. 5: Sp: Har Vidnet ikke hørt. 6: Sp: Vidnet saae vel at Creaturene fra Gierrald og Rochne gik om hinanden, men veed for Resten ikke om nogen fælles Bejtning, saasom han sjelden var paa de Stæder. 7: Sp: ligesom første Contra Vidne. Paa nærmere Tilspørgsel sagde Vidnet, at han effter Tilladelse af afdøde Niels Gierrald for sig selv huggede Kulved og slog Høe hjemmen for Gierdet, men Vidnet veed ikke om han der havde egentlig eene Ejendom, ligesom Vidnet paa den Tid ikke var i Michel Rochnes Ti[e]neste.

3ie Vidne, Brynild Erichssøn Rio, 56 Aar gammel, fød paa Rio, var hos sin Værfader Michel Rochne omtrent ½ Aar for omtrent 30 Aar siden, ubeslægtet med de (øv?)rige Parter, vidnede til 1: Sp: at han har hørt at Gierdet blev kaldet Mærkes Gierde, men af hvem kan han i Særdeleshed ikke opgive. 2: Sp: Veed Vidnet ikke. 3: Sp: Vidnet hørde ingen Paa anke angaaende Slotten, men kan erindre at den ved Erich Bergessøn Giæres afrejse fra Gierrald blev ødelagt. 4: Sp: Vidnet veed ikke hvor Mærkes Linien mellem Gierrald og Rochne er, men kan paa Aastædet anwise hvor Gierralds Creature bejtede. 5: Sp: ligesom 2det Vidne. 6: Sp: Veed Vidnet ikke. 7: Sp: Naar Elven var liden rækkede Creaturene derover. Kan gjøre Anvisning.

4: Vidne, Britha Michelsdatter Rioe, 48 Aar gammel, fød her paa Rochne, hvor hun opholdt sig til 20de Aar, Søster til Hoved Citanter Baar Rochne, vidnede til 1: Sp: Giærdet blev kaldet Mærkes giærde, men Vidnet veed ikke at Mærkeslinien mellem Rochne og Gierrald skulde gaae effter samme. 2: Sp: Veed Vidnet ikke. 3: Sp: Hørte ingen Paa anke, da hun paa den Tid var ganske ung. 4: Sp: Vidnet veed som førmeldt ikke hvor Mærkeslinien er, men Rochne Mænd bejtede i den Tid med deres Creature ved Skjemmefloren. 5: Sp: ligesom 2det Vidne. 6: Sp: Naar Gierdet ikke har været vedligeholdt, har Creaturene gaaet som de har villet, men veed ikke om noget Fællesskab. 7: Sp: ligesom 3: Vidne. Paa Hoved Citanternes Spørgsmaal sagde Vidnet, at Giærdet vel {har været} \blev/ aarlig vedligeholdt, men dog var Grinden eller Lehdet ikke altid isat.

5: Vidne, Berge Svendssøn Istad, i sit 40de Aar gammel, fød paa Jerraldstvedten, hvor han opholdt sig til for 14 eller 15 Aar siden, Sødskendebarn til Michel Gierrald og Johannes Gierraldstvedtens Kone, provede at han af sin Fader Svend Bergessøn Gierrald blev anvist Mærkes Linien mellem Rochne og Gierrald, samt fortalt at det effter saame opsatte Gierde skulde være Mærkes giærde. 2: Sp: Jo, i den Tid Vidnet var her blev Gierdet aarlig vedligeholdt af saavel Gierrald og Gierraldstvedten som Rochnes Opsidder. 3: Sp: Vidnet veed intet om den omspurgte Slotte. 4: Sp: Saavel Vidnets Fader som Vidnet selv brugte paa

omspurgte Stæd saavel Slotte som Skov hugst. 5: Sp: ligesom 2det Vidne. 6: Sp: ligesom 4de Vidne. 7: Sp: ligeledes. Paa Hoved Citanternes Spørgsmaal sagde Vidnet: at Slotterne bleve brugte i hans Tid saalænge han kan mindes, men effter den Tid veed han derom ingen Beskeed. Vidnet kan gjøre Anvisning.

6: Vidne, Ole Nielssøn Kinne, 48 Aar gammel, fød paa Gierrald, samt været og boed der til for omtrent 4 eller 5 Aar siden, er Broder til Michel Gierrald, og Sødskendebarn til Johannes Gierraldstvedts Kone, provede: til 1: Sp: ligesom 5te Vidne. 2: Sp: ligesaa. 3: Sp: Vidnet hørde ingen Paa anke af Rochnes Mænd. 4: Sp: Saavel Vidnets Fader som Vidnet selv brugte paa omspurgte Stæd uden Anke. 5: Sp: Michel Rochne bad Vidnets Fader om Tilladelse at hugge Kulvehd hjemmen for Mærkes gierdet, hvilket denne lovede. 6: Sp: ligesom 4: Vidne. 7: Sp: Kreaturene rækkede over Elven saavel i lavt som højt Vand i 20 Aar og derover. Paa Hoved Citanternes {Ejendom} Spørgsmaal sagde Vidnet at Rochne Mænd ikke var tilstæde da den omtalte Broe blev opsat.

7: Vidne, Guro Aadsdatter Kinne, fremstod, sagde at være 42 Aar gammel, fød paa Helland, har tjent paa Gierrald hos Ole Nielssøn i et Aar, og siden boed her 15 Aar til paa 5te Aar siden, er gifft med bemeldte Ole Nielssøn Kinne, er i 3de Leed beslægtet

1794: 169b

til Baar Rochne, og Sødskendebarn til Johannes Gierraldstvedts Kone, vidnede til 1ste Spørgsmaal: at have hørt at det omspurgte Gierde kaldtes Mærkesgierde, samt at Mærkes Linien mellem Rochne og Gierrald skulde gaae effter samme til Fjeldet Nobben kaldet, hvilket hun af saavel sin Værfader som sin Bedstemoder blev fortalt. 2: Sp: Har hørt at Parterne paa Rochne og Gierrald har været allene at gierde Garen, men selv ikke seet det. 3: Sp: Veed ikke om nogen Anke, da Slottetræet allerede var ødelagt da hun kom til Gaarden. 4: Sp: ligesom forrige Vidne forsaa vidt den Tid angaaer at hun var paa Gaarden Gierrald. 5: Sp: Veed det ikke. 6: Sp: Heller ikke. 7: Sp: Saalænge Vidnet var paa Gierrald rækkede Kreaturene over Elven, hvorfra de, naar højt Vand indtraf, bleve hentede tilbage, ligesom Vidnet og af de forbemeldte Personer hørde at saadant var skeed \før/ Hendes Tid. Paa Hoved Citanternes Spørgsmaal svarede Vidnet: at Rochnes Kreature bejtede ved Skiemmefloren og neden for samme; hvilket sidste hun og af andre har hørt, men Gierralds Mændene kun (.....?) derfor.

8: Vidne, Anders Nielssøn Himlebøen, 64 Aar gammel, fød paa Græe, men har tjent paa Gierrald for 30 Aar siden hos Erich Gierrald i 2 Aar, og siden været til Huus hos Niels Gierrald 3 Aar, dereffter i (Kaar?), er i 3de og 4de Led beslægtet til Claus Gierrald, vidnede til 1: Sp: Har af Gierralds Mændene hørt at Giærdet er kaldet Mærkes Gierde, samt at Mærkes Linien skulde gaae effter samme, men har selv ikke seet den, eller veed hvor Mærkeskjellene staaer. 2: Sp: Veed ikke. 3: Sp: ligesom 7de Vidne. 4: Sp: ligeledes. 5: Sp: ligeledes. 6: Sp: ligesom 2det Vidne. 7: Sp: ligesom første Contra Vidne. Kan gjøre Anvisning.

Lars Helgessøn Himle blev af Contra Citanterne frafaldet, {og} derimod fremstillede som godvillig mødende

9: Vidne, Tosten Svendssøn Jerraldstveiten, 37 Aar gammel, fød paa bemeldte Gaard, har af og til været i Tjeneste hos andre i 20 Aar, er Broder til 5te Vidne, provede: til de 5 første Spørgsmaale ligesom femte Vidne. 6: Sp: Veed ikke om noget Fællesskab. 7: Sp: ligesom 5te Vidne. Kan gjøre Anvisning.

10: Vidne, Jørgen Anderssøn Qvitne, 50 Aar gammel, har tjent hos Erich Gierrald for 21 Aar siden i foregaaende 10 Aar, ubeslægtet til Parterne, vidnede, til 1: Sp: har af Gierralds Mændene hørt at Giærdet er kaldet Mærkesgierde, samt at Mærkes Linien skulde være effter samme, men er ikke anvist den. 2: Sp: Har hørt af de samme Mænd at Giærdet blev

vedligeholdet af begge Parter, men har selv ikke seet det, siden hans da værende Husbonde ikke ejede til Giærdet. 3: Sp: Slotten var i hans Tid ødelagt, og altsaa hørdes ingen Anke. 4: Sp: Gierralds Mænd brugte paa omspurgte Stæd i Vidnets Tid. 5: Sp: Veed det ikke. 6: Sp: Veed ikke om noget Fællesskab, men Vidnet saae dog Rochnes Creature om Høsten hjemmen for Gierdet. 7: Sp: ligesom 5te Vidne.

11te Vidne, Britha Erichsdatter F(ære?), 60 Aar, fød og opfød paa Gierrald, hvor hun var i 30 Aar, Søster til Claus Gierrald, og Faster til Svend Gierralds Kone, svarede til 1: Sp: ligesom 10de Vidne, med den Forandring, at Rognald Houge, som var Laugrettesmand udi den irettelagte Steenings Forretning, sagde for hende at Mærket skulde gaae op effter til Skiemmenobben, og har Vidnet selv seet nogle Mærkeskjel. 2: Sp: ligesom 10: Vidne. 3: Sp: Hørde ingen Anke af Rochne Mænd, men Slottetræet kan Vidnet erindre blev ødelagt effterat det havde været i nogle faae Aar. 4: Sp: Gierralds Mænd brugte og tillod andre at bruge paa omspurgte Stæd. 5: Sp: Veed det ikke. 6: Sp: Veed ikke om noget Fællesskab, dog saae hun eengang Rochnes Creature hjemmen for Bierdet, ligesom hun og hørde andre Tider at Gierralds Mænd knurrede fordie Creaturene kom der. 7: Sp: ligesom 5te Vidne. Kan gjøre Anvisning. Torger Mølster tilspurgde Vidnet: Om Opsidderne vare fornøjede med den forhen fremlagde Steenings Forretning da Mærkeskjellene bleve nedsatte? Resp: Vidnet hørde ingen Misgornøjelse af dem, da de heele Tiden vare tilstæde. Kan gjøre Anvisning.

Hoved Citanterne forbeholdt nærmere at frem komme med Svar paa disse Vidners Udsigende naar Rettens Befaring paa Aastædet er fuldført. Hvoreffter Retten

Eragtede:

Da disse 2de Dage formedelst de mange Vidners Afhør nu ere forløbne, og Sorenskriveren desuden i Morgen har en anden berammet Forretning, saa kunde Befaring paa Aastæderne, som ere saa langt bort liggende, ikke denne Gang skee, hvorfor denne Sag udsættes til i Dag 14 Dage, som er den 16de Julii, da de afhørte og ej eedfæstede Vidner haver uden Videre Varsel at indfinde sig paa Aastædet, hvor deres Befaring og Eedfæstelse skal blive modtaget, og saaledes beroer Forretningen til den Tid.

Forretningens Bekostning beregnes saaledes: Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 1 Dags Forretning og Diæt (4?) rd:, Skyds og Diæt paa Rejsen 4 ½ Miil effter Anpart 3 rdl:r, 10 Vidner at føre 1 rd:, Spørgsmaal

1794: 170

og Contra Vidnerne 1 Mrk: 8 s:, Opnævnelser (5?) Mrk:, Lænsmand 3 Mrk:, Mændene for en Dag (1 rd:?), ialt 1(4?) rd: 12 s:, som {Contra} \Hoved/ Citanterne betalte Contra Citanterne betalte Tægtedag (? rd:), Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 2de Dages Forretning og Diæt 3 rd:, Skyds og Diæt effter Anpart (3 rd:?), 11 Vidner at føre 1 rd: 8 s:, Contra Spørgsmaal 1 mrk: 8 s:, Lænsmand 3 mrk:, Mændene 2 rd:, ialt (13?) rd: 2 Mrk: 4 s:

Datum som ovenmeldt. De Contra Citanterne for Tægte Dagen beregnede (?) rd: er bleven Johannes Rasmusen Gierraldstvedt tilbage leveret mod Qvittering av 9 Martii 1797. (Sorenskriver) O B Heiberg (sign.)

Aastæds Sag paa Bøe i Bøer Otting

Aar 1794, den 3die Julii, blev Retten sat paa Gaarden Bøe i Bøer Otting til at behandle effterfølgende Aastæds Sag anlagt af Brynild Amundssøn Traae mod Lejlændingerne paa Bøe, Sjur Pederssøn og Gullig Larssøn, samt den nye Bygselmand Claus Larssøn med Beneficiario Hr: Krigsraad Fleischer, og betjendes den med efterskrevne 8 eedsvorne Laugrettes og Meddomsmænd: 1: Claus Anderssøn Gavle. 2: Størk Amundssøn Fiose. 3: Mons Torgerssøn Bachetun. 4: Knud Aschildssøn Ræne. 5: Størk Nielssøn Mithun. 6:

Stephen Tolleivssøn Bryn. 7: Aad Tormodssøn Himle, og 8: Ole Johannessøn Houge.
Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Askildssøn Reime.

Hvorda Anfind Knudssøn Rochne mødte for Retten og først fremlagde den ham af Stiffet meddeelte Bevilgning for Brynild Aamundssøn Traae at gaae i Retten udi denne Sag, dateret 24 April 1794, saalydende # dereffter den meddeelte Tægtedag af 28 Febr: 1794, saameldende # og endelig, det udstyrede skrifftlige Stevnemaal af 30 Maji 1794. Hvorved {Opsidderne} Citanten Brynild Amundssøn Traae til denne Tid havde indkaldet Opsidderne og Lejlændingerne paa Gaarden Bøe, Siur Pederssøn og Gullig Larssøn, samt den ny Bygselmand Claus Larssøn med Beneficiario Hr: Krigsraad Fleischer, i Følge af en til Værnetinget anlagt og den 12te Novembr: 1793 ved Kjendelse og Henvisning til Aastædet sluttet Sag til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, paasee Rettens Syn og Granskning, samt de udi en foregaaet Tingsvidne Sag afhørte Vidners Anvisning angaaende en Citanten formeentlig tilhørende og udi hans ejende eene Spand i Bøe liggende Skoveteig, Naalen kaldet, dereffter Dom modtage effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte, alt effter Stevnemaalets nærmere Formeld, som i Retten blev læst, saalydende #

De indstevnte 3de Vederparter og Lejlændinger paa Bøe mødte og vedtog lovlig Varsel tilligemed deres Beneficiario Hr: Krigsraad Fleischer. De til Vedermaele indkaldte Iver Bachetun, Stephen Bøe og Knud Bøe/, samt Sognepræsten Hr: Jersin var ikke tilstæde, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at de lovlig vare stevnte. Af de indkaldte Vidner mødte Aschild Michelssøn Melved, Michel Aschildssøn Melved, Knud Monssøn Bøe, Knud Siurssøn Traae, Knud Anfindssøn Rokne, hvilke tilforn udi Sagen have vidnet, samt nye Vidner Niels Svendssøn Fenne og Iver Larssøn Tvilde, samt Johannes Olsson Store Ringheim og Knud Rochne som Beskikkelses Vidner. Citanten frafaldt de udeblevne Vidner Guri Olsdatter Melved og Erich Finne, og fremlagde Udtog af det i Sagen passerede ved Sagetinget begyndt 10 Julii 1792 og sluttet ved Kjendelse den 12 Novembr: 1793, hvorved Sagen til Aastædet er henvist, samt vedhæfftede Tings Vidne begyndt 11 Novembr: 1791, som følger Acten in Originali; Endelig og en skriffblig Beskikkelse af 5 Martii 1792, som i Retten blev læst, saalydende #

Hvorda Citantens Fuldmægtig fremstillede de 2de Vidner Johannes Olsson Ringheim og Knud Anfindssøn Rochne, der aflagde Saligheds Eed og provede: at den af dem underskrevne Besigtelse af 5 Marti 1792 i alt forholder sig rigtig som samme for dem nu blev oplæst. End videre fremlagde han et Kongeligt Skjøde paa Løsnings Retten til de 18 Mrk: Smør i Bøe, dateret 26 April 1759, tinglæst 5 Julii s: A.; item Knud Siurssøns Skjøde paa samme Skyld, af 18 Novbr: 1769, tinglæst 10 Julii 1770, som Acten tiltages, saalydende #

Dereffter begiærede Citanten at Retten vilde modtage de forhen afhørte Vidners Anvisning paa Aastædet, da han forbeholdt at fremsætte nærmere Qvæstioner til dem under Befaringen.

Retten begav sig dereffter i Følge med Parter og Vidner til den omtvistede Skoveteig Naalen, der tilhører Bøe, hvilken paa den eene Side er udskiftet ved Mærkeskjel fra Gaarden Bachetun, og paa den anden Side fra Stephen og Knud Bøes Ejendom, altsaa ganske adskildt fra de øvrige Skoveteiger som Citanten og Vederparterne til fælles ejer. Vi befandt paa den hele Markestrækning aldeles ingen Mærkeskjel nedsatte som kunne tjene til Regel for at denne Skoveteig for sig selv var udskiftet. Effter Forlangende

1794: 170b

besaae Laugrettet og den Tømmerhugst som var skeed i bemeldte Skoveteig, og befandt de at være hugget siden sidste og nu irettelagte Beskikkelse 34 Stokker Tømmer som denne Vinter er nedfældt i Naalen, hvilke de taxerede for 12 s: Stykket, og var af dette Tal 8 Stokker endnu der liggende. Vidnerne forklarede dereffter under befaringen følgende:

3: Vidne, Aschild Michelssøn Melved, blev forelæst hans i Tingsvidnet af 11 Novbr: 1791 paa pag: 5 indførte Forklaring, aflagt for de 2de Mænd Michel Melved og Knud Bøe, det han vedstod og under forrige Eeds Krafft sagde: at han intet Mærkeskjel for Skoveteigen Naalens særdeles Udskifftning kunde anvise. Vidnede end videre: at Niels Bøe var den første som særskildt brugte Jabe-Spandet uden for de andre 11 Spand i Bøe, og tilligemed samme Skoveteigen Naalen, da det alt under eet tilforn af ham og Formænd var brugt baade som Lejlænding og Selvejer, og havde siden den Tid, saavidt Vidnet veed og har hørt, ingen \anden/ tilkjendt sig Ejendom i Naalen. Niels solgte de 18 Mrk: til sin Søn Aamund Nielssøn, som ejede det fra 1760 til 1769, da de fra hans Arvinger blev solgt til Knud Traae. Afskeediget.

4: Vidne, Michel Aschildssøn Melved, vedstod sit i Tingsvidnet pag: 8 afgivne Vidnesbyrd, og under samme Eeds Krafft forklarede, at de anførte Mærkeskjel som af ham var omtalt, angaaer allene Hjemme bøen, da intet Mærkeskjel for Naalen alene, som grændser til andres Ejendom, af Vidnet kunde anvises. Det fremlagde Niels Bøes Skjøde, og det af hans Årvinger/ til Sønnen meddeelte Adkomst, viser ellers hvor længe Bruget har været i Ætlægget, hvor om ingen Anke af Vidnet {har} \er/ hørt. Var i øvrigt eensstemmig med forrige Vidne. afskeediget.

5: Vidne, Knud Monssøn Bøe, sagde at hans den 11 Nov: 1791 i Tingsvidnet pag: 9 og Udtoget pag: 13 \indførte Forklaring/ er rigtig, og derhos sagde, at han for omtrent 9 Aar siden eller mere vidste at Kirkens Lejlændinger huggede i Naalen, hvorpaa Brynild Traae ankede. afskeediget.

6: Vidne, Knud Siurssøn Traae, sagde at hans afgivne Provemaal i Tingsvidnet pag: 10 og 11, samt i Udtoget pag: 13 og 14, er sandferdig, men kunde ingen Mærkeskjel for Naalen anvise. Medens Vidnet ejede Jabbespandet huggede vel Kirke godsets Lejlændinger nogle Aar, men ikke uden Anke af Vidnet, som ansaae Naalen for sin egen Ejendom. Var ellers eensstemmig med tredie Vidne ihenseende til Niels Bøe og hans Effterkommere paa Gaarden.

Citanten frafaldt de udeblevne og uafhørte Vidner, da de øvrige nu havde forklaret det intenderende til Oplysning, og paastod Dom, hvorved Brynild Traae maatte tilkjendes fuldkommen Ejendom til den paastevnte Skoveteig Naalen, som er ganske adskildt fra de øvrige Skoveteiger Bøe tilhørende, hvilket Befaringen udviser, og de indstevnte Gullig Larssøn og Siur Pederssøn tilfunden at betale den taxerede ulovlige Hugst, item tilligemed Claus Larssøn betale denne Sags Omkostninger skadesløs 50 rd:

Hr: Krigsraad Fleischer og Lejlændingerne paa Bøe henholdt sig til deres udi Tingsvidnet og Tingsagen indførte, hvilket de bad taget i Betragtning, og paastod sig aldeles friefundet for dette Søgemaal, samt at Ejendommen i Naalen herefter som tilforn maatte blive fælles.

Ingen havde videre at forestille, thi blev saaledes

Eragtet:

Denne Sag optages med begge Parters Samtykke til Høstetinget indeværende Aar, da Dom eller Kjendelse bliver afsagt paa Tingstædet Wossevangen, hvor Laugrettet møder for med Dommeren om Sagen at conferere.

Omkostningerne beregnes saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 1 Dags Forretning og Diæt 4 rd:, 6 Vidners Afhør 4 Mrk:, Skyds og Diæt paa Rejsen effter Anpart 3 rd: 1 mrk:, opnævnelse 5 Mrk:, Lænsmanden 3 Mrk:, Mændene for [1?] Dag 2 rd:, og for Møde paa Tinget 1 rd: 2 Mrk:, i alt 14 rd: 4 s:, som Citanten betalte.

Datum som ovenmeldt

(Sorenskriver) O B Heiberg (sign)

Aastæds Sag paa Berge i Dørvedals Otting.

Aar 1794, den 4de Julii, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Berge i Dørvedals Otting for at behandle effterfølgende Aastæds Sag anlagt af Opsidderen Anders Knudssøn mod Anders Wichingsøn. Retten blev betjent med effterskrevne eedsvorne Laugrettes og Meddoms

mænd: 1: Niels Matthiassøn Litzeim. 2: Erich Torgerssøn Bræche. 3: Ole Knudssøn Ringheim. 4: Aad Nielssøn Ringheim. 5: Stephen Olssøn Grævle. 6: Lars Knudssøn Bryn {og} 7: Brynild Olssøn Lieland, og 8: Amund Torgerssøn Bryn. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

1794: 171

Hvorda Anders Knudssøn Berge anmeldte at han til denne berammede Tægtedag med skriftlig Stevnemaal havde indkaldet sin Naboe Anders Wichingssøn Berge til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, paasee deres Anvisning samt Rettens Syn og Granskning betræffende de Husebygninger som Anders Wichingssøn har ombyttet imod Citantens Villje, og deels nedrevet nogle, saavel som {for} angaaende at han har pløjet Citantens Ager efterat den var tilsaet, med videre effter Stævnemaalets nærmere Formeld, som, dateret 14 Junii 1794, i Retten blev oplæst, saalydende #

Indstevnte Anders Wichingssøn Berge og de indkaldte Vidner mødte alle for Retten og vedtog lovlig at være stevnte.

Anders Wichingssøn Berge fremlagde den ham meddeelte Contra Tægtedag af 31 Maji 1794, samt sit udstyrede skiftlige Contra Stevnemaal af 30 Maji sidstleden, hvorved Hoved Citanten Anders Knudssøn er indkaldet til at anhøre Vidner og paasee Rettens Syn og Granskning, samt Dom modtage og denne Sags Omkostninger at erstatte, følgelig Stevnemaalets Indhold, saalydende #

Hoved Citanten vedtog lovlig at være stævnt. De indkaldte Contra Vidner mødte, undtagen Maritha Johannesdatter Hovde, som Contra Citanten indtil videre frafaldt. Elling Iverssøn Flage og de til Vedermæle indkaldte Vidner mødte alle effter Udraab. Hr: Krigsraad Fleischer har paategnet Stevningen.

Effter nogen Samtale bleve endelig Parterne saaledes forenede: At de enhvers Brug tilhørende Huse hereffter som fra gammel Tid skal være deres Ejendom, og de paastevnte Huse som ere de (nederste?), nemlig: 1: Forløe med Laave. En Flor og en Hæstestald med Forlade henhører til Anders Knudssøns Ejendom, item Halve delen i et Sæhl paa Vaarstølen, Underboden med Tufft og S(v?)al neden under paa den østre Side. Anders Wichingssøn skal derimod eje de øverste Huse som Anders Knudssøn før har brugt, nemlig: en Flor. En Lade og en Hæstestald, samt Lofftet paa Underboden med sit Tag og Svalene rundt omkring (ov?)en til, item neden til paa den vestre Side alt til Marken, af hvilket sidste Huus Anders Knudssøn tilforn ejede den Halvedeel, hvorfor han nu lod sig der af udløse for saavel Lofftet som dets Tag med 30 Rdl:r; dog forpligtede Anders Knudssøn sig til at svare Anders Wichingssøn den sjette Part i de Omkostninger som udfordres naar Taget paa dette Huus behøver Reparation. End videre skal Anders Wichingssøn tilhøre Kjelderer under sin egen Stue imod at {Anders Knudssøn} \han/ hjælper Anders Knudssøn med Arbejde til at oprydde den gamle Kjelder under dennes Stue. Imidlertid og indtil dette skeer skal de begge have den nye Kjelder tilfælles, og skulde ikke Anders Knudssøn saasart som mueligt besørge dennes Opbyggelse og Rydning, er han ganske udelukt fra den nye Kjelder. Den halvedeel i Sæhlet paa Vaarstølen, samt heele Sæhlet paa Sæterstølen med Tufft ejer ligeledes bemeldte Anders Wichingssøn. Den paastevnte Ager Nylænden, som Anders Wichingssøn havde tilpløjet effter at den af Anders Knudssøn var saaet, tilhører Anders Knudssøn allene, hvorimod Anders Wichingssøn skal eje Ageren Biskopsflækket, ligesom fra forrige Tider til disse Brug lagt haver.

Saaledes vare alle paastevnte Disputer ophævede, og Anders Wichingssøn forbandt sig at betale til Anders Knudssøn 15 rd., samt desuden de To tredie parter i de Omkostninger Retten tillægger sig, hvilke bleve saaledes beregnede: For Hoved Citanten: Incaminations Penge 1

rd: 3 mrk: 4 s.; en Dags Forretning og Diæt 4 rd.; Anpart Skyds og Diæt til Aastædet frem og tilbage 3 rd.; opnævnelse 5 Mrk.; Lænsmanden 3 Mrk.; Mændene 2 rd.; ialt 11 rd: 5 Mrk: 4 s.; og for Contra Citanten: Incaminations Penge 1 rd: 3 Mrk: 4 s.; samt en Dags Forretning 3 rd.; er 4 rd: 3 mrk: 4 s.; ialt 16 rd: 2 Mrk: 8 s.; hvoraf Anders Knudssøn betalte 5 rd: 2 mrk: 14 s.; og Anders Wichingsøn 10 rd: 5 Mrk: 10 s:

Hvorned Sagen sluttes effterat Anders Wichingsøn forbandt sig at betale de udlovede 45 rd: saaledes, nemlig: de 20 Rdl:r til næste Søndag, og de 25 Rdl:r før Stevnetid næste Høsteting.

Datum som ovenmeldt. (Sorenskriver) O B Heiberg (sign)
Den Anders Wichingsen Berge for meget til Lagt beregnede 3 rd: er bleven Ham tilbage leveret mod Qvittering av 1 Martii.

Sommer thinget 1794

Aar 1794, den 5te Julii, begyndte det almindelige Sommer, Sage ig Skatte Ting med Wossevangens Almue paa Tingstædet Wossevangen. Ved Retten var tilstæde Kongens Foged, Velædle Hr: Martin Andreas Unmack, den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime, samt effterskrevne aatte eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Ole Siurssøn Hæve. 2: Knud Svendssøn Ullestad. 3: Brynild Amundssøn Traae, i hvis Stæd Amund Torgerssøn Bryn. 4: Michel Halstenssøn Grindeland. 5: Ellev Jverssøn Lille Hæg, i hans Stæd Lars Knudssøn Bryn. 6: Anfind Anderssøn Skutle. 7: Knud Anderssøn Himle,

1794: 171b

og 8: Størk Nielssøn Mithun, med samtlige tingsøgende Almue.

Dereffter bleve følgende kongelige Anordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger saaledes allerunderdanigst og underdanigst publicerede.

- 1: Forordning om Kobbertoldens Ophævelse i Norge, den 4 Decbr: 1793.
- 2: Ditto, som befaler at Kjøbenhavns Søe og Gieste Rets Behandlinger og Domme hereffter skulle staae umiddelbar under Højeste Ret, dateret 6 Desbr: 1793.
- 3: Ditto for Norge, hvorved den, i Placaten af 16 Julii 1788 befalede Godtgjøresle for Heste som ihjelslaaes, formedelst Befængelse af smitsomme og ulægelige Syger, indskrænkes til enkelte Tilfælde m: v.; dateret 20 Decbr: 1793.
- 4: Forordning som sigter til at udrydde den blant Almuen paa nogle Stæder i Danamrk og Norge indførte daarlige Tanke, at ansee det som et vanærende (.....g?) at trække Huderne af Hæste som ere dræbte etc.; dat: 31 Junii 1794.
- 5: General Toldkammerets Skrivelse til Stifftet af 1 Martii 1794 angaaende Consumtions Afgiffers Svarelse af Underbrugene i Norge, samt Indf(øre?) (Dren?)gen deraf, communiceret fra Stifftet den 15 Martii 1794.
- 6: Cancelliets Skrivelse angaaende Kaar af Oficier gaarden med videre, communiceret fra Stifftet den 5 April 1794.
- 7: Cancellie Placat som foreskriver hvorledes der skal forholdes med Udstædelsen af saadanne Højeste Rets Acter, hvis tilhørende Dokumenter ved Christiansborg Slot overgangne Ildebrand er forkommet, dat: 15 Apr: 1794.
- 8: Placat angaaende nærmere Bestemmelse af den 42de § i Forordningen om Lootsvæsenet af 19 Maji 1763, dateret 21 Martii 1794.
- 9: Stifftets Skrivelse angaaende Slaven Arne Olsson Ber(vi?)g af Nordhordlens Fogderie, hans Undvigelse fra Bergen Fæstning og sammes Opbringelse etc.; dat: 23 Junii 1794.

10: Hans Kongelige Højhed Arveprinds Friderichs Aarlige Liste over Gaver til dem som forbædrer sin Jord og videre, dateret 19 Januar 1794.

Den 7de Julii 1794 vedblev Sommertinget for Wossevangens Almue, da efterfølgende Almues breve bleve tinglæste:

1: David Nielssøn Soues Afkald for Hans Hustrue Eli Biørnesdatters Arv efter Knud Biørnessøn Store Røthe i Dørvedal den 6 Febr: 1790, 6 rd: 5 mrk: 9 s.; til Formynderen Torger Biørnessøn Røthe, den 31 Decembr: 1793.

2: Gullig Anderssøn Hovdes ditto for Myndlingen Britha Colbensdatters Arv efter Giertrud Johannesdatter Hovde den 22 Martii 1787, 94 rd: 2 mrk: 6 s.; til Johannes Ellevssøn Berge, den 28 Decembr: 1793.

3: Ditto Afkald for bemeldte Myndlings Arvemidler efter Colben og Svend Colbens Sønner Hovde den 10 Julii 1786, 21 rd: 2 mrk: 2 s.; til Johannes Ellevssøn Berge, den 28 Decembr: 1793.

4: Ditto Afkald for bemeldte Myndlings Arv efter Colben Johannessøn Hovde den 24 April 1786, 29 rd: 1 mrk: 15 s.; til Johannes Ellevssøn Berge, den 28 Des: 1793.

5: David Nielssøn Soues ditto for sin Hustrue Eli Biørnesdatters Arv efter Ragnille Knudsdatter Store Røthe den 20 Junii 1777, 10 rd: 3 mrk; 15 s.; til Torger Biørnessøn Røthe, den 31 Decbr: 1793.

6: Gullig Anderssøn Hovdes ditto for Myndlingen Britha Kolbens Datters Arv efter Colben Johannessøn Hovde den 16 Febr: 1790, med Rente af alle 4 Arver, 26 rd: 5 Mrk: 12 s.; til Johannes Ellevssøn Berge, den 31 Decbr: 1793.

7: David Nielssøn Soues ditto for sin Hustrue Eli Biørnesdatters Arv efter Biørne Willumssøn Røthe den 8 Martii 1772, 12 rd: 4 mrk: 4 s.; til Torger Biørnessøn Store Røthe, den 31 Decembr: 1793.

Folio 159. Sagen indstevnt af Willum Bøe og Aad Seim mod Anders Pederssøn Reqve for resterende Vilkaar blev af Aad Seim iretteædsket, som fremlagde Rettens Laugdag af 8 Novembr: 1793, saalydende #

Anders Pederssøn Reqve mødte og vedtog Stevnemaals og Laugdags lovlige Forkyndelse, derhos sagde at han ikke skyldede af sin salig Moders Vilkaar {brev} mere end 2 Asker Korn, som han tilbød sig at betale. Iøvrigt nægtede han aldeles at betale eller svare mere. Vilkaar brevet havde Comparenten nu ikke tilstæde, men lovede til næste Ting at fremlægge samme.

Citanten Aad Seim paastod Dom efter Stevnemaalet, hvorved Anders Reqve maatte tilpligtes at {betale} aflægge sin Eed paa at han intet videre end de ommeldte 2 Asker Korn skylder, alt efter Dommerens Skjøn, saasom han ikke kunde bevise med Vidner hvor meget det resterende Vilkaar er, ligesom han heller ikke d(a?) fordrede de 2de Asker som Anders Pederssøn kunde beholde med det øvrige.

Anders Reqve havde intet videre at svare.

Eragtet.

Sagen optages til den 15 Julii først kommende, da Dom eller Kjendelse bliver afsagt.

Folio 159. Aslak Olssøn Fladeqval fremlagde Laugdag i Sagen mod

1794: 172

Størk Olssøn Reqve for Overfald paa Wossevangens Alminding af 8 Novembr: 1793. saalydende #

Indstevnte Størk Olssøn Reqve blev paraabt, da Lænsmanden tilkjendegav at han havde faaet Commission at anmelde i Retten det Størk Olssøn Reqve formedelst sin lovlige Rejse

ikke nu kunde møde, men begierede Udsettelse til næste Ting, og (gjenpart?) af hvad som passerer, da han ellers vedtog lovlige Stevnemaal og Laugdags Forkyndelse. Vidnerne som ere laugdagede, mødte alle, undtagen Brynild Amundssøn Traae, som anmeldte Svagheds Forfald. Hvorefter fremstod som

3die Vidne, Lars Erichssøn Breche, der aflagde Lovens Eed og provede: at han en Søndags Aften her paa Wangen afvigte Aars Høst, formodelig den Tid som de forrige Vidner have forklaret, saae at Størk Reque og Aslak Fladeqval stode sammen neden for Giæstgiverstuen, og hørde at Størk bad Aslak komme ind, hvortil han ikke hørde Aslak svarede noget, men strax derefter saa Vidnet at Aslak faldt omkul, og siden gik ned efter til Wangs Vandet, da Størk spurgde Vidnet hvor Aslak blev af, og fulgdes han da med Vidnet efter Aslak, som sprang fra dem, men siden blev \Størk/ følgagtig med Vidnet til Giæstgiver stuen igien, uden at see Aslak mere. Vidnet saae ingen andre Personer paa den Tid nærværende, effterdie det var meget mørkt, men syntes, da de skildtes fra Aslak, at een ustevnt Person gik efter ham. afskeediget.

4de Vidne, Stephen Olsson Grævla, vidnede efter aflagt Saligheds Eed: at han er Broder til den indstevnte, og paa den af forrige Vidne omprovede Tid saae at Størk Reque og Aslak Fladeqval stod sammen neden for Giæstgiver stuen her paa Wangen og taledes, men deres Tale hørde han ikke, hvorefter Vidnet saae at Aslak faldt omkuld, uden at kunde bemærke at nogen slog ham, ligesom heller ikke at nogen andre der var tilstæde, og effterdie det var meget mørkt. Vidnet gik strax ind igjen, og Størk Reque samt forrige Vidne Lars Breche kom strax derefter ind i Giæstgiverstuen. Størk og Aslak vare ellers noget beskjenkede. afskediget.

5: Vidne, Britha Andersdatter, Hustrue til den indstevnte, aflagde Eed og provede: at hun vel var tilstæde i Giæstgiverstuen den af forrige Vidne ommeldte Tid, men var ikke ude af Stuen, eller saae Aslak Fladeqval der meere end een gang, dog hørde hun \nogle Dage derefter af andre/ siden, at Aslak skulde være slaget, og at hendes Mand skulde have gjort det, men selv saae hun det ikke, eller har hørt noget derom af sin Mand.

Aslak Fladeqval begierede Fornyles Laugdag for det formedelst Forfald udeblevne Vidne Brynild Traae.

Eragtet:

Brynild Amundssøn Traae, som formedelst Svagheit nu ikke har kundet møde, gives hermed Fornyles Laugdag at møde til næste Høste ting under Lovens Falsmaals Straf for at aflægge sit edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlige Varsel.

Stephen Monsson, som privilegeret Gjæstgiver paa Bergshougen, havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Erich Davidsson Reque for ulovlig Ølsalg, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, hvoraf de første ere Knud Requesqvammen, Lars Olsson Reque og Niels Olsson ibm:, som under Lovens Falsmaal ere indkaldte, derefter Dom modtage efter Lov og Anordninger, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Erich Reque blev lovlige paraabt, men ingen svarede. Af Vidnerne mødte ikkun Knud Requesqvammen. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhjemlede at Stevnemaallet dem lovlige er forkyndt, og derom aflagde Eed.

Vidnet Knud Nielsson Requesqvammen fremstod, aflagde Lovens Eed og provede: at han som Huusmand til Erich Davidsson baade før og efter at Stephen Bergshougens Kongelige Privilegium blev publiceret, har for ham og efter hans Begier solgt Øll til forbie rejsende, og der for aflagt Regnskab til bemeldte Erich Davidsson, men Vidnet kan som en gammel Mand ikke opgive hvormeget Øll, eller \for/ hvor mange Penge er udskjenket. Vidnet veed og at Erich hjemme paa sin Gaard har solgt Øll.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Til næst kommende Høste gives Sagvolderen Erich Davidssøn Reque, som har nydt lovligt Stevnemaal, Laugdag at møde med sit Tilsvar, og Vidnerne Lars Olsson og Niels Olsson Reque forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at deponere deres edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 167. Samson Torbiørnsson Skutle fremlagde Laugdag i Sagen indstevnt mod Gullig Gulligsson Wæle for Giæld 26 rd: 3 Mrk: 10 s:, af 25 Februari 1794, saalydende #
Indstevnte Gullig Gulligsson Wæle blev lovlig paaraabt, mødte

1794: 172b

og vedtog lovlig at være tilkaldet i denne Sag, derhos sagde at han ikke er skyldig Samsom Skutle mere end 10 rd:, men formedelst uafgiort Regning mellem ham og Citanten ere de hidtil ikke betalte.

De laugdagede Vidner Helge og Jon Olde mødte, aflagde Lovens Eed og provede: at de for 2 Aar denne Sommer siden, effter Samson Skutles Tilkaldelse og Begiær vare tilstæde paa Wæle og hørde at Gullig Gulligsson tilstod at skylde Samson 10 Rdl:r, som denne effter Gulligs Begiær lovede at bie effter til Høsten. De taledede vel sammen om Renter og Tiende, men Vidnerne kan ikke er(...?)indre (erindre?) hvorledes derom skeede Forening mellem dem. Gullig sagde ellers ikke da at han paa disse 10 rd: skulde have noget til gode, saa vidt Vidnerne erindrer. afskeediget.

Citanten begiærede Sagen til næste Ting udsat for at føre flere Vidner til Oplysning.

Eragtet:

Denne Sag udstaaer til næste Ting, da Citanten iagttager det fornødne til dens Fremme.

Folio 159. Niels Larsson Himle havde til dette Ting i Continuation af forrige Sag indkaldet Lars Andersson Houg for ulovlig Tale, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Størk Madsson Sæve, Wiching Olsson Rondve, Aamund Torgersson Ullestad, Lars Monsson Lofthuus, Niels Torbiørnsson Seim, Britha Uqvitne, samt Elling og Gullig Wæle, dereffter Dom modtage til Undgiældelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Til Vedermæle var {Pigen} Guri Siursdatter Qvitne indkaldet.

Indstevnte mødte og vedtog at være lovlig stevnet i denne Sag. Vidnerne mødte, undtagen Aamund Ullestad og Britha Uqvitne, og Niels Seim blev frafaldet. Den til Vedermæle indkaldet mødte ikke. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn sagde at de lovlig have indstevnet de udeblevne Vidner og Guri Siursdatter, hvilket de bekræftede med Eed, og derhos sagde at Lars Andersson Houg ikke i Continuation, men som til Hoved Søgemaallet er indstevnet.

Lars Andersson Houg protesterede paa Grund her af mod Stevningens Fremme, da han følgelig Lov burde stevnes i Continuation af forrige Sag, ligesom og flere som Sagen anrører burde til Vedermæle været indkaldte.

Citanten paastod at Sagen maatte fremmes.

De mødende Vidner sagde paa Rettens Tilspørgsel at de paastevnte Ord ere udtalte ved Michaelis Tider 1793.

Eragtet:

Da de paastevnte Ord, hvorom skal vidnes, ere udtalte forrige Aars Høst, og altsaa Vidnesbyrdene derom gjerne kan antages, det og blot formedelst Lars Andersson Hougs Protest, at Sagen som dette Ting {ikke} er incamineret, ikke er stevnt i Continuation af den paa Høstetinget iretteførte, er ubilligt at Niels Himles Ret formedelst denne unødvendige Formalitet skulde spildes, saa bliver Stevnemaallet antaget og Vidnesbyrdene anførte, da Dommeren nok iagttager at ingen ustevnte bliver navngivne.

Fremstod som

1ste Vidne, Størk Madssøn Sæve, aflagde Eed og provede, effter at Edens Forklaring ham og de øvrige mødende Vidner var forelæst af Lovbogen, saaledes: at han afvigte Aars Michaelie i Byen en Nat hørde udi et Sælskab at Parterne udi denne Sag vel vare i Skjænderie sammen, men Vidnet kan aldeles ikke erindre at han hørde nogen ubeqvems Ord mellem dem. afskeediget.

2det Vidne, Wiching Olssøn Rondve, vidnede effter aflagt Eed: at han paa samme Tid som forrige Vidne var tilstæde og hørde Kjæggel mellem Parterne, samt at Lars Houg spurgde Niels, hvoraf det kom sig at han sprang paa Søen effter Guri Qvitne, saa og at Lars sagde at Niels havde handlet som en Knægt mod ham, hvortil Niels vel svarede, men hvilket kan Vidnet ikke sige. Da Lars Houg dereffter skuede Niels saa at han kom paa Kant, bad denne om Fred Nattetider, Lars søgte og at indtrænge sig paa Niels, saa vidt Vidnet syntes, hvilket denne søgte at undgaae. Vidnet hørde og samme Tid at Lars sagde han ikke havde talet meere end han vilde vedstaae. afskeediget.

3: Vidne, Lars Monssøn Lofthuus, aflagde Eed og vidnede: at han vel var paa samme Tid og i samme Huus i Bergen tilstæde, men ikke i det samme Værelse hvor Parterne vare, følgelig alleene hørde Støyen og Larm ovenpaa, hvoraf han kjendte Lars Houg's Maal, altsaa kan han ikke vidne om noget ulovligt Snak, men Dagen effter om Morgen spurgde Lars Houg Niels Himle hvoraf det kom sig at han sprang paa Søen effter Guri Qvitne, hvortil Vidnet ikke hørde Niels svarede noget. Paa Citantens nærmere Spørgsmaal sagde Vidnet, at han nok saae Niels Himle kom i Søen idet han søgte at vilde komme ind paa et Fartøj hvor Guri Qvitne var tilligemed mange flere, men da blev hendes Navn ikke nævnt, eller Aarsagen hvorfor Niels

1794: 173

vilde være paa det Fartøj, opgivet. afskeediget.

Hoved Citanten begiærede Størk Madssøn Sæve, som endnu var tilstæde ved Retten, tilspurgt: Om han ikke saae at Lars Houg skuede ham over Ende, ligesom 2det Vidne har forklaret, samt greb ham i Haaret. Vidnet svarede, at han saae Lars skuede Niels saa at han kom paa Kant, samt havde Haanden i hans Haar.

4de og 5: Vidne, Elling og Gullig Wæle, aflagde Eed og vidnede, at de strax for (før) Stevnetiden til Høstetinget forrige Aar vare effter Niels Himles Forlangende hos Lars Houg og tilspurgde ham om han vilde vedstaae hvad han havde talet om ham, hvortil denne svarede, at han ikke vidste at have talt noget ondt, men om saa var vilde han gjerne forlige sig, dog udbad han at Niels vilde sige hvad det var han havde sagt, hvorpaa Niels svarede, at han henholdt sig derom til Vidnerne og sin egen Samvittighed

6te Vidne, godvillig mødende Niels Anderssøn Flage, aflagde Eed og vidnede: at han paa samme Tid og Stæd var nærværende og hørde at Lars Houg spurgde om Niels Himle laae hos Guri Qvitne, og hvor han var, samt siden dereffter at de vare i Skjænderie sammen, hvorudi Lars sagde at Niels havde stjaalet sig til at stikke/ en Ring {af} \paa/ Guri Qvitnes Finger medens hun sov, samt at Niels havde handlet imod ham som en Knægt og en Skjelm, hvoreffter Niels bad om Fred. Lars sagde og at Niels havde villet gaae Guri Qvitne for nær. Vidnet hørde ligeledes at Lars sagde \han ikke/ havde talet meere end han vilde vedstaae. afskeediget.

Citanten paastod Laugdag for de udeblevne Vidner.

Eragtet.

De lovlig indstevnte Vidner Aamund Torgerssøn Ullestad og Britha Uqvite gives hermed Forelæggelse under Lovens Falsmaal at møde til næste Høsteting med sit eedelige Vidnesbyrd, ligesom og den til Vedermæle indkaldte Guri Siursdatter Qvitne til samme Tid laugdages at møde med sit fornøden agtende Tilsvar.

Ole Svendssøn Nyre havde til dette Ting indkaldet Niels Himle, men begierede samme strax for denne Gang ophævet.

Den 8de Julii 1794 continuerede Wangens Sommerting, da efterfølgende private Documenter bleve tinglæste:

8: Sigvord Johns Datters Afkald for hendes Arv efter Britha Larsdatter Olde i Bordal den 2 Martii 1786, 11 rd: 2 mrk: 3 s., til John Helgessøn Olde, den 31 Decbr: 1793.

9: Ole Godschalchssøn Lierhuus ditto for sin Svigersøster Maritha Johnsdatters Arv efter Brynilde Ellingsdatter Nyre den 27 Junii 1769, 2 rd: 11 s., til John Knudssøn Røthe, den 31 Decembr: 1793.

10: Ditto for ditto Arv efter Sjur Johnssøn Rondve den 3 Julii 1782, 3 rd: 4 Mrk: 11 s., til den samme Formynder, den 31 Decembr: 1793.

11: Ditto for ditto Arv efter Ragna Haaversdatter Nyre den 28 Octobr: 1782, 16 rd: 5 Mrk., til ditto Formynder, den 31 Decembr: 1793.

12: Ditto Afkald for ditto Arv efter Ranvej Haaversdatter Nyre den 14de Novembris 1768, 28 rd: 4 mrk: 3 s., til John Knudssøn Røthe, den 31 Decbr: 1793.

13: Ole Tormodssøn Gielles ditto for sin Hustrue Britha Aamundsdatters Arv efter Aamund Godvindssøn Gierness den 17de Julii 1784, 13 rd: 13 s., til Ole Svendssøn Nyre, den 31 Decembr: 1793.

14: Joseph Tollevsøns ditto for Arv efter Kari Wichings Datter Nedre Oure i Qvitler, den 31 Devembr: 1793, falden 12 Junii [17]84, 15 rd: 3 mrk: 8 s., til Biørne Knudssøn Lie.

15: Oleif Claussøn Grimestads ditto for sin Hustrue Britha Isachs Datters Arv efter Lars Anderssøn Lie den 4 Septembr: 1779, 2 rd: 13 s., til Torgiuls Wilhelmssøn Skjelde, den 31 Decembr: 1793.

16: Inger, Ragnilde og Maritha Niels Døttres Afkald for deres Arv efter Niels Anderssøn Lie og Lars Anderssøn Lie den 23 Junii 1777 og 4 Septembr: 1779, ialt 14 rd: 4 Mrk: 11 s., til Gulloug Wiche, Anfin Gierstad og Knud Sondve, den 31 Decbr: 1793.

17: Hans Iverssøn Urlands ditto for sin Hustrue Britha Knudsdatters Arv efter Knud Olsson Leqve i Guldferding den 21 April 1770, med Ophøjning 70 rd., til John Larssøn Biørche, den 31 Decembr: 1793.

18: Ole Knudssøn Ullestads ditto for Arv efter Anna Olsdatter Ullestad og Dønnat Knudsdatter Hæfte den 3 Martii 1791 og 23 Novembr: 1792, 4 rd: 5 Mrk: 11 s., til Lars Larssøn Giersqval, den 31 Decembr: 1793.

19: Ole Godschalchssøn Lierhuus ditto for Arv efter sin Svigersøster, afdøde Maritha Johnsdatters Fader John Siurssøn Seim den 1 Julii 1762, 42 rd: 2 mrk: 1 s., til John Knudssøn Røthe, den 31 Decembr: 1793.

20: John Anderssøn øvre Kythes ditto for Myndlingen Mari Andersdatters Arv efter Giertrud Christophersdatter Neqvite i Bordstrand den 13 Novembr: 1780, 11 rd: 5 Mrk: 13 s., til Knud Pederssøn Winsand, den 31 Decembr: 1793.

21: Ditto for Ditto Arv efter Ingeborg Christophersdatter Neqvite den 11 Julii 1782,

1794: 173b

17 rd: 4 Mrk., til Knud Pederssøn Winsand, den 31 Decembr: 1793.

22: Anders Torbiørnssøns Afkald for hans Arv efter Britha Pedersdatter Løne den 19 Julii 1785, 122 rd: 2 mrk: 8 s., til Anders Erichssøn Løne, den 31 Decbr: 1793.

23: Ditto for Arv efter Peder Torbiørnssøn Løne den 29 Februar 1780, 11 rd: 1 mrk: 1 s., til Anders Erichssøn Løne, den 31 Decembr: 1793.

24: Ditto for Arv effter Ingeborg Knudsdatter Løne den 17de Februar 1779, 4 rd: 3 mrk.: til Anders Erichssøn Løne, den 31 Decembr: 1793.

25: Ditto for Arv effter Torbiørn Knudssøn Løne den 17 Februar 1779, 32 rd: 4 mrk: 12 s.: til Anders Erichssøn Løne, den 31 Decembr: 1793.

Knud Aschildssøn Ræne havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Knud Larssøn Takle for Overfald paa Gaarden Bøe, derom at anhøre de under Falsmaal indstevnte Vidner Iver Biørche, Brynild Ronve, Kiel Knudssøn Store Grove, Knud Olssøn Bøe, og flere ustevnte, dereffter Dom modtage til Undgiældelse effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Knud Larssøn {Biørche} Takle blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Vidnerne mødte, undtagen Iver Biørche og Knud Olssøn Bøe, hvilken sidste blev frafaldet. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhjemlede at saavel Vederparten Knud Takle som Vidnet Iver Biørche lovlig er tilkaldet i denne Sag, hvorpaa de aflagde Eed. Hvoreffter fremstod

1ste Vidne, Brynild Rondve, som, effter at Eedens Forklaring af Lovbogen var oplæst, aflagde Eed og vidnede: at han for omtrent 4 Uger siden udi et Bryllup paa Bøe hørde at Parterne i denne Sag var i Skjenderie sammen angaaende nogen Handel, som Vidnet ikke kan erindre hvori bestod, men saae dereffter at de droges, og at Knud Ræne kom under Knud Takle, som laae oven paa ham, de bleve siden adskildte, men dereffter saae Vidnet atter at de vare sammen i Thunet ligesom første Gang, og at Knud Takle drog Knud Ræne \paa Jorden/ effter Haaret et langt Stykke, som ikke tog til Modværge, men sagde at han slet ikke vilde tage imod, hvordan end Knud Takle behandlede ham. Knud Ræne var ikke i Brylluppet, men kom rejsende gennem Thunet paa sin Hjem vej, da denne Allarm begyndte. afskeediget.

2det Vidne, Kiel Knudssøn Store Grove, aflagde Eed og vidnede: ligesom forrige Vidne, allene med den Forandring, at han ikke hørde Skjenderiet eller saae Knud Ræne nedkastet til Jorden, effterdie han først kom ud i Thunet da Knud Ræne blev trækket effter Haaret. afskediget.

3: Vidne, godvillig mødende Ole Anderssøn Sygnebære, provede effter aflagt Eed at han paa samme Tid og Stæd saae Knud Takle tog Knud Ræne i Brystet {og kastede ham til} \som laae paa/ Jorden, samt siden trækkede ham effter Haaret gennem Thunet. Knud Ræne tog ikke imod, men sagde at han ikke vilde øve Modværge, hvordan end Knud Takle behandlede ham. Knud [Ræne] kom rejsende gennem Thunet paa sin Hjemvej til Ræne. afskeediget.

Citanten erindrede om Laugdag, og frafaldt det udeblevne Vidne.

Eragtet:

Lovlig stevnte men udeblevne Knud Larssøn Takle gives hermed Laugdag at møde til næste Høste ting med sit Tilsvar i denne Sag, hvortil lovlig Varsel besørgeres.

Halsten Davidssøn Ringheim med sin Morbroder Anfind Knudssøn Ringheim fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Lænsmand Godschalch Matthiassøn Mølster angaaende en Contract mellem dem af 16 Junii 1794, saalydende #

Lænsmand Mølster blev paaraabt, mødte og vedtog lovlig at være stevnet i denne Sag, samt fremlagde skriftlig Indlæg af Dags dato, som blev i Retten blev* oplæst, saalydende #

Citanten fremlagde Udtog af Jurisdictionens Protocol dateret 21de Septembr: 1791, som viser det da indgangne Forlig, hvilket følger denne Act, item en Beskikkelse af 10 Junii 1793, med Lænsmand Mølsters derpaa tegnede Svar, saalydende, og paastod Sagen fremmet.

Lænsmand Mølster ventede Rettens Kjendelse.

Eragtet:

Stevnemaalet som er incamineret, indeholder intet andet end at Lænsmand Mølster skal anhøre Vidner om den paa Aastædet den 21de Septembr: 1791 indgangne Forening, og lide

Dom til sammes Opfyldelse. Dette har Citanten lovlig Grund til at fremføre paa det almindelige Ting, og paastaae ved Dom stadfæstet, hvorfor denne Sag fremmes, og Vidnerne antages.

Vidnerne mødte alle, tilligemed Michel Aschildssøn Melved, som var indkaldet. Hr: Krigsraad Fleischer har paategnet Stevnemaalet. Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner af 7de Julii 1794, saalydende #

1: Vidne, Erich Torgerssøn Breche, aflagde Eed og svarede til 1: Sp: Jo. 2: Sp:

1794: 174

Det forholder sig som omspurgt, allene med den Forandring til 5te Post af dette Spørgsmaal, at Vidnet ikke kan erindre dette. 3: Sp: Jo, det forholder sig rigtig som omspurgt. 4: Sp: ligeledes. 5: Sp: kan ikke erindre at derom blev kaldt af nogen af Parterne. 6: Sp: Var paa Ringheim den omspurgte Tid, men kan ej erindre at Lænsmanden sagde at ville tage sine Teiger der han fabdt for godt, men han vilde ikke tilståede Laugrettet at skiffte effter Jordskyld det da uskifftede. 7: Sp: ligesom omspurgt. 8: Sp: Jo, det veed Vidnet. Vidnet var fra Hoved Citantens Side ikke mere at tilspørge, men Lænsmand Mølster forbeholdt at fremføre Contra Qvæstioner effter lovlig Varsel.

2det Vidne, Niels Jacobssøn Leidal, aflagde Eed og vidnede til 1: 2: 3: 4: Sp: 5: Sp: ligesom forrige Vidne. 6: Sp: ligeledes. 7: Sp: ligeledes. afskeediget.

3die Vidne, Lars Olssøn Herre, aflagde Eed og provede til 1: Sp: Jo. 2: Sp: Vidnet var ikke med at usteene Teigerne, og altsaa ikke derom kan give nogen vis Beskeed. 3: Sp: Det er som omspurgt. 4: Sp: ligeledes. 5: Sp: Hørde ikke det omspurgte. 6: Sp: Var paa Ringheim den omspurgte Tid, og hørte at Lænsmand Mølster sagde at han vilde bruge de da uskifftede Teiger som forhen. 7: og 8: Sp: Som omspurgt. afskeediget.

4de Vidne, Niels Larssøn Øfsthuis, aflagde Eed og vidnede til 1: Sp: 2: Sp: 3: Sp: 4: Sp: 5: Sp: ligesom første Vidne. 6: Sp: Vidnet var da ikke tilståede. 7: Sp: ligesom omspurgt, og 8: Sp: ligeledes. afskeediget.

Citanten frafaldt de øvrige Vidner.

Lænsmand Mølster begierede Sagen udsat til næste Ting til nærmere Oplysning, og Gienpart af det passerede.

Eragtet:

Denne Sag udstaaer til næste Ting, da Lænsmand Mølster iagttager det fornødne fra sin Side.

Folio 165. Aad Ringheim anmeldte som Laugværge for Enken Maritha Knudsdatter Ringheim \at/ have til dette Ting ifølge Rettens seeneste Kjendelse med mundlig Continuations Stevnemaal indkaldet Lænsmand Mølster angaaende det forhen paastevnte Vilkaar, samt Hr: Krigsraad Fleischer til Vedermæle. Dereffter Dom i Hoved sagen modtage effter nærmere Paastand.

Lænsmand Mølster mødte og vedtog lovligt Stevnemaal, samt henholdt sig til sit forhen indførte, og havde intet videre at svare. Hr: Krigsraad Fleischer mødte ikke, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovligt at have tilkaldet ham at møde med sit Tilsvær i denne Sag. Aad Ringheim fremlagde Indlæg af 7 Julii 1794, saalydende # Lænsmand Mølster benægtede aldeles det oplæste Indlæg, og henholdt sig til det forrige fra ham fremførte, og den omtalte Contract at Vilkaaret allene skulde svares effter dens Formeld.

Parterne havde intet videre at forestille.

Eragtet:

Sagen optages til den 15de Julii førstkommende.

Folio 160. Sagen mellem Erich Finne og Anfind Knudssøn Dolve, nu Græe, blev paraabt, da Citanten mødte og fremlagde Rettens Laugdag af 9de Novembris 1793, saalydende #

Anfind Knudssøn Dolve mødte og vedtog at han lovlig er tilkaldet i denne Sag, anmeldte derhos at han til dette Ting med Contra Stevnemaal havde indkaldet Erich Finne for 200 rd: som han og Søn har modtaget, hvor for den Halvedel til at gjøre Afregning hvor disse Penge ere henlagte som af Contra Citanten udlaante, anhøre Vidner og Beviser, samt Dom modtage til sammes Afgjørelse effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Til Vedermæle var Anfind Erichssøn Finne indkaldet, og som Vidner Erich Nielssøn Sondve samt Lars Siurssøn Bouthus.

Erich Finne vedtog Contra Stevnemaalets lovlige Forkyndelse, og benægtede at have laant eller oppebaaret noget af Anfind Dolve, som Tid effter anden har faaet Forstrækning af ham, og der paa betalt 100 rd:, paa hvilket Laan Comparenten endnu har til gode meere end nu paastevnt er.

Anfind Erichssøn Finne mødte ikke effter Paaraab, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Vidnerne vare tilstæde, hvoraf

Iste Vidne Erich Nielssøn Sondve aflagde Lovens Eed og provede: at han ved Pintsetider dette Aar her paa Wangen hørde at Erich Finne tilstod at have modtaget 100 rd: af \sin Søn paa/ Anfind Dolves \Vegne/, uden at nævne udi hvilken Anledning, ligesom Erichs Søn Anfind dereffter sagde at han {og} havde modtaget 100 rd:, uden at sige om de vare de samme eller andre, hvilke han havde leveret sin Fader. afskeediget.

2det Vidne, Lars Sjurssøn Bouthuus, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forrige Vidne uden mindste Forandring. afskeediget.

Erich Finne begiærede Sagens Anstand til næste Ting for at fremkomme med Oplysning at de betalte 100 rd:, som han ikke nægter ved sin Søn at have modtaget, vedkommer en anden Regning og uden for de paastevnte 50 rd:

1794: 174b

Eragtet

Den forlangte Udsættelse til næste Ting bevilges, da Erich Finne fremfører det fornødne til Sagens Slutning.

Folio 160. Sagen mellem Lars Knudssøn Breche og Erich Finne blev af Citanten iretteædsket, som forventede hvad indstevnte havde at fremkomme med.

Erich Finne mødte og sagde at han ikke havde forskaffet sig Udtog af det sidste Ting passerede, og følgelig ikke kunde udfærdige Contra Stevnemaal, hvorhos han maatte begiære denne Gienpart og Sagens Anstand til næste Ting, da han enten ved Indlæg eller Contra Stevnemaal skulde slutte Sagen fra sin Side.

Eragtet:

Den begjærte Anstand bevilges til næste Høste ting, da Erich Finne fremfører det fornødne, eller i manglende Fald tilskriver sig den af Udeblivelse flydende Ulejlighed, ligesom og den forlangte Gienpart paa nærmere Anfordring skal blive meddelt.

Den 9de Julii 1794 vedvarede Sommertinget i vedkommendes Nærværelse, da effterfølgende Documenter bleve tinglæste.

No: 26: Oleif Claussøn Grimestads Afkald for sin Hustrues Britha Isachsdatters Arv effter Isach Larssøn Uqvitne i Wiger den 9 Martii 1778, 245 rd: 5 Mrk: 12 s:, til Torgius Willumssøn Schielde, den 31 Decembr: 1793.

27: Ditto Afkald for ditto Arv effter Inger Torgersdatter Uqvitne den 30 Junii 1790, 56 rd: 5 mrk: 5 s:, til Anfind Erichssøn Rogne, den 31 Decbr: 1793.

28: Niels Monssøn Litzeims ditto for sin Hustrues Britha Michelsdatters Arv effter Erich Larssøn Sætre den 24 Octobr: 1788, 2 rd: 2 mrk: 3 s:, til Knud Nielssøn Rue, den 31 Decembr: 1793.

29: Johannes Olssøns ditto for Arv effter Britha Asbjørnsdatter Mølsterteigen den 10de Februar 1788, 27 rd: 1 mrk: 2 s:, til Erich Mølsterteigen, den 31 Dec: 1793.

30: Niels Monssøn Litzeims ditto for sin Hustrue Britha Michelsdatters Arv effter Anna Knudsdatter Sætre den 26 Febr: 1784, 4 rd: 3 mrk: 10 s:, til Knud Nielssøn Rue, den 31 Decbr: 1793.

31: Ranvej Larsdatters ditto for Arv effter Lars Olssøn Dømbe den 2 Martii 1781, 7 rd: 2 mrk: 11 s:, til Elling Nedre Qvitne, den 31 Decembr: 1793.

32: Oleif Claussøn Grimestads ditto for sin Hustrue Britha Isachsdatters Arv effter Sygni Lardatter Uqvite den 15 Martii 1778, 38 rd: 5 mrk: 1 s:, til Torger Willumssøn Schielde, den 31 Decembr: 1793.

33: Johannes Olssøn Mølsterteigens ditto for Arv effter Ole Guldblandssøn Mølsterteigen den 12te Februar 1777, 66 rd: 1 mrk: 8 s:, til Torger Erichssøn Græe, den 31 Decembr: 1793.

34: Niels Monssøn Litzeims ditto for sin Hustrue Britha Michelsdatters Arv effter Michel Erichssøn Sætre den 11 Febr: 1777, 17 rd: 1 mrk: 1 s:, til Knud Nielsøn Rue, den 31 Decembr: 1793.

35: Lars Bergessøn Hyllieraas ditto for sin Hustrue Giertrud Olsdatters Arv effter Dønnaat Andersdatter Mithun den 22 Septembr: 1774, 20 rd: 2 Mrk: 13 s:, til Ole Nielssøn Mithun, den 31 Decbr: 1793.

36: Niels Torbiørnssøn Hægles ditto for Myndlingen Johanna Tormods Datters Arv effter Tormod Siurssøn Gielle den 29 Julii 1771, 19 rd: 20 s:, til Henrich Iverssøn Helleved, den 31 Decembr: 1793.

Folio 160. Knud Rænes Sag mod Kiel Takle for ærrørige Ord blev anmeldt forligt og ophævet.

Commander Sergent Stephen Larssøn Traae af det Wossiske Compagnie fremstod og anmeldte at han paa sin Compagnie Chefs Hr: Capitaine von Kuhles \Vegne effter hans/ Ordre havde hidkaldet adskillige omgrændsende Naboer af Gaarden Moe i Gravens Skibrede under Compagniets District, for at gjøre Forklaring om de tilligemed Gaarden Moes Huuse er opbrændt 2de af samme Compagnies \Soldatere/ tilhørende {Huuse} Munderings \og Armatur/ Sorter, og til den Ende fremlagde skriftlig Specification over det opbrændte, dateret i Dag, saalydende # hvoreffter han begiærede saavel nærværende Laugrette og Almue som de nærgrændsende Naboer Iver Monssøn Moe, Isach Iverssøn Breche, Aslach Hanssøn Windal tilspurgt, om det ikke er ganske rigtig og dem bekjendt at Gaarden Moes Huuse bygninger afvigte 3 Junii aldeles er lagt i Aske formedelst en hastig om Natten opkommen Ilde brand, og at intet af Opsiddernes Ejendele blev bjerget, følgelig heller ikke de der indlagde og udi Specificationen ommeldte Munderings Sorter. Dertil blev eensstemmigen svaret, at det er dem fuldkommen bekjendt at Gaarden{s} Moes Husebygninger

1794: 175

aldeles ere afbrændte, og at intet af Opsiddernes Ejendele ved samme Lejlighed er bjerget, ligesom de forbemeldte 3de Mænd fra (Gravens?) Sogn i Hardanger i Særdeleshed bevidnede, at de udi fremlagte Specification ommeldte Munderings Sorter (ved?) de 2de benævnte Soldaters Hjemkomst fra Exercitien paa Wangen der indtil videre var henlagt, og tilligemed det øvrige af Ilden fortæret. Herom Tings Vidne forlanges, som under Rettens Bekræftning udstedes.

Folio 163. Justice Sagen mod Hans Blomberg for Lejermaal blev paaraabt, da Actor ventede hvad indstevnte havde at fremkomme med.

Ole Reime paa sin Værfaders Vegne sagde at omendsjønt han havde gjort sig al muelig Umage for at fremskaffe Attester om Martha Bergithe Hansdatters Besvangrelse flere Gange end hun selv har angivet, saa havde han dog ikke kundet formedelst Omstændigheder fremskaffe samme, hvorfor han maatte slutte Sagen og paa sin Værfaders Vegne lade tilføre, at han endnu vedbliver at tilbyde Eed om sin Uskyldighed.

Fogden vedblev sin forrige Doms Paastand.

Eragtet:

Sagen optgaes til den 15 Julii førstkommende.

Hr: Foged Unmack havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Stephen Olssøn Kolve for Lejermaal med Pigen Guri Erichsdatter Fladeqval, som til Vedermæle er indkaldet, derfor Dom at lide til Undgiældelse og Bøders udreedelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Stephen Olssøn Kolve mødte og anmeldte at han med mundlig Contra Stevnemaal havde indkaldet Pigen Guri Erichsdatter, tjener paa Schielde, til at anhøre hans Benægtelses Eed, at han ikke er Fader til det af hende fødte Barn, og derefter Dom modtage til friefindelse for Søgemaalet.

Pigen Guri Erichsdatter mødte for Retten, og sagde sig at være 26 Aar gammel, tilstod at Stephen Olssøn virkelig var det af hende avlede Barns Fader, som blev født 8 Dage før Juul, samt at Besvangrelsen skeede under Ægteskabs Løffte, ligesom hun og bekjendte at Stephen Olssøn har haft legtemlig Omgængelse med hende 2de Aar. Deponentinden tilstod ogsaa, at hun ved Kyndelsmisse tider forrige Aar havde Omgængelse til Besvangrelse med en anden ustevnt Person, og 7 Uger derefter med Stephen Olssøn Kolve, som virkelig er Barnets Fader. Har ellers ikke haft med andre Mands Personer at bestille paa denne Maade, eller forhen været tiltalt for Lejermaal.

Stephen Olssøn tilbød sig inden Retten at aflægge Eed at han hverken har haft legemlig Omgængelse med Guri Erich Datter, og langt mindre er Fader til Barnet.

Actor begjærede Sagen til neste Ting udsat for at frem skaffe nærmere Oplysning og Præste Attest.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting, da Actor besørger det fornødne.

Folio 163 og 164. Hr: Krigsraad Fleischers Sag mod Magne Mithun med flere, ædskede Actor i Rette og forventede indstevntes Møde for at slutte Sagen.

Rognald Glimme mødte og sagde at han formedelst mellemkommende Omstændigheder ikke har kundet til dette Ting frem føre det fornødne, hvorfor han maatte begjære Udsættelse til næste Høsteting, for da at kunde paasee sin Rettes Fremme.

Eragtet:

Sagen udstaaer til næste Høsteting, da Rognald Glimme og de øvrige Vederparter slutter Sagen fra sin Side, {effter} eller i manglende Fald Dom modtager effter det passerede.

Den 10de Julii 1794 continuerede Wangens Sommerting, da effterfølgende Afkald bleve tinglæste:

No: 37: Biørne Olssøn Opheims Afkald for Myndlingen Anna Olsdatters Arv effter Ole Tostenssøn Hilstvedt og Hustrue den 13 Julii 1778, 144 rd: 4 s.; til Tormod Tostenssøn Hilstvedt, den 31 Decembr: 1794.

38: Ditto Afkald for ditto for samme Myndlings Arv effter Tosten Olssøn Hilstvedt den 9de Februar 1779, 10 rd: 2 Mrk: 8 s.; til Ditto, den 31 Decbr: 1793.

39: Ditto Afkald for samme Myndlings Arv effter Anna Olsdatter Hildestvedt den 27 Septembris 1780, 12 rd: 4 mrk: 1 s:, samt effter Erich Alvssøn Lierhuus den 9de Julii 1784, 1 rd: 14 s:, til bemeldte Tormod Hildestvedt, den 31 Decembr: 1793.

40: Erich Anderssons ditto for Arv effter Anders Johnssøn Nedre Groue den 12te Februar 1783, 8 rd: 5 mrk: 7 s:, til Lars Johnssøn Windie, den 31 Decbr: 1793.

1794: 175b

41: Stephen Siurssøn Bøes ditto for Myndlingen Christi Siursdatters Arv effter Britha Lars Datter Bøe den 20 Julii 1785, 64 rd: (?)1 Mrk: 1 s:, til Siur Bøe, den 31 Dec: 1793.

42: Erich Olssøn Rødes ditto for sin Hustrue Ranvej Johannesdatters Arv effter Johannes Herbrandssøn Lindberg den 24de Novembr: 1786, 37 rd: 5 mrk: 6 s:, til Ole Knudssøn Kindem, den 31 Decembr: 1793.

43: Lars Iverssøn Kolves ditto for Myndlingen Gunilde Iversdatters Arv effter Iver Olssøn Kolve den 25 Novembr: 1786, 19 rd: ? mrk: 4 s:, til Tolle Larssøn Hiembære, den 31 Decembr: 1793.

44: Niels Iverssøn Lødves ditto for sin Hustrue Gun Olsdatters Arv effter Ole Olssøn Sygnebære den 3 Martii 1788, 3 rd: 10 s:, til Knud Anderssøn Lie, den 31 Decbr: 1793.

45: Lars Iverssøn Kolves ditto for Myndlingen Gunilde Iversdatters Arv effter Iver Iverssøn Kolve den 3 Martii 1788, 2 rd: 3 mrk: 13 s:, til Tolle Larssøn Hjembære, den 31 Decembr: 1793.

46: Ditto for ditto Arv effter Ole Iverssøn Kolve den 16de Novembr: 1789, 4 rd: 4 mrk: 11 s:, til bemeldte Tolle Larssøn Hiembære, den 31 Decembr: 1793.

47: Britha Gulligsdatters ditto for sin Arv effter Giertrud Olsdatter Groue den 27 Novembr: 1792, 5 rd: 5 mrk:, til Amund Olssøn Groue, den 31 Decbr: 1793.

Folio 166. Niels Knudssøn Groue fremlagde Laugdag i Sagen mod Wiching Groue for ærrørige Ord, af 25 Februar 1794, saalydende #

Wiching Knudssøn Groue mødte og tilstod saavel Stevnemaals som Laugdags lovlige Forkyndelse, men da han ikke havde hørt Vidnesbyrdene, saa maatte han begiære Sagen udsat til næste Ting for at frem komme med sit Tilsvær, og til den Ende Gienpart af det passerede.

Eragtet:

Udsættelsen bevilges til næste Høste Ting, da Wiching Knudssøn irette fører det fornødne fra sin Side, og den forlangte Gienpart skal paa nærmere Anfordring blive meddelet.

Folio 166. Tingsvidne sagen mellem Niels og Wiching Groue blev af Citanten iretteædsket, som ventede hvad indstevnte havde at frem komme med.

Wiching Groue mødte og sagde at han behøvede et Udtog til Sagens Oplysning, og derfor, for at erholde samme, maatte begiære Udsættelse til næste Ting for at proseqvere sin Ret.

Eragtet:

Denne Sag bliver end eengang bevilget udsat til næste Høste ting, til hvilken Tid Wiching Knudssøn paalægges at frem komme med det fornødne til sin formeentlige Rettes Fremme.

Folio 164. Erich Finnes Sag mod John Biørche blev paaraabt, da Contra Citanten mødte og paastod Dom effter Vidnernes Udsigende, samt Processens Omkostninger erstattet med 4 rd:

Erich Finne mødte ikke effter Udraab.

Eragtet:

Siden Hoved Citanten nu ikke møder, beroer denne Sag til næste Ting, da Erich Finne paalægges at indfinde sig for at slutte Sagen fra sin Side.

Folio 166. Sagen mellem Stephen Bøe og Peder Ygre blev anmeldt forligt og ophævet.

Den 11te Julii 1794 continuerede Sommertinget, da følgende blev tinglyst:

No: 48: Tosten Svendssøn Gierralds Afkald for sin Hustrues Ranvej Lars Datters Arv effter Kari Lars Datter Strømme i Holbøygder Otting den 3de Martii 1777, 2 rd: 4 Mrk: 12 s:, til Lars Amundssøn Hirth, den 31 Decembr: 1793.

49: Øyel Hanssøn Hirths ditto for sin Hustrue Anna Kiels Datters Arv effter Gunvor Knuds Datter Fliserand den 28 Februar 1788, 5 rd: 1 mrk: 3 s:, til Iver Kielssøn Bøyg, den 31 Decembr: 1793.

50: Ole Hanssøn Engellands Ditto for sin Arv effter Hans Larssøn Engelland den 8 Martii 1790, 14 rd: 4 mrk: 15 s:, til Axel Davidssøn Skjervem, den 31 Decbr: 1793.

51: John Stephenssøn Ulvensøens ditto for sin Hustrue Synneve Larsdatters Arv effter Gunbiør Torgersdatter (Fe?)nne den 1ste Octobr: 1770, 3 rd: 3 mrk: 13 s:, samt effter Torger Bottolfssøn Lille Ringheim, den 31 Decbr: 1793.

Folio 164. Ellev Kolve fremlagde Fornylses Laugdag i Sagen mod John Windjekleven for Vidnet Anders Hirth af 25 Februar 1794, saalydende. John Windiekleiven var tilstæde.

Fremstod da det mødende og laugdagede Vidne Anders Olssøn Hirth, der aflagde Lovens Eed og vidnede ganske eensstemmig med Ole Myrland, som forhen i Sagen har prøvet.

Citanten paastod Dom, hvoreffter John Windiekleiven maatte tilpligtes at betale de omtalte og paastevnte 4 rd:, samt i denne Sags Omkostninger med Rejser og Tids Spilde 6 rd:

Indstevnte John Windie Kleiven tilbød sig endnu at vilde aflægge Eed at han ikke havde modtaget Meere end 1 rd:

1794: 176

(..?)ddel, og altsaa formodede sig for Søgemaallet befriet.

Ellev Kolve tilstod at vilde anhøre den anbudne Eed naar John Windie Kleiven betalte hans Udlæg i denne Sag.

Indstevnte benægtede at betale Omkostningerne, da han ikke finder sig skyldig i det (paa?)talte.

Eragtet:

Sagen optages til den 15 Julii førstkommende.

Hans Øyelssøn Hirth fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Niels Pederssøn Tveite for Gield 2 rd: 5 Mrk:, af 12 Junii 1794, saalydende #

Indstevnte Niels Pederssøn Tveite blev paaraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede Kaldsmændene Aslak Windie og Amund Bryn lovlig Varsel. Citanten begiærede Laugdag.

Eragtet

Niels Pederssøn Tveite gives Laugdag til næste Ting at møde med sit Tilsvær.

Christen Dahle i Arnefiord lod anmelde at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Hans Olssøn Aarmod for Gield 5 rde:, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner Lars Aarmod og Ole Ellevssøn Qvarmo, dereffter Dom modtage til Gieldens Betaling, samt denne Sags Omkostninger at svare.

Den indstevnte og Vidnerne mødte ikke effter Udraab, thi afhjemlede Kaldsmændene de forbemeldte lovlig Varsel under deres Saligheds Eed. Citanten lod begiære Laugdag.

Eragtet:

Den lovlig stevnte men udeblevne Hans Olssøn Aarmod gives hermed Laugdag at møde til næste Ting med sit Tilsvær, og Vidnerne Lars Aarmod og Ole Ellevssøn Qvarmo forelægges

under Lovens Falsmaal at møde til samme Tid for at aflægge sit eedelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlige Varsel.

Folio 165 og 66. Hr: Foged Unmack iretteædskede Sagen mod Ole Olssøn Helgeland, og forventede hvad indstevnte havde at fremkomme med.

Ole Helgeland mødte og sagde at han havde forsømt at udtage Contra Stevning til dette Ting paa Grund af Rettens seeneste givne Eragtning, og derfor var nødsaget at begiære Udsettelse til næste Ting for at kunne fremføre det til sit Forsvar fornødne.

Eragtet

Dommeren kan ikke nægte den begiærte Anstand, men bevilges samme til næste Sageting, da Ole Helgeland uden videre Udhaal slutter Sagen, eller i manglende Fald Dom modtager effter det passerede.

Folio 165. Niels Pederssøn Grove begiærede Sagen mod Lænsmand Mølster angaaende en del Saug tømmer, i Rette, og fremlagde Rettens Laugdag af 24 Febr: 1794, saalydende.

Indstevnte lod tilstaae lovlige Varsel, og begiere[de] Sagen til næste Ting udsat, og imidlertid Gienpart af det passerede for at fremkomme med det endelige Tilsvaer til sin Uskyldigheda Afbevisning..

Niels Grove frafaldt det udeblevne Vidne, og forbeholdt til næste Ting at slutte Sagen fra sin Side.

Eragtet:

Sagen udstaaer til Høste tinget, da Lænsmand Mølster frem kommer med sit Tilsvaer, og de forlangte Gienparter bliver paa nærmere Anfordring meddeelt.

End videre blev publiceret følgende Almues breve:

No: 52: Joseph Nielssøns Skjøde paa 1 Løb 18 Mrk: Smør i Lie 2det Thun, No: 3 i Qvitler Otting, udstæd af Anders Anfindssøn Lie mod 500 rd., den 8 Julii 1794.

53: Ditto Obligation til Siur Larssøn Østensøe og Brigte Larssøn ibm., med Pant i bemeldte Skyld i Lie, No: 3, for (4?)49 rd., den 8 Julii 1794.

54: Anders Anfindssøn Lies Obligation stor 300 rd., udstæd til Lars Siurssøn Østensøe, med Pant i bemeldte Skyld, dateret 8 Julii 1778, qvitteret 28 Junii 1794.

55: Anders Anfindssøn og Hustrue Ingeborg Siursdatters Contract for Livs Ophold af Lie 2det Thun, udstæd af Joseph Nielssøn Lie den 8 Julii 1794.

56: Erich Bergessøns bygselbrev paa 2 bpd: 1 ½ Mrk: Smør i Wæte, No: 11 i Dørvedals Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 4 Julii 1794, med Revers.

57: Erich Bergessøn Skjøde paa 9 Mrk: Smør uden bygsel i Wæthe, No: 11, udstæd af Faderen Berge Brynildssøn mod 9 rd., den 9de Julii 1794.

58: Anders Larssøn Houg og Hustrue Anna Endresdatters Contract for Livs Ophold af Houg, udstæd af Endre Anderssøn Houg den 8 Julii 1794.

59: Endre Anderssøn Hougs bygselbrev paa 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Houg, No: 22 i Bordals Otting, udstæd af Seminarii Fridericiani Forstander hr: John Mariager den 31 Majj 1794, med Revers.

60: Knud Endressøn Børkies Obligation til Hr: Etatsraad Fleischer, stor 240 rd., med Pant i Børkie, No: 1 i Guldferding, dateret 6 Martii 1788, og qvitteret den 6 Martii 1794, samt dereffter udslettet.

1794: 176b

61: Aamund Olssøn Tvindens Skjøde til Iver Johnssøn Norem paa 9 Mrk: Smør i Tvinden, No: 22 i Borstrand, uden bygsel, for 16 rd., dateret 9 Julii 1794.

62: Knud Iverssøn Seims Obligation stor 298 rd.; udstød til Lars Larssøn Østensøe, med Pant i Seim, No: 18 i Guldfierdings Otting, dateret den 13 Julii 1792, qvitteret for betalte 100 rd: den 2den Julii 1794.

63: Knud Monssøns bygselbrev paa 1 Løb 9 Mrk: Smør i Litzeim, No: 7 i Dørvedal, udstød af Hr: Rector Arentz, den 30 Maji 1794, med Revers.

64: Knud Anderssøn Ryches Skjøde paa en Slotteteig Qvitneborgen under Qvitne i Bøer Otting, udstød af Michel Johannessøn Qvitne, den 7 Julii 1794.

65: Niels Pederssøn Groves Obligation stor 100 rd.; udstød til Anders Pederssøn Skutle, med Pant i Grove, No: 20 i Qvitler Otting, dateret 11 Julii 1794.

66: Michel Henrichssøn Træens Obligation stor 80 rd.; udstød til Siur Arnessøn indre Alsager, med Pant i Træen, No: 29 i Wiger Otting, dateret 11 Julii 1794

67: Hnerich Olsson Naasens Obligation stor 98 rd.; udstød til Arne Johnssøn Fosse, med Pant i Naasen, No: 35 i Opheims Otting, dateret 9 Novembr: 1767, qvitteret den 7 Julii 1794, og der for udslettet.

68: Ditto til ditto stor 140 rd.; med Pant i bemeldte Skyld i Naasen, No: 35, dateret 8 Julii 1780, qvitteret 7 Julii 1794.

69: Lars Henrichssøn Naasens Obligation stor 240 rd.; udstød til Ole Johnssøn Fosse, med Pant i 9 Mrk: Smør i Naasen, No: 35 i Opheims Otting, den 7 Julii 1794.

70: Størkaar Larssøn Gilderhuus Obligation \til Martin Gørbitz/, stor 220 rd: til Rest, med Pant i Gilderhuus, No: 9 i Opheim, dateret 9 Novbr: 1781, qvitteret 14 Marti 1794.

71: Ditto nye Obligation stor 200 rd.; udstød til Claus Isachssøn Grimestad og Anved Knudssøn Rochne, med Pant i Gilderhus, No: 9, dateret 10 Julii 1794.

72: David Brynildssøn Hylles Obligation stor 299 rd.; udstød til Elling Nielssøn Langesæter, med Pant i Hylle, No: 6 i Bøer Otting, den 1ste April 1794.

73: Knud Colbenssøn Teigens ditto stor 70 rd: til Rest, med Pant i Teigen, No: 31 i Opheim, udstød til Colben Øyelssøn Nessem den 16 Novbr: 1779, qv: 5 Juni 1794.

74: Ditto Obligation stor 72 rd: 5 mrk: 9 s.; udstød til Ole Bendixssøn Bidnes Myndling, med Pant i bemeldte Gaard, dateret 1ste Martii 1789, qv: 4 Marti 1794.

75: Colben Knudssøns Skjøde paa 18 Mrk: Smør i Teigen, No: 31 i Opheim, udstød af Knud Colbenssøn Teigen mod 300 rd.; den 10 Junii 1794.

76: John Larssøn Wiches Obligation stor 199 rd.; med Pant i Wiche, No: 10 \i Qvitler/, udstød til Johannes Torbiørnssøn Rogne den 10 Julii 1788, qvitteret 7 Julii 1794.

77: Knud Siurssøns Skjøde paa 1 bpd: 2 Mrk: Smør i Sondve, No: 8 i Bordal, hvori han selv den 10 Octobr: 1793 har arvet 22 Mrk.; i alt 2 pd: Smør, udstød af Creditorer og Arvinger effter Mari Hadles Datter Sondve mof 200 rd.; den 7 Julii 1794.

78: Gullig Gulligssøns Obligatio stor 70 rd.; udstød til Anders Nielssøn Sondve, med Pant i 6 3/10 Mrk: Smør i Wæle, No: 17 i Bordal, dateret 11 Julii 1794.

79: Niels Torbiørnssøn Hægles Obligation stor 150 rd.; udstød til Erich Nielssøn Sondve, med Pant i Hægle, No: 33 i Bordstrands Otting, dateret den 5 Novembr: 1789, qvitteret 10 Julii 1794.

80: Lars Størkaarssøn Gillerhuus Obligation stor 300 rd.; udstød til Ebbe Hanssøn Eyde med flere, med Pant i Gilderhus, No: 9, dateret 12 Julii 1788, udslettet effter Qvittering af 11 Julii 1794.

81: Rasmus Pederssøns bygselbrev paa 12 Mrk: Smør i Wasenden, No: 15 i Dørvedals Otting, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin den 19 Junii 1794, med Revers.

82: Erich Torgerssøn Bræches Obligation stor 3(4?)0 rd.; udstød til Frøken Fleischer til Rest, med Pant i Breche, No: 16 i Guldfierdings Otting, dateret 6 Julii 1780, qvitteret 10 Junii 1794.

83: Ditto nye Obligation til Johan Hanssøn Top, stor 400 rd.; med Pant i samme Skyld, No: 16 i Breche, den 10 Julii 1794.

84: Størk Torgerssøns Bygselbrev paa 1 bpd: Smør med bygsel, men der af 9 Mrk: uden bygsel, andre Ejere tilhørende, i Tvinden, No: 22 i Bordstrands Otting, udstæd af Hr: Krigsraad Fleischer den 5 Julii 1794, med Revers.

85: Michel Aschildssøn Melveds Obligation stor 299 rd:, udstæd til Aschild Michelssøn Qvale, med Pant i Schierve, No: 53 i Bøer Otting, 6 ½ Mrk: Smør, samt alt Løsøre, dateret 11 Novembr: 1784, qvitteret 12 Maji 1794.

86: Claus Larssøns bygselbrev paa 1 Løb 1 bpd: 3 Mrk: Smør, Wangens Kirke tilhørende, samt 9 Mrk: Smør, Brynild Traae tilhørende, i Bøe 1ste Thun, No: 1, udstæd af Hr: Krigsraad Fleischer den 4de Julii 1794, med Revers.

87: Gullak Larssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Giøesten, No: 23 i Borstrands Otting, udstæd af Claus Larssøn Giøesten mod 650 rd:, den 9de Julii 1794.

88: Gullig Larssøns Obligation stor 499 rd:, udstæd til Claus Larssøn Giøsten,

1794: 177

med Pant i forbemeldte Skyld i Giøsten, No: 23 i Bordstrand, dateret 9 Julii 1794.

89: Øyel Erichssøns Skjøde paa 1 pd: 9 ¾ Mrk: Smør, ½ Hud i Lunde, No: 8 i Opheim, udstæd af Creditorer og Arvinger effter Erich Øyelssøn Lunde. Selv ejer Kjøberens følgende samme Skiffte andre 2 ¼ mrk: Smør, i alt 1 bpd: 12 Mrk: Smør, ½ Hud, for Capital 400 rd:, dateret 10 Julii 1794.

90: Øyel Erichssøns Obligation stor 350 rd:, udstæd til Johan Hanssøn Top, med Pnat i forbemeldte Skyld, dateret 10 Julii 1794.

91: Ole Wichingsøn Griotlands Obligation stor 399 rd:, udstæd til Claus Larssøn Giøesten med flere, med Pant i 1 Løb Smør i Griotland, No: 29 i Bordstrand, den 10de Novembr: 1790, udslettet for betalte 199 rd: effter Qvittering af 9 Julii 1794.

92: David Brynildssøns Obligation stor 350 rd:, udstæd til hr: Lector Arentz, med Pant i Hylle, No: 6 i Bøer Otting, dateret 3 Maji 1787, qvitteret 29 Martii 1799.

93: Herman Godschalchssøn Dugstads ditto stor 500 rd:, udstæd til hr: Capitain Johan Dahl, med Pant i Dugstad, No: 1 i Windier Otting, dateret 11 Novbr: 1788, qvitteret 31 Maji 1794.

94: Ditto Obligation til Niels Larssøn Øfsthuis og Iver Lemme for 350 rd:, med Pant i Dugstad, No: 1, dateret 11 Julii 1794.

95: Knud Torbiørnssøn Tvildes Obligation stor 198 rd:, udstæd til Btynild Anderssøn Gierager, med Pant i Tvilde, No: 6 i Windier Otting, dateret 11 Julii 1785, udslettet effter Qvittering af 11 Julii 1794.

96: Aad Davidssøns og Sigrid Brynildsdatters Skjøde paa 1 bpd: 16 {1/2?} Mrk: Smør i Norem, No: 23 i Windier Otting, udstæd af Iver Jonssøn Norem den 9 Julii 1794.

97: Contract hvoreffter Iver Johnssøn tillades at styre Gaarden Norem i Windie Otting udi ? Aar fra 1794 Aars Foraar, dateret 25 Januar 1794.

98: {Aamund Olssøns} \Iver Jonssøns/ bygselbrev paa 1 bpd: Smør med bygsel, og 9 Mrk: Smør uden bygsel, i Tvinden, No: 2(2?) i Bordstrands Otting, udstæd af Hr: Krigsraad Fleischer den 5 Julii 1794, med Revers.

99: Johannes Olssøn Ringheims Obligation stor 420 rd:, udstæd til Hr: Jens Bergendal, med Pant i Store Ringheim, No: 27, i Guldferding, dateret 23 Marti 1778, udslettet effter Qvittering af 30 Januari 1794.

100: Størk Madssøn Seims Obligation stor 90 rd:, udstæd til Britha og Maritha Ivers Døttre Utne, med Pant i Seim, No: 25 i Wiger Otting, dateret 15 Junii 1786, og qvitteret til Udslettelse den 1 Julii 1794.

101: Elling Olssøn Midt Skutles tredie Obligation til Iver Wichingsøn Lie, stor 70 rd:, med Pant i Midt Skutle, No: 16 i Qvitler Otting, d: 27 Febr: 1794.

102: Wicking Olsson øvre Ygres Obligation til Jomfrue Catharina Geelmuyden Fleischer, stor 400 rd., med Pant i øvre Ygre, No: 8 i Bøer Otting, udslettet for betalte 100 rd: effter Qvittering af 5 Julii 1794.

103: Michel Larsson Schieldalens Obligation stor 60 rd., udstæd til Johannes Torbiørnsson Rogne, med Pant i 16 Mrk: Smør udi Schieldalen, No: 28 i Wiger Otting, den 10 Julii 1794.

104: Ole Larsson Schieldalens Obligation stor 150 rd., udstæd til Berge Brynildsson Wæthe, med Pant i 16 Mrk: Smør i Schieldalen, No: 28 i Wiger, den 10 Julii 1794.

105: Peder Halvorssøns Bygselbrev paa ½ Løb Smør i Finne, No: 2 i Holbøygder Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 10 Julii 1794, med Revers.

106: Colben Larsson Nedre Groues Obligation til Hr: Capitaine Niels Dahl, med Pant i Nedre Groupe, No: 12 i Bøer Otting, dateret 21 Novembr: 1771, udslettet effter Qvittering af 3 Junii 1794. stor 290 rd:

107: Ditto nye Obligation til Anders Brynildsson Gierager, stor 280 rd., med Pant i samme Skyld, dateret 11 Julii 1794.

108: Berge Olsson Schjøljes Obligation stor 250 rd: til Rest, udstæd til Madame Karen Bergendal, med Pant i Schølje, No: 30 i Wiger Otting, dateret 28 Junii 1783, udslettet effter Qvittering af 26 April 1794.

109: Ditto nye Obligation til Knud Torbiørnsson Uqvitne, stor 250 rd., med Pant i bemeldte Gaard, dateret 10 Julii 1794.

110: Amund Tostensson Gavles Obligation stor 150 rd., udstæd til Jomfrue Catharina Geelmuyden Fleischer, med Pant i Gavle, No: 27 i Holbøygder Otting, dateret 15 Novembr: 1790, udslettet effter Qvittering af 10 Julii 1794.

111: Johannes Asgrimsson Løchens ditto, stor 99 rd:, til Sjur Nielsson (Tj?)ærestad, dateret 8 Julii 1782, med Pant i Løchen, No: 47 i Holbøygder Otting, udslettet effter Qvittering af 10 Julii 1794.

1794: 177b

112: Mageskifftebrev, hvoreffter Johannes Asgrimsson bliver Ejer af 1 bpd: 3 ½ Mrk: Smør i Gavle, No: 27 i Holbøygder Otting for 350 rd:, samt Amund Tostensson af 9 Mrk: Smør i Løchen, No: 47 i samme Otting for 410 rd:, dateret 10 Julii 1794.

113: Johannes Asgrimssøns Obligation stor 190 rd., udstæd til Claus Larsson Bøe, med Pant i 1 bpd: 3 ½ Mrk: Smør i Gavle, den 10 Julii 1794.

114: Michel Larssøns Obligation stor 150 rd., udstæd til Hr: Rector Arentz, med Pant i Lassehougen, No: 24 i Bøer Otting, dateret 10 Novembr: 1790, udslettet effter Qvittering af 15 Junii 1794.

115: Ditto Obligation til Niels Jacobsson Leidal, med Pant i samme Gaard, stor 150 rd., dateret 10 Novembr: 1790, qvitteret 8 Julii 1794.

116: Ditto Nye Obligation stor 350 rd., udstæd til Niels Wichingsson Havaas, med Pant i bemeldte Gaard, dateret 10 Julii 1794.

117: Niels Knudsson øvre Groues Obligation stor 500 rd., udstæd til Hr: Capitain Niels Dahl, med Pant i øvre Groupe, No: 11 i Bøer Otting, den 11 Novembris 1790, udslettet effter Qvittering af 3 Junii 1794.

118: Lars Hansson Englands Obligation stor 50 rd., udstæd til Torchil Olsson Sousjord, med Pant i Engeland, No: 30 i Holbøygder, den 10 Julii 1794.

119: Isaac Tormodsson Gielles Obligation stor 160 rd., udstæd til Giert Olsson Aalvigen, med Pant i Gielle, No: 8 i Wiger Otting, dateret 18 Novbr: 1786, qvitteret den 5 Julii 1794, og dereffter udslettet.

120: Torchel Larssøn Windie Lillethuns Obligation til Hr: Krigs Commissair Dahl, stor 370 rd., med Pant i Lilletun, No: 4 i Holbøygder Otting, dateret 8de Novembr: 1781, udslettet effter Qvittering af 14 Martii 1794.

121: Stephen Sjurssøn Bøes Obligation stor 450 rd., udstæd til Endre Lussand og Johannes Tioflaat, med Pant i Bøe, No: 2 i Bøer Otting, dateret 9 Novembr: 1793, udslettet for betalte 50 rd: til Johannes Tioflaat, saa at ikkun rester 400 rd., hvorfor Obligationen blev tinglæst.

122: Niels Pederssøn Groves Obligation stor 100 rd., udstæd til Siur Nielssøn Qvandal, med Pant i Grove, No: 20 i Qvitler Otting, dateret 11 Julii 1787, udslettet effter Qvittering af 10 Februarii 1794.

Den paafølgende 12te Julii 1794 continuerede Wangens Sommerting paa Wossevangens Tingstæd.

Folio 161. Sagen mellem Brynild Øfsthuus og Matthias Giære for Gield 220 rd: blev paraabt, men Citanten mødte ikke, hvorimod Vederparten Matthias Anfindssøn Giære mødte og fremlagde Constitution for Anfind Knudssøn Rochne for Comparenten at gaee i Rette, dateret 7de Junii 1794, saalydende # Hvoreffter bemeldte Anfind Knudssøn Rochne fremlagde skriffdigt Contra Stevnemaal i denne Sag, af 8 Junii 1794, saameldende #

Brynild Øvsthuus var som før sagt ikke tilstæde, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. De indkaldte Contra Vidner mødte. Af de til Vedermæle indstevnte Vidner mødte ikkun Lars Lofthuus og Anders Lierhuus, for de udeblevne Niels Leidal og Anders Løne afhjemlede Lars Bryn og Herloug Wangen under Eed at disse lovlig vare tilkaldede, de indstevnte Contra Vidner at anhøre. Contra Citantens Fuldmægtig paastod sine Vidner førte, hvoraf fremstod

Iste Vidne, Lænsmand Godschalch Matthiassøn Mølster, {der} \aflagde Eed og/ svarede til de af Contra Citanten fremlagte skrifftlige Qvæstioner af Dags dato, saalydende # Til 1: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 2: Sp: Vidnet kunde ikke andet vide. 3: og 4: Sp: Vidnet skrev selv den omspurgte Contract, der indeholdt at Matthias Giære skulde faae de 220 rd: som Gave i Fald han med sin Hustrue, som var Brynild Øfsthuuses Datter, fik Livs Arvinger, men i manglende Fald skulde de tilbageleveres, og bleve disse 220 rd: paa Høstetinget 1791 af Brynild til Vidnet betalte paa Matthias Anfindssøns Vegne, og den Gield Vidnet hos ham havde til gode. 5: Sp: Da Vidnet tilligemed Anfind Giære beskikkelses vis den 20 Octobr: 1792 tilspurgde Brynild Øfsthuus om han vilde betale de resterende 64 rd., nægtede han samme med mindre han fik de 220 rd: tilbage. 6: Sp: Det er som omspurgt. Paa nærmere Spørgsmaal sagde Vidnet, at han, da det før omtalte Bevis blev skrevet, hørde at Brynild Øfsthuus lovede at Matthias skulde faa Copie af dette Beviis eller Contract til sin Efterretning.

2det Vidne, Anfind Aamundssøn Giære, aflagde Eed og provede ganske eensstemmig med forrige Vidne, allene med den Forandring, at han ikke

1794: 178

var tilstæde da de 220 rd: til Lænsmand Mølster paa Matthias Giæres Vegne bleve betalte. afskeediget.

3die Vidne, Ragnilde Niels Datter Giære, Stedmoder til Matthias Giære, vidnede effter aflagt corporlig Eed til de 4 første Spørgsmaale eensstemmig med {første} sin Mand Anfind Giære. 5: Sp: frafaldes. 6: Sp: og 7: Sp: ligesom første Vidne. demitteret.

Contra Citanten paastod Contra Laugdag for Hoved Citanten til næste Ting, da han forbeholdt at fremkomme med sit Indlæg, og Paastand til Doms.

Eragtet

Brynild Øfsthuus gives hermed Laugdag at møde til næste Høste ting med sit Tilsvar, og de til Vedermaele indkaldte Vidner Niels Leidal og Anders Løne laugdages ligeledes til samme Tid om de findes fornødne at møde, hvortil Contra Citanten besørger lovlige Varsel.

Folio 164. Herman Dugstad med flere ædskede Sagen i Retten mod Magne Dugstad giellene, og paastod Dom effter sit forhen indgivne Indlæg:

Magne Dugstad giellene sagde at han ikke havde Formue til at svare contra i denne Sag, og der for ikke havde andet at tilføre end at han maatte med Dom være fornøjet effter Rettens Skjøn.

Eragtet:

Sagen optages til den 15 Julii først kommende, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed bliver afsagt.

Knud Larssøn Takle lod ved sin Svoger Brynild Anderssøn Gierager anmelde at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Ole Michelssøn Mørqve for Gield 10 rd., derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Ole Michelssøn Mørqve mødte ikke effter Udraab, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund Bryn og Aslak Windie lovlige Varsel for den udeblevne. Vidnerne Kiel Takle og Gullig Helleved mødte, hvor af

1: Vidne, Kiel Larssøn Takle aflagde Lovens Eed og prøvede: at han omtrent 3 Uger effter Michaelie afvigte Høst hørde at Citanten og indstevnte byttede Hæste sammen i Vidnets Huus, og at Ole skulde give 12 rd: imellem byttet, hvorpaa han da betalte 1 rd: 3 Mrk:, og lovede de 3 Mrk: til han kom paa Wangen, da Knud creditede Ole de 10 rd:, hvilke Vidnet veed ikke ere betalte. afskeediget.

2det Vidne, Gullig Larssøn Helleved, vidnede effter aflagt Eed, at han her paa Tingstædet afvigte Høst hørde at Knud Takle krævede Ole Mørqve skyldig værende 10 rd: 3 mrk:, hvorpaa Ole betalte 3 Mrk:, og tilstod at skylde de resterende 10 rd:, som Vidnet ikke veed at være siden betalte. afskeediget.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Lovlige stevnte men udeblevne Ole Michelssøn Mørqve laugdages at møde til næste Høsteting med sit Tilsvar i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlige Varsel.

Videre blev publiceret følgende

123: John Olssøn Kolves Obligation stor 480 rd., udstædt til Hr: Krigsraad Fleischer, med Pant i Kolve, No: 29 i Bøer Otting, den 8de Maji 1794.

124: Ditto Obligation til Hr: Etatsraad Fleischer, stor 350 rd., med Pant i bemelte Gaard, dateret 8 Novembr: 1783, udslettet effter Qvittering af 8 Maji 1794.

{125: Michel Henrichssøn Træens Obligation stor 80 rd., udstædt til Siur Arnessøn indre Alsager, med Pant i Træen, No: 29 i Wiger, dat: 11 Julii 1794.} (Heile posten overstroke)

125: Aad Davidssøn Kløves Afkald for Myndlingen Maritha Brynildsdatters Arv effter Ingebjør Aslaksdatter Norem i Windjer Otting den 19 Julii 1793, 129 rd: 3 mrk: 11 s:, til John Anderssøn øvre Kløve, den 31 Decbr: 1793.

126: Ditto for Ditto Arv effter Orlog Andersdatter Norem den 22 Martii 1793, 20 rd: 5 Mrk: 9 s:, til ditto Formynder, den 31 Decbr: 1793.

127: Ditto for ditto Arv effter Brynild Anfindssøn Norem den 21 Febr: 1783, 166 rd: 4 Mrk: 13 s:, samt Interesse 55 rd: 1 mrk: 4 s:, til ditto, den 31 Decembr: 1793.

128: Biørne Olsson Opheims ditto for Myndlingen Anna Olsdatters Arv effter Kari Knudsdatter Ryche den 26 Maji 1778, 2 rd: 1 mrk: 12 s.; til Tormod Hildestedt, den 31 Decembr: 1793.

129: Wiching Olsson Ygres ditto for Myndlingen Kari Olsdatters Arv effter Ole Wichingsson Gierager den 26 Febr: 1777, 98 rd: 4 mrk: 4 s.; til Knud Siursson Grove, den 31 Decbr: 1793.

130: Lars Wichingsson Ryches ditto for Arv effter Gudve Endresdatter Nedre Rykke den 19 Septembr: 1776, 5 rd: 16 s.; til Wiching Ryches Stervboe, den 31 Decbr: 1793.

1794: 178b

131: John Andersson øvre Kythes Afkald for Myndlingen Mari Andersdatters Arv effter Anders Andersson øvre Kythe den 22 Aprilis 1776, 3 rd: 1 mrk: 5 s.; til Knud Pedersson Winsand, den 31 Decembr: 1793.

132: Ditto for Ditto Arv effter Anders Johnsson øvre Kythe den 21 Januar 1772, 21 rd: 5 Mrk: 13 s.; til Knud Pedersson Winsand, den 31 Decbr: 1793.

Den 14de Julii 1794 continuerede Sommer tinget for Wangens Skibredes Almue i forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Erich Nielsson Finne fremlagde skrifftligt Stevnemaal mod den constituerede Lænsmand Ole Aschildsson Reime for ærørige Ord, af 25 Junii 1794, saalydende #

Indstævnte Ole Reime mødte og fremlagde skrifftligt Contra Stevnemaal mod Erich Finne, af 25 Junii 1795, saalydende #

Erich Finne mødte og sagde, at Stevnemaalet lovlig er forkyndt for ham, men som dette Contra Stevnemaal indeholder andre Ting end hvad Hoved stevnemaalet indeholder, saa paastod han samme som ulovlig anlagt, avvist, og Rettens Kjendelse derpaa.

Contra Citanten paastod Stevnemaalet antaget og sine Vidner førte.

Eragtet:

Hoved Stevnemalet indeholder blot almindelig anbragte Beskyldninger som Ole Reime skulde have udsagt mod Erich Finne, uden at noget i Særdeleshed ere angivne. Førend Vidnerne, baade pro et contra, ere afhørte, kan ikke skjønnes hvorvidt det i Contra Stevnemaallet anførte staaer i Sammenhæng med Hovedsagen, der nødvendig maae hensees til naar Anledningen til de paastevnte ærørige Ord skal forklares. I saadan Henseende bevilges Contra Stevnemaallets Antagelse og dereffter samme indstevnte Vidners Afhør.

Af Hoved Citantens Vidner mødte Haaver Olsson Nyre og Wiching Olsson Rondve. Størk Mithun mødte ikke. Af Contra Citantens Vidner mødte ikkun Michel Grindeland og Elling Mølster. For det udeblevne eene Hoved Vidne og (11te?) Contra Vidne afhjemlede Kaldsmændene Elling Mølster og Knud Wangen lovlig Varsel. Contra Citanten frafaldt Vidnerne Eli Olsdatter Bøe, Mads Sæve med Kone. Ole Ringheim, som ikke under Falsmaal var tilkaldet, lovede Contra Citanten paa Grund af sit Contra Stevnemaal, som godvillig mødende Contra Vidne til næste Ting at fremstille. Hvordan fremstod

1ste Hoved Vidne, Haaver Olsson Nyre, aflagde Eed og vidnede til de af Hoved Citanten fremlagde skrifftlige Qvæstioner af Dags dato, saalydende # saaledes: til 1: Sp: Vidnet hørde en Søndags Afften imellem Jul og Ny Aar at Ole Reime i Skjenderie med Erich Finne sagde, at denne gjorde sig Fordeel af Almuens Penge som han havde indsamlet udi een dem angaaende Sag. Veed i øvrigt intet til Oplysning til dette Spørgsmaal at angive. 2: Sp: Veed eller hørde Vidnet ikke. 3: Sp: Ole Reime var vel beskjenket, men Vidnet kan ikke sige noget af det omspurgt. 4: Sp: Erich Finne var ædrue og bad Vidnet drage til Minde om hvad 1ste Spørgsmaal indeholder, men hørde ikke at han bad om Fred. afskeediget.

2det Vidne, Wiching Olssøn Rondve, aflagde Eed og provede til fremsatte 1: Sp: 2: 3: og 4de Sp: ganske eensstemmig med forrige Vidne, uden mindste Forandring. afskeediget.

1ste Contra Vidne, Michel Halstensøn Grindeland, /: i hvis Stæd Erich Breche nu betjende Retten :/ aflagde Eed og vidnede: at han {afvigte Aars Høste} \paa Udsettelses/ tinget \1794/ her paa Tingstædet saae at Erich Finne tog eendeel Brændevin af en Pægel som Ole Reime havde skjænket Vidnet og en anden ustevnt med, og drak ud, medens Ole Reime var ude af Stuen, hvilket de, uden at tiltale Erich Finne der for, saae skeede. Ved Ole Reimes Indkomst i Stuen igien, og paa hans Spørgsmaal hvor Brændevinet var afbleven, fortalte Vidnet dette, og skjød saa Ole til Vidne der paa, nemlig at Erich saaledes jævnlig drak af Almuens Penge, hvorefter de nærmere kom i Skjænderie, og da Ole Reimes Hustrue kom ind, taledede Erich og hun sammen, med hvad kan Vidnet ikke erindre, men til Slutning sagde Erich at hun var en Skidtdaas, og da Oles Hustrue sagde at der intet var i saadant Udtryk, svarede Erich, at saafremt hun ikke var det første, kunde hun være en Bikkje, hvorpaa Ole Reime skjød til Vidne. afskeediget.

2det Vidne, Elling Mølster, aflagde Eed og svarede til Contra Citantens fremsatte Spørgsmaal: at han

1794: 179

ikke kan erindre at have seet Erich Finne tage Øl og Brændevin paa {Ole Reimes} Giæstgiver stædet, Ole Reime til Fornærmelse, men har dog seet ham holde sig frem naar nogen har hafft Drikke for sig. Erich Finne er ellers uerlig naar han er beskjenket, baade mod Ole Reime, hans Folk og flere.

Hoved og Contra Citanten begierede Laugdag for de udeblevne Vidner.

Eragtet:

Hoved Citantens Vidne Størk Mithun, som har faaet lovlig Varsel, samt Contra Citantens Vidner, Willum Bøe, Knud Gierme, Anfind Erichssøn Finne og Gietle Monssøn Ronve, samt Ole Nesthus, Magne Mitthun, Størch Mitthun og Godschalch Berge, gives herved Forelæggelse under Lovens Falsmaal at møde til næste Høste ting for at aflægge deres edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil besørger lovlig Varsel.

Anfind Anderssøn Skutle havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Anderssøn Houg for Gield 10 rd., derom at anhøre Vidner og Beviser, samt Dom modtage til Giældens Betaling, og denne Sags Omkostninger at erstatte. Som Vidner var under Falsmaal indkaldet Niels Ellingssøn Himle, Mads Olssøn Rondve og Brynild Monssøn Ronve. Indstevnte og Vidnerne blev paraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede Kaldsmændene Stephen Knudssøn Grove og Anve Ellingssøn Skutle lovlig Varsel. Citanten bad om Laugdag.

Eragtet:

Til næstkommende Høsteting gives Lars Anderssøn Houg Laugdag at møde med sit Tilsvar i denne Sag, og Vidnerne Niels Ellingssøn Himle, Mads Olssøn Rondve og Brynild Monssøn Ronve forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at deponere sit eedelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 167. Lars Anderssøn Hougs Sag mod Britha Fære blev paraabt, men ingen svarede, hvorfor Sagen, som nu til 3die Ting uiretteædsket, blev afvist.

Folio 164. Sagen mellem Gullig Opheim og Erich Finne angaaende Vilkaar blev paraabt, da Tosten Frettem for Citanten fremlagde den ham af Stiffet meddeelte Constitution udi denne Sag at gaae i Rette, samt den udstædte Laugdag af 24 Februar 1794, saalydende #

Erich Finne var tilstæde, og fremlagde den udi hans \Indlæg/ sidste Session ommeldte Beskikkelse dateret 26 Octobr: 1792, saalydende #

Vidnerne mødte, nemlig Knud og Erich Opheim, aflagde Lovens Eed og provede, at da de effter Erich Finnes Begiær beskikkelses vis forkyndte den fremlagde og oplæste Beskikkelse for Gullig Gulligssøn Opheim, svarede denne, at han henholdt sig til sit Vilkaar brev og den foregaaende Auctions Forretning, som han paastod opfyldt, og Erich Finne derimod sagde, at saafremt Gullig ikke modtog disse Tilbud, skulde han ikke faae meere end halfft Vilkaar. Vidnerne svarede paa Tilspørgsel, at Erich Finne tilstod at have indeholdt en Koes og 4 Smalers Foster for 1793, hvilket Erich Finne nu i Retten tilstod. For 1792 restede 1 ½ Tønne Korn. Om noget Korn for 1793 restede, veed Vidnerne ikke, men dette veed de, at Gullig har lid Nød og Mangel, og beklaget sig for ikke at have faaet Vilkaar af Erich Finne. afskeediget.

Erich Finne tilspurgde Gullig Opheim, om han nu vilde modtage de Tilbud som den irettelagte Beskikkelse indeholder? Gullig Opheim henholdt sig til sine Dokumenter som i Retten ere leverede, og paastod samme opfyldte.

Citanten sagde at have til gode 10 Sold Korn, 1 Koes og 4 Smalers Foster, da Erich Finne siden Stevnemaalets Udstædelse har leveret Comparentens Hustrue 1 ½ Tønne Korn.

Erich Finne sagde at noget vel restede, men ikke kan han erindre hvormeget.

Citanten fremlagde Indlæg af 12 Julii 1794, som blev læst, saalydende # hvoreffter han paastod Dom.

Erich Finne sagde til Svar paa dette Indlæg, at han ikke modtog Kjøbe summen med mindre Indløsningen skeede i lovlig Tid effter Auctions Conditionernes 4de Post, paastod Sagen til næste Ting udsat, og Gienpart af det fremlagte Indlæg.

Tosten Frettem protesterede i krafftigste Maade {for} mod den begærte Anstand, som allene sigter til Udhal, det enhver kan indsee er

1794: 179b

unødvendig i saadan Sag som denne.

Erich Finne forhaabede at Udsættelsen bevilges, og protesterede mod Rettens Overilelse.

Eragtet:

Saafremt Erich Finne ikke til næste Ting indfinder sig med sit Tilsvær og slutter Sagen, bliver Dom udi Sagen uden videre Udsættelse afsagt; og saaledes bevilges den forlangte Anstand, {lige} som og den forlangte Gienpart paa nærmere Anfordring skal blive meddeelt.

Erich Finne fremlagde skriffeligt Stevnemaal mod Gullig Gulligssøn Opheim angaaende et Stuebord med videre, dateret 12 Junii 1794, saalydende #

Indstevnte Gullig Opheim, og Ingebret Wangen som Vidne, mødte ikke effter Udraab, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund Bryn og Aslak Windie lovlig Varsel.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet

Gullig Gulligssøn Opheim laugdages at møde til næste Høste ting med sit Tilsvær, og Vidnet Ingebret Wangen forelægges under Lovens Falsmaal at indfinde sig for at deponere sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel. bet: 5 Mrk: 6 s:

Den paafølgende 15de Julii 1794 continuerede Sommer tinget for Wossevangens Almue, da efterfølgende blev tinglæst.

No: 133: Størkaar Ingebretssøn Rygs {Obligation} Afkald for hans Hustrue Orloug Øyels Datters Arv effter Kari Ols Datter Lunde i Opheim den 19 Junii 1764, 4 rd: 2 mrk: 14 s: med Rente 4 rd: 5 Mrk: 15 s:, til Erich Lundes Stervboe, den 31 Decembr: 1793.

134: Niels Nielssøn Berges Ditto for sin Hustrue Anna Wichings Datters Arv effter Wiching Davidssøn Qvamme {den} 1770 den 27 Martii, 17 rd: 2 mrk: 7 s.; til David Wichingsssøn Qvamme, den 31 Decembr: 1793.

135: Lars Haldorssøn Kjønnegaards ditto for sin Hustrue Guri Ellingsdatters Arv effter Ellend Johnssøn Grindeland den 10 Octobr: 1770, 19 rd: 5 Mrk: 4 s.; til Ole Halstenssøn Grindeland, den 31 Decembr: 1793.

136: Ditto Afkald for ditto Arv effter Ingerie Josephsdatter og Halkatle Johns Datter Løen den 15 Junii 1771 og 26 April 1776, 5 rd: 1 Mrk: 2 s.; til ditto, ditto dato.

137: Niels Nielssøn Berges ditto for sin Hustrue Anna Wichingsdatters Arv effter Knud Wichingsssøn Qvamme den 3 Martii 1785, 5 rd: 5 mrk: 12 s.; til David Wichingsssøn Qvamme *den 3 Martii 1785, 5 rd: 5 Mrk: 12 s.*; den 31 Decembr: 1793.

138: Ditto for ditto Arv effter Christi Svendsdatter Qvamme den 3 Martii 1785, 44 rd: 5 mrk: 11 s.; til David Wichingsssøn Qvamme, den 31 Decembr: 1793.

139: Lars Haldorssøn Kjønnegaard for sin Hustrue Guri Ellendsdatters Arv effter Synneve Pedersdatter Grindeland den 9 Martii 1791, 18 rd: 3 s.; til Ole Halstenssøn Grindeland, den 31 Decembr: 1793.

140: Knud Endressøn Gilderhuus for Arv effter Endre Jonssøn Gilderhuus den 24de Octobr: 1791, 197 rd: 4 mrk: 6 s.; til Aad Holgerssøn Skulestad, den 31 Decnr: 1793.

141: Erich Larssøn Stalems ditto for Arv effter Lars Pederssøn Stalem den 21de Februari 1792, 10 rd: 8 s.; til Erich Olssøn Stalem, den 31 Decembr: 1793.

142: Aamund Larssøn Stalems ditto for Arv effter Lars Pederssøn Stalem den 21 Februari 1792, 10 rd: 7 s.; til Iver Ellevssøn Slæhn, den 31 Decbr: 1793.

143: Poul Moltzau Jægers Obligation stor 99 rd.; udstæd til Hr: Tyge Jæger, med Pant i Huse paa Wossevangen, dateret 23 Februar og tinglyst 13 Julii 1792, udslettet effter Qvittering af 14 Junii 1794.

144: Lars Knudssøn Tøens ditto, stor 96 rd.; udstæd til hr: Ole Irgens.med Pant i Tøen, No; 18 i Windier Otting, dateret 27 April 1785, qvitteret 8 Maji 1794.

145: Knud Knudssøn Hæves ditto, stor 480 rd.; udstæd til Jomfrue Else Blydt, med Pant i Hæve, No: 22, dateret 25 Martii 1786, qvitteret 19 Maji 1794.

146: Hadle Larssøn indre Afdals ditto, stor 137 rd.; udstæd til Erich Godvindssøn Himle og Ole Herlougssøn Fladeqval den 10 Novembr: 1792, qvitt: 12 Julii 1794.

147: Hadle Brynildssøn Kindems ditto, stor 500 rd.; udstæd til hr: Capitaine Johan Dahl, med Pant i Kindem, No: 7 i Qvitler, den 30 Octobr: 1788, qvitteret den 31 Maji 1794.

148: Knud Magnessøn Nedre Windies ditto, stor 400 rd.; udstæd til Niels Pederssøn Høysæter, med Pant i Nedre Windje, No: 14 i Windier Otting, dateret 9de Novembr: 1787, qvitteret den 8de Julii 1794.

149: Sjur Torgerssøn Fannestølens ditto, stor 199 rd.; udstæd til Lars Gietlessøn Store Groue og Tollev Hiembære den 12 Novembr: 1791, med Pant i Fannestølen, No: 21 i Bøer, udslettet effter Qvittering af 12 Julii 1794.

150: Brynild Amundssøn Traaes ditto til Madame Karen Bergendal, stor 280 rd.; med Pant i Traae, No: 5 i Borstrand, dateret 8 Julii 1783, qvitteret den 10de Julii 794, og derfor udslettet.

151: Stephen Sjurssøn Bøes Obligation stor 450 rd.; udstæd til hr: Doctor Mossin, med Pant i Bøe, No: 2 i Bøer Otting den 9 Novbr: 1792, udslettet effter Qvittering af 15de Novembris 1793.

152: Ole Nielssøn Balchens ditto, stor 130 rd.; udstæd til Peder Nielssøn Nesbøen, med Pant i Balchen, No: 65, dateret 16 Novembr: 1790, udslettet effter

1794: 180

paategnet Qvittering af 14de Julii 1794.

- 153: Hadle Brynildssøn Kindems Obligation stor 500 rd., udstød til Lars Svendssøn Lothe med flere, med Pant i Kindem, No: 7 i Qvitler Otting, den 14 Julii 1794.
- 154: Ole Wichingsøn Griotlands ditto, stor 199 rd., udstød til Lars Siurssøn Østensøe og Mons Tollachssøn Netteland, med Pant i Griotland, No: 29 i Bordstrands Otting, No: 29, dateret 11 Julii 1794.
- 155: John Anderssons bygselbrev paa ½ Løb Smør i Dagestad, No: 16 i Wiger Otting, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin den 9 Julii 1794, med Revers.
- 156: Poul Moltxau Jægers Obligation stor 53 rd., udstød til Erich Nielssøn Finne, med Pant i hans Huse paa Wossevangen, dateret 14 Julii 1794.
- 157: Knud {...?}\Anders/søns Bygselbrev paa 1 bpd: (3?) Mrk: Smør, \med Overbygsel til 18 Mrk:, i Sygnebære, No: 36 i Bøer Otting, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin den 9 Julii 1794, med Revers.
- 158: Hadle Larssøn Afdals Obligation stor 300 rd., udstød til Hans Ebbessøn Eyde, med Pant i indre Afdal, No: 21 i Bordstrand, den 12 Julii 1794.
- 159: Ole Anderssons bygselbrev paa 1 bpd: 3 Mrk: Smør i Lie, No: 31 i Bøer Otting, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin den 9de Julii 1794.
- 160: Maritha Ellevsdatter Kolves Contract for at hendes ældste Søn Lars Iverssøn effter hendes Død skal nyde den anden Halvedel i Kolve i Bøer Otting for 200 rd., dateret 9de Novembr: 1793.
- 161: Knud Anderssons Skjøde paa 15 1/10 Mrk: Smør uden Bygsel i Sygnebære, No: 36 i Bøer Otting, hvori han selv den 17de Novembr: 1789 har arvet andre 2 9/10 Mrk:, udstød af Anders Olsson Sygnebære med flere, mod 18 rd., den 14de Julii 1794.
- 162: Tollev Larssøn Hjembæres Obligation stor 99 rd., udstød (af?) Sjur Torgerssøn Fannestølen, med Pant i Fannestølen, No: 22 i Bøer Otting, d: 14 Julii 1794.
- 163: Tosten Janssons Bygselbrev paa 9 Mrk: Smør i Hellesness, No: 7 i Guldfierding, udstød af Hr: Phillip Fleischer som Enkefrue Mossins Laugværge, den 4de Januar 1794, med Revers.
- 164: Anders Torstenssons Contract for Livs Ophold af Hellesness, udstød af Tosten Janssøn den 14 Julii 1794.
- 165: Aad Nielssøn Sondves bygselbrev paa den Deel af Nedre Ryches Grund hvor en Saug er opført i Dahl Elven, udstød af Doctorinde Mossin med Laugværge, den 2 Octobr: 1793.
- 166: Aad Nielssøns Skjøde paa Møens Saug, udstød af Auctions Directeuren effter Niels Aadssøn Sondve, den 15 Julii 1794.
- 167: Hermund Erichssøns Skjøde paa 18 Mrk: Smør i Balchen, No: 65 i Bøer Otting, udstød af Ole Nielssøn Balchen mod 248 rd., den 14 Julii 1794.
- 168: Ole Nielssøn Balchens og Hustrues Contract for Livs Ophold af Balchen i Bøer Otting, udstød af Hermund Erichsøn Balchen den 14 Julii 1794.
- 169: Skifftebrev effter Mari Hadlesdatter Sondve. Jordegods 2 bpd: Smør i Sondve, No: 8 i Bordals Otting, udlagt til Enkemanden Knud Siurssøn 22 Mrk:, og Børnene det øvrige, dateret 10 Octobr: 1793.
- 170: Kongelig Bevilling for Ole Olsson Fladlandsmoen paa et Giæstgiverie ved Stædet Fladlandsmoen, den 24 Maji 1794.

Udi Sagen anlagt af Lars Erichsøn Dugstad mod
Anders Fittie angaaende en ureen Koe blev saaledes
Eragtet:

Citanten har vel med de afhørte Vidner beviist at den paastevnte Koe som Lars Dugstad tilbyttede sig af Anders Fittie, styrtede af den Sygdom kaldet Spilt, ligesom Anders Fittie og inden Retten ved Sagens Incamination den 10de Novembr: 1792 selv har ladet tilstaae at han ved Byttet vilkaarede Koen lydesløs, omendskjønt dens indvortes Skade derunder icke er

bleven omtalt; Men intet Vidnesbyrd er fremført af hvad Værdie Koen var, eller for hvad Pris Lars Dugstad under Byttet antog den, hvilket som nødvendig under Sagen burde oplyses naar Lars Dugstad paastaaer den erstattet. Til at indkalde de Vidner som ved Byttet have været nærværende, og desfølgelig kunde tilkjendegive alle Omstændigheder derved, gives Lars Erichssøn Dugstad Anstand til næste Ting, da han haver at effter komme denne Rettens Kjendelse, som ham beskrevet skal blive meddeelt.

I Anders Knudssøn Groves Sag mod Giertrud Larsdatter Reime er saaledes afsagt
Dom:

Med de i denne Sag afhørte Vidner er det fuldkommen oplyst at indstevnte Giertrud Larsdatter Reime ikke har erlagt Fosterlønnen for

1794: 180b

de paastevnte Creature. Selv har og baade hun og hendes Mand inden Retten tilstaaet st ville betale for Koe Fosteret, men siden Processen var anlagt, kunde ingen Forening indgaaes, hvilket Acten udviser. Vederparten har ikke fremført det mindste som kunde tjene til Hjemmel for at Creaturene vare udhungrede, hvorfor Fosterlønnen ikke var bleven erlagt, endskjønt det synes at dette var Aarsag udi at Betaling ikke paafulgte. Den paastevnte Summa er aldeles ikke modsagt, og ubilligt var det om Anders Knudssøn skulde miste hvad ham med Rette tilkom. Hermed kjendes da for Ret: Giertrud Larsdatter Reime, nu gifft med Ole Knudssøn, bør betale Fosterlønnen for de paastevnte Creature med de uimodsagte 4 rd: 2 Mrk., samt, siden Sagen er unødvendig udhalet uden at noget Contra Beviis er fremført, udi Processens Omkostninger 2 rd:, hvilket alt udredes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

I Hr: Lieutenant Bruggers Sag mod Maritha Mons Datter Brandsæt
fordie hun ulovlig er gaet af sin Tjeneste, er afsagt denne

Dom:

Foruden at det af de fremførte Vidnesbyrde oplyses at Maritha Mons Datter Brandsæt er gaet af sin Tjeneste uden Opsigelse, saa har hun og formedelst sin Udeblivelse effter Stevnamaals og Laugdags Forkyndelse selv vedtaget Forseelsen, som strider imod Lovens 3. 21. 11., samt Forordningen af 9de Augusti 1754, a: 13. Da saaledes ingen lovlig Aarsag er fra hendes Side anført som kunde undskylde hendes Fravigelse af Tjenesten; saa kjendes for Ret: Maritha Monsdatter Brandsæt bør have forbrudt et halvt Aars Tjenesteløn, Halvedelen til Husbonden Hr: Lieutenant Brugger, og den anden Halvedel til Hans Majestets Kasse, samt desuden sættes i Gabestokken paa Opheims Kirkebakke en Time, og der for til Bøjgde vægteren betale 24 s:, alt i Følge Lovens Bydende og allerhøjstbemeldte Forordning. Saa betaler hun og denne Sags Omkostninger til Citanten med 3 rd:, hvilket alt effterkommes og udredes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang. Mod Ole Michelssøn Mørqve, som har antaget Pigen i sit Huus, er ingen Sag anlagt til Doms, og derfor forbeholdes hr: Lieutenant Brugger sin Tiltale mod ham paa lovlig Maade.

I Hr: Foged Korens Sag mod Hr: Fendrik Lind for Gield er afsagt saadan

Dom:

Saavel med den fremlagte Pante Obligation af 1ste Septembr: 1790 og Revers af 26 Octobr: 1790, som Debtors egen Tilstaaelse, er Gielden beviist, ligesom Obligations Capitalen paa lovlig Maade er opsagt. Thi bør Hr: Fendrik Lind femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Nam og Exsecution som vedbør udbetale den fulde Capital 57 rd:r med

Rente af de 49 rd: fra Obligationens dato indtil fornøjelig Betaling skeer, samt udi Processens Omkostninger 3 rd:

I den Sag som Erich Finne har anlagt mod Kiel Takle angaaende en Hæst, er saaledes
Eragtet:

Saasom Kiel Takle ikke har fremført de Contra Vidner som han til Sommertinget 1793 udi denne Sag havde indkaldet, og han ved Sagens sidste Behandling ikke indfandt, saa paa det han ikke skal beklage sig med Retten overilet, beroer denne Sag til næste Høsteting, da Kiel Takle ved nyt Stevnemaal iagttager det fornødne, eller i manglende Fald Dom modtage effter det passerede.

I Willum Bøes og Aad Seims Sag mod Anders Reqve for resterende Vilkaar er afsagt
Dom:

Anders Pederssøn Reqve har inden Retten tilstaaet at han ikkun skylder 2 Asker korn af sin salig Moders Vilkaar. Citanterne har derimod ikke kundet bevise at meere deraf rester, men ligefrem paastaaet Sagen paadømt til Eeds Aflæg, hvilket imod Lovens 1. 14. 5., samt Forordningen af 5 Novembr: 1723, ej kan antages siden Anders Reqve ikke har vedtaget samme at vilde aflægge. Hvorfor hermed kjendes for Ret: Anders Pederssøn Reqve bør betale de 2de Asker korn som rester paa Moderens Vilkaar, samt i Processens foraarsagede Omkostninger 2 rd.; alt til Willum Bøe og Medarvinger at udrede i lovlig Tid.

Fol: 174. I Maritha Knudsdatter Ringheims Sag mod
Lænsmand Mølster med flere er saaledes
Eragtet:

Ikke førend effter Rettens Kjendelse af 25 Februar 1794 har Citantinden

1794: 181

iagttaget at indkalde Hr: Krigsraad Fleischer som Beneficiarius for den Deel i Ringheim der nu beboes af Lænsmand Mølster. Paa dette Ting mødte ikke Hr: Krigsraaden, hvis Ejendom egentlig ved Vilkaarets Svarelse bliver fornærmet, hvorfor de med Sag udstaaer til næste Høsteting, da Hr: Krigsraad Fleischer, som effter Stevnevidnernes Afhiemling har nødt lovlig Varsel, gives Laugdag at møde til samme Tid for at give det Tilsvar han maatte finde fornødent; ligesom og Maritha Knudsdatter, paa Grund af sit incaminerede Stevnemaal, bør frem komme med sin bestemte Paastand om Vilkaarets Svarelse af Halsten Davidssøns Brug tillige, hvilket udi det fremlagte Indlæg er forbiegaaet.

I Justice Sagen mod Hans Blomberg og Martha Bergithe
Hans Datter for Lejermaal er saaledes
Dømt og Avsagt.

Indstevnte Hans Blomberg har vedblevet sit Tilbud om at aflægge Eed paa at han ikke er Fader til det af Martha Bergithe Hansdatter avlede Barb, hvor for han er Sag givet. Hverken Actor eller den besvangrede Pige har Benægtet at anhøre samme. Den fremlagde Attest af 23de Septembr: 1793 viser at Pigen tilforn har været besvangret, hvilket kommer overeens med hendes egen Bekjendelse inden Retten, og følgelig kan hendes Angivelse baade ved Barnets Daab og senere \ikke/ hindre Hans Blomberg fra at friekjende sig for Lejermaalet, omendskjønt han ikke har kundet bevise at hun flere Gange har været besvangret: Thi kjendes for Rett: Hans Blomberg bør til næste Ting effter lovlig Tilkaldelse for saavel Actor Hr: Foged Unmack som Martha Bergitha Hansdatter aflægge Eed at han ikke har hafft nogen legemlig Omgjengelse med bemeldte Pige i den Tid hun kan ansees for at være bleven

besvangret med det af hende fødte Barn, og hvortil hun har angivet ham som Barne Fader, og dermed for Actors Tiltale i denne Sag frie at være, men trøster han sig ikke til at aflægge denne Eed, bør han betale Lejermaals Bøder effter Lovens 6. 1. 1. med 12 rd., samt effter Forordningen af 8de Junii 1767, i Stæden for Aabenbare Skrifftemaal hen sættes paa Vand og Brød i 8 Dage, og Sagens Omkostninger betale 1 rd: 3 Mrk. Martha Bergitha Hansdatter, som han vedtaget at lide Dom under denne Ret, bør ligeledes betale Lejermaals Bøder 6 rd., sidde paa Vand og Brød i 8 Dage effter allerhøjest bemeldte Forordnings bydende, samt erstatte udi Sagens Omkostninger 1 rd: 3 Mrk: Denne Dom fuldbyrdes paa Lovens Maade.

I Ellev Kolves Sag mod John Windie kleiven er afsagt saadan
Dom

Denne Sag kunde forlængst været afgjort uden at spilde saa mange Bekostninger som nu er medgangne, dersom John Windie kleven effter den af Vidnerne omprovede første Forening havde aflagt Eed om at det ikkun var 1 Dalers Sæddel han havde af Citanten modtaget, men siden han effter Actens Udvis nægtede for Vidnerne Ole Myrland og Anders Hirth at aflægge denne Eed, er Sagen kommet i Udhael, og Citanten været nød til at anlægge dette Søgemaal. John Windiekleven har 2de Gange inden Retten tilbudt sig at opfylde denne Forening, som Citanten Ellev Kolve sidste Rettes Dag har vedtaget, paa saadanne Vilkaar at Sagens Omkostninger ham skulde erstattes. Da nu Sagen ikke paa anden Maade kan oplyses, saa kjendes hermed for Rett: John Windiekleven bør til næste Ting i Ellev Kolves Nærværelse og effter lovlig Tilkaldelse for ham aflægge sin Eed, at han ikke paa den omtalte Koehandel med Ellev Kolve modtog af denne en fem Dalers, men en Dalers Sæddel, hvorved han for Citantens Tiltale bør være frie, men skulde han ikke trøste sig at aflægge saadan Eed, bør han til bemeldte Ellev Kolve betale de paastevnte (?) rd., samt i Omkostninger 3 rd., alt at udredes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

1794: 181b

I Sagen af Herman Dugstad med flere mod Huusmanden Magne Dugstad giellene
er afsagt denne
Eragtning

Det er aldeles ikke under Sagen oplyst at Magne Dugstad giellen har samtykket udi at give Grundeleje 12 rd: til Citanterne som Husbønder, eller at han har fornærmet dem imod Loven, hvilket første det synes egentlig at være Aarsag til denne Process. Det paaligger derfor Citanterne nøjere og nærmere at fremføre saadanne lovgyldige Beviser til Sagens Oplysning at Dom dereffter kan afsiges, hvilket paalægges dem til næste Høsteting at besørge, saafremt de agter at vedblive Sagen.

Ellev Iverssøn Kolve protesterede mod det under No: 160 herforan ekstraherede Document af hans Moder til Broderen Lars Iverssøn, og begiærede ved Tinglysningen deraf (til?)ført at hans og Moders Ret som lovlig maatte forbeholdes

Restance Registeret for dette Aar blev dereffter i de 2de Mænd Lars Erichssøn Dugstads og Knud Sjurssøn Sondves Nærværelse examineret og befunden at være 1286 rd: 1 Mrk: 5 s., hvilket blev uimodsaagt.

Hvoreffter, da ingen havde videre ved Retten at bestille, Tinget blev ophævet.

O B Heiberg

Opsat Aastæds Sag mellem Rochne og Gierrald, folio 167 til 170.

Aar 1794, den 16de Julii, blev Retten atter sat paa Gaarden Store Rochne i Bordals Otting, for at behandle den fra sidstleden 1ste og 2den Julii udsatte Aastæds Sag mellem denne Gaards Opsiddere og Beboerne af Gaarden Gierrald og Gierraldstveiten, og betjendes af de samme Laugrettesmænd som seeneste Gang betjende Retten. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Reime.

Hvorda Hoved Citanterne anmeldte at de ved seeneste Session afhørte Vidner paa deres Side paa Aastædet skulde møde, for i Følge seeneste Eragtning at anvise de af dem omprovede Strækninger, til paafølgende Eedfæstelse og derfor begjærede Befaringen foretaget.

Contra Citanterne med deres Forsvar mødte ikke, men Hoved Citanterne formodede at de paa Aastædet indfandt sig.

Retten og Laugrettet begav sig derfor til Aastædet, som ligger omtrent en Miil fra Gaarden Store Rochne, og forefandt vi ved Gierraldstvedtens Giærde, hvor Disputten begyndte, at Contra Citanterne med deres Vidner vare tilstæde. Og ved Ankomsten til Rochnes Vaarstøl blev følgende Befaring tilført, da Retten didhen var forflyttet: Paa den østre Side af Bordals Elven, hvor Gaarden Gierrald ligger, vesten for sammes Ejendom er opført et Giærde tæt ved Elven, og neden under Vejen er en Burækkevej anlagt, som gaaer hen til den af Vidnerne omtalte Broe, hvorover Gierralds Creature drives. Paa den vestre Side af Elven ligger Gierraldstveiden, og fra sammes Gierde, under Sagen benævnet for Tvedte Gierdet, er det Hoved Citanterne paastaar (Bejtning?). Noget derfra er Bækken Pøysen kaldet, som nedrinder fra Skiemmefloren til Bordals Elven, hvorfra Strækningen Slettelien kaldet, gaaer længere hen til det Giærde som Hoved Citanterne kalder (Hæ?)gnegierde for Rochnes Støel og Contra Citanterne kalder Mærkes Giærde. Lidt uden for Gierdet, det sidst benævnte nemlig, saae vi en Gloppe hugget i en stor Steen under Alfarvejen, og inden om samme Gierde en ditto Gloppe, deraf Laugrettet syndes at være nyere end den Første, der fra fandtes en Gloppe oven paa Skiaastangebierget, og en Ditto udi Ørnebierget. Berge Svendssøn Istad og Torsten Svendssøn Jerraldstvedten anviste od disse Gloppe, men den i fremlagte \Forretning/ ommeldte Gloppe imellem Skiaastangebierget og Ørnebierget kunde de ikke anvise. Erich Giære anviste de 2de første Gloppe, og Britha Fæne anviste de 2de samme, item Nobben i det vilde Field fra Ørnebierget, hvor den øverste Gloppe skulde vise hen til: Guro Kinne anviste ligeledes Nobben, men vis\s/te ingen Mærkeskjel. Vidnet Barbro Johnsdatter Rochne fremstod og anviste Skjemmefloren og Bækken Pøysen, som nedrinder udi Bordals Elv, hvoreffter i al hendes Tid har uden Anke \har/ været brugt, ligesom hendes Vidnesbyrd inde-

1794: 182

-holder, hvilket blev hende forelæst og hun ialt vedstod. Torger Mølster fremlagde nærmere Qvæstioner til Vidnerne, af idag, saalydende # hvortil Vidnet (dvs Barbro J: Rochne) svarede til 1: Sp: Slotterne har ikke bestandig været brugte. 2: Sp: Kan Vidnet ikke sige om. Paa Hoved Citanternes Spørgsmaal sagde Vidnet at der er stor Buerækkevej fra Sommerstølen Kulsæd tilhørende Rochne, til Skiemmefloren, hvor de sidstes Creature gemeenlig og altid ere drevne. Denne Vej anvistes ogsaa os af Ragnilde Olsdatter Gierness, Britha Matthiasdatter Fiose, Torger Brynildssøn Espeland og Brynild Torgerssøn ibm: Vidnet Torger Espeland anviste de af ham omprovede Strækninger, og svarede til Contra Citanternes nu fremlagte Spørgsmaale, \af i dag, saalydende #/ saaledes: til 1: Sp: Vidnet kan ikke sige at Gierralds Opsiddere brugte de omtalte Slotter, men vel at Gierraldstvedten slog Høe hjemmen til Sjaastangsbierget. 2: Sp: Vidnet kan mindes at Jærralds Mænd brugte Slotterne Svadalen og Røbergsdalen. Paa Hoved Citanternes Spørgsmaal sagde Vidnet at Rochnes Mænd brugte Siaastange slaatten, og der {ops....} er opsat et Giærde siden Vidnet

rejste herfra. Brynild Espeland vedstod ligeledes sin Forklaring aflagt sidste Samling, og svarede, effter at have anvist den omtvistede Strækning fra Pøysen til det omtalte Gierde, til Contra Citanernes Spørgsmaal, at han derom al(deles?) ingen Beskeed veed. Parterne frafaldt videre Spørgsmaale til alle Vidner, thi blev enhver i sær deres Vidnesbyrd og Anvisning forelæst, det de ialt vedstod og dereffter bekræfftede saavel Vidnesbyrdenes som Anvisningens Rigtighed med deres Saligheds Eed, hvoreffter de fra Retten bleve afskeedigede.

Hoved Citanterne dereffter sluttede Sagen til Doms med Paastand at den fremlagte Steenings Forretning ikke maatte komme dem til Nachdel, men at Mærkes Linien for deres af upartiske Vidner omprovede og anviste Ejendom maatte bestemmes frit og ubehindret til Fælleskab fra Skjemmefloren ned effter Bækken Pøysen kaldet, til Bordald Elven, uden at Gierralds Opsiddere udi denne Strækning Slettelien kaldet, skulde udelukkes de(ri?), samt paastod denne Sags Omkostninger erstattet med 50 rd., fremlagde derhos skriffblig Indlæg af Dags sato, saalydende #

Torger Mølster for Contra Citanterne sluttede Sagen til Doms med Paastand at den fremlagte usvækkede Forretning af 1750 maatte erkjendes som lovlig, og Mærkeskjellene som dereffter ere anviste, ved Magt kjendt, samt Erstatning for denne Sags Omkostninger med 30 rd:

Parterne vedtog at anhøre Dom paa næste Høsteting paa Wangens Tingstæd.

Eragtet:

Denne Sag optages til Doms eller Kjendelse paa Wossevangens Tingstæd næstkommende Høsteting, da Laugrettet indfinder sig for med Dommeren om Sagen at conferere.

Omkostningerne beregnes saaledes: 3die Dags Forretning 1 rd., en Dags Diæt 1 rd., Diæt paa Rejsen ½ Mil fra Wangen frem og tilbage 8 s., Laugrettet 2 rd., for Møde paa Wangen 1 rd: 2 Mrk:, Lænsmand 3 Mrk:, ialt 5 rd: 5 mrk: 8 s:, som Hoved og Contra Citanterne betalte hver for den Halvedel. ? Barth

Aastæds Sag paa Nestaas i Wiger Otting.

Aar 1794, den 26de Septembris, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Nestaas i Wiger Otting, for at behandle effterfølgende Aastæds Sag mellem Opsidderne paa Gaarden Nestaas og Ejeren af Gaarden Uqvitne, Oleif Claussøn. Retten betjende den constituerede Sorenskriver Birkedommer Barth udi Hr: Sorenskriver Heibergs lovlige Forfald, og effterskrevne ved Stædets Foged opnævnte eedsvorne Laugrettes mænd: 1: Stephen Tollevssøn Bryn. 2: Amund Torgerssøn Bryn. 3: Lars Knudssøn Berche. 4: Anfind Siurssøn Hondve. 5: Ole Siurssøn Hondve. 6: Willum Pederssøn Bøe. 7: Niels Matthiassøn Litzeim, og 8: Berge Brynildssøn Wæthe. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda fremstod for Retten Erich Nielssøn Finne, som fremlagde Sognepræstens Attest af 24de Septembr: 1794, som viser at Guri Torbiørns-

1794: 182b

-datter Nestaas, som skal have Rognald Nestaas til Ægte, er i 3die Leed beslægtet til ham, og derfor for ham vilde gaae i Rette, samt Requisitionen til denne Forretning af 9 Aug:, item Tægtedagen af 23de ditto, saavelsom skriffblig Stevnemaal af 8 Septembr: 1794, der alt blev oplæst, saalydende #

Anfind Knudssøn Rochne mødte for Oleif Claussøn Grimestad og fremlagde den ham af Stiffet meddeelte Bevilgning at gaae i Rette i denne Sag, af 30 Augusti 1794, saalydende # dereffter anmeldte han at Oleif Uqvitne vel er med lovlig Varsel indkaldet, denne Sag at tilsvare effter Stevnemalets Formeld, men som den fremlagde Præste Attest ikke beviser at Erich Finne er beslægtet til Rognald Nestaas som er Sagsøger, og Comparenten ikke veed enten det er Faderen eller Sønnen som driver Sagen, saa protesterede han i krafftigste Maade

imod Erich Finnes Procedur (.....?) ikke antog førend han effter Lovens og Forordningen af 1735 dens bydende beviser (sin) Competence dertil af Stiffets Øvrighed, og derom udbad sig Rettens Kjendelse.

Erich Finne henholdt sig til den fremlagde Attest, og ventede at samme blev antaget lovlig.

Eragtet:

Det er ikke med den fremlagde Sognepræstens Attest bevist at Erich Finne er beslægtet eller besvogret til Hoved Citanten Rognald Nestaas, men allene Fruentimmer benævnte, som ikke med Attest af Kirke bogen bevidnes at være gifft med Sagsøgeren, hvorfor Erich Finne ikke paa Grund af Forordningen dateret 19 Augusti 1735, uden Øvrighedens Resolution kan tillades i denne Sag at tale i Rette, førend han {dermed} forsyner sig med de Requisita som Lov og Anordninger paabyder.

Anfind Rochne fremlagde skriftlig Indlæg af 25 Septembr: 1794, saalydende #

Rognald Nestaas den ældre sagde at han ingen Tvist har med Seims Mænd eller andre angrændsende, og derfor paastod Sagen fremmet, dog tilstod han at Seim ikke grændser med sin Ejendom til det paastevnte.

{Citanten} \Vederparten/ modsagde dette, og lovede ved Rettens Befaring at oplyse det andre Gaarde ere angrændsende, og desformedelst forventede at intet maatte i Sagen foretages førend Rettens Kjendelse skeer derhen at Naboerne maae indkaldes, saa som Seims Mænd virkelig grændser til det Stød hvorom Disputten skeer.

Parterne afvartede Rettens Kjendelse.

Eragtet

Under Sagen befindes det at andre Gaarders Opsiddere grændse til det omtvistede, hvilke ikke under Sagen ere indkaldede for at paasee sin Ejendoms Ræt, hvorfor noget Vidnesbyrd, Syn eller Grandskning ikke imod Lovens 1. 4. 1. kan antages, thi bør Hoved Citanten Rognald Nestaas, i Følge det ham under 23 Augusti sidstleden meddeelte og her fremlagte Tægtedag, med lovlig Varsel indkalde de angrændsende Gaarders Opsiddere saavel paa Seim som flere Stæder, saavel som og deres Jordejere, da Sagen effter nærmere Begiær paanyt skal blive berammet til Foretagelse her paa Aastædet.

Denne Sessions Omkostninger beregnes saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 1 Dags Forretning 3 rd:, 1 Dags Diæt 1 rd:, 9 Miles Diæt frem og tilbage 1 rd: 3 Mrk:, Skyds fra {Wangen} \Hesthammer/ frem og tilbage 2 rd: 4 Mrk:, Fogden for opnævnelse 5 Mrk:, 6 Mand á 24 s:, 2 ditto á 2 Mrk:, = 2 rd: 1 Mrk:, Lænsmanden 3 Mrk:, ialt 13 rd: 1 Mrk: 4 s:, skriver Tretten Rdl:r, Een Mark og Fire Skilling, som Rognald Nestaas betalte. ? Barth

Høstethinget 1794.

Aar 1794, den 7de Novembris, begyndte det almindelige Høste- Sage- og Skatte ting med Wossevangens Tinglaugs Almue paa Tingstædet Wossevangen. Ved Retten var nærværende Velædle Hr: Foged Unmack, den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime og efterskrevne eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Ole Sjurssøn Hæve. 2: Knud Svendssøn Ullestad. 3: Brynild Amundssøn Traae. 4: Michel Halstenssøn Grindeland. 5: Ellev Iverssøn Lille Hæg. 6: Anfind Anderssøn Skutle. 7: Knud Anderssøn Himle, og 8: Størk Nielssøn Mithun, tilligemed samtlige tingsøgende Almue.

Hvorda efterfølgende Kongelige allernaadigste Anordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger saaledes bleve publicerede.

1: Forordning som fastsætter at uægte Børns Mødre skulde være berettigede til at beholde og opfostre deslige Børn, og at de dertil skulde nyde Bidrag i Penge af Fædrene m: v:, den 30 Maji 1794.

2: Cancellie Placat som befaler at den mindre bekostelige Maade til at indvarsle Ejere af bjerget Vrag hereffter skal anvendes naar dette ikke overstiger 100 Rdl:rs Værdie, den 1ste Julii 1794.

3: General Told kammerets Placat om Følgesedler med frie og fortoldede Vahre i Danmark og Norge, den 22 Julii 1794.

4: Kongelig Bekjendt gjørelse angaaende de til Christiansborgs Slots Opbyggelse og Flaadens Udrustning, den 23 Julii 1794.

5: Stifttets Repartition over Delinqvent og andre Omkostninger som for 1794 af det Søndre Bergenhusiske Amt skal udredes, hvoraf Wosse Fogderie tilkommer at udrede 537 rd: 49 s:, hvoraf pr: \Løb/ 19 ½ s:, og i Nordhordlen 25 1/2 s:, dateret 30 Augusti 1794.

6: Udkast til en Anordning angaaende Sikkerheden og Rigtigheden for de Umyndiges Midler i Danmark og Norge, og de af Oberformynderne indsendende Regninger for samme.

Den 8de Novembris 1794 continuerede Høstetinget i samtlige vedkommende Laugrettes mænds Nærværelse.

Ole Olsson Tveite fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Ingebret Bergessøn Dolve til at betale 18 rd: paa et Hæstebytte med videre, dateret 14 Octobr: 1794, saalydende #

Indstevnte Vederpart mødte ikke efter Udraab, heller ikke Vidnet Stephen Olsson Grævle, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at de udeblevne lovlige ere tilkaldede.

Vidnet Sjur Erichsson Drøgs vold aflagde Eed og vidnede, at han forgangen Aar paa Gjæstgiverstuen her paa Wangen hørde at Parterne i denne Sag byttede Hæste, og at indstevnte Ingebret Dolve, som da var meget beskjenket, skulde give 18 rd: imellem paa denne Handel, hvorom de haand toges, men Morgenen efter kom Ingebrets Kone til Ole Tveite og vilde ophæve Handelen, samt tilbød 2 rd: der for, men Ole Tveite vilde ikkun tilstaae at 2 rd: paa de accorderede 18 rd: blev afslaget, men Vidnet {veed} \saa/ ikke at Hæsterne bleve til hverandre leverede, dog vidste han at hver modtog sine. afskeediget.

Citanten begjerede Laugdag.

Eragtet:

Lovlig indstevnte men udeblevne Ingebret Bergessøn Dolve laugdages at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, og Vidnet Stephen Olsson Grævle forelægges under Lovens Falsmaal at møde til samme Tid for at deponere sin edelige Forklaring, hvortil Citanten besørger lovlige Varsel.

Folio 172. Sagen indstevnt af Stephen Bergshoug mod Erich Reque for Ølsalg blev paaraabt, da Procurator hr: Hjorth Stuvitz mødte for Sagsøgeren og ædskede Sagen i Rette effter Rettens Laugdag af 7de Julii 1794, som han producerede, saalydende # hvoreffter han begjærede Sagvolderen og de laugdagede Vidner paaraabte. Disse mødte og tilstod saavel Stevnemaals som Laugdagens lovlige Forkyndelse. Fremstod da som

2det Vidne, Lars Olsson Reque, som efter aflagt Saligheds Eed vidnede at {han} \Erich Reque/ baade før og effter at Stephen Bergshougen fik Kongelig Privilegium, har solgt Øll saavel paa sin Gaard Reque, som paa det derunderliggende Huusmands plads Reqvesqvammen, som Knud Nielsson paaboer, omendskjønt Reque er beliggende ½ Miil fra Bergshougen. Indstevnte tilspurgte Vidnet, om han har udskjenket til Fylderie. Resp: Jo, Vidnet har adskillige Gange seet baade paa Reque og Reqvesqvammen at Giæsterne have været dels overmaade og deels lidt beskjenkede.

3die Vidne, Niels Olsson Reque, vidnede efter aflagt Eed eensstemmig med forrige Vidne uden Forandring. Paa indstevntes Spørgsmaal svarede Vidnet ligesom forrige Vidne.

Procurator Hjorth Stuvitz, som troede at det med de førte Vidners Forklaringer fuldkommen er afbevist at Erich Davidsson Reque har udøvet ulovligt Krohold, indlod Sagen til Doms med Paastand at han vorder tildømt i Følge Forordningen af 8de Martii 1737 at bøde 20 rd: til saadan Deling som bemeldte Forordnings 2den Post bestemmer, og at oprette Sagsøgeren dette nødvendige Søgemaals

1794: 183b

Omkostninger med 10 rd: Anviste derhos det Stephen Monsson under 13de Septembr: 1793 allernaadigst meddelte kongelige Previlgium, som den 12 Novembr: næsteffter er tinglyst paa Giæstgiverstædet Bergshougen her i Tinglauget, hvilket med Paategning blev tilbage leveret.

Erich Reque begierede Sagen til næste Ting udsat til Contra Stevnemaals Udfærdigelse og Vidners Afhør til Oplysning.

Procurator Hiorth Stuvitz protesterede mod den forlangte Udsettelse, som allene sigter til Sagens Udhal.

Eragtet:

Den forlangte Anstand bevilges til næste Ting.

Folio 172 og 173. Niels Himle fremlagde Laugdag i Sagen mod Lars Andersson Houg, af 7de Julii 1794, saalydende #

Lars Houg var tilstæde. Guri Sjursdatter Qvitne, nu gifft med Niels Larsson Dømbe, var ligeledes nærværende. De forelagte Vidner Amund Torgersson Ullestad og Britha Uqvitne mødte; For dem Edens Forklaring af Lovbogen blev oplæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket de lovede, hvoreffter fremstod som

7de Vidne, Amund Torgersson Ullestad, der efter aflagt Saligheds Eed vidnede: at han afvigte Aars Michaelie tider var i samme Huus som Parterne, men ikke i det samme Værelse, og hørde ovenpaa Larm og Støjen, hvoreffter han tilligemed det forhen afhørte Vidne Lars Lofthus gi kop, og da fornåm han at Tvisten var mellem Niels Himle og flere, samt at Niels vilde op i Sængen til Guri Qvitne, hvilket dog blev forebygget, da Niels fulgte Vidnet og Lars Lofthus need, samt laae hos dem om Natten. Vidnet hørde aldeles ingen Skjelds Ord mellem Parterne, ligesom der og var ganske mørkt i det Værelse hvor denne Støjen skeede. afskeediget.

8de Vidne, Britha Isachsdatter Uqvitne, vidnede efter aflagt Saligheds Eed, at hun paa samme Tid var tilstæde og laae i en Sæng paa det samme Lofft hvor den omprovede Støjen skeede, og hvor det var ganske mørkt; der hørde hun at Lars Houg og Niels Himle vare i Skjenderie, at den første sagde at Niels var saa kjer effter Guri Qvitne at han sprang paa Søen effter hende, samt \at Guri Qvitne sagde/ at Niels havde stukket en Ring paa hendes Finger, hvoreffter Vidnet saae at Lars skuede Niels saa denne {faldt} tumlede over Ende, og da han da kom op løfftede Lars Haanden, hvoreffter hun hørde et Slag som formodelig traf Niels i Ansigtet, hvilket hun ikke af den liden Lysning Vinduet gav, saa nøje kunne see. Under denne Allarm hørde Vidnet og at Lars skjeldede Niels for en Skjelm. Skjenderiet opkom deraf at Niels sagde at Guri Qvitne havde lovet ham Ægteskab, hvilket Lars sagde aldrig skulde skee. demitteret.

Lars Houg begierede Sagen til næste Ting udsat for at kunne efter Contra Stevnemaal bevise at Guri Qvitne virkelig forlangte at Comparenten skulde tage hende i Forsvar mod Niels Himle, hvilket var Anledningen til det paafulgte Klammerie.

Eragtet

Denne Sag beroer til næste Ting, da Lars Anderssøn Houg iagttager det fornødne til Sagens Slutning.

Elling Qvitne havde til dette Ting med mundtlig Varsel indkaldet Lars Anderssøn Houg for Giæld 4 rd: 5 Mrk:, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal ubdkaldte Vidner Jørgen Qvitne, Niels Ellings søn Himle og Aad Himle, samt Iver Gielland, derefter Dom modtage til Giældens Betaling og denne Sags Omkostninger ar erstatte.

Lars Houg mødte og vedtog lovligt Stevnemaal, samt anmeldte at han med mundlig Contra Stævnemaal havde tilkaldet Elling Qvitne til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner til Sagens Oplysning, og For(svars?) Omkostninger at udrede.

Hoved Vidnerne mødte. Contra Citanternes Vidner Iver Johannessø Helland og Endre Anderssøn Houg vare tilstæde, saavel som Aad Qvitne. Hoved Citantens

1ste Vidne, Jørgen Anderssøn Qvitne, aflagde Eed og vidnede, at han denne Sommer i Præstegaarden paa Wangen hørde at Parterne talte med hinanden om deres Mellemværende, og at Lars da tilstod at skyldte Elling Qvitne 4 rd: 4 Mrk: 8 s:, hvorom da ingen Tvistighed var mellem dem. Paa Contra Citantens Spørgsmaal sagde Vidnet, at han for nogle Dage siden hørde at Elling Qvitne tilstod at have faaet

1794: 184

hos Lars Houg 1 (.na..s?) Sild, Humle for 3 Mrk:, og 1 dusin Piber, men da blev ikke talt om den resterende Giæld til Elling Qvitne, dog vare disse Vahre leverede førend den forhen omtalte Afregning skeed i Præstegaarden. Vidnet sagde end videre, at Elling Qvitne opbrugte en Jernstang fra Hardanger, Lars Houg tilhørende, som endnu ligger hos Hoved Citanten, hvilken Lars ikke vil modtage, og derfor formodelig vil Liqvidere sin Debet derudi, omendskjønt Elling tilbød ham at afhente samme paa sin Gaard.

2det Vidne, Niels Ellings søn Himle, aflagde Eed og vidnede: at han hørde at Elling Qvitne afvigte Paaske tider krævede 4 rd: hos Lars Houg paa deres Mellemværende, sigende derhos, at det øvrige kunde beroe saalænge, hvortil Lars bad at Elling ville bie ham indtil han kom hjem fra Byen, uden at nævne hvormeget Giælden var.

3die Vidne, Aad Himle, vidnede efter aflagt Eed, at han først i Slotten denne Sommer hørde { Aad Himle } Lars Houg sige at han skyldede Elling Qvitne 5 rd:, men at han derimod tilkom noget hos Elling for Vahre, uden at benevne Summen for hvor meget dette var.

4de Vidne, Iver Herbrandssøn Gielland, aflagde Eed og vidnede, at han denne Sommer, dog ikke paa samme Tid som #: Vidne, hørde at Lars Houg sagde til en ustevnt Person, at han skyldede Elling Qvitne 5 rd: eller saa ohngefær, uden at benævne nogen videre Mellemregning mellem dem, men Elling var da ikke tilstæde. afskeediget.

Citanten tilførte, at han havde til gode paa en Oxe hos Lars Houg, 6 rd:, og derimod bekommet 1 kvarter Sold for 3 mrk: 8 s:, 4 Mrk: Humle for 3 mrk:, og 1 dusin Piber 8 s:, altsaa tilbage den paastevnte Summa 4 rd: 5 Mrk:, hvori Lars paa nyt vil Decourtere disse benævnte Vahre; Tilstod derhos at den omtalte Jernstang beroer hos ham, og kan afhentes naar forlanges.

Contra Citanten fremstillede som

1ste Vidne, Iver Johannessøn Helland, der aflagde Eed og vidnede: at han for omtrent 14 Dage siden i Lars Hougs Huus hørde at Elling sagde til Lars, at denne skyldede ham 6 rd; som restede paa en Oxe, og at han havde derpaa bekommet de forhen begiærede Vahre, men ingen Afregning blev ad giort mellem dem, eller nogen Sum benævnt, da Lars sagde, at saafremt Elling skulde have noget hos ham til gode, skulde det blive betalt. dem:

2det Vidne, Endre Anderssøn Houg, Broder til Contra Citanten, vidnede efter aflagt Saligheds Eed ganske eensstemmigen med forrige Vidne uden mindste Forandring.

3: Vidne, Aad Qvitne, aflagte Eed og vidnede: at han efter Lars Hougs forlangende, efter at denne Sag var paastevnt, tilspurgde Elling Qvitne, om han vilde tilstaae at han fordrede de paastevnte 4 rd: 5 Mrk:, hvilket Elling bejaede, samt om han ikke havde faaet de Vahre som ere omtalte, dette tilstod ogsaa Elling, men da blev ikke nogen vis Sum afgjort mellem dem, hvormeget Lars var skyldig. Paa samme Tid blev og talt om den benævnte Jernstang, hvilken Elling sagde at have opbragt til sin Gaard fra Hardanger, og endnu kunde han faae dette Jern naar han syntes. demitteret.

Citanten sluttede Sagen til Doms med Paastand om Gieldens 4 rd: 5 Mrk:s Betaling, samt Processens Omkostninger skadesløs erstattet.

Contra Citanten ligeledes var med Dom fornøjet, og indlod samme paa sin Side under Paastand om Friefindelse for Søgemaalet, da han tilstod ikkun at skylde 2 rd: 3 mrk:

Eragtet:

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgøres, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed bliver afsagt her paa Tingstædet.

Folio 179. Anfind Skutle fremlagde Laugdag i Sagen mod {14 Julii} Lars Andersson Houg for Giold 10 rd:, af 14 Julii 1794, saalydende.

Lars Houg tilstod Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse, samt at han virkelig er skyldig de paastevnte 10 rd:, som han baade har tilbudet og endnu tilbyder at betale.

Citanten sagde at Lars Houg vel har tilbydet ham Capitalen, men vil ikke erstatte Omkostningerne, hvorfor han maatte paastaae Dom til Gieldens og Omkostningers Betaling, frafaldt ellers de laugdagede Vidner, da indstevnte selv har til-

1794: 184b

-staaet Gielden.

Lars Houg havde intet videre at svare.

Eragtet:

Denne Sag optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgøres.

Den 10de Novembris 1794 vedblev Høstetinget i de første Tingdag anførte Laugrettes mænds Nærværelse, undtagen i Anfind Skutles Stæd Amund Torgersson Bryn.

Da efterfølgende Ankomne kongelige Anordninger bleve tinglæste under

No: 7: Anordning angaaende Qvaksalvere paa Landet med videre, dateret 5 Septembr: 1794.

Hr: Krigsraad Fleischer havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Knud Larsson Takle for Lejermaal med Pigen Britha Andersdatter Evangersanden, som tillige var indkaldet, dereffter Dom at lide til Bøders Udreedelse og anden Straf efter Lov og Anordninger, saasom dette er indstevntes 2det Lejermaal, \og det første var/ med Britha Andersdatters Søster, samt Sagens Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Knud Larsson Takle mødte ikke efter Udraab, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig at have indkaldet Knud Takle i denne Sag. Pigen Britha Andersdatter Evangersanden mødte og vedtog at lide Dom under denne Jurisdiction, omendskjønt hun henhører under Watzværns Tinglaug uden for Sorenskriveriet, dereffter paa Dommerens Spørgsmaal svarede, at hun er 24 Aar gammel, fød paa Evanger sanden, hvor hendes Forældre endnu lever og boer. Var hjemme hos sine Forældre indtil sit 16de Aar, da hun kom i Tjeneste hos Bønder deels i Watsværn og deels paa Woss, og tilsidst hos Kiel Larsson Takle, hvor hun tjende \paa/ 3de Aar til Julii Maaned dette Aar, og der blev hun af indstevnte Knud Larsson besvangret, samt ved ham {fødde} avlede et Pige barn som hun

bragde til Verden sidst i Julii Maaned. Deponentinden vidste at Knud Larssøn forhen havde besvangret hendes Søster, men denne \sidste/ Besvangrelse skeede under Ægteskabs Løffte, og har Hun {heller} ikke tilforn været besvangret.

Actor begierede Laugdag for den udeblevne Knud Larssøn Takle, og til næste Ting vilde forskaffe Amtets Constitution til Defensor for de anklagede.

Eragtet:

Lovlig stevnte men nu ikke mødende Knud Larssøn Takle gives herved Laugdag at møde ril næste Ting med sit Tilsvar, hvortil Actor besørger lovlig Varsel.

Folio 174. Sagen indstevnt af Erich Finne mod Anfind Græe blev paaraabt, da Citanten fremlagde skriftlig Indlæg af 8 Novbr: 1794, saalydende # hvorefter han paastod Dom.

Anfind Græe begiærede Sagen til næste Ting udsat for at frem komme med sit Tilsvar, og til den Ende begiærede Gienpart af det passerede til Oplysning.

Eragtet

Den forlangte Udsettelse bevilges, da Anfind Græe paalegges at iretteføre det fornødne, eller i manglende Fald Dom modtage effter det passerede.

Folio 173. Knud Ræne ædskede Sagen i Rette mod Knud Larssøn Takle, og fremlagde Laugdag af 8 Julii 1794, saalydende #

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at de lovlig have forkyndt den oplæste Laugdag for Knud Takles Opholdsstæd i Britha Takles Paahør, som svarede at hun ikke vidste hvor han opholdt sig.

Knud Ræne paastod Dom efter Vidnernes Udsigende til Bøders Udredelse effter Lov, samt Erstatning af denne Sags Omkostninger skadesløs.

Eragtet:

Da Knud Takle ikke nu indfinder sig, heller ikke ved Laugdagens Forkyndelse har været tilstæde, saa at han formodelig kan have Forfald, saa, paa det Knud Takle ikke skal beklage sig med Retten overilet, beroer denne Sag til næste Sommerting, da Knud Takle endelig møder med sit Tilsvar, eller i manglende Fald modtager Dom.

Folio 174. Sagen mellem Lars Knudssøn Breche og Erich Finne blev af Citanten iretteædsket, som fremlagde skriftlig Indlæg af 8de November 1794, der blev oplæst og er saalydende #

Erich Finne fremlagde Indlæg af 8de Novembr:, hvor han begierer Sagen til næste Ting udsat, saameldende.

Citanten vedblev at paastaae Dom.

Eragtet.

End eengang og for alle gives den forlangte Anstand, da Erich Finne endelig haver at slutte Sagen paa næste Sommerting, saafrem han da ikke uden noget videre Antagende vil modtage Dom.

1794: 185

Folio 181. Aad Ringheim paa Martha Knudsdatter Ringheims Vegne mod Lænsmand Mølster, fremlagde Rettens Kjendelse og Laugdag for Hr: Krigsraad Fleischer af 15 Julii 1794, saalydende #

Hr: Krigsraad Fleischer mødte og begiærede tilført dette: Da David Ringheim opsagde det Brug af en halv Løb Smør i Gaaden Ringheim for Lænsmanden Godschalk Mølster, blev ikke talt om noget Vilkaar af den lille Part som er Wangens Kirke her paa Woss underliggende,

ellers havde derom i Bygsel brevet været Mentioneret som almindelig er brugeligt. Om noget Vilkaarbrev desangaaende ellers mellem dem er oprettet, er dog samme skeed mig som Ejer uafvidende, og aldrig havde jeg givet mit Samtykke {der} til aarlig Vilkaar af et saa lidet Brug som dette. Som Ejer af denne lille Jordepart, protesterer jeg derfor i krafftigste Maade herimod, og haaber at Lejlendingen ikke bebyrdes med noget Vilkaar, det han umuelig kan taale at svare, og som i sin Tid vil blive mig eller en anden Ejer til Skade.

Aad Ringheim fremlagde Indlæg af 10de Novembr: 1794, saalydende # hvoreffter han paastod Dom.

Lænsmand Mølster henholdt sig til hvad fra Ham og Hans Ejer er tilført, og dereffter paastod sig befriet for det paasøgte Vilkaar, samt Erstatning skadesløs for de aftungne Forsvars Omkostninger.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 172. Aslak Fladeqval fremlagde Laugdag i Sagen mod Størk Olsson Reqve for Vidnet Brynild Traae, af 7de Julii 1794, saalydende #

Størk Reqve mødte ved Anfind Knudsson Rochne, som fremlagde Stiffets Constitution for ham at gaae i Rette, af 1 Novembr: 1794, saalydende # Det laugdagede

6te Vidne, Brynild Amundsson Traae, var tilstæde, for hvem Edens Forklaring af Lov bogen blev oplæst, med Formaning til Sandheds Udsigende, hvorpaa han aflagde Eed og vidnede: /: I dette Vidnes Stæd betjende Lars Knudsson Breche Retten :/ Han var vel tilstæde i Giestgiverstuen den af forrige Vidne omtalte Tid, men hverken der eller uden for Husene saae noget Klammerie eller Slagsmaal mellem Aslach Fladeqval og Størk Reqve. afskeediget.

Aslak Fladeqval fremlagde Indlæg af 7de Novembr: 1794, saalydende #

Anfind Rochne fremlagde skriftlig Contra Stevnemaal mod Aslach Fladeqval af 16 Octobr: 1794, saalydende #

Aslak Fladeqval vedtog Varsel. Af de indstevnte og i Stevningen benævnte Vidner mødte ikkun Willum Bøe, Ole Carlsson Præstegaard, Lars Erichsson Breche og Brynild Traae. For de udeblevne Vidner afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel, at de under Lovens Falsmaal ere tilkaldede. Contra Citanten frafaldt Vidnet Ingeborg Andersdatter Fladeqval. Fremstillede dereffter som

1ste Vidne, Willum Pedersson Bøe, som aflagde Eed og svarede til de af Contra Citanten fremlagte skriftlige Qvæstioner, saalydende # 1: Sp: Jo. 2: Sp: Vidnet var ikke paa den Tid tilstæde som omspurgt. 3: Sp: Har hørt af Aslach selv at Størk havde slaget ham. 4: Sp: Kan Vidnet ikke erindre. 5: Sp: Har ikke hørt det omspurgte af Aslach selv. afskeediget.

2det Vidne, Ole Carlsson Præstegaard, som tilforn den 8 Novembr: 1793 har aflagt sit Vidnesbyrd, det ham blev forelæst og i alt paastod, svarede dereffter til Contra Citantens 1: Spørgsmaal: Henholder sig til forrige Forklaring. 2: Sp: ligesaa. 3: Sp: ligeledes. 4: Sp: Det har Vidnet ikke hørt. 5: Sp: Heller ikke.

3: Vidne, Lars Erichsson Breche, blev forelæst sit paa sidste Sommerting afgivne Vidnesbyrd, det han tilstod at medføre Sandhed, og derhos svarede under forrige Eeds Krafft til fremsatte Contra Citantens 1: Sp: Har af Aslak Fladeqval hørt at Størk Reqve den omtalte Tid slog ham med en Daase. 2: Sp: Hørde ikke det omspurgte. 3: Sp: Henholder sig til Svar paa 1: Sp: 4: Sp: Ligesom 2det Vidne. 5: Sp: ligeledes.

4: Vidne, Brynild Traae, blev frafaldet.

Contra Citanten begiærede Laugdag for de udeblevne Vidner.

Eragtet

Til næstkommende Sommerting indkaldes under Lovens Falsmaal de lovlig stevnte men udeblevne Vidner Mons Flætre, Baar Æhn, Torger Præstegaard, Siur Haldorsson Qvareqval,

Stephen Grævle og Britha Andersdatter Reqve at møde for at afgive deres eedelige Forklaring i denne Sag, hvortil Størk Reqve besørger lovlig Varsel.

Procurator hr: Hiorth Stuvitz mødte for Godschalch Ellevssøn Berge

1794: 185b

og til kjende gav at denne med mundlig Varsel til dette Ting har ladet indstevne John Oddssøn Skulestad at anhøre stevnte og ustevnte Vidners eedelige Forklaringer om det Ham den 14de Augusti sidstleden paa Giæstgiverstædet Evanger tilføjede voldsomme Overfald, efter disse Vidnesbyrd at lide Dom til Undgiældelse, og erstatte Søgemaalets Omkostninger efter nærmere Paastand. Til Vedermæle i Sagen er indkaldet Biørne Brynildssøn Møcheltvedt af Wadsværns Tinglaug, for saavit han kunde blive nævnet under Vidnesbyrdene og det videre.

Indstevnte Jon Aadssøn Skulestad blev lovlig paaraabt, men mødte ikke, thi afhjemlede Kaldsmændene {Amund} Lars Bryn og Erich Tesdal at han [i] denne Sag lovlig er tilkaldet.

Vidnerne Jacob Jacobssøn Ullestad, Ole Anderssøn Hage og Gietle Torbiørnssøn Wæthe var tilstæde. Den til Vedermæle indkaldte mødte ikke. De som havde tilkaldet ham i denne Sag vare ikke nærværende for at afhjemle Stevnamaalets rigtige Forkyndelse for ham. Citanten fremstillede det

1ste Vidne, Jacob Jacobssøn Ullestad, som, efter at Edens Forklaring ham og de øvrige Vidner var forelæst med Formaning til at udsige Sandhed, aflagde Saligheds Eed og svarede: at han dette Aars 4de Augusti var nærværende paa Evanger Giæstgiverstæd, og hørde Klammerie og Slagsmaal mellem Godschalch Berge og en anden nu ustevnt Person, hvoreffter disse skildtes ad, og dereffter hørde Vidnet at John Schulestad bad denne samme ustevnte Person at han skulde formaae Godschalch Berge at komme ud, hvilket denne nægtede, hvorpaa de begge gik ind i Giøstgiverens Stue hvor Godschalch var, og da begyndte Godschalch og John at komme i Klammerie, hvoreffter John greb Godschalch i Haaret og kastede ham hen paa en Kiste, Godschalch tog John igjen i Haaret og førte ham hen i Højsædet i Stuen, da John bad om Hjelp, og tilsidst bleve de skildte ad. Morgenen efter saae Vidnet at Godschalchs Skind trøje var sønderrevet, som Vidnet formoder var skeet i dette Slagsmaal. Saavel John Skulestad som den ommeldte ustevnte Person formaaede Vidnet at hjembinge Skind trøjen til Godschalch Berge, som var rejst om Natten fra Stædet, hvilken Godschalch og modtog. Vidnet saae ellers Godschalch Berges Hat og Liv stykke, samt en Tegnebog paa samme Stæd, hvilke trende sidste Ting Vidnet bragde Godschalch Berge tilbage effter Hon Schulestads Forlangende. afskeediget.

2det Vidne, Gietle Torbiørnssøn Wæthe, provede efter aflagt Saligheds Eed: at han samme Tid og Stæd var nærværende, som forrige Vidne har forklaret, og saae at Godschalch Berge laae i Bænken udi Giæstgiverstuen paa Evanger, hvor Jon Skulestad kom ind, og uden at Vidnet hørde noget Klammerie mellem dem for i Vejen, drog Jon Godschalch i Beenene frem, og denne bad om Fred; de kom derpaa sammen og drog hverandre i Haaret, hvorpaa de bleve skildte ad. Anledningen til dette Slagsmaal, eller om der havde været noget Klammerie mellem dem før, kan Vidnet ikke sige. Vidnet saae at Godschalch Berges Skind trøje var sønderrevet, men dette var Dagen effter, ligesaa saae han og Godschalchs Klæder bleve af det første Vidne bragte til Berge, efftersom Vidnet mødte ham paa Vejen. dem:

3: Vidne, Ole Anderssøn Hage, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forrige Vidne, med Tillæg, at de vare vel i Skjenderie tilforne, men Vidnet hørde ikke noget mellem dem da John kom ind i Stuen og Slagsmaalet begyndte, samt at John bad om Hjelp efter at Godschalch først bad om Freed. afskeediget.

Citanten begiærede Laugdag for den udeblevne Vederpart.

Eragtet:

Sagvolderen John Aadssøn Schulestad gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar i dette Søgemaal, hvortil Sagsøgeren Godschalch Berge besørger lovlig Varsel.

Folio 173 og 174. Halsten Davidssøn Ringheim ædskede Sagen i Rette mod Lænsmand Godschalch Mølster, og fremlagde Indlæg af 10 Novembr: 1794, som i Retten blev oplæst, saalydende #

Lænsmand Mølster sagde at han formedelst mellem kommende Omstændigheder ikke har kunnet forskaffe sig Udtog af det passerede, og desformedelst

1794: 186

heller ikke kunne faae det fornødne Contra Stevnemaal udfærdiget, hvorfor han ydmygst begiærede Sagens Anstand til næste Ting, da han til den Tid ikke skulde mangle at fremføre det fornødne til sit Forsvar, formodede imidlertid at kunne blive meddeelt Gienpart af hvad Sagsøgeren har iretteført.

Eragtet:

Sagen udstaaer til næste Ting, da Lænsmand Mølster fremfører hvad han til sit Forsvar maatte agte fornødent.

Folio 176. Niels Pederssøn Grove ædskede Sagen i Rette mod Lænsmand Mølster, og paastod Dom effter irette førte Oplysning, samt denne Sags Omkostninger skadesløs erstattet.

Indstevnte Lænsmand Mølster sagde at han endnu har til gode hos Niels Grove Saugtømmer, hvilket han effter Contra Stevnemaal agter at oplyse, og da han ikke har kunnet være i Stand til at faae udfærdiget dette, maatte han nødes at paastaae Udsettelse til næste Ting for at kunne forsvare sig mod dette Søgemaal.

Eragtet:

Lænsmand Mølster paalægges til næste Ting at slutte Sagen fra sin Side uden videre Udhael, da han dertil til Sommertinget forundes Tid.

Aar 1794, den 11te Novembris, continuerede Høstetinget for Wossevangens Almue i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, da efterfølgende blev publiceret:

No: 1: Aad Holgerssøn Skulestads Obligation stor 200 rd., udstæd til Hr: Major Dahl, med Pant i Skulestad, No: 8 i Borstrand, den 11 Julii 1784, qviteret 11 Julii 1794.

2: Wiching Wichingssøn Repolls ditto, stor 380 rd., udstæd til Gietle Knudssøn Repoll, med Pant i Repoll, No: 20 i Windjer, den 5 Julii 1790, qvitteret 8 Novbr. 1794.

3: Anders Knudssøn øvre Himles Obligation stor 90 rd., udstæd til Iver Wichingssøn Havaas, med Pant i øvre Himle, No: 14, den 10 Julii 1770, qvitteret 7 Novbr: 1794.

4: Anfind Anderssøn Bryns ditto, stor 200 rd., udstæd til Niels Wichingssøn Bilde og Godschalch Mølster, med Pant i Bryn, No: 1 i Bordial, dateret 7de Julii 1774, qvitteret af begge Creditorer den 6 Novembr: 1794.

5: Elling Pederssøn Wæles ditto, stor 200 rd., udstæd til Jens Fylkedal med flere, med Pant i Wæle, No: 17, dat: 13 Novbr: 1780, qvitteret 7 Novembr: 1794.

6: Størk Olssøn Reqvets Obligation stor 200 rd., udstæd til Torbiørn Larssøn Ejde, med Pant i Reque, No: 17 i Dørvedal, den 8 Novembris 1791, qviteret 3 Nov: 1794.

7: Lars Matthiassøn Finnesteigens ditto, stor 140 rd., udstæd til hr: Andreas Heiberg, med Pant i Finnesteigen, No: 20 i {Wiger} \Guldfierding/, den 7 Julii 1768, qviteret 24 Octobr: 1794.

8: Ole Godschalchssøn Opheims ditto, stor 199 rd., udstød til Niels Hagtørssøn Stenstøe, med Pant i Opheim, No: 3 i Dørvedal, den 20 Octobr: 1785, qv: 10 Novembr: 1794.

9: Anders Erichssøn Lønes ditto, stor 199 rd., udstød til Jomfru Catahrina Arentz, med Pant i Løne, No: 16 i Bordstrand, den 12 Novbr: 1784, qviteret 28 Martii 1794.

10: Skiftebrev efter Johannes Torgiulssøn Hougse i Kingservig. Jordegods 1 Løb 18 Mrk: Smør i Holo, og 3 Mrk: i Pladset Røen, No: 41 i Holbøygder, for 152 rd: 2 mrk: 8 s., udlagt til Enken Johanna Olsdatter den halvedeel, og Børnene den anden Halvedeel, dateret den 28 April 1794.

11: David Larssøns Skjøde paa 2 bpd: 15 Mrk: Smør i Helland, No: 23 i Bordal, udstød af Lars Tostenssøn Wæche mod 240 rd., den 7de Novembr: 1794.

12: Niels Anderssøn Mithuns og Giertrud Knudsdatters Contract for Livs Ophold af Mithun i Wiger, udstød af Størk Nielssøn Mithun, den 11 Julii 1794.

13: Størk Torgerssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør uden bygsel i Tvinden, No: 22 i Borstrand, udstød af Torger Torgerssøn Tvinden mod 9 rd., den 8 Novbr: 1794.

14: Torger Torgerssøn og Hustrue Sigvord Knudsdatters Contract for Livs Ophold af Tvinden, udstød af Størk Torgerssøn, den 8 Novbr: 1794.

15: Erich Claussøns Skjøde paa 2 pd: 14 mrk: Smør med bygsel, samt 10 Mrk: Smør uden bygsel, i Himle 2det Tthun, No: 13 i Bordal, udstød af Anders Knudssøn nedre Himle med flere, mod 194 rd: (4?) Mrk., den 10 November 1794.

16: Anders Knudssøn og Ingier Knudsdatters Contract for Livs Ophold af bemeldte Nedre Himle, udstød af Erich Claussøn, den 8 Novembr: 1794.

17: Torgis Askildssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør uden bygsel i Reime, No: 41 i Bøer Otting, udstød af Askild Olssøn Reime mod 9 rd., den 8 Novembris 1794.

18: Ditto Bygselbrev paa 18 Mrk: Smør med bygsel, og Overbygsel til 9 Mrk: Smør, i Reime, No: 41, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin, den 7 Novembr: 1794, med Revers.

19: Colben Larssøns Skjøde paa 12 Mrk: Smør i Finneteigen, No: 20 i Guldferdings Otting, udstød af Lars Matthiassøn Finneteigen mod 198 rd., den 10 Novembr: 1794.

20: Godschalch Olssøns Skjøde paa 1 bpd: 15 Mrk: Smør i Opheim med Dannemark, \No: 3/, udstød af Ole Godschalchssøn Opheim mod 300 rd., den 10 Novembr: 1794.

21: Ditto Obligation stor 299 rd., udstød til Erich Pederssøn Nøstvig og Jacob Michelssøn

1794: 186b

Lothe, med Pant i Opheim, No: 3, dateret 10 Novembr: 1794.

22: Lars (..?)oldssøns Fliserands Obligation stor 190 rd., udstød til Wiching Siurssøn (Tveite?), med Pant i Fliserand, No: 10 i Holbøygder den 15 Novembr: 1783, qvitt: 11 Novbr: 1794.

Hr: Foged Unmack havde til dette Ting med mundtlig Varsel indkaldet Erich Finne for ulovlig Brændevins brænden og Salg deraf, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, og modtage Dom til Bøders Udreedelse effter Anordningerne, og anden Straf, samt erstatte Søgemaalets Omkostninger. Som Vidner var under Falsmaal indkaldet Anfind Finne, Britha ibm., Gietle Ronve, Guri Knuds Datter Wangen, Corporal Knud Ullestad, Claus Knudssøn Finne, Knud Aamundssøn Fenne, Aamund Ellingsssøn Wangen., Knud Iverssøn Lødve og Niels Iverssøn Qvale. Indstevnte Erich Finne blev lovlig paaraabt. Af Vidnerne mødte ikkun Corporal Knud Ullestad og Aamund Ellingsssøn Wangen. For den udeblevne Erich Finne og Vidnerne som ikke møder, afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Fremstod da

1ste Vidne, Knud Jenssøn Ullestad, aflagde Eed og vidnede: at han for omtrent 3 Aar siden, da han var i Tjeneste hos Erich Finne, saae at denne brændte Brændeviin, omtrent 2 eller 3

Kander af Gangen, hvoraf han udsolgte \noget/ i Pæletal. Da Vidnet ikke har været saa meget paa Gaarden, kan han ikke sige om Erich siden den Tid har brændt eller solgt Brændevin. Paa Actors Spørgsmaal sagde Vidnet end videre, at det var en Brændevins Kjedel paa omtrent et Quarter, hvori han brændte. Effter nærmere Forespørgsel sagde Vidnet, at det var ved Erich Finnes Børn Brændevinet blev udsolgt i Erich Finnes eget Huus.

2det Vidne, Amund Ellingsøn Wangen, aflagde Eed og vidnede: At \han/ for omtrent 2 Aar siden med en anden ustevnt Prson kjøbte 2 Pæler hjemmebrændt Brændevin i Erich Finnes Flor, som dennes Søn skjenkte dem og der for tog Betaling med (6?) s: Pælen. Har ellers ikke seet at Erich Finne har brændt Brændevin eller haft Redskaber dertil, heller ikke at han selv har solgt noget, afskeediget.

Actor erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Erich Nielssøn Finne gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, og Vidnerne Anfind Finne, Britha ibm., Gietle Ronve, Guri Knudsdatter Wangen, Claus Knudssøn Finde, Knud Aamundssøn Fenne, Knud Iverssøn Lødve og Niels Iverssøn Qvale, forelægges under Lovens Falsmaal at indfinde sig til samme Tid for at aflægge deres eedelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Actor besørger Varsel.

Folio 180. Sagen anlagt af Erich Finne mod Kiel Takle angaaende en Hæst, blev paaraabt, da Contra Citanten Kiel Takle anmeldte at han i Følge Rettens Kjendelse af 15 Julii 1794, saalydende # havde ved mundlig Contra Continuations Stevnemaal indkaldet Erich Nielssøn Finne til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner i Anledning deres forrige Sag om den omtvistede Hæst, dereffter Dom modtage efter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Erich Finne mødte ikke, heller ikke Vidnerne Knud Finne, Knud Seim, Johannes Roustad og Erich Breche, som under Falsmaal vare tilkaldede, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at saavel Vederpart som Vidner lovlig ere tilkaldede.

Contra Citanten forbeholdt til næste Ting at frem føre godvillige Vidner, og imidlertid begiærede Laugdag for de udeblevne.

Eragtet:

Til næstkommende Sommerting forelægges hermed Erich Nielssøn Finne at indfinde sig med sit Tilsvar i denne Sag, og Vidnerne Knud Finne, Knud Seim, Johannes Roustad og Erich Breche forelægges under Lovens Falsmaal at møde til edelig Vidnesbyrds Aflæg, hvortil lovlig Varsel besørgeres.

Opsidderen paa Exe, Jacob Jonssøn, og Opsidderne paa Gulbraae, Peder Larssøn, Lars Ingebretssøn og Iver Pederssøn, bad Almuens Svar indhentet paa følgende 3de Spørgsmaale: 1: Om ikke Gaarden Exes og Gulbraaes Beboere altid har søgt deres Altergang i Windie Annex Kirke under Wosse Præstegield. 2: om ikke disse 2de Gaardes Beboere stedse har begravet deres Liig i Windie Kirke eller Kirkegaard. Og 3: om ikke Tienden af disse Gaarde har været svaret for saa vit Kirkens Andeel vedkommer, til Windie Annex Kirke? Almuen og Laugrettet eensstemmigen svarede paa disse fremsatte Spørgsmaale, at de ikke andet have vidst eller hørt end at Exe og Gulbraae \Opsiddere/ have sognet til Windie Annex Kirke, der begravet deres Lig, og der ydet deres Kirketiende, saalænge som nogen kan erindre.

Requirenterne begiærede det passerede i Tingsvidne Form beskrevet

1794: 187

meddeelt. Som bevilges.

Folio 175. Sagen mellem Hr: Krigsraad Fleischer anlagt mod Rognald Glimme og flere blev paraabt. Indstevnte Rognald Glimme og Lars Knudssøn Winsand fremlagde skriftlig Contra Stevnemaal af 22 Octobr: 1794, saalydende # Hr: Krigsraad Fleischer mødte og sagde at Stevnemaalet vel er ham anviist, men da samme er saa vidtløfftig at han ikke har kunnet gjenne læse samme, maatte han begiære Udsættelse til næste Sommerting, da han ikke paa denne Tid kunne frenføre hvad han kunde finde fornødent til Oplysning og Spørgsmaal til Vidnerne. Sjur Sætre mødte, og efter Samtale med Parterne, de indstevnte, med Hr: Krigsraad Fleischers Samtykke forligte Sagen saaledes: at han ganske og aldeles frie kjender Magne Mithun, Rognald og Lars Glimme, samt Lars Winsand for den paastevnte Fornærmelse, og lover at samme skal aldeles være upaataalt, ligesom han og effter indstevntes Paastand lovede at betale til dem 5 rd: for deres anvendte Bekostninger, og saaledes er Sagen ophævet.

Den 12te Novembris 1794, continuerede Høstetinget for Wossevangens Almue i de samme Laugrettesmænds Nærværelse.

Ole Tveite anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Anfind Fannestølen for Gield 9 rd:, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage til Gieldens Betaling, og denne Sags Omkostninger at erstatte. Som Vidner ere under Lovens Falsmaal indkaldet Maritha Sjursdatter og Siur Torgerssøn Fannestølen.

Indstevnte blev lovlig paraabt, [men mødte ikke?], heller ikke Vidnerne, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel for den udeblevne Part og Vidner.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte og nu ikke mødende Anfind Fannestølen laugdages at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar i Sagen, og Vidnerne Maritha Siursdatter og Siur Torgerssøn Fannestølen forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig, hvortil Sagsøgeren besørger lovlig Varsel.

John Olsson Groue har til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Wiching Knudssøn Groue for Gield 3 rd: paa et Hæste bytte, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, og derefter Dom modtage til Betaling, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Wiching Groue blev lovlig paraabt, men ingen svarede. De under Falsmaal indstevnte Vidner Mons Knudssøn og Niels Knudssøn Groue mødte. For den udeblevne Wiching Groue afhjemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Farsel.

1ste Vidne, Mons Knudssøn Groue, aflagde Eed og vidnede, at han for omtrent 3 Aar siden hørde at Parterne i denne Sag havde byttet Hæste, og at de begge sagde at Wiching saasnart mueligt skulde betale 2 rd: 3 Mrk: i Mellemlag, som Vidnet ikke veed at være \siden/ betalt. afskeediget.

2det Vidne, Niels Knudssøn Groue, aflagde Eed og vidnede, at han omtrent for 3 Aar siden, men ikke paa samme Tid som første Vidne har forklaret, spurgde Wiching om han havde byttet Hæst med John Olsson, og hvad han gav imellem, svarede Wiching ja, og at han havde givet gode 2 rd: imellem. demitteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Wiching Knudssøn Groue gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting for at tilsvare Sagen, hvortil Varsel paa lovlig Maade besørgeres.

Folio 175. John Biørche ædskede Sagen i Rette mod ham anlagt af Erich Finne, og paastod Dom efter forrige Irettesettelse. Erich Finne mødte ikke efter Udraab.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 175. Hr: Foged Unmack ædskede Sagen i Rette mod Stephen Olsson Kolve for Lejermaal med Pigen Guri Erichsdatter Fladeqval, og fremlagde Sognepræstens Attest af 31 Decembr: 1793, saalydende #

Stephen Kolve mødte og endnu vedblev sin Paastand om at aflægge Eed paa at han aldeles ikke er Fader til det af Guri Erichsdatter fødte Barn, eller haft legemlig Omgjengelse \med hende/ til Besvangrelse.

Guri Erichsdatter var ligeledes tilstæde, og henholdt sig til sin paa sidste Sommerting aflagde Bekjendelse, der i alle Deele forholder sig rigtig.

Actor paastod efter Qvindemenneskets Angivelse og Præstens Angivelse at Stephen OLsson Kolve maae

1794: 187b

blive tilfunden som Barnefader at udrede Lejermaals Bøder 12 rd., og erstatte denne Sags Omkostninger med 4 rd: Qvindemennesket har erlagt Bøder for sig, og derfor ikke gjorde nogen Paastand for hende. Og dermed indlod han Sagen Dom.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 175. Sagen anlagt af Niels Knudsson Groue mod Wiching Knudsson Groue blev af Citanten irette ædsket, som fremlagde Indlæg af 10 November 1794, med Paastand og Irettesettelse til Doms, saalydende #

Wiching Groue var tilstæde, og sagde at han ikke kan erindre at de paastevnte Ord ere udtalte, og da han formodede at komme i mindelig Forlig med Citanten, begiærede han Sagen til næste Ting udsat.

Citanten var hermed fornøjet saafremt Wiching Knudsson da skulde indfinde sig til mindelig Afgiørelse.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting, da Wiching Knudsson haver at opfylde sit Tilbud, eller i manglende Fald Dom modtage efter det passerede.

Folio 175. Sagen til Tingsvidne anlagt af Niels Knudsson Groue mod Wiching Knudsson ædskede Citanten i Rette, og formodede hvad indstevnte havde at fremkomme med.

Wiching Groue fremlagde skriftlig Stevnemaal contra i denne Sag, af 10de Octobr: 1794, som blev oplæst, saameldende #

Niels Knudsson protesterede mod dette Contra Stevnemaal, som aldeles ikke henhører til Hovedsagen og det incamnerede Tingsvidne stevnemaal, hvorfor han paastod samme afviist, saameget meere som det {ikke henh} indeholder andre Ting som ikke i Hoved Stevnemaallet ere benævnt, og altsaa uden for Sagen, begiærede endnu som før sit Tingsvidne sluttet og beskrevet meddelt.

Eragtet:

Det irettelagte saakaldede Contra stevnemaal \er/ ikke {er} indrettet overensstemmende med det i rette førte Hoved stevnemaal, og indeholder saadanne Poster som udi dette ikke ere benævnte, {saa kunde} \hvorfor/ Dommeren ikke \kunde/ antage samme, men det bliver herved afviist, da derimod Tingsvidnet fra Niels Knudssøns Side sluttet til vedbørlig Udstædelse.

Den 13de Novembris 1794 continuerede Høste tinget i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Da Ole Arnessøn Store Skiple fremlagde sin Angivelse over hvad paa Skiple flom saug siden 28 Januarii 1794 til 12 Novbr: s: A: er skaaret, nemlig 100 vandkantede bord, alle enkelte, hvilket han med Eed bekræftede.

Lars Larssøn Gilderhus fremlagde ligeledes sin Angivelse over hvad paa Støbs flom saug fra 9 Novbr: 1793 til 12 Novbr: 1794 er skaaret, nemlig 705 enkelte vandkantede og 200 dobbelte bord, hvilket med Eed blev bekræftet.

Størk Kolbenssøn Nesseim fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Arvingerne efter afdøde Lars Jonssøn Holo, nemlig Colben Johnssøn Fiele, Størk Jonssøn og Peder Johnssøn Holo for Gield 30 rd:, som den afdøde til Citanten var skyldig, dateret [?] Octobr: 1794, saalydende #

De indstevnte Vederparter mødte ikke efter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Aslak Windie og Erich Anderssøn ibm: lovlig Varsel. Vidnerne mødte, hvoraf først fremstod Knud Syndve, som aflagde Eed og vidnede: at han for omtrent 3 ½ Aar siden saae at Lars Jonssøn Holo laante af Størk Kolbenssøn 30 rd:, hvilke ham i Vidnets egen Stue bleve leverede.

2det Vidne, Johan Pederssøn Windie, provede effter aflagt Eed, at han paa samme Tid, men ikke i Knud Syndves Nærværelse, hørde at Lars Holo sagde at han havde laant 30 rd: til Handel af Knud Syndve, som var Størk Nessem tilhørende. Vidnet har ellers af Lars Jonssøns Arvinger hørt at han var skyldig 30 rd:, men at samme vare betalte. Dem:

Citanten bad om Laugdag.

Eragtet:

Lovlig indstevnte og udeblevne Colben Jonssøn Fiele, Størk Jonssøn og Peder Johnssøn Holo laugdages at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, hvorfor Citanten dertil besørger lovlig Varsel.

Knud Aamundssøn Syndve fremlagde skriftlig Stevnemaal mod Arvingerne efter Lars Johnssøn Holo for Gield 7 rd: 2 mrk: 2 s:, af [?] Octobr: 1794, saalydende #

De indstevnte Arvinger Colben Jonssøn {Holo} Fiele, Størk og Peder Johnssøn Holo blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. De forbemeldte Kaldsmænd anmeldte at Stevnemaallet lovlig er de indstevnte lovlig ankyndiget.

Vidnet Siur Ingebretssøn Syndve aflagde Eed og vidnede, at han for 7 (2?) Aar afvigte Vaar siden saae at Knud Syndve

1794: 188

i sin egen Stue laande Lars Jonssøn Holo 6 Fem Dalers Sedler, hvilke Vidnet ikke veed at være tilbage betalt. Veed ellers intet videre til Sagens Oplysning. afskeediget.

Citanten fremlagde Regning af 12 Novembr: 1794, som blev læst, saalydende, og dereffter begierede Laudag for de{t} udeblevne Vederparter.

Eragtet:

Colben Johnssøn Fjæle, Størk Johnssøn og Peder Johnssøn Holo laugdages at møde til næste Ting med sit Tilsvar, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Den 14de Novembris [1794] continuerede Sage og Skatte tinget for Wossevangens Almue, i vedkommende Laugrettesmænds Nærværelse som første Tingdag ere benævnte.

Lars Ingebretssøn Tveite fremlagde sin Angivelse over hvad paa Gilderhuus Saug siden sidste Angivelse den 13 Novembr: 1793 er skaaret, nemlig 947 vandkantede enkelte bord, dateret 14 Novbr: 1794, hvilken han beedigede.

Folio 172. Samson Skutles Sag mod Gullig Wæle for Gield blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Hans Blomberg lod ved sin Svigersøn anmelde at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Hr: Foged Unmack og Qvindemennesket Marthe Bergitha Hansdatter til at anhøre hans Eed, at han ikke er Fader til det af bemeldte Pige fødte Barn, alt i overeensstemmelse med den under 15 Julii afsagte Dom, men da han nu er syg og sængeliggende, saa kunde han nu ikke møde for Retten, og der for begierede Sagen til Sommer tinget udsat. Som bevilges.

Folio 179. Sagen mellem Gullig Opheim og Erich Finne for Vilkaar af Opheim blev paaraabt, da Tosten Frettem for Citanten mødte og vilde fornemme hvad indstevnte havde at fremkomme med.

Erich Finne mødte for Retten og fremlagde skriffelig Indlæg i denne Sag, af Dags dato, som blev læst, saalydende #

Tosten Frettem henholdt sig til det som fra Citantens Side er fremført, og vilde intet svare til det oplæste Indlæg, som indeholder saa meget Miskmask der er Sagen uvedkommende og aldeles usvarværdig, paastod Dom effter forhen nedlagte Paastand, med Tillæg i Sagens Omkostninger 10 rd:

Erich Finne havde intet meere at svare i Sagen, men formodede at Gullig Opheim gjerne kunde modtage de Tilbud som Indlægget indeholder, og da samme ikke nu antages, begiærede han Udsettelse til næste Ting for med Vidner at oplyse Landets Beskaffenhed i Henseende til Arbejde af Vilkaartagende.

Citanten herimod protesterede og paastod Dom.

Eragtet.

Ifølge Rettens Kjendelse af 14 Julii 1794 kan denne Udsettelse, som allene sigter til unødvendig Udhael, ikke bevilges, men Sagen optages til Doms til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Gullig Baarssøn Teigen havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Hermund Fladeqval og Ole Henrichssøn Tøen til at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner Erich Bræche og Ellev Kolve angaaende den Contract om Odels Retten til Gaarden Teigen, derefter Dom modtage til sammes Opfyldelse, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Hermund Fladeqval mødte og vedtog lovlig Varsel. Ole Henrichssøn Tøen svarede ikke efter Udraab. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhiemlede at Stevnemaalet lovlig er forkyndt for den udeblevne. Vidnerne mødte, hvoraf

Iste Vidne, Erich Torgerssøn Breche, aflagde Eed og vidnede, at Han herpaa Tingstædet Wossevangen {afvigte} \dette/ Aars Februar Maaned hørde at Hermund Fladeqval paa Ole Tøens umyndige Datter Synneve Olsdatters Vegne contraherede med Gullig Teigen om Odels Retten til Gaarden Teigen, som denne havde kjøbt af Ole Henrichsen i Aaret 1786, og bleve de forenede saaledes: at Hermund skulde modtage 90 rd: for Odels Retten, hvoraf 20 rd: strax bleve betalte i Haandpenge, og de 70 rd: skulde betales til Sommertinget 1794, men Hermund sagde derhos samme Tid, at dersom Synneve Olsdatters Fader ikke med denne Handel var fornøjet, kunde den ikke opfyldes, Vidnet var ikke nærværende da Ole Henrichsen kom tilstæde, og altsaa ikke veed om han samtykkede Salget. afskeediget.

2det Vidne, Ellev Olsson Kolve, aflagde Eed og vidnede ganske eenstemmig med forrige Vidne uden Forandring. dem:

Citanten begiærede Sagen til næste Ting udsat, og Laugdag for Ole Thøen.

Eragtet:

Lovlig stevnte men udeblevne Ole Henrichsson Tøen laugdages at møde til næste Ting med sit Tilsvar, hvortil lovlig Varsel besørgeres.

1794: 188b

Johannes Nielsson Møen og Lars Johnsson Biørche fremlagde sin Angivelse over hvad paa Bachetuns Saug siden sidste Angivelse den 11 Novembr: 1793 er skaaret, nemlig 1232 enkelte bord, hvoraf 100 ere 10 Alen lange og 2 Tommer tykke, hvilken de beedigede, dateret 14 Novembr: 1794.

Wiching Ygre havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Hermund Isachsson Ygre for at have overfaldet hans Kone Torbiør Andersdatter, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, hvoraf under Lovens Falsmaal er indkaldet Britha Andersdatter Ygre, Maritha Hermunds Datter Ygre, samt besigtelses Vidner Colben Dahle og Lars Lille Moen, derefter Dom modtage til Undgiældelse, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Hermund Ygre, og Maritha Hermunds datter som Vidne mødte ikke, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at dette Stevnamaal lovlig er blevet den udeblevne Vederpart og Vidne forkyndt. Edens Forklaring blev Vidnerne som møder forelæst, med Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket de lovede, og fremstod da

1ste Vidne, Britha Andersdatter Ygre, som aflagde Lovens Eed og vidnede: at hun den 9de Søndag efter Trefoldighed sidstleden saae at Hermund Ygre spendte Torbiør Andersdatter i Ansigtet saa at hun blødde, hvortil Anleedningen var en Tvist mellem dem om hvem som tilhørde et Indlukke hvor Faarene gik, og hvor Torbiør melkede Faarene. Torbiør sagde derefter at vilde gaae effter Folk for at see hans Adfærd, men Hermund (loe?) der af og sagde hun havde faaet for lidet, og skulde haft meere til. Paa den Tid var Torbiør Andersdatter frugtsommelig, og var længe derefter syg.

2det og 3die Vidne, Lars Tormodsson Lille Moen og Colben Monsson Dahle, aflagde Eed og vidnede eensstemmigen, at de den af forrige Vidne omprovede Søndag saae Torbiør Andersdatter som kom need til dem paa Dahle og viiste sit Ansigt som var blodig slaget, og havde en blaae Flæk under Øjet, hvilket hun sagde Hermund Ygre havde tilføjet hende, ligesaa viiste hun og det Sted hvor denne Gierning skulde være skeed, og at der var meget Blod; Men Vidnerne saae ikke at Hermund Ygre var Gierningsmanden, eller at Hermund var der tilstæde. Dem:

Citanten udbad Laugdag.

Eragtet

Hermund Isachsson Ygre gives Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, og Vidnet Martha Hermunds datter forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig med sin eedelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Wiching Ygre havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Hermund Ygres Børn Maritha Hermunds datter og den uconfirmerede Isach Hermundsson for Overfald paa Citantens Hustrue Torbiør Andersdatter, med Hug, Slag og Steenkast, hvortil deres Fader Hermund Ygre til Vedermaele er indkaldet, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage til Undgiældelse efter Lov og Anordninger, og denne Sags Omkostninger at udrede efter nærmere Paastand.

De indstevnte blev lovlige paaraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlige Varsel for de udeblevne. Vidnerne mødte, hvoraf første Vidne Anders Nielsson Lie aflagde Lovens Eed og provede: at han en Løverdag ved St: Hans Dags Tider denne Sommer saae at Isach Hermundsson 2de Gange efter hinanden kastede noget paa Wiching Ygres Sæhlshuus dør paa Stølen, hvor hans Kone og 2de og 2de Børn var inde, hvilke Kast gjorde Allarm, men hvad det var Isach kastede, saae Vidnet ikke, efterdie han var saa langt der fra. Vidnet saae og at Isach tog Døren og kastede den need paa Marken, men bemærkede ikke at den var sønderslaget.

2det Vidne, Ole Knudsson Øvre Lie, aflagde Eed og provede, at han effter Torbiør Andersdatters Begiær den samme Tid som forrige Vidne har forklaret, vare nede i hendes Sæhlshuus og saae at Døren dertil var afrevet, og 2de Steene laae inde \kasted/ paa Gulvet, hvilket hun sagde at Isach Hermundsson havde gjort. Dette Vidnes Udsigende vedstod ogsaa første Vidne, som endnu var tilstæde. Dem:

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Hermund Isachsson Ygres Børn Maritha Hermundsdatter og Isach Hermundsson, tilligemed deres Fader, gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting for at tilstaae denne Sag,

1794: 189

hvortil lovlige Varsel af Sagsøgeren besørgeres.

Folio 176. Sagen af Hr: Foged Unmack anlagt paa Embeds Vegne mod Ole Olsson Helgeland, blev af Actor iretteædsket, som paatrængede Dom efter forhen nedlagt Paastand.

Ole Olsson Helgeland fremlagde skriftlig Contra Continuations Stevnemaal i denne Sag, af 25 Octobr: 1794, som i Retten blev oplæst, saalydende #

Fogden fremlagde skriftligt Svar til dette incaminerede Stevnemaal, af Dags dato, og begjerede Stevningen paa de der anførte Grunde som ulovlig afviist, samme er saalydende #

Eragtet:

Denne Sag optages til Dom eller Kjendelse til den Tid som ved Tingets Sluning bekjendtgjøres; Imidlertid bliver det incaminerede Contra Continuations Stevnemaal, paa Grund af Hr: Foged Unmacks Protest imod lovlige Forkyndelse som urigtig herved afviist.

Folio 178. Knud Larsson Takles Sag mod Ole Michelsson Mørqve for Gield, blev af Citantens Svoger i rette ædsket, som fremlagde Rettens Laugdag af 12 Julii 1794, saalydende #

Indstevnte blev lovlige paaraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede Kaldsmændene Aslak Windie og Erich Andersson Windie lovlige Varsel for den udeblevne.. Lænsmanden og Laugrettet sagde at den indstevnte er paa sin lovlige Rejse til Bergen, og endnu ikke tilbage kommet.

Eragtet

Da Ole Michelsson Mørqve har lovlige Forfald, saa paa det han ikke skal beklage sig med Retten overilet, udstaaer denne Sag til næste Sommerting, da han efter denne Kjendelses lovlige Forkyndelse haver at møde med sit Tilsvær, og til den Ende bliver samme ham lovlige at forkynde.

Folio 176. Christen Dahles Sag mod Hans Aarmod blev anmeldt forligt og der for udgaaer.

Folio 176. Hans Øyelsson Hirth fremlagde Laugdag i Sagen mod Niels Tveite for Gield 2 rd: 5 Mrk.; af 11 Julii 1794, saalydende #

Indstevnte mødte og tilstod Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse, og da den paastevnte Giæld entstaer af et Hæste bytte som indstevnte fordrer, maatte han begiere Sagen til næste Ting udsat for at føre Vidner til sin Sags Oplysning.

Eragtet:

Sagen gives Anstand til næste Ting, da Niels Pederssøn Tveite iagttager det fornødne.

Folio 179. Erich Finne fremlagde Laugdag i Sagen mod Gullig Opheim angaaende et Stuebord med videre, dateret 14 Julii 1794, saalydende #

Indstevnte mødte og tilstod lovlig Varsel, derhos sagde at han vel havde taget Bordet af Huset, men dette meente han tilhørde sig, saavelsom alt andet Løsøre der ikke med Gaarden blev bortsolgt. Tilstod end videre, at det var afvigte Vinter han tog Bordet, som er hans sande Ejendom, og var det samme som var i Huset da Erich Finne købte Gaarden.

Citanten frafaldt Vidnerne, og paastod Dom til Bordets Tilbageleverelse, eller 5 td: der for, og i Processens Omkostninger skadesløs Erstatning.

Indstevnte var med Dom fornøjet, og indlod Sagen.

Eragtet:

Denne Sag optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgøres.

Folio \177 et/ 178. Anfind Rochne for Matthias Giære ædskede Sagen i Rette mod Brynild Øfsthuus, og fremlagde Rettens Laugdag af 12 Julii 1794, saalydende #

Knud Dugstad paa sin Værfaders Vegne mødte og fremlagde Indlæg af 10 Novembr: 1794, saameldende #

Anfind Rochne fremlagde Indlæg af 8 Novembris 1794, saalydende # samt et Skifftebrev effter Matthias Anfindssøn Giæres Hustrue, dateret 22 Novembr: 1792, som følger Acten.

Citanten paastod Udsettelse.

Eragtet:

Den forlangte Anstand kan Dommeren ikke nægte, men bevilger samme til næste Sommer ting, da Brynild Øfsthuus paalægges at i rette føre det fornødne fra sin Side til Sagens Slutning.

Den 15de Novembris 1794 continuerede Sage Høste tinget i vedkommende Laugrettesmænds Nærværelse. Da effterfølgende private Dokumenter bleve tinglæste:

No: 23: Elling Pederssøn Wæles Obligation stor 250 rd:., udstæd til Michel Olssøn

1794: 189b

Lussand, med Pant i Wæle No: 17 i Bordals Otting, den 11 Julii 1794.

24: Siur Anderssøns Skjøde paa 1 bpd: 18 Mrk. Smør med bygsel, og Overbygsel til 3 Mrk: Smør, i Gilderhuus, No: 23, udstæd af Anders Nielssøn Gilderhuus i {Guld} Dørvedahls Otting mod 180 rd:., samt paa andre 1 bpd: 18 Mrk: Smør med bygsel, og Overbygsel til 3 Mrk:., i samme Gaard, udstæd af John Anderssøn Gilderhus mod 200 rd:., ialt 1 Løb 12 Mrk: Smør med bygsel, og Overbygsel [6 Mrk:], for 380 rd:., den 7de Novembr: 1794.

25: Iver Michelssøns {Skjøde} Bygselbrev paa 1 Løb 2 pd: 6 Mrk: Smør i Melved, No: 11 i Windier Otting, udstæd af Michel Aschildssøn forrige JordEjer hr: John Mariager, den 16 Junii 1794, med Revers.

26: Ole Herlougssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 12 Mrk: Smør med bygsel, og Overbygsel til 1 bpd: 21 Mrk: Smør, i Fladeqval, No: 11 i Bordstrands Otting, samt Halvedelen i Fjeldstølen Söldalen, udstæd af Hermund Henrichssøn Fladeqval og Hustrue mod betalte 530 rd:., den 10 Novembr: 1794.

- 27: Ingeborg Olsdatters Contract for Livs Ophold af Fladeqval, udstæd af Ole Herlougssøn Fladeqval med Curator, den 10 Novembr: 1794.
- 28: Brithe Andersdatters Contract for Livs Ophold af Løne i Bordstrands Otting, udstæd af Knud Torbiørnssøn Løne, den 12 Novembr: 1794.
- 29: Knud Torbiørnssøn Lønes Obligation stor 400 rd., udstæd til Amund Kaldestad med flere, med Pant i Løne, No: 17, den 12te Novembr: 1794.
- 30: Isach Siovatssøn Wambems, Amund Larssøn ibm., Sjur Johannessøn Frøstens og Siur Michelssøn Tveites Fæsteseddel paa Fjeldbejtet Riondalen, udstæd af Anfind og Peder Rochne, den 12 Novembr: 1794, med Revers.
- 31: Niels Tollevssøns og Britha Ols Datters Contract for Livs Ophold af Uqvitne i Bordstrand, udstæd af Ole Nielssøn Uqvitne, den 11 Novembr: 1794.
- 32: Knud Torbiørnssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 12 7/72 mrk: Smør i Løne, No: 17 i Bordstrand, hvori han selv tilforn har arvet 17 65/72 mrk: for 79 rd: 3 mrk: 6 s., udstæd af Anders Erichssøn Løne med flere, mod 703 rd: efter Matriculen er Godset i Skat 1 Løb 2 pd: 6 Mrk:, men Landskyld 1 Løb 1 bpd: 6 mrk:, den 12 Nov: 1794.
- 33: Anders Johnssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 12 mrk: Smør i Øvre Kløve.No: 16 i Bøer Otting, udstæd af John Anderssøn øvre Kløve mod 400 rd., den 12 Nov: 1794.
- 34: Holger Aadssøns Skjøde paa 1 Løb 1 bpd: 12 Mrk: Smør i Skulestad, No: 8 i Bordstrand, udstæd af Aad Holgerssøn Skulestad mod 495 rd., den 11 Julii 1794.
- 35: Ditto Obligation til Hr: Major Dahl, stor 390 rd., med Pant i bemeldte Gaard Schulestad, den 11te Julii 1794.
- 36: Aad Holgerssøns og Brithe Christensdatters Contract for Livs Ophold af Schulestad, udstæd af Holger Aadssøn Skulestad, den 11 Julii 1794.
- 37: Knud Olssøns bygselbrev paa 1 bpd: 3 Mrk: Smør med bygsel, og Overbygsel til 9 Mrk: Smør, i Bøe i Bøer Otting, No: 30, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 12te November 1794, med Revers.
- 38: Contract mellem Aad Kløve, Hans Urland og Anfind Bratager angaaende Mærket for deres Stølshavner, den 12 Novembr: 1794.
- 39: David Larssøn Humlebreches Obligation stor 90 rd., udstæd til Lars Erichssøn Humlebreche, med Pant i Humlebeche, No: 52 i Holbøygder Otting, dateret den 14 Novembr: 1782, qvitteret 8 Novembr: 1794.
- 40: Iver Tormodssøns Contract for Livs Ophold af Arnetvedt, udstæd af Erich Knudssøn Arnetvedt i Holbøygder Otting, den 13 Novembr: 1794.
- 41: Ole Anderssøns Skjøde paa 1 bpd: 3 Mrk: Smør uden bygsel i Lie, No: 31 i Bøer Otting, udstæd af Knud Knudssøns Fader Knud Sygnebære mod 27 rd., den 13 Novembris 1794.
- 42: Hans Iverssøns Obligation stor 40 rd., udstæd til Hr: Major Dahl, med Pant i Urland, No: 22 i Bøer Otting, den 13 Novembr: 1794.
- 43: Lars Monssøns Bygselbrev paa 1 bpd: Smør, 1 bukskind i Oure, No: 12 i Qvitler Otting, udstæd af Hr: Rector Arentz, den 9 Octobr: 1794, med Revers.
- 44: Lars Ottessøns og Torbiør Olsdatters Contract for Livs Ophold af Oure i Qvitler Otting, udstæd af Lars Monssøn Oure, dn 13 Novbr: 1794.
- 45: Størk Anderssøns Fæsteseddel paa Pladset Aasbrecheteigen under Leidal i Borstrand, udstæd af Niels og Lars Leidal, den 14 Novembr: 1794, med Revers.
- 46: Skifftebrev effter Anna Knudsdatter øvre Opheim. Jordegods 2 bukskind uden bygsel i Øvre Opheim, No: 18, udlagt til Enkemanden Størk Colbenssøn og Børnene, hver den Halvedeel, den 4 Martii 1794.
- 47: Størkaar Colbenssøns Skjøde paa 18 Mrk: Smør, eller 1 bukskind, i Øvre Opheim, No: 18, hvori han selv den 4 Martii 1794 har arvet ligesaameget, udstæd af Arvingerne effter Anna Knudsdatter Opheim mod 36 rd., den 14 Nov: 1794.

Dereffter blev ifølge Fogdens Begier publiceret
Stiftamtmand Schouboes Placat angaaende Opheims Alminding, dateret den [?]

1794: 190

Hr: Krigsraad Fleischer lod fremlegge en Opbydelse, om nogen vilde mod (forsc?)riptomessig Pant og lovlig Rente laane umyndiges Penge 50 rd., men ingen indfandt sig.

Erich Nielssøn Finne havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Olssøn Reque for Overfald, der for at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage til Undgiældelse, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte og Saggivne Lars Olssøn Reque mødte ikke efter Udraab, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at de lovlige have indstevnet den udeblevne Vederpart i denne Sag.

Citanten sagde at han ingen Vidner havde indstevnet, men fremstillede som godvillig mødende og ustevnt Vidne Ole Erichssøn, Rosmand paa Giære, for hvem Edens Forklaring af Lovbogen blev oplæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvorefter han aflagde sin Saligheds Eed og vidnede til de af Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner af 12 Novembr: 1794, saalydende # saaledes: til 1: Sp: Jo. 2: Sp: Jo, Vidnet saae at Lars Reque den samme Tid slog Erich Finne nogle Gange i Hovedet med en Ølkjenge, hvilke Slag han til bragte ham baglænds fra paa en Tid da Erich taledede med nogle andre Personer og vendte Ryggen til {Eri} Lars Reque. 3: Sp: Vidnet hørde ingen Ueenighed mellem dem tilforn. 4: Sp: (...?) Lars Reque gik strax ud da han havde tilføjet Erich Finne disse Slag. 5: Sp: Vidnet saae at Erich Finne var blodig, og at Blodet randt ham af Hovedet, samt at Lars Reque dereffter kom ind igjen og droges med Erich, samt holdt ham i Haaret, hvor effter Lars strax løb ud igjen. 6: Sp: Erich var uvidende om dette nye Overfald, og tog ikke til Modstand. afskeediget.

Citanten erindrede om Laugdag, og forbeholdt til næste Ting at fremføre flere Vidner paa Grund af Stevnemaalet.

Eragtet:

Lovlig stevnte men udeblevne Lars Olssøn Reque gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlige Varsel.

Folio 178 og 179. Erich Nielssøn Finne fremlagde Laugdag i Sagen mod Ole Aschildssøn Reime, af 14 Julii 1794, saameldende #

Det laugdagede Vidne Størk Mithun mødte, hvilket efter Hoved Citantens Begiær blev eedfæstet, og derefter forklarede til de paa sidste Sommerting fremlagde Qvæstioner saaledes: 1: Sp: Paa Udsettelses Tinget dette Aars Februar Maaned hørte Vidnet paa Giæstgiverstuen at Erich Finne og Ole Reime vare i Skjenderie, og at Erich sagde at Ole havde beskyldt ham for at han havde stjaalet af Almuens Penge, men dette nægtede Ole, og end videre sagde at han, Erich, havde stjaalet Øll og Brændevin i hans Huus, og drukket af det som Almuen havde kjøbt for sine Penge, hvorved 2: Sp: er besvaret. 3: Sp: Ole Reime var vel beskjenket, men Vidnet veed ikke \hvem/ som begyndte Klammeriet. 4: Sp: {4: Sp:} Erich Finne var æddrue da han kom til Stædet, men Vidnet hørde ikke at han bad om Freed. Citanten tilspurgte Vidnet: om {Erich} Ole Reime den samme Tid ikke kom hen med Ondskab til Erich Finne, og denne sagde, at saafremt han skulde kunde bevise det udtalte, nemlig at han havde stjaalet Øll og Brændevin, Ole Reime til Fornærmelse, da vilde Erich kjoleklæde Ole Reime i Stæden for han nu gik i graae Trøje, og om Ole ikke svarede: at han skulde bevise dette med 100 Vidner. Resp: Dette forholder sig som omspurgt. 4: Sp: om Vidnet hørde

nogen ærrørig Udtale af Ole Reime mod Erich Finne. Resp: De skjendtes vel, men i Særdeleshed at benævne Udtrykkene \som/ paa en hver Side blev brugt, kan Vidnet ikke.

4: Vidne, Ole Henrichssøn Tøen, som godvillig mødende, aflagde Eed og svarede til 1: Sp., efter at han havde aflagt sin Saligheds Eed: at han den samme Tid som forige Vidne har forklaret, hørde at Erich Finne blev efter Skjenderie saaledes tiltalt af Ole Reime: Det er ingen Under at Du Erich er stor eller stolt af dig siden Du (sniger?) \og stjæler/ Dig til disse Bøjpgdepengene. Til de øvrige Spørgsmaale vare

1794: 190b

dette Vidne eensstemmig med forrige Vidne, med dette Tillæg: at Ole Reime begyndte Klammeriet derved at det var i Anledning en Regning for nogle Stevnepenge som Ole til gode kom hos Erich og da fordrede. Paa Ole Reimes Spørgsmaal sagde Vidnet: at Erich Finne nægtede at Ole Reime havde saa mange Stevnepenge til gode som han fordrede, og i denne Mundklammer opkom Klammeriet mellem dem. afskeediget.

Procurator Hiorth Stuvitz for Contra Citanten bad at de effter Contra Stevningen laugdagede Vidner maatte blive paaraabte. Af de laugdagede Vidner mødte ikkun Magne Mithun, Størk Mithun og Godschalch Berge. For de udeblevne afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig at have forkyndet Laugdagen. Fremstod da

3die Contra Vidne, Størk Mithun, som forhen paa Hoved Citantens Side har aflagt sin Forklaring, og under den da aflagde Eeds Krafft svarede til Contra Citantens Spørgsmaale eensstemmigen med 1ste Contra Vidne Michel Grindeland, da han paa samme Tid og Stæd var nærværende, med den Forandring, at han ikke kan erindre at have hørt det Ole sagde at Erich saaledes jævnlige drak af Almuens Penge; og videre tillagde, at Vidnet samme Tid hørde Erich kaldte Ole Reimes Hustrue en forbandet Bikkje. afskeediget.

Contra Citanten fremstillede som godvillig mødende Vidne Gullig Baarssøn Teigen, aflagde Eed og vidnede i alle Deelee eensstemmig med Størk Mithun uden mindste Forandring. afskeediget.

5: Vidne, Godschalch Ellevssøn Berge, aflagde Eed og provede: at han for omtrent 1 ½ Aar siden saae at Erich Finne tog en Skaal Øll af en Bøtte som stod i Giæstgiver stuen, og drak ud, men Ole Reime, som ejede Øllet, var da ikke tilstæde. Paa Erich Finnes Spørgsmaal sagde Vidnet at han ikke smagte dette Øll, men af dette blev siden af samme Kar udsolgt til de nærværende. Demitteret.

6: Vidne, Ole Knudssøn Ringheim, aflagde Eed og vidnede, at have seet det sammen som forrige Vidne har forklaret, for omtrent et Aar siden. Til Erich Finnes Spørgsmaal svarede Vidnet eensstemmig med forrige Vidne, med Tillæg, at han selv samme Tid kjøbde af det samme Øll som var i Bøtten, og hvoraf Erich drak. afskeediget.

Contra Citanten, som troede at Sigtelsen ved de førte Vidners Forklaringer fuldkommen er beviist, ansaae flere Vidners Førelse unødvendig, og der for frafaldt de effter Laugdag udeblevne Vidner.

Hoved Citanten begiærede Sagen til næste Ting udsat for at føre flere Vidner efter Continuations Stevnemaal, og imidlertid Gienpart af det passerede til Sagens nærmere Oplysning.

Contra Citanten havde intet imod den begierte Udsettelse at erindre.

Eragtet.

Den begierte Udsettelse bevilges til næste Sommerting, da Sagen fra vedkommendes Side bliver at til ende bringe.

Catharina, salig Fosses, havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Haldor Kiønnegaard og Lænsmand Mølster for Gield 12 rd., derom at anhøre Vidner og lide Dom til Betaling, samt denne Sags Omkostninger at erstatte efter nærmere Afregning.

De indstevnte blev paaraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede Kaldsmændene Aslach Windie og Erich Windie lovlig Varsel for Haldor Kjønnegaard, samt Amund og Lars Bryn for Lænsmand Mølster. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Sagvolderne Haldor Kiønnegaard og Lænsmand Mølster, som have faaet lovlig Varsel i denne Sag, laugdages at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, hvortil lovlig Varsel besørages.

Procurator Hiorth Stuvitz mødte for Kjøbmands Enken i Bergen, Madame Else Sophie Smith, og tilkjendegav at hun med mundlig Varsel til dette Ting har ladet indstevne Haldor Ingebretssøn Kjønnegaard at lide Dom til at betale hende skyldig værende 25 rd: 5 mrk: 13 s: for udborgede Vahre effter specificeret Regning, som han producerede under 24 Septbr: 1793, samt oprette hende dette Søgemaals Omkostning. Den fremlagde Regning er saalydende #

1794: 191

Da den indstevnte efter lovligt Udraab ikke mødte, afhiemlede de tvende Kaldsmænd Aslak Windie og Erich ibm: lovlig Varsel for den udeblevne. Citanten begiærede Laugdag.

Eragtet

Lovlig indstevnte men udeblevne Haldor Ingebretssøn Kiønnegaard gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, hvor til lovlig Varsel besørages.

Fogden lod fremlægge følgende Documenter til Bielag ved sit allerunderdanigste Regnskab, nemlig: 1: Specification over Flomqværnene, hvilken tilligemed det øvrige Almuens, Laugrettets, og i Særdeleshed de 2de Mænd Lars Monssøn Lofthuus og Amund Torgerssøn Bryns Nærværelse blev examineret, hvorved denne Forandring blev anmeldet, at paa Skulestad No: 8 i Borstrands Otting ikkun er een Qværn, og altsaa udgaaer een for 6 s: Paa Øvre Grove No: 18 i Qvitler Otting udgaaer eeb for 2 s: Paa Nedre Skutle No: 17 i Qvitler Otting er hos Peder Olssøn tilkommet 1 Qværn for 2 s: Paa Nesthuus No: 11 i Wiger Otting udgaaer 1 Qværn for 2 s: Paa Rue No: [?] i samme Otting har Knud Nielssøn opbyggt en Qværn som kan skatte for 2 s: Paa Himle 2: Thun {har} er opbyggt en Qværn for 2 s: 2: Optegnelse over Grundene paa Wossevangens Alminding, hvormed er ingen Forandring fra forrige Aar. 3: Af- og Til gangen i Odels Mandtallet. 4: Ditto i Vejmaster Mandtallet. 5: Restance Registeret for de udestaaende kongelige Skatter til 1794, som befandtes at være 408 rd: 10 s:, ¼ proCento Skat 51 rd: 2 mrk:, Frievillig Gave 7 rd:, og 1ste Aars Vejpenge 6 rd: 4 mrk: 8 s:, ialt 473 rd: 1 mrk: 2 s:, som blev uimodsagt. 6: Tingsvidne om den Frievillige Gave til Slottet, beløbende 57 rd: 2 mrk:, hvoraf ikkun rester 7 rd: 7: Det store Tings Vidne bestaaende af 18 Poster, som var overeensstemmende med forrige Aars Tingsvidne, undtagen til 8: Sp:, at Ole Olssøn Fladlandsmoen har paa dette Stæd erhholdet kongelig Privilegium som Giæstgiver.

Herom Tingsvidner under Laugrettets Bekræfftning til Fogde Regnskabets Belæg udstædes.

Til at betjene Retten næste Aar blev udnævnt: 1: Stephen Monssøn Bergshougen. 2: Michl Aadssøn Breche. 3: Niels Torbiørnssøn Hægle. 4: Anfind Knudssøn Rochne. 5: Erich Olssøn Røde. 6: Jon Olssøn Kolve. 7: Lars Halstenssøn Istad, og 8: Aslak Pederssøn Windie.

Effter Udraab var intet meere ved Retten at bestille, thi blev Høstetinget ophævet, men først publiceret:

Niels Siurssøn Grouves Afkald for hans Arve efter Siur Nielssøn Nedre Groue i Bøer Otting den 12 Martii 1777, 341 rd: 2 mrk: 8 s: til Claus Svendssøn Tesdal, den 14 Julii 1794.

Dereffter blev af Dommeren

Eragtet:

Udi de paa dette Sage Høste ting optagne \Sager/ bliver her paa Tingstædet Wossevangen afsagt Dom eller Kjendelse den 2den Februar næst kommende Aar 1795, hvilket og af Kirkebakken nærmere skal blive vedkommende tilkjendgivet.

(Sorenskriver) O B Heiberg (sign)

Optaget Aastæds sag mellem Rochne og Gierrald, f: 182

Aar 1794, den 17de Novembris, blev udi Sagen anlagt af Rochnes Opsiddere mod Gierralds Opsiddere, efter at Dommeren og Laugrettet havde confereret, saaledes eensstemmigen afsagt

Dom:

Det er med den fremlagde usvækkede Steenings Forretning begyndt paa Gaarden Gierrald den 30te September og sluttet 3de Octobr: 1750, beviist at Mærkeskjæl ere nedsatte mellem Gaarden Gjerralds Hjemmemark og Gaarden Store Rochnes Støelsmark, saaledes som udi samme Forretning findes beskrevet, hvilke{t} Mærkeskjæl tildeels og under Befaringen i denne Sag ere befundne, og effter samme et Gjærde opsat. Men Aarsagen hvorfor Rochnes Opsiddere paataler dette og vil søge at paastaae at den rette Mærkes Linie skal gaae fra Skiemme Floren, ned i en Bæk kaldet Pøysen, som nedrinder i Bordals Elvn, hvilken fra ældgammel Tid skal have været Linie mellem disse Ejendomme, er den Forurettelse som Gierralds Opsiddere skal have tilføyet dem derved at de have ladet deres Kreature bejte paa den vestre Side af Bordals Elven, hvor det i Acten benævnte Tvedts Gierde og det omtvistede Stykke Slettelien er beliggende, saa meget meere som Gierralds-Mændene har formedelst et Gjærde opsat paa

1794: 191b

Elvens østre Side og (...?)der ved anlagt Buerækkevej, samt en over Elven opført Broe, hindret sine Kreature fra at række over Elven, som Vidnerne have forklaret tilforn skeede. Det er med de baade pro et contra afhørte Vidner oplyst at baade Gierralds og Rochnes Kreature have om hinanden bejtet i Slettelien, hjemmen for det af Contra Citanterne kaldte Mærkes gjærde, men af Hoved Citanterne kaldte Hægne gjærde for Rochnes Støel. Steenings Forretningen som usvækket og upaa-anket er vel en Regel for Ejendommen, men Rettigheden til fælles Brug er det som her skal afgjøres. Lovens 5. 5. 4. siger at man saa vel paa Brug som paa Ejendom kan fange Hævd, og den foregaaende ? Art: viser at naar denne har vedvaret 30 Aar ulost(?) (uløst?) og ukjæret til Tinge, skal den beholdes. Her er vel effter Vidnernes Forklaring skeed Anke, men indbyrdes, og ikke paa lovlig Maade. Rochnes Opsiddere har derfor rigtig nok Hævds Brug til Fee Bejtning udi Slettelien, hvilket de afhørte Vidner oplyser at have vedvaret meere end Hævds Tid, hvortil endnu kommer de Svar som Contra Citanterne have givet paa Hoved Citanternes Beskikkelse af 12te Maji 1794, hvori de tilstaar at Rochnes Kreature haver bejtet hjemmen ved Tvedts Gjærdet uden Anke, samt at de intet Brug havde paa den vestre Side af Elven meere end at Kreaturene rækkede over Elven naar den var liden. Ligesaa lidet som den bemeldte Steenings Forretning fastsætter at baade Fæbejtning og Skoug hugst tillige skal tilhøre Gierralds Opsiddere paa den nordre Side af de bestemte Mærkeskjæl, saa har heller ikke nogen af Vidnerne forklaret at Rochnes Opsiddere i Hævds Tid har brugt Skov hugst i denne paastevnte Tejg Slettelien, {borts} hvorfor den Paastand fra

deres Side bortfalder. Contra Citanterne har derimod i saa lang Tid stiltiende acqviesceret med Hoved Citanternes Fæbejtning, som paa Grund af foranførte ikke kan betages dem. Vi skjønne derfor ikke rettere, som og herved af os eensstemmigen kjendes og dømmes: at Rochnes Opsiddere, nu værende og effterkommende, bør have fælles Fæbejtning for deres Kreature med Gierrald og Gierraldstvedt, udi den paastevnte Strækning Slettelien fra de udi Steenings Forretningen benævnte Mærkeskjæl til Skiemmefloren ned effter Pøysen kaldet til Bordals Elven, uden at det opsatte Gjærde for Rochnes Støel derudi bør være dem hinderlig, men Skouen bliver i Overeensstemmelse med bemeldte Steenings Forretning Gierralds Ejendom. Efter Sagens Omstændigheder bliver Processens Omkostninger ophævet.

Optaget Aastæds Sag paa Bøe i Bøer Otting, folio 170 et 171

Aar 1794, den 17de Novembris, blev udi Aastæds Sagen anlagt af Brynild Traae mod Lejlændingerne paa Bøe og Hr: Krigsraad Fleischer {er} saaledes

Eragtet:

Paa det at Retten kan faae den fuldkomne Oplysning om den paastevnte Skoveteig Naalen virkelig er undtaget fra de til Wangs Kirke i gammel Tid givne 11 Spand udi Gaarden Bøe, og skal henhøre til det saa kaldede Jabbespand, Brynild Traae tilhørende, saasom samme af de fremlagte Documenter ikke kan udfindes, saa paalægges Citanten Brynild Traae at fremskaffe Gienpart af det til Kirken givne Gave brev, og af Wangens Kirkestoel, for deraf at kunde erfare det rigtige, og til den Ende beroer denne Sag til en anden belejlig Tid, eller til næste Sommerting, om Citanten da vil iretteædske Sagen her paa Tingstædet til Omkostningers Besparelse. NB Udtoget leveret Laugrettet. (Sorenskriver) O B Heiberg (sign)

1794

1795

(1795: 191b)

Continuation af Wosse Høsteting 1794.

Aar 1795, den 2den Februar, blev effter Vedtagelse og Eragtning paa sidst afvigte Høsteting for Wangens Almue Retten sat paa Tingstædet Wossevangen for at afsige Domme eller Kjendelser udi de da optagne Sager. Retten betjentes med \de/ for indeværende Aar opnævnte Laugrettesmænd.

Da i Sagen Folio 183 et 84 af Elling Qvitne mod Lars Houg for
Gjeld *for Gjeld* 4 rd: 5 mrk: er saaledes afsagt:

1795: 192

Dom:

Omenskjønt de afhørte Vidner i denne Sag ikke fuldkommelig forklarer hvor stor Lars Hougs Debet til Elling Qvitne er, saa kan dog af de fra Citantens Side førte Vidner ikke udfindes andet end at Lars Houg jo virkelig er Elling Qvitnes Debitor for omtrent saa meget som {Debitor} paastevnt, naar han i det første Vidnes Nærværelse tilstaaer at skyldte 4 rd: 4 mrk: 8 s: uden nogen videre Tvistighed, og for 3de Vidne forklarer at han er skyldig Elling Qvitne 5 rd: imod at han tilkom hos denne noget for Vahre, uden at benævne Summen. I 4de Vidnes Nærværelse har Lars Houg ogsaa tilstaaet Gjeld til Elling Qvitne for 5 rd: eller saa ohngefær,

uden at benævne nogen videre Mellempregning. Dette og første Vidne ere altsaa i det meest væsentlige overensstemmende. 2det Vidne har ligeledes hørt at Elling krævede Lars Houg 4 rd: paa deres mellem værende, med Tilsagn at det øvrige kunde beroe saalænge. Ingenlunde har Lars Houg benægtet sin Gield paa Elling Qvitnes Anfordring, hvilket endog af de 2de første Contra Vidner erfares, heller ikke har han under Sagen modsagt Værdien paa de Vahre Elling Qvitne har opgivet skulde komme til Leqvitation i den fulde Fordring. Aarsagen til denne Irring mellem dem i Bestemmelsen af den rette Summa, er efter 1ste Hoved Vidnes og 3: Contra Vidnes Udsigende den Paastand som Lars Houg har gjort angaaende en Jernstang som Elling Qvitne for den indstevnte skulde have opbragt fra Hardanger, men hvorom Lars Houg ingen Paastand under Sagen har gjort, derimod blot tilstaaet at skyldte 2 rd: 3 mrk:; Elling Qvitne har heller ikke beviist Verdien af denne Jernstang som kunde komme til Leqvitation udi Kravet, og om denne Leqvitation skulde have Sted, hvilket nødvendig burde være skeed til Sagens Oplysning, saameget meere som Forskjellen imellem Fordringen og dens Tilstaaelse vist nok entstaaer deraf. Efter dette foranførte kjendes hermed for Rett: Lars Andersson Houg bør til Elling Qvitne betale den af 1te og 4de Hovedvidne omprovede overensstemmende Summa 4 rd: 4 mrk: 8 s.; og derhos forbeholdes Regress til Citanten for den benævnte Jernstang som denne tilstaaer at have i sit Huus. Processens Omkostninger ophæves. Det idømte udredes femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 184. Anfind Skutle mod Lars Houg for Gjælde 10 rd:

Dom:

Indstevnte har selv tilstaaet den paastevnte Gjelds Rigtighed, som han vel har tilbudet Citanten tilbage, men uden at ville erstatte Processens Omkostninger. Han har heller ikke anført nogen Aarsag hvorfor han lod Sagen komme i Rette, og ikke førend efter Laugdags Forkyndelse indfundet sig. Thi bør Lars Andersson Houg betale til Citanten Anfind Skutle de paastevnte og tilstaaede 10 rd:; samt 3 ½ rd: i Processens Omkostninger, femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 185. Maritha Ringheim mod Lænsmand Mølster angaaende
Vilkaar af Gaarden Ringheim

Dom:

Den af Citantinden paaberaabte og fremlagte Contract af 11te April 1785 mellem hendes sal: Mand David Larsson Ringheim og Lænsmand Godschalch Mølster angaaer i det heele ikkun det da omtvistede Odels gods 1 Løb 14 ½ Mrk: Smør i Ringheim, som Johannes Schielde paa Myndlingen Halsten Davidssøns Vegne ville indløse, og som David Larsson selv tilbageløste fra Lænsmand Mølster imod at denne skulde beholde det til brugelig Pant. Ingenlunde er de til Halsten Davidsson ved Skjøde af 12te Novbr: 1784 overdragne 1 bpd: 3 ½ Mrk: Smør, eller det beneficerede Gods 1 bpd: 12 Mrk: Smør, som Lænsmand Mølster har tilbygset sig efter Bygselbrev af 8de Julii 1783, hvilke Documenter ere daterede før Contracten udi samme benævnte, men dens 4de Post siger udtrykkelig, at Godschalch Mølster forpligter sig saalænge han haver det nok{be}meldte Jordegods /: de 1 Løb 14 ½ Mrk: nemlig :/ i Hævd og Brug, at svare til David Larssøns Hustrue Maritha Knudsdatter det derudi bestemte aarlige Vilkaar, endog med dette Tillæg, at samme Vilkaar efter David Larssøns Paastand skal følge denne Jordepart; Enken Maritha Ringheim taber ikke sit Vilkaar fordie hendes Søn ejer de 1 pd: 3 ½ Mrk:; eller fordie Godschalch Mølster bruger Bygselgodset, saasom samme bør svares af de 1 Løb 14 ½ Mrk:s Besidder fra den Tid Lænsmand Mølster oplod denne Deel. Hun har vel stevnet sin Søn tilligemed Lænsmanden, men allene gjort Paastand mod den

sidste; saadant kunde synes at være blot Fortrædigelse. Nogen særskilt Foreening mellem hende og Lænsmand Mølster om Vilkaars Svarelse af den Halve Løb beneficieret Gods, som hun paaberaaber, er ikke irette kommet, og allermindst har Beneficiarius dermed været eller er fornøjet. Paa Grund altsaa af denne ommeldte Contract af 11 April 1785, som aldeles svækker Maritha Knudsdatters Paastand, kjendes hermed for Rett: At Godschalch Matthiassøn Mølster og Beneficiarius Hr: Krigs Raad Fleischer bør for Citantindens Tiltale i denne Sag at være frie, da derimod det bestemte Vilkaar af de 1 Løb 14 ½ Mrk: Smør bliver at oppebære.

Folio [?]. Erich Finne mod John Bjørke for ærerørige Ord

Dom:

Det er ikke sjelden at Erich Finne har Processer som han selv giver Anledning til. Denne Sag kan fuldkommen bevise Sandheden deraf; Han har til Sommertinget 1793 indkaldet John Bjørke for ærerørige Ord, hvilke han med 2det og 3de Hoved Vidne vel har beviist at bestaae derudi, at John Bjørke i Gjæstgiverens Huus paa Wangen har sagt: Du kan lyve saameget som du vil, thi Du har endog for Retten været gjort til Løgner, men disse samme Vidner siger og Anledningen til disse udtalte Ord at være disse Erich Finnes Udtrykke i Mund klammer til Jon Bjørke: først gav Du mig Bordene, og siden stjal Du dem tilbage. Ligesom og Contra Vidnerne, skjönt uovereensstemmende i Henseende til Anledningen, provede at Erich skjældede John for en Tyv. Næste Ting dereffter, da Vidnerne vare afhørte, har Erich Finne begjært Udsættelse for at fremskaffe Vidner, at John Bjørke havde givet ham en Bordstok paa 15 Tylter, som John siden mod hans Villje bortsolgte, men paa de 2de følgende Ting har han ikke indfundet sig, omendskjönt Sagen har været paaraabt og iretteædsket. John Bjørke, som er sagsøgt, har derimod paa begge de sidste Ting effter sit Contra Stevnemaal indladt Sagen til Doms effter Vidnernes Udsigende, og paastaaet Sagens Omkostninger erstattet. At John Bjørke var opirret til at udtale de paastevnte Ord, er af det anførte klart, derhos har han været beskjenket, og Erich Finne har begjært Vidnerne at drage det udtalte til Minde, som Jon Bjørke i sin da værende Forfatning vel ikke har lagt saa nøje Mærke til paa et saadant Sted hvor Ord ikke regnes saa nøje, og hvor just ikke saa megen Ædruelighed hersker. I Betragt[n]ing heraf kjendes hermed for Rett: Ligesom de udtalte Ord ikke bør komme hverken John Bjørke eller Erich Finne til Fornærmelse i nogen Maade, saa bliver de og herved aldeles mortificerede og som døde og magtesløse anseete; Dog da der er Fejl paa begge Sider, men Aarsagen til Udsagnet forskjellig, saa bør Erich Nielssøn Finne for sin uforsigtige Tale og givne Anledning betale til Wangens Præstegjelds Fattige 5 rd., og ligesaameget til Justice Cassen, samt John Bjørke til Wangens Præstegjelds Fattige 2 rd., og ligesaameget til Justice Cassen. I det øvrige ophæves denne Processes Omkostninger paa begge Sider.

Folio 187. I Justice Sagen mod Stephen Olssøn Kolve for Lejermaal med Pigen Guri Erichs Datter Fladeqval er afsagt saadan

Dom.

Indstevnte Stephen Olssøn er efter Sognepræstens fremlagte Attest af 31te December 1793 angivet at være Fader til det af Pigen Guri Erichs Datter Fladeqval før Juul samme Aar fødte Barn, hvilket hun og selv paastaaer, og derhos forklarer at hun med en anden Mands person har haft at bestille; men ligesom bemeldte Stephen Olssøn har benægtet nogensinde at have havt Omgang med hende til Besvangrelse, saa har han og tilbudet sig at aflægge Eed paa at han ikke er det avlede Barns Fader.

Denne Eed har hverken Pigen Guri Erichs Datter eller Actor vægret sig ved at anhøre. Thi kjendes for Ret: Steffen Olsson Kolve bør til næste Ting efter lovlig Tilkaldelse for saavel Guri Erichs Datter Fladeqval som Actor Hr: Foged Unmack aflægge Eed at han aldeles ikke har havt nogen legemlig Omgjængelse med bemeldte Pige i den Tid hun kan ansees for at være bleven besvangret med det af hende fødte Barn, og hvortil hun har angivet ham som Barnets Fader, og dermed for Actors Tiltale være frie, men trøster han sig ikke til at aflægge denne Eed, bør han betale udi Lejermaals Bøder 12 rd., og hensættes paa Vand og Brød i 8 Dage, følgelig Forordningen af 8de Junii 1767, samt betale denne Actions Omkostninger med 3 rd: Alt at fuldbyrdes saaledes som Loven befaler.

Gulleig Opheim mod Erich Finne for Vilkaar

Dom:

I Aaret 1790 var Gullig Gulligssøn Opheim nødsaget til ved offentlig Auction at bortsælge sin Ejendoms Gaard Opheim, og paa de samme Vilkaar som den var enhver anden falbuden, blev Erich Nielsson Finne, der paa høystbydende den 3die Maji 1790 for 690 rd., hvilket han og med sin egenhændige Underskrift i Auctions Forretningen stadfæstede. I Conditionerne indeholdes udi den tredie Post blant andet at Kjøberen, foruden Kjøbesummen, skulde til Livs Ophold for Gullig Gulligssøn og Hustrue fra 1790 Aars Foraar yde et bestemt Vilkaar. Dette er ved Skjødets Udstædelse paa Gaarden den 13 Julii 1790 end ydermeere vedtaget formedelst en af bemeldte Erich Finne under samme dato til Gullig Gulligssøn og Hustrue egenhændig underskrevet og den 15 Julii 1790 lovlig tinglæst Vilkaar Contract, og altsaa maae saadan Forpligtelse efter Lovens 5. 1. 1. uryggelig holdes. Ingen uden den meest trættekjære kunde gjøre nogen Indsigelser imod saa lovlige og klare Documenter og Forpligtelser, men Gullig Opheim maae friste den Skjæbne at indtale det han med saa lovlig Adkomst tilhører. Han har derfor formedelst Modvillighed paa Erich Finnes Side ved dette Søgemaal maattet fordre Opfyldelse af den indgangne Forbindelse og til Høstetinget 1793 indkaldet Erich Finne til at betale det resterende Vilkaar for 1792 med 1 ½ Tønde Korn, samt Brændefang og Lys fra 1790 Aars Foraar, hvoraf dog siden Stevnemalets Udstædelse er betalt Halvanden Tønde Korn, saavelsom og til Contractens aarlige Opfyldelse. Acten viser at saalænge Sagen har lagt under Behandling, har Gullig Opheim intet Vilkaar fra 1793 faaet, og Erich Finne har selv tilstaaet at skylde noget af Vilkaaret, men ikke bestemt hvormeget, dog ikke modsagt Gullig Opheims Fordring. I indgivne vidtløftige Indlægge paastaaer han Arbejde af Gullig Opheim og Hustrue saafremt de vil nyde Vilkaaret, men nogen Forbindelse derom er aldeles ikke i de benævnte Dokumenter anført eller nogensinde beviist. Alle de unødvendige Ordspil som Erich Finne deri giver af sig, er altsaa ganske forgjæves, thi Lovgiverens viise Bud bør han og enhver anden opfylde, og intet uden Trættekjærhed har kundet forlede ham til at fragaae sin Haand som paa 2de lovlige Dokumenter er underskrevet. Det er beklageligt at en saa saare fattig Mand som Gullig Opheim skal nødes til at sagsøge Erich Finne og spille Pe\n/ge for at komme til det Ham med Rette tilhørende, da de Tilbydelser Erich Finne har gjort ham, ere aldeles upassende i denne Sag, og ikke kan paatvinges Gullig Opheim imod hans Villje. Da intet videre er paastevnt end det resterende Vilkaar til 1792 Udgang, og Acten viser hvormeget der af resterer, saa kjendes hermed for Rett: Erich Nielsson Finne bør i Følge den af ham indgangne Contract erstatte Gullig Opheim Brændefang og Lys fra 1790 Aars Foraar effter Auctions Conditionernes Formeld, hvilket af upartiske Mænd bestemmes til hvor stor Summa aarlig for Aarene 1790, 91 og 92, og desuden hereffter aarlig opfylde sine Forbindelser uden at paastaae noget Arbejde af Gullig Opheim, Hustrue eller Børn imod deres Villje, hverken \for/ den forbiegangne eller efterfølgende Tid, da samme aldeles ikke er ham ved Gaardekjøbet tilstaaet. Og da det er øyensynlig at denne Sag er reist af blot Modvillighed, saa bør Erich Nielsson Finne betale til Citanten Gullig Opheim denne Sags

Omkostninger med 6 rd.; samt for unødigt Trette i Følge Forordningen af 23de Decembr: 1735, Art: 2, betale til Justice Cassen saameget som Dommen og Seglet koster, nemlig 1 rd: 3 mrk: 4 s: Alt

1795: 193b

at udredes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Tvang efter Loven.

Folio 189. I Sagen af Hr: Foged Unmack effter Stiftets Ordre imod
Ole Olsson Helgeland er saaledes afsagt

Kiendelse:

Indstevnte Ole Olsson Helgeland har ikke benægtet, men meget meere tilstaaet, at have indtaget Huusmanden Lars Larsson paa den ham tilbygslede Gaard Helgeland i Holbøygder Otting, og uagtet den ham givne fuldkomne Tid ikke kunnet beviise, som han foregiver, at samme er skeed med da værende Beneficarii Villje og Samtykke. 2de Gange har han iretteført Contra Stevnemaal, hvoraf det sidste, som egentlig angik Hoved Sagen, ikke var Hr: Foged Unmack lovlig forkyndt, og der for blev afviist. Da nu samme indeholder at forrige Beneficiarius havde samtykket denne Handling som Ole Helgeland attraaede at oplyse, saa paa det han ikke skal beklage sig med Retten overilet, gives Sagen end engang og for alle Anstand til næste Sommerting, da Ole Helgeland upaatvivlelig maae møde med de fra Hans Side udfordrende Oplysninger og Beviis, eller og i manglende Fald Dom modtage. Til hvilken Ende denne Kjendelse ham lovlig bliver at forkynde.

Folio 189. I Sagen af Erich Finne mod Gullig Opheim angaaende et Stuebord afsagt
Dom:

Udi en forhen for denne Ret paadømt Sag mellem Erich Finne og Gullig Opheim er fremlagt den Auctions Forretning hvoreffter Gaarden Opheim er bleven Erich Finne som Høystbydende tilslagen. Intet uden selve Gaarden med dens Huuse er falbudet, og ingenlunde noget Løsøre, hvortil rettelig henregnes det som ikke er nagelfast. Det er en fuldkommen Vished at Bord og Benke som en Lejlænding selv har kjøbt og ikke ved Gaardens Overleverelse af ham modtages, ikke paa Grund af Lovens 3. 14. 41., som Erich Finne formente, uden Undtagelse skal følge Huus og Gaard, og saa meget mindre kan en Selvejer forpligtes dertil, da han ved det indgangne Kjøb og Salg kan undtage saa meget han vil, og saa meget hellere naar intet i de afholdte lovlige Forretninger derom bestemmes. I saadan Henseende kjendes hermed for Rett: Det paastevnte Stuebord bør eene og allene være Gullig Opheims Ejendom, og da Erich Finne ikke har beviist sin Ejendoms Ret dertil, bør Gullig Opheim for Citantens Tiltale i denne Sag frie at være.

De Laugrettesmænd som betjende Retten var: 1: Stephen Monsson Bergshougen. 2: Michel Aadsson Breche. 3: Niels Torbjørnsson Hægle, i hans Stæd Stephen Tollevsøn Bryn. 4: Anfind Knudsson Rochne. 5: Erich Olsson Røde. 6: Jon Olsson Kolve, i hans Stæde Størk Nielsson Mithun. 7: Lars Halstensøn Istad, i hans Stæd Claus Andersson Qvale, og 8: Aslak Pedersson Windie, i hans Stæd Ole Askildsson Reime.

Odels sag paa Teigen i Opheims Otting

Aar 1795, den 27de Junii, blev Retten sat \paa/ Gaarden Teigen i Opheims Otting til en Odels sags Behandling, anlagt af Ole Henrichsson Tøen paa sin Datters Synneve Ols Datters Vegne imod Opsidderen paa samme Gaard, Gullig Baarsson. Retten betjentes i Hr: Sorenskriver Heibergs Forfald af den constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth, tilligemed

effterskrevne af Stedets Foged opnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddoms mænd: 1: Iver Kielssøn Bøyg. 2: Colben Øyelssøn Nessem. 3: Ingebrigt Colbenssøn Syndve. 4: Peder Pederssøn Windje. 5: Aslach Pederssøn Windje. 6: Jon Olssøn Kolve. 7: Halsten Tørrissøn Løen, og 8: Michel Halsteenssøn Grindeland. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Citanten Ole Hendrichssøn paa sin Datters Vegne fremlagde den ham af Sorenskriveren meddeelte Tægtedag til denne Forretning, af 19de

1795: 194

Martii 1795, samt sit udstyrede skriftlige Stevnemaal af 8de Decbr: 1794, som Citanten declarerede i Retten at Erich Finne havde skrevet, hvilket tages til Acten, saalydende #

Vederparten Gullig Baarssøn Teigen mødte i Retten og sagde, at han vel før Juul afvigte Aar var tilbudet Penge for hans ejende Gaard Teigen, skyldende 18 Mrk: Smør, ved de 2de Mænd Bottolf Olssøn Lunde og Størk Gudvangen i Erich Finnes Nærværelse som Citantens Representant, men ingen Penge bleve optalte, saa at Comparenten ikke kunde vide om den rigtige Summa hans Skjøde indeholder, var tilstæde, hvorfor han, saafremt Stevnevidnerne ikke kan forklare annerledes, paastod Sagen afviist, saasom Lovens Bud ikke i denne Post er opfyldt; overlod ellers til Citanten at iagttage de Formalia som Loven befaler. Retten paraabte det eene Stevnevidne Bottolf Olssøn Lunde, men ingen svarede. Det andet Stevnevidne Størk Gudvangen var tilstæde og sagde, at Stevnemaalet som er irettelagt ved ham og Bottolf Lunde, er forkyndt før Juul afvigte, men med Pengenes Tilbydelse forholder det sig som Vederpartens Tilførsel er, da samme ikke bleve optalte, men i en Pakke paa Bordet henlagte. Erich Finne var tilstæde samme Tid, fremlagde Pengene og oplæste Stevningen. Hoved Citanten fremlagde i Retten Løsnings Summen, som ved {effter} Eftertælling befandtes ikkun at være (3?)59 (559?) rd., hvilke Vederparten ikke ville modtage, og der for blev Citanten tilbageleveret. Hvoreffter Gullig Teigen paa Grund af denne {u}lovstridige Behandling, som før paastod Sagen afviist. Vederparten anmærkede ellers at paa Stevnemaalet findes anført Bottolf Lundes og Størk Gudvangens Boemærker; der viiser overeensstemmende med den sidstes egen Forklaring i Retten at de vare de virkelige Stevnevidner, omendskjøndt Erich Finne oplæste Stevnemaalet, hvilket viiser at denne Mand i denne Sag vil agere 2de Personer. Parterne indlode til Rettens Kjendelse om denne Sag kan udføres nu heller* (eller) ikke.

Eragtet:

Da hverken Lovens Bydende med Løsnings Summens Anbydelse for den omtvistede Part udi Gaarden Teigen er iagttaget eller beviist, heller ikke nu i Dag den rette Summa anvist, samt heller ikke Stevnemaalet af de virkelige Stevnevidner lovligen er bleven afhjemlet, saa kunde Dommeren ikke antage denne Sag, men herved afviiser samme til nye og lovligere Paatale, da Citanten paa nærmere Anfordring skal blive meddeelt nye Tægtedag til Sagens Foretagelse.

Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s., Sorenskriveren for en Dags Forretning 3 rd., en Dags Diæt 1 rd., Anpart Skyds og Diæt formedelst andre Forretninger, fra Hesthammer 2 rd., Skyds fra Wangen til Stedet og tilbage 2 rd: 5 mrk: 4 s., Lænsmanden for en Dags Forretning 3 mrk., 8 Laugrettesmænd, hver 24 s., er 2 rd., Fogden for Opnævnelse 5 mrk., Laugrettet for Underholdning 4 Mrk: 8 s., tilsammen 13 rd: 3 mrk., som Citanten betalte. ? Barth

Aastæds sag paa Gaarden Wæthe i Dørvedals Otting

Aar 1795, den 30te Junii, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Wæthe i Dørvedals Otting af den i Hr: Sorenskriver Heibergs Forfald constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth, til Behandling af effterfølgende anlagte Aastæds Sag af Opsidderne paa Gaarden Wæthe mod

Mathias Monssøn og Anders Wichingssøn Berge. Som Laugrettes og Meddoms mænd vare af Stedets Foged opnævnte og nærværende: 1: Brynild Olsson Lieland. 2: Anfind Sjursson Store Hondve. 3: Claus Andersson Qvale. 4: Erich Torgersson Breche. 5: Aad Nielsson Lille Ringheim. 6: Størk Torgersson Gjærnæss. 7: Lars Knudsson Bryn, og 8: Aamund Torgersson Store Ringheim. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildsson Reime.

Hvorda Citanterne i denne Sag, Opsidderne paa Gaarden Wæthe, Berge Brynildsson, Erich Bergesson, Gullig Ellingsson, Elling Hadlessøn, og Anders Andersson som Lejlændinger paa det Wangens Præstebord allernaadigste beneficerede Jordegods udi Gaarden Wæthe, fremstode for Retten og fremlagde den dem til denne Aastæds Sag meddeelte Tægtedag af 6te Februarii 1795, samt deres udstyrede skriftlige Stevnemaal af 26de Maji sidstleden, hvorved Mathias Monssøn og Anders Wichingssøn Berge ere indkaldede fordi de paa Citanternes tilbygslæde og fra gammel Tid brugte Ejendom udi Halsgardsteigen kaldet, har fornærmet dem med formeentlig ulovlig Skovhugst, derom at anhøre stevnte og ustevnte samt godvillig mødende Vidner, Rettens Befaring paa Aastæden at paasee, og derefter effter forbeholdende nærmere

1795: 194b

Paastand Dom at lide til at entholde sig fra alt Slags Brug i bemeldte Halsgarsteig, modtage Udsteening effter de Mærkeskjæl som Vidnerne paa Aastædet anviiser, og udrede Bøder effter Loven, samt erstatte denne Processes Omkostninger skadesløs, alt effter Stevnemalets nærmere Formeld, som i Retten blev oplæst og tilligemed Tægtedagen Acten tiltages, saalydende #

Paa Sognepræsten til Wosse Kald, Hr: Jersins Vegne mødte Hans Søn Capellanen Hr: Georg Jersin og anmeldte at hans Fader, som har Bygsel Raadighed over Gaarden Wæthe, omendskjønt {end} Landskylden af en Deel deraf tilhører andre Ejere, var vidende om denne Forretnings Holdelse, som hans Paategning paa Tægtedagen udviiser, og derfor under Sagen vilde paasee at intet af Gaardens Herlighed fra kommer samme, forventede ellers Sagens Fremme effter Stevnemalet.

Indstevnte Vederparter Matthias Monssøn og Anders Wichingssøn Berge mødte i Retten og vedtog lovlige at være stevnte i denne Sag, men da de nu ikke har contra stevnt for at oplyse Sagen fra sin Side, saa forbeholdt de nærmere at fremføre hvad de maatte finde fornødent førend Sagen sluttes.

Hr: Rector Arentz som Beneficiarius til Gaarden Litzeim, og Hr: Krigsraad Fleischer som Beneficiarius til endeel af Gaarden Berge, have paategnet Stevningen.

De til Vedermæle indkaldte Ellev Johannesson Berge, Willum Ellevsson ibm., Johannes Ellevsson Bøe, Anders Knudsson Berge, Niels Matthiassøn Litzeim, Mons Nielsson ibm., og Steffen Monssøn Bergshougen vare nærværende og vedtog lovlige at være stevnte.

De samtlige indkaldte Vidner mødte alle, for hvem Edens Forklaring af Lovbogen blev forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende. Citanterne fremlagde skriftlige Qvæstioner i denne Sag, af Dags Dato, saalydende # Hvor effter fremstod

1ste Vidne, Knud Pederssøn Hage, som svarede til fremsatte 1ste Spørgsmaal. Er 73 Aar gammel, fød og opdraget paa Hage hernæst hos, hvor han endnu boer og al sin Tid har opholdt sig. 2de Sp: Vidnet har af sin Fader, som døde for 35 Aar siden, da 66 Aar gammel, hørt at Mærket mellem {Mærket} Wæthes Støels mark og Berges Hjemmemark skulle gaae fra Grasbjergnipen igjennem Halsgarshougen og lige indtil Listre Elven; i hvilken Strækning Vidnets Fader i hans Ungdom forbød ham at hugge, for ikke at gjøre Berges Opsidder Fornærmelse. 3de Sp: Det omspurgte har Vidnet hørt af sin Fader, som fortalte at han kunde mindes at dette Mærkes gjærde kaldet Halsgaren, paa ommeldte Sted var bestaaende. 4: Sp: saavel hvad Vidnets Fader fortalte, som hvad Vidnet selv har fornummet, har Wæthes

Opsiddere stedse havt aarlig Skovbrug paa Halsgarsteigen, dog udlod Vidnets Fader sig med at de Berges Opsiddere ville have Brug i Hæste kleiven, men derhos sagde at han derom ingen videre Beskeed vidste. 5te Sp: De omspurgte Opsiddere paa Berge, Mathias Monssøn og Anders Wichingssøn, have for 2 Aar siden hugget udi bemeldte Halsgarsteig, hvilket Opsidderne paa Wæthe have nu anket paa, men for meget lang Tid siden, som Vidnet ikke nøyagtig kan bestemme, huggede de Berges Opsiddere Kullevehd og Kullede i Halsgarsteigen, hvortil de aldeles ingen Tilladelse havde. 6: Sp: Derom veed Vidnet ingen Beskeed. 7: Sp: Matthias Monssøn har forgangen Aar hugget i Halsgarsteigen 244 Birkestuer, og Anders Wichingssøn 80 Stykker Stue. Vidnet kan gjøre Anviisning.

2det Vidne, Peder Knudssøn Hage, svarede til 1te Sp: at være 38 Aar gammel, fød paa Hage, hvor han sin heele Tid har været og endnu boer. 2: Sp: Vidnet har af sin Fader, næstforrige Vidne, hørt den omspurgte Strækning at være Mærkes Linie mellem Wæthes Støls mark og Berges Hjemmemark, hvilket han mange Gange herfor har fortalt ham, men af andre kan Vidnet ikke erindre at have hørt det. 3: Sp: Jo, Vidnet har hørt det omspurgte, men kan ikke erindre af hvem. 4: Sp: saalænge Vidnet kan mindes har Wæthes Opsiddere, naar de har villet, brugt Skov hugst i Halsgarsteigen. 5: Sp: for omtrent 2 Aar siden har de indstevnte Vederparter brugt Skov hugst i den omtvistede Teig, men tilforn har Vidnet ikke seet at de der har havt noget Brug. 6: Sp: ligesom forrige Vidne. 7: Sp: forrige Aars Sommer saae Vidnet at 244 Stue Birkeskov var hugget oven for Vejen i Halsgarsteigen, samt

1795: 195

80 Stk: Stue neden for Vejen, hvilket ingen anden end de indstevnte Vederparter kunde have gjort, effterdie ingen anden har tilregnet sig Ejendom i denne Teig, men Vidnet har selv ikke seet denne Hugst, dog har Berges Mænd ikke fragaaet eller udtrykkeligen {sagt} \((...?)et/ at samme var skeed ved dem. Vidnet kan gjøre Anviisning paa Aastædet.

3de Vidne, Amund Pederssøn Lille Soue, forklarede til 1: Sp: er 41 Aar gammel, fød paa Lille Soue i Wiger Otting, og tjente paa Hage hernæst hos for omtrent 13 eller 14 Aar siden i foregaaende et Aar, og boer nu paa bemeldte Gaard Lille Soue. 2: Sp: Vidnet kan ikke mindes at have spurgt effter Mærkerne mellem Wæthe og Berge som omspurgt er, eller at nogen Anviisning derpaa er ham givet. 3: Sp: Herom kan Vidnet ingen vis Beskeed give, effterdie han var her i denne Bøyg i saa kort Tid. 4: Sp: Det Aar Vidnet tjente paa Hage, lovede Wæthes Opsiddere hans Madmoder, hos hvem han tjente, at hugge Støls vehd i Halsgarsteigen, men hvorledes Bruget før eller siden har været, veed Vidnet ingen Oplysning om. Citanterne frafaldt de øvrige Qvæstioner, saasom Vidnet er fremmet her paa Stedet udi det samme indeholder. Vidnet kan anviise Halsgarteigen effter hvad som ham er forebragt i henseende til Strækningen deraf.

4de Vidne, Iver Olssøn Bjøndalen, svarede til 1te Sp: er omtrent 60 Aar gammel, fød paa Schieldalen i Wiger Otting, men fra sin spædste Ungdom opfød paa Gaarden Hage hos sin Morfader Peder {Knudssøn} Olssøn, som han forlod 20 Aar gammel, og siden tjente han hos adskillige, og deriblant hos Citanter Berge Wæthe for 30 Aar siden udi foregaaende et Aar, boer nu paa Bjøndalen i Wiger Otting. 2: Sp: Det omspurgte har Vidnet hørt af sin Morfader, forbemeldte Peder Olssøn. 3: Sp: som ligeledes fortalte at effter denne Mærkeslinie tilforn skulde have staaet et Mærkes gjærde kaldet Halsgaren. 4: Sp: Vidnet har ikke hørt andet end at Wæthes Opsiddere har havt aarlig Skov brug paa Halsgarsteigen, baade da han var hjemme hos sin Morfader og medens han tjente hos Berge Wæthe. De tre sidste Spøragsmaal frafaldt Citanterne. Vidnet kan anviise Halsgarsteigen.

5te Vidne, Sjur Josephssøn Bergslien, 38 Aar gammel, fød paa Lødve i Guldfjerdings Otting, og kom til Bergslien at boe for 5 Aar siden, kunde intet andet forklare end at han for omtrent 5 Aar siden udbad Tilladelse af Berge Wæthe at hugge Kornstør i Halsgarsteigen, hvilket

denne lovede, uden at Vidnet hørte nogen Anke af Berges Opsiddere. Vidnet kan anvise det Sted han huggede paa, men som Fremmed ikke veed nogen Beskeed om den omspurgte Mærkeslinie.

6te Vidne, Ellev Johannessøn Berge, svarede til 1te Sp: Er 68 Aar gammel, fød paa Gaarden Berge, hvor han er opdraget og har været sin heele Tid. 2: Sp: og 3: Sp: Har hørt af sine Forfædre Knud og Johannes Berge, som ere døde, den 1te for over 20 Aar siden {her} paa Gaarden \Berge/, og den anden, som flyttede fra Berge, for omtrent 20 Aar siden, at et Gjærde skulde have staaet mellem Wæthes Støls mark og Berges Hjemmemark fra Grasbjergnipen til Listre Elven, men \at samme/ af Wæthes Mænd blev anseet for Mærkes gjærde, og af Berges Mænd for Hænegjærde; derimod har Vidnet intet hørt om hvor Mærkeslinien skulde være, ligesom han heller ikke har seet dette Gjerde seenere end for omtrent 44 Aar siden, da han ved en Lejlighed fik see nogle Birkestuer paa de Stæder hvor han formodelig kunne troe at Gjærdet i forrige Tider havde staaet, og der for da gjorde sig de Tanker at dette Gjærde far maatte være Levninger af det mellem Berge og Wæthe opførte og nu omspurgte Gierde. 4: Sp: Saa længe Vidnet kan mindes har han ikke vidst andet end at Wethes Opsiddere har brugt Skov Hugst i Halsgarsteigen neden for Hestekleiv. 5: Sp: Vidnet veed ikke at Berges Mænd førend nylig her for har hugget i denne omtvistede Skoveteig, hvilken Hugst først skeede for omtrent 2 Aar siden. 6: Sp: Veed Vidnet ikke. 7: Sp: frafaldes. Vidnet kan gjøre Anvisning saavit som mueligt.

7de Vidne, Willum Ellevssøn Berge, vidnede til fremsatte 1: Sp: at være 35 Aar gammel, fød og opfød paa Berge, hvor han sin heele Tid har været, og endnu opholder sig. 2: Sp: Hørde af sin Farmoder, som døde paa Berge for omtrent 12 Aar siden, da 87 Aar gammel, at Mærket mellem Wæthes Støls mark og Berges Hjemmemark, skulde være effter den

1795: 195b

Strækning som omspurgt er, hvilket de Wæthes Opsiddere selv vilde holde det for, men de Berges Opsiddere derimod ville holde Mærket at være det rette fra Hestekleiv til (...rteso...?), Vidnet veed ellers intet videre derom at forklare. 3: Sp: Vidnet hørde af bemeldte sin Farmoder, at paa det omspurde Sted skulle have staaet et Gierde som hun nævnte at være Mærkes gierde, men selv har Vidnet ikke seet det. 4: Sp: Vidnet har saa længe han kan mindes, ikke hørt andet end at de Wæthes Opsiddere altid har brugt Skoven i Halsgarsteigen. 5: Sp: De Berges Opsiddere har nylig tiltaget sig Brug derudi for et par Aar siden. 6: Sp: Veed Vidnet intet om i henseende til de indstevnte Vederparter, men Vidnet har selv for et par Aar siden bedet Berge \Wæthe/ om Tilladelse at hugge Hæsie stører i Halsgarsteigen, hvilket denne sagde ikke at kunne love formedelst sine andre Naboer. 7: Sp: ligesom andet Vidne uden Forandring. Vidnet kan paa Aastædet gjøre Anvisning.

8de Vidne, Godschalch Ellevssøn Berge, fremstod og svarede til de fremlagde Spørgsmaale saaledes: 1: So: Er 28 Aar gammel, er fød paa og opdraget paa Berge, hvor han sin ganske Tid har været og endnu opholder sig. 2: Sp: ligesom næst forrige Vidne. 4: Sp: 5: Sp: ligesaa. 6: Sp: Veed Vidnet intet om. 7: Sp: ligesom forrige 7de* Vidne. Kan gjøre Anvisning.

9: Vidne, Ole Godschalchssøn Opheim, provede til 1: Sp: at være 57 Aar gammel, fød paa Hatlestad i Bergsdalen, men tjente herpaa Wæthe for 34 Aar siden udi ½ Aar, og siden for 30 Aar siden hos Berge Wæthe ¼ Aar, foruden at han i de saame Tider var hjemme hos sin Fader paa Flage her næst hos. 2: Sp: Hørde paa den Tid af sin Farfader Ellev Flage, som døde for omtrent 20 Aar siden, da 90 Aar gammel, at Mærket mellem Wæthes Støls mark og Berges Hjemmemark skulde gaee fra Grasbjergnipen igjennem Halsgarshoug til Listre Elven, og at effter samme skulle været et Mærkes gierde opsat, som han kunde mindes, og blev dette

Gierde kaldet Halsgaren. Dermed er 3: Sp: besvaret. 4: Sp: Derom kan Vidnet ingen Beskeed give. 5: Sp: Heller ikke. 6: Sp: 7: Sp: frafaldes. Vidnet gjør Anvisning. Mons Johannessøn Wasenden frafaldes.

Retten begav sig dereffter i Følge med Parter og Vidner ud til den omtvistede Halsgarsteig, og befandt at samme ligger omtrent 1 Fierding fra Gaarden Wæte paa den N W Side af Elven. Her foreviste 1ste Vidne Knud Hage os den Strækning han har omprovet hvor hans Fader viste ham at det omtalte Mærkes gierede skulde have staaet, hvorfra Halsgarsteigen tager sin Begyndelse, og som skulle tilhøre Wæthe. 2det Vidne Peder Hage anviste Halsgarsteigen, og sagde at den af hans Fader omprovede og af ham nu beseede Grasbjergnipen er den samme, samt at Vidnet med Wætes Mænds Tilladelse for længe siden hugget Stølsvehd i bemeldte Teig {vesten} \borten/ for Halsgarshoug, som forrige Vidne anviste, hvorpaa Berges Mænd ingen Anke gjorde. 3: Vidne anviste Halsgarsteigen, og sagde at han der, som før provet, huggede Støls vehd borten for Halsgarshougen, som første Vidne anviste, men som han ikke kjender, imellem samme Houg og Hestekleiv med Wæthes Mænds Tilladelse. 4: Vidne anviste ligeledes bemeldte Halsgarsteig, og sagde at det var mellem Halsgarshoug, som første Vidne anviste, og Hestekleiv, \hvor/ han med Wætes Mænds Tilladelse huggede Stølsvehd. 5: Vidne anviste ligeledes det Stæd han huggede Kornstør, nemlig mellem Halsgarshoug og Hestekleiv. 6: Vidne anviste Halsgarsteigen, men vidste ikke hvor Mærkeslinien skulle være, da samme ikke var ham anvist. Det omtalte Gierde far kunne Vidnet nu ej finde. 7de Vidne anviste Halsgarsteigen, samt de Strækninger hans Farmoder fortalte ham skulde være Mærke mellem Berge og Wæthe, hvilket 8: Vidne ligeledes og paa samme Maade anviste. 9: Vidne anviste ligeledes Halsgarsteigen, men Mærkerne eller hvor Gierdet stod, kunne Vidnet ikke sige, saasom samme ikke var ham bekjendt eller forevist af hans Farfader, som allene sagde at effter den af forrige Vidne omprovede Strækning skulde Mærket mellem Berge og Wæthe være.

Citanterne fremstillede end videre som godvillig mødende Vidne Gullig Bergessøn Frekhoug, som aflagde Saligheds Eed og vidnede, at da han for 16 Aar siden i foregaa-

1795: 196

-ende 12 Aar boede paa Gaarden Berge, ikke vidste at nogen af Berges Opsiddere havde hugget udi den omtvistede Halsgarsteig, men engang havde Vidnet og en hans Grande hugget noget Kullevehd i bemeldte Teig, som Berge Wæthe overkom og sagde at Teigen tilhørde ham, hvorfor han ikke var fornøyet med denne Hugst, men dog siden overlod samme for den Gang. Hverken Vidnet eller nogen anden paa Berge huggede siden i denne Teig saalænge Vidnet boede paa Berge. Demitteret.

De forhen avhørte Vidner bleve hver for sig fremkaldede for Retten effterat vi vare hjemkomne af Marken, deres Vidnesbyrd og Anviisning paa Aastædet, som Protocollen er tilført, dem forelæst, hvilket de i alt vedstod, og derpaa aflagde deres Saligheds Eed effter Loven.

Citanterne, havde ingen flere Vidner at føre, men tillige med sin Eyer og Jordrot indlod Sagen til Doms med denne Paastand, at den af Vidnerne omprovede og anviste Mærkes Linie imellem Wæthes Stølsmark og Berges Hjemmemark maatte bestemmes at gaae fra Grasbjergnipen igjennem Halsgarshougen og lige ned til Listre Elven, samt Mærke{skjællet} steene dereffter i Følge Stevnemaalet nedsættes til Regen og Rettesnor i Eftertiden, ligesom de og paastod at Berges Opsiddere maatte tilfindes hereffter {maatte} \at/ endholde sig fra alt Slags Brug udi Halsgarsteigen, udrede Bøder effter Lov og Anordninger for den dem overbeviste foretagne ulovlige Hugst, samt erstatte dette Søgemaals Omkostninger med 50 rd., forbeholdt ellers i øvrigt alt det fornødne om Contra Parterne dertil skulle give Anledning.

Matthias Monssøn Berge begjærede Sagen udsat til Contra Stevnemaals Udfærdigelse.

Citanterne sagde, at saafremt denne Udsættelse bevilges, maatte samme skee paa Vederparternes egen Bekostning, saasom de nu have sluttet Sagen fra sin Side, men ellers forbeholdt Continuations Stevnemaal om fornødiges.

Eragtet:

Den forlangte Udsættelse billiges, da Matthias Monssøn Berge og Anders Wichingssøn Berge haver paa sin egen Bekostning paa nye at iretteædske Sagen til den Tid som af Dommeren paa nærmere Forlangende bliver berammet. Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s.; en Dags Forretning 3 rd.; en Dags Diæt 1 rd.; Anpart Skyds og Diæt fra Hardanger formedelst andre Forretninger 2 rd: 3 mrk.; Fogden for Opnævne 5 mrk.; 10 Vidner at føre 1 rd.; Lænsmanden 3 mrk.; Laugrettet, hver 1 mrk: 8 s.; er 2 rd.; Skyds fra Wangen til Aastædet og tilbage igjen leveret in Natura. Tilsammen 12 rd: 2 mrk: 4 s.; skriver Tolv Rigsdaler To Mark og Fiire Skilling, som Hoved Citanterne betalte. Vederpa[rte]rne betalte Tilsvarende 2 mrk: 8 s.; og for Udsættelsen 12 s.; ialt 3 mrk: 4 s.; skriver Tre Mark og Fiire Skilling. ? Barth

Aastæds Sag paa Gaarden Fladeqval i Bordstrands Otting.

Aar 1795, den 3die Julii, blev Retten sat paa Gaarden Fladeqval i Bordstrands Otting paa Woss til Behandling af en Aastæds sag indstevnt af den Mindreaarige Ole Herlaugssøn Fladeqval med Curator Johannes Torbjørnssøn Rogne mod Ejeren af den halve Deel i Fladeqval, Aslach Olssøn. Retten betjente den i Sorenskriver Heibergs Forfald constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth, tilligemed effterskrevne af Stedets Foged opnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddoms mænd: 1: Tosten Anfindssøn Store Ringheim. 2: Aad Nielssøn Lille Ringheim. 3: Størk Aamundssøn Fjose. 4: Mons Torgerssøn Bachetun. 5: Lars Monssøn Lofthuus. 6: Steffen Tolleuvssøn Bryn. 7: Aamund Torgerssøn Store Ringheim, og 8: Lars Knudssøn Bryn. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Johannes Torbjørnssøn Rogne som Curator for den mindreaarige Ole Herlaugssøn Fladeqval, der har erhholdet lovlig Skjøde paa sin Faders forhen ejende Halvedeel udi Gaarden Fladeqval, fremstod for Retten og fremlagde den ham meddeelte Tægtedag af 12te Febr: sidsleden, samt sit udstyrede skriftlige Stevnemaal hvorved Aslach Olssøn Fladeqval til i Dag er indkaldet til et lovligt Skifte og Deeling av Ager og Eng, Skov og Mark til Citantens ejende Halvedeel og lovlige Udskiftning fra Vederpartens anden Halvedeel, til Liighed og lige gode Anparter af enhvers Ejendom og Jordskyld, samt til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, paasee Beviiser og paahøre Procedur, samt Dom modtage til lovlig Skiftes Opfyldelse, samt denne Sags foraarsagende Omkostninger at erstatte, alt effter Stevnemalets nærmere Formeld, dateret 16 Maji 1795, saalydende #

Aslach Fladeqval som Hoved Vederpart mødte for Retten og anmeldte at det oplæste skriftlige Stevnemaal som lovlig er forkyndt, derhos sagde at han havde beegnet Sagen med Contra Stevnemaal, som han nærmere agtede at iretteføre.

Alle de til Vedermæle indkaldte mødte, u[n]dtagen Sognepræsten til Manger, Hr: Provst Michelet, Sognepræsten Hr: Jersin,

1795: 196b

Krigsraad Fleischer og Hr: Stiftprost Brun, men for dem vedtog deres Lejlændinger lovlig Varsel, saameget meere som de 3de sidste have paategnet Stevningen at være dem lovlig anviist Af de indkaldte Vidner mødte ikke Britha Larsdatter Grotland og Størk Larssøn Noreqval, men alle de øvrige udi Stevnemalet \benævnte/ vare tilstæde. Citanter fremstillede Kaldsmændene Amund Torgerssøn og Lars Knudssøn Bryn, som (...?)lder deres

Saligheds Eed afhjemlede at det oplæste skriftlige Stevnemaal er lovlig forkyndt under Lovens Falsmaal for de 2de udeblevne Vidner.

Indstevnte Aslach Olsson Fladeqval fremlagde skriftlig Contra Stevnemaal i denne Sag, hvorved Hoved Citanten Ole Herlaugsson Fladeqval med Curator Johannes Torbjørnsson Rogne er indkaldet til Vidners Anhør og Documenters Paaseende, samt Doms Lidelse, saaledes som Stevnemaallet, dateret 11te Junii 1795, indeholder, hvilket i Retten blev oplæst, saalydende #

Hoved Citan\ tens/ Curator vedtog lovlig Varsel.

De indkaldte Contra Vidner mødte, undtagen Giertrud Støb, som Contra Citanten frafaldt.

Hoved Citanten fremlagde sin udstyrede Beskikkelse af 11te Decembr: 1794, med paategnet lovlig Forkyndelse af 12te Ditto, samt Aslach Fladeqvals skriftlige Svar derpaa af 19 Decembr: samme Aar, saalydende # Og derhos det ham meddeelte Skjøde dateret 10de og tinglyst 15de Novbr: 1794, Hvoreffter han er bleven Ejer af {2 pd: 6 Mrk: } 1 Løb 1 pd: 12 Mrk: Sr: med Bygsel, og Overbygsel til ½ Løb 9 Mrk: Smør, i Gaarden Fladeqval, samt Halvedeelen i i* Fjeldstølen Söldalen, item sin Faders Herloug Olssøns Skjøde paa bemeldte Skyld, dateret 10de og tinglyst 14 Novbr: 1768, som Acten tiltages, saalydende #

Contra Citanten Aslach Olsson fremlagde ligeledes sit af sin salig Fader meddeelte Skjødebrev paa den anden Halvedeel udi Gaarden Fladeqval 1 ½ Løb Smør med Bygsel, og Overbygsel til ½ Løb 9 Mrk:, for 700 rd:, dateret og tinglyst 2de Novbr: 1779, hvilket Acten tiltages, saalydende ##

Hoved Citanten anmeldte at Fenrik Lars Qvale var indkaldet under Lovens Falsmaal til Vidne i denne Sag med mundlig Varsel, men som han ikke mødte, afhjemlede de forbemeldte Stevnevidner at dette Stevnemaal ham lovliog er bleven ankyndiget.

Efterat Parterne var givet nogen Tid til at tale om Forlig udi denne Sag, men da samme ikke kunde udvirkes, fremkom Hoved Citanten Johannes Torbjørnsson Rogne paa Ole Herlougssøns Vegne og begjærede sine Vidner afhørte, samt deres Svar modtaget paa de af ham fremlagde skriftlige Qvæstioner af 1te Julii 1795, saalydende # Edens Forklaring blev de tilstæde værende Hoved og Contra Vidner forelæst af Lov bogen med Formaning til Sandheds Udsigende, hviolket de lovede. Fremstod da

1ste Vidne, Ole Richoldsson Fitje, som sagde sig at være 71 Aar gammel, fød paa Reque i Dørvedals Otting, har tjent her paa Fladeqval hos Johannes Herlougsson for henimod 50 Aar siden i foregaaende et Aar, og ellers tjent siden paa Dugstad i 4 Aar, samt kom til Fitje hernæst hos at boe for 30 Aar siden, provede til Hoved Citantens fremsatte 1: Sp: Vidnet veed at Ole Johannesson Fladeqval bestyrede heele Gaarden, men i hvor lang Tid kan Vidnet ikke sige. 2: Sp: Jo, det veed Vidnet som omspurgt. 3: So: Jo, det forholder sig som omspurgt. 4: Sp: Det er som omspurgt. 5: Sp: Jo, ligesom Spørgsmaalet indeholder. 6: Sp: Jo, Myndtlingens Part har altid været holdt ringere end den Part Aslach nu paaboer. 7: Sp: Jo, det er som omspurgt. 8: Sp: Derom veed Vidnet ingen Beskeed. 9: Sp: Heller ikke. 10: Sp: Veed Vidnet ikke. 11: Sp: Heller ikke. 12: Sp: Jo, det forholder sig som omspurgt. 13: Sp: Jo, denne Ager følger nu Aslachs Part, og af ham bruges, og kan Vidnet anviise hvor dette Stykke Mark af Ole Johannesson blev udtaget til Ager. Paa Hoved Citantens 14: Sp: Svarede Vidnet, at hans Fader fortalgte for ham at et Sæhl staaende paa Fjeldstølen Klep, tilhørte heele Gaarden, men nu bruges af Aslach Olsson allene. 15: Sp: Vidnet veed at Mærket mellem disse 2de Parters Brug udi Fladeqval skal i Udmarken være fra Stigen til en stor Steen til Myreleite, hvilket Vidnet ligesaa kan anviise.

2det Vidne, Johannes Larsson Bolstad, 52 Aar gammel, fød paa Fjose, og har tjent her paa Gaarden saavel hos Ole Johannesson som hans Søn Herloug Olsson for 16 Aar siden udi foregaaende 15 Aar, provede til 1te Sp: At han ikke bestemt kan sige hvorlænge Ole Johannesson styrede den heele eller halve Gaard. 2: Sp: Kand Vidnet ikke sige, saasom han ikke havde Forstand paa hvilken af Gaardens Parter der var den bedste. 3: Sp: Det er den

samme Part i Gaarden som Ole Herlougssøn nu har faaet, der var hans Faders tildeelte Brug. 4: Sp: Veed Vidnet intet om. 5: Sp: Vidnet at vel hørt at det er den bedste Part i Gaarden som Aslach haver faaet, ligesom og at Fædrene i de seenere Tider selv har beholdt den bedste Part naar de har skiffet fra sig til ældste Søn, men veed selv derom ingen vis Beskeed. 6: Sp: I den Tid Vidnet tjente her kunde han ikke ansee den eene Part meget ringere end den anden i henseende til Avlen, men Ole Herlougssøns Part var seenere at indhøste end \den/ anden, og behøvede dertil et Arbeids Menneske meere om Sommeren. 7: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 8: Sp: Vidnet veed ikke at Gaarden Fladeqval har været skiftet mellem Ole Johnnessøns Børn paa lovlig Maade. 9: 10: og 11: Sp: Derom veed Vidnet ikke. 12: Sp: Jo. Det forholder sig som omspurgt, og var Vidnet selv med at arbejde paa samme, og følger nu denne Ager Aslachs Part, hvormed 13: Sp: er besvaret. Paa Hoved Citantens nærmere Spørgsmaal sagde Vidnet at Herloug Olssøn fortrød paa at han havde den ringeste Part udi Gaarden, og sagde at han gjerne ville have byttet med sin Fader. 14: Sp: I den Tid Vidnet tjente hos Ole Johannessøn og

1795: 197

(denne?) sidste brugte heele Gaarden, blev et Sæls huus paa Stølen Klæp tækket, men dog ikke brugte samme, ligesom samme heller ikke i Sønnen Herlougs Tid blev brugt. 15: Sp: Vidnet kan anviise (Mær?)ket i Udmarken mellem begge disse Brug, som gaar fra Stigen til 2 sammenværende Mærkesteene, og derfra til Myreleitet, samt ned igjennem til Grinden. 16: Sp: Da Vidnet tjente her arbejdede Herloug Olssøn meere paa den ham tildeelte Part end Faderen som brugte den anden Halv Part, (hv?)or paa da ikke saa meget Arbejde blev nedlagt.

3de Vidne, Lars Pederssøn Gjære, 44 Aar gammel, fød paa Humlebreche, men tjent hos afdøde Ole Fladeqval for 22 á 23 Aar siden i et Aar, samt paa Schulestad hernæst hos i 4 Aar, og er ellers opfød paa der næste Naboe Gaard her til, provede til 1: Sp: At Ole Johannessøn sagde til Vidnet at han havde beboet heele Gaarden i 14 Aar førend Vidnet kom til at tjene her. 2: Sp: Veed Vidnet ikke. 3: Sp: Det er den samme Part som Ole Herlougssøn nu ejer, der forhen ejedes af hans Fader Herloug Olssøn. 4: Sp: Veed Vidnet ikke. 5: Sp: Den Deel som Ole Johannessøn forbeholdt sig da han skiftede Gaarden til sin Søn Herloug Olssøn, er den Aslach nu har faaet Skjøde paa og beboer, hvilken Herloug Olssøn effter Fortælling for Vidnet ansaae at være bedre end den han havde faaet, det og Ole Johannessøn selv har sagt til Vidnet. I øvrigt kan Vidnet ikke besvare dette Spørgsmaal. 6: Sp: Derom kan Vidnet ingen Underretning give. 7: Sp: Forbiegaaes. 8: Sp: Veed Vidnet ikke. De øvrige Spørgsmaale frafaldt Citanten. Vidnet, af hvem ingen Anviisning blev begjæret eller kunde give, aflagde sin Saligheds Eed om sit Vidnesbyrds Rigtighed, og dereffter fra Retten blev demitteret.

4de Vidne, Knud Anfindssøn Rochne, 68 Aar gammel, fød og opfød paa Gjære, ¼ Miil herfra, hvor han har opholdt sig og boet indtil for 13 Aar siden, da han kom til Rochne, provede til 1te Sp: At han derom ingen Beskeed kan give. 2: Sp: Heller ikke. De øvrige Spørgsmaale forbiegaaes, da Vidnet ikke kunde forklare andet end dette, at han for omtrent 20 Aar siden effter Herloug Olssøns Begjær var nærværende her paa Gaarden tilligemed den afdøde Lænsmand Knud Ringheim, for at søge at overtale Ole Johannessøn til at skifte Gaarden lige imellem ham og Sønnen, bemeldte Herloug Olssøn, men Ole Johannessøn svarede at han vilde beholde det han havde forbedret saalænge han levede eller styrte Gaarden, da den siden kunde skiftes saaledes som de vilde. I samme Henseende blev og da talt om det Engstykke som var udtaget af Herlougs Part, hvilket denne vilde have tilbage, men paa det intet Klammerie skulde afstedkomme, lod Herloug Olssøn sin Paastand fare. Vidnet om sit Vidnesbyrds Rigtighed aflagde Saligheds Eed effter Loven.

5te Vidne, Peder Michelssøn Opheim. 30 Aar gammel, tjente her åa Fladeqval paa den Part som Ole Herlougssøn nu ejer, forgangen Aar, vidnede, at han vel saae at endeel Muld og Korn

af Ole Herlougssøns Ager var nedgravet paa Aslachs underliggende Ager, mn hvem som havde gjort dette kan Vidnet ikke sige. Vidnet aflagde Saligheds Eed om sit Vidnesbyrds Rigtighed.

6te Vidne, Hermund Henrichssøn Helleved, Stedfader til Hoved Citanten, 44 Aar gammel, boed herpaa Gaarden i 13 Aar indtil dette Aars Foraar, provede til 1: Sp: Veed Vidnet ikke. 2: Sp: Hørte vel af sin Hustrue, som var Ole Herlougssøns Moder, at den Part hendes 1te Mand fik, var den ringeste udi Gaarden, hvilket hun og sagde hendes Mand havde anket paa. 4: Sp: Veed Vidnet ikke om. 5: Sp: Den Tid Vidnet kom her paa Gaarden var Aslachs Part bedre, og er endnu bedre end den Part han bestyrede, som nu er Ole Herlougssøn tilhørende. Vidnet har og hørt at Forfædrene selv har beholdt den Part Aslach bruger, og derimod overladt til ældste Søn den Deel som Vidnet paaboede. 6: Sp: Jo, Myndlingens Part er ringere i Avling og seenere at indhøste, samt udfordrer flere Folk om Sommeren. 7: Sp: forbiegaaes. 8: Sp: Veed Vidnet ikke, da intet lovligt Skifte ham er anviist. 9de Spørgsmaal: Vidnet kan anviise de Steder hvor han synes at den af ham beboede Part har lidt Fornærmelse. 10de og 11te Sp: forbigaaes. 12: og 13: Sp: Veed Vidnet ikke om. Vidnet gjorde Anviisning paa det omprovede.

Eragtet:

Da Dagen med det passerede ere forløbet baade med den Parterne givne Tid til Tale om Forlig, som og med de afhørte Vidnesbyrde, og Sorenskriveren har en anden berammet Forretning i Morgen, samt Sommertinget forestaaer, saa kunde denne Sag nu ikke videre fremmes, men udsættes til en anden beleiligere Tid, som saavel Hoved som Contra Citanterne haver at besørge berammet, da Sagen uden videre Varsel end Bekjendtgjørelse for vedkommende bliver at iretteføre her paa Aastædet. Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 1 Dags Forretning 3 rd:, 1 Dags Diæt 1 rd:, Skyds og Diæt paa Reisen til Wangen effter Anpart 2 rd: 3 mrk:, 6 Vidner at føre 4 mrk:, Opnævnelser til Fogden 5 mrk:, Lænsmanden 3 mrk:, Mændene 2 rd:, tilsammen 12 rd: 4 s:, som Citanten betalte. Contra Citanten betalte Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s:, skriver Een Rigsdaler Tre Mark og Fire Skilling. Til den Tid Sagen hernæst foretages bør de afhørte men uedfæstede Hoved Vidner, samt de paa Citantens Side endnu uafhørte, saavelsom og Contra Citantens Vidner, under Lovens Falsmaal indfinde sig for at deponere deres eedelige Forklaring i denne Sag.

Barth

1795: 197b

Sommerthinget 1795.

Aar 1795, den 6te Julii, begyndte det almindelige Sommer- Sage- og Skatte ting med Wossevangens Almue paa det sædvanlige Tingstæd Wossevangen. Ved Retten var tilstæde Kongelig Majestæts Foged hr: Martin Andreas Unmack, den constitueret Lænsmand Ole Aschildssøn Reime, og effterskrevne aate* (aatte) eedsvorne Laugrettesmænd som for indeværende Aar ere opnævnte: 1: Stephen Monssøn Bergshougen. 2: Michel Aadssøn Breche. 3: Niels Torbiørnssen Hægle. 4: Anfind Knudssøn Rochne. 5: Erich Olssøn Røde. 6: John Olssøn Kolve. 7: Lars Halstenssøn Istad, og 8: Aslach Pederssøn Windie, saavelsom samtlige tingsøgende Almue.

De kongelige Forordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger bleve dereffter allerunderdanigst og hørsomst saaledes publicerede.

No: 1: Forordning der fastsætter de Forholds Regler som bør følges i Hensigt til de for Tømmerflaadningen fornødne Lendsers Indretning og Vedlige holdelse i Norge, dateret 17 October 1794.

2: Placat angaaende Species Mynters Modtagelse i Courant betalinger i Kongerigerne, dateret 3 December 1794.

3: Forordning der indeholder nærmere Forklaring og yderligere Bestemmelse i Hensigt til forholds Regler som i Følge Forordningen af 17 Maji 1690 bør iagttages ved Wams(?) Dammes Exsecution, dateret 20 Martii 1795.

4: Placat angaaende de Lænsmandene i Norge til Indfordring overdragne og af dem indkrævende kongelige Skatters og Rettigheders fortrins Ret i Conkurs Tilfælde, dateret 25 Martii 1795.

5: Forordning angaaende Skovene, Daugene og Træelast Tienden i Norge, dateret 22 April 1795.

Den 7de Julii 1795 continuerede Sommertinget for Wangens Almue i de forhen benævnte Laugrettesmænds Nærværelse.

Folio 183. Stephen Bergshougen, i hvis Stæd Elling Qvitne betjende Retten, ædskede Sagen i Rette mod Erich Reqve for Ølsalg, og forventede hvad indstevnte havde at frem komme med.

Indstevnte Erich Reqve mødte og begiærede Udsættelse til næste Ting for at begiegne Sagen med Contra Stevnemaal og udvirke Tingsvidne til Sagens Oplysning, hvilket nu er forsømt.

Citanten herimod protesterede og paastod Dom effter forrige Irettesættelse, da den begiærte Udsettelse allene sigter til Udhael.

Eragtet:

Paa det Erich Reqve ikke skal paaskyde at blive med Retten overilet udstaaer denne Sag til næste Høsteting, da han haver at irette føre det fornødne Contra Stevnemaal uden videre Udhal.

Hr: Foged Unmack havde med mundlig Varsel indkaldet Pigen Guro Aamundsdatter Wechebøen for Lejermaal med Johannes Nielssøn Møen som Soldat, der til Vedermæle er indkaldet, der for Dom at lide til Bøders Udredelse efter Loven. og denne Actions Omkostninger at erstatte.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at de for de indkaldtes Opholds stæd har forkyndt Stevnemaalet.

Actor erindrede om Laugdag, og forbeholdt til næste Ting at fremlægge Præste Attest.

Eragtet:

Lovlig stevnte og udeblevne Guro Aamundsdatter Wechebøen laugdages at møde til næste Høsteting med sit Tilsvar, og Johannes Nielssøn Møen bliver ligeledes til Vedermæle indkaldet til samme Tid, hvortil lovlig Varsel besørgeres.

Folio 180. Niels Larssøn Himle ædskede Sagen i Rette mod Lars Anderssøn Houg, og forventede hvad indstevnte havde at frem komme med.

Lars Houg anmeldte at han vel til dette Ting havde stevnt Contra i Sagen, men da med Stevnemaalet var indløbet en Formalitets Fejl, maatte han nødes til at begiære Udsettelse til Høstetinget, for da at kunne proseqvere sin Ret.

Eragtet:

Den forlangte Anstand bevilges til næsre Hlusting, da Lars Houg irette fører sit Contra Stevnemaal.

Erich Claussøn Himle havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Anderssøn Houg for Slagsmaal første Paaskedags Afften afvigte, derom at anhøre stevne og ustevnte

Vidner, samt Dom modtage til Bøders Udreedelse effter Lov og Anordninger, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Som Vidner er under Lovens Falsmaal indkaldet Aad Knudssøn

1795: 198

Gielle, Herloug Brynildssøn Wangen, hvilke mødte, og som godvillig mødende Endre* (Erich?) Olssøn Røde. Indstevnte Lars Anderssøn Houg mødte og vedtog lovlig at være Stevnt i denne Sag. Fremstod da

Iste Vidne, Aad Knudssøn Gielle, aflagde Eed og vidnede, at han dette Aars første Paaskedags Afften saae at Lars Houg og Erich Himle under F(..?)et {paa}, hvilket skeede uden for Giæstgiverens Huus her paa Wangen, effterat Lars havde skjændet paa Erich, som sagde at han intet havde med ham at bestille. Lars var beskjenket, som Vidnet syntes. Erich spyttede siden Blod, og gav, som Vidnet hørde, ingen Anledning til dette Slag. Lars Houg tilspurgte Vidnet: om det omprovede Slag skeede i Vreede, og om han virkelig saae Slaget. Resp: Vidnet henholder sig til {Slag} sit Vidnesbyrd, og sagde at han hørde Lars skjendte, samt virkelig saae Slaget. 2: Sp: om Blodet kom af Slaget, eller Erich selv var Aarsag deri at han spyttede Blod. Resp: Vidnet saae Blodet strax effter Slaget, og følgelig troer at samme kom \der/ af. 3: Sp: om det var meget Blod Erich spyttede. Resp: Erich spyttede eengang i Haanden, og da saae Vidnet Blod som før provet. Vidnet sagde at han er i 4: Leed beslægtet til Erich Himle.

2det Vidne, Erich Olssøn Røde, i hvis Stæd Aad Tormodssøn Himle nu betjente Retten, vidnede effter aflagt Eed: ganske eensstemmig med forrige Vidne uden mindste Forandring. Til Vederpartens Spørgsmaale var Vidnet ligeledes eensstemmig med første Vidne.

Citanten frafaldt det tredie Vidne, og sluttede Sagen til Doms med Paastand om Bøders Udreedelse effter Loven, samt denne Sags Omkostningers Erstatning.

Lars Houg begiærede Udsettelse til næste Ting, for med Vidner at kunne bevise Anledningen til det omprovede Skjenderie.

Eragtet:

Den forlangte Anstand bevilges til næste Høsteting, da Lars Houg haver at irette føre det fornødne til sit Forsvar.

Folio 184. Erich Finne ædskede Sagen i Rette mod Anfin Græe, og paastod Dom effter sit forhen irettelagde Indlæg.

Anfin Græe sagde at han ikke havde faaet Udtog af det passerede i Sagen, og derfor til samme at erholde forlangede Anstand, da han til næste Høsteting skulle frem komme med Contra Stevnemaal og Vidner.

Erich Finne paatrængede Dom effter de Beviser som forhen i Sagen er nedlagt.

Eragtet:

Dommeren kan ikke nægte den begierte Udsettelse, men samme bevilges til næste Høsteting, da Anfin Græe endelig haver at frem komme med det han til sin Sags Forsvar maatte finde fornødent.

Folio 190. Erich Finnes Sag mod Lars Reqve blev anmeldt forligt og ophævet.

Den 8de Julii 1795 vedblev Sommertinget for Wossevangens Almue o de samme Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Erich Olssøn Rødes Stæd Amund Torgerssøn Bryn, og i Lars Halstenssøn Istads Stæd Lars Knudssøn Bryn.

Folio 184. Lars Knudssøn Breches Sag mod Erich Finne for Overfald og uhøvisk Tale blev paraabt, da Citanten paastod Dom efter forrige Irettesettelse og Vidnernes Forklaring, samt Tillæg i Processens Omkostninger.

Erich Finne begiærede Udsettelse til næste Sageting, saasom han ikke har faaet Udtog af det i Sagen passerede, det han nødvendig behøver for at slutte Sagen fra sin Side.

Citanten paatrængede Dom.

Erich Finne begiærede at han ikke af Retten maatte blive overilet.

Eragtet:

Saasom Erich Finne 3de Ting efter hinanden har erhholdet Anstand i denne Sag uden effter sine Løffter at fremføre det paaberaabte Contra Stevnamaal, kunne Dommeren ikke andet end optage denne Sag til Dom eller Kjendelse, som afsiges her paa Tingdstædet Wossevangen den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Hr: Foged Unmack havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Aasmund Ellingsøn Wangen og Britha Haldorsdatter Finne for med hinanden beganget Lejermaal, derfor Dom at lide til Bøders Udredelse effter Lov og Anordninger, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevne blev lovlig paraabt, men ingen svarede, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at de lovlig have tilkaldet de indstevnte Paagjeldere

1795: 198b

i denne Sag.

Actor paastod Laugdag.

Eragtet:

Lovlig indstevnte men nu ikke mødende Amund Ellingsøn Wangen og Britha Haldorsdatter Finne laugdages at møde til næste Høsteting med sit Tilsvar i denne Sag, hvortil Actor besørger kivlig Varsel.

Stephen Olssøn Kolve havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Pigen Guro Erichsdatter {Flade} \Giers/qval, nu tjenende paa Styve i Wadsværen, samt Hr: Foged Unmack til at anhøre hans Benægtelses Eed, at han ikke er Fader til det af Hende fødte Barn, følgelg den afsagte Dom af 2 Februarii 1795.

Hr: Foged Unmack vedtog Varsel. Pigen Guro Erichsdatter mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Godschalch og Størk Ellevsønner Berge at de lovlig have indkaldet Guro Erichsdatter til den paastevnte Eeds Anhørelse.

Edens Forklaring blev dereffter bemeldte Stephen Olssøn Kolve forelæst med Formaning, hvoreffter han aflagde sin Eed overeensstemmende med bemeldte Dom, og saaledes er Sagen ophævet.

Lars Knudssøn Breche havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Erich Nielssøn Finne for Overfald i Comparentens eget Huus anden Juledags Aften, derom at anhøre de under Falsmaal indkaldte Vidner Lars Bouthuus, Anna Olsdatter ibm., Niels Rørlien og Kisti Knudsdatter Roustad med flere ustevnte, dereffter Dom modtage til Bøders Udredelse efter Lov og Anordninger, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Hverken Vederpart eller Vidner mødte, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Lovlig stevnte men udeblevne Erich Finne laugdages at møde til næste Høsteting med sit Tilsvar, og Vidnerne Lars Bouthuus, Anna Olsdatter ibm., Niels Rørlien og Kirsti

Knudsdatter Roustad forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at deponere sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Lars Larssøn Giære havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Peder Iverssøn Børkie for Overfald ved at skuffe ham udi en (sydende?) og kogende Gryde, hvorved han meget forbrændte sig paa begge Hænder og i Ansigtet, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage til Undgiældelse og Bøders Udredelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Som Vidner var under Lovens Falsmaal indkaldet Wiching Olssøn Gierager og Britta Bottolfsdatter, samt Kirsti Knudsdatter Ullestad, Britha Torgersdatter Grovandal og Ingebret Iverssøn Lødve, hvoraf de 2de første ikkun mødte. For de udeblevne 3de Vidner og Vederparten Peder Iverssøn Børkie afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Barsel. Hvoreffter fremstod

1ste Vidne, Wiching Olssøn Gierager, som aflagde Lovens Eed og provede, at han for omtrent 3 Uger siden udi et Bryllup paa Ullestad saae at Lars Giære faldt med Hændene i en kogende Kjød gryde, men Vidnet saae ikke at Peder Børkie skuede ham, eller hørde nogen Ueenighed mellem dem, hverken før eller siden. Vidnet forklarede end videre, at han siden hørde at Peder Iverssøn jamrede sig for at Lars havde brændt sig, og bad ham ikke fortryde paa ham derfor, hvilket Lars lovede, og sagde at de skulle være forligte. dem:

2det Vidne, Britha Bottolfsdatter, aflagde Eed og vidnede: at hun vel var tilstæde i det ommeldte Bryllup, men saae ikke da Lars Giære faldt i Gryden, eller vidste derom førend hun saae at han var brændt paa Hændene. Hørde ellers ikke nogen Tale af Peder Børkie derom siden. demitteret.

Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Sagvolderen Peder Iverssøn Børkie forelægges at møde til næste Høste ting, og Vidnerne Kirsti Knudsdatter Ullestad, Britha Torgersdatter Grovandal og Ingebret Iverssøn Lødve forelægges til samme Tid under Lovens Falsmaal at indfinde sig for at vidne i Sagen, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Hans Blomberg havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Pigen Marthe Bergithe Hansdatter, nu opholdende sig i Bergen, samt Hr: Foged Unmack, til at anhøre hans Benægtelses Eed, at han ikke er Fader til det af hende fødte Barn, hvorom under 15 Julii 1794 er afsagt

1795: 199

Dom.

Hr: Foged Unmack vedtog Varsel. Martha Bergithe Hansdatter mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at de lovlig havde indkaldet hende og forkyndt Stevnemaalet for hendes Boepæl i hendes eget Paahør.

Hvoreffter Hans Blomberg aflagde saadan Eed som bemeldte Dom fastsætter, og dermed er Sagen ophævet.

Folio 186. Hr: Foged Unmack fremlagde Laugdag i Sagen mod Erich Nielssøn Finne for Brændevins brænden og Salg, af 11 November 1794, saalydende #

Erich Finne mødte og vedtog lovlig at være stevnt og laugdaget. Af de laugdagede Vidner mødte ikke Britha Erichsdatter Finne, som blev anmeldt syg, og Guri Knudsdatter Wangen, som Actor frafaldt. Af de mødende fremstod

3: Vidne, Anfin Erichssøn Finne, Søn til den indstevnte, aflagde Eed og vidnede: at hans Fader i 4 á 5 Aar har brændt Brændevin udi en Kjedel som tager omtrent 2 á 3 bøtter, og sidste Gang for nogle Uger siden, men Vidnet veed ikke at han selv eller ved andre har solgt deraf. Erich Finne tilspurgte Vidnet, om han har brændt Brændevin og udskjenket samme i sit Huus til Liderlighed, eller samme allene er forbugt til Lægemedler. Vidnet svarede, at hans Fader vel har haft sine gode Venner hos sig og skiænket dem nogle Glas, hvoraf eendeel kan have blevet beskjenkede, ligesom og (dette?) distillerede er brugt til Lægemedler, hvoraf Vidnet og har benyttet sig. 2: Sp: om dette Brændevin er Distilleret af Rønnebær eller andre Frugter? Resp: Jo, men han har offtere Destilleret af Korn end af de omspurgte Frugter. Paa Actors Spørgsmaal sagde Vidnet: at {det var} den omprovede Brændevins brænden er skeed 4 á 5 Gange om Aaret meere eller mindre effter Omstændighedene, og har Erich Finne ligeledes for sine gode Venner i sit Huus ladet Distillere 1, 2 á 3 Asker Korn til Brændevin. Demitteret.

4: Vidne, Gietle Monssøn Ronve, aflagde Eed og vidnede, at han for 2 Aar siden tjente hos Erich Finne i foregaaende 3 Aar, og der siden har opholdt sig, i hvilken Tid han har seet Erich Finne har brændt 2 Gange om Aaret eller offtere udi en Kjedel paa omtrent 2 á 3 bøtter, og sidste Gang denne Vaar. Noget Udsalg deraf har Vidnet ikke seet af Erich Finne eller andre paa hans Gaard, men Erich Finne har for andre af sine Venner modtaget Korn til Destillering 2 á 3 Asker af Gangen. Paa Erich Finnes Spørgsmaal varede Vidnet, at han ikke veed at Erich Finne har udskjænket Brændevin til Liderlighed. 2: Sp: Kan Vidnet ikke sige, saasom han ikke altid har været nærværende. 3: Sp: Dette Brændevin har og for endeel været brugt til {Brændevin} Lægemedler. Demitteret.

5: Vidne, Knud Iverssøn Lødve, aflagde Eed og provede: at han for nogle Aar siden et Par Gange har seet Erich Finne har brændt Brændevin udi en Kjedel paa omtrent et Quarter, men har ikke seet noget Udsalg deraf. Paa Erich Finnes Spørgsmaal sagde Vidnet eensstemmig med næst forrige Vidne. 2: Sp: Veed Vidnet ikke. 3: Sp: ligesom næst forrige Vidne. demitteret.

6: Vidne, Knud Aamundssøn Finne, aflagde Eed og vidnede, at han i de 4 Aar Vidnet har tjent hos Knud Finne har seet at Erich Finne har brændt Brændevin af Korn, og sidste Gang denne Vaar, udi en Kjedel paa 2 á 3 Skjepper, men har ikke seet at noget deraf er solgt. Paa Erich Finnes Spørgsmaal ligesom næst forrige Vidne. dem:

Actor frafaldt de øvrige Vidner, og begierede Udsettelse til næste Ting for at Decucere samme til Doms.

Erich Finne forbeholdt sit Tilsvær, og begierede Gjenpart af det sidste Ting passerede.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting.

Folio 186. Sagen mellem Erich Finne og Kiel Takle angaaende en Hæst blev paaraabt, da Contra Citanten Kiel Takle fremlagde Laugdag for Erich Finne og Vidnerne, af 11 November 1794, saalydende.

Erich Finne vedtog Varsel og var tilstæde. Vidnerne mødte. Contra Citanten fremstillede 1ste Vidne, Knud Nielssøn Finne, som aflagde Eed og vidnede

1795: 199b

til de fremlagte skriftlige Qvæstioner af 7de Julii 1795, saalydende # 1: Sp: Veed Vidnet ikke om. 2: Sp: Heller ikke. 3: Sp: Vidnet saae vel at Kiel Takle var med den samme Hæst paa Finne, men veed ikke i hvad Ærinde; og var Hæsten i bedre Hu(ld?) da end paa den Tid Kiel Takle modtog den. 4: Sp: Veed Vidnet ikke. 5: Sp: Heller ikke. 6: Sp: Har ingen

Tilbud hørt. Paa Erich Finnes Spørgsmaal svarede Vidnet, at det var for {2 eller} 3 Aar siden at Kiel Takle var paa Finne med den omspurgte Hæst, og effter Sommer tinget. Demitteret.

2det Vidne, Knud Iverssøn Seim, aflagde Eed og vidnede til 1: Sp: for 3 Aar siden effter Sommertinget tilbød Kiel Takle Erich Finne om han ville have den \((samme?/ borkede Hæst, eller 20 rd: til Giengave for den forærede Hæst, men Vidnet veed ikke hvad Tid Kiel fik Hæsten. 2: Sp: Veed Vidnet ikke. 3: Sp: Jo, Hæsten var i bedre Stand da Kiel bød den tilbage, end da han fik den. 4: Sp: Veed det ikke. 5: Sp: heller ikke. 6: Sp: Veed ikke meere end som før er forklaret. Paa Erich Finnes Spørgsmaal sagde Vidnet, at ligesom Markedet er, kan en Hæst være dyrere om Vaaren end om Høsten, og tvertinod. Demitteret.

3die Vidne, Johannes Knudssøn Roustad, aflagde Eed og vidnede til 1: Sp: Veed det ikke. 2: Sp: heller ikke. 3: Sp: heller ikke. Contra Citanten frafaldt de øvrige Spørgsmaale, og derimod tilspurgte Vidnet, om han kan sige \af/ hvad Værdie den paastevnte Hæst var da Erich Finne forærede den til Contra Citanten? Resp: Kan Vidnet ikke sige, men 30 rd: var den effter Vidnets Skjøn ikke værd. Demitteret.

4: Vidne, Erich Torgerssøn Breche, aflagde Eed og svarede til det til forrige Vidne fremsatte Spørgsmaal eensstemmig med samme. De skriftlige Spørgsmaale frafaldt Citanten. Paa Erich Finnes {Vidne} Spørgsmaal sagde Vidnet, at en Hæst er bedre før Vaarvinden, end om Høsten, men offte er og en Hæst bedre om Høsten, alt efftersom den har været brugt. Demitteret.

5: Vidne, godvillig mødende Knud Knudssøn Wangen, provede effter aflagt Eed: at han for 3 Aar siden hørte at Kiel Takle et Aar effter han havde faaet den paastevnte Hæst af Erich Finne, tilbød denne som Giengave enten den samme Hæst, eller 22 rd: Penge, men Erich vilde ikke modtage dette Tilbud. Demitteret.

Hoved Citanten begierede Sagen til næste Ting udsat for at faae Gjenpart af de forhen afhørte Vidne Forklaringer.

Kiel Takle begierede Gienpart af det passerede til Effterretning.

Eragtet:

Sagen beroer til næste Ting.

Den 9de Julii 1795 continuerede Sommertinget for Wangens Almue i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Niels Hægles Stæd Lars Bryn, og Lars Istad selv tilstæde.

Folio 189. Matthias Giæres Sag mod Brynild Øfsthuus blev paraabt, da indstevnte mødte og fremlagde skriffdigt Hoved Continuations Stevnemaal i denne Sag, af 15 Junii 1795, saalydende #

Matthias Giære mødte ved Anfind Rochne som beskikket \Forsvar/, i hvis Stæd Størk Madssøn Seim betjente Retten, og vedtog lovlig at være stevnt i denne Sag. Vidnerne mødte alle. Hoved Citanten fremlagde skrifftlige Qvæstioner af 8 Julii 1795, saalydende # Fremstod da

1ste Vidne, Lænsmand Godschalch Mølster, som blev forelæst sit under 12 Julii 1794 afgivne Vidnesbyrd, det han i alle Deelee vedstod, og dereffter under den da aflagte Eeds Krafft provede til 1: Sp: af de nu fremlagte Qvæstioner: Den omspurgte Contract blev skrevet paa Giære i Anfins Huus Vinteren før Ægteskabet skeede mellem Matthias Giære og Brynild Øfsthuuses Datter Vaaren effter, men, indbyrdes Foreening om Ægteskabet var da indgaaet. 2: Sp: Saasom Brynild Øfsthuus ikke selv kunne skrive under, skrev Vidnet hans haand effter egen Begiær, og blev samme effter at Contracten ham adskillige Gange var forelæst, til Vitterlighed underskrevet af Vidnet samt Matthias Giæres Morbroder og dennes Fader Anfind Giære. 3: Sp: Vidnet veed ikke at Brynild Øfsthuus blev tvungen til at oprette denne Contract, eller hørde noget derom af Matthias Giære, tvertimod sagde Brynild selv til Vidnet

Høsten forud da han betalte de 220 rd: til Vidnet, at han vilde have Beviis for dette til Matthias givne, ligesom han før havde faaet af sine andre Svogre, da han ville give dem alle lige. Brynild var heller ikke beskjenket paa nogen af de Tider han talte med Vidnet. 4: Sp: Vidnet hørde mange Gange at Matthias Giære takkede Brynild Øfsthuus for Gaven af de 220 rd: 5: Sp: Vidnet veed ikke rettere end at Brynild Øfsthuus modtog Beviset,

1795: 200

saasom samme til ham var stilet. 6: Sp: Nej. 7: Sp: har Vidnet ikke hørt. 8: Sp: Veed Vidnet ikke. 9: Sp: heller ikke. Demitteret.

2det Vidne, Ragnille Nielsdr: Giære, blev forelæst hendes samme 12 Julii 1794 afgivne Vidnesbyrd, det hun vedstod, og svarede til de nu fremsatte Spørgsmaale saaledes: 1: Sp: ligesom første Vidne. 2: Sp: Kan Vidnet ikke saa nøje erindre, da hun ikke var saa nær ved Bordet hvor Contracten blev skrevet. 3: Sp: Nogen Tvang mod Brynild Øfsthuus hørde Vidnet ikke i henseende til denne paastevnte Gave, men han tillod samme godvillig, og sagde at hans andre Svogre havde faaet ligesaa meget. Heller ikke var Brynild beskjenket. 4: Sp: Hørde Vidnet ikke. 5: Sp: Saa Vidnet ikke. De øvrige Spørgsmaale frafaldes. Demitteret.

3: og 4: Vidne, Tosten Ringheim og Stephen Grævle, aflagde Eed og vidnede \til de/ effter Citantens forlangende forelagte 6 Sp: Ja. 7: Sp: Nej, hørde det ikke. 8: Sp: Vidnerne hørde vel at der blev talt om den resterende Hjemmegifft, men hvor meget og hvor udi samme bestod, kan Vidnerne ikke erindre, effterdie Brynild Øfsthuus ikke ville udlade sig dermed, men de 64 rd: bleve ansatte effter Enkemandens Matthias Giæres Angivelse, tilligemed hans Faders Morbroder Godschalch Mølster, hvorved 9: Sp: er besvaret. Demitteret.

Brynild Øfsthuus begjerede Sagen til {Dagen} næste Ting udsat, for at slutte samme til Doms med skriffeligt Indlæg.

Contra Citanten herimod protesterede og paastod Dom.

Eragtet:

Hoved Citanten Brynild Øfsthuus paalægges til næste Ting at slutte Sagen fra sin Side, til hvilken Tid samme udstaaer.

Folio 185. Anfin Rochne for Størk Reqve fremlagde Contra Laugdag i Sagen mod ham anlagt af Aslach Fladeqval for Overfald, af 10 November 1794, saalydende #

Vidnerne mødte, undtagen Britha Andersdatter, som Contra Citanten frafaldt. Aslach Fladeqval var tilstæde. Contra Citanten fremstillede som

4de Vidne, Mons Sølfestssøn Flætre, der aflagde Lovens Eed og svarede til de paa sidste Høste ting fremlagte Qvæstioner af 8 Novembr: 1794 saaledes: 1: Sp: Jo. 2: Sp: Vidnet var vel samme Tid tilstæde og taledede med begge Parter, men hørde ingen Ueenighed mellem dem. 3: Sp: ligesom første Vidne. 4: Sp: Hørde Vidnet ikke. 5: Sp: Vidnet har vel hørt det, men kan ikke sige af hvem. Contra Citanten tilspurgte Vidnet for det 6te, om Vidnet har hørt Aslach Fladeqval sige paa hvad Stæde de ham tilføjede Slag skeede. Resp: Eengang sagde Aslach, at han først blev slaget ved Provstindens Huus paa Wangen, og siden paa Lighougen, men nogle Uger dereffter, da de taledede sammen derom, sagde han at det var ved Hæstestaldene han af Størk med en Stør blev overfaldet. Demitteret.

5: Vidne, Baar Pederssøn Æhn, provede effter aflagt Saligheds Eed til 1: Sp: ligesom første Vidne. 2: Sp: ligeledes. 3: Sp: ligeledes. 4: Sp: Kan Vidnet ikke erindre af hvem han har hørt det omspurgte. 5: Sp: Vidnet har hørt af Aslach selv at det var Størk som slog ham under Giæstgiver trappen, men vidste ikke \vist/ hvem som slog ham paa Lighougen. afskeediget.

6: Vidne, Torger Olssøn Præstegaarden, aflagde Eed og povede til 1: Sp: Ja. 2: Sp: Vidnet var da ikke tilstæde. 3: Sp: Vidnet har ikke andet hørt af Aslach Fladeqval end hvad han

Dagen effter, da Vidnet fulgde ham til Leqve, sagde, nemlig, at Størk Reqve havde slaget ham med en Stør. 4: Sp: Hørde Vidnet ikke. 5: Sp: Har heller ikke hørt det omspurgte. afskeediget.

7: Vidne, Siur Haldorssøn Qvareqval, som den 7 November 1793 udi Sagen har aflagt sit Vidnesbyrd, blev samme forelæst, det han vedstod, og under forrige Eeds Krafft svarede til fremsatte Contra Spørgsmaal: 1: Sp: henholdt sig til forrige Forklaring. 2: Sp: ligesom 6: Vidne. 3: Sp: Aslach sagde at det var Størk som slog ham paa samme Tid, men flere Gange end som Vidnet har forklaret, har han ikke hørt dette. 4: Sp: Jo, Vidnet hørte det omspurgte da Aslak var nedlagt i Præstens Borgstue, som før prøvet. 5: Sp: har ikke hørt det omspurgte. Demitteret.

8: Vidne, Stephen Olsson Grævle, Broder til Contra Citanten, vedstod sit ham nu forelæste og under 7 Julii 1794 aflagte Vidnesbyrd, og kunde intet videre forklare end til det nu fremsatte 5: Sp: at Aslach Fladeqval har sagt for Vidnet at det ikke var Størk Reqve som slog ham med den før omprøvede Stør. afskeediget.

Aslach Fladeqval protesterede mod dette Vidnes Udsigende til det sidste Spørgsmaal som aldeles urigtigt.

Størk Reqve fremlagde Indlæg af 7 Julii 1795, som blev læst, saalydende #

Citanten sluttede Sagen til Doms effter Rettens Skjøn, og paastod denne Processes Omkostninger erstattet.

Eragtet:

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den Tid som ved Sommertingets Slutning bekendtgjøres.

1795: 200b

Folio 185. Sagen mellem Godschalch Berge og Jon Skulestad blev anmeldt forligt, og derfor udgaer.

Oleiv Uqvite havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Ole Nielsson Nestaas for ærrørige Ord, derom at høre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage til Undgiældelse effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Ole Nielsson Nestaas blev paraabt, men ingen svarede, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Vidnerne Elling Monsson Uqvite og Isach Claussøn Grimestad mødte. Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner af Dags dato, saalydende #

1ste Vidne, Elling Monsson Uqvite, aflagde Eed og svarede til 1: Sp: samt de 2de andre Spørgsmaale: at det forholder sig aldeles som omspurgt. afskeediget.

2det Vidne, Isach Claussøn Grimestad, aflagde Eed og vidnede til 1: og 3: Sp: eensstemmig med første Vidne, men til 2det Spørgsmaal sagde Bidnet at det var til Elling Uqvite det omspurgte blev talt. afskeediget.

Citanten begierede Laugdag.

Eragtet.

Sagvolderen Ole Nielsson Nestaas Laugdages at møde til næste Høste ting med sit Tilsvar, hvortil Citanten besørger Varsel.

Folio 190. Erich Finne ædskede Sagen i Rette mod Ole Reime, og begiærede samme udsat til næste Ting, da han har forsømt at faae beskrevet det i Sagen passerede.

Ole Reime fremlagde Indlæg af 9 Julii 1795, saalydende, og dereffter paastod Dom.

Erich Finne paastod Udsettelse og Gienpart af alt det passerede og indleverede.

Eragtet:

Den forlangte Udsettelse bevilges, og skal den forlangte Gienpart, naar samme i betimelig Tid fordres, blive Erich Finne meddeelt.

Den 10de Julii 1795 continuerede Sommertinget udi de i gaar tilstædeværende Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Lars Istads Stæd sad Ole Ellevssøn Gierness.

Folio 187. Niels Knudssøn Groues Sag mod Wiching Knudssøn Groue blev anmeldt forligt, og der for udgaaer.

Folio 188. Wiching Ygre fremlagde Laugdag i Sagen mod Hermund Isachssøn Ygre, af 14 November 1794, saalydende.

Hermund Ygre mødte og vedtog Laugdagens lovlige Forkyndelse.

Vidnet Martha Hermundsdatter mødte, blev forelæst Eedens Forklaring af Lovbogen med Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket hun lovede, hvorefter hun aflagde Lovens Eed og provede: at hun vel var tilstæde paa Vaarstølen den omtalte Søndag, men laae inde i Sæhlshuset, og følgelig ikke kunde vide noget af det omprovede Overfald, som hun aldeles ikke saae. Demitteret.

Citanten sluttede Sagen til Doms, med Paastand om Bøders Udredelse, og denne Sags Omkostninger erstattet.

Hermund Ygre benægtede aldeles de sidste Ting førte Vidners Udsigende, og var med Dom fornøjet.

Hr: Krigsraad Fleischer som Sagefalds berettiget, paastod ifald Bøder bliver indstevnte tilkjendt at udrede, at samme ham tilkjendes.

Eragtet:

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgøres.

Folio 188. Wiching Ygre fremlagde Laugdag i Sagen mod Hermund Ygres Børn Martha Hermundsdatter og Isach Hermundssøn, af 14 November 1794, saalydende #

Hermund Ygre og hans Børn mødte og vedtog Laugdagens lovlige Forkyndelse, samt aldeles benægtede det irette førte Søgemaal som aldeles ubeviist.

Citanten sluttede Sagen til Doms med Paastand om Bøders Udredelse, samt Sagens Omkostninger erstattet med 6 rd:

Hr: Krigsraad Fleischer anmeldte at Ygre er Apostels gods, hvorover han er Sigtsberettiget, og derfor paastod de faldne Bøder sig tildømt.

Hermund Ygre havde intet videre at sbare.

Eragtet:

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgøres.

Folio 187. John Olssøn Groue fremlagde Laugdag i Sagen mod Wiching Knudssøn Groue for Gield, af 12 November 1794, saalydende.

Wiching Knudssøn Groue vedtog Laugdagens lovlige Forkyndelse og benægtede Kravet, da han aldeles intet er skyldig, men heller har Penge hos Citanten til gode; Ligeledes modsagde han Vidnernes Udsigende.

Citanten paastod Dom effter Vidnesbyrdene, og Processens Omkostninger erstattet.

Wiching Groue begiærede Sagen udsat, for at fremskaffe Vidner at {indstevnte} \Citanten/ virkelig er ham Penge skyldig.

Eragtet.

Den forlangte Anstand billiges, da Wiching Groue haver at irette føre det fornøden agtende fra sin Side til næste Ting.

F: 186. Niels Pederssøn Grove ædskede Sagen i Rette mod Lænsmand Mølster,

1795: 201

og forventede hvad indstevnte havde at frem komme med.

Lænsmand Mølster fremlagde Indlæg af Dags dato, saalydende #

Citanhten paastod Dom med Processens Omkostninger effter sin forrige Irettesettelse.
Eragtet.

Sagen optages til den Tod son ved Tingets Slutning bekjendtgiøres.

Ellev Iverssøn Kolve havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Tostenssøn Tverberg angaaende en Kjøbe Contract paa hans Gaard Tverberg og øvrige Boehave, til samme at opfylde, eller og at opfylde et seenere Forlig og betale Citanten 6 rd: 3 mrk: 8 s:, om alt at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Som Vidner er under Falsmaal indkaldet Lars Arvessøn Sælem, Lars Halstenssøn Istad, Aslag Olssøn Fladeqval, Stephen Bryn og Knud Ræne, hvoraf dette sidste ikke mødte. Indstevnte Lars Tostenssøn Tverberg mødte ikke effter Udraab, heller ikke den til Vedermæle indkaldte Tosten Tverberg. Lars Sælem mødte, {ikke} men Citanten begierede hans Vidnesbyrd udsat til næste Ting, saasom han ikke kan fremlægge den Skriffellig Kjøbe Contract denne Gang. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhiemlede at Stevnemaalet lovlig er forkyndt for de udeblevne Parter og Vidner. Citanten begierede Laugdag.

Eragtet.

Lovlig stevnte men ikke mødende Lars Tostenssøn Tverberg, samt den til Vedermæle indkaldte Tosten Larssøn laugdages at møde til næste Ting med sit Tilsvar, og Vidnerne Lars Halstenssøn Istad, Aslag Olssøn Fladeqval, Stephen Bryn og Knud Ræne samt Lars Sælem forelægges til samme Tid at indfinde sig for at afgive deres Vidnesbyrd i Sagen, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Ditto havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Tostenssøn Tverberg for uhøviske Ord og Tale, Citanten til beskjemmelse paa gode Navn og Rygte, derom at anhøre de under Falsmaal indkaldte Vidner Godschalch Tundal, Jon Groue og Iver Norem, dereffter Dom modtage til Undgiældelse effter Lov og Anordninger, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Hverken Vederpart eller Vidner mødte ikke, thi afhiemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Lars Tostenssøn Tverberg som Sagvolder laugdages at møde med Tilsvar til næste Høste ting, og Vidnerne Godschalch Tundal, Jon Groue og Iver Norem forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at Deponere deres eedelige Vidnesbyrd i denne Sag, og besørger Sagsøgeren lovlig Varsel.

Folio 187. Ole Tveite ædskede Sagen i Rette mod Anfin Fannestølen for Gield 9 rd:, men da den paa sidste Høsteting afsagte Laugdag er forkommet, begierede han Fornyelse Laugdag for saavel Vederparten som Vidnerne.

Eragtet.

Den under 12 November 1794 afgivne Rettens Laugdag fornyes, hvoreffter Anfin Torgerssøn Fannestølen som Sagvolder, naar denne Laugdag ham forkyndes, bør møde til næste Høste ting med sit Tilsvar, og Vidnerne Maritha Siursdatter og Siur Torgerssøn Fannestølen forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at aflægge eedelig Forklaring i denne Sag.

Den 11te Julii 1795 continuerede Sommertinget i de i Gaar nærværende Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen Lars Halstensen Istad selv tilstæde.

Folio 193. Hr: Foged Unmack fremlagde Rettens Kjendelse i Sagen mof Ole Olsson Helgeland, af 2 Februar 1795, saalydende # og forventede indstevntes Møde.

Ole Olsson Helgeland anmeldte at han med mundlig Continuations Contra Stevnemaal havde indkaldet Hr: Foged Unmack og Sognepræsten Hr: Jersin til at anhøre Beviser og Vidner, at den forrige afdøde Beneficiarius til Gaarden Helgeland havde tilladt og lovet Husmanden at bygge paa Pladset, der effter Dom modtage til friefindelse for Contra Citanten, og Forsvars Omkostninger at erstatte.

Hr: Foged Unmack vedtog Varsel paa egne og Hr: Jersins Vegne. De under Falsmaal indkaldte Vidner Ole Myrland og Ole Tveite mødte, hvoraf

Vidnet Ole Myrland aflagde Eed og vidnede, at han aldeles ikke har hørt nogen Contract mellem den afdøde Beneficiarius, Ole Helgeland

1795: 201b

og Husmanden Lars Larsson angaaende Pladset paa Helgeland, men Vidnet kan erindre at {for} omtrent Aate* (Aatte) Aar førend bemeldte Beneficiarius døde, rejste han forbie dette paastevnte Plads, og vidste af at Lars Larsson boede der under Gaarden Helgeland. Demitteret.

2det Vidne, Ole Olsson Tveite blev forelæst sit den 11 Julii 1793 aflagde Vidnesbyrd, det han i alle Dele vedstod, og havde aldeles intet meere at forklare, da han slet ikke har hørt nogen Contract mellem Ole Helgeland, dennes Beneficiarius eller Husmand. Dem:

Actor paastod Sagen til Doms effter {Sagens} forrige Irettesettelse, og derhos forventede at Ole Helgeland, som under Sagens Behandling har vist aabenbare Trættelyst til Fornærmelse for den fattige Husmand med Kone og mange Børn, maatte tilpligtes at udrede 10 rd:s Bøder til Sognets Fattig Cassa, og desuden i Omkostninger foruden det forhen anførte 5 rd:

Ole Helgeland indlod Sagen til Doms med Paastand om Befrielse for Søgemaalet, da han som eenfoldig ikke har troet andet end Beneficiarius om Husmandens Ophald paa Pladset har været vidende.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Folio 187. Knud Amundsson Syndve fremlagde Laugdag i Sagen mod Colben Fiæle med flere Arvinger effter Lars Jonsson Holo, af 13 November 1794, saalydende #

Colben Fiæle og de flere indstevnte mødte og vedtog Varsel, samt begierede Sagens Anstand til næste Ting, for med Vidner at bevise at Lars Jonsson paa sit yderste ikke bekjendte at være skyldig flere Penge til Knud Syndve eller Størk Nessem end de som ere betalte.

Eragtet:

Den forlangte Udsettelse billiges til næste Ting.

Folio 187. Størk Colbenssøn Nessem fremlagde Laugdag i Sagen mod Lars Jonsson Holo Arvinger for Gield 30 rd:, af 13 November 1794, saalydende

Colben Fiæle og de flere indstevnte var nærværende og tilstod lovlig Varsel, derhos begierede Udsettelse til næste Ting, for med Vidner at bevise at Lars Jonsson paa sit yderste bekjendte at han ikke var skyldig mere end hvad som effter hans Død er betalt til Citanten og Knud Syndve.

Eragtet.

Udsettelsen i Sagen bevilges til næste Høste ting.

Folio 189. Knud Larssøn Tachle fremlagde Kjendelse i Sagen af ham anlagt mod Ole Michelssøn Mørqve for Gield 10 rd.; af 14 November 1794, saalydende: #

Ole Michelssøn Mørqve mødte og vedtog lovlig Varsel, derhos sagde at han byttede vel den paastevnte Hæst med Knud Takle og hans Broder Kiel, af hvis Værd 10 rd: skulle Liqvideres udi det Comparenten hos Kiel Takle havde til gode, og saaledes er det fulde Mellemlag betalt, hvilket han med Saligheds Eed tilbyder sig at bekræffte, protesterede derfor imod Søgemaalet og forventede friefindelses Dom.

Citanten paastod Dom effter Vidnesbyrdene, og paastod at Ole Mørqve burde henholde sig til Kiel Takle om denne skulle være ham noget skyldig, da samme ikke vedkommer Citanten, som allene har med Ole Mørqve at gjøre.

Eragtet

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgiøres.

Folio 189. Hans Øyelssøn Hirth irette ædskede Sagen mod Niels Pederssøn Tveite for Gield 2 rd: 5 Mrk.; og forventede hvad indstevnte havde at fremkomme med.

Niels Pederssøn Tveite fremlagde skriffetlig Contra Stevnemaal af 11 Junii 1795, saalydende #

Hans Øyelssøn Hirth mødte og vedtog lovlig Varsel. Vidnerne vare nærværende, hvoraf først fremstod:

Ole Halstenssøn Høen, som aflagde Eed og vidnede: at for omtrent 3 Aar denne Høst siden hørde Vidnet at Citanten Hans Hirth vilkaarede den paastevnte Hoppe, at den ikke havde 2de Lyde, og at den ikke var over 9 Aar gammel, før han byttede den med Niels Tveite, men veed for Resten ikke hvordan Handelen mellem dem var. Demitteret.

2: Vidne, Siur Halstenssøn Sousjord, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forrige Vidne, med den Forandring, at det ikke var paa samme Tid han hørde det omprovede af Hans Hirth, men en anden Gang. Demitteret.

Citanten benægtede disse Vidners Udsigende, og da han ikke havde Vidner tilstæde da Byttet skeede, paastod han Dom hvoreffter det maatte tillades ham at aflægge Eed paa Gieldens Rigtighed, eller og Niels Tveite maatte tilpligtes at gjøre sin benægtelses Eed, Niels Tveite indlod Sagen til Doms, og havde intet videre at svare.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgiøres.

Folio 183. Ole Olssøn Tveite fremlagde Laugdag i Sagen mod Ingebret Bergessøn Dolve, af 8 November 1794, saalydende #

Ingebret Dolve mødte og

1795: 202

vedtog lovlig at være indstevnet i denne Sag.

Vidnet Stephen Grævle mødte, aflagde Eed og vidnede, at han paa samme Tid som det første Vidne har forklaret, hørde paa Handelen og byttet mellem Parterne, og at Ingebret skulde give Ole Tveite 18 rd: imellem, hvilke Ole ville bie effter til \(\(anden?\)/\) (Høsten?) der paa. Ingebret var ellers beskjenket. afskeediget.

Ingebret Dolve havde med mundlig Contra Stevnemaal indkaldet Ole Olssøn Tveite til at anhøre Vidner udi denne Sag, og dereffter Dom modtage til friefindelse for Citantens Søgemaal og Forsvars Omkostninger at erstatte.

Ole Tveite tilstod at Contra Stevnemaalet ham er ankyndiget. Som Vidner havde Contra Citanten tilstæde Willum Pederssøn Bøe, Jørgen Qvitne, Aamund Ellingsøn Wangen og Lars Bouthuus. Hvorefter fremstod

Første Vidne, Willum Pederssøn Bøe, som aflagde Eed og vidnede, at han ikke var tilstæde den Tid dette paastevnte Hæstebytte skeede mellem Parterne, men Morgenen effter hørde Vidnet at Ingebret Dolve sagde (at?) han aldeles ikke kunde erindre Handelen Dagen forud, saasom han da var beskjenket, men da flere erindrede ham om Byttet, tilstod han Ole Tveite 2 rd: og en Potte Brændevin for at ophæve Handelen, hvilket denne ikke ville modtage. Avskeediget.

2: Vidne, Jørgen Qvitne, aflagde Eed og vidnede: at han ikke var tilstæde ved Byttet mellem Parterne, men hørde at samme var skeed, og saae at Ingebret var saa beskjenket at han ikke kunne sidde paa Hæsten, {men} \og/ Ole hentede Ingebrets Hæst, som stod ved Grovandal; \til Wangen./ Var ellers ganske eensstemmig med forrige Vidne. afskediget.

3: Vidne, Lars Siurssøn Bouthuus, vidnede effter aflagt Saligheds Eed: at han den samme Dag som forrige Vidner har forklaret, hørde at Ingebret Dolve og Ole Tveite talte sammen om Hæste bytte, og var Ingebret meget beskjenket, hvorfor Vidnet fraraadede ham paa den Tid at indlade sig i Handel. Noget derefter kom Ole Tveite ud til Grovandal og hentede Ingebrets Hæst, som der var tilsagt i Skyds, og lod sin egen blive tilbage. Var ikke tilstæde da Byttet skeede. afskediget.

4: Vidne, Aamund Ellingsøn Wangen, aflagde Eed og vidnede: at han saae da Ole Tveite hentede Ingebrets Hæst, og satte sin egen igjen; Hørde ikke paa Handelen, men at Ingebret Morgenen effter bød Ole 2 rd: og en Potte Brændevin for at ophæve Byttet, hvilket Ole ikke ville modtage. dem:

Ingebret Dolve begierede Sagen til næste Ting udsat, samt Gienpart af det passerede til Efterretning.

Eragtet:

Sagen udstaaer til Høste tinget, da Ingebret Dolve haver at fremføre det fornødne.

Den 13de Julii 1795 continuerede Sommertinget for Wangens Almue udi de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Lars Istads Stæd Lars Bryn.

Da blev publiceret: Stiftets Foranstaltning og Placat angaaende Opheims Almindig, dateret 14 Maji 1785.

Hr: Foged Unmack havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Pigen Ingeborg Siursdatter Opheim for ulovlig Brændevins Salg, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, hvoraf under Lovens Falsmaal er indkaldet Haldor Rognaldssøn Opheim, Britha Siursdatter ibm:, Tosten Erichssøn Hest og Lars Olssøn Myrland, der effter Dom modtage til Bøders Udredelse effter Anordningerne, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Til Vederfølge var Pigens Husbonde Erich Finne indkaldet. Hverken Vederpart, hendes Husbonde eller Vidnerne mødte, thi afhiemlede Kaldsmændene Aslak Windie og Siur Olssøn Helgeland at Stevnemaalet for Pigen og Vidnerne lovlig er forkyndt, samt Amund og Lars Bryn bekræftede under Eed at samme er forkyndt for den til Vederfølge indkaldte Erich Finne.

Actor paastod Laugdag.

Eragtet:

Den lovlig indstevnte Ingeborg Siursdatter Opheim og Husbonde Erich Finne gives herved Laugdag at møde til næste Høsteting med sit Tilsvær, og Vidnerne Haldor Rognaldssøn Opheim, Britha Siursdatter ibm:, Tosten Erichssøn Hest og Lars Olssøn Myrland forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at deponere deres edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Actor besørger lovlig Varsel.

Folio 190 og 191. Madame Smith lod fremlægge Laugdag i Sagen mod Haldor Kiønnegaard for Giæld 25 rd: 5 mrk: 13 s:, af 15 November 1794, saalydende #

Haldor Kiønnegaard mødte og tilstod at Laugdagen ham lovlig er forkyndt, derhos sagde at han ikkun skylder Madame Smith 6 rd:, som han vil betale, men det øvrige har hans Broder paa hans Haand udtaget uden hans Vidende, hvilket

1795: 202b

han med Saligheds Eed vil bekræfte.

Citantinden paastod Dom effter den fremlagte Contra Regning til sammes Betaling, og Processens Omkostningers Erstatning.

Indstevnte sagde at hans Broder Henrich Ingebretssøn selv har tilstaaet at have udtaget adskilligt hos Mad:me Smith paa Comparentens Haand, og derfor paastod sig befriet for at betale meer end de 6 rd:

Eragtet:

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Folio 190. Catharina, salig Fosses Enke, lod fremlægge Laugdag i Sagen mod Haldor Kiønnegaard og Lænsmand Mølster for Giæld 12 rd:, som blev oplæst, af 15 November 1794, saalydende.

Haldor Kiønnegaard vedtog Laugdagens lovlige Forkyndelse. Lænsmand Mølster har lovlig paategnet samme.

Haldor Kiønnegaard sagde at han selv har betalt Citantinden 10 rd:, og til Lænsmand Mølster 13 rd:, saa at han intet mere skylder af de ham crediterede 23 rd:, paastod derfor Beviis for Søgemaalet, eller at Lænsmand Mølster derfor bliver ansvarlig.

Lænsmand Mølsterm ødte ikke.

Citantinden begierede Udsettelse til næste Ting, for at fremskaffe Beviis for Søgemaalet.

Eragtet:

Sagen udstaaer til Høstetinget.

Folio 188. Gullig Teigen fremlagde Laugdag i Sagen mod Hermund Fladeqval og Ole Henrichssøn Tøen til en Contracts Opfyldelse, dateret 14 November 1794, saalydende #

Ole Henrichssøn Tøen blev paraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhiemlede under Eed at Laugdagen lovlig er Ole Tøen forkyndt.

Citanten begierede Sagens Anstand til næste Ting, for at slutte samme fra sin Side.

Eragtet.

Den forlangte Udsettelse bevilges til Høstetinget.

Folio 184. Knud Ræne fremlagde Rettens Kjendelse i Sagen mod Knud Takle for Overfald, af 10 November 1794, saalydende #

Knud Takle mødte ikke effter Udraab. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn aflagde Saligheds Eed, at den oplæste Kjendelse lovlig er forkyndt for Knud Takles Opholds stæd i hans Broders Paahør.

Knud Ræne paastod Dom effter forrige Paastand, med Tillæg i Sagens Omkostninger.

Hr: Krigsraad Fleischer som Sigtsberettiget, paastod sig tilkjendt de udi denne Sag faldende Bøder effter Lov og Anordninger.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Folio 184. Hr: Krigsraad Fleischer fremlagde Laugdag i Sagen mod Knud Larssøn Takle, af 10 November 1794, saalydende #

Knud Takle var tilstæde og vedtog Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse, derhos paa Dommerens Spørgsmaal svarede: at være omtrent 22 Aar gammel, fød paa Takle i Qvitler Otting, til sit 14de Aar opholdt sig paa denne Gaard, men i 4 eller 5 Aar paa Evanger, og siden den Tid har han været paa Takle, hvor han besvangrede den indstevnte Britha Andersdatter Evangersanden, som tjende hos Deponentens Broder paa Takle. Det var ham bekjendt at denne Pige var kjødelig Søster til den af ham før besvangrede Ma(gr?)ethe Andersdatter, som ved ham i Aaret 1791 fødte en Datter som er død, og tilstaaer han ligeledes at være Fader til det af Britha Andersdatter afvigte Aar 1794 fødte Barn, hvorfor han nu er Sag givet. At denne sidste Besvangrelse skeede under Ægteskabs Løffte, kunne Deponenten ikke andet end tilstaae, men mellem kommende Hindringer har gjort det umuligt for ham at udvirke den udfordrende Tilladelse dertil.

Anfin Rochne fremlagde Stiftets Constitution for ham at Defendere de indkaldte Lejermaals Begiengere, af 23 Maji 1795, saalydende #

Actor fremlagde Sognepræstens Attest for saavel Knud Larssøn Takle, som Pigen Britha Andersdatter, dateret 13 Julii 1795, saalydende # og sagde at de indstevnte har effter Forening betalt Lejermaals Bøderne, \og Knud Takle ligesaa for det første Lejermaal/, men i henseende til den corporlige Straf paastaaes Dom effter Lovens bydende, og Forordningen af 8 Junii 1767, samt Sagens Omkostninger erstattet med 8 rd:

Defensor for de indstevnte underkastede dem Rettens mildeste Dom, og formedelst at siden Besvangrelsen er skeed under Ægteskabs Løffte, samme maatte komme i Betragtning til Straffens Formildelse.

Eragtet

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

1795: 203

Lars Erichssøn Dugstad med flere havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Magne Dugstadgiellene til at fravige Husmands pladset Giellene, at anhøre Vidner og lide Dom efter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Vederparten og Vidnet Mons Sølfestssøn Fletre mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Det mødende Vidne Lars Larssøn Noreqval aflagde Eed og vidnede: at Magne Dugstad giellene afvigte Aars Høst paa Lars Dugstads med de flere Opsidderes Spørgsmaal, sagde at han ikke da ville vige Pladset, men han havde tilforn sagt til Herman Fugstad, at han ville afstaae samme, hvilket han ikke nu kunne vedstaae. afskeediget.

Citanterne erindrede om Laugdag.

Eragtet:

Magne Dugstad giellene, som har faaet lovlig Varsel, gives hermed Laugdag at møde til dette Aars Høsteting med sit Tilsvar, og Vidnet Mons Sølfestssøn Fletre forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at aflægge sit edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil lovlig Varsel besørgeres.

Aad Gielle fremlagde skriffeligt Stevnemaal mod Erich Finne, Hermund Helleved, Aad Sondve, Brynild Gierager, Lars Qvale og Lars Tverberg for Gield 130 rd: effter Beviis, dateret 17 Junii 1795, saalydende #

De indstevnte Vederparter mødte ikke, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at Stevnemaalet som er irettelagt, lovlig er forkyndt for de indstevnte.

Citanten fremlagde de indstevntes Beviis af 23 April 1794, saalydende, frafaldt Vidnerne, og paastod Laugdag for de udeblevne Vederparter.

Eragtet.

Vederparterne i denne Sag, Erich Finne, Hermund Helleved, Aad Sondve, Brynild Gierager, Lars Qvale og Lars Tverberg, laugdages at møde til næste Høsteting med sit Tilsvar, hvortil lovlig Varsel besørages.

Den 14 Julii 1795 continuerede Sommertinget for Wangens Almue, da effterfølgende Documenter bleve tinglæste:

Dørvedals Otting: No: 1: Johannes Størkssøns Afkald for hans Arv effter Størk Johannessøn Litzeim den 14 Maji 1783, 350 rd., til Formynderen Niels Matthiassøn Litzeim, den 6 Februarii 1795.

2: David Knudssøns ditto for Arv effter Anna Olsdatter Ejde den 26 Martii 1793, 91 rd: 3 mrk: 7 s., til Niels Knudssøn Reqve, den 3 Februar 1795.

3: Ditto for Arv effter Knud Godschalchssøn Ejde den 16 November 1780, 52 rd: 3 mrk: 1 s., til Niels Knudssøn Reqve, den 3 Februarii 1795.

4: Synneve Aamunsdatters Afkald for Arv effter Sigrid Knudsdatter Bøe den 11 Februarii 1779, 18 rd: 2 mrk: 9 s., til Amund Nielssøn Bøe, den 3 Februar 1795.

5: Erich Larssøn Wæches ditto for sin Hustrues Marithe Knudsdatters Arv effter Ingeborg Stephendatter Gierme den 15 Februarii 1792, 105 rd: 2 mrk: 8 s., til Knud Nielssøn Gierme, den 6 Februarii 1795.

6: Erich Bergessøn Wæthes ditto for sin Hustrue Torbiør Andersdatters Arv effter Maritha Andersdatter Gierme den 28 November 1791, 5 rd: 14 s., til Wiching Anderssøn Qvale, den 6 Februar 1795.

7: Ditto for Ditto Arv effter Anders Knudssøn Gierme den 13 September 1769, 47 rd: 1 Mrk., til Wiching Anderssøn Qvale, den 6 Februarii 1795.

8: Ditto for Ditto Arv effter Ingeborg Stephendatter Gierme den 15 Februarii 1792, 105 rd: 2 mrk: 8 s., til Wiching Anderssøn Qvale, den 6 Februarii 1795.

9: David Iverssøn Reqves ditto for Arv effter Iver Pederssøn Reqve den 23 November 1779, 10. 3. 4., og effter Kari Knudsdatter Seim den 8 December 1786, 4 rd: 11 s., til Anders Pederssøn Reqve, den 3 Februarii 1795.

Bordals Otting: No: 10: Kari Larsdatter[s Afkald] for Arv effter Lars Torbiørnssøn øvre Herre den 2 December 1783, 9 rd: 3 mrk., til Torkel Lund, den 4 Februar 1795.

11: Ditto for Arv effter Gudve Biørnedatter øvre Herre den 13 September 1784, 3 rd: 1 Mrk: 12 s., til Torchel Knudssøn Lund, den 4 Februarii 1795.

12: Mads Olssøns ditto for Arv effter Ole Siurssøn Rongve den 19 November 1792, 14 rd: 4 s., til Ole Larssøn Dømbe, den 4 Februarii 1795.

13: Ole Olssøns ditto for Arv effter ditto, til Mads Torbiørnssøn Sæve, ditto dato.

14: Aad Olssøns ditto for Arv effter Kari Nielsdatter Nyre og Niels Aadssøn Sondve den 26 Februarii 1785 og 13 April 1793, 23 rd: 4 mrk: 7 s., til Ole Nyre, den 4 Februar 1795.

15: Isach Tormodssøn Gielles ditto for Myndlingen Gudve Wichingsdatters Arv effter Ingeborg Wichingsdatter Helland og Gullig Jverssøn Helland den 13 Martii 1793 og 14 Februar 1792, 45 rd: 15 s., til Torger Mølster, den 6 Februar 1795.

16: Ole Siurssøn Honves ditto for Myndlingen Maritha Olsdatters Arv effter Kari Erichsdatter Gierraldstvedt den 26 September 1782 med Rente 49 rd: 14 s., til Knud Ullestads Stervboe, den 8 Julii 1795.

17: Ole Nielssøn Opqvines Afkald for hans Hustrues Maritha Olsdatters Arv effter Stephen Wichingsøn Ronve den 28 Februar 1777, 3 rd: 3 mrk: 5 s.; til Peder Iverssøn Gierager, den 4 Februarii 1795.

Qvitler Otting: No: 18: Carle Larssøn Stuejords ditto for sin Hustrues Sidselle Ivers Datters Arv effter Kari Jvers Datter Biørge den 17 Martii 1781, 6 rd: 5 s.; til Hadle Lie den 5 Februarii 1795.

19: Kari Josephsdatters ditto for Arv effter Maritha Gietlesdatter Male den 29 Maji 1775, 5 rd: 2 Mrk.; til Gietle Samsonssøn Fenne, den 5 Februar 1795.

20: Ditto for Arv efter Joseph Samsonssøn Oure den 7 Martii 1768, 19 rd: 8 s.; til Gietle Samsonssøn Fenne, den 5 Februar 1795.

21: Ditto for Arv effter Kari Wichingsdatter Nedre Oure den 12 Junii 1784, 11 rd: 4 Mrk: 12 s.; til Gietle Samsonssøn Fenne, den 5 Februar 1795.

Guldfierdings Otting: No: 22: Anders Knudssøns ditto for Arv effter Knud Brynildssøn Ullestad den 26 September 1793, 61 rd: 4 Mrk: 13 s.; til Knud (Finne?), d: 12 Febr: 1795.

23: David Iverssøn Reqves ditto for Arv effter Knud Olssøn Børkie og Guri Torbiørns Datter Børkie den 19 September 1791 og 19 November 1794, 10 rd: 3 mrk: 1 s.; til Knud Endressøn Børkie, den 3 Februar 1795.

Bordstrands Otting: No: 24: Ole Herlougssøn Fladeqvals ditto for Arv effter Herloug Herlougssøn Fladeqval den 16 Julii 1788, 28 rd: 1 Mrk: 6 s.; til Johannes Torbiørnssøn Rogne, den 3 Februarii 1795.

25: Ditto for Arv effter Herloug Olssøn Fladeqval den 10 Januarii 1781, 105 rd: 13 s.; til Johannes Torbiørnssøn Rogne, den 3 Februarii 1795.

26: Halsten Davidssøns ditto for Arv effter Thora Halstensdatter Ringheim den 17 Januarii 1775, 73 rd: 2 mrk: 14 s.; til Knud Erichssøn Dugstad, den 4 Februar 1795.

27: Ole Anfinssøns ditto for Arv effter Ragnille Matthiasdatter Giære den 26 Maji 1778, 23 rd: 2 mrk: 8 s.; til Anfin Aamunssøn Giære, den 4 Februar 1795.

28: Anders Anderssøns ditto for Arv effter Lars Anderssøn Neqvite den 22 Februar 1783, 15 rd: 12 s.; til Lars Henrichsen Neqvite, den 5 Februar 1795.

29: Ditto for Arv effter Gunilde Larsdatter Neqvite den 14 Martii 1778, 35 rd: 4 Mrk: 13 s.; til Lars Henrichsen Neqvite, den 5 Februar 1795.

30: Ditto for Arv effter Giertrud Tomodsdatter Neqvite den 14 Martii 1785, 25 rd: 11 s.; til Lars Henrichsen Neqvite, den 5 Februarii 1795.

31: Niels Johnssøn Bæres ditto for Myndlingen Britha Johnsdatters Arv effter John Johannessøn Alland, til Ole Johnssøn Kythe, den 6 Febr: 1795, falden den 23 Junii 1769. Capital 45 rd: 3 Mrk.

32: Wiching Larssøn Houges ditto for sin Hustrue Ingebjør Andersdatters Arv effter Størk Knudssøn Leidal den 3 Julii 1780, 21 rd: 3 mrk: 9 s.; til Formynderen Niels Jacobssøn Leidal, den 9 Februar 1795.

33: Ditto for ditto Arv effter Sigvord Andersdatter Leidal den 11 November 1780, 11 rd: 4 Mrk: 8 s.; til samme Formynder, den 9 Februarii 1795.

34: Ditto for ditto Arv effter Anders Knudssøn Leidal den 4 Julii 1780, 52 rd: 5 Mrk: 4 s.; til Niels Jacobssøn Leidal, den 9 Februarii 1795.

35: Ditto for ditto Arv effter Donnaat Knudsdatter Hæfte den 23 November 1792, 3 rd: 2 mrk: 4 s.; til Niels Jacobssøn Leidal, den 9 Februarii 1795.

Wiger Otting: 36: Knud Torbiørnssøn Uqvines ditto for sin Hustrue Britha Tostensdatters Arv effter Tosten Knudssøn Store Soue den 18 Februar 1789, 127 rd.; til Ole Nielssøn Træen, den 5 Februarii 1795.

37: Knud Tostenssøns ditto for Arv effter Tosten Knudssøn Store Soue den 18 Februarii 1789, 170 rd.; til Claus Isachssøn Grimestad, den 5 Februar 1795.

38: Anders Nielssøns ditto for Arv effter Niels Davidssøn Store Soue den 24 Martii 1786, 10 rd: 6 s.; til Claus Maasefind, den 5 Februarii 1795.

Bøer Otting: 39: Knud Torbjørnssens Ditto for sin Hustrue Guri Anders Datters Arv efter Gunvor Askilds Datter Qvale den 19 November 1773, 128 rd: 2 Mrk: 9 s.; til Anders Olssøn Qvale, den 4 Februari 1795.

40: Ragnille Olsdatters ditto for Arv effter Knud Olssøn Schierve den 18 Novbr: 1789, 4 rd: 2 mrk: 5 s.; til Gietle Fenne, den 4 Februar 1795.

41: Knud Olssøns ditto for Arv effter Synneve Knudsdatter Midt Fenne den 26de Martii 1778, 15 rd: 3 mrk: 8 s.; til Trond Iverssøn Tveite, den 6 Februarii 1795.

42: Anna Olsdatters ditto for Arv effter Knud Olssøn Schierve den 18 November 1789, 4 rd: 2 Mrk: 5 s.; til Henrich Brudestolen, den 6 Februar 1795.

43: Torger Nielssøns ditto for Arv effter Niels Nielssøn Hage den 5 Martii 1789, 9 rd: 5 mrk: 6 s.; til Knud Anderssøn Lie, den 6 Februar 1795.

Holbøygder Otting: 44: Lars Knudssøn Hages ditto for sin Hustrue Guro Ols Datters Arv effter Brytteve Colbens Datter Strømme den 6 Martii 1794, 23 rd: 9 s.; til Iver Kielssøn Bøyg, den 9 Februarii 1795.

45: Ditto for ditto Arv effter Ole Larssøn Strømme den 1 Julii 1782, 30 rd: 1 Mrk: 1 s.; til Iver Kielssøn Bøyg, den 9 Februar 1795.

46: Kolben Erichsens ditto for Arv effter Erich Knudssøn Arnetevdt den 16de

1795: 204

Martii 1793, 67 rd: 2 mrk: 6 s.; til Torchel Knudssøn Lund, den 10 Februar 1794.

47: Størk Jonssøn Holo ditto for sin Hustrue Anna Knudsdatters Arv effter Knud Pederssøn Qvarmo den 19 November 1781, 75 rd: 5 mrk: 11 s.; til Niels Knudssøn, den 9 Febr: 1795.

48: Anna Jonsdatters ditto for Arv effter Britha Tollevsdatter Ulvenstaaen den 4de October 1793, 13 rd: 3 mrk: 10 s.; til John Helgessøn Ulvenstøen, den 9 Februar 1795.

49: Sjur Pederssøns ditto for Arv effter Lars Amundssøn Igdetvedt den 10 Februarii 1789, 12 rd: 2 Mrk.; til Lars Gulligssøn Tveite, den 9 Februarii 1795.

50: Ditto for ditto effter Peder Larssøn Tveite den 3 Martii 1777, 21 rd: 4 Mrk: 14 s.; til Lars Gulligssøn Tveite, den 9 Februarii 1795.

Opheims Otting: No: 51: Ole Nielssøns Afkald for Arv effter Anna Knudsdatter Opheim den 4 Martii 1794, 6 rd: 5 mrk: 15 s.; til Niels Nielssøn Berge, den 10 Februar 1795.

52: Ditto for Arv effter Ingerie Nielsdatter Berge den 2 Maji 1792, 10 rd: 2 Mrk: 2 s.; til Niels Nielssøn Berge, den 10 Februarii 1795.

53: Siur Siurssøns ditto for Arv effter Siur Erichssøn Breche den 4 Martii 1785, 37 rd: 1 Mrk: 11 s.; til Iver Kieldssøn Bøyg, den 9 Februarii 1795.

54: Bottolf Bottolfssøn Sivles ditto for Arv effter Faderen af samme Navn den 5 Martii 1785, 6 rd: 4 Mrk: 5 s.; til Lars Bottolfssøn Løen, den 9 Februar 1795.

55: Ingebret Siurssøn Opheimsvangens ditto for Myndlingen Siur Anderssøns Arv effter Anders Siurssøn Opheim den 27 Januarii 1778, 104 rd: 2 Mrk: 9 s.; til forrige Formynder Torchel Sousjord, den 9 Februar 1795.

56: Ingeborg Halstensdatters Ditto for Arv effter Michel Halstenssøn Opheim den 4 Maji 1790, 2. 3. 4., til Halsten Tørrissøn Løen, den 9 Februar 1795.

57: Knud Endressøns ditto for sin Hustrue Synneve Halstensdatters Arv effter Ingerie Johnsdatter Løen, 10 rd: 3 mrk: 6 s.; falden 29 November 1786, til Formynderen Halsten Tørrissøn Løen, den 9 Februar 1795.

Windier Otting: No: 58: Ole Johannessøn Fiøsangens ditto for sin Hustrue Martha Wichingsdatters Arv effter Gietle Knudsen Repoll, 23 rd: 2 s.; til Formynderen Wiching Wichingsøn Repoll, den 3 Junii 1795.

59: David Knudssøns {Skjøde} Afkald for Arv effter Anna Knudsdatter Tvilde den 22 November 1783, 5 rd: 2 Mrk: 10 s:, til Niels Knudssøn Reqve, den 3 Februar 1795.

60: Ole Nielssøn Opqvittes ditto for sin Hustrues Maritha Olsdatters Arv effter Ole Wichingssøn Gierager den 26 Februarii 1777, 98 rd: 4 Mrk: 4 s:, til Peder Iverssøn Gierager, den 4 Februarii 1795.

Dørvedals Otting: No: 61: Niels Knudsens Bygsel brev paa 12 Mrk: Smør i indre Kolle, No: 1, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin den 28 Februarii 1795, med Revers.

62: Elling Knudssøn Flages Obligation stor 330 rd:, udstød til Hr: Capitaine Dahl, med Pant i Flage, No: 13, dateret 5 Julii 1781, udslettet effter Qvittering af 5 Junii 1795.

63: Ditto Obligation, stor 380 rd:, udstød til Amund Thorssøn Østensøe med flere, med Pant i Flage, No: 13, dateret 8 Julii 1795.

64: Stephen Monssøns Bygsel brev paa 1 Løb 6 Mrk: Smør i Litzeim, No: 7, udstød af hr: Rector Arentz den 23 Februarii 1795, med Revers.

65: Wiching Anderssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Gierme, No: 28, udstød af Knud Nielssøn Gierme mod 299 rd: 3 mrk:, den 7 Julii 1795.

66: Knud Nielssøns Contract for Livs Ophold af Gierme, No: 28, udstød af Wiching Anderssøn Gierme den 7 Julii 1795.

67: Knud Knudssøns Skjøde paa 1 Løb Smør uden Bygsel i Dolve, No: 27, hvori han selv den 18 Februarii 1784 har arvet andre 9 Mrk:, ialt 1 Løb 9 Mrk:, for 248 rd:, udstød af Enken og Arvingerne effter Knud Bottolfssøn Dolve den 7 Julii 1795.

68: Gudve Knudsdatters Contract for Livs Ophold af bemeldte Gaard Dolve, udstød af Knud Knudssøn Dolve den 7de Julii 1795.

Qvittler Otting: No: 69: Ole Knudssøns Obligation stor 300 rd:, udstød til Niels Wichingssøn Havaas, med Pant i Lie, No: 5, dateret 9 Julii 1795.

Bordals Otting: No: 70: Knud Larssøn øvre Himles Obligation stor 300 rd:, udstød til Torgiuls Michelssøn Tioflaat med flere, mod Pant i øvre Himle, matriculeret No: 14. dateret 7de Julii 1795.

71: Ellev Ellingsøns Obligation stor 130 rd:, udstød til Siur Arnessøn Alsager med flere, mod Pant i endeel i Wæle, No: 17, dateret 9 Julii 1795.

72: Knud Larssøn øvre Himles Obligation stor 270 rd:, udstød til Wangens Fattighuus, med Pant i øvre Himle, No: 14, dateret 8 Julii 1790, udslettet effter Qvittering af 6 Julii 1795.

73: Dom hvoreffter Elling Pederssøn Wæles Myndling Kari Ellingsdatter tilkjendes Odels Retten til 6 3/16 mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 1 11/16 Mrk: Smør, i Wæle, som ingen kan indløse fra hende, afsagt 6 September 1792.

74: Sigvord Torbiørnsdatters Contract for Livs Ophold af Olde, udstød af Torger Pederssøn Olde den 11 Julii 1795.

75: Aslach Henrichssøn Giernes Obligation stor 108 rd:, med Pant i Giernes, No: 6, dateret 10 Maji 1783, udslettes effter Qvittering af 10 Januarii 1795.

Guldfierdings Otting: No: 76: Knud Brynildssøn Ullestads Obligation stor 250 rd:, ud-

1795: 204b

-stød til hr: Etatsraad Fleischer, med Pant i Ullestad, No: 22, dateret 10 Maji 1783, udslettet effter Qvittering af 11 December 1794.

77: Skifftebrev effter Knud Brynildssøn Ullestad. Jordegods 1 Løb 1 pd: 8 Mrk: Smør i Ullestad, No: 22, for 474 rd: 2 mrk:, udlagt til Enken Britha Andersdatter 18 Mrk:, samt Creditorer og Arvinger det øvrige, dateret 26 September 1795.

78: Torger Siurssøns Obligation stor 399 rd:, udstød til Giert Olssøn Aalvigen, med Pant i Dychesten, No: 13, dateret den 10 Julii 1795.

79: Samson Josephssøn Biørches Obligation stor 400 rd., udstæd til hr: Johan Sechman Fleischer, med Pant i Biørche, No: 1, dateret 9 November 1790, udslettet effter Qvittering af 8 Julii 1795.

80: Anders Knudssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pd: 1 Mrk: Smør i Ullestad, No: 22, hvori han selv den 26 September 1793 har arvet andre 7 Mrk:, udstæd af Creditorer og Arvinger effter Knud Brynildssøn Ullestad, mod 474 rd: 3 mrk:, den 8 Julii 1795.

81: Anders Knudssøns Obligation stor 432 rd., med Pant i Ullestad, No: 22, udstæd til Niels Matthiassøn Litzeim med flere, den 8 Julii 1795.

82: Britha Andersdatters Contract for Livs Ophold af Ullestad, udstæd af Anders Knudssøn Ullestad den 8 Julii 1795.

83: Aamund Olssøn Seims Obligation stor 299 rd., udstæd til Torbiør Nielsdatter Lille Røthe, med Pant i Seim, No: 18, dateret 13 Julii 1795.

84: Ole Gulligssøn Seims Obligation stor 270 rd., udstæd til Hr: Peder Blydt, med Pant i bemeldte Gaard Seim, No: 18, dateret 3 Junii 1781, udslettet effter Qvittering af 16 Julii 1794.

85: Anfin Siurssøn Honves Obligation stor 100 rd., udstæd til Tormod Tostenssøn Hilstvedt, med Pant i Honve, No: 6, dateret 10 November 1787, udslettet effter Qvittering af 10 Julii 1795,

Bordstrands Otting: No: 86: Skifftebrev effter Wiching Godschalchssøn Almeland. Jordegods 18 Mrk: Smør Landskyld i Almeland, No: 34, for 300 rd., udlagt til Enken Magli Larsdatter den Halvedel, og Børnene den anden Halvedel, den 1 Martii 1794.

87: Lars Erichssøns Giæres Obligation stor 200 rd., udstæd til Hr: Krigsraad Fleischer, med Pant i Giære, No: 4, dateret 6 Julii 1791, udslettet effter Qvittering af 13 Julii 1795.

88: Ditto Obligation stor 199 rd., udstæd til Lars Tostenssøn Wæche, med Pant i Giære, No: 4, dateret 13 Julii 1785.

89: Lars Larssøn Giersqvals Obligation stor 199 rd., udstæd til Sjur Iverssøn og Herborg Iversdatter, med Pant i Giersqval, No: 10, dateret 6 Julii 1791, udslettet effter Qvittering af 17 Martii 1795.

Wiger Otting: No: 90: Erich Nielssøn Seims Obligation stor 50 rd., udstæd til Niels Matthiassøn Litzeim, med Pant i Løsøre, dateret 23 April 1787, udslettet effter Qvittering af 20 Junii 1795.

91: Gullig Larssøns Skjøde paa 1 Løb 18 ½ Mrk: Smør, hvori han med sin Hustrue Christie Michelsdatter den 9 November 1789 har arvet andre 5 ½ Mrk:, tilsammen 1 Løb 1 bpd: Smør i Lille Soue, No: 19, med Overbygsel til 12 Mrk:, udstæd af Michel Stephenssøn Soue mod 500 rd:, den 11 Julii 1795.

92: Michel Stephenssøns Obligation stor 390 rd., udstæd til Johannes Haldorssøn Aalvig med flere, med Pant i Lille Soue, No: 19, dateret 11 Julii 1793, udslettet effter Qvittering af 15 Junii 1795.

93: Gullig Larssøns Obligation stor 500 rd., udstæd til Tosten Thorssøn Norem med flere, mod Pant i Lille Soue, No: 19, dateret 13 Julii 1795.

94: Michel Stephenssøn og Gudve Erichsdatters Contract for Livs Ophold af Lille Soue, udstæd af Svigersønnen Gullig Larssøn den 11 Julii 1795.

95: Niels Nielssøns Skjøde paa 1 pd: 2 ¼ Mrk: Smør i Nesthuus, No: 11, hvori han selv den 21 November 1794 har arvet 5 ¼ Mrk:, udstæd af Arvingerne effter Mons Nielssøn Nesthuus mod 150 rd:, den 13 Julii 1795.

96: Lars Michelssøn Sætres Obligation stor 202 rd: 2 mrk: 7 s:, med Pant i Sætre, No: 9, udstæd til Mons Nesthuus, dateret 18 Julii 1785, udslettet effter Qvittering af 9 Julii 1795.

97: Helge Siurssøns Gavebrev paa 9 Mrk: Smør i Sætre, No. 9, udstæd af Ole Magnessøn Sætre, ansat til 18 Rdl:r, den 11 Julii 1795.

98: Contract mellem Opsidderne paa Glimme og Sætre angaaende en Demmebygning i Elven Sætres Groven kaldet, dateret 10 Julii 1795.

Bøer Otting: No: 99: Ole Knudssøn Breches Obligation stor 199 rd., udstæd til Lars Aalvigen, med Pant i Breche, No: 40, dateret 19 Maji 1781, udslettet effter Qvittering af 3 Julii 1795.

No: 100: Ole Knudssøn Breches ditto, stor 300 rd., udstæd til Giert Aalvig den 8 Julii 1782, udslettet effter Qvittering af 3 Julii 1785.

101: Knud Olssøns Skjøde paa 1 pd: 3 Mrk: Smør i Breche, No: 40, udstæd af Ole Knudssøn Breche mod 310 rd., den 9 Julii 1795.

102: Svend Olssøns Skjøde paa 1 pd: 3 Mrk: Smør i Breche, No: 40, udstæd af Ole Knudssøn Breche mod 320 rd., den 9 Julii 1795.

1795: 205

103: Knud Olssøn Breches Obligation stor 299 rd., udstæd til Amund Larssøn Aalvig, med Pant i Breche, No: 40, dateret den 9 Julii 1795.

104: Giert Olssøn Aalvigs Obligation stor 299 rd., udstæd af Svend Olssøn, med Pant i Breche, No: 40, dateret den 9 Julii 1795.

105: Ole Knudssøn og Anna Thomasdatters Contract for Livs Ophold af Breche, udstæd af Knud og Svend Ols Sønner Breche, den 9 Julii 1795.

106: Tosten Tormodssøns Skjøde paa 1 pund 12 Mrk: Smør i Hilstvedt, No: 64, hvori han selv den 12 December 1794 har arvet 12 Mrk., udstæd af Enken og Arvingerne effter Tormod Tostenssøn Hilstvedt mod 340 rd., den 7 Julii 1795.

107: Herborg Tollevsdatters Contract for Livs Ophold af Hilstvedt, udstæd af Tosten Tormodssøn Hilstvedt den 7 Julii 1795.

108: David Jverssøns Bygselbrev paa 1 Løb 6 Mrk: Smør i Tundal, udstæd af hr: Rector Arentz den 15 Junii 1795, med Revers.

109: Ole Siurssøn Davidhous Obligation stor 280 rd., udstæd til Johannes Nielssøn Giørdre, med Pant i Davidhousen, No: 23, dateret 10 Julii 1789, udslettet effter Qvittering af 14 Februarii 1795.

110: Knud Erichssøns Bygsel brev paa 12 Mrk: Smør i Almindingen, No: 48, udstæd af Anfind Knudssøn Rochne med flere den 9 Julii 1795, med Revers.

111: Erich Knudssøns og Kari Gulligsdatters Contract for Livs Ophold af Almindingen, udstæd af Knud Erichssøn Almindingen den 10 Julii 1795.

112: Peder Arvessøn Fannestølen Obligation stor 150 rd., udstæd til Elling Knudssøn Kløve, med Pant i Fannestølen, No: 21, dateret den 5 Julii 1793, udslettet effter Qvittering af 9 Julii 1795.

113: Lars Johnssøn Biørches Skjøde paa 6 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21, udstæd af Arvingerne effter Peder Arvessøn Fannestølen Hustrue Kari Torchels Datter mod 350 rd., den 11 Julii 1795.

114: Lars Johnssøns Obligation stor 100 rd., udstæd til Peder Arvessøn Fannestølen, med Pant i Fannestølen, No: 21, dateret 11 Julii 1795.

115: Peder Arvessøns Contract for Livs Ophold af Fannestølen, udstæd af Lars Johnssøn Biørche den 11 Julii 1795.

116: Knud Michelssøn Breches Obligation stor 199 rd., udstæd til Peder Iverssøn Medaas, med Pant i Breche, No: 40, dateret 13 Julii 1787, udslettet effter Qvittering af 12 Junii 1795.

117: Ditto Obligation stor 260 rd., udstæd til Amund Larssøn Aalvig, med Pant i Breche, No 40, dateret 10 Julii 1795.

118: John Ellendssøns Bygselbrev paa 2 pund 6 Mrk: Smør i Lie, No: 31, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 9 Julii 1795, med Revers.

119: John Ellendssøns Skjøde paa 2 pund 6 Mrk: Smør uden Bygsel i Lie, No: 31, udstæd af Niels Brynildssøn Lie mod 100 rd., den 11 Jukii 1795.

120: Contract mellem Lars Jverssøn Kolve og Knud Olssøn Bøe angaaende Gaardene Kolve og Bøe, dateret 11 Julii 1795.

121: Biørne Michelssøns og Ellev Jverssøns Skjøde paa Odels Retten til 21 Mrk: Smør i Lille Hæg, No: 43, udstæd af Knud Størkssøn mod 58 rd:, den 11 Julii 1795.

122: Knud Knudssøn Waales Obligation stor 200 rd:, udstæd til Svend Nielssøn Kirketeigen, med Pant i Waale, No: 27, dateret 9 Julii 1788, udslettet effter Qvittering af 13 Junii 1795.

123: Ditto Obligation til Peder Iverssøn Medaas, med Pant i bemeldte Waale, No: 27, dateret den 11 Julii 1795, stor 280 rdl:r.

124: Aad Anderssøn Haatvedts Obligation stor 170 rd:, udstæd til Niels Siurssøn Moe, med Pant i Haatvedt, No: 59, dateret 8 Julii 1790, udslettet effter Qvittering af 14 Julii 1795.

125: Lars Sjurssøn Eggereids Obligation stor 299 rd:, udstæd til Magnus Leqve med flere, med Pant i Eggereid, No: 46, dateret 11 Julii 1791, udslettet for betalte 149 rd: effter Qvittering paategnet 10 Julii 1795.

Holbøygder Otting: No: 126: Ole og Torgiuls Johanssønners Skjøde paa 1 pd: 3 Mrk: Smør i Holo, No: 41, og 9/10 Mrk: Smør i Røen, hvori de selv den 28 April 1794 har arvet andre 18 Mrk: Smør i Holo, og 3/5 mrk: i Røen, udstæd af Arvingerne effter Johannes Torgiulssøn Hougse mod 76 rd: 1 Mrk: 4 s:, den 7 Julii 1795.

127: Lars Knudssøns Skjøde paa 2 pund 4 Mrk: Smør i Strømme, No: 37, hvori han med sin Hustrue Guro Olsdatter den 6 Martii 1794 har arvet andre 2 Mrk:, udstæd af Creditorer og Arvinger effter Ole Johnssøn Strømmes Hustrue, mod 140 rd:, den 7 Julii 1795.

128: Ole Johnssøns Contract for Livs Ophold af Gaarden Strømme, udstæd af bemeldte Lars Knudssøn den 7 Julii 1795.

129: Ole Johnssøn Strømmes Obligation stor 98 rd:, udstæd til Colben Larssøn Houge,

1795: 205b

med Pant i Strømme, No: 37, dateret 12 November 1783, udslettet effter paategnet Qvittering af 9 Februarii 1795.

130: Skifftebrev effter Brytteva Colbensdatter Strømme. Jordegods 2 pund 6 Mrk: Smør i Strømme, No: 37, for 140 rd, udlagt til Enkemanden Ole Johnssøn 6 Mrk:, samt Creditorer og Arvinger det øvrige, dateret 6 Martii 1794.

131: Knud Siurssøns og Gudve Siursdatters Contract for Livs Ophold af Hage, udstæd af Siur Knudssøn Hage den 8 Julii 1795.

132: Lars Larssøns Bygselbrev paa 1 pund 18 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 6 Mrk: Smør, i Store Hirth, No: 19, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 7 Julii 1795.

133: David Axelssøns Skjøde paa 1 pd: 13 Mrk: Smør i Nedre Schierven, No: 22, udstæd af Axel Davidssøn mod 100 rd:, den 10 Julii 1795.

134: Gullig Baarssøn Teigens Obligation stor 98 rd:, udstæd til Michel Biørnessøn Bratholo med flere, med Pant i Teigen, No: 31, dateret 18 Juli 1786, udslettet effter Qvittering af 7 Julii 1795. NB: foranførte som udslettet 1789.

135: Ole Olssøn Helgelands Obligation stor 57 rd:, udstæd til Ellev Jverssøn Lille Hæg, med Pant i Løsøre, dateret 11 Julii 1795.

136: Ole Øyelssøns Bygselbrev paa 1 pund 3 Mrk: Smør i Ulven, No: 8, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 24 Februarii 1795, med Revers.

137: Ingebret Olssøn Fiæles Obligation stor 195 rd:, udstæd til Erich Monssøn Opheim med flere, med Pant i Fiælie, No: 45, dateret 6 Julii 1782, udslettet for betalte 140 rd: effter Qvittering af 8 Julii 1795.

138: Ole Olssøn Helgelands Obligation stor 40 rd:, udstæd til Ole Larssøn Aarmod, med Pant i Kreature, dateret 15 November 1787, udslettet effter Qvittering af 9 Julii 1795.

Opheims Otting: No: 139: Ole Erichssøns Skjøde paa 18 Mrk: Smør, ½ geedskind i Gilderhuus, No: 9, udstæd af Størkaar Larssøn mod 500 rd., med vedhæftet Contract om Gaardens Gjenløsning, begge dateret 6 Martii 1795.

140: Størker Larssøn Gilderhuuses Obligation stor 200 rd., udstæd til Claus Grimestad og Knud Rochne, med Pant i Gilderhus, No: 9, dateret 10 Julii 1794, udslettet effter Qvittering af 13 Julii 1795.

141: Wiching Larssøns Skjøde paa 1 pund 12 Mrk: Smør, 1 Hud i Houge, No: 10, udstæd af Lars Knudssøn Houge mod 590 rd., den 10 Julii 1795.

142: Sølfest Olssøn Hougens Skjøde paa en del Vaan huse staaende paa Gilderhuus Grund, udstæd af Hr: Capitaine Brügger mod 90 rd., den 13 Julii 1795.

143: Størker Larssøn Gilderhuus Bygselbrev paa 1 pund 9 Mrk: Smør i Jordal, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 5 Martii 1795, med Revers.

144: Ole Erichssøn Gilderhus Obligation stor 200 rd., udstæd til Claus Erichssøn Grimestad og Anve Knudssøn Store Rochne, men Pant i Gilderhuus, No: 9, dateret den 13 Julii 1795.

Windier Otting: [No: 145:] Knud Bottolfssøn Lemmes Enkes Obligation stor 100 rd., udstæd til Niels Larssøn Øfsthuis, med Pant i Lemme, No: 24, den 8 Julii 1795.

146: Michel Siurssøns Bygselbrev paa 1 Løb 18 Mrk: Smør i Endeved, \No: 10/, udstæd af Hr: Krigsraad Fleischer den 6 Julii 1795, med Revers.

147: Siur Michelssøns og Brithe Hansdatters Contract for Livs Ophold af Endeved, udstæd af Michel Siurssøn den 10 Julii 1795.

148: Ole Jonssøn øvre Kythes Obligation til Frøken Fleischer, med Pant i Kythe, No: 22, dateret 9 November 1779, qvitteret for sammes paalydende Summa 400 rdl:r, den 9 Julii 1795, og dereffter i Dag udslettet.

149: Ditto Obligation stor 400, udstæd til Jver Jonssøn Norem, med Pant i øvre Kythe, No: 22, dateret 9 Julii 1795.

Den 15 Julii 1795 continuerede Sommertinget i alle vedkommendes Nærværelse.

Da Restance Registeret blev examineret udi de 2de Mænds Godschalch Pederssøn Ullestads og Jens Jonssøn ibms: Nærværelse, og befunden at være for første Termin 1795, 1249 rd., hvilket blev uimodsagt.

Dereffter blev

Eragtet

Udi de paa dette Sommerting optagne Sager bliver førstkommende 7 September afsagt Dommer eller Kjendelser, til hvilken Tid saavel Parter som Laugrettet indfinder sig her paa Tingstædet.

Effter Udraab var intet mere ved Retten at bestille, thi blev Sommertinget ophævet.

(Sorenskriver) O B Heiberg (sign)

Aastæds Sag mellem Dolve og flere Gaarde samt Breche og Roustad.

Aar 1795, den 20de Julii, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Dolve i Dørvedals Otting, for at behandle effterfølgende Aastæds Sag anlagt af

1795: 206

Opsidderne paa Gaardene Dolve, Børkie, Dychesten, [Hondve?], Qvale, [Lødve?], Opheim, Breche, Bouthuus, Seim, Finne, Ullestad, Mølster, Rogne, Gjære, Traae og Schulestad, imod Lars Knudssøn Breche og Johannes Knudssøn Roustad. Retten blev betjent i Hr:

Sorenskriver Heibergs Forfald af den constituerede Sorenskriver, Birkedommer Barth, tillige med effterskrevne af Stedets Foged opnævnte 8 eedsvorne Laugrettes og Meddoms mænd: 1: Størk Madssøn Seim. 2: Steffen Monssøn Bergshougen. 3: {Knud} Anfind Knudssøn Store Rochne. 4: Knud Aschildssøn Ræne. 5: Lars Halstenssøn Istad. 6: Lars Knudssøn Bryn. 7: Aamund Torgerssøn Ringheim, og 8: Aad Nielssøn Ringheim, som alle angave sig til Parterne ubeslægtede. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Da Requirenterne af denne Forretning, Opsidderne paa Gaarden Dolve: Knud Knudssøn, Ingebret Bergessøn og Lars Bergessøn, Opsidderne paa Børkie: Knud Endressøn, Peder Iverssøn og Samson Josephsøn, paa Dychesten: Lars Kielssøn, Ole Larssøn og Lars Iverssøn, paa Hondve: Anfind Sjurssøn og Ole Sjurssøn, paa Qvale: Iver Knudssøn, Knud Iverssøn, Claus Anderssøn og Anders Svendssøn, paa Lødve: Iver Larssøn, paa Opheim: Endre Michelssøn, paa Bouthuus: Ole Willumssøn, paa Breche: Michel Aadssøn og Erich Torgerssøn, paa Seim: Knud Iverssøn og Aamund Olssøn, paa Finne: Erich Nielssøn, paa Ullestad: Knud Svendssøn, Enken Britha Andersdr:, {Enk} som ikke mødte eller nogen paa hendes Vegne, paa Mølster: Bjørne Matthiassøn og Torger Davidssøn som ikke mødte eller nogen paa hans Vegne, paa Rogne: Johannes Torbjørnssøn, Anfind Erichssøn og Jon Baarsøn, paa Gjære: Lars Erichssøn, Matthias Anfindssøn og Anders Hadlessøn, paa Traae: Brynild Amundssøn, og paa Schulestad: (Holger?) Aadssøn, som alle have underskrivet Stevningen, fremlagde den meddeelte Tægtedag udi denne Forretning af 30te Martii 1795, saalydende # samt det udstyrede skriftlige Stevnemaal, hvorved Lars Knudssøn Breche og Johannes Knudssøn Roustad til i Dag er indkaldet fordi de ulovlig have tiltaget sig Brug og Beitning udi Stølen Walberg kaldet, derom at anhøre Vidnesbyrd af stevnte og ustevnte Vidner, Rettens Befaring paa Aastædet at bie{falde}vaane, anhøre Citanternes Procedure og Irettesettelse, samt Dom modtage til at avholde sig fra Citanternes Fæehavner med Fæebeitning eller Høeslaatte, eller at fravige Stølen Walberg, alt effter nærmere Paastand, følgelig Stevnemalets nærmere Formeld, dateret 10de Junii 1795, saalydende #

Til Vedermæle var Ejeren til Gaarden Opheim, Hr: Biskop Irgens, indkaldet, saavelsom og Hr: Krigsraad Fleischer, der tillige med Velbemeldte Hr: Biskopen som Ejer af Gaarden Breche, Hr: Jon Mariager, som Forstander for Seminarii Fridericiani Gaard Roustad, Sognepræsten Hr: Jersin som Beneficiarius for endeel i Dolve, Sognepræsten Hr: Knud Fleischer som Beneficiarius til Knud Svendssøn Ullestads Brug, hvilke alle have paategnet Stevningen.

Bottolf Bergessøn Dolve, der ligeledes til Vedermæle er indkaldet, var tilstæde. End videre vedtog den residerende Capellan Hr: (?).ouht for den ham beneficerede Gaard Ullestad, samt paa Enken Madame Schielderups Vegne for hendes tilbygslede Andeel i Ullestad, saavelsom og Erich Finne paa sin Broder Knud Finnes Vegne at svare til Sagen forsaaavidt deres Gaarders Ejendomme udi de {paa} omtvistede Strækninger angaaer.

Af de i Stevnemalet benævnte Citantere sagde Mads Lødve paa sin Søns Erich Madssøns Vegne, at han frafaldt Sagen.

Hr: Jersin som Forstander for \Wangens/ Enkefattig huses Gard Ullestad, som Madame Schelderup paaboer, har, som forbemeldt, paategnet Stevningen.

De indstevnte Vederparter Lars Knudssøn Breche og Johannes Knudssøn Roustad mødte og tilstod at de lovlig ere tilkaldede [i] denne Sag, men derhos anmærkede at Torger Biørnessøn Røthe som Ejer for Knud Iverssøns Brug i Qvale, ikke er stevnet til Vedermæle, da dog Sagen angaaer hans Ejendom, og derfor paastod Stevnemalet afviist siden andre angrænsende ikke ere varslede at forsvare sin Ejendom, og at svare i Sagen. Torger Biørnessøn Røthe blev paraabt, og sagde at han ikke var stevnt i denne Sag, ligesom hans Brug er paa Qvale, ikke har underskrevet Stevningen, derfor ikke ville tage til vedrmæle. Vederparterne, i Anledning her af som forbemeldt, paastod Sagen afviist som ulovlig anlagt, da mange selv ikke har underskrevet Stevningen. Citanterne sagde at det ikkun er Udflugter af Torger Røthe at han

ikke antager Sagen, og derfor forbeholdt sin lovlige Ret i Tid og Tilfælde, begierede derfor Udsettelse til en anden belejlig Tid for at faae Sagen med Continuations Stevnemaal forfrisket og alle Vedkommende indkaldte.

Eragtet:

Effterdie Ejeren af en betydelig Deel udi Gaarden Qvale ikke er tilkaldet [i] denne Sag, og andre angrendende heller ikke effter Vederparternes An(..?)else skal være indstevnte, Sagen at tilsvare, saa udstaaer samme til en anden belejlig Tid som paa Citanternes Anfordring og nærmere Forlangende skal blive berammet, da de have at iagttage alle lovlige Formaliteter til Sagens Fremme. Denne

1795: 206b

Sessions Omkostninger beregnes saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 1 Dags Forretning og Diæt 4 rd:, Anpart Skyds og Diæt fra Hardanger og til Wangen, samt tilbage effter Anpart 2 rd: 3 mrk:, Skyds til Stædet in Natura, Fogden for Opnævnelser 5 Mrk:, Lænsmanden 3 Mrk:, Laugret 3 á 2 Mrk:, 5 á 24 s:, [er] 2 rd: 1 Mrk: 8 s:, ialt 11 rd: 3 mrk: 12 s: Vederparterne betalte Tilsvares penge 2 Mrk: 8 s:, og for Kjendelsen 12 s:, ialt Tre Mark og Fire Skilling. Barth

Opsat Aastæds sag paa Nestaas i Wiger Otting, folio 182

Aar 1795, den 22de Julii, blev Retten sat paa Gaarden Nestaas i Wiger Otting paa Woss, for at behandle den fra sidstleden 20 September afvigte Aar formedelst mislig Stevnemaal udsatte Aastæds Sag mod Oleif Claussøn Uqvirne; Retten betjente den constituerede Soresnkriver, Birkedommer Barth i Hr: Sorenskriver Heibergs Forfald, samt effterfølgende af Stedets Foged opnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddoms mænd: 1: Niels Matthiassøn Litzeim. 2: Berge Brynildssøn Wæthe. 3: Willum Pederssøn Bøe. 4: Ole Siurssøn Hondve. 5: Anfind Siurssøn Honve. 6: Amund Torgerssøn Ringheim. 7: Lars Knudssøn Bryn, og 8: Størk Nielssøn Mithun. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Rognald Rognaldssøn Nestaas den ældre og yngre fremstode for Retten og fremlagde den dem meddelte Tægtedag af 8 April 1795, samt sit udstyrede skriftlige Continuations Stevnemaal af 10 Junii 1795, hvorved Oleif Claussøn Uqvirne til denne Tid er indkaldet for at anhøre stevnte og ustevnte Vidner betreffende de Gierder og Slotter som {han har} \er/ indhægnat af fælles Fæbejtning siden en Forening i Aaret 1737, samt angaaende ulovlig Jagen og Drifft fra fælles Fægengang med videre, Rettens Syn og Grandskning paa Aastæderne at modtage, Procedur og Paastand at anhøre og Dom at lide med videre effter Stevnemaalets Formeld som Acten tiltages, saaledes lydende #

Anfind Rochne mødte for sin Svoger Oleif Uqvirne effter den sidste Rettes Dag \fremlagde/ meddelte Stifftets Constitution, og vedtog lovlig Vatsel.

Alle de til Vedermæle indkaldte mødte paa egne og de fraværendes Vegne og tilstod lovligt Stevnemaal. Vidnerne vare tilstæde.

Citanten fremlagde en skriftlig Beskikkelse af 29 Julii 1794, som i Stevnemaalet er benevnet, med Oleif Uqvintes Svar af 30 ditto, saalydende # Dereffter skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, af Dags Dato, saameldende #

Anfind Rochne fremlagde en skriftlig Tilbydelse fra sin Svoger til Nestaas Mænd, af Dags dato, om de samme ville modtage, saalydende # Citanterne svarede til det oplæste Tilbud, at de og vare tilbøvelige til Forlig naar de siden 1737 indhægnede Slaatter igjen bleve udlagte til Fæemark, og Vederparten betalte denne Sags Omkostninger, fremlagde derhos til Actens Følge den i Stevnemaalet paaberaabte Forening indgaaet inden Retten paa Gaarden Nestaas den 1te Julii 1737. Vederparten henholdt sig til sit givne Tilbud, men ville ikke samtykke i at de indgjærdede Slottetræer bliver igjen til Fæemark henlagt. Citanterne begjærede sine

Vidner fremkaldte og afhørte, samt deres Svar modtaget paa ovenmeldte fremlagte Skrifftlige Spørgsmaal. Edens Forklaring blev Vidnerne forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende. Fremstod da

1te og 2det Vidne, Erich Torgerssøn Breche og Brynild Olsson Lieland, aflagde Saligheds Eed og svarede til 1te Sp: At det forholder sig som omspurgt. 2: Sp: Jo. 3: Sp: Det er som omspurgt. 4: Sp: Vederparten benægtede det proponerede Tilbud. Indstevnte tilspurgte Vidnerne, om han ikke samme Tid tilbød Nestaas Mænd at han ville afslaae det Gjærde som omtales udi den 4de Post af hans fremlagte skriftlige Tilbud? Vidnerne svarede Jo, men Oleif Uqvite sagde derhos at han vilde beholde Blitsbrekkenene*, som han nyelig havde indgjærdet. afskediget.

3de Vidne, Knud Torbjørnsson Uqvite, 40 Aar gammel, fød paa Sæve, og kom til Uqvite at boe for 16 Aar siden, i 2det og 3de Leed beslægtet til Oleif Uqvite, og Stedfader til hans Hustrue, vidnede til 5te Sp: Jo, har hørt af Oleif Uqvite at han havde jaget Nestaas Kreature fra Uqvites Udmark, men Vidnet veed ikke om de der \effter/ gik paa Nestaas Mændenes indhægnede Slaatter, og fortalte Oleif dette for omtrent et Aar siden. 6te Sp: Kan Vidnet slet ikke erindre. 7de Sp: Det omspurgte Gjærde har Oleif Uqvite opsat for et Aar siden, og sagde han der at ville oprette et Slaattetræ. Dette Gjærde hindrer ellers Nestaas Kreature fra at komme i Uqvites \Ud/Mark. 8: Sp: Vidnet veed at Oleif Uqvite i Aaret 1793 indhægnede den Strækning af Udmarken kaldet Blisbrechene til Høeslaatte, hvilken Strækning var god Mark, men paa de øvrige Steder ovenfor er Marken ligesaa god. Hvor vidløftig den indhægnede Strækning ellers er, eller om samme er Nestaas Mænd til Skade og Fortrængsel, kan Vidnet just ikke sige, dog er den øvre Lie ikke saa hastig beqvem til Beitning om Vaaren som den nedre. 9: Sp: Noget af Betydenhed har ikke været indgjærdet siden Vidnet

1795: 207

kom til Gaarden, undtagen den før omprovede Blisbrechene, samt et lidet Stykke ved Sjurstræet og Sygnetræet, item ved nederste Gjellene og af Tøsetræet, dog alt af meget ringe Værdie. 10: Sp: Vidnet kan hertil ikke forklare andet end hvad hans Svar til 9de Sp: indeholder. 11: Sp: Jo, Vidnet kan gjøre Anvisning paa de omspurgte Steder. 12: Sp: Vidnet henholder sig til forrige Forklaring. De øvrige Spørgsmaal frafaldt Citanten. Paa Vederpartens Spørgsmaal sagde Vidnet at der er Grind paa det til 7de Sp: omprovede Gjærde, hvorom nu tvistes, samt at han ikke har hørt at Nestaas Mænd har klaget over at deres Kreature formedelst den omprovede Jagen havde faaet Skade. Vidnet saae dette Aars Foraar at Nestaas Smaler gik ind paa Sygne Træet 2de Gange, og 1te Gang var Folk derhos, ligesom nogle Busker af Gjærdet var nedrevet, men hvem som havde bragt Kreature derhen, veed Vidnet ikke. Gjærdet var ellers i den samme Stand som det tilforn pleiede at være. End videre forklarede Vidnet paa Vederpartens Spørgsmaal, at Nestaas har fælles Fæbebeitning med Seim, dog ikke mere end 5te eller 6te Parten af Samegetejgen kaldet.

Seims Mænd fremlagde i Retten \en Doms Act/ mellem Seim og Nestaas af 13 Maji 1738, som viser hvorudi Fælleddsskabet mellem disse Gaarder bestaaer, hvilken følger Acten.

4de Vidne, Britha Tostensdr: Uqvite, gifft med næst forrige Vidne, kom her til Gaarden at boe for et Aar siden, svarede til 5: Sp: Har hørt det omspurgt af Oleif Uqvite selv for et Aar siden, men Vidnet veed ikke hvor Kreaturene siden gik. 6te Sp: Kan Vidnet ikke sige. Paa Vederpartens Spørgsmaal svarede Vidnet, at hun ikke har hørt nogen Klage derover af Nestaas Mænd. Vidnet har dette Aars Foraar seet Nestaas Kreature paa Sygnetræet, men kan ikke erindre hvor mange Gange, heller ikke saae hun at Gjærdet var nedrevet, hvilket hun og ikke veed om var i lovlig Stand. Vidnet aflagde Eed effter Loven. dem:

5te Vidne, Anbjørn Svendssøn Seim, provede til 5te Sp: At han forgangen Aars 3de Pintsedag hørte af Ole Uqvitne at han havde mødt Nestaas Kreature da de kom rækkende i Uqvitnes Mark, men Vidnet kan ikke erindre at Oleif sagde hvor langt han havde fulgt dem, og var Rognald Nestaas Hustrue og Datter hos Kreaturene da han forlod dem. 6te Sp: Vidnet veed intet videre end hvad forhen er forklaret. Paa Vederpartens Spørgsmaal sagde Vidnet, at han ikke har hørt Nestaas mænd klage over at deres Kreature ved Jagen var kommen til Skade. Vidnet om sit Vidnesbyrds Rigtighed aflagde Saligheds Eed.

6te Vidne, Størk Madssøn Seim, 43 Aar gammel, fød paa Seim, hvor han er opfød og boet i 13 Aar, ubeslægtet til Parterne, provede til 7: Sp: Ligesom 3die Vidne. 8: Sp: Ligesaa, med Tillæg, at det var af den bedste Mark i nedre Lien som er indhægned til Slaattetræet Blisbrechene kaldet, hvilket om Vaaren fornem/m/elig er Nestaas Mænd til Fortrængsel indtil den øvre Lie bliver beqvem til Beitning. 9: Sp: Vidnet veed ikke videre end at Knud Uqvitne for omtrent 5 á 6 Aar siden eller meere indgjærdede et lidet Stykke af Tøsetræet. 10: Sp: Henholder sig til forrige Forklaring. 11: Sp: Vidnet kan anviise Blisbrechene, Sjurstræet og Sygnetræet. 12: Sp: Jo, de omspurgte Slaatter er af den bedste Deel. Vederparten tilspurgte Vidnet, om der ikke er Grind i det til 7de Sp: omprovede Gjærde? Svar: Jo. 2: Sp: Om Nestaas Mænd har indhægned Slaattetræe i sin egen Udmark siden 1737. Svar: Jo, i Nestaas Kleven kaldet, hvor Seims Mænd tillige ejer og Mærkes gjærde der opsat. 3de Sp: Hvor mange Udløer der findes paa det indhægnede Stykke, Nestaas tilhørende? Svar: Der er 2de Udløer. 4: Sp: Om Nestaases Kreature daglig eene har bejtet i Uqvitnes Udmark? Svar: Forend Mærkes gjærdet mellem Uqvitne og Seim forrige Aar blev opsat, bejtede alle 3 Gaarders Kreature tilsammen i Nedre Lien, Uqvitne tilhørende, saavel som og paa Seims Egn.

Citanten fremstillede godvillig 7de Vidne, Knud Madssøn Seim, 50 Aar gam/m/el, fød paa Seim, hvor han sin heele Tid har opholdt sig, provede til 5te Sp: Hørte afvigte Aars 3de Pindse Dag af Oleif Uqvitne selv, at han havde jaget Nestaas Kreature fra Uqvitnes Udmark, men Vidnet veed ikke hvor disse siden gik. 6: Sp: Jo, det forholder sig som omspurgt. 7de Sp: ligesom 3de Vidne. 8: Sp: Det indhægnede Slaattetræe i Blisbrechene er af den bedste Deel af Udmarken, men Størrelsen paa samme kan Vidnet ikke sige. Udgjærselen er ellers Nestaas til Skade og Fortrængsel paa deres Fæbeite. 9de Sp: Veed Vidnet ikke. 10: Sp: De omspurgte Indhægninger er Nestaas til Fortrængsel. 11: Sp: De omspurgte Slaatter Blisbrechene, Sjursteigen og Sygniteigen kan Vidnet anviise. 12: Sp: Henholder sig til forrige Forklaring. Til Vederpartens 4de Sp: ligesom forrige Vidne.

8de Vidne, Ole Nielssøn Uqvitne, 60 Aar gammel, fød i Watsværn, men ophold sig paa Uqvitne i 20 Aar til for et Aar siden, ubeslægtet til Parterne, provede til 7de Sp: Jo, det forholder sig som omspurgt. 8: Sp: ligesom næst forrige Vidne. 9de Sp: Jo: 10: Sp: Vidnet veed at en Deel af nederste Giellen, endeel af Tøsetræet og Sjurstræet samt Blisbrechene er indhægned siden han kom her til Gaarden, hvilket er Nestaas Mænd til Trængsel. 11: Sp: Vidnet kan gjøre Anviisning paa de omspurgte Steder. 12te Sp: Henholder sig til forrige Forklaring. Til Vederparternes Spørgsmaale var Vidnet eensstemmig med næstforrige Vidne, derhos end videre forklarede at Indhægningen i Nestaas Kleiv er skeed siden Vidnet kom til Uqvitne. Citanten frafaldt de øvrige Vidner.

1795: 207b

Dommeren og Laugrettet i Følge med Parterne og de 4 Vidner, Knud Uqvitne, Størk Seim, Knud Seim og Ole Uqvitne, begav sig ud for at bese de paatvistede Gierde og Indhægninger, og blev os anviist saavel Siurstræet, Sygnetræet, nedre Giellen og Tøsetræet, samt det paa samme i den seenere Tid indhægnede siden Knud Torbiørnssøn kom til Gaarden, hvilket var af ringe Betydenhed, men paa Tøsetræet det meeste. Dette alt er taget af den Udmark som

effter Foreeningen af 1 Julii 1737 skulde være fælles for Nestaas og Uqvitnes Opsidder. Blisbrechene, som strækker sig fra Tøsetræets Gierde indtil Mærket for Gaarden Schielde modtager, er en betydelig Indhægning opført af Oleif Uqvitne i Aaret 1793, og synes at være til Trængsel for de fælles MedEiere, naar Bejtningen oven for samme i øvre Lien ikke er beqvem for Nestaas Mænd om Vaaren. Nogen Bejtning med Seim kan disse ikke have effterdie Mærkes gierde mellem Seim og Uqvitne forrige Aar er opført, og imellem dette Mærkes gierde og Uqvitnes Bøesgierde, er det paastevnte {Mæ} Træe gierde af Oleif Uqvitne opført, som hindrer Kreatturene end ogsaa fra at række uden om samme til øvre Lien.

Forbemeldte 4 Vidner derefter om deres Vidnesbyrd og Anvisnings Rigtighed aflagde Saligheds Eed effter Loven, og fra Retten bleve afskeedigede.

Citanterne paastod Dom effter Vidnernes Udsigende, og forventede at indstevnte Oleif Gemestad* (Grimestad) eller Uqvitne bliver ved Dom tilfunden at nedrive det opsatte Tree gjerde, samt Indhægningen for Blisebrechene, saa at samme hereffter som tilforn bliver fælles Bejtning for Nestaas Mænd ubehindret effter den i Aaret 1737 indgangne Foreening, da de derimod frafaldt Paastand om at det paa de andre Træer indhægnede bliver lagt under Fæfod som før. Endelig paastod de og denne Sags Omkostninger erstattet med 30 rd:

Anfind Rochne for Oleif Grimestad eller Uqvitne sagde, at siden Hoved Stevnemaalet saa sildig var udstæd, og han effter Paafordring ikke havde faaet Gjenpart deraf, maatte han nødes til at begiære Sagen udsat til en anden Tid, paa det han med Contra Stevnemaal og Vidner kunne oplyse sin Ret, og afbevise Hoved Citanternes ubillige Søgemaal.

Citanterne hermed protesterede og paastod Dom.

Eragtet.

Den forlangte Anstand kan ikke nægtrs, men samme bevilges til en anden belejlig Tid, da Oleif Uqvitne paa sin egen Beksotning haver at iretteædske Sagen og besørge sig Tægtedag meddelt til sit paaberaabte Contra Stevnemaals Udfærdigelse.

Denne Fottetnings Omkostning: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, Anden Dags Forretning og Diæt 3 rd:, Skyds fra Hesthammer til Wangen og tilbage effter Anpart 2 rd: 3 Mrk:, Fogden for Opnævvelse 5 Mrk:, 8 Vidner at føre 5 Mrk:, Lænsmanden 3 Mrk:, Mændene, hver 24 s:, [er] 2 rd:, ialt 11 rd: 20 s:, skriver Elleve Rigsdaler og Tyve Skilling, som Rognald Nestaas betalte. Ole Uqvitne betalte Tilsvares Penge 2 Mrk: 8 s:, Contra Qvæstioner 8 Vidner 2 Mrk: 8 s:, Udsettelse 12 s:, ialt Fem Mark og Tolv Skilling. Barth

Continuation af Wosse Sommer thing 1795.

Aar 1795, den 7de Septembris, blev Retten sat paa Tingstædet Wossevangen for at afsige Domme eller Kjendelser udi de fra sidste Ting optagne Sager. Retten betjentes med følgende eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Stephen Monssøn Bergshougen. 2: Michel Aadssøn Breche. 3: Niels Torbiørnssøn Hegle. 4: Anfind Knudssøn Rochne. 5: Amund Torgerssøn Bryn. 6: Jon Olsson Kolve. 7: Lars Halstenssøn Istad, og 8: Ole Aschildssøn Reime.

Da i Lars Knudssøn Breches Sag, Folio 198, mod Erich Nielssøn Finne for Overfald og ærerørige Ord, er saaledes

Eragtet:

Omendskjønt Erich Finne trende Gange efter hinanden har nydt Udsettelse, saa har han dog, som ellers be(...?)t med Processe(r?), ikke fremkommet med det mindste til sit Forsvar i denne mod ham anlagte Sag. Det synes som han ved de idelig begierte og givne Udsettelser ønsker at bringe Sagen i Udhael; Men for at forekomme hans Klage over Rettens Overilelse, vil Dommeren endnu eengang bevilge Sagens Anstand til Høstetinget, da Contra Stevnemaal ufejlbarligen maae irette føres, saafremt han ikke vil vente at Dom da bliver afsagt, hvorfor han selv maae tilskrive sig den af Udeblivelse flydende Ulejlighed.

Folio 200. I Aslach Fladeqvals Sag mod Størk Reque for Overfald er saaledes
Eragtet.

Effter Stevnevidnernes Afhiemling ved Sagens Incamination den 8 November 1793, er Størk Reque ikke indstevnet til Doms Lidelse, hvor for Dommeren ikke fandt sig beføjet at afsige nogen Dom udi denne Sag, førend Lovens bydende iagttages, hvilket Aslach Fladeqval haver at effterkomme og fuldbyrde saafremt han agter at vedblive Sagen, som til den Ende udstaaer.

Folio 200. I Wiching Ygres Sag mod Hermund ibm: for
Overfald paa hans Hustrue, er saaledes afsagt
Dom.

Med det udi Sagen afhørte første Vidne er det ikke alleneste bleven oplyst at det paastevnte Overfald mod Wiching Ygres Hustrue er skeed, men endog med 2de andre Vidners Udsigende og Forklaring bekræftet Konens Tilstand og Udseende den samme Dag. Da her altsaa er en vis Formodning om Handlingen, som desuden er gaaet for sig paa et Stæd hvor det formodentlig ikke er mueligt for den beskadigede at kunne tilveje bringe saadant Beviis som Lovens 1. 13. 1. ædsker, saa bliver Lovens 1. 15. 6. og 7. art: anvendelig paa denne Sag, som ellers ville have farlige Følger for den almindelige Sikkerhed i Landet, saa kunde Dommeren ikke andet end ifølge Loven herved at kjende og dømme for Rett: At Hermund Ygre bør aflægge sin Eed at han ikke den omprovede Tid og Stæd har overfaldet Wiching Ygres Hustrue eller tilføjet hende nogen Skade. Skulle han ikke trøste sig til saadan Eed at aflægge, bør han betale Slagsmaals bøder 9 rd: til Deling som Loven befaler, samt i denne Sags Omkostninger 4 rd:, hvilket udredes og effterkommes femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 200. I Wiching Ygres Sag mod Hermund Ygres børn, er saaledes
Eragtet.

Det første afhørte Vidne har alleene seet at indkaldte Isach Hermundssøn kastede noget som gjorde Allarm paa Wiching Ygres Sælsdør, samt nedrev Døren for det Sælshuus hvor Wiching Ygres Hustrue var inde, men det andet Vidne har ikke været nærværende da samme skeede, men allene seet trende Steene indkastet paa Sælsgulvet, hvilke efter Wiching Ygres Hustrues Sigende skulle være der indkastet af Isach Hermundssøn. Sagen er altsaa ingenlunde effter Lovens 1. 13. 1. oplyst, hvorfor Wiching Ygre bør nøjagtigere at oplyse Sagen om han samme agter at vedblive.

Folio 200. I Niels Pederssøn Groves Sag mod Lænsmand Mølster, er afsagt saadan
Dom.

Uden Beviis gjelder intet i Rettergang. Skulle ikke denne Regel iagttages, ville mange fornærme hinanden med Beskyldninger og Processer. Det er aldeles ikke under denne Sag oplyst at Lænsmand Mølster mod Niels Pederssøn Groves Willje og Samtykke tog de paastevnte 8 Tømmerstokker fra Biørche saug, men meget meere viser Vidnet Lars Biørches egen Tilstaaelse, at han var med Lænsmanden da denne udmærkede samme, følgelig kunne han tillige ansees som Part i Sagen. Heller ikke er det sikkerligen oplyst at det omtalte Tømmer virkelig var Niels Groves Ejendom. Det andet Vidne er uovereensstemmende med det første, Og saaledes er Sagen ingenlunde beviist, men hermed kjendes for Ret: Lænsmand Mølster bør for Niels Groves Tiltale udi denne Sag frie at være, og Processens Omkostninger ophæves paa begge Sider, da ingen Contra Stevning er irecte ført.

Folio 201. Hr: Foged Unmack paa Embeds Vegne mod
Ole Olsson Helgeland og Husmand Lars Larsson
Dom:

At indstevnte Ole Olsson Helgeland har handlet imod Lovens 3. 11.

1795: 208b

29. og 33. ved at bortleje en del af sin tilbygglede Jord til fremmede, er baade med hans egen Tilstaaelse og Vidnernes Udsigende beviist; Men omendskjønt han ikke efter sine irette førte Contra stevnemaale har kunnet oplyse at Gaarden Helgelands da værende Beneficiarius har givet Tilladelse til at indtage Husmanden Lars Larsson, saa kan det dog af første Contra Vidnes Forklaring sees at Beneficiarius om Husmandens Ophold der paa Stædet var vidende, men dette Vidnesbyrd er ikkun enkelt, og følgelig kommer ikke i Betragtning; Saalænge Beneficiarius ikke bemøjedede sig med at paastaae Husmanden uddrevet fra Pladset, eller sagsøgte Ole Helgeland for det vist nok ulovlige Indgrib i Beneficiari Rettigheder, har {den sidste} \han/ troet sig sikker, og saaledes i fulde 18 Aar benyttet sig af den Fordeel han deraf havde formedelst Afgifften, hvilken han, siden Husmanden effter eget Sigende havde forbedret Pladset, forøgede. Aller højst bemeldte Lovens 3. 14. 33. viser Straffen for saadan egenraadig Handling, men umuelig kan (.....?) Sag bestemmes efter samme, saasom Husmanden Lars Larsson i saa lang Tid har indhøstet Pladset, og ikke førend han troede sig fornærmet, henvendt sig til Beneficiario, ligesom heller ikke under Sagen er beviist hvormeget Pladsets Afgrøde beløber i de mange Aar. Ole Helgelands Bygselseddel er almindelig clausulleret, og indeholder ikke særskildte Forbindelser der kunne give Anledning til at troe at han havde forbrudt sin Gaard, og Lovens bydende udi 3. 21. 7. kan ikke her anvendes; Men derimod synes det efter Omstændighederne billigt at han for sin egenraadige Behandling tilbage betaler den oppebaarne Afgift for 1777, samt for sin givne Anledning til denne Sag, idet han ikke indfandt sig efter Tilkaldelse, paa det Process kunne undgaaes og Forlig stiftes, betaler Sagens Omkostninger, ligesaa og Beneficiarius hereffter eene faaer Raadighed over Lars Helgelands Plads, og bortfæster samme efter Lov og Anordningers bydende. Lars Helgeland har været medskyldig deri at han ikke henvendte sig til Jorddrotten som han burde, men derimod i saa lang Tid har colluderet med Lejlændingen. Og da her er en Slags præsumtion for at den forrige Beneficiarius ikke har været uvidende om Handlingen, og Ole Helgeland ikke har modsagt Rigtigheden af den opgivne Afgiffts Beløb, samt Lars Helgeland heller ikke benægtet at for 2de Aar er ubetalt, som Ole Helgeland har foregivet, saa kjendes hermed for Rett: Ole Olsson Helgeland bør udbetale de af ham for 1777 og 1778 oppebaarne og uimodsagde 2 rd: 3 Mrk: aarlig med 5 rd:, samt fra 1779 til 1792, begge inclusive, aarlig 3 rd:, ialt 42 rd:, tilsammen 47 rd:, hvilke tilfalder nærværende og forrige Beneficarii Arvinger efter Embeds Tiden; saa bør han og betale denne Sags Omkostninger, indberegnet stemplet Papir, Stevnepenge og Actors Sallarium 10 rd:, ligesom han heller ikke hereffter maae befatte sig med eller oppebære nogen Afgift af dette Plads uden Ejerens Sinde. Husmanden Lars Larsson, som har colluderet med Lejlændingen Ole Olsson, og ikke førend den formeentlige Fornærmelse mod ham skeede, {der}om Handlingen givet Husbonden Underretning, bør forskaffe sig lovlige Fæsteseddel paa Pladset af Beneficiario, og med ham foreenes om Afgifften, førend det tillades ham hereffter at betjene sig af samme, og betale Afgifften deraf til Sognepræsten for Aarene 1793, 1794 og 1795 medens Sagen har staaet under Behandling med 9 rd: Alt at udredes og efterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 201. I Knud Larsson Takles Sag mod Ole Mørqve

er saaledes

Eragtet

Kiel Larssøn Takle, der er brugt som Vidne i denne Sag, kunne ansees at være Part, saasom han efter indstevnte Ole Mørqves Angivelse skulle lade liqvidere udi det omtalte Hæstebytte en Sum af 10 rd: af hvad han til Ole Mørqve var skyldig. At dette kan være rigtig formodes ogsaa deraf at Ole Mørqve siger at Byttet skeede med Citanten Knud Takle og hans Broder Kiel tillige. Og da Citantens begge Brødre have (stævnt?) Vidner, kunne vel nøjere Forklaring til Sagens ydermeere Oplysning erholdes om Ole Mørqve med Contra Stevnemaal indkaldte dem. Til saadant at iverksette udstaaer denne Sag til næste Ting, da det paaligger bemeldte Ole Mørqve at bevise sit Opgivende, da i manglende Fald Dom bliver afsagt effter det passerede.

Folio 201. Hans Hirth mod Niels Tveite

Eragtet

Hvo som sigter bør bevise. Det paabyder Lovens 1. 14. 5. Saa ligefrem at paalægge Eed uden mindste Beviis eller Formodning fornemmelig i saadan Sag som denne, er ikke rigtig og lovlig, hvor for det paaligger Citanten Hans Hirth at oplyse og bevise sin Fordrings Rigtighed om han agter at vedblive Sagen.

Folio 202. Madame Smith mod Haldor Kjønnegaard

Dømt og Avsagt

Saa længe en Kjøbmand ikke iagttager hvad Lovens 5. 13. 49 paabyder, saa kan han ikke ifølge den paafølgende 50 art: vente at hans Krav ved lovlig Rettergang kan blive ham tilkjendt. Under nærværende Sag er Haldor Kjønnegaard saggivet for 25 rd: 5 Mrk: 13 s: efter Regning af 24 September 1793, som er irette lagt, men da Lovens bydende ikke er iagttaget, saa kan Haldor Kjønnegaards Tilstaaelse om ikkun at skylde 6 rd:, allene komme i betragtning. Thi kjendes for Ret: Haldor Ingebretssøn Kjønnegaard bør betale de af ham tilstaaede 6 rd: til Madame Smith i Bergen femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang. Processens Omkostninger ophæves.

Folio 202. I Knud Rænes Sag mod Knud Takle for Overfald er saaledes afsagt

Dom

Hverken efter Stevnemaals eller 2de Laugdages Forkyndelse har indstevnte Knud Takle indfundet sig med noget Slags Tilsvar. Hans Overfald paa Knud Ræne er med de førte Vidner fuldkommen beviist, samt at Citanten ikke har taget til MODværge, eller givet Anledning der til; Thi kjendes for Ret: Knud Larssøn Takle bør effter Lovens 6. 7. 8. bøde trende sex Lod Sølv, eller Penge 9 rd:, hvoraf Sagsøgeren efter Lovens 1. 22. 4. tilkommer en trediepart, og Sagefalds Ejeren det øvrige; Saa betaler Lars og i denne Sags Omkostninger til Knud Ræne 4 rd:, hvilket alt udredes og efterkommes femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Exsecution som vedbør.

Folio 202. I Justitssagen mod Knud Takle og Britha Andersdatter er saaledes

Eragtet.

Uagtet Acten viser at indstevnte Knud Latssøn Takle har betalt sine Lejermaals bøder, saa kunde Dommeren dog ikke endelig dømme i denne Sag førend Rescriptet af 23 Januarii 1784 er opfyldt, hvorefter Actor paalægges at indhente den befalede Attest fra Amtmanden, og samme til næste Ting irettelægge, da Sagen imidlertid beroer.

Paa Sorenskriverens Vegne som constitueret. Barth.

Opsat Aastæds sag paa Fladeqval i Bordstrands Otting, Fol: 197.

Aar 1795, den 9de Septembris, blev Aastæds Retten atter sat paa Gaarden Fladeqval i Bordstrands Otting paa Woss, for at behandle og fuldføre den af den mindreaarige Ole Herlougssøn med Curator Johannes Torbiørnssøn Rogne anlagte Sag mod Aslach Olssøn Fladeqval. Retten betjende i Sorenskriver Heibergs Frafald, Birkedommer Barth som constitueret, tilligemed de samme Laugrettesmænd som sidste Gang irette sad. Tilstæde Lænsmanden Ole Aschildssøn Reime.

Da Johannes Torbiørnssøn Rogne mødte for Retten og fremlagde Rettens sidste 3die Julii 795 afsagde Kjendelse i denne Sag, som i Retten blev oplæst, saalydende # derefter anmeldte at han ifølge af samme havde tilstæde som flere Vidner Lars Larssøn Giersqval og Knud Anderssøn Rogne, samt beskikkelses Vidnerne Brynild Traae og John Baarssøn Rogne, hvilke han begierede afhørte.

Hr: Fendrik Qvale, som er ved bemeldte Rettens Kjendelse Laugdaget, mødte ikke, men Citanten, som havde hørt hans Forfald formedelst Svaghed og Alderdom, frafaldt hans Vidnesbyrd og Stevnevidnernes Afhiemling.

Contra Citanten Aslag Fladeqval vedtog at anhøre de fra Hoved Citantens Side angivne Vidner, og sagde at hans Vidner effter Contra Stevnemaalet fremlagt sidste Session ere Størk Indre Afdal, Erich Noreqval, Niels Bottolfssøn Lierhuus og Giertrud Størkersdatter Støb, hvis Vidnesbyrd Laugrettesmændene Lars Monssøn Lofthuus og Amund Torgerssøn Bryn havde modtaget.

Ole Jacobssøn Giersqvalsteigen mødte ikke. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhiemlede under deres Saligheds Eed at de til forrige {Aars} Session havde indkaldet Vidnet Ole Jacobssøn Giersqvalsteigen under Lovens Falsmaal.

Hoved Citanten vedtog at anhøre Contra Citantens Vidner.

Effter at Parterne en Tid lang havde talet om Forlig, og Retten havde beseet endeel af det de omtviste, bleve de endelig forenede om at nedsette Mærkeskjel for enhvers Ejendomme og Andeel udi Gaarden saaledes som Vidnerne kan (anvise?) at have været gammelt Brug, saa at enhver af Parterne beholder den Deel han har faaet Skjøde paa, og skulle Mærkesteene nedsettes der, skal bestemme enhvers Andeel; ligesom og Aslach Olssøn forbandt sig at betale 16 rd: i Omkostninger til Ole Herlougssøn, samt desuden betale halvedelen udi denne Sessions Omkostninger, item halvedelen i hvad Steeningen hereffter koster.

Med alt dette var Dagen [til?] Ende, hvor for de Mærkeskjel som baade i Afften og i Morgen bliver nedsatte, bliver Protocolen at tilføre, og saaledes beroer Forretningen.

Anden Dag, den 10 Septembris, blev Forretningen atter foretaget, da effterfølgende Mærkeskjel bleve nedsatte.

Under Melkestøls grinden er nedsat en Mærkesteen som viser i Nord til en nedsat Mærkesteen og 3 Gloppe hugne i jordfaste Steene, hvoraf den sidste Gloppe viser mere til N: W: over Myreleite til 5 Gloppe hugne dels i store Steene og dels i Bjerghamre, og hvoraf den sidste er hugget i en stor Bjerghammer under Øyketostien. Aslag Olssøn ejer paa den søndre, og Ole Herlougssøn paa den nordre Side af disse Mærker. Fra den først ommeldte Mærkesteen ved Melkestøls grinden begynder atter en Mærkeslinie som viser i Sør til 2de Gloppe hugne i jordfaste Steene, hvoraf den sidste viser igjennem Thunet til en nedsat Mærkesteen ved Oles Lofft, og dette Mærke viser i samme Strækning, dog noget krog(ere?), til 7 Mærkesteene og 4 Gloppe. Ole ejer paa den østre Side {Ageren}, og Aslag paa den vestre Side af disse Mærker. De Huse som begge Parter hver for sig har paa den andens

Ejendom formedelst disse nedsatte Mærkeskjel, skal de have frie Adgang til saavel i Tilfælde af Reparationer samt ellers. I den sidst ommeldte Mærkesteen nedsat ved Høkesalsaen er hugget en Gloppe som viser i øst til trede Mærkesteene og een Gloppe. Ole ejer Ageren paa den nordre, og Aslag Bøen paa den søndre Side. Den sidst ommeldte Gloppe, som er en C Gloppe, viser i S: O: til 2 Mærkesteene. Aslag ejer paa den søndre, og Ole paa den nordre Side. I den sidste Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser til 2de Mærkesteene, hvoraf udi den sidste er hugget en Gloppe som viser i S: O: til 2de Mærkesteene, af hvilke i den sidste er hugget en Gloppe som viser i W: til en Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i S: O: til 2de Gloppe. Aslag ejer paa den søndre, og Ole paa den nordre Side af disse Mærker. Den sidste Gloppe er hugget i en nedsat Mærkesteen som viser i S: W: i 6 Mærkesteene og en Gloppe, ligeledes

1795: 210

hugget i en Mærkesteen i samme Strækning efter Ager Reenen. Aslag ejer Ageren paa den vestre, og Ole Bøen paa den østre Side. Den sidste Mærkesteen viser i S: O: til 3 nedsatte Mærkesteene, hvoraf i den eene er hugget en Gloppe som viser i S: W: til Giersqvals byttet. Aslag ejer paa den søndre, og Ole paa den nordre Side af disse Mærker. Den Grov eller Bæk som findes imellem disse Mærker skal ingen af Parterne forandre i sit Løb i nogen Maade. G(ulsager?)en, Ole Herlougssøn tilhørende, er indhægnat fra Aslags Ejendom med (9?) Mærkesteene og 5 Gloppe, hvoraf udi 3 Mærkesteene er hugget 3 andre Gloppe.

Meere kunne ikke i Dag forrettes, og da Parterne vare om alt foreenede, saa begjærede de at endeel \af/ Laugrettet maatte nedsette Mærkeskjel for det manglende naar Lejlighed denne Høst gives, og faae samme tilført {Laug} Protocollen, hvilket Dommeren bevilgede.

Denne Forretnings Bekostning: 2den og 3: Dags Forretning 5 rd: med Diæt, Anpart Skyds og Diæt paa Rejsen 3 rd: fra Hesthammer til Wangen, Lænsmanden for 2 Dage 1 rd:, Mændene, hver 3 mrk:, [er] 4 rd:, ialt 13 rd:, som Parterne, hver for den halvedeel, betalte.

Barth

Steenings Forretning paa Rogne i Guldfierdings Otting.

Aar 1795, den 11te Septembris, indfandt sig for mig paa Wossevangen de 3de Dannemænd Johannes Torbjørnssøn, Anfind Erichssøn og John Baarssøn Rogne, og begjærede at den imellem dem efter min Tilladelse ved Lænsmand og Mænd holdte Steenings Forretning paa deres Gaard Rogne i Guldfierdings Otting paa Woss, maatte Acten tiltages, hvilket skeede saaledes.

Anno 1794, den 5te, 6te og 7de Maji var den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime tilligemed de 4 Laugrettesmænd, nemlig: Michel Aschildssøn Melve, Steffen Tollevsøn Bryn, Claus Anderssøn Qvale og Knud Svendssøn Ullestad, paa Gaarden Rogne i Guldfierdings Otting paa Woss, efter Johannes Torbjørnssøn, Anfin Erichssøn og Jon Baarssøn Rognes Begjær, for at holde Steenings Forretning imellem dem, nemlig Johannes Torbjørnssøn paa den ene Side, og Anfin Erichssøn samt John Baarssøn paa den anden Side, efter de Mærker de tilforn effter Foreening har brugt sig inellem paa Ager og Bøe, og begyndte Steeningen som følger:

Paa Harketeigen kaldet begyndt hos Stor Elven under Brudpigeskarvet i en Bjerghammer er hugget en Gloppe som viser i nord i en anden Gloppe i en Bjerghammer, denne viser i samme Linie til 4 nedsatte Mærkesteene, den sidste af disse viser til en Gloppe, og denne viser til en Mærkesteen tæt op under Storeren, alt i samme Linie. Johannes Torbjørnssøn ejer paa den østre, og Anfind Erichssøn samt Jon Baarssøn ejer paa den vestre Side. Den anden Tejs begynder ligeledes fra Elven og op effter i nord. Johannes Torbjørnssøns Harketeig ligger paa den vestre Side, og Anfind Erichssøn samt John Baarssøn ejer paa den østre Side en Tejs

kaldet Bjørnsteensteigen. Den første Gloppe er hugget i en Bjerghammer ved Elven, denne viser i en anden Gloppe i en Bjerghammer vesten for Broekleven, denne Gloppe viser til 5 nedsatte Mærkesteene i samme Linie, dog lidt til krogs imellem hver Mærkesteen, den sidste af disse Mærkesteene viser til en L Gloppe ved Kalageren kaldet. Tredie Mærkes Linie begynder fra Baabroesporen, og lidt nord effter er hugget en L Gloppe i et Skarv hos Broehusene, den ene Ende af L Gloppe viser i Broesporen, den anden Ende viser i nordost til en Gloppe, denne viser til en Mærkesteen som viser nordvest til 5 Gloppe og 4 Mærkesteene, den sidste af disse viser til en Gloppe som er hugget i en Mærkesteen, den sidste viser i nord til 5 Mærkesteene, den sidste af disse viser til en Gloppe, denne igjen til en Mærkesteen i samme Linie ved Ringheims Hagen, som er Endemærket. Jon Baarssøn og Anfind Erichssøn ejer paa den vestre, og Johannes Torbjørnssøn paa den østre Side. I Kalhagen kaldet er hugget en Gloppe i et Skarv ved Stor Elven, som viser i nord til 2de Mærkesteene. Den sidste af disse viser i nordvest til en Mærkesteen, denne viser til en Gloppe, og denne igjen til 3 andre Mærkesteene, hvoraf den sidste staar tæt op under et Gjerde, alt i samme Linie. Johannes Torbjørnssøn ejer paa den søndre, og Anfind Erichssøn samt Jon Baarssøn paa den nordre Side. I den sidst ommeldte Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser efter Gjerdet i nordost til en Mærkesteen, fra den til en Gloppe, derfra i en Mærkesteen, fra den i en Gloppe som er hugget i en Hammer, og effter Hammerlaget i øst til 2de Gloppe, fra den sidste til en Mærkesteen i samme Linie, derfra til en Gloppe som er hugget i en Mærkesteen. Johannes Torbjørnssøn ejer oven for, og Anfind Erichssøn samt John Baarssøn neden for disse Mærker. Den sidst ommeldte

1795: 210b

Mærkesteen viser i nord til 2de Mærkesteene, den sidste af disse viser nordvest til en Mærkesteen tæt under Postvejen. Johannes Torbjørnssøn ejer paa vestre, og John Baarssøn samt Anfind Erichssøn ejer paa den østre Side. Johannes Torbjørnssøn ejer et lidet Stykke øst i Kalhagen, og ved Stor Elven er nedsat en Mærkesteen som viser i sør ned i Elven og nord effter til en Gloppe i en jordfast Steen, derfra til en nedsat Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i øst til 2de Gloppe, den sidste af disse viser ud til Ringheims Ejendom. Johannes Torbjørnssøn ejer paa den østre og søndre Side, og Anfind Erichssøn samt Jon Baarssøn paa den vestre og nordre Side. I den i første Linie sidst omtalte Mærkesteen under Storageren er hugget en Gloppe som viser i øst til en Mærkesteen, derfra til en Gloppe som er hugget i en Mærkesteen og viser i nord op igjennem Storageren til en Mærkesteen oven for Storageren. John Baarssøn og Anfind Erichssøn ejer Storageren paa den nordre og vestre, og Johannes Torbjørnssøn paa den søndre og østre Side. Under Storageren er nedsat en Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i vest effter Storager Reenen lidt til skraa til (3?) nedsatte Mærkesteene, den sidste af disse Mærkesteene er Endemærket, hvori er hugget en Gloppe som viser i sør ud imod andres Ejendom. Anfind Erichssøn og John Baarssøn ejer paa søndre, og Johannes Torbjørnssøn paa den nordre Side. Den først omtalte Mærkesteen i denne sidstmeldte \Mærkes/ Linie viser nord effter igjennem Storageren, og oven for samme Ager er nedsat en Mærkesteen. Johannes Torbjørnssøn ejer Ageren paa den vestre, og Anfind Erichssøn samt Jon Baarssøn paa den østre Side. I den sidst ommeldte Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i øst til 3 andre Gloppe, den sidste viser til en Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i i* nord til en Gloppe hugget i en nedsat Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i nordost til en Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser til 2de andre Gloppe, hvoraf den sidste er hugget i en Steen under Anfinds Løehuus. Anfind Erichssøn og Jon Baarssøn ejer Ageren og Bøen paa den søndre og østre Side, og Johannes Torbjørnssøn paa den nordre og vestre Side. Imellem Rounageren og Langageren er nedsat en Mærkesteen som viser i øst til en Gloppe som er hugget i en Mærkesteen, hvilken viser i

nord til 2de andre Mærkesteene, i den sidste er hugget en Gloppe som viser i øst til en anden Gloppe hugget i en Mærkesteen, denne viser i nord til en Gloppe hugget i en Mærkesteen, denne viser i øst til en Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe, som viser nord til en nedsat Mærkesteen, og denne viser lidt meere østlig til 10 nedsatte Mærkesteene efter Rounager Reenen; i den sidste Mærkesteen af disse er hugget en Gloppe som viser i nord til en Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i øst til en Mærkesteen, fra denne til en Gloppe ved Johannes Torbjørnssøns Smidehuus, samme Gloppe viser til en nedsat Mærkesteen ved Brønden; i den sidst ommeldte Mærkesteen er hugget en Gloppe som viser i sør til en hos Postvejen nedsat Mærkesteen hos Gaardens Huuser. Anfind Erichssøn og Jon Baarssøn ejer paa vestre og nordre, og Johannes Torbjørnssøn paa den østre og søndre Side. Den i anden Mærkes Linie sidst ommeldte Vinkel Gloppe under Kalageren viser effter Ager Reenen i vest til en Gloppe som er hugget i en nedsat Mærkesteen, denne viser nordost op igjennem Kalageren til (2de?) Gloppe, hvoraf den sidste er en Vinkel Gloppe, som viser i vest til en anden Vinkel Gloppe, samme viser igjen nordost til en Gloppe tæt ved Johannes Torbjørnssøns Løehuus. Johannes Torbjørnssøn ejer Ager og Bøe paa den vestre Side, og Anfind Erichssøn samt John Baarssøn paa den østre Side. Den sidst ommeldte Gloppe ved Johannes sit Løehuus viser øst effter til en Gloppe som er hugget i en Mærkesteen ved det indre og nedre Løehuus Hjørne; samme Mærkesteen viser nord og effter Løehuus (Rammen?) i en Mærkesteen, der fra vest efter oven for Løe hjørnet til en Gloppe som er hugget i en Mærkesteen. Vesten ved John Baarssøns Løehuus er nedsat en Mærkesteen som viser vest til en Gloppe som er hugget i en nedsat Mærkesteen, og denne viser over Rognes Alfare Vej til en Gloppe som er hugget i en nedsat Mærkesteen, der viser i nord til en nedsat Mærkesteen hos den anden store Alfar vei, og denne viser til en før ommeldt Mærkesteen ved Brønden i nordost. Johannes Torbjørnssøn ejer paa den nordre og vestre Side, og Anfind Erichssøn samt Jon Baarssøn paa den søndre og østre Side. Oven for Anfind Erichssøns Storer og Johannes Torbjørnssøns Kalager, i den forbemeldte der nedsatte Mærkesteen, er hugget en Gloppe som viser i øst til en Gloppe som er hugget i en nedsat Mærkesteen, den sidste viser i nord til 2de Mærkesteene, hvoraf den sidste er nedsat hos Anfind Erichssøns Florhuus, og hvori er hugget en Gloppe som viser i øst

1795: 211

til en Vinkel Gloppe, der er hugget i et Skarv, og denne viser i nord til en anden Vinkel Gloppe, som viser i vest til en Gloppe som er hugget i en nedsatt Mærkesteen. Johannes Torbjørnssøn ejer paa den østre, og Anfind Erichssøn samt Jon Baarssøn paa den vestre Side. Den sidst ommeldte Mærkesteen viser i nord til 2de nedsatte Mærkestene vesten for Johannes Torbjørnssøns Stuehuus; i den sidste er hugget en Gloppe som viser i øste til en Vinkel Gloppe hugget i en jordfast Steen, og denne viser over Postvejen i nord til en nedsat Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i øst til en Vinkel Gloppe hugget i en jordfast Steen, samme viser igjen over Postvejen i sør til en Gloppe hugget i et Skarv, som viser til en Mærkesteen ved Humlegaren, der viser til Johannes Torbjørnssøns Løehuus til en før meldt Mærkesteen. Johannes Torbjørnssøn ejer paa vestre, og John Baarssøn samt Anfind Erichssøn paa den nordre og østre Side. Under og imellem Johannes Torbjørnssøns Høgager og Anfind Erichssøns samt John Baarssøns (.)alager, er nedsat en Mærkesteen som viser i nord, hvori er hugget en Gloppe som viser i øst til 4 nedsatte Mærkesteene, hvoraf den sidste viser i samme Linie til en Gloppe hugget i en nedsat Mærkesteen; denne viser i nord til en Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i vest til 3 nedsatte Mærkesteene i samme Linie, den sidste af disse viser til en Vinkel Gloppe som viser i sør til den i dette Stykkes først ommeldte Mærkesteen, og steenet saaledes omkring Ageren. Johannes Torbjørnssøn ejer Høkageren inden for, og Anfind Erichssøn samt John Baarssøn uden om disse Mærker.

Mærkerne imellem Johannes Torbjørnssøns Bjørnstens ager og Anfind Erichssøns samt John Baarssøns Ejendom begynder øverst i (.?)ageren, og er der nedsat en Mærkesteen som viser i sør til en Gloppe hugget i en Mærkesteen, der viser i vest til 2de andre Mærkesteene, hvor af den sidste viser i samme Linie til en Gloppe hugget i en Mærkesteen, denne sidste viser nordost til en Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i øst til en Gloppe hugget i dette Stykkes førstommeldte Mærkesteen. Johannes Torbjørnssøn ejer Bjørnstens Ageren inden for, og John Baarssøn samt Anfind Erichssøn uden for disse Mærker. Anfind Erichssøn og John Baarssøn ejer et indhægnet Træe i Johannes Torbjørnssøns Ejendom, som med Mærkeskjæl er omgivet, der begynder hos Leet, hvor der er nedsat en Mærkesteen som viser til 2de andre Mærkesteene, hvoraf den sidste til en Vinkel Gloppe, som viser til en anden Vinkel Gloppe, der viser til 3 Mærkesteene, hvoraf den sidste viser til en Gloppe, som igjen viser til 3 Mærkestene, hvor af den sidste viser til den i dette Stykke førstommeldte Mærkesteen. Anfind Erichssøn og John Baarssøn ejer Træet, og Johannes Torbjørnssøn ejer uden omkring samme. Anfind Erichssøn og John Baarssøns Humlegar ligger i Torbjørn Johannessøns Bøe, og er omgivet med (8?) Mærkesteene som viser fra hinanden rundt omkring Humlegaren. Johannes Torbjørnssøns Humlegar ligger i Anfind Erichssøns og Jon Baarssøns Bøe, omgivet med 6 Mærkestene og en Gloppe, som ligesaa viser fra hinanden rundt omkring Humlegaren. (P?)aa Lemmesteigen kaldet har Rognes (Besiddere?) en Slotteteig som imellem dem er saaledes stenet. I sør ved en liden Bæk er nedsat en Mærkesteen som viser til 3 andre Mærkesteene, hvoraf den sidste viser til 2de Gloppe, den sidste af disse viser til 2de Mærkesteene, hvoraf den sidste er nær hos Endemærket og viser ud til andres Ejendom. Anfind Erichssøn og Jon Baarssøn ejer paa den østre, og Johannes Torbjørnssøn paa den vestre Side. Anfind Erichssøns og John Baarssøns Qværnedam er tilsammen med Johannes Torbjørnssøns Qværnedam og derfor ej kan udsteenes, men det skal tilføres Forretningen, at de skal deele og skifte Vandet, hver sin Halvedeel i Trange Tider, og skal Anfind Erichssøn og Jon Baarssøn bygge sin Qværnedam sig til Nytte saa bedst som de kan, dog ej til Fornærmelse for Johannes Torbjørnssøns Qværnedam. Udengjærds blev ej steenet, men bliver til fælles som gammelt har været.

At saaledes, som ovenfor beskrevet, er rigtig tilgaaet bevidnes af. Datum ut supra, Ole Aschildssøn Reime, Michel Aschildssøn Melve, Steffen Tollevssøn Bryn, Claus Anderssøn Qvale, Knud Svendssøn Ullestad.

Reqvirenterne begjærede denne Forretning ratificeret og sig in Forma beskrevet meddeelt, hvilket bevilges, imod Betaling til Sorenskriveren for Incamination 1 rd: 3 Mrk: 4 s:, en Dags Forretning 3 rd:, stemplet Papir 1 mrk: 8 s:, Fogden for Opnævnelser 3 Mrk:, Lænsmanden for 3 Dage 1 rd: 3 mrk:, Mændene ligesaa hver 24 s: daglig, er 3 rd:, tilsammen 9 rd: 4 Mrk: 12 s: Barth

Besigtelses Forretning paa Lille Hæg i Rundalen.

Aar 1795, den 12te September, blev efter Vedkommendes Forlangende efterfølgende Besigtelses Forretning paa Gaarden Lille Hæg i Rundalen og Bøer Otting paa Woss tilført Protocollen saaledes:

Anno 1792, den 16de Maji, indfandt jeg, Lænsmand Ole Aschildssøn Reime, mig tillige med de 6 af Stedets Foged opnævnte eedsvorne Laugrettes og Syns mænd: 1: Brynild Svendssøn Øfsthuis. 2: Magne Aschildssøn Reime. 3: Knud Anderssøn Sygnebære. 4: Knud Aschildssøn Ræne. 5: Ole Knudssøn Bøe, og 6: Ole Sjurssøn Davidhoug, for efter den af Sorenskriveren til Opsidderne paa Gaarden Lille Hæg, Ellev Iverssøn

og Bjørne Michelssøn, at besigte denne Gaards Huuser af os uden Hans Nærværelse; givne Tilladelse, at foretage denne Syns og Besigtelses Forretning, hvilken Reqvirenterne attraaer til Oplysning i sin Tid om nogen Odels Præte[n]dent til deres Gaard i sin Tid skulde indfinde sig, og fremlagde Ellev Iverssøn sit Skjøde paa den Halvedeel af Skyld Mrk: Smør Skat, men 9 Mrk: Landskyld, dateret 18de Februar 1790, samt Bjørne Michelssøn sit Skjøde paa den anden Halvedeel, som er lige Skyld, dateret 2de Novembr: 1790. Hvorefter følgende Huuse effter deres nu værende Værd blev taxseret saaledes: 1: et Stuehuus for 5 rd: 2: et Ildhuus for 6 rd: 3: en Høelade 12 rd: 4: et Kornladehuus med Høeskygge 10 rd: 5: et nyt Boehuus 5 rd: 3 mrk: 6: et gammelt ditto 5 rd: 7: et gammelt Florhuus 2 rd: 8: et Smaleflorhuus 5 rd: 9: et Hæste Løehuus 3 rd: 3 mrk: 10: et Smidehuus 3 rd: 3 mrk: 11: en gammel Tørkestue 3 mrk: 12: en gammel Hæstestald 2 mrk: 8 s: 13: et Gjedehuus 3 mrk: 14: et Florhuus paa Stølen 8 rd: 15: et Boehuus paa Stølen 5 rd: 16: en Løe paa Stølen 2 rd: 17: et gammelt Boehuus paa Vaarstølen 1 rd: 18: En Løe op i Bjerget 3 mrk: Summa Huusenes Værd 74 rd: 2 mrk: 8 s: Ageren besaae vi ogsaa efter Forlangende, og befandt at den var kommet i Vanagt, samt at Gjørder og Grønder vare fordærvede.

I Henseende til forbemeldte Gaarden[s] Huse blev Ellev Iverssøn og Bjørne Michelssøn saaleder foreenede: At Ellev Iverssøn behodler Ildhuset og Kornhuset med den vedhængende Skygge, og den yderste Florstomt, samt Smaleflore og det nye Boehuus. Bjørne Michelssøn derimod beholder den gamle Stue og den store Høeløe braat, item den vestre Florstomt, samt en Hæsteløe og et gammelt Boehuus. De øvrige Huuse have de til fælles Brug med hverandre.

At saaledes er forrettet, bekræftes under vore Haander. Datum ut Supra. Ole Reime. Brynild Øfsthuus. Magne Reime. Knud Sygnebære. Knud Ræne. Ole Bøe. Ole Davidhoug.

Reqvirenterne begjærede denne Forretning ratificeret og sig in Forma beskrevet meddelt, hvilket bevilges imod Betaling til Sorenskriveren for Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, en halv Dags Forretning 1 rd: 3 mrk:., stemplet Papir 1 mrk: 8 s:, er 3 rd: 1 mrk: 12 s:, Lænsmanden 3 mrk:., Opnævnelser 4 mrk:., Mændene, hver 24 s:, er 1 rd: 3 mrk: Er i alt 5 rd: 5 mrk: 12 s:
Barth

Høstetinget 1795.

Aar 1795, den 7de November, begyndte det almindelige Høste, Sage og Skatte ting med Wossevangens Almue paa Tingstædet Wossevangen. Ved Retten var tilstæde kongelig Majestets Foged Hr: Martin Andreas Unmach, den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime og efterskrevne 8te eedsvorne Laugrettes mænd: 1: Stephen Monssøn Bergshougen. 2: Michel Aadssøn Breche. 3: Niels Torbjørnssøn Hægle. 4: Anfind Knudssøn Rochne. 5: Erich Olssøn Røde. 6: Jon Olssøn Kolve. 7: Lars Halstenssøn Istad, i han Stæd Lars Knudssøn Bryn, og 8: Aslach Pederssøn Windie, saavel som samtlige tingsøgende Almue.

Da efterfølgende kongelige Anordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger bleve tinglæste og publicerede.

1: Placat angaaende nogle mindre Species Sorters Udmyntning for Kongerigerne Danmark og Norge m: v:., dateret 15 Julii 1795.

2: Rente Cammerets Skrivelse angaaende Saugskatten i Nordhordlens og Wosse Fogderie, samt (A.g...lst.k.o...?), dateret 19 September 1795.

3: Repartition over de indeværende Aar Udgangne Deliqvent og Andre Omkostninger (... hvor af?) Wosse Fogderie tilkommer at (...?) 24 ¼ s: pr: Løb, dateret (...?) Stifftet den 15 September 1795.

Den 9de November 1795 continuerede Høste tingtet for Wangens Almue i alle vedkommendes Nærværelse. Da blev publiceret

No: 1: Endre Anderssøn Hougs Afkald for hans Hustrue Anna Ellingsdatters Arv effter Inger Stephensdatter Hovde i Dørvedal den 28 Febr: 1755, 40 rd: 5 mrk: 1 s.; til Formynderen Berge Wæthe, den 9 Novbr: 1795.

2: Joseph Pederssøn Maasefinds ditto for sin Hustrue Maritha Andersdatters Arv effter Inger Olsdatter Store Soue i Wiger Otting den 23 September 1776, 90 rd: 2 Mrk: 8 s.; til Anders Anfinssøn Soue, den 9 November 1795.

Den 10 November 1795 vedblev Høstetinger for Wangens Almue i Nærværelse af de forhen benævnte Laugrettes mænd, undtagen i Niels Hegles Stæd Amund Torgerssøn Bryn, og Lars Istad selv nærværende.

Folio 197. Stephen Bergshougen ædskede Sagen i Rette mod Erich Davidssøn Reque for Ølsalg, og endnu som før paastod Dom. Lænsmand og Laugrettet anmeldte at Erich Reque ved Døden er afgaaet.

Eragtet:

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 197 og 198. Erich Claussøn Himle ædskede Sagen i Rette mod Lars Anderssøn Houg for Slagsmaal, og paastod Dom effter forrige Irettesettelse. Lars Houg mødte ikke effter Udraab.

Eragtet

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 198. Lars Larssøn Giæres Sag mod Peder Iverssøn Børke for Over-

1795: 212

-fald blev anmeldt forligt og ophævet, derfor udgaer.

Niels Erichssøn Hæve havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Knud Knudssøn Hæve fordie han med Villje har skuffet ham ind i en gloende Ovn, hvor han forbrændte sig, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner Niels Olssøn Lille Honve, Siur Anderssøn Gilderhuus, Siur Knudssøn Hæve og Ingeborg Olsdatter Hæve, dereffter Dom modtage til Undgiældelse effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte blev lovlig paaraabte, men ingen svarede, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig at have tilkaldet ham i denne Sag. Vidnerne mødte alle, hvoraf

1ste Vidne, Niels Olssøn Hegle* (Lille Honve?), aflagde Lovens Eed og provede: at han sidst i Juulen 1795 i et Selskab paa Gaarden Gilderhuus saae at indstevnte Knud Hæve skuede Citanten Niels Hæve, der ville tænde sin Tobaks pipe, i Ovn, saaledes at denne faldt fremover, og formodelig ved at tage for sig med Haanden, forbrændte sig paa den højre Haand {paa} baade udvendig og indvendig. Vidnet hørde ingen Tvist mellem dem tilforn, men bag effter bad Knud at ville see Nielses Haand, om den var nogen Skade tilføjet, men da Niels vægrede sig der ved, saa ønskede Knud at baade Niels og hans Haande var i Helvede. afskeediget.

2det Vidne, Siur Anderssøn Gilderhuus, aflagde Eed og vidnede ganske eenstemmig med første Vidne uden mindste Forandring. afskeediget.

3: Vidne, Siur Knudssøn Hæve, aflagde Eed og provede: at han vel ikke saae at Knud skuede Niels i Ovn, men effter at dette var skeed saae han at Niels var meget forbrændt paa

den højre Haand, hvilket han (sagde?) (hørde?) Knud havde været Aarsag til, og kunne Niels ikke i meer end 1 Maaned hjælpe sig selv af Klæderne formedelst Smerte, heller ikke bruge den Haand til Arbejde. afskeediget.

4: Vidne, Ingeborg Olsdatter Hæve, aflagde Eed og vidnede: at hun ikke var tilstæde paa den af forrige Vidner omtalte Tid, derfor heller ikke saae den paastevnte Skuen, men i henseende til Niels Erichssøns Smerte og Tilstand effterat dette var skeed, var hun overeensstemmende med 3 Vidne. afskeediget.

Citanten begierede Laugdag for udeblevne Vederpart.

Eragtet:

Lovlig indstevnte med udeblevne Knud Knudssøn Hæve gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvær i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Amund Anfinssøn Giære havde til Høstetinget med mundlig Varsel indkaldet Lars Anderssøn Houg for Gield 15 rd., samt Ole Svendssøn Nyre som Cautionist, derfor begge Dom at lide til Capitalens Betaling med Rente fra Stevnemaalets dato, og denne Sags Omkostninger at erstatte, effterat de har anhørt de under Falsmaal indkaldte Vidner Baar Pederssøn Æhn og Størk Mithun.

Indstevnte Lars Anderssøn Houg og Vidnet Størk Mithun mødte ikke effter Paaraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Ole Nyre mødte og tilstod Stevnemaalets lovlige Forkyndelse.

Vidnet Baar Pederssøn Æhn aflagde Eed og vidnede: at han 3 eller 4 Uger før St: Hans Tid forrige Aar hørde paa en Handel mellem Parterne om nogle Creature, hvorpaa Lars Houg tilstod at skyldte 20 rd., hvilke Ole Nyre, som samme Tid tilstæde, lovede at være ansvarlig for til 14 Dage før Høstetinget; at paa denne Capital er betalt 5 rd., saa at ikkun rester de paastevnte 15 rd., har Vidnet hørt af Citanten selv. afskeediget.

Ole Nyre sagde at han ikke kunne holde den omtalte Caution siden Lars Houg har betalte en del af Gielden, og mere formodelig kunne være betalt, Comparenten uafvidende.

Citanten paastod Laugdag.

Eragtet

Lars Anderssøn Houg, som har faaet lovlig Varsel, gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvær, og Vidnet Størk Mithun gives Forelæggelse under Lovens Falsmaal at møde til samme Tid for at aflægge sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Den 11 November 1795 continuerede Sage Høstetinget for Wossevangens Tinglaug, da blev publiceret.

No: 3: Tosten Iverssøns Afkald for Arv effter Iver Jacobssøn Leidal den 26 Februari 1784, 67 rd: 5 Mrk: 9 s.; til Niels Jacobssøn Leidal, den 11 Novbr: 1795.

4: Niels Sølfestssøns ditto for Arv effter Sølfest Brynildssøn F(...?)e med Hustru, den 12 Maji 1792, til Rest 38 rd: 4 mrk: 8 s.; til Biørne Amundssøn Hæfte, den 11 Novbr: 1795.

5: Ole Herlougssøn Fladeqvals Afkald for Arv effter Ole Johannessøn Fladeqval den

1795: 212b

24 Novbr: 1794, 9 rd: 1 Mrk: 11 s.; til Johannes Rogne, den 11 Novbr: 1795.

6: Niels Larssøn Dømbes Afkald for hans Hustrues Guri Siursdatters Arv effter Siur Nielssøn og Ranvej Erichsdatter N: Groue samt Ragnille Siursdatter ibm: den 12 Martii 1777, 184 rd: 3 mrk: 5 s.; til Aad Nielssøn Qvitne, den 10 Nov: 1795.

Den 12te November 1795 continuerede Høste tinget i samtlige vedkommendes Nærværelse.

Da Jsach Tormodssøn Gielles og Jørgen Anderssøn Qvitnes Taxations Forretning over Gaarden Nedre Rio No: 3 blev fremlagt og af bemeldte 2de Mænd beediget, dateret 11 Novbr: 1795.

Folio 197. Hr: Foged Unmacks Sag mod Guro Aamunds Datter Wæchebøen for Lejermaal blev af Actor frafaldt, da Bøderne ere efftergivne, og hun har frivillig vedtaget at sidde paa Vand og brød den befalede Tid.

Folio 199. Hr: Foged Unmack ædskede Sagen i Retten mod Erich Finne for Brændevins brænden, og fremlagde Indlæg af 10 November 1795 med Paastand og Irettesettelse til Doms, saaledes lydende.

Erich Finne begiærede Udsettelse i Sagen, for med Fogden i Mindelighed at kunne blive foreenet.

Actor paastod Dom uden nogen Udsettelse, da Factum er bevist og tilstaaet.

Eragtet

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 199. Sagen mellem Erich Finne og Kiel Takle blev af Hoved Citanten irette ædsket, som fremlagde Indlæg af 9 November 1795, som i Retten blev læst, saalydende #

Kiel Tachle protesterede mod det fremlagde Indlæg som aldeles ubeviist, og begiærede Gienpart af det fremlagde Indlæg til sin nærmere Besvarelse.

Erich Finne herimod protesterede og paastod Dom.

Eragtet

Den forlangte Udsettelse fra Kiel Tachles Side kunne Dommeren ikke andet end bevilge, med Paalæg af hans Møde til næste Sommerting med sin Tilførsel, eller i manglende fald Dom modtage.

Folio 199 og 200. Mathias Anfinssøn Giæres Sag mod Brynild Øfsthuus blev paaraabt, da {indstevnte} \Hoved Citanten/ fremlagde skriftlig Continuations (.....?) Stevnemaal af 26 October 1795, saalydende #

{Hoved} \Contra/ Citanten mødte og vedtog lovlig Varsel.

Brynild Øfsthuus, som mærkede at en fomaliter Fejl i Stevnemaalet var begaaet, begiærede Udsettelse til næste Ting for at iagttage Lovens bydende.

Eragtet

Denne Sag beroer til Sommertinget, da Brynild Øfsthuus haver at iagttage hvad Loven tilsiger.

Folio 200. Oleif Uqvitnes Sag nod Ole Nielssøn Nestaas blev af Parterne anmeldt forligt, og fremlagde de en Foreening og Tilbagekaldelse af Dags dato, som blev oplæst, saalydende # og i Anledning deraf blev Sagen ophævet.

Folio 200. Ole Reimes Sag mod Erich Finne blev paaraabt, da Ole Reime paastod Dom effter forrige Irettesettelse.

Erich Finne begiærede Udsettelse til næste Ting for at slutte Sagen fra sin Side.

Ole Reime endnu som før paastod Dom.

Eragtet

End engang og for alle bevilges den begiærte Anstand til næste Sommerting, da Erich Finne haver at slutte Sagen fra sin Side, eller Dom modtage.

Rognald Rognaldssøn Nestaas og Størch Madsøn Seim aflagde Eed paa Taxationen over Gaarden Schieldalen, dateret 9 Novbr: 1795.

Folio 203. Aad Gielle fremlagde Laugdag i Sagen mod Erich Finne med flere for Gield, og som blev læst, saalydende # Citanten fremlagde Indlæg af 12 November 1795 med Paastand og Irettesettelse mod Lars Tverberg, saalydende.

Den Laugdagede mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Citanten begierede Sagen til næste Ting udsat i Formodning om mindelig Betaling.

Eragtet:

Sagen udstaaer til næste Ting.

Folio 208. Aslach Fladeqval begierede Sagen mod Størch Reque udsat til næste Ting, for at begiege samme med Continuations Stevnemaal, hvilket bevilges.

Folio 208. Wiching Ygre begierede Sagen mod Hermund Ygresbøen udsat til næste Ting, for (effter?) Continuations Stevnemaal nærmere at oplyse Sagen. Hvilket Accorderes.

Folio 202. Hr: Krigsraad Fleischer fremlagde Rettens Kjendelse af 7 September 1795 mod Knud Larssøn Takle og Britha Andersdatter for Lejermaal i forbuden

1795: 213

Leed, samt Stiftets Skrivelse af 24 October og medfølgende Præste attest af 15 ditto, alt saalydende, hvoreffter han paatrængede Dom.

Anfin Rochne som Defensor henholdt sig til det forhen tilførte.

Eragtet:

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Erich Nielssøn Finne fremlagde skriffeligt Stevnemaal mod Baar Pederssøn Æhn for Overfald med videre, af 21 October, saalydende #

Indstevnte mødte ikke effter Udraab, heller ikke Vidnerne Ole Olssøn Æhn, Lars Erichssøn Breche og Ole Jacobssøn Ullestad, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel for udeblevne Part og Vidner. Citanten paastod Laugdag.

Eragtet

Lovlig indstevnte men udeblevne Baar Pederssøn Æhn laugdages at møde til næste Sommerting med sit Tilsvær, og Vidnerne Ole Olssøn Æhn, Lars Erichsen Breche og Ole Jacobssøn Ullestad forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at deponere sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 201. Ellev Kolve fremlagde Laugdag i Sagen mod Lars Tostensøn Tverberg angaaende en Kjøbe Contract, dateret 10 Julii 1795, saalydende #

Lars Tverberg mødte ikke, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig at have tilkaldet den indstevnte. Tosten Tverberg vedtog Varsel. Vidnerne vare tilstæde.

Citanten fremlagde den skriffelige Kjøbe Contract af 9 December 1794, som i Retten blev læst, saalydende # og skriffelige Qvæstioner af Dags dato, saa meldende #

Hvorda Vidnerne Lars Halstenssøn Jstad, i hvis Stæde Børne Olssøn Opheim betjende Retten, samt Aslach Olssøn Fladeqval, aflagde Eed, og svarede til 1: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 2: Sp: ligeledes. 3: Sp: ligeledes.

3: og 4: Vidne, Lars Arvesøn Selem og Anders Nielssøn Tundal aflagde Eed og provede: at de Dagen efter den femlagte Contract skulle være skrevet, hvilken Vidnerne ikke var nærværende ved, efter Citantens Begier var hos Lars Tverberg for at tilspørge ham om han ville opfylde bemeldte Contract som ham blev forelæst, men Svaret blev at han lidet kunne erindre af hvad som var passeret, og nægtede Indholdet deraf. Vidnerne hørte og at Ellev Kolve tilbød Lars Tverberg \at modtage/ 5 rd: naar han ville ophæve Handelen, men dette nægtede Lars.

4: og 5: Vidne, Stephen Bryn og Knud Ræne aflagde Eed og provede: at de nogle Dage efter at den irettelagte Contract skulle være indgaaet, indfandt sig for i overensstemmelse med samme at (taxere?) Lars Tverbergs Ejendeler, og paa Gaarden Tundal taledede Vidnerne med Parterne om Forlig i denne omhandlede Sag, hvilken blev afgjort paa den Maade at Ellev paastod 5 rd.: hvilke Lars samtykkede, men idet de om dette Forlig (h....slog....?), sagde Ellev at Lars tillige maatte betale Vidnerne (Forretning?), samt 2 Potter Brændevin, som under Forligelsen blev fortæret, det Lars dog ikke udtrykkelig samtykkede, omendskiønt Ellev gjorde beregning for dette {til 9 mrk: 8 s:}, hvilken Sum Vidnerne ikke kan erindre. afskeediget.

Tosten Tverberg begierede Udsettelse paa (s..fedes?) Vegne til næste Ting, da han er paa Rejs.

Eragtet.

Den forlangte Anstand bevilges til næste Ting.

Folio 201. Ellev Kolve fremlagde Laugdag i Sagen mod Lars Tostenssøn Tverberg for uhøviske Ord og Tale, af 10 Julii 1795, saalydende #

Lars Tverberg mødte ikke efter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel for indstevnte i hans Søns Paahør. Vidnerne vare nærværende.

1: Vidne, Godschalck Tundal, aflagde Eed og vidnede: at han Vinteren efter Juul dette Aar her paa Giæstgiverstuen hørde at Parterne vare i Kjeglerie om en Foreening dem imellem skulle være indgaaet, og at Lars Tverberg sagde disse Ord: Slige Karle som lister sig efter Folk naar de ere drukne, kalder jeg for Velfærds Tyve. Ellev Kolve sagde derefter, at han ikke havde været Tyv, men hvad Lars dertil svarede, hørde Vidnet ikke.

2: Vidne, Jon Olsson Groue, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forige Vidne, med den Forandring, at hna ikke hørde hvad Ellev Kolve talte til Giensvar paa Lars Tverbergs Udtrykke. Demitteret.

Citanten frafaldt Vidnet Jver Norem,

1795: 213b

og paastod Dom til Bøders Udredelse, samt denne Sags Omkostninger erstattet.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Aar 1795, den 13 November, continuerede Høste tinget for Wossevangens Almue i alle vedkommendes Nærværelse.

Ellev Iverssøn Kolve havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Tostenssøn Tverberg for ærrørige Ord, derom Vidner, stevnte og ustevnte, atanhøre, samt Dom modtage til Undgiældelse efter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhiemlede Stevnemaalets lovlige Forkyndelse. Som Vidner vare tilstæde Lars Siurssøn Eggereid, Knud Erichssøn Almendingen og Ole Olsson Tveite, hvoraf fremstod

Første Vidne, Lars Siurssøn Eggereid, som aflagde Saligheds Eed og vidnede: at han paa Sommertinget dette Aar her paa Giestgiverstuen hørde at Lars Tverberg i Citantens og fleres Nærværelse, uden at Vidnet hørde nogen Kjeggel mellem {dem} \nogen/ tilforn, sagde, Det staaer ikke paa at (være?) (rige?), da Folket gaaer om og stjeler (Purke?) (taaker?) og Gieder, samt selger dem til andre, og saa gaaer de op effter Bøjgden og byder Kjerringerne D(a?)lers sedler for at de skal \faae/ f(...?) paa dem. Lars Tverberg navn kjendte ingen i denne Tale, men Ellev spurgde Lars om det var \ham/ han meenede med sit Snak, hvorpaa Lars svarede, er Du (saget?), d: (dvs?) saa skyldig, saa tager Du det til dig. Disse Ord blev talde medens Vidnet og de andre indstevnte Vidner vare tilstæde, og effter nogen mere Samtale sagde Lars: Du forbandede Purke puler og Hønsetyv, hvortil Ellev svarede: Nu meener Du mig, hvilket Lars tilstod med disse Ord: Ja Gud gjør jeg det. afskeediget.

2det Vidne, Knud Erichssøn Almindingen, aflagde Eed og vidnede: at han paa samme Tid var tilstæde som forrige Vidne, men siden han ikke altid var nærværende i Stuen, hørde han kun at Lars sagde til Ellev: Du forbandede Purkepuler, og da Ellev svarede om Lars meende ham, dermed svarede Lars ligesom forrige Vidne har forklaret. afskeediget.

3: Vidne, Ole Olsson Tveite, aflagde Eed og vidnede ganske eenstemmig med første Vidne uden mindste Forandring. afskeediget.

Citanten forlangede Laugdag.

Eragtet:

Lovlig stævnte og udeblevne Lars Tostenssøn Tverberg gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvær i denne Sag, hvortil Sagsøgeren besørger lovlig Varsel.

Aslach Knudssøn Reime fremviste Fællen af en voxen Biørn som dette Aars Sommer er skudt i Reimes Udmark i Rundalen, hvilken blev mærket ved at afskjere den venstre Fremfod, og Skudpengene af Føgden i Retten betalte.

Folio 207. Lars Breche ædskede Sagen i Rette mod Erich Finne for Overfald og ærrørige Ord, og endnu som før sluttede Sagen fra sin Side med Paastand om Dom, samt Omkostningers videre Erstatning med 1 rd:

Erich Finne mødte ikke effter Udraab. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn aflagde Eed og provede at den sidstleeden 7 September 1795 aflæste Rettens Kjendelse er Erich Finne lovlig forkyndt.

Eragtet

Denne Sag optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgøres.

Folio 198. Lars Knudssøn Breche fremlagde Laugdag i Sagen mod Erich Finne, dateret 8 Julii 1795, saalydende.

Erich Finne mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Vidnerne mødte, undtagen Kirsti Knudsdatter, som Citanten frafaldt. Hvordan fremstod

Første Vidne, Lars Siurssøn Bout* Bouthuus, aflagde Eed og vidnede: at han vel var tilstæde den omprovede Tid i Lars Breches Huus, men saae aldeles intet Overfald paa ham af Erich Finne, eller hørde Kjeglerie mellem dem.

2: Vidne, Anna Ols Datter Bouthuus, aflagde Eed og provede eensstemmig med første Vidne uden Forandring.

3: Vidne, Niels Nielsson Rørlien, aflagde Eed og vidnede eensstemmig med forrige Vidner. Demitteret.

Citanten begjærede Udsettelse til næste Ting for at fremskaffe flere Vidner.

Eragtet:

Den forlangte Udsettelse bevilges til næste Sommerting.

Folio 200. John Olsson Groue ædskede Sagen i Rette mod Wiching

1795: 214

Knudssøn Groue for Gield, og forventede hvad indstevnte havde at fremkomme med.

Wiching Groue anmeldte at han med mundlig Contra Stevnemaal havde indkaldet Jon Olsson Groue til at anhøre Vidnesbyrd udi denne Sag af Knud Groue, Niels Groue og Brøtteve Olsdatter, som under Lovens Falsmaal ere tilkaldede, dereffter Dom modtage til frie findelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Jon Groue vedtog Varsel. De forhen i Sagen afhørte Vidner vare tilstæde, hvoreffter fremstod

første Vidne Knud Wichingssøn Groue, Fader til Contra Citanten, aflagde Eed og vidnede: at han hørde paa den omstevnte Hæste Handel mellem Parterne, og at Jon Vilkaarede Hæsten lydesløs, men Vidnet saae dog siden at Hæsten havde en Kul under Bugen, og havde skjeve Hover. Vidnet var ellers ikke nærværende da Byttet egentlig skeede. afskeediget.

2det Vidne, Niels Knudssøn Groue, aflagde Eed sit Vidnesbyrd overensstemmende med hvad han paa Høste tinget den 12 November 1794 har udsagt, og end videre forklarede at han saae at den Hæst som Wiching tilbyttede sig havde en Kul under Bugen, men hørte ikke at Jon Vilkaarede den lydeløs.

Contra Citanten frafaldt Vidnet Brøtteve Olsdatter, og fremstillede som

3de Vidne, Mons Knudssøn, Broder til Wiching Knudssøn, der blev forelæst sit forhen aflagde Vidnesbyrd, det han vedstod, og under forrige Eeds Krafft end videre forklarede, at Jon Groue vilkaarede Hæsten lydesløs, ligesom og Vidnet saae at Hæsten havde en Kul under Bugen, samt at Hoverne vare skjeve. Vidnet forklarede ellers paa Contra Citantens Tilspørgsel, at Wiching tilbød Jon at bytte Hæsterne om igjen, formodelig fordie han saae den omprovede Fejl, men Jon nægtede dette, som skeede samme Dag. Afskeediget.

Hoved Citanten sagde at han havde vilkaaret den byttede Hæst for usynlig Fejl, men dem som var synlig maatte Wiching Groue selv have seet, paastod Dom effter Vidnesbyrdene, samt Sagens Omkostninger og Tids Spilde skadesløs erstattet.

Wiching Groue indlod Sagen ligeledes til Doms, og bad at de afhørte Hoved Vidners Udsigende som uoverensstemmende maatte komme i Betragtning, paastod Friefindelse for Søgemaalet og Forsvars Omkostninger erstattet.

Eragtet.

Denne Sag optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendgiøres.

Folio 201. Ole Tveites Sag mod Anfin Fannestølen blev af Citanten irette ædsket, og anmeldte at Sagen i Mindelighed er afgjort, hvorfor den udgaar.

Folio 201. Knud Amundssøn Syndves Sag mod Lars Jonsson Holes Arvinger blev paraabt, men Citanten mødte ikke.

Contraparten Colben Fiæle fremlagde Indlæg af 13 November 1795, saalydende, hvoreffter Dom forventedes.

Eragtet:

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Folio 201. Størk Nessem ædskede Sagen i Rette mod Lars Jonsson Holes Arvinger, og forventede hvad indstevnte havde at fremkomme med.

Colben Fiæle fremlagde Indlæg af 13 November 1795, som i Retten blev læst, saalydende # hvoreffter han paastod Dom.

Citanten sluttede Sagen fra sin Side, og paastod Gieldens Betaling, samt Sagens Omkostninger erstattet.

Eragtet

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 202. Ole Tveites Sag mod Ingebret Dolve ædskede Citanten i Rette, og paastod Dom effter Vidnernes Udsigende, samt denne Sags Omkostninger erstattet.

Ingebret Dolve fremlagde Indlæg af 10 November 1795, saaledes meldende # og dermed indlod Sagen Dom.

Eragtet

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bliver bekendtgiort.

Hr: Krigsraad Fleischer opbød sin Myndling Jomfru Catharine Gelmuydens Arv 520 rd: mod (4?) ProCto Rente og rescriptmessig Pant, men ingen indfandt sig, hvorfor de til Fogden blev leverede.

Folio 198. Hr: Foged Unmack fremlagde Laugdag i Sagen mod Omund Ellingssøn Wangen og Britha Haldorsdatter Finne for Lejermaal, af 8 Julii 1795, saalydende #

De laugdagede Vederparter mødte, hvoraf Amund Ellingssøn declarerede at være 31 Aar gammel, fød paa Bratager

1795: 214b

i Rundalen, var sidste Gang til Alters effter St: Hans Tid dette Aar, benægtede aldeles at være Fader til det af Britha Haldorsdatter fødte Barn, da han ikke har haft Omgængelse med hende til Besvangrelse paa en saadan Tid at det fødte Barn kunne være avlet. Deponenten har ikke tilforn været tiltalt eller dømt for Lejermaal.

Britha Haldorsdatter svarede paa Dommerens Spørgsmaale at være henimod 33 Aar gammel, fød paa Bolstad i Wadsværen, communicerede sidste Gang effter St: Hans Tid dette Aar, bekendte at have haft Omgang til Besvangrelse med indstevnte Amund Ellingssøn Wangen, og at han er det af hende avlede Barns Fader. Med nogen anden har hun ikke paa saadan Maade haft at bestille, men Amund Ellingssøn er virkelig Barnefader. Tilforn har hun ikke været tiltalt og dømt for Lejermaal.

Actor fremlagde Præste Attest af 30 Martii 1795, saalydende, og paastod Dom til Bøders Udredelse af Amund Ellingssøn, da Pigen har betalt sine Bøder, ligesom han og paastod Sagens Omkostninger erstattet.

Amund Wangen tilbød sig at aflægge Eed, at han ikke har haft legemlig Omgængelse til Besvangrelse med Britha Haldorsdatter paa den Tid at hun kunne ansees for at være bleven frugtsommelig med det af hende fødte Barn, og saaledes indlod Sagen til Doms.

Britha Haldorsdatter henholdt sig til forrige Forklaring.

Actor vedblev at paastaae Dom.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Godschalch Siurssøn Bøe havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Gullig Larssøn Giøesten og Hustrue Sigvor ibm: for Gield 5 rd: paa et Hæste bytte, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner Siur Løne, Maritha Siursdatter ibm: og Ole Olssøn Aarmod, dereffter Dom modtage til Undgieldelse og Betaling, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte og Vidnerne vare ikke efter Paaraab tilstæde, thi afhiemlede Amund og Lars Bryn lovlig lovlig* Varsel for Vederparten og de 2de første Vidner, samt Aslach (Windie?) og Siur Helgeland for Ole Olsson Aarmod den yngre.

Citanten paastod Laugdag.

Eragtet.

Lovlig indstevnte og udeblevne Gullig Larsson Giøsten og Hustrue Sigvor ibm: gives herved Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar i denne Sag, og Vidnerne Siur Løne, Maritha Siursdatter ibm: samt Ole Olsson Aarmod den yngre forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig med sit edelige Vidnesbyrd, hvortil Sagsøgeren besørger lovlig Varsel.

Den 14de November 1795 continuerede Høste tinget for Wangens Almue i alle vedkommendes Nærværelse. Da blev publiceret:

No: 7: Knud Iversson Seims Afkald for sin Hustrue Herborg Andersdatters Arv efter Anders Knudsson Dagestad og Lars Andersson ibm: den 7 Februar 1783 og 5 Febr: 1790, 102 rd: 9 s:, til Anders Dagestad, den 12 November 1795.

Jon Olsson Kolve og Lars Halstensson Istad beedigede Taxations Forretning over Gaarden øvre Kythe, Ole Jonsson tilhørende, dateret 12 Novbr: 1795.

Anfin Knudsson Store Rochne og Stephen Monsson Bergshougen fremlagde ligeledes Taxations Forretning over Gaarden Flage, Gullig Bergessøn tilhørende, dateret 11 November 1795, og beedigede samme.

Stephen Monsson Bergshougen og Niels Torbjørnsson Hægle fremlagde ligeledes Taxation over Gaarden Bøe, Stephen Siursson tilhørende, dateret 7de Julii 1795.

End videre fremlagde Jon Olsson Kolve og Lars Halstensson Istad Taxation over Gaarden Lille Schiple, \Torchild/ Johannesson tilhørende, dateret 12 November 1795, hvilket de alle beedigede.

Folio 198. Erich Finnes Sag mod Anfin Græe blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Anfin Græe anmeldte at han med mundlig Continuations Contra Stevnemaal havde indkaldet Erich Finne angaaende de forhen paastevnte 200 rd:, derfor at anhøre Vidner, (see?) Procedur irette lagt, og Processens Omkostninger skadesløs at erstatte.

Til Vedermaele var Anfin Erichsson Finne indkaldet, og som Vidner Erich Nielsson Sonve og Lars Siursson Bouthuus under Lovens Falsmaal. Erich og Anfin Finne mødte ikke, heller ikke Vidnet Lars Bouthuus, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Det mødende Vidne Erich Nielsson Sonve blev forelæst det under 8 Julii 1794 aflagde Vidnesbyrd, det han i alle Dele vedtog, og til de af Contra Citanten fremlagde Qvæstioner af 7 November 1795, saalydende, svarede under forrige Eeds Krafft til 1ste og 2det Spørgsmaal: at han henholder sig til forrige afgivne Forklaring. 3: Sp:

1795: 215

Det omspurgte hørde Vidnet ikke af Erich Finne.

Contra Citanten fremlagde Indlæg af 7 Nove,ber 1795, samt paastod Laugdag for Vederparterne og det udeblevne Vidne.

Eragtet:

Erich Finne og Anfin Erichssøn Finne gives Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, og Vidnet Lars Siurssøn Bouthuus forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig for at aflægge sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Sagsøgeren Anfin Græe besørger Varsel.

Folio 202. Gullig Teigen ædskede Sagen i Rette mod Hermun Fladeqval og Ole Tøen til en Contracts Opfyldelse, og paastod Dom effter Vidnernes Udsigende, samt Sagens Omkostninger skadesløs erstattet.

De indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede.

Eragtet

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgøres.

Folio 202. Catharina Fosses Sag mod Haldor Kiønnegaard og Lænsmand Mølster blev paaraabt, men Citantinden mødte ikke.

Folio 209. Knud Takles Sag mod Ole Mørqve blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Folio 209. Hans Hirths Sag mod Niels Tveite blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Lars Olssøn Herre havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Helge Jonssøn Olde, Torger Pederssøn ibm., og Sigvor Torbiørnsdatter Olde med Laugværge Aad Tormodssøn Himle, fordie de ikke vil tage Andeel i det mellem Herre og Olde af Citanten opsatte Mærkesgierde, derom at anhøre Beskikkelses Vidner, samt Dom modtage effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

De indstevnte mødte ikke effter Udraab, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Vidnerne mødte, nemlig Elling Pederssøn Wæ(le?) og Gullig Gulligssøn ibm., \som/ aflagde Eed og vidnede: at de for henimod 14 Dage siden effter Lars Herres Begier var nærværende hos de indstevnte Opsiddere paa Olde for at tilspørge dem om de ville tage Andeel udi den opsatte og paastevnte Gierdes gard mellem Herre og Olde, hvilket disse nægtede paa Grund af at de ikke kunne faae Adgang til Vandning for deres Creature, det Lars Herre dog lovede de skulle faae paa den Tid det behøvedes for dem, naar kun Gierdet var lukket paa andre Tider. afskeediget.

Citanten paastod Laugdag for de udeblevne Vederparter.

Eragtet.

Helge Jonssøn Olde, *Peder Torgerssøn* (Torger Pederssøn?) ibm., og Sigvor Torbiørnsdatter med Laugværge Aad Tormodssøn Himle gives Laugdag til næste Sommerting at møde med sit Tilsvar i denne Sag.

Niels Ellingssøn Himle, Knud Larssøn Himle og Helge Jonssøn Olde havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Enken Britha Erichs Datter \Fære/ med Laugværge, som hun selv skulle angive, til at betale den Skade hendes Creature har tilføjet Citanterne paa deres ind bjergede Høe paa Lie slotten kaldet, med 1 rd: 24 s.; derom at anhøre Vidner, stevnte og ustevnte, samt Dom modtage til Taxationens Betaling og Bøders Udredelse, og Processens Omkostninger at erstatte.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Til Vedermæle var Knud Anderssøn Himle og Torger Pederssøn Olde indkaldet, hvilke ikke mødte. Til Vidner var indkaldet Niels og Anfin Rochne, Iver Helland og Johannes Helland, samt Knud Anderssøn Himle, hvilken sidste ikke mødte. For udeblevne Vederpart og Laugværge, samt det under Lovens Falsmaal indkaldte Vidne Knud Anderssøn Himle, afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars

Bryn lovlig Varsel, men Enken angav ikke sin Laugværges Navn, som Vidnerne dog fordrede.

Første og 2det Vidne, Niels og Anfin Rochne, aflagde Eed og vidnede: at de sidstleden 30 October vare tilstæde for at taxere den Skade som Enken Britha Færes Kreature havde tilføjet Citanterne paa deres ind bjergede Høe i Lie slotten, hvilken da for Niels Ellingssøn Himle blev ansat til 4 Mrk: 8 s.; for Knud Larssøn 2 Mrk.; og for Helge Olde 1 Mrk.; ialt 1 rd: 24 s.; og var Britha Fære tilkaldet at være nærværende med sin Laugværges da Taxationen skeede, hvilket hun nægtede, men dog tilstod at hendes Kreature havde øvet Skaden, den hun ligeledes nægtede at betale da Vidnerne kom tilbage og tilkjendegav Summen. afskeediget.

Citanterne frafaldt de uafhørte Vidner, og begierede Laugdag for Britha Fære med Laugværges, samt Knud Himle til Vedermaele.

Eragtet.

Enken Britha Erichsdatter Fære med Laugværges,

1795: 215b

den hun selv for Stevne vidnerne opgiver, gives hermed Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, saavel som og den til Vedermaele indkaldte Knud Anderssøn Himle \og Torger Olde/, hvortil lovlig Varsel besørgeres.

Folio 197. Niels Larssøn Himle ædskede Sagen i Rette mod Lars Anderssøn Houg, og paastod Dom til indstevntes Undgiældelse effter Vidnernes Udsigende og Lovens Bydende, samt Omkostningerne skadesløs erstattet.

Johannes Anderssøn Helland paa sin Broders Vegne sagde, at siden hans Broder var saa langt fraværende paa sin lovlige Rejse og ikke kunne irette føre det udstædte Contra stevnemaal, saa maatte han begiere Sagens Anstand til næste Ting, for at fremkomme med det fornødne fra sin Side.

Eragtet:

(F..d?) een Gang og for alle bevilges den forlangte Anstand til næste Sommerting, da Lars Anderssøn Houg ufejlbarlig maae møde, eller i manglende Fald Dom modtage.

Tosten Tverberg anmeldte at han til dette Ting med mundlig Varsel havde indkaldet Jon Kløve for at have solgt umyndigt Gods, Citanstens Hustrue tilhørende, derom at anhøre de under Falsmaal indkaldte Vidner Lars Groue og Mons Qvareqval, dereffter Dom modtage effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Til Vedermaele var Jver Norem og Aad Kløve indkaldet. Ingen af de indstevnte eller Vidnerne mødte, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Citansten paastod Laugdag, thi blev saaledes

Eragtet.

Jon Kløve som Hoved Vederpart, samt Jver Norem og Aad Kløve til Vedermaele, gives Laugdag at møde til næste Sommerting med sit Tilsvar, og Vidnerne Lars Groue og Mons Qvareqval forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig med sit edelige Vidnesbyrd, hvortil Sagsøgeren besørger Varsel.

Folio 203. Lars Erichssøn Dugstad med flere fremlagde Laugdag i Sagen mod Magne Dugstad giellene til Pladsets Fravigelse, af 13 Julii 1795, saalydende #

Magne Giellene mødte og vedtog Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse.

Vidnet Mons Sølfestssøn Flætre mødte, aflagde Lovens Eed og provede: at han, paa samme Tid som det første i Sagen afhørte Vidne, var tilstæde og hørde at Lars Dugstad bad dem

erindre at Magne havde frasagt sig Pladset Giellene, hvortil Magne svarede: Ja, jeg har gjort det, men nogen videre Tale derom kan Vidnet ikke mindes paa nogen af Siderne. afskeediget.

Citanterne paastod Dom, hvorefter Magne Dugstad giellene maatte tilpligtes at fravige Pladset effter sin egen Tilbydelse, samt erstatte Sagens Omkostninger skadesløs.

Magne Giellene havde intet videre at svare end at han henholder sig til den Foreening som med hans Hosbonder er indgangen, og underkastede sig Rettens lovmedholdige Behandling.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning tilkjendegives.

Folio 202. Hr: Foged Unmack fremlagde Laugdag i Sagen mod Ingeborg Siursdatter Opheim for ulovlig Brændevins salg, af 13 Julii 1795, saalydende.

Indstevnte Erich Finne og Ingeborg Siursdatter blev paaraabt, men ingen svarede, thi afhiemlede Amund og Lars Bryn lovlig Varsel for Erich Finne og Aslach Windie, samt Siur Olsson Helgeland for Ingeborg Sjursdatter. Vidnerne vare tilstæde, hvoraf

1ste Vidne, Haldor Rognaldsson Opheim, aflagde Eed og vidnede: at han, som er til Huus paa Erich[s] Gaard Opheim, har seet indstevnte Ingeborg Siursdatter har udsolgt Fransk Brændevin i Pæletal for 10 s: Pælen, men veed ikke om det var for hendes egen eller hendes Hosbonds Regning, ligesom Vidnet heller ikke har seet Udsalg til Fylderie, eller veed hvor hun har faaet det. Vidnet har og seet Ingeborg har solgt om Søndage effter (Tjenesten?), samt at Klammerie har været mellem Erich og en anden ustevnt Person.

2det Vidne, Britha Siursdatter Opheim, provede effter aflagt Eed, at hun, effter at hun var kommen til Huus paa Opheim, har seet at Ingeborg har solgt Brændevin en Pægel, men veed ikke af hvad Sort, heller ikke at noget Udsalg er skeed til Fylderie eller paa Søndag.

3: Vidne, Tosten Erichsson Hest, aflagde Eed og vidnede: at han adskillige Gange har seet Ingeborg Siurs Datter har udsolgt Fransk Brændevin pæglevis for 10 s: Pælen, men veed ikke for hvis Regning, heller ikke har han seet Udsalg til Fylderie eller Klammerie mellem nogen, ligesom og ikke at hun har skjenket Folk om Søndagen, undtagen eengang, om endskjønt ingen Prædiken var.

4: Vidne, Lars Olsson Myrland, aflagde Lovens Eed og vidnede: at han effter Juul dette Aar købte en Pott Brændevin af Ingeborg Siursdatter, og der for betalte 18 s:, men Vidnet veed ikke for hvis Regning hun solgte, har heller

1795: 216

hverken før eller siden selv kjøbt eller seet andre købe hos hende, da han ikke (pa...?) den Tid har været nærværende. Den omtalte Pott Hamburger Brændevin (blev?) ellers effter at den havde staaet (Natten?) (over?) befunden at være ganske til (frosset?).

Actor begierede Sagen til næste Ting udsat, for at deducere samme til Doms, hvilket bevilgedes.

Niels Knudsson Groue havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Wiching Knudsson Groue til at opfylde en mellem dem oprettet Contract angaaende Huse og Tomter paa Gaarden Groue, derom at anhøre de under Falsmaal indkaldte Vidner Brynild, Lars og Rasmus Nedre Groue, \samt Johannes Groue/, effter skriftlig Optegning, af 16 October 1795, saalydende #

Indstevnte mødte ikke effter Udraab, heller ikke Vidnerne, thi afhiemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel.

Citanten sagde at han med Mons Knudsson er forenet, og derefter frafaldt Sag mod ham, men begierede Laugdag for de udeblevne.

Eragtet.

Wiching Knudssøn Groue laugdages at møde til næste Sommerting, og Vidnerne Brynild, Lars, Rasmus og Johannes Groue forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at deponere sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Sagsøgeren besørger lovlig Varsel.

Kiel Larssøn Takle havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Ole Svendssøn Nyre for Gield 24 rd: 3 mrk:, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage til Betaling, og denne Sags Omkostninger at erstatte. Til Vederfølge var Lars Anderssøn Houg indkaldet, men han mødte ikke, heller ikke Hoved Vederparten. Kaldsmændene aflagde Eed og vidnede at de lovlig havde tilkaldet de udeblevne, men ingen Sum blev i Stevnamaalet benævnt.

Vidnerne Brynild Gierager og Knud Anderssøn øvre Ryche aflagde Eed og provede: at de ved Paasketider dette Aar hørde at Ole Nyre tilstod at skylde Kiel Takle 24 rd:, hvilke han lovede at betale \første/ til St: Hans Tid eller Stevnetid, men hvilken af disse Tider kan Vidnerne ikke saa nøje erindre, og (...?)stod Gielden af en Hæst som Kiel Takle havde solgt til Lars Houg, hvilken Ole paatog sig som Selvskyldner at betale. afskeediget.

Citanten paastod Laugdag.

Eragtet

Lovlig stevnte og udeblevne Ole Svendssøn Nyre og Lars Anderssøn Houg gives herved Laugdag at møde til næste Ting med sit Tilsvar, hvortil Sagsøgeren besørger lovlig Varsel.

Lars Halstenssøn Istad opbød sin Myndling Sønneve Monsdatters Arvemidler med 11(5?) rd: 63 s:, men ingen indfandt sig som samme mod rescriptmessig Pant og 4 pro Cto Rentes Svarelse ville antage.

Den 16 November continuerede Høstetinget for Wossevangens Almue i samtlige vedkommendes Nærværelse.

Da Lars Halstenssøn Istad og Jon Olssøn Kolve fremlagde Taxations Forretning over Gaarden Store (Schiple?), Arne Olssøn tilhørende, som de beedigede, dateret 13 Novbr: 95.

Den 17de November vedblev bemeldte Høste ting, da efterfølgende Almues breve bleve tinglæste i Continuation af de forrige Num/m/ere.

Dørvedals Otting. No: 8: Johannes Colbenssøns Skjøde paa 1 pund Smør i Hovde, No: 6, med Overbygsel til andre 3 mrk:, hvori han selv efter Skifftebreve af 13 Martii 1786, 10 Julii 1786 og 25 Januarii 1787 ejer 2 pund Smør, med Overbygsel til 6 Mrk:, udstæd af Britha Colbensdatters Formynder Gullig Anderssøn Hovde, mod 93 rd: 2 Mrk:, dateret 8 Julii 1795.

2*: Lars Olssøns Bygselbrev paa 1 Løb Smør i Reqve, No: 16, udstæd af hr: Biskop Irgens den 22 October 1795, med Revers.

3: Anders Pederssøn Reqves Obligation stor 150 rd:, udstæd til Torbiørn Larssøn Ejde, med Pant i Reqve, No: 17, dateret 8 November 1791, udslettet efter Qvittering af 24 October 1795.

4: Lars Larssøns Skjøde paa 2 pund 6 Mrk: Smør, med Overbygsel til 1 pund 12 Mrk:, samt 6 5/8 Mrk: Smør uden Bygsel, i Reqve No: 17, udstæd af Anders Pederssøn Reqve mod 330 rd:, den 10 November 1795.

5: Lars Larssøns Obligation stor 299 rd:, udstæd til Ole Tostenssøn Lunde, med Pant i bemeldte Skyld i Reqve, No: 17, dateret 10 November 1795.

6: Anders Pederssøns Contract for Livs Ophold af Reqve, udstæd af bemeldte Lars Larssøn Reqve den 10 November 1795.

7: Anders Pederssøn Reqves Disposition angaaende Gaarden Reqves Deeling mellem hans 2de Døttre for 330 rd:, dateret 10 November 1795.

8: Gullig Bergessøn Flages Obligation stor 70 rd., udstæd til Myndlingen Maritha Colbensdatter Flage, med Pant i Flage, No: 12, dateret 12 Novbr: 1795.

9: Knud Godschalchssøns Skjøde paa 1 Løb Smør i Westrem, No: 5, udstæd af Godschalch Knudssøn Westrem mod 300 rd: den 11 Novbr: 1795.

10: Knud Godschalchssøn Westrems Obligation stor 200 rd., udstæd til Giertrud, Anna,

1795: 216b

Inger og Kari Godschals Døttre, med Pant i Westrem, No: 5, dateret 11 Novbr: 1795.

11: Godschalch Knudssøns og Giertrud Rognaldsdatters Contract for Livs Ophold af bemeldte Westrem, udstæd af Knud Godschalchsøn Westrem den 11 Novbr: 1795.

12: Skifftebrev effter Iver Olssøn Gierstad. Jordegods 2 Løber 18 Mrk: Smør i Gierstad, No: 24, udlagt til Enken Inger Knudsdatter den halvedeel, og hendes Børn den anden Halvedeel, alt for 530 rd:, dateret 29 Majii 1795.

13: Skifftebrev effter Elling Jverssøn Flage. Jordegods 1 Løb Smør i Flage, No: 13, for 300 rd:, udlagt til Enken Asgier Erichsdatter 1 pund 3 3/5 mrk: for 115 rd:, samt til Creditorer og Arvinger det øvrige, dateret 18 Novbr: 1794.

Guldfierdings Otting: No: 14: Klokker Poul Moulzau Jægers Obligation stor 70 rd:, udstæd til Lænsmand Godschalch Matthiassøn Mølster, med Pant og 2den prioritet i hans ejende Huuse, dateret 12 November 1795.

15: Skifftebrev effter Guri Nielsdatter Dychesten. Jordegods 1 Løb 6 Mrk: Smør med, samt 1 Løb uden Bygsel, i Dychesten, No: 2, udlagt til Enkemanden Lars Kielssøn 1 pund Smør med, samt 22 (2/13?) Mrk: uden Bygsel, samt til Creditorer og Arvinger det øvrige, dateret 20 November 1794.

16: Hr: Peter Hounts Skjøde paa Sognepræsten hr: Nicolai Astrups forhen tilhørende Huse paa Wossevangens residerende Capellans gaard Ullestad, udstæd af hr: Krigsraad Fleischer effter Fuldmagt, mod 346 rd:, den 19 Februarii 1795.

Bordstrands Otting: No: 17: Lars Larssøn Giersqvals Obligation stor 396 rd:, udstæd til Iver Henrichssøn Helleved, med Pant i Giersqval, No: 10, den 9 Nov: 1795.

18: Tosten Iverssøns Skjøde paa 1 Løb 6 Mrk: Smør i Leidal, No: 25, udstæd af Lars Larssøn Leidal mod 200 rdl:r, den 10 November 1795.

19: Brynild Sølfestssøn Flætres Obligation stor 110 rd:, udstæd til Kingservigs Præstegiølds Fattig Cassa og Ole Tostenssøn Reisæter, med Pant i Gaarden Flætre, No: 28, dateret 11 November 1795.

20: Bevilling for Størk Torgerssøn Tvindem paa et Giestgiverstæd ved Skydsskiffte stædet Tvindem, dateret Kiøbenhavn den 27 Junii 1795.

21: Brynild Sølfestssøn Flætres Obligation stor 200 rd:, udstæd til Jomfru Johanna Catharina Fleischer, med Pant i Flætre, No: 28, dateret 14 November 1792, udslettet effter Qvittering af 13 Novbr: 1795.

Qvitler Otting: No: 22: Skifftebrev effter Gulloug Siurssøn Wiche. Jordegods 1 Løb 18 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til andre 18 Mrk:, udi Wiche, No: 10, udlagt til Enken Gunbiør Siursdatter den Halvedeel, og Børnene den anden Halvedeel, alt for Summa 420 rd:, dateret 22 December 1794.

Holbøygder Otting: No: 23: Peder Pederssøn Winjes Obligation stor 422 rd:, udstæde til hr: Krigsraad Fleischer, med Pant i Windie, No: 5, dateret 16 November 1786, udslettet effter Qvittering af 13 November 1795.

24: Ditto Obligation stor 399 rd:, udstæd til Colben Larssøn Høen med fleere, med Pant udi bemeldte Winie, No: 5, dateret 13 November 1795.

Bordals Otting: No: 25: Svend Larssøns Skjøde paa 1 pund 7 ½ Mrk: Smør i Gierrald, No: 27, udstød af Creditor effter Claus Erichssøn Gierralds \Hustrue/, mod 226 rd., den 27 Oct: 1795.

26: Skifftebrev effter Claus Erichssøn Gierralds \Hustrue/. Jordegods 1 pund 7 ½ Mrk: Smør i Gierrald, No: 27, udlagt til Creditor Peder Haldorssøn Høvig for 226 rd: 2: Jordegods 1 Pund 90/571 mrk: Smør i Mæland, No: [?] i Holbøygder Otting for 144 rd., udlagt til \{Enkemanden} Børnene/ Inger og Maritha Clausdøttre \samt Enkemanden/, hver den halvedeel, den 21 Nov: 1792

27: Lars Anderssøn Hougs Revers til Johannes Johannessøn Brechhuus og Kone Anna Olsdatter, stor 370 rd., dateret 21 Febr: 1895.

28: Matthias Anfinssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pund Smør i Bryn, No: 1, udstød af Anfin Anderssøn Bryn mod 350 rd., den 9 November 1795.

29: Matthias Anfinssøns Obligation stor 298 rd., udstød til Niels Wichingssøn Havaas og Iver Wichingssøn Lie, med Pant i Bryn, No: 1, dateret 9 Novbr: 1795.

30: Contract mellem Opsidderne paa Qvitne, Gierrald og Gierraldstvedten om Feebejtning i et Stykke Mark, Giønerne kaldet, dateret 10 Sept: 1795.

31: Skifftebrev effter Gudve Andersdatter Sonve. Jordegods 1 Løb Smør i Sonve, No: 8, for 400 rd., udlagt til \Enkemanden Niels Nielssøn/, Creditorer og Arvinger den 1 Novbr: 1791

32: Skifftebrev effter Niels Aadssøn Sonve, hvoreffter Stervboets tilhørende Møens Bordsaug er taget til Indtægt for 51 rd., og dereffter ved Auction bortsolgt, dateret 13 April 1793.

33: Skifftebrev effter Lars Larssøn Lille Ree. Jordegods 1 Løb 15 (1/6?) Mrk: i Lille Ree, No: 21, for 300 rd., udlagt til Enken Turilde Tostensdatter den halvedeel, og Børnene den anden Halvedeel, dateret 14 September 1787.

34: Skifftebrev effter Anbiørn Rognaldssøn Houge. Jordegods 2 Løber Smør i Houge, No: 2, udlagt til Enken Anna Nielsdatter den halvedeel, og Børnene den anden halvedeel, alt for 600 rd., dateret 13 October 1789.

Wiger Otting: No: 35: Mons Tostenssøn Lundes Obligation stor 90 rd., udstød til Ole Olssøn Stenstøe, med Pant i Lunde, No: 22, dateret 11 November 1791, udslettet effter Qvittering af 25 October 1795.

36: Skifftebrev effter Jørgen Anderssøn Dagestad. Jordegods 22 ½ Mrk: Smør i Dage-

1795: 217

-stad, No: 16, for 100 rd., udlagt til den afdødes 2de Døttre Ranvej og Eli Jørgensdøttre, hver den halvedeel, den 3 Junii 1795.

37: Baar Haldorssøn Lundes Obligation stor 160 rd., udstød til Ole Klyve og Ole Stenstøe, med Pant i Lunde, No: 22, dateret 10 Julii 1792, qvitteret for de betalte 80 rd: effter Qvittering af 17 October 1795.

38: Ditto Obligation med 2den Prioritet til Ole Olssøn Stenstøe, med Pant i bemeldte Gaard Lunde, stor 220 rd., dateret 11 November 1795.

39: John Nielssøn Schiølies Obligation stor 199 rd., udstød til Peder Larssøn Schielde, med Pant i Skiølje, No: 30, dateret 16 November 1795.

40: Ditto Obligation til Frue Bispinde Hagerup den 24 October 1787, stor 162 rd., dateret til Udslettelse og qvitteret den 24 November 1794.

Bør Otting: No: 41: Knud Olssøns Bygselbrev paa Ole Gislessøns forhen brugende Part i Store Grove, No: 26, udstød af Biskop Irgens den 2 October 1795, med Revers.

42: Sigrid Knudsdatters Contract for Livs Ophold af Gaarden øvre Groue, udstød af Niels Knudssøn øvre Groue den 9 November 1795.

43: Skifftebrev effter Tormod Tostenssøn Hildestvedt. Jordegods 2 pund Smør i Hildestvedt, No: [?], for 340 rd., udlagt til Enken Herborg Tollevsdatter den halvedeel, og Børnene den anden halvedeel, dateret 12 December 1794.

44: Skifftebrev effter Kari Torchelsdatter Fannestølen. Jordegods 6 Mrk: Smør i Fannestælen, No: [?], udlagt til Enkemanden Peder Ar(v?)esøn (Arnesøn?) 1 ½ Mrk:, samt Creditor og Arving(en?) det øvrige, for 300 rd., den 10 Junii 1795.

45: Skifftebrev effter Kari Michelsdatter Schierve. Jordegods 2 pund 23 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til andre 19 Mrk:, i Schierve, No: 53, for 370 rd., udlagt til Enkemanden Stephen Michelssøn 15 mrk: Smør, med Overbygsel til 6 Mrk:, samt til Creditorerne og Arvingerne det øvrige, dateret 11 Junii 1795.

46: Colben Larssøn nedre Groues Obligation stor 280 rd., udstød til Anders Brynildssøn Gierager, med Pant i nedre Groupe, No: 12 og 13, dateret 11 Julii 1794, udslettet for betalte 30 rd: effter Qvittering af 11 Julii 1795.

47: Skifftebrev effter Niels Knudssøn Wold. Jordegods 9 Mrk: Smør i Lien og 9 Mrk: Smør i Wold, No: 44 & 45, for 240 rd., udlagt til Enken Synneve Johannesdr: den halvedel, og Børnene den anden halvedel, dateret 22 September 1785.

48: Claus Larssøns og Siur Pederssøns Skjøde paa 1(8?) (15?) Mrk: Smør i Bøe 1te thun, No: 1, udstød af Brynild Amundssøn Traae mod 194 rd., den 8 September 1795.

49: Endre Michelssøns Hjemmelsbrev for 3 3/35 Mrk: Smør i Aarhelleren, No: 30, i **Dørvedals Otting**, hvori han selv den 15 Junii 1790 har arvet andre 5 32/35 mrk:, udstød af Skiffteforvalteren effter afdøde Maritha Endresdatter, den 12 Nov: 1795.

50: Biørne Michelssøn Lille Hægs Obligation stor 160 rd., udstød til Ole Siurssøn Ystaas og Tosten Bilde, med Pant i Lille Hæg, No: 40 (i Bøer Otting), dateret 8 Nov: 1790, udslettet effter Qvittering af 9 November 1795.

51: Ditto Obligation stor 190 rd., med Pant i bemeldte Skyld, udstød til Siur Samsonssøn Qvalnes, dateret 13 November 1795.

52: Lars Tostenssøn Tverbergs Obligation stor 350 rd., udstød til Frøken Irgens, med Pant i Tverberg, No: 51, dateret 17 Maji 1785, udslettet effter paategnet Qvittering af 2 Novbr: 1795.

53: Ditto Skjøde til sin Søn Tosten Larssøn paa halvedelen af hans Gaard Tverberg, 1 pund 5 ½ Mrk: Smør, No: 51, for 398 rd., dateret 18 April 1795.

Opheims Otting: No: 54: Skifftebrev effter Joseph Halstenssøn Løen. Jordegods 1 Pund 3 Mrk: Smør i Løen, No: 16, udlagt til Creditor Niels Leidal for 190 rd: den 8 Junii 1795.

55: Lars Elle(n?)ssøns (Ellevssøns?) Bygselbrev paa 2 pund 6 Mrk: Smør i Sundsvold, No: 21 i Opheim, udstød af Sognepræsten hr: Jersin den 11 November 1795, med Revers.

56: Halsten Tørrissøn Løens Obligation stor 190 rd., udstød til Colben Larssøn Houge, med Pant i Løen, No: 16, dateret 16 Novbr: 1787, udslettet effter Qvittering af 7 November 1795,

Hr: Foged Unmack fremlagde følgende Documenter til Bielag ved sit Regnskab 1795, som i Laugrettets, Almuens, og i Særdeleshed de 2de Mænd Lars Jonssøn Biørches og Stephen Michelssøn Schierves Nærværelse, blev examineret, nemlig: 1: Af- og Tilgang i Odels Mandtallet. 2: Ditto i Vejmaster Mandtallet. 3: Restanse Registeret, som indeholder 588 rd: 5 mrk: 4: Odelsmandtallet 1795. 5: Ditto om Bordsugene i Wosse Tinglaug. 6: Det store Tingsvidne bestaaende af 18 Poster, som var overeensstemmende med forrige Aars Tingsvidne, undtagen til 8: Post: at paa Skydsskifftestædet Tvindem er oprettet et Giæstgiverie som Størk Torgerssøn har kongel: Privilegium af 27 Junii 1795. 7: Tingsvidne om Flomqværnene. 8: Om Flomqverne, om alt var ligesom forrige Aar.

Til at betjene Retten næste Aar blev udnævnt: 1: Erich Larssøn Wæche. 2: Lars Larssøn Giersqval. 3: Ole Samsonssøn Selland. 4: Anders Tostenssøn Kythe. 5: Jon Endressøn Hiembære. 6: Baar Larssøn Skutle. 7: Michel Nielssøn Gierrald. 8: Erich Brynildssøn Rio, som alle aflagde Eed.

Hvoreffter Dommeren

Eragtede

Udi de paa dette Ting (opt?)agne Sager bliver afsagt Domme eller Kjendelser den 8 Februar førstkommende Aar 1796, hvilket (tj?)ener vedkommende til Effterretning.

Effter Udraab var intet mere ved Retten at bestille, thi blev Høste tinget hævet.

O B Heiberg

1795

1796

(1796: 217b)

Continuation af Wosse Høsteting 1795.

Aar 1796, den 8de Februarii, blev effter Vedtagelse paa sidstafvigte Høsteting for Wossevangens Almue Retten sat paa Tingstedet Wossevangen, for at afsige Domme eller Kjendelser udi de optagne Sager. Nærværende Lænsmanden og disse for indeværende Aar opnævnte eedsvorne Laugrettesmænd. 1: Lars Monssøn Lofthuus. 2: Lars Larssøn Giersqval. 3: Størk Nielssøn Mithun. 4: Anders Tostenssøn Kythe. 5: Anfind Knudssøn Rochne. 6: Baar Larssøn Skutle. 7: Ole Aschildssøn Reime., og 8: Erich Brynildssøn Rio.

Folio 211. Da i Sagen af Stephen Bergshougen anlagt mod Erich Davidssøn Reqve for ulovlig Ølsalg er saaledes

Eragtet:

Erich Davidssøn Reqve, som til Sommertinget 1794 er indkaldet af Giæstgiver Stephen Monssøn Bergshougen for ulovlig Ølsalg, er paa sidst afvigte Høsteting anmeldet at være ved Døden afgaaen, hvorfor ikke da er blevet iretteført det Contra Stevnemaal og Tingsvidne, som han saavel paa Høstetinget 1794, som paa Sommertinget 1795, har paaberaabt sig skulle tjene til Sagens Oplysning. For ikke at betage hans Enke og Arvinger den formeentlige Ret til deres Forsvar, gives dem end engang og for alle Udsættelse til Sommertinget 1796, da de, saafremt intet Contra Stevnemaal paa den Tid frem kommer fra dem, maae vente at Dom udi denne Sag bliver afsagt. Denne Kjendelse bliver dem altsaa fra Citantens Side at forkynde.

Folio 211. I Sagen af Erich Claussøn Himle anlagt mod
Lars Anderssøn Houg for Slagsmaal er saaledes afsagt
Dom.

Det er med tvende enstemmige Vidner bevist at Lars Anderssøn Houg har givet Erich Claussøn Himle et Ørefigen, hvortil denne ikke har givet nogen Anledning. At samme er skeed i Drukkenskab kan dog ikke saa nøye bestemmes af Vidnernes Udsigende. Lars Houg har vel første Rettets Dag erholdt Udsættelse, for med Vidner at kunne faae beviist Anledningen til det under Sagen omtalte Skjænderie mellem ham og Citanten, hvoraf Slagsmaalet opkom, men han har ikke fremkommet med noget Contra Stevnemaal til Høstetinget, omendskjønt har dertil har havt fuldkommen Tid. Thi kjendes for Rett: Lars

Anderssøn Houg bør effter Lovens 6. 7. 8. betale Slagsmaals bøder 9 rd.; til Deeling mellem hans Majestets Cassa og Sagsøgeren Erich Himle effter Lovens 1 – 22 – 4. som tillægger Sagsøgeren den 3die Part af Bøderne, samt til den sidste betaler denne Sags Omkostninger med 3 rd.; som alt udredes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 212. I Justice Sagen af hr: Foged Unmack mod
Erich Nielssøn Finne for Brændevins brænden og Salg er saaledes afsagt
Dom.

At Erich Nielssøn Finne, saavel før som effter at denne Sag mod ham var anlagt, har baade for sig selv og andre brændt Brændeviin, og meest af Korn, viser de aflagte Vidnesbyrder; Men derimod er dog ikke oplyst at nogen Udsvævelser formedelst denne Brændevins brænden er begaaet i Hans Huus. Ikke destomindre er han udtrykkelig forbudet i Forordningen af 8de Martii 1757, dens 1te Post, der saa viselig vil hæve den Misbrug som deraf kunne flyde, og den Trang som saa mange Fattige maatte lide, naar Kornet i dyre Aar ikke af dem kunne kjøbes, men blev anvendt til et Brug der mere skader end gavner. Ved den af Fogden holdte Inquisition Forretning under 14 Julii 1795, er intet Brændevins Redskab befundet, der formodelig paa den Tid var skjult og mueligens hereffter kunne blive brugt, hvilket saa meget mere kan formodes, som Erich Finne endog medens denne Sag mod ham stod under Behandling, har handlet mod allerhøyst bemeldte Forordning. Brændevins Redskabernes og Varenes confiscation kan derfor ikke her paaskjønnes, og den af Actor paastaaede corporlige Straf kan effter Sagens forefundne Beskaffenhed ikke billiges, thi da der under Sagens Frifft ikke er bleven oplyst nogen Uorden eller Misbrug med det brændte Brændevin, som kan aggravere Forbrydelsen mod den allegerede Forordning, saa gives heller ingen gyldig Grund for Dommeren til at forhøye Straffen, men i Anledning af allerhøystbemeldte Forordning kjendes hermed for Ret: Erich Nielssøn Finne bør for sit ulovlige Forhold bøde 10 rd: til Wangens Sogns Fattige, samt betale denne Actions Omkostninger med 6 rd.; og desuden det stemplede Papir til Acten om samme tages beskrevet, 1 rd.; item til de fremlagte Dokumenter 2 mrk: 10 s.; alt at udrede femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse, under Adfærd som vedbør.

Folio 12 et 13. I Justice Sagen mod Knud Larssøn Takle og
Brithe Andersdatter for Lejermaal i forbuden Leed er saaledes afsagt
Dom.

At indstevnte Knud Larssøn Takle og Brithe Andersdr: Evangersanden har med hinanden begaaet Lejermaal effterat den første tilforn havde besvangret Britha Andersdatters kjødelig Søster, viser saavel den fremlagte Sognepræstens Attest, som deres egen inden Retten gjorde Tilstaaelse, ligesom og at de begge have været vidende om dette Svogerskab, skjønt de foregiver at Besvangrelsen er skeed under Ægteskabs Løfte. Og da Lejermaals bøderne effter Actens Udviis ere betalte, samt Britha Andersdatter har vedtaget at lide Dom for denne Ret, saa bliver hermed Kiendt og Dømt: Knud Larssøn Takle og Britha Andersdatter Evangersanden bør hver for sig arbejde

1796: 218

paa Fiskerlejerne Nordenfjelds i 2 Aar, følgelig Lovens 6. 13. 13., samt desuden, istedenfor aabenbare Skriftemaal, hensættes paa Vand og Brød i 8 Dage, effter Forordningen af 8 Junii 1767, item en for begge og begge for en betale til Sagefalds Ejeren Hr: Krigsraad Fleischer denne Actions Omkostninger med 3 rd.; foruden 4 mrk: 8 s: til det stemplede Papir om Acten

tages beskrevet, og 3 mrk: 12 s: til de fremlagte Dokumenter, hvilket alt efterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Adfærd effter Loven.

Folio 213. I Sagen af Lars Breche mod Erich Finne
for Overfald og ærerørige Ord er saaledes

Dømt og Avsagt:

Ofte ere de Processer som Erich Finne er indviklet i smudsige, og sjelden har han Mangel paa (dem?) for denne Ret. Den Umage han gjør sig at forhale sine Sager, viser denne mod ham af Lars Knudssøn Breche anlagt for Overfald og ærerørige Ord, som blev første Gang i rette ført Sommertinget 1793, og paa Høsteting dereffter allerede af Citanten oplyst, men formedelst hans fire Gange effter hinanden begjærte Udsættelser indtil nu udhalet i tvende Aar.

Omendskjønt det ved Rettens Eragtning af 7de Septbr: 1795 er paalagt ham at fremføre sit 3de Ting forhen paaberaabte Contra Stevnemaal, er det dog ikke skeed, hvorfor Dommeren ikke kunne finde sig beføjet at opholde længere med den af Citanten paastandne Dom. Ikkun det første Vidne har prøvet omstændelig om de i Begravelses Gildet paa Seim af Erich Finne mod Lars Breche udtalte Ord, samt at Erich tog Lars i Brystet og slog ham 2de Gange i Ansigtet, men i Henseende til de fornærmelige Ord er tredie Vidne eensstemmigt med dette, endogsaa derudi at Erich var meget beskjenket. I Henseende til de tilføyede Slag, \da/ have det andet og tredie Vidne vel forklaret at Erich slog Lars i Ansigtet, men ikke enten det var en eller flere Gange. Den paastevnte Fornærmelse er altsaa fuldkommen beviist, hvorfor herved kjendes og dømmes for Ret: Erich Nielssøn Finne bør for det [mod?] Lars Knudssøn Breche tilføyede Slag effter Lovens 6. 7. 8. bøde 3de 6 Lod Sølv, eller Penge 9 rd:, samt ligesaa meget siden samme er forøvet i Drukkenskab, effter Forordningen af 8 Martii 1757, a: 8, og altsaa tilsammen 18 rd:, til Deling mellem Hans Majestets Cassa og Sagsøgeren Lars Breche, effter Lovens 1. 22. 4., hvoreffter Sagsøgeren tilfalder den trediepart. De mod Lars Breche udtalte Ord bør ikke komme denne til Æres Forkleinelse paa gode Navn og Rygte i nogen Maade, men herved Mortificeres, og bør Erich Finne for denne Forseelse betale 5 rd: til Justice Cassen, og ligesaa meget til Wangens Sogns Fattige, samt erstatte Lars Breche denne vidløftiggjorte Sags Omkostninger med 6 rd: Alt at udredes og efterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Adfærd som vedbør.

Folio 213. I Ellev Kolves Sag mod Lars Tostenssøn Tverberg
for uhøviske Ord og Tale, er saaledes

Eragtet:

I tvende andre imellem Ellev Kolve og Lars Tverberg verserende Sager som dette Høsteting bleve agerede, mødte ikke den indstevnte Lars Tverberg, og heller ikke i denne Sag, endskjønt baade Stevnemaal og Laugdag var ham forkyndet. At han derfor kan have havt Forfald, er formodelig, hvorfor denne Sag udstaaer til næste Sommerting, da Lars Tostenssøn Tverberg endelig møder med sit Tilsvær, eller i Mangel deraf Dom modtager effter \det/ passerede, og til den Ende bliver denne Kjendelse ham lovlige at forkynde af Sagsøgeren Ellev Kolve.

Folio 213 et 214. I Jon Olssøn Groues Sag mod
Wiching Olssøn* (Knudssøn?) Groue for Gjeld 3 rd: er afsagt

Dom:

Af de udi denne Sag fra Hoved Citantens Side førte 2de Vidner er ikkun udkommet vis Formodning om at han og indstevnte Wiching Groue have byttet Hæste med hinanden, men ikke om hvormeget den første skulle have imellem, hvilket første Vidne anmelder at skulle være 2 rd: 3 mrk:, og det andet benævner med gode 2 rd:, alt effter Parternes eget Udsigende paa forskjellige Tider. De fra Contra Citantens Side førte 1te og 3de Vidne ere derudi overeensstemmende, at Jon Groue vilkaarede sin Hæst lydes løs, og alle 3de bekræfter at de

\be/fandt en Kul under Bugen, samt at Hoverne vare skjæve paa den. At denne Fejl ikke af Hæstekjændere strax ved Byttet skulle vær[e] bleven bemærket, som dog saa nøye plejer iagttages, synes besynderligt. Ingen af Vidnerne have forklaret at de vare nærværende da Byttet egentlig skeede og da Parterne begge besøgte sine Kreature. Det er derfor ikke mueligt at kunne bestemme om de Penge som skulle gives imellem, hvilket Wiching Groue ikke har modsagt; ikke skulle betales saafremt nogen Mangel paa Hæstene befandtes, heller ikke i hvor lang Tid denne Forening \mellem dem/ skulle gjelde, hvilken Forsigtighed ogsaa i Almindelighed har Sted. Hvad tredie Contra Vidne forklarer om at Wiching samme Dag Byttet skeede, tilbød Jon at forandre dette, kan ikke komme i nogen Betragtning, saasom ingen Aarsag dertil er angivet eller beviist, men blot af Vidnet formodet at være den Fejl Wiching Knudssøn saae, men som {ikke} dog ikke findes at han har udladt sig med for Jon Olssøn. Hvortil Wiching Groue har sigtet med de fra hans Side førte Vidneforklaringer, er uvist, thi i hans Tilførsel paa Sommertinget 1795, da han fik Udsættelse til Contra Stevnings Udtagelse, siger han at ville bevise at han intet er skyldig til Jon Groue, men heller har Penger til gode hos ham, men ved Vidnernes Førelse er ikkun anført hvad her \er/ bemærket angaaende den tilbyttede Hæstes Lyde, hvorefter han heller ikke har gjort nogen bestemt Paastand eller formeret Contra Regning, ligesaa lidet som Citanten har fuldkommen beviist sin Fordrings Rigtighed 3 rd:, eller at han ikkun vilkaarede den fra sig byttede Hæst for usynlig Skade, som han har foregivet, og som Vidnerne intet melder om. Efter saadanne Omstændigheder kjendes hermed for Ret: Parterne Wiching Knudssøn og Jon Olssøn Groue bør for hinandens Tiltale i denne Sag frie at være, og Processens Omkostnin-

1796: 218b

-ger ophæves paa begge Sider.

Folio 214. I Knud Amundssøn Syndves Sag mod Lars Holos Arvinger for Gjæld er saaledes Eragtet:

Hverken det afhørte enkelte Vidne eller den fremlagte Regning kan gjelde til Beviis imod afdøde Lars Holos Arvingers Benægtelse, at Citanten Knud Syndves Fordring 7 rd: 2 mrk: 2 s: er rigtig, thi bør han i Følge Lovens 1 – 14 – 5. bevise samme paa lovlig Maade, om han videre agter at vedblive Sagen.

Folio 214. I Størk Colbenssøn Nesses Sag mod Lars Holos Arvinger er saaledes Eragtet:

Formedelst en anden her for Retten verserende Sag anlagt mod afdøde Lars Holos Arvinger, er det at formode i de Penge som Knud Amundssøn Syndve fordrer er indregnet de samme 30 rd: som Størk Nessem her har paastevnt, naar hensees til det afhørte andet Vidnes Provemaal, der er ganske forskjelligt fra første Vidne Knud Syndves eget Udsigende, som indeholder at Lars Jonssøn Holo laante 30 rd: af Størk Nessem i Vidnets egen Stue, og andet Vidne derimod forklarer at Lars sagde paa samme Tid, men ikke i Knud Syndves Nærværelse, at han havde laant af den sidste 30 rd:, som var Størk Nessem tilhørende. Her foruden er denne Sag ved disse afhørte 2de Vidner ikke oplyst; thi bør Størk Nessem nærmere og lovligere bevise sit Krav, og derunder, at samme ham ikke ved andre paa Lars Holos Vegne er betalt, ligesom og Lars Holos Arvinger, om Citanten længere vil vedblive Sagen, bør fremlægge Gjenpart af den i Knud Syndves Sag fremleverede Regning, hvori de 30 rd: som omtvistes, er indført. Til saadant at iværksætte beroer denne Sag til næste Sommerting.

Folio 214. I Ole Tveites Sag mod Ingebret Bergessøn Dolve for 18 rd: paa et Hæstebytte er saaledes afsagt

Dom:

Naar Handel eller Contracter indgaaes i Drukkenskab kan det have farlige Følger. Den som søger at benytte sig af et Menneskes Tilsagn i et saadant Tilfælde, er farlig, og svag er den som stoler formeget paa sig selv og ikke da modtager andres velmeente Raad; Det viser at Forstanden er forvirret, og at intet Overlæg findes hos den som ellers effter Lovene var beqvem til at indgaae Forbund. Naar ikke den vise Lovgiver havde indseet dette, var ikke Tilintejgjørelse af de Forbindelser der af saadanne indgaaes, befalet, da samme ikke effter Lovens 5 – 1 – 2. kan kaldes frievillig, og saadan Egenskab maae nødvendig udfordres naar en Contract skal kunne opfyldes, \hvilken Grundsætning bestyrkes ved Lovens Bydende udi 3. 18. 5./ Mennesket er i Drukkenskab ubeqvem til at indsee sine Gjerningers ubehagelig Følger, og dette viser denne anlagte Sag at Ole Tveite mod Ingebret Dolve, der i et Ruus har handlet saaledes som han siden hverken erindrede eller attraaede at opfylde, hvilket af de fra begge Sider førte Vidner fuldkommeligen oplyses. Vel er her 2de eensstemmige Vidner som bekræfter det paastevnte Hæstebytte mellem Parterne, og \at/ Ingebret Dolve skulle give 18 rd: imellem til Ole Tveite, men hverken er det bevist at Hæstene var tilstæde da Byttet skeede, eller at Ingebret Dolve havde seet Ole Tveites Hæst, der maaske kunne være af ringere Værd; derimod at Ole Tveite selv hentede Ingebrets Hæst fra Gaarden, /: et Stykke fra Wangen hvor Handelen skeede, :/ hvor den var tilsagt i Skyds, og satte sin egen isteden, maaske Ingebret Dolve uafvidende, samt at Ingebret var meget beskjenket, hvoraf et Vidne forklarer at han ikke kunne sidde paa Hæsten, og et andet, at han raaden ham fra Handelen i den Tilstand han da var. Dette viser fuldkommen Ubeqvemhed til at opfylde Forpligtelsen, og end mere er Ingebret Dolves Udladelser, da Rusen var udsovet, Borgen for at han var overmaade beskjenket, naar han ikke kunne erindre Handelen, uden effter andres Fortælling Dagen effter, at han fortrød den og tilbød Ole Tveite 2 rd: fordi den skulle ophæves. Letteligen kunne derfor Ingebret Dolve düperes af dem der vare ædrue. Men med alt dette er dog Ingebret Dolve ikke at undskylde. Denne Handel skeede ikke paa en Tid da drikkende Vahre udskjænkes for intet, men paa Gjæstgiverstuen paa Wangen, hvor ikke bør tilleveres de Reisende meere end til Nødtørftighed, imod de erholdte Privilegier og udgangne Kongebud, hvorfor baade han og Gjæstgiveren kunne fortjene Straf effter Forordningen af 8 Martii 1757, naar derom var paastevnet. Det Tilbud Ingebret Dolve Dagen effter gjorde Ole Tveite synes, i Betragtning af forestaaende, dog vel at kunne antages, saa meget mere som han da var ædrue, men at han derhos tilpligtes til Advarsel for Eftertiden, at betale denne Processes Omkostninger. Thi kjendes for Ret: Det mellem Ingebret Dolve og Ole Tveite indgangne Hæstebytte i Aaret 1793 paa Gjæstgiverstedet Wangen bør paa Grund af den førstes beviste Ubeqvemhed dertil være ophævet, og Ingebret Dolve derimod at betale til Ole Tveite de ved sund Fornuft tilbudne 2 rd:., samt i denne Sags Omkostninger 4 rd:., alt at udredes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang,

Folio 214. I Justice Sagen anlagt af Hr: {Foged} Foged Unmack mod
Amund Ellingssøn Wangen for Lejermaal er saaledes
Eragtet:

Da det hverken ved Sognepræstens irettelagde Attest eller paa anden Maade er bleven oplyst om denne for Lejermaal sagsøgte Ung Karl Amund Ellingssøn Wangen findes

1796: 219

Enroulleret i Kongens Tjeneste eller ikke; og det Kongelige allernaadigste Rescript af 23 Januar 1784 udtrykkelig befaler at slige Sager ikke maae paadømmes forinden Attest derom inden Retten er bleven fremlagt, saa paalægges Actor at fremskaffe denne paabudne Attest

førend Dom i Sagen kan afsiges, til hvilken Ende Sagen beroer til {næste} Sommertinget, paa det at Actor midlertid kan have Lejlighed at tilvejebringe det derom fornødne Beviis.

Folio 215. I Gullig Teigens Sag mod Hermund Fladeqval og Ole Henrichssøn Tøen til en Contracts Opfyldelse er saaledes

Eragtet:

Omendskjønt Hermund Fladeqval har mødt inden Retten, har han dog ikke opgivet nogen Aarsag hvorfor han ikke har opfyldt den med Vidner beviste Contract paa Ole Henrichssøns Datters Vegne med Citanten indgaaet om Odels Retten til Gaarden Teigen, heller ikke hvorfor \Parterne/ dermed ikke var fornøjet, hvilket Tilsvær er nødvendigt førend endelig Dom udi denne Sag kan afsiges. Thi paaligger det Citanten Gullig Teigen paa nyt at indkalde saavel Hermund Fladeqval som Ole Henrichssøn til Møde næste Sommerting med det udfordrende, til hvilken Ende denne Process beroer.

Folio 215. I Lars Erichssøn Dugstads med fleres Sag mod Magne Dugstadgiellene til Pladsets Fravigelse, er saaledes

Eragtet:

Det er ingenlunde med de førte 2de Vidner beviist at indstevnte Magne Dugstadgiellene har vedtaget at ville fravige Pladset Giellene, ligesom han heller ikke ved sin Tilførsel dette Høsteting har anmærket noget derom, thi bliver det Citanternes Pligt nøyere og nærmere at oplyse den paastevnte Forening førend Dommeren fandt sig beføyet at afsige endelig Dom i denne Sag, og til den Ende udstaaer denne Sag til næste Ting.

Opsat Aastæds sag mellem Nestaas og Uqvite, folio 207.

Aar 1796, den 1ste Julii, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Uqvite i Wiger Otting for at behandle den fra sidstleden 22de Julii 1795 opsatte Aastæds Forretning imellem Opsidderne paa Gaarden Nestaas paa den eene og Oleif Claussøn Uqvite paa den anden Side. Retten blev betjent i Hr: Sorenskriver Heibergs Forfald af Birkedommer Barth, tilligemed de samme Laugrettes- og Meddoms Mænd som seeneste Gang var tilstæde. Nærværende Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Anfin Knudssøn Rochne for sin Svoger Oleif Claussøn Uqvite ædskede den forhen udsatte Aastæds Sag mellem Nestaas og Uqvite i Rette, og fremlagde den ham meddeelte Tægtedag af 10 Februari 1796, item det udstyrede skriftlige Contra Stevnemaal, hvorved Rognald Rognaldssøn Nestaas den ældre og yngre ere indkaldede at være tilstæde ved Rettens Befaring paa Aastædet, anhøre stevnte og ustevnte Vidner, om alt hvad der staaer i Forbindelse med denne Sag, paahøre Procedure og Irettesættelse, samt Dom modtage i Hoved sagen, og for Processens Omkostninger, alt følgelig Stevnemalets Formeld, dateret 11 Maji 1796, som tilligemed Tægte dagen i Retten blev læst, saalydende # Hvorefter han vilde fornemme om de indstevnte møder.

Rognald Rognaldssøn Nestaas den ældre og yngre fremlagde skriftlig Protest mod Stevnemalet, af Dags dato, saalydende #

Anfin Rochne protesterede mod det oplæste Skrift, som han paastod de indstævnte maatte bevise af hvilken Vinkelskriver det var skrevet.

De indkaldte Hoved Citantere paastod Rettens Kjendelse.

Eragtet:

Den fremlagde og i Retten oplæste Tægtedags Berammelse, hvorefter Contra Stevnemalet er indrettet, viser at Aastædet Uqvite er benævnt at beligge i Wiger Otting paa Woss, hvorfor den af Nestaas Mænd gjorde Indsigelse med* (mod?) Stevnemalet gjerne kunne have været forbiegaaet. Desuden viser det forrige i denne Sag passerede hvor Aastædet var, ligesom heller ikke Hoved Citanterne derom have været uvidnede, siden de paa denne Gaard

ind(fi?)nde sig med Tilsvær. Paa Grund heraf kan altsaa ikke denne Sag afvises, men der nyde sin Fremme.

Vidnerne som i Stevnemaalet findes benævnte, mødte, undtagen Aad Madssøn Seim og Maritha Larsdatter Rogne, hvilken sidste Contra Citanten frafaldt. De til Vedermæle indkaldte mødte, undtagen Godschalch og Niels Ejde, Gullig og Elling Flage, Lars Gierme som Formynder for Giertrud Ellingsdatter, Ole Larssøn Flage, Mathias og Mons Lunde, samt hr: Krigsraad Fleischer. Hr: Biskop Jrgens og hr: Jersin have paategnet Stevnemaalet. For det udeblevne Vidne og forestaaende for Processens Skyld indkaldte, afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at Stevnemaalet dem lovlig er forkyndet, og for Vidnet under Lovens Falsmaal.

Contra Citanten fremlagde i Retten verificeret Gjenpart under Stiftets Bekræftning af det forhen i Acten omtalte Aasteds Forlig mellem Nestaas og Uqvitne, af 1te Julii 1737, samt et Aasteds Tingsvidne sluttet 15 November 1764, saa og en Fredlysning over Gaarden Uqvitnes Ager, Eng, Skoug og videre Ejendeele, inden og uden Gierds, dateret 17 November 1762, og tinglyst samme Dag, hvilke Documenter følger Contra Citantens Act in Originali. Hvorefter Contra Citanten begjærede sine Vidner afhørte, og fremstillede som

1te Vidne, Knud Anfindssøn Rochne, som sagde sig at være henimod 69 Aar gammel, er paa sin Hustrues Vegne i 2det Leed beslægtet med Rognald Nestaas den ældres Hustrue, samt paa egne Vegne i 3de og 4: Leed beslægtet til Oleif Uqvitnes Hustrue, vidnede, at han, førend Lars Monssøn Uqvitne ved Døden afgik, aldrig hørte nogen Tvistighed mellem ham og

1796: 219b

Nestaas Opsiddere om Fæbeitingen, men da Lars Monssøn og Hustrue døde i Aaret 1761, blev Vidnet indsat til Formynder for deres ældste Søn Isach Larssøn, der var Contra Citanten Oleif Uqvitnes Hustrues Fader, og da af Tjernerne paa Uqvitne blev underrettet om at Nestaas Opsiddere havde tiltaget sig Fæbeiting paa Uqvitnes Ejendom, ligesom samme skulde have været dem eene tilhørende, da de derimod tilforn ikkun havde bejttet hver 3die Dag. Ligeledes kjærede Uqvitnes Tjenere derover at Nestaas Opsiddere drev deres Kreature hjem i Lien 3 Dage førend Uqvitnes Kreature kom, hvilket foraarsagede at de gjorde Skade paa det Høe som da var slaget og ikke indbjerget, tvertimod hvad fra gammel Tid havde været, og hvortil den irettelagde Forretning af 1te Julii 1737 altid tilforn havde været Regel imellem dem. Vidnet hørte og af 2de andre Mænd paa Seim, som nu ere døde, at Bejtingen ikke havde været anderledes, end som Uqvitnes Tjenere fortalte, førend Lars Monssøn døde. Formedelst denne Fornærmelse som Vidnet med de øvrige Formyndere for Lars Uqvitnes Børn selv besigtede, blev den fra Contra Citantens Side fremlagte Fredlysning af 17 November 1762 udvirket. Da Vidnet effter Overformynderens Befaling opgik Mærkeskjællene for Uqvitnes Ejendom, var de andre angrænsende Gaarders Opsiddere tilstæde, og med dem ingen Tvist, men Nestaas Opsiddere vilde ikke være nærværende, ligesom heller ikke nogen Mærkesgar var opsat for nogen af de angrænsende Gaarde, undtagen den Buerække, som Forretningen af 1737 ommelder. Siden Vidnet blev entlediget fra Værgemaalet for Isach Larssøn, veed han ikke, hvordan Bruget har været mellem Nestaas og Uqvitne, da Isach selv antog Gaarden, og hans Enke effter ham igjen blev gift med Knud Torbjørnssøn, der er Broder til Rognald Nestaases Hustrue. Hoved Citanten tilspurgte Vidne, om han var befalet af Overformynderen at udvirke Fredlysning imod den forhen ergangne lovlige Forening? Respon(sum?): Vidnet svarede at Overformynderen ikke gav nogen Befaling, hvilket baade af Forretningen og Fredlysningen vil erfares. Ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, thi aflagde han sin Eed effter Loven, og blev fra Retten afskediget.

2det Vidne, Anfin Erichssøn Rogne, sagde at være 61 Aar gammel, er i Ægteskab med afdøde Isach Larssøns Halvsøster, vidnede, at han, da Aasteds Forretningen i Aaret 1764

holdtes paa Nestaas, hørte Kjæremaal over at Nestaas Opsiddere ville forandre den gamle Forening, nemlig at de ikke skulle beite i Uqvitnes Ejendom meere end hver 3die Dag. Ligeledes hørde han at baade Formynderen og Leilændingen paa Uqvitne vare misfornøiede med at Nestaas Opsiddere drev deres Creature hjem \i Lien/ før Uqvitnes Opsiddere, hvorved deres Slaatter blev tilføyet Skade. I øvrigt veed Vidnet intet videre til Sagens Oplysning, efftersom Isach Uqvitne siden modtog Gaarden, og hans Enke igjen blev gift med Knud Torbjørnssøn, der er Rognald Nestaases Hustrues Broder. Paa Tilspørgsel havde ingen af Parterne Vidnet noget videre at tilspørge, thi aflagde han Eed effter Loven, og blev afskediget.

3de Vidne, Torbjør Madsdatter Seim, 55 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, provede til de af Contra Citanten fremlagte skrivtlige Qvæstioner, af Dags dato, saalydende # saaledes til 1te Spørgsmaal: er fød og opdraget paa Gaarden Seim, hvor hun har opholdt sig baade som gift og ugift i 40 Aar, indtil hun for noget over 14 \Aar/ siden flyttede derfra. 2: Sp: Vidnet veed vel at de Nestaas Opsiddere have indhægnat noget i Nestaas Kleven omtrent paa de Tider da hun forlod Seim, men om samme er af ligesaa stor Vidtløftighed som de af Oleif Uqvitne indhægnede Høeslaatter, kan Vidnet ikke sige. 3: Sp: Vidnet kan ikke troe at den omspurgte {Person} Indhægning kan være Uqvitnes Opsiddere til nogen Fornærmelse. 4: Sp: Vidnet veed at Nestaas Opsiddere havde sine Hæste og Kalve gaaende udi den omspurgte og nu siden indhægnede Strækning i Nestaas Kleven. 5: Sp: Derom veed Vidnet ingen Beskeed, saasom de omspurgte Slaatte træer ikke vare indhægnede da hun opholdt sig paa Seim. 6: Sp: Baade Nestaas og Seims Creature gik om hinanden paa den Tid Vidnet var paa Seim, og derpaa hørde hun ingen Anke. 7: Sp: er derved besvaret. 8: Sp: Kan Vidnet ikke sige, saasom Mærkesgaren er opsat siden hun forlod Seim. 9: Sp: forbiegaaes. 10: Sp: Derom kan Vidnet intet sige, effterdie hun forlod Stedet førend de omspurgte Indhægninger bleve opførte. 11: Sp: Marken er aaben heel hjem igjennem til de omspurgte Gaarders Udmark, og har Creaturene, saa længe Vidnet kan mindes, der gaaet om hinanden. Paa Contra Citantens videre Spørgsmaal sagde Vidnet, at hun kan anvise den af Nestaas Mænd gjorde Indhægning i Nestaas Kleven, samt en Udløe som der er opført. Paa Hoved Citantens Spørgsmaal svarede Vidnet, at hun ikke kan sige om Nestaas Creature af Hæste og Kalve, som før provet, bestandig beitede i det indhægnede Stykke i Nestaas Kleven, men vist er det at hun ofte saae dem der. 2: Sp: Om Blisbrekene er det bedste af Uqvitnes Udmark? Svar: Det kan Vidnet ikke sige.

4de Vidne, Christbjør Michelsdatter Grimestad, 55 Aar gammel, fød i Watzværn, men har tjent her paa Nestaas hos Rognald den ældre for 30 Aar siden udi foregaaende 3 Aar, og siden den Tid har opholdt sig deels paa Nestaas, Schieldalen og Grimestad med flere Gaarde, indtil hun denne Vaar kom til Huse her paa Uqvitne; er begge Parter aldeles

1796: 220

ubeslægtet. 2: Sp: Vidnet kan ikke skjønne af hvor stor Vidløftighed de Indhægninger ere, som Nestaas Opsiddere og Uqvitnes Mænd have gjort; for henimod 27 Aar siden var det at de \Nestaas/ begyndte at hægne i Nestaas Kleven. 3: Sp: Nestaas Creature bejter endnu udi Uqvitnes Lien, men hvorvit samme kan være til Skade for Uqvitnes Opsidder, kan Vidnet ikke sige. 4: Sp: I Vidnets Tid beitede Nestaas Opsidderes Creature om Vaaren udi den omspurgte Strækning i Nestaas Kleven, indtil at Sneen høyere op var bleven optøet. 5: Sp: Jo, de omspurgte Slaattetræer neden under Grindeled Kleven er opført i den seenere Tid af Nestaas Opsiddere. 6: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 7: Sp: Creaturene fra saavel Nestaas som Seim og Uqvitne gik i Vidnets Tid, Horn mod Horn og Kløv mod Kløv. 8: Sp: Saalænge Creaturene gaar neden for Mærkes garen hvor Seims Udmark er, kan dette Gjerde ikke hindre Creaturene fra at komme der. 9: Sp: forbie gaaes. 10: Sp: Det kan Vidnet ikke sige, men i den Tid hun var paa Nestaas, saae hun ikke Creaturene i Blisbrekkene. 11te Sp:

ligesom forrige Vidne. 12: Sp: Vidnet kan gjøre Anviisning paa det hun kan erindre. Hoved Citanten tilspurgte Vidnet om Nestaas Kreature bejtede i Nestaas Kleven effterat Jorden var tilsaaet? Svar: Ikke uden Hæstene fra saavel Nestaas som Flage og Seim gik undertiden paa det omspurgte Sted effterat Gaarden var tilsaaet.

5te Vidne, Ole Nielssøn Uqvitne, nu boende paa Nestaas, blev forelæst sit den 22de Julii 1795 afsagde Vidnesbyrd, det han i alle Deelee vedstod at medføre Sandhed, og paa Contra Citantens forlangende blev forelagt den 9de Post udi de fremlagte Spørgsmaale, hvortil han under forrige Eeds Kraft svarede: Jo, det forholder sig som omspurgt. 10 Sp: Vidnet henholder sig til forrige Forklaring derudi, at de af Oleif Uqvitne gjorde Indhægninger er Nestaas Mænd til Fornærmelse saasnart at deres Kreature ikke faaer Beite udi de i Contra Citantens 11te Spørgsmaal anførte Gaarders Udmark, som dog heel hjem igjennem er aaben. Vidnet har intet Kjæremaal hørt af disse Gaarders Opsiffere, undtagen af Seims Mænd i den senere Tid. End videre forklarede Vidnet paa Contra Citantens Spørgsmaal, at afdøde Isach Uqvitne for omtrent 16 eller 17 Aar siden lovede en Huusmand at faae bygge udi Blisbrekene, hvilket formedelst hans paafulgte Død \ikke/ blev opfyldt, men Vidnet troer ikke at Nestaas Mænd derom var vidende. Paa Hoved Citantens Spørgsmaal svarede Vidnet, at Nestaas bejtede udi Seims Udmark Horn mod Horn og Kløv mod Kløv førend Mærkesgjærde mellem disse Gaarde blev opsat. Hoved Citanten tilspurgte Vidnet om Nestaas Mænd var foreenet om at Mærkes gjærde mellem Seim og Uqvitne blev opsat? Svar: Derom veed Vidnet ingen Beskeed.

6te Vidne, Knud Torbjørnssøn Uqvitne, blev forelæst sit den 22de Julii afvigte Aar aflagte Vidnesbyrd, det han i alle Deelee vedstod at medføre Sandhed, med Tillæg i Henseende til Slægtskabet mellem Partene, at han er Broder til Rognald Nestaas den ældres Hustrue, hvoreffter han under forrige Eeds Kraft svarede til de ham forelagde Spørgsmaale saaledes: 9: Sp: Det omspurgte Tvergjærde som forrige Aar befandtes, er nu nedrevet, og følgelig ikke kan i den Henseende være til Fortrængsel for Nestaasses Kreature. 10: Sp: Vidnet henholder sig herudi til den Forklaring han har givet paa det 8: Spørgsmaal af hvad Hoved Citanterne sidste Rettes Dag haver ham tilspurgt. 11: Sp: Udmarken til de omspurgte Gaarde er aaben heel hjem igjennem, saavidt som Mærkegjærdet mellem Seim og Uqvitne ikke derudi gjør Hinder, og førend dette Mærkesgjærde blev opsat, gik alle disse Gaarders Kreature om hinanden i den heele Udmark, hvorom Vidnet aldrig nogen Anke har hørt. Paa Contra Citantens videre Spørgsmaal forklarede Vidnet, at have hørt at hans Formand i Ægteskabet skulle have lovet den af forrige Vidne omprovede Huusmand at bygge i Blisbrekene, hvilket formedelst indtrufne Dødsfald ikke skeede. At Nestaas Opsiddere udi nogle Aar, medens Vidnet opholdt sig her paa Gaarden, har slaaet og bjerget Høe udi Buerækken til øvre Lien, det har Vidnet selv seet. Flages Opsiddere betalte \til/ Vidnet Havneleie for deres Kreature udi nogle Aar som de fik Tilladelse at beite udi Blisbrechene, ligesom og Vidnets Formand derfor i sin Tid skal have taget Betaling af den samme Gaards Opsiddere, uden at Nestaas Mænd derimod har yttret nogen Anke. Contra Citanten tilspurgte Vidnet end ydermere i Følge Stevnemaalet: om Nestaas Mænd have tiltaget sig nye Veje over Contra Citantens Bøe, ham til Fornærmelse? Svar: Nestaas Mænd har først forgangen Aar begyndt at benytte sig af en Vej over Contra Citantens Bøe, som Seims Mænd tilforn allene har benyttet sig af, men at nogen Skade deraf blev foraarsaget, kan Vidnet ikke sige. Hoved Citanten tilspurgte Vidnet, om den forhen omprovede Vei ikke er almindelig for alle Reisende, der farer forbie Gaarden Uqvitne til Udmarken? Svar: Jo. 2: Sp: Om ikke Aarsagen hvorfor Mærkesgjærde mellem Seim og Uqvitne blev opsat, var den Indhægning som Oleif* (Oleif) Uqvitne havde opført i Blisbrekene, og om Nestaas Mænd vare fornøyede med disse Gjerders Oprettelse? Svar: Aarsagen var den omspurgte, saavidt Vidnet har hørt, og var Nestaas Mænd ikke med at opsætte den omspurgte Mærkesgar mellem Seim og Uqvitne, da de dog derom bleve tilspurgte, men om Indhægningen i Blisbrekene hørte Vidnet intet.

3: Sp: Om Flages Kreature ikke beitede ligesaavel i de andre angrænsende Gaarders Udmark, som i Blisbrechene? Svar: Jo, men ingen anden end Vidnet fik Havneleje. 4: Sp: Om Vidnets Kreature paa den Tid ikke beitede bestandig i øvre Lien? Svar: Nej, Kreaturene gik med de andre om hinanden. Vidnet gjør Anviisning.

7de Vidne, Britha Tostensdatter Uqvitne, forrige Vidnes Hustrue, blev forelæst hendes forrige Session aflagde Vidnesbyrd og under forrige Eeds Krafft provede: I Henseende til den nye anlagte Vei af Nestaas Mænd over Uqvitnes Bøe, ligesom hendes Mand forklaret har. Medens Vidnet var hjemme hos sine Forældre paa Soue, hændte hun ofte deres Kreature fra Blisbrekene, hvor andskillige* andre Kreature ogsaa gik, men hvis disse var, veed Vidnet ikke, saasom hun ikke kjendt dem. Ydermere forklarede Vidnet, at hun for et Par Aar siden af en gammel Pige ved Navn Sygni, over 80 Aar. har hørt fortælle at Foreningen udi den omtalte Forretning af 1737 skulle være saaledes, at Nestaas Kreature skulle bejte hver tredje Dag udi Uqvitnes Udmark. Denne Pige havde tjent her paa Uqvitne hos afdøde Lars Monssøn, og sin meeste Tid opholdt sig og endnu opholder sig her. Paa Hoved Citantens Spørgsmaal svarede Vidnet, at hun, som ikke saalænge har opholdt sig her paa Gaarden, kan sige om den forhen omprovede Vei er almindelig for andre end Seims Mænd, de hun har seet drage der{hen} til sin Udmark. Ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, thi blev hun demitteret.

Ved dette passerede var Dagen forløbet, hvorfor Forretningen udstaaer til i Morgen tidlig.

Dagen efter, den 2den Julii, continuerede Forretningen i Vedkommendes Nærværelse.

Da Contra Citanten fremstillede godvillig mødende

8de Vidne, Giertrud Hadlesdatter Wæthe, 23 Aar gammel, er Sødskendebarn til Olef Uqvitnes Moder, aflagde Lovens Eed og provede: at hun paa samme Tid som det i Gaar afhørte 7de Vidne har forklaret, hørte den omtalte Pige fortælle at Foreningen mellem Nestaas og Uqvitne indgaaet 1737, var saaledes: at Nestaas Kreature skulle beite{de} hver 3die Dag i Uqvitnes Udmark. Ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, thi blev hun dem:

Nu mødte det i Gaar udeblevne 9de Vidne, Aad Madssøn Seim, er henimod 50 Aar gammel, fød og opfød paa Seim, hvor han har opholdt sig til for 20 Aar siden, og derefter var han Raadsmand paa Seim for 13 Aar siden udi foregaaende 4 Aar, vidnede, at Nestaas Mænd har inhægnat en Strækning i Nestaas Kleven, hvorpaa blev begyndt for over 20 Aar siden, og har de fuldført dermed til henimod for 11 eller 12 Aar siden, saaledes som de nu befindes. Contra Citanten forelagde Vidnet den 9de Post af de fremlagde Spørgsmaale, hvortil han svarede, at det opførte Tvergjærde fra Uqvitnes Bøegjærde til Seims Mærkes gjærde nu ikke kan hindre Nestaas Kreature Fæbeitning i Uqvitnes Udmark. 10de og 11: Sp: Naar Nestaas Opsiddere har Fæbeitning i de omspurgte Gaarders Udmark, hvortil de nu har frie Adgang, saa kan de af Oleif Uqvitnes indhægnede Høeslaatter ikke være dem til nogen Hinder eller Trængsel. Paa Contra Citantens videre Spørgsmaal svarede Vidnet, at han, saalænge han kan mindes, har hørt at Flages Opsiddere har betalt Havneleie til Uqvitne for Beitning i Blisbrekene, hvorpaa Nestaas Opsiddere aldeles ikke har anket. Førend {Mærkes gjærdet} Nestaas Klæven blev indhægnat var denne fælles for saavel Seim, som Nestaas og Flage, ligesom det og falder af sig selv, at da Indhægninger blev opførte baade paa Seim og Nestaas, maatte Kreaturene række meere hen til Uqvitnes Udmark end tilforn. De Nestaas Mænd brugte og Nestaas klæven, førend Indhægningen, til Vaarhavner. Vidnet hørte af sin salig Fader, som døde for 7 Aar siden, da omtrent 78 Aar gammel, at Nestaas skulle have Beitning i Nestaases Udmark effter Anpart af den indhægnede Buerækkevei, som Vidnet ikke andet

veed end er deres Ejendom. Vidnet har seet at baade Nestaas Mænd selv og deres Huusmænd har slaaet Høe i bemeldte Buerække, hvilket ligeledes foraarsager at Uqvitnes Udmark lider Fortrængsel i Henseende til Fæbeitingen. Da Vidnet opholdt sig paa Seim, saae han at Nestaas Kreature {h}jevnligest beitede i Seims Lien, ligesom og at alle de i Stevningen benævnte Gaarders Beboere beitede med deres Kreature Horn mod Horn og Kløv mod Kløv, udi den aabne fælles Udmark. Paa Hoved Citantens Spørgsmaal sagde Vidnet, at Aarsagen hvorfor Mærkesgjærde mellem Seim og Uqvitne blev opsat, formodelig var at Blisbrekene blev indhægnet, men hvem af disse Gaarders Beboere som begjærte Mærkesgjærden opsat, veed Vidnet ikke. Vidnet har vel seet at Uqvitnes Huusmand har slaaet Høe i Uqvitnes Udmark, men om samme har været lige med hvad Nestaas Mænd har slaaet i Buerækken, kan Vidnet ikke sige. Heele Sommeren var der fælles Bejtning af Hæste og Kalve udi Nestaas Klæven førend den blev indhægnet, men Vidnet saae ikke Uqvitnes Kreature der. Paa Contra Citantens Spørgsmaal sagde Vidnet end videre, at Seims Mænd ogsaa har indhægnet Slaatter udi Seims Lien. De 2 Slaattetræer under Grindeled {har} Kleven har Nestaas Mænd indhægnet af Sameieteigen for Nestaas og Seim. Vidnet kan gjøre Anviisning.

Contra Citanten frafaldt de øvrige udi Stevningen benævnte Vidner, og derimod fremstillede som

10de Vidne, godvillig mødende Størk Stephenssøn Qvalsnesset, 66 Aar gammel, fød paa Grævle, men har været her paa Uqvitne til Huus for 38 Aar siden udi noget over 1 Aar,

1796: 221

i 4de Leed beslægtet til Rognald Nestaas, vidnede, at han i den Tid saae Nestaas Kreature beite i øvre Lien, og at Nestaas Mænd benyttede sig af Buerækken, hvorom han ingen Anke hørte af nogen. Den afdøde Lars Monssøn Uqvitne fortalte for Vidnet at Seim og Flage betalte Havneleje til ham for Beitningen i nedre Lien, hver med et Pund Fisk. Vidnet saae heller ikke Nestaas Kreature gaae længere end til Løken, hvor det opsatte og nu nedrevne Tvergjærde var.

11te Vidne, Giertrud Knudsdatter, Hustrue til forrige Vidne, 66 Aar gammel, i 3de og 4de Leed beslægtet til Oleif Uqvitnes Hustrue, vidnede eensstemmig med forrige Vidne, allene med den Forandring, at hun selv ikke saae Kreaturene i øvre Lien, saasom hun ikke var i Marken, ligesom hun heller ikke hørte af Lars Monssøn at andre end Flage havde betalt Havneleje for Beitningen i nedre Lien.

12te Vidne, Britha Olsdatter Finnesteigen, 63 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, har tjent hos afdøde Lars Monssøn Uqvitne for 10 Aar siden udi noget over 20 Aar, vidnede eensstemmig med 10: Vidne, med den Forandring, at hun ikke veed om nogen Havneleje, ligesom hun heller ikke saae Nestaas Kreature i Blisbrekene, {ligesom} \eller at/ de {ikke heller} hver Dag gik i {U} Øvre Lien, Uqvitne tilhørende.

13de Vidne, Elling Monssøn Uqvitne, 70 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, er Huusmand her paa Uqvitne, hvor han har været i 2 Aar, vidnede, at han en eller 2 Dage effter Forretningen paa Nestaas afvigte Aar saae at Rognald Nestaasses Datter reed med 2 Hæste paa en Vei over Oleif Uqvitnes Bøe, hvorved Hæstene beskadigede Høet udi Oleifs Hæsier, og var det 2de Gange han har seet denne Vei af dennem at være brugt, hvilken han ikke har hørt de tilforn har benyttet sig af. Baade dette og forrige Aar har Nestaas Kreature beskadiget de Vidnet af Oleif Uqvitne overladte Slottetræer, omendskjønt Gjærden har været i den Stand at de andre angrendsende Gaarders Kreature ikke har tilføjjet denne Slotte nogen Skade.

Flere Vidner havde Contra Citanten for nærværende Tid ikke at fremføre, men forbeholdt at frenssette flere Qvæstioner under Befaringen, om samme fornødiges.

Hvorefter Rettens Personer i Følge af Parterne, det 3. 4. 5. 6. 9. 10. 11. 12. og 13. Vidne begav sig ud i Marken, og først befandt at det af Oleif Uqvitne opførte, og ved forrige Rettens

Session anmærkede Tvergjerde, hvorved Nestaas Opsiddere i henseende til deres Kreatures Bejtning ere anseet at være fornærmet, nu ikke er i standsat, men nedbrudt og Grinden aftaget, saa at Kreaturene nu kan række neden for støel Træet til Uqvitnes Udmark. Det 10de, 11: og 12: Vidne anviste hvor Nestaas Creature effter deres Provemaale havde beitet, nemlig til Løken, en Bæk som nedrinder paa samme Sted hvor det omtalte Tvergjerde var opsat, og noget lidet oven for dette Gjerde. Dereffter begav vi os til Grindeleds Kleven, og af 4de, 6te og 9: Vidne fik Anviisning hvor den omtalte Buerække for Nestaas Creature var, hvor paa de skal have slaget Høe, men denne Buerækkevej er ganske Smal, og synes ikke at kunne frembringe noget betydeligt Høe. Denne Grindeledsklev, som er Nestaas Melkestøel, er indhægnat med Mærkes gjærde mellem Seim og Uqvitne, hvorpaa er Grind, paa den østre Side, den forbemeldte Buerækkevei paa den Syd S: (Ost:?) Side, og Grindeledet selv, som hægner for det eene af Nestaas Mænd af Sameieteigen indhægnede saakaldede Slaatte Træe paa den Søndre Side, men paa den N: O: Side er aaben Vei til Sameigeteigen, hvorved Kreaturene derfor kan nyde Beite i Seims Udmark. Det {2det} andet af 4de og 9de Vidne omprovede Slaattetræe, der skal være indhægnat af den forrige Udmark, syntes ubetydelig, og bekræftede disse Vidner at det ikkun er om Høsten de Nestaas Mænd have slaat Høe, eller den saakaldede Haae, paa Indhægningerne, efftersom Kreaturene om Foraaret beiter der indtil de drage til Støls. End videre forføyede vi os til den af Vidnerne omprovede Nestaas Klev, og besaae sammes Beliggenhed alt neden fra en stor Steen, Stabelen kaldet; Denne Indhægning, saavidt Nestaas tilhører, befindes ikke at være af saa stor Vidløftighed, som det Uqvitnes Opsidder har indhægnat i sin Mark, effterdie saavel Gaarden Flage, som Seim og Ejde udi denne Klev haver Ejendom, der af dem hver for sig er indhægnat. 4de og 9de Vidne anviste Stedet hvor den forrige Mærkesgar for Nestaas udi Nestaas Klæven havde staaet, hvoraf nu allene fandtes Levninger, siden den forhen værende Udmark er indhægnat til Slaatte, og begyndte da denne Garmoe strax (oven?)for Ole Nielssøn Nestaases Plads i Klæven, og syntes at have været opført i Skraae, samt at have gaaet effter den derfra befindende liden Bæk op effter Fjeldet til Seims Bytte. Den Kalvehage som Nestaas har nu til Brug, forklarede Vidnerne Christbjør Grimestad, Ole Uqvitne og Aad Seim at have været indhægnat fra gammel Tid, og altsaa ikke i den seenere Tid udtaget af Udmarken. Udi denne Nestaas Klæv, som tilhører Nestaas Mænd, blev os anviist tvende af Vidnerne omprovede Udløer, og den tredie, som henhører til Huusmands Pladset. De øvrige Vidner, som ikke tilforn vare eedfæstede, gjorde saadan Anviisning som deres Vidnesbyrd indeholder, og deraf anviiste 6te og 13: Vidne den Vei som de have omprovet, men nu befandt vi derpaa ingen Skade. Gjerdet om Sjurs Træet, hvorpaa Vidnet Elling Monssøn har provet at han er fornærmet af Nestaas Mænds Creature, befandtes i saadan Forfatning at ingen Creature kunde udholdes fra at overstige den.

De forbemeldte Vidner aflagde derpaa deres Saligheds Eed om deres Udsigendes og Anvisnings Rigtighed, hvoreffter de fra Retten bleve demitterede.

Contra Citanten begjærede Sagen til Høste tinget dette Aar udsat, og Gjenpart af det nu denne Gang passerede, for at frenkomme med sit Indlæg til Sagens Slutning.

Hoved Citanten var fornøjet med at Sagen paa Tinget blev behandlet, og imodlertid forlangede Gjenpart af alt det udi Sagen passerede, for at kunne paa samme Tid indlevere sin endelige Paastand.

Eragtet.

Denne Sag udsættes til Høstetinget for Wiger Otting dette Aar effter Parternes indbyrdes Forening. De forlangte Udtoge skal paa

nærmere Anfordring blive {blive} \meddelt/. Denne Forretnings Bekostning betalte Oleif Uqvitne, som har opfordret Retten, saaledes: Incamination, efter Fradrag af de forhen betalte Tilsvares Penge 1 rd: 12 s.; 13 Vidner at føre 1 rd: 1 mrk: 8 s.; 2 Dages Forretning {og Diæt} 2 rd.; 2 Dages Diæt 2 rd.; Anpart Skyds og Diæt fra Hesthammer til Aastædet effter Anpart, formedelst andre Forretninger 2 rd: 3 mrk.; Lænsmanden 1 rd.; Mændene for 2 Dage, hver 3 mrk.; [er] 4 rd.; tilsammen 13 rd: 5 mrk: 4 s.; samt for Udsettelsen 12 s.; ialt Fjorten Rdl:r. Hoved Citanterne betalte for Kjendelsen 12 s.; samt for deres Spørgsmaale til Vidnerne 7 stk.; 4 mrk: 8 s.; ialt Fem Mark Fire Skilling. Datum den 2 Julii 1796. Barth

Odels sag paa Gaarden Børkje i Guldfierdings Otting.

Aar 1796, den 4de Julii, blev Retten sat paa Odels tomten Gaarden Børkje i Guldfierdings Otting paa Woss, for at behandle efterfølgende Odels Sag anlagt af Peder Iverssøn mod Opsidderen Knud Endressøn, og betjendes den i Sorenskriver Heibergs Forfald af Birkedommer Barth, tilligemed efterskrevne aate eedsvorne Laugrettes og Meddomsmænd: 1: Brynild Olssøn Lieland. 2: Størk Madssøn Seim. 3: Stephen Monssøn Litzeim. 4: Berge Brynildssøn Wæthe. 5: Claus Anderssøn Qvale. 6: Knud Askildssøn Ræne. 7: Tosten Anfinssøn Ringheim, og 8: Knud Svendssøn Ullestad, som alle angave sig til til Parterne ubeslægtede. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Askildssøn Reime.

Da Peder Iverssøn Børkie med sin antagne Curator {Peder} Willum Pederssøn Bøe anmeldte at han til denne af Sorenskriveren berammede Tægtedag havde med skriftlig Stevnemaal indkaldet sin Mosters Mand Knud Endressøn Børkie til at modtage Løsnings Summen 250 rd: for de ham af Citantens Morfader overdragne 2 pd: 15 Mrk: Smør her udi Gaarden Børkie, og avstaae samme til ham som formeentlig Odels berettiget, derom Dom at modtage til Gaardens Ryddiggjørelse første Fardag, og denne Processes Omkostninger at erstatte, desuden at anhøre stevnte og ustevnte Vidner til Sagens Oplysning, alt efter Stevnemaalets nærmere Formeld, dateret 13 Junii 1796. Anmeldte derhos at Lovens Bydende, med Pengenes Anbydelse og Stevnemaals Forkyndelse før Juul til Jordetirsdag dette Aar var iagttaget, ligesom han og nu fremlagde i Retten Pengene 250 rd.; om Contra Parten samme ville modtage, og til ham meddeele Skjøde, hvorved Processen kunde ophæves. Den fremlagte Tægtedag og Stevnemaal blev i Retten læst, saalydende #

Indstevnte Knud Endressøn Børchie mødte og anmeldte at saavel Pengene ere ham tilbudne før Juul, som Odelsstevning da forkyndt til Jordetirsdag afvigte, ligesom og den i Acten oplæste skrivtlige Stevning ham er forkyndt. Benægtede ellers at modtage de i Retten leverede Indløsnings Penge 250 rd.; som Citanten altsaa modtog \tilbage/. Videre anmeldte Indstevnte, at han med mundtlig Contra Stevnemaal ved de 2de Mænd Amund og Lars Bryn havde indkaldet Hoved Citanten Peder Iverssøn Børchie til at anhøre de under Lovens Falsmaal indkaldte Vidner Samson Børchie, Lars Kielssøn Dychesten, Sjur Nielssøn Bøe, Knud Iverssøn Seim, Jon Dagestad og Ingeborg Knudsdatter Dagestad, paasee Beviiser og Documenter irettelagt, samt Procedure og Irettesættelse at anhøre til Doms Lidelse, og Processens Omkostninger at erstatte skadesløs.

Til Vedermæle var Jon Dagestad og Hustrue Ingeborg Dagestad indkaldet, hvoreffter Contra Citanten begjærede at de forbemeldte Kaldsmænd maatte afhjemle at dette Contra Stevnemaal, samt dette som tilført er, er vedkommende Part og Vidner lovlig forkyndt, hvilket skeede under deres Saligheds Eed effter Loven.

Hoved Citanternes Vidner, som i Stevnemaaleet findes benævnte, mødte for Retten tilligemed de til Vedermæle indkaldte, ligesaa mødte Contra Citantens ovenstaaende anførte Vidner. Eedens Forklaring blev dereffter Vidnerne af Lovbogen forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvilket de lovede. Hvoreffter fremstod

1ste Vidne, Samson Josephssøn Børkie, henimod 40 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, vidnede til Hoved Citantens Spørgsmaale, som skriftlig bleve fremlagt, af 4de Julii 1796, saalydende #

1: Spørgsmaal: Jo, Knud Olssøn Børkie var sængeliggende den omspurgte Tid. 2: Sp: Det omspurgte skeede da det leed noget ud paa Aftenen, men Vidnet kan ikke sige enten Knud Olssøn var ubeqvem til at gjøre Handelen eller ikke, dog var han sygelig, og som før prøvet, til deels laae til Sængs. 3: Sp: Paa den Tid Vidnet og Lars Dychesten vare tilstede, var ingen andre nærværende end Knud Olssøn og Hustrue, samt Knud Endressøn. 4: Sp: Vidnet synes at Gaarden ikke kan underholde 2de Familier. 5: Sp: Vidnet talte ikke siden med Knud Olssøn. 6: Sp: Derom veed Vidnet ikke nogen Beskeed. 7: Sp: Jo. I Følge Contra Stevnemaalet fremlagde Contra Citanten Knud Endressøn sine skriftlige Qvæstioner af 2den Julii 1796, saalydende #, hvorefter Vidnet svarede til 1: Sp: Vidnet erindrer at Knud Olssøn den omspurgte Tid af sig selv sagde at han vilde skjøde den halve Gaard til sin yngste Datter, men Vidnet hørte ikke at Knud Endressøn overtalte ham dertil. 2: Sp: Henholder sig til forrige Forklaring. 3: Sp: Jo, kan erindre det omspurgte, {4: Sp:} som skeede Mandags Morgen efterat det foregaaende omprovede have passeret Løverdags Aften forud. 4: Sp: Knud Iverssøn Seim var vel i Stuen om Mandags Morgen, men Vidnet kan ikke erindre om det var paa samme Tid som Knud Olssøn leverede fra sig sit Skjøde. 5: Sp: Vidnet saae at Lars Dychesten underskrev de omspurgte Documenter med Knud Olssøns Samtykke. 6: Sp: Jo, Vidnet har seet det omspurgte. Paa Hoved Citantens Spørgsmaal sagde Vidnet end videre, at afdøde Knud Olssøn Mandags Morgenen sagde at han ville Dispensation om Gaarden skulle oprettes. Vidnet forklarede end ogsaa, at de 50 rd: til Jon Dagestad bleve betalte effter at Knud Olssøn ved Døden var afgaarden. Vidnet om sit Vidnesbyrds Rigtighed aflagde Saligheds Eed effter Loven, og fra Retten blev afskediget.

2det Vidne, Lars Kielssøn Dychesten, 42 Aar gammel, ubeslægtiget til Parterne, provede til Hoved Citantens 3 første Spørgsmaal ligesom første Vidne. 4: Sp:

1796: 222

Gaarden synes ikke at være stor nok til 2de Familier. 5te, 6: og 7: Sp: ligesom forrige Vidne, og var han i Henseende til Forklaringen om Knud Olssøns Villje til Dispensationens Oprettelse eensstemmig med 1te Vidne. Til Contra Citantens Spørgsmaale svarede Vidnet eensstemmig med 1te Vidne, allene med den Forandring til 4: Sp:, at han ikke \kan/ erindre om Knud Iverssøn var inde i Stuen heller ikke den omspurgte Tid. Efterat Vidnet havde aflagt sin Saligheds Eed, blev han fra Retten demitteret.

3die Vidne, John Anderssøn Dagestad, 51 Aar gammel, gift med Peder Iverssøns Moder, og Knud Endressøns Kones Søster, altsaa [til?] begge Parter beslægtet og besvogret, vidnede til 3: Sp: af Hoved Citantens fremlagte Qvæstioner: at han ikke var tilstæde da den omspurgte Handel af hans Værfader med Knud Endressøn blev indgaaet. 4: Sp: Vidnet, som boede her i nogle Aar med sin Værfader, syntes at Gaarden da var for 2 Familier utilstrækkelig. 5: Sp: Kan Vidnet aldeles ikke erindre. 6: Sp: Veed Vidnet ikke, saasom han ikke da Handelen skeede som før meldt var tilstæde. 7: Sp: Jo. Videre sagde Vidnet at han af sin Værfader hørte at den yngste Datteren skulde have den Halve Gaard, hvilket han, medens han endnu var frisk og oven Sængen, udlod sig med, ligesom han og undertiden ogsaa lovede Vindet samme. Til Contra Spørgsmaalene svarede Vidnet, at han rigtig har modtaget 50 rd: for hans Hustrues og Børns Odels Ret til den Deel udi Gaarden Børkie, som Knud Endressøn har faaet Skjøde paa. 2: Sp: Jo, Vidnet kan erindre det omspurgte. Vidnet aflagde Eed effter Loven og blev afskediget.

4de Vidne, Ingeborg Knudsdatter Dagestad, Søster til Knud Endressøns Hustrue, og Moster til Peder Iverssøn, vidnede til Hoved Citantens 3de Sp: og 4: Sp: ligesom hendes Mand. 5:

Sp: Vidnet hørte ikke meere end en Gang at hendes salig Fader, medens han endnu var sængeliggende og hun i den Tid kom til ham, sagde at han havde tænkt ikke at skulle have klaget over sin yngste Datter Britha, men nu maatte han nødes dertil, da hun havde taget ham i Nakken og effter Haaret reist ham op i Sængen, derhos sigende, at hun gjorde ham Ære fordi hun fik Gaarden, hvilket sidste Udtryk Vidnet dog ikke saa bøyagtig kan erindre at være udsagt, eller dette: at han bad Gud naade sig fordi han overlod Britha Gaarden, hvoreffter Vidnets Moder sagde at det ikke var agtendes hvad han talede. Hvad Tid denne Tale skeede, kan Vidnet ikke erindre. 6te og 7: Sp: ligesom 3de Vidne. Til Contra Spørgsmaalene, nemlig det 1te, svarede Vidnet ligesom hendes Mand, men til 2det Spørgsmaal sagde hun intet derom at kunne erindre. Videre forklarede hun paa Contra Citantens Spørgsmaal, at hun aldrig hørde sin salig Fader klage over Knud Endressøns Opførsel, men at han altid var fornøyet med ham. Efter aflagt Saligheds Eed blev Vidnet demitteret.

5te Vidne, Ranvei Olsdatter Leqve, 31 Aar gammel, Sødskendebarn til Knud Endressøns Hustrue, og i 3de Leed beslægtet til Citanten Peder Iverssøn, tjente hos afdøde Knud Olsson for 5 Aar siden udi wt Aar hver tredie Uge, vidnede til det forelagte 5te Sp: af Hoved Citantens Qvæstioner, at afdøde Knud Olsson eengang i den Tid Vidnet var her, medens han var sængeliggende, udlod sig med at den Gaard som Knud Endressøn havde faaet Skjøde paa, med Rette tilhørte Peder Iverssøn, og at han angrede paa den gjorde Handel med den første. 6te og 7 Sp: frafaldet. Vidnet aflagde Eed effter Loven og blev demitteret.

Hoved Citanten frafaldt 1te og 2det Vidne Anfin og Ole Honve, benæv[n]t i Stevnemaalet, saasom Contra Citanten har tilstaaet Løsnings Pengenes Tilbydelse. Ligesaa frafaldt Contra Citanten Vidnerne Sjur Bøe og Knud Iverssøn Seim som unødvendige.

Hoved Citanten begjærede Sagen udsat til næste Høsteting for Wangens Tinglaug, for at slutte samme med sit Indlæg og Deduction til Doms. Imidlertid begjærede Gjenpart af det passerede til sin Efterretning.

Contra Citanten fremlagde sit Indlæg af 2den Julii 1796, med vedfølgende Dispensation paa de omtvistede 2 pd: 15 Mrk: Smør i Gaarden Børkie, dateret 7 Januarii, og tinglyst 7 Julii 1788, sit af Knud Olsson meddeelte Skjøde paa samme Skyld, dateret 8 Januarii 1788, og tinglyst 7 Julii samme Aar, samt en Attest fra Sognepræsten Hr: Jersin af 16 April 1796, hvilket alt udi Acten bliver indtaget, saalydende # hvoreffter han indlod Sagen til Doms. Eraget.

Efter Hoved Citantens Forlangende beroer denne Sag til næst kommende Høsteting for Guldfierdings Otting paa Wossevangen, hvormed Contra Citanten ogsaa har declareret sig fornøyet. Det forlangte Udtog skal paa nærmere Anfordring blive meddeelt. Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: Hoved Citanten betaler Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s:, 5 Vidner at føre 3 mrk: 8 s:, en Dags Forretning og Diæt for det halve 2 rd:, Anpart Skyds og Diæt fra Hesthammer formedelst andre Forretninger 1 rd: 1 mrk: 8 s:, Den Halve Opnævnelser til Fogden 2 mrk: 8 s:, Det Halve Laugret 1 rd:, Lænsmanden 1 mrk: 8 s:, For Udsættelsen 12 s:, tilsammen 7 rd: 1 mrk: Contra Citanten betaler Incaminations Penge, Dagens Forretning og Diæt, Skyds og Diæt paa Reisen, Fogdens Opnævnelses Penge, Lænsmandens og Laurettets Sallarium lige med Hoved Citanten med 6 rd: 5 mrk: 12 s:, samt \indberegnet for/ for* 4 Vidners Førelse 3 mrk:, {tilsammen 7 rd: 2 mrk: 12 s:}

Datum den 4 Julii 1796. Barth

Sommerthinget 1796.

Aar 1796, den 5te Julii, begyndte det almindelige Sommer- Sage- og Skatteting med Almuen af Wossevangens Tinglaug paa det sædvanlige Tingstæd Wossevangen, og betjendes af Sorenskriver Heiberg i Nærværelse af Kongens Foged hr: Martin Andreas Unmack, den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime, og efterskrevne for

indeværende Aar opnævnte eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Erich Larssøn Wæche. 2: Lars Larssøn Giersqval. 3: Ole Samsonssøn Selland. 4: Anders Tostenssøn Kythe. 5: John Endressøn Hjembære. 6: Baar Larssøn Skutle. 7: Michel Nielssøn Gierrald, i hans Stæd Amund Torgerssøn Ringheim, og 8: Erich Brynildssøn Rio, saavel som samtlige tingsøgende Almue.

Hvorda de kongelige Anordninger og andre Øvrigheds

1796: 222b

Foranstaltninger bleve saaledes underdanigst og hørsomst publicerede.

1: Cancellie Placat angaaende at det i Henseende til Frieskydsen i Norge skal have sit forblivende ved Forordningen af 20 Augusti 1784, dateret 27 November 1795.

2: Forordning, som fastsætter at Leje Contracter, som indgaes paa usedvanlig lang Tid, bør tinglæses, saafremt de skulle ansees gjeldende imod Pantebreve og Skjøder med videre, dateret Kjøbenhavn den 4 Desember 1795.

3: Cancellie Placat som fastsætter at Forordningen af 26 September 1732 angaaende Delinquent Omkostningernes Ligning og Fordeling skal være gjeldende allevegne i Norge, dateret 8 Januarii 1796.

4: General Post amtets Placat angaaende nærmere Bestemmelse af Tiden, effter hvis Forløb uafhængede Post kasse Pensjoner aldeles skulle hjemfalde til Cassen, dateret 19 Januarii 1796.

Den 6te Julii 1796 continuerede Sommertinget for Wossevangens Almue, da efterfølgende blev forrettet:

Folio 217. Stephen Bergshougen fremlagde Rettens Kjendelse udi Sagen mod nu afdøde Erich Davidssøn Reque for ulovlig Ølsalg, af 8 Februar 1796, saalydende # hvoreffter han forventede indstevntes Møde.

Afdøde Erich Davidssøn Reques Enkes Johanne Andersdatters Laugværge Wicking Anderssøn Gierme tilstod at denne Kjendelse lovlig er bleven forkyndt, og sagde at Enken intet Tilsvær videre kunne give i denne Sag, da Ølsalget altid havde været mod hendes Villje, og hun for sin Mands Handlinger i saa Fald ikke kunne staae til Ansvar. Indstillede derfor til Dommerens Retsindighed at bestemme om hun og umyndige Børn skulle lide som uskyldige, og saaledes afvartede Rettens Dom.

Citanten vedbliver sin forrige Doms Paastand.

Eragtet:

Sagen optages til den 5te September førstkommende, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed bliver afsagt her paa Tingstædet.

Folio 212. Niels Erichssøn Hæve fremlagde Laugdag i Sagen mod Knud Knudssøn Hæve, af 10 November 1795, saalydende. Indstevnte mødte og vedtog lovlig Varsel saavel effter Stevnemaal som Laugdag, og begjerede Udsettelse til næste Ting, for at begegne Sagen med Contra Stevnemaal. Citanten kunne intet der imod have at indvende.

Eragtet.

Den forlangte Udsettelse billiges til næste Høste ting.

Torbjørn Pederssøn Opheim havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Larssøn Reque for æ[r]ørlige Ord, derom at anhøre de under Falsmaal indstevnte Vidner Magne Nielssøn Mithun, Knud Torbjørnssøn Wæthesbøen og John Erichssøn Røthe med flere

ustevnte, derefter Dom modtage til Undgjeldelse efter Lov og Anordninger, samt denne Sags omkostninger at erstatte.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede. Af de indkaldte Vidner var Magne Nielssøn Mithun ikke tilstæde, thi afhjælede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at Stevnemaålet for de udeblevne lovlig er bleven forkyndt. Edens Forklaring blev derefter Vidnerne som møde forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, hvoraf

1te Vidne, Knud Torbjørnssøn Wæthesbøen, aflagde Lovens Eed og prøvede: at han anden Pinsedags Aften dette Aar ved sin Hjemkomst fra Evanger Kirke var inde paa Gjestgiverstedet Bergshougen, hvor Citanten og den indstevnte vare, og da hørde han ved Indkomsten at disse taledes sammen, men hvorom veed Vidnet ikke, heller ikke kan sige Aarsagen \der/til, under Samtalen var Lars Reque som meget beskjenket, hidsig, og sagde til Citanten: Din forbandet Tyv, hvortil Citanten intet stort svarede, men var ganske sindig, og bad Vidnet drage dette til Minde. afskeediget.

2det Vidne, John Erichssøn Røthe, aflagde Eed og vidnede ganske eensstemmig med forrige Vidne uden mindste Forandring, da han paa samme Tid og Stæd var nærværende.

Citanten frafaldt det udeblevne Vidne, og paastod Laugdag for Sagvolderen.

Eragtet.

Lovlig stevnte men nu ikke mødende Lars Larssøn Reque laugdages at møde med sit Tilsvaret til næste Høste ting, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 215. Niels Larssøn Himle ædskede Sagen i Rette mod Lars Anderssøn Houg, og endnu som før paastod Dom efter Vidnernes Udsigende, samt denne Sags Omkostninger med Rejser og Tids Spilde erstattet skadesløs. Lars Houg mødte og begjærede Sagen udsat til næste Ting, da han ikke havde iagttaget at stevne rigtig til dette Ting, eller til Contra Søgemaal udi denne Sag. Citanten protesterede mod videre Udsettelse, som allene sigter til Sagens Udhael.

Eragtet

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den 5 September førstkommende her paa Tingstædet at afsiges.

Folio 212. Erich Finne ædskede sin Sag i Rette mod Kjøl Takle, og endnu som før paastod Dom udi Sagen efter de fremlagte Beviser og Indlæg uden videre Udsættelse. Kjøl Takle blev lovlig paaraabt, men ingen svarede.

Eragtet.

Sagen optages til den 5 September førstkommende.

Bjørne Olssøn Opheim havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Kjøl Larssøn Takle for Gjeld 10 rd.; derom at anhøre stevnte og ustevnte

1796: 223

Vidner, samt Dom modtage til Giældens Betaling, og denne Sags Omkostninger at erstatte. Kjøl Takle blev paaraabt, men ingen svarede, thi afhjælede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Vidnerne Anders Pederssøn Skutle og Anfin Anderssøn Skutle. Nu mødte indstevnte og tilstod at skylde Citanten 9 rd.; hvilke han i Retten anbød om Citanten samme vilde modtage. Citanten modtog disse 9 rd.; og saaledes ophævet Sagen.

Folio 215. Lars Olssøn Hernes Sag mod Helge Jonssøn Olde, hvorudi Laugdag var udstæd, blev anmeldt at være forligt og ophævet.

Folio 215. Niels Ellingsøn Himles med fleres Sag mod Britha Erichsdatter Fære blev ligeledes anmeldt forligt og ophævet.

Derefter blev fremlagt følgende Taxations Forretninger over Jordegods som til umyndige skal pantsættes, hvilke inden Retten af Udstæderne med Saligheds Eed blev bekræftet.

1: Gullig Torbjørnssøn Sæves og Peder Olssøn Rochnes Taxation over 1 Løb 12 Mrk: Smør i Gilderhuus, No: 23, Brynild Knudssøn tilhørende, til 700 rd:, den 1 Julii 1796.

2: Lars Olssøn Herres og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 18 Mrk: Smør i Nedre Himle, No: 15, Aad Tormodssøn tilhørende, til 100 rd:, den 1 Julii 1796.

3: Størk Torgerssøn Giernes og Peder Olssøn Rochnes ditto over 2 pund 12 Mrk: Smør, med Overbygsel til 1 Pund Smør, i Sondve, No: 8, Aad Nielssøn tilhørende, til 700 rd:, den 1 Julii 1796.

4: Wicking Anderssøn Giermes og Bjørne Torgerssøn Røthes ditto over 1 Løb Smør, med Overbygsel til 18 Mrk:, i Sæve, No: [?], Gullig Torbjørnssøn tilhørende, til 300 rd:/, den 4 Julii 1796.

5: Gullig Torbjørnssøn Sæves og Niels Knudssøn Reqves ditto over 18 Mrk: Smør i Hage, No: 14, Peder Knudssøn tilhørende, til 200 rd:, den 2 Julii 1796.

6: Niels Matthiassøn Litzeims og Stephen Monssøn Litzeims ditto over 1 pund 12 Mrk: Smør, med Overbygsel til 4 ½ Mrk:, i Hovde, No: 6, Gullig Anderssøn tilhørende, til 300 rd:, den 4 Julii 1796.

7: Wicking Anderssøn Giermes og Gullig Torbjørnssøn Sæves ditto over 1 Løb 9 Mrk: Smør i Gierstad, No: 24, Inger Knudsdatter tilhørende, til 300 rd:, den 4 Julii 1796.

8: Peder Olssøn Rochnes og Størk Torgerssøn Giernes ditto over 2 pund 12 Mrk: Smør, med Overbygsel, i Sondve, No: 8, Niels Nielssøn tilhørende, til 700 rd:, den 4 Julii 1796.

Den 7de Julii 1796 continuerede Sommertinget for Wangens Almue i det fulde Laugrettes Nærværelse.

Folio 216. Kiel Takles Sag mod Ole Svendssøn Nyre for 31 rd: 3 mrk: blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Folio 212. Amund Anfinssøn Giære fremlagde Laugdags i Sagen mod Lars Houge for Gjeld 15 rd:, samt Ole Nyre som Cautionist, af 10 November 1795, saalydende #

Lars Houg mødte og vedtog saavel Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse, og tilstod Gjeldens, de paastevnte 15 rd:s Rigtighed, som han ville betale naar Citanten dertil ville forunde ham Tid.

Citanten frafaldt altsaa det laugdagede Vidne, og i Følge af indstevntes egen Tilstaaelse om Gjelden, paastod Dom til sammes Betaling, samt Sagens Omkostninger erstattet skadesløs, efftersom indstevnte har haft Tid nok til at afgang denne paastevnte Gjeld.

Eragtet:

Sagen optages til den 5 September først kommende.

Johannes Johannessøn Brechhuus fremlagde skriftligt Stevnemaal mod Lars Anderssøn Houg til at {tilbage} betale 370 rd:, som han effter Revers til ham er skyldig for det kjøbte Gods i Brechhuus, eller og meddele ham Skjøde tilbage paa den solgte Skyld, derom Dom at modtage effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte. Ligeledes var Ole Svendssøn Nyre indkaldet til Doms Lidelse som Cautionist for denne Handel, alt effter Stevnemalets nærmere Formeld, som i Retten blev læst, saalydende # dateret 28 Maji 1796.

Indstevnte Lars Anderssøn Houg mødte og tilstod Stevnemalets lovlige Forkyndelse. Ligesaa var Ole Svendssøn Nyre tilstæde.

Lars Houg benægtede Søgemaalet indtil Citanten beviser sin Fordrings Lovlighed og Rigtighed.

Citanten, som nu ikke havde sine Dokumenter tilstæde, begjerede Sagen til næste Ting udsat, for da at prosequere samme paa lovlige Maade.

Eragtet.

Den forlangte Udsættelse fra Citantens Side bevilges til næste Høsteting.

Lars Andersson Houg havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Niels Larsson Himle for ulovlig Tale, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner: Jver Helland, Torger Helland og Marthe Aadsdatter ibm., Ole Nielsson Rochne, Lars Svendsson Tillung, Gullig Jonsson Olde, Knud Larsson Himle, Tosten Nielsson Himle og Ragnille Larsdatter Himle, samt Tomas Andersson Himle, derefter Dom modtage til Undgjeldelse, samt denne Sags Omkostning at erstatte efter nærmere Paastand.

Indstevnte Niels Larsson Himle mødte ikke efter Udraab, heller ikke Vidnerne Ole Nielsson Rochne, Knud Larsson Himle, Tosten Nielsson Himle, Ragnille Larsdatter Himle, Tomas Andersson Himle, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlige Varsel for de udeblevne Part(er) og Vidner. Hvorefter fremstod

Jver Helland som første Vidne, aflagde Eed og vidnede, at han aldeles ikke har hørt noget Udsagn af Niels Himle til Fornærmelse for Lars Houg. demitteret.

2: Vidne, Torger Helland, vidnede efter aflagt saligheds Eed ganske eensstemmig med forrige Vidne. demitteret.

1796: 223b

3: Vidne, Maritha Aadsdatter Helland, aflagde Eed og vidnede: at hun strax efter Tinget afvigte Aars Høst hørte at Niels Himle, som havde lagt i Floren paa hendes Gaard Helland {om Morgenen} medens han var der i Arbejde, sagde at han havde hørt et Menneske komme ind i Floren og forblive der noget længe, hvilket han frygtede for at skulle have været Lars Houg, som maatte være kommet tilbage fra sin Rejse. Andet eller meere hørte Vidnet ikke. dem:

4: Vidne, Lars Svendsson Tillung, aflagde Eed og vidnede, at han ingen ulovlig Tale har hørt af Niels Himle mod Lars Houg. dem:

5: Vidne, Gullig Jonsson Olde, aflagde Lovens Eed og vidnede ganske eensstemmig med næst forrige Vidne. dem:

Citanten frafaldt de udeblevne Vidner, og begjerede Sagen udsat til næste Ting, for at begjære Sagen med Continuations Stevnemaal, da han ligeledes frafaldt Laugdag for Sagvolderen.

Eragtet

Den forlangte Udsettelse bevilges.

Folio 218. Hr: Fogden Unmack fremlagde Rettens Kjendelse i Sagen mod Amund Ellingsson Wangen for Lejermaal, af 8 Februarii 1796, saalydende, og ifølge af samme anviste Sessionens Pas af 10 Maji 1791, der viser at Amund Ellingsson ikke har været enrulleret til Soldat, hvorefter Actor paastod Dom efter Sagens Beskaffenhed og sin forhen nedlagte Paastand.

Amund Ellingsson vedblev endnu at tilbyde Eed, om samme maatte antages, og saaledes indlod Sagen til Doms.

Eragtet

Sagen optages til Doms til den 5 September først kommende her paa Tingstædet at afsiges.

Folio 213. Lars Knudssøn Breche ædskede Sagen i Rette mod Erich Finne, og begierede samme til næste Ting udsat. Som bevilges.

Rognald Haldorssøn Glimme havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Erich Torgerssøn Breche for ær[r]ørige Ord udtalt mod Citanten den 7de April sidstleden, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Vidner Sergent Stephen Traae, Ole Brynildssøn Wangen og Inger Iversdatter Wangen med flere ustevnte, dereffter Dom modtage til Undgiældelse effter Lov og Anordninger, samt denne Sags aftvungne Omkostninger at erstatte. Indstevnte Vederpart og Vidnerne mødte ikke efter Paaraab, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at de lovlig har tilkaldet dem at møde til dette Ting med fuld Varsel. Citanten udbad Laugdag.

Eragtet:

Lovlig stevnte men udeblevne Erich Torgerssøn Breche som Sagvolder gives hermed Laugdag at møde til næste Høsteting med sit Tilsvær, og Vidnerne Sergent Stephen Traae, Ole Brynildssøn Wangen og Jnger Jversdatter Wangen forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at møde med sit eedelige Vidnesbyrd udi denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Amun Anfinssøn Giære havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet John Baarssøn Rogne og Lars Anderssøn Houg for Gjæld 20 rd., derom at anhøre Vidner Brynild Traae og Anfin Rochne, som under Lovens Falsmaal er indkaldet, dereffter Dom modtage til Gjældens Betaling fra Incaminationens Dato, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Kaldsmændene Amund \og/ Lars Bryn aflagde Eed at dette Stevnamaal, saaledes som tilført er, rigtig er blevet forkyndt, og for Jon Rogne i hans Værmøders Paahør. Lars Houg mødte ikke, heller ikke Vidnet Anfin Rochne. John Baarssøn Rogne mødte og benægtede at være indstevnte noget skyldig, men forbeholdt sit fornødne under Sagen.

Det mødende Vidne Brynild Amundssøn Traae aflagde Eed og vidnede: at han en Søndag herpaa Wangen afvigte Aar Sommermaals tider hørde at Amund Giære spurgde John Rogne om han kunne faae tilbage betalt de Penge som John var ham skyldig, {hvortil} men Svaret derpaa kan Vidnet ikke erindre, hvorpaa Amund spurgde om det ikke var paa den og den Tid /: hvilken han effter et Brev han optog, angav :/ Jon fik 20 rd: til Laans hos ham, hvortil denne svarede: Jo, det var vel san, hvoreffter Amund skjød til Vidne. dem:

Citanten paastod Laugdag for Lars Houg og vidnet.

Eragtet:

Lars Anderssøn Houg som Vederpart, der nu ikke møder, laugdages at møde til næste Høsteting med Tilsvær, og Vidnet Anfin Rokne forelægges under Lovedns Falsmaal til samme Tid at deponere sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Den 8de Julii 1796 continuerede Sommertinget for Wangens Almue i Laugrettets Nærværelse.

Da effterfølgende Taxations Forretninger over Jordegods som til umyndige skal pantsettes, blev fremlagt, og af vedkommende inden Retten beediget:

No: 9: Aad Tormodssøn Himles og Erich Brynildssøn Rioes Taxation over 20 ¼ mrk: Smør i Helland, Torger Nielssøn tilhørende, til 176 rd., den 2 Julii 1796.

No: 10: Bjørne Nielssøn Herres og Aad Tormodssøn Himles ditto over 8 Mrk: Smør i øvre Herre, Lars Olssøn tilhørende, til 100 rd., den 2 Julii 1796.

No: 11: Lars Larssøn Giersqvals og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 1 bpd: 21 Mrk: Smør i Skjerpe, Peder Jverssøn tilhørende, til 600 rd., dateret 6 Julii 1796.

No: 12: Erich Larssøn Wæches og Amund Torgerssøn Ringheims

1796: 224

ditto over 9 Mrk: Smør i Aarhelleren, Endre Michelssøn Opheim tilhørende, til 120 rd., den 6 Julii 1786.

No: 13: Erich Larssøn Wæches og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 1 Løb Smør i Gierme, Wiching Anderssøn tilhørende, den 6 Julii 1796.

No: 14: Claus Larssøn Bøes og Anders Erichssøn Osgjers ditto over 1 pund 3 Mrk: Smør i Soue, Lars Larssøn Leidal tilhørende, til 200 rd., den 6 Julii 1796.

No: 15: Amund Torgerssøn Ringheims og Ole Størkssøn Høylands ditto over 2 pund Smør i Gavle, Mons Olssøn tilhørende, til 150 rd., den 4 Julii 1796.

No: 16: Claus Larssøn Bøes og Niels Erichssøn Soues ditto over 2 pund 18 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 18 Mrk: Smør Wangens Præstebord beneficeret, i Flætre, Mons Sølfestssøn tilhørende, til 350 rd., den 6 Julii 1796.

No: 17: Ole Størkssøn Høylands og Niels Erichssøn Soues ditto over 1 bpd: Smør af Nesse, Niels Stephenssøn tilhørende, til 75 rd., d: 6 Julii 1796.

No: 18: Amund Torgerssøn Ringheims og Lars Knudssøn Bryns ditto over 9 Mrk: Smør i Mæringen, Lars Larssøn tilhørende, til 200 rd., den 5 Julii 1796.

Den 9de Julii 1796 continuerede Sommertinget for Wangens Almue i de forhen tilførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Folio 212. Ole Reime ædskede Sagen i Rette mod Erich Finne, og endnu som før vedblev at paastaae Dom. Erich Finne blev paaraabt, men ingen svarede, dog mødte han nu og fremlagde Indlæg af 6 Julii 1796, saalydende, hvoreffter han afvartede Dom.

Eragtet

Sagen optages til den 5 September førstkommende, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed herpaa Tingstædet afsiges.

Folio 212. Aad Gjelles Sag mod Erich Finne med flere blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Folio 214 et 215. Anfin Græ fremlagde Continuations Laugdage i Sagen mod Erich Finne, af 14 November 1795, saalydende #

Erich Finne mødte paa egne og Søns Vegne og vedtog lovlig Varsel.

Det laugdagede Vidne Lars Sjurssøn Bonthus mødte og blev forelæst sit forhen i denne Sag den 8 Julii 1794 aflagde Vidnesbyrd, det han i alle Deele vedtog, og til Contra Citantens Spørgsmaale intet videre havde at forklare, hvilket han under forrige Eeds Krafft bevidnede.

Parterne sluttede Sagen til Doms fra begge Sider, hvoraf Citanten Erich Finne fremlagde skriffeligt Indlæg af 5 Julii 1796, saalydende #

Contra Citanten benægtede det oplæste Indlæg, og indlod Sagen til Doms effter Rettens Skjøn.

Eragtet

Sagen optages til den 5 September først kommende, da Dom eller Kjendelse bliver afsagt herpaa Tingstædet.

No: 19: Jon Endressøn Bære og Michel Aschildssøn Melved beedigede deres Taxation over 2 pund Smør i Store Skiple, Lars Ellevssøn tilhørende, den 6 Julii 1796.

Stephen Størkssøn Qvalsnes havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Erichssøn Breche for Overfald paa Gaarden Qvale forøvet, derom at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indkaldte Knud Jverssøn Lødve og Iver Iverssøn Seim med flere ustevnte, og derefter Dom modtage til Undgjeldelse efter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Hverken Vederpart eller Vidner mødte, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at Stevnemaalet lovlig er forkyndt. Citanten ifølge heraf begjerede Laugdag for de udeblevne.

Eragtet:

Lovlig stævnte men ikke mødende Lars Erichssøn Breche laugdages at møde til næste Høsteting med sit Tilsvar, og Vidnerne Knud Iverssøn Lødve og Iver Iverssøn Seim forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at deponere sin edelige Forklaring i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

John Aadssøn Skulestad havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Sjur Erichsen Wangen til at gjøre Afregning angaaende en Hæst, derom at modtage Dom efter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Indstevnte mødte ikke efter Paaraab, thi afhjemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Sjur Erichssøn Wangen, som har nødt lovlig Varsel, gives herved Laugdag at møde til næste Høste ting med sit Tilsvar udi denne Sag, hvortil lovlig Varsel besørger.

Brynild Monssøn Ronve havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Erich Torgerssøn Breche for ulovlig Tale, derom at anhøre de under Falsmaal indkaldte Vinders Corporal Knud Jenssøn Ullestads, Knud Knudssøn Winsands og Ole Olssøn Ronves med flere ustevntes Provemaal, derefter Dom modtage til Undgjeldelse efter nærmere Paastand, og denne Sags foraarsagede Omkostninger at udrede. Saavel Vederparten som Vidnerne bleve paaraabt, men ingen svarede, hvorfor de forbemeldte Stevnevidner afhjemlede under Lovens Falsmaal at Stevnemaalet lovlig er forkyndt for alle Vedkommende. Citanten erindrede om Laugdag.

Eragtet.

Til næste Høste ting gives Erich Torgerssøn Breche Laugdag at møde i denne Sag, og Vidnerne Corporal Knud Jensen Ullestad, Knud Knudssøn Winsand og Ole Olssøn Rondve forelægges under Falsmaal til samme Tid at aflægge sit Vidnesbyrd, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

1796: 224b

Folio 212. Aslach Fladeqvals Sag mod Størk Reqve blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Folio 215. Gullig Teigens Sag mod Hermund Fladeqval til en Contracts Opfyldelse blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Baar Pederssøn Æhn have til dette Ting mundlig indkaldet Hadle Larssøn Afdal for Gjeld 28 rd., derom at anhøre de under Falsmaal indkaldte Vidner Amund Anfinssøn Giære og Amund Bryn, derefter Dom modtage til Gjeldens Betaling, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte og Vidnet Amund Giære mødte ikke efter Udraab, thi afhjemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel for de udeblevne.

Det mødende Vidne Amund Torgerssøn Bryn aflagde Lovens Eed og vidnede: at han dette Aars Juni Maaned hørde at Citanten krevede Halde* (Hadle) Afdal de ham skyldig værende

28 rd:, hvilke denne lovede at betale til næste Søndag dereffter, men Vidnet veed ikke at Pengene ere betalte; ligesom Halle heller ikke da nægtede Summens Størrelse.

Citanten udbad Laugdag.

Eragtet.

Hadle Larssøn Afdal gives Laugdag til næste ting at møde med sit Tilsvar, og Vidnet Amund Anfinssøn Giære forelægges under Lovens Falsmaal til samme Tid at indfinde sig med sit eedelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil lovlig Varsel af Citanten besørgeres.

Sjur Torgerssøn Fannestølen havde til dette Ting mundlig indkaldet Hadle Larssøn Afdal angaaende en Handel som skeede denne Vinter, nemlig at Citanten købde 2 Qviger og 1 Stud af ham, som skulle afleveres den 13 Junii, og hvilke ved Kjøbets Slutning strax bleve betalte med 17 rd:, men Creaturene ikke den bestemte Tid leverede, derom at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage til de oppebaarne 17 rdlr:s Betaling, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Indstevnte Hadle Larssøn Afdal mødte ikke efter Paaraab. Af de indkaldte Vidner mødte ikke Torger Davidssøn Mølster. For de udeblevne Vidner og Vederparten afhjemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel under deres Saligheds Eed. Hvoreffter fremstod

1ste Vidne, John Baarssøn Rogne, som aflagde Lovens Eed og vidnede: at han effter Juul dette Aar hørde paa den omstevnte Handel mellem Parterne saaledes, at Hadle solgte til Citanten 2 Qviger og en Stud, hvilke skulle leveres til St: Hans Tider omtrent, og hvor for de bleve Accorderede om 14 rd: 3 Mrk:; Vidnet saae og at Sjur Fannestølen betalte Penge til Hadle Afdal paa samme Tid, men veed ikke hvor mange, da hørde Vidnet at Hadle tilstod at have modtaget 17 rd: af Citanten paa denne Handel. demitteret.

2de Vidne, Lars Jonssøn Afdal, aflagde Lovens Eed og vidnede ganske eensstemmig med forrige Vidne, allene med den Forandring, at han saae Citanten leverede Hadle Afdal 4 rd:, og liqviderede andre 13 rd:, som tilforn var dem imellem og Hadle skyldede, hvorfor og Hadle, ligesom første Vidne har forklaret, tilstod at have modtaget 17 rd: End ydermere forklarede Vidnet, at han tilligemed det udeblevne Vidne Torger Mølster, Ugen før St: Hans Dag sidstleden, beskikkelsesvis tilspurgde Hadle Afdal i Citantens Nærværelse og effter hans Forlangende, om han effter det gjorte Kjøb ville levere de omtalte Creature, men da svarede Hadle, at han ingen Creature havde, men han talte om at ville tilbagelevere de oppebaarne 4 rd: afskeediget.

Citanten udbad Rettens Laugdag for den udeblevne Vederpart og Vidne.

Eragtet:

Sagvolderen Hadle Larssøn Afdal laugdages at møde til næste ting med sit Tilsvar, og Vidnet Torger Davidssøn Mølster forelægges under Lovens Falsmaal at aflægge sit edelige Vidnesbyrd i denne Sag, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Wiching Wichingsøn Neqvite paa sin Halvsøster Ragnille Knudsdatter Røthes Vegne havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Niels Monssøn Nesthuus til at betale 3 Aars Opfostring for det med ham avlede Barn, derom Dom at modtage til sammes Godtgjørelse effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Indstevnte mødte ikke effter Udraab, thi afhjemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig at have tilkaldet den Sagsøgte. Citanten maatte udbede Laugdag.

Eragtet:

Lovlig stevnte men nu ikke mødende Niels Monssøn Nesthuus laugdages at møde til næste Høste ting med sit Tilsvar, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Den 11te Julii 1796 continuerede Sommertinget for Wangens Almue i det vedbørlige Laugrettes Nærværelse.

Aslach Olsson Fladeqval med flere Arvinger effter afdøde Ole Johannesson Fladeqval havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Hr: Fendrik von Qvale for Gjeld efter Beviis af 1 Julii 1771, som i Skiftet effter bemeldte Ole Johannesson den 20 November 1794 er Distribueret mellem samtlige Arvinger, derom at anhøre Beviser og Dom modtage til Gjeldens Betaling, og denne Processes Omkostninger at erstatte effter nærmere Paastand.

Hr: Fendrik von Qvale mødte ikke effter Paaraab, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn at de med lovlig Varsel havde tilkaldet ham i denne Sag.

Citanten forbeholdt til næste Ting at fremlægge sine Beviser, og imidlertid begjærede Laugdag for udeblevne.

Eragtet

Hr: Fendrik

1796: 225

Lars von Qvale, som har faaet lovlig Varsel i denne Sag, men nu ikke møder, gives herved Laugdag at møde til næste {Somme} Høsteting med sit Tilsvær, hvortil Citanten besørger lovlig Varsel.

Folio 213. Sagen mellem Erich Finne og Baar Æhn blev paaraabt, da Citanten fremlagde Rettens paa sidste Høsteting givne Laugdag af 12te November 1795, saalydende #

Baar Pederssøn Æhn mødte og vedtog lovlig Stevnemaals og Laugdags Forkyndelse, og sagde at han herved ville tilbagekalde de Ord og Udtrykke han kan have udtalt, Erich Finne til Fornærmelse, som ubeviiste, beder om Tilgivelse derfor, og naar disse Udtrykke Mortificeres, samt han betaler 4 rd: i Omkostninger, haabede han Sagen saaledes som den er paastevnt, i et og alt blev ophævet.

Erich Finne var med Tilførselen fornøjet, modtog de 4 rd:, og saaledes ophævede det paastevnte Søgemaal.

Folio 212. Brynild Øfsthuus Sag mod Matthias Anfinsson Giære blev paaraabt, da Hoved Citanten fremlagde skriftligt Continuations Stevemaal af 8 Junii 1796, som i Retten blev læst, saalydende #

Matthias Anfinsson Giære mødte og vedtog lovlig Varsel Alle de til Vedermæle indkaldte mødte, undtagen Lænsmand Godschalch Ringheim og Niels Litzeim, den sidste som Curator for Anfin Giæres Datter, item de forhen afhørte Vidner Niels Leidal, Anders Løne, Lars Lofthuus og Anders Lierhuus, der under Falsmaal vare tilkaldte. Nu mødte Godschalch Ringheim og Niels Litzeim og vedtog Varsel. For de udeblevne fire sidste Vidner afhjemlede Kaldsmændene Amund Ringheim og Lars Bryn lovlig Varsel.

Citanten frafaldt Laugdag for de udeblevne Vidner, og allene begjærede {Citant} Vederparten tilspurgt, om ikke de afhørte Vidner Lænsmand Mølster er hans kjødelig Morbroder, og Anfin Aamunsson Giære, som nu er afdød, var hans kjødelige Fader. Vederparten tilstod det omspurgte som overeensstemmende med Sandhed.

Citanten fremlagde Indlæg af 5 Julii 1796, og dermed indlod Sagen til Doms. Det oplæste Indlæg er saameldende #

Indstevnte Matthias Giære begjærede Sagen til næste Ting udsat, og Gjenpart af det siden fra Høstetinget 1794 passerede, da han dereffter ville fremkomme med sin Besvarelse paa dette nu fra Citanten irette førte.

Eragtet.

Den forlangte Anstand bevilges, og skal den forlangte Gjenpart paa nærmere Anfordring blive meddeelt.

De paa Folio 213 anførte 3 Sager mellem Ellef Kolve og Lars Tverberg blev anmeldt forliget og ophævet, effter fremlagt Skriff af Dags dato, saalydende # hvoreffter disse Sager af Protocollen udgaer.

Folio 215. Tosten Tverbergs Sag mod Jon Kløve blev paaraabt, da Citanten fremlagde Laugdag af 14 November 1795, saalydende # John Kløve mødte og tilstod lovlig at være stevnt og laugdaget, derhos sagde at han ikke veed hvad Slags Gods det er Citanten har paastevnt, hvilket dog burde i Stevnemaalet benevnes. De til Vedermaele indkaldte Jver Norem og Aad Kløve var tilstæde.

De laugdagede Vidner mødte, hvoraf Lars Colbenssøn Groue aflagde Eed og vidnede: at de nylig før Tinget afvigte Høst paa Tosten Tverbergs Forlangende beskikkelsesvis tilspurgde Jon Kløve, om han ville tilstaae at Citantens Hustrue, førend hun blev gifft, havde forbudet ham som Formynder at sælge hendes Gods, hvortil Jon svarede: at han ikke kunne rette sig effter alt Vaas.

2: Vidne, Mons Qvareqval, afkagde Eed og vidnede ganske eensstemmig med første Vidne, uden mindste Forandring. afskeediget.

Citanten begjerede Sagen til næste Ting udsat for at fremføre flere Beviser.

Eragtet.

Sagen beroer til Høstetinget dette Aar, da Citanten irette fører det fornødne.

Ole Nielssøn Kinne havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Lars Jonssøn Bjørche for en Uldvæv som blev bedervet i Stampingen, til at fremviser samme for Retten, og anhøre stevnte og ustevnte Vidner til Sagens Oplysning, samt Dom modtage effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Lars Jonssøn Bjørche mødte og tilstod rigtig Stevne. Vidnet Ole Møen, og den til Vedermaele indkaldte Iver Larssøn Bjørche, mødte ikke effter Udraab, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund Ringheim og Lars Bryn lovlig Varsel. Contra Parten protesterede mod Vidnernes Førsel, eftersom der er flere Medejerere i Stampemøllen, og han ikkun har Deel deri for 1/6 Part, hvilke nødvendig maatte være tilkaldede i Sagen som Vederparter. Indstevnte paastod derfor at Sagen blev afviist til nye og lovligere Stevnemaal. Citanten ventede at Vidnerne bleve antagne.

Eragtet.

Siden der er flere Medejerere udi den Stampemølle hvorpaa den omstevnte Uldvæv er stampet, saa bør disse indkaldes som Vederparter for tillige at erstatte den derpaa skeede Skade, om samme bevises, hvilket Citanten iagttager til næste Høsteting, til hvilken Tid Sagen udstaaer.

Willum Ellefssøn Berge paa sin Fader Ellef Berges Vegne havde mundlig indkaldet Gjæstgiver Peder Pedersen Winje og Kone Catharina Blomberg til at gjøre Forklaring over de Vahre som de har modtaget af hans afdøde Søn Godschal Ellefssøn som ubetalte, og endelig, det resterende at betale, og ellers skaffe lovlige Beviser for det afbetalte, og hvis ikke, da at aflægge Eed at samme Vahre rigtig ere betalte, derom at modtage Bevisligheder, anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Aslak Pederssøn Windie paa sine Forældres Vegne tilstod at det oplæste Stevnemaal \er forkyndt, lige/som tilført er, og fremlagde {s..} deres Tilsvare af 6te Julii 1796, saalydende # Citanten, som formærkede

at de indstevnte ville aflægge Eed, frafaldt Vidnernes Udsigende, og ventede at Dommeren ville modtage begge indstevntes Eed paa at de aldeles intet skyldede til afdøde Godschalch Berge, hvormed de ville være fornøjet.

{Citanten} Aslach Windie paa sine Forældres Vegne lovede at de til næste Høste ting skulle møde for at aflægge den paastevnte, tilbudne og antagne Eed, og altsaa forlangede Sagen udsat til den Tid, Som bevilges.

Dernæst blev af vedkommende Udstædere beediget disse Taxations Forretninger afholdte over Jordegods som skal pantsættes til umyndige, nemlig:

No: 20: Amund Torgerssøn Ringheims og Ole Størkssøn Høylands ditto over 2 pund Smør i Gavle, Mons Olssøn tilhørende, dateret 4 Julii 1796.

No: 21: Claus Larssøn Bøe og Niels Erichssøn Soues ditto over 2 pund 18 Mrk: Smør, med Overbygsel til 18 Mrk: Smør, i Flætre, Mons Sølfestssøn tilhørende, den 6 Julii 1796.

{No: 22:} Disse 2de ere forhen ekstraherede paa Folio 224.

No: 20: Amund Torgerssøn Ringheims og Lars Knudssøn Bryns Taxations Forretning over 1 Løb 1 pund Smør i Bachetun, Knud Olssøn tilhørende, dateret 7de Julii 1796.

No: 21: Erich Olssøn Rødes og Erich Brynildssøn Rioes ditto over 1 bpd: 9 $\frac{3}{4}$ Mrk: Smør i Tillung, Ole Jonssøn tilhørende, den 6 Julii 1796.

No: 22: Ole Jonssøn Tillungs og Erich Brynildssøn Rioes ditto over 21 Mrk: Smør i Røde, Erich Olssøn tilhørende, den 6 Julii 1796.

No: 23: Amund Torgerssøn Ringheims og Lars Knudssøn Bryns ditto over 1 Løb Smør i Bachetun, Mons Torgerssøn tilhørende, til 337 $\frac{1}{2}$ rd., den 6 Julii 1796.

No: 24: Ditto ditto over 1 pund 8 Mrk. Smør i Tverberg, Lars Tostensen og Tosten Larssøn tilhørende, til 450 rd., den 6 Julii 1796.

No: 25: Ditto ditto over 6 Mrk: Smør i Fannestølen, Lars Jonssøn Bjørke tilhørende, til 100 rd., den 5 Julii 1796.

No: 26: Ditto ditto over 18 Mrk: Smør i Wold og Lien, Knud Nielssøn tilhørende, til 240 rd., den 5 Julii 1796.

No: 27: Anders Tostenssøn Kythes og Lars Knudssøn Bryns ditto over 12 Mrk: Smør i Lindberg, Ole Johannessøn tilhørende, til 134 rd., den 6 Julii 1796.

Erich Nielssøn Finne havde til dette Ting indkaldet Henrich Iverssøn Helleved for Gjeld 50 rd: effter Beviis, derfor at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, samt Dom modtage til Gjeldens Betaling, og denne Sags Omkostninger at erstatte. Fremlagde derhos det paa{stevnte} beraabte Beviis af 15 Junii 1795, som i Retten blev læst, saalydende #

Indstevnte blev lovlig paaraabt, mødte og fremlagde skriftligt Indlæg af 11te Julii 1796, saalydende # og aldeles benægtede Søgemaalet, saasom han aldeles ikke den mindste Skilling var skyldig, og heller ikke kjendte det fremlagte Beviis, der af ham aldeles ikke er underskrevet, og altsaa bandt paa Erich Finnes Ansvar at bevise Fordringens Rigtighed.

Erich Finne begjerede Sagens Anstand til næste Ting, for at fremskaffe Beviser for Fordringens Rigtighed.

Eragtet

Sagen udstaaer til næste Ting.

Hr: Foged Unmack havde til dette Ting mundlig indkaldet Godvin Jørgensen Rogne for Lejermaal med Ingeborg Mons Datter Ronve af Apostels Godset, der for at lide Dom til Bøders Udredelse effter Loven, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Til Vedermæle var Ingeborg Mons Datter Ronve indkaldet, som i Mindelighed {har} \vil/ rette for sig.

Ingen af de tilkaldte mødte, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund Ringheim og Lars Bryn lovlig at have forkyndt Stevnemaalet. Actor paastod Laugdag.

Eragtet

Godvin Jørgensen Rogne laugdages at møde til næste Ting, saa og den til Vedermæle indkaldte Ingeborg Mons Datter, hvortil Actor besørger lovlig Varsel.

Ditto havde mundlig indkaldet John Olssøn Groue og Christi Sjurs Datter Bøe, den sidste af Apostels Godset, for med hinanden begaaet Lejermaal, der for Dom at lide til Bøders Udredelse effter Lov og Anordninger, samt denne Actions Omkostninger at erstatte.

Indstevnte blev lovlig paaraabt, men ingen svarede, thi afhjemlede de forbemeldte Kaldsmænd lovlig Varsel. Citanten paastod Laugdag.

Eragtet.

De indstevnte John Olssøn Groue og Christi Sjurs Datter Bøe, som have nødt lovlig Varsel, laugdages at indfinde sig til næste Ting med sit Tilsvær.

Folio 212. Wiching Ygre ædskede Sagen i Rette mod Hermund Ygres Børn, og paastod Dom effter de irettelagte Beviser. Hermund Ygre blev lovlig paaraabt, men ingen svarede.

Eragtet.

Sagen optages til den 5 September først kommende.

Den 12te Julii 1796 continuerede Sommertinget med Wossevangens Almue, da effterfølgende private Dokumenter blev tinglæste:

No: 1: Godschalk Olsen Opheims Afkald for hans Arv effter Skifftebrev af 20 November 1782, 41 rd: 5 mrk: 4 s.; til Ole Godschalchsen Opheim, den 9 Februar 1796.

2: Godschalch Larssøn Endevedes ditto for sin Hustrue Christi Knudsdatters Arv effter Skifftebrev af 26 September 1793, 39 rd: 86 s.; til Anfin Anderssøn Bryn, den 10 Febr: 1796.

3: Ole Brynildssøns ditto for Arv effter Skifftebreve af 21 April 1778 og 25 November 1794, 89 rd: 39 s.; til Johannes Olssøn Bolstad, den 11 Februarii 1796.

4: Torger Knudssøns ditto for Arv effter Skifftebreve af 24 April 1779, 14 Junii 1785 og 14 Martii 1787, 151 rd: 92 s.; til Størk Amundssøn Fjose, den 10 Febr: 1796.

5: Johannes Øyjords ditto for Arv effter Skifftebrev af 10 September 1749, 23 rd: 6 s.; Guri Gulligsdatter tilhørende, til Brynild Tundal, den 9 Februar 1796.

6: Størk Anderssøns ditto for Arv effter Skifftebrev af 3 Julii 1780, 4 Julii 1780, 11 November 1780 og 23 Novbr: 1792, 179 rd: 18 s.; til Steffen Nessem, den 10 Februar 1796.

1796: 226

7: Anders Erichssøn Støbs ditto for hans Arv effter Skifftebrev af 16 Februar 1779, 8 rd: 4 mrk: 12 s.; til Stephen Olssøn Græfle, dateret den 10 Februarii 1796.

8: Ole Pederssøn Rochnes ditto for hans Arv effter Skifftebrev af 11 Februarii 1783, 49 rd: 3 mrk: 4 s.; til Peder Olssøn Rochne, den 15 Februarii 1796.

9: Knud Nielssøns ditto for Arv effter Skifftebrev af 1 November 1791, 29 rd: 5 mrk: 4 s.; til Niels Nielssøn Sondve, den 13 Februarii 1796.

10: Niels Nielssøns ditto for Arv effter samme Skiffte, 29 rd: 5 mrk: 4 s.; til ditto, den 13 Februar 1796.

11: Sjur Knudssøn Sonves ditto for hans Arv effter Skifftebrev af 10 October 1793, 109 rd: 1 mrk: 6 s.; til Knud Sjurssøn Sondve, den 13 Februarii 1796.

12: Lars Knudssøns ditto for Arv efter samme Skiffte, 109 rd: 1 mrk: 6 s.; til ditto, den 13 Februar 1796.

13: Ole Larssøns ditto for Arv efter Skifftebrev af 20 November 1792, 34 rd: 6 s.; til Anders Svendssøn Qvale som Formynder, den 10 Februarii 1796.

- 14: Erich Knudssøns ditto for hans Arv effter {samme} Skifftebrev af 21 Martii 1789, 21 rd: 2 mrk: 14 s.; til Endre Olssøn Røde, den 15 Februarii 1796.
- 15: Sigvord Larsdatters ditto for Arv effter Skifftebreve af 18 April 1792 og 30 September 1793, 12 rd: 4 mrk: 1 s.; til Bjørne Monssøn Røde, den 15 Februarii 1796.
- 16: Anna Erichsdatters ditto for Arv effter Skifftebreve af 9 Junii 1773 og 12 Maji 1777, 5 rd: 3 mrk: 5 s.; til John Knudssøn Lille Røthe, den 15 Februarii 1796.
- 17: Anders Michelssøns ditto for Arv effter Skifftebreve af 3 Sept: 1779, 4 Sept: 1779, 24 November 1787, 18 Julii 1785 og 15 Junii 1790, 138 rd: 3 mrk: 9 s.; til Johannes Skjelde, den 11 Febr: 1796.
- 18: Herbrand Larssøns ditto for Arv efter Skiftebreve af 14 September 1779, 15 Maji 1783 og 5 December 1785, 99 rd: 4 Mrk: 2 s.; til Anders Gierager, den 11 Februar 1796.
- 19: Brynild Iverssøns ditto for Arv effter Skifftebrev af 12te Martii 1789, 43 rd: 13 s.; til Iver Trondssøn Grønlien, den 11 Februarii 1796.
- 20: Britha Torbjørnsdatters ditto for Arv effter Skifftebreve af 17 Sept: 1776, 1 Julii 1788, 24 Martii 1790 og 12 Martii 1793 med Rente 23 rd: 5 mrk: 1 s.; til Lars Jonssøn Bjørche, d: 13 Febr: 1796.
- 21: Lars Knudssøn Tvedtens ditto for Arv effter Skifftebreve af 21 November 1778, 1 Sep: 1779, 17 Martii 1780 og 9 Julii 1789, 56 rd: 1 mrk: 13 s.; til Aad Tormodssøn Himle, den 12 Februar 1796.
- 22: Størk Michelssøn Bøes ditto for hans Hustrues Dønnaat Tormodsdatters Arv effter Skifftebreve af 19 Novbr: 1782 og 12 Martii 1793, 50 rd: 1 mrk: 6 s.; til Magnus Lie, den 11 Febr: 1796.
- 23: Ditto for ditto Arv efter Skiffte af 29 Januar 1776, 19 rd: 34 s.; til ditto, den 11 Febr: 1796.
- 24: Lars Davidssøn Henrichstvedtes ditto for sin Hustrues Ragnille Tormodsdatters Arve midler effter Skifftebreve af 19de November 1782 og 12 Martii 1793, 50 rd: 1 mrk: 6 s.; til Formynderen Ole Størkssøn Høyland, den 12 Februar 1796.
- 25: Ditto for ditto Arv effter Skiffte af 29 Januar 1776, 19 rd: 34 s.; til ditto, den 12 Februarii 1796.
- 26: Arve Larssøn Sælems ditto for Arv effter Skifftebreve af 28 Februar 1785 og 8 Junii 1791, 33 rd: 11 s.; til Lars Arvessøn Sælem, den 12 Februarii 1796.
- 27: Brynild Larssøns ditto for Arv effter de samme Skifftebreve, 33 rd: 11 s.; til ditto, den 13 Feb: 1796.
- 28: Knud Nielssøns ditto for Arv effter Skifftebrev af 22 September 1785, 84 rd: 3 mrk: 11 s.; til Bjørne Knudssøn Lie, den 12 Februar 1796.
- 29: Niels Larssøn Sælems ditto for hans Arv effter Skifftebreve af 28 Februar 1785 og 8 Junii 1791, 33 rd: 11 s.; til Lars Arvessøn Sælem, den 12 Februarii 1796.
- 30: Knud Olssøn Bøes ditto for hans \Kones/ Arv effter Skiftebreve af 25 November 1786, 3 Martii 1788 og 16 Novbr: 1789, 26 rd: 5 mrk: 13 s.; til Lars Ellefssøn Skiple, den 10 Februar 1796.
- 31: Aad Anderssøns ditto for Arv effter Skifftebrev af 12 Februarii 1783, 8 rd: 5 mrk: 7 s.; til Sjur Pederssøn Bøe, den 13 Februarii 1796.
- 32: Anna Micheldatters ditto for hendes Arv effter Skifftebreve af 3 October 177(??) (1775?), 27 November 1792 og 13 December 1794, tilsammen 23 rd: 2 Mrk: 7 s.; til Stephen Skjerve, den 15 Februar 1796.
- 33: Lars Størkssøn Lemmes ditto for hans Hustrues Anna Haaversdatters Arv effter Skifftebrev af 24 September 1774, 73 rd: 8 s.; til Iver Aadssøn Tøen, den 11 Februar 1796.
- 34: Michel Larssøns ditto for Arv effter Skiftebrev af 1te Martii 1785, 42 rd: 2 mrk: 8 s.; til Lars Knudssøn Tøen, den 11 Februar 1796.

35: Isak Wichingssøns ditto for Arv effter Skifftebreve af 7de Martii 1791 og 14 April 1792, 30 rd: 5 mrk: 10 s:, til Anfin Ryché, den 11 Februarii 1796.

36: Lars Nielssøn Dugstads ditto fir hans Arv effter Skifftebrev af 21 Julii 1792, stor 161 rd: 3 mrk: 10 s:, til Lars Jonssøn Bjørche, den 11 Februarii 1796.

37: Knud Sjurssøn Windjes ditto for hans Arv effter Skifftebrev af 23 Martii 1793, 22 rd: 1 s:, til Brynild Gierager, den 11 Februar 1796.

38: Brynild Sølfestssøn Flætres ditto for sin Hustrues Anna Sjursdatters Arv effter Sjur Pederssøn Windie den 23 Martii 1793, 22 rd: 1 s:, til Størk Reqve, den 10 Februar 1796.

39: Peder Sjurssøns ditto for Arv effter samme Skiffte, 22 rd: 1 s:, til ditto, den 11 Februar 1796.

40: Lars Sjurssøns ditto for Arv effter samme Skiffte, 22 rd: 1 s:, til Steffen Grævle, den 11 Febr: 1796.

41: Ole Olssøn Ryches ditto for sin Hustrues Sidselia Wichingsdatters Arv effter Skifftebreve af 19 September 1776 og 14 April 1792, 6 rd: 3 mrk: 2 s:, til Tosten Ringheim, den 11 Febr: 1796.

42: Knud Erichssøns ditto for hans Arv effter Skifftebrev af 16 Martii 1793, 67 rd: 2 mrk: 6 s:, til Lars Hermunssøn Igdetvedt, den 17 Februarii 1796.

43: Guro Erichsdatters ditto for Arv effter Skifftebreve af 24 Martii 1773, 4 Martii 1777 og 21 Julii 1780, 37 rd: 5 mrk: 8 s:, til Colben Fjeldbye, den 17 Februarii 1796.

44: Ingeborg Erichsdatters ditto for Arv effter samme Skiffte, 37. 5. 8., til ditto, den 17 Febr: 1796.

45: Maritha Pedersdatters Ditto for Arv effter Skifftebreve af 3 Martii 1777 og 10 Februarii 1789, til Saane Herrem i Holbøygder Otting, den 17 Februarii 1796.

1796: 226b

46: Maritha Olsdatters Afkald for hendes Arv effter Skifftebreve af 28 November 1794 og 6 Mrtii 1786, 11 rd: 9 s:, til Lars Gulligssøn Tveite, den 17 Februarii 1796.

47: Brytteva Størksdatters ditto for hendes Arv effter Skifftebreve af 9 September 1779, 5 Martii 1781 og 4 April 1782, 33 rd: 2 Mrk: 12 s:, til Aad Knudssøn Holo, den 17 Februar 1796.

48: Anna og Gudve Hans Døttres ditto for deres Arv effter Skifftebreve af 8 Martii 1791, for hver 7 rd: 1 mrk: 8 s:, til Ingebret Synve og Lars Holo, den 17 Februarii 1796.

49: David Knudssøns ditto for Arv effter Skifftebreve af 8 Januarii 1776, 11 Martii 1776 og 1 Martii 1784, 20 rd: 11 s:, til Axel Schjervem, den 17 Februarii 1796.

50: Godschalch Anderssøns ditto for Arv effter Skifftebreve af 21 September 1776 og 9 Februarii 1795, 22 rd: 5 mrk: 8 s:, til Anders Godschalchssøn Windje, den 17 Februarii 1796.

51: Anders Øyelssøns ditto for Arv effter Skifftebrev af 26 October 1791, 6 rd: 8 s:, til Lars Olssøn Aarmod, den 17 Februarii 1796.

52: Sjur Anderssøns ditto for hans Arv effter Skifftebrev af 27 Januarii 1778, 49 rd: 4 mrk: 6 s:, med Renter 54 rd: 4 mrk: 3 s:, til Ingebret Sjurssøn Ophejmsvangen, den 17 Februar 1796.

53: Jon Kjelssøn Bøjgds ditto for hans Hustrues Ingeborg Jørgensdatters Arv effter Skifftebreve af 14 September 1790 og 28 April 1791, 126 rd: 4 mrk: 6 s:, til Anders Hirth, den 17 Febr: 1796.

54: Erich Larssøn Gilderhuuses ditto for hans Hustrues Torbjør Endresdatters Arv effter Skifftebrev af 24 October 1791, 128 rd: 5 Mrk: 3 s:, til John Endressøn Hjembære, den 17 Februarii 1796.

55: Anders Nielssøns ditto for Arv efter Skifftebreve af 2den Maji 1792 og 4 Martii 1794, 17 rd: 2 Mrk: 1 s:, til Størkaar Ophejm, den 17 Februarii 1796.

- 56: Kjel Nielssøns dito for hans Arv effter Skiftebrev af 2 Maji 1792, 10 rd: 2 mrk: 2 s.; til Anders Opheim, den 17 Februarii 1796.
- 57: Ole Larssøn Giermes dito for sin Hustrue Giertrud Ellingsdatters Arv effter Skiftebrev af 18 November 1794, 154 rd: 5 mrk: 9 s.; til Lars Tollefssøn Gierme, den 6 Julii 1796.
- 58: Torger Pederssøn Oldes dito for sin Hustrue Maritha Nielsdatters Arv effter Skiftebrev af 3 October 1791, 59 rd: 5 mrk: 1 s.; til Bjørne Nielssøn Herre, den 6 Julii 1796.
- 59: Anders Jonssøn Kløves dito for sin Hustrue Ingeborg Andersdatters Arv effter Skiftebreve af 25 Februarii 1780, 23 September 1791 og 24 Martii 1790, tilsammen 30 rd: 14 s.; til Formynderen Knud Erichsøn Dugstad, den 6 Julii 1796.
- 60: Niels Nielssøn Sonves dito for sin afdøde Søn Aad Nielssøns Arv effter Skiftebrev af 1ste November 1795, til Overformynderiet, den 6 Julii 1796.
- 61: Mons Olssøn Gavles ditto for sin Hustrues Christi Nielsdatters Arv effter Skiftebrev af 6 Julii 1762, 43 rd: 14 s.; til Knud Amundssøn Sondve, den 7 Julii 1796.
- 62: Saane Nielssøn Æhns ditto for sin Hustrues Britha Larsdatters Arv effter Skiftebreve af 9 Maji 1775 og 21 November 1788, 107 rd: 3 mrk: 9 s.; til Lars Leidal, den 7 Julii 1796.
- 63: Sjur Michelssøn Sætres ditto for hans Arv efter Skiftebreve af 11 Februarii 1777, 26 Februarii 1784 og 24 October 1788, 48 rd: 1 mrk: 10 s.; til Anfin Knudssøn Græe, den 8 Julii 1796.
- 64: Aslach Henrichsøn Giernesses ditto for Hans Hustrue Maritha Erichsdatter Winsand effter Skiftebrev af 28 September 1793, 122 rd: 3 mrk.; til Arne Winsand, den 8 Julii 1796.
- 65: Michel Sjurssøn Endeveds ditto for hans Hustrue Barbro Knudsdatters Arv effter Skiftebrev af 17 Juli 1786, 148 rd: 2 Mrk: 1 s.; til Claus Larssøn Giøsten, den 9 Julii 1796.
- 66: John Olssøn Groues ditto for sin Hustrue Christi Sjursdatters Arv effter Britha Larsdatter Bøe den 20 Julii 1785, 64 rd: 1 mrk: 1 s.; til Stephen Sjurssøn Bøe, den 8 Julii 1796.
- 67: Ole Saanessøn Herrens ditto for sin Arv effter Skiftebreve af 6 Martii 1781 og 8de April 1783, 45 rd: 4 mrk: 6 s.; til Saane Johannessøn Herrem, den 11te Julii 1796.
- 68: Erich Jonssøn Nessem ditto for hans Arv effter Skiftebrev af 19 Julii 1784, 92 rd: 4 Mrk: 1 s.; til John Ellefssøn Nessem, den 11 Julii 1796.
- 69: Anders Magnessøn Bystølen ditto for hans Arv effter Skiftebrev af 4 Februarii 1790, 90 rd: 5 mrk: 8 s.; til Bottolf Magnessøn Bystølen, den 11 Julii 1790.
- 70: Størker Colbenssøn Sousjords ditto for sin Hustrue Ingeborg Brynildsdatters Arv effter Skiftebreve af 8 April 1771 og 4 Maji 1773, 48 rd: 2 mrk: 10 s.; til Niels Knudssøn Løne, den 12 Julii 1796.
- 71: Lars Larssøn Jordals ditto for hans Arv effter Skiftebrev af 18 Martii 1793, 6 rd: 1 Mrk: 14 s.; til Ole Erichsøn Jordal, den 17 Februarii 1796.

Derefter blev endvidere af vedkommende Udstædere beediget følgende Taxations Forretninger over Jordegods som er pantsat til umyndige.

No: 28: Lars Olssøn Drøgsvolds og Ingebret Colbenssøn Syndves Taxation over 1 pund 12 Mrk: Smør i Bratholo, Niels Michelssøn tilhørende, til 200 rd.; den 9 Julii 1796.

No: 29: Ditto Taxation over 13 ½ Mrk: Smør i Strømme, Lars Knudssøn tilhørende, til 50 rd.; den 9 Julii 1796.

No: 30: Ole Axelssøn Skjervens og Colben Monssøn Tveites ditto over 1 pund 12 Mrk: Smør i Schiervem, Colben Olssøn tilhørende, til 36 rd.; den 9 Julii 1796.

No: 31: Ole Samsonssøn Sellands og Peder Larssøn Kjønnegaards ditto over 18 Mrk: Smør i Teigen, Colben Knudssøn tilhørende, til 400 rd.; den 9 Julii 1796.

No: 32: Ditto Taxation over 1 pund 7 ½ Mrk: Smør i Qvamme, David Wichingsøn tilhørende, til 200 rd.; den 9 Julii 1796.

No: 33: Hermund Kjelssøn Hests og Ole Hermundssøn Løens ditto over 1 pund 4 Mrk: Smør i yttre Afdal, Niels Knudssøn tilhørende, til 200 rd., den 9 Julii 1796.

No: 34: Ole Samsonssøn Sellands og Peder Larssøn Kjønnegaards ditto over 18 Mrk: Smør i Teigen, Gullig Baarssøn tilhørende, til 400 rd., den 9 Julii 1796.

No: 35: Ole Samsonssøn Sellands og Colben Brynildssøn Ures ditto over 6 Mrk: Smør i Qvamme, Ole Larssøn tilhørende, til 100 rd., den 9 Julii 1796.

No: 36: Ditto Taxation over ½ Løb Smør i Kjønnegaard, Peder Larssen tilhørende, til 450 rd., den 9 Julii 1796.

No: 37: Ole Samsonssøn Sellands og Peder Larssøn Kjønnegaards ditto over 1 pund 6 Mrk: Smør i Store Hemre, Henrich Jonssøn tilhørende, til 400 rd., den 9 Julii 1796.

No: 38: Ditto Taxation over 9 Mrk: Smør i Sivlesøen, Ole Bottelssøn tilhørende, til 100 rd., den 9 Julii 1796.

No: 39: Michel Aschildssøn Melveds og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 1 pund 7 ½ Mrk: Smør i Ygre, Wicking Olssøn tilhørende, til 450 rd., den 9 Julii 1796.

No: 40: Størk Amundssøn Fjoses og Anfin Anderssøn Ryches ditto over 2 pund 12 Mrk: Smør i Øvre Kythe, John Anderssøn tilhørende, til 200 rd., dateret den 9 Julii 1796.

1796: 227

No: 41: Amund Torgerssøn Ringheims og Lars Knudssøn Bryns ditto over 2 pund 10 ½ Mrk: Smør i Gierager, Wicking Olssøn tilhørende, til 300 rd., den 11 Julii 1796.

No: 42: Ditto Taxation over 1 Løb Smør i Hylle, David Brynildssøn tilhørende, til 400 rd., den 11 Julii 1796.

No: 43: Ditto Taxation over 1 pund 12 Mrk: Smør, med Overbygsel til ligesaameget, i nedre Kythe, Anders Tostensen tilhørende, til 400 rd., den 9 Julii 1796.

No: 44: Ditto Taxation over 1 Løb Smør i Dugstad, Lars Erichssøn tilhørende, til 400 rd., den 9 Julii 1796.

No: 45: Ditto Taxation over 1 pund 12 Mrk: Smør i Schierve, Lars Larssøn tilhørende, til 200 rd., den 11 Julii 1796.

No: 46: Erich Larssøn Wæches og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 1 pund 12 Mrk: i Westrem, Knud Torbiørnssøn tilhørende, for 200 rd:

Den 14de Julii 1796 blev følgende med Sommertinget passeret:

No: 47: Aslach Pederssøn Windie og Amund Torgerssøn Ringheim fremlagde og beedigede deres Taxation over 13 ½ Mrk: Smør i Gilderhuus, Erich Larssøn tilhørende, til 150 rd., dateret 9 Julii 1796.

No: 48: Lars Larssøn Skjerve og Amund Torgerssøn Ringheim beedigede deres Taxation over 20 ¼ Mrk: Smør i Midt Fenne, Anders Knudssøn tilhørende, til 150 rd., den 13 Julii 1796.

No: 49: Lars Knudssøn Breche og Anfin Sjurssøn Honve beedigede Taxationen over 1 pund Smør, med Overbygsel til 7 Mrk: Smør, i Qvale, Svend Anderssøn tilhørende, til 160 rd., den 13 Julii 1796.

No: 50: Baar Michelssøn Rochne og Knud Sjurssøn Sonves Taxation over 1 pund Smør i Giernes, Aslak Henrichssøn tilhørende, til 100 rd., dateret 13 Julii 1796, blev beediget.

No: 51: Aslach Pederssøn Windjes og Niels Olssøn Qvarmos ditto over 1 pund 18 Mrk: Smør i Bidne, Svend Svendssøn tilhørende, til 300 rd., blev ligeledes beediget.

Den 15de Julii 1796, da Tinget for Wossevangens Almue endnu continuerede, ere følgende private Dokumenter tinglæste:

- No: 72: Godschalch Sjurssøn Ryches Afkald for Hans Hustrue Sidselle Knudsdatters Arv effter Skifftebrev af 26 September 1793, 39 rd: 86 s., til Bjørne Røde, den 14 Julii 1796.
- 73: Sjur Knudssøn Rongs ditto for hans Arv effter Skiftebrev af 4 October 1791, 22 rd: 1 Mrk: 2 s., til Erich Bergessøn Giære, den 14 Julii 1796.
- 74: Torgius Aschildssøns ditto for hans Arv efter Skiftebrev af 20 September 1785, 45 rd: 3 mrk: 4 s., til Aschild Olssøn Reime, den 14 Julii 1796.
- 75: Anders Knudssøn Berges Obligation stor 399 rd., udstæd til hr: Doctor Mossin, med Pant i Berge, No: 8 i Dørvedal, dateret 15 November 1792, og transporteret til Hr: Krigsraad Fleischer den 15 November 1793, udslettet effter den sidstes paategnede Qvittering af 15de Februarii 1796.
- 76: Stephen Monssøn Bergshougens ditto, stor 150 rd., med Pant i Bergshougen i Dørvedal, udstæd til Niels Matthiassøn Litzeim den 12 Julii 1793, udslettet effter Qvittering af 12 Julii 1796.
- 77: Elling Jverssøn Flages ditto, stor 70 rd., udstæd til Berge Brynildssøn Wæthe, med Pant i Flage, No: 13 i Dørvedal, dateret 10 November 1789, qvitteret 4 Julii 1796, og udslettet.
- 78: Anfin Aamunssøn Giæres ditto, stor 298 rd., udstæd til Lænsmand Mølster, med Pant i Giære, No: 4 i Borstrand, udslettet effter Qvittering af 9 Julii 1796, dat: 9 Novbr: 1791.
- 79: Ole Larssøn Schjeldalens ditto, stor 100 rd., udstæd til Christen Jsachsen Botten, med Pant i Schjeldalen, No: 28, dateret 11 November 1782, qvitteret til udsettelse 24 Maji 1796.
- 80: Michel Larssøn Takles ditto, stor 250 rd., til Christopher Nielssøn Tioflot, med Pant i Takle, No: 9 i Qvitler, dateret 12 November 1793, udslettet effter Qvittering af 13 Ap: 96.
- 81: Anders Knudssøn Midt Fennes ditto, stor 250 rd., til Torbiørn Jversen Fenne, med Pant i Fenne, No: 60 i Bøer, dateret 8 Nov: 1787, udslettet effter Qvittering af 4 Julii 1796.
- 82: Wicking Olssøn Ygres Obligation \300 rd./, til Jomfrue Catharina G: Fleischer, med Pant i Ygre, No: 8 i Bøer, dat: 5 Julii 1790, udslettet efter Qvittering af 11 Julii 1796.
- 83: Anfin Torgerssøn Bratagers ditto, stor 260 rd., til Iver Brynildssøn Lemme, med Pant i Bratager, No: 18 i Bøer, dat: 11 Julii 1792, udslettet effter Qvittering af 12 Julii 1796.
- 84: Ole Sjurssøns ditto, stor 150 rd., til Johannes og Ragnille Jversbørn Urland, med Pant i Davidhoug, No: 23 i Bøer, dat: 10 Julii 1792, udslettet effter Qvittering af 11 Maji 1796.
- 85: Niels Knudssøn Tvedts ditto, stor 200 rd., til Torbjørn Iverssøn Fenne, med Pant i Tvedten, No: 63 i Bøer, dateret 6 Julii 1793, udslettet for 100 rd: effter Qvittering af 4 Julii 1796.
- 86: David Brynildssøn Hylles ditto, stor 299 rd., udstæd til Elling Nielssøn Langesæter, med Pant i Hylle, No: 6 i Bøer, dateret 1 April 1794, udslettet effter Qvittering af 9 Julii 1796.
- 87: Svend Olssøn Breches ditto, stor 299 rd., udstæd til Giert Olssøn Aalvig, med Pant i Breche, No: 40 i Bøer, dat: 9 Julii 1795, udslettet efter Qvittering af 4 Julii 1796.
- 88: Stephen Michelssøn Schiervens ditto, stor 100 rd., til Christopher Jonssøn Ystaas, med Pant i Schierven, No: [?] i Bøer, dat: 15 Nov: 1776, udslettet effter Qvittering af 5 Julii 1796.
- 89: Gietle Samsonssøn Fennes ditto, stor 99 rd., til Torbjørn Jversen Fenne, med Pant i Fenne, No: [?] i Bøer, dateret 12 November 1777, udslettet effter Qvittering af 4 Julii 1796.
- 90: Henrich Anderssøn Brudestolens ditto, stor 98 rd., udstæd til Torbiørn Jversen Fenne, med Pant i Brudestolen, No: [?] i Bøer, dat: 7 Julii 1785, udslettet effter Qvittering af 4 Julii 1796.
- 91: Lars Kjelssøn Fliserands ditto, stor 200 rd., udstæd til Lars Amundssøn Store Hirth, med Pant i Fliserand, No: 10 i Holbøygder, dat: 7 Julii 1783, udslettet effter Qvitt: af 11 Julii 1796.
- 92: Ole Erichsen Gilderhuus ditto, stor 200 rd., udstæd til Claus Grimestad og Anved Rochne, med Pant i Gilderhus, No: 9 i Opheim, dat: 13 Julii 1785, udslettet effter Qvittering af 12 Julii 1796.

93: Peder Larssøn Kjønneegaards Obligation, stor 295 rd., udstæd til Amund Godschalchsen Windje med flere, mod Pant i Kjønnegaard, No: 28 i Opheim, dateret den 11te Julii 1791, udslettet effter vedkommendes paategnede Qvittering af 9 Julii 1796.

94: Colben Brynildssøn Tuftes ditto, stor 98 rd., til Colben Ure og Ellev Hemre, med Pant i Tuftes, No: [?] i Opheim, dateret 9 Julii 1781, udslettet effter Qvittering af 25 April 1796.

95: Peder Larssøn Kjønneegaards Obligation, stor 95 td., udstæd til Svend Wichingsøn Qvamme, med Pant i Kjønnegaard, No: 28 [i] Opheims Otting, dateret den 16 Julii 1787, udslettet effter paategnet Qvittering af 15 Julii 1796.

1796: 227b

96: Skifftebrev effter Guro Erichs Datter Dolve. Jordegods 1 Løb 18 Mrk: Smør uden Bygsel i Dolve, No: 27 i Dørvedal, for 180 rd., udlagt til Enkemanden Knud Knudssøn 1 pund 6 Mrk:, samt til Creditor og Arvinger det øvrige, den 17 December 1794.

97: Ditto efter Anfin Aamunssøn Giære. Jordegods 1 Løb 6 Mrk: Smør i Giære, No: 4 i Bordstrand, for 299 rd., udlagt til Creditor Lænsmand Mølster, den 4 Julii 1795.

98: Ditto efter Wiching Jverssøn Helland. Jordegods 1 pund 7 ½ Mrk: Smør i Helland, No: 23, for 100 rd., udlagt til Enken Ragna Davidsdatter den Halvedeel, og Børnene den anden Halvedeel, den 3 Martii 1786, i Bordfals Otting.

99: Ditto effter Ingeborg Wichingsdatter Helland. Jordegods 7 7/8 Mrk: Smør i Helland, No: 23, udlagt til Enken Ragna Davidsdatter 2 ¼ Mrk:, og Resten til den afdødes Sødskende, den 13 Marti 93.

100: Ditto efter Anna Andersdatter Giernes. Jordegods 2 pund 21 Mrk: Smør i Giernes, No: 6 i Bordal, for 340 rd: 4 Mrk: 2 s:, udlagt til Enkemanden Aslach Henrichsen 1 Pund Smør for 118 rd: 3 mrk:, samt Creditor og Børnene det øvrige, den 25 November 1795.

101: Ditto efter Mons Nielossøn Nesthuus. Jordegods 2 pund 15 Mrk: Smør i Nesthuus, No: 11 i Wiger Otting, udlagt Enken Anna Pedersdatter den Halvedeel, og Børnene den anden Halvedeel, alt for 300 rd:, dateret 21 November 1794.

102: Ditto efter Arve Knudssøn Skjeldalen. Jordegods 16 Mrk Smør med Bygsel, og Overbygsel til 2 Mrk:, i Skjeldalen, No: [?] i Wiger, udlagt Enken Britha Larsdatter 3 Mrk:, med Overbygsel effter Andeel, samt Creditor og Arvinger det øvrige, den 13 Febr: 1789.

103: Ditto efter Gullig Larssøn Tillung. Jordegods 2 pd: 19 ½ Mrk: Smør i Tillung, No: [?] i Wiger, udlagt til Enken Maritha Nielsdatter og Datteren, hver det halvem den 10 April 1783.

104: Ditto effter Giertrud Andersdatter Soue. Jordegods 1 Løb 6 Mrk: Smør, med Overbygsel til 1 Løb 12 Mrk:, i Soue, No: 20 [i] Wiger, udlagt til Enkemanden Knud Tostenssøn 15 ¼ mrk:, med Overbygsel til 16 7/16 Mrk:, for 97 rd: 72 s:, og Resten til Creditor og Barnet, den 24 Nov: 1795.

105: Ditto efter Sigtrud Svendsdatter Reime. Jordegods 9 Mrk: Smør uden Bygsel i Reime, No: 41 i Bøer, for 9 rd:, udlagt til Sønnen Jon Magnessøn, den 20 Sept: 1785.

106: Ditto effter Knud Bottolfssøn nedre Lemme. Jordegods 2 pund 6 Mrk: Smør, med Overbygsel til 1 pund Smør, i nedre Lemme, No: 24 i Windjer, for 400 rd:, udlagt til Enken Sigtrud Olsdatter 9 Mrk:, med Overbygsel til 4 Mrk:, samt til Creditorer og Arvinger det øvrige, dateret den 20 November 1795.

107: Ditto effter Kjel Colbensen Bøyg. Jordegods 2 pund 5 11/20 Mrk: Smør i Bøyg, No: 11 i Holbøygder Otting, udlagt til Enken Martha Jversdatter og Børn, hver den Halvedeel, for Vurderingen 107 rd: 10 s:, dateret 11 December 1786.

108: Ditto effter Erich Knudssøn Arnetvedt. Jordegods 1 Løb 9 Mrk: Smør i Arnetvedt, No: [?] i Holbøygder, for 470 rd:, udlagt til Enken Synneve Nielsdatter ½ Løb, samt Creditor og Børnene det øvrige, den 16 Martii 1793.

109: Mageskiftebrev, hvorved Sjur Josephssøn Bergslien bliver Ejer af 1 Løb 4 ½ Mrk: Smør, med Overbygsel til 4 ½ Mrk: Smør, i \Berge/, No: 8 i Dørvedals Otting, {No: 8} og Anders Knudssøn (Berge) af 12 Mrk: Smør i Bergslien, No: 10 i samme Otting, dateret 15 Februar 1796, in duplo.

110: Anna Sjursdatters Contract for Livs Ophold af Gilderhus i Dørvedal, udstød af Sjur Anderssøn Gilderhuus den 5 Julii 1795.

111: Ole Larssøns Skjøde paa 1 pund 20 2/5 mrk: Smør i Flage, No: 13, hvori han selv med sin Hustrue Giertrud Ellingsdatter den 18 November 1794 har arvet andre 1 Pund 3 3/5 Mrk: Smør, udstød af Creditor og Enken efter Elling Jversen Flage, mod 300 rd:, den 5 Julii 1796.

112: Niels Jonssøns Skjøde paa Bergshougen og medfølgende Gjæstgiverie, udstød af Stephen Monssøn Bergshougen mod 498 rd:, den 13 Julii 1796.

113: Ditto Obligation stor 240 rd:, udstød til frue Doctorinde Mossin, med Pant i Bergshougen med Gjæstgiverie og videre, dateret 13 Julii 1796.

114: Anders Knudssøn Berges (Bergsliens) Obligation stor 198 rd:, udstød til Jomfrue Johanna Catharina Fleischer, med Pant i 12 Mrk: Smør i Bergslien, No: 10, dateret 15 Februar 1796.

115: Sjur Josephssøn Berges ditto, stor 240 rd:, udstød til Frue Doctorinde Mossin, med Pant i 1 Løb 4 ½ Mrk:, med Overbygsel til 4 ½ Mrk:, i Berge, No: 8, dat: 15 Februar 1796.

Bordstrands Otting:

No: 116: Matthias Anfinssøns Skjøde paa 1 Løb 2 pund 10 Mrk: Smør i Giære, No: 4, udstød af Creditorer og Arvinger effter Guri Brynildsdatter og Anfind Amundssøn Giære, Selv ejer Kjøbereren effter Skiftebrev af 22 Novbr; 1792 1 pund 2 mrk:, tilsammen 2 Løber 12 Mrk: Smør, for 598 rd:, den 11te Julii 1796.

117: Ragnille Nielsdatters Contract for Livs Ophold af Giære, udstød af Sønnen Matthias Anfinssøn Giære den 12 Julii 1796.

118: Haldor Jacobssøns Grundeseddel paa Pladset Rindeteigen ets: under Giøesten, udstød af Gullig Larssøn Giøsten den 11 Junii 1796, med Revers.

Bordals Otting:

119: Michel Nielssøn Gierralds Obligation stor 79 rd: 14 s:, udstød til Giert Olssøn Aalvig, med Pant og 2den Prioritet i Gierrald, No: 27, dateret 6 Julii 1796.

120: Anfin Knudssøn Græes Obligation stor 258 rd:, udstød til Anders Knudssøn Græe, med Pant i Græe, No: 11, dateret den 6 Julii 1796.

121: Aslach Henrichsen Giernes Skjøde paa 21 Mrk: Smør i Giernes, No: 6, udstød af Ole Haaverssøn Nyre mod 103 rd: 4 mrk: 2 s:, den 7 Julii 1796.

122: Bevilling for Aad Nielssøn paa en Bøjgdesaug under Gaarden Sondve, dateret Residensestaden Kjøbenhavn den 28 Octobr 1795.

Wiger Otting:

123: John Erichssøns Bygselbrev paa 2 pund 6 Marker Smør Landskyld i Gaarden Dømbe, No: 6 i Wiger Otting, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin den 21 November 1795, med Revers.

124: Niels Nielssøns Skjøde paa 1 pund 7 ½ Mrk: Smør i Nesthuus, No: 11, udstød af Enken Anna Pedersdatter med nu værende Mand Niels Anderssøn, mod 150 rd:, den 12 Julii 1796.

125: Contract, hvoreffter Niels Anderssøn skal styre Gaarden Nesthuus udi 5 Aar, udstød af Niels Nielssøns Formyndere Jon Dagestad og Ole Olssøn Nesthuus, den 13 Julii 1796.

1796: 228

126: Knud Tostenssøns Skjøde paa 1 pund 23 ½ Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 2 pund 3 1/8 Mrk: Smør, i Store Soue, No: 20, hvori han selv den 24 November 1795 har arvet 15 ¼ mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 16 7/16 Mrk:, ialt 2 pund 14 ¾ mrk: Smør,

med Overbyggesel til 2 pund 19 9/16 mrk.; for 402 rd: 24 s.; udstæd af Creditorerne effter Giertrud Andersdatter Soue den 5 Julii 1796.

Qvitler Otting:

127: Michel Larssøn Takles Obligation stor 250 rd.; udstæd til Halvor Jonssøn Langesæter, med Pant i Takle, No: 9, dateret 9 Julii 1796.

128: Tollef Knudssøns Skjøde paa 1 pund 3 Mrk: Smør, med Overbyggesel til 13 ½ Mrk: Smør, i øvre Grove, udstæd af Knud Sjurssøn Grove mod 185 rd.; den 11 Julii 1796.

129: Disposition, at Tollef Knudssøn i sin Tid skal nyde den anded halvedeel i øvre Grove, No: 18, for 185 rd.; udstæd af Faderen Knud Sjurssøn Grove, den 11 Julii 1796.

130: Knud Sjurssøns og Katla Tollefsdatters Contract for Livs Ophold af øvre Grove, udstæd af Tollef Knudssøn Øvre Grove den 11te Julii 1796.

Bøer Otting:

131: Brynild Gietlessøns Grundseddell paa et PLads under Gaarden Bøe i Rundalen, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 14 November 1795, med Revers.

132: Lars Ellefssøn og Arne Olssøn Store Skiples Skjøde paa en Skoveteig, Kavleteigen kaldet, under Gaarden Hylle, udstæd af David Brynildssøn Hylle mod 130 rd.; d: 8 Julii 1796.

133: Knud Olssøns Skjøde paa 1 pund 3 mrk: Smør i Breche, No: 40, udstæd af Svend Olssøn Breche mod 390 rd.; den 8 Julii 1796.

134: Knud Olssøns {Bygselseddell} Obligation stor 299 rd.; udstæd til Giert Olssøn Aalvigen, med Pant i Breche, No: 40, dateret 8 Julii 1796.

135: Ole Sjurssøn Davidshougs ditto, stor 430 rd.; udstæd til Ditto, med Pant i Davidhoug, No: 23 i Bøer Otting, den 11 Julii 1796.

136: Ole Larssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør i Eggerejd, No: 46, udstæd af Lars Sjurssøn Eggereid mod 199 rd.; den 11 Julii 1796.

137: Ole Larssøn Eggerejds Obligation stor 180 rd.; udstæd til Ellef Jverssøn Lille Hæg, med Pant i forbemeldte Skyld, dateret 11 Julii 1796.

138: Jon Anderssøn øvre Kløves og Angunna Larsdatters Contract for Livs Ophold af øvre Kløve, No: 16, udstæd af Anders Jonssøn øvre Kløve den 11 Julii 1796.

139: Niels Pederssøns Bygselbrev paa 1 Løb 6 Mrk: Smør i Tundal, No: 14, udstæd af Hr: Lector Arentz i Bergen den 14 Junii 1796, med Revers.

140: Gietle Samsonssøn Fennes Obligation stor 160 rd.; udstæd til Torbjørn Jverssøn Fenne, med Pant i 2 ½ Spd: Smør, med Overbyggesel til 1 ½ Spd.; i Fenne, No: 58, den 12 Julii 1796.

141: Lars Larssøns Skjøde paa 1 pund 12 Mrk: Smør i Fenne, No: 62, udstæd af Creditorer og Arvinger effter Gunvor Larsdatter Fenne mod 216 rd.; den 26 Marti 1796.

142: Sjur Torgerssøn Fannestølens Obligation stor 99 rd.; udstæd til Michel Sjurssøn Endeved, med Pant i 3 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21, den 11 Julii 1796.

143: Niels Knudssøns Obligation stor 499 rd.; udstæd til Knud, Niels og Jon Erichs Sønner Lille Røthe, med Pant i (?) Løber Smør i øvre Groue, No: 11, den 11 Julii 1796.

144: Knud Nielssøns Skjøde paa 6 ¾ Mrk: Smør i Wold, og 6 ¾ mrk: Smør i Lien, No: 44 og 45, udstæd af Enken og Arvingerne effter Niels Knudssøn Wold, Selv ejer Kjøbereren effter Skifftebrev af 22 September 1785, 2 ¼ Mrk: Smør i Wold, og 2 ¼ Mrk: Smør i Lien, tilsammen 18 Mrk: Smør, for 240 rd.; den 13 November 1795.

145: Helge Haaverssøns og Synneve Johannesdatters Contract for Livs Ophold af Wold, udstæd af Knud Nielssøn Wold den 13 November 1795.

146: Anfin Torgerssøn Bratagers Obligation stor 299 rd.; udstæd til Elling Nielssøn Langesæter, med Pant i 9 Mrk: Smør i Bratager, No: 18, udstæd den 13 Julii 1796.

147: Knud Olssøns Skjøde paa 1 Løb 1 pund Smør i Bachetun, No: 7, udstæd af Jver Nielssøn Bachetun mod 325 rd.; den 5 Julii 1796.

Windier Otting:

No: 148: Fredlysning for Opsidderne paa Gaarden Gierager, Brynild Andersson, Peder Jversson og Wiching Olsens Ejendomme paa Sæterstølen Breiset med videre, udsted af Hr: Foged Unmack den 12 Julii 1796.

Holbøygder Otting:

149: Arne Olssøns Bygselbrev paa 1 pund 6 Mrk: Smør, med Overbygsel til 12 Mrk: Smør, i Myrland, No: [?], udstæd af hr: Jersin den 11 Julii 1796, med Revers.

150: Jver Kjelssøns Skjøde paa 2 pund 5 11/20 mrk: Smør i Bøjgd, No: 11, udstæd af Enken Maritha Iversdatter med Laugværge, mod 107 rd: 10 s:, den 12 Julii 1796.

151: Lars Larssøns Grundseddell paa et Plads under Gaarden Helgeland, udstæd af Beneficiario Sognepræsten Hr: Jersin den 11 Julii 1796.

152: Maritha Jversdatters Contract for Livs Ophold af Bøjgd, udstæd af Jver Kjelssøn Bøjgd den 12 Julii 1796.

Opheims Otting:

153: Amund Olssøns Skjøde paa 18 Marker Smør, ½ Geedskind i Gaarden Gilderhus, No: 9 i Opheims Otting, udstæd af Ole Erichsson Gilderhus mod 460 rd:, den 6 Julii 1796.

154: Ditto Obligation stor 200 rd:, udstæd til Anved Knudsson Rochne, med Pant i forbemeldte Skyld i Gilderhuus, dateret 14 Julii 1796.

155: Svend Svendsson Skjøde paa 1 pd: 18 Mrk: Smør i Bidne, No: 24, udstæd af Hr: Provst Michelet mod 300 rd:, den 17 Junii 1796.

156: Bendix Olssøns Skjøde paa 1 pund 18 Mrk: Smør i Bidne, No: 24, udstæd af Hr: Provst Michelet mod 300 rd:, den 17 Junii 1796.

157: Colben Anderssons Bygselbrev paa 16 1/8 Mrk: Smør i Jordalen, No: 19, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin den 11 Julii 1796, med Revers.

1796: 228b

158: Bendix Olssøns Obligation stor 200 rd:, udstæd til Maritha Ivers Datter Bøjgd, med Pant i 1 pund 18 Mrk: Smør i Bidne, No: 24, dateret 12 Julii 1796.

159: Kari Johannesdatters Contract for Livs Ophold af Bidne, udstæd af Sønnen, bemekdte Bendix Olsson den 12 Julii 1796.

160: Kari Johannesdatters Contract for Livs Ophold af Bidne, udstæd af Svend Svendsson Bidne den 12 Julii 1796.

161: Lars Halstenssons Bygselbrev paa 1 Løb Smør, med Overbygsel til ½ Løb Smør, i øvre Opheim, No: 18, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 11 Julii 1796.

162: Ole Ingebretssøns ditto paa 1 pund 12 Mrk: Smør, 1 bukskind i Føre, No: 5, udstæd af ditto, den 11 Julii 1796, med Revers.

163: Lars Pederssons Skjøde paa 1 pund Smør, ½ geedskind i Kjønnegaard, No: 28, udstæd af Faderen Peder Larssen Kjønnegaard mod 400 rd:, den 13 Julii 1796.

164: Ole Olssøns Bygselbrev paa 9 Mrk: Smør i Muldbachen, No: 38, Hans Majestet tilhørende, udstæd af Hr: Foged Unmack den 12 Julii 1796, med Revers.

165: Ole Halvorssøns Skjøde paa en Rydnings teig Hovden kaldet, under Bidne i Opheim, No: 24, udstæd af Svend Svendsson og Bendix Olsen Bidne for 120 rd:, den 14 Julii 1796.

166: Ole Størksson Afdals og Erich Olsson Tveites Hjemmels brev for 9 Mrk: Smør i Gaarden yrre Afdal, No: [?] i **Bordstrands Otting**, udstæd af Skiffteforvalteren effter afdøde Størk Sjursson, den 9 Februarii 1796.

Lænsmand Mølster havde mundlig indkaldet Hans Blomberg for Gjeld, og til at gjøre Afregning, alt effter skrifftlig Optegnelse og det der paa beraabte Stevnemaal af 24 October 1795, dereffter Dom at lide effter nærmere Paastand, og denne Sags Omkostninger at erstatte. Det fremlagte blev læst, saalydende #

Ole Reime vedtog Varsel paa sin Værfaders Vegne, og sagde at det i den oplæste Stevning indehold(es?), paa afvigte Ting blev forligt. Indstevnte har derimod 12 rd: 3 mrk: hos Lænsmand Mølster til gode, hvori han vil liqvedere de Lænsmanden effter sidste Afregning i Høst tilgodekommende 3 rd:; og derfor haabede sig forskaanet for dette Søgemaal.

De til Vedermæle indkaldte Gullig Helleved, Ole Griotland og Claus Bøe mødte ikke, thi afhjemlede Kaldsmændene Amund og Lars Bryn lovlig Varsel. Citanten fremstillede Vidnerne Amund og Lars Bryn, som aflagde Eed og vidnede: at de afvigte Høst beskikkelsesvis tilspurgte Hans Blomberg \fra Lænsmand Mølster/, om han ville fastsætte en vis Dag, paa hvilken de kunne gjøre Afregning om deres Mellemværende, hvortil Hans Blomberg svarede, at han gjerne ville gjøre Afregning naar Lænsmand Mølster kom, men ingen vis Dag blev bestemt dertil. Ligeledes hørde Vidnerne denne Sommer i Stevnetiden, at Lænsmand Mølster spurgde Blomberg, om han ville betale de 3 rd: effter forrige Afregning, hvortil Blomberg svarede, at han ikke betalte dem førend Mølster godtgjorde ham det tilkommende, ligesom han og sagde at den Regning Lænsmanden samme Tid foreviste ham, forstod han sig ikke paa. Mølster tilspurgte Vidnerne, om han ikke samme Tid sagde til Blomberg at saafremt ikke mindelig Foreening kunne skee, saa frafaldt han den forrige Foreening og vilde ikke efftergive noget. Dette stadfæstede Lars Bryn, men Amund Bryn kunne ikke erindre det omspurgt. afskeediget.

Citanten begjerede Sagen til næste Ting udsat, for at fremskaffe Beviser og Regninger til Sagens Oplysning.

Indstevnte forbeholdt sit Tilsvar.

Eragtet:

Sagen udstaaer til næste Høsteting.

Restance Registeret for første Termin 1796 blev examineret og befunden at være til Rest 872 rd:, hvilket især de 2de Mænd Ole Olsen Helgeland og Siur Torgersen Fannestølen bekræftede.

End videre er publiceret følgende Dokumenter.

167: Lodseddell for Myndlingen Ranvej Jørgensdatter Dagestads Løsøre Arv 89rd: 3 Mrk: 4 s:; som indestaaer hos Anders Jørgenssøn Dagestad effter Skifftebreve af 10 Martii 1785 og 3 Junii 1795.

168: Ditto for Myndlingen Eli Jørgensdatters Løsøre Arv 89 rd: 3 mrk: 3 s: effter samme Skifftebrev, som indestaar hos Farfaderen Anders Jørgenssøn Dagestad.

169: Ditto for Anbiør og Ingeborg Arves Døttres Løsøre Arv, tilsammen 22 rd: 17 s:; effter Skifftebrev af 13 Februarii 1789, som indestaar hos Moderen Brita Larsd: Schieldalen.

170: Ditto for Isach, Torger og Torbiørn Knuds Sønners Løsøre [Arv], ialt 96 rd: 2 mrk: 4 s:; effter Skifftebrev af 30 Julii 1790, som beroer hos Faderen Knud Torbiørnssøn Uqvitne.

171: Ditto for Anna Olsdatters Løsøre [Arv] 3 rd: 4 mrk: 3 s: effter Skifftebrev af 19 November 1788, som Faderen Ole Knudssøn Lie indesidder med.

172: Ditto for Maritha Olsdatters Løsøre [Arv] 3 rd: 4 mrk: 3 s: effter samme Skifftebrev, som Faderen, bemeldte Ole Knudssøn Lie indesidder med.

173: Ditto for \det effter/ Gunilde Brynildsdatters \udlagte/ Løsøre [Arv] 21 rd: 3 mrk: 7 s: effter Skifftebrev af 12 Martii 1789, som Faderen Jver Tronssøn Grønlien indesidder med, Datteren Kari Iversd: tilhørende

174: Ditto for Iver Larssøns Løsøre [Arv] 13 rd: 3 mrk: 12 s: effter Skifftebreve af 28 Febr: 1785 og 8 Junii 1791, som Faderen Lars Arvessøn Sælem indesidder med.

175: Ditto for Ole Jonssøns Løsøre Arv 11 rd: 5 mrk: 6 s: effter Skifftebrev af 27 Martii 1793, som Moderen Kari Gulligsdatter indesidder med.

- 176: Lodseddel for Bottolf Larssøns Løsøre Arv effter Skifftebrev af 13 April 1793, 75 rd: 18 s., som beroer hos Faderen Lars Størkssøn Lemme.
- 177: Ditto for Inger Anfinssdatters Løsøre [Arv] effter Skifftebreve af 17 Julii 1784 og 9 April 1793, 75 rd: 5 mrk: 6 s., som beroer hos Faderen Anfin Anderssøn Ryche.
- 178: Ditto for Stephen Larssøns Løsøre Arv 7 rd: 4 mrk: 13 s: effter Skifftebrev af 1 Martii 1785, som Faderen Lars Knudssøn Tøen indesidder med.
- 179: Ditto for Myndlingen Sigvor Larsdatters Løsøre Arv effter samme Skifftebrev, 3 rd: 5 mrk: 7 s., som Faderen. Bemeldte Lars Knudssøn Tøen indesidder med.
- 180: Ditto for Myndlingen Giertrud Larsdatters Arv effter samme Skifftebrev, 3 rd: 5 mrk: 8 s., som Faderen, bemeldte Lars Knudssøn Tøen indesidder med.
- 181: Sjur Larssøns Lodseddel for hans Løsøre Arv effer Skifftebreve af 8 Martii 1786 og 12 November 1789, 10 rd: 5 mrk: 12 s., som beroer hos Moderen og Stedfaderen Erich Axelssøn Hage.
- 182: Ditto for Kjel Hermunssøns Løsøre [Arv] effter Skifftebrev af 11 Februarii 1790, 23 rd: 5 mrk: 15 d., som Faderen Hermund Kjelssøn Hest har under sit Ansvar.
- 183: Ditto for Giertrud Olsdatters Løsøre Arv 54 rd: effter Skifftebrev af 17 November 1794, som Faderen Ole Brynildssøn Hovde har under Ansvar.
- 184: Ditto for Gudve Olsdatters Løsøre [Arv] 54 rd: effter samme Skifftebrev, som Faderen, bemeldte Ole Brynildssøn Hovde indesidder med.
- 185: Ditto for Knud Knudssøns Løsøre Arv 14 rd: 5 mrk: 3 s: effter Skifftebrev af 17 Desember 1794, som Faderen Knud Knudssøn Dolve indesidder med.
- 186: Ditto for Lars Larssøns Løsøre Arv 24 rd: 1 Mrk: 6 s: effter Skifftebrev af 20 November 1794, som Faderen Lars Kjelssøn Dychesten indesidder med.
- 187: Ditto for Kjel Larssøns Arv i Løsøre efter samme Skifftebrev 24 rd: 1 Mrk: 6 s., som Faderen Lars Kjelssøn Dychesten har under sit Ansvar.
- 188: Ditto for Knud Larssøns Løsøre Arv efter samme Skifftebrev 24 rd: 1 mrk: 6 s., som Faderen, bemeldte Lars Kjelssøn Dychesten har under sit Ansvar.
- 189: Ditto for Maritha Wichngsdatters Løsøre Arv effter Skifftebrev af 1 Maji 1794, 24 rd: 5 Mrk: 2 s., som er betroet Moderen Magli Larsdatter Almeland.
- 190: Ditto for Sjur Gullougssøns Løsøre Arv effter Skifftebrev af 22 December 1794, 11 rd: 5 mrk: 8 s., som er betroet Moderen Gunbjør Sjursdatter Wiche med Laugværgen Torger Mølster.
- 191: Ditto for Eli Gullougssdatters Løsøre Arv efter samme Skifftebrev, 5 rd: 5 mrk: 12 s., som er betroet Moderen, bemeldte Gunbjør Sjursdatter.
- 192: Ditto for Anna Gullougssdatters Løsøre Arv effter samme Skifftebrev, 5 rd: 5 mrk: 12 s., som Moderen, bemeldte Gunbjør Sjursdatter har under sit Ansvar.
- 193: Ditto for Ragna Gullougss Datters Løsøre Arv efter samme Skiffte, 5 rd: 5 mrk: 12 s., som Moderen, bemeldte Gunbjør Sjursdatter Wiche indesidder med.
- 194: Ditto for Ingier Gullougss Datters Løsøre Arv efter samme Skifftebrev, 5 rd: 5 Mrk: 12 s., som bemeldte Gunbjør Sjursdatter Wiche indesidder med,
- 195: Ditto for Ragnilde Gullougss Datters Løsøre Arv efter samme Skifftebrev, 5 rd: 5 mrk: 12 s., som bemeldte Gunbjør Sjursdatter Wiche indesidder med.
- 196: Ditto for Tosten Knudssøns Løsøre Arv efter Skifftebrev af 24 November 1795, 59 rd: 2 Mrk: 1 s., som Faderen Knud Tostenssøn Store Soue har under Ansvar.
- 197: Ditto for Michel Stephenssøn Schierves Løsøre Arv efter Skifftebrev af 11 Junii 1795, 22 rd: 2 Mrk: 15 s., som Faderen Stephen Michelssøn Schierve indesidder med.
- 198: Ditto for Brynild Stephenssøns Løsøre Arv efter det samme Skifftebrev, 22 rd: 2 Mrk: 15 s., som Faderen Stephen Michelssøn Schierve ansvarer.

199: Ditto for Ole Stapehenssøns Løsøre Arv efter det samme Skiftebrev, 22 rd: 2 Mrk: 15 s., som Faderen Stephen Michelssøn Schierve indesidder med.

Umyndiges Obligationer

200: Knud Olssøn Bachetuns Obligation stor 228 rd: 5 Mrk: 2 s., udstæd til Niels Nielssøn Giørdre og Niels Olssøn Bachetun, mod Pant i Bachetun, No: 7 i Bøer Otting, 1 Løb 1 pd: Smør, dateret 9 Julii 1796.

201: Aad Tormodssøn Himles Ditto til Gudve Ellingsdatter Hovde, stor 58 rd: 57 s., mod Pant i 18 Mrk: Smør i Himle, No: 15 i Bordals Otting, dateret den 5te Junii 1796.

202: Aad Nielssøn Sondves Ditto, stor 173 rd: 69 s., udstæd til Anna Torbjørnsdr: Sæve, mod Pant i 20 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel effter Andeel til 1 pd: Smør Wangens Kirke tilhørende, i Sondve, No: 8 i Bordals Otting, dateret 5 Julii 1796.

203: Knud Tostenssøn Store Soues Obligation, stor 245 rd., udstæd til Guro Knudsdr: Ejde og Cristense Tostensdr., mod Pant i 2 pd: 14 ³/₄ Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 2 pd: 19 ⁹/₁₆ Mrk: Smør, i Store Soue, No: 19 i Wiger Otting, dateret 8 Julii 1796.

204: Peder Knudssøn Hages Ditto, stor 135 rd: 58 s., udstæd til Britha Larsdatter Haga, mod Pant i 18 Mrk: Smør i Hage, No: 14 i Dørvedals Otting, dateret 5te Julii 1796.

205: Gullig Anderssøn Hovdes Ditto, stor 181 rd: 73 s., til Britha Colbensdr: Hovde, mod Pant i 1 pd: 12 Mrk: Smør, med Overbygsel til 4 ¹/₂ Mrk: Smør, i Hovde, No: 6 i Dørvedals Otting, den 5te Julii 1796.

206: Gullig Torbjørnssøn Sæves Ditto, stor 133 rd: 88 s., udstæd til Ragnille Knudsdr: Rothe (Røthe) og Anna Anbjørnsdatter Houge, mod Pant i en Løb Smør, med Overbygsel til 18 Mrk., i Sæve, No: [?] i Dørvedal, den 5te Julii 1796.

207: Endre Michelssøn Opheims Ditto, stor 75 rd: 94 s., udstæd til Maritha Larsdatter Opheim, mod Pant i 9 Mrk: Smør i Aarhelleren, No: 30 i Dørvedal, den 7 Julii 1796.

208: Wiching Anderssøn Giernes ditto, stor 142 rd: 2 s., til Maritha Wichingsdatter Qvale, mod Pant i 1 Løb Smør i Gierme, No: 28 i Dørvedal, den 7 Julii 1796.

209: Anders Knudssøn midt Fennes Ditto, stor 66 rd: 21 s., til Anna Iversdatter Finne, mod Pant i 20 ¹/₄ [mrk:] Smør i Midt Fenne, No: [?] i Bøer Otting, den 14 Julii 1796.

1796: 229b

210: Svend Anderssøn Qvales Obligation stor 107 rd: 44 s., til Eli og Anna Andersdøttre, med Pant i 1 pd: Smør, med Overbygsel til 7 Mrk., i Qvale, No: 8 i Guldferding, den 14 Julii 1796.

211: Mons Torgerssøn Bachethuns Obligation stor 204 rd: 84 s., til Magrethe Knudsatter og Torbjør Torgersdatter, med Pant i 1 Løb Smør i Bachethun, No: 7 i Bøer Otting, den 9 Julii 1796.

212: Lars Ellevssøn Store Skiples Ditto, stor 189 rd: 40 s., til Aase og Brithe Jonsdøttre Alland, med Pant i 1 Løb Smør i Store Skiple, No: 38 i Bøer Otting, den 7 Julii 1796.

213: Lars Larssøn Mæringens Ditto, stor 82 rd: 26 s., til Ingeborg Bottolfsdatter Neqvite, med Pant i 9 Mrk: Smør i Mæringen, No: 50 i Bøer Otting, den 7 Julii 1796.

214: Lars Larssøn Leidals Ditto, stor 57 rd: 48 s., til Gunvor Davidsdr: Ringheim, med Pant i 1 pd: 3 Mrk: Smør i Soue, No: 14 i Bordstrands Otting, den 7 Julii 1796.

215: Mons Olssøn Gavles Ditto, stor 96 rd: 33 s., til Ole Iverssøn Leidal, med Pant i 2 pd: Smør i Gavle, No: 27 i Holbøygder Otting, den 7 Julii 1796.

216: Mons Sølfestssøn Flætres Ditto, stor 220 rd: 21 s., med Pant i 2 pd: 18 Mrk: Smør, med Overbygsel til 18 Mrk., i Flætre, No: 28 i Bordstrands Otting, udstæd til Jacob Iverssøn Leidal og Ingeri Sølfes[t]dr: Flætre, den 7de Julii 1796.

217: Niels Stephenssøn Nesses Ditto, stor 49 rd: 14 s., til Giertrud Iversdatter Leidal, med Pant i 1 pd: Smør i Nessem, No: 30 i Bordstrand, den 7 Julii 1796.

218: Brynild Haldorssøn Lønnes Ditto, stor 130 rd: 23 s., til Ragnille Sølfes[t]datter Flætre, med Pant i 1 pd: 21 Mrk: Smør i Løne, No: [?] i Bordstrands Otting, den 12 Julii 1796.

219: Niels Nielssøn Sondves Ditto, stor 99 rd: 72 s., til Ingeborg Nielsder: Sondve, med Pant i 18 Mrk: Smør i Sondve, No: 8 i Bordals Otting, den 5 Julii 1796.

220: Torger Nielssøn Hellands Ditto, stor 131 rd: 55 s., til Gudve Wichingsdatter Helland, med Pant i 20 ¼ Mrk: Smør i Helland, No: 23 i Bordals Otting, den 7 Julii 1796.

221: Lars Olssøn Herres Ditto, stor 34 rd: 10 s., udstød til Giertrud Andersdr: Houge, med Pant i 8 Mrk: Smør i øvre Herre, No: 19 i Bordals Otting, den 7 Julii 1796.

222: Ole Jonssøn Tillungs Ditto, stor 21 rd: 25 s., til Magdeli Gulligsdatter Tillung, med Pant i 1 pd: 9 ¾ Mrk: Smør i Tillung, No: [?] i Wiger Otting, den 8 Julii 1790.

223: Knud Torbjørnssøn Westrems Ditto, stor 112 rd: 12 s., til Isach, Torger og Torbjørn Knudssønner, med Pant i 1 pd: 12 Mrk: Smør i Westrem, No: [?] i Dørvedal, den 12 Julii 1796.

224: Erich Olssøn Rødes Ditto, stor 103 rd: 80 s., til Kari Olsdatter Tesdal, med Pant i 21 Mrk: Smør i Røde, No: 5 i Wiger Otting, den 8 Julii 1796.

225: Lars Tostenssøn Tverberg og Tosten Larssøn Tverbergs Ditto, stor 280 rd: 11 s., til Anna Olsdr: Hilstvedt, med Pant i 1 pd: 8 Mrk: Smør i Tverberg, No: 51 i Bøer Otting, den 9 Julii 1796.

226: Lars Jonssøn Bjørkes Ditto, stor 65 rd: 77 s., til Ragnille Iversdatter Umland, med Pant i 3 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, den 9 Julii 1796.

227: Knud Nielssøn Wolds Ditto, stor 91 rd: 83 s., til Ole Nielssøn Wold, med Pant i Wold og Lien, No: 44 og 45 i Bøer Otting, 18 Mrk: Smør, den 9 Julii 1796.

228: Ole Johannessøn Lindbergs Ditto, stor 47 rd: 89 s., til Ingelev Johannesdatter Lindberg, med Pant i 12 Mrk: Smør i Lindberg, No: 28 i Bøer Otting, den 9 Julii 1796.

229: Wicking Olssøn Ygres Ditto, stor 272 rd:., til Inger og Anna Amundsdøttre Fjose, samt Bjørne Amundssøn Hæfte, med Pant i 2 pd: 22 2/3 Mrk: Smør, med Overbyggesel til 2 2/3 Mrk:., i Ygre, No: [?] i Bøer Otting, den 12 Julii 1796.

230: Jon Anderssøn øvre Kythes Ditto, stor 129 rd: 23 s., udstød til Mari Andersdatter Kythe, med Pant i 2 pd: 12 Mrk: Smør i øvre Kythe, No: [?] i Windjer Otting, den 12 Julii 1796.

231: Wicking Olssøn Gieragers Ditto, stor 178 rd: 34 s., udstød til Kari Olsdatter Gierager, med Pant i 2 pd: 10 ½ Mrk: Smør i Gierager, No: [?] i Windjer Otting, den 12 Julii 1796.

232: David Brynildssøn Hylles Ditto, stor 216 rd: 20 s., til Mol Tostensdatter Nedre Kythe, med Pant i 1 Løb Smør i Hylle, No: 6 i Bøer Otting, den 12 Julii 1796.

233: Anders Tostenssøn Nedre Kythes Ditto, stor 217 rd: 58 s., til Sigvor Tostesdatter Kythe, med Pant i 1 pd: 12 Mrk: Smør, med Overbyggesel til ligesaa meget, i Nedre Kythe, No: [?] i Windjer Otting, den 12 Julii 1796.

234: Lars Erichssøn Dugstads Ditto, stor 262 rd: 5 s., til Sjur Svendsøn og Guro Svendsdatter, med Pant i 1 Løb Smør i Dugstad, No: [?] i Windjer Otting, den 12 Julii 1796.

235: Lars Larssøn Schierves Ditto, stor 90 rd: 48 s., til Torbjør Nielsdatter Dugstad, med Pant i 1 pd: 12 Mrk: Smør i Schierve, No: [?] i Bøer Otting, den 12 Julii 1796.

236: Niels Michelssøn Bratholos Ditto, stor 64 rd: 35 s., til Unna Olsdatter Strømme, med Pant i 1 pd: 12 Mrk: Smør i Bratholo, No: [?] i Holbøygder Otting, den 11 Julii 1796.

237: Colben Knudssøn Teigens Ditto. stor 54 rd: 13 s., til Giertrud Christophersdatter Teigen, med Pant i 4 ½ Mrk: Smør i Teigen, No: [?] i Opheims Otting, den 12 Julii 1796.

238: David Wickingssøn Qvammes Ditto, stor 99 rd: 68 s., til Giertrud Wichingsdatter Qvamme, med Pant i 1 pd: 7 ½ Mrk: Smør i Qvamme, No: [?] i Opheims Otting, den 12 Julii 1796.

- 239: Niels Knudssøn Afdals Ditto, stor 97 rd: 19 s.; til Gunilde Brynildsdatter Uhre, med Pant i 1 pd: 4 Mrk: Smør i yttre Afdal, No: [?] i Bordstrands Otting, den 12 Julii 1796.
- 240: Gullig Baarssøn Teigens Ditto, stor 138 rd: 53 s.; med Pant i 18 Mrk: Smør i Teigen, No: [?] i Opheims Otting, til Britha Nielsdr: Houge, den 12 Julii 1796.
- 241: Lars Kielssøn Fliserands Ditto, stor 89 rd: 22 s.; til Ingeri Larsdatter Qvamme og Kari Erichsdatter Lunde, med Pant i 21 Mrk: Smør i Fliserand, No: [?] i Holbøygder Otting, den 12 Julii 1796.
- 242: Ole Larssøn Qvammes Ditto, stor 44 rd: 42 s.; til Maritha Larsdatter Qvamme, med Pant i 6 Mrk: Smør i Qvamme, No: [?] i Opheims Otting, den 12 Julii 1796.
- 243: Lars Pederssøn Kjønnegaards Ditto, stor 99 rd: 4 s.; til Knud Svendssøn Qvamme, med Pant i [?] pd: Smør og ½ Giedskind i Kjønnegaard, No: 28 i Opheim, den 15 Julii 1796.
- 244: Henrich Jonssøn Hemres Ditto, stor 255 rd: 31 s.; til Ranvei Torgersdatter Hest, Wiching Svendssøn Qvamme og Svend Wichingssøn Qvamme, med [Pant] i 1 pd: 6 Mrk: Smør i Store Hemre, No: [?] i Opheims Otting, den 12 Julii 1796.
- 245: Ole Bottolfssøn Sivlesøens Ditto, stor 36 rd: 94 s.; til Brynilde Larsdatter Ødegaard, med Pant i 9 Mrk: Smør i Sivlesøen, No: [?] i Opheims Otting, den 12 Julii 1796.

1796: 230

- 246: Erich Larssøn Gilderhuses Ditto, stor 86 rd: 18 s.; til Mons Erichssøn Lunde, med Pant i 13 ½ Mrk: Smør i Gilderhuus, No: 9 i Opheims Otting, den 12 Julii 1796.
- 247: Svend Svendssøn Bidnes Ditto, stor 173 rd: 54 s.; til {Ber} Peder Monssøn Nesthuus, med Pant i 1 pd: 18 Mrk: Smør i Bidne, No: [?] i Opheims Otting, den 14 Julii 1796.
- 248: Lars Knudssøn Strømmes Ditto, stor 24 rd: 3 s.; til Britha Olsdatter Strømme, med Pant i 13 ½ Mrk: Smør i Strømme, No: 37 i Holbøygder Otting, den 11 Julii 1786.
- 249: Colben Olssøn Schiervems Ditto, stor 22 rd: 45 s.; til Ole Colbenssøn Schiervem, med Pant i 1 pd: 14 Mrk: Smør uden Bygsel, i Schiervem, No: [?] i Holbøygder Otting, den 11 Julii 1796.
- 250: Inger Knudsdr: Gierstads Ditto, stor 160 rd: 21 s.; til Ole, Knud, Gudve, Guro og Inger Ivers Børn, med Pant i 1 Løb 9 Mrk: Smør i Gierstad, No: 24 i Dørvedalen, den 5 Julii 1796.
- 251: Aslach Henrichssøn Giernes Ditto, stor 54 rd: 34 rd:* (s); til Anders, Knud, Størk, Inger og Maritha Aslachs Børn, med Pant i 1 pd: Smør i Giernes, No: [?] i Bordal, den 14 Julii 1796.

Effter lovligt Udraab var intet meere ved Retten at bestille, thi blev Sommertinget ophævet.
O: B: Heiberg

Continuation af Wosse Sommerting 1796.

Aar 1796, den 5te Septembris, blev Retten sat paa Tingstedet Wossevangen, for effter Vedtagelse paa afvigte Sommerting for Wossevangens Tinglaug at afsige Domme eller Kjendelser udi de da optagne Sager. Ved Retten var nærværende følgende eedsvorne Laugrettesmænd: 1: Aad Nielssøn Ringheim. 2: Stephen Olssøn Grævle. 3: Michel Nielssøn Gierrald. 4: Baar Larssøn Skutle. 5: Erich Larssøn Wæche. 6: Amund Torgerssøn Ringheim. 7: Knud Svendssøn Ullestad, og 8: Lars Knudssøn Bryn. Tilstæde Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda udi Sagen Folio 222, anlagt af Gjestgiver Stephen Bergshougen mod Erich Davidssøn Reque for ulovligt Ølsalg er afsagt saadan
Dom.

Med de afhørte Vidner er det fuldkommen beviist at indstevnte og nu afdøde Erich Davidssøn Reqve har solgt Øl saavel paa sin Gaard Reqve, som det derunder liggende Plads Reqvesqvammen, uden dertil at være berettiget, samt at dette Udsalg har skeed til Fylderie. Endskjønt Gjestgiver Stephen Bergshougens Privilegier derved ikke kan fornærmes, saasom han ikke har kongelig Bevilling at sælge til Reisende andensteds end paa Stedet Bergshougen, saa er dog saadant Øltapperie stridende imod Forordningen af 8 Martii 1757, saameget meere som Fylderie derved forøges. Derfor kjendes for Ret: Afdøde Erich Davidssøn Reqves Enke og Arvinger bør effter Forordningen af 8 Martii 1757, 2: og 3: Post, betale Bøder 20 rd:, til Deeling mellem Kongens Fiscum og Angiveren, samt udi denne Sags Omkostninger til Citanten Stephen Bergshoug 3 rd:, som alt udredes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Udi Sagen Folio 222, anlagt af Niels Larssøn Himle mod
Lars Anderssøn Houg for ulovlig Tale, er saaledes afsagt
Dom:

At indstevnte Lars Houg virkelig har søgt at ville indvelte sig paa Niels Himle formedelst de Udtrykke han har udladt sig med mod ham i Henseende til Guri Qvitne, hvilke tilligemed hans øvrige Adfærd mod ham baade om Aftenen og Morgenen i deres Logie i Bergen Michaelie Tider 1793, tilkjendegiver et Slags Skinsyge for denne Qvinde. At han har sagt at Niels Himle har handlet mod ham som en Knægt og Skjelm; samt at han skuede Niels saa at denne kom paa Kant, er med de udi denne Sag førte Vidner {beviist} fuldkommen beviist. Herimod har Lars Anderssøn Houg ikke fremført noget til sit Forsvar, uagtet de ham 3de Gange efter hinanden givne Udsættelser, og end ikke paa sidste Ting iagttaget hvad han formeente kunde tjene til Oplysning i Sagen, hvorfor Dommeren ikke længer kunne lade denne Sag upaadømt henstaae, efterdie indstevnte er givet meere end Tid nok til at iretteføre sit paaberaabte Contra Stevnamaal. Noget egentlig Slagsmaal er ikke beviist og heller ikke paastevnt. Thi kjendes for Ret: Ligesom de udtalte fornærmelige Ord herved mortificeres og ikke bør komme Niels Larssøn Himle til Forkleinselse paa Navn og Rygte, saa bør Lars Anderssøn Houg for sin uforsigtige Adfærd betale 2 rd: til Justice Cassen, og ligesaameget til Wangens Sogns Fattige, samt udi denne Sags Omkostninger til Niels Himle 5 rd:, hvilket alt udredes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 222, udi Sagen anlagt af Erich Finne mod Kiel Takle for en Hæst, er afsagt saadan
Dom:

Een saa besynderlig Handel som denne kunne ikke andet end virke Process mellem tvende saa trættekjære Personer. Det er ingenlunde med de førte Vidner beviist at Kiel Takle samtykkede udi at den paastevnte Hæstes Værd paa den Tid han modtog den skulle være 30 rd:, som Erich Finne under denne Sag paastaaer sig erstattet, men første og tredie Hoved Vidne ere eenige derudi at Erich Finne overlod Hæsten til Kiel Takle paa den Maade, at saafremt denne ikke inden Aar og Dag gav Erich Finne ligesaa godt igjen, skulle han være ham skyldig 30 rd: Nogen Taxation over Hæsten er ikke paa den Tid eller nogensind dereffter foretaget. Naar Hensees til 3: og 4: Contra Vidne finder man at Hesten ikke, da Contracten sluttedes, var værd saa meget som Erich Finne fordrer. Nogen Bestemmelse om Værdien har altsaa ikke havt Stede. Derimod har Kiel Takle ved Beskikkelse af 31 October 1792, halvandet Aar effter at Contracten mellem dem var sluttet, tilbudet Erich Finne blant andet 20 rd: for Hæsten, som han foregiver forhen at have gjort, og med 1te og 5te Contra Vidnes Provemaal, endskjønt de i Henseende til Summen ere uoverensstemmende, kan bestyrkes. Er nu saadant

Tilbud paa bestemt Tid skeed, hvilket ikke kan paatviles, og Erich Finne ikke har beviist hvormeget Kiel Takle skulle vederlægge for denne Hæst, saa kan \han/ vel ikke paastaae en Sum, som var udlovet at betales, saafremt Vederlaget ikke inden Aar og Dag skeede. Hermed kjendes da for Ret: Kiel Larssøn Takle bør til Erich Finne betale de af ham tilbudne 20 rd: for denne paastevnte Hæst, og dermed for videre Tiltale være frie. Denne Processes Omkostninger ophæves paa begge Sider. At idømte udredes femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 222. Udi Sagen anlagt af Amund Anfindssøn Gjære mod
Lars Anderssøn Houg for Gjeld 15 rd:., er afsagt saadan
Dom.

Den sagsøgte Lars Anderssøn Houg har tilstaaet den paastevnte Gjeld 15 rd:., og lovet at betale samme, naar ham dertil maatte forundes Tid, men da saadant ikke af Citanten er bevilget, saa kjendes herved for Ret: Lars Anderssøn Houg bør til Citanten Amund Anfindssøn Gjære betale de paasagte 15 rd: med Rente fra Stevnemaalets Dato den 24 October 1795 til Betaling skeer, samt denne Sags Omkostninger 3 rd:., som alt udredes og betales femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 223. I Justice Sagen mod Amund Ellingsøn Wangen for Lejermaal med
Pigen Britha Haldorsdatter Finne, er afsagt saadan
Dom.

Indstevnte Amund Ellingsøn Wangen har vedblevet at tilbyde Eeds Aflæggelse paa at han ikke er Fader til det af Pigen Britha Haldorsdatter Finne fødte og den 5te Søndag i Faste 1795 døbte Pigebarn, hvilken Eed hverken hun eller Actor har benægtet at anhøre; Thi kjendes for Ret: Amund Ellingsøn Wangen bør effter lovlig Tilkaldelse for saavel Actor som Pigen Britha Haldorsdatter til næste Høsteting for Wossevangens Tinglaug aflægge Saligheds Eed at han ikke har havt legemlig Omgang til Besvangrelse med bemeldte Britha Haldorsdatter paa saadan Tid at hun kunne være bleven frugtsommelig med det af hende fødte og den 5te Søndag i Faste 1795 døbte Barn, og dermed for Tiltale i denne Sag være frie; Men trøster han sig ikke til at aflægge denne Eed, bør han betale Lejermaals Bøder 12 rd: effter Lovens 6. 13. 1., samt i Følge Forordningen af 8 Junii 1767, hensættes paa Vand og Brød i 8 Dage, item betale denne Actions Omkostninger med 4 rd:., hvilket fuldbyrdiges som foreskrevet staaer, og det idømte i Tilfælde udredes femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Adfærd som vedbør.

Folio 224. Udi Sagen anlagt af Erich Nielssøn Finne mod
Ole Aschildssøn Reime for ærerørige Ord, er afsagt saadan
Dom.

Denne Sag synes at være anlagt meere af Had end af Nødvendighed. Naar Vidneforklaringerne gennemgaaes vil det formodes at det heele Klammerie Februarii Maaned 1794 har reist sig deraf at Ole Reime fordrede Erich Finne tilgode havende Stevnepenge, som denne benægtede i Henseende til K(.....in?), og dette har givet Anledning baade til Ole Reimes Udtrykke mod Erich Finne, og dennes mod Indstevntes Hustrue, ligesom og Erich Finne oprippede den af 1te og 2det Hoved Vidne paa en anden Tid, nemlig en Søndag Aften mellem Juul og Nytaar forhen omprovede Udsagn af Ole Reime. Vistnok ere disse Udtrykke uforsigtige fra Ole Reimes Side, men han har dog med sine afhørte Contra Vidner bragt til Vished at Erich Finne har drukket Øl eller Brændeviin af det Almuen havde kjøbt eller faaet, og saaledes fornærmet dem, hvortil han siger at have sigtet med de Udladelser som Hoved Vidnerne omprover, hvilke indeholder at Erich Finne skulle have gjort

sig Fordeel af de Almuens Penge han havde indsanket i en dem angaaende Sag. Saadan Fortolkning kan vel ikke have Sted, men havde ikke Erich Finne selv i Februarii Maaned 1794 omtalt dette og end {end} meere opirret Ole Reime, saa kunne den ganske Process været spart. Dette Mundklammer har formodelig Ole Reimes Hustrue villet forekomme, endskjønt Vidnerne dertil giver intet Beviis, og derfor har Erich Finne udsagt de omprovede fornærmelige Ord mod hende. Baade Ole Reime og Erich Finne have feilet, saa at de af dem mod hinanden brugte Udtrykke kan ansees som (ju.retorsionis?). Thi kjendes for Ret: De af Parterne Ole Reime og Erich Finne mod hinanden brugte fornærmelige Ord bliver herved mortificerede, og bør ikke komme nogen af dem eller Ole Reimes Hustrue til Forkleinselse paa Navn og Rygte i nogen Maade, og bør enhver af Parterne, saavel Erich Finne som Ole Aschildssøn Reime, for deres mod hinanden brugte ubeskeedne Udtrykke at bøde til Sognets Fattig Cassa 1 rd., og ligesaameget til Justiz Cassen. Processens Omkostinger ophæves paa begge Sider.

Folio 224. I Sagen anlagt af Erich Finne mod Anfin Dolve eller Græe for Gjeld 50 rd., er afsagt saadan

Dom:

Efter den af Sagsøgeren Erich Nielssøn Finne irettelagde Revers af 13 Julii 1791 med 2de Vitterligheds Vidners Underskrift, og hvis Rigtighed desuden med 2de afhørte Vidner er bleven godtgjort, befindes Anfin Knudssøn Dolve eller Græe at være skyldig til bemeldte Erich Finne 50 rd: Vel har Debitor udi sit Indlæg af 7 November 1795 foregivet at han udi Drukkenskab skulle være bleven lokket til at udgive denne Revers, men da han hverken ved Vidnesbyrd, hvilket lettelig kunne være skeet ved at lade indkalden dem {som} der have underskrevet Reversen til Vitterlighed, har kunnet oplyse saadant, ej heller paa nogen Slags Maade været i Stand til at kunne tilveiebringe nogen Formodning om, at Gjelden skulle være enten urigtig eller paa anden Maade afgjort, kan dette hans Paaskud ikke komme i nogen Betragtning. Thi kjendes for Ret: Anfin Knudssøn Græe bør femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse, under Adfærd effter Loven, at betale til

1796: 231

Erich Nielssøn Finne de paastevnte 50 rd: med Rente 4 proCento fra den 9 November 1795 til Betalingen skeer, og i denne Sags Omkostninger 3 rd:

Folio 225. I Sagen anlagt af Wiching Ygre mod Hermund Ygres Børn, er afsagt saadan

Dom:

Uagtet Rettens Kjendelse af 7 August 1795 paalægger Wiching Ygre at frem komme med meere fuldkomment Beviis udi denne af ham anlagte Sag, saa har han dog ikke opfyldt samme. Da Sigtelsen altsaa ikke er beviist, bør Isach og Brithe Hermunds Børn for Citantens Tiltale være frie.

Datum som førmeldt. J Hr: Sorenskriver Heibergs Fraværelse som constitueret. Barth

Odelssag paa Gaarden Midt Skutle i Qvitler Otting.

Aar 1796, den 5 Septembris, blev Retten sat paa Gaarden Midt Skutle i Qvitler Otting paa Woss, for at behandle efterfølgende Odels Løsnings Sag anlagt af Samson Torbjørnssøn mod Opsidderen Anfin Anderssøn. Retten betjente den i Sorenskriverens Forfald Constituerede Birkedom/m/er Barth tilligemed efterskrevne 8 eedsvorne Laugrettes og Meddoms mænd. 1: Stephen Tollevssøn Bryn. 2: Aad Nielssøn Ringheim. 3: Stephen Olssøn Grevle. 4: Lars Knudssøn Bryn. 5: Knud Aschildssøn Ræne. 6: Aad Nielssøn Sondve. 7: Peder Olssøn

Rochne, og 8: Amund Torgerssøn Ringheim, som alle angav sig til Parterne ubeslægtede. Den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime var nærværende.

Hvorda Samson Torbjørnssøn Skutle anmeldte at han før Juul afvigte havde saavel iagttaget Lovens Bydende med Løsnings Penges Anbydelse for de 1 bpd: 12 Mrk: Smør udi Gaarden Midt Skutle, som tillige da indkaldet Besidderen af samme Gods, Anfin Anderssøn, til Jordetirsdag dette Aar med mundtlig Stevnemaal, og under samme tillige at anhøre hans Paastand i Retten til fravigelse af de ham af Citanten udi sine umyndige Aar, og uden Formynders Overværelse, som forbemeldt solgte 1 pd: 12 Mrk: Smør. Endelig er og den ham af Sorenskriveren meddeelte Tægtedag, hvorved Sagen til i Dag er berammet, af 19 Februarii 1796, bemeldte Anfin Anderssøn lovlig forelæst, og han indkaldet til at møde her paa Aastedet og fremlægge sine Documenter og Skjøde paa Gaarden, paahøre Procedur og Paastand, samt Dom modtage til Gaardens Ryddiggjørelse og Afleverelse næste Aars Fardag, med hvad videre inden Retten agtes fornøden at fremføre, samt denne Processes Omkostninger at erstatte. Ville dernæst fornæmme om Indstevnte møder med Tilsvær.

Indstevnte Anfin Anderssøn Skutle mødte og sagde at Stevne Vidnerne maatte afhjemle saavel Rigtigheden af Pengenes Tilbydelse før Juul til ham, som Stevnemaalets Rigtige Forkyndelse. Thi fremstod Kaldsmændene Peder Olsson Nedre Skutle og Baar Larsson Skutle, \og/ under deres Saligheds Eed forklarede, at de omtrent 8 Dage effter Michaelis afvigte Aar vare med Lænsmanden her paa Gaarden tilstæde, og saae at han tilbød og optalgte til Indstevnte Anfin Anderssøn Skutle 340 rd: for den nu omtvistede $\frac{1}{2}$ Løb i Gaarden, hvilke Penge Anfin Anderssøn, som selv var nærværende, sagde ikke at ville modtage, hvorda han da i deres Nærværelse blev stevnet til Jordetirsdag dette Aar for at fravige Jorden samme Fardag, og desuden modtage nærmere Stevnemaal til den af Sorenskriveren berammende Tægtedag. Under Handlingen blev Anfin Skutles Navn udtrykkeligen nævnt af Lænsmanden. Tægtedagens Forkyndelse til i Dag, samt det videre Stevnemaal, saaledes som Incaminationen formelder, tilstod Anfin Skutle at medføre Rigtighed, og havde for det øvrige intet videre Tilsvær.

Citanten fremlagde til Beviis for sin Odels Pretension hans Faders Torbjørn Samsonssøn Oures Skjøde paa 1 Løb Smør udi Gaarden Nedre Skutle, dateret og tinglyst den 15 November 1765, samt Udtog af Sorenskriverens Skjøde Protocoll, der indeholder hans eget Skjøde paa den $\frac{1}{2}$ Løb Smør udi Gaarden Skutle, dateret 13 November 1784, samt Anfin Anderssøns Skjøde paa den samme $\frac{1}{2}$ Løb, udstæd af Citanten, som da mindreaarig, den 11te November 1788; Og for at bevise at han paa den Tid var ubeqvem til en saa vigtig Handel, fremlagde han Sognepræstens Attest af Dags Dato, som viser at han er døbt den 7 Februarii 1765, og altsaa ikkun 23 Aar gammel da Contracten skeede, hvoreffter han paastod Dom, og Anfin Anderssøn tilpligtet at fravige og ryddiggjøre ham til næste Aars Fardag den paastevnte $\frac{1}{2}$ Løb Smør udi Gaarden Midt Skutle, imod de af ham udlagte og paa lovlig Maade igjen anbudne 340 rd:, samt erstatte ham denne Sags forvoldte Omkostninger efter Rettens Skjøn skadesløs.

Anfin Anderssøn Skutle sagde at han med Vidnerne Baar Skutle og Gullig Wæle kunne bevise at Samson Torbjørnssøn, effterat han var kommen til sine myndige Aar, havde indgaaet Forliig med ham i Henseende til denne paastevnte Jordepart, hvorved Kjøbet er blevet stadfæstet, begjærede derfor Anstand for at kunne fremføre disse nu opgivne Vidner til denne sin Sags retfærdige Fremme.

Eragtet:

Endskjønt Anfin Anderssøn Skutle gjerne effter Hoved Stevnemaalets Forkyndelse kunne have indkaldet Citanten Samson Torbjørnssøn til at anhøre de af ham paaberaabte Contra Vidner, hvorved Sagen denne Gang kunne blive sluttet, og Omkostninger paa begge Sider sparet; saa kunne Dommeren dog ikke nægte den forlangte Udsættelse, saa meget heller som indstevnte har navngivet de contra Vidner han agter at føre; dog bør Sagens Iretteførsel

hernæst skee paa Anfin Anderssons egen Bekostning, og han besørger Tægtedags Berømmelse af Sorenskriveren meddeelt. Denne Forretnings Bekostning: Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s., en Dags Forretning og Diæt 4 rd:, Skyds og Diæt paa Reisen effter Anpart 2 rd: 3 mrk:, Fogden for Opnævne 5 mrk:, Lænsmanden 3 Mrk:, Mændene 2 rd:, tilsammen 11 rd: 2 mrk: 4 s., skriver Elleve Rigsdaler To Mark og Fire Skilling, som Citanten betalte. Indstevnte betalte Tilsvares Penge 2 Mrk: 8 s., og for Udsættelsen 12 s., er Tre Mark og Fire Skilling.

Barth

Aastæds Markeskiels Sag paa Dagestad i Wiger Otting.

Aar 1796, den 8 Septembr., blev Aastæds Retten sat og behandlet af Birkedommer Barth, som constitueret i Sorenskriver/ Heibergs Forfald, paa Gaarden Dagestad i Wiger Otting, i Anledning af en hertil indstevnt Sag anlagt af Anders Jørgenssøn Dagestad med flere, mod Opsidderne paa Gaarden Lille Soue. Som Laugrettes og Meddoms mænd vare af Kongens Foged

1796: 231b

opnævnte og nærværende: 1: Størk Madssøn Seim. 2: Brynild Olsson Lieland. 3: Anfin Sjurssøn Hondve. 4: Ole Sjurssøn Hondve. 5: Knud Aschildssøn Ræne. 6: Aslach Svendssøn Eimstad. 7: Lars Knudssøn Bryn, og 8: Amund Torgerssøn Ringheim. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Citanterne udi denne Sag, Anders Jørgenssøn Dagestad, Jon Anderssøn Dagestad med sin Eier og Beneficiarius for Endeel udi hans Gaard Dagestad, Sognepræsten Hr: Jersin ved Søn, Velærværdige Hr: Georg Jersin, Knud Nielsson Rue (Roe?), Knud Knudssøn og Arne Erichssøn Winsand, Størk Nielsson og Ole Nielsson Midthun, i hvis Brug Hr: Krigsraad Fleischer som Kirkeejer er beneficeret endeel, samt Claus Anderssøn Qvale og Ole Svendssøn Nyre som Formyndere for afdøde Jørgen Anderssøn Dagestads effterladte tvende Døttre Ranvei og Eli Jørgensdøttre, fremlagde den dem af Sorenskriveren meddeelte Tægtedag til denne Forretning af 19 Februarii 1796, saalydende #, samt det udstyrede skriftlige Stevnemaal, hvorved Opsidderne paa Lille Soue, Peder Amundssøn, Amund Pederssøn, Michel Stephenssøn og Gullig Larsson til i Dag er indkaldet fordi de formeentlig urettelig vil tilegne sig Fæbeitning udi den Citanternes Gaarde tilhørende Fjeldstrækning Buedalen kaldet, samt fordi de have opsat deres Fjeldstøel saa nær ved den mellem Citanternes og de indstevntes Gaarde værende Mærkes Linie, om alt at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, paasee Dokumenter og Beviser, samt Rettens Befaring paa Aastæderne, og dereffter Dom modtage til at fravige og entholde sig fra denne paastevnte Fæbeitning, modtage Udsteening effter den {af Ve} paastevnte Mærkes Linie, samt erstatte denne Processes Omkostninger skadesløs, alt effter Stevningens nærmere Formeld, dateret 17 Augusti 1796, som i Retten blev læst, saalydende #

De indstevnte Vederparter mødte for Retten og anmeldte at det oplæste Stevnemaal lovlig er dem bleven forkyndt, men i Henseende til sammes Indhold og lovlige Form maatte de anmærke: at hverken Sognepræsten Hr: Jersin eller Hr: Krigsraad Fleischer, hvoraf den sidste endog i Dag ikke møder, udi samme ere anmeldte, som Hoved Citantere, ligesaalidet \de Mynhdlinger,/ som de først i Dag har faaet vide ved Sagens Incamination, for hvem Claus Anderssøn Qvale og Ole Svendssøn Nyre vare Formyndere, og hvorfor deres Navne er underskrevet Stevningen, da disse Mænd aldeles ingen Ejendom har udi disse omtvistede Strækninger. End videre maatte de tilføre, at de som grændser til den paastevnte Mærkes Linie, nemlig Opsidderne paa Gaarden Lunde, heller ikke er indkaldet, ligesom Knud Tostenssøn Store Soue, hvis Søn Tosten Knudssøn efter herved fremlagde Attest af Sorenskriveriets Protocoller, ejer endeel udi Gaarden Store Soue, heller ikke er i Stevnemaalet

benævnet som Formynder for sin Søn. Paa Grund af dette anførte og bemeldte Attest, saalydende # paastod de Stevnemaalet som ulovligt afviist.

Præsten Hr: Jersin herimod svarede, at han møder paa sin Faders Vegne for saavidt det ham beneficerede Gods udi Dagestad angaaer, og ligeledes paa Hr: Krigsraad Fleischers Vegne vedtog Varsel, effterdie han selv har paategnet Stevningen, hvorved han formodede at de Indstevntes Protest mod Stevningen i den Post bortfalder. At Opsidderne paa Lunde grændser med deres Ejendom til de omtvistede Strækninger, troede han Vederparterne først maatte bevise, førend denne Sag des formedelst skulde spildes. Og i Henseende til den tredie Exception udi Protesten, var Knud Tostenssøn Soue selv tilstæde og antog Varsel paa sin umyndige Søns Vegne, for saavidt hans Andeel udi Gaarden angaaer. I Følge heraf paastod han og de øvrige Citantere Sagen fremmet, og Vidnerne paaraabt samt forhørte.

Claus Qvale og Ole Nyre anviste Skifftebrevet effter afdøde Jørgen Anderssøn Dagestad, dateret den 3 Junii 1795, som viser at de ere Formyndere for hans effterladte 2de Døttre, der udi {Stevnemaalet} \Incaminationen/ ere benævnte, {der} og have arvet endeel herudi Gaarden Dagestad, hvormed de troede at Sagen des formedelst ikke skulle blive afviist. Det fremlagte SkiffteBrev blev paategnet tilbageleveret.

De indstevnte Vederparter sagde at de med en lovlig Steenings Forretning kunne bevise at Gaarden Lundes Ejendom grændser til de omtvistede Mærkestrækninger, hvorfor denne Gaards Opsiddere burde til Vedermæle være indkaldede, og for at fremlægge denne nu i Retten ved at afhente den fra Gaarden Lunde hernæst hos, udbad de sig Anstand i nogle Timer, hvilket Retten med Citanternes Samtykke accorderede.

Efterat den fornødne Tid vare Vederpar[ter]ne som forbemeldt forundt, fremkomme de endelig, og \Vederparterne/ fremlagde en den 12te Junii 1711 og følgende Dage paa Gaarden Lunde afholdt Steenings Forretning, som paa Pagina 12 viser at et Sted kaldet Buedal er udsteenet mellem dem, men ikke benævnt at Soues eller Dagestads Opsiddere med dem derudi have havt Deel; Og da denne Buedal maae være den samme som {Ste} denne Sags Stevnemaal indeholder, og altsaa at Lundes Opsiddere desformedelst burde været indkaldet i denne Sag til Vedermæle, saa paastod de indstevnte Vederparter at denne Sag ikke videre maatte fremmes, da de troede lovligen at have legitimeret Stevningens {lov} Ulovlighed.

Citanterne sagde at den nu fremlagte Forretning ikke indeholder nogen Mærkeskjæl som grændser til Gaardene Soue eller Dagestad, og at den i samme Forretning benævnte Slotte Buedal er ganske forskjellig fra og langt bortliggende fra den udi deres Hoved Stevnemaal benævnte Fjeldstrækning Buedal, hvilket ved Befaring paa Aastæderne skal kunne oplyses, og altsaa var det uforlødent at indkalde Lunde Opsiddere til Vedermæle udi denne Sag; De paastode derfor endnu som før Sagens Fremme, og indlod Tvistigheden til Dommerens Kjendelse.

Eragtet:

For de Protester som fra de indstevntes Side ere frem komne mod denne Sags Fremme i Henseende til Beneficiarierne Hr: Jersins og Hr: Krigsraad Fleischers Udelukkelse af Stevnemaalet som Hoved Citantere, Knud Tostenssøns Formynderskab for sin Søn, og Claus Qvales samt Ole Nyres Formynderskab for Jørgen Anderssøn Dagestads 2de Døttre, har Citanterne fremført sine Contra beviser der ere gjeldende for Sagens Fremme; Men i Henseende til den i Stevnemaalet ommeldte Buedal, hvilket Navn i den fremlagte Steenings Forretning af 1711 mellem Lundes Opsiddere ogsaa befindes anmærket som Udslotte, men i Stevningen

1796: 232

som Fjeldstrækning, da som Lundes Opsiddere ikke have anket paa nogen (For...m..st?) ved denne (att....de?) Steenings Mærkeskjæls Forretning, og Retten ikke, førend Befaring paa

Aastædet skeer, {ske} kan vide eller indsee hvor den rette Buedal er, saa nyder Sagen sin Fremme og Vidnerne antages til Afhør, da det under Sagens Behandling nok vil blive iagttaget at fremmede og ustevnte ikke ved denne Forretning fornærmes.

Citanterne fremlagde en under 29 Martii 1796 udstæd Beskikkelse til de indstevnte Opsiddere paa Gaarden Lille Soue, tilligemed deres Svar derpaa af 9 Maji 1796, alt saalydende # og i Følge af samme Tilbud endnu vare tilbøvelige til Forlig. Ligeledes fremlagde de og den i Stevnemaalet ommeldte Fredlysning af 17 November 1784, tinglyst den 19 Ditto, som i Acten indtages, saalydende # De indstevnte paa Lille Soue svarede, at naar de fik frie Fæbeitning for deres Kreature udi Buedalen, saa ville de efterlade sin formeentlige Ejendoms Ret dertil, og saaledes ville indgaae et Forlig, som Citanterne proponerede, dog paa den Maade at de ikke byggede nærmere end Sælshusene nu befindes. Citanterne, som mærkede at Forlig i denne Henseende ikke kunde skee, proponerede end videre, at Strækningen nordvest i Buedalen skulle blive Vederparternes paa Lille Soue deres Ejendom effter Andeel, endskjønt de derudi aldeles ingen Ejendom har, og det saaledes at de skulle nyde dobbelt saa meget effter Jordskyld for deres Gaard, som Hoved Citanterne, og naar dette var udskiftet, skulle Ejendommene udsteenes og Parterne paa begge Sider forebygge saavidt som mueligt, at deres Kreature ikke fornærmede hinanden. Soue Opsiddere sagde at det var umueligt at antage saadant Tilbud, saasom de derved ikke fik halv Beitning til deres Kreature.

Citanterne paastod sine Vidner fremkaldte {til Vedermæle} og afhørte. De til Vedermæle indkaldte og i Stevnemaalet indkaldte mødte, undtagen Claus Isachssøn Grimestad. Af de indkaldte 21 Vidner vare Giertrud Torgersdr: Schielde, Ragnille Pedersdatter Lille Røthe, Baar Haldorssøn Lunde, Mons Tostenssøn og Matthis Tostenssøn Lund, Sjur Pederssøn Bøe, Herbor Andersdr: Seim og Ingeborg Olsdr: Bøe ikke tilstæde; thi afhjemlede Kaldsmændene Amund Ringheim og Lars Bryn under deres Saligheds Eed at de lovlig have tilkaldet saavel udeblevne Claus Grimestad, som de her benævnte Vidner. Citanterne fremlagde skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, af Dagens Dato, saalydende. Hvoreffter Dommeren

Eragtede:

Da Dagen med det passerede er forløbet saavel med den lange Procedur i Henseende til Stevnemalets Lovlighed, som og i Henseende til de gjorte Prøver om Forlig, saa kunde de hertil indkaldte Vidner ikke denne Gang afhøres, saameget mindre, som Befaring paa Aastædet \denne Aarets Tid/ ville være ugjølrigt, og Dommeren har andre berammede Forretninger, {hvor for} \saa udstaaer/ denne Sag {udstaaer} til næste Aars Foraar, som en bedre og bekvemmere Tid, hvilken Citanterne haver at besørge berammet, og haver da saavel Vederparterne paa Gaarden Lille Soue, som de udi Stevnemaalet benævnte Vidner og til Vedermæle indkaldte Personer at møde effter denne Kjendelses lovlige Forkyndelse, og skal Tægtedagen paa samme blive anført. Denne Forretnings Bekostning: Incaminations Penge 1 rd: 3 mrk: 4 s.; en Dags Forretning og Diæt 4 rd.; Skyds og Diæt paa Reisen effter Anpart 2 rd: 3 mrk.; Fogden for Opnævnelser 5 mrk.; Lænsmanden 3 mrk.; Laugrettet 2 rd.; tilsammen 11 rd: 2 mrk: 4 s.; som Citanterne betalte. De indstevnte betalte Tilsvares penge 2 mrk: 8 s.; og for Kjendelsen 12 s.; ialt Tre Mark og Fire Skilling. Barth

Opsat Aastæds sag mellem Gaardene Wæthe og Berge i Dørvedal, Fol: 194, etc: Aar 1796, den 10 September, blev Aastæds Retten atter sadt paa Gaarden Berge i Dørvedals Otting paa Woss, for at behandle den fra sidstleden 30 Junii 1795 udsatte Aastæds Mærkeskjels Forretning anlagt ved Hovedstevnemaal af Opsidderne paa Gaarden Wæthe mod Matthias Monssøn og Anders Wichingssøn Berge. Retten blev betjent i Sorenskriverens Forfald af Birkedommer Barth som constitueret, tilligemed de seeneste Rettes Dag nærværende eedsvorne Laugrettes og Meddomsmænd. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Procurator Frile mødte for Contra Citanterne Matthias Monssøn og Anders Wichingssøn Berge, og producerede den dem til denne Aastæds sag meddeelte Tægtedag, dateret 15 Martii sidstleden, tilligemed deres skriftlige Contra Stevning af 3de forrige Maaned, betræffende deres formentlige Ejendoms{.. som} \og/ Brugs Ret til den omhandlede Strækning, hvilket Wæthes Opsiddere har fundet for godt at give Prædicat af Halsgarsteigen, herom med det videre Stevningen berører at anhøre Vidner, og Dom at lide. Dernæst producerede Comparenten sine skriftlige Qvæstioner af Gaars Dato, hvoreffter han begjærede Vidnerne paraabte og deres Forklaring derpaa inshæntet. De fremlagte Dokumenter ere saalydende #

De indstevnte Opsiddere paa Gaarden Wæthe, som udi Stevnemaalet ere benævnte, mødte og vedtog at det oplæste skriftlige Stevnemaal dem lovlig er forkyndt, men i Henseende til sammes Indhold fandt de sig beføyet til at nedlegge sin Protest imod dets Lovlighed, saasom det er aldeles uoverensstemmende med Hoved Stevnemaalet, der dog bør være det første Grund Anlæg til Sagen; dette indeholder allene Anke over de Fornærmelser Berges Mænd ved Skovhugst have tilføyet Hoved Citanterne udi deres med Hoved Vidnerne formodentlig beviiste Skovstrækning Halsgarsteigen kaldet, men contra Stevnemaalet derimod berører saadant som ikke er paastevnte, nemlig en Strækning fra Bergs Elven til Svartesvaanen, ligesom og samme handler om Fæbeiting i Hæstkleiven og Svartesvaanen med underliggende Teig, og endelig angaaende en Broe, som Hoved Citanterne formeentlig egenmægtig skal have opsat, for at fornærme Berges Opsiddere. Saadanne Poster synes vel at kunne henføres til en anden

1796: 232b

(.....?) Sag, og Hovedsagen uvedkommende. De paastod derfor Contra Stevnemaalet, som ikke staaer i Forhold til Hovedsagen, fra Retten afviist, og derimod henholdt sig til de fra deres Side førte Hoved Vidner, og dereffter gjort Doms Paastand.

Procurator Frile replicerede, at contra Stevningen staaer i nøye Connection med Hovedsøgemaalet, og sigter til Oplysning af Contra Citanternes Ejendoms Rettigheder i omhandlede Strækning, hvilket Wæthes Opsiddere igjennem deres (temere...?) og ubeføede Anke har søgt at ville berøve dem. Saalænge altsaa Contra Citanterne ikke skal betages de Midler, hvorved at forsvare sig imod Overfald, maae de og ved de attraaede Contra Oplysninger kunne gives Adgang til deres lovlige Forsvar. Dette og intet meere sigter Contra Søgemaalet til, hvorefore Comparenten paastod Sagen fremmed effter Contra Stevningen, og Citanternes Exception, som en (unyttig?) Udflugt forkastet.

Eragtet:

Ligesom Hoved Citanterne udi denne Sag med de afvigte Aar afhørte Vidner har søgt at ville bevise deres eene Ejendoms Ret til Halsgarsteigen, saa har og Contra Citanterne paa Berge ved deres i Dag irette førte Contra Stevnemaal foresat sig at bevise at Ejendommen er dem tilhørende, og derhos med Vidner vil godtgjøre at Strækningerne ere annerledes end Hoved Vidnerne have forklaret; og da saadant ikke kan betages dem, men den fornødne Oplysning ved Vidnerne og Befaring paa Aastedet maae søges, saa kunne Dommeren ikke andet end lade dette Contra Stevnemaal nyde sin Fremme, da det i sin Tid vil ankomme paa endelig Dom, hvem Ejendommen er tilhørende.

De udi Contra Stevnemaalet benævnte Vidner vare tilstæde, saavelsom de i Sagen afhørte Hoved Vidner, undtagen Godschalch Ellevssøn Berge, som ved Døden er afgaaet, og Ole Godschalchssøn Opheim, som ikke mødte. De til Vedermæle indkaldte Niels Litzeim, Stephen Litzeim, Niels Bergshoug og Gullig Flage vare nærværende. For de anmeldte Beneficiaries er Stevnemaalet forkyndt effter sammes Paategning. For udeblevne Ole Godschalchssøn Opheim afhjemlede Kaldsmændene Amund Ringheim og Lars Bryn under deres Saligheds Eed, at Stevnemaalet ham i eget Paahør paa lovlig Maade er bleven forkyndt.

Fra Sognepræsten Hr: Jersin, som Beneficiarius til Gaarden Wæthe, blev fremlagt et skriftligt Indlæg af Dags Dato, saalydende # Contra Citanten begjærede sine Vidner fremførte. Thi blev Edens Forklaring Vidnerne af Lovbogen forelæst, med Formaning til Sandheds Udsigende. Hvoreffter fremstod

første Vidne, Ole Johannesson Berge, som sagde sig at være 62 Aar gammel, ubeslægtet til begge Parter, vidnede til de af Contra Citanterne fremlagte skriftlige Qvæstioner, saaledes: 1te Sp: er fød og opfød her paa Gaarden Berge, og var her til sit 32te Aar, i hvilken Tid han dog var ude i Kongens Tjeneste, og siden tjente hos andre Folk. 2: Sp: Af Knud Berge, som døde for omtrent 24 Aar siden, da 80 Aar gammel, og var fød og opfød her paa Berge, blev Vidnet anviist at Mærket mellem Gaardene Berge og Wæthe, skulle gaae fra Hæstekleiven til Svartesvaen, udi hvilken Strækning den paastevnte Halsgarsteig ligger. 3: Sp: Vidnet kan gjøre Anviisning paa denne omspurgte Strækning. Derhos forklarede Vidnet og at hans Fader, som boede her paa Berge i den Tid Vidnet var hjemme, lovede andre Skovhugst udi Halsgarsteigen, hvor for Vidnet {han} aldrig hørde nogen Anke, men selv brugte han der ingen Skaug, men allene Fæbeitning. 4: Sp: Den forbemeldte Knud Berge fortalte paa samme Tid, og viste Vidnet, at en Glippe var hugget i Hæstekleiven, der skulle være Mærke for Berges Opsidders Ejendom, hvilket Sted Vidnet formoder at kunne anwise. 5: Sp: Den paastevnte Strækning var Berges Ejendom, og Vidnet har aldrig hørt noget andet Navn paa omspurgte Halsgarsteig end dette. 6: Sp: I Førstningen Vidnet kan erindre var der vel en Broe bestaaende af 2de Stokker over Elven, hvor over Wæthes Smaler gik, men til Fæ Kreaturene var et Vadested over Elven, som Vidnet kan anwise. 7: Sp: I den samme Tid har Wæthes Opsiddere forbedret Broen, saa at Fæ kreature kan gaae derover, men naar saadan Forandring skeede og paa hvad Tid, veed Vidnet ikke; dog hørte han at Berges Mændene ankede derpaa. 8: Sp: Den omspurgte Broe er vistnok Berges Mændene til Fornærmelse, saasom Wæthes Fæ kreature desformedelst kommer ind paa deres Ejendom. 9: Sp: Formedelst Broens Anlæg kommer Fæ kreaturene nu lettere over end tilforn. Hoved Citanterne begjærede at de herved fremlæggende skriftlige Qvæstioner af Dags Dato, saalydende # maatte blive Contra Vidnerne forelagte til Besvarelse. Procurator Frile protesterede mod Contra Qvæstionernes Antagelse, som noget der er udenfor Sagen, og hvortil Berges Opsiddere ikke er stevnet.

Eragtet:

De fremlagte Spørgsmaale antages til Besvarelse, da samme staaer i Forhold til det i Dag incamnerede Contra Stevnemaal.

Vidnet svarede til Hoved Citanternes \1te/ Spørgsmaal: Det veed Vidnet ikke. 2: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 3 Sp: Derom veed Vidnet ikke. 4: Sp: Derom veed Vidnet ingen Beskeed at give.

2det Vidne, Elling Knudsson Flage, 54 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, vidnede til 1te Sp: Han er fød og opfød her paa Gaarden Berge, hvor han har opholdt sig og boet indtil for omtrent 18 Aar siden. 2: Sp: Vidnet vidste ikke andet end Mærkerne mellem Gaardene Berge og Wæthe var saaledes som Spørgsmaalet indeholder. 3: Sp: Vidnet kan gjøre Anviisning paa disse Mærker, og har Berges Opsiddere havt Skovbrug og Beitning der, men dog hørte Vidnet Anke derom mellem dem og Wæthes Opsiddere indbyrdes. 4: Sp: Derom veed Vidnet ikke. 5: Sp: Den omspurgte Strækning er Samegn, og Vidnet har ikke hørt andet Navn paa det Sted end BergsEggen. 6: Sp: I den Tid Vidnet var her gik baade Faar og Fækreature over den omspurgte Broe. 7: Sp: Broen er siden forandret, men Vidnet veed ikke naar, heller ikke blev nogen Tilladelse dertil givet af Contra Citanterne. 8: Sp: Vidnet henholder sig til forrige Forklaring, med Tillæg, at Broen er til Fornærmelse for Contra Citanterne. 9: Sp: Jo, det forholder sig som omspurgt. Til Hoved Citantens \1te/ Sp: Veed Vidnet ikke. 2: Sp: Det er som omspurgt. 3: Sp: Beitningen har, som tilforn provet, været

fælles. 4: Sp: Saavel Wæthes som Berges Opsiddere huggede i den omtvistede Teig i Vidnets Tid.

3de Vidne, Synneve Johannesdr: Flage, 74 Aar gammel, ubeslegtet til Parterne, vidnede til 1: Sp: at hun er fød og opdraget her paa Berge, hvor hendes Forældre boede, og forlod hun dette Sted da hun var 20 Aar gammel. 2: Sp: Hun har baade af sine Forældre og andre hørt at Mærkes Linnien skulle være mellem Gaardene Berge og Wæthe fra Hæstekleiven og til Svartesvaen. 3: Sp: Vidnet kan gjøre Anvisning paa disse Mærker. Fæbeitningen var til fælles derudi for saavel Berges som Wæthes Creature, men i Henseende til Skoug bruget af Opsidderne paa Contra Citanernes nu havende Brug, kan Vidnet ingen Forklaring give om, saasom hendes Fader ikke har havt disse Brug i Besiddelse. 4: Sp: Veed Vidnet ikke. 5: Sp: Vidnet henholder sig til forrige Forklaring i den Henseende at der var fælles Beitning udi omspurgte Strækning, men Vidnet har tilforn ikke hørt Navnet Halsgarsteig. 6: Sp: Den omspurgte Broe var i Vidnets Tid, og over samme gik saavel Faar som Fæjreature. 7: Sp: Veed Vidnet ikke om. 8: og 9: Sp: Frafaldes. Til Hoved Citanernes 1te Sp: sagde Vidnet, at hun derom slet intet vidste. 2: Sp: Jo, det er som omspurgt. 3: Sp: Naar Creaturene kom om Broen var der frie Adgang til Beitning. 4: Sp: Veed Vidnet ikke.

4de Vidne, Gudve Knudsdatter Ejde, 65 Aar

1796: 233

gammel, ubeslegtet til Parterne, aflagde sit Vidnesbyrd paa Contra Citanernes Spørgsmaal saaledes: 1: Sp: Er fød og opfød her paa Gaarden Berge, hvor hendes Fader boede, og hvor hun for det meste har opholdt sig indtil for 25 Aar siden. 2: Sp: Har af sin Fader hørt at Mærket skulde være saaledes som andet Vidne har forklaret. 3: Sp: Ligesom næst forrige Vidne, med Tillæg, at hendes Fader, som var Besidder af Anders Wichingssøns Brug heri Gaarden, tillige havde Skovhugst udi den omspurgte Strækning, herom hun ingen Anke har hørt af Wæthes Opsiddere. 4: [Sp:] Veed Vidnet ikke. 5: Sp: Ligesom forrige Vidne, med Forandring, at Wæthes Opsiddere ikke havde Beitning udi omprovede Strækning nedenfor Hæstekleiv, saavidt hun har hørt og spurgt. 6: Sp: Ligesom forrige Vidne. 7: Sp: {V} Ligesaa. 8: og 9: Sp: Frafaldes. Til Hoved Citanernes 1: Sp: 2: 3: og 4: Sp: Ligesom forrige Vidne.

5te Vidne, Briitha Johannesdatter, 69 Aar gammel, ubeslegtet til Parterne, svarede til Spørgsmaalene saaledes: 1: Sp: Har været her paa Gaarden Berge fra hun var halvandet Aar gam/m/el, indtil for 33 Aar siden. 2: Sp: Vidnet hørte af sine Forældre at Mærket mellem Berge og Wæthe skulde være saaledes, som de forrige Vidner har forklaret. 3: Sp: Vidnet kan gjøre Anviisning. Hun veed at Berges Opsiddere havde Beitning i den omprovede Strækning, men i Henseende til Skovbruget kunne hun ikke forklare. 4: Sp: Veed hun ikke. 5: Sp: Beitningen var tilfælles for Berges og Wæthes Creature udi de omspurgte Strækninger, hvis Navn Vidnet ikke da hørte at skulle være Halsgarsteigen, men naar Wæthes Creature kom ned i Lien under Hæstekleiv, bleve de jagede op effter Halsgaren. 6: Sp: Ligesom forrige Vidne. 7: 8: og 9: Sp: frafaldes. Til Hoved Citanernes Spørgsmaal svarede Vidnet ligesom forrige Vidne.

Procurator Friile havde for denne Gang ingen fleere Vidner at lade afhøre, men under Forbeholdenhed af det videre fornødne fra Contra Citanernes Side, indstillede med Befaringen til en anden for Dommeren beqvem Tid, da saadant nu, da Dagen var medgaaet til Vidnernes Afhør, ikke lader sig gjøre.

Wæthes Opsiddere havde for denne Gang intet videre at tilføre.

Eragtet:

I Følge af Contra Citanens Indstilling, og da denne Sag ikke længere end i Dag er berammet at holdes formedelst Dommerens andre bestemte Forretninger i Følge Tægtedagens Formeld,

saa udstaaer denne Sag til næste Aars Foraar, da samme igjen kan blive behandlet, og Rettens Befaring paa Aastædet skee, hvortil Contra Citanterne haver at besørge nye Berammelse, samt de afhørte 5 Contra Vidner tilsagte at møde for at gjøre Anviisning og blive eedfæstede.

Denne Forretnings Bekostning beregnes saaledes: Incaminations Penge, effter Fradrag af de forhen betalte Tilsvares penge, 1 rd: 12 s.; 1 Dags Forretning og Diæt 3 rd.; Skyds og Fiæt paa Reisen efter Anpart formedelst andre Forretninger 2 rd: 3 mrk.; Lænsmanden 3 mrk.; Laugrettet 2 rd.; For Sagens Udsættelse 12 s.; tilsammen 9 rd: 1 mrk: 8 s.; samt for 5 Vidners Førelse 3 mrk: 8 s.; Og for den afsagte Kjendelse 12 s.; tilsammen Nie Rigsdaler Fem Mark og Tolv Skilling. Hoved Citanterne betalte for deres Kjendelse 12 s.; og for Spørgsmaalene til Contra Vidnerne 1 mrk: 12 s.; ialt 2 mrk: 8 s: Datum ut supra Barth

Aastædssag paa Gaarden Sundsvold i Opheims Otting

Aar 1796, den 12te September, blev Retten sat paa Gaarden Sundsvold i Opheims Otting, for at behandle en Aastæds Mærkeskjels Forretning anlagt af Sognepræsten Hr: Jersins Lejlændinger, Lars Ellendssøn og Ellend Larssøn Sundsvold, mod deres angrændsende Naboer. Retten betjente Birkedommer Barth, som constitueret, samt effterskrevne 8te eedsvorne og ved Stedets Foged opnævnte Laugrettesmænd: 1: Lars Monssøn Lofthuus. 2: Torger Torgerssøn Tvinden. 3: Amund Torgerssøn Ringheim. 4: Lars Colbenssøn Hegland. 5: Aslach Pederssøn Windje. 6: Peder Pederssøn Windje. 7: Knud Amundssøn Syndve, og 8: Torkel Larssøn Lillethun, som alle angav sig til Parterne ubeslægtede. Tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reim.

Hvorda den personelle Capellan til Wosse Præstegjeld, Velærværdige Hr: Georg Jersin, mødte paa sin Faders, Sognepræsten Hr: Jacob Jersins Vegne, som Beneficiarius til Gaarden Sundsvold, der beboes af Lejlændingerne Lars Ellendssøn og Ellend Larssøn, og paa disses Vegne fremlagde den under 29 Martii sidstleden meddeelte Tægtedag til denne Forretning. samt det udstyrede skriftlige Stevnemaal i denne Sag, dateret 6te Augusti dette Aar, hvorved Opsidderne paa Gaarden Bidne, Ole Colbenssøn, Jon Iverssøn, Svend Svendssøn, samt Hans Øyelssøn Lille Hirth, der deels ere Lejlændinger paa Wangens Præstebords beneficerede Gods, og deels Selvejere, til i Dag ere indkaldede, for fomeentlig tilføyet ulovlig Fornærmelse udi Gaarden Sundsvolds tilhørende Brug og Ejendom med videre, som Stevnemaalet giver Oplysning om; Om alt at anhøre stevnte, ustevnte og godvillig mødende Vidner, Rettens Syn og Befaring paa Aastædet at paasee, anhøre Breve og Dokumenter irettelagte, samt dereffter Dom at lide effter nærmere Paastand, og for Processens Omkostninger at være ansvarlig skadesløs, alt følgelig forbemeldte Stevnemaals nærmere Formeld, som tilligemed Tægtedagen i Retten blev læst, saalydende # Ligeledes fremlagde Citanten de af ham forfattede skriftlige Qvæstioner for Vidnerne, af Dags Dato, saalydende #

De indstevnte Vederparter Hans Øyelssøn Lille Hirth, Ole Colbenssøn Bidne og Jon Iverssøn Bidne, mødte og vedtog at Stevnemaalet lovlig var dem forkyndt. Svend Svendssøn og Bendix Olssøn Bidne tilstog ligeledes Stevnemaalets lovlige Forkyndelse, men fremlagde skriftlig Protest mod Stevnemaalets Lovlighed, af 10 d: M.; saalydende # samt Sognepræstens Attest om Bendix Olssøns Mindreaarighed, af 5te September, hvoreffter de paastod Stevnemaalet afviist. Det fremlagte er saalydende #

Imod denne oplæste Protest meldte Præsten Hr: Jersin paa Beneficiarii og Lejlændingernes Vegne, at det egentlige hvorfor Vederparterne paastaar Sagen afviist, er den Udflugt at {Ole} Bendix Olssøns Curator ikke er stevnt, hvilket ikke kunne skee, saasom Citanten ingenlunde var vidende om Bendix Olssøns Mindreaarighed. Han proponerede derfor om Bendix Olssøn nu inden Retten ville antage en Curator, som kunne paasee hans Ret, saameget heller som hans Moder Kari Bidne med Laugværge lovligen er tilkaldet, og derom forventede hans Svar {ind} Protocollen tilført; I modsat Fald vil det ansees for Trættekjærhed og til Sagens Udhael, hvilket i sin Tid

i(kke?)e skulle mangles at gjøres Anmærkninger over. Bendix Olssøn Bidne svarede, at her paa Stedet ikke var nærværende nogen af hans Familie, som han havde Fortroelighed til, der kunne \eller ville/ antage sig hans Curator og paasee som bekendte at hans nyelig tilkjøbte Ejendom udi Gaarden Bidne ikke bliver fornærmet, hvorfor han vedblev det fremlagde Indlæg og overlod til Dommeren at skjønne og kjende det rette. Hr: Jersin replicerede, at Bendix Olssøns Broder Svend Svendssøn \Bidne/ og flere af hans Familie ere i Dag tilstæde, hvoraf han gjerne kunne blive beskikket en Curator, der paatog sig at paasee hans Ret, og derfor er det indlysende at Protesten mof Stevnemaalet er skeed blot for at udhale Sagen og øve Trættekjærhed, paastod \at/ Sagen ikke formedelst saadan ulovlig Udflugt bliver spildt.

Dommeren Eragtede saaledes:

Det fremlagte Stevnemaal fra Hoved Citanterne, Opsidderne paa Gaarden Syndsvold, indeholder adskillige Fornærmelser mod disse af Bidnes Opsiddere \tilføjet/, der for en Deel synes ikke at kunne vedkomme denne anlagte Aastæds Sag, hvor for Svend og Bendix Bidne have protesteret mod samme, og desuden, fordi Bendix Olssøns Curator ikke [i] Sagen er tilkaldet, for at paasee hans Ret, saasom han effter den fremlagte Præste Attest endnu ikke er fuldmyndig. Det er tilbudt ham at antage Curator for i Dag at faae Sagen fremmet, men da dette er bleven nægtet, saa kunde Dommeren ikke imod Lovens 3 – 19 – 34 antage denne Sags videre Fremme førend den mindreaarige Hoved Vederpart Bendix Olssøn Bidnes Curator lovligen bliver tilkaldet.

Denne Sessions Omkostninger betaler Sundvolds Opsiddere saaledes: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, en Dags Forretning og Diæt 4 rd:, Skyds og Diæt paa Reisen effter Anpart 3 rd: 3 mrk:, Skyds fra {Fa} Wangen til Aastædet frem og tilbage 2 rd: 4 mrk:, Fogden for Opnævne 5 mrk:, Lænsmanden 3 mrk:, Laugrettesmændene, 3 á 2 mrk: og 5 á 1 mrk: 8 s:, ialt 2 rd: 1 mrk: 8 s:, tilsammen Femten Rigsdaler 1 mrk: 12 s:, Vederparterne betalte Tilsvars penge 2 mrk: 8 s:, og for Kjendelsen 12 s:, tilsammen Tre Mark og Fire Skilling.

Barth

Høstetinget 1796.

Aar 1796, den 7de Novembris, begyndte det almindelige Høste- Sage- og Skatte ting med Wossevangens Tinglaugs Almue paa Tingstædet Wossevangen, i Nærværelse af Kongens Foged, Velædle Her: Martin Andreas Unmach, Ka* constituerede Lænsmand Ole Askildssøn Reime, samt efterskrevne aate eedsvorne Laugrettesmænd som for indeværende Aar var opnævnte. 1: Erich Larssøn Wæche, er syg, i hans Stæd Amund Torgerssøn Ringheim. 2: Lars Larssøn Giersqval. 3: Ole Samsonssøn Selland. 4: Anders Tostenssøn Kythe. 5: John Endresssøn Hjembære. 6: Baar Larssøn Skutle. 7: Michel Nielssøn Gierrald. 8: Erich Brynildssøn Rioe, saavelsom samtlige tingsøgende Almue.

Derefter bleve efterfølgende kongelige Forordninger tinglæste:

1: Forordning angaaende Rettens vedbørlige og hurtige Pleje. Frederichsberg Slot den 3 Junii 1796.

2: Amtets Repartition over Delinquent og andre Omkostninger som udredes af det søndre Bergenhusiske Amt dette Aar, beløbende til 1811 rd: 10 s:, hvoraf paa Wosse Fogderie 549 rd: 53 s:, som er 13 s: pr: Løb, dateret 3 September 1796.

Den 8de Novembris 1796 continuerede Høstetinget for Wossevangens Almue i de forhen tilførte Laugrettesmænds Nærværelse, undtagen i Jon Endressøn Hjembæres Stæd Lars Knudssøn Bryn.

Folio 222. Niels Erichssøn Hæves Sag mod Knud Knudssøn Hæve blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Folio 222. Torbiørn Pederssøn Opheim mod Lars Larssøn Reqve for ærrørige Ord, blev anmeldt forligt og ophævet.

Folio 224. Aslak Fladeqvals Sag mod Størk Reqve for Overfald blev paaraabt, men Citaten mødte ikke. Størk Reqve ved sit Forsvar Anfin Rochne ædskede Sagen i Rette effter sit Contra Stevnemaal og forhen nedlagte Paastand, og derefter paastod Dom uden videre Udsettelse.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Den 9 Novembris 1796 vedblev Høstetinget udi de i Gaar nærværende Laugrettes mænds Nærværelse.

Folio 223. Lars Anderssøn Hougs Sag mod Niels Larssøn Himle for ulovlig Tale blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Folio 223. Johannes Johannessøn Brechus edskede Sagen i Rette mod Lars Anderssøn Houg for Gjeld 370 rd: efter Revers, og Ole Svendssøn Nyre som Cautionist, og fremlagde skriftligt Indlæg i denne Sag, af 29 October 1796, samt den udstædte originale Revers, dateret 21 Februarii 1795, med verificeret Gjenpart deraf, alt saalydende # hvorefter han paastod Dom. Lars Houg og Ole Nyre mødte ikke effter Udraab. Citanten paastod Dom.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendt gjøres.

Anders Nielssøn Sondve havde til dette Ting med skriftlig Stevning indkaldet Niels Nielssøn Sonve som Curator og Formynder for sine Børn effter Skiftebrev afholdet effter Gudve Andersdatter Sonve den 1 November 1791, til at betale 20 rd: for 6 2/3 Mrk: Smør

1796: 234

udi Gaarden Sonve, som ham er udlagt effter Lussi Andersdatters Sonve af 10 Februar 1783, alt effter Stevnemaalets nærmere Formeld, saalydende # Stevne Vidnerne Amund og Lars Bryn sagde at Forordningen af 3 Junii 1796 er iagttaget. Citanten fremlagde det paaberaabte Skiftebrev af 10 Febr: 1783, som Acten vedlægges.

Indstevnte mødte og fremlagde sit Skjøde paa Gaarden Sondve, af 8 Julii 1788, tinglæst 10 ditto, samt Skiftebrevet effter sin Hustrue Gudve Andersdatter, dateret 1 November 1791, item Skiftebrevet effter hans Fader Niels Anderssøn Sondve, sluttet 13 April 1793, saa og det af Anders Nielssøn udstædte Afkald til sin Fader, af 12 Martii 1791, hvilket som en Udskrift af Protocolen er meddeelt beskrevet, saalydende # Ifølge heraf og paa Grund af disse fremlagte Dokumenter der beviser at Citantens Arv fuldkommeligen er afbetalt, paastod han Dom til Frifindelse for Søgemaallet, samt sine Forsvars Omkostninger, Kost og Tæring erstattet med 4 rd:., saa meget hellere som ingen Fordringer ere gjorte eller indgivne i de fremlagte Skiftebreve.

Citanten fremlagde Indlæg af 8 Novbr: 1796, som i Retten blev læst, saalydende # og dereffter paastod Dom.

Eragtet.

Denne Sag optages til Dom eller Kjendelse til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Folio 223. Kjel Takles Sag mod Ole Svendssøn Nyre for Gjeld blev af Parterne anmeldt at være forligt og ophævet.

Amund Anfinssøn Giære havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Ole Svendssøn Nyre til at betale som Cautionist for Lars Anderssøn Houg de ham effter Dom af 5 September 1796 tildømte 18 rd:, med videre Omkostninger {og videre} formedelst paafølgende Exsecution, der viser at intet hos Lars Houg har været at erholde, og til at anhøre det udi forrige Sag uafhørte Vidne Størk Nielssøn Mithun, med flere Vidner om fornødiges til Bevis for den indgangne Cautions Rettighed, dereffter Dom at modtage til Undgjeldelse og for Processens Omkostninger, fremlagde derhos den in Forma beskrevne Dom af 5 September 1796, den udvirkede Exsecutions Forretning af 26 {Julii} \October/ 1796, item Indlæg af 9 Novbr: 1796, hvoreffter han paastaaer 29 rd: 2 mrk: 4 s: af Cautionisten Ole Svendssøn Nyre erstattet, og imidlertid begjerede det mødende Vidne eedfæstet og forhørt. Stevnevidnerne Baar Michelssøn Rochne og Anfin Knudssøn Rochne sagde at Stevnemaalet er forkyndt effter Forordningen af 3 Junii 1786. De fremlagte Dokumenter følger Acten, men Indlægget er saalydende #

Ole Svendssøn Nyre mødte og vedtog lovlig at være tilkaldet [i] denne Sag, men nægtede at betale den paastevnte Gjeld, saasom indstevnte skal have betalt noget derpaa, ham uafvidende, og Cautionen altsaa desformedelst maae være ophævet.

Lars Anderssøn Houg mødte og sagde, at han endnu vedblev sin Tilstaaelse om Gjeldens 15 rd: Rigthighed.

Vidnet Størk Nielssøn Mithun aflagde Lovens Eed og vidnede ganske eensstemmig med det i forrige Act den (..) November 1795 afhørte Vidne Baar Æhn, uden mindste Forandring. afskeediget.

Citanten paastod Dom effter de fremlagte Bevisligheder, og Processens Omkostninger skadesløs erstattet.

Contraparten Ole Nyre sagde at han med Vidner Lars Knudssøn Bryn, Amund Torgerssøn Bryn og Knud Nielssøn Rochne vil bevise at Lars Houg og Citanten vare foreenede om at de 15 rd; skulle crediteres, hvilken Tilstaaelse skeede her for Retten paa Sommertinget dette Aar.

Citanten henholdt sig til Forordningens Bydende, og aldeles benægtede det tilførte.

Eragtet.

Denne Sag optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres, da Dom eller Kjendelse efter Beskaffenhed bliver afsagt her paa Tingstædet.

Den 10de Novembr: 1796 continuerede Høstetinget for Wossevangens Tinglaug i de forhen tilførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Folio 228. Lænsmand Mølster ædskede Sagen i Rette mod Hans Blomberg for Gjeld, og sagde at han havde reqvireret Afskrift af Auctions Protocollen udi de Auctioner hvor Hans Blomberg er bleven højstbydende for adskillige Vahre, hvilken Requisition ikke er frem kommet, men formodelig paa Vejen forkommet; og da dette nødvendig begøves til Bevis udi Sagen, saa begjerede han Anstand til næste Ting for at fremlægge disse Bevisligheder.

Ole Reime paa sin Værfaders Vegne var fornøjet med Sagens Udsættelse til næste Ting, da han er svag, og ville selv fremlægge Contra Regning udi denne ham paaførte Process.

Eragtet.

Sagen udstaaer til Sommertinget 1797, da Parterne møde med det fornødne, og holder sig Forordningen af 3 Junii 1796 efterrettelig.

Folio 224. Aslak Fladeqval med flere ædskede Sagen i Rette mod hr: Fen-

1796: 234b

-drik von Qvale, og fremlagde Rettens Laugdag af 11 Julii 1796, samt det originale Bevis af 1 Julii 1771, og Skifftebrevet effter Ole Johannessøn Fladeqval af 25 November 1794, der viser hvordan Gjelden, de paastevnte 40 rd., er (distribueret?), de 2de første ere saalydende #

Claus Qvale mødte for sin Værfader Fendrik Qvale, og sagde at han vedtog lovlig at være stevnt, men da hans høje Alderdom af 86 Aar paa denne Aarets Tid ikke tillader ham at møde, saa maatte han begjere Udsettelse til næste Sommerting, ikke allene for at faae en lovkyndig Mand at svare paa sine Vegne, men endog at bevise det Gjelden fuldkommeligen er afbetalt, og ikke fordret da han med sine myndige Børn indbyrdes skiftede effter hans salig Hustrue for 12 Aar siden.

Sagsøgeren havde intet imod den begjerte Udsettelse at erindre.

Eragtet.

Paa Grund af hr: Fendrik Qvales høje Alderdom, som almindelig er bekjendt, og Sagsøgenes Villje, udstaaer denne Sag til næste Sommerting, da Parterne iagttager Forordningen af 3 Junii 1796.

Til et lovskikket Tingsvidnes Erhvervelse havde Anfin Anderssøn Skutle til dette Ting med mundlig Kald og Varsel indstevnet Samson Torbiørnssøn Skutle til at anhøre Vidner angaaende en Contract om Citantens paaboende Gaard, hvilken er indgaaet effter at {Citanten} \Sælgeren/ var blevet myndig. Fremlagde sine skriftlige Qvæstioner af Dags Dato, samt Sognepræstens Attest om Samson Torbiørnssøns Alder, af 9 November 1796, saalydende # Vidnerne, Baar Skutle, i hvis Stæd Anfind Rochne betjente Retten, og Kjel Takle mødte. Gullig Wæhle blev anmeldet at være svag og sængeliggende.

Indstevnte Samsom Skutle mødte og sagde lovlig at være tilkaldet [i] denne Sag, men havde med mundlig Varsel indkaldet Anfin Anderssøn Skutle til Vidners Paahør af Kiel Takle og Gullig Helleved til denne Sags Oplysning, og sin formeentlige Rettes Fremme.

Kaldsmændene Amund Ringheim og Lars Bryn aflagde Eed paa at Stevnemaalet er forkyndt fra begge Parters Side effter Forordningen af 3 Junii 1796, og at Gullig Wæle under Lovens Falsmaal er tilkaldet, udi hans Hustrues Paahør, da han var svag og sængeliggende.

Citanten fremstillede 1te Vidne, Baar Larssøn Skutle, som aflagde Lovens Eed og provede til de fremlagde skriftlige Spørgsmaale saaledes: 1: Sp: Ja. 2: Sp: Nogen Paastand fra Anfins Side og Samsons Tilbud kan Vidnet ikke mindes, men de bleve foreenede om at tage 2 Mænd paa hver sin Side, som kunne skjønne det rette mellem dem. 3: Sp: Det er som omspurgt. 4: Sp: Det er rigtig som omspurgt. 5: Sp: Jo, det er som Spørgsmaalet indeholder. Contra Citanten tilspurgde Vidnet: om ikke Anfin Skutle indgik den Forpligtelse, at ifald han ville forlade Gaarden skulle det meldes Comparenten 14 Dage før {Kyndelmisse} Vor Fruemiss i Faste. Resp: Det er som omspurgt, og skeede Forpligtelsen den 26 Januarii 1791. 2: Sp: Om ikke Citanten selv før Sommertinget 1791 sagde at han ikke vilde holde denne Foreening, da Samson Skutle derom tilspurgde ham. Resp: Jo, det er som Spørgsmaalet indeholder, og Anfin Skutle sagde at hans Kone ikke dermed var fornøjet. afskeediget.

2det Vidne, Kjel Larssøn Takle, aflagde Eed og vidnede til Citantens 1: Sp: Nej. De øvrige Spørgsmaale frafaldes, men Citanten fremlagde et skriftligt Foreening mellem Parterne,

indeholdende de samme Punkter som første Vidne har forklaret, dateret 26 Januarii 1796, saalydende # Denne Foreening sagde Vidnet at have for omtrent 14 Dage eller 3 Uger siden hørt Samson Skutle tilstaae at have indgaaet. At Anfind Skutle opsagde Foreeningen i Aaret 1791, da samme blev indgaaet, kan Vidnet ingen Oplysning give om. afskeediget.

Citanten frafaldt det udeblevne og nu ej mødende syge Vidne Gullig Wæle.

Contra Citanten fremstillede sit Vidne Gullig Larssøn Helleved, som aflagde Eed og vidnede: at han dette Aars Sommer hørde at Anfin Skutle i Tale med en ustevnt Mand sagde at han havde svaret til de Mænd som spurgde om han ville holde Foreeningen, at det var sandt hans Kone ikke ville samtykke derudi. Afskeediget.

Citanten begjerede Tings vidnet sluttet og sig beskreven meddeelt.

Contra Citanten forbeholdt sit nærmere Tilsvær naar den til Odels tomten anlagte og udsatte Odelsag igjen foretages, og havde for nærværende Tid intet meere at tilføre.

Eragtet.

Tings vidnet sluttet til vedbørlig Udstædelse.

Folio 223. Amund Anfinssøn Giære fremlagde Laugdag i Sagen mod Lars Houg og Jon Rogne, af 7 Julii 1796, saalydende #

Lars Houg mødte og vedtog lovlig Varsel. Kaldsmændene Amund Ringheim og Lars Bryn aflagde Eed at Laugdagen er forkyndt for Lars Anderssøn Hougs Opholdsstæd i hans Moders Paahør, og Forordningen af 3 Junii 1796 iagttaget.

Vidnet Anfin Knudssøn Rochne mødte, aflagde Eed og vidnede ganske eensstemmig med det paa sidste Ting afhørte Vidne, med Tillæg, at Amund Giære

1796: 235

paa samme Tid som forrige Vidne har forklaret, spurgde Jon Rogne om det ikke var den 22 April 1795 han laande de 20 rd: hos ham, hvortil denne svarede Jo, det var vel saa, men at han ingen Penge hos Lars Houg havde faaet som skulle tilsvare dem. Jon Rogne tilspurgte Vidnet, om han ikke hørde at Comparenten sagde til Amund samme Tid, at han ingen Penge havde faaet hos ham, men at Lars Houg var Gjeldner der for. Svar: Det forholder sig som omspurgt. afskeediget.

Lars Houg tilstod at skylde Amund Giære 20 rd:, men enten det er disse nu paastevnte eller andre, maatte Vidnerne forklare. Nogen Caution har Jon Rogne ikke for ham indgaaet.

John Rogne protesterede mod Søgemaalet for sin Deel, saasom han ikke hverken har laant eller caveret for disse 20 rd: til Amund Giære, hvilket han med Saligheds Eed ville bekræfte.

Citanten fremlagde Jndlæg af 9 November 1796, og dereffter paastod Dom.

John Rogne begjerede Sagen udsat til næste Ting, for at føre Contra Stevnemaal til Sagens Oplysning, og angav som Vidner {til Sagen} Anfin Rochne og Brynild Traae.

Citanten vedblev at paastaae Dom.

Eragtet.

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Den 11te November 1796 continuerede Høstetinget i alle vedkommendes Nærværelse.

Folio 223. Rognald Haldorssøn Glimmes Sag mod Erich Torgerssøn Breche for ærrørige Ord blev paaraabt, da Laugrettet anmeldte at Citanten er syg og sængeliggende, og altsaa ikke nu kunne iretteføre sin Sag, hvorfor samme udstaaer til næste Ting.

Folio 224. Brynild Monssøn Ronves Sag mod Erich Breche blev paaraabt, da Parterne mødte og inden Retten blev forligte saaledes, at Erich Breche tilbage kalder sine Udtryk som i

overilelse ere udsagte mod Brynild Ronve, og anseer ham for en ærlig Mand, hvilket han altid har været. I Bekostninger betalte Erich Breche 2 rd: 3 Mrk:, hvori liqvideres 3 Mrk: som Erich hos Citanten havde tilgode. Herpaa handtogedes de og Sagen er saaledes ophævet.

Folio 224. Stephen Størkssøn Qvalsnesset ædskede Sagen i Rette mod Lars Erichssøn Breche for Overfald, og fremlagde Laugdagen af 9 Julii 1796, saalydende #

Lars Erichssøn Breche havde med mundlig Contra Stevnemaal indkaldet Stephen Størkssøn Qvalsnesset til at anhøre Vidnesbyrd af de under Falsmaal indstevnte Vidner Knud Olsson Ringheim, Knud Aamunssøn Lofthuus, Ingebrit Iverssøn Lødve og Gitle Monssøn Finne, med flere ustevnte, dereffter Dom modtage til Bøders Udredelse, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Stevnevidnerne Amund Ringheim og Lars Bryn bekræftede at Forordningen af 3 Junii 1796 er iagttaget ihenseende til Indvarslingen. Stephen Qvalsnesset vedtog at anhøre de fra Vederpartens Side indkaldte Vidner. Citanten fremstillede

1ste Vidne, Knud Iverssøn Lødve, som efter at Eedens Forklaring vare samtlige Vidner af Lovbogen forelæst med Formaning til Sandheds Udsigende, aflagde Lovens Eed og vidnede: at han Natten imellem anden og tredie Juledag 1795 blev tilkaldet at komme tilstæde i en Stue paa Gaarden Qvale, hvor Slagsmaal sagdes at skulle være mellem Lars Breche og Stephen Qvalsnes. Vidnet gik da fra Naboens Stue, hvor han opholdt sig, og ved Indkomsten i den Stue hvor Slagsmaalet skulle være foregaaet, hørde han ingen Kjeggel mellem Parterne, men vel saae at Lars Erichsen slog med et Stykke Træe efter Stephen, som, efter at samme først havde rammet (.....?) i Huset, ligeledes rammet Stephen i Hovedet saa at denne dumpede i Gulvet. afskeediget.

2det Vidne, Iver Iverssøn Seim, aflagde Eed og vidnede, at han saae det paastevnte Slag af Lars Breche paa Stephen Qvalsnes, ligesom forrige Vidne har forklaret. Men Anledningen dertil kan Vidnet, som vel paa samme Tid og Stæd var nærværende, men gik ud og ind af Stuen, ikke sige, endskjønt han før saae at Stephen tog Lars i Brystet, hvoreffter Bud blev sendt til Knud Lødve, som før forklaret. Begge Vidnerne sagde at Parterne vare begge beskjenkede.

Hr: Foged Unmack paa Hans Majestets Vegne paastod at dobbelte Bøder maatte udredes af begge Parter effter Loven og Forordningen af 8 Martii 1757.

Contra Citanten fremstillede sine Vidner, hvoraf fremstod

1ste Contra Vidne, Knud Olsson Ringheim, der aflagde Eed og vidnede: at han den samme Tid som forrige Vidne har forklaret, hørde Kjeggel mellem Stephen Qvalsnesset og en anden ustevnt Mand, hvilken Lars Breche ville afværge, men Stephen blev derover vreed og sagde at han kunde (b?)ie, tog ham dereffter i Brystet, saa at de tumledes over Ende paa Gulvet, og Lars laae under. Siden effter, da de vare adskildte, saae Vidnet

1796: 235b

at Lars slog effter Stephen med et Træestykke, og rammede {først Stephen i Huset, men siden} Stephen i Hovedet. Vidnet saae at Lars Breche blev overtalt af Stephen at blive paa Gaarden Qvale den omprovede Tid længer end han havde foresat sig. At Lars bad om Fred, og ønskede ingen Ueenighed. End videre forklarede Vidnet at han saae Stephen under Slagsmaalet rev Lars Breche i Haaret, og vare de begge meget beskjenkede. afskeediget.

2det Vidne, Knud Aamunssøn Lofthus, aflagde Lovens Eed og vidnede ganske eenstemmig med forrige Vidne, allene med den Forandring, at han ikke saae Stephen Qvalsnesset gribe Lars Breche i Haaret, men hørte af denne sidste at han raabte om Hjælp for Strubetag og Haargreb. Vidnet saae ellers at Stephen tog Lars i Halstørklædet. dem:

3de Vidne, Ingebrigt Iverssøn Lødve, aflagde Eed og vidnede, at han paa samme Tid og Sted som forrige Vidne har forklaret, var nærværende og hørde det forom omprovede Kjækkel

mellem Stephen Qvalsnesset og en anden ustevnt Mand, hvilken Lars Erichssøn Breche ved sin Mellemtale ville afværge, hvorefter Stephen greb i Lars Erichssøn Breche saa at de tumledes over ende paa Gulvet, hvilket Vidnet dog ikke saa strax saae, men effterat han igjen var indkommen i Stuen, da begge Parterne laae paa Gulvet, og Lars Erichssøn Breche raabte at de nærværende maatte løse det Haargreb som Stephen Qvalsnesset havde givet ham. Enten Lars Erichssøn eller Stephen Qvalsnesset i dette Slagsmaal laae under paa Gulvet, kan Vidnet ikke saa nøye erindre, men nogen Tvistighed mellem Parterne hørte Vidnet ikke tilforn. demitteret.

4de Vidne, Gitle Monssøn Søre Finne, aflagde Lovens Eed og vidnede, at han paa samme Tid og Sted som \forrige/ Vidner har forklaret, hørte en Slags Tvist mellem Stephen Qvalsness og en anden ustevnt Mand, hvori Contra Citanten Lars Breche vilde tilfredsstille dem, men da Stephen Qvalsness derover ikke var fornøyet, greb han i Lars Breche, hvorefter de tumledes paa Gulvet, dog, da Vidnet strax gik ud, saae han ikke om de faldt overende paa Gulvet, eller noget videre Slagsmaal mellem dem. Lars Breche raabte om Fred. afskeediget.

Citanten begjærede Udsettelse til næste Ting \for at/ føre flere Vidner til Sagens nærmere Oplysning, og som Vidner angav Torbjørn Iverssøn Qvale, Anders Iverssøn ibm., Willum Pederssøn Bøe, samt flere godvillig mødende om fornødiges.

Lars Erichssøn Breche anmeldte at det af Vidnerne omprovede og Stephen Qvalsnesset tilføjede Slag ikke var af saadan Beskaffenhed at Citanten derved kun[n]e beskadiges, hvorfor han protesterede mod Søgsmålet, og paastod at Stephen Qvalsnesset, som den der effter Vidne Forklaringerne var Aarsag til Klammeriet, maatte eene og allene tildømmes at betale de udi Lov og Forordninger bestemte Bøder, ligesom han og paastod Friefindelse for sin Deel, samt Forsvars Omkostninger, Kost og Tæring skadesløs.

Hr: Krigsraad Fleischer anmeldte at Stephen Qvalsnesset henhører under hans Sigts Rettighed, hvorfor han, i Fald Bøder i denne Sag skulle tildømmes, begjærede at Dommeren ville iagttage hans Ret.

For nærværende Tid havde Parterne intet videre at forestille.

Eragtet.

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den Tid som ved Tingets Slutning bliver bekjendtgjort.

Opsat Aastæds sag mellem Gaardene Nestaas og Uqvitne i Wiger Otting. Vide Folio 221. Aar 1796, den 11te November, blev paa Wossevangens Tingsted effter Vedtagelse paa Gaarden Uqvitne afvigte Julii Maaned, Retten betjent af mig, Birkedommer Barth, som constitueret i Sorenskriverens Forfald, og de samme Laugrettesmænd som forhen i denne Sag have betjent Retten. Tilstede Lænsmanden Ole Aschildssøn Reime.

Citanterne i denne Sag, Rognald Rognaldssøn Nestaas den ældre og yngre fremlagde sit skrivtlige INdlæg af 10 November dette Aar, som i Retten blev læst, saalydende #

Anfin Rochne for sin Svoger Oleif Uqvitne, som beskikket Forsvar, fremlagde ligeledes Indlæg af 9de dennes, saalydende # Oleif Uqvitne sagde at han ikke vel kunde ansees som den der var Aarsag udi denne Proces, effterdie han frivillig inden Retten har tilbudet sig at nedrive det paatalte Tvergjærde, hvilket ved Rettens seeneste Befaring paa Aastedet er befundet at være opfyldt. Han protesterede derfor i alle Henseender mod det oplæste Indlæg, og indlod til Retten at dømme og skjønne det rigtige, hvorunder han anmærkede sine Forsvars Omkostninger skadesløs at maatte blive erstattet ved endelig Dom.

Citanterne paa Nestaas benægtede ligeledes det Indlæg, som fra Contra Partens Side er fremlagt; De henholdt sig til de afhørte Vidneforklaringer og Rettens Befaring paa Aastæderne, hvilket de ingenlunde kunde paatvile at maatte komme under Betragtning, naar endelig Dom skal afsiges. De indstillede altsaa Sagen fra sin Side, og havde intet videre Tilsvær.

Parterne vare fornøyede med at Dom udi denne Sag afsiges næste Aars Februarii eller Martii Maaned, som nærmere skal blive bestemt, men enhver for sig protesterede \mod/ hvad fra hinandens Side er fremkommet.

Eragtet:

Sagen optages til Doms til den Tid, som de øvrige Sager for Wossevangens Tinglaug blive paadømte, hvilken Tid ved dette Tings Slutning skal blive bekjendtgjort, og haver Laugrettet paa samme Tid at møde, for med Dommeren om Sagen at conferere. For denne Dags Forretning er betalt af begge Parter tilsammen til Sorenskriveren 1 rd., og til Laugrettet 2 rd., ialt 3 rd:
Barth

Den 12te November 1796 continuerede Høstetinget for Wossevangens Almue udi forhen tilførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Folio 223. Lars Knudssøn Breches Sag mod Erich Finne for Overfald blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

1796: 236

Folio 224. Aad Gielles Sag mod Erich Finne med flere for Gjeld 130 rd: effter Bevis, men Citanten mødte ikke.

Folio 224. Gullig Teigens Sag mod Hermun Fladeqval blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Folio 224. Baar Pederssøn Æhns Sag mod Hadle Larssøn Afdal for Gjeld 28 rd.: hvori Laugdag var udstød, blev anmeldt forligt og ophævet.

Folio 224. Sjur Torgerssøn Fannestølens Sag mod Hadle Larssøn Afdal, blev ligeledes anmeldt forligt og ophævet.

Folio 224. Ragnille Knudsdatter Røthes Sag mod Niels Monssøn Nesthuus blev anmeldt forligt og derfor udgaaer.

Niels Michelssøn Qvitne havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Corporal Ole Lie for Overfald skeed i (Rad telien?) den 26 September 1796 dette Aar, derfor Dom at lide til Bøders Udredelse og Processens Omkostningers Erstatning, efter at have anhørt de under Falsmaal indkaldte Vidner Iver Jonssøn Bjørke, Knud Olsson Bøe og Michel Klovshuset. Indstevnte Corporal Ole Lie protesterede mod denne Sags Antagelse til dette Ting, hvorunder han i saadanne Sager ikke sorterer, men begjerede samme her fra Retten afvist. Stevne vidnerne sagde at Forordningen af 3 Junii dette Aar er iagttaget. Citanten paastod Vidnerne afhørte og deres Forklaring som Tings vidne udstød. Parterne bleve foreenede saaledes, at indstevnte Ole Lie skulle betale til Citanten 2 rd: 1 Mrk: 8 s:, og saaleder er Processen ophævet.

Folio 225. Ole Nielsson Kinnes Sag mod Lars Jonsson Bjørke angaaende en Uldvæv blev paaraabt, men ingen mødte.

Folio 225. Tosten Tverbergs Sag mod John Kløve fordie han har solgt umyndigt Gods, Citantens Hustrue tilhørende, blev paaraabt, da Citanten begjerede samme til næste Mandag udsat. Som bevilges. Ingen mødte da.

Den 14de Novembrer 1796 continuerede Høstetinget for Wossevangens Almue udi de foregaaende Tingdage anførte Laugrettesmænds Nærværelse.

Folio 224. John Aadssøn Skulestads Sag mod Sjur Erichssøn Wangen til at gjøre Afregning angaaende en Hæst, blev paaraabt, men Citanten mødte ikke.

Henrich Helleved lod ved sin Søn Hermund Fladeqval anmelde at han med mundlig Varsel havde indkaldet Arne Sjurssøn Grytestølen for Gjeld 28 rd: 3 Mrk:, samt at tilbagelevere ham en Kaabber kjedel som er bleven laant, derom at anhøre Beviser og lide Dom til Betaling, samt denne Sags Omkostninger at erstatte. Ligeledes er Arne Grytestølen indkaldet at anhøre stevnte og ustevnte Vidners eedelige Forklaringer i denne Sag.

Kaldsmændene Amund Ringheim og Lars Bryn anmeldte at Forordningen af 3 Junii 1796 er iagttaget.

Citanten fremlagde en gammel Skattebog, \hvori/ et Bevis paaskrevet af den indstevnte, saalydende # 1793 er jeg skyldig til Henrich Helleved 20 rd: 3 Mrk:, og 8 rd: for en Koe. Aadne Sjurssøn Fannestølen, hvilket omskrevet paa stemplet Papir blev irettelagt.

Arne Sjurssøn Fannestølen mødte og vedtog lovlig Varsel, men benægtede aldeles den udstædte Haandskriffts og paastevnte Gjelds Rigtighed, som Citanten maatte bevise.

Sagsøgeren fremstillede godvillig mødende Vidne Sverqve Torgerssøn Skiple, som aflagde Lovens Eed og vidnede, at for omtrent 4 Aar siden vidste Vidnet at en Koe som tilhørde Henrich Helleved stod til Leje hos Arne Grytestølen, hvilken Koe Vidnet handlede til sig af bemeldte Henrich Helleved for 11 rd:, og derfor betalte 3 rd: Haandpenge, men siden Kreaturet ikke blev afleveret den bestemte Tid blev Kjøbet ophævet, og Arne beholdt Koen imod at Vidnet fik sine 3 rd: tilbage, hvilke Arne udlagde til Citanten. At Arne tilstod at være skyldig 8 rd: paa denne Koe, hørde Vidnet samme Tid, og lovede til sin Værfader Henrich Helleved saasnart mueligt at betale den, men om Betalingen er skeed, veed Vidnet ikke. dem:

Citanten lod begjere Udsettelse til næste Ting for at frem komme med Vidnesbyrd af Lars Hermundssøn Igdetvedt og Knud Erichssøn Arnetvedt, Lars Iverssøn Kolve og Ellef Olsson Hage, der skal bevise at indstevnte Arne Grytestølen har tilstaaet den paastevnte Gjelds Rigtighed, efter at denne Sag var paastevnt.

Indstevnte sagde at han tilstod at have modtaget 28 rd: 3 mrk: af Henrich Helleved, men samme er ham betalt paa det \han hos/ Citanten {hos ham} havde til gode.

Eragtet:

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed bliver afsagt.

Folio 225. Willum Berge ædskede Sagen i Rette mod Peder Windje og Hustrue til Eeds Aflæg effter deres Tilbud forrige Ting, og var nu nærværende, samme at anhøre. Aslak Windje fremlagde Præste Attest af Dags Dato, der beviser at disse gamle skrøbelige Folk ikke paa denne Aarets Tid kan

1796: 236b

møde, hvilken er saalydende # hvorfor de lovede til næste Sommer ting at frem komme med den tilbudne Eed paa den Dag som Holbøjgder Otting foretages. Citanten sagde, at i Fald de

indstevnte ikke møde til næste Ting forbeholdt han at føre sine Vidner til Oplysning om Gjeldens Rigtighed.

Eragtet.

Paa Grund af Giestgiver Peder Windies og Hustrues svage Tilstand som foraarsager deres Udeblivelse dette Ting, hvilket med den fremlagte Præsteattest er bevist, saa kunde Dommeren ikke nægte dem Anstand til næste Sommerting, da de møder med den af dem anbudne og af Citanten antagne Eed.

Johannes Aadssøn Windje havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Torkel Monssøn Windie til at tilbage betale de Penge som han tilsendte ham i Forvaring fra Bergen, eller og at aflægge sin Eed at han aldeles ingen Penge have modtaget, derom Dom at lide effter nærmere Paastand, samt denne Sags Omkostninger at erstatte.

Stevnevidnerne Aslak Pederssøn Windie og Sjur Olssøn Helgeland sagde at Forordningen af 3 Junii 1796 er iagttaget.

Citanten fremlagde et Krigs Forhør af 12 October 1796, som følger Acten.

Indstevnte mødte og vedtog lovlig at være tilkaldet [i] denne Sag, samt sagde at han adskillige Gange har faaet Breve fra den afdøde Sjur Johannessøn Winje, hvoraf han ikkun havde 3de tilbage, nemlig et af 7 Sept: 1794, et af 7 April uden Aarstal, og et af 3 Januarii \1796/, da de andre ere bortkomne. Disse fremlagde han i Retten, og bad Retten anmærke at ingen Penge derudi er ommeldte som hjemsendte til Comparentens Forvaring; Han protesterede der for mod Søgemaalet, og paastod Beviis mod Søgemaalet, da han gladelig ville aflægge sin Saligheds Eed paa at han ingensinde har modtaget Penge fra afdøde Sjur Johannessøn, eller noget Brev hvori samme skulle være indlagt.

Citanten begjerede Sagen udsat til næste Ting, for med Vidner Abelu Halvors Datter og Lisebet Knudsdatter Bidne at bevise det Torkel Winje skal have modtaget Penge fra Citantens Søn afvigte Høst,

Eragtet.

Sagen optages til Dom eller Kjendelse til den Tid som ved Tingets Slutning bekjendtgjøres.

Folio 225. Tosten Tverbergs Sag mod Jon Kløve fordie han har solgt umyndigt Gods, blev efter begjert Udsettelse fra sidst {Høste} Løverdag, isag paraabt, men Citanten mødte ikke.

Den 15 November 1796 continuerede Høstetinget for Wossevangens Almue i de udnævnte Laugrettesmænds Nærværelse.

Amund Ellingssøn Wangen havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Pigen Britha Haldors Datter og Hr: Foged Unmack til at anhøre hans Benægtelses Eed, at han ikke er Fader til det af hende fødte Barn, hvorom Dom er afsagt den 5 Septenbr: dette Aar.

Indstevnte Britha Haldorsdatter {Vegne} mødte ikke effter Udraab. Kaldsmændene Amund og Lars Bryn afhjemlede under deres Saligheds Eed at Stevnemaalet rigtigen er forkyndt effter Forordningen af 3 Junii 1796 for Britha Haldorsdatter i hendes Husbornds Paahør. Hr: Foged Unmack vedtog at anhøre den tilbudne Eed.

Amund Ellingssøn Wangen aflagde den i forbemeldte Som paalagte Eed, og saaledes er Sagen ophævet.

Anfin Knudssøn Græe havde til dette Ting med mundlig Varsel indkaldet Erich Nielssøn Finne til at fra sig levere de Vare som han selv har tilstaaet at have hos sig, Citanten tilhørende, eller og der for betale den af ham selv tilstandne Sum 200 rd.: derom stævnte og ustevnte Vidner at anhøre og Dom modtage til Opfyldelse af sit Forlig, og denne Sags Omkostninger at erstatte.

Erich Finne mødte og tilstod lovligt Stevnemaal. Den til Vederfølge indkaldte Kjel Takle mødte. Vidnerne mødte (.....?), hvoraf

1ste Vidne, Anfin Knudssøn Rokne, aflagde Eed og vidnede: at han afvigte Aars Høsteting paa Gjestgiverstuen hørde i det han kom derind, at Parterne talede sammen, og Erich sagde til Anfin: hvorfor betaler Du mig ikke de 50 rd: som du er mig skyldig, hvortil Anfin svarede: Du har min Velfærd fra mig. Erich sagde Ja, jeg har for 100 rd: i Sængeklæder og 100 rd: i Kjelder, samt paa Anfins foregaaende Spørgsmaal sagde end videre at dette benævnte havde han faaet hos Citanten. Denne Forening antog Vidnet for Alvor, saasom Anfin {Rochne} Græe derpaa skjød til Vidne, og vare ingen af dem meget beskjenket. afskeediget.

2det Vidne, Bottolf Olsson Lunde, aflagde Eed og vidnede ganske eensstemmig med forrige Vidne uden mindste Forandring. dem:

Citanten sluttede Sagen til Doms med Paastand om de tilstaaede 200 rd:s Betaling effter Vidnernes udsigende, samt denne Sags Omkostninger erstattet skadesløs.

Erich Finne benægtede Vidnernes Udsigende, da Talen er skeed af blot Spøg, hvorfor han ikke fandt sig forbunden at opfylde saadant som i løs Tale er sagt, hvilket til næste Ting dereffter vel burde være paastevnt. Hvad Comparenten ellers hos Citanten har modtaget,

1796: 237

er fuldkommelig afbetalt, hvorfor han paastod sig frie fundet for Søgemaalet.

Citanten vedblev sin forrige Doms Paastand.

Eragtet.

Denne Sag optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 225. Brynild Øfsthuss Sag mod Mathias Giære for laante Penge 220 rd: blev lovlig paaraabt, da Contra Citanten Matthias Giære med Fuldmægtig Anfin Rochne fremlagde skriffthigt Contra Continuations Stevnemaal udi denne Sag, af 20 October 1796, saameldende.

Brynild Øfsthuss og hans Svoger mødte og vedtog Varsel. De til Vederfølge indkaldte have paategnet Stevningen. Af de indkaldte Vidner fremstillede Contra Citanten Lænsmand Mølster, Enken Ragnille Niels Datter som forhen i Sagen havde vidnet, samt Amund Anfinssøn Giære, og Matthias Bjørnessøn Mølster, hvilke han begjerede førte og afhørte, da de andre frafaldes.

1ste Vidne, Lænsmand Godschalch Mølster, vedblev sine forhen i Sagen aflagte Vidnesbyrd, og under forrige Eeds Krafft forklarede: at han, paa samme Tid som forhen er forklaret at Foreningen skeede mellem Brynild Øfsthuss og Matthias Giære angaaende de 220 rd:, hørde at Matthias Fader sagde, at der burde være ubeslægtede Vidner tilstæde for at høre paa Foreningen, hvilke Vidner han tilbød sig at indhente, men Brynild sagde, at han var fuldkommen fornøjet med dem som vare tilstæde, da ingen andre Vidner behøvedes. afskeediget.

2det Vidne, Ragnille Nielsdatter, vedblev sine forhen gjorde Vidnesbyrde, og nu forklarede ganske eensstemmig med forrige Vidne.

Contra Citanten frafaldt de andre Vidner, og fremlagde Indlæg af 8 November 1796, med Paastand og Irettesettelse til Doms, saalydende #

Brynild Øfsthuss protesterede mod alt hvad fra \Contra/ Citanten er fremført og irettelagt,, samt i krafftigste Maade paastod Dom til de paastevnte 220 rd: s Betaling, Friefindelse for Contra Søgemaalet, og denne Sags Omkostninger erstattet skadesløs.

Eragtet

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres, da Dom bliver afsagt her paa Tingstædet.

Folio 225. Erich Finne ædskede Sagen i Rette mod Henrich Helleved for Gjeld 50 rd: efter Bevis, og fremstillede de Vidner som vare tilstæde da Henrich underskrev Beviset, for at faae samme end meere bekræfftet.

Hermund Fladeqval mødte paa sin Faders Vegne og vedtog at anhøre Vidnerne. Fremstod da Knud Amundssøn Lofthus og Gietle Monssøn Ronve, som aflagde Eed og vidnede, at de, paa samme Tid som det paastevnte Bevis blev skrevet af Erich Finne selv i sit eget Huus udi Henrich Helleveds Nærværelse, hørde at denne paa Erichs Spørgsmaal, om han ikke var pligtig ham 50 rd:, svarede Ja, det er vel saa, og derpaa underskrev med paaholden Pen, ligesom Vidnerne selv med paaholden Pen ved Erich Finne til Vitterlighed underskrev. afskeediget.

Citanten sluttede Sagen til Doms effter det fremlagte Beviis og førde Vidner, under Benægtelse af det fra indstevntes Side paa forrige Ting irettelagte Indlæg, paastod Gjeldens Betaling med 50 rd:, Rente fra Stevnamalets Dato, og Processens Omkostninger skadesløs erstattet.

Hermund Fladeqval paa sin Faders Vegne underkastede Sagen Dom, og paa Grund af sit Indlæg, samt siden Erich Finne selv haver skrevet Beviset, ventede frie findelse for Søgemalet.

Eragtet.

Sagen optages til den Tid som ved Tingets Slutning bekendtgjøres.

Folio 225. De tvende Lejermaals Sager som Hr: Foged Unmack har anlagt mod Godvind Rogne og Jon Groue begjerede han udsat til næste Udsættelses Ting, for at fremlægge de vedbørlige Præste Attester. hvilket bevilges.

Den 16 November 1796 continuerede Høstetinget udi de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

De effterfølgende Taxations Forretninger over Jordegods som er pantsat til Umyndige, inden Retten blev beediget, nemlig:

- 1: Michel Nielssøn Gierralds og Erich Brynildssøn Rios Forretning over 1 pd: 7 ½ Mrk: Smør i Gierrald, Svend Larssøn tilhørende, dateret 23 Julii 1796.
- 2: Anders Tostenssøn Kythes og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 18 Mrk: Smør i Neqvite, Wiching Wichingsøn tilhørende, dateret 10 November 1796.
- 3: Amund Torgerssøn Ringheims og Lars Knudssøn Bryns ditto over 2 pd: 13 ½ Mrk: Smør, med Overbygsel til 10 ½ Mrk:, i Nyre, Ole Svendssøn tilhørende, dateret 12 November 1796.
- 4: Michel Nielssøn Gierralds og Amund Torgerssøn Ringheims

1796: 237b

ditto over 1 pund 19 7/12 Mrk: Smør i Lille Ree, Enken Turilde Larsdatter tilhørende, dateret 11 November 1796.

5: Baar Larssøn Skutles og Lars Knudssøn Bryns ditto over 1 pd: 12 Mrk: Smør i Midt Skutle, Samson Torbiørnssøn tilhørende, den 15 Novbr: 1796.

6: Amund Torgerssøn Ringheims og Lars Knudssøn Bryns ditto over 3 Mrk: Smør i Fannestølen, Lars Jonssøn Bjørke tilhørende, dateret 12 November 1796.

7: Ditto ditto over 3 Mrk: Smør i Fannestølen, Brynild Anderssøn Gierager tilhørende, dateret 12 November 1796.

8: Erich Brynildssøn Rios og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 1 Løb Smør i Flage, Ole Larssøn tilhørende, dateret 12 November 1796.

9: Ole Samsonssøn Sellands og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 21 Mrk: Smør i (Qvarmo?), Niels Olsson tilhørende, dateret 15 November 1796.

10: Aslag Pederssøn Windje og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 4 Mrk: Smør i Tufte, Colben Brynildsson tilhørende, dateret 14 November 1796.

11: Erich Brynildsson Rios og Amund Torgerssøn Ringheims ditto over 1 pd: 5 ¼ mrk: Smør i Mithun, Størk Nielsson tilhørende, dateret 14 November 1796.

Derefter bleve følgende private Dokumenter tinglæste:

No: 1: Ole Haldorssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 9 Mrk:, i Waale, No: 27 i Bøer Otting, udstæd af Knud Knudsson Waale mod 350 rd:, den 14 Novbr: 1796.

2: Ole Haldorssøns Obligation stor 300 rd:, udstæd til Peder Iverssøn Medaas, med Pant i bemeldte Skyld, dateret 14 November 1796.

3: Knud Knudssøns og Ingeborg Poulsdatters Contract for Livs Ophold af ovenmeldte Gaard Waale, udstæd af Ole Haldorsson den 14 November 1796.

4: Guri Størksdatters Contract for Livs Ophold af Sælem i Bøer Otting, udstæd af Stifsønnen Niels Larsson Sælem den 14 November 1796.

5: Britha Erichsdatter Færes ditto for Livs Ophold af Gaarden Fære i Bordals Otting, udstæd af Tosten Nielsson Fære den 12te November 1796.

6: Amund Olssøns og Giertrud Nielsdatters Contract for Livs Ophold af Gaarden Tvinden i Bordstrands Otting, udstæd af Iver Jonsson Norem den 12 Nov: 1796.

7: Tosten Nielssøns Skjøde paa 1 pd: 12 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til andre 18 Mrk: Smør Wangens Præstebord og Enkefattighuset i Bergen beneficeret, i Fære, No: 24 i Bordals Otting, hans egen Arvelod efter Skiftebrev af 3die October 1791 indbereget, udstæd af Arvingerne efter \Niels/ Tosten\s:/ Fære, mod 200 rd:, den 12 Nov. 1796.

8: Skiftebrev effter Haldor Willumsson øvre Windje. Jordegods 4 ½ Mrk: Smør uden Bygsel i øvre Windje, No: 3 i Holbøygder Otting, ud{stæd}\lagt/ til Skifftebekostningen for 4 rd: 3 Mrk:, begyndt den 27 November 1794 og sluttet 14 November 1795.

9: Skiftebrev effter Anna Sjursdatter ibidem. Jordegods 13 ½ Mrk: Smør uden Bygsel i øvre Windje, No: 3 i Holbøygder, for 13 rd: 3 mrk:, udlagt: ældste Søns Børn og de 2de Sønner, hver 3 Mrk:. De 2 Døttre og afdøde Datters Børn, hver 1 ½ Mrk:, den 9 Febr: 1795.

10: Lars Jonsson øvre Windjes Skjøde paa 18 Mrk: Smør uden Bygsel i øvre Windje, No: 3 i Holbøygder, udstæd af Creditor og Arvingerne udi forbemeldte 2de Skiffter effter Haldor øvre Winje og Anna Sjursdatter ibm:, mod 18 rd:, den 12 November 1796.

11: Michel Aschildsson Melveds Skjøde paa 1 Løb 15 Mrk: Smør i Nedre Ygre, No: 9 i Bøer Otting, hans egen Arvelod efter Skiftebrev af 27 April 1796 indbereget, udstæd af Arvingerne effter Michel nedre Ygres Hustrue, mod 300 rd:, den 10 Novbr: 1796.

12: Lars Jonssøns Skjøde paa 9 Mrk: Smør i Afdal, No: [?] i Bordstrands Otting, udstæd af Arvingerne effter Størk Sjursson Afdal mod 130 rd:, den 16 Novemebr 1796.

13: Sjur Torgerssøn Fannestølen's Obligation stor 99 rd:, udstæd til Michel Sjursson Endeved, med Pant i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, dateret den 11te Julii 1796, udslettet efter paategnet Qvittering af 8de November 1796.

14: Ditto Obligation stor 99 rd:, udstæd til Bottolf Larsson Hjembære, med Pant i bemeldte Fannestølen, dateret 14 Julii 1794, udslettet effter Qvittering af 7 Nov: 1796.

15: Lars Jonsson Bjørkes Skjøde paa 3 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, udstæd af Sjur Torgerssøn Fannestølen mod 260 rd:, den 8 November 1796.

16: Brynild Anderssøn Gieragers ditto paa 3 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, udstæd af Sjur Torgerssøn Fannstølen mod 290 rd:, den 8 November 1796.

17: Gullig Larssøn Helleveds Obligation stor 400 rd., udstød til Johan Hansen Top, med Pant i Helleved, No: 13 i Windier Otting, dateret 13 Julii 1793, udslettet effter Creditors paategnede Qvittering af 12 November 1796.

18: Knud Anderssøn øvre Ryches Skjøde paa en Fjeldstøel kaldet Jonstølen under Gaarden Fannestølen, No: 21 i Bøer, udstød af Sjur Torgerssøn mod 150 rd., den 8 Nov: 1796.

19: Sjur Torgerssøn Fannestølens Obligation stor 399 rd., udstød til Jan Hansen Top, med Pant i Helleved, No: 13 i Windier Otting, den 8 November 1796.

20: Sjur Torgerssøns Skjøde paa 1 Løb 18 Mrk: Smør i Helleved, No: 13 i Windier Otting, udstød af Gullig Larssøn Helleved mod 945 rd., den 8 November 1796.

21: Maritha Clausdatters Skjøde paa 1 pd: 90/571 mrk: Smør i Mæland, No: 40 i Holbøygder Otting, hendes egen Arevelod effter Skiftebrev af 21 November 1792 indberegnet, udstød af Arvingerne effter Claus Erichsen Gierralds Hustrue mod 144 rd., den 8 November 1796.

22: Henrich Hermunssøns og Eli Knudsdatters Contract for Livs Ophold af øvre Rio i Wiger Otting, udstød af Ellef Ellingsssøn Rio den 7 November 1796.

23: Henrich Hermunssøn Rios Obligation stor 400 rd., udstød til Elling Hanssøn Hougse, med Pant i øvre Rio, No: 2 i Wiger Otting, dateret 8 Julii 1793, udslettet effter Creditors

1796: 238

paategnede Qvittering af 1ste November 1796.

24: Aad Nielssøn Qvitnes Contract for Livs Ophold af øvre Qvitne i Bordals Otting, udstød af Niels Larssøn øvre Qvitne den 7 November 1796.

25: Henrich Hermunssøn øvre Rios anden Obligation stor 100 rd., udstød til Endre Amundssøn Qvalvig, med Pant og anden Prioritet i øvre Rio, No: 2 i Wiger Otting, dateret 7 Novbr: 1796.

26: Ellef Ellingsssøn Wæles Obligation stor 130 rd., udstød til Sjur Arnessøn Alsager og Lars Amundssøn ibm.: med Pant i Wæle, No: [?] i Bordals Otting, dateret 9 Julii 1795, udslettet effter Creditorernes paategnede Qvittering af 31 October 1796.

27: Ellef Ellingsssøn øvre Rios Obligation stor 400 rd., udstød til Sjur Arnessøn indre Alsager, Michel Michelssøn Lothe og Jon Torgerssøn Lussand, med Pant i øvre Rioe, No: 2 i Wiger Otting, dateret den 7 November 1796.

28: Ellef Ellingsssøn Wæles Skjøde paa 2 Spand 9 Mrk: Smør, med Overbygsel til 9 Mrk: Smør, i øvre Rio, udstød af Henrich Hermunssøn Rio mod 500 rd., den 7 November 1796.

29: Knud Knudssøn Waales Obligation stor 280 rd., udstød til Peder Iverssøn Medaas, med Pant i Waale, No: 27 i Bøer Otting, dateret den 11 Julii 1795, udslettet effter Creditors paategnede Qvittering af 11 November 1796.

Ad Tormodssøn Himle og Bjørne Nielssøn Herre fremlagde deres Taxations Forretning over 1 Løb 1 pund 12 ¼ Mrk: Smør, med Overbygsel til 7 ½ Mrk.: i Olde, No: 16 i Bordals Otting, Opsidderen Torger Pederssøn tilhørende, dateret 8 November 1796, hvilken de beedigede.

30: Fendrik Linds Obligation stor 49 rd., udstød til Jomfrue Else Koren, med Pant i Huse paa Finne Grund i Guldfierdings Otting, dateret 1 September 1790, udslettet effter paategnet Qvittering af 29 October 1796.

31: Contract mellem Hr: Major Dahl, Ole Aschildssøn Reime, Knud Iverssøn Lødve og Niels Iverssøn Lødve af Guldfierdings Otting, angaaende Forpagtning af de totredie Parter af det indkommende Korn i Wosse Præstegjelds Kongstiende, den 7 Novbr: 1796.

32: Skifftebrev effter Lisbet Haavers Datter Midt Grove. Jordegods 1 Løb Smør med Overbygsel til 6 Mrk: Smør, i Midt Grove, No: [?] i Qvitler Otting, for 450 rd: 12 s.: udlagt

til Enkemanden Joseph Ellingsøn 6 Mrk:, samt Creditorer og Arvinger det øvrige, dateret 26 April 1796.

33: Skifftebrev efter Michel Iverssøn Wibaas. Jordegods 12 Mrk: Smør uden Bygsel i Opheim, No: [?] i Qvitler Otting, udlagt til Creditorerne Halsten Henrichssøn Istad og Iver Michelssøn Wibaas for 12 rd:, den 10 Februarii 1796.

34: Skifftebrev efter Bjørne Nielssøn Gielland. Jordegods 18 Mrk: Smør uden Bygsel i Gielland, No: 18 i Bordals Otting for 18 rd:, udlagt til Enken Sophie Arnes Datter og Børn, hver den Halvedeel, den 12 Februarii 1796.

35: Skiftebrev effter Sjur Knudssøn Qvarmo. Jordegods 1 Løb 6 Mrk: Smør i Qvarmo, No: [?] i Holbøygder Otting, for 500 rd:, udlagt til Enken Giertrud Olsdatter den halvedel, og Børnene den anden Halvedel, den 29 Maji 1778.

36: Anders Knudssøn Berges Obligation stor 76 rd:, udstød til Sønnen Anders Anderssøn, med Pant i Berge, No: 8 i Dørvedals Otting, dateret den 15 November 1792, udslettet efter paategnet Qvittering af 11 November 1796.

37: Foreening mellem Peder Pederssøn nedre Winje og Anders Godschalkssøn øvre Windie angaaende Agerbytte, udstød af 8 Laugrettesmænd den 13 September 1796.

38: Niels Larssøns Skjøde paa 7 Mrk: Smør i Sælem, No: 52 i Bøer Otting, hans egen Arvelod efter Skiftebrev af 28 Februarii 1785 indberegnet, udstød af Arvingerne effter Guri Brynildsdatter Sælem for 100 rd:, den 14 November 1796.

39: Skifftebrev effter Niels Tostenssøn Fære. Jordegods 1 Løb Smør, med Overbygsel til 1 pund 12 Mrk: Smør, i Fære, No: 24 i Bordals Otting, udlagt til Enken Britha Erichsdatter den Halvedel, og Børnene den anden Halvedel, den 3 October 1791.

40: Hadle Larssøn indre Afdals Obligation stor 120 rd:, udstød til Anders Svendssøn Qvale, med Pant og anden Prioritet i indre Afdal, No: 21 i Bordstrands Otting, dateret 15 November 1796.

41: Hadle Larssøn Afdals Declaration, at han ikke skal sælge eller pantsette meere af sin Gaard uden Creditorers og Cautionisters Vidende, dateret 15 November 1796.

42: Anna Wichingsdatters Contract for Livs Ophold af Houge i Opheims Otting, udstød af Wiching Larssøn Houge den 15 November 1796.

43: Lars Olssøns Skjøde paa 1 pund 12 Mrk: Smør i Tveite, No: 7 i Wiger Otting, udstød af Faderen Ole Larssøn Tveite, mod 210 rd:, den 15 November 1796.

44: Ditto Obligation stor 210 rd:, udstød til Ole Larssøn Tveite, med Pant i forbemeldte Skyld i Gaarden Tveite, No: 7 i Wiger Otting, den 15 November 1796.

45: Ole Larssøns og Hustrues Contract for Livs Ophold af bemeldte Gaard Tveite, udstød af Sønnen Lars Olssøn den 15 November 1796.

46: Niels Michelssøns Skjøde paa 2 pund 6 Mrk: Smør i Bratholo, No: 36 i Holbøygder Otting, udstød af Michel Bjørnessøn Bratholo mod 400 rd:, den 15 November 1796.

47: Michel Bjørnessøns og Ingeborg Olsdatters Contract for Livs Ophold af bemeldte Gaard Bratholo, udstød af Niels Michelssøn Bratholo den 15 November 1796.

1796: 238b

48: John Anderssøns Skjøde paa 1 pund 3 Mrk: Smør i Løen, No: 16 i Opheims Otting, udstød af Niels Jacobssøn Leidal mod 190 rd:, den 15 November 1796.

49: Knud Magnussøn nedre Windjes Obligation stor 630 rd:, udstød til Henrich Iverssøn Helleved og Hermund Henrichssøn Helleved, med Pant i 1 Løb 1 pd: 21 Mrk: Smør i Nedre Windje, No: 14 i Windjer Otting, dateret 15 November 1796.

50: Knud Olssøn Uqvitnes Obligation stor 300 rd:, udstød til Iver Brynildssøn Lemme, med Pant i Uqvitne, No: 31 i Bordstrands Otting, den 15 November 1796.

51: Knud Erichssøns Skjøde paa 1 pund 16 ½ Mrk: Smør i Arnetvedt, No: 43, hans egen Arvelod efter Skiftebrev af 16 Martii 1793 indberegnet, udstød af Arvingerne effter afdøde Erich Knudssøn Arnetvedt i Holbøygder Otting, den 15 Nov: 1796.

52: Ole Nielssøn Ullestadteigens Obligation stor 120 rd., udstød til Bjørne Larssøn Houge, med Pant i Ullestadteigen, No: 31 i Wiger Otting, dateret 10 Julii 1783, udslettet efter paategnet Qvittering af 12 Novembkber 1796.

53: Egteskabs Contract mellem Niels Larssøn Wiche og Gunbiør Larsdatter ibm., dateret den 14de November 1796.

54: Erich Madssøns Obligation stor 199 rd., udstød til Ole Haldorssøn Helleland, med Pant i Lødve, No: 11, dateret 11 Julii 1787, udslettet effter Qvittering af 1 Nov: 1796.

55: Knud Olssøn Uqvitnes ditto, stor 250 rd., udstød til Ingebret Colbenssøn Syndve med flere, mod Pant i Uqvitne, No: 31 i Bordstrands Otting, dateret 11te Julii 1788, udslettet efter Qvittering af 15 November 1796.

56: Colben Anderssøns Bygselbrev paa 16 ½ Mrk: Smør i Jordalen, No: [?] i Opheims Otting, udstød af Sognepræsten Hr: Jersin den 15 November 1796, med Revers.

57: Johannes Asgrimssøn Gavles Obligation stor 190 rd., udstød til Claus Larssøn Bøe, med Pant i Gavle, No: 27 i Holbøygder Otting, dateret 10 Julii 1794, udslettet efter Qvittering af 15 November 1796.

58: Ole Johannessøns Skjøde paa 1 pund 3 ½ Mrk: Smør i Gavle, No: 27, udstød af Johannes Asgrimssøn Gavle mod 199 rd., den 16 November 1796.

59: Ditto Obligation stor 199 rd., udstød til Claus Larssøn Bøe, med Pant udi forbemeldte Skyld i Gavle udi Holbøygder, dateret 16 November 1796.

60: Sølfest Olssøn Gilderhuses Skjøde paa Gilderhuus Bordsaug i Opheims Otting, udstød af Lars Ingebrettssøn Tveite mod 120 rd., den 16 November 1796.

61: Størk Michelssøn Bøes Skjøde paa et Stykke Jord tet ved Elven Bremmen som ligger udi Støbs Mark i Bordstrands Otting, samt dermed følgende Støbs Flomsaug, udstød af Niels Sølfestssøn Flætre mod 130 rd., den 16 November 1796.

62: Anders Olssøn Lille Hirths Obligation stor 200 rd., udstød til Sjur Larssøn Holo, med Pant i Lille Hirth, No: [?] i Holbøygder Otting, dateret 12 Novbr: 177(0?), udslettet efter Qvittering af 14de November 1796.

63: Størk Michelssøn Bøes Obligation stor 80 rd., udstød til Ingebret Colbenssøn Syndve, med Pant i Støbs Flom saug i Borstrands Otting, den 16 Novbr: 1796.

Derefter blev af Dommeren

Eragtet

Da de til dette Høste ting berammede Dage allerede ere forløbne, og vedkommende Parter udi de Sager som til Doms ere optagne har vedtaget at anhøre Rettens Kjendelse eller Dom næst kommende Vinter for ikke at bebyrde sig selv med unødvendige Udgiffter: Saa bliver herved berammed et Udsettelses Ting i Overeensstemmelse med Forordningen af 19 Augusti 1735 at holdes her paa Wossevangens Tingstød \den 1 Martii 1797/, da de upaaraabte og uiretteædskede Sager bliver at irette føre, uden at nogen videre Varsel for nogen af Parterne bekjendtgjøres; Men naar denne Eragtning af Kirkebakkerne er bleven oplæst, maae vedkommende møde. Udi de paa dette Ting optagne Sager bliver bemeldte 1te Martii 1797 afsagt Dom eller Kjendelse, som til Efterretning og effter Vedtagelse tilkjendegives.

End videre blev tinglæst

64: Skifftebrev efter Lars Arvessøn Sælems Hustrue Guri Brynildsdatter. Jordegods 14 Mrk: Smør, med Overbygsel til 4 Mrk: Smør, i Sælem, No: 52 i Bøer Otting, udlagt til Enkemanden Lars Arvessøn 5 (19/120?) Mrk: Smør for 85 rd., og Creditor samt Arvinger det øvrige, den 28 Februarii 1785.

Opsat Odelssag paa Gaarden Børkie i Guldfjerding Otting, Folio 222.

Aar 1796, den 16 November, blev Retten \sat/ udi Odelssagen anlagt af Peder Iverssøn Børkie mod Knud Endressøn ibm, og behandlet udi Sorenskriverens Forfald af mig, Birkedommer Barth paa Wossevangens Tingsted, følgelig Vedtagelse paa Odelstomten den 4de Julii dette Aar. Da samme Laugrettes og Meddomsmænd, som sidste Gang betjente Retten, vare nærværende, undtagen Knud Aschildssøn Ræne, der anmeldte Forfald, i hvis Sted Ole Aschildssøn Reime mødte.

Da Citanten Peder Iverssøn Børkie, i Følge sin Forbeholdenhed sidste Rettes Dag, fremlagde skriftligt Indlæg, af 9 November 1796,

1796: 239

saalydende #. Hvormed han indlod Sagen til Doms.

Knud Endressøn Børkie, som paa Odelstomten sidste Rettes Dag havde sluttet Sagen fra sin Side og tilført de Beviser som han ansaae nødvendige til sin retfærdige Sags Oplysning, henholdt sig dertil, da han troede at de samme ville være urokkelige Dokumenter til hans lovlige Rets (Styrkelse?) Indstillede altsaa Sagen til Dommer og Meddomsmænds Skjøn og Kjendelse, og i Kraftigste Maade protesterede mod alt hvad udi denne Sag fra Citantens Side er frembragt. Paastod ellers sine Forsvars Omkostninger skadesløs erstattet, og Friefindelses Dom.

Parterne sagde at være fornøjet med at Dom udi denne Sag afsiges paa den Tid, som de ved Tinget udprocederede Sager ere optagne, og havde i øvrigt intet videre Tilsvar.

Eragtet.

Sagen optages til den første Martii førstkommende Aar 1797, da Parterne og Laugrettet møder \her paa Tingstædet/, de sidste for med Dommeren om Sagen at conferere. Denne Dags Forretning er til Sorenskriveren betalt 1 rd., og til Laugrettet 2 rd., tilsammen 3 rd., skriver
Tre Rigsdaler.
Barth

Derefter er end videre ved Tinget passeret, og publiceret følgende tilhænde komne kongelige Anordninger:

No: 1: Placat angaaende Egteskaber i Finmarken, dateret 13 Maji 1796.

No: 2: Ditto angaaende at de gamle Species Dalere skal gjelde med de nye udmyntede Specie Dalere, dateret 27 Maji 1796.

No: 3: Amtets Efterspørgsel af en fra Bradsberg Amt undveget Person ved Navn Jens, der har stjaalet i Jarlsberg Grevskab, dateret 1796.

Folio 215. Herr Foged Unmack ædskede Sagen i Rette mod Pigen Ingeborg Sjursdatter {Wangen} \Opheim/ for ulovligt Brændevins Salg, og paastod \Dom/ til Bøders Udredelse effter Forordningen af 8 Martii 1757 med 20 rd., samt denne Actions Omkostninger erstattet med 10 rd., og endelig Ingeborg Sjursdatter med Husbonde Erich Finne een for begge og begge for een tildømt for deres temeraire Udeblivelse fra Retten at erlægge en klækkelig Mulct til Justice Cassen og Stedets Fattige.

Ingeborg Sjursdatter og Erich Finne vare begge lovlig tilkaldede at være nærværende paa dette Høste ting med sit Tilsvar, hvilket Kaldsmændene afhjemlede under deres Saligheds Eed. Men de indstevnte mødte ikke effter Udraab. Actor paatrængede Dom, og var fornøjet med at samme afsiges paa den Tid, til hvilken de andre paa dette Ting udprocederende* Sager ere optagne.

Eragtet.

Sagen optages til den 1te Martii 1797, da Dom udi samme bliver afsagt her paa Tingstædet.

Dereffter blev følgende Taxations Forretning over Jordegods som er pantsat til umyndige inden Retten beediget, nemlig:

12: Aad Tormodssøn Himles og Bjørne Nielssøn Heerres Forretning \over ½ Løb Smør i Olde, Torger Pederssøn tilhørende, dateret 8de November 1796.

Ligesaa blev publiceret følgende Umyndiges Obligationer.

No: 64: Svend Larssøn Gieralds Obligation stor 300 rd., udstød til Kari Christensdatter Ejtrem og Torgiuls Larssøn Aga mod Pant i 1 pd: 7 ½ Mrk: Smør i Gierrald, No: 27 i Bordals Otting, dateret 23de Julii 1796.

65: Wiching Wichingssøn Neqvines ditto, stor 99 rd: 4 mrk: 11 s., udstød til Mari Knudsdatter, mod Pant i 18 Mrk: Smør i Neqvine, No: 32 i Bordstrands Otting, dateret 10 Novembr: 1796.

66: Ole Svendssøn Nyres Ditto, stor 106 rd: 3 mrk: 6 s., udstød til Kirsti Herlougdsdatter Fladeqval, mod Pant i 2 pd: 13 ½ Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 10 ½ Mrk: Smør, i Nyre 1ste Thun, No: 4 i Bordals Otting, dateret 12te Novembr: 1796.

67: Turilde Larsdatter Lille Rees Ditto, stor 102 rd: 3 mrk: 10 s., udstød til Ragnille og Maritha Larsdøttre Lille Ree, mod Pant 1 pd: 19 7/12 Mrk: Smør i Lille Ree, No: 21 i Bordals Otting, dateret den 11 Novembr: 1796.

68: Lars Jonssøn Bjørkes Ditto, stor 57 rd: 4 mrk: 1 s., udstød til Maritha Monsdatter Endeved, mod Pant i 3 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, dateret 12 Novembr: 1796.

69: Brynild Anderssøn Gieragers Ditto, stor 81 rd: 3 mrk: 14 s., til Brytteve Larsdatter Takle, mod Pant i 3 Mrk: Smør i Fannestølen, No: 21 i Bøer Otting, dateret 12 November 1796.

70: Ole Larssøn Flages Ditto, stor 219 rd: 3 mrk: (6?) s., udstød til Britha Andersdatter og Kari Knudsdatter, mod Pant i 1 Løb Smør i Flage, No: 12 i Dørvedals Otting, dateret 12 Novbr: 1796.

71: Niels Olssøn Qvarmos ditto, stor 56 rd: 5 mrk: 11 s., til Aase Sjursdatter Qvarmo, mod Pant i 21 Mrk: Smør i Qvarmo, No: [?] i Holbøygder Ottong, dateret 15 Novembr: 1796.

72: Colben Brynildssøn Tuftes ditto, stor 99 rd: 3 mrk., udstød til Bendix Torgerssøn, mod Pant i 4 Mrk: Smør i Tufte, No: [?] i Opheims Otting, dateret 14 Novembr: 1796.

73: Størk Nielssøn Mitthuns ditto, stor 117 rd: 5 mrk: 15 s., udstød til Anna Monsdatter Nesthuus, mod Pant i 1 pd: 5 ½ Mrk: Smør i Mitthun, No: 12 i Wiger Otting, dateret 14 Novembr: 1796.

74: Torger Pederssøn Oldes ditto, stor 122 rd: 3 mrk: 7 s., til Sjur Pederssøn og Ingier Pedersdatter, mod Pant i ½ Løb Smør i Olde, No: 16 i Bordals Otting, dateret 8 Novembr: 1796.

1796: 239b

75: Knud Iverssøn Seims Afkald for hans Datter Kari Knudsdatters Arv effter Skifftebrev af 27 Septembr: 1793, 66 rd: 14 s., til Hr: Sorenskriver Heiberg, den 11 Novbr: 1796.

76: Lars Davidssøn Soues Afkald for hans Hustrue Ingeborg Knudsdatters Arv effter Skiftebrev af 6 Octobr: 1774, 105 rd: 4 mrk: 7 s., til Ole Monssøn Gjøesten, den 14 November 1796.

77: Sigrid Olsdatters Afkald for hendes Arv effter Skifftebreve af 21 Junii 1751 og 13 Septbr: 1784, 41 rd: 3 mrk: 1 s., til Lars Olssøn Herre, den 8de November 1796.

78: Niels Anderssøns Afkald for hans Arv effter Skifftebrev af 24 November 1792, 66 rd: 5 mrk: 5 s., til Wiching Anderssøn Qvale, den 10 November 1796.

79: Skifftebrev effter Ole Knudssøn Bøe. Jordegods 9 Mrk: Smør uden Bygsel i Bøe i Bøer Otting, udlagt til Enken og Børnene, den 4 December 1784.

Hr: Foged Unmach fremlagde dernæst til Examination følgende Tings Vidner, som han begjerede af Retten maatte bekræfttes, og tilbagestilles til Bielag ved hans allerunderdanigste Fogde Regnskab for 1796. 1: Det store Tings Vidne bestaaende af 12 Poster. 2: Restanse Regiosteret over de udestaaende kongelige Skatter til 1796 Udgang, 592 rd: 4 mrk: 11 s:, og ¼ procento Rente skatten 54 rd: 2 mrk: 15 s: 3: Af- og Tilgangen i Odelsmandtallet. Ditto i Vejmaster Mandtallet. 5: Om Saugene. 6: Om Qværne Afgifften, der beløber 8 rd: 2 mrk: 8 s: Disse Tings Vidner blev inden Retten i Lænsmandens, Laugrettets, og i Særdeleshed de 2de Mænd Stephen Tollefssøn Bryns og Ole Wichingssøn Griotlands Nærværelse befundet effter nøye Examination at være ganske overeensstemmende, med hvad de veed derom at sige, og de oplæste originale Tingsvidners Indhold.

Til Stevnevidner for Wossevangens Ting laug er paa Grund af Forordningen af 3 Junii 1796, udnævnt: For Wangens Sogn, siden samme er saa vidtlyfftig: I Dørvedal, Bordstrand, Wiger og Bøer Ottinger, den constituerede Lænsmand Ole Askildssøn Reime, Amund Torgerssøn Ringheim og {Lars Knudssøn} Størk Larssøn Møen. For Guldfierding, Windje, Qvitler og Bordal, foruden Lænsmanden, Lars Knudssøn Bryn og Stephen Tollefssøn Bryn. For Holbøjpgder og Ophejms Ottinger, foruden Lænsmanden, Aslach Pederssøn Windje og Torkel Larssøn Lillethun, hvilke bleve forelæste og betydede Lovens 1: 4: 6:, med Formaning at vogte sig for den deri bestemte Straf, hvilket de lovede, og at Stevnemaalene rigtig effter Forordningens Indhold skal blive forkyndte, derpaa aflagde de Eed effter Loven med oprakte Fingre.

Som Laugrettesmænd til Sommertinget dette næstfølgende Aar 1797 ere beskikkede: 1: Gullig Anderssøn Hovde. 2: Ole Wichingssøn Griotland. 3: Brynild Anderssøn Gierager. 4: Endre Olssøn Tesdal.

Efter Udraab var intet meere ved Retten at bestille, thi blev Høstetinget ophævet for denne Gang.
Barth

Opsat Stenings Forretning paa Fladeqval i Bordstrands Otting. Fol: 210
Aar 1796, den 18de November, blev Optegnelse over den manglende Stening paa Fladeqval, fol: 210, af de tilstæde værende Laugrettesmænd Tosten Anfindssøn Ringheim, Aad Nielssøn ibidem, Amund Torgerssøn ibidem og Lars Knudssøn Bryn fremlagt og de nedsatte Mærkeskjæl i Parternes Nærværelse tilførte, {og} oplæste og vedtagne saaledes: En Ager kaldet Lien, er omringet med 13 Mærkesteene og 4 Gloppe. Aslach ejer Ageren, og Ole Bøen omkring. Ved Guldagerhougen er nedsat en Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe. Samme Steen \viser/ i Sør i 2de andre Steene, i den sidste er hugget en Gloppe som viser i Øst i en Gloppe hugget i en anden Mærkesteen oven for Almænds Vejen, hvor Ole Fladeqval ejer paa Østre Side og Lars Giersqval paa den vestre Side af disse Mærker. Den sidst ommeldte Mærkesteen viser i Sør over Vejen i trende andre Mærkesteene, hvor Aslach ejer paa den vestre Side, og Ole paa den østre Side af disse Mærker. I den sidstommeldte Steen er hugget en Gloppe som viser i 3de andre Mærkestene, den sidste af disse viser i en Gloppe hugget i en Mærkesteen ved Giersqvals Mærket. Den sidstommeldte Steen viser i Sydost og en i nordvest. Ole Fladeqval ejer paa den østre, og Ole Sjurssøn Giersqval paa den vestre Side. Ved Vandet i en Sydost er nedsat en Mærkesteen som viser i Nordvest i 3de Mærkestene, i den sidste er hugget en Gloppe som viser West i en jordfast Steen, hvori er hugget 2de Gloppe, den sidste Gloppe viser op under Almænds Vejen i en Mærkesteen, denne viser over

Vejen i 2de andre Gloppe som ere hugne i jordfaste Stene, den sidste af disse Gloppe er en Vinkel Gloppe som viser vest i 3de andre Gloppe, den sidste af disse er hugget i en Mærkesteen, viser i nord i en Gloppe og i en Mærkesteen, i den sidste er hugget en Gloppe som viser i Øst i 3de Mærkesteene og en {Mærkesteen} Gloppe. Ole ejer paa den Westre, og Aslach paa den østre Side af disse Mærker. Den sidstommeldte Gloppe er hugget i en Mærkesteen som viser ned effter Kalhage Gjerdet i tvende Mærkesteene og i 2de Gloppe. Den sidste af disse Gloppe er

1796: 240

hugget i en nedsat Mærkesteen som viser ind effter Gjerdet i 2de Gloppe og en Mærkesteen. Aslach ejer under, og Ole ovenfor disse Mærker. Ved Kalhage Gjerdet ned ved Vejen er nedsat en Mærkesteen som viser op igjennem Hagen i 6 andre Mærkesteene og i en Gloppe som er hugget i en jordfast Steen, samme Gloppe viser op i Gjerdet til en Mærkesteen, derfra til en anden Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i Nordost til Æens Gjørdet i 2de Gloppe og 2de Mærkesteene. Aslach ejer Hagen paa østre, og Ole paa \den/ vestre Side af disse Mærker. I Øgetoen ned ved Bjerget er hugget en Gloppe som viser op i en jordfast Steen, hvori er hugget en Gloppe som viser op i Bjerget; Oven for Nolten i en jordfast Steen er hugget en Gloppe som viser i 2de andre Gloppe som ere hugne i jordfaste Stene eller en Bjerghammer. Paa Kjødnebjerg i en jordfast Steen er hugget en Gloppe, viser op under Bjerget i 2de andre Gloppe hugne i jordfaste Stene. Denne Linie viser ifra Sør til Nord. Aslach ejer paa den Westre, og Ole paa den østre Side af disse Mærker. Imellem Kjøne og Tistel Bjerget er hugget en Gloppe i jordfast Steen, og en i en Bjerghammer. Den Gloppe i den jordfaste Steen viser ned til Bjerget. Aslach ejer paa den østre, og Ole paa den vestre Side. En anden Linie paa Tistelsbjerg er i en jordfast Steen hugget en Gloppe som viser op til Bjerget i en Kleiv kaldet Graae Kleiven, hvori er hugget en Gloppe. Aslach ejer paa den vestre, og Ole paa den østre Side. Husmandspladset Fladeqvalsteigen kaldet, vedbliver som før tilfælles for begge Parter. Fjeldstølen Klep blev ogsaa fælles. I Henseende til Fladeqvals Strækninger til Gjellebjerg, eller den Teig som Ringheim tilhører, kunne ingen Forening skee mellem de Ringheims Mænd og Grævles Opsiddere, saasom enhver for sig paastod Ejendom ovenfor bemeldte Teig til Fladeqvals Byttet, derfor kunne ingen Steening der skee, men vedkommer Ringheims og Grævles Mænd forbeholdes deres Tiltale til hinanden om og naar de ansee det tjenligt.

Saaledes forrettet af os, Aad Nielssøn Ringheim. Tosten Anfindssøn ibidem. Amund Torgerssøn ibidem. Lars Knudssøn Bryn.

Hvoreffter vedkommende begjærede Forretningen sig in Forma beskrevet meddeelt; som bevilges, og er for Indførselen heraf betalt til Sorenkriveren 3 Mrk., skriver Tre Mark.

Stenings Forretning paa Gaarden Store Skiple i Bøer Otting.

Aar 1796, den 18de November, indfandt sig hos mig paa Tingstedet Wossevangen de tvende Dannemænd Lars Ellevsøn og Arne Olssøn Store Skiple og begjærede at den imellem dem og angrænsende Naboer paa Lille Skiple, Sygnebære, Midt Bære, Frembære, øvre Bære, Breche og Øfsthuis efter min Tilladelse ved Lænsmand og Mænd afholdte Steenings Forretning maatte Protocollen tilføres, da de ere fuldkommen forenede, og vedkommende lovlig tilkaldet efter den meddeelte Tægtedag.

Anno 1796, den 4de Julii, blev Stenings Forretning holdet paa Gaarden Skiple i Wosevangens Kirkesogn og Bøer Otting i Rundalen beliggende, imellem Lars Ellevsøn Store Skiple og Arne Olssøn ibidem, samt andre deres Naboer som grændser i Mærke med dem med deres Ejendom, som er Torkel Johannessøn Lille Skiple, Knud Anderssøn Sygnebære som Lejlænding med Hr: Jacob Jersin som Ejer, Colben Baarssøn Midt Bære, Niels Jonssøn

Bære, Tollev Larssøn Frembære, og Holger Endressøn ibidem, Knud Michelssøn Breche, Knud Olssøn ibidem, og Brynild Svendssøn Øfsthuus. Magne Aschildssøn Reime mødte paa Sognepræsten Hr: Jersins Vegne efter han udstedte skriftlige Fuldmagt, som Tilsynsmand paa hans beneficerede Gods Sygnebære og Øfsthuus, hvilken Fuldmagt er saalydende # Alle ere lovlig varslede af Lars og Arne Store Skiple med 2de Mænd, nemlig Ole Sjurssøn Davidhoug og Anfind Torgerssøn Bratager, effter Sorenskriverens Tilladelse og i Lænsmanden Ole Aschildssøn Reimes Nærværelse af 4re eedsvorne Laugrettesmænd: Størk Amundssøn Fjose, Ole Sjurssøn Davidhoug, Willum Pederssøn Bøe, og Mons Torgerssøn Bachethun.

Hvorda blev begyndt i S: O: fra Gaarden Skiple hos den store Rundals Elv i Udmarken ved Telghollet kaldet, blev hugget en Gloppe i en jordfast Steen som viser i nordvest i 2de Gloppe og til en C Gloppe i Rodekleivstenen kaldet, strax oven for Almindings Vejen. Bemeldte C Gloppe viser i nord i en Gloppe under Bærskjødnen kaldet, og derfra i lige Linie til 4 Gloppe, 3de hugne i Skarv, og den 4de i en jordfast Steen, og til en Gloppe strax under Skipleshovden kaldet, derfra midt i Skipleshovden i et Bjer[g?]blik i en Gloppe, fra samme bemeldte Gloppe i en Gloppe hugget øverst paa Kierringbjerget kaldet. Sidstbemeldte Gloppe viser i N: W: til 2de Gloppe i samme Linie og til en hugget i et Skarv ved Enden paa Baglien kaldet, og samme viser mod Fjeldet midt imellem Graalurene kaldet. I samme bemeldte Mærkestrækning ejer Skiples Opsiddere paa den vestre Side, og Øfsthuus og Breches Opsiddere paa den østre Side. I Haandals Udmark er Mærket fra den store Rundals Elv effter en Fjeld-Elv, der strækker sig S: O: i Fribotten kaldet, mod Fjeldet, og ejer Skiples Opsiddere paa vestre Side, samt Breche og Øfsthuus paa den østre Side. Den anden Mærkes Linie i Haandalen er Mærket fra en Gloppe hos Fribot Elven, der viser i vest til en anden Gloppe hos Haandals Elven, og Lars ejer Bøen paa søndre, og paa søndre* (nordre?) Side er fælles Beitning. Den bemeldte Teig kaldes Tungeteigen. Den tredie Linie i Haandalen er fra Storelven, hvor der blev hugget en Gloppe som viser i Sør til 6 Gloppe; den sidste er hugget i Kyresvaen

1796: 240b

kaldet, og paa vestre Side ejer Lars Skiple, og paa søndre Side ejer Arne ibidem. Under Kyresvaen kaldet, skal Lars have sit Burække. Sønden for den store Rundals Elv, midt i (Aa..abet?) kaldet, er hugget en Gloppe i en stor Steen nær ved Elven som viser i Sør til 6 Gloppe i samme Linie og til en V Gloppe, som er Endemærket; hvor Colben og Niels Midt Bære ejer paa vestre Side, og Skiples Opsiddere paa østre Side. Sønden for StorElven er hugget en Gloppe i en jordfast Steen i Elvebaret, der viser i Sør i en Mærkesteen i samme Linie, og derfra til 5 Gloppe i samme Linie og til en V Gloppe, som er Endemærket, hvor Lille Skiple ejer paa østre Side, og Store Skiples Opsiddere paa den vestre Side. Den anden Linie ad samme Teig tager sin Begyndelse hos StorElven ved en Gloppe, der er hugget i en stor Steen og viser i 3 Gloppe og en Mærkesteen, og derfra i 4 Gloppe i samme Linie, den sidste under Fjeldet og er Endemærket, hvor Arne og Lars ejer paa østre Side, og Torkel Lille Skiple paa den vestre Side. Paa Sydvestre Side ved Gaarden Store Skiple er Mærket fra den store Rundals Elv effter en Elv, Store Skiplen kaldet, der strækker sig i Nord under Lille Brattebakkefossen, hvor Tollev og Holger Hiembære* (Frembære?) ejer Bøen paa vestre Side, og Lars og Arne Store Skiple paa østre Side. I samme Linie gaaer Mærket effter en Elv, store Skiplen kaldet, ligetil Watnesæt Vandet. Knud Søgnebære ejer Udmarken paa vestre Side af Elven, og Lars og Arne Store Skiple paa østre og søndre Side. Fra bemeldte Vand gaaer Mærket effter Elven, der strækker sig i nordvest mod Fjeldet og kaldes den vestre Dravle Elv. Paa vestre Side ejer Knud Sygnebære, og paa østre Side ejer Lille og Store Skiples Opsiddere, og er Udmarken. I Skiples Udmark hos den østre Dravle Elv kaldet, blev hugget en Gloppe i en stor Steen, der viser i nord i 3 Gloppe; den sidste er hugget i en Steen

under Fjeldet, hvor Torkel Lille Skiple ejer paa vestre Side, og Arne Store Skiple ejer paa østre Side. Mærket imellem Lars og Arne Skiple er fra Vandet effter den østre Dravle Elv indtil et Fæe Vad der er over Elven. Der blev sat eller hugget en Gloppe som viser i N: O: til 3de Gloppe; den sidste viser i Mærkes Linien med Øfsthuus og Breches Opsiddere, hvor Lars ejer paa østre, og Arne paa vestre Side. Paa Skiples Stølsslaatte blev sat en Mærkesteen hos Vandet som viser i øst til 2de Mærkesteene strax under Gjerdet, hvor Lars ejer Bøen paa nordre, og Arne ejer Bøen paa søndre Side. Mærket imellem Lars og Torkel er effter Stølsbækken. Torkel Lille Skiple skal have Frihed at flytte sit Slaatte Gjærde op i lige Linie med Arne og Lars sit Gjerde, samt at sætte sit Huus i sit eget Gjerde. Fra bemeldte Mærkesteen i Stølsslaatten i Sør til en L Gloppe i Veehoug kaldet; samme Gloppe viser med den ene Arm i N: O: til en Gloppe i Drifthougen kaldet. Sidstbemeldte Gloppe viser i Mærkes Linien med Øfsthuus og Breches Opsiddere, hvor Lars ejer Udmarken paa vestre og nordre Side, og Arne paa søndre og østre Side. Buetræe skal enhver have Tilladelse at indhægne sig hver effter sin Jordskyld, dog saa det ej skeer nogen til Trængsel. Øvre Lien tilligemed Stølsmarken, hvor Mærket tager sin Begyndelse hos Elven Lille Skiplen kaldet, ved en Gloppe der viser i Nord til 4 Gloppe; den sidste viser i Mærkes Linien med Øfsthuus og Breche, hvor Lars ejer paa østre, og Arne paa vestre Side. Den anden Linie er fra Elven Lille Skiplen kaldet, hvor der er hugget en Gloppe der viser i nord til 6 Gloppe. Den sidste viser Mærkes Linien med Øfsthuus og Breche, hvor Torkel Lille Skiple ejer paa østre, og Lars Store Skiple paa vestre Side. Den tredje Linie er fra Lille Skiple ved en Gloppe der er hugget i en jordfast Steen og viser i nordost til 9 Gloppe; den sidste viser Mærkes Linien med Øfsthuus og Breche, hvor Lars Store Skiple ejer paa vestre, og Torkel Lille Skiple paa østre Side. I fjerde Linie er Mærket ligeledes fra Elven, hvor der er hugget en Gloppe som viser i N: O: til 6 Gloppe; den sidste viser i Mærkes Linie med Øfsthuus og Breche, hvor Arne ejer paa østre Side, og Lars paa vestre Side. I Øvre-Lien i Skiples Udmark har Torkel Lille Skiple en Teig, hvor Mærket tager sin Begyndelse hos Bøegjærdet ved en Gloppe der er hugget i en jordfast Steen og viser i nord til 3 Gloppe og til en L Gloppe, fra bemeldte i en anden Gloppe og derfra i en anden L Gloppe, fra samme til 2de andre Gloppe. Den sidste viser i N: O: til Mærkes Linien med Øfsthuus og Breche, hvor Arne ejer paa vestre, og Torkel paa østre Side. Den anden Linie i samme Teig tager sin Begyndelse hos Bøegjærdet ved en Gloppe der viser i Nord til 3 Gloppe, derfra til 2de L Gloppe i samme Linie, fra bemeldte i en anden Gloppe, og samme viser i N: O: mod Mærkes Linien med Øfsthuus og Breche. Herved agtes at en liden Slaatte, Turnes(..?)aren kaldet, er Arne Store Skiple tilhørende, og er indringet med 4 L Gloppe, hvor Torkel ejer paa vestre, og Lars paa østre Side. I N: O: fra Gaarden Skiple i Udmarken er Mærket fra en Gloppe hugget i en Steen og viser i Nordost 14 Gloppe i samme Linie. Den sidste viser Linien med Øfsthuus og Breche, hvor Arne ejer Udmarken paa østre Side, og Lars ejer Udmarken paa den vestre Side. I Storenuten kaldet, mellem Arne og Torkel, er 2de Gloppe, der viser i en L Gloppe, samme viser i Øst i Mærkes Linien med Øfsthuus og Breche, hvor Arne ejer paa vestre og nordre Side, og Torkel ejer paa den østre Side, og er af Skiples Opsiddere en given Teig. O vestre Ende paa Slaattebjerget er en T Gloppe, hvor den ene Ende viser i vest og den anden i Øst og den 3die i Sør i en anden T Gloppe, hvor Arne ejer paa østre, og Lars paa vestre Side. Torkel Lille Skiple har en liden Skoveteig i Arnes Nutteig, der er indringet med 4 L Gloppe. I Lars sin Piineteig kaldet ejer og Torkel en liden Skoveteig, der er indringet af 4 L Gloppe. Første Linie i østre øvre Lie, i østre Ende af Flekkemyren kaldet, oven for Almindings Vejen, er hugget en Gloppe der viser i nord til 4 andre Gloppe. Den sidste viser i Mærkes Linien med Øfsthuus og Breche. Arne ejer paa østre, og Lars paa vestre Side. I bemeldte Teiger ejer Torkel Skoven. Anden Linie fra Vejen er hugget en Gloppe der viser i nord til 3 andre Gloppe, den sidste viser i Pinen kaldet. Lars ejer paa østre, og Arne paa vestre Side. I 3die Linie hos Vejen er hugget en Gloppe, der viser i nord til 2de Gloppe, den sidste viser i

Svædena kaldet, hvor Lars ejer paa den vestre, og Arne paa den østre Side. Fjerde Linie hos Almindings Vejen, paa øvre Side er hugget en Gloppe, der viser i Nord til 2de andre Gloppe, den sidste viser under Slaattebjerget, hvor Lars ejer paa østre Side, og Arne paa den vestre Side. Femte Linie hos Almindings Vejen, paa øvre Side er hugget en Gloppe, der viser

1796: 241

i Nord til 2de Gloppe, den sidste viser under Slaattebjerget, hvor Arne ejer paa den østre, og Lars paa den vestre Side. Sjette Linie hos Almindings Vejen, paa nordre Side er hugget en Gloppe i Sør i 2de L Gloppe, der viser i Nord til 2de Gloppe, den sidste viser til en L Gloppe og i en T Gloppe, hvor Lars ejer paa den østre Side, og Arne paa den vestre Side. Syvende Linie hos Almindings Vejen, paa nordre Side er hugget en Gloppe der viser i Nord til 3 Gloppe, den sidste viser under et Bjerg, hvor Arne ejer paa den østre Side, og Lars ejer Bøen paa den vestre Side. Østen for Gaarden Skiple, i Udmarken nedre Lien kaldet, er Mærket effter Almindings Vejen indtil en Gloppe sønden for Almindings Vejen, samme viser i Sør til en L Gloppe, derfra i Vest til 3de Gloppe i samme Linie, den sidste viser til en Gloppe hugget i en Mærkesteen, der staaer inden for Bøegjærdet, hvor Lars ejer paa den vestre og nordre Side ad bemeldte Mærkeskjæl, og Arne paa den østre og søndre Side. Paa søndre Side af bemeldte Almindings Vej er hugget en Gloppe nær ved Vejen, og viser til 3de andre Gloppe i bemeldte Linie i Sør. Den sidst bemeldte viser i Bentebekken kaldet, hvor Lars ejer paa den østre, og Arne paa vestre Side. I Bruhoug kaldet har Torkel Lille Skiple en Teig, der er indringet med 8te Mærkeskjæl, og har sin Strækning fra StorElven i Nord, midt igjennem Bruhoug kaldet, og i en liden Bæk kaldet Bentebekken, hvor Arne ejer paa den vestre, og Lars paa den østre Side. Forbemeldte strækker i N: O: til en Gloppe imellem Lars og Arne. Østen for bemeldte Buehoug* (Bruhoug?) er hugget en L Gloppe, der viser med den ene Arm i Sør i StorElven, og med den anden Arm i N: O: til 2de Gloppe og en Mærkesteen, i samme er hugget en Gloppe. Bemeldte Mærkesteen viser i Sør til 2de Gloppe mod StorElven. Lars ejer paa den nordre, og Arne paa den søndre Side. Mærket imellem Kavleteigen og Skiples Opsiddere begynder paa søndre Side af Almindings Vejen, hvor der er hugget en Gloppe i Nathellerknappen, den samme viser til 3de andre Gloppe i samme Linie i Sydost til StorElven, der hvor Dyrebot Elven kommer i StorElven, og Kavleteigen er paa nordostre Side, og Lars og Arne ejer paa nordvestre Side. Midt for Graaskallen kaldet er hugget en Gloppe, som er en C Gloppe, som viser nordost til Kavleteig Mærket med den ene Ende, og med den anden Ende i vest til 2de Gloppe og til en L Gloppe, derfra til en anden L Gloppe; bemeldte viser med den anden Arm i vest til 4 andre Gloppe, den sidste viser i Vest i en liden Bæk, der kaldes Kjødnebækken. I Midten paa bemeldte Bæk, paa nordre Side er hugget en Gloppe som viser i nord i 3de andre Gloppe; den sidste viser i Nattehelleren. I Skiples Julne kaldet i Udmarken, hvor Torkel Lille Skiple ejer en Teig, som tager sin Begyndelse hos StorElven ved en Gloppe hugget i Elvebaret, som viser i Nord til 3 Gloppe, den sidste er en L Gloppe. Sidstbemeldte viser i Sør med den ene Arm [til] 3de andre Gloppe, den sidste er i Elvebaret og viser i Sør i StorElven, hvor Lars ejer paa den vestre, og Arne paa den østre Side af denne Teig. Den anden Julteig Torkel, Lille Skiple tilhørende, har og sin Strækning fra StorElven, og er hugget en Gloppe noget fra Stor-Elven, som viser i nord i en L Gloppe, bemeldte viser med den ene Arm i Øst til en anden L Gloppe, der viser i Sør til en Gloppe hugget noget fra Elven. Paa østre Side af denne Teig ejer Lars, og Arne Skiple paa den vestre Side. I Julne hos StorElven er hugget en Gloppe der viser i Nord til 5 andre Gloppe, hvoraf den sidste er en L Gloppe, som viser i vest til en anden L Gloppe, hvilken viser i 3de Gloppe i samme Linie, den sidste viser i StorElven. Imellem disse Linier er Arnes Teig. Paa Rustrene kaldet er hugget en V Gloppe der viser i Sør med den ene Arm til 2de Gloppe, den sidste viser i StorElven, og med den anden Arm i Sydvest til 4 andre

Glopper, hvoraf den sidste viser i StorElven. Imellem disse 2 Linier er ogsaa Arne Skiples Teig. I S: O: fra Gaarden Skiple, hos StorElven er hugget en Gloppe der viser i Nord til 6 andre Glopper og til en L Gloppe, der viser i Øst til 3de Glopper, hvoraf den sidste er en L Gloppe, der viser i Sør til en Gloppe, derfra til en Mærkesteen som viser til 2de Glopper i samme Linie, og derfra til en Mærkesteen, hvor Lars ejer Bøen paa den vestre og nordre, og Arne paa den østre og søndre Side. I Sydvest fra Gaarden Skiple, hos den store Rundals Elv blev nedsat en Mærkesteen som viser i Nord til en Gloppe hugget i en jordfast Steen, derfra til 3 Glopper og til en V Gloppe, hvor Lars ejer Bøen paa den østre, og Arne paa den vestre Side. Sidstbemeldte V Gloppe viser i Sydost til 2de andre Glopper og til en C Gloppe, derfra i N: O: til en Gloppe, og derfra til en Mærkesteen, hvor Lars ejer Ager og Bøe paa den søndre, og Arne ejer Ager og Bøe paa den nordre Side. Fra bemeldte Mærkesteen gaaer Mærket til en C Gloppe, som er hugget i Stenagerrenen. Bemeldte Steenager kaldet er indringet af 8te Mærkeskjæl, som ere 2de gamle Mærkesteene og 6 Glopper, hvoraf den sidste er en L Gloppe. Arne ejer Ageren, og Lars ejer Bøen paa søndre og østre Side. Sidstbemeldte Gloppe viser til en C Gloppe som viser i Øst til en Mærkesteen, der staaer nær hos Stageren, og viser i Sør til en Gloppe hos en stor Røys. Bemeldte Steenrøys er indringet af 4 Mærkeskjæl, nemlig en Mærkesteen og 3 Glopper, hvoraf den sidste er en C Gloppe, der viser i Øst til en anden Gloppe, derfra til en L Gloppe. Paa den søndre Side ejer Lars Ager og Bøe, og paa den nordre Side ejer Arne Ageren og den bemeldte Steenrøys. Fra sidstbemeldte L Gloppe i nord til en Mærkesteen der staaer ved Ageren, derfra til en Gloppe i en stor Steenuhr, samme viser til 2de Glopper, hvoraf den sidste er en C Gloppe som viser i Øst til en L Gloppe, og derfra i Nord til 2de Glopper. Den sidste er hugget i en stor Steen under Arnes Fæhuus, hvor Arne ejer Ageren paa vestre, og Lars ejer Ageren paa den østre Side. Fra bemeldte Gloppe under Fæhuuset gaaer Mærket til en V Gloppe midt i Thunet, der viser nordost til en Mærkesteen, derfra i nord til en L Gloppe som viser i vest til en Mærkesteen nedsat oven for Arnes Stuehuus.

Arne og Lars ere saaledes foreenede: at enhver skal have frie Adgang til sine Huus og Vasboel som gammelt har været, og Lars skal have Frihed at opkaste en Veite oven for Arne sit Stuehuus, for at udtappe

1796: 241b

Vand for sine egne Huse.

Fra bemeldte Mærkesteen, hvori er hugget en Gloppe som viser i nord til 4 Glopper og en Mærkesteen. Den sidste Gloppe er hugget i et Bjerg i Nord fra Gaarden Skiple. Arne ejer paa den vestre, og Lars paa den østre Side. Hos Stor Elven ved Bæreshyllen kaldet, er hugget en Gloppe som viser til 2de Glopper og en Mærkesteen, derfra til en L Gloppe som viser i N: O:, hvor Lars ejer Bøen paa den vestre, og Arne ejer Bøen paa den østre Side. Bemeldte L Gloppe viser i N: O: til en C Gloppe, derfra til 7 Glopper og en Mærkesteen, som viser til 4 Glopper, Lars ejer Bøen paa den vestre og nordre, og Arne paa den østre og søndre Side. Fra bemeldte C Gloppe gaaer Mærket i N: O: til en Gloppe og 2de Mærkesteene, hvoraf den sidste er sat i en Agerreen. Arne ejer Bøen paa østre Side, samt en Ager kaldet Langeroen, og Lars ejer Bøen paa den vestre Side. Forbemeldte Ager er indringet paa 2 Kanter med 4 Mærkesteene og en Gloppe, som er en V Gloppe, samme viser i Nord til 2de Glopper og til en V Gloppe, som viser i N: W: til en C Gloppe, derfra til 6 Glopper [og] til en C Gloppe som viser i S: W:, derfra til en L Gloppe som viser i N: W: til 4 andre Glopper, hvoraf den sidste er hugget nær hos Lille Skiplen kaldet. Krikkene kaldet er indringet af 16 Mærkeskjæl og afdeelt i 2 Parter med 4 Glopper fra Sør til Nord. Arne ejer paa den vestre, og Lars paa den sydostre Side. I Peders Træet kaldet er hugget en Gloppe midt i Træet, der viser i Nord til en anden Gloppe, hvor Lars ejer paa den vestre, og Arne paa den østre Side, og ligger i Arnes

Ejendom. Buevejen til Gaarden Skiple skal ingen af Parterne forbyde eller trænge hinanden Buevei, hverken paa vestre eller østre Side, men enhver beholder sin Adgang som gammelt har været. I Arnes Julteig ejer Lars Græsset i Slaatten. En liden Slaatte kaldet Linen under Skipleshovden hører Lars til som gammelt har været. Den Grund Bordsaugen staaer paa er Lars Skiple tilhørende; derfor har han 2 s: for Aaret i Grundeleie af Ole Skiple. Paa Torkel Lille Skiples Ejendom skal Lars Skiple have 2de Qværnedammer, og Arne Skiple skal have en Dam og derforuden Betaling eller Grundeleie. Efter Andeel skal enhver bruge Græsningen hvad som Ret og billigt er. Omkostningerne skal enhver betale effter sin Jordskyld. Mærkes gjærdet imellem Knud Andersson Sygnebære og Arne og Lars Store Skiple samt Torkel Lille Skiple skal holdes hver efter sin Jordskyld. Vil Skiples Opsiddere have Mærkes gjærde imellem sig og Øfsthuus samt Breches Opsiddere, da skal Skiples Opsiddere selv opsætte Gjærde og vedligeholde det selv, samt tage Gjerdefang hos sig selv under Hovden, og saa skal enhver holde Agt paa sine Creature, at de ej gjøre hverandre Skade eller Fornærmelse.

Reqvirenterne Lars Ellefsson og Arne Olsson begjerede denne Forretning sig in Forma beskrevet meddeelt, og betalte til Sorenskriveren for Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, en Dags Forretning 3 rd:, tilsammen Fire Rigsdaler Tre Mark og Fire Skilling, samt til Fogden for Opnævne 3 Mrk:

Paa Sorenskriverens Vegne Barth

1796

1797

(1797: 241b)

Udsættelses Sage Ting for Wossevangens Tinglaug

Aar 1797, den 1te Martii, blev Retten sat paa Tingstædet Wossevangen i Følge Rettens Kjendelse af 16 November 1796, grundet paa Forordningen af 19 Augusti 1735. Tilstæde ved Retten den constituerede Lænsmand Ole Aschildsson Reime, samt effterskrevne for indeværende Aar opnævnte og eedtagne Laugrettesmænd: 1: Gullig Andersson Hovde. 2: Ole Wichingsson Griotland. 3: Brynild Andersson Gierager, og 4: Endre Olsson Tesdal.

Folio 233. Da udi Sagen anlagt af Aslak Fladeqval mod Størk Reqve for Overfald er afsagt saadan

Dom:

Siden Rettens Kjendelse af 7de September 1795 ere trende Ting forløbne, til hvilke Hoved Citanten Aslach Fladeqval kunne have indkaldet Størk Olsson Reqve til Doms Lidelse for det paastevnte Overfald, men da han effter sin Tilførsel Høstetinget 1795 ikke ved Sagens Paaraab de trende sidste Ting har mødte, saa bliver han at ansee som den der har frafaldet Søgemaalet. Størk Olsson Reqve har derimod effter sit udtagne Contra Stevnemaal til 1794, og Indlæg til Sommertinget 1795 sluttet Sagen fra sin Side, og paa Høstetinget 1796 paastaaet Dom uden videre Udsættelse. Endskjønt det af de førte {Vidner} Hoved Vidner som saae at Størk Reqve og Aslak Fladeqval stode og talte sammen neden for Gjestgiverstuen paa Wangen den paastevnte Tid, og at den sidste faldt om Kuld, kunne formodes Overfaldets Rigtighed, saa meget hellere som de ingen andre saae nærværende paa den Tid og \det/ Sted hvor Parterne vare, saa er dog intet virkelig Overfald beviist at være skeed af Størk Reqve med Aslach Fladeqval; Men denne, som ikke har villet antage hvad ham er bleven paalagt i

denne Sag, bør derfor erstatte Størk Reqve sine Forsvars Omkostninger. Thi kjendes for Ret: Aslak Olsson Fladeqval bør til Størk Olsson Reqve betale de af ham udlagte Forsvars Omkostninger i denne Sag med 5 Rdl:r, som udredes femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 233. I Johannes Johannesson Brekhuses Sag mod

Lars Andersson Houg er saaledes afsagt

Dom:

Den af Lars Andersson Houg med Cautionist Ole Svendsson Nyre under 24 Februarii 1795 udstædte, og 3de samt 17de November samme Aar tinglæste Revers til Johannes Johannesson Brechhuus, indeholder udtrykkelig: at saa fremt de paalydende 370 rd: som Lars Houg skyldede for de ham af Johannes Johannesson og Hustrue Anna Olsdatter ved Skjøde solgte 18 Mrk: Smør udi Gaarden Brechhuus, ikke inden April Maanedes Udgang 1796 bleve betalte, skulle det udstædte Skjøde være af ingen Krafft eller Forbindelse. Saadant lovligt Dokument kan paagjæl-

1797: 242

-dende Lars Houg ved sin Protest mod Søgemalet fremført første Rettes Sag, ikke svække, ligesom han ikke \siden/ har indfundet sig med noget Slags Tilsvar eller Beviis for at Betalingen rigtig er paafulgt. Thi kjendes for Ret: Det af Johannes Johannesson Brechhuus og Hustrue Anna Olsdatter til Lars Andersson Houg udstædte Skjøde paa 18 Mrk: Smør i Gaarden Brekhuus i Watzværns Tinglaug, hvorfor skulle betales de paastevnte 370 rd:, bør ikke være af nogen Kraft eller Forbindelse, men Ejendommen ene og allene være og forblive Johannes Johannesson Brekhuus og Hustrue tilhørende, hvorpaa dem igjen, mod Reversens Tilbageleverelse af Lars Andersson Houg og Coutionist meddeles lovligt Adkomst til næste Sommerting for Watzværns Tinglaug under 16 s: Mulct daglig til Fattig Cassen saalænge de sidde Dommen overhørig. Denne Processes Omkostninger betaler Lars Andersson Houg og Coutionost Ole Svendsson Nyre til Citanten Johannes Johannesson Brekhuus med 4 rd: femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 234. I Sagen af Anders Nielsson Sondve mod Niels Nielsson ibm: er afsagt saadan

Dom:

Jordegodset 2 pd: 12 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 12 Mrk: Smør, udi Gaarden Sondve, som Citanten Anders Nielssøns Fader, afdøde Niels Andersson, ejede efter Adkomst af 24 April 1752, og i Skiftet efter hans {Hustrue} anden Hustrue Lussi Andersdatter den 10 Februarii 1783 findes udlagt mellem ham og Børn, har bemeldte Niels Aadsson, følgelig den mellem hans 2de ældste Sønner oprettede Dispension af 14 Novbr: 1777, tinglæst 13de Novbr: 1778, hvilken udi sidstbemeldte Skifte er fremlagt, solgt, ved Skjøde af 8de Julii 1788 paa egne og Børns Vegne til indstevnte Niels Nielsson for den fastsatte Sum 180 rd:, Citantens udlagte Andeel indregnet. Skjødet viser at Pengesummen af Niels Nielsson til hans Fader er betalt, hvis formodede Rigtighed har givet Overformynderen Anledning til ved Paategning paa Skjødet at reservere Betaling for de hos Niels Aadsson indestaaende Umyndiges Midler, hvoriblandt Anders Nielssøns Arv efter Moder Lussi Andersdatter, følgelig ovenmeldte Skiftebrev af 10 Februarii 1783 med Jordegodset indberegnet, den Sum 93 rd: 14 s: For denne Capital har Citanten {Anders} Anders Nielsson udstæd sit Afkald dateret 12te Martii 1791, af ham selv som fuldmyndig underskrevet med paaholden Pen, i Vitterligheds Vidners Nærværelse: Ved sammes Tinglysning den 8de Julii 1791 er ingen Indsigelse derimod fra Anders Nielsson indkommet, ligesaalidet som han ved Skiftene efter Niels Nielssøns Hustrue den 1te Novbr: 1791, og Faderen Niels Aadsson den 13 April 1793,

har indgivet nogen Fordring for de paastevnte 20 rd., der er Værdien af det ham i Skiftet effter Moderen udlagte Jordegods, og som Faderens Boe egentlig skulle tilsvare, naar det fremlagte Skjøde og Afkald, hvorom han ikke, overensstemmende med sit Stevnemaal og Indlægg, kan have været uvidende, har gjort ham Fordringen stridig. Efter saadan Sagens Sammenhæng og de fremlagte Dokumenter kjendes hermed for Ret: at Niels Nielssøn Sondve bør for Anders Nielssøn Sondves Søgemaal for de paastevnte 20 rd: frie at være.

Folio 234. I Sagen af Amund Anfindssøn Gjære mod Ole Svendssøn Nyre som Cautionist for Lars Anderssøn Houg er saaledes afsagt

Dom:

Saa vel det den 10de November 1795 afhørte Vidne i Sagen mod Lars Anderssøn Houg anlagt af Amund Anfindssøn Gjære for Gjeld 15 rd., som Vidnet i denne Sag have eensstemmigen forklaret at Ole Svendssøn Nyre caverede for Lars Hougs til Amund Gjære, formedelst Handel indgaaet Sante Hanstid 1794, skyldig blevne 20 rd., hvorpaa siden er betalt 5 rd., saa at rester de 15 rd., hvorfor bemeldte Amund Gjære har hæ(n?)det Dom over Hoved Debitor Lars Houg den 5te September 1796, hvis paalydende Sum, med Renter og Omkostninger 2 rd: 4 mrk: 2 s.: følgelig irettelagte Executions Forretning af 25de Octobr: 1796, ikke i Lars Hougs Boe have været at {be}er/holde. Ole Svendssøn Nyre er altsaa sagsøgt som Cautionist til Gjeldens og alle paagaaende Omkostningers Betaling. Han har ikke fragaaet denne sin indgangne Caution, men blot foregivet, at siden endeel af Lars Houg selv var betalt, kunde han ikke opfylde den. De af ham paaberaabte Vidner, der skulde forklare at Citanten Amund Gjære paa Sommertinget 1796 lovede Lars Houg Credit paa de af denne endnu tilstandne 15 rdr:s Gjeld, kan ikke frietage ham for sin uvilkaarlige Caution, da Amund Gjærde har paa lovlig Maade beviist at intet hos Hoved Debitor var at erholde, saa at den forlæng(te?) Udsættelse ikke ville blive ham til nogen Nytte, men meget mere sigter til unyttigt Udhael. Hermed kjendes for Ret: Ole Svendssøn Nyre bør opfylde sin Forpligtelse, og imod Regres til Hoved Debitor Lars Anderssøn Houg at betale til Citanten Amund Anfindssøn Gjære de resterende 15 rd., samt Rente og Omkostninger forøget med 7 rd: 4 mrk: 2 s., følgelig den afsagte Dom mod Hoved Debitor Lars Anderssøn Houg af 5te September 1796, og Executions Forretning af 26 October 1796, tilsammen 22 rd: 4 mrk: 2 s., og endelig i denne Sags Omkostninger 3 rd: 3 mrk., hvilket alt udredes og betaales femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Executions Tvang som vedbør.

Folio 234. Amund Anfindssøn Gjære mof Lars Anderssøn Houg og John Baarssøn Rogne for Gjeld 20 rd., er afsagt saadan

Dom:

De tvende udi denne Sag afhørte Vidner have begge forklaret at indstevnte John Baarssøn Rogne har tilstaaet at have laant 20 rd: af Amund Anfindssøn Gjære, hvilke ikke vare tilbage betalte da denne i Vidnernes Nærværelse kræved dem. Af 2det Vidnes Udsigende formodes det at Lars Houg behøvede dette Laan, som han ikke kunde erholde uden gennem Jon Rognes Hænder, altsaa har Citanten Amund Anfindssøn Gjære

1797: 242b

leveret Pengene til Jon Rogne, og denne igjen til Lars Anderssøn Houg, hvilken sidste tilstaaer at skyldte til Citanten 20 rd., men har derhos foregivet at Jon Rogne ikke for ham har indgaaet nogen Caution, og paastaaet at Vidner maae forklare om det er de samme 20 rd: som nu omtvistet, hvilket 2det Vidne til Svaret paa Jon Rognes Spørgsmaal synes at bekræfter. Jon Rogne har aldeles benægtet Gjelden, som han foregiver hverken at have laant eller caveret for, og for at føre Contra Vidner, der ere de samme som Citanten har ladet afhøre, begjært

Sagens Udsættelse, men han har ikke bestemt opgivet hvad han med Vidnerne agtede at bevise, følgelig Forordningen af 3de Junii 1796, 2de C.: 7 §. Af foranførte befindes det ikke at være oplyst paa hvilke Vilkaar disse 20 rd: bleve de indstevnte laante, og af hvem de skulle tilbage betales, men at Fordringen, de beviiste og tilstaaede 20 rd:, er rigtig; hvorfor hermed kjendes for Ret: John Baarssøn Rogne og Lars Anderssøn Houg bør en for begge og begge for een betale de beviiste og tilstaaede 20 rd: med 4 proCento fra 10 Novbr: 1796 til Betaling skeer, samt udi denne Sags Omkostninger 4 rd: 4 mrk:, hvilket alt udredes og til Citanten Amund Anfindssøn Gjære betales femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under lovlig Adfærd.

Folio 235. I Sagen anlagt af Steffen Størkssøn Qvalsneset mod
Lars Erichssøn Breche for Overfald er saaledes afsagt
Dom.

Med de afhørte Hoved og Contra Vidner er det fuldkommen beviist at der er foregaaet Slagsmaal mellem Stephen Størkssøn Qvalsneset og Lars Erichssøn Breche Natten imellem den 2den og 3die Juledag 1795. At Steffen Qvalsneset var den som først tog Lars Breche i Brystet saa at de tumlede overende pa Gulvet, hvortil Anledningen var at denne ville blande sig i en Tvist som Stephen Qvalsneset og en anden havde sammnen, hvilket ikke blev vel optaget. At Lars Breche, effterat de vare adskildte, slog efter Stephen med et TRæestykke og der med rammede ham i Hovedet saa at han dumpede i Gulvet, Og endelig, at de begge vare meget beskjenkede. Citanten har forlangt Udsættelse for at føre flere Vidner til Sagens nærmere Oplysning, men da disse formodelig ikke kan virke mere Beviis end fremkommet er, saa kan samme ikke indvilges. Den indstevnte har paastaaet at Steffen Qvalsneset, som først tog ham i Brystet og yppede Klammeriet, ene bør straffes, men havde han holdet sig fra det ham uvedkommende, kunde Slagsmaalet være undgaaet, og er det virkelig sansynligt at Lars Breche, som tilføyede Citanten det paastevnte Slag i Hovedet effterat de først vare adskildte, just derfor er sagsøgt. Saaledes befindes det at begge Parter ere forfaldne i Bøder, hvorfor hermed kjendes for Ret: Stephen Størkssøn Qvalsneset bør for det paa Lars Erichssøn Breche øvede Jordskuf efter Lovens 6 – 7 – 8 bøde til Sagefalds Ejeren Herr Krigsraad Fleischer trende 6 Lod Sølv, eller Penge 9 rd:, hvilket efter Forordningen af 8 Martii 1757 beregnes dobbelt, effterdie Slagsmaalet er skeed i Drukkenskab; altsaa tilsammen 18 rd: Lars Erichssøn Breche bør efter samme Lovens Art: bøde for Stavehug trende sex Lod Sølv, eller Penge 9 rd:, hvilken i Følge Forordningen af 8 Martii 1757 betales dobbelt med Penge 18 rd:, som tilfalder Hans Majestets Casse. Det idømte udredes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 236. Henrich Helleved mod Arne Grythestølen for
Gjeld 28 rd: 3 mrk: og en laant Kaabberkjedel
Eragtet:

Da Citanten har opgivet Aarsagen til den forlangte Udsættelse, og de Vidner som effter samme skal afhøres, saa kunde Dommeren ikke andet end give Anstand i denne Sag til næste Sommerting, til hvilken Tid Henrich Helleved haver at iagttage det fornødne.

Folio 236. I Johannes Havssøn Windjes Sag mod Torkel Monssøn ibm: er saaledes
Eragtet:

Den af Sagsøgeren begjærte Udsættelse i denne Sag sigter til med Vidner at faa oplyst og beviist at indstevnte Torkel Monssøn Windje imod sin Benægtelse afvigte Høst skal have modtaget endeel Penge fra Sagsøgerens Søn i Bergen, hvorfor samme bevilges, med Paalæg at Johannes Havssøn Windje til næste Sommerting fremkommer med det fornødne til Sagens Slutning.

Folio 236. Anfin Knudssøn Græe mod Erich Finne.

Dom:

Denne Sag bestaaer derudi at Anfin Knudssøn Græe fordrer Erich Nielssøn Finne for 200 rd: som denne skal have faaet hos ham, og til Beviis for Gjeldens Rigtighed lader han afhøre tvende Vidner der have hørt Erich Finnes Tilstaaelse om at han har faaet 100 rd: i Sængeklæder og 100 rd: i Kaabberkjedler hos Anfin Græe, men ingenlunde oplyses det af Erich Finnes givne Svar paa Anfin Græes Spørgsmaal, som Vidnerne samme Tid have anhørt, enten disse 200 rd: vare modtagne for Gjeld, som Gave, eller \i/ andre Maader, hvorfor det altsaa ikke kan ansees som nogen Foreening, hvorved Erich Finne forpligtede sig at betale disse 200 rd:, eller igjengive de modtagne Vahre. Thi kjendes hermed for Ret: Erich Finne bør for Anfin Græes Tiltale i denne Sag frie at være.

Folio 237. I Brynild Øfsthuses Sag mod Matthias Anfindssøn Gjære er afsagt saadan

Dom:

Brynild Knudssøn Øfsthuis har med 2de eensstemmige Vidner beviist at have betalt

1797: 243

220 rd: paa Matthias Gjæres Vegne til Lænsmand Mølster, til Afdrag denne Fordring hos bemeldte Matthias Gjære. Dette benægtes heller ikke, men meget mere tilstaaes udi indstevntes i Retten fremlagte Indlæg af 9 Novbr: 1793. Matthias Anfindssøn Gjære har derimod med de den 12te Julii 1794 afhørte Contra Vidner, som effter Actens Udviis ere hans Morbroder, Fader og Stifmoder, beviist at disse 220 rd: vare ham givne da han skulle indtræde i Ægteskab med Brynild Øfsthuses Datter, og som han skulde beholde i Fald han med hende fik Livs Arvinger, men i manglende Fald skulde de tilbageleveres, hvorom et Beviis blev skrevet, som ikke er irettelagt, men skal beroe hos Brynild Øfsthuis i Skiftebrevet efter Matthias Gjæres Hustrue Guri Brynildsdatter af 22 Novbr: 1792, viser at Boets beholdne Formue er deelt mellem Enkemanden og hans med den afdøde avlede og levende eneste Søn, samt at Brynild Øfsthuis udi samme har gjort Paastand om denne paastevnte Fordrings Godtgjørelse af Boet, hvilken, formedelst Enkemandens Protest, derimod er henviist til Paatale ved Lands Lov og Ret. Da det nu saaledes er beviist at Matthias Gjære har faaet Livs Arving med sin afdøde Hustrue Guri Brynildsdatter, saa paastaaer han at hendes Faders Tilsagn maae opfyldes; Men Brynild Øfsthuis har ved sit fjerde Continuations Stevnamaal og Indlæg af 5te Julii 1796 søgt at ville svække Contra Vidnernes Troeværdighed siden de vare saa nær beslægtede, og paaberaaber sig Lovens 1: 13: 17: 18:, hvilke Lovbuds Hensigt ikke er at ansee de Personer for villige Vidner, der ikke kunde have nogen Gavn eller Skade af den Foreening som mellem deres beslægtede var indgaaet, og hvortil de blot vare kaldede som Vitterligheds Vidner. Dette maae saa meget hellere antages i denne Sag, som paagjeldende Brynild Øfsthuis selv var fuldkommen fornøyet med dem som vare tilstæde da Foreeningen blev indgaaet, skrevet og underskrevet, og ingen andre ville have nærværende, følgelig Vidneforklaringerne den 15 November 1796, sammenlignet med hvad de samme Vidner den 9de Julii 1795 have forklaret. Det bliver altsaa af foranførte klart at Brynild Øfsthuis Søgemaal mod Matthias Gjære til de 220 rd:s Tilbagebetaling ikke er lovlig og rigtig. I Henseende til de 64 rd: som Matthias Gjære fordrer hos sin Svigerfader for resterende Hjemmegigge, da findes ikke nogen Tilstaaelse derom af Brynild Øfsthuis udi Skiftebrevet af 22de Novbr: 1792, men blot en Vurdering sat paa de Vahre og Creature som Enkemanden selv angav at reste, hvis Værdie det ingenlunde kunde paalægges Brynild Øfsthuis at betale saasnt han derimod gjorde Indsigelse, men at saadant er skeed oplyser heller ikke Skiftebrevet, hvorfor den angivne Summa er taget til Indtægt og dereffter

udlodnet. De Vidner som herom ere førte, forklare vel at Brynild Øfsthuus ikke har villet nægte Matthias Gjære den ham med sin Hustrue tilstandne Hjemmegifte, naar han ville tilbagebetale disse omtvistede 220 rd., men det er ingenlunde oplyst at han har benævnet nogen Vahre eller deres Værdie, heller ikke har Matthias Gjære frembragt saa lovlige Beviser for at han tilgode kommer saa meget som han selv udi Skiftet effter sin Hustrue har anmeldet, at hans Paastand kan komme i nogen Betragtning. Saaledes kjendes da hermed for Ret: Brynild Knudssøn Øfsthuus og Matthias Anfinssøn Gjære bør for hinandens Tiltale i denne Sag frie at være, og Processens Omkostninger ophæves paa begge Sider.

Folio 237. Erich Finne mod Henrich Helleved for Gjeld 50 rd: er afsagt saadan
Dom:

Det er upaatvivleligt at det i denne Sag fremlagte Beviis, udstæd paa stemplet Papir den 5 Junii 1795 og underskrevet af 2de Vitterligheds Vidner, viser at indstevnte Henrich Iverssøn Helleved skylder til Erich Finne 50 rd.; og har disse Vidner ogsaa ved deres Provemaal den 15 Novembr: 1796 forklaret hans egen Tilstaaelse derom paa samme Tid. At Erich Finne har skrevet Beviset til sig selv, kunne vel give Anledning {til} at troe Henrich Helleveds Opgivende i sit Indlæg medførde den reene Sandhed. Men han har intet Beviis for sit Foregivende – han har ingen Contra Qvæstioner fremsat til Vidnerne, maae derfor lade Documentet og Vidnesbyrdene gjelde; Thi kjendes for Ret: Henrich Iverssøn Helleved bør til Citanten Erich Niels[søn] Finne betale de paastevnte 50 rd.; samt i Sagens Omkostninger 2 rd: 1 mrk: 12 s.; som alt udredes og effterkommes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Folio 239. Justice Sagen mod Pigen Ingeborg Sjursdatter Opheim for Brændeviinssalg
Dom:

Med de afhørte Vidner er det fuldkommen beviist at Pigen Ingeborg Sjursdatter, som er i Tjeneste hos Erich Nielssøn Finne paa hans Gaard Opheim, har udsolgt Brændeviin, men ikke at samme var Erich Finne tilhørende. Intet Tilsvær er fremkom/m/et fra de Indstevntes Side efter Stevnemaals, Laugdags og videre Varsels Forkyndelse. Thi kjendes for Ret: Ingeborg Sjursdatter Opheim bør betale de udi Forordningen af 8de Martii 1757 for ulovlig Brændeviinssalg bestemte Bøder 20 rd.; som tilfalder Hans Majestæts Cassa, samt i denne Actions Omkostninger 5 rd.; item 1 rd: 12 s: til det stemplede Papir til Laugdagen og om Acten tages beskrevet, hvilket effterkommes og udredes femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under videre lovligt Adfærd.

Continuation af Odelssagen paa Børkie i Guldfierdings Otting, fol: 238.
Aar 1797, den 2den Martii, blev paa Tingstædet Wossevangen i Odelssagen anlagt af Peder Iverssøn Børkie mod Knud Endressøn ibidem, af Dommer og Meddomsmænd saaledes eensstemmigen afsagt {Dom}

1797: 243b

Dom:

Aarsagen hvorfor Citanten Peder Iverssøn Børkie vil formedelst denne anlagte Sag, søge at faae tilintetgjort den Dispensation som hans Morfader, afdøde Knud Olssøn Børkie, har udstæd den 7de Januarii 1788 angaaende sin Ejendoms Gaard Børkie, af Skyld 1 Løb 2 pd: 6 Mrk: Smør, og det paa Grund deraf udstædte Skjøde til Knud Endressøn paa den Halvedeel deraf, er denne: At bemeldte afdøde Knud Olssøn ikke skulle have været beqvem til at contrahere da Foreningen blev oprettet, hvilket han med de afhørte Vidner har villet bevise, for derved formeentlig at faae disse 2 pd: 15 Mrk: Smør sig som nærmere Odelsmand og Søn

af ældste Datter, tilkjendt, hvortil og den ved Dispensationens og Skjødets Tinglysning den 7de Julii 1788 gjorde Protest har sigtet. Den afdøde Knud Olssøn Børkie har i 2de ubeslægtede Vidners Nærværelse frievillig bestemt: at hans Ejendoms Jord Børkie, skyldende 1 Løb 2 pd: 6 Mrk: Smør skulle deeles saaledes: at ældste afdøde Datters Børn skulle nyde den Halve deel, og hans yngste Datter Britha Knudsdatter, giff med Knud Endressøn, den anden Halve deel, hvorfor det ved Forordningen af 14de April 1769 befalede Dokument er oprettet, og tilligemed det derefter forfattede Skjøde af ham selv med paaholden Pen underskrevet. Disse Vidner, som tillige til Vitterlighed have bekræftet Dokumenterne med deres Underskrift, have ikke i de for Retten givne Besvarelser paa de fremsatte Spørgsmaale kunnet sige at Knud Olssøn var ubeqvem til at indgaae Handlingen, endskjønt han var sængeliggende. Den fremlagte Præste Attest viser og at bemeldte Knud Olssøn var saavel i Aaret 1788 som 1789 ved fuldkommen Forstands og Sinds Kræfter. Fjerde og Femte Vidnes Forklaring om at den afdøde angrede paa at hans yngste Datter havde faaet Gaarden, ere uoverensstemmende, og {som} ikke \{ligesaalidet}/ kan komme i Betragtning \som/ noget der er udsagt effterat Dispensationen var oprettet, \ligesaalidet/ som de fire første Vidners Udsigende om at Gaarden ikke effter deres Skjøn taaler at skiftes, da en Odels og Selvejrbonde unægtelig efter allerhøystbemeldte Forordning af 14 April 1769 ene er den som kan gjøre Bestemmelse i saa Henseende. Og da heller ingen Tvang af Knud Endressøn mod Knud Olssøn er beviist at være bleven brugt, for at faae denne halve Gaard sig tilskjødet, men at myndig Mand selv frievillig har contraheret: Saa kjendes hermed af os eensstemmig for Ret: Knud Endressøn Børkie og Hustrue Britha Knudsdatter bør nyde Godt af den Dispensation som deres Fader har oprettet, hvorefter de omtvistede 2 pd: 15 Mrk: Smør i Børkie i Guldferdings Otting bliver deres sande Ejendom i Medhold det til dem af Knud Olssøn udstæde Skjøde, dateret 8 Januarii 1788, og tinglæst 7de Julii s: Aa:, og saaledes bliver de for Citantens Tiltale i denne Sag frie funden. I følge Contra Stevnamaalet og Knud Endressøns gjorde Paastand bør Peder Iverssøn Børkie til ham betale de udlagte Forsvars Omkostninger med 12 rd: femten Dage effter denne Doms lovlige Forkyndelse under videre lovlig Adfærd.

Continuation af Aastædssagen mellem Nestaas og Uqvitne. Folio 235.

Aar 1797, den 2den Martii, blev paa Tingstædet Wossevangen i Aastædssagen anlagt af Rognald Rognaldssøn Nestaas den ældre og yngre mod Oleif Claussøn Uqvitne af Dommer og Meddomsmænd saaledes eenstemmigen afsagt

Dom:

Twistigheden i denne Sag reiser sig deraf at indstevnte Oleif Claussøn Uqvitne i Aaret 1793 af sin Ejendoms Udmark har indhægnat et Slottetræ kaldet Blisbrekkene, saavelsom og opsat et Tvergjærde mellem de opførte Mærkesgjærder for Nestaas, Uqvitne og Seim, samt fordie fire andre Slottetræer, nemlig Sjurstræet, Sygnetræet, Nedre Gjellen og Tøsetræet tilforn ere indhægnede i bemeldte Uqvitnes Udmark, hvorved Citanterne Rognald Rognaldssøn Nestaas den ældre og yngre finder sig fornærmede, efterdie det ved Forening, indgaaet inden Retten den 1te Julii 1737, er Nestaas Opsiddere tilladt at have Fæbeitning for deres Kreature i Uqvitnes Udmark, og til samme frie Buerækkevej, hvilken Fæbeitning formedelst de indhægnede Slottetræer og Tvergjærde, indskrænkes. Oleif Uqvitne derimod formener at den paastandne Fæbeitning i hans Ejendoms Udmark vel ikke kan betages Nestaas Opsiddere, men at denne bliver mere og mere udstrakt, saasom de Nestaas Opsiddere have indhægnat adskillige Slottetræer i sin Udmark, samt oprettet Mærkesgjærde mellem deres og Seims Ejendom m: v:, hvilket foraarsager at Kreaturene søger jævnligere hen til Uqvitnes Udmark,, imod at de i forrige Tider ikkun skal have bejtet i øvre Lien, samt at han var berettiget til af sin Ejendom at benytte sig saa bedst han vilde, naar Nestaas Kreature havde Bejtning efter den forbemeldte Forretning. For at afgjøre disse Twistigheder mellem dem \maae/ komme

under Betragtning om Opsidderne paa Uqvitne haver havt Rettighed til at indhægne de paa ankede Slottetræer udi sin egen Ejendoms Mark, fordie Nestaas Opsiddere der

1797: 244

have Fæbeitzning med deres Creature, og om Nestaas Opsiddere kan formeene dem saadant efterdie de selv have indhægnat Slottetræer og opsat Mærkesgjærder. Dersom alle de angrændsende Marke, hvori saavel Uqvitne som Nestaas med flere Gaarde har Fællesskab, havde været saa aabne, som da Forretningen af 1te Julii 1737 blev indgaaet, var vist ingen Process bleven anlagt. Denne Foreening, som begge Parter vil holde sig efterrettelig, bestemmer vel at Nestaas Creature skal have Beitzning i Uqvitnes Udmark, men gjør med saadan Bestemmelse aldeles ingen Indskrænkning for nogen af Parterne. De have paa begge Sider indhægnat af deres Udmark efterat Foreningen var indgaaet, og at saadant af Nestaas Opsiddere for over 20 Aar siden er begyndt og confirmeret paa deres Ejendom, viser det 6te, 7de og 8: Hoved Vidne, samt 3:, 4: og 5: Contra Vidne, skjønt de i Henseende Tiden var uoverensstemmende, ligesom det og af Vidneforklaringerne og Rettens Befaring befindes at i den seenere Tid er Mærkes gjærder opsat mellem Nestaas og Seim, samt mellem Nestaas og Uqvitne. Nestaas Mænd har ingen Anke gjort fordie Uqvitnes Opsiddere har indhægnat de anviste Slottetræer førend saa mange Forandringer vare skeet i Udmarkerne, og Oleif Uqvitne indhægnede Blisbrekkene; Men denne Indhægning befindes at være betydeligere end hvad de Nestaas Mænd have indgjærdet, ligesom og Vaarbeitzningen for Nestaas Creature betages dem ved denne Paa ankede Indhægning; Og da Marken nu er annerledes situeret end bemeldte Tid, saa tilsiger Nødvendighed at Indskrænkning skeer paa det ingen ydermere Tvist skal foraarsages. Det paastevnte Tvergjærde har Oleif Uqvitne vel nedrevet medens denne Sag stod under Behandling, men formedelst Opførelsen deraf, det Beviis mod ham om Nestaas Creatures Jagen, samt den sidste betydelige Indhægning, har han virkelig været Aarsag til denne Process. Effter saadanne Omstændigheder kjendes og dømmes hermed {for Ret:} af os eensstemmigen for Ret: Det af Opsidderen paa Gaarden Uqvitne i Blisbrekkene opførte Gjærde bør at nedrives, paa det at Nestaas Opsiddere der ligesaa vel som i den øvrige Uqvitnes Udmark kan nyde den Fæbeitzning for deres Creature som Forretningen af 1te Julii 1737 bestemmer. Det øvrige af Nestaas og Uqvitne Mænd siden forbemeldte Foreening i Udmarken indhægnede, forbliver deres Ejendom, hvorimod hereffter \ingen/ Indhægninger mere maae skee, uden begge Gaarders Opsiddere derom blive enige. Denne Processes Omkostninger bør Oleif Claussøn Uqvitne betale til Citanterne Rognald Rognaldssøn Nestaas den ældre og yngre med 20 rd:, hvilke udredes femten Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Lovens Tvang.

Den paafølgende 2den Martii 1797 continuerede Udsettelses Sage tinget for Wossevangens Almue i de forbemeldte Laugrettesmænds Nærværelse.

Erich Finne anmeldte at han til Høstetinget med skriffthg Stevnemaal havde indkaldet Knud Larssøn Takle for Overfald, hvilket Stevnemaal han irettelagte, dateret 22de Ovtob. 1796, saalydende #

Brynild Anderssøn Gierager, i hvis Sted Amund Ringheim nu betjende Retten, mødte for sin Svoger Knud Larssøn Takle effter dertil givne Fuldmagt, og anmeldte at Hovedstevnemaalet ham lovlig er forkyndt, i hvilken Anledning Erich Nielssøn Finne med mundlig Contra stevnemaal er indkaldet at anhøre stevnte og ustevnte Vidner angaaende dette paastevnte Klammerie, samt Dom modtage til Friefindelse for Søgemalet, og erstatte denne Sags Omkostninger skadesløs.

Af Hoved Citantens Vidner mødte Ole Anderssøn Lie, Niels Olssøn Kinne, Tormod Ronvde, Ole Brynildsøn Wangen, Lars Qvale, Lensmand Ole Reime og Hustrue Maria Reime. For de udeblevne Vidner Sjur Størkssøn Holo, Ole Kjelssøn Fliserand og Herbrand Larssøn Gierager, blev ikkun for den sidste fremstillet Kaldsmændene Amund og Lars Bryn, som bekræftede at Stevnemaalet ham er forkyndt, følgelig Forordningen af 3 Junii 1796. Aslak Pederssøn Windie anmeldte at han tilligemed Sjur Olssøn Helgeland haver indkaldet Vidnerne Sjur Holo og Ole Fliserand, men det sidste Stevnevidne mødte ikke.

Citanten fremstillede det 1te Vidne, Ole Anderssøn Lie, som aflagde Lovens Eed og provede: At han dette Aars Maji Maaned kom ind i Ole Reimes Daglig kammer her paa Wangen, og saae at Erich Finne laae paa Gulvet, samt Knud Takle at staae over ham og holde ham i Klæderne. Erich bad at Knud skulle spare hans Liv, og Vidnet gik hen og tog i Knud, som derefter forlod Erich, der var meget blodig. Vidnet saae vel at Knud Takle paa samme Tid drak Øll og Brændevin, men ikke at han var beskjenket, derimod var Erich Finne Drukken. afskediget.

2det Vidne, Niels Olssøn Kinne, aflagde corporlig Eed og provede: at han paa samme Tid som forrige Vidne har forklaret, var inde i Gjestgiverens Daglig kammer, hvor Erich og Knud kom ind og skjendtes. Vidnet med

1797: 244b

flere gik derefter ud af Værelset, og en liden Stund derefter hørde han Erich Finne skreeg, hvorpaa Vidnet og Tormod Ronve gik ind, og saae da at Erich Finne laae næsegrus paa Gulvet, og Knud Takle at holde ham i Haaret og støde ham ned mod Gulvet, samt spende ham omkring Ansigtet, item at slaae Erich i Hovedet, som var noget blodig. Da Vidnet, som før sagt, kom ind, fik han Knud adskildt fra Erich, som fulgde med Vidnet og Tormod Ronve til sit Hjem, effter at han derom havde anmodet dem at følge med sig, skjönt Anmodningen ikke var saameget fra Erich Finnes egen Side førend han kom paa Vejen. Knud syntes ikke at være beskjenket, men Erich Finne syntes at være meere drukken. Vidnet saae at Erich Finne havde Kule i Hovedet samt aabent Saar over Øjenbrynet, af hvilket Vidnet dog ikke kan sige at Blodet kom. Paa Contra Citantens Spørgsmaal sagde Vidnet, at Knud godvillig slap Erich Finne da Vidnet adskildte dem, sigende, at han gjerne ville holde Fred naar han selv fik Fred, og derhos kjerte sig for at han havde ligesaa faaet en Tryk. Paa Hoved Citantens Spørgsmaal svarede Vidnet, at Erich, da han kom ind i Daglig kammeret, som før provet, sagde at Knud havde slaget ham, men Vidnet kan ikke mindes at han hørde tale om at Knud skulle have brugt Steen førend paa Vejen da de fulgde Erich Finne hjem. Knud derimod benægtede at have slaget Erich. afskeediget.

3die Vidne, Tormod Olssøn Ronve, aflagde Eed og provede ganske eensstemmig med forrige Vidne, uden mindste Forandring, da han paa samme Tid og Stæd var nærværende, med dette Tillæg, at han saae Blod randt af det aabne Saar over Erich Finnes Øjenbryn, samt et andet aabent Saar han havde i Hovedet, da Vidnet selv aftoede ham Blodet; hvilke Saar formodelig maatte komme deraf at Knud stødte Erich mod en Kiste som stod i Værelset. Vidnet hørde at Erich Finne bad Gjestgiverens Hustrue om Lossement, eller og 2 Mænd at følge sig hjem, men hun svarede at Lossement kunne han faae, der imod maatte han selv forskaaffe sig Følgeskab hjem, hvilket passerede førend Slagsmaalet begyndte. Til Contra Citantens Spørgsmaal vidnede dette Vidne ganske eensstemmig med andet Vidne.

4de Vidne, Ole Brynildsøn Wangen, provede effter aflagt Eed: at han paa samme Tid som forrige Vidner har forklaret, var tilstæde og saae at Knud Takle og Erich Finne sad ganske stille lige overfor hinanden ved Bordet, da Knud i det samme reiste {reiste} sig op og faldt over Ende, sigende: Fanden smette i Dig, slaauer Du mig i Gulvet. Knud var da under, men de tumlede saa længe at Erich tilsidst laae under. Noget Slag derimod saae Vidnet ikke at være

bleven ham tilføjet, dog var han meget blodig i Ansigtet. Paa Contra Citantens Spørgsmaal sagde Vidnet, at han ikke saae at Erich Finne slog Knud Takle til Gulvet, men henholder sig til forrige Forklaring, saasom han ikke altid var inde i Værelset, men gik ud og ind i sine Ærinde.

5te Vidne, Maria Reime, lod fremlægge sit skriftlige Vidnesbyrd med Eed bekræftet, dateret 14 November, som blev læst, saalydende #

6: Vidne, Lars Olsson Qvale, aflagde Eed og provede: at han paa samme Tid sin forrige Vidner har forklaret, hørde og saae at Parterne vare i Kjeggel sammen formedelst at Erich Finne sagde at Knud havde slaget ham udenfor. Vidnet gik ud i sit Ærinde, og hørde dereffter Erich Finne skribe da han gik ind, men Slaaen var for Døren, hvilken dog blev aftaget da Vidnet bankede. Ved Indkomsten sad Erich Finne paa en Kiste og blødde af et aabet Saar i Ansigtet, hvilket Erich sagde at Knud Takle havde tilføjet ham, hvilket denne, som sad paa Krakken, ikke benægtede. afskediget.

Hoved Citanten sagde at de udeblevne Vidner kunne oplyse at Knud Takle slog ham i Hovedet med en Steen uden for Døren, hvilket anledigede Klammeriet, hvorfor han maatte begjere Rettens Forelæggelse for dem til næste Ting, da han ikke kunne vide om de havde noget Forfald.

Knud Takle reserverede at fremføre Continuations Contra Stevnemaal om samme til næste Ting kunne antages.

Parterne havde for Tiden intet meere at fremføre; Thi blev
Eragtet.

Sagen optages til Revision til den 10 April først kommende, da Dom eller Kjendelse effter Beskaffenhed bliver aflæst paa Gaarden Hesthammer, følgelig Parternes Vedtagelse.

O B Heiberg

Aar 1797, den 10 Aprilis, blev i Følge forestaaende Eragtning udi denne Sag anlagt af Erich Nielsson Finne mod Knud Larsson Takle

Eragtet

Af Kaldsmændenes Erklæring sees at det eene af de udeblevne Vidner, nemlig Herbrand Larsson Takle eller Gierager er blevet indvarslet i Overensstemmelse med Forordningen af 3 Junii 1796, følgelig kan dette

1797: 245

Vidne, som ikke effter første Post af samme Anordning her bevise noget lovligt Forfald, ikke undgaae at dømmes i Falsmaals Bøder; Thi bør bemeldte Herbrand Larsson Gierager at bøde sit Falsmaal 20 Lod Sølv, eller Penge 10 rd.; til Deling som Loven og Forordningen af 3 Marti 1741 befaler; og end videre forelægges han herved atter \under Lovens Faldsmaal/ at møde til næste Aars Sommerting for Wossevangens Tinglaug, sit eedelige Vidnesbyrd i Sagen at aflægge. Hvad derimod angaaer de tvende andre, Sjur Størksson Holo og Ole Kielsson Fliserand, da som disse ikke ere blevne lovlig indvarslede, efftersom hverken den skriftlige Stevning er blevet paategnet af Stevningsmændene saaledes som den 20 Post i Forordningen af 3 Junii 1796 paabyder, ikke heller Varselen for dem bleven inden Retten attesteret af begge Varsels mændene, følgelig kan de ikke forelægges, men Citanten paalægges derimod paa lovlig Maade og effter Forordningens Forskrift at lade dem paa nyt indkalde til næste Ting, ifald han anseer deres Vidnesbyrd fornøden.

O B Heiberg

Aastæds Tingsvidne Sag paa Gierrald i Bordals Otting.

Aar 1797, den 30te Junii, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Gierrald i Bordals Otting paa Woss, for at behandle efterskrevne Tingsvidne Sag, anlagt af Opsidderne paa Gaarden

Gierrald og Gierraldstveiten, for at erhverve nærmere Oplysning udi en allerede ved Underretten paadømt Sag, mellem dem og Opsidderne paa Gaarden Store Rochne. Retten blev betjent af Stedets Sorenskriver med effterskrevne 4 af Stedets Foged opnævnte Laugrettesmænd, nemlig: 1: Michel Aschildssøn Melve. 2: Stephen Tollevssøn Bryn. 3: Amund Torgerssøn Ringheim, og 4: Brynild Anderssøn Gierager. Nærværende den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Procurator Balchen mødte for Citanterne Michel Nielssøn, Torbjørn Iverssøn, Claus Erichssøn og Svend Larssøn, alle af Gierrald, samt Johannes Rasmussøn Gierraldstvedten, og producerede den under 12te November forrige Aar udtagne Rettens Vidnestevning i lovlig forkyndt Stand. Dernæst fremlagde han skriftlige Qvæstioner til Vidnerne af 23 hujus, hvorefter han begjærede de indstevnte Vidner paaraabte, Edens Forklaring dem gorelæste, og deres Forklaring indhæntede, samt effter Forklaring Vidneres Anviisng paa Aastædet, og derefter samme stadfæstet med Eed. Den fremlagte Vidnestevning blev i Retten oplæst, saalydende #

Procurator Frile mødte for de indstevnte Anfind Knudssøn, Knud Anfindssøn og Baar Michelssøn, alle af Store Rochne, og forestillede, at ligesom dette intenderede Tingsvidne ikke er andet end et nyt Beviis paa Citanternes Trætte, saa aldeles (uhjemlet?) vil og samme blive at ansee, da de til sammes Foretagelse ikke har forsynet sig med den i et saadant Tilfælde udfordrende høykongelig Bevilling, dersom en speciel Lov skulde unddrage dem fra den Forpligtelse Lovens 1 Bogs, 13 – 28 under saadanne Omstændigheder vil have iagttaget. Foruden denne saa væsentlige Mangel, der vil gjøre det nu attraaede Tingsvidne ganske stridende mod Lov, gives der desuden i Stevningen adskillige Fejl, som, ubemeldte foranførte lettelig vilde kuldkaste Planen og tilintetgjøre Citantens upasselige Hensigter. Saaledes for eksempel gives der Vidner indkaldte, der ere implicerede i Sagen, og paa hvis Vidnesbyrd altsaa ikke kan blive at reflectere. Herforuden er og i Stevningen forbigaaet at indlade alle de Vidner som forhen have aflagt Forklaring, og hvoraf Comparenten blot nævner Torger Brynildssøn Espeland; ej at tale om at i Stevningen tillige er forbiegaaet hvad Forordningen af 3 Junii 1796, henseende Laugdags Afskaffelse vil have iagttaget, og hvilket Citanterne har villet rette ved et Postscriptum af Stevningen. Paa disse Grunde in specie med Hensyn til den fra Citanternes Side excisterende Mangel af allerhøst bemeldte Bevilling, exciperede og protesterede Comparenten i kraftigste Maade mod Tingsvidnets Fremme, og paastod Stevningen og Tingsvidnet som et ulovskikket Værk forkastet; Hvorpaa han forventede og paastod Rettens lovmedholdige Kjendelse under Reservation af sin Committenteres Ret og Anke.

Procurator Balchen svarede, at dersom Vederparternes fremsatte Indsigelser ikke vare blotte Luftmask(.i..?)er, saa maatte man troe at Citanternes Ret stod paa svage Fødder, men alle deres Fixciorer skal ikke være i stand til at skille Citanterne med den Ret de virkelig har, saavel i Overeensstemmelse med Lovgivningen, som med den under 30te Septembr: 1750 passerede Steenings

1797: 245b

Forretning, der er upaataalt og usvækket; (d?)a som (.g.d?) og Naturens Beliggenhed taler for. Her er ikke Stedet hvor der skal paakjendes hvad enten Citanterne eller Vederparterne ere Trætte kjære. Det er saavel Dommeren som Hr: Procurator Frile fuldkommen bevidst, at de kongelige Bevillinger, der søges igjennem det Danske Cancellie for Dokumenters Fremlæggelse i Ober Retten ikke bliver tilstillede, hverken under Dommeren eller de ansøgende Parter, men under Cancelliets Segl tilsndte den Oberdommer, under hvilken Hovedsagen staaer. Her agter man kun at føre Vidner, og at befare Rigtigheden af de gamle Mærker overeensstemmende med Steenings Forretningen, og dersom Citanterne agter at gjøre

Brug af Tingsvidnet ved Ober Retten, saa er Ober Dommeren den competente i Tilfælde kongelig Bevilling der ikke fremlægges, ved endelig Dom i Hovedsagen at kjænde paa at Vidneforklaringen ikke kan tages til Følge, naar Bevilling ikke er fremlagt. Hvad Lovens 1 B: 13 C: 28 Art anbefaler i Henseende til Partens Eed, da er det ikke her de skal aflægge saadan Eed, men ved den Ober Ret Hovedsagen for Tiden staar. Hvad Hr: Procurator Friles Bemærkning angaaer, Henseende at ikke alle de forhen afhørte Vidner er stevnte, da svarer jeg ham, at om end og saadant var, hvilket dog benægtes, blev det aldrig nogen væsentlig Mangel i den udtagne Stevning, saalænge man intet intenderede imod saadanne Personer. Hvad han videre indvender om at der i den udtagne Vidnestevning, og ved sammes Forkyndelse for Vedkommende ikke skulle være tilkjende givet det Bud, som indeholdes i Forordningen af 3 Junii 1796, saa maae jeg i den Anledning udbede mig Dommerens Opmærksomhed, at der under Stevningens Underskrift staar den i Forordningen bemeldte Clausul, og for at komme til yderligere juridisk Vished desangaaende, begjærede Comparenten at Retten behagelig ville modtage Stevnevidnernes Forklaring om de ikke have stevnet med den foromtalte Clausul. Heraf troede Procurator Balchen at den respective Dommer behagelig ville erfare at Vederparternes frembragte Indsigelser er blot Flugt, for om mueligt at lægge Citanterne Hindringer i Vejen for deres ustridige Ret, og Comparenten haabede derformedelst at Retten ikke i mindste Maade vilde spille Citanternes Ret paa Grund ad disse Krumveje, saa meget mere som Retten selv kan indsee, hvor vigtigt det er for Citanterne at faae sine Vidner førte, da de ellers kunne staa i Fare for at endeel af Vidnerne, der ere gamle Mænd, imidlertid kunde bortdøe og Retten selv deraf staae til Ansvar. Skulle Retten, alt dette uagtet, finde det for det Tiden tvivlsomt, da man ikke har den kongelige Bevilling for Haanden, saa declarerede Comparenten paa Citanternes Vegne, at de vare villige til, naar Retten ved Kjendelse her i Dag maatte paalægge dem saadant, at fremlægge den kongelige Bevilling her paa Aastædet paa en for Retten bestemmende belejlig Tid af 6 til 8 Uger* eller og længere, da Comparenten til den Tid desuden, for at rydde alt hvad der kunde synes, af Vejen, at begegne Sagen med Continuations Stevning, hvor for han paastod Stevningen og Sagen maatte vorde tilladt sin Fremme, og Vidnerne dereffter førte, eller og at Sagen maatte vorde Determineret til en anden for Retten belejlig Tid, i 6 a 8 Uger, deels til at fremlægge kongelig Bevilling, og deels at begegne Sagen med Continuations Søgemaal, og saaledes under Forbeholdenhed af Citanternes lovlige {Ret til} \Ret/ til alle vedkommende var Rettens Kjendelse forventende.

Procurator Frile, som mærkede at Balchen falder fra i Fristelsens Tid, svarede kortelig, at naar noget skal kaldes luftmæssigt, maae det vist være det Citanterne have frembragt her i Sagen; thi at ville føre Vidner og optage nye Beviisligheder i en allerede paadømt og for Ober Retten verserende Sag, uden Iagttagelse af hvad Loven vil have foreskrevet og hvorfor intet uden en kongelig Bevilling kan frietage dem, er vist nok en Speculation, der er ligesaa (v?)indig som den i sig selv er unyttig. Comparenten referede ellers til Citanternes egen Stevning, som de har, skjønt uden al Grund, udtaget til Laugtinget, hvori de selv berører den attraaede Bevilling for dette allerede da med truede

1797: 246

Anlæg, og maatte Comparenten meget forundre sig over, at den Mand, som i dette Tilfælde skulde være deres Vejleder, ikke bedre har underrettet dem. Hvad Procurator Balchen ellers har anført, betræffende slige Bevillingers Brug, som han anseer nødvendige først, inden Oberretten, da kunde Comparenten næppe troe at det har været Mandens Alvor hvad han i Dag har fremført, som et Kunstgreb, hvorved han har villet redde sig af en Forlegenhed som, i hvorvel ikke uventet, paakom ham. Havde det været Citanternes alvorlige Forsæt at see dette attraaede Tingsvidne fremmet, havde de vist nok i en Tid af nogle Aar, som Hovedsagen paa

Grund dette deres Expedient har henstaaet at see sig forsynet med den dertil udfordrende Bevilling, men som man nu mærker er hele deres Plan, derhen sigtende at [t?]renere Processen i det uendelige og ved Spilfekterie fra en Tid til en anden at paaføre de indstevnte uforholden Vidløftighed og Pengespilde, hvorfore de og i denne Tid effter et allerede med hine passeret Forlig har søgt dette kuldkastet, og begyndt som forhen at tergiversere til Skade for de Indstevnte. Comparanten referede i øvrigt til de forhen anførte Grunde, og som forhen paastod Stevningen afvist, samt protesterede mod den forlangte Udsættelse, som ikkun ville tjene til at illudere Forordningen af 3 Junii 1796, der paabyder Sagernes hurtige Fremgang og Pleje.

Procurator Balchen svarede, at naar min Vederpart Hr: Procurator Frile taler om Speculation, Kunstgreb og Spilfakteri, saa vil han finde alt dette samlet paa et Sted, i dette paa Rochne den 16 Maii sidstleden iværksatte Handling, hvilken Handling man heller ikke vil undlade at andrage paa vedkommende Steder, for at sætte den{s} Forfatter i dens fulde Lys. Comparanten igjentager hvad han forhen har anmærket, at dersom Retten skulle finde nogen Tvivl for Forretningens Fremgang, paa Grund af den kongelige Bevilling ikke i Dag skulle være frembragt, saa er Citanterne villige til, paa en af Retten Determinerende Tid her paa Aastædet at fremlægge samme kongelige Bevilling, og dernæst at udtage Continuations Stevning, hvorved Comparanten troer at alt var redresseret; Ligesom han og var forvisset om at Dommeren derved fandt at Forordningen af 3 Junii 1796, dens 2det C: 7 § Bydende i alt var opfyldt og blev annerledes handlet, paadrog han Dommeren alt An- og Tilsvær derfor, og saaledes med Igjentagelse af sit forrige summitterede det ventilerede.

Procurator Frile troede at Dommerens svar i dette Tilfælde vil blive ubetydelig; i øvrigt refererede han til sit foran anførte, som grundet paa Lovene, og ingenlunde svækket ved \alt/ det urigtige og ubeviiste, hvormed Hr: Procurator Balchen er frem kommet, og saaledes fra sin Side atter paastod Rettens Kjendelse under alle fornødne Reservationer.

Balchen svarede kortelig, at \han/ troede Dommeren vilde benytte sig af den juridiske Regen, at man paa tager sig mindre Ansvar at fremme, end at nægte en Forretning, hvilket han og af den kyndige Dommer ventede sig.

De af Hr: Procurator Balchen irettelagte skriftlige Qvæstioner af 23de Julii 1797, lyder saaledes #

I Anledning af velbemeldte Hr: Balchens Begjæring om at Stevnevidnerne maatte afgive deres Forklaring om den irettelagde Stevning var bleven forkyndt effter Forordningen af 3 Junii 1796, dens 21 §, blev Størk Larssøn Møen og Amund Torgerssøn Ringheim for Retten fremkaldet, som begge tilstode at Forordningens Bydende i den Fald var af dem bleven effterkommet.

Hvad angaaer de mellem Parterne faldne Ventilation om den irettelagde Vidnestevning maae antages eller ikke, da blev af Dommeren saaledes

Eragtet:

Vel tillader Lovens 1 – 12 – 28 – at \naar/ Parterne, efter at Dom udi Sagen gangen er, kan finde nogen bedre Sandheds Oplysning og Beviisning end som for Retten haver været, da skal det hannem ej formenes, saafremt han med sin Eed bekræffter at han om samme Beviisning tilforn ikke haver været vidende, eller den kunne have bekommet, men da dette Lovens Bud ikke af Citanterne er bleven afterkommet, hvilket den irettelagde Vidnestevning viser,

1797: 246b

og de heller ikke have erhvervet dem nogen kongelig Bevilling, som frietager dem fra at efter komme aller høyst bemeldte Lovens Bydende, saa understod Dommeren sig ikke til at fremme denne incaminerede Vidnestevning imod Vederparternes Protest og Indsigelser; thi bliver bemeldte Vidnestevning paa den Grund, som ulovskicket afviist.

Procurator Balchen Declarerede Appel paa den nu afsagte Kjendelse for Rettens Fornægtelse, og begjærede {sig} det passerede sig in Forma beskrevet meddeelt, da han agtede at indstevne samme til aldeles Underkjendelse.

Eragtet:

Naar Hr: Procurator Balchen behager at forsyne Dommeren med det udfordrende stemplede Papir, skal han ikke mangle at meddele det passerede in Forma beskrevet.

Denne Forretnings Bekostning bliver følgende: For ½ Dags Forretning 1 rd: 3 mrk., for Diæt 1 rd:, Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, for Skyds fra Helleland til Wangen effter Andeel 1 rd: 3 mrk., Diæt paa Reisen 4 mrk., til Fogden for Opnævne 3 mrk., til Lænsmanden for Møde 3 mrk., og til Laugrettet 1 rd:, Ialt 8 rd: 1 mrk: 4 s:, som Citanten betalte.

Vederparterne betalte Tilsvarende med 40 s:, og for Eragtningen 12 s: O B Heiberg

Markegangs Forretning paa Gaarden Tvilde i Windjer Otting

Aaar* 1797, den 3de Julii, blev Aasteds Retten sat paa PræsteEnkesædet Gaarden Tvilde i Windjer Otting, for effter Amtets Ordre at afholde en lovlig Besigtelses og Gransknings Forretning over bemeldte Gaard Tvildes Ejendom, som effter Enke Provstinde, sal: Russes, Andragende til Amtet skal være bleven fornærmet af Nabo Gaarden Gieragers Opsiddere. Retten blev betjent af Stedets Sorenskriver tilligemed effterskrevne 4 af Hr: Foged Unmack opnævnte Laugrettesmænd, sc: (så som) 1: Knud Aschildssøn Ræne. 2: Peder Olsson Rochne. 3: Ole Knudssøn, og [4:] Aad Nielsson, begge af Ringheim. Paa Hr: Foged Unmacks Vegne var nærværende den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Forbemeldte Amtets Ordre til denne Forretnings Holdelse, dateret 1 Octbr: 1796, tilligemed det derudi paaberaabte Andragende fra Enke Provstinde, sal: Russes, med Laugværges Paategning af 26 Septbr: næstforhen, blev i Retten læst, saalydende #

Paa Enke Provstinde Russes Vegne som hendes antagne Laugværge mødte for Retten den residerende Capellan for Wosse Præstegjeld, Hr: Petter Hannt, og producerede i Retten først den af Sorenskriveren til denne Forretnings Holdelse udstædte Berømmelse, dateret Wossevangen den 8de Novbr: 1796, og 2do: det i den Anledning udstyrede skriftlige Stevnemaal, dateret Wossevangen 29de Maji 1797, med behøring Paategning om sammes lovlige Forkyndelse for alle Vedkommende, alt effter bemeldte Stevnings Formeld, som tilligemed Tægtedagen blev oplæst i Retten, saalydende #

Af de indstevnte Vederparter mødte personlig for Retten Anders Brynildssøn Gierager, Brynild Andersson Gierager, Peder Gierager, Wiching Gierager; Huusmand Niels Aschildssøn Gierager bleb anmeldt at være syg og sængeliggende, og desaarsage ikke kunde møde, men hans Kone og Søn var tilstæde, \og/ {Giell..} Embrigt Jacobssøn Gieragerhougen.

De mødende Vederparter tilstode alle for Retten at den oplæste Stevning var bleven dem lovlig forkyndt.

Af de til Vedermæle indstevnte var tilstæde Sognepræsten til Woss, Hr: Jacob Christian Jersin, Godschalch Matthiassøn Ringheim, Halsten Davidssøn Ringheim. Paa Matthias Anfindssøn Gjæres Vegne mødte forbemeldte Godschalch Matthiassøn Ringheim, Knud Andersson Midt Ringheim, Anders Aadssøn Lierhuus, Ole Godschalchssøn Lierhuus, Hellje Amundssøn Lofthuus, Knud Torbjørnssøn Tvilde og Raadsmanden paa Tvilde, Gullig Torbjørnssøn, men de øvrige som i Stevningen ommeldes at være indstevnte til Vedermæle i Sagen vare ikke tilstæde, ej heller nogen paa deres Vegne.

Citanten begjærede dernæst at alle i Stevningen opregnede Vidner maatte fremkaldes, og effter at Eedens Forklaring af Lovbogen var bleven dem forelæst, deres Vidnesbyrd af Retten modtaget saaledes som de med Eed kunde stadfæste, til hvilken Ende han fremlagde skriftlige Qvæstioner af Dags Dato, saalydende # og i øvrigt reserverede sig flere Qvæstioner for dem at fremsætte, i Fald samme skulle fornødiges. Effter Citantens Anmodning bleve de indstevnte

Vidner paaraabte, som alle mødte, undtagen Henrich Helleved, som af sin Hustrue Anna Wichingsdatter, der var tilstæde, blev anmeldt at være syg og sængeliggende. For de mødende Vidner blev Edens Forklaring af Lovbogen oplæst, og disse desuden erindrede om at vogte sig for MeenEed, hvorpaa fremstod som

1ste Vidne, Niels Wichingssøn Qvale i Rundalen, provede til 1te Sp: er 79 Aar gammel, og Farbroder til Wiching Gierager. 2: Sp: Forholder sig som omspurgt, og derhos erklærede at han som Bygselmand boede i 24 eller 25 Aar paa Gaarden Tvilden, som nu er Enkesæde, for omtrent 20 eller 21 Aar siden, hvorved 3de Qvæstion tillige er besvaret. 4: Sp: Imedens han boede paa Gaarden Tvilde, som nu er Enkesædet, var det ham ikke vitterligt at Gieragers Opsiddere havde i Tvilde {ingen} anden Ejendom end Skoven i en Teig kaldet Strømsbugene, men Græsningen tilhørte Tvilde. 5te Sp: Det forholder sig rigtig nok at Colben Larssøn Groue bad Vidnet om Tilladelse at hugge Markeskov i en Teig som ligger oven for Tvildesmulen, og strækker sig fra Bøegaren til Parisgroven. Hvad Tid dette skeede var imedens han boede paa Tvilde, for omtrent 21 Aar siden. 6: Qv: Dette Spørgsmaals Indhold kan Vidnet ikke give nogen Forklaring om, da han slet ikke mindes saadant. 7: Qv: Dette kan han heller ikke mindes. 8: Qv: Hverken i hans eller i hans Faders Tid havde Gieragers Opsiddere nogen indhægnat Høeslaatte i Tvildes Ejendom. 9: Sp: Imedens han boede paa Tvilde og effterat Gaarden var bleven udnævnt til Enkesæde, blev intet Gjærde opført i Tvildes Ejendom af Gieragers Opsiddere, som han vel har hørt siden at være skeed, men ikke selv seet det. 10: Sp: Vidnet er i Stand til at gjøre Anviisning paa alle de Mærke grændser som i baade hans og hans Faders Tid vare imellem Tvildes og Gieragers Ejendomme, og at disse Mærkegrændser gik fra Bryn-Elven i 2de krogede Linier til en Mærkesteen oven for Tvildesmulen, og derfra til en anden Mærkesteen hos Parisgroven, som blev borte i de sidste Aar han boede paa Gaarden, men Stedet hvor denne stod mener han endnu at kunne vise paa Aastædet. 11te Sp: Noget Sted paa Tvildes Ejendom som skulde bære Navn af Hamborgskarvet var ham aldeles ubekjendt. 12: Sp: I de sidste Aaringer han boede paa Gaarden Tvilde blev 2de Huusmands-pladser af Gieragers Mændene indhægnede i Strømbugene, men med Vished kan han ikke sige enten det var i det sidste Aar han var der paa Stedet, eller nogle Aar forhen. 13: Sp: Imedens han boede der var Huusmand pladsene ikke til nogen Hinder for Burækkevejen, den han kan anvise. At Huusmands pladsene siden hans Tid ere blevne udvidede har han hørt, men ikke selv seet. 14: Sp: Vidnet veed at Mærket imellem Tvilde og Gierager gaaer i Svartjobjerget og effter Dugstad Vejen ind i et Legte eller en Langagtig Forhøyning beent ned i Strømmen. Oven for Tvildesmulen blev i hans Faders Tid indhægnat et Slottetræ paa Tvildes Ejendom. Vederparterne begjærede dette Vidne tilspurgt: 1: om det som han har forklaret om Grændserne mellem Tvilde og Gierager angaaer allene den Deel af Tvilde som er udlagt til Enkesædet, eller hele Tvildes Ejendom? Svar: De omprovede Mærkegrændser angaaer hele Tvildes Ejendom, som forhen og i de gamle Dage var et og det samme Brug. 2: Om ikke Gieragers Opsiddere i hans og hans Faders Tid bejtede med deres Kreature i Tvildeshagene og Tvildesmulene? I hans {eller hans} Faders Tid gik Gieragers Kreature om Høsten og Vaaren paa Tvildes øvre Bøe, som kaldes Mulen. 3: Sp: Om ikke Vidnet selv i den Tid han boede paa Tvilde og hans Naboe sammesteds kom og begjærede af Anders Gierager Mærkesgjærde mellem sig for at blive skildt ved den omspurgte Bejtning, og om Gierager ikke desformedelst indhægnede noget af sin Ejendom i Bugene kaldet? Svar: Det forholder sig rigtig nok at han tilligemed sin Naboe begjærede af Anders Gierager et Mærkesgjærde opsat for at forekomme Bejtningen paa Mulen, og ligesaa at Mærkesgaren blev i hans Tid opsat imellem begge Gaarde. 4: Sp: Om Vidnet ikke veed at Gieragers Opsiddere have brugt Skovhugst, Fæbejtning og

Næbesæde uden Paatale lige ned til Haagierdet i al den Tid Vidnet var paa Tvilde, og om ikke Gieragers Mændene havde Skougevej over Tvildesmulen om Vinteren i den benævnte Strækning? Oven for Haagierdet, eller oven for Mulen, hverken saae eller hørte han i sin Tid at Gieragers Mændene der havde nogen Skovhugst eller Næbesæde, men vel Fæbejtning. At de

1797: 247b

havde nogen Skouge vej om Vinteren over Tvildesmulen, det saae han ikke. Tvildes Opsiddere hugget ikke hvert i Skoveteigen. Ingen af Parterne havde noget videre denne Gang at tilspørge Vidnet, hvorpaa dennes Hustrue

Anna {Wichin} Aamundsatter, som besvarede de hende forelagte Spørgsmaale saaledes: 1: Sp: Er 73 Aar gammel. 2: Sp: Er fød paa Gaarden Børkje i Guldfjerdings Otting, har tjent her paa Gaarden Tvilde {fo} i 3 Aar førend hun kom i Ægteskab med sin Mand, det første Vidne, med hvilket hun boede her i 24 eller 25 Aar, hvorved 3de Sp: er besvaret. 4: Sp: Er hende ikke bekjendt at Opsidderne paa Gaarden Gierager have anden Slags Ejendom i Tvilde end noget Skovebrug i Strømshougene. 5: Sp: Herom veed Vidnet ingen Beskeed. 6: Sp: Frafaldes. 7: Sp: Ligesom forrige Vidne. 8: Sp: Derom er hun slet ikke vidende. 9: Sp: Kan ikke erindre noget Gjerde blev opført imedens hun boede der. 10: Sp: Veed ikke at give nogen Anviisning paa Grændsemærkene imellem Tvilde og Gierager. 11: Sp: Ligesom forrige Vidne. 12: Sp: Ligesom forrige Vidne, alleneste med den Forandring, at det var nogle Aar, men hvor mange kan hun ikke mindes førend hun reiste fra Stedet, at de 2se Huusmands pladser bleve indgjærdede af Gieragers Opsiddere. 13: Sp: Ligesom forrige Vidne. 14: Sp: Veed slet ingen Beskeed om Mærkerne mellem Gaardene Tvilde og Gierager. Vederparterne begjærede at det 2det Contra Spørgsmaal til 1ste Vidne maatte ligeledes blive fremlagt dette, hvortil blev svaret: I Hendes Tid gik Gieragers Kreature udi Bejtning i \øvre/ Mulene, tilligemed deres Kreature, og kom ogsaa undertiden længere ned i Hagen, men med denne sidste Bejtning vare de misfornøjede. 3 Sp: At der blev sat Gjerde op, det veed hun, men \effter/ hvis Begjæring det egentlig skeede, derom er hun aldeles uvidende. Det øvrige frafaldt Vederparterne at lade tilspørge dette Vidne. Kan gjøre Anviisning paa Burækkevejen.

3de Vidne, Anna Wichingsdatter, Henrich Helleveds Hustrue, Søster til første Vidne, provede til 1: Sp: Er 69 Aar gammek. 2: Sp: Er baade fød og opdragen paa Tvilde, indtil paa 22 Aar. 3: Sp: Frafaldes. 4: Sp: Ligesom 2det Vidne. 5: Sp: Frafaldes. 6: Sp: Mindes meget vel at hendes Mand Henrich Helleved fik Tilladelse af hendes Fader Wicing Tvilde at grave sig et Næbetræ, som blev indgjærdet oven for Buegaren i det saa kaldede Larstræ, som var Tvildes Ejendom, og tvivlede ikke paa at hun kunde gjøre Anviisning paa Stedet. 7: Sp: Blev frafaldet. 8: Sp: Ligesom 2det Vidne. 9: Sp: Blev frafaldet. 10: Sp: Ligesom 2det Vidne. 11: Sp: Ligesom første Vidne. 12: Sp: Noget Huusmands plads var ikke i hendes Tid blevet indgjærdet i Tvildes Mark af Gieragers Opsiddere. 13: Sp: Hun erindrer sig nok hvor Buerække vejen var i hendes Tid, og kan anwise samme, men for Resten veed intet at svare til det øvrige som denne Qvæstion indeholder. 14: Sp: Veed \intet/ at forklare om det i denne Qvæstion omspurgte Mærke. Vederparterne begjærede den 2den Contra Qvæstion fremsat for dette Vidne, som besvarede samme saaledes: I øvre Mulene gik begge Gaarders, baade Gieragers og Tvildes Kreature i Sam bejtning, og en og anden enkelt Gang kunde ogsaa Gieragers Kreature komme længere ned i Hagen, uden at derom reiste sig nogen Tvist, saavidt hun hørte.

4de Vidne, Sisilia Wichingsdatter Gielle, Søster til 1te og 3de Vidne, besvarede Citantens Spørgsmaale saaledes: 1te og 2: Sp: Er 72 Aar gl., fød og opdraget her paa Gaarden indtil hun var 20 Aar gammel. 3: Sp: Frafaldes. 4: Sp: Ligesom 2det Vidne. 5: Sp: Blev

frafaldet. 6: Sp: Veed derom ingen Beskeed, siden hun allerede, den Tid \det/ maae være skeed, var reist fra Gaarden. 7: Sp: Frafaldes. 8: Sp: Derom ve4ed Vidnet ikke nogen Beskeed, ej heller kan mindes at der var nogen Høeslotte indgjerdet af Gieragers Opsiddere. 9: Sp: Brev frafaldet. 10: Sp: Veed derom ingen Beskeed. 11: Sp: Det i Qvæstionen ommeldte Hamborgskarv havde hun ikke hørt noget til førend i Dag, 12: Sp: I den Tid hun var hjemme hos sin Fader, var ingen Huusmandsplads i Tvildes Udmark. 13: og 14: Sp: blev frafaldet. Vederparterne begjærede Vidnet tilspurgt: Om Gierager ikke bejtede i Tvildeshagene og Tvildesmulene i Steden for at Tvilde bejtede i Gieragers Ejendom i Strømbugene? \R:/ U{n}dengjerds

1797: 248

uden for Mulene bejtede Gieragers Kreature, men slet ikke paa Bøen, hvilket skulde være som et slags Vederlag fordi Tvildes Kreaturer bejtede i Gieragers Mark, \Strømbugene kaldet,/ {som hun ikke veed at benævne med noget bestemt Navn, ej heller er i Stand til at} \som hun (ej?) kan/ gjøre {nogen sikker} Anviisning paa, hvor den egentlig er. Derefter begjærede Vederparterne at Vidnet endnu maatte blive tilspurgt, om ikke Tvildes Beboere indgjærdede oven for Mulene noget Stykke Mark af det som skulde være til Vederlaug for Strømbugene. Resp: At Tvildes Beboere indgjærdede et Stykke uden for Mulene, Larstræet kaldet, er hende meget vel bekjendt, men om dette skulde være til et Vederlaug for Strømsbugene, kunde hun slet ikke sige.

5te Vidne, Sjur Michelssøn Endeved, 70 Aar til Høsten, har tjent her paa Gaarden Tvilde 6 paa 7de Aar hos Ole og Niels Tvilde for nogle og 30 Aar siden, ubeslægtet til Parterne, svarede til de af Citanten fremsatte 4 Qvæstioner, som af Retten bleve ham forelæst, sc: 1 Sp: [svarede:?] Det sidste Aar som han var i Tjeneste hos Niels Tvilde, grov han for ham et Næbetræ oven for Haagaren, som han lovede at anvise paa Aastædet. 2de Qvæstion: Hvor Mærkerne gives imellem Gaardene Gierager og Tvilde vidste han ikke, ej heller havde hørt noget derom af Hosbonder som han har tjent hos her paa Gaarden. 3: Sp: Veed derom ingen Beskeed, og har heller ikke seet nogen Mærkesteen paa det omspurgte Sted. 4: Sp: Veed ikke at der paa Tvildes Ejendom gives nogen Tejg kaldet Tvildesteigen. Vidnet forklarede, at det Næbetræ som blev gravet oven {oven} for Haagaren blev fæstet Garen ved Indhægning. Vederparterne gjorde til dette Vidne følgende Qvæstioner: 1: Om Vidnet ikke tjente paa Gjærager førend han tjente paa Tvilde? 2: Sp: Om Gierager ikke brugte den Mark som ligger oven for Haagaren med Skoughugst, Fæbejtning og Næbesæde? Til disse 2de Qvæstioner svarede Vidnet, at han tjente i 4 Aar paa Gierager førend han kom i Tjeneste paa Tvilde. Oven for Haagaren blev, imedens han tjente {der} paa Gaarden \Gierager,/ brugt baade Skovhugst og Fæbejtning \af Opsidderne der,/ men noget Næbesæde veed han ikke. Mindes ikke hvor langt ned til Haagaren der blev hugget. End videre svarede han paa Vederparternes Tilspørgsel, at det kan være omtrent 30 eller 31 Aar siden at Gieragers Opsiddere indhægnede en Skoveteig kaldet Strømbogene, og derpaa strax nedsatte en Huusmand, og siden endnu een anden Huusmand effter nogle Aars Forløb, men hvor mange Aar det var imellem at den første og den sidste blev nedsat, det kan han ikke mindes.

6te Vidne, Colben Larssøn Groue, 79 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, besvarede den ham forelagte Qvæstion saaledes: at han fik Tilladelse af Niels Wichingssøn Tvilde at hugge Markeskov for omtrent 40 Aar siden eller derover, strax oven for Haagaren, men Stedet hvor Hugsten skeede er han nu ikke i stand til at kunne enten mindes eller anviise. Vederparterne begjærede Vidnet tilspurgt: Om Ole Wichingssøn, som den \Tid/ boede paa Gaarden Gierager, ikke strax, da han fik denne Skovhugst at see, tog Skjævlerne eller Stokkerne, effterat \de/ vare af Vidnet afskavede, og bragte dem hjem til Gaarden Gierager? Hertil svarede Vidnet, at han ikke selv saae at de af ham afskavede Skjævler eller Stokker bleve

hjemførte til Gaarden Gierager af Ole Wichingssøn, men har hørt dette af Mandens egen Mund, uden at han hørte at han udlod sig om at have nogen Ejendoms Ret til de hjemførte Stokker, hvilket han ikke spurgte ham om. For 31 Aar siden blev Strømbogene indhægnede af Anders Brynildssøn Gierager, som satte en Huusmand paa Pladsen, som han hjalp med at bygge der paa Stedet. Hvor længe det er siden den anden Huusmand blev nedsat i Strømbogene, kan han ikke med Vished sige, men at dette Skeede førend han forlod Gaarden Lierhuus og flyttede til Groue, som er nu 27 Aar siden, dette veed han med Vished. Henseende Mærkerne mellem Gaarden Tvilde og Gierager kunde han ikke give nogen mindste Beskeed, da han derom var uvidende.

7de Vidne, Knud Larssøn nedre Opheim, 76 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, har tjent til Halvten et ½ Aar paa Gaarden

1797: 248b

Gierager hos Anders Brynildssøn for mere end 40 Aar siden, svarede til Citantens 3de Spørgsmaal, nemlig: 1: Sp: Har intet hørt om hvor Mærkerne skulde være imellem Gaardene Tvilde og Gierager. 2: Sp: At der ved Parisgroven skulde findes et Mærke, har han vel hørt for mere end 40 Aar siden af en gammel Mand ved Navn Sjur Lierhuus, som for lang Tid siden er død, men hvor Mærkesteenens skulde være, enten oven eller neden for Parisgroven, derom vidste han ikke at give nogen Oplysning. 3: Sp: At der gives en Teig oven for Tvildesmulen, som bærer Navn af Tvildesteigen, det vidste han, men hvad enten samme tilhører Gaarden Tvilde eller Gierager, derom var han aldeles uvidende. Paa Vederparternes Spørgsmaal svarede Vidnet: at saavel imedens han opholdt sig paa Gaarden Lierhuus, som medens han tjente paa Gaarden Gierager, vidste han at Gieragers Opsiddere benyttede sig saavel af Skovhugst som Fæbejtning i den saa kaldede Tvildesteig lige ned til Haagaren. At Tvildes Opsiddere havde enten Fæbejtning eller Skovhugst i bemeldte Teig, det hverken saae eller hørte han. Imedens han tjente Anders Brynildssøn Gierager, kullede han eller brændte Kulmilen paa Haldismyren, men hvem denne Haldismyr skulde tilhøre, enten Gaarden Tvilde eller Gierager, det vidste han ikke, ej heller hørte han at Anders Gierager blev tiltalt derfor af Tvildes Beboere.

8de Vidne, Peder Colbenssøn Houge, besvarede Citantens 3de Spørgsmaale saaledes: 52 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, har tjent her paa Gaarden Tvilde hos Niels Wichingssøn ½ Aar, for omtrent (3?)4 Aar siden, til 1te Sp: Svar: ligesom 7de Vidne. 2: Sp: Hverken veed han eller har hørt noget om det omspurgte Mærke imellem Tvilde og Gierager ved Parisgroven. 3: Sp: At der oven for Haagaren skulde være en Teig kaldet Tvildesteigen, som skulde tilhøre Gaarden Tvilde, det har han vel hørt, men af hvem mindes han ikke. Paa Vederparternes Spørgsmaal svarede Vidnet: at han ligeldes har tjent paa Gaarden Gierager hos Anders Brynildssøn for omtrent 36 Aar siden i foregaaende 2 Aar. I den Tid brugte Gieragers Opsiddere oven for Haagaren baade Skovhugst og Fæbejtning, uden at han hørte nogen Knur der for af Tvildes Opsiddere. Videre havde hverken Citanten eller Vederparterne at tilspørge Vidnet, og som Dagen allerede var medgaaet, blev Forretningen udsat til i Morgen, da baade Parter og Vidner møder betimeligen her paa Aastædet.

Den paafølgende 4de Julii continuerede Forretningen i Vedkommendes Overværelse. Ved Forretningen var i Dag tilstæde Hr: Foged Unmack selv.

Vederparterne imod Vidnet Niels Wichingssøn Qvale protesterede i Anledning af Lovens 1 B: 13 C: 18 Art., da det er virkelig partisk i Sagen og har vidnet om sine egne Gjæringer, og hvorledes han selv haver brugt Gaarden Tvilde. Vederparterne leverede derpaa i Retten et Indlæg af Dags Dato, saalydende #

I Anledning af det i Retten oplæste Indlæg og derudi gjorte Protest fra Vederparternes Side imod Sagens videre Fremme, lod Citanten tilføre følgende: Aarsagen hvorfor Provstinde, sal: Russes, har ladet Opsidderne paa Gierager stevne til en Syns og Besigtelses Forretning over Ejendommene i Tvilde, er fordi ovenmeldte Opsiddere af Gierager har tilegnet sig ulovlig Brug i de Ejendomme som hun ene troer sig berettiget til at bruge. Selv har de desuden tilstaaet at der er skeed Brug i en Skovetejg, Tvilde tilhørende, da Lænsmanden effter Ordre fra Amtet blev beordret til at undersøge hvori og hvor stor den Skade var af Skov hugst og Næverflækning, hvorover Provstinde, sal: Rus, til Amtet havde besværet sig, da desuden de kongelige Forordninger byder, at Enkesæderne skal udskiftes fra de omgrændsende Naboers Ejendomme, og da nu dette ikke er skeed ved hendes Tiltrædelse af Enkegaarden, saa begjærede hun af Amtet forrige Aar den 26 Septbr: at der maatte afholdes en Syns og Besigtelses Forretning over Enkesædets gamle Brug og Ejendom, for derved at sættes i Sikkerhed for alt Slags

1797: 249

Indgreb og ulovligt Brug i hendes allernaadigst forundte Enkesæde. Skulde Vidnet Niels Wichingssøn Qvale kunde beskyldes for Partiskhed, saa maatte hans Tænkemaade alt formeget miskjendes, da han saavidt som bekjendt altid har opført sig som en Sandheds elskende Mand, omend hans Udsagn i denne Sag skulle støde Gieragers Opsiddere, der vel ikke har lyst til at give Slip paa usurperet* (usurpere = bl.a. legge beslag på, okkupere) Brug, og endnu mere maa Citanten forundre sig over Vederparternes Ptotest imod Vidnet, da han er deres egen Beslægtede, af hvilken de vel kunde vente om han ville og kunne overtale sig til at være partisk, at da hans Partiskhed hellers maatte komme dem som {som} Beslægtede til Fordeel, end en Fremmed, for hvis Skyld han har maattet fravige denne af ham beboede Jordepart, da den blev udnævnt til Enkesæde. Hvorvidt altsaa Vederparternes gjorte Indvendinger kan kaldes grundede eller ej, begjæres Hr: Sorenskriverens Eragting.

Vederparterne henholdt sig til den i Retten oplæste Protest mod Forretningens Fremme, og benægtede det fra Citantens Side anførte, og i øvrigt indlod under Rettens Kjendelse om Sagen bør nyde sin Fremme eller ikke, hvorpaa af Dommeren blev saaledes

Eragtet:

Det er saavel overeens stemmende med Forordningen af 20de Januarii 1797, dens 12te §, som og Amtets allerede i Retten opsatte Ordre af 1te Octbr: 1796, at der maae tages en lovlig Besigtelse og Granskning over Enkesædet Tvildes Ejendom udi Gaarden Tvilde, hvilket ikke kan skee, uden at Grændserne for den hele Gaards Ejendom vorder taget i Øyesyn, hvorfor denne Forretning fremdeles bør at nyde sin Fremme for saavidt den befalede Granskning, og de til den Ende udfordrende og lovlige indstevnte Vidners Afhørelse angaaer, og det i saa fald fremlagte Stevnemaal ommelder.

Citanten anmode[de] Retten om at første Vidne Niels Wichingssøn maatte tilspørges om han erindrer sig at hans Broder Ole Wichingssøn Gierager hjemførte de Skjævler som han havde solgt til Colben Larssøn, \da/ Lierhuus, nu Groupe, og om det skeede med hans Tilladelse, eller fordi hans Broder Ole Wichingssøn dertil troede sig hjemlet? Hertil svarede Vidnet, at han slet ikke veed hvor de omspurgte Skjævler blev af, eller hvem der bortførte samme.

Retten og Laugrettet tilligemed Parterne og de afhørte Vidner forføyede sig derpaa til Aastædet. Hvor vi først indfandt os paa Strømsbugene, som ligger et lidet Stykke Vej Nordvest fra Gaarden Tvilde. Der forefandt vi 2de Huusmands pladser indhægnede. Da vi vare komne til dette Sted anviste det 1te Vidne Niels Wichingssøn Qvale de af ham omprovede Mærkeskjæl, nemlig nede ved Elven et Mærke i Svartjobjerget, og Linnjen derfra til den gamle AlfarVej som nu gaaer igjennem Huusmands pladset Strømsbugens Gjærde, henimod et andet Huusmands plads. Imellem disse 2de Huusmands pladser drejer den af ham

anviste Vej sig ind og ud forbi det andet Huusmands pladses Huse, hvorfra Linnjen strak sig saa godt som i lige Linnje til et Sted kaldet Lejtet, hvor der fandtes en Steen, som blev anmeldt af Vidnet som en Mærkesteen. Fra dette Lejte eller denne Mærkesteen gik Linjen igjennem en Rinde ned til Osen ved Lundevandet, dog ikke i en ganske lige Linnje. Den nu værende Burækkevej ligger uden for de 2de ommeldte Huusmands pladser, og fandtes saa breed at 2de Kreature magelig kunde gaae sammen. Paa den Side som vender udad fra Huusmands pladsene ligger den saa kaldede Haldismyr. Det 2det Vidne, Anna Amundsdaughter, kunde ikke gjøre nogen sikker Anviisning paa den gamle Burækkevej, men erklærede at hun fandt den forandret og mere indtrængt fra de forrige Tider af, nu end forhen. Dereffter forføyede vi os til den anden Kant af Tvilde, kaldet Mulene, som ligger omtrent i Nordost fra Gaarden Tvilde. Oven for Mulegaren anviiste bemeldte 1te Vidne en Steen, som han angav for en Mærkesteen imellem Tvilde og Gierager paa den Kant. Fra denne Steen anviiste han \en/ lige Linnje til Parisgroven, hvor han opgav at der forhen skulde have været en Mærkesteen, som ikke fandtes, ej heller var noget Sted tilsyne hvor den skulde have staaet.

1797: 249b

Under denne ommeldte Linnje, tæt ved Parisgroven, fandt vi et Slottetræ indgjærdet af Gierragers Mændene. Tæt ved Parisgroven ved den Søndre Side forekom det os som der i de ældre Tide havde staaet et Gjerde, {som} \der/ havde gaaet i lige Linnje ned til Haagaren. Et temmeligt Stykke oven for Haagaren fandt vi et indhægnat Slottetræ, hvorpaa der stod en Løe. Oven for Haagaren og imellem denne og Slottetræet anviste det 8de Vidne Peder Colbenssøn Houge at han havde kjørt Veehd derfra imedens han tjente paa Gierager. Ovenfor bemeldte Haagar anviste Sjur Michelssøn Endeved det af ham omprovede Næbetræ, men han kunde ikke bestemt vise Stedet hvor han havde gravet samme. Det af 3die Vidne Anna Wichingsdaughter omprovede Larstræ, hvor hun anviste Stedet som hendes Mand fik Tilladelse af hendes Fader at grave sig et Næbetræ, befandt vi at ligge ved den søndre Ende af Haagaren, men fandtes nu ikke indhægnat. Fra den forhen ommeldte Mærkesteen oven for Mulegaren gik et Gjerde, som skiller Tvildes Hjemmemark fra Gieragers Ejendom i 2de krogede Linnier lige ned til Bryn Elven. De samtlige Vidner bleve fremkaldte for Retten for at stadfæste deres afgivne Forklaringer med deres corporlige Eed, men førend denne blev af Retten modtaget, anmeldte Colben Larssøn Groue paa Citantens Tilspørgsel, at hans Hustrue var en Søster af Anders Gierager. De 2de sidste, nemlig det 7de og 8de Vidne, benægtede, at de ej vare beslægtede eller besvogrede paa Citantens Tilspørgsel. Alle forbemeldte 8 Vidner bekræftede deres her for Retten givne Forklaringer, saa vel som Anviisningen paa Aastædet, med deres Eed effter Lovens Forskrift, hvorpaa de af Retten bleve demitterede. Parterne troede at de kunde komme til en Slags mindelig Forening om den imellem dem verserende Tvist, og til den Ende udbad sig af Retten at Sagen maatte blive udsat til førstkommende Løversdags Formiddag, for paa nye igjen at foretages paa Wossevangens Tingstæd. Denne Parternes Begjæring blev af Retten bevilget, følgelig udstaar Sagen til den forbemeldte Tid, da Laugrettet møder paa Wossevangens Tingsted.

O B Heiberg

Sommertinget 1797.

Aar 1797, den 5te Julii, begyndte det almindelige Sage og Skatteting med Wossevangens Tinglaugs Almue paa Tingstedet Wossevangen. Retten blev betjent af Stedets Sorensskriver i Overværelse af Hr: Foged Unmack og effterskrevne 4 eedsvorne Laugrettesmænd, nemlig: 1: Brynild Anderssøn Gierager. 2: Gullig Anderssøn Hovde. 3: Ole Wichingssøn Grotland. 4: Amund Torgerssøn Ringheim i Steden for Endre Olssøn Tesdal, som blev anmeldt at være

syg. Ved Retten var nærværende den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime og samtlige tingsøgende Almue.

Effterat Retten saaledes var bleven sat, blev oplæst og kundgjort effterskrevne kongelige Anordninger og andre Øvrigheds Foranstaltninger.

1: Forordning om Forligelses Indretninger paa Landet i Norge, dateret 20 Janaurii 1797.

2: Forordning som bestemmer, at der hereffter skal paa Landet \i Norge/ holdes overordentlige Ting til Rettergangs Tvistigheders hastigere Fremme og Afgjørelse, ved Underretten med videre, dateret 5te Maji 1797.

3: Stiftets Skrivelse af 13 Maji 1797, betræffende Til hvad Summa Aaboden paa Præstegaarders Huse maae at sættes, og at Naadsens Aaret ikke maae pantsættes, uden paa anden Prioritet, samt at Bygselbreve ikke maae udstædes i Vacancens Tid, uden hvor Gaarde blive aldeles Bygselledige med videre, som det paaberaabte kongelige Rescript af 17 Martii næstforhen allernaadigst befaler.

4: Stiftets Skrivelse af 13 Maji 1797, angaaende den ved veteraner Skolen i Kjøbenhavn ansatte Lærling Thomas Poulsson, som er bleven tilladt at practisere Dyr læge konsten.

Folio 233. Niels Erichssøn Hæves Sag mod Knud Knudssøn Hæve. Citanten ædskede Sagen i Rette. Den indstevnte Knud Knudssøn Hæve mødte for Retten og anmeldte at ved Contra Stevning havde indkaldet Citanten til at anhøre Vidner om at denne Sag imellem dem var bleven ved Forlig afgjort, til hvilken Ende han fremlagde i Retten et skriftligt forfattet Stevnemaal, dateret 19 Junii 1797,

1797: 250

i lovlig forkyndt Stand, som han begjærede oplæst, saalydende #

Citanten Niels Erichssøn Hæve tilstod at effter Stevnemalets Formeld var bleven indvarslet af sin Contra Part til baade at anhøre Vidner og Dom.

Af de indstevnte Vidner \mødte/ Ole Reque og Hadle Anfindssøn Gierstad, med* (men) Anfind Græe blev anmeldt at være syg og sængeliggende, hvilket Lænsmand Ole Reime og Laugrettesmanden Brynild Anderssøn Gierager attesterede at forholde sig rigtig. Contra Citanten fremlagde skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, dateret 4 Julii 1797, som han begjærede maatte blive dem forelagte til Besvarelse, effterat de først vare blevne eedtagne. De skriftlige Qvæstioner lyder saaledes #. Derpaa fremstod for Retten som

1ste Vidne, Ole Christopherssøn Reque, som aflagde Lovens Eed og besvarede de ham forelagte Qvæstioner saaledes, nemlig til 1te Sp: Paa Sommertinget 1795 hørte han at der imellem Parterne var bleven indgaaet et Forlig, hvorved den imellem dem reiste Tvistighed betreffende Knud Knudssøn Hæves Behandling mod Niels Erichssøn Hæve, ved at skuffe ham ind i en gloende Ovn, hvor han forbrændte sig, var bleven afgjort, men da Forliget skeede imellem dem var han ikke tilstæde, men begge \Parterne/ fortalte ham saadant, dog uden at udlade sig om, paa hvad Maade Forliget var skeed, og hvorudi Forligs Posterne \egentlig/ bestod. Dette allene mindes han, at der blev talet imellem Parterne om et Agerstykke som Knud Knudssøn Hæve skulle overlade til Niels Erichssøn i Forlig, men enten han skulle have dette Agerstykke i længere Tid end et Aar, mindes han ikke At Parterne indbyrdes vare blevne forenede sammen og fornøiede med det Forlig som de imellem sig havde indgaaet, det mærkede han deraf at de begge kjøbte Forligelses Skaal og drak den til sammen, hvoraf Vidnet ogsaa fik sin Andeel. Vidnet blev derpaa afskediget.

2det Vidne, Hadle Anfindssøn Gierstad blev eedtagen efter Lovens Forskrift, og provede: At han samme Tid som det første Vidne har forklaret var tilstæde her paa Wossevangen og hørte at de vare blevne forenede og forligte angaaende den af Niels Erichssøn indstevnte Sag

mod Knud Knudssøn Hæve fordi den sidste havde skyffet ham i en gloende Ovn, og saae at de drak Forligelses Skaal sammen, men paa hvad Maade Forliget var indgaaet og hvorudi samme bestod, det hørte han ikke. Demitteret.

Effterat disse 2de Vidner vare blevne afhørte, bleve Parterne indbyrdes forenede om at denne Sag ikke videre skulde forfølges for Retten, imod at Knud Knudssøn Hæve forbandt sig til at betale til Niels Erichssøn Hæve 8 rd: 2 mrk: 10 s:, til Kaarsmisse dette Aars Høst, og blev saaledes denne Sag tilendebragt.

Den paafølgende 6te Julii continuerede Retten med Wossevangens Tinglaugs Almue i Overværelse af de samme Laugrettesmænd som i Gaar.

Hvorda Procurator Frile mødte for Opsidderne paa Gaarden Store Rochne, Anfind Knudssøn, Baar Michelssøn og Knud Anfindssøn, og producerede deres udtagne Tingsvidnestevning mod Opsidderne paa Gierrald og Gierraldstvedt, paategnet lovlig forkyndt, tilligemed Attest fra Forligelses Commissionen, der viser at det paastevnte der har været anhängiggjort. Dernæst fremlagde Comparenten det paastevnte Forlig saaledes som samme imellem Parterne ved mundtlig Forening er bleven indgaaet, hvoraf Comparenten tillige lod følge en Copie paa behørig stemplet Papir, alt til Brug ved de førte Vidner. Endelig fremlagde Comparenten sine skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, af Gaars Dato, hvorpaa han begjærede Vidnernes Svar indhæntet.

Procurator Balchen mødte for de indstevnte Svend Larssøn, Torbjørn Iverssøn og Michel Nielssøn Gierrald, samt Johannes Gierraldstvedten, og under Forbeholden af deres lovlige Ret af Contra Qvæstioners Fremsættelse, som det videre de maatte finde fornøden fra deres Side, maa fornødig at anmærke, at han ganske og aldeles benægtede Citanternes Vidnestevnings Indhold og det deri under 16 Maji sidstleden saakaldede Forlig, da samme ikke er samtykket af de indstevnte, og desuden saavel formaliter som realiter urigtig og i ingen Henseende kan betragtes uden som et blot Carteqve. Ved Sagens Incamination i Dag erfarede Comparenten at det saa kaldte Forliig

1797: 250b

der i Retten i Dag er fremlagt, end ikke er det rigtige Carteqve, da samme var skrevet paa den blanke Side af et Brev, underskrevet med et Vitterligheds Vidne, overstreget et Par Linnier, og en af Hændernes Underskrift overslaget med Blæk. Desformedelst han benægtede dette fingerede Dokument som Parterne aldeles uafvidende og skeed paa deres Bag. I Anledning af den til Vedermaale indstevnte Willum Bøe, da som Gierralds og Rochnes mellemværende Tvist i ingen Henseende vedkommer ham, saa exeperede Comparenten paa hans Vegne imod hans Indstevnelse som Part, saa meget mere som Citanterne ikke har dristet sig til at sigte ham for nogle Handlinger der kunne vedkomme denne Sag.

Procurator Frile replicerede, at saalænge Hr: Procurator Balchen ikke kan nægte mundtlige Contracter den samme juriske Virkning som skriftlige, vil han vel lettelig indsee at blot Vidnerne i dette Tvistens Tilfælde vil gjøre Udslaget, og at hans Ophævelser altsaa mod det fremlagde Skrivt er Vindmagerie og uden al Nytte. At en Willum Bøe under Balchens Vingers Skygge søger at unddrage sig Deeltagelse i den Troeløshed som Gieralds Opsiddere har yttret imod Citanterne, dette kan have sine gode Grunde, og er noget som Tiden nærmere vil opklare, imidlertid forsikkrede Comparenten, saavidt han er bekjendt med Anfin Rochnes Character, at han ikke er den Mand, der var i Stand til at begaae en saa uværdig Handling, som dem \Contra/ Citanternes Udladelser synes at involvere; thi at han paa Anmodning har affattet den skeede Aftale med Gierralds Opsiddere i Pennen, er blot skeed for at styrke Hukommelsen, og forekomme al Despytte i sin Tid. Comparenten imodsagde altsaa

Procurator Balchens tilførte, og paastod Vidnerne førte, under Forbeholden af Citanernes lovlige Ret til Tid of Sted.

Balchen modsagde Procurator Friles tilførte som aldeles urigtig og ubeviist, og provocerede Hr: Procurator Frile til, som den ærekjære Mand, at fremlægge det rigtige og hvad der skulle være forfattet i Pennen. Comparenten begjærede af Dommeren at han behagelig ville i Overensstemmelse med Lovgivningen separere Vidnerne ved deres Vidnesbyrds Aflæggelse.

Procurator Frile svarede, at han ikke kjender noget andet Dokument end det nu fremlagde, og hvorvidt samme stemmer overeens med den passerede Aftale, er noget som Vidnerne vil oplyse. De af Citanernes Mandatorio Hr: Procurator Frile irettelagde 4 Dokumenter, nemlig: Vidnestevningen af 17 Junii d: A: 2do Attester fra Forligelses Commissarierne, af 5te Julii d: A:, og Afskrivten af de ommeldte Forligs poster, dateret Rochne den 16 Maji 1797, blev i Retten oplæste, saalydende #

De fremlagde Qvæstioner til {Vidner} Vidnerne, af Gaars Dato, er saalydende # De indstevnte Vidner mødte alle for Retten, og imedens det første Vidne, nemlig Ole Svendssøn Nyre, blev afhørt, bleve de andre 2de Vidner effter Hr: Procurator Balchens Forlangende paa Vederparternes Vegne udviste.

Det bemeldte 1te Vidne (Ole Svendssøn Nyre) fremstod da for Retten og blev efter Lovens Forskrift eedtagen, og besvarede de ham forelagte Spørgsmaale saaledes, effterat han for veis havde erklæret sig at være ganske ubeslægtet til Parterne, saavidt han kunne erindre, til 1te Sp: Resp: Jo, det forholder sig som omspurgt. 2: Sp: Den omspurgte Tid hørte nok Vidnet at der imellem Store Rochnes Opsiddere og Opsidderne paa Gaardene Gierrald og Gierraldstveten blev aftalt og sluttet en Forening om fælles Græsbejtning imellem bemeldte 2de Gaarde, og at samme skulle være udi 12 Dage om Vaaren. Denne imellem dem aftalte Græsbejtning tilstod Vidnet at han hørte skulle være i Gaarden Gierralds Udmark paa den vestre Side af Bordals Elven, men hvor Strækningen af denne Fæbejtning skulde gaae, hørte han ikke før Forliget blev skrevet. Roch[n]es Opsiddere talte om at de ville have Fæbejtningen i Tvets gjærdet, som ligger strax uden for Gierraldstvedten; Gierralds Opsiddere talte derimod om at Fæbejtningen ikke skulde strække sig længere end til Pøysen, som en imellem dem fældet Dom ommelder. 3: Sp: Effterat Forliget var bleven skrevet af Anfind

1797: 251

Rochne, hørte han at denne, nemlig bn:te Anfind, ikke alleneste tydelig oplæste samme for de tilstæde værende, men end og at \han/ dereffter tilspurgte Gierralds Opsiddere om Indholden var saaledes som aftalt, dertil hørte han og kan sige med Vished, at de 3de Opsiddere, nemlig Svend, Michel, og Johannes Gierraldstvedten, svarede: Ja, men om Torbjørn gjorde det samme, kunde han ikke mindes med Vished, men vel at baade han og de øvrige 3de ikke yttrede nogen mindste Misfornøjelse derover. Det fremlagde skrevne Forlig blev af Vidnet selv her for Retten igjennemlæst og af ham tilstaaet at være af samme Indhold som det af Anfin Rochne oplæste paa Gaarden Store Rochne den 16de Maji 1797, men er ikke det selv samme, som da blev skrevet der paa Stedet. Til 4: Sp: Før det omprovede Forlig blev skrevet, saae han at Anfin Rochne og Opsidderne paa Gierrald og Gjerraldstveiten tog hinanden i Haanden paa et godt Forlig, men effterat Forliget var skrevet, skeede ikke saadant imellem dem, men da hørte han at Parterne erklærede at den imellem dem værende Tvistighed skulde være ophørt, og at enhver af dem skulde tage Omkostningerne paa sig. 5te Sp: Vidnet mærkede ikke at nogen af Parterne havde det allermindste i Hovedet, men vare ganske ædrue, baade imedens de taledes om Forliget, og da dette blev skrevet, men effterat Foreningen imellem dem var bleven sluttet og skrevet, da saae han at de nød baade Øl og Brændevin, saaledes at de bleve noget beskjenkede, hvilket gik for sig om Aftenen, men effterat Forliget

var tilendebragt. Forliget blev sluttet \og skrevet/ om Aftenen ved Soleglan. 6te Sp: Da Forliget var forfattet i Pennen, tilspurgte Anfin Rochne Opsidderne paa Gierrald og Gierraldstvedten om de ville komme og holde i Pennen for at underskrive, dertil hørte han at Michel og Svend svarede at det kunde være ligemeget, naar Forliget blev omskrevet paa sit behørigte stemplede Papir, ville de underskrive, men {de} om de 2de andre, nemlig Torbjørn og Johannes, sagde det samme som de forbemeldte 2de første, det kunde Vidnet ikke med Vished erindre, men nogen Misfornøyelse fra deres Side hørte han ikke. 7: Sp: At Willum Bøe var nærværende ved Foreningen, det forholder sig rigtig, og ligesaa at \han/ kom til Stedet omtrent ved Middags Tider. Opsidderne paa Gaarden Gierrald havde for veis talet om, at de ikke ville gjøre noget Forlig førend denne kom tilstæde. Paa Verderpartens* Begjæring blev dette Vidne tilsagt at være tilstæde forat* at afgive Svar paa de Contra Qvæstioner som fra hans Side maatte ansees fornødne. Procurator Balchen benægtede dette Vidnes Udsigende for saavidt Vidnet har forklaret om at Gierralds Mændene skulle have givet sit Samtykke til Indgaaelsen af det foregivne Forlig.

2det Vidne, Ole Johannessøn Houge, fremstod derpaa for Retten, aflagde sin Saligheds Eed paa Sandheds Udsigende, og derhos tilstod at Anfin Rochnes Hustrue var hans Kones Broder Datter, hvorpaa han besvarede de ham for[e]lagte Qvæstioner saaledes: 1: Sp: Jo. 2: Sp: Den omspurgte Tid hørte Vidnet at der imellem de i Spørgsmaalet ommeldte Opsiddere blev handlet og aftalt om at \Store/ Rochnes Opsiddere skulle i 12 Dage om Vaaren have Fæbejtning for deres Creature fra det ene Gjerde til det andet, nemlig fra Sjaastangsberget eller Nyestøls garen op til Tveits Garen paa Gierralds Opsidderes Ejendom, hvilken Strækning han erklærede at kjende. 3: Sp: Det omspurgte Forlig, effterat det var skrevet, blev oplæst af Anfind Rochne for de tilstæde værende, som ingen Misfornøyelse derover yttrede, men tvertimod takkede Gud for at vare komne til Enighed, men om alle Gierralds Opsiddere tydeligen og lydeligen svarede til Anfind Rochnes Spørgsmaal, kan han ikke aldeles huske, men dette mindes han med Vished, at Michel Gierrald afgav sit bestemte Svar; At han var enig om Indholden af Forliget. {4: Sp: Afskrivten af det} \Forliget/ imellem Parterne {Parterne}, som skulle være opsat skriftligt, blev for Vidnet oplæst og af ham tilstaaet at være i alle Maader overeensstemmende med den Indhold som han havde hørt paa Store Rochne den 16 Maji, men om det nu foreviste Skrift var det selv samme eller ikke, det var ham umuelig at erindre. 4: Sp: I alle \Dele/ eensstemmig med 1te Vidne. 5te Sp: Han mærkede {han} ikke andet end at alle de tilstædeværende vare ganske ædrue, og derhos tilstod at den

1797: 251b

skriftlige Afhjørelse skeede mod Aftenen omtrent Kl: 4 á 5. 6: Sp: Da Forliget var forfattet af Anfind Rochne blev Opsidderne paa Gaardene Gierrald og Gierraldstvedten af ham tilspurgt om de nu vil underskrive samme, hvortil Michel svarede bestemt Ja, men om han underskrev eller ikke, saae han ikke; hvad de andre 3de egentlig svarede dertil, husker han ikke, men dette kan han vel erindre, at samtlig[e] vare enige om, at naar Forliget var bleven skrevet paa sit behørigte stemplede Papir, ville de baade underskrive det og tillige sætte deres Signeter eller Boemærker derved. Nogen vis Tid paa hvilken Forliget skulle blive omskrevet paa stemplet Paar* (Papir), blev ikke omtalt, saavidt han hørte. 7de Sp: Ligesom 1te Vidne. Ellers erklærede han at han ikke vidste i hvilken Henseende Willum Bøe skulle være tilstæde, enten som Mægler eller Vitterligheds Mand.

3de Vidne, Jørgen Anderssøn Qvitne, fremstod derpaa for Retten og blev eedfæstet, erklærede derhos at være ubeslægtet til Parterne, hvorpaa han besvarede de ham forelagte Qvæstioner: 1: Sp: Ja, han var tilstæde efter Gierralds Mændenes Anmodning. 2: Sp: Den forbemeldte Tid, nemlig den 16 Maji, hørte han at der imellem Store Rochnes og Gierralds

Opsiddere blev gjort saadan Aftale, at Rochnes Opsiddere skulle 12 Dage om Vaaren have Bejtning udi Gierralds Udmark for \deres/ Kreature, men hvor mange eller hvilke Slags blev ikke omtalt. Græsbejtningen skulle efter Rochnes Opsidderes Paastand være i Tveits Garen, men effter Gierralds Opsidderes Paastand i Pøysen. Det fremlagte Forlig blev for hannem oplæst, og erklærede han at han ikke skjønner rettere end at det er af samme Indhold som det der blev forfærdiget paa Stedet, men om det er det selv samme Papir som da blev skrevet paa, det er han ikke i Stand til at kunne sige med Vished. 3: Sp: at Forliget blev oplæst for Gierralds Opsidderne af Anfind Rochne, det mindes han meget godt, men da de bleve tilspurgte om Indholden var rigtig, lagde han ikke saa nøye Mærke til hvad der egentlig blev svaret, men nogle af dem svarede: det faaer vel saa at være, men hvem det var som gav dette Svar, enten det var Gierralds Mændene eller det var Willum Bøe, kunde han ikke huske. 4: Sp: Effterat Forliget imellem dem var bleven sluttet, hvilket skeede langt ud paa Efftermiddagen, saae han at de tog hinanden i Haanden derpaa førend Forliget blev skrevet paa Papiret. Efterat Forliget var sluttet, hørte han at Parterne til alle Siderne erklærede at den imellem dem værende Tvist skulle være ophævet, men enten denne Erklæring skeede før eller effter at Forliget blev skrevet paa Papir, mindes han ikke, men han mærkede slet ikke til nogen Misfornøjelse paa nogen af Siderne, ej heller hørte han at der blev talt noget om Omkostningerne. 5te Sp: Han mærkede ikke at nogen havde det allermindste i Hovedet, men alle vare ganske ædrue da Forliget skeede. 6te Sp: Da Anfind Rochne havde skrevet Forliget og spurgte Gierralds og Gierraldstveitens Opsiddere om de ville nu underskrive det, hørte han at Michel Gierrald dertil svarede: Ja, men om eller hvad de andre svarede dertil, erindrer han ikke. Naar Forliget blev fuldført og skrevet paa sit behørigte stemplede Papir, hørte han at Michel svarede at han ville underskrive det, men om de andre gav noget bestemt Svar derpaa, husker han ikke. 7: Sp: Ved Afhandlingen var Willum Bøe nærværende, og af Gierralds Opsidderne hørte han at de ikke ville slutte Forliget førend Willum Bøe kom tilstæde, og at de sagde at de ville have ham til Vitterlighedsmand.

Procurator Friele, som formeente at det paastevnte Forlig ved de førte Vidner tilstrækkelig var oplyst, begjærede altsaa Tingsvidnet sluttet og Citanterne samme in Forma beskrevet meddeelt.

Procurator Balchen, næst at modsige saavel 2det som 3de Vidnes Forklaringer for saavidt, de maatte have vidnet om at Gierraldsmændene skulde have samtykket i det foregivne Forlig, begjærede Comparanten at første Vidne igjen {igjen} for Retten maatte frem kaldes, for under sin aflagde Eed at forklare, hvad Vidnet maatte være vidende paa de af Comparanten nu af Dags Dato fremlagde skrivtlige Contra Qvæstioner, hvoreffter han forbe-

1797: 252

-holdt de indstevntes videre lovlige Ret, til Tid og Sted effter Omstændighederne.

Procurator Friele, som mærkede at de fremlagde Contra Qvæstioner ere meget vidløftige, inquisitoriske og ganske afvigende fra det hvorom Vidnerne have aflagt Forklaring; saaledes altsaa blot sigtende til at vidløftiggjøre Tingsvidnet, og \om/ {u}mueligt indvikle Vidnernes Vorklaring, fandt sig altsaa beføyet at excipere mod disse Contra Qvæstioners Antagelse, saa meget mere, som Citanterne ikke ere stevnte at paahøre saadanne Vidnesbyrd som herved intenderes, og hvortil de indstevnte, om de skulle finde det tjenligt, har Adgang paa anden lovlig Maade. Comparanten paastod altsaa som forhen Tingsvidnet sluttet, og sig in Forma beskrevet meddeelt.

Procurator Balchen, uden at inklade sig i nogen Vidløftighed og der ved at spilde Rettens kostbare Tid, svarede kortelig, at da Citanterne have paastevnt Handlinger, der skulle være passerede ved et foregivet Forlig paa Rochne den 16 Maji sidstleden, saa skal de og taale at høre Oplysning om alt, hvadder passerede, og da Comparantens Contra Qvæstioner ikke gaaer

uden for de Handlingr, men staar i nøyeste Connexion med samme, faar Citanterne finde sig [i] at disse smaae, skjönt for dem vel ubehagelige, Omstændigheder, og maae komme for den lyse Dag. I øvrigt modsagde han Hr: Procurator Frieles tilførte, som aldeles ugrundet, og dernæst paastod Vidnernes Forklaring modtaget paa de fremlagte Contra Qvæstioner.

Procurator Friele refererede til sit foranførte, og i øvrigt gratulerede Hr: Balchen med hans saa morende Fantasier, men paa det exciperede paastod Rettens Kjendelse.

Eragtet:

De af Hr: Procurator Balchen fremlagte Contra Qvæstioner kan Dommeren ikke nægte at modtage forsaavidt, de staar i Sammenhæng med den Handling, som den 16 Maji sidstleden er gaaet for sig paa Gaarden Store Rochne; Disse bør altsaa at forelægges Vidnerne, som for denne Aarsags Skyld \ej/ fra Retten ere blevne de demitterede.

Det første \Vidne/, nemlig Ole Svendssøn Nyre, blev derpaa for Retten fremkaldet og ham forelagt de fremlagte Contra Qvæstioner, saalydende # og blev da af ham under den forhen aflagde Eeds Krafft svaret saaledes: 1te Sp: Den 16 Maji sidstleden var han tilligemed Parterne og de indstevnte Vidner tilstæde paa Store Rochne effter Anfin Rochnes Anmodning. 2: Sp: Det var for Rochnes Opsidderes Kreature at den omspurgte Bejtning i 12 Dage skulle have Sted, uden at han hørte at der blev talt noget om, enten det skulle være store eller smaae Kreature. Til 3: Sp: De talte nok sammen om at de skulle samles igjen en anden Tid for at faae Forliget omskrevet paa stemplet Papir, men der blev ikke bestemt hverken Tid eller Sted. Parterne talte ellers om at i Fald de kunde spare Bekostninger derved, saa ville de melde Forliget for Laugmanden i steden for at omskrive det paa stemplet Papir. 4: Sp: Forliget har han for \det/ meste havt hos sig, da det blev ham leveret paa Stedet, men det var ikke det selv samme Papir, men Indholden var den samme. Nu har han det ikke, men det er hos en ustevnte Mand. 5: Sp: Nogle Ord, vare udstrøgne i det Exemplar han havde, men dette vidste han var skeed ved en Feiltagelse af Anfin Rochne førend det af ham blev oplæst. Willum Bøes Navn fandtes desuden overstreget med Blek, og ligeledes det 3de Vidne Jørgen Anderssøn Qvitnes Navn. 6te Sp: Paa det Exemplar han havde hos sig, havde 4 Mænd underskrevet til Vitterlighed, nemlig, foruden ham selv, Ole Johannessøn Houge, Willum Bøe og Jørgen Anderssøn Qvitne. 7: Sp: Underskrivten skeede af Anfin Rochne efter Gierralds Mændenes Anmodning, men om Willum Bøe gjorde samme Anmodning, kan han ikke mindes. Hans og Jørgen Qvitnes Navne bleve underskrevne efter deres egen Anmodning. Hvorfor Jørgen Qvitnes Navn blev udstrøget, veed han ikke, men Willum Bøes Navn blev af Vidnet selv udstrøget effter Anfinds Anmodning, og ved den Lejlighed kom han uforvarende

1797: 252b

Tillige til at overstryge Jørgen Qvitnes Navn. 8de Sp: Om Gierrald[s] Opsiddere kan enten skrive eller læse Skrivt, veed han ikke. 9: Sp: Som forhen besvaret, blev frafaldet. 10: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 11: Sp: Det omspurgte Haandtag skeede som et Samtykke paa det omtalte Forlig. 12: Sp: Alle Parterne vare enige om at Forliget skulle skrives, paa det at baade de og Vidnerne kunne bedre mindes samme. 13: Sp: Herom veed Vidnet ingen Beskeed. 14: Sp: Handrækningen skeede som et Samtykke, men hvem der først rækte Haanden, mindes han ikke. 15: Sp: I Dag har han talt sidst med Rochnes Mændene om denne Sag. Da ingen havde videre at lade tilspørge dette Vidne, blev samme fra Retten afskediget; Og som det nu var sildig paa Aftenen, blev Sagen udsat til i Morgen tidlig Klokken 9, da Parterne og de 2de endnu uafhørte Vidner møder igjen for Retten.

Den 7de Julii continuerede Retten i Overværelse af de forhen ommeldte Laugrettesmænd, undtagen at Elling Nielssøn Qvitne sad i Retten Istedefor Amund Torgerssøn Ringheim.

Den i Gaar opsatte Tingsvidne Sag anlagt af Opsidderne paa Gaarden Store Rochnes blev paa nyt igjen foretaget, og fremstod da for Retten som

2det Vidne, Ole Johannesson Houge, som under forhen aflagte Eeds Kraft besvarede de ham forelagte Contra Spørgsmaale saaledes: 1: Sp: Foruden Parter og Vidner var ogsaa Willum Bøe den 16 Maji sidstleden tilstæde paa Store Rochne. At Vidnet kom tilstæde skeede effter Rochnes Mændenes Anmodning. 2: Sp: Det var \for/ samtlige Rochnes Opsidderes Kreature at de omspurgte 12 Dages Bejtning skulde have Sted. 3: Sp: Han kan ikke mindes at der paa samme Tid blev mellem Parterne gjort nogen Aftale om at de siden skulde samles i Anledning af Forliget. 4: Sp: Forliget har han ikke seet siden førend i Gaar, men dette blev af Anfin Rokne ham sagt, at det var leveret til Vidnet Ole Svendsson Nyre. 5te Sp: Forliget saae han ikke, men vel Papiret, følgelig veed han ikke om det var nogen Linnie overstrøget. 6: Sp: Paa Gierraldsmændenes Side skulde Jørgen Andersson Qvitne og Willum Bøe være Vitterligheds Mænd, og for Rochne Mændene Vidnet selv og Ole Svendsson Nyre, effter Rochne Mændenes Fortælling. 7: Sp: Anfind Rochne underskrev de omspurgte Navne effter Michel Gierralds Begjæring for sin egen Deel, og en anden af de tilstæde værende Mænds Begjæring, men hvem denne var, mindes han ikke. 8: Sp: Derom vidste han ingen Beskeed. 9: og 10: Sp: Frafaldes. 11: Sp: Haandtaget skeede til et Beviis paa at Forliget var bleven sluttet imellem dem. 12: Sp: Han hørte ikke hvem der egentlig forlangte at Anfind Rochne skulde skrive Forliget. 13: Sp: Frafaldes. 14: Sp: Han saae {ikke} at Parterne rækkede hinanden Haanden som et Beviis paa at de vare blevne enige. 15: Sp: Han husker ikke den sidste Gang han talte med Rochnes Mændene om denne Handel. Vidnet blev derpaa demitteret.

3de Vidne, Jørgen Andersson Qvitne, fremstod derpaa for Retten og besvarede Contra Qvæstionerne saaledes: 1: Sp: Efter Gierralds Mændenes Anmodning var Vidnet der, og foruden Parter og Vidner var Willum Bøe tillige tilstæde. 2: Sp: Henholder sig til sin forrige Forklaring paa Citantens 2den Qvæstion. 3: Sp: Han hørte at de talte om, at naar de fik det stemplede Papir til Forliget, skulde Parterne igjen samles, men paa hvad Tid og Sted blev ikke omtalt. 4: Sp: Forliget har \han/ ikke seet siden, ej heller veed til hvem det blev leveret. 5: Sp: Det omspurgte saae han ikke. 6: Sp: Da Forliget blev oplæst af Anfind Rochne, hørte han at 4 Mænd havde underskrevet til Vitterlighed. 7: Sp: At Anfin Rochne skrev de omspurgte Mænds Navne under Forliget, saae han ikke. 8: Sp: Vidste Vidnet ikke. 9: og 10: Sp: Frafaldes. 11: Sp: Ligesaa. 12: Sp: Det hørte Vidnet ikke. 13: Sp: Hver af Parterne skulde have 2 Vitterligheds Vidner. Vel begjærede han ikke at Anfin Rochne skulde inderskrive hans Navn, men han havde intet derimod. 14: Sp: De gave samtlig deres Samtykke til Forliget \tilkjende/ ved at række hinanden Hænderne. 15: Førend i Gaar har han siden ikke talt med dem om denne Sag. Vidnet blev derpaa fra Retten demitteret.

Procurator Balchen begjærede dette Forhør udsat til førstkommende Høsteting, for til den Tid at udtage

1797: 253

og irette føre Contra Vidnestevning for at oplyse Omgangen i det hele fra sin Side, betræffende det af Vederparten paaberaabte saakaldede Forlig, hvilken Begjæring han saa meget mere ventede sig af Dommeren bevilget, som den stemmer overeens med Lovens Bud i Forordningen af 3de Junii 1796, dens 2den Capitels 7 §.

Procurator Friele protesterede mod den af Procurator Balchen forlangte Udsættelse, og paastod som forhen Tingsvidnet sluttet til sine Committenteres lovlige Afbetjening, og hvor til han var saa meget mere beføyet, som den imellem Parterne herom ventilerede Foreening har været foretaget inden Forligelses Commissionen, og som den fremlagde Attest viser, ikkun udsat der for imidlertid at faae det paastevnte oplyst, som nu er skeed, hvortil endnu

kommer dette, at den imellem Parterne verserende Laugtingssag, som saa længe har henstaaet, end ydermere ville treneres om dette af Gierralds Mændene attraaede Udhal af denne Tingsvidne Sag skulle kunne blive dem indvilget. Comparenten igjentog atter sin Paastand om Tingsvidnets Slutning; thi har Gierralds mændene noget som ligger dem paa Hjerter, kan de ved et seperat Tingsvidne see dette iværksat, uden saaledes ved deres utidige Speculatione at vidløftig gjøre dette Tingsvidne til Skade for Citanterne, som Reqvirentere.

Balchen svarede kortelig, at da han har opgivet lovmedholdig Grund for Udsættelsen, saa bortfalder Vederparternes (Sniksnak?) af sig selv; desformedelst han vedblev sin forrige Begjæring.

Procurator Friele vedblev sit forrige om Tingsvidnets Slutning og Beskrivelse, hvilket han haabede Retten ikke kunde nægte, og derfor atter igjentog sin Protest, under Reservation af Citanternes lovlige Ret, om saadant skulle nægtes dem.

Eragtet.

Vel har Hr: Procurator {Friele} \Balchen/ paa sine Committenteres Vegne begjært denne Vidnesag udsat til Høstetinget, for at oplyse Omgangen i det hele, betræffende det af Vederparterne paaberaabte Forlig, men da han ikke efter den allegerede Forordnings Forskrift enten har opgivet de Vidner han agter at betjene sig af, ej heller hvad han egentlig ved denne Opsættelse agter at oplyse, saa kunde Dommeren ikke i Overensstemmelse med allerhøyst bemeldte Forordnings 7 § bevilge denne, allerhelst da han har havt Lejlighed ved de ham bevilgede Contra Qvæstioner til Vidnerne at faae oplyst alt hvad han ansaae fornøden til sine Mandanternes Tarv; midlertid forbeholdes ham Ret og Adgang til videre at paasee deres Tarv, om han maatte ansee saadant fornødent, ved et særskildt Tingsvidnes Erhvervelse. Tingsvidnet bliver altsaa herved sluttet til Udfærdigelse effter Citanternes Paastand.

Procurator Balchen reserverede det fornødne mod den afsagte Kjendelse til sin Tid og Sted, hvor det skulle bemærkes, hvad han videre fandt fornøden.

Folio 233. Lars Andersson Hougs Sag mod Niels Larsson Himle for ulovlig Tale. Citanten blev paraabt, men mødte ikke, hvorpaa af Dommeren blev saaledes

Eragtet:

Da Sagsøgeren hverken paa forrige Ting eller dette har søgt at proseqvere denne Sag, saa bliver den af i saa fald udtagne Stevning som ikke lovligen forfulgt, herved afviist, paa Grund af Forordningen af 3 Junii 1796, den 5te Sexion.

Den 8de Julii continuerede Sommertinget med Wossevangens Almue i Overværelse af effterskrevne Laugrettesmænd, nemlig: 1: Gullig Andersson Hovde. 2: Brynild Amundsson Traae i Steden for Brynild Andersson Gierager. 3: Amund Torgersson Ringheim i Steden for Endre Olsson Tesdal. 4: Ole Wichingsson Griotland.

Folio 235. Rognald Haldorsson Glimmes Sag mod Erich Torgersson Breche for ærerørige Ord. Parterne blev af Retten paraabt, men ingen mødte, hvorpaa af Dommeren blev saaledes

Eragtet:

Da Citanten ikke paa forrige Høsteting mødte og irettelagde den ham af Retten paa forrige Aars Sommerting givne Eragtning og Forelæggelse for Vidnerne, og han heller ikke paa dette Ting møder eller lader møde, saa bliver denne Sag, som ikke lovligen forfulgt, afvist, paa Grund af Forordningen af 3 Junii 1796, den 5te §

Folio 235. Lars Knudsson Breches Sag mod Erich Finne for Overfald blev paraabt, men ingen af Parterne mødte, hvorpaa af Dommeren blev saaledes

Eragtet:

Paa Sommertinget 1796 har Citanten erhholdet Anstand til samme Aars Høsteting, uden da at møde, og som han heller ikke paa dette Ting indfinder sig for at æske Sagen i Rette, bør den af ham i Sagen udtagne Stevning ikke videre gjelde, men Sagen bliver herved, som ikke lovligen forfulgt, afviist.

Folio 236. Aad Gielles Sag mod Erich Finne med flere for Gjeld. Citanten mødte og ædskede Sagen i Rette. Citanten anmeldte at alle de øvrige

1797: 253b

af ham indstevnte havde i Mindelighed betalt deres Andeel af den paastevnte Gjeld, undtagen Lars Tostenssøn Tverberg, som ikke findes villig til at udrede sin Andeel af de paastevnte 130 rd., hvilken Andeel beløber til 21 rd: 4 mrk., hvorfore han nødsages til, for saavidt ham angaaer, at paastaae Dom i Sagen til saavel de ommeldte 21 rd:s 4 mrk:s Betaler* (Betaling), som og i Henseende til de Bekostninger udi Sagen, som kan komme paa hans Part, hvilke han ikke ville ansætte høyere end til 1 rd:

Den paagjeldende Lars Tostenssøn Tverberg blev af Retten paaraabt, men mødte ikke, ej heller nogen paa hans Vegne; hvorpaa Citanten paastod som forhen Dom i Sagen, og vedtog at samme blev afsagt paa dette Aars Høsteting, da han formodede at Vederparten inden den Tid vikke i Mindelighed rette for sig.

Eragtet:

Sagen optages effter Citantens Begjæring til Doms Afsigelse paa indeværende Aars Høsteting.

Folio 236. Gullig Baarssøn Teigens Sag mod Hermund Fladeqval og Ole Henrichssøn Tøen angaaende en Contract om Odels {Gaarden paa} \Retten til/ Gaarden Teigen, blev paaraabt, men ingen mødte, hvorpaa af Dommeren blev saaledes

Eragtet:

Da Sagsøgeren ikke har opfyldt den under 8 Februarii 1796 faldne Rettens Kjendelse, ej heller mødt paa enten Sommer eller Høste tinget 1796, og nu heller ikke møder for at ædske Sagen i Rette, saa bliver paa Grund af Forordningen af 3 Junii 1796, dens 5 §, denne Sag afviist, som ikke lovligen forfulgt.

Folio 236. Jon Aadssøn Skulestads Sag mod Sjur Erichssøn Wangen til at afgjøre Afregning angaaende en Hæst, blev paaraabt, men hverken Citanten eller Sagvolderen mødte effter Paaraab, hvorpaa blev saaledes

Eragtet.

Sagsøgeren har ikke paa afvigte Aars Høsteting irettelagt Rettens Laugdag for Sagvolderen, og da han heller ikke nu møder for at ædske Sagen i Rette, saa bliver den paa Grund af Forordningen af 3 Junii 1796, hermed afviist, som ikke lovligen forfulgt.

Udsat Gransknings Forretning paa Tvilde.

Aar 1797, den 8de Julii, blev Retten sat paa Tingstedet Wossevangen af Sorenskriver Heiberg, med de samme Laugrettesmænd som blev brugt paa Aastædet Tvilde, for effter Parternes der gjorde og af Retten bevilgede Anmodning at fuldføre den af Amtet befaledede Gransknings Forretning over Tvilde's Ejendom.

Parterne mødte og tilkjendegave for Retten at de siden forrige Session vare blevne fuldkommen enige om den imellem dem verserende Tvist angaaende Grændseskjællet imellem Enkesædet Tvilde, tilligemed Selvejeren Knud Torbjørnssøn Tvilde og Opsidderne paa den nærgrændsende Gaard Gierager. Begge Parter udbad sig af Retten at den imellem

dem indgangne Foreening, som de skriftlig havde udkastet, maatte nu blive denne Forretning tilført, paa det at samme i sin Tid kunne blive til en Regel og Rettesnor for dem samtlig, og saaledes for Efftertiden forebygge al muelig Tvist. Forliget blev af saavel Enkens, Provstinde Russes Laugværge, som de øvrige Parter mundtlig dicteret til Protocollen, saalydende: Mærkerne i Strømsbugerne bestemems fra Svartjobjerget, hvori der sættes en Gloppe, derfra op i Dugstad Vejen, hvor der nedsættes en Mærkesteen, derfra gaaer Grændsemærket i en krumagtig Linie langs ved Strømbugenes Huusmandspladsers Gjærde, som ej maae udvides eller forandres, og til den Ende nedsættes omtrent i Midten af Gjerdet en Mærkesteen; derfra til den Mærkesteen ved Lejtet, hvorudi ogsaa indhugges en Gloppe, og fra den/n/e langs Rindene til Osen, eller den Pynt som skjær ud i Lundevandet, hvor der, saavel som i Midten nedsættes {en} Mærkesteene. I Henseende til den anden Mærkelinnie imellem Tvilde og Gierager, gaaer Linnien fra Bryn Elven effter Mærkesgjærdet til den Steen, som findes oven for Mulene, der nu indrettes til en bestandig Mærkesteen; fra denne Steen gaaer Mærket i lige Linnie til Parisgroven, hvor der nedsættes en Steen, saaledes at, der fra denne beregnet til Haagaren er ved Parisgroven 2 Maal, eller 112 sellandske Alen. Midt paa denne lige Linnie fra Mærkesteenen over Mulene til Mærkesteenen ved Parisgroven nedsættes 2 Mærkesteene. Ved Haagaren langs effter dens nu værende Linnie, nedsættes 4 Mærkesteene. I Det Stykke Land, eller Mark, imellem Haagarens Mærkesteene og Mærkesteenenene fra Mulene til Parisgroven, bruger Gaarden Tvildes Opsiddere Skovhugsten, men Græsbejtningen tilhører Gieragers Opsiddere. Hvilken af disse Gaarders

1797: 254

Opsiddere foretager enten selv, eller nogen af Deres Tjeneste folk, eller ved given Tilladelse {af} \til/ uvedkommende, noget Brug mod anførte Bestemmelse, bøder strax uden videre Lovmaal og Dom 5 rd.; skriver Fem Rigsdaler, til Sognets Fattige. Gieragers Opsiddere forpligtede sig til at anvise deres Huusmænd paa Strømsbugene de nu bestemte Mærker, samt forbyde dem paa samme at foretage nogen ulovlig Skovhugst. I Henseende til Bekostningerne af den hereffter af Sorenskriveren og Laugrettesmænd afholdte Steenings Forretning, da bliver samme at reparere effter enhvers Brug hos Opsidderne paa Gierager, og Selvejer Knud Torbjørnssøn Tvilde, da Enkegaardens Anpart er befriet efter Anordningerne for noget herudi at deltage. Effterat dette Forlig var bleven indført i Protocollen, blev samme inden Retten oplæst for dem samtlig, som tilstod dets Rigtighed. For Forretningen {for} i sig selv blev intet betalt, men Vederparterne leverede Tilsværspenge 2 mrk: 8 s.; og for deres Contra Qvæstioner til 8te Vidner 2 mrk: 8 s.; ialt 5 mrk: Ingen {havde} af Parterne havde denne Forretning noget videre at tilføre, hvorfor den blev sluttet. O B Heiberg

Den 10de Julii 1797 continuerede Sommertinget i alle Vedkommendes Nærværelse; Hvorda følgende Almues breve bleve publicerede:

1: Johan Sechman Fleischers Afkald for hans Arv effter Farfaderen Hr: Etatsraad Johan Sechman Fleischer, følgelig Skiftebrev sluttet 9 Novbr: 1789, samt Appinac Skiffte dateret 18 Novber: 1790, 1692 rd: 1 s.; udstædt til Hr: Krigsraad Herman Reinhold Fleischer den 27 Maji 1797.

2: Niels Olssøn Hougues Afkald for {hans Hustrue} Britha Nielsdatters Arv effter Faderen Erich Nielssøn Houge, følgelig Skiftebrev af 19 Februar 1792, til Formynderen Colben Latssøn Houge paa Capital 138 rd: 3 mrk: 5 s.; den 31 December 1796.

3: Britha Halstensdatters Ditto for hendes Arv effter Skiftebrev af 8 Junii 1795, til Henrich Jonssøn Hemre paa Capital 3 rd: 11 s.; dateret 31 December 1796.

4: Gunnilde Halstensdatters Ditto for hendes Arv effter Skiftebrev af 8 Junii 1795, 3 rd: 11 s.; til Formynderen Ole Halstenssøn Grindeland, den 31 December 1796.

- 5: Ingeborg Halstensdatters Ditto for hendes Arv effter Skiftebrev af 5* (8?) Junii 1795, 3 rd: 11 s.; til Michel Halstenssøn Grindeland, den 31 December 1796.
- 6: Michel Nielssøn Tveites Ditto for hans Hustrue Guri Larsdatters Arv effter Skiftebreve af 3 Julii 1777, og 5te og 10 Majii 1790, 32 rd: 4 mrk: 14 s.; til Sjur Larssøn Holo, den 31 Decbr: 1796.
- 7: Peder Halvorssøn Finnes Afkald for hans Hustrue Kari Larsdatters Arv effter Skiftebrev 27 April 1776, 18 rd: 5 mrk: 10 s.; til Lars Bottolfssøn Løen, den 31 December 1796.
- 8: Sølvest Knudssøn Ullestads Ditto for hans Arv effter Skifftebreve af 3 Martii 1791, 25 Novbr: 1794, og 23 Novbr: 1792, 6 rd: 4 mrk: 13 s.; til Niels Olssøn Qvarmo, den 31 December 1796.
- 9: Barbro Olsdatters Ditto for hendes Arv efter Skiftebreve af 13 October 1766 og 17 Februar 1768, 17 rd: 1 mrk: 11 s.; til Colben Monssøn Tveite, den 31 December 1796.
- 10: Maritha Olsdatters Ditto for hendes Arv effter Skiftebrev af 21 Februar 1792, 10 rd: 7 s.; til Peder Larssøn Hougstolen, den 31 December 1796.
- 11: Endre Torgilssøn Lille Rees Ditto for hans Hustrue Maritha Larsdatters Ditto effter Skiftebrev af 20 Novbr: 1792, 10 rd: 4 mrk: 7 s.; til Anders Larssøn Rong, den 31 December 1796.
- 12: Niels Wichingssøns Ditto for hans Arv effter Skiftebreve af 19 Septbr: 1776 og 14 April 1792, 13 rd: 2 s.; til Wiching Ryches Stervboe og Erich Ryche, den 31 December 1796.
- 13: Niels og Aad Madssønners Ditto for deres Arv effter Skiftebreve af 16 Septbr: 1785 og 13 April 1793, 1 rd: 5 mrk: 14 s.; til Mars Anderssøn Lødve, den 31 Decbr: 1796.
- 14: Niels Anbjørnssøns Ditto for hans Arv effter Skiftebrev af 13 Octbr: 1789, 53 rd: 5 mrk.; til Knud Larssøn Røde, den 31 December 1796.
- 15: Niels Olssøn Rongves Ditto for hans Arv effter Skifftebrev af 19 Novembr: 1792, 14 rd: 4 s.; til Erich Olssøn Hynningen, den 31 December 1796.
- 16: Godschalch Olssøn Rongves Ditto {effter} for hans Arv effter Skiftebrev af 19 Novbr: 1792, 14 rd: 4 s.; til Niels Larssøn Øfsthuus, den 31 December 1796.
- 17: Aase Nielsdatters Ditto for hans Arv efter Skiftebrev af 11 Julii 1786, 3 rd: 3 mrk: 10 s.; til Niels Uqvitne, den 31 December 1796.
- 18: Torgjer Amundssøns Ditto for hans Arv effter Skiftebrev af 11 Julii 1786, 2 rd: 2 mrk: 7 s.; til Aad Nielssøn Ringheim, den 31 December 1796.
- 19: Tosten Janssøn Hellesnesses Ditto for hans Hustrue Johanna Tormodsdatters Arv effter Skiftebrev af 29 Junii 1771, 19 rd: 1 mrk: 4 s.; til Niels Tormodssøn Hægle, den 31 Decbr: 1796.
- 20: Sigrid Iversdatters Ditto for hendes Arv effter Skiftebrev af 18 October 1774, 8 rd: 1 mrk: 12 s.; til Torbjørn Iverssøn Kindem, den 31 Decbr: 1796.
- 21: Magdeli Knudsdatters Ditto for hendes Arv effter Skifftebreve af 21 Novbr: 1778, 1 Septbr: 1779,

1797: 254b

17 Martii 1780, og 9 Julii 1789, 28 rd: 1 mrk: 14 s.; til Brynild Erichssøn Rio, den 31 Decebr: 1796.

22: Gjertrud Torbjørnsdatters Ditto for hendes Arv effter Skifftebreve af 17 Septbr: 1776, 1 Julii 1788, 24 Martii 1790 og 12 Martii 1793, 22 rd: 2 mrk: 13 s.; til Hadle Brynildssøn Kinne, den 31 Decbr: 1796.

23: Anna Knudsdatters Ditto for hendes Arv efter Skifftebreve af 21 Novbr: 1778, 1 Septbr: 1779, 17 Martii 1780 og 9 Julii 1789, 28 rd: 1 mrk: 14 s.; til Lars Pederssøn Istad, den 31 December 1796.

24: Tollev Olsson Bøes Ditto for hans Arv efter Skifftebrev af 4 December 1792, 88 rd: 2 mrk: 14 s.; til Knud Knudsson Store Groue, den 31 December 1796.

25: Tollev Brynildsson Groues Ditto for hans vanvittige Broder Jon Brynildssøns Arv effter Skiftebrev af 24 Februarii 1784, 112 rd: 2 mrk: 3 s.; til Brynild Tollevsson Groue, den 31 December 1796.

26: Sigrid Pedersdatters Ditto for hendes Arv effter Skiftebreve af 6 Septbr: 1779 og 20de Februar 1784, 14 rd: 4 mrk: 7 s.; med sin Interesse, til Iver Brynildsson Lemme, den 31 December 1796.

27: Anve Ellingsson Skutles Ditti for hans Arv effter Skiftebrev af 27de Februarii 1794, 8 rd: 4 mrk: 9 s.; til Mons Torgersson Bachethun, den 6 Martii 1797.

Folio 234. Lænsmand Mølsters Sag mod Hans Blomberg for Gjeld og til at gjøre Afregning. Citanten ædskede Sagen i Rette.

For den søgte mødte Hans Svigersøn, den constituerede Lænsmand Ole Reime, og erklærede paa hans Vegne at \han/ henholdt sig til den under 24de October 1795 af Sagsøgeren udstyrede Stevning og derudi anførte Beregning, hvorfra sees at hans Svigerfader ogsaa har noget til gode hos Sagsøgeren, men hvormeget samme beløber sig til, kunde han ikke paa sin Svigerfaders Vegne denne Sinde opgive.

Sagsøgeren fremlagde i Retten en af Stedets Sorenskriver under 31 December f: A: udfærdigede Extract af Jurisdictionens Auctions Protocol, betræffende hvad den Sagsøgte har ladet sig tilslaae paa adskillige Auctioner, hvor han har været Incassator, tillige med en Beregning over alt hvad han har tilgode hos den indstevnte, med Paastand paa Dom i Sagen til saavel Gjeldens Betaling, som de forvoldte Bekostningers Erstatning, dateret Wossevangen den 8 Julii 1797. Begge disse fremlagte Documenter bleve i Retten oplæste, saalydende #

Den constituerede Lænsmand Ole Reime benægtede paa sin Svigerfaders Vegne de udi Citantens indgivne Regning paastaaede Krav poster, og paastod at hans Svigerfader kunde godtgjøre at han hellere havde til gode hos Sagsøgeren, end at denne skulde have til gode hos hans Svigerfader. Naar han dertil maatte forundes den dertil fornødne Tid; til hvilken Ende han udbad Udsættelse i Sagen til næste Høsteting, efftersom han ikke nu var saa frisk at han kunde møde for Retten eller fremlægge sine Beviisligheder.

Citanten paastod Dom i Sagen, hvorpaa blev saaledes

Eragtet:

Da den imellem Parterne verserende Tvistighed om deres Mellemværende findes saa indviklet, at de ikke er i Stand til at kunne give Retten den behørigte Oplysning om den egentlige Sammenhæng, saa bliver herved paa Grund af Lovens 1 – 5 – 14 af Retten udnævnt de 2de Dannemænd Brynild Andersson Gierager og Amund Torgersson Store Ringheim til at paatage sig at være Leqvitations Mænd imellem dem, hvilke 2de Mænd paa en for dem selv beleilig Tid og Sted tilkalder Parterne for sig for at gjøre Udregning og Leqvitation imellem dem om deres gjensidige Fordringer, hvilken Forretning meerbemeldte Liqvitations Mænd besørger indleveret i Retten paa indeværende Aars Høsteting, forfattet paa behøring stemplet Papir, til hvilken Ende denne Sag udstaaer til Høste tinget.

Folio 234. Aslach Fladeqvals Sag mod Hr: Fændrik von Qvale blev anmeldt at være forliget.

Den 11te Julii 1797 continuerede det almindelige Sommerting for Wossevangens Tinglaug i alle Vedkommendes Nærværelse. Hvorda følgende Almues breve bleve publicerede:

28: Ole Iversson Leidals Afkald for hans Arv effter Skiftebrev 26 Februarii 1784, 67 rd: 5 mrk: 9 s.; til Mons Olsson Gavle, den 8de Julii 1797.

29: Lars Olsson Tveites Ditto for hans Hustrue Anna Anbjørnsdatters Arv effter Skiftebrev af 13 October 1789, 26 rd: 5 mrk: 9 s.; til Gullig Torbjørnsson Sæve, den 8 Julii 1797.

30: Stephen Jonssøn Gierstads Ditto for Britha Knudsdatters Arv effter Faderen Knud Bottolfssøn Dolve, følgelig Skiftebrev af 18 Februar 1784, 88 rd: 1 mrk: 4 s.; med Interesse 47 rd: 3 mrk: 9 s.; ialt 135 rd: 4 mrk: 13 s.; til forrige Formynder Knud Knudssøn Dolve, den 8 Julii 1797.

31: Knud Olssøn Breches Ditto for hans Hustrue Mold Tostensdatter Kythes Arv effter Skiftebreve af 16 Martii 1780 og 24 Septbr: 1791, 186 rd: 2 mrk: 5 s.; til David Btynildssøn Hylle, den 10de Julii 1797.

1797: 255

32: Niels Tormodssøn Kolles og Anders Anderssøn Ullensvangs Afkald paa deres Hustruer Ragnille og Kari Tostensdøttres Vegne som myndige Arvinger for deres afdøde Svigersøster Maritha Tostensdatters Arv efter Skiftebrev af 23 Novbr: 1778, 8 rd: 2 mrk: 10 s.; til Aad Nielssøn Sondve, den 10 Julii 1797.

33: Niels Tormodssøn Kolles og Anders Anderssøn Ullensvangs Ditto for deres afdøde Svigersøster Maritha Tostensdatters Arv efter Skiftebreve af 18 April 1775 og 14 Majii 1783, 154 rd: 3 mrk: 12 s.; til Formynderen Johannes Torbjørnssøn Rogne, den 10 Julii 1797.

Den 12te Julii 1797, continuerede Sommertinget med Wossevangens Tinglaugs Almue i Overværelse af de forrige Laugrettesmænd.

Folio 236. Willum Berges Sag mod Peder Windje og Hustrue. Sagsøgeren ædskede Sagen i Rette og formodede at de Sagsøgte nu her for Retten ville møde for at opfylde deres forhen gjorte Tilbud om Eeds Aflæggelse udi denne Sag. De indstevnte mødte for Retten og anmeldte at de med mundtlig Varsel havde indstevnt vedkommende til at anhøre den af dem anbudne Eed. Sagsøgeren vedtog lovlige Varsel og erklærede sig fornøyet med at anhøre de paagjeldendes Eed, i Fald de maatte trøste sig til at aflægge samme. De 2de Sagsøgte, nemlig Peder Winje og Hans Hustrue Catharina Sophie Winje fremstode begge for Retten, og effterat de forveis vare blev[n]e advarede at vogte sig for Meeneed, svor med opragte {Vidne} Fingre at de aldeles intet skyldede til den afdøde Godschalch Ellevssøn, hvorved denne Sag blev saaledes til ende bragt.

Folio 242. Johannes Havssøn Windjes Sag mod Torkel Monssøn Windje blev ædsket i Rette. Den indstevnte mødte for Retten og igjentog sit forrige Tilbud om at aflægge sin Saligheds Eed paa at han ingensinde havde modtaget Penge fra Citantens afdøde Søn Sjur Johannes[søn], eller noget Brev hvor samme skulle være indlagt. Sagsøgeren erklærede sig villig og fornøyet med dette Tilbud fra den Indstevntes Side, hvorpaa denne for Retten fremstod og med sin corporlige Eed bekræfftede at han ikke nogen sinde havde modtaget Penge fra Citantens afdøde Søn Sjur Johannessøn, eller noget Brev, hvor i samme skulle være bleven indlagt, og blev saaledes denne Sag til ende bragt.

Folio 242. Henrich Helleveds Sag mod Arne Gryttestølen for Gjeld 28 rd: 3 mrk.; og en laant Kaabber kjedel. Paa Sagsøgerens Vegne mødte hans Søn Hermund Henrichssøn Helleved, som ædskede Sagen i Rette og anmeldte at hans Fader ved mundtlig Continuations Stevning havde til dette Ting ladet indstevne Sagvolderen Arne Sjurssøn Gryttestølen til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner i Anledning af den paastevnte Gjeld, og i den Anledning at anhøre i sin Tid Dom, og at erstatte ham Processens Omkostninger skadesløs. De udi denne Sag under Lovens Falsmaal indstevnte Vidner opgav han at være Lars Iverssøn Kolve, Ellev Olssøn Hagen, samt Sverqve Torgerssøn Skiple. Henseende denne Stevnings lovlige Forkyndelse for baade Sagvolderen og Vidnerne fremlagde han 2de Attester, nemlig den ene

fra Kaldsmændene Størk Larssøn Møen og Amund Torgerssøn Ringheim, og den 2den fra Kaldsmændene Aslach Pederssøn Windje og Torchel Larssøn Lillethun angaaende 2de andre udi Sagen indstevnte Vidner, nemlig Lars Hermundssøn Igdetvedt og Knud Erichssøn Arnetvedt. Kaldsmændenes fremlagde Attester er saalydende #

Sagvolderen Arne Grytestølen mødte for Retten og tilstod at den irettførte Continuations Stevning var bleven ham lovligen forkyndt.

Af de indstevnte Vidner mødte Lars Iverssøn Kolve, Ellev Olssøn Hagen, Lars Hermundssøn Igdetvedt og Knud Erichssøn Arnetvedt, men Sverqve Torgerssøn Skiple mødte ikke efter Paaraab, men de 2de boesatte Mænd Ole Anderssøn Lie og Torkel Johannessøn Lille Skiple fremstode for Retten og anmeldte at dette Vidne ikke for nærværende Tid var hjemme, men paa sin lovlige Reise til Bergen, hvor han formodentlig nu opholder sig. De mødende Vidner fremstode for Retten og bleve formanede at vidne deres Sandhed.

Det 1te Vidne, Lars Iverssøn Kolve, aflagde Lovens Eed paa Sandheds Udsigende og forklarede følgende: Forrige Aars Høsteting, strax effter at denne Sag havde været for Retten, gik de tvistende Parter ind i Sjur Wangens Stue, hvor Vidnet kom tilstæde og hørte at der imellem Parterne blev talt om et Forlig angaaende den paastevnte Gjeld, men noget Forlig imellem dem blev ikke til veje bragt, ej heller hørte han at Arne Grythestølen tilstod Gjeldens Rigtighed, eller tilbød sig at betale noget paa samme. Demitteret.

2det Vidne, Ellev Olssøn Hagen, aflagde Lovens Eed og provede: at han samme Tid som det første Vidne har forklaret, kom ind i Sjur Wangens Stue og vel hørte at der blev talt om Forlig mellem Parterne, men dette blev

1797: 255b

ikke til veje bragt, ej heller hørte han at Arne Grytestølen tilstod nogen Gjeld. Demitteret.

3de Vidne, Lars Hermundssøn Igdetvedt, provede: at han samme Tid som de 2de andre Vidner ommelder, kom ind i Sjur Wangens Stue og hørte at der blev talt om et Forlig, og at Arne Grytestølen tilstod at han ikke kunde nægte for at han jo af sin Værfader Henrich Helleved havde faaet 28 rd., som blev paakrævet af Hermund Henrichssøn paa hans Faders Vegne, men han hørte tillige at Arne Grythestølen ankede over at han havde faaet for liden Løn for et Aar som han havde tjent sin Svigerfader. Hermund Henrichssøn talte samme Tid om en Kaabber kjedel, som Arne Grythestølen skulle have faaet til Laans af hans Fader, men hvad bemeldte Arne dertil svarede, eller om han svarede noget derpaa, erindrers han ikke, men dette mindes han, at Hermund Henrichssøn tilbød ham paa sin Faders Vegne 4 rd: paa den Løn som han ankede over havde været forliden, og ikkun skulde have beløbet sig til 10 rd: Demitteret.

4de Vidne, Knud Erichssøn Arnetvedt, svor med oprakte Fingre og vidnede i et og alt overeensstemmende med 3de Vidne. Demitteret.

Den indstevnte begjærede tilført, at hvad den paastevnte Kaabberkjedel angaaer, da blev denne ham givet af hans Værfader udi Hjemmegiffte til hans afdøde Hustrue, og som et Vederlag fordi der ikke blev gjort saa stort Bryllup for hende, som til hans andre Børn. Hvad Pengene angaaer, da benægtede han ganske og aldeles at have faaet samme til Laans af hans Værfader, men kunne ikke nægte for at han jo imedens hans Hustrue levede, havde faaet adskillige Ting af hendes Fader som en Gave. Engang har han vel havt Penge til Laans hos sin Svigerfader efter Obligation, men denne er af ham redelig bleven udbetalt og Obligationen aflyst. I øvrigt paastod han at blive befriet for dette Søgmaal fra hans Værfaders Side.

Citanten paa sin Faders Vegne benægtede det fra den Søgtes Side anførte for saavidt den paastevnte Gjeld angaaer, og begjærede at det udeblevne og ikke mødende Vidne Sverqve Torgerssøn Skiple, som formedelst Forfald ikke nu kune møde, maatte blive forelagt til

Høstetinget, for da at aflægge sin edelige Forklaring, den han anseer nødvendig til Sagens Oplysning.

Eragtet:

At de 2de boesatte Mænd Ole Anderssøn Lie og Torkell Johannessen Lille Skiple haver her for Retten anmeldt at det udeblevne Vidne ikke er hjemme, men bortreist, og desaarsage kan ansees denne Sinde at have havt lovlige Forfald, saa bliver bemeldte Sverqve Torgerssøn Skiple herved af Dommeren forelagt under Lovens Falsmaal at møde til næste Høsteting, for at aflægge sin edelige Forklaring i denne Sag. Denne Rettens Eragtning tager Citanten beskrevet og besørger for ham lovligen forkyndt.

Hr: Foged Unmack anmeldte for Retten at han havde ladet indvarsle Pigen Britha Nielsdatter Hage i Rundalen til at aflægge Bøder for det af hende effter anvist Præsteattest af 5te Julii sidstleden, til Verden fødte uægte Barn kaldet Niels, som hun har avlet uden for Ægteskab med den nu ved Døden afgangne Ungkarl og Lægdslem Niels Sjurssøn Grytestølen.

Paa Pigens Vegne mødte hendes Stedfader Ellev Olssøn Hagen og ærbød sig at erlægge paa hendes Vegne, da hun ikke selv formaaer at udrede det allerringeste, efftersom hun intet er ejende uden de faae Klæder hun bærer paa Kroppen, 1 rd:, om samme maatte blive modtaget.

Hr: Fogden lod tilspørge Lænsmanden og Laugrettet om de var vidnede om Pigens Forfatning, og da disse erklærede at det som hendes Stedfader havde anmeldt om hendes fattige Vilkaar er overensstemmende med Sandhed, saa blev den anbudne 1 rd: af ham modtaget. Herom begjærede Hr: Foged Unmack sig en Afskrift meddeelt i sin Tid.

NB! Bøderne tilkom Krigsraad Fleischer.

Folio 237. Justice Sagen mod Godvind Jørgenssøn Rogne for Lejermaal. Hr: Fogden begjærede Sagen udsat til Høstetinget, for ved Continuations Stevning at see den forfrisket.

Eragtet:

Den forlangte Anstand bevilges.

Folio 237. Ditto mod Jon Olssøn Groue og Christi Sjurdsdatter Bøe for Lejermaal. Denne Sag blev af Actor frafaldet.

Folio 336* (236). Ole Nielssøn Kinnes Sag mod Lars Jonssøn Bjørke for en Uldvæv blev paaraabt, men ingen mødte.

Eragtet:

Denne Sag bliver som ikke lovligen forfulgt afviist.

Folio 236. Tosten Tverbergs Sag mod Jon Kløve for at have solgt umyndigt Gods blev paaraabt, men ingen mødte.

Eragtet:

Sagen, som ikke er bleven lovligen forfulgt, bliver paa Grund af Forordningen af 3die Junii 1796 afviist.

Den paafølgende 13de Julii 1797 continuerede det almindelige

1797: 256

Sommerting for Wossevangens Almue i alle Vedkommendes Nærværelse. Hvorda blev publiceret følgende Almues breve.

34: Peder Godschalchssøn Opheims Obligation stor 150 rd., udstød til Claus Anderssøn Qvale, Jon Knudssøn Røthe og Knud Anderssøn Dagestad, med \Pant/ i Opheim, No: 3 i Dørvedals Otting, dateret den 5te Julii 1797.

35: Svend Iverssøns Skjøde paa 1 Løb med Bygsel i Gaarden Lødve, og 3 Mrk: Smør i Lødvesteigen, No: 11 i Guldfjerdings Otting, udstød af Faderen Iver Larssøn Lødve mod 299 rd., den 6 Martii 1797.

36: Svend Iverssøn Lødves Contract betreffende at han i sin Tid skal bekomme den endnu uskjødede og anden Halvedeel i Gaarden Lødve for 299 rd., udstød af Iver Larssøn Lødve, den 6te Martii 1797.

37: Aamund Olssøn Gilderhuses Skjøde paa Odelsretten til 18 Mrk: Smør, ½ Gjedskind {i Opheims} i Gaarden Gilderhuus i Opheims Otting, No: [?], udstød af Colben Anderssøn Jordalen mod Capital 60 rd., den 6de Julii 1797.

38: Colben Anderssøns Skjøde paa en under Gaarden Gilderhuus i Opheims Otting liggende Ager kaldet Langageren, udstød [af] Aamund Olssøn Gilderhuus mod 20 rd., den 6 Julii 1797.

39: Knud Brynildssøns Skjøde paa 1 pd: 18 Mrk: Smør med Bygsel, samt Overbygsel til 3 Mrk: Smør, som er den Halvedeel af Brynild Knudssøn[s] Brug i Gaarden Gilderhuus i {Opheims} Dørvedals Otting, No: 23, udstød af Brynild Knudssøn Gilderhuus mod 350 rd., den 5 Julii 1797.

40: Knud Brynildssøn Gilderhuses Obligation stor 300 rd., udstød til Ole Larssøn Lie og Niels Wichingsøn Hovaas, hver for 150 rd., mod Pant i Gilderhuus i Dørvedal, No; 23, dateret 5 Julii 1797.

41: Jon Ellendssøn Lies og Niels Brynildssøn Lies Hjemmelsbrev for 2 pd: 6 Mrk: Smør i Gaarden Lie i Bøer Otting, No: 31, udstød af Skifteforvalteren effter afdøde Maritha Nielsdatter Lie, den 6te Julii 1797.

42: Jon Ellendssøns Skjøde paa 1 pd: 3 mrc: Smør uden Bygsel i Gaarden Lie, No: 31 i Bøer Otting, udstød af Niels Brynildssøn mod 27 rd., dateret den 6te Julii 1797.

43: Knud Knudssøn Dolves Obligation stor 126 rd: 14 s:, udstød til Dønnaat Nielsdatter Gielland paa 99 rd: 1 mrc: 5 s:, og til Synneve Anbjørnsdatter Houge 26 rd: 5 mrc: 9 s:, mod Pant i Gaarden Dolve, No: 27 i Dørvedals Otting, dateret den 7de Julii 1797.

44: Stephen Jonssøn Gierstads Obligation stor 135 rd: 4 mrc: 13 s:, udstød til Myndlingen Britha Knudsdatter, mod Pant i Gierstad, No: 25 i Dørvedals Otting, den 7 Julii 1797.

45: Magne Sjurssøn Sætres Skjøde paa 1 pd: 21 Mrk: Smør med Bygsel i Gaarden Sætre, No: 9 i Wiger Otting, for 120 rd, udstød af Enken og Arvingerne effter Sjur Magnessøn Sætre, dateret den 10 Julii 1797.

46: Britha Helgesdatter Sætres og Magne Sjurssøn Sætres Contract betræffende Bestyrelsen af den uskjødede Halvedeel i Sætre, samt at Magne Sjurssøn skal tilskjødes samme i sin Tid for 200 rd., dateret 10 Julii 1797.

47: Lars Knudssøn Lønnes og Brynild Haldorssøn Lønnes Skjøde paa et Stykke Mark i Støbs Udmark, kaldet Bremmen, og den dertil hørende Bordsaug, kaldet Støbs Saug, i Bordstrands Otting, udstød af Størk Michelssøn Bøe mod 160 rd., dateret 2den Martii 1797.

48: Helje Sjurssøn Sætres Contract om Livs Ophold af Sætre med en Klædning om Aaret, eller 16 rd., udstød af Magne Sjurssøn Sætre, den 10 Julii 1797.

49: Ole Sjurssøn Hondves Obligation stor 98 rd: udstød til Hr: Major Niels Dahl, mod Pant i Hondve paa 2den Prioritet, {udstød} No: 6 i Guldfjerdings Otting, dateret 10 Julii 1797.

50: Iver Sjurssøn Tveites Skjøde paa en Qværnstøe under Gaarden Gilderhuus, No: [?] i Opheims Otting, udstød af Erich Larssøn Gilderhuus mod 9 rd., den 8 Julii 1797.

51: Aamund Olssøn Gilderhuses og Iver Sjurssøn Tveites med hinanden indgangne Contract om et Qværnehuus og et Qværnestøe paa Gaarden Gilderhuus i Opheims Otting. Dat: 8 Julii 1797.

52: Lars Anderssons Skjøde paa 2 pd: 1 ½ Mrk: Smør i Gaarden Lille Hirth, No: 18 i Holbøygder Otting, udstæd af Faderen Anders Olsson Lille Hirth mod 200 rd., den 11te Julii 1797.

53: Anders Olsson Lille Hirths Obligation stor 200 rd., udstæd til Enken Maritha Olsdatter Bygd, mod Pant i 2 pd: 1 ½ Mrk: Smør i Hirth, No: 18 i Holbøygder Otting, den 11 Julii 1797.

54: Iver Ellevsson Slæens Skjøde paa 1 Qværnetuft i MørkElven, samt Qværnehuus og Slaak med behøvende Grundstrækning, udstæd af Iver Sjursson Tveite mod 18 rd., den 12 Julii 1797.

55: Erich Brynildsson nedre Rios Obligation stor 250 rd., udstæd til Michel Olsson Lussand, med Pant i 1 pd: 7 ½ Mrk: Smør i Nedre Rio, No: 3 i Wiger Otting, dateret 12te Julii 1797.

56: Knud Iversson Lødves Bygselbrev paa 2 ½ Løb Smør og 1 Gjedskind i Gaarden Rougstad, No: 17 i Guldfjerdings Otting, udstæd af Forstanderen for Seminarium Fridericianum i Bergen, Hr: Jon Mariager, den 24de Februarii 1797, med Revers. Landskylds bogen anvist.

57: Niels Matthiasson Litzeims Fæsteseddel paa en Nøstetuft paa Gaarden Wasenden i Dørvedals Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 5te Julii 1797, med Revers. Anviist Landskyldbohen.

58: Jon Olsson Kythes Contract for Livs Ophold af Gaarden Kythe i Windjer Otting, udstæd af Sønnen Ole Jonsson Tillung, den 7de Martii 1797.

59: Maritha Anfindsdatters Contract for Livs Ophold af Gaarden Grove i Qvitler Otting, udstæd af hendes Mand Joseph Ellingsson Grove, den 10 Julii 1797.

1797: 256b

60: Ole Larsson Skioldalens Obligation stor 150 rd., udstæd til Niels Tormodsson Kolle, mod Pant i 16 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 2 Mrk: Smør, i Schieldalen, No: 28 i Wiger Otting, dateret den 11 Julii 1797.

61: Ellev Ellingsson Wæles Obligation stor 198 rd., udstæd: til Claus Andersson Qvale paa 131 rd., og til Niels Madsson Lødve paa 67 rd., mod Pant i 18 Mrk: Smør med Bygsel i Gaarden Wæle, No: [?] i Bordals Otting, datering 11 Julii 1797.

62: Tosten Larssons Bygselbrev paa 1 Løb 1 pd: 5 Mrk: Smør i Gaarden Lofthuus, No: 5 i Windjer Otting, udstæd af Sognepræsten Hr: Jersin, den 5te Julii 1797, med Revers, samt Landskylds bogen anvist.

63: Skiftebrev efter Sjur Magnesson Sætre, dateret 19 Novbr: 1796, hvorved Stervboets Jordegods 1 Løb Smør i Gaarden Sætre, No: 9 i Wiger Otting, er udlagt: til Stervboe Enken Briitha Heljesdatter 1 pd: 12 Mrk: Smør for 150 rd., og Børnene det øvrige for 150 rd., ialt 1 Løb for 300 rd:

64: Skiftebrev efter Guri Olsdatter Nedre Ygre, hvorved Stervboets Jordegods 2 Løber 1 pd: 6 Mrk: Smør med Bygsel i Gaarden nedre Ygre, No: 9 i Bøer Otting, er udlagt: til Sterboe Enkemanden Aschild Michelsson 1 Løb 15 Mrk: Smør for 300 rd., Sønnen Michel Melved 1 pd: 5 Mrk: Smør for 100 rd., Sønnen Niels Aschildsson 1 pd: 5 Mrk: Smør for 100 rd., ældste Datter Synneve Aschildsdatter 14 ½ Mrk: Smør for 50 rd., og yngste Datters efterladte eneste Datter Guri Andersdatter 14 ½ Mrk: for 50 rd., ialt 1 Løb 1 pd: 6 Mrk: Smør for 600 rd., samt 1 pd: 12 Mrk: Smør uden Bygsel i Gaarden Qvale, No: [?] i Bøer Otting, er saaledes udlagt: til Stervboe Enkemanden Aschild Michelsson Ygre 18 Mrk: Smør, og Børnene det øvrige for 36 rd., dateret 27 April 1796.

65: Skiftebrev efter Gunvor Larsdatter {nedre} øvre/ Fenne, hvorved Stervboets Jordegods 21 2/3 Mrk: Smør med Bygsel og Herlighed i øvre Fenne, No: [?] i Bøer Otting, er saaledes

udlagt: Enkemanden Torbjørn Iverssøn 5 2/3 Mrk: for 34 rd: 2 s:, ældste Søn Lars Larssøn 2 Mrk: for 12 rd:, SønneDatteren Ingeborg Monsdr: 2/5 Mrk: for 2 rd: 2 mrk: 6 s:, Gunvor Monsdatter 2/5 Mrk: for 2 rd: 2 pd: 6 s:, Synneve Monsdr: 2/5 Mrk: for 2 rd: 2 mrk: 6 s:, Ragnille Monsdr: 2/5 Mrk: for 2 rd: 2 mrk: 6 s:, Britha Monsdr: 2/5 Mrk: for 2 rd: 2 mrk: 6 s:, ældste Datter Maritha Larsdr: 1 Mrk: for 6 rd:, 2: Datter Britha Larsdr: den ældre 1 Mrk: S:r for 6 rd:, Britha Larsdr: den yngre 1 Mrk: S:r for 6 rd:, 4de Datter Gunbjør Larsdatter 1 Mrk: Smør for 6 rd:, og for Skiftebekostningen 8 Mrk: for 48 rd:, dateret 13 Februar 1796.

66: Iver Knudssøns Skjøde paa 1 pd: 13 4/5 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 16 4/5 Mrk: Smør, i Lemme, No: 24 i Windjer Otting, udstød af \Creditor Niels Larssøn Øfsthuus/ [og?] Arvingerne og de Umyndiges Formynder effter Knud Bottolfssøn nedre Lemme. Selv ejer Kjøbereren effter Skiftebrev af 20 Novbr: 1795, 7 1/5 Mrk: Smør med Bygsel, og 3 1/5 Mrk: Overbygsel, i nedre Lemme, tilsammen 1 pd: 21 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 20 Mrk: Smør, i Nedre Lemme, dateret den 5 Julii 1797.

67: Iver Knudssøn Lemmes Obligation stor 200 rd:, udstød til Niels Larssøn Øfsthuus, mod Pant i 1 pd: 10 1/5 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 15 1/5 Mrk: S:r, i Gaarden Lemme, No: 24 i Windjer Otting, dateret 5te Julii 1797.

68: Iver Knudssøn Lemmes Ditto stor 80 rd:, udstød til Myndtlingerne Sigri, Christi og Britha Knudsdøttre nedre {Bøe} Lemme, hver for 26 rd: 4 mrk:, mod Pant i 10 4/5 Mrk: Smør med Bygsel, og Overbygsel til 4 4/5 Mrk: Smør, i Gaarden Lemme, No: 24 i Windjer Otting, dateret den 12 Julii 1797.

Brynild Anderssøn Gierager og Aamund Torgerssøn Ringheim fremlagde deres holdte Taxations Forretning over Endeel i Gaarden nedre Lemme, No: 24 i Windjer Otting, nemlig 10 4/5 Mrk: Smør med Bygsel og Herlighed, og Overbygsel til 15 4/5 Mrk: Smør, tilhørende Iver Knudssøn, hvilken Taxation, som var ansat til 120 rd:, de beedigede.

Knud Nielssøn Finnes og Stephen Tollevsøn Bryns Taxation over Knud Knudssøns Brug i Gaarden Dolve i Dørvedals Otting, af Skyld med Bygsel og Herlighed 2 Løber 18 Mrk: Smør, som af dem er bleven taxeret for 400 rd:, hvilken Taxations Forretning de beedigede.

Ditto Taxations Forretning af Brynild Anderssøn Gierager og Willum Pederssøn Bøe paa Stephen Jonssøn Jerstads ejende 2 pd: 6 Mrk: Smørs Landskyld med Bygsel og Herlighed i Gaarden Gierstad i Dørvedals Otting, som af dem er bleven Taxeret for 300 rd:, hvilken Taxation de ligeledes beedigede.

Folio 244. Erich Finnes Sag mod Knud Larssøn Takle for Overfald. Denne Sag blev af Sagsøgeren anmeldt at være forliget.

Anved Knudssøn Rochne havde til dette Ting med mundtlig Varsel ladet indstevne Anders Anderssøn, tjenende paa Gaarden Rochne, til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, Paastand, Irettesættelse, og dereffter Dom for skyldigværende 3 rd: 3 mrk:, og derhos at erstatte denne Sags Omkostninger. Sagsøgerens Fader Knud Anfindssøn Rochne mødte paa sin Søns Vegne, og fremlagde først et af Forligelses Commissarierne paa Woss udstød Beviis paa at denne Sag har været under Behandling for* (hos?) dem, uden at komme til nogen mindelig Afgjørelse, dateret 7de Julii 1797; dernæst en af de beedigede Stevnevidner Stephen Tollevsøn Bryn og Lars Knudssøn Bryn udstød Attest om Stevningens lovlige Forkyndelse for saavel Sagvolderen som 2de Vidner.

Den indstevnte Anders Anderssøn Rochne blev paraabt, men mødte ikke. Stevnevidnerne forklarede, at da Stevningen blev forkyndt, var Sagvolderen ikke hjemme, men afreist til Bergen, og at det ikke er dem bekjendt at han endnu er hjemkommen.

Citanten erklærede for Retten at han frafaldt de 2de i Stevnevidnernes Attest ommeldte Vidner, nemlig Michel Baarssøn Rochne og Niels Aadssøn Sondve, men havde derimod tilståede 2de godvillig mødende Vidner, nemlig Gullig Jonssøn Olde og Johannes Olssøn Houge, som han begjærede maatte blive eedtaget, for dereffter at aflægge deres

1797: 257

edelige Forklaring i Sagen.

1te Vidne, Gullig Jonssøn Olde, fremstod derpaa for Retten, hvor med opragte Fingre paa Sandheds Udsigende og provede: at han udi dette Aars Foraar, samme Dag, som Anders Anderssøn Rochne var bleven indvarslet til Forligelses Commissionen her paa Woss, i Anledning af denne paastevnte Gjeld, hørte han af Anders Anderssøn Rochnes egen Mund, at han tilstod at være skyldig til Anved Knudssøn Rochne for et Par Skindboxer og for nogle laante Skillinger 3 rd: 3 mrk:, mindre 2 s:, men derhos sagde at han var bleven stevnt for 2 s: mere end han skyldede. Demitteret.

2det Vidne, Johannes Olssøn Houge, vidnede effter aflagt Eed eensstemmig med første Vidne, alleneste med denne Forskjel, at han ikke erindrer at Anders Anderssøn talte om at Gjelden skulde reise sig fra laante Skillinger. Demitteret.

Citanten begjærede Dom i denne Gjelds Sag, og at Sagvolderen maatte forpligtes til at betale saavel de paastevnte 3 rd: 3 mrk:, som Processens Omkostninger med 2 rd: 10 s:

Eragtet.

Vel tillader ikke Forordningen af 3de Junii 1796 at Laugdag maae forundes Sagvoldere, men da det saavel af Stevnevidnernes irettelagde Attest, som videre Indberetning her for Retten fornæmmes at den Indstevnte Anders Anderssøn Rochne er uvidende om dette Søgmaal, efftersom han hverken var hjemme da Stevningen blev forkyndt paa hans Opholdssted, ej heller siden skal være være hjemkommen fra sin Reise til Bergen, saa understod ikke Dommeren sig til at optage Sagen til Doms førend hans Tilsvar var erholdet; Til den Ende forundes Sagvolderen Laugdag til næste Høsteting. Denne Rettens Eragtning tager Sagsøgeren beskrevet og besørger lovligen forkyndt for den Paagjeldende.

Dereffter blev end videre publiceret følgende Almues breve.

69: Niels Pederssøn Yggres Afkald for hans Hustrue Sigrid Olsdatters Arv effter Skiftebreve af 9 Januar 1789, 18 Februar 1790 og 15 Junii 1790, 177 rd: 4 mrk: 15 s:, til Formynderene Joseph Anderssøn Lie og Jørgen Qvitne, dateret den 11 Julii 1797.

70: Ole Knudssøn Krogens Ditto for hans Arv effter Skiftebrev af 6 Martii 1781, 21 rd: 1 mrk: 1 s:, til Formynderen Anders Olssøn Hirth, dateret 12 Julii 1797.

71: Contract mellem sam[t]lige Ejere af Gaarden Almindingen i Rundalen i Bøer Otting, angaaende Bestyrelsen af be:te Alminding, dateret 12te Julii 1797.

72: Knud Bottolfssøn Lemmes Obligation stor 100 rd: til Niels Larssøn Øfsthuus, mod Pant i Lemme, No: 24 i Windjer Otting, dateret 5te Julii 1790, udslettet effter Qvittering af 5te Julii 1797.

73: Sigtrud Olsdatter Lemmes Ditto stor 100 rd: til Niels Larssøn Øfsthuus, mod Pant i Lemme, No: 24 i Windjer Otting, dateret 8 Julii 1795, udslettet effter Qvittering af 5te Julii 1797.

74: Lars Nielssøn Waales Ditto, stor 250 rd:, udsted til Ole Larssøn Lie og Niels Wichingssøn Hovaas, mod Pand* i Gaarden Waale, No: 27 i Bøer, udslettet effter Qvittering af 5te Julii 1797, og dateret den 10de Julii 1792.

75: Erich Brynildssøn Rios Ditto stor 150 rd:, udsted til Elling Nielssøn Qvitne, mod Pant i Nedre Rio, No: 3 i Wiger Otting, dateret 13 Julii 1789, og qvitteret til Udslettelse den 7 Julii 1797.

76: Ole Larssøn Schieldalens Ditto stor 150 rd: til Johannes Torbjørnssøn Rogne, mod Pant i Schieldalen, No: 28 i Wiger Otting, dateret 7 Julii 1790, og udslettet effter Qvittering af 10 Julii 1797.

(nr. 77 hoppa over)

78: Mons Olssøn Gavles Ditto stor 96 rd: \2 mrk: 1/ til Myndtlingen Ole Iverssøn Leidal, mod Pant i Gavle No: 27 i Holbøygder Otting, udslettet effter Qvittering af 8 Julii 1797, og dateret 7 Julii 1796.

79: Gullig Torbjørnssøn Sæves Ditto, stor {98 rd: 31 s:} \34 rd: 57 s:/, udsted til Myndling Anna Anbjørnsdr: Houge, mod Pant i Sæve, No: [?] i Dørvedals Otting, dateret 5 Julii 1796, og udslettet effter Qvittering af 8de Julii 1797.

80: David Brynildssøn Hylles Ditto stor 216 rd: 1 mrk: 4 s: til Myndlingen Mold Tostensdatter Kythe, mod Pant i Hylle, No: 6 i Bøer Otting, dateret 12 Julii 1796, og effter Qvittering af 10 Julii 1797 udslettet.

81: Knud Olssøn Brekkes Ditto stor 299 rd: til Giert Olssøn Aalvigen, mod Pant i Breche, No: 40 i Bøer Otting, dateret den 8 Julii 1796, og udslettet effter Qvittering af 3 Junii 1797.

82: Lars Davidssøn Ringheims Ditto stor (1?)70 (270?) rd: til Ole Larssøn Soue, mod Pant i Soue, No: [?] i Bordstrands Otting, udslettet \for 1(7?)5 (125?) rd:/ effter Qvittering af 7 Julii 1797, og dateret 5te Julii 1790.

83: Erich Bergessøn Gjæres og Hustrue Kari Sjursdatters Contract for Livs Ophold af Gaarden Gjære i Bordstrand, udsted af Lars Erichssøn Dugstad, den 12te Julii 1797.

Til Laugrettesmænd paa indeværende Aars Høsteting blev udnævnt følgende: 1: Lars Jonssøn Bjørke. 2: Jon Baarssøn Rogne. 3: Hellje Aamundssøn Lofthuus, og 4: Colben Jonssøn Fjæle.

Restance Registeret for første Termin 1797 blev examineret og befunden at være til Rest 1367 [rd:], hvilket især de 2de Mænd Størk Nielssøn Mitthun og Aad Nielssøn Ringheim bekræftede.

Da ingen havde noget videre ved Retten at bestille, blev Tinget ophævet. O B Heiberg

Udsat Aastædsdag paa Berge i Dørvedals Otting.

Aar 1797, den 14de Julii, blev Retten atter sat paa Gaarden Berge i Dørvedals Otting paa Woss, for at behandle den fra 10 September 1796 udsatte Aastæds Markeskjels Forretning, anlagt af Opsidderne paa Gaarden Wæthe mod Contra Citanterne Matthias Monssøn og Anders Wichingssøn Berge. Retten blev betjent af Stedets Sorenskriver med de forhen i Sagen brugte Laugrettes og Meddoms mænd. Ved Retten var nærværende den constituerede Lænsmand Ole Reime.

Hr: Procurator Friele mødte for Contra Citanterne Matthias Monssøn

1797: 257b

og Anders Wichingssøn Berge, og producerede Tægtedagen paategnet lovlig forkyndt for paagjeldende Wæthes Opsiddere, med Til kjende givende at saavel Vidnerne som de øvrige Vedkommende nu tillige ere tilstæde: Thi begjærede Componenten de forhen i Sagen effter Contra Stevningen førte Vidner, except Gudve Ejde, som ved Døden er afgaaet, fremstillet og dem forelæst deres aflagde Forklaringer i Sagen den 10 September forrige Aar, {imod} samt deres Anviisning paa Aastædet i Overeensstemmelse der med under Befaringen imodtaget. Den fremlagte Berammelse til denne Forretnings Foretagelse paa nye, med Kaldsmændenes

behørig Paategning om sammes lovlige Forkyndelse for Hoved Citanterne paa Gaarden Wæthe, blev oplæst, saalydende #

Hoved Citanterne mødte for Retten og tilstod at Tægtedagen var bleven dem lovligen forkyndt, men for Benefiari for deres Gaard, Sognepræsten Hr: Jersin, var ikke Tægtedagen bleven forkyndt, som de formenede burde have skeed.

Hr: Friele svarede, at foruden at Wæthes Opsiddere ikke er competente at fremsætte nogen Indsigelse paa Hr: Jersins Vegne, vil denne Udflugt blive saameget mere upasselig, som Hr: Jersin i kvalitet som Beneficiarius ved Contra Stevningen er bleven lovlig varslet, og har som det passerede viser ved sit skriftlige Indlæg fremmet sin Indsigelse mod Søgemaal og \da/ summeteret Sagen Dom; desuden er Wæthes mændene, som Lejlændinger efter Loven forbunden at paasee sin Tarv, henseende deres Jordbrug, og disse altsaa de egentlige paagjeldende. Comparenten paastod altsaa Sagen fremmet, og forbeholdt det videre fornødne

Hoved Citanterne paastod at Befaringen ikke kunde eller burde fremmes, med mindre deres Landdrot dertil lovligen var blevn kaldet, som her ikke skeed, og indlod denne deres Paastand til Rettens lovmedholdige Paakjendelse.

Procurator Friele igjentog sit forrige, og provocerde Citanterne at fremvise Hr: Jersins Samtykke til denne upasselige Indsigelse, der paa ingen Maade vedkommer dem, og er Contra Citanterne eene vedkommende i Fald nogen Feil derved skulle være begaaet; Iøvrigt Comparenten maatte binde alt det Tab og Skade, som Contra Citanterne tilføyes paa Retten selv, om Sagen ej nu skulde nyde sin Fremme, hvilket Comparenten saa meget mere formoder som Vidnerne ere meget gamle Folk, der ved Sagens længere Henstand kunde ved Døden afgaae, og Contra Citanterne saaledes briste de Beviser, de ved disse til deres Sags Forsvar nu er sat i Stand til at erholde.

De til Vedermaele indkaldte mødte alle. I den Anledning anmærkede ligeledes Hoved Citanterne at Rector Arntz (Arentz?) i Bergen, som er Eyer af en Deel i Gaarden Wæthe, og Ejer af Gaarden Litzeim, (...?) Beneficiarius ikke hellere var bleven indkaldet til denne Forretning, hvor fore de formeente at Forretningen ikke denne sinde burde eller kunne nyde sin Fremme.

Procurator Friele referede til Contra Stevningen, som viser at ogsaa Hr: Rector Arntz er bleven kaldet, hvorføre Comparenten ansaae Svar herpaa uforholden, men vedblev sit forrige, og paastod Indsigelserne, som ugrundet, forkastet.

I Anledning af den fra Hoved Citanternes Side gjorde Protest mod denne Forretnings Fremme paa Grund af at de 2de Benefiarii, Sognepræsten Hr: Jersin og Hr: Rector Arntz, ikke vare indkaldede til at bievaane Befaringen, blev af Retten saaledes

Eragtet:

Efter Lovens 3 B: 14 C: 29 Ar: paaligger det Vederparter at lade lovligen indkalde, saavel Lejlændinger paa Beneficeret Gods, som og deres Landdrotter, men da dette sidste ikke af Contra Citanterne paa Gaarden Berge er bleven efterkommet; saa understod Retten sig ikke, tvertimod den allegerede Lovens Forskrift, at lade Befaringen denne Sinde gaae for sig, paa det at ikke Velbemeldte Benefiarii i sin Tid skulle have nogen skjellig Aarsage til Paa anke derover derover. Paa Grund heraf bliver altsaa denne Forretning udsat til en anden beleilig Tid, som nærmere paa Copntra Citanternes Anmodning skal blive bestemt, da de fra deres Side af haver at iagttage Lovens Formalia, og at alle Vedkommende vorder paa lovlige Maade indvarslede, forinden den fra Contra Citanternes Side attraaede Befaring paa Aastædet kan gaae for sig. Denne Forretnings Bekostning bliver følgende: For tredie Dags Forretning med Diæt 2 rd.; Anpart i Skyds og Diæt paa Reisen fra Sorenskriverens Hjemsted formedelst andre Forretninger, ansættes til 1 rd: 2 mrk.; for Sagens Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s.; til Laugrettet 2 rd.; til Lænsmanden for sit Møde 3 mrk.; i alt 7 rd: 2 mrk: 4 s.; som Contra Citanterne. Hoved Citanterne betalte for Rettens Eragtning 12 s: O B Heiberg

Opsat Aastædssag paa Gaarden Dagestad i Wiger Otting, fol: 231.

Aar 1797, den 17de Julii, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Dagestad i Wiger Otting, for at behandle den effter Rettens faldne Eragting under 8de Septbr: 1796 udsatte Aastæds og Markeskjels Sag, anlagt af Anders Jørgenssøn Dagestad med flere mod Opsidderne paa Gaarden Lille Soue. Retten blev betjent af Stedets Sorenskriver med de udi denne Sag forhen brugte

1797: 258

Laugrettes og Meddomsmænd, undtagen Anfind Sjurssøn Hondve, i hans Sted Willum Pederssøn Bøe sad.

* Citanterne udi denne Sag;* Citanterne udi denne Sag, nemlig Anders Jørgenssøn Dagestad, Jon Anderssøn Dagestad, Knud Nielssøn Rue, Knud Knudssøn Winsand, Arne Erichssøn Winsand, Størk Nielssøn Mitthun var ikke tilstæde, Ole Nielssøn Mitthun, Claus Anderssøn Qvale som Formynder for sin Myndling Ranvei Jørgensdatter, og Ole Svendssøn Nyre som Formynder for sin Myndling Eli Jørgensdatter, mødte for Retten og fremlagde den under 8de September forrige Aar faldne Kjendelse i Sagen, med Dommerens Paategning paa samme, dateret Wossevangen den 4 Martii 1797, hvorved denne Sag er bleven berammet til i Dag et foretages paa nyt igjen. Bemeldte Rettens Eragting med sine Paategninger blev inden Retten læst, saalydende #

Af Vederparterne vare tilstæde Amund Pederssøn Lille Soue, og Gullig Larssøn Helleved, nu boende paa Gaarden Lille Soue, som paa egne og øvrige Opsidderes Vegne paa Gaarden Lille Soue erklærede at den oplæste Rettens Eragting var bleven dem lovlig forkyndt.

Ved Retten var tilstæde paa Sognepræsten Hr: Jersins Vegne, som Beneficiarius for endeel i Gaarden Dagestad, hans Søn Hr: Georg Jersin, Personel Capelland hos Faderen. Ligeledes var tilstæde Hr: Krigsraad Fleischer, som Ejer af den Halvedeel i Ole Nielssøn Mitthuns Brug. Begge vedtog lovlig Varsel.

Ved Forretningen var tilstæde den constituerede Lænsmand Ole Reime.

De udi Sagen til Vederpåle forhen indstevnte, nemlig Erich Anderssøn, Knud Tostenssøn og David Nielssøn Store Soue, Claus Isachssøn Grimestad, Johannes Anderssøn og Anders Larssøn Skielde, Claus Larssøn og Knud Larssøn Mosefind, var alle tilstæde.

Citanterne begjærede at de udi Sagen indstevnte Vidner maatte blive for Retten fremkaldet og afhørte effter de paa forrige Session indleverede skrivtlige Qvæstioner.

Vederparterne leverede i Retten et skrivtligt Pro Memoria, af Dags Dato, saalydende # som blev oplæst.

Citanterne udi Sagen anmeldte for Retten, at paa det at ikke de nye indvarslede Vidner skulde være til nogen Anstøds Steen, som de desuden ikke troede til denne Forretnings lovlige Fremme, saa frafaldt de samme, allerhelst de ikke ansaae dem just fornødne, da de ikke tvivlede paa at de jo med de indstevnte og udi Stevningen specificerede Vidner ville erholde alt det Lys i Sagen som de behøvede.

Eragtet:

Sagen bør at nyde sin Fremme i Overeensstemmelse med det forhen irettelagde Stevnamaal af 17 Augusti 1796.

Af De udi Stevningen af 17 Augusti 1796 specificerede Vidner mødte for Retten Torger Willumssøn Skielde, Giertrud Torgersdr: ibm:, Giertrud Jørgensdatter Rue, Peder Olsson Sandness, Aad Iverssøn Røthe, David Knudssøn, Haldor Baarssøn, Baar Haldorssøn, Mons Tostenssøn og Matthias Tostenssøn, alle fra Lunde, Niels Knudssøn Store Soue, Knud anderssøn Dagestad, Godve Knudsdatter Dagestad, David Nielssøn og Erich Anderssøn Store Soue, Lars Claussøn og Claus \Lars/søn Mosefind, men Ragnille Pedersdatter Lille Røthe,

som blev anmeldt at være syg, Sjur Pederssøn Røe, Herborg Andersdatter Seim og Ingebjør Olsdatter Bøe vare ikke tilstæde, men Citanterne frafaldt disse udeblevne, som unødvendige.

For de mødende blev Edens Forklaring af Lovbogen forelæst, og disse desuden formanede til Sandheds Udsigende.

Parterne anmodede derpaa Retten om at der maatte forundes dem nogen Tid til at samtales med hinanden forinden denne Sag videre blev proseqveret, da de formodede at kunde komme til en mindelig Foreening med hinanden. Denne Parternes Anmodning blev af Retten bevilget, og effterat de i nogle Timer havde ventileret med hinanden om Maaden, paa hvilken Forliget kunde iværksættes, mødte de igjen for Retten og erklærede at Tvistigheden imellem dem var bleven i Mindelighed afgjort saaledes: at Mærkes linien imellem Gaarden Lille Soue og Gaardene Dagestad, Rue, Winsand og Mitthun skulde tage sin Begyndelse i en liden Grov ned ved Nonhougen, og gaar i lige Linie effter samme Grov mit op for Mærkes hamrene, saaledes at Lille Soues Opsiddere nyder ubehindret Burækkevej for deres Creature paa den østre Side af Soues Elven. Fra bemeldte Mærkeshamre skal Strækningen gaae efter Soues Elven til Buedals Kjønnet, og derfra igjen i lige Linie til Ragnavaren, som ellers kaldes Kluftevaren. Med dette mellem Parterne sluttede Forlig, erklærede saavel

1797: 258b

Hr: Krigsraad Fleischer som Ejer af Endeel udi Gaarden Mitthun, som og Hr: Jersin paa sin Fader, Sognepræsten Hr: Jersins Vegne som Beneficiarius til endeel i Gaarden Dagestad, sig fuldkommen fornøyet. Parterne bleve desuden forenede om at forebygge saavidt mueligt at deres Creature ikke skulle komme uden for de bestemte Mærkes Linier, eller gjøre nogen Forfang paa hinandens Bejter.

Henseende de paa denne Sag anvendte Omkostninger bleve Parterne forenede om at disse skulle lignede paa enhver Opsidders Jordskyld, og paa samme fordeeles.

Saaledes blev denne Sag sluttet og til ende bragt.

De paa denne Dags Forretning medgaaende Omkostninger bliver følgende: til Sorenskriveren for anden Dags Forretning 2 rd., en Dags Diæt 1 rd., Skyds og Diæt til Wangen effter Andeel formedelst andre Forretninger 1 rd: 3 mrk:, Til Laugrettet 2 rd:, og til Lænsmanden for Møde 3 mrk:, ialt 7 rd:, som Citanterne betalte. O B Heiberg

Aastædssag paa Gaarden Øvre Kythe i Windjer Otting.

Aar 1797, den 20de Julii, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden øvre Kythe i Windjer Otting paa Woss, for at behandle en hertil indstevnt Sag, anlagt af Opsidderne paa bemeldte Gaard øvre Kythe, Jon Anderssøn, Ole Jonssøn og Ole Erichssøn, mod Opsidderen paa Gaarden Qvareqval, Mons Iverssøn. Retten blev betjent af Stedets Sorenskriver med effterskrevne 4 af Kongelig Majestets Foged Hr: Martin Andreas Unmack opnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddomsmænd, nemlig: 1: Stephen Tollevsøn Bryn. 2: Brynild Anderssøn Gierager. 3: Lars Knudssøn Bryn, og 4: Erich Magnessøn Nedre Rychen.

Effterat Retten var bleven sat, fremlagde Citanterne den af Sorenskriveren den 6te Martii 1797 udfærdigede Berammelse til denne Forretnings Foretagelse, som blev oplæst, saalydende #

Citanterne anmeldte at de vare komne i mindelig Foreening med Anders Tostenssøn nedre Kythe, og til den Ende fremlagde de fra Forligelses Commissarierne paa Woss, Hr: Krigsraad Fleischer og Knud Nielssøn Finne, under 8de Junii dette Aar udfærdiget Forretning, som viser paa hvad Maade Foreningen imellem dem er bleven tilveje bragt. Bemeldte Forretning blev inden Retten oplæst, saalydende #.

Dernæst fremlagde Citanterne et udi denne Sag udstyret skriftligt Stevnamaal, dateret øvre Kythe den 12te Junii 1797, hvorved Opsidderen paa Gaarden Qvareqval, Mons Iverssøn, er

bleven lovligen indvarslet til at anhøre stevnte og ustevnte, samt godvilligen mødende Vidners eedelige Forklaringer og Provemaal i denne Sag betræffende Øvre Kythes Brug og Ejendom, at være tilstæde ved Rettens Befaring og Besigtelse paa Aastædet, anhøre Dokumenter og Beviisligheder fremlagte, paahøre Procedur og Irettesættelse, samt derefter at lide Dom, saavel i Henseende til Hoved Sagen til at fravige de Strækninger som Vederparten haver bemægtiget sig, som og at betale denne Processes Omkostninger skadesløs, alt effter benævnte skriftlige Stevnemaals Indhold, som blev læst, saalydende #

Den indstevnte Mons Iverssøn Qvareqval mødte for Retten og tilstod at det oplæste Stevnemaal var bleven ham lovligen forkyndt.

Af de udi Stevnemaalet ommeldte og til Vedermæle indvarslede havde Hr: Krigsraad Fleischer og Sognepræsten Hr: Jersin selv paategnet Stevningen. For Hr: Hendrich Kramer var Stevning bleven forkyndt ved Anfind Knudssøn Rochne og Willum Pederssøn Bøe, effter deres skriftlige og edelige Paategning. De øvrige til Vedermæle indvarslede, nemlig Sjur Larssøn Svarteberget, Wiching Repoll, Aad Kløve den yngre, og Anders Kløve, vare tilstæde ved Retten.

Citanterne anmodede derefter Retten om, at de udi Stevningen anførte Vidner maatte blive fremkaldte for Retten, for at afgive deres Forklaring over de Spørgsmaale, som de ansaae fornødne at forelægge dem til Sagens Oplysning, og derefter at blive eedfæstede. Af Vidnerne mødte for Retten Iver Jonssøn Tvinden, Lars Larssøn Mæringen den ældre, Ole Sjurssøn Rørlien, Jon Anderssøn øvre Kløve, Aad Davidssøn nedre Kløve den ældre, og Anders Stephenssøn nedre Kythe, men Jon Olssøn øvre Kythe var ikke tilstæde, og blev anmeldt

1797: 259

at ligge syg her paa Gaarden. Ey heller var Ragnille Brynildsdatter Øfsthuus, som er ældgammel, endnu kommen tilstæde. For de mødende Vidner blev Edens Forklaring oplæst af Lovbogen, og disse desuden af Retten formanede at vidne deres Sandhed og at vogte sig for MeenEed. Citanterne fremlagde derpaa i Retten en under 2den December 1796 forfattet skriftlig Beskikkelse til Sagvolderen Mons Iverssøn Qvareqval og Anders Tostenssøn nedre Kythe, hvilken sidste de erklærede at være kommen i Mindelig Forening med. {Mons} Bemeldte skriftlige Beskikkelse med sine Paategninger blev infrn Retten læst, saalydende #

Den indstevnte Mons Iverssøn Qvareqval erklærede for Retten, at den Paategning, som findes paa samme nedtegnet, var just det selv samme Svar, som han havde afgivet da Beskikkelsen blev ham forelæst af de udsendte Beskikkelses mænd.

Citanterne fremlagde i Retten skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, dateret 14 Julii 1797, saalydende # og begjærede at de mødende Vidner maatte effter samme blive afhørte, hvorpaa fremstod for Retten som

1te Vidne, Ole Sjurssøn Rørlien, som besvarede de ham forelagte Spørgsmaale saaledes: til 1te Sp: 64 Aar gammel, ubeslægtet til Parterne, og \ere/ til Huse hos Niels Nielssøn Rørlien, har for omtrent 22 Aar siden boet her paa Gaarden øvre Kyth, og brugte da i den Tid Ole Erichssøns Part \her/ i Gaarden. 2: Sp: Det forholder sig i alle Maader som omspurgt. 3: Sp: I de 9 Aar han havde Ejendom udi øvre Kythe, havde øvre Kythes Kreaturer \deres/ GRæsbejtning saavel paa Svartebergsteigen, som paa Morsæthougen. I den Tid var hverken Svartebergsteigen eller Morsæthougen indhægnet. Qvareqvals Kreaturene fornemmelig \og/ {S}meest Smalerne kunde i somme Aaringer ligeledes gaae i disse Bejter om Vaaren en 8te Dages Tid, og underiden mere, men dette var ikke altif aarvist, og skeede i Almindelighed ikke uden naar de: nemlig Qvareqvals Opsidderer kunde komme sildig til Fjelds. 4: Sp: Kythes Opsidderne havde stedse deres Skov brug paa Morsæthougen, saavel i hans Tid, som før, hvilket sidste han hørte af en gammel Mand ved \Navn/ Brynild Colbenssøn, som boede

her paa Gaarden, og havde al sin Tid været opfødt her, og var den Tid omtrent 70 Aar gammel. 5: Sp: Hvor lang Tid det er siden Qvareqvals Opsidder begyndte at indhægne Svartebergsteigen, kan Vidnet ikke med Vished sige, men troer at det kan være omtrent 9 Aar siden. At Morsæthougen er bleven senere indhæget, det veed han, men ikke hvor lang Tid det skeede effterat Svartebergsteigen var indhæget. 6: Qv: Fra Arilds Tid af har Burekkevejen for øvre Kythes Kreature været neden for Svarteberget igjennem Tindegaden og videre nord effter. 7: Sp: At Qvareqvals Opsidder har ved Svartebergets Ende opført en Lukkelse, og derudi sat en Grind, tvers over for Burækkevejen, som betager Kreaturene deres Adgang til Beitningen, er Vidnet bevidst, men naar denne Lukkelse er skeed, og for hvor mange Aar siden, kunde Vidnet ikke bestemt sige. Oven for Burækkevejen havde Qvareqvals Opsidder fælles Bejtning i Svartebergsteigen med Kythes Opsiddere. 8: Sp: I sin Tid hørte eller vidste han ikke andet end at Kythes Ejendom i Morsæthougen strækket sig ned til Aveiten og en Gloppe strax oven for Mærkeshellen, uden at Qvareqvals Opsidder havde nogen Deel i Ejendommen, men vel at de havde fælles Bejtning sammesteds med Kythes Opsiddere. 9: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 10: Sp: Det omspurgte Fjeldgjærde er (skilnet?) imellem øvre Kythes Hjemmemark og Noreims og øvre Kythes fælles Fjeldstøls havner. 11: Sp: Den omspurgte Forening skeede i hans Tid med afgangne Iver Knudssøn, som da boede paa Qvareqval, lige effter Spørgsmaalets Indhold. Vederparten fremlagde skriftlige Contra Qvæstioner, dateret 20 Julii 1797, saalydende # som han begjærede maatte blive Citanernes Vidner forelagte. Af de fremsatte 5 Qvæstioner begjærede Vederparten at den 1ste og 5te Qvæstion maatte blive for[e]lagt dette Vidne, som besvarede samme saaledes: nemlig til 1: Sp: Det er ham vitterligt at Qvareqvals Opsidder havde Skov hugsten allene i Svartebergsteigen, men Fæbejtningen til fælles med \øvre/ Kythes Opsiddere. Til 5: Sp: Naar Kythes Kreaturene kommer paa en anden Kant end den hvor den forhen omprovede Burækkevei ligger, kan de og derfra finde Adgang til Bejtningen, men her falder ikke Burækkevejen saa beqvem og god som paa den anden Kant. Paa Vederpartens videre Spørgsmaal svarede Vidnet, at han ikke med Vished kan erindre hvormange Aar det er siden at det forhen omprovede Forlig med Iver

1797: 259b

Knudssøn blev indgaaet, men at det er over 20 Aar siden, det kunde han med Vished sige. Da Forliget blev indgaaet, var samme Tid tilstæde, foruden Vidnet, Brynild Kythe, Knud O(s?)sersøn Windje, Ole Gierager og Henrich Rychen, som alle er ved Døden afgangne; foruden disse var ogsaa tilstæde det i Sagen indstevnte Vidne Lars Larssøn Mæringen. Vidnet kan gjøre Anviisning.

2det Vidne, Lars Larssøn Mæringen den ældre, fremstod derpaa for Retten og besvarede Citanernes Spørgsmaale saaledes: 1 Sp: Er omtrent 60 Aar gammel, er ubeslægtet til Parterne, og har for omtrent 24 Aar siden boet her paa Gaarden, og været Ejer af Ole Jonssøns Part i Gaarden. 2: Sp: Ligesom første Vidne. 3: Sp: I de 10 Aar han boede her paa Gaarden havde baade Kythes og Qvareqvals Kreature fælles Græsbejtning saavel paa Svartebergsteigen, som paa Morsæthougen, men ingen af disse Strækninger var i hans Tid indhægnede. 4: Sp: I hans Tid havde Kythes Opsiddere Skov brug i Morsæthougen. 5: Sp: Ligesom første Vidne. 6: Sp: Ligesom første Vidne. 7: Sp: Overensstemmende i et og alt med første Vidnes Svar. 8: Sp: Øvre Kythes Ejendom var i hans Tid som omspurgt. 9: Sp: Ligesom første Vidne. 10: Sp: Fjeldgjerdet blev i Vidnets Tid opsat, som et Skjællemærke imellem øvre Kythes Hjemmemark og Noreims og øvre Kythes fælles Fjeldstøls havner. 11: Sp: Da Forliget, som spørges om, blev sluttet imellem afgangne Iver Knudssøn Qvareqval og øvre Kythes Opsiddere, blev de i Spørgsmaalet anførte Grænseskjæl optegnet paa et Stykke slet Papit, som Mærker imellem dem. Vederparten begjærede de 5 Contra Qvæstioner

fremstillede for dette Vidne, som besvarede samme saaledes: 1: Sp: Ligesom første Vidne. 2: Sp: I Svartebergsteigen var i hans Tid intet indhæget Slotte træ. 3: Sp: frafaldes. 4: Sp: Derom veed Vidnet intet, 5te Sp: Kythes Opsiddere har vel en anden Vej for deres Kreature til Bejterne end den forhen omprovede, men denne er slet ikke saa beqvem til Burækkevej. Vidnet kan gjøre Anviisning.

3de Vidne, Iver Jonsson Tvinden, fremstod for Retten og besvarede Citanternes Spørgsmaale: 1: Sp: Er 35 Aar gammel, Broder til Ole Jonsson øvre Kythe, {født og} opdraget her paa Gaarden, og reiste herfra for 13 Aar siden. 2: Sp: Ligesom første Vidne. 3: Sp: Ligesom som* første Vidne i Henseende til den Tid han opholdt sig her paa Gaarden. 4: Sp: I hans Tid brugte Kythes Opsiddere Skov brug i Morsæthougen. 5: Sp: Det kan være omtrent 9 Aar siden at Qvareqvals Opsidder begyndte at indhægne Svartebergsteigen, og nogle Aar derefter Morsæthougen. 6: Sp: I hans Tid havde øvre Kythes Opsiddere deres Burækkevej som omspurgt. 7: Sp: Ligesom første Vidne. 8: Sp: Ligesom første Vidne. 9: Sp: Har ikke hørt eller veed andet end det forholder sig som omspurgt. 10: Sp: Det forholder sig saaledes som omspurgt. Vederparte{rne}n frafaldt {deres} \sine/ Contra Spørgsmaale til dette Vidne, efftersom samme er Parterne Beslægtet.

4de Vidne, Aad Davidsson nedre Kløve den ældre, provede til Citanternes Qvæstioner saaledes: 1: Sp: Er 80 Aar gammel, selv ubeslægtet til Parterne, men hans Hustrue er Faster til Mons Iversson Qvareqvals Hustrue, født og opdraget, samt al sin Tid boet paa nedre Kløve, som er Naboe Gaarden til Qvareqval. 2: Sp: Det forholder sig i alle Maader som omspurgt. 3: Sp: Først Svartebergsteigen og Morsæthougen bleve indhægnede havde øvre Kythes Kreature fælles Græsbejtning med Qvareqvals Opsidders Kreature paa bemeldte 2de Tejger. 4: Sp: At Kythes Opsiddere, al den Tid Vidnet kan mindes, har havt Skovbrug paa Morsæthougen, er en Sanhed. 5: Sp: Det kan være omtrent 8 eller 9 Aar siden Svartebergsteigen blev indhæget af Qvareqvals Opsidder{e}, og nogle Aar derefter blev Morsæthougen indhæget af bemeldte Opsidder. 6: Sp: I al den Tid han kan mindes har Burækkevejen for øvre Kythes Kreature været paa de omspurgte Steder. 7: Sp: Det forholder sig som omspurgt, og saavidt Vidnet mindes skeede Lukkelsen for omtrent 4 Aar siden. 8: Sp: Morsæthougen har altid været øvre Kythes Ejendom ned til Aveiten og Gloppen ved Mærkeshellen, men Qvareqvals Opsidders Kreature har havt der fælles Bejtning med øvre Kythes, naar de er kommen i den Strækning. 9: Sp: Det forholder sig som omspurgt. 10: Sp: Fjeldgjerdet oven for Morsæt skjiller øvre Kythes Hjemmemark for* (fra) Noreims og øvre Kythes fælles Fjeldstøls havner. Vederparten frafaldt Contra Spørgsmaalene til dette Vidne. Vidnet kan gjøre Anviisning.

Citanterne frafaldt de øvrige indstevnte Vidner, og derimod fremstillede et godvillig mødende

Vidne, Aagaathe Atlesdatter Neqvite, som besvarede Citanternes Qvæstioner saaledes: 1: Sp: Er noget over 65 Aar, har tjent her paa Gaarden hos afdøde

1797: 260

Brynild Colbensson øvre Kythe for omtrent 35 Aar siden. 2: Sp: Vidnet har siden hun var 9 Aar gammel hørt at Mærket mellem øvre Kythes Ejendom og Svartebergsteigen skulle være som omspurgt. 3: Sp: Saa længe Vidnet kan mindes har øvre Kythes Kreature altid havt Græsbejtning paa de omspurgte Steder først de bleve indhægnede. 4: Sp: Forholder sig som omspurgt. 5: Sp: I dette Aars Vaar er det 9 Aar siden at Svartebergsteigen blev indhæget af Qvareqvals Opsidder, og for 5 eller 6 Aar siden blev Morsæthougen af bemeldte Opsidder indhæget. 6: Sp: I al den Tid Vidnet kan mindes har øvre Kythes Opsiddere havt den omspurgte Burækkevej. 7: Sp: Det kan være omtrent 4 Aar siden at Qvareqvals Opsidder opførte en Lukkelse ved Svartebjergets Ende tvers over den ommeldte Burækkevei.

8: Sp: Vidnet har ikke andet hørt end at Morsæthougen ned til Aveiten og Gloppen ved Mærkeshellen har været øvre Kythes Ejendom, men Qvareqvals Opsidder{e} har havt Bejtning for deres* (sine?) Kreature i denne Strækning især om Vaaren, og det mere i de forrige Tider end nu i de senere. 9: Sp: Forholder sig som omspurgt. 10: Sp: Ligesom fjerde Vidne. Vederparten frafaldt Contra Qvæstioner til dette Vidne. Vidnet kan gjøre Anviisning.

Da Dagen var forløbet, blev Forretningen udsat til i Morgen tidlig, da Parter og Vidner møder \her/ paa Aastædet.

Den paafølgende 21de Julii continuerede Aastæds Retten i Parternes Overværelse.

Hvor da Citanterne fremstillede det andet godvillig mødende

Vidne, Lars Olsson øvre Kythe, som provede til de ham forelagte Hoved Qvæstioner saaledes: 1: Sp: Er 34 Aar gammel, Sødskendebarn til Ole Jonsson øvre Kythe, og har i de 9 sidst forløbne Aar været Raadsmand hos bemeldte Ole Jonsson. 2: Sp: At Mærket imellem øvre Kythes Ejendom og Svartebergsteigen skulle gaae som omspurgt, det har han nok hørt af andre, men ikke selv seet, uden allene Mærkerne ved Dyngen og Aveiten, men Gloppen oven for Mærkeshellen kjende han ikke noget til. 3: Sp: Paa Morsæthougen havde Kythes Kreature Græsbejtning aarlig i hans Tid, indtil den blev indhægnat af Mons Qvareqval. Svartebergsteigen blev indhægnat samme Aar som han blev Rodsmand her paa Gaarden, af be:te Mons Qvareqval, og da saae han ikke nogen Græsbejtning paa denne Teig af Kythes Opsiddere, men at \de/ forhen havde havt Bejtning paa denne Teig, det har han hørt af adskillige, og især af hans her paa Gaarden værende Værfader Jon Olsson. 4: Sp: Siden han kom her til Gaarden har Kythes Opsiddere havt Skov brug i Morsæthougens Strækning, uden at Qvareqvals Manden har havt anden Brug af Skoven derpaa Stedet, uden allene Gjerde fang til det Slottetræe som han har i Morsæthougen. 5: Sp: Henseende Svartebergsteigen henholdt Vidnet sig til sit Svar paa 3de Spørgsmaal. Morsæthougen blev af Qvareqvals Manden indhægnat for omtrent 5 Aar siden. 6: Sp: At Kythes Opsiddere altid har havt deres Burækkevei for Kreaturene paa de omspurgte Steder, har han {hørt} ikke allene hørt af andre, men endog selv seet i de første Aaringer han blev Raadsmand her paa Stedet, indtil Grinden eller Ledet blev opsat af Qvareqvals Manden. 7: Sp: Det forholder sig aldeles som omspurgt. 8: Sp: Herom veed Vidnet ingen Beskeed. 9: Sp: Det omspurgte har han vel hørt af andre, men ikke selv seet eller er bleven anviist de udi Spørgsmaalet ommeldte Mærker. 10: Sp: Det omspurgte Fjeld gjerde oven for Morsæthougen skiller øvre Kythes Hjemmemark fra Noreims og øvre Kythes fælles Fjeldstølvhavner. Paa Citanternes videre Spørgsmaal svarede Vidnet, at da Morsæthougen blev indhægnat yttrede Jon Andersson øvre Kythe sin Misfornøjelse derover i Mons Iversson Qvareqvals Nærværelse. Vederparterne frafaldt Contra Qvæstionerne til dette Vidne. Vidnet kan gjøre Anviisning.

End videre begjærede Citanterne at Anders Stephensson nedre Kythe, hvis Vidnesbyrd de anseer fornøden, maatte blive afhørt.

Bemeldte Anders Stephensson fremstod derpaa for Retten og aflagde følgende Forklaring paa Citanternes Spørgsmaale, som bleve han forelagte, sc: 1: Sp: Er 28 Aar gammel, Sødskendebarn til Jon Andersson øvre Kythe, og har tjent for 8te Aar siden hos bemeldte Jon Andersson i foregaaende 2 Aar. 2: Sp: at Mærkerne skulle være som omspurgt, har han hørt af andre, men de bleve ham ikke foreviste af hans Hosbond medens han var i Tjeneste hos ham. Gloppen oven for Mærkeshellen anviste Jon Olsson øvre Kythe ham, engang imedens han var her paa Gaarden.

3: Sp: Det første Aar som han var her paa Gaarden i Tjeneste, havde Kythes Kreature deres Græsbejtning tillige med Qvareqvals Smaler paa Svartebergsteigen, men da var denne endnu ikke bleven indhæget; Og ligesaa paa Morsæthougen, som ligeledes da var uindhæget. 4: Sp: I det sidste Aar han var her paa Gaarden, huggede Kythes Opsiddere af Skoven i Morsæthougs Strækninger. 5: Sp: Det er nu 9 Aar siden at Svartebergsteigen blev indhæget af Opsidderen paa Gaarden Qvareqval, men hvor lang Tid det er siden Morsæthougen af ham blev indhæget, kan han ikke sige med Vished, men vel at det er skeet i de senere Tider. 6: Sp: Imedens Vidnet var paa Gaarden, havde Kythes Opsiddere deres Burækkevei paa de omspurgte Steder. 7: Sp: At bemeldte Burækkevei er bleven aflugget af Qvareqvals Opsidder, det veed Vidnet, men for hvor mange Aar siden dette skeede, kan han ikke bestemt sige, men mener at det var omtrent for 4 Aar siden. 8: Sp: Morsæthougen blev af Kythes Opsiddere anseet for deres Ejendom, da han tjente paa Gaarden, ned til Aveiten og Gloppe oven for Mærkeshellen. 9: Sp: Derom veed Vidnet ingen Besked. 10: Spørgsmaal: Det forholder sig som omspurgt. Vederparten frafaldt Contra Spørgsmaalene til dette Vidne. Vidnet kan gjøre Anviisning.

Citanterne anmeldte at de ikke havde flere Vidner som de fandt fornødne at lade afhøre.

Hvorpaa Retten tillige med Parter og Vidner forføjede sig til Aastædet, for at tage de omtvistede Strækninger i Øyesyn. Ved Ankomsten til Svartebergsteig, som ligger en god halv Fjærdings Vei fra Gaarden øvre Kythe, forefandt vi den af Vidnerne omprovede \gamle/ Burækkevej ved Tindegaden, omtrent Sydost, ved Svartebergets Ende tillukket ved en Grind og et Gjærde af Steen paa begge Sider af Grinden. Udi Svartebergsteigen, der strækker sig temmelig vidt i Længden, og fandtes indhæget med et Gjærde, findes en Huusmandsplads med Bygninger og Agre, samt Bøe og nogen Udmark. Her foreviste de 5 første Vidner, Ole Sjurssøn Rørlien, Lars Larssøn Mæringen den ældre, Iver Jonssøn Tvinden, Aad Davidssøn nedre Kløve og Aagothe Atlesdatter Neqvite, Mærkerne imellem øvre Kythes Ejendom og Svartebergsteigen, saaledes: nemlig fra en snæver Stie eller Vej kaldet Gytten, paa den nordøstre Side af Svartebergs enden i lige Linie til Dyngen, og derfra ligeledes i lige Linie til Aveiten, og derfra tversover omtrent i Sydost til en Gloppe i en jordfast Steen, noget lidt oven for den saa kaldede Mærkeshelle, som ligger midt i Stølsvejen. Fra bemeldte Gloppe oven for Mærkeshellen begynder Morsæthougen, som vi ligeledes fandt indhæget, og i samme Morsæthougs Strækning et lidet indgjærdet Slottetræ, og paa den øverste Ende af bemeldte Slottetræ et lidet Løehuus. Indhægningen af Morsæthougen gaaer lige op til det saa kaldede Fjeldgjærde, som skal skille øvre Kythes Hjemmemark fra Noreims og øvre Kythes \fælles/ Fjeldstøls havner. Udi denne Strækning, nemlig fra Mærkeshellen op til Fjeldgjærdet, anviste de forbemeldte 5 Vidner, først 2de Gloppe imellem Mærkeshellen og Fjeldgjærdet, og desuden op imod Fjeldgjærdet, lidt oven for Morsætræet, endnu en Gloppe, men denne gik tvers over og viste ikke op til Fjeldgjærdet. Effter vort Skjøn fandt vi den BURækkevej som Kythes Opsiddere nu maae bevytte sig af, effter at den gamle Burækkevej igjennem Tindegaden er bleven tillukket, hvilken de samtlige \7/ Vidner anviste os, mere besværlig og vanskelig end den gamle. Effterat vi vare hjem komne fra Marken, og Befaringen var bleven Protocollen tilført, samt oplæst i baade Parters og Vidners Overværelse, blev enhver af de afhørte 7 Vidner for Retten fremkaldede, hvilke hver for sig bekræftede med deres Saligheds Eed, at deres afgivne Forklaringer var overeensstemmende med Sanhed.

Vederparten Mons Iverssøn Qvareqval fremstod derpaa for Retten og begjærede at denne Sag maatte paa hans Bekostning blive udsat til en anden belejlig Tid, \da/ han {de} agtede at føre Vidner som skulle oplyse Sammenhængen i Sagen, de{n} \han/ {de} ikke fik Lejlighed til at lade indkalde, efterat Citanternes Stevnemaal var bleven {dem} \ham/ forkyndet. Blant de Vidner, som {de} \han/ ansaae fornødne at indkalde, opgav {de} \han/ for Retten følgende: Erich Haldorssøn Repol, Colben Larssøn nedre Groue, Lars Colbenssøn Repol og Aschild Torgerssøn Wiche.

Citanterne erklærede fra deres Side at de havde intet imod at Vederparten søgte at oplyse fra sin Side af det som kunde tjene til hans Sags Tarv, naar kun saadant skeer paa den Indstevntes egen Bekostning,

1797: 261

og i øvrigt forbeholdt sig at indkomme med deres nærmere Paastand og Irettesættelse.

Eragtet:

Siden Vederparten Mons Iverssøn Qvareqval har opgivet de Vidner som han agter at føre til sin Sags Tarv, kunde Retten ikke nægte at bevilge ham den attraaede Udsættelse til en anden belejlig Tid, som nærmere af Dommeren skal blive bestemt paa Requirentens Forlangende.

Denne Forretnings Bekostning bliver følgende: For 2de Dages Forretning til Sorenskriveren 5 rd.; 2 Dages Diæt 2 rd.; For Sagens Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s.; For Syv Vidner at afhøre 4 mrk: 8 s.; Skyds og Diæt paa Reisen fra Sorenskriverens Hjemsted til Wangen effter Anpart formedelst andre Forretninger 1 rd: 3 mrk.; til Fogden for Opnævnelser 3 mrk.; til Lænsmanden for 2de Dage 1 rd.; og til Laugrettet 2 rd.; tilsammen 14 rd: 1 mrk: 12 s.; som Citanterne betalte. Vederparten betalte Tilsvares penge 2 mrk: 8 s.; og for Contra Qvæstioner til 2de Vidner 1 mrk.; tilsammen 3 mrk: 8 s.; samt for Udsættelsen 12 s: O B Heiberg

Udsat Aastæds sag mellem Gaarden Breche og flere Gaarde mod

Lars Knudssøn Breche, Folio 206.

Aar 1797, den 22de Julii, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Breche i Guldferdings Otting paa Woss, for at behandle paa nyt igjen den fra 20de Julii 1795 udsatte Aastæds Sag, anlagt af Opsidderne paa Dolve, Breche, Dychesten, Qvale, Opheim, Børkie, Bouthuus, Seim, Finne, Ullestad, Mølster, Rogne, Gjære, Traae og Skulestad, mod Lars Knudssøn Breche, samt Johannes Knudssøn Roustads Enke og Arvinger. Retten blev betjent af Stedets Sorenskriver tilligemed effterskrevne af Hr: Foged Unmack udnævnte Laugrettes og Meddoms mænd, nemlig: 1: Aamund Torgerssøn Ringheim. 2: Ole Haaverssøn Nyre. 3: Ole Johannessøn Houge, og 4: Lars Knudssøn Bryn. Ved Retten var nærværende Lænsmanden Ole Reime.

Citanterne udi denne Sag, Knud Knudssøn Dolven, Ingebrigt og Lars Bergessøn Dolve, Samson Børkie, Peder og Knud Børkie, Lars Dychesten og Lars Iverssøn ibidem., Torger Dychesten, Anfin og Ole Store Honve, Iver, Claus og Anders Qvale, Ole Bouthuus, Endre Opheim, Erich og Michel Breche, Knud og Amund Seim, Erich Finne, Enken Britha Mølster, Anfind Rogne, Lars og Matthias Gjære, Enken Britha Gjære, Brynild Traae, Holger Schulestad, og Peder Schierpe, fremlagde i Retten ved Erich Breche, først: den til denne Forretnings Holdelse udtagne Berammelse, dateret Wossevangen den 8de Martii 1797, 2do: det udstyrede skriftlige \Continuations/ Stevnemaal, dateret Breche den 6te Junii 1797, med behørig Paategning om sammes lovlige Forkyndelse, hvorved Lars Knudssøn Breche og Knud Iverssøn Roustad er bleven lovligen indkaldet til i Dag for at anhøre stevnte og ustevnte Vidners edelige Forklaring, Rettens Befaring paa Aastædet at bivaane, anhøre Citanternes Procedure og Irettesættelse, samt Dom modtage til at afholde sig fra Citanternes Fæhavner med Fæbejte eller Høeslotte eller at fravige Stølen Waldberg, med videre som bemeldte skriftlige Stevning indeholder, 3tio: en af Citanterne under 8de December 1794 udfærdiget skriftlige Beskikkelse til Lars Knudssøn Breche og Johannes Knudssøn Roustad, med de Beskikkedes paategnede Svar. Citanterne anmeldte ellers at de vare komne i mindelig Forening med Opsidderen paa Gaarden Roustad, og at Tvistigheden angi kallene Lars Knudssøn Breche, for hvilken den fremlagte Stevning var bleven forkyndt. De fremlagte 3de Dokumenter bleve oplæste i Retten, saalydende #

Den indstevnte Lars Knudssøn Breche erklærede for Retten at den oplæste Stevning var bleven ham lovligen forkyndt, og ligesaa at det Svar som under hans Navn findes nedtegnet

paa Citanternes under 8de December 1794 afgivne Beskikkelse, var af ham selv bleven forfattet.

Af de til Vedermaele indstevnte var tilstæde Hr: Krigsraad Fleischer, som Ejer af 1 pd: 18 Mrk: Smør i Sagvolderens Brug, Enken Britha Andersdatter Ullestad, Bottolf Borgessøn Dolven, men de øvrige i Stevningen ommeldte mødte ikke effter Paaraab.

Sagsøgerne fremlagde end videre en fra OPSidderne paa Gaarden Dolve den 8de Julii 1783 bevirket Fredlysning, saalydende #

Citanterne begiærede dereffter at deres indstevnte Vidner maatte fremkaldes og {bl} afgive deres Forklaring, undtgaen Lars Sjurssøn Bouthuus, Gitle Monssøn Houge, Sjur Anfindssøn Hondve og Anders Anfindssøn Lie, som de frafaldt, men de øvrige i Stevnemaalet anførte Vidner, nemlig Aad Holgerssøn Skulestad, Aad Breche, Kisti Knudsdatter Roustad, Christi Aadsdatter Breche og Gitle Monssøn Houge, bleve for Retten fremkaldte, og effterat Edens Forklaring var bleven dem af Lovbogen forelæst,

1797: 261b

og desuden formanet at Vidne deres Sandhed. Sagsøgerne fremlagde skriftlige Qvæstioner for Vidnerne, af Dags Dato, saalydende # og fremstode som

1ste Vidne, Aad Holgerssøn Skulestad, er 70 Aar gammel, og Fader til Holger Skulestad, har for 1(4?) Aar siden boed paa Gaarden Ullestad, svarede til 1te Spørgsmaal: Han erindrer at der for omtrent 56 Aar siden blev taget et Tingsvidne om at Waldbergs Støel skulde være en afdømt Støel, siden den laae saa nær ved Hjemmehavnerne. 2: Sp: Saavel Opsidderne paa Gaarden Breche, som de paa Ullestad og Dychesteen, veed han har fælles Vaar- og Høst Havner tilligemed Lars Knudssøn Breche fra Hjemme gjærdet og til Walberget. 3: Sp: Paa Midt Sommers Tid veed han at Lars Knudssøn Breche bruger Fæbejtning paa Vaar og Høst havnerne medens Sagdøgerne er til Fjelds med deres Kreature. 4: Sp: Vidnet veed derom ingen Beskeed. Endnu begjærede Sagsøgerne Vidnet tilspurgt, om samme er vidende om alle Citanternes fælles Vaar havner gaaer lige til Walberg? Svar: Med deres Hæste veed han ikke rettere end at alle kommer til Walberget, men ikke alle med deres Fæekreature. Vederparten havde intet {videre} at tilspørge dette Vidne. Vidnet kan gjøre Anviisning. Hvorpaa fremstod som

2det Vidne, Aad Knudssøn Breche, 75 Aar gammel, og Fader til Michel Breche, svarede til 1te Sp: For omtrent 48 Aar siden blev Walbergs Støl ved et Tingsvidne frakjendt at være nogen Støel længere, og den som brugte Stølen paa den Tid, nemlig Knud Johannessøn Roustad, maatte fravige samme fordi han var for nær ved Vaar og Høst havnerne. 2: Sp: Baade Sagsøgerne og den indstevnte Lars Knudssøn Breche har deres fælles Vaaar og Høst havner fra Hjemme gjærdet til Walbierget. 3: Sp: Imedens Sagsøgerne er til Fjelds med deres Kreature, veed han at Lars Knudssøn Breche benytter sig af Fæbejtningen Midtsommers Tid paa deres Vaar- og Høsthavner. 4: Sp: Vidnet veed at Lars Knudssøn Breche benytter sig saavel af Guldfjerdings Ottings Vaarhavner, som {paa} \af/ Dolves Fjeldhavner. Vidnet kan gjøre Anviisning. Vederparten begjærede dette Vidne tilspurgt, om ikke den Mand som beboede hans Part i Breche, blev siddende tilbage med sine Kreature paa Waldbergs Støl midt Somms Tid, da Opsidderen paa Gaarden Roustad blev nødsaget til at vige fra Stølen Waldberg? Svar: Det forholder sig som omspurgt, og han veed ikke at Manden bad om nogen Tilladelse dertil.

3die Vidne, Kisti Knudsdatter, fremstod for Retten. For dette Vidne frafaldt Sagsøgeren de fremlagte skriftlige Qvæstioner, og i den Sted begiærede at Vidnet maatte blive tilspurgt: Om ikke Vidnet veed at hun af sin Huusbond er bleven befalet eller advaret, at hun ej maae fornærme Citanternes Vaar og Høst Havner, eller Dolves Opsidderes Fjeldhavner Slettefjeldet, eller ved Budeiekofte, Giamnebruene, Skurskare, Hanger, Føyningslien og

Hæggevarsstøl. Vidnet er [i] sit 19de Aar, ubeslægtet til Parterne, og tjener paa Gaarden Roustad hos Knud Iverssøn Roustad, besvarede dette Spørgsmaal saaledes: Hendes Husbond bad og befalede hende at hun ikke maatte komme med Kreaturene, som hun gjædede, paa nogen af de omspurgte Steder. Lars Knudssøn Breches Kreature fulgte bestandig med hendes Husbonds Kreature, da de bleve gjædet tilsammen. Stundum, naar det var formeget Skin, kunde det hænde sig at Lars Breches Kreature kunde komme paa Hæggevad Stølen. Dette skeede forrige Aar en enkelt Gang. Baade Vidnet og de andre Hjætlebørn blev af Lars Knudssøn Breche tilholdt at hindre hans Kreature fra at komme paa benævnte Støl Hæggevad. Der hvor hun gjætede Kreaturene, var deels paa Slettefjeldet og deels under Stølen Waldberg. Vidnet kan gjøre Anviisning.

Vidnet Christi Aadsdatter Breche var endnu ikke kommen tilstæde, hvorfor Citanterne begjærede at dette Vidnes Forklaring maatte beroe til paa Mandag. I den Sted fremstillede de 3de godvillig mødende Vidner, nemlig Erich Bergessøn Gjære, Ravei* (Ranvei) Aadsdatter Reqve og Ingeborg Michelsdatter Wæche, som de begjærede maatte blive tilspurgt, nemlig til Erich Bergessøn Gjære, om ikke Erich Breche, da han beboede Lars Knudssøn Breches Gaatd, bad Vidnet om Tilladelse at hugge Stølsved under Walbergsnuten; og til de 2de andre godvillig mødende Vidner, om de veed at Lars Breches Kreature nu i nogle Aar haver taget sin Fjeldbejtning paa Dolves Fjeldstøls havner, om Mærkes gjærdet og imod deres Vilje og Tilladelse, og om de paa samme kan gjøre Anviisning?

Erich Bergessøn Gjære fremstod for Retten og besvarede det ham forelagte Spørgsmaal saaledes: Det forholder sig som omspurgt, og fik han Tilladelse af Vidnet {under} at hugge, ikke alleneste under Walbergsnuten, men endog oven paa Stormyrbarene. Vidnet, som er Fader til Lars Erichssøn Gjære, som nu boer paa Dugstad, er 68 Aar gammel, og kan gjøre Anviisning.

Det 2det godvillig mødende Vidne, Ranvei Aadsdatter Reqve, 25 Aar gammel, Sødskendebarn til Lars Dolves Hustrue, besvarede de {t} hende forelagte Spørgsmaale saaledes: At Lars Breches Kreature for 2 Aar siden gik og blev gjætet paa Dolves Fjeldstøls havner uden Dolves Opsidderes Samtykke, det har Vidnet seet, og ligesaa at de blev drevet over Gjærdet, som var nedbrudt, men hvoe der havde nedbrudt Gjærdet, derom var Vidnet uvidende. Vidnet, som tjener hos Størk Olssøn Reqve, kan gjøre Anviisning.

1797: 262

3die godvillig mødende Vidne, Ingeborg Michelsdatter, tjener hos Lars Wæche, ubeslægtet til Parterne, provede til Citanternes Spørgsmaale, som blev hende forelagt. For 2 Aar siden saae hun Lars Knudssøn Breches Kreature at gaae paa Dolves Fjeldstøls Havner, men veed ikke om Dolves Opsidderere dertil havde givet Tilladelse eller ikke. Da Lars Breches Kreature gik tilbage igjen over Gjærdet, som var nedbrudt, men hvoe der havde nedbrudt det, derom var Vidnet uvidende.

Da det allerede var sildig paa Efftermiddagen, og desuden Løverdags Aften, beroer det med denne Forretnings videre Fuldførelse til førstkommende Mandag, da Parter og Vidner møder betimelig om Morgenen her paa Aastædet.

Den 24de Julii continuerede denne Forretning i Vedkommendes Overværelse. Ved Retten var i Dag tilstæde saavel Hr: Krigsraad Fleischer, som Hr: Geord Jersin paa sin Fader.

Sognepræsten Hr: Jersins Vegne, og den residerede Capellan Hr: Peder Hount;

hvorda Parterne fremstode for Retten og anmeldte, at de siden i Løverdags vare komne udi mindelig Forening med Vederparten, henseende den imellem ham og dem opkomne Tvistighed om Fæbejtningen. Citanten Erich Torgjerssøn Breche anmeldte paa egne og

øvrige Citanteres Vegne, at den indgangne Forening, som han begjærede Protocollen tilført,
\var/ saalydende:

Imellem Opsidderne paa Gaardene Børkie, Breche, Dychesten, Store Hondve, Qvale. Bouthuus, Opheim. Seim, Finne, Mølster, Rogne, og Vederparten Lars Knudssøn Breche, var bleven bestemt følgende Grændser: nemlig: Fra Hiselderstetten til Storhougen paa nordvestre Side af denne sidste, og derfra til Graaesdalen, og fra Graaesdalen ind under Waldbergsnuten. Inden for disse Mærker skal bemeldte Lars Knudssøn Breche have fælles Bejtning for sin paaboende Gaards Kreature, uden at han maae tilegne sig nogen Ejendom \derudi,/ mere end effter sin Jordskyld, ej heller maae han indtage udi disse Strækninger fremmede Kreature til Bejtning; ligesom han heller ikke uden vort Minde maae benytte sig af nogen Skovhugst eller Høeslotte uden for det af ham indhægnede Slottetræe under Waldbjerget. Imellem Dolves Opsiddere og Vederparten Lars Knudssøn Breche var sat disse Grændseskjæl, nemlig: Fra Waldbergs Enden, eller fra Kiseldergaren effter Rusten eller Eggene, maae bemeldte Lars Knudssøn have fælles Bejtning for sine egne Kreature oven paa Fjeldet, men slet ikke komme med Kreaturene ned i Botterne, kaldet Fagerbotten og Olansbotten, ligesom heller ikke Dolves Kreature maae komme ind om Kiseldegaren under Walbjerget. Nogen Ejendom inden disse fastsatte Bestemmelser forbandt Lars Knudssøn Breche sig til aldeles ikke at paastaae. Henseende de paa denne Sag anvendte Omkostninger vare Parterne blevne saaledes forenede; at Lars Knudssøn Breche deraf betaler Fem Rigsdaler, og de øvrige af Omkostningerne fordeles paa Sagsøgerne selv efter deres Jordskyld.

Denne imellem Parterne indgangne Forening blev for dennem oplæst, effterat den var bleven Protocollen tilført.

De for denne Forretning paaløbende Omkostninger bliver følgende: For anden og 3die Dags Forretning til Sorenskriveren 3 rd.; To Dages Diæt 2 rd.; udi Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s.; for 6 Vidner at afhøre 4 mrk.; Skyds og Diæt paa Reisen fra Hardanger til Wangen effter Andeel formedelst andre Forretning[er] 1 rd: 2 mrk.; til Fogden for Opnævnelse 3 mrk.; Til Lænsmanden for 2de Dage 1 rd.; og til Laugrettet 2 rd.; ialt 12 rd: 4 s.; som Citanterne betalte. Wederparten betalte Tilvarspenge 2 mrk: 8 s.; og for Contra Spørgsmaale til 2det Vidne 8 s.; tilsammen 3 mrk: O B Heiberg

Odelssag paa Gaarden Kinne i Qvitler Otting.

Aar 1797, den 25de Julii, blev Retten sat paa Gaarden Kindem i Qvitler Otting paa Woss, for at behandle effterskrevne Odelssag, anlagt af Knud Nielssøn Wivaas paa sin Datter Brytteve Knudsdatters Vegne, imod Opsidderen

1797: 262b

paa Gaarden Kinne, Hadle Brynildssøn. Retten blev betjent af Stedets Sorenskriver med effterskrevne af Hr: Foged Unmack opnævnte eedsvorne 4re Laugrettes og Meddoms mænd, nemlig: 1: Størk Amundssøn Fjose. 2: Mons Torgerssøn Bachethun. 3: Knud Aschildssøn Ræne, og 4: Aad Nielssøn Lille Ringheim, hvilke alle paa Dommerens Tilspørgsel erklærede at være aldeles ubeslægtet til nogen af Parterne. Ligeledes var nærværende den constituerede Lænsmand Ole Aschildssøn Reime.

Hvorda Citanten Knud Nielssøn Wivaas paa sin Datters Vegne anmeldte for Retten at han med lovlig Varsel før Juul afvigte Aar havde ladet Opsidderen her paa Gaarden, Hadle Brynildssøn, {lovlig} indkalde til Jordetirsdag dette Aar for at fravige Gaarden, og derhos ladet ham tilbyde Løsnings Summen for samme, samt derhos fremlagde paa bemeldte sin Datters Vegne saavel den ham af Sorenskriveren meddeelte Tægtedag til denne Forretning, af 10 Martii 1797, saavelsom og sit udstyrede skriftlige Stevnemaal, af 20 Junii d: A.; med behørig Paategning om sammes lovlige Forkyndelse for samtlig Vedkommende. Saavel den

fremlagte Tægtedag som den skriftlige Stevning blev inden Retten læst, saalydende # End videre fremlagde Citanten i Retten den af de beedigede Stevnevidner Stephen Tollevssøn Bryn og Lars Knudssøn Bryn under 16 Januarii dette Aar udstedte Beviis for af Stevningen er bleven lovlig forkyndt i denne Odelssag den 8de December 1796 for Hadle Brynildssøn, at møde paa Aastædet Kinne til Jordetirsdag dette Aar, eller paa hvad Tid som af Sorenskriveren bliver berammet til Sagens Foretagelse, hvilken Attest lyder saaledes.

Vederparten Hadle Brynildssøn Kinne mødte i Retten og erklærede at han saavel før Juul afvigte Aar var bleven tilbudet Penge for hans ejende Gaard Kinne, skyldende 1 Løb Smør med Bygsel og Herlighed, samt Overbygsel til ½ Løb Smør, ved de 2de Mænd Stephen Tollevssøn Bryn og Lars Knudssøn Bryn, men da den anbudne Summa ukkun var 800 rd., og Skjødet af 13 November 1779 viser at Godset da er bleven afhændet til Ole Knudssøn Kinne for den Summa 843 rd: 1 mrk.:, saa formente han sig beføyet til at paastaae samme Summa for Gaarden, og paa Grund deraf protesterede imod Søgsmålet.

Sagsøgeren henholdt sig til den Summa som udi Mageskiftebrevet af 17 Maji 1788, og Skjøde af 30te October samme Aar indeholder, hvilke tvende Summer, naar de vorder sammenlagte ikkun udgjør tilsammen 720 rd., derimod er Vederparten bleven anbuden den Summa 800 rd., som udgjør større Sum end effter bemeldte 2de Skjøders Indhold, ansaae derfor Vederparten incompetent til at gjøre i denne Fald nogen Indsigelse, følgelig paastod Sagen fremmet effter det udstyrede skriftlige Stevnemaal.

Vederparten fremlagde i denne Anledning et skriftligt Indlæg af 25 Julii sidstleden, som blev læst, saalydende #

Sagsøgeren benægtede det udi Vederpartens oplæste Indlæg anførte urigtige Andragende, henseende at ingen Stevning skulle være bleven ham forkyndt effter Lovens Bydende før Juul forrige Aar, hvilket tvertimod er bleven godtgjort ved de beskikkede og eedsvorne Kaldsmænds irettelagde Attest, og paa Grund deraf paastod at Sagen, som lovlig anlagt, maatte nyde sin Fremme.

De udi Vederpartens Indlæg ommeldte Skjøder, nemlig: Mageskiftebrevet af 17 Maji 1788, og Skjøde af 30te Octbr: samme Aar, samt Skjødet af 13 Novbr: 1779, saavelsom den {1}7 Julii 1783, blev fremlagte til Indlemmelse udi Acten, hvorpaa af Dommeren blev saaledes

Eragtet:

Af Kaldsmændenes Irettelagde Attest af 16de Januarii dette Aar, saavelsom Vederpartens egen Tilstaaelse her for Retten, erfares at Stevning i denne Sag er bleven ham effter Lovens Forskrift forkyndt før Juul afvigte Aar, og at Løsnings Summen for Gaarden ligeledes er bleven anbuden samme Tid. Hvad denne, nemlig Løsnings Summen egentlig bør at være, vil egentlig blive oplyst under denne Sags Drifft og de fra Parternes Side fremlæggende Dokumenter og Beviisligheder; paa disse Grunde kan Retten ikke billige den indstevntes Paastand, men Sagen bør at nyde sin Fremme i Overensstemmelse med det udstyrede Stevnemaal.

Citanten fremlagde i Retten de af Vederparten Hadle Brynildssøn Kinne, effter det af ham paa beraabte og irettelagde Skjøde af 13 November 1779, ædskede Penge 843 rd: 1 mrk: danske, med Tilbud om han nu, for at forekomme videre Bekostninger, vilde modtage samme imod at meddele Citantens Datter lovligt Skjøde paa Gaarden. Disse anbudne Penge nægtede Vederparten at ville imodtage, hvorpaa de i Retten fremlagde Penge bleve Citanten tilbage leverede.

1797: 263

Citanten gjorde derpaa saadan Proposition for Vederparten, for at undgaae al videre Trætte og Bekostninger, denne Odels sag betreffende: At naar Hadle Brynildssøn Kinne til næste Ting meddeler hans Datter Brytteve Knudsdatter et lovformeligt Skjøde paa den halvedeel i

Ejendomsjorden Kinne, nemlig paa den Halve Løb Smør med Bygsel og Herlighed, samt Overbygsel til 18 Mrk: Smør, imod at han i Overeensstemmelse med det under 13de Novbr: 1779 udfærdigede Skjøde til Ole Knudssøn Kinne, som nu er boende paa Gaarden Lie, erlægger Halvedelen af den i bemeldte Skjøde ommeldte \Kjøbe/ Sum med 421 rdl: 3 mrk: 8 s.:, saa frafalder han alle videre Prætensioner paa den anden Halvedeel i Gaarden Kinne, som herefter skal være og forblive Hadle Brynildssøn Kinnes sande Odel og Ejendom, uden i mindste Maade af ham eller nogen af hans at blive foruroliget. Henseende \de/ Forbedringer, som ere blevne gjorte af bemeldte Hadle Brynildssøn Kinne paa Gaardens Husebygninger saavel som Ager og Eng, da paa det at han kan nyde en billig Erstatning for sine havte Bekostninger, vil \vi/ til begge Sider udkaare og udvelge od 2de brave og forstandige Mænd, som kan tage samme udi Øyesyn og Betragtning, og hvad disse af os udnævnte 4* (2?) Mænd bliver enige om at bestemme henseende den Halvedeel af Gaarden som skjødes til min Datter, det vil vi forbinde os til at antage som en Regel og Rettesnor imellem os, dog bliver herudi at fraregne den Andeel af Forbedringerne som falder paa de 12 Mrk: Bygsel Gods, som Hadle Brynildssøn Kinne, foruden forbemeldte Ejendoms Gods, bruger og har tilbygset sig af Sognepræsten Hr: Jersin. Skjødets Bekostninger vedtager vi begge {vi begge} at bestride hver for sin Halvedeel. Naar Pengene ere blevne betalte og Skjøde derpaa udfærdiget, som meldt til næste Ting, forpligter Hadle Brynildssøn Kinne sig til at ryddeligggjøre den Halvedeel af Ejendomsjorden til næste Fardag 1798. De paa Gaarden nu staaende Husebygninger bliver deelt imellem os effter Jordskylden, hvorudi maae indberegnes de 12 Mrk: Bygsel Godset.

Denne af Citanten fremsatte Proposition vedtog Vederparten Hadle Brynildssøn Kinne i alle sine Ord og Punkter fra sin Side at opfylde. Og blev saaledes denne Sag mellem Parterne i Mindelighed afgjort. De af Vederparten irettelagde 4 Skjøder bleve ham tilbageleverede.

Denne Forretnings Bekostninger bliver følgende: til Sorenskriveren for en Dags Forretning 3 rd.: Diæt 1 rd.: Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s.: Skyds og Diæt fra Hardanger til Wangen effter Andeel i Betragtning af andre Forretninger 1 rd: 3 mrk.: til Fogden for Opnævnelse 3 mrk.: til Lænsmanden 3 mrk.: og til Laugrettet 1 rd.: ialt 9 rd: 4 s.: som Citanten betalte. Vederparten betalte Tilsvarepenge 40 s.: og for Eragtning 12 s.: tilsammen 3 mrk: 4 s:

O B Heiberg

Aastædssag paa Gaarden øvre Rønnestrand udi Gravens Sogn i Hardanger.

Aar 1797, den 28de Julii, blev Retten sat paa Gaarden øvre Rønnestrand i Gravens Kirkesogn og Skibrede, for at behandle efterskrevne Aastædssag, anlagt af Jon Josephssøn Lille Graven og Matthias Olsson Nessem paa egne og øvrige Beboere omkring Ejde Elv og oven for øvre og nedre Wasenden, deres Vegne, mod Gjestgiveren paa Ejde Grund, Sr: Jan Top, for utilladelig Laxefiskerie udi Ejde Elv. Retten blev betjent af Stedets Sorenskriver med efterskrevne 4 af Stedets Foged Hr: Justitsraad Koren udnævnte eedsvorne Laugrettes og Meddoms mænd, nemlig: 1: Hans Olsson Westrem. 2: Conrad Sjursson Legreid. 3: Tosten Hanssøn Herreid, og 4: Torger Brynildssøn Espeland, hvilke alle paa Dommerens Tilspørgsel erklærede sig at være aldeles ubeslægtet til nogen af Parterne. Ved Retten var tilstæde Stedets Lænsmand Anders Josephssøn Lille Graven.

Effterat Retten var bleven sat, fremstod Matthias Olsson Nessem {paa} og Jon Josephssøn Lille Graven paa egne og øvrige Beboeres Vegne omkring Ejde Elv og oven for nedre og øvre Wasenden, nemlig Opsidderne paa Nedre og øvre Rønnestrand, Ejde, Kierland, Kollenes, Nestaas, Haugsness, Store Graven, Lille Graven, Traae, Holven, Nessem, Nedre og øvre Seim, Saaqvitne, Hougen, Nesbøen, nedre og øvre Spilde \og/ Kløve, og anmeldte at de havde seet sig nødsagede til at indvarsle til i Dag Gjestgiveren paa

Ejde Grund, Sr: Jan Top, fordi han tvertimod et i Aaret 1777 under 9de Septbr: indgaet Forlig bruger ved Mundingen af Ejde Elv ulovlig Garn og Node fiskerie, til at anhøre stevnte og ustevnte Vidner, see Dokumenter og Beviisligheder irettelagte, bivaane Rettens Befaring og Vidnernes Anviisning, og endelig Dom at modtage saavel i Hovedsagen, som i Henseende til de paa denne Sag anvendte Omkostninger, i hvilken Anledning Citanterne fremlagde i Retten, først: en af Hoved Commisæren udi Gravens Præstegjeld, Sognepræsten Hr: Gerhard Kahrs udstæd Attest af 29 Junii si9dstleden, som viser at denne Sag har været under Behandling for Forligelses Commissionen for Gravens Kald, uden at denne kunde ved noget mindeligt Forlig blive til ende bragt. 2do: Den af Sorenskriveren under 9de Junii 1797 udfærdigede Tægtedag til denne Forretnings Holdelse her paa Aastædet, og 3to: det i denne Sag udstyrede skriftlige Stevnemaal, dateret Lille Graven den 10de Junii 1797, hvilke 3de Dokumenter bleve i Retten oplæste, saalydende #

Paa Vederpartens Vegne mødte hans Søstersøn Richold Kongsthun og fremlagde en skriftlig Protest imod denne Stevnings lovlige Forkyndelse, af Dags Dato, \No: 1/, saalydende #

Citanterne benægtede det udi Sr: Jan Toppes oplæste Indsigelse mod Stevningens lovlige Forkyndelse, da Lænsmanden Anders Josephssøn Lille Graven \har/ ingen Deel udi Laxefiskeriet i Eide Elv; desuden er bemeldte Anders Josephssøn Lille Graven en effter Forordningen af 3de Junii 1796 udnævnt {Ste} og beediget Stevnings mand, og følgelig berettiget til at forkynde de Stevninger som Parterne finde sig beføiede og nødtvungne til at udfærdige, det kan altsaa ikke ansees annerledes fra Vederpartens Side, end som end* (en?) Udflugt, den de formodede ikke kunde komme i nogen mindste Betragtning.

Eragtet:

Da den irettelagte Stevning er bleven lovlig forkyndt af de effter Forordningen af 3de Junii 1796 udnævnte og beedigede Stevnevidner, nemlig Lænsmand Anders Josephssøn Lille Graven og Gudmund Larssøn Rønnestrand, som dertil berettigede, og det desuden erfares at bemeldte Lænsmand ingen Andeel har udi Laxefiskeriet i Ejde Elv, bør Stevningen som lovsikkert at antages.

End videre fremlagde Sr: Jan Top et Indlæg af Dags Dato. \No: 2/, saalydende #

Citanterne lod tilføre, at den udi Vederparten Sr: Jan Toppes oplæste Indlæg Anders Trondssøn Ejde har ikke udøvet noget Misbrug imod den indgangne Forening om Fiskeriet, følgelig havde de ingen Grund til at indstevne ham, som nogen Sagvolder, men at Sr: Jan Top var den eneste som de havde at anke paa, og som de vare nødsagede til ved Lovens Tvang at forbinde til at entholde sig fra ulovligt Brug henseende Fiskeriet ved Mundingen af Elven, da han paa ingen Maade har været at formaae til noget mindeligt Forlig, hvilket den irettelagde Attest fra Freds Commissarierne noksom oplyser, paa Grund heraf paastod de Sagen fremmet uden at den fremlagte Protest maatte derudi gjøre nogen Hindring.

Eragtet:

Da det ikke er bleven beviist at Anders Trondssøn Ejde har misbrugt Fiskeriet udi Ejde Elv, saa kan den fra Vederpartens Side i den Henseende gjorde Indsigelse ikke komme i nogen Betragtning, men Sagen bør at fremmes efter det udstyrede Stevnemaal, og det saameget mere som bemeldte Indsigelse ikke er skeed af Anders Trondssøn Ejde selv, men af Vederparten Sr: Jan Top, som ikke har fremvist nogen Fuldmagt til paa hans Vegne at gjøre saadan Indsigelse imod Søgemaalet.

Citanterne fremlagde derpaa i Retten et af Hardangers Justice Protocol under sal: Sorenskriver Schielderups Haand udfærdiget Udtog af den i Aaret 1777, den 9de Septbr: holdte Forretning, som viser paa hvad Maade det i Stevnemaallet ommeldte Forlig er bleven indgaet, henseende Fiskeriet ved Elvemunningen. Bemeldte Udtog begjærede Citanterne maatte blive inden Retten læst, saalydende #

Vederparten fremlagde end videre et skriftligt Indlæg af Dags Dato, \No: 3/, saalydende #

Citanterne lod i Anledning af denne Protest tilføje, at de udi deres irettelagde Stevning havde lovligen indvarslet Vederparten Sr: Jan Top til at bievaae Rettens Befaring og Vidneres Anviisning paa Aastædet, følgelig havde den indstevnte ingen Grund til at paastaae at Lovens 1 B: 16 C: ikke var bleven iagttaget. At Retten blev sat paa Gaarden øvre Rønnestrand, for der at besøge Vidnerne afhørte, kunde ikke gjøre nogen Hindring i at jo Granskningen og Vidneres Anviisning desuagtet kunde gaae for sig, følgelig paastod de denne ligesom de forrige 2de Indsigelser afviiste.

Eragtet:

Den af Vederparten fremkomne Indsigelse kan ikke af Retten billiges, da den i Lovens befalede Granskning kan skee paa selve Aastædet, som desuden ikkun ligger et ganske kort Stykke fra Gaarden øvre Rønnestrand, hvor Retten er bleven sat. Sagen bør altsaa uden videre Udflugter fra Vederpartens Side at fremmes.

Citanterne begjærede derpaa at de udi deres Stevnemaal ommeldte Vidner, nemlig Trond Helgessøn nedre Rønnestrand, Ole Nielssøn ibm:, og Knud Richoldssøn Bilden, maatte for Retten blive fremkaldet for at afgive deres

1797: 264

Forklaring om det af Vederparten mod den indgangne Forening brugte ulovlige Fiskebrug i Ejde Elv. Bemeldte 3de Vidner mødte for Retten, og Edens Forklaring dennem af Lovbogen forelæst, samt desuden af Retten formanede at vidne deres Sandhed. Hvorpaa fremstod som

1te Vidne, Trond Helgessøn Nedre Rønnestrand, som erklærede paa Rettens Tilspørgsel at være ubeslægtet til Parterne, provede til Citanternes ham forelagte Spørgsmaal: Om han er vidende om eller har seet at Sr: Jan Top enten selv eller ved sine Folk har sat Garn eller havt Nodebrug inden for de Mærkestene som findes nedsat i Elven ved Mundingen, og der hvor Dybaalen gaaer? Vidnet har ofte seet at indstevnte Jan Top effter {at} den i Aaret 1777 holdte Steenings Forretning, har baade selv og ved sine Folk ikke alleneste brugt Garn inden for de i Elven nedsatte Stene, men end og med Nod kastet tvers over Elven baade ved Mundingen og oven for Mundingen; og naar Noden har været udsat, har han tillige seet at han har lagt med Baad oven for, og ved Folkene i Baaden slaget i Vandet med Aarene førend Noden blev trakt i Land. Vidnet kan gjøre Anviisning.

2det Vidne, Ole Nielssøn Rønnestrand, Broder til Trond Nielssøn nedre Rønnestrand, provede i et og alt overeensstemmende med første Vidne, uden nogen Forandring. Vidnet kan gjøre Anviisning.

3die Vidne, Knud Richoldssøn Bilden, Broder til Erich Richoldssøn Ejde, provede, at han ofte har seet at der af Jan Top og hans Folk er bleven brugt at fiske med Garn inden for de i Stenings forretningen af 1777 nedsatte Mærker i Elvemundingen, og ligesaa at han med Not har kastet tvers over Elven, hvor Midtstrømmen gaaer. Naar Noden har været udsat, har han seet at Jan Top har ved Folk paa Landet kastet Stene omkring i Elven oven for det Sted hvor Noden stod. Vidnet kan gjøre Anvisning.

Citanten fremstillede derpaa et godvillig mødende Vidne, nemlig Hans Ebbessøn Ejde, Brodersøn til Sagvolderen Sr: Jan Top, provede, at han ikke alleneste har seet sin Farbroder Jan Top bruge Garn inden for de i Forretningen af 1777 nedsatte Mærkestene ved Elvemundingen, men end og kastet med Nod tvers over Elven. At dette er skeed ofte, tilstod Vidnet, men hvor mange Gange kan Vidnet ikke erindre. Vidnet forklarede desuden, at han om Høsten, naar Elven har været liden, har seet at be:te hans Farbroder har brugt Garn tvers over Midtstrømmen nede ved Elvemundingen. Vidnet kan gjøre Anviisning.

Citanterne frafaldt de øvrige godvillig mødende Vidner, som uforholdne.

Hvorpaa Retten tilligemed Parterne og Vidnerne forføyede sig til Aastædet nede ved Elvemundingen, for at tage i Øyesyn saavel de i Forretningen af 9 Septbr: 1777 nedsatte

Mærker og Skjælsteene, som og Vidnernes Anviisning. Paa Aastædet mødte saavel Gjestgiveren Jan Top selv, som Anders Trondssøn Ejde. Effter adskillig Wentilation og Samtale mellem Parterne, bleve de omsider forenede saaledes: Den udi ommeldte Forretning af 9 Septbr: 1777 paa den vestre Side af Elven nedsatte Mærkesteen ved Søen skulde indflyttes 10 Alen længere til Midtstrømmen end forhen, følgelig 105 Alen Istedefor de i forbemeldte Forretning ommeldte 95 Alen, beregnet fra det paa Ejdes Grund ved Bryggen udi et Skarv hugget Kors. Bemeldte Steen blev paa Stedet af Laugrettet udflyttet de forbemeldte 10 Alen, og blev bestemt at denne Steen skulde vise ud effter Fjorden udi Linie til det saakaldede Stavenæs. Paa denne Kant maae Gjestgiveren Sr: Jan Top ikke nærmere Elv osen eller Mundingen paa nogen Aarets Tid udsætte enten Garn, eller benytte sig af noget andet Slags Fiskeredslap. Paa den østre Side af Elven blev ligeledes efter det imellem Parterne paa Aastædet sluttede Forlig, den der udi Forretningen af 9 Septbr: 1777 ommeldte Mærkesteen indflyttes til Midtstrømmen og nedsat 20 Alen længere ind, og skal samme Mærkesteen vise ud effter Fjorden til det saakaldede Furrenæs. Paa det at al Slags Tvistighed om Laxefiskeriet udi Ejde Elv for Efftertiden kan blive forebygget, og Lovens Forskrift i \den/ Henseende af alle som har nogen Deel udi Fiskeriet i denne Elv blive efterkommet, saaledes at Fisken allevegne kan have sit frie og ubehindrede Løb baade op og ned af Elven udi Midtstrømmen, blev ellers imellem Parterne i Almindelighed vedtaget, at hvo som enten inden disse ommeldte Grændseskjæl eller udi Midtstrømmen af Elven, lige fra Munningen af samme paa nogen af Aarets Tider; benytter sig af Garnbrug eller anden Slags Fiskeredskab udi den Strækning som gaar op til Nedre Wasenden, hvor Ejde Elv slutter ved Gravens Vand, skal bøde til Gravens Sogns Fattig Kasse, første Gang Ti Rigsdaler, anden Gang Tyve Rigsdaler, og tredie Gang Trediver Rigsdaler, og saa fremdeles om samme mod Formodning oftere skulle skee, hvilke Bøder uden nogen Lovmaal eller Dom skal udexequeres hos Forbryderen ved Lænsmand og 2de Mænd.

Af de

1797: 264b

paa denne Forretning anvendte Omkostninger vedtog Gjestgiver Sr: Jan Top at betale 20 rd., hvilke han paa Stedet lod betale til Citanterne ved sin Søstersøn Richold Iverssøn Kongsthun.

Effterat dette Forlig var bleven Protocollen tilført, blev samme inden Retten oplæst og vedtaget saavel af Jon Josephssøn Lille Graven og Matthias Olssøn Nessesom Citantere paa egne og øvrige Beboere omkring Ejde Elv og nedre Wasenden, deres Vegne, som og af den tilstæde værende Richold Iverssøn Kongsthun paa sin morbroder Sr: Jan Topes Vegne.

De til denne Forretnings Holdelse medgaaende Omkostninger bliver følgende: til Sorenskriveren for en Dags Forretning 3 rd., Diæt paa Stedet in Natura, Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, for 4 Vidner at afhøre 3 mrk:, Skyds og Diæt paa Reisen effter Andeel formedelst andre Forretninger 1 rd: 3 mrk:, til Fogden for Opnævnelser anmeldte Citanterne at have betalt det udfordrende. Til Lænsmanden for sit Møde 3 mrk:, Til Laugrettesmændene, nemlig de 3de fra Ejdfjord og Uldvig for tvende Dages Forretning, hver 4 mrk:, og til den 4de 2 mrk:, er 2 rd: 2 mrk:, ialt 9 rd: 2 mrk: 4 s:, som Citanterne betalte. Vederparten betalte Tilsvarepenge med 40 s:, og for 3de Eragtninger 36 s: O B Heiberg

Aastæds Tingsvidne Sag paa Gaarden Gierrald i Bordals Otting.

Aar 1797, den 18de September, blev Aastæds Retten sat paa Gaarden Gierrald i Bordals Otting og Wangens Tinglaug paa Woss, for at behandle efterfølgende Tingsvidne Sag, og Retten betjent i Sorenskriverens Fraværelse af Niels Hiorth Stuvitz som constitueret Sorenskriver, i Nærværelse af de ved Lænsmand Ole Aschildssøn Reime paa Hr: Foged Unmacks Vegne til denne Forretning opnævnte 4 eedsvorne Laugrettes mænd: 1: Stephen

Tollevsøn Bryn. 2: Brynild Anderssøn Gierager. 3: Amund Torgerssøn Ringheim, og 4: Michel Aschildssøn Melved.

Hvorda Procurator Balchen mødte for Citanterne, Gierralds Opsiddere Michel Nielssøn, Torbjørn Iverssøn, Claus Erichsøn og Svend Larssøn, samt Johannes Rasmussøn Gierraldstvedten, og producerede Rettens Stevning af 17 Augusti sidstleden i lovlig forkyndt Stand for alle Vedkommende til et Aasteds Tingsvidnes Erhvervelse. Saa fremlagde han og en Citanterne kongelig allernaadigst forundt Bevilling af 9de Junii dette Aar, som berettiger dem at føre hvad nye Vidner og Beviisligheder de agter dem erhvervet til deres Sags Tarv, der hidtil har staaet ved Laugtinget, uden at aflægge den i Lovens 1 B: 13 C: 28 A: anbefalede Eed; og endelig fremlagde han skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, af Dags Dato, under den paa samme tage Reservation, samt effter Omstændighederne forbeholdes flere Dokumenters Fremlæggelse og Foreviisning, om fornødiges, hvornest han begjærede samtlig indstevnte Vederparter, saavel som de indstevne Vidner, paaraabte, og de sidste til Forklaringes Aflæggelse og Anviisning paa Aastædet, og dereffter samme at beedige. Bemeldte 3 Dokumenter tages herved til Acten, saalydende, og af dem blev nu de 2 første inden Retten oplæste:

De ved Stevningen indkaldte Gaarden Store Rochnes Opsiddere og Ejere mødte alle, undtagen Sognepræsten Hr: Jersin, ej heller lod han effter 3de Udraab møde, og af de ved Stevningen indkaldte Vidner mødte alle, undtagen Maritha Sjursdatter Espeland, og Britha Tostensdatter Espeland, Ragnilde Aadstr: Gierness og Maritha Aadsdatter Rogne, uagtet de 3de Gange blev paaraabte.

Procurator Balchen end og til Overflødighed begjærede at den i Stevningens Forkyndelse anførte Jon Baarssøn Rogne, uagtet Vederparten i ingen Henseende kjendte ham som den der i mindste Maade havde Lod eller Deel i Store Rochnes underliggende Ejendom, begjærede han desuagtet, da Stevne Vidnerne har forkyndt den i Dag fremlagte Stevning, i Dag for ham mundtlig, og betydet ham dens Indhold, der stemmer fuldkommen overeens med Lovgivningen i Lovens 1 B: 4 C: 21 Ar:, om han endog var Part. Desuagtet begjærede han ham nu 3de Gange paaraabt for at erfare om denne Mand havde noget, [at?] anbringe, og om han her i Retten var tilstæde, paa det han siden ikke skulle have mindste Grund at anke over at Handlinger bleve foretagne paa hans Bag. I øvrigt ansaae Comparenten enhver anden uberettiget til at træde frem her for at vidløftigjøre Tingsvidnet med unyttige Indvendinger og lovstridige Handlinger. Alle de anførte mødende vedtog lovlig Varsel. Saa mødte og Jon Baarssøn Rogne og {som} vedtog Stevningens lovlige Forkyndelse effter Kaldsmændenes Paategning, og i alles Nærværelse blev forbemeldte Stevning og kongelig allernaadigst Bevilling oplæst.

Anfin Rochne personlig mødte for sig og sine Medejere tilstædeværende paa Store Rochne,

1797: 265

og dernæst anmeldte af sine sine Citantere i Sagen at de ved denne Tingsvidnes Aasædes Ret haver anlagt, men havde mere havt i Tanke og Forhaabning at de havde efterfulgt og opfyldt (til?) (Regel?) (...?) indgangne Foreening af 16 Maji dette Aar, hvorved det er saavel Retten som Citanterne vel bekjendt, at derover samme Foreening er erhvervet et lovligt Tingsvidne paa sidstleden Sommerting som holdtes for Wossevangens Tinglaug, og dermed effter samme er Parterne indvarslet under den naadigst vefalede Commission at effterleve og opfylde hvad de derved ere forbundne til, men da deres Modvillighed efter deres eget Udsigende og Tilstaaelse under den høybefalede Commission ej har indfundet sig til sammes Opfyldelse, altsaa kan Rochnes Opsiddere ikke andet fornemme end deres Lyst er alleneste bestaaende i Trettekjærhed, da samme erhvervede Tingsvidne haabes af Rochnes Opsiddere at være saa stærkt oplyst at intet derimod kan siges følgelig Lovens 1 B: 13 C: 29 A: Ja, end yddermere

har Rochnes Opsiddere sat sin Troe og Tillid til samme Forlig at være saa trykt til Beskjærmelse for dem som eenfoldige Bønder i Følge Lovens 5 B: 1 C: 1 og 2 Ar., hvad den {udtydelig} ud tyder i efterfølgende Orden. I øvrigy anmeldte Rochnes Opsiddere ved Comparenten, at han finder saa mange Misfeil i Citanternes udstædte skriftlige Stevnemaal af 17 Augusti 1797, og dernæst vil anmelde og opgive i saadan vidløftig Sag, da tvende stridende Gaarders Parter ere stridende om Mærker og Mærkesteder, saavel som om Bruget, som er bestaaende i Græs Bejtning og Skovhugst, men da Stevnemaalet forbemeldt udviser at ingen af de omgrændsende ere med lovlig Varsel indkaldet til samme Ret, Tid og Sted, da det er følgelig saavel naturligt af Retten kan befare: at naar 2de tvistende Parters Gaarder ere stridende i en Sag, saa kommer de omliggende de omtvistende til Mærkes. Først vil opgive Gaarden Gielland, som Sognepræsten Hr: Jersin er Beneficiarius over, som strækker sig til det omtvistede Sted. Dernæst anmeldte Comparenten at Opsidderne paa Wæle og Gaarden Rochne {Rochne} strækker sig til Mærkes til det Sted Skiemmeffloren kaldet, hvor dermed indfinder sig Elling Pederssøn Wæle med Probation mod denne Rettens Pleje førend han og hans Beneficiarius og Stifbørn tillige med lovlig Varsel indkaldet. Dernæst anmeldte Rochnes Opsiddere, hans Paastand under 16de September 1797, under hans egen Haand, men da det er leveret Rochnes Mændene i Hænde skriftlig under hans Haand, maatte de samme fremvise i Retten med Begjæring enten han vil samme antage eller ej, men da samme er paa ret og slet Papir fremlægger Comparenten de behørigte 6 s: Da Dommeren ved første Øyekast befandt at det af Anfind Rochne ommeldte Skrivt var tegnet paa den ene Side af ¼ Ark ustemplet Pair, og saaledes utjenlig til Fremlæggelse og Brug ved nogen Ret, leverede han Anfind samme ulæst tilbage, tilligemed de dermed filgte 6 s: Kaabberpenge, hvilke sidstes Antagelse ville være en Forbrydelse af Dommeren mod Lovgiverens Befaling i Forordningen af 27de Novbr: 1772, der befaler i dens 2(6?) (20?) §, at ingen Dokumenter i Retten maatte \antages/ paa slet Papir, end ikke belægges dermed. Anfin Rochne anmeldte, at siden samme var ham leveret i Hænde paa ustemplet Papir, saa kunde han derimod Rettens Eragtning ikke sige, men haabede dermed at Retten tager i Betragtning hans anførte Paastand i Henseende ved Citanternes Stevnemaal, da de hverken har indvarslet de benævnte eller mange andre som skal opgives om Retten samme forlanger, da der er over 3 á 4 andre Gaarder som strækker sig til samme Gaarders Tvistighed. Paa disse anførte Grunde protesterer de indstevn[t]e Ejere og Opsiddere paa Gaarden Store Rochne i Kraftigste Maade mod dette fremlagde Stevnemaal, i Følge Lovens 1 B: 4 C: 1 og 2 Ar., da samme Stevnemaal maae henvises som ulovlig indtil de Rette vedkommende bliver indkaldet med lovligt Stevnemaal. Derom udbeder sig den høyrespective* Rettens Eragtning.

Procurator Balchen erfarede at Anfind Rochne dels indlod sig i sig uvedkommende Ting, dels opholdt sig md Kroglove og dels med ubeviiste Ting og Usandheder, maatte gjøre Retten opmærksom paa denne, i hvorlidet Comparenten ønskede at blotte ham. Anfind Rochne er uberettiget at gaae i Rette uden for sig selv og naar han fremkommer her i Qualite som Sagfører for de øvrige Rochnes Opsiddere, saavel som for de 2de andre anmeldte Mænd, der i ingen Henseende vedkommer Sagen, saa er han i Forhold til de andre efter Ordens rigtige Bemærkelse Vinkelskriver. Hvad Anfin Rochne her til Protocollen har debiteret, om et saa kaldet formeentlig Forlig, saa svarer jeg ham dertil at dette foregivne Forlig forlængst er benægtet, og hvilken Benægtelse her solleniter* (ettertrykkelig) igjentes,

1797: 265b

saalænge Contraparterne ikke har beviist saadan Foreening som Lovens 5 B: 1 C: 3 Art: foreskriver. Hvad det foregivne angaaer \af/ Anfind Rochne, at der skulle være flere tilgrændsende end stevnte, da benægtes saadanjt aldeles som urigtig og ubeviist, hvilket saa meget mere er klart, dels af den passerede Stevnings Forretning af 30te Septbr: 1750, som af

Underrets Acten i den til Laugtinget indstevnte Hovedsag, begyndt den 1te Julii 1794 og sluttet den 17 Novbr: samme Aar, hvilke 2de Dokumenter han foreviste i Retten, og hvoraf kan sees at ingen flere Parter end Citanterne og Store Rochnes Opsiddere har med denne eller Hovedsagen i mindste Maade at bestille, hvorfor Comparenten, under Benægtelse af alt urigtigt og ubeviist, paastod Sagens uopholdelige Fremme, og Anfind Rochne indskrænket til at fraholde sig alle unyttige og urigtige Indsigelser, da samme er stridende imod Forordningen af 3 Junii 1796, hvilket han troede Retten vilde overholde.

Anfind Rochne anmeldte at de anførte Grunde af saa kaldede Procurator Balchen møder for Citanterne, Gierralds Opsiddere, maatte først fremvise Stiftets Befaling eller sin Procurator Bevilling over Wossevangens Tinglaug, hellers benægtes af Rochnes Opsiddere hans Møde i denne Sag. I øvrigt declarerede Anfind Rochne, da Balchen haver anført ham i denne Sag som en Vinkelskriver, hvor han derom i sin Tid kan vente Tiltale, men da Anfind Rochne for sin egen Sag personlig fremmøder, saavel som de andre hans Medejere i Gaarden Store Rochne ere tilstæde og dermed samtykke, og i manglende Fald Procurator er tvivlsagtig, ere de andre Medejere tilstæde om Retten vil behage at dem tilspørge, om det ikke er deres Samtykke med min fremførende Begjæring. I øvrigt gjentog Anfin Rochne sin forrige anførte effter Lovens Paastand, og begjærede at Retten vilde nu overlæse hvad som tilført er af begge Parter, og derom effter sin forrige Paastand begjærede Rettens Kjendelse.

Procurator Balchen ville ikke inklade sig i nogen Besvarelse paa det af Anfind Rochne sidst anførte, da det er notorisk, og Retten fuldkommen bevidst at Comparenten af Hans Majestet Kongen allernaadigst er beskikket som Procurator i Ober og Underretterne, og dernæst igjentog sine nedlagte Benægtelser, og vedblev sin forrige Paastand om Sagens Fremme.

Anfind Rochne holder sig effter forrige Paastand, at Sagens Fremme ej bør nydes førend Lovens 1 B: 4 C: 1 og 2 Ar: opfyldes, at de benævnte saavel som de andre omgrænsende bør med lovlig Stevnamaal indkaldes.

Eragtet:

Vel befaler Lovens 1 B: 4 C: 1 Art: at ingen Syn eller Granskning maae skee uden den over hvis Liv, Gods og {Ejendom} Ære det begrundskende angaaer, til saadan Forretnings \Holdelse/ lovlig er kaldet, men da der unægtelig til denne Lovs Udførelse af Dommeren fordres nogenledes Kundskab for ham om det der under Sagen skal begrundskes, virkelig er af det Slags som Loven her foreskriver, og Parterne ere af forskjellige Meeninger derom, og det synes som Citanternes Beviser i de fremlagde Acter, at ved de Rettes Behandlinger som disse viser, at være afholdne paa det her omtvistede, overvejer Anfind Rochnes blotte og ulegitimerede Opgivende om de angrændsende, og naar dertil lægges den Muelighed, dels at enten det omtvistede kan være omringet enten af Gierralds eller Rochnes Ejendeele allene, og hvorom Dommeren ingen Kundskab kan indhente førend Syn derover er taget, og hvilket Vidnernes Anviisning skal give Anledning til, saa kan Vidnernes Førelse og deres Anviisning paa Aastædet ikke nægtes Citanterne i Forhaanden, men det vil siden ankomme paa dem selv om de vil betjene sig af saadanne Beviisligheder til Oplysning i deres Sag ved Oprettens*.

De producerede Acter bliver denne Tingsvidne Act, som gives Citanten beskrevet, i sin Tid vedhæftet.

Efterat Edens Forklaring af Lovbogen for samtlige mødende Vidner blev forelæst, undtagen Amund Svendssøn Wæche, der er død, og Jon Larssøn Bøe, der ere blind. Og {fre} de vare formanede til Sandheds Udsigende, fremstod som

Iste Vidne, Bottolf Larssøn Tvedten, der sagde at være 45 Aar gammel, barnefødt paa Gaarden Strømme i Holbøygder Otting, kom som Huusmand paa Gaarden Gierraldstvedten for 14 á 15 Aar siden, hvor han bestandig har boet, og denne Part i Gierraldstvedten følger med Svend Larssøn Gierralds Brug i Gierraldstvedten, svarede til 1te Sp:

Anfind Rochne anmeldte at dette fremkaldte Vidne som stod for Retten ikke alleneste er ved Svogerskab befænget, men dog alligevel styrer en Andeel som Jordbruger, som er skyldsats i

Gaarden Gierraldstvedten, og dernæst har været deelagtig med Citanterne og Besidderne i Gaarden i Gaarden Gierrald med ulovlig Jagt og Drift med Rochnes Creature, altsaa

1797: 266

protesterer Rochnes Opsiddere mod dette Vidne, siden det er indkaldet at vidne i sin egen Sag og Gjærning. Dernæst anmeldte Anfind Rochne i Stevnemaalet befundne Vidner som er saa nær beslægtede, Farbrødre, Morbrødre og Morsøstre og Sødskendebørn, som nu her skal opgives: Kari Svendsdr: Tveiten, Erich Bergessøn Gjære, Berge Svendssøn Istad, Ole Nielssøn Kinne, Guro Aadsdatter ibm., Tosten Svendssøn Gierraldstvedten, samt Randvei Larsdatter Rong, som er i tjeneste hos Bottolf Larssøn Tvedten. Paa disse Grunde protesterede Rochnes Opsiddere mod disse Vidners Førelse, da dem forundte høye kongelige Bevilling af 9 Junii sidstleden ikke alleneste bestemmer eller svækker Lovens Regel, som findes anført, som ere saa nær beslægtede, eller som ere indkaldede som Vidner, kan af Retten vel bemærke at de Vidner i sin egen Sag og sin egen Gjærning, følgelig Lovens 1 B 15 C: 17 og 18 Art: I øvrigt udbad Anfin Rochne sig at Dommeren, den som nu betjener Retten i Hr: Stedens Sorenskriver Heibergs Fraværelse, maatte fremlægge den ham af Stiftet forundte Befaling at betjene Retten istedenfor Stedets Sorenskriver, da samme bemeldte Hr: Hiorth har forestaaet Gierraldsmændenes Sag før og udført Appellations Stevningen til Laugtinget, som vel mueligt at han har ansøgt den under 9 Junii til Gierralds Mændene forundte kongelige Bevilling.

Procurator Balchen modsagde ganske og aldeles Anfin Rochnes tilførte om at nogen af de benævnte Vidner er inpliceret i denne Sag, eller har som Parter mindste Lod eller Deel i samme. Hvorvidt Vidnerne i Almindelighed maatte være beslægtet eller besvogret med Parterne vil ankomme paa deres Svar, naar de af Dommeren derom bliver spurgt, ubemærket kunde Comparenten ikke forbiegaae at han ventede at Retten med Aarvaagenhed vilde holde Haand over Kongebudet og afskjære Anfin Rochne al Adgang til at drive denne Sag i utidig Vidløftighed, der blot har til Hensigt at spille saavel Ret som Tid, for at denne Vidnesag endog ikke efter sin Berømmelse skulle naae sin Bestemmelse. Om den fremsatte Exception mod Dommeren var Comparenten overbeviist om Retten selv ville Characterisere efter Fortjeneste og en Revselse her til et Forbedrings Middel, synes at være ganske anvendelig. At Dommeren i Qvalite af Sagfører skulle have havt det mindste med denne Vidnesag at gjøre, modsiges ganske og aldeles, og fortjener ingen Reflection, da samme er blottet for alt juridisk Beviis, hvorefter Comparenten paastod i Følge Rettens afsagte Kjendelse Vidnerne førte.

Administrator fandt fornøden til Oberrettens Oplysning i Anledning det fra Anfin Rochne fremkom[n]e Opkrav om hans Competance, at tage her ad Acta den {af} ham under 8de forrige Maaned af Stiftamtmanden Hr: Kammerherre Hauch meddelte Constitution at være constitueret Sorenskriver i Hardanger, paa Woss og Lyse Klosters Gods, og da der siden denne Constitutions Udstædelse ikke har været noget almindeligt Ting holden hvor samme offentlig har kunnet været publiceret, blev den nu her for Retten i talrig Almues Nærværelse oplæst. Videre blev

Eragtet:

Vidnernes Førelse nyder Fremme, og da skal i Anledning Anfind Rochnes Anmærkning om Vidnernes Slægtskab og Interesse i Sagen nøye blive indhæntet et hvert Vidnes Forklaring.

Vidnet (Bottolf Larssøn Tvedten) svarede derpaa til 1te Sp: Ja. 2det Sp: Jo, han kjender den ham nu foreviste Forretning af 30 September 1750, og har hørt baade af Gierralds Mændene og af andre i fra den Tid han kom hertil, at de her omtvistede Mærker skulle gaae effter den Bestemmelse som i Steenings Forretningen pag: 13 og 14 er indført, og som nu blev ham forelæst. 3: Sp: Jo, han {kjender} \har hørt om/ disse Mærker og den Gloppe som han troer er Mærke, har han hørt skal ligge uden for Garen, men han kan ikke anwise den. 4: Sp:

Han har ikke hørt andet. 5: Sp: Jo, som omspurgt, og Vidnet kan gjøre Anviisning saavel paa Bordals Elven som Tvergjerdet og Siaastangebierget. 6: Sp: Jo, siden Vidnet kom her til har Gierralds Opsiddere udøvet det omspurgte Brug. 7: Sp: Nej. 8de Sp: Nej, Rochnes Kreature har ikke, som Vidnet afveed, bejtet i saadant omspurgt Fællesskab med Gierralds Kreature.

Da Dagen med det passerede var forløbet Klokken 7 ½ om Aftenen, saa beroer Forretningen til i Morgen tidlig, da samme her atter foretages, og til samme Tid haver Laugrettet, Parterne og Vidnerne at møde uden anden Varsel.

N Hiorth Stuvitz

Dagen derefter, den 18de September, vedvarede Aastæds Tingsvidne sagen {i N} paa Gaarden Gierrald i Nærværelse af de 4 samme Laugrettes mænd, som i

1797: 266b

Gaar beklædede Retten og findes anført fol: 264.

Efter Paaraab mødte for Retten Citanernes Sagfører, og af de Paagjeldende Knud Anfindssøn Store Rochne og Anfind Knudssøn Store Rochne.

Og blev da continueret med det i Gaar fremstilte Vidne Bottolf Larssøn Tvedtens Examination, og for ham fremsat af de i Gaar fra Citantens Side fremlagte skriftlige Spørgsmaale, det 9de: Resp: At han veed at Rochnes Kreature undertiden om Høsten, naar Ledet eller Grinden paa Gjerdet har staaet aaben, har Rochnes Kreature kommet derind, og naar saadant er skeed, har Gierralds Mændene drevet dem tilbage derfra, men at Rochnes Kreature har spru[n]get over Gjærdet ind paa denne Mark, er Vidnet ubekjendt, og saadan Bejtning har Vidnet hørt Gierralds Mændene være misfornøyet med, ligesom Gierralds mændene fra deres Huse ikke kan see Leedet paa Gjærdet. Til 10: Sp: Nej; det veed Vidnet ikke. Det 11: Sp: frafaldes. Hvorimod Procurator Balchen begjærede Vidnet tilspurgt for det 12te: Om ikke indstevnte Baar Rochne selv har lejet Vidnet til at i stand gjøre Leedet \eller Grinden/ paa Mærkes gjærdet, der ligger imellem Gierralds Hjemmemark og Store Roknes Nyestøls Mark, og hvad Tid skeede saadant? Samt om ikke Baar Rokne selv den Gang kaldte Gjerdet for et rigtigt Mærkes gjærde? Til denne 12te Qvæstion svarede Vidnet: at for 5 á 6 Aar siden kom indstevnte Baar Michelssøn Rokne til Vidnet og begjærede af ham at han ville istand sætte Grinden paa Mærkes gjærdet imellem Gierralds og Roknes Ejendom. Procurator Balchen igjentog her sin Reservatiom til Spørgsmaales Fremsettelse for dette Vidne til Besvarelse i Anledning af den passerede Beskikkelse af 13 Maji 1794. Anfin Rochne begjærede sine Contra Qvæstioner af Retten tilspurgte. Saalydende: 1: Sp: Om Vidnet ikke veed at Gaarden Gierrald er beliggende paa den østre Side af Bordals Elven, og har sine Vaarhager, Fjeldstrækning og Sæterbolig paa den samme Side af Bordals Elven? 2: Sp: Om ikke Gaarden Gierraldstvedten og Gaarden Store Rochnes Vaarstøel er beliggende paa den vestre Side af Bordals Elven? 3: Sp: Om ikke samme Elv ofte undertiden er saa stor at der ej kan være Raad til at ride over den paa nogen Hest? 4: Sp: Om ikke Gierralds Mændene nu for en kort Tid siden har opryddet sig og anlagt et nyt Burækkevej fra den østre Side over Gierralds Broen og til den vestre Side af Bordals Elven? 5: Sp: Om Vidnet kan forklare hvorlænge det er siden samme Burækkevej blev anlagt? Vidnet svarede til disse Contra Spørgsmaale saaledes: Til 1te: Sp: Jo, {til} i alle Deelee som omspurgt, med Tilføyende paa Citanernes Spørgsmaal, at Gierralds Beboere har {Støls} bejtning paa begge Sider af Bordals Elven, men Sæter Bolingen* er beroende paa Fjeldstølen Wærskre, som ligger paa den østre Side af Elven. 2: Sp: Jo, som omspurgt, men Rochnes Vaarstøel ligger længere ude i Dalen end Gierraldstvedtens, men disse 2de Vaarstøeler er adskildte ved det Mærkesgjærde, som han forhen har vidnet om. 3: Sp: Jo, og saadant indtreffer i Almindelighed Vaar og Høst. 4: Sp: Jo, Vidnet veed efter Sigende af Gierralds mændene, at Aaret førend han kom at boe paa

Gierraldstvedten, altsaa for 15 á 16 Aar siden, har de anlagt den ommeldte Buerækkevej, og hermed er ogsaa 5te Qvæstion besvaret, og paa Citanternes Spørgsmaal forklarede Vidnet, at denne Burækkevej ligger paa Gierralds Ejendom. Paa Rochne Mændenes 6te Contra Qvæstion svarede Vidnet: at deels Gierralds Mændene selv, deels ved deres Tjenere, deels Johannes Rasmussøn Gierraldstvedten og deels dennes Tjenere, har forrettet den af forhen omprovede Udjagning af Rochnes Kreature. 7de Contra Spørgsmaal Om Vidnet ikke kan forklare at Rochnes Mænd fra ældgammel Tid har brugt Græsbejtning fra sin Støel til Skimmefloren kaldet, foruden at Gierrald der ingen Græsbejtning har haft, eller har ytret nogen Anke derover? Dertil svarede Vidnet: at \han/ har seet Roknes Kreature har bejtet {deres Kreature} op i Skimmefloren, men dette har han kun seet undertiden, og dette Sted Skimmefloren at Gierralds Ejendom, og de have der Udslaatte og en der staaende Høelade. Vidnet har ikke seet at Gierralds Kreature har bejtet der oppe. Vidnet kan gjøre Anviisning paa de af ham omprovede Steder i det omtvistede, og paa Dommerens Tilspørgende sagde Vidnet at være i Svogerskab med Citanten Claus Erichssøn Gierrald, saaledes at dennes nu afdøde Kone og Vidnets end nu levende Kone vare Fuldsøstre, og Svend Larssøn Gierralds Kone er en Søsterdatter {til} \af/ Vidnets Kone.

2det Vidne, \Haldor/ Rognald\søn/ {Haldorssøn} Glimme, der sagde at være 63 Aar gammel, fød paa Gaarden Houge, og har boet paa Glømme i de sidste 20 Aar, hvor han end nu er boesat, og er alle Parter ubeslægtet, svarede til \de fra/ Citanternes Side i Gaar fremsatte skriftlige Spørgsmaale, som til 1te Sp: Jo: 2: Sp: Ligesom næst forrige Vidne, med det Tilføyende, at han tillige hørt saadant af sin Fader

1797: 267

Rognald Anbjørnssøn Houge, der var Laugrættesmand i den foreviiste Steenings \Forretning/ af 30 Septbr. 1750, og Vidnet kan erindre, at den samme Dag som hans Fader og en anden af de ved bemeldte Forretning værende Laugrættesmænd kom hjem fra Forretningen til Houge, talte de om bemeldte Steenings Forretning og de Mærker, som nu blev forelæst Vidnet af samme Forretning. 3: Sp: Vidnet, som var nærværende ved den ommeldte Steenings Forretning, kan anviise 2de Glopper som der blev hugget udi bemeldte Tid, og den ene af disse Glopper ligger paa den yttre, og den anden paa den indre Side af Mærkes gjærdet. 4: Sp: Har aldrig hørt andet end at dette Gjærde fra ældgammel Tid \har/ været et Mærkes gjærde imellem Store Rochnes og Gierralds Ejendom, og han har saa megen mere Kundskab derom, som han i de første 28 Aar af hans Liv har været hjemme hos sin Fader paa Houge, hvilken Gaard havde sin Støels vej over den her omtvistede Ejendom, ligesom han og i de sidste 18 Aar han har boet paa Glømme, uafbrudt aarlig har drevet sine Kreature til Støls over samme Ejendoms Strækning. 5: Sp: Jo, som omspurgt. 6: Sp: Jo, har hørt at Gierralds Opsiddere har slaaet og høstet Høeslaatterne i Hjemmemarken, men hvor disse Høeslaatter ere beliggende, det veed Vidnet ikke, og dette har han hørt saavel af Roknes som Gierralds Beboere. 7: Sp: Vidnet kjender ikke Skimmefloren, og følgelig ikke \kan/ vidne noget til dette Spørgsmaal. 8: Sp: Nej, Vidnet hverken har seet eller veed at {Ro} saadan Bejtning er foregaaet, men har hørt baade af Roknes og Gierralds Beboere at et eller andet Kreature har kundet brække sig baa\de/ ud og ind i gjennem Gjerdet, naar Gjerdet ikke har været i fuldkommen Stand, og hermed er 9de Qvæstion besvaret, dog har han til deels seet om Høsten at Gjærdet har været i Stand. 10: Sp: Jo, han har hørt af Rochnes Opsidderes Tjenere alt det i Qvæstionen omspurgte. Balchen frafaldt ligeledes 12te Spørgsmaal for dette Vidne, og derimod begjærede Vidnet tilspurgt for det 13de, om Vidnet ikke veed at Store Rochnes Opsiddere selv for mange Aar siden har havt Bejtning i deres egen Hjemmemark saavel for deres Kreature, som Hæste og Sviin, som de siden har udlagt til Høeslaatter, men da Comparanten ville forkorte al Vidløftighed for bedre at benytte den kostbare Tid, frafaldt han

end og dette Spørgsmaal for dette Vidne. Til de fra Rochnes Opsidderes Side fremsatte Contra Spørgsmaale, svarede Vidnet, som til 1: Sp: Ligesom første Vidne. 2: Sp: Jo, ligesom første Vidne. 3: Sp: Jo, som omspurgt, og det har ofte indtruffet, at naar Vidnet har drevet Creature til Støls {St} eller derfra, har han været hindret i Overfarten over Elven. Til 4: og 5: Sp: Jo, da Vidnet for 18 Aar siden kom til Glimme, var den omspurgte Burækkevej anlagt, og Broe over Elven var der den Tid, da han var nærværende ved Steenings Forretningen af 30 Septbr: 1750, og denne Broe ligger til Nytte saavel for Gierrald som Rochnes Opsidere og flere Gaarders Opsiddere, der have Fædrivt derover, og disse som have Nyttens og Brugen deraf, gjør af deels God Villje og deels Pligt, Bekostning til dens Vedlige holdelse, og den ommeldte Buerækkevej ligger paa Gierralds Ejendom; Thi Gierrald har Ejendom paa begge Sider af Elven, og paa Anfind Roknes Forlangende forklarede Vidnet, at forinden den nye Burækkevej blev anlagt, drev Gierrald deres Creature deels over Elven og deels over Broen, og hendte at de undertiden mistede Creature, naar de drev dem over Elven. 6te og 7de Contra Spørgsmaal frafaldes for dette Vidne. Vidnet kan gjøre Anviisning.

3de Vidne, Brytve Aadsdatter Qvitne, 51 Aar gammel, boende paa øvre Qvitne, barnefødt paa Gielle, $\frac{3}{4}$ Miil herfra, og har boet paa Gaarden Qvitne i de sidste 15 Aar, er i 4de Leed beslægtet med Baar Rokne, forklarede til Citanternes fremsatte Qvæstioner saaledes: 1: Sp: Jo. til 2: Sp:s 1te Memrom: svarede Vidnet, at \da/ hun for 33 Aar siden tjente hos Torger Store Rochne, hørte hun af denne og de øvrige Beboere paa Store Rochne, at Slettelien tilhørte Gierrald, og at Store Rochne ejede uden for Mærkesgaren, og Gierrald og Gierraldstvedten inden for samme Gjærde, men til det andet Memrom vidste Vidnet intet at vidne om. 3: Sp: Vidnet har hørt at Mærket skulle gaae som Mærkesgaren gaer fra Elven til Fjeldet, men Mærkesgjærdet strækker sig kun til Sjaastangebjerget, og derfra til Fjeldet er ingen Gar. 4: Sp: I fra den Tid hun kan erindre, nemlig fra hun var 12 Aar gammel, havde hendes Forældre paa Gielle sin Buerække til Fjeldstølen igjennem denne Mærkesgar, og da hun siden, som hun forhen har prøvet, kom i Tjeneste hos Torger Rochne, hørte hun {af} baade af sin Huusbonde og Baar Roknes Moder, at dette Gjærde skulde være Mærkes gjærde imellem Store Rochne og Gierrald, og hun veed, at i den Tid hun tjente paa Rochne, istandsadt[e] Roknes og Gierralds Opsiddere i Fællig dette Gjærde, den samme Dag som Rochne kom til

1797: 267b

(...?)estølen med sine Creature, og saadant Gjerdes Istandsettelse skeede for at ikke Gierralds Creature skulle komme ud om Gjerdet og Rochnes ikke ind om Gjerdet. 5te Sp: frafaldes for dette Vidne, som forhen besvaret. 6: Sp: Jo, som omspurgt, da hun, i den Tid hun tjente paa Stølen, selv har seet saadant Brug af Gierralds Opsiddere, saavel som siden og i den Tid hun har boet paa Qvitne, som ligger omtrent $\frac{1}{4}$ Miil herfra. 7: Sp: Derom veed Vidnet ingen Beskeed. 8: Sp: Derom kunde Vidnet intet forklare, da saadant ikke skeede den Tid hun {ikke} tjente paa Rochne, men i samme Tid vidste hun at ved Lejlighed {havde sat} Grinden var bleven sat aaben af nogle fremmede Reisende Støls folk, at et af Rochnes Creature var kommen ind paa Gierralds Hjemmemark, gik hun og en af Madmødrene paa Store Rochne strax hen og hentede Creaturene tilbage. Hermed er 9: og 10: Spørgsmaal besvaret. Vidnet kan gjøre Anviisning. Anfind Rochne frafaldt Contra Qvæstioner for dette Vidne.

4de Vidne, Anders Iverssøn Tyrlingsteigen, der sagde sig at være 71 Aar gammel, er fød oaa Gaarden Gierness, og har nu boet paa Pladset Turlingsteigen i 26 á 27 Aar, er beslægtet med paagjeldende Baar Rochne i 3de og 4: Leed, forklarede til de fra Citanternes Side fremsatte Spørgsmaal saaledes: 1: Sp: Jo. 2: Sp: at for 50 Aar siden og derefter indtil 1761, saa fra 1762 til 1770 har han af og til tjent paa Gaarden Store Rochne og Gaarden Gierrald, og i saadan Tid hørt af begge Gaarders Opsiddere at Mærkesgaren skulde være Mærke imellem

Store Rochne og Gierralds Ejendom, uden at Vidnet fornam nogen Kiv eller Ank imellem disse Gaarders Opsiddere. De øvrige Qvæstioner for dette Vidne frafaldt Procurator Balchen; men Anfind Rochne bad fremsat for Vidnet det 4de og 5te: og hvortil Vidnet svarede: at da Vidnet sidst tjente paa Rochne i Aaret 1763 eller 1764 kan han ikke erindre om den omspurgte Burækkevei var anlagt, men det erindrer han, at \da/ han for 37 Aar siden tjente her paa Gierrald, var ikke denne Burækkevei anlagt; Vidnet har ellers seet denne Burækkevei, og veed at den er anlagt paa Gierralds Ejendom. Vidnet kan anvise saavel Gjærdet som Burækkeveien.

5te Vidne, Ole Haaversøn Nyre, er 65 Aar gammel, og fød paa Gaarden Nyre, en Miil herfra, hvor han fra sin Barndom har opholdt sig, og de sidste 30 Aar været boesat, og sagde sig at være ubeslægtet til Parterne, svarede til de fra Citanernes Side fremsatte Spørgsmaale saaledes: til 1: Sp: Jo. 2: Sp: Efterat ham var forelæst det i Qvæstionen begjærte af Steenings Forretningen pagina 13 og 14, at han havde hørt som et almindeligt Snak at Slettelien skal tilhøre Gierrald, men dette har han dog ikke hørt af nogen af Parterne, men af andre, og at Mærket imellem Stor Rochne og Gierrald skulde være fra Bordals Elven langs Mærkesgjærdet op i Siaastange bjerget, saa og at der ligger en Steen uden for denne Mærkesgar, hvori der ligger en Gløppe, som skal være Mærke ved Elven. Paa dette Gjærde, Steen og Sjaastange bjerget kan Vidnet gjøre Anviisning, og de øvrige Qvæstioner frafaldt Procurator \Balchen/ for dette Vidne. {J} Anfin Rochne begjærede fremsat for dette Vidne, hvad Navn dette Gjærde gives, hvortil Vidnet svarede, at han har hørt det nævne baade Nyestøls og Mærkesgjærde. Til 4de og 5: Contra Qvæstion svarede Vidnet: at han veed og har seet at Gierralds Mændene har anlagt en nye Burækkevei, og at den nu gaaer over Broen, men hvor lang Tid her er siden den blev anlagt, erindrer ikke Vidnet, og paa Citanernes Spørgsmaal svarede Vidnet, at denne Burækkevei er anlagt paa Gierralds Ejendom, og at Gierralds Ejendom strækker sig saavel paa østre som vestre Side af Bordals Elven, og han kan gjøre Anviisning paa Burækkeveien.

6te Vidne, Ole Nielssøn Kinne, men som igjen blev frafaldt, da man erfarede at han har gjort Anviisning ved sin forrige Forklaring.

7de Vidne, Stenvor Aamundsdatter Herre, 66 Aar gammel, fød paa Gaarden øvre Himle, og har i de sidste 20 Aar været til Huuse $\frac{3}{4}$ Miil herfra paa Gaarden Herre, ubeslægtet til Parterne, svarede til Citanernes Spørgsmaal saaledes: til 1: Sp: Jo. 2: Sp: For 30 Aar siden, da hun tjente hos Torger og Baar Rochne, hørte hun ingen Tvist imellem Beboerne paa Store Rokne og Gierrald angaaende Mærkerne, men hørte stedse af Rochnes Opsiddere at disse regnede Mærket imellem store Rochnes Nyestøl og Gierralds Hjemmemark at gaae efter Mærkesgaren, og dette Gjærde strækker sig fra Bordals Elven op til Sjaastangebjerget. Til 8de, 9de og 10: Sp: at en Gang i den \Tid/ {hun} hun var paa Nyestølen, hendte det sig at Grinden blev aaben staaende, og ved den Lejlighed kom Roches Creature ind paa Gierralds Hjemmemark, og Vidnet med de flere paa Stølen tilstædeværende bleve ikke saa snart underrettede derom førend de strax hentede Creaturene tilbage, og i blant disse \nærværende/ var en boesat Kone paa Rokne. De øvrige Qvæstioner frafaldt Procurator Balchen for dette Vidne. Vidnet kan gjøre Anviisning paa Mærkesgjærdet og Sjaastangebjerget. Anfin Rokne frafaldt Contra Qvæstioner for dette Vidne.

1797: 268

8de Vidne, Aad Nielssøn Qvitne, der sagde sig 65 Aar gammel, er fød paa Gaarden Himle, og har i de sidste 28 Aar været boesat paa Gaarden øvre Qvitne, Naboe Gaard hertil, og Parterne ubeslægtet, og svarede til de fra Citanerne fremsatte Spørgsmaale saaledes: til 1te Sp: Jo. 2: Sp: Efterat det begjærte af Steenings Forretningen af 1750 var ham forelæst, svarede han at han ikke videre kjender til disse Mærker end en stor Steen, som ligger uden for

Mærkesgjærdet, hvor er hugget en Gloppe, som blev ham anviist kort efter at den nu oplæste Steenings Forretning var afholdt, og det* det ommeldte Mærkesgjærde gaaer til Sjaastangebjerget, og disse 2 Mærker kan \han/ anvise, men har hørt af amdre at der skal være {flere} flere Mærker oven for Sjaastangebjerget, der skal vise i lige Linie til et Fjeld kaldet Skiemmefjeldet. De øvrige Spørgsmaale frafaldt Procurator Balchen til dette Vidne, ligesom han og frafaldt de øvrige indstevnte Vidner, undtagen Kari og Randvei Tveiten, Randvei Rong, og det første Vidne Bottolf Tveiten, til yderligere Forklaring; hvilke Vidner han forbeholdt sig at fremstille her for Retten, betræffende en anden Deel af Sagen, naar Befaring af Retten tilligemed Vidnerne er skeed paa Aastædet, og saaledes begjærede han nu at Retten med Laugrettet ville være med Vidnerne følgagtig paa de omvidnede Steder, for at tage Strækningerne og Situationen i Øyesyn og under Befaring, og samme i Forretningen at tilføre.

Anfin Rochne anmeldte at den i Gaar afsagde Rettens Kjendelse over Vidnernes Anviisning og Førelse bliver taget i Betragtning under Befaringen paa Aastædet, at de ikke videre med Udstrækning anvise end som Stevnemaalet indeholder.

Derpaa begav Dommeren med Laugrettet sig ud til Aastædet i Følge med Citanterne og \deres Sagfører, saavel som de førte Vidner, af hvilke Bottolf Larssøn Tveiten og Haldor Gkømme, \samt Ole Nyre/ især anviste den af dem omvidnede Gloppe tæt under Almindings Vejen, hvilken Gloppe var hugget i en fiirkantet jordfast Steen paa dennes vestre Side, og hvilken Gloppe blev skjønnet at være udgugget ved Menneskehænder, og Haldor Glømme anviste den af ham omvundne Steen inden for {Bøegaren} \Mærkesgaren/, der ligeledes var en jordfast Steen, paa hvis østre Side fandtes udhugget et Tegn, der syntes at være gjort med Menneske hænder, og denne udhugne Gloppe svarede lige efter Compas Strøget mod den førstmeldte Gloppe i den ommeldte østen for liggende Steen neden for Almandsvejen, samtlige Vidner anviste den af dem omvundne Mærkesgar og Sjaastangebjerget, og det sidste befandtes efter Compas Strøget i en lige vestlig Linie fra den første Gloppe i Steenen ved Elven neden for Almindings vejen, hen over den anden anviste Steen inden for Mærkes Garen, men Mærkes gjærdet befandtes at udgjøre en krum Linie, hvis Bugt spredede saa meget nord effter at den har foraarsaget det, disse 2de som Mærkesteene anviste Steene er beliggende paa forskellige Sider deraf. Videre anviste Vidnet Brytteve Aadsdatter Qvitne de af hende omvundne Høeslaatter, som fandtes beliggende inden og nord for de foran befarede Mærker, undtagen den der laae paa Ørne bjerget, der laae saa høyt oppe og saaledes situeret at man umuelig kunde bestemme dens pertinente Beliggenhed efter Compasset. Bottolf Larssøn Tvedten gjorde og samme Anvusing som Brytteve Qvitne. Den omvundne Burækkevej befandtes at være anlagt paa den ved Elven af Gierralds Bøe, som er den østre Side af Bordals Elven, og {.....} \som effter Vidnernes Udsigende skall/ være anlagt til den Nytte at Gierralds Creature, i Steden for at vade over Elven, kunde, naar den almindelige Broe derover til Bejtningen i den Hjemmemark paa den vestre Side af Elven, hvoraf endeel her omtvistes. Vidnet Bottolf Larssøn Tveiten forklarede nu, efterat have hørt forelæst Befaringens Forklaring af Protocollen, at da han i Gaar ved sit Vidnesbyrds Aflæg til den for ham fremsatte 3die Qvæstion svarede at han ikke kunde anvise den Omvundne Mærkesteen ved Elven, irrede saa meget i sine Betenkninger, at han ej allene mistog i denne Forklaring, men end og deri at han kunde anvise den anden Mærkesteen, der laae paa den nordre Side af Mærkes gjærdet, og hvilke begge Mærker han nu har anviist i Laugrettets Overværelse, {de begge}, men i Dommerens og Laugrettets Nærværelse kuns den første, som er beroende ved Elven neden for Almindings Vejen.

Efterat Vidnesbyrdene og den anførte Befaring vare Vidnerne forelæst, aflagde enhver især for Retten deres corporlige Eed, at saavel deres Vidnesbyrd, som den der effter gjorde Anviisning paa Aastædet medfører Sandhed.

Og da Dagen med det passerede var forløbet Klokken 8 om Aftenen, beroer med Sagen til i Morgen tidlig 8, til hvilken Tid Vedkommende uden videre Varsel haver at møde her paa Gaarden Gierrald.

N Hiorth Stuvitz

1797: 268b

Den næstpaafølgende 20de September continuerede Aastæds Retten paa Gaarden Gierrald i Nærværelse af de samme Laugrettesmænd som de 2 forrige Dage har beklædet Retten. Citanterne tilligemed deres Sagfører Hr: Procurator Balchen, og af Rochnes Opsiddere Anfin Knudssøn og Baar Michelssøn.

Procurator Balchen maatte, da Befaring paa Aastædet var skeed paa de omvidnede Steder, begjære at Retten behagelig ville indhænde Laugrettets Erklæring over, om der under Befaringen paa de anviste Steder befandtes tilgrændsende andres Ejendomme end de indstevntes Nyestøl paa den eene, Gierraldstvedten paa den anden, Bordals Elven paa den tredie, og den øverste Fjeldtinding paa den Fjerde Side, paa det Oberdommeren i sin Tid desto sikkrere kan paakjende Anfind Rochnes Forhold med de fremsatte Indsigelser første Rettes Dag, og der effter at taxere hans Værd saavel for de fremsatte ugrundede Indsigelser; som hans ligesaa ugrundede Exceptioner imod Dommeren og Comparenten, der fuldkommen viser hans Færdighed i Tingstudie, og ikke solide og grundet Kundskaber.

Dommeren og Laugrettet befandt den omtvistede Hjemmemark at bestaae af Fæbejte besat med Krat skov, ongefær 1/8 Miil i Længde, og hvis nordre Kant stødte mod Gierraldstvedtens Bøegjærde, dens østre Kant mod Bordals Elv, den søndre Kant mod Store Rochnes Nyestøl, hvor det her i Sagen omhandlede Mærkes gjærde er Skilsmisse, og dens vestre Kant bestaaer i det høye Fjeld.

Dernæst begjærede Procurator Balchen, foruden de tilstæde værende indstevnte, paaraabt Niels Ellingssøn Himle og Knud Anderssøn Himle, samt fremlagde skriftlige Qvæstioner til Kari og Randvei Tveidt, Ranvei Rong, og den under Sagen som fremstillede første Vidne Bottolf Larssøn Tvedt, hvilke Vidner han begjærede af Retten eedelig afhørte i henseende den anden Deel af Sagen betræffende den under Hovedsagen paaberaabte Beskikkelse den 13de Maji 1794, fra Store Rochnes Opsiddere til Gierralds Mænd, saa forbeholdt han sig og om fornødiges, yderligere Forklaring af Beskikkelses Vidnerne Niels og Knud Himle. Bemeldte Qvæstioner, der ere dateret 19 September 1797, ere saalydende.

Anfind Rokne svarede til det af Procurator Balchen tilførte, at det gav Anfin Rochne Anledning til sin gjorte Paastand i Henseende de Omgrændsende, det af Gierralds mændene nu i denne Tingsvidne sag fremlagte skriftlige Stevnemaal, som indeholder at de vilde med Vidner bevise deres Ejendoms Eenemærker, saavelsom Brugsret over deres Ejendom, og naar samme med Vidnerne som vare Indstevnte, havde blevet overvejet, da havde det været en Følge, at samme de omgrændsende havde været indvarslet, men derfor takker Anfin Rochne Dommeren formedelst at han ej videre lod Citanterne have Fremme med sine Begjæringer, end som Vidnerne havde omvundet og prøvet, da denne Strækning indeholder ikke end mere i Længden heller 1/3 Miil af det omtvistede. Hvad Procurator Balchens Indførte angaaer, at Anfin Rokne sin grove Paastand mod Dommeren var ham ligesaa uvidende, da han havde ventet at Dommeren sin Stifts befaling havde af ham strax i Retten bleven oplæst.

Dommeren {forbyder} \paalægger/ herved Anfind Rokne aldeles at endtholde sig fra nogen Tilførsel til Protocollen henseende Dommerens Competance at beklæde denne Ret; men han haver allene at henholde sig til Sagen, og hvis end nu den tredie Gang fra hans Side fremkommer noget der kan i mindste Maade sigte til Dommerens Person eller hans Embede, bliver Lovens Bydende iværksat paa ham som den der foruroliger Rettergangen.

Anfind Rokne sagde at de nu af Procurator Balchen stevnte og nu fremstillende Vidner, vil Anfin Rochne modsige det første Vidne Bottolf Larssøn Tveiten, da han tillige med de andre Gierralds Mænd og Tvedts Beboere har med det lovlige Dokument oprettet om den bemeldte og omtvistede Steenings Forretning af 30te Septbr: 1750, har indfundet sig som Lodsejer med de andre benevnte i et lovligt Forlig af 20 Septbr: 1795, opsat paa det behørigte stemplede Papir, samt underskrevet af alle Vedkommende, hvorda Anfind Rokne samme frem viste i Retten, og dermed haabede han at samme Vidne ikke maatte frem føres.

Procurator Balchen svarede kortelig: deels at han modsagde Anfin Roknes Tilførte som noget der var blottet for alt Beviis, og deels protesterede aldeles imod Dokumenters Antagelse fra hans

1797: 269

Side, enten til Foreviisning eller Fremlæggelse, da Citanterne ikke ere kaldede til at paasee eller høre disse, hvornæst han paastod sine Vidner førte.

Eragtet:

Den i denne Sag indcamminerede Stevning grunder sig paa en høy kongelig Despensation for Citanterne, Gierralds Opsiddere og Johannes Rasmussøn Gierraldstvedte, at frem lægge for {Laugtings} Oberretten nye Beviisligheder i en Sag, som for Oberretten verserer imellem Dem og Gaarden Store Rochnes Ejere og Opsiddere, og uden hvilken Despensations Anviisning og Irettelæggelse denne Ret ikke havde kundet driste sig at behandle denne Sag med mindre Citanterne havde aflagt den {ved} \i/ Lovens 1 B: {28} 13 C: 28 Art: befalede Eed, og følgelig kan Retten ikke antage nogen Dokumenter enten til Anviisning eller Indlemmelse i denne Sag fra Anfind Eochne og de øvrige Paagjeldende, førend de enten aflægge forbemeldte lovbefalede Eed eller erhverver sig kongelig allernaadigst Bevilling til Frietagelse derfor.

Anfind Rochne, der i denne Sag har været Sagfører for sig og de flere Rochnes Opsiddere, forbeholder ellers efter at de fremlagte Hoved Qvæstioner ere Vidnerne forelæste og de {Vidnerne} samme have besvaret, at fremsætte for dem fornøden eragtende Contra Qvæstioner, saaledes indrettede at de kan staae i Connection med Sagen.

Derpaa fremkom Bottolf Larssøn Tvedten, der forhen er ført som første Vidne i denne Sag, og effterat være formanet til Sandheds Udsigende i Følge den Eeds Krafts som han i Gaar i denne Sag aflagde, svarede til de i Dag fremlagde skriftlige Qvæstioner, saasom til 1te Sp: Nej, det veed han ikke af. 2: Sp: Nej, han veed aldeles intet derom. Procurator Balchen begjærede saa Vidnet tilspurgt som Litr: A) Om Vidnet den 13 Maji 1794 var tilstæde enten paa Gaarden Rokne eller Gaarden Gierrald i Forsamling med Niels og Knud Himle, samt en eller flere af Roknes Opsiddere, og Gierralds Mændene, samt hvem flere der vare tilstæde? Resp: Jo, den omspurgte 13de Maji 1794 i Middags stunden var Vidnet i Svend og Claus Gierralds \fælles/ Stue, hvor Retten nu holdes, og der var tillige tilstæde Niels Ellingsøn Himle, Knud Andersøn Himle, Claus Erichsøn Gierrald, Svend Larssøn Gierrald og Muchel Nielssøn Gierrald, Torbjørn Iverssøn Gierrald, Johannes Rasmussøn Gierraldstvedten, Knud Anfindsøn Store Rokne, Baar Michelssøn Store Rochne, Anfind Knudssøn Store Rokne, Kari Svendsdatter Tvedten, Randvei Larsdatter Tveiten, Ranvei Larsdatter Rong. B) Om Vidnet paa samme Tid og samme Sted hørte Niels og Knud Himle vare komne for at bekjendtgjøre Gierralds Mændene og Johannes Gierraldstvedten en Beskikkelse fra Rokne Mændene, og om saadan Beskikkelse var skriftlig eller mundtlig, eller om slet ingen passerede? Resp: Vidnet svarede hertil, at den forommeldte 13de Maji 1794 kom han her til den ommeldte Forsamling noget effterat de andre forommeldte vare ankomne, men gik bort herfra igjen den samme Tid som Roknes Mændene og Himle Mændene, og i den Tid han var her, hverken saae han nogen skriftlig Beskikkelse eller hørte saadan eller nogen mundtlig

forkynde, ej heller hørte han af de tilstædeværende nogen Tale om at nogen Beskikkelse før hans Ankomst hertil var passeret, og denne Forsamling vedvarede i 2 á 3 Timer. C) i den Tid Vidnet saaledes her var tilstæde, hvad foretog da samtlige sig her, og saae Vidnet at de havde Papirer for sig, og hvilke disse vare? Resp: Jo, \da/ han kom hertil sad Anfin Rokne og Michel Gierrald og læste i Steenings Forretningen mellem Rokne og Gierrald. D) Om det var Steenings Forretningen af 30te Septembr: 1750, som forhen her i Retten er foreviist, mellem Gierralds og Roknes Opsiddere, son Anfind Rokne og Michel Gierrald havde for sig den omvundne Tid, hvilken Forretning Procurator Balchen begjærede Dommeren behagelig vilde forevise {samme} Vidnet? Resp: Dommeren anviste Vidnet den her i Retten foreviste Steenings Forretning af 30 Septbr: 1750, og hvilken Forretning han vedkjendte at være den samme, som han har omprovet at Anfin Rokne og Michel Gierrald læste udi, men da Vidnet tillige forklarede at han ikke kan eller har kunnet læse Skrift, fandt Dommeren fornøden at indhente hans yderligere Forklaring, hvorpaa han saa bestemt kunde kjende at det var det samme Dokument, og paa hvilket Spørgsmaal han svarede: at han især kjender Dokumenter derpaa at den største Deel af Laugrettets Signeter vare brekkede derfra. E) Om Vidnet ved Samtale med Knud og Niels Himle har hørt dette Tale om

1797: 269b

de har været paa den foromvundne Tid med nogen Beskikkelse fra Rokne Mændene til Gierralds Mændene? Resp: Nej, det har Vidnet ikke hørt. Procurator Balchen frafaldt de øvrige fremlagte skriftlige Qvæstioner til dette og de øvrige Vidner, og derimod begjærede til de uafhørte Vidner fremsat sine sub Qvæstioner, under Forbeholden af flere efter Omstændighederne. Anfin Rokne begjærede sine mundtlige Qvæstioner af Retten Vidnet tilspurgt: 1te Contra Qvæstion: Om nogen var som forlangte Vidnet tilstæde, og at paahøre Parternes Tale, heller om han den Tid var erindret af nogen at tage samme Tale i Betænkning? 2: Sp: Om Vidnet kan erindre nogen Indhold blev læst af Anfind Rokne og Michel Gierrald i den anmeldte Steenings Forretning den samme Tid? 3: Sp: Om han hørte at Rochnes Mænd og Gierralds og Gierraldstvedtens Beboere taledede om at Rochnes Kreature havde været i Udmarken paa de omtvistende Steder, heller om de ikke havde været seet hjemme hos Tvedts Gjerdet? 4: Sp: Om Vidnet hørte mellem Parterne nogen Anke derover? Til disse Qvæstioner svarede Vidnet, saasom til 1te Sp: Nej, der havde ingen sendt Bud efter ham, men han kom her til Gierrald i et Ærende for sig selv, og der var ingen der bad ham tage til Eftertanke hvad der blev talet af de nærværende. Til 2: Sp: Jo, Anfind Rochne og Michel Gierrald læste i Forretningen om hinanden, og han hørte der blev læst om nogle Glopper der angik Rokne og Gierrald, saa og om Ørnebjergtet, og kan erindre at der blev læst at disse Glopper vare 5 i Tallet. Til 3: Sp: Jo, han hørte \at/ der blev talet imellem Rochne og Gierralds Mændene, at Roknes Sviin og Smaler havde bejtet hjemme ved Gierraldstvedtens Bøegjærde, og Gierralds Mændene kjærede eller ankede derpaa, og dermed er 4 Sp: besvaret. Procurator Balchen begjærede Vidnet end videre tilspurgt under Litr: F) Om Vidnet ikke samme Gang hørte at der blev talet om at da Roknes Sviin og Smaler undertiden vare komne ind til Gierraldtvedts Gjerdet, blev da tillige svaret at de ved deres Gjøttelbørn vilde tage deres Sviin og Smaler tilbage, paa det Gierralds Mændene og Gierraldstvedten ikke skulde fornørmes? Resp: Jo, den samme Tid sagde Gierralds Mændene at de havde seet fra deres Huse, det Rochnes Giættelbørn havde hentet Roknes Smaler tilbage fra den omtvistede Mark, ja end og fra Broen her til Elven. Da ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, blev samme fra Retten demitteret. Derpaa fremkom som

9de Vidne, Kari Svendsdatter Gierraldstvedten, der efter Formaning til Sandheds Udsigen[de] aflagde corporlig Eed med opragte Fingre efter Loven, sagde sig at være 68 Aar gammel, og at være Faster til Svend Gierrald og Michel Gierralds Kone, og Sødskendebarn til

Michel Gierrald selv, samt Sødskendebarn til Baar Rochnes Fader, og provede til de fra Citanternes Side fremsatte Sub Qvæstioner, saasom til: A) Jo, Vidnet var tilstæde, og vidnede ellers overeensstemmende med forrige Vidne Bottolf Larssøn Tvedten i Henssende de Personer som vare tilstæde, Tiden og Stedet, med Tilføyende, at hun var her i Stuen fra den første af de Fremmede kom, og disse Fremmede vare Himles og Rochnes Opsiddere. B) {Sp:} Nej, det hørte Vidnet ikke, og hun sad i Stuen med Haandarbeide fra den Tid hun kom og til de gik. C) Resp: Ligesom forrige Vidne, med Tilføyende paa Citanternes Spørgsmaal: at Vidnet ikke saae det disse Mænd havde flere Papirer eller B(ered?)skaber (Brevskaber?) mellem sig end bemeldte Steenings Forretning, som hende nu af Retten bleve forelæst, og som hun vedkjendte efter det samme Tegn, nemlig Signeternes Afbrækning, som forrige Vidne, med den yderligere Forklaring, at hun oftere tilforn har seet denne Forretning, og hermed er sub Qvæstionen D) og besvaret. Til E) Ligesom forrige Vidne. Paa Anfin Roknes Contra Qvæstioner svarede Vidnet som til 1te Sp: Nej, der hverken var nogen som bad hende være tilstæde, eller bad hende drage til Minde hvad der blev talet mellem de Tilstædeværende. De andre 3 Contra Qvæstioner frafaldt Anfind Rokne for dette Vidne, men der imod begjærede Vidnet forelagt som 5te Contra Qvæstion: Om Vidnet ikke hørte at Roknes Gierralds Mænd den samme Tid taledede om Roknes Creature havde gaaet i den omtvistede Ejendom ril Tveits Gjærdet. Vidnet svarede hertil, at hun ikke kan erindre at saadan Tale blev ført. Procurator Balchen frafaldt sin sub Qv: Litr: F) til dette Vidne, og derimod begjærede Vidnet tilspurgt under Litr: G) Om det var strax eller længe effter at Rokne og Himle Mændene vare kome ind i Svend Gierralds

1797: 270

Stue, at Anfind Rochne og Michel Gierrald begyndte at læse i Steenings Forretningen? Det kan Vidnet ikke erindre. Da ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, blev samme demitteret.

10de Vidne, Randvei Larsdatter, tjenende hos Bottolf Larssøn Gierraldstvedten, der aflagde Eed og sagde sig til Parterne ubslægtet, og derefter vidnede til de fra Citanternes Side fremsatte Sub Qvæstioner, saasom til Litr: A) Ligesom de 2de forrige Vidner, med Tillæg, at Personerne som vare tilstæde, vare tillige tilstæde de 2de forhen i Dag førte Vidner Bottolf Gierraldstvedten og Kari ibm: Til B) Nej, det veed hun ikke, og kan tillige forklare at ingen saadan Beskikkelse passerede her i Stuen, hvor hun sad ved Haandarbejde den hele Tid disse benævnte Mænd var her. Til C) og D) i et og alt overeensstemmende med forrige Vidne, saavel i Henseende Forklaringen, som Kjende tegnet paa Steenings Forretningen. Til Litr: E) Ligesom næst forrige Vidne. Til Anfind Roknes 1te Contra Qvestion svarede {til} Vidnet: Ligesom forrige Vidne, og hun var paa den Tid i Tjeneste hos Claus Gierrald. Begge Parter frafaldt de øvrige Qvæstioner for dette Vidne, og som derpaa blev demitteret.

11te Vidne, Randvei Larsdatter, til Huuse paa Rong, der aflagde Eed med opragte Fingre efter Loven, sagde sig ubeslægtet til Parterne, og svarede til de fra Citanternes Side Protocollen tilførte Sub Qvæstioner, saasom til Litr: A) Ligesom de førte 3 sidste Vidner, med Tillæg, at Randvei Larsdatter Gierraldstvedten og var tilstæde. Til B) Strax disse fremmede Folk var komne i Stuen, gik hun der ind, og forblev der til de gik bort igjen, men hørte ikke nogen saadan Beskikkelse bekjendt gjøre. Til C) og D) Ligesom de førte 3 sidste Vidner, at hun nu vedkjendte her for Retten den samme Forretning som her i Stuen blev læst, og dette Kjendetegn hentet hun derfra, at hun den omforklarede 13 Maji 1794, da den ommeldte Forsamling var gaaet ud af Stuen, tog den paa Bordet, hvor den laae, og besaae den, uden at kunde læse dens Indhold, men kjendte den nu her for Retten igjen at være den samme som hun da havde havde* haft i Haanden, især der paa at de fleste Segl vare fra brekkede. De øvrige Sub Qvæstioner frafaldt Procurator Balchen, og derimod begjærede

Vidnet tilspurgt {som} under Litr: H) Om Vidnet ikke stod inde i Stuen og hørte hvad der passerede den heele Tid imellem Roknes, Himles og Gierralds Mændene? Hertil svarede Vidnet, at hun rigtig nok stod inde i Stuen den heele Tid, men kan ikke erindre \videre/ af hvad der blev talet, end at der blev aftalt at de næste Vaar derefter skulde opgaae Mærkerne. Endelig erindrede Vidnet sig at hendes Mand Tosten Svendssøn Rong er Sødskendebarn til Michel Nielssøn Gierrald. Anfind Rochne frafaldt ligeledes Contra Qvæstioner for dette Vidne, som blev fra Retten demitteret.

Procurator Balchen begjærede dernæst fremkaldet Niels Ellingssøn Himle og Knud Anderssøn Himle, som de der skulle være Beskikkelses Vidnerne fra Store Roknes Opsiddere til Gierralds Mændene og Johannes Gierraldstvedten den 13 Maji 1794, for at aflægge yderligere eedelig Forklaring paa de til dem nu fremsættende Spørgsmaale: 1: Hvem har underskrevet deres Navne med paaholden Pen under Beskikkelsen af 13de Maji 1794, og hvor er saadant skeed. 2: Sp: Hvem har skrevet Svarene til enhver Qvæstion i bemeldte Beskikkelse, og hvor skeede det, samt i hvis Overværelse. 3: Sp: Hvor bleve de anmodede af Rokne Mændene at være Beskikkelses Vidner til Gierralds Mændene. 4: Hvem havde skrevet Qvæstionerne, og hvor skeede saadant, hvem var tilstæde og hvad Tid paa Dagen passerde det. Flere Spørgsmaale efter Omstændighederne forbeholdes. Derpaa fremstod Niels Ellingssøn Himle og Knud Anderssøn Himle, og efterat dem var forelæst deres i Under Rets Acten aflagde edelige Forklaring til Stadfæstelse paa den af dem under 13de Maji 1794 forrettede Beskikkelse, som under denne Sag ventileres, begge Deeles indført i bemeldte Underrets Act, begyndt den 1te Julii og sluttet 17de November 1794, pagina 15, 16, 17, 18 og 24, og hvilken Act bliver denne Tings vidne Act vedhæftet, bleve de formanede til Sandheds Udsigende i Kraft af den Eed, som de ved bemeldte Rettes Behandling den 1te Julii 1794 i Hovedsagen aflagt haver, og derpaa \af/ begge {conjunctim svarede} fremkom som

12te Vidne, Niels Ellingssøn Himle, og svarede til det første Sp: Anfind Rokne skrev hans Navn, og han holdt i Pennen, og dette skeede paa Gaarden

1797: 270b

Himle i det andet indstevnte Vidne Knud Anderssøn Himles Huus. Til 2: Sp: En ustevnt Mand har skrevet disse Svar paa et 24 s:s stempl: Papir efter et Skrift som Anfin Rokne leverede Vidnet tilligemed Knud Himle, med Begjæring at de skulle gaae til den ustevnte Mand for at faae det omskrevet paa det medbragte stemplede Papir. Til 3: Sp: Nogle Dage før de vare her ude blev Vidnet forlanget af Anfind Rokne at være med ham her ude paa Beskikkelsen, men Vidnet kan ikke saa nøye erindre den Tid de vare her. Til 4: Sp: Der passerede ingen skriftlige Spørgsmaal, men vel mundtlige, og ved disses Fremsættelse var tilstæde saavel Gierralds som Roknes Opsiddere, samt Randvei Larsdatter Tveiten, men flere af de tilstædeværende erindrede han nu ikke at opgive, undtagen Svend Gierralds Kone, og ved Middags Tider passerede dette. Videre begjærede Balchen Vidnet tilspurgt til 5te Sp: Hvad Tid skeede {Vitterligheds} \Beskikkelses/ Vidnernes Underskrift med paaholden Pen, af Anfin Rokne paa Himle, og hvad Datum. 6: Sp: Fik {Vitterligheds} \Beskikkelses/ Vidnerne ikke først de skriftlige Qvæstioner af Anfin Rokne paa et Stykke slet Papir efterat de havde været paa Gierrald, hvor længe var det effter? Og paa hvad Sted fik de dem? 7: Sp: Paa hvilket Sted blev Svarene skrevet, og hvem dicterede dem, samt om saadant var skeed førend {paa} det {stemplede} blev skrevet paa det stemplede Papir. 8: Sp: Hvem tilspurgte Gierralds Mændene de Spørgsmaaler, som Beskikkelsen indeholder, og passerede samme før eller efter at der blev læst, effter Vidnernes Forklaring i Dag, i Stenings Forretningen, som spørges om Vidnet ikke saae samme Tid her i Svend Gierralds Stue paa Bordet, da Beskikkelsen skal være passeret? Vidnet svarede derpaa til 5te Sp: at nogle Uger efterat de havde været her, var det at baade han og Knud holdt i Pennen, da Anfin Rokne skrev deres

Navne under Beskikkelsen. Til 6: Sp: Spørgsmaalene veed Vidnet ikke rettere end var skrevet paa det samme Stykke Papir, som hans Svar til 2: Sp: er meldt at være ham leveret af Anfin Rokne for at bringes til den bemeldte ustevnte Mand. 7: Sp: Det veed ikke Vidnet. Til 8de Sp: Roknes Opsiddere fremsatte disse Spørgsmaale om hinanden, men han kan ej erindre om Steenings Forretningen af 1750 blev oplæst, men saae at den var her tilstæde. Anfin Rokne fremsatte til dette Vidne Cpntra Spørgsmaale: 1: Sp: Om Vidnet ikke hørte at Roknes Mænd tilspurgte Gierrald og Gierralds Tvedtens Beboere mundtlige og ordlydende de Spørgsmaal som i Beskikkelsen ere anførte. 2: Sp: Om Vidnet ikke hørte at de benævnte Gierrald og Gierraldstvedtens Beboere gav sit Svar saaledes som i Beskikkelsen findes anført? 3: Sp: Om Vidnet ikke var tilsagt af Roknes Mændene den Tid han var forlanget til Beskikkelses Vidne, at han skulle tage nøye i Betragtning hvad som talt blev mellem Parterne. 4: Sp: Om ikke alle Parterne vare tilstæde? og denne Qvæstion blev frafaldet. Vidnet svarede til disse Contra Spørgsmaale, til 1te: At han ikke kan erindre om Ordene faldt mundtlig saaledes, men Meeningen deraf var den samme. Til 2det Sp: Vidnet kunde ej nu efter saa lang Tids Forløb nøye besvare Spørgsmaalet, men erindrede endeel deraf at være saaledes som Beskikkelsen indeholder. Til 3: Sp: Jo. Vidnet sagde sig ubeslægtet til Parterne, og da disse ikke havde ham videre at tilspørge, blev samme demitteret.

13de Vidne, Knud Andersson Himle, der sagde sig at være Parterne ubeslægtet, aflagde i Følge den forhen i denne Sag aflagde Eeds Kraft saadan Forklaring, som til Citanternes 1te Qvæstion: At en her ustevnet Mand har skrevet hans Navn under den Beskikkelse, som i den anviste Underrets Act findes indført pagina 19, ved det at Vidnet holdt i Pennen, og dette skeede i Gjestgiverens Huus paa Wossevangen 8te Dages Tid efterat Beskikkelsen var foregaaet her paa Stedet. Til 2det Sp: Anfind Rokne sendte Vidnet og næst forrige Vidne et Stykke 24 skl:s stemplet Papir tilligemed et Concept til Spørgsmaalene og Gjensvarene paa Beskikkelsen, med Anmodning at de ville gaae til oftnævnte ustevnte Mand for at faae det renskrevet, og uagtet Vidnet ikke kan læse Skrift, kan han dog med Vished vidne dette, da den {oft} bemeldte ustevnte Mand forelæste baade Vidnet og Niels Ellingsson Himle dette Skrift, efterat han havde afskrevet det paa det stemplede Papir, og hermed er {skee} 5: og, 6te \og/ 7: Spørgsmaal bevaret. Til 3: Sp: Omtrent 14

1797: 271

Dage førinden de vare her paa Gierrald, anmode Anfind Rokne \ham/ at være Beskikkeles vidne. Til 4: Sp: Baade Vidnet og Niels Ellingsson Himle var tilstæde paa Rochne i Anfin Roknes Stue, da han skrev paa slet Papir saavel Spørgsmaalene som Gjensvarene af den i Acten indlemmede Beskikkelse, og det var dette Papir som de bragte den ustevnte Mand til Reenskrivning. Til 5: Sp: Det første der blev foretaget ved Ankomsten hertil, var at Steenings Forretningen af 1750 blev gjennemlæst, og derefter blev Spørgsmaalene fremsat for Citanterne, deels af Knud og deels af Anfin Rokne; og foruden Gierralds Mændene, Rokne Mændene og Beskikkelses Vidnerne, vare i Stuen tilstæde Randvei Larsdr: Rong, Randvei Larsdr: Tveidten og Bottolf Larsson Tvedten og Tosten Rong. Til Anfind Roknes Contra Qvæstioner svarede Vidnet, nemlig: Til 1: Sp: Ja, som omspurgt, og ordlydende med den i Dag for ham af Acten oplæste Beskikkelse. 2: Sp: Ja, som omspurgt. Til 3: Sp: Jo, Anfin Rokne tilholdt dem at tage vel iagt og drage til Minde hvad der blev talet imellem Roknes og Gierralds Opsiddere, om han, nemlig Anfin, skulle glemme, at skyde til Vidne derom. 5te Contra Qvæstion: Om Anfin Rokne ikke optegnede det Beskikkelse efter Vidnernes eget Forlangende? Hertil svarede Vidnet: Ja, effter deres Forlangende forfattede Anfun Rokne det i Pennen paa Rokne, Dagen effter at de havde været paa Gierrald. Balchen begjærede Vidnet tilspurgt for det 9de, om der af Anfind Rochne og de flere indstevnte i Svend Gierralds Stue blev talet og spurgt saa høyt af bemeldte Anfind Rokne, at enhver som

der var tilstæde kunde høre det. Ja, der blev talet saa høyt at enhver der var i Stuen og havde almindelig Hørelse, gjerne kunde høre hvad der blev talet. Vidnet blev demitteret.

Procurator Balchen begjærede dette Forhør sluttet og sig beskrevet meddeelt til videre Afbetjening under Hovedsagen.

Anfin Rochne paa egne og øvrige Rochne Beboeres Vegne indstillede ligeledes samme til Slutning, og begjærede sig Tingsvidnet beskrevet meddeelt.

Denne Forretnings Bekostning bliver saaledes at beregne: Sorenskriveren for 3 Dages Forretning 6 rd.; Diætpenge samme Tid 3 rd.; \Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:/, Skyds fra Sorenskriverens Boepæl Helleland i Hardanger til Wossevangen, som er 2 Miil til Vands og 3 Miil til Lands, er 2 rd: 3 mrk.; ligesaa tilbage 2 rd: 3 mrk.; Diætpenge paa Reisen fra Sorenskriverens Boepæl her til Aastædet, som er 6 Miil, for de sidste 5 Miil, 5 Mrk.; ligesaa tilbage 5 mrk.; Skyds fra Wossevangen her til Aastædet, og herfra tilbage til {Aastædet} Wossevangen beregnes ikke, da samme er anskaffet in Natura. For 12 Vidners Førelse 1 rd: 1 mrk.; de brugte Laugrettesmænd for 3 Dages Forretning, hver 4 mrk: 8 s.; er 3 rd: {1 mrk: 8 s:}, Lænsmanden for hans Møde 1 rd: 3 mrk.; Fogden for Mænds Opnævnelse 3 mrk.; tilsammen 23 rd: 2 mrk: 4 s.; som Citanterne betalte, og de indstevnte Roknes Beboere betaler Tilvarspege 2 Mrk: 8 s.; for 4 Kjendelsers Afsigelse 3 Mrk.; og for Contra Qvæstioner til 9 Vidner 2 mrk: 12 s.; altsaa betaler Citanterne Tre og Tyve Rigsdaler To Mark og Fire Skilling, og de indstevnte Een Rigsdaler To Mark og Fire Skilling.

Eragtet:

Tingsvidnet er hermed sluttet, og skal blive Vedkommende beskrevet meddeelt.

N Hiorth Stuvitz

Høstetinget 1797.

Aar 1797, den 7de November, begyndtes det almindelige Høste Sage og Skatte ting med Wossevangens Tinglaugs Almue paa Tingstædet Wossevangen, og Retten betjendt af constitueret Sorenskriver Niels Hjorth Stuvitz i Nærværelse af efterskrevne 4 eedsvorne Laugrettes mænd: 1: Jon Baarssøn Rogne. 2: Colben Jonssøn Fjæle. 3: Hellje Aamundssøn Lofthuus, og 4: Stephen Sjurssøn Bøe. Ved Retten var tilstæde kongelig Majestæts Foged Martin Andreas Unmack;

og blev da først publiceret følgende høykongelige Anordninger og Amtets Foranstaltninger:

1: en An-

1797: 271b

-ordning af 11te August 1797, der bestemmer Stifts Oberretten i Norge.

2: Stiftets Comunication til Fogden Unmack af 5te September 1797, hvorved de ved Forordningen af 5te Maji 1797 anbefalede Maanedes tinge ere bestemte til Februarii og Augustii Maaneder for Wossevangens Tinglaug.

3: Stiftamtmanden Kammerherre Hauchs Constitution af 8de Augustii 1797 for Niels Hjort Stuvitz at gaae Sorenskriver Heiberg til Haande som constitueret Sorenskriver i Hardanger, Woss og Lyse Klosters Sorenskriverie {til}

Til følge den under No: 2 extraherede Comunication, har Sorenskriveren berammet de anbefalede overordentlige Tinge at holdes for Wossevangens Tinglaug paa Tingstædet Wossevangen i Februarii Maaned, Mandagen den 19de, og i Augustii Maaned Mandagen den 20de, og hvilken Berammelse nu blev den tilstædeværende Almue inden Retten bekjendtgjordt.

Derpaa blev de indstevnte Sager paaraabte.

Ny Sag: Lars Larssøn Opheim mod Huusmanden Aad Madssøn.

Lars Larssøn Opheim lod møde ved sin Hustrue Kari Knuds Datter, som tilkjendegav at hendes Mand med mundtlig Varsel til dette Ting havde ladet indstevne Huusmand Aad Madssøn, at anhøre stevnte og ustevnte Vidners eedelige Forklaringer, angaaende det Misbrug han udøver, paa det ham overladte Plads paa deres Gaard Opheim, effter saadanne Beviisligheder at lide Dom til at fravige Pladset og oprette dette Søgemaals Omkostninger. Som Vidner i Sagen er under Lovens Faldsmaal indkaldet Gullig Anderssøn Hovde, Niels Matthiassøn Litzeim og Knud Anderssøn Westrem, og til Vedermæle Ole Godschalchssøn og Peder Godschalchssøn, begge boende paa Opheim.

Paagjeldende Huusmand Aad Madssøn mødte og vedtog lovlig Varsel, saavel som de indstevnte Vidner og til Vedermæle indkaldte.

Indstevnte Aad Madssøn imodsgav Sigtelsen og paastod Sagen avviist til Aastædet, saasom der er stevnt om Fordærvelse paa hans Huusmands plads.

Retten fandt sig beføyet at antage Vidnerne til Afhørelse paa de skriftlige Qvæstioner af Dags Dato, som nu fra Citantens Siide blev publiceret # og derpaa fremkom som

1te Vidne, Gullig Anderssøn Hovde, der avlagde Eed og svarede til de fra Citantens Side fremlagde Spørgsmaale, saasom til 1: Sp: Det veed Vidnet intet om. 2: Sp: Jo, nyelig for sidstleeden Sommerting eller sidste i Junii Maaned dette Aar, saae Vidnet at Aad havde bygget 2 Tømmerstokkers bredde til et Sælshuus paa Lars Opheims {Sælshuus} Støel. Til 4:* Sp: Nej, det veed Vidnet intet om. Til 3: Sp: som foran er forbiegaaet: svarede Vidnet: at den fornævnte Tid var Vidnet tilligemed Citanten og indstevnte paa Støelen, og da sagde indstevnte Aad at han bygger, men enten det var 15 Stokker, meer eller mindre, kan Vidnet

1797: 272

ikke erindre. Til 5: Sp: Derom veed Vidnet intet. Til 6: Sp: Nej, det veed Vidnet intet om. Demiteret.

2det Vidne, Niels Matthiassøn Litxeim, der avlagde Eed og vidnede til de fremlagde skriftlige Qvæstioner, saasom til 1: So: Nej, det veed Vidnet intet om. Til 2: Sp: og 3de Sp: ligesom omspurgt. Til 4: Sp: Nej, det veed Vidnet intet om. Til 5: Sp: ligeledes, veed intet derom. Til 6: Sp: Vidnet veed vel noget herom, men kan ikke til fuldkommenhed bestemme sig dets Henseende. Demiteret.

3de Vidne, Knud Anderssøn Westrem, avlagde Eed og svarede til de fremlagde skriftlige Qvæstioner, saa som til 1: Sp: at den omspurgte Tiid var Vidnet til Stæde paa Opheim, hørte Vidnet at Aad Madssøn udtalte, at naar han fik beboe Pladset et Aar til, vilde han fravige samme. Til 2: Sp: {og}, 3: Sp:, 4: 5: og 6te Sp: vidste Vidnet intet at forklare, da han blo{d}t kjender Handlinger derav, at han tillige med en anden ustevnt Mand var af Huusmanden Aad Madssøn kaldet til Stæde for at høre paa den Foreening som imellem ham og Lars Opheim skulde indgaaes, og som i Hans Svar paa første Qvæstion er omforklaret. Demiteret.

Godvillig mødende 4de Vidne, Knud Olssøn Westrem, avlagde Eed og svarede, at han tillige med næst forrige Vidne var af Aad Madssøn tilkaldet at møde paa Opheim, og hørte da at Citanten og Aad Madsen blev saadan forenet at Aad Madsøn skulde blive der et Aar, hvilket Aar udrandt 1796, og at Lars sagde \til/ Aad, det han maatte høre sig effter en anden Boepæl, og denne Indvilgelse skeede fra Lars sin Siide effter Aads Begjæring.

Derpaa fremlagde Citanten Forligelses Commissairenes Sttest af 8de October 1797, som viiser at denne Sag har ventileret for Forligelses Commissionen, men ej der er bleven forligt, saalydende #

Citanten {publicerete} \producerede/ derpaa skriftlig Indlæg af Dags Dato, der inden Retten blev oplæst, og her indtages, saalydende # og hvormed hans Hustrue fra sin Siide indlod Sagen til Doms.

Den indstevnte begjærede Sagen udsat til næste Ting den 19de Februarii, for at begjægne Sagen med Contra Stevning, og derpaa blev af Dommeren

Eragtet

Den forlangte Anstand bevilges til den 19de Februarii førstkommende, da overordentlig Ting her behandles effter Berammelse.

Ny Sag Hr: Krigs Raad Fleischer ædskede Sagen i Retten, {men begjærede Sagen} \mod Johannes/ Anderssøn Hodve* (Hovde) for Lejermaal, men begjærede den stillet i Beroe til i Morgen, da der ventileres om mindelig Afgjørelse.

Nye Sag Johannes Erichssøn Røthe mod Lars Larssøn Reqve
Johannes Erichssøn Røthe mødte personlig og til kjende gav, at han med

1797: 272b

mundtlig Varsel til dette Ting havde ladet indkalde Lars Larssøn Reqve for Gjæld 3 rd: 2 mrk.:, som han er ham skyldig for en Tønne Korn, at lide Dom til samme Gjælds Betaling, samt erstatte denne Rettergangs Omkostning effter nærmere Paastand. Citanten producerede fra* Attest fra Forligelses Commissionen, af 2den October 1797, saalydende #

Den indstevnte Lars Reqve blev paaraabt, men mødte ikke, og de beskikkede eedsorne Kaldsmænd Størch Larssøn Møen og Aamund Torgerssøn Ringheim fremlagde deres Attest af Dags Dato, der vidner om Varselens Rigtighed, og under denne Afhjemling mødte den indstevnte og begjærede Sagens Anstand for at Defendere sig.

Citanten paastod Dom, og af Dommeren blev

Eragtet

Den forlangte Anstand indvilges til næstholdende overordentlig Ting den 19de Februarii førstkommende, til hvilken Tiid Paagjeldende Lars Reqve paalæges at slutte Sagen fra sin Siide, thi i manglende Fald bliver den til Doms optaget.

Da ingen efter Udraab havde (..... ..?) beroer Tinget til i Morgen.

N Hiorth Stuvitz

Dagen næst efter, den 8de {October} \Novbr:/, continuerede Høste Sage og Skatte tinget med Wosse Tinglaugs Almue, i Nærværelse af de samme Laugrettes mænd som i Gaar vare tilstæde, og anmeldte da Hr: Krigsraad Fleischer at den mellem ham og Johannes Anderssøn Hovde i Gaar indcaminerede Sag er forligt, og altsaa frafaldes.

Ny Tingsvidnesag: Gaarden Gjerrald og Gjerraldstvedtens Opsiddere
contra Store Rochnes Opsiddere.

Procurator Balchen mødte for Citanterne Gjerralds Opsiddere, Michel Nielssøn, Torbjørn Iverssøn, Claus Erichssøn og Svend Larssøn, samt Johannes Rasmussøn Gjerraldstvedten, og fremlagde en til dette Høsteting (...?)taget Tingsvidne Stevning ttil Vidners Førelse udi en Sag mod Store Rochnes Opsiddere, Knud Andfindssøn, Anfind Knudssøn og Baar Michelssøn, samt Jon Baarssøn Rogne, i lovlig forkyndt Stand. Anmærkende derhos at

Retten behagentlig vilde lade Retten beklæde af en anden Laugrettes mand i Jon Baarssøn Rognes Sted medens denne Sag behandlede. Bemeldte Stevning indtages herved under No: 1. Derpaa fragik Jon Baarssøn Rogne Rettens Beklædning, og i den Stæd nedsatte sig Aamund Torgerssøn Ringheim, der er gammel Laugrettes mand. Procurator Balchen frenlagde dereffter Attest fea Forligelses Commissionen, af 6te d: M:, hvilken her indtages under No: 2, og derefter begjærede saavel de indstevnte Parter som Vidner paaraabte, hvornæst han forbeholdt det videre fornødne naar saavidt var passeret.

Alle de ved Stevningen indkaldte, saavel Parter som Vidner, og de til Vedermæle indkaldte, mødte {alle}, undtagen Sognepræsten Hr: Jersin, der egenhændig har paategnet Stevningens Forkyndelse. Procurator Balchen fremstillede som

1te Vidne, Rognald Haldorssøn Glimme, ustevnt, hvilken han begjærede af Retten eedtaget, og derefter Vidnet tilspurgt: 1: om Vidnet veed og har seet et Stykke slet Papir, hvorpaa skulde være skrevet det af de

1797: 273

indstevnte foregivne saakaldte Forlig af 16 Maji d: A:, paaa hvilket skal være overstræget 2 Linnier underskrevet Gjerralds Mændenes Johannes Gjerraldstvedtens og det indstevnte Vidne Willum Bøes Hænder, hvilken sidste Navn igjen skal være overstreket, samt om Vidnet veed hos {samme} hvem samme saa kaldte Forlig nu er? Vidnet fremstod derpaa og avlagde corporlig EEd med opragte Fingre effter Loven, og forklarede: at han errindrede det han Pintse dags Aften sidstleeden paa Gaarden Nyre skrev Copie af det i Qvæstionen ommeldte Skrivt effter Forlangende af Gjerralds Mændene, og at han til saadan Hensigt (annammede?) dette Skrivt af den her til Vedermæle indkaldte Ole Svendssøn Nyre, at han saae det 2 Linnier midt i Skrivet var overstræget med Blæk, uden at han skjønnede hvad der under denne overstrægning var skrevet, saa og at der et under skrivet tegnet Mands Navn var overstrøget, men hvilket Mands Navn der var over sktrøget, kan ikke Vidnet skjønne. Til Svar paa det sidste Membrum i Qvæstionen fremleverede Vidnet nu in Originali det af ham her omvundne Skrivt, dateret Bergen den 13de Maji 1797, som et Brev fra Frile, og af dato 16de Maji 1797, som et Forlig, om hvilket Vidnet har omvundet at være det som han har taget Copie af paa Nyre sidstleden Pinse dags Aften, og hvilke Originaler bliver denne Tingsvidne {Agt} \Act/ vedhæftet efter Citanternes forlangende. Procurator Balchen maatte i Andledning af dette Vidnes Svar begjære for Retten fremkaldt Ole Svendssøn Nyre, Jørgen Anderssøn Qvitne og Willum Bøe, for med dette Vidne at confronteres, og de 3de sidste under Saligheds \Eed/ tilspurgt, om det nu af Vidnet i Retten fremlagte saakaldte Forlig ikke er det selv samme som Andfind Rochne den 16de Maji sammen smurgte paa Rochne, samt hvilke Hænder der ere udstrøgne, og af hvem de blev underskrevne.

2det Vidne, Willum Pederssøn Bøe, der aflagde Eed og svarede til den fremsatte Qvæstion: at han kjender det fremsatte Skrivt for at være det samme som Andfind Rochne skrev i sin egen Stue paa Gaarden Rochne den 16de Maji dette Aar, og at der samme Tid blev overstrøgen, de i Skrivtet befindende overstrøgne 2 Linnjer, men den Blæk klat som nederst paa Siden findes, blev ikke den Tid paasat, og Vidnet erindrer ikke rettere end at hans og Jørgen Qvitnes Navne var skrevet paa det Stæd hvor denne Blækklats findes, og at hans og Jørgen Qvitnes Navne var undertegnet dette Skrivt u Andledning at de vare kaldte som Vidner til Forliget mellem Gjerralds og Rochnes Opsiddere, men Vidnet hverken selv underskrev sit Navn, eller bad nogen under {skrive} skrive det, ej heller vidste at det var underskrivet, førend han hørte det læse af Andfind Rochne. Balchen begjærede dette Vidne tilspurgt videre; om Vidnet kan afgive Forklaring, om Gjerralds

1797: 273b

Mændene og Johannes Gjerraldstvedten den omspurgte Tid den 16de Maji d: A: selv har samtykket i deres Hænders Underskrift paa det nu i Retten frem komne saa kaldte Forlig; eller var de derimod ikke meget misfornøyet over at deres Hænder vare blevne underskrevne, af Aarsag at ingen ordentlig eller bestemt Foreening imellem Parterne var bleven avtalt, og om der ikke samme Tid skeede Aftale at de igjen skulde samles paa Nyre Christie Himmelfartd Dag efter Prædiken, for igjen at forsøge om nogen {Tings} Foreening kunde opnaaes, samt hvad Vidnet videre veed i den Andledning? hertil svarede Vidnet, at det fremlagde Skrivt med sine Underskrifter blev forelæst Gjerralds og Gjerraldstvedtens Opsiddere den forommeldte 16de Maji paa Gaarden Rochne, og Vidnet hørte ikke efter saadan Oplæsning at Gjerralds mændene hverken tilstod eller benægtede Indholden eller Underskrifterne derpaa, og hvilke sidste, nemlig Underskrifterne, blev forrettet af Andfind Rochne, uden at {han} Vidnet hørte at Andfind spurgte Gjerralds mændene om deres Samtykke at underskrive deres Navne, eller at disse begjærede saadan Tjeneste af ham. Efter at dette var passeret, hørte Vidnet Aftenen og Dagen derpaa at Gjerralds mændene var misfornøyet over at deres Hænder var sat under dette Skrivt, da Forliget ikke var fuldkommen afgjort, videre vidste ikke Vidnet paa Citanternes Qvæstioner at svare. {Indste} Andfind Rochne med de flere indstevnte bad fremsat for Vidnet som første Qvæstion: Om Vidnet ikke hørte at Rochnes Opsiddere tillige med Gjerralds og Gjerraldstvedtens Beboere, samtlige toge hinanden i Haanden til Stadfæstelse at de vare foreenede? 2: Om Vidnet ikke hørte af begge Parter, siden de havde Haandrækkes, at de takke hverande* for at et godt Forlig var dem indgaaet? Vidnet svarede derpaa til første Qvæstion: Jo, Vidnet saae den 16de Maji sidstleden at paa en Bakke paa Roknes Bøe bleve samtlige Beboere paa Gjerralds og Gjerraldstvedtens samt Store Rochne i Henseende det indgaaede Forlig angaaende deres Sag, og Haandrækkede derpaa samtlige som Tegn til Foreening med udtrykke at de vare foreenede, men dette passerede forinden at det under denne Sag fremlagde Skrivt af Andfind Rochne var sat i Pennen. Til 2de Contra Qvæstion: Nej, det hørte Vidnet ikke. Da ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, blev Vidnet demiteret.

3de Vidne, Ole Svendssøn Nyre, der aflagde Eed og forklarede, at dette ham nu {forelagte} foreviiste Skrivt af 16de Maji 1797 er det selv samme som af Andfind Rochne blev skrevet paa Gaarden Rochne, at Vidnet vel ikke selv har underskrevet sit Navn til Vitterlighed, men at han overlod saadan Underskrift til Andfind Rochne, efter at Vidnet med flere havde bieværet Forligets Slutning. Ellers forklarede Vidnet henseende Skrivtets

1797: 274

Indhold, at de 2 overstregne Linnjer i midten af Skrivtet vare saaledes overstrøgne førend Andfind oplæste Skrivtet, men den paasmurgte Blæk klat var der ikke paa den Tid, og Vidnet veed at der under denne Blæk klat har været skrevet Willum Bøes og Jørgen Qvitnes Navne. Procurator Balchen begjærede dette Vidne tilspurgt: om Vidnet veed hvem der har overslaaet de 2 Linnjer med Blæk, samt der har overslaaet Willum Bøes og Jørgen Anderssøn Qvitnes Navne med Blæk, samt efter hvis Anmodning saadant er skeet, og om Aarsagen dertil var, at Willum Bøe paatalede sin Haands Underskrift paa dette Sted, sig uavvidende. Vidnet svarede hertil, at han formoder det Andfind Rochne har overstrøget de 2 Linnier i Skrivtet, og at Vidnet 8te Dage efter at Skrivtet var forfattet, overstrøg paa Andfind Rochnes Anmodning Willum Bøes Navn, da Willum for Andfind skulde erklære sig misfornøyet med at hans Navn var tegnet under Skrivtet til Vitterlighed, og ved den Lejlighed at Willum Bøes Navn blev overstrøget, kom Blækket tillige at overløbe Jørgen Qvitnes Navn, hvorved det ligesaa er bleven usynligt paa Documentet; Saa forklarede og Vidnet, at dette ham nu anviste Skrivt

er det selv samme som Rognald Haldorssøn Glimme af ham blev leveret for at avcopiere{t}, og som dette første Vidne i Dag i Retten har fremleveret.

Procurator Balchen, i Andledning af at Dagen nu var forløben, begjærede at Retten behagelig vilde Determinere denne Sag til de flere Vidners Førelse til i Morgen Formiddag; Som af Retten blev bevilget, og derpaa blev Tinget udsat til i Morgen. N Hiorth Stuvitz

Næst paafølgende 9de November continuerede Høstetinget med Wossevangens Tinglaug i Nærværelse af de samme Laugrettes mænd som i Gaar ved Tingets Ophævelse var tilstæde, nemlig at Aamund Ringheim sad istæden for Jon Rogne.

Procurator Balchen mødte atter i Dag for Citanterne Gjerralds Opsiddere og Johannes Rasmussøn Gjerraldstvedten, i Vidne sagen mod Store Rochnes Opsiddere, og under Forbeholdenhed af Citanternes lovlige Ret begjærede Jørgen Anderssøn Qvitne fremstillet som Vidne til eedelig Vidnesbyrds Aflæggelse, og hans Forklaring først modtaget paa den af Comparenten i Gaar til Ole Nyre og Willum Bøe fremsatte Qvæstion i Andledning af det fra Rognald Haldorssøn Glimme i Retten fremlagde Maculerede saakaldede Forlig af 16de Maji d: A: Vederparterne, Gaarden Rochnes Opsiddere, mødte alle, men ikke Beneficiarius Hr: Jersin. Derpaa fremkom som

4de Vidne, Jørgen Anderssøn Qvitne, der aflagde corporlig Eed med opragte Fingre efter Loven, og efterat være formanet til Sandheds Udsigende, svarede til den for ham fremsatte Qvæstion, {svarede} at han kjender og formoder at det er det samme Skrivt som var skre-

1797: 274b

-vet af Andfind Rochne paa Rochne den 16de Maji d: A:, men han hørte ikke at samtlige Gjerralds Opsiddere lod Andfind skrive deres Navn under dette Skrivt, men Michel Gjerrald bad ham der om, som og skeede, og alle Navnene blev af Andfind Rochne underskrevet forinden Skrivtet var oplæst for de tilstædeværende, og da Andfind havde læst Skrivtet, yttrede Gjerralds Opsiddere Misfornøjelse med dets Indhold, da denne ikke var overeensstemmende med deres mundtlige Aftale. Procurator Balchen begjærede Vidnet end videre tilspurgt: Om det ikke er Vidnet bekjendt, at Andfind Rochne var villig til, og samtykkede med Gjerralds mændene, at de igjen skulde samles Christie Himmelfarts Dag efter Prækenen, paa Nyre, for at gjøre en ordentlig og bestemt Aftale, af den Aarsag at Gjerralds mændene vare misfornøiede med det Skrivt som i Dag er Vidnet foreviist, der af Andfind Rochne blev skrevet den 16de Maji d: A: paa Rochne? Hvortil Vidnet svarede: at Christie Himmelfarts Dag traf Vidnet her ved Wangens Kirke Gjerralds Opsiddere, som anmodede ham om, at følge med til Nyre, for at lade fuldskrive det imellem dem og Rochne mændenes oprettede Forlig, men da de paa Vejen fik vide at Rochne mændene ikke {pa} var paa Nyre, gik de samtlige i den Sted til Andfind Knudssøns Huus paa Store Rochne, hvor Andfind og Baar Store Rochne vare tilstæde, og da Gjerralds mændene tilspurgte disse 2de Mænd, om de vilde skriftlig forfatte det indgangne Forlig efter den mundrlige Aftale som derom var skeet, svarede Andvind Knudssøn, at der aldeles ikke skulde blive skrevet et Ord dets angaaende. Balchen begjærede Vidnet end videre tilspurgt: Om Vidner ikke har hørt af Andfind Rochne selv, at han anmodede Gjerralds mændene om, at de skulde samles paa Nyre i den Andledning? og dertil svarede Vidnet; at da han Christie Himmelfarts Dag gik til Wangens Kirke, mødte han Andfind Rochne paa Vejen, og da sagde Andfind ham at Rochnes og Gjerralds Opsiddere vare aftalte at møde paa Nyre den samme Dag, men bad Vidnet hilse dem, at Rochnes mændene ikke mødte paa Nyre, men dersom Gjerralds mændene vilde ham noget, var han at finde i sit Huus paa Rochne. Procurator Balchen frafaldt videre Spørgsmaale til dette Vidne. Andfind Rochne begjærede dette Vidne tilspurgt: Om han kan erindre, at Talen var saaledes imellem Parterne den Tid Foreningen blev indgaaet paa

Gaarden Rochne den 16de Maji, at de skulde forsøge med Forliget for Laugtinget, om samme kunde blive dem tilladt (...?) Sagen dermed kunde ophæves, foruden at bekoste Stemplet Papir og omskrive. Procurator Balchen protesterede mod Svar paa denne Qvæstion, der sigter til at forvilde Vidnet i sin afgivne Forklaring.

Eragtet

Vidnet admitteres til {at} Forklaring paa det fremsatte Spørsmal, og der

1797: 275

til svarede; Nej, Vidnet kan ikke erindre noget av det omspurgte. Da ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, blev det demiteret.

Procurator Balchen fremlagde nu skriftlige Spørgsmale af 7de denne Maaned til de indstevnte 2de Vidner Aad Tormodssøn Himle og Erich Larssøn Himle, hvorefter han begjærede disse 2de fremstillede til eedelig Vidnesbyrds Aflæggelse, og deres Svar derefter modtaget paa de fremsatte Spørgsmaale. Bemeldte Qvæstioner af 7de d: M. indtgaes her, saalydende #

5te Vidne, Aad Tormodssøn Himle, avlagde corporlig Eed og vidnede til de fra Citanternes Siide nu fremsatte skriftlige Qvæstioner, saasom til 1: Sp: Jo! som omspurgt. Til 2det Sp: Michel Gjerrald spurgte Rochne mændene hvad Tid Forliget skulde fuldbyrdes, og hvortil Rochne mændene svarede, at det kunde skee, on \dte/ var den samme Dag, men omsider blev avtalt at Sammenkomsten skulde skee Christie Himmelfarts Dag, som var 4 Dage der effter, men paa hvilket Sted blev ikke omtalt, og hermed er 3de Sp: besvaret. Til 4de Sp: Derom hørte Vidnet intet, og 5te Sp: blev af Procurator Balchen frafaldet, og paa Citanternes videre Spørsmal svarede Vidnet, at Michel Gjerrald sagde (..t?) Gjerralds mændene holder sig til Forliget, saadant som det talt var. Andfind Rochne paa egne og de flere indstevntes Vegne bad Vidnet tilspurgt: 1: Om Vidnet af Michel Gjerrald var forlangt som Beskikkelses Vidne, eller om Michel Gjerrald bekjendt gjorde det for Rochnes mændene at det var med Beskikkelses viis. 2: Om Vidnet ikke hørte af Michel Gjerrald den samme Tid, at han sagde, at han og de øvrige Gjerralds mænd vare reent forligte med Rochnes mændene. 3: Om Vidnet kan forklare om alle Rochnes mændene den samme Tid vare tilstæde, eller hvem af dem som var tilstæde? hvortil Vidnet svarede, saasom til 1: Sp: Nej, Vidnet hørte det ikke. Til 2det Sp: Jo, Vidnet hørte at Michel Gjerrald udlod sig med disse Ord: Vi ere forligte. 3: Sp: frafaldt Andfind Rochne som besvaret, ellers forklarede han nøyere, at Andfind og Baar Rochne var tilstæde. Demiteret.

6te Vidne, Erich Larssøn Himle, der aflagde Eed og svarede til de fra Citanternes Siide fremsatte Spørgsmaale, saasom til 1: Sp: Jo, som omspurgt, men Michel Gjerrald nævnede ikke at Vidnet skulde forrette nogen Beskikkelse. 2det: lige overensstemmende {for} \med/ forrige Vidne, de øvrige 3 Qv: frafaldt Procurator Balchen til dette Vidne, og paa Procurator Balchens videre Spørgsmaal svarede Vidnet, at Michel Gjerrald svarede, at han og de øvrige Gjerralds mænd henholdt sig til Forliget som taldt var, og paa denne Tid var af Rochnes Opsiddere tilstæde Andfind og Baaar Rochne, af hvilke den første, nemlig Andfind, svarede, at vi holder os effter som det skriftlige Forlig er, og

1797: 275b

hermed er 3de Contra Qvæstion besvaret. Til 2de Contra Qvæstion svarede Vidnet, at da Michel Gjerrald kom og forlangte Vidnet at følge med til Rochnes mændene, og Vidnet vægrede sig derfor, svarede Michel, at der var intet ondt derudi, da vi ere reent forligte, og at Vidnets Erinde allene skulde være, at drage til minde om hvad Tid Fuldbyrdelsen af Forliget

skulde berammes, og Michel forlangede af Andfind, at han vilde skrive Forliget paa Stemplet Papir, naar Samlingen blev. Da ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, blev samme demiteret.

Procurator Balchen begjærede Tingsvidnet sluttet og Citanterne beskrevet meddeelt, saa snart Rettens lige vigtige Embeds Forretninger kan tillade, til fornøden og videre Afbetjening.

Da ingen af Parterne havde videre at tilføje, blev af Citanterne betalt Incamination 1 rd: 3 mrk: 4 s:, for 6 Vidners Førelse 4 mrk:, og for den aflagde Eragtning 12 s:, tilsammen 2 rd: 2 mrk:, og Rochnes Opsiddere betalte Tilvsrspenge med 40 s:, og for Contra Qvæstioner til 5 Vidner 1 mrk: 12 s:, tilsammen 4 mrk: 4 s:, hvor paa blev

Eragtet:

Tingsvidnet er herved sluttet, og skal blive Citanterne beskrevet meddeelt.

Ny Sag Gaarden Store Rochnes Opsiddere mod Gjerralds og Gjerraldstvedtens Beboere. Andfind Knudssøn Rochne mødte paa egne og øvrige Gaarden Rochnes Beboeres og Opsiddere[s Vegne], og producerede Skrivtlig Stevnemaal af 10de October 1797 fra ham og Baar Michelssøn, samt Knud Andfindssøn, mod Gaarden Gjerralds Opsiddere og Jonannes Rasmussøn Gjerraldstvedten, til Doms Lidelse med lovlig Forkyndelses Paategning, saa og Forligelses Commissionens Attest af 7de Augustii sidstleeden, der viiser at denne Sag har været prøbet til mindelig Forening, hvilken her indtagen under No: 1 og 2, saa fremlagde han og et ved denne Jurisdiction under 6te og 7de Juli optaget Tingsvidne til Beviis i denne Sag, og hvilken Tingsvidne Act bliver Citanternes Doms Act i sin Tid at vedhæfte, endelig producerede han og skrivtlig Deduction og Indlæg i Sagen, som her indtages under No: 3, og hvorved han fra Citanterne, Gaarden Store Rochnes Opsidderes indlod Sagen til Dom.

Procurator Balchen mødte for Gjerralds Beboere og Ejere, samt for Johannes Rasmussøn Gjerraldstvedten, og gandske og aldeles benægtede Søgemaallet som aldeles urigtig og ubeviist, da de indstevnte i ingen Henseende har samtykket i det af Andfind Rochne den 16de Maji d: A: sammensmurgte og macculerede saakaldte Forlig, der i alle Deelee er ulovskicket og i ingen Henseende kan betragtes anderledes end som et løst Charteqve uden mindste Følge, og for dets bedre at kunde lægge saavel fremgangs maaden, Omgangs maaden og den rette Sandhed for Dagen, begjærede Comparenten paa de indstevntes Vegne denne Doms Act

1797: 276

udsat til det overordentlig Maanedes Ting den 19de Februarii her paa Stedet førstkommende, dels for at begjænge Sagen med Contra Stevnemaal om fornødiges, og deels for at fremkomme med de fornødne Indsigelser imod dette ugrundede Søgemaal, alt under Forbeholden af de indstevntes lovlige Ret og Tiltale til Citanterne for denne dem ulovgrundede paastevnte Sag.

Citanterne {begjærede} betalte Retten[s] Gebyhr med 1 rd: 3 mrk: 4 s:, og de indstevnte Tilsvares penge og Udsættelsen med 3 mrk: 4 s:, og hvorpaa blev

Eragtet

Den forlangte Andstand indvilges, med Paalæg at \Contra/ Citanterne til den Tid fremmer det Fornødne til Sagens Endskaab.

Under denne Sags Behandling sad Aamund Ringheim Laugrettet i Stæden for Jon Baarssøn Rogne, der er en Søn af Sagens Citant Baar Michelssøn Rochne.

Næste Dag, den 10de November, continuerede Høste, Skatte og Sage Tinget med Wossewangens Tinglaugs Almue paa Tingstædet Wossewangen, i Nærværelse af de samme 4re Laugrettesmænd som ved Tingets Begyndelse den 7de d: M: vare tilstæde;

Og blev da udi Gjelds Sagen, anlagt af Aad Knudsen Gielle mod Lars Torstensen Tverberg med flere for Gjeld 130 Rdl:r, afsagt saadan

Dom!

Efter det af Sagsøgeren i rettelagde Bevis, dateret Wossewangen den 23de April 1794, haver Erich Finne, Brynild Andersen Gierager, Hermund Henrichsen Fladeqval, Aad Nielsen Sonve, Lars Tostensen Tverberg og Lars Olsen Qvale forbundet sig tilsammen at udbetale til den 3die April 1795, 130 Rdl:r, til Citanten Aad Knudsen Gielle. Af disse 130 Rdl:r haver alle, efter Sagsøgerens Indlæg af 12te November 1795 betalt deres Andeel med 21 Rdl:r 4 mrk:, undtagen Lars Tostensen Tverberg, som, uagtet udgivne Forskrivelse, ikke har været at formaae til i Mindelighed at efterkomme, den ham i liige Fald paaliggende Pligt. Thi Kjendes for Ret: Lars Tostensen Tverberg bør, 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse, under Adfærd efter Loven, at betale til Aad Knudsen Gielle 21 Rdl:r 4 mrk: med lovlige Renter fra Søgemaalets Dato den 17de Junii 1795 indtil Betaling skeer, samt udi Processens Omkostninger 1 Rdl:r.

Derefter blev paaraabt de indstævnte Sager.

Folio 156. Andve Knudssøn Rochne mod Anders Andersson Rochne. Citanten lod ved Aamund Ringheim ædske Sagen i Rette, og tilkjende gav at da den af Retten seeneste Rettetdag givne Laugdag til dette Ting for den indstevnte, er forsømt at blive lovlig forkyndt, \vare/ han nødt at begjære Sagens Andstand til førstholdende overordentlige Maaanedstinge den 19de Februarii førstgommende, for da at begjægne Sagen med Continuations Stevning.

Eragtet.

Den forlangte Andstand bevilges, og for Udsættelsen blev betalt 12 s:

1797: 276b

Ny Sag Lars Larsson Mæringen contra Erich Nielsson Finne for Gjeld. Lars Larsson Mæringen mødte personlig for Retten og tilkjende gav at han med mundttil* (mundtlig Varsel til dette Ting havde indkaldet Erich Nielsson Finne, af anhøre stevnte og ustevnte Vidners eedelige Forklaring om at han er skyldig Citanten laante Reede penger 130 rd:, effter saadanne Vidnesbyrd at lide Dom til denne Gjelds betaling, samt at erstatte dette Søgemaals Omkostning effter nærmere Paastand. Som Vidner i Sagen er under Lovens Faldsmaal instevnet Stephen Bryn og Lars Bryn. Citanten producerede dereffter Forligelses Commissionens Attest af dette Aar, der viiser at denne Sag har været indkaldet til Forligs mægling.

Indstevnte Erich Nielsson Finne mødte og vedtog at være lovlig stevnet, men havde ikke noget videre at svare til Sagen.

Citanten fremstillede derefter som første Vidne Stephen Tollevsson Bryn, der avlagde Eed og vidnede, at de først i Julii Maaned d: A: var Vidnet tilligemed det andet stevnte Vidne Lar Knudsson Bryn tilstæde paa Gaarden Finne, hvor og Citanten Lars Mæringen var tilstæde, og hørte da Vidnet at Ericg Finne tilstod at være skyldig Lars Mæringen 130 rd:, som Erich lovede at betale ham naar han fik Penge ind; Denne samme Tilstaaelse har Vidnet og hørt af Erich i Dag med det tilføyende Udtryk, at disse 130 rd: burde tilforn effter Aftale være betalt til Lars Mæringen. Vidnet Demiteret.

2det Vidne, Lars Knudsson Bryn, der avlagde Eed og vandt i et og alt med næst forrige Vidne, med hvilket dette begge Gange har været tilstæde.

Citanten paastod Dom efter Stevningens Indhold, med tilføyende, at indstevnte Erich Finne maa tilpligtes at betale, foruden de 130 rd., denne Sags Omkostninger med 3 rd:

Indstevnte Erich Finne var end nu ved Retten tilstæde, men havde paa nye tilspørgende intet at svare til Sagen, hvorpaa Sagen blev optaget til Doms, og Citanten betalte Indkamination og for 2 Vidners førelse 1 rd: 5 mrk: 4 s:

Ny Sag Aslach Olssøn Fladeqval mod Erich Nielssøn Finne for Gjeld.

Aslach Olssøn Fladeqval mødte person[lig] og tilkjende gav at have med Mundtlig Varsel til dette Ting indkaldet Erich Nielssøn Finne at høre stevnte og ustevnte Vidners Eedelige Forklaringer om at Erich Finne er skyldig Citanten { 10 rd: } laante penger 10 rd., efter saadanne Vidnesbyrd og Beviisligheder at modtage Dom til disse 10 rd:s betaling, samt dette Søgemaals Omkostnings Opretning efter nærmere Paastand. Som Vidner i Sagen er under Lovens Falsmaal indstevnet Erich Madssøn Lødve og Halbjør Andersdatter Opheim.

Indstevnet Erich Nielssøn Finne og Vidner mødte og vedtog alle lovlig Varsel, og Erich Nielssøn Finne benægtede Kravet som urigtigt.

Citanten fremstillede derhos som {første}

Ite Vidne, Erich Madssøn Lødve, der effterat være formanet til Sandheds Udsigende avlagde Eed og vandt, at omtrent for ½ Aars Tid siden, var Vidnet tilligemed Citanten og Erich Finne i et Sælskab paa Gaarden Lødve, og hørte da Vidnet at Aslach spurgte Erich, om han ikke havde faaet 10 rd: hos ham, hvortil Erich svarede ja, og at han ikke havde mere at fordre hos Aslach end Verdien af en Vugge meje, som Erich den Tid viiste til, og Erich sagde tillige, at Aslach maatte have betalt ham mere, dersom ikke han havde gaaet til Erichs Kone og (... ..?) eftergivelse. Erich Finne bad Vidnet tilspurgt: 1: om han tilstod at have laant disse 10 rd: hos Aslach: Nej, Erich sagde ikke at enten han havde laant disse 10 rd: af Aslach, eller hvorføre han havde annammet (...?), men Erichs Ord \faldt/ saaledes som forhen er omfortalt.

1797: 277

2: Contra Qvæstion: Om Vidnet ikke hørte at Erich Finne sagde at have bekommet de ommeldte 10 rd: som Betaling for en Opsetning eller Veddemaal, dertil svarede Vidnet, at han samme Dag eller Dagen næst efter \hørte/ at Erich Finne sagde at han havde bekommet disse her omhandlede 10 rd: for et Veddemaal han havde vundet mod Aslach. Da ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, blev samme demiteret.

2det Vidne, Halbjør Andersdatter Opheim, der avlagde Eed og forklarede, at paa selv samme Tid som første Vidne, var \Vidnet/ tilstæde paa Lødve, og hørte da at Aslach Fladeqval sagde til Erich: Du har faaet 10 rd: hos mig, og jeg har ikke faaet en Skilling tilbage, hvilket Erich tilstod, og hun hørte at de begge nævnede Vugge meje, men i hvad Hensigt hørte hun ikke. Paa {Contra Citantens} \Vederpartens/ 1: Sp: svarede Vidnet, at derom blev ikke videre talt end som forhen er forklaret, nemlig at Erich havde faaet disse 10 rd., og til 2: Sp: vidste Vidnet intet at svare. Vid[n]et blev med begge Parters Samtykke Demiteret.

Erich Finne lod tilføre, og benægtede saadant ulovligt Vidnes Førelse for det paa en løs Tale som er udtalt paa Spøg og Galskab i et Drikkeskab* (Drikkeselskab?), at Aslach Fladeqval skulde efter Lovens bydende og Beefaling paa tale sin Sage til næste Ting, hvad som er hørt \af/ andres Mund efter Lovens 1-13-22, at {det} ej skal gjelde imod en andens Benægtelse.

Citanten indlod Sagen til Doms med Paastand at {Saggiveren} \Sagvolderen/ Erich Nielssøn Finne bliver tilfunden at betale han de paastevnte 10 rd., og udi denne Sags Omkostninger 3 rd., samt at denne Doms Afsigelse bliver udsat til det berammede overordentlige Ting den 19de Februarii 1798, for at spare Bekostning ved Sorenskriverens Extra Rejse hertil i den Andledning.

Den indstevnte begjærede Sagens Andstand til førstkommende 19de Februarii 1798, \for at contrastevne/, og efter at Sagsøgeren havde betalt Indcaminations og 2 Vidners Førelse 1 rd: 5 mrk: 4 s:, og Sagvolderen Tilsvares Penge for Contra Qvæstionerne til 2 Vidner, samt for Udsættelse 4 mrk: 4 s:, \samt Forligelses Commissionens Attest af 6te November 1797, saalydende # blev af Dommeren

Eragtet

Den forlangte Andstand bevilges til hvilken Tiid det paalægges Erich Nielssøn Finne at slutte Sagen fra sin Siide, da den i Mangel deraf vorder optagen til Dom.

Da ingen efter Udraab havde noget at i retteføre, beroer tinget til i Morgen.

N Hiorth Stuvitz

Dagen næst efter, den 11 November, continuerede Tinget med Wossevangens Tinglaugs Almue paa Tingstædet Wossevangen i Nærværelse af de samme Laugrettesmænd som i Gaar var tilstæde.

Ny Sag Enken Britha Tostensdatter Gjære contra Ole Larssøn Toulén.

Britha Tostensdatter Gjære {...d?} \mødte/ med sin Fader Tosten Andfindssøn Ringheim, som tilkjendegav at hun med mundtlig Varsel havde ladet indkalde Huusmand Ole Larssøn Toulén, at lide Dom til at fravige det af ham nu beboende Huusmands Plads Toulén kaldet, underliggende hendes egen Anpart i Gaarden Gjære, samt at oprette hende dette Søgemaals Omkostning efter nærmere Paastand. Til Oplysning om Saggivelsen er ligeledes med mundtlig Varsel indkaldet

1797: 277b

under Lovens Faldsmaals Straf som Vidner Aad Ringheim og Johannes Rogne, hvilke den sigtede ere stevnte at anhøre tillige med andre ustevnte Vidner.

Procurator Balchen mødte for Huusmanden Ole Larssøn Gjæres toulén, og under Forbeholdenhed af hans lovlige Ret saavel til contra Qvæstioners fremsættelse til Vidnerne, som det videre fornødne, vilde afvarte \hende/, Citantinden og hendes Laugværge videre vilde foretage sig.

Citanten producerede derefter Forligelses Commissionens Attest af 2den October 1797, der viiser at Sagen har været prøberet til Forlig ved den her i Præstegjældet anordnede Forligelses Commission, som her indtages, saalydende # samt skriftlige Qvæstioner til Vidnerne, af Gaars Dato, som her indtages, saalydende # og efterat den til Vedermæle indkaldte Knud Anderssøn Ringheim havde citeret sig for Retten, fremstod som

Ite Vidne, Aad Nielssøn Ringheim, der aflagde corporlig Eed, og svarede til de fremsatte Qvæstioner, saasom til 1: Sp: Jo, som omspurgt. Til 2: Sp: Jo, som omspurgt. Til 3: Sp: Jo, for omtrent 20 Aar siden kjørte Vidnet Høe fra denne Huusmands plads, som da ikke videre var bebygget end med en Udløe, der tilhørte den Anpart i Gaarden Gjære som Citantinden boede paa, og Vidnet veed at Citantinden ejer Huusene paa Huusmands pladset, deraf at den ommeldte 5te December sagde indstevnte Ole Larssøn, at han havde oparbejdet Huusene, men af* (at?) da værende Ejer havde betalt ham for saadant sit Arbejde. Procurator Balchen maatte i Andledning af det til Vidnet fremsatte 4: Sp: fra Citantindens Siide exepere mod sammes Besvarelse som inquisitorisk, og hvortil den indstevnte ikke er lovlig kaldet, og som aldeles uden for Sagen, paastod den avviist; Hvorefter Tosten Ringheim frafaldt denne Qvæstion. Til 5te Sp: svarede Vidnet, at han tilligemed det andet Stevnte Vidne Johannes Rogne, var med Lænsmanden beskikkelsesviis udsendt i saadan Forretning, da som den ommeldte 5te December 1796, og som lovformelig med dem blev udført i den indstevntes

eget Paahør. Procurator Balchen begjærede Vidnet tilspurgt: 1: Contra Qvæstion: Om Vidnet er beslægtet med Citantinden eller hendes afdøde Mand. 2: Om det ikke er Vidnet bekjendt, at Huus[m]anden Ole Larssøn har beboet Huusmands pladset paa 14de Aar, opryddet og dyrket betydelig Agerland til 9 á 10 Skjæppers Udsæd? 3: Om det ikke er Vidnet bevidst at indstevnte Ole Larssøn fra først af betalte i Aarlig Afgivt 1 rd., og siden efter hvert han opdyrkede Pladset, er bleven paalagt Tid efter anden af Ejerne, {paalagt} forhøvelses Afgivt, saaledes at han nu til sidst maatte erlægge Aarlig 3 rd., og om det ikke er Vidnet bekjendt, at Citantinden, hendes Fader eller afdøde Mand end nu forlangede af Huusmanden at give 4 rd: Aarlig, og da hans Tilstand ikke var samme at betale, var det Aarsagen til den anlagde Sag? Vidnet svarede derpaa til 1: contra Qv: Nej, han er ubeslægtet til alle de omspurgte. Til 2det Sp: Efter hvad Vidbet erindrer, har Ole Larssøn boet i Toulén de sidste 9 eller 10 Aar, men hvormeget han har brækket til Agerland, er Vidnet ubekjendt, dog veed Vidnet at han er den første Huusmand der har beboet dette Huusmands plads, som tilforn var en Ud/Slaatte, og at Ole Larssøn har dyrket Pladset, kan Vidnet forklare deraf, at der tilforn ikke var ryddet Ager. Til 3: Sp: Vidnet veed ikke om hvad Huusmanden Ole Larssøn har betalt i Aarlig Afgivt. Da ingen af Parterne havde Vidnet videre at tilspørge, blev samme Demiteret.

1797: 278

2det Vidne, Johannes Torbjørnssøn Rogne, der avlagde Eed* og svarede til de fremsatte skriftlige Hoved Qvæstioner, saasom til 1: Sp: Overensstemmende med første Vidne. Til 2: Sp: Jo, som omspurgt, og Ole tilstod at han ikke havde Lov at beboe Huusmands pladset længere end at Knud Ringheim boede paa Gjære. Til 3: Sp: ligesom forrige Vidne. 4: Sp: blev frafaldt ogsaa for dette Vidne. Til 5te Sp: ligesom forrige Vidne, med den Forskjel at ikke Lænsmanden selv, men en anden ustevnt Mand tillige med Vidnet og Aad Ringheim forrette den omspurgt[e] Udsigelse den fornævnte 5te December 1796. Til de fremsatte Contra Qvæstioner svarede Vidnet: Nej, han er ikke beslægtet med nogen af de omspurgte. Til 2det Sp: Vidnet veed ikke vidst i hvor lang Tid Ole Larssøn har boet paa Pladset, ej heller om hans Rydning derpaa, men veed at han er den første Huusmand der har bebygget og boet paa Pladset Toulén, og at han der har brugt Agerland. Til 3: Sp: Hvad Afgivt Huusmanden har svaret eller svarer, er Vidnet ubekjendt, men han har hørt tale om af Ole den bemeldte 5te December, at han skulde give 4 rd: Aarlig Afgivt, dog errindrer ikke Vidnet nøye, om han erklærede allerede i Fortiden at have betalt saadan Afgivt, eller han for Eftertiden skulde svare dem, og paa den indstevntes yderligere Spørgsmaal forklarede Vidnet, det omforhandlede Huusmands plads Toulén er beliggende omtrent 1 ¼ Miil fra Gaarden Gjære. Vidnet blev med begge Parters Samtykke demiteret.

Procurator Balchen fandt fornødent her at provocere saa vel den til Vedermæle indstevnte Knud Anderssøn Ringheim, der i den længste Tid har været Ejer af Huusmands pladset Gjærestaulen kaldet, saavel som Citantindens, nu her tilstædeværende Fader og Laugværge Tosten Ringheim, om de drister sig at nægte, at Huusmanden Ole Larssøn i den heele Tid {han har beboet Huusmands pladset} jo \Afgivt/ hvirkelig har betalt Aarlig Afgivt derav, samt til forskjællige Tider andet Arbejde, samt og, om de ikke begge maae tilstaae, at Huusmands pladset Gjærestaulen er beliggende over 5 Fjerdinger fra Gaarden Gjære. Begge, saavel Laugværgeren som Knud Anderssøn Ringheim, der var Stiffader til Citantindens Mand, afdøde Anders Hadlessøn Gjære, tilstod at Pladsen Toulén er beliggende fem ¼ Miile fra Gaarden Gjære, og den sidste især forklarede, at han, medens han var Ejer af Citantindens Anpart i Gaarden Gjære, for omtrent 13de á 14 Aar siden overlod Ole Larssøn dette herom handlede Huusmands plads Toulén, og Ole Larssøn betalede Comparenten 3 rd: Aarlig til for 7 Aar siden han flyttede til Ringheim, og overlod Ejendommen af Gaarden til sin Stifsøn, men hvad

Ole siden har svaret i Agivt, er Comparenten ubekjendt, og Tosten Ringheim deponerede nu at hans Datters Citantindens Mand forrige Aar sagde til ham at Ole skulde give 4 rd: Aarlig af Pladset.

Tosten Ringheim paa Citantindens Vegne paastod Dom efter Stevningens Indhold, samt at Ole Larssøn Toulén tilfindes at oprette hende dette Søgemaals Omkostninger med 4 rd: Procurator Balchen maatte for den indstevnte gjøre Retten

1797: 278b

opmærksom paa følgende Omstændigheder, deels at Huusmand Ole Larssøns Huus fra først af er opsat paa en Udslætte der er beliggende femfjerdedeel Miile fra Gaarden Gjære, og at altsaa dette Terrain omkring dette Plads, hvoraf der for Tiiden høstes Afgrøde, maa naturligvis være opryddet og opdyrket af den indstevnte, deels er det med Vidnernes Forklaring afgjort, at Ole Larssøn var Pladsets første Besidder, og Agerlandets første Opdyrker, og endelig deels med saavel Knud Anderssons som Tosten Ringheims egen Tilstaaelse fuldkommen godtgjort, at indstevnte Ole Larssøn har svar[e]t Aarlig Afgivt for sin Brugs Ret. Disse Omstændigheder sammenholdt med Lovgivningen i Forordningen af 29de Junii 1792, confereret med Forordningen af 29 April 1752, dens 4 §, er det klart at Citantinden er uberetiget til at anlægge nærværende Søgemaal, eller med Dom, at faa den indstevnte fra den omtvistede Plads, men at saavel Citantinden som hendes Fader, der tillige er hendes Laugværge, tvertimod maae ansees som h(e?)r (har?) overtrædet Lovgivningen i den Henseende, altsaa paa Grund herav, paastod Comparenten, at Citantinden, som nærværende Ejer af indstevnte Ole Larssøns beboede Huusmands plads Gjærestaulen kaldet, tilligemed hendes Fader Tosten Ringheim, som hendes Laugværge, vorder under en vis daglig Mulct tilpligtet i Overensstemmelse med Forordningen af 29de Junii 1792, under deres Hænder at meddeele indstevnte Ole Larssøn en ordentlig og lovmedholdig Fæste sæddel paa bemeldte Huusmands plads til brug og beboelse, for ham og Hustrue paa Livs tid, og der(..?) at følge sidstbemeldte Forordnings Forskrift, samt for dette af Citantinden anlagte ugrundede Søgemaal, at vorde anset med en passende Mulct til Sognets Fattige, og desuden at erstatte Citanten, i nogenledes Omkostninger 8 rd., og saaledes med Modsigelse af alt urigtigt og ubeviist indlades Sagen til Doms.

Begge Parter, som nu havde indlat Sagen til Dom, begjærede Dommen afsagt, næstkommende Overordentlige Ting den 19de Februarii 1798, efter at Sagsøgersken havde betalt Incamination og for Vidners Førelse 1 rd: 5 mrk: 4 s.; og den indstevnte Tilsvares Penge og for contra Qvæstioner til 2 Vidner, 3 mrk: 8 s.; blev

Eragtet

Sagen optages til Dom at afsige den forlangte Tiid.

Da ingen efter 3de Udraab havde videre at i retteføre, blev Tinget udsat til den 13de.

N Hiorth Stuvitz

Den næst paafølgende 13de November continuerede Høste, Sage og Skatte tinget med Wossevangens Tinglaugs Almue paa Tingstædet Wossevangen, i Nærværelse af de samme Laugrettesmænd som sidste Tingdag var tilstæde,

Og da ingen efter 3de Udraab havde nogen at i rette føre, blev Tinget udsat til i Morgen.

N Hiorth Stuvitz

Den næst paafølgende 14de November continuerede Høste, Sage og Skatte tinget med Wossevangens Tinglaugs Almue paa Tingstædet Wossevangen, i Nærværelse af de samme

Laugrettesmænd som i Gaar vare tilstæde, og blev da publiceret følgende Høy Kongelige Anordninger.

4: Een Kongelig allernaadigst Placat af* af 8de Augustii 1797, der bestemmer, at ingen Bogholder er* (eller?) Casserer under Finantz Departementet skal være pligtig at antage

1797: 279

Embedsmænds eller Pensionisters Anviisning paa deres Gage eller Pension.

5: Det Danske Cancellies Placat af 24de Junii 1797, der nedsætter Renten af de i den Congelige Casse ind dragne Børns Midler til 3 $\frac{3}{4}$ proCent.

6: Stif[t]amtmandens Foranstaltning og Placat angaaende Ophejms Almindig, dateret 14de Maji 1785.

Folio 254 Lænsmand Mølster contra Hans Blomberg.

Citanten Lænsmand Mølster paastod Dom efter forhen nedlagde Deduction og Paastand, og efter Dommerens Paafordring fremkom de ved Rettens Kjendelse udnævnte Liqidations Mænd Brynild Andersson Gjerrager og Aamund Torgersson Ringheim med deres afholdte Liqidations {mænd} Forretning, dateret 13de November 1797, \og/ som her indtages, saalydende # og efterat den Liqidations Forretning for Retten var bleven oplæst, sagde Lænsmand Mølster, at foruden Hans Opgivende i denne Regning har han modtaget paa Hans Blombergs Vegne af Claus Gjøesten og Ole Griotland med flere 5 rd: 5 mrk: 11 s:, som i denne Sags Hoved stevning fandtes benævnt, og som kommer til Afkortning paa hans til gode kommende hos Blomberg; for det øvrige henholdt Lænsmand Mølster sig til de i rette førte Bevisligheder, og vedblev {af}} at paastaae Dom, med Tillæg i Omkostningerne i Henseende hans Tidspilde og videre, 3 rd:

Paa Hans Blombergs Vegne mødte Hans Svigersøn Ole Reime og begjærede Sagens Anstand til næstkommende overordentlige Ting den 19de Februarii, men han opgav ingen lovmedholdige Grunde for denne begjærte Sagens Anstand.

Lænsmand Mølster {paastod} protesterede mod den begjærede Udsættelse og paastod Dom, og af Dommeren blev

Eragtet!

Paa det Hans Blomberg ej skal have Andledning at beklage sig over Rettens Overiilelse, indvilges ham Sagens Andstand til Torsdagen den 16de d: M: Formidag Klokken 11, da dette Sageting til saadan Tid efter Berammelsen continuerer, thi længere Udsættelse drister Dommeren sig ikke at bevilge i en Sag af Beskaffenhed som denne, naar Forordningen af 3de Junii 1796 ikke skal overtrædes, og til denne Tid haver Hans Blomberg at slutte Sagen fra sin Siide, da den i begge Fald til Dom vorder optagen.

Ny Sag Halsten Henrichsson Istad contra Carle Larsson Stuerjord.

Halsten Henrichsson Istad lod møde ved sin Søn Lars Halstensson, og tilkjendegav at den første med mundtlig Varsel til dette \Ting/ havde ladet indstevne Carle Larsson Stuerjord at anhøre stevnte og ustevnte Vidners eedelige Forklaring, om at være skyldig Halsten Istad laante Penge 45 rd:., efter saadanne Bevisligheder, at lide Dom til samme Gjelds Betaling, og at oprette dette Søgemaals Omkostninger. Som Vidner i Sagen er under Lovens Faldsmaal indkaldet Britha Monsdatter Istad, Sidsilia Iversdatter Stuerjord, af hvilke Sagsøgeren nu frafaldt Britha Monsdatter Istads Vidnesbyrd. Dernæst producerede Sagsøgeren Forligelses Commissionens Attest af Dags Dato, som viiser at Sagen har været til Mægling ved Forligelses Commissionen.

Procurator Balchen mødte for indstevnte Carel Larssøn Stuerjord, og benægtede aldeles at indstevnte skylder Citanten det allermindste, eller noget af det paastevnte i nogen Maade, og provocerede Citanten at beviise det paastevntes Rigtighed; Og da Ci-

1797: 279b

-tantens Søn {Doctor} Lars Halstenssøn Istad har frafaldt det indstevnte \Vidne/ Britha Monsdatter Istad som Vidne, og det andet indstevnte Vidne Sidsilia Iversdatter Stuerjord er indstevnte Carle Karssøn Stuerjords Kone, saa maatte Comparenten i Overeensstemmelse med Placaten af 30te September 1778 her nedlægge Exseption imod at indstevntes Kone {vorder} ingenlunde vorder admitteret til at aflægge Vidnesbyrd i denne Sag, saa meget meere som Citanten har paastevnet Gjæld, og i Tilfælde indstevnte samme var skyldig, det da skulde udredes af fælleds Boe, og følgelig var det at vidne i sin egen Sag, ligesom og Comparenten forbeholdt indstevntes lovlige Ret at nedlægge Paastand til indstevntes Frifindelse for Søgemaalet naar Retten[s] Kjendelse var passeret om det exciperende, i hvilken Henseende Procurator Balchen nu paastod at indstevnte Carel Larssøn Stuerjords Hustrue Sidsilia Iversdatter Stuerjord aldeles vorder befriet for at aflægge Vidnesbyrd i denne Sag imod sin Mand, og saaledes var Comparenten \Rettens/ Kjendelse begjerende.

Eragtet

Foruden at Lovens 1-13-17 anseer Husbond og Hustrue som villige Vidner, har lov(ta?)geren seenere ved den fra den indstevntes Siide allegerede Anordning igjentaget og bestemt hvorvidt Vidnesbyrds Aflæg skal have Stæd og kan antages af Husbond og Hustrue og det som angaaer deres fælleds Boe; Denne Sags Ca{s}sus angaaer netop det man kan kalde at Husbonde og Hustrue har i fælleds Bøe sammen, og naar Dommeren antog Vidnet Sidsilia Iversdatter Stuerjord til Vidnetsbyrd[s] Aflæg i denne Sag, vil det ansees som at paatvinge et Menneske at sværge mod sig selv, og denne Setning er unægtelig lovgivningernes Aand; Paa disse Grunde drister ikke Dommeren sig til at antage dette Vidne til Vidnesbyrds Aflæg.

Procurator Balchen, da ingen Bevisligheder var til veje bragte fra Citantens Siide for det paastevnte, saa paastod Comparenten indstevnte Carel Larssøn Stuerjord aldeles friefunden for Citantens ugrundede og ubeviiste Søgemaal i denne Sag, samt indstevnte tillige i Processens Omkostninger 8 rd.; og saaledes indlod Sagen, under Forbeholden af den indstevntes Ret, {og} til Dom.

Sagsøgeren lod begjære Sagens Anstand til næste Ting, for at føre andre Vidner til Sagens Oplysning.

Eragtet.

Den forlangte Anstand bevilges til det overordentlige Ting den 19de Februarii førstkommende, til hvilken Tid han paalægges at slutte Sagen fra sin Siide.

Folio 255. Henrich Helleved contra Arne Grytestøelen*

Citanten mødte og ædskede Sagen i Rette efter Udsættelse fra sidstleeden Sommer Ting, og fremstillede nu til Vidnesbyrds Aflæg det forelagte Vidne Sverqve Torgerssøn Schiple.

Indstevnte Arne Grytestøelen mødte ikke efter Udraab, og der* derpaa fremstod som 5te Vidne, Sverqve Torgerssøn Schiple, der avlagde Eed og vidnede med opragte Fingre efter Loven: at forrige Aars Høst{e ting} i tingtiden var Vidnet samlet med de forrige i denne Sag førte Vidner og Arne Grytestøelen, samt Sagsøgerens Søn Hermund Henrichssøn i Sjur Wangens Sted, og hørte da at der blev talt om et Forlig imellem Parterne, og Arne Grytestøelen tilstod at have oppebaaret saa mange Penger hos Sagsøgeren som denne krævede hos ham, men at han derimod kom ligesaameget, om ikke mere, til gode hos Henrich for Tjenesteløn

1797: 280

med videre, men noget Forlig blev der ikke den Tid {til} indgaaet. Vidnet Demiteret.

Sagsøgeren indstillede Sagen til Dom efter Sagens Omstændighed og Stevningens Formeld, samt at vorde tilkjendt Processens Omkostninger efter Dommerens Skjøn, og at Dom maate vorde afsagt førstholdende Ting den 19de Februarii 1798.

Eragtet

Sagen optages.

Da ingen efter Udraab havde videre at føre i Retten, beroer Tinget til i Morgen.

N Hiorth Stuvitz

Dagen derefter, den 15de November, continuerede Høste, Sage og Skatte tinget med Wossevangens Tinglaug, med de samme Laugrettes mænd som i gaar var tilstæde.

Ny Sag Sjur Halstenssøn, Michel Larssøn og Ole Øyelssøn Ulven,
contra Brynild Knudssøn Ulven

Sjur Halstenssøn, Michel Larssøn og Ole Øyelssøn Ulven mødte \for Retten/ og producerede skriftlig Stevnemaal af 18de October 1797 med Forkyndelses Paategning, mod Brynild Knudssøn Ulven, hvilken Stevning inden Retten blev læst og her indtaget, saalydende #

Den indstevnte mødte og vedtog lovlig Varsel, ligesom og Vidnerne mødte og vedtog lovlig Varsel.

Citanterne producerede derefter Forligelses Commissionens Attest af 6te d: M:, denne Sag vedkommende, som her indtages, saalydende #

Paagjeldende Brynild Knudssøn mødte og producerede skriftlig Indlæg af Dags Dato, som i Retten blev oplæst, saalydende #

Citanterne svarede til dette Indlæg, at den Paagjeldendes Forebringende om at Gaarden Ulvens Udmark skulde være Udskiftet mellem Opsidderne, er aabenbar Usandhed, saa at han med dette paastevnte ulovlige Brug i Henseende Høeslette i Udmarken har fornærmet alle 3 Citantere lige, og hvad angaaer det af ham paaberaabte Brug, da \sagde/ Citanten Michel Larssøn at have af egen Godvillje, imedens Hans* (Brynilds?) Hustrue levede, overladt ham til Brug af sin Ager saa meget som der kunde avles 5 asker Korn udi, og et lidet Stykke til Potatos Avling, men da hans Hustrue forrige Aar bortdøde, og Brynilds Fammillie blev indskrænket til hans eene Person, og det lovlig akkorderede Vilkaar saaledes var tilstrækkelig nok til hans Underholdning, indskrænkede Michel dette sit Løfte, og holdt sig efterrettelig den ham meddeelte Bygsel Contract af 8de Julii 1793, hvori Vilkaaret firndes bestemt, og hvilken Bygsel seddel han nu producerede og (...?) taget ad Acta. Derpaa fremkom som

Ite Vidne, Ole Øyelssøn, der er tjeneste Dræng hos Michel Larssøn, og en Broder til Citanten Ole Øyelssøn Ulven, der avlagde corporlig Eed med opragte Fingre, og vidnede, at denne Somme* (Sommer?) har indstevnte Brynild Knudssøn slaget Græs i Gaarden Ulvens Udmark, \og/ indhøstet samme, og veed at Gaarden Ulvens Opsidderne ankede paa dette Brug, og tilspurgte Brynild om han vilde i Mindelighed tilbage levere det slagne Høe, men hvortil denne svarede aldeles Nej, og dette paagrav skeede efterat det slagne Høe, som Vidnet ansaae at være et

1797: 280b

Læs, var kommen i Brynilds Lade, ligesom Vidnet og veed at hans Husbonde Michel dette Aars Pløye Tid tog tilbage til eget Brug det Stykke Agerland som Brynild til den Tid havde brugt, og hvorpaa han i middelmaadige Aaringer avlede 6 á 7 Sold Korn, saa og i Potatos

gjæret, hvorudi hans Husbond dette Aar udsaaede en Halv Aske Korn, og da alle Opsiddere paa Ulven fordrede Høet tilbage, overskjældede han i sær Sjur Halstenssøn med uanstændige Ord, og sagde at Sjur havde stjaalet fra ham om Natten. Da ingen af Parterne havde noget at tilspørge Vidnet, blev det Demiteret.

2det Vidne, Haldor Johannessøn, der er i Tjeneste hos Sjur Halstenssøn, og alle Parter ubeslægtet, avlagde corporlig Eed og svarede (i?) (og?) Vidnede i et og alt overeensstemmende med forrige Vidne, med hvilket dette paa en og samme Tid var tilstæde da Ulvens Beboere fordrede det af Brynild indhøstede Høe tilbage. Den Paagjældende bad fremsat for Vidnet som Contra Qvæstion: om ikke han har brugt i de 5 Aar han har været Vilkaarsmand, Høeslette i Ulvens Udmark, hvortil Vidnet svarede: Jo, Brynild har øvet saadant Brug, og Ulvens Opsiddere har kjæret og anket derpaa. Vidnet blev med begge Parter Samtykke Demiteret.

Den Paagjældende begjærede Sagens Anstand til næste Ting, for at fremlægge et Beviis fra Beneficiarius til Gaarden Ulven, om at have Rettighed til det udøvede Brug.

Citanterne indlod Sagen til Doms med Paastand at Brynild Knudssøn vorder tilfunden at erstatte det ulovlige slagne Høes Verdie med 1 rd., udrede Bøder til Sognets Fattig Cassa for dette ulovlige Brug, og udsagde Skjelds ord mod Sjur Halstenssøn, samt oprette dem dette Søgemaals Omkostninger efter Dommerens Skjøn.

Eragtet.

Den forlangte Anstand bevilges til den 19de Februarii 1798, til hvilken Tid den indstevnte haver at fremlægge det paaberaabte Skrivt, og slutte Sagen fra sin Side. Citanterne betalte Incamination og for 2 Vidner 1 rd: 5 mrk: 4 s., og den indkaldte Tilsvares penge for 1 Vidne, og Sagens Opsættelse, 3 mrk: 12 s:

Nye Sag Hr: Foged Unmack med Ole Monssøn Bræche og
Ragne Olsdatter Houge for Lejermaal.

Foged Unmack til kjende gav at have med mundtlig Varsel ril dette Ting indkaldet Ole Monssøn Bræche og Ragne Olsdatter Houge til Doms Lidelse for med hinanden begaaet Lejermaal, at udrede Bøder samt oprette dette Søgemaals Omkostninger.

Paagjældende Ole Monssøn mødte paa egne og Pigen Ragne Olsdatters Vegne, og vedtog lovlig Varsel, men erklærede baade sig og hende aldeles uformuende at udrede de paastevnte Bøder, og at alt hvad de til disses Udreedelse kunde frembringe, var 3 rd: Paa tilspørgende erklærede Laugrettet at dette Ole Monssøns Opgivende medfører Rigtighed, da det er enhver i Bøygden bekjendt at begge Forældre er fattige Husmands Folk uden Jord, og ernærer sig at* (af) Haandarbejde, ligesom de Tiltalte ere (...g-?) Tjeneste Folk. \De erbudne 3 rd: blev leveret/, og Hr: Fogden begjærede Sagen hermed ophæved, og \det passerede/ sig beskrevet meddeelt til Bielag ved Contributions Regnskabet. N Hiorth Stuvitz

1797: 281

Denne med det behørigte Stemplede Papiir forsynede Bog, der indeholder To Hundrede og Fire sinds tyve giennemdragne og Nummererede og forseglede Blade. Authoriseret herved til en Justitz Protocoll for Wangens Tinglav i Wosse Fogderie, hvorudi Districtets Sorenskriver haver ved Dag og Datum rigtig at indføre alt hvad Justitien maatte vedkomme og udi denne Bog indføres bør: Bergen, den 1te Julij 1786. Schouboe

Besigtelses Forretning paa Officeer Gaardene Rongve og Hegland, see Fol: 127 og 128.

Og Aastæds Protocollen, Fol: 64, hvor atter d: 16 Augusti 1820 er afholdt Besigtelse over Gaarden Rongve.

Gransknings Forretning paa Gaarden Tvilde, see Fol: 253.
